Celeberrimi iuris vtriusqȝ doctoris domini Fräcisci zabarelle Cardinalis Cõmëtarii in clemëtinarum volumen: Cum annotationibus ꝛ additiõibus domini Philippi Franchi de Perusia: ꝛ Magnifici domini Nicolai Superantii doctoris excellẽ.

In fine — Venet: 1504.

¶ Francisci zabarelle iuris vtriusq; doctoris ꝯsummatissimi: ⁊ sacro sctē Romāe ecclesie cardinalis dignissimi. Singularis ⁊ ꝑpe diuina sup clemētinis Lectura: vna cū apostillis eximij iuris vtriusq; doctoris domini Philippi Franchi de Perusio: Necnō cum multis apostillis nouiter editis per excellentissimū iuris vtriusq; doctorem dominū Nicolaum Superantium. Deo auspice feliciter Incipit.

Quum nihil esse:

a Una est oium fere sntia: q̄ de vt in eternis vera est: ita in his que corrūpunt prorsus nō vera. Sic aūt sine distinctione asserētes illud forte mouit in quo qui de oā locuti sunt oēs ꝯuenere de nihilo nihil fieri: quodcūq; igit fit aliud antecessit: ⁊ hoc ingenitū dicunt philosophi fere oēs. Ita vt eoꝝ que fiunt nihil eē nouū: qn id ex quo ꝓgressū est nūq̄ nō fuerit: ob idq; in sua cā semp extiterit. At ⁊ si ex nihilo [a] aliqd educere nā n̄ possit nature tn̄ ptem oēm ex nihilo ꝯdidisse creaturā: ⁊ catholica fides astruit: ⁊ hoc eū potuisse sacri ꝯnineunt autores: volēntibus ēt fateri ꝙ ex ꝑexistenti eterno mali ꝑncipio ꝓdeant cūcta q̄ generātur: oā ꝯtinuo necesse ē vt nihil asserāt eē nouū quoq; facie terū trāsmutata: nouiter fiāt quecūq; sub alia forma ꝓducūtur: itaq; quoq; in his q̄ gnānt ⁊ corrūpūtur nulla ꝑsistētia sit: aut siqua vlla vr̄: breui maneat: hic mutatōes crebre: hinc ⁊ nouitates pene infinite. Ac de reb' humanis quibusq; reb' declarat: permaxime ꝙ eoꝝ tāta varietas: tanta cōmotio: flexibilitas: incōstātia est. vt ⁊ in cultu super aliud hi: aliud illi: imo ⁊ idē populus alio tpe sic: aliter alio decernat. Ex quo facile colligit qd sit de reliqs hominū moribus sentiendū: in qbus nō modo apud alios: sꝫ ⁊ eosdē ea est mobilitas: vt in horas oīa noua videantur [b]. De hominū aūt varijs opinionibus qd attinet dicere: nōne i seipso quisq; sentit opinionū mutabilitatē: nil mobilius: nil infirmius. Inde legū scita nō apud oēs eadē: qn nec eiusdē loci per oē tps eadē. Interest equi legūlatoris: nouis legibus ꝓmulgādis: ⁊ vetustis abrogādis: aut ex pte mutādis ea sancire q̄ moribus vtētū nō improbent. Sic romani pōtifices quoq; l ꝯcilijs: tū seorsū multa sanxere: q̄ decreta seu canones appellamus. Hs deinde in varia collectis volumina vētū est vt noua ꝓdierit canonica seu decretoꝝ sapiētia: quondā enī nō canonica dicebat: nec p se vna: sed ꝓ ciuilis sapiētie fuit: nec p pōtifices: sꝫ p imꝑatores ꝓmulgabat: nec vt nūc in eternā felicitatē ꝑncipaliter dirigebat: sꝫ in terrestris regiminis tranqllitatē: itaq; prius humana fuerat: nō diuinā licet asserere. Inter hui' nōt noue canonice sapiētie volumina. Clemētinaꝝ hoc nouissimū ē: nō tā sua gratū nouitate: q̄ ex multarū ingēnū cōtentōnū q̄ inter peritos vigebāt sedationibus putile. Ceteꝝ in huius expositōe voluminis plurimi studuere: quorū nomina cōtinuo referemus. Eoꝝ aūt scripta vndecūq; nactus Ego Frācisꝯ de zabarellis ipsoꝝ dicta colligere: ordinare: declarare: atq; in qbus desiderēt ad cōcordiā si fieri potuit adducere: aut cū id nō potui qd ipse censeā addicere. nō nihil ēt qd ex inventōe se obtulit annectere: sūmo studio in credibiliq; diligētia moliti sū: ad laudē oīnꝫ ꝯditoris: ad ecclesie catholice gloriā: ⁊ quorūcūq; in canonibus: precipue in hac felici natali vrbe Patauij studentium adiumentum.

c **Capiunt.** Nōnulli vt in libroꝝ auspicijs enumerētur hi qui sup ea re ꝯscripserūt: ⁊ his vt hec obsequamur [c] sciendū ꝙ inter cōmentatores huius voluminis oium ꝑmus: ⁊ oibus ceteris nō tm̄ ordine: sed ⁊ emolumēto ꝑferendus fuit Joānes Andree: q canonicaꝫ sapiētiam suis cōmentis adeo locupletauit: vt a cētuꝫ annis simul oēs reliq cōmentatores nō equetcui ēt ꝑncipatus oium ꝯsensu in eo datus est: vt eius cōmētum textui sit appositū. Scripsit ⁊ Paulus de Lyazariis ⁊ hic si ꝯmētū Joānis Andree viditt ⁊ presumi pōt: cum fuerit eius auditor: i mirandū vr̄ cur sepe ipse eodē cōtextu aliter scripserit. Scripsit ⁊ Guilelmus de mōte laudino: quē in multis imitatus est Genzelinus: qui postea scripsit: ⁊ hi ambo vltramōtani. Scripsit ēt Stephanus ꝓuincialis: cuius dicta vidit Jo. an. post ꝑfectū suū cōmentū: ⁊ his forte motus nōnullas apostillas adiecit sup hoc toto volumine. Mattheus quoq; roman' hoc volumen cōmentatus est. Sꝫ ⁊ Lapus abbas scti Miniatis ad mōtē de florentia quasdā fecit additōes. Bertrādus ēt dr̄ scripsisse: sꝫ eius pauca dicta repiunt: i habent ⁊ quedā reportatōes facte partiꝫ sub Stephano tro. partim sub Petro de stagno regētibus in mōte pessulano: ⁊ h̄ Stephanus an sit idē cū Stephano ꝓuinciali nō bn̄ cōpertum habeo: extant ⁊ reportatōes breues sub Joāne de sancto Georgio de Bononia. Itē ⁊ reportatōes quas audiens Laurentiū de ꝑyno Bononie regentē scripsi: subinde Joānes de lignano dn̄s meus multos ex premissis in vnū collegit: quos sepe nimiꝫ decurtauit: sed qd magis improbat a cōpluribus n̄ apto retulit ordine. ita vt a paucis eius lectura cōmēdet: ⁊ hinc diligētia defuit nō probitas. fuit. n. oiuꝫ sui tpis longe ꝑnceps. Scripsit deinde Joānes de fantutijs de Bononia cuius ꝑpauca dicta ꝓpria repiunt. Postremo scripsit Petrus de ancha. cōpater meus optimus ⁊ vir in vtroq; iure peritissimus ac ꝓbissimus. Offerimus ⁊ nos in mediū labores nr̄os: q quales sint nr̄a nō attinet iudicare. Illud certe asserere possumus oi studio nos curasse: vt op' hoc elegās esset in quo ēt studij maxime in declarandis i ⁊ notādis glosis ea ꝑcipue ꝯsideratiōe: qꝛ in ordine dubijs decidēdis summā afferūt vtilitatē: vt q̄ multa sunt maturitate librata ac plurimas inter ꝑceptores iuris difficiles altercationes decidūt. In reliqs ꝑterea scriptoribus emēdare referēdis multā curā: ⁊ multū tpis apposui: qꝛ frequēter repeꝛiunt maxime in allegatōibus inemēdati. Nouas aūt materias addocere nō curaui: nisi vel ꝯtenus ad eoꝝ q̄ alij scripserūt declaratonē: vel qōnūꝫ ex facto emergētiū decisionē ptinerēt. De ordine vo ꝓcedēdi qlis sit: nō expedit admonere: sese. n. indicat: ⁊ q̄q̄ hoc ordine pauci ex nr̄is cōmentatoribus ꝑterq̄ in cōmentis singularibus aliquorum capituloꝝ vsi sint: cū alij nō ꝓcedāt vt nos notādo: opponēdo: ac q̄rendo. sꝫ tm̄ apostillādo lrām: aut glosando. Tn̄ h modus nō placuit: qꝛ reliqs lōge clarior: per hūc. n. res ostendunt magis q̄ referunt: per aliū ecōuerso. Quotas insuper singulis notabilibus oppositiōibus: ⁊ qōnibus apposui. q̄ facilius ō loco posset ad locū aliū fieri remissio. Preterea cū p nr̄os expositores multa relicta sint indecisa. sepe nāq; varias solutiōes ad ꝯtria: vel in qōnib' aduersas opiniones referūt: nec q̄ verior ē putent curāt exꝑmere. Cōtra ego nihil indecisū reliq. q̄q̄. n. expertus sentiā q̄ periculosa: quāq; difficilis sit in iure determinatio: ⁊ inter diuersa vel ꝯtria certa electio. tn̄ hoc subire periculū quā studētes in ambiguo vagari sinere malui: cogitās nō carere nota: cuꝫ te ꝓfessus sis aliqd expositurꝫ: ⁊ cū vbi dubitatio sit aperueris: ad alia tanq̄ sponsionis oblitus ꝓficiscare: porro in cōcordandis opinionibus: ⁊ q̄tū fieri potuit saluādis: q̄ improbādis ac curatior fui. Existimās nō facile credendū de his: qui volumina expositionū ꝯficere nō expauerūt: ꝙ ad aliqd asserendū absq; rōne ꝓcesserint. Ob hoc de his q facile iprobant alioꝝ opiniones: aut q dum iprobant ēt ꝟbis insultāt: nō video qd aliud censendū nisi qd videnf ꝑmi temere moueri: scōi parū prudēter. hoc ꝑfecto fugere curaui: vt meuꝫ studium nō ad superioꝝ cederet euersionē: sed ad institutionem posteroꝝ qbus al a maiori a paramus cōmoda ex cōmentis super decreta. volumine. que deo auspice moꝝ reddere curabimus: vt absq; mora possimus eorū emendatoruꝫ copiam desiderantibus exhibere.

f **Joannes.** Diuide h ꝓhemiū ꝓut diuidit gl. i. in v. diuidēdo: in sūma dicit: salutat doctores ⁊ scholares quibus scribit: dicit q̄re nouas ꝯstōnes opus est ꝓmulgare ⁊ qs has ꝓmulgauit: ⁊ mādat has recipi ⁊ eis vti in

a ¶ Ex nihilo. Auctor i h ꝓhemio ondit se nō mō canonū veruꝫ ēt ꝑhie ⁊ theologie sciaꝫ habuisse: ⁊ ꝙ ex nihilo hoies deus creauerit hētur Gen. j. Et dicit Spe. in ꝑncipio operis sui ꝯtinue deus studij hoi. i. naturalē: ꝙ colligit ex illis ꝟbis. In sustinui spūꝫ vite. i. naturalem.

b ¶ Uideant. Facit illud Salomonis: Nihil firmuꝫ sub sole. Et illud Horatij in poetica. vt silue folijs ꝓnos mutant in annos. Ita ꝟboꝝ vetus interit etas. Et alibi. Multa renascent q̄ iā cecidere.

c ¶ Obsequamur. Sic Spe. sic Jo. an. Sic ceteri famosi auctores ꝯuerāt: qꝛ dū aliorū antiquoruꝫ vel contēporaneoꝝ iamā extendut suā augent. Hoc etiā florētinus vulgaris poeta fecit: memoratis aliqbus poetis clarissimis dixit. Et io fui sexto fra cotanto senno.

iudiciis ꝛ in scholis. ¶ Nō. doc. pferēdos scholaribus ex ordine lre: p hoc. xliij. di. sit rector. ¶ Scdo nō. dñaz inter verbū vniuersuz ꝛ vniuersi in ɔcreto. i. cōposito seu in adiectiuo: ꝛ verbū vniuersitati i abstracto. i. nō cōposito seu substantiuo: qd̄ dixi plenius in pꝛhemio gregoriano. ꝛ nō. Jo. an. i. cle. vna. in pn. in gl. p hoc pmo nō ponit hic i pn. ibi vniuersis. scdo mō in fi. ibi vniuersitati. qd̄ declara vt dixi in pꝛhemio gregoriano. ¶ Tertio nō. ex ṽbo cōmorātibus: nā qd̄ nō. gl. ꝛ extra gl. in pꝛhemio gregoriano. Et colligit Pau. q̄nqꝫ necessaria scholaribus vt pficiat q̄ ponit Hosti. in. c. de offi. pmi. ꝛ ibi dixi. ¶ Op. qꝛ dicit dilectis filijs. cū tñ in aliqbus studijs sint aliq epi q debent vocari fres. de cri. fal. c̄ꝫ gram. So. fm Genze. cū sint pauci de modico nō curaf: de ɔse. di. ij. re ṽa. de symo. ꝛ si qōnes: ꝛ dic vt dic gl. ꝛ ego ibi plenius dixi in pꝛhemio gregoriano: in fi. Sꝫ qꝛ hec solutio destruit p id qd̄ ibi dixi: qꝛ tenoꝛ semp de modico curādū: nisi ɔtrariū sit in iure expressuz. Ideo dic alr q̄ papa pōderauit multitudinē cui scribebaf: in qua p maioꝛi pte sunt nō epi ꝛ sunt plures laici: ꝛ cū inspicif multitudo sepe accipif vocabulū qd̄ nō ɔuenit oībus sic qñ papa loqtur de cardinalibus simul dicit oēs fres: qñ sepatim epos cardinales dicit fratres nō epos filios: vt est gl. nō. de offi. deleg. c. i. li. vi. in ṽ. fratribus: ꝛ ɔsiderauit itaqꝫ papa hic q̄ qñ epi sunt in studio sunt tanq̄ꝫ discipuli. Insup. c. c̄ꝫ graui: loquif qñ specifice scribif epo: secus qñ sub vocabulis gñalibus scribif epo pmixte cū alijs q ɔstituūt vniuersitatē sic hic. Si. n. cēnt vt singuli tūc specifice exprimif epo: vt qꝛ dr̄ tali fratri nr̄o epo ꝛ dilectis filijs talibus ꝛ c̄. ¶ Quero in eo q̄ dicit doctoribus ꝛ scholaribus: qd̄ de doctoribus [a] q desierunt legere ꝛ de scholaribus q desierūt intrare: dicit Lau. q̄ nihilominus gaudēt pꝛiuilegio si ex cā iusta vt pp egritudinez vl̄ senectutē: qꝛ nō ē addēda afflictio afflicto. vij. q. i. cū pcussio. ḋ corpo. vici. p totū. Itē qꝛ dicit hꝫ ɔmorātib[us]. dñs meus Jo. de lig. de scholaribus dicit q̄ nō gaudēt pꝛiuilegio si desinūt a scholis: imo ēt si intrāt ꝛ nō adūertūt. vt qꝛ faciūt castra in mari: vt dicit gl. in. l. vna. C. de studi. lib. vrbis ro. sicut nō gaudēt pꝛiuilegio scholariū si min[us] honeste viuūt: p hoc. C. de cur. l. p id tp̄s. li. xij. q̄ dicta pcedūt quo ad alia pꝛiuilegia scholariū. nā pꝛiuilegiū meref amittere ꝛ c̄. de deci. suggestū: ꝛ i regula pꝛiuilegiū. li. vi. Sed quo ad hāc salutatōēz oēs fuerūt gauisi de qbus ṽbē cōmorātibus verificaf. ppterea dic alr ad dcm̄ Lau. q̄ aut desierūt legere vl̄ intrare aīo nō redeūdi ꝛ tūc desinūt vocari doct. ꝛ scholares vbi singl̄r pōdera q̄ doctoꝛ pprie est q actu docet nō. n. fuit intētōis salutādi doctores nō legētes ꝛ sic nō gaudebūt pꝛiuilegio: nō. n. amplius dici pñt ps vniuersitatis studij: aut desierūt legere vel itrare aīo redeūdi: ꝛ tūc ēt si sine cā gaudēt salutatōe dūmō cōmoref i studio: pbat verbū cōmorātibus. ¶ Scdo q̄ro qd reqrif i doctore. Bertrā. plura enumerat nā reqrif q̄ nō sit negociatoꝛ. C. nego. ne militēt. in rubro ꝛ nigro. doctores. n. dicunf militare. l. aduocati. C. de aduo. diuer. iu. reqrif q̄ nō sit spurius: nō. n. spurij pmouenf ad dignitatē nisi i defectū alioꝝ. l. gñaliter. §. spurios. ff. de decur. ꝛ de mu. ꝛ ho. l. honoꝛ. Itē reqrif certa etas de quo plurimū disputat Bertrā. nā qdā dicūt q̄ reqrif etas. L. ānoꝝ: qꝛ illud est tp̄s quo puenīri dēat ad honores. l. ad rē pub. ff. de mu. ꝛ ho. Alij dicūt de alijs tp̄ibus ꝛ de pluribus tp̄ib[us] dicūt in. c. cū vigesimū: de offi. dele. quo ad hoc. cōclude q̄ nulla etas est determinata. Jō dū hēat alia reqsita pōt semper fieri doctoꝛ. nō. n. refert an qs sit senex p etatē an ꝫ mores. i. ethi. nā ꝛ aliq pp nimiū studiū puenūt tp̄s: de rest. in integ. ex lrīs. ¶ Tertio q̄ro: qꝛ dixi. §. q. px. q̄ spurius [b] nō pt eē doctoꝛ. qd si sit legitimatus p papā: dic Bertrā. q̄ poterit fieri doctoꝛ ēt si in hoc nō sit specifice cū eo dispēsatū: lꝫ nō admittaf ad honores vl̄ dignitates ecclīasticas nisi cū eo fuer i p papā dispēsatū: de fi. pꝛsby. c. i. ꝛ. ij. li. vi. sed ad dignitates alias ꝛ honores p qeas nulli fit pꝛiudiciū admitti tur: vt nō. Jnn. q fi. sint le. p venerabilē. qd̄ tꝫ Arch. ḋ fi. pꝛsby. c. i. li. vi. ꝛ no. i. d. c. p venerabilē: in gl. ij. lꝫ hoc nō firmet sed tñ cōīter tenef: qꝛ sufficit q̄ in alijs dignitatibus nō inuenif tāta restrictio quāta in ecclīasticis. Ceteras qōnes circa salutationes de qbus hic aliqui prosequunt scripsi in pꝛohemio Gregorij.

Ver. Quoniā nulla.

Nō. q̄ sensualitas humana pcliuis est ad malū: de hoc. J. i. ij. ɔtrio. ¶ Scdo no. cās q̄re opꝫ aliquē eē pncipē humani gñis. ¶ Op. q̄ nō sit verū q̄ sanctio iuris pp emergētiā negocioꝝ varief: cū ius sit imutabile tanq̄ꝫ emanās a deo ꝛ c̄. vt in glo. in ṽ. iuris: ꝛ solue vt in ea. Et de multiplici iure ꝛ de pgressu iuriū dixi in pꝛhe. gregō. ¶ Scdo op. in eo q̄ dic̄ sanctio, volēs loq de qolibet iure: cū tñ sola iura penalia dicanf sanctōes: vt nō. ij. di. in sūma: solue vt i gl. i ṽ. sāctio. ¶ Tertio op. q̄ adolescētia nō sit pcliuis ad malū. xv. q. i. firmissime: ꝛ qd̄ nō. ḋ pe. di. ij. §. q̄ ṽo. so. ꝫ pau. ḋ ira. ille loqf ḋ nō doli capacib[us] hꝫ ḋ doli capacib[us] pbat ṽbū adolescētia q ifert doli capacitatē. xxxij. q. ij. i adolescētia: ad hꝫ ḋ dli. puc. c. i. ¶ Quarto op. ad idē: nā cū qlibet [c] pꝛsumaf bon[us]: de pꝛsum. c. fi. de seru: c. vno. potius dꝫ dici q̄ humana etas pna est ad bonū: sol. Pau. redicēs rōnes quare hoies sūt pclues ad malū: de quo no. i. c. dis etas. xij. q. i. ꝛ pōt reddi rō in eo qd̄ dicit hic glo. i ver. sensualitas. Sꝫ p hoc nō tollif ɔtrīū. ppterea dico alr: q̄ stat pꝛsumptio de q̄ in ɔtrijs: qꝛ cū ab initio nō sit hō malus imo creaf bon[us]: de sū. tri. c. i. nec pꝛsumif supuenīet alia q̄litas nisi pbef: ad hoc regula semel. li. vi. Sed postq̄ꝫ est supuenīēta semp [d] pꝛsumif inesse nisi doceaf sublata dicta regl̄a. de quo dixi plenius m. d. c. vnico. p hoc qꝛ lꝫ nā sit pcliuis ad malū pōt tñ se retrahere ex libero arbitrio qd̄ suadef p iura pmiantia bonos ꝛ punientia malos. vt in pꝛobe. grego.

Ver. Nec sane.

No. ꝛ signa glo. sup ver. papa. ¶ Op. i eo qd̄ dicit ɔcilio vienē. cū deberet potius dici gñali: qꝛ papa celebrat generale ɔciliū. xvij. di. in pn. ꝛ. c. ij. ꝛ. c. nō licuit. so. dr̄ vienē. a loco celebratōis p qd̄ nō. nomē loci apponēdū in ɔctu qd̄ dico plen[us]. J. e. pꝛhe. in fi. Sꝫ cū hoc dr̄ ɔciliū gñale ꝛ stādū est ɔtrioꝝ. pꝛuinciale aūt ɔciliū celebrat archiep̄s vel patriarca vl̄ pmas alius: de quo in. c. cū oli: de accu. sinodū ep̄s: de maio. ꝛ obe. q̄ sup his. Capsm monachi. de sta. mo. ca q̄: ꝛ c. in singl̄is. ¶ Quero tūc vñ dr̄ ɔciliū: dic q̄ a cōi itētione veniētiū ad istos cetuꝝ oculi q sūt sil̄is fm Isido. vi. ethimologiaꝝ. c. xv. vbi ēt dicit de sinodo ꝛ de cetu vñ dicanf. ¶ Scdo q̄ro. an ɔucti in ɔcilio hēant ius reuocādi domū: vl̄ q̄ sic p no. in. c. i. de iudi. qd̄ plenius no. Jnn. de pꝛhē. grauc: ¶ Tertio q̄ro. an hꝫ sit liber vel volumē vl̄ qd aliud: gl. in ṽ. vnū: dicit q̄ volumē nō liber ꝛ idē Bertrā. q infert q̄ male allegāf iste ɔstitutōes p docto. i ɔpilatōe Gregorij ꝛ in. vi. li. p. J. Itē q̄ glosatores vni[us] voluminis male allegāt decre. cōpilatōis Gregorij. ꝛ. vi. li. p supra. qd̄ nō multū refert: qꝛ ēt si nō sit liber qōcūqꝫ vocef est cōpilatio q̄dā seu collectio: pbat tex. in ver. collectas: q collectio fuit fcā post illas cōpilatōes: pōt ḡ allegari p. J. i. post. nā pprie. J. est qd̄ p distātiā est sub alio: vt luna sub sole nos sub vtroqꝫ. Intra aūt qd̄ in aliquo ɔclusū ē ꝫ Hug. Itē hoc: qꝛ he ɔstōnes venūt tanq̄ꝫ additio ad illas: vt probat ver. qm: ꝛ iste ver. ¶ Quarto q̄ro: qꝛ hic approbaf silētiū de quo ꝛ hic in gl. sup ṽbo silentiū. an semp liceat dic q̄ nō. q̄nqꝫ. n. ē mortale in plato. cliij. di. sit rector qd̄ nō. gl. ḋ off. arch. ca q̄. ¶ Quarto q̄ro: qꝛ sub bulla trāsmisse fuerūt he ɔstōnes an bullatio sit de eēntia pꝛiuilegij aplīci. vl̄ q̄ sic p hūc tex. ꝛ p id qd̄ notauit Jo. an. i. c. i. de pꝛiui. li. vi. in ṽbo indultū: nā ꝛ scriptura [e] vr̄ eē de substātia grē aplīce p extraua. Bonifacij. iniūctā in pꝛin. lꝫ in hoc Jnn. tenuit ɔtrīū: de rescrip. constitutus. ꝛ Arch. ꝛ Jo. an. in pꝛhe. septi. vbi plene tractāt q̄ placet vt nec scriptura: nec bullatio sit de eēntia: tñ sine bullis nō pōt pbari grā aplīca: qd̄ vidi dubitari sepe apud pꝛitissimos: sꝫ decisū est p Rotā ꝛ incipit decisio. itē q̄ lꝫ romana curia ꝛ subest rō pp multa absōa q seqrenf pmittēdo pbatōēz p testes apud quos difficilimū ꝛ quasi impossibile esset scire omnem ɔtinentiaz gratie ꝛ omnē formalitatē: tñ nō ē oīno impossibile: alias in nullo pꝛiuilegio pmitteref pbatio tenoris per testes

[a] ¶ Quid de doctoribus: ꝛ scholarib[us]. adde q̄ dixit p An. de bu. in fi. v. col. ꝫ fi. qd ḋ nō intrātibus in pꝛhemio gregoriano. vide ēt q̄ not. dixit p Abba. in. c. i. ḋ fi. xx. col. ꝫ. ad predicta.

[b] ¶ Qḋ spurius. An spurius possit esse doctor: Adde Jo. de ana. i. c. c̄ꝫ grō de magis. colū. fi. ꝫ. iij. pōt ꝛ plene p doc. in cle. ij. ḋ magis.

[c] ¶ Quilibet pꝛsumaf bon[us]. Adde gl. i ꝫ fi. ge. n. vñ. i. x. xl. di. ꝛ glo. i. c. i. ḋ scrutinio. ꝛ. l. nō oēs. ff. ḋ re mili. ꝛ p regu. semel malus. ḋ reg. iur. i sexto.

[d] ¶ Semp pꝛsumif. Vide per gl. i. c. Si eiu[s] leycū. de fo. cō pe. ꝛ p Fulgo. ɔn. cij. incipit. q dā dñā Lucia: ꝛ q̄ iste dictiones ciuiliter itelliganf. Vide per Domi. ḋ scō gemi. in. c. sacrosācta. xxij. dist.

[e] ¶ Nā ꝛ scriptura. An scriptura videaf eē ḋ ubā grē. Vide p bal. i. l. i. humanū. C. ḋ leg. Et no. p Abb. i. c. i. l. vi. col. ḋ pactis. plā. ꝛ p Arch. c. in pꝛimis. ij. q. i.

fleo tamen permittitur: de priui. cum olim. §. vbi per Inn.

Ver. Uniuersitatis. ¶ Quero e[?] in ceperunt constitutio nes ligare so. vt in glo. ma. q in prin. et in fi. concludit q tam a tpe publicationis huius et post per duos menses q et tenet Pau. et matth. dicentes tria requiri ad esse legis. Primo q instituat. Secundo q promulget. Tertio q moribus vtentium approbet. Et si qd hoz deficit non est constitutio: nec pot dici. iiij. di. §. leges p qd decidit qone facti de qua in seque. q. Sed glo. h. in ver. et qd leg auerint: z publicatione esse vltimu ac tu pficiente lege per. l. humanum. C. de legi. qd est verius. ¶ Secundo qro. circa id qd dixi in prima. q. de qone facti que fuit i his terminis. Episcopus tudertine. fecit statutu excoicans mulieres portantes plas qd a nulla muliere fuit seruatu. querebat an omnes essent excoicate. q no iducitur. iiij. di. in istis. et c. sequen. que pbant q ad hoc vt constitutio liget dz esse recepta moribus vtentiu: p quo est qd no. Arch. in. c. in istis p qd videret dicendu mulieres posse cogi vt reciperent et obseruarent constitutionem: qz statuta epi dnt seruari de maio. et obe. si qs venerit: sed q ante receptoem no seruantes no incidissent in pena. Ipse tn Abb. decidit contra dicens q quo ad pena expssa in constitutoe vt in casu nro ipso facto inciderint tanq incidetes in factu danatu p hoc. d. c. si qs et de locato. vestra. de consti. c. ij. li. vi. xi. di. catholica: sz quo ad pena que madaret infligi p constitutoem dicit pcedere. c. in istis: dic melius q cu querit de receptoe legis videdu est an sit tal' abusio q iducat consuetudine q quo iducet plene di xi i. c. si. de consu. et no. i. c. cu olim. de cle. coin. et dic no receptoez legis tuc excusare si recipietes qsi p consuetudine contra e no recepta qua consuetudine gnale pnceps scire tolerat. Ita loqt. i. c. istis et sequens: alias no vsus seu no receptio idistincte nihil operant: per qd infertur qd iuris de monialibus que no receperut constitutiones de clausuris: de qua in. c. i. de sta. re. li. vi. per pdicta declarat quod dixi in. c. i. de treug. et pace. ¶ Tertio qro generaliter qn liget constitutio. so. aut constitutio est inferioris a principe et dic vt dixi de consti. c. ij. Aut principis et de h et ibi dixi: sz vltra illa ex dictis h p gl. mag. et p pau. plenius dic q aut e iuris veteris declaratoria et stati hz effectu. de vsur. cum tu. vbi glo. de consti. c. fi. vbi dixi. Aut iuris noui pmulgatoria et hoc siue quo ad pncipale dispositione siue quo ad pena quaz de nouo inducit: et tunc est regula q a die publicationis post duos meses. de postula. c. i. nisi aliud tps in ea adijceret. de preben. cum singula. lib. vi. ¶ Quarto quero que publicatio attedit pone in casu nro. Iste constitutiones fuerut publicate p Io. papa deinde fuerut misse p studia et publicate in illis. dicit Pau. q attenditur publicatio facta in curia qd et tenet glo. in data. li. vi. et est vera per rone qua ponit: et si dicas q poterit esse locus ad quez infra duos menses de curia no poterit peruenire. Respondeo dtina esset ita ad multiplicatoem fidei: sed per nostram secordiaz no est: sed si esset dicere excusari eos ad quos no peruenisset cuz admittat probatio ignorantie si est dilucidata vt dicit Inno. de constitu. c. ij. ¶ Quinto quero de alia dispositioe vt madato vel priuilegio [a] quado ligeti dic q aut est fauorabile aut no: primo casu dicit aliquid q prodest statim etiam quo ad ignorantez: vt si mihi existeti h Padue papa in curia dedit priuilegiu statiz mihi pdest vt tenet. Inno. et Hostie. et Archi. de cocess. prebe. c. i. li. vi. in §. ex parte. et Pau. h. Ego vero dico q in. §. ex parte est text. q tantum a die notitie cuz dicit pdesse mox cu peruenerit ad illos quibus conceditur: et pro hoc ratio: qz dispositio fauorabilis habet conditionem tacitam si placuerit ei in quez confert. ff. de leg. ij. l. cum pater. §. surdos p hoc regula q ob gratia: et qd ibi no. lib. vi. de quo dic plenius: vt dixi in salutatoe in pohe. Grego. et potes saluare si vis dictu illoru vt dicamus qd pdest ignoranti: sz no efficaciter antequa sciuerit: sz in vno casu puto q in nullo pdest qn potuit etiam vt est effectus salutationis vt dixi in pohemio Gre. si aut est dispositio no fauorabilis tuc ligat demu postq is est certioratus vel per euz stetit. lxxxij. di. pposuisti: de ap. sup eo

Et p hoc decidit qd de reuocatoe pcuratoris q antequa perueniat notitia ad pcuratore no operet effectu qd plene dic vt dixi de rescrip. ex parte decani. ¶ Sexto qro de madato iudicis an excuset ignorates ipm. Pau. psequtur sed decide p. c. si. cuz ibi no. q ma. ac. pos. ¶ Septimo qro de forensibus transeuntibus p locu an ligetur statutis vl' alijs pceptis loci. so. h est qrere an et qn rone delicti qs sortiat foz et liget statuto. de quo in. c. ij. de consti. li. vi. vbi plene scripsi in repetitione et de hoc in spe. de consti. §. et no. vsq in fi.

[a] ¶ Aet pusic glo. Priuilegium concessum absenti et ignoranti: qn incipiat ei pdesse. Vide p Bal. no. i. l. falsus. C. de furtis et Pe. de ancha. con. cccxl. lci. Presbitero. et p bar. i. l. q admi. l. vi. col. et p eu de i. l. si. ff. de co stitu. prin.

Ver. Data. Hec littera ibi summoni. iducit ad qonez q in instris dz poni locus in quo cofecta fuerut: p h. C. de conben. et com. l. optimaz. ij. q. vi. libelloz: de pba. qm. de re iudi. abbate. li. vi. de quo i spe. de instru. edi. §. restat: v. qd si locus. Ex his decidit qd que fuit de facto: pductu fuit in iudicio instz in quo no erat co fal. i. tps nec locus [b]: opponebat q no valebat petebat a notario vt apponeret: nuqd pot: q sic iducit. ff. de ver. ob. l. i. de sacra. no ite. c. i. q2 pot suppleri obmissuz: na in talibus credit notario de his q gessit. C. de fal. l. siquis decurio de psceri. ad audientia. In contra q2 functus est officio maxime ex quo copia est data pti ad h. ff. de re iudi. l. iudex: de offi. dele. in litteris: nec debet credi soli tabellioni. in auc. de here. et fal. §. si vero col. i. q2 licet ab initio posset fieri sine suspitione postea no: in auc. de equali. dotiu. §. ne contingat: col. vij. spe. de instru. edi. §. postremo: ver. sz nunqd: dicit plurimos sapientes in hoc conuenisse q nisi notarius doceat de errore no admittet: sed si docebit sic: pro hoc quod no. de fide instru. inter dilectos: quod signa.

[b] ¶ Nec loc'. An instrm sit minus validu si apposito loco i co. Adde ang. con. cccxviij. et eide i. l. optimaz. C. de codi. et comitte. stipu. et p Abb. a. in. c. in. v. col. de postu. prela.

¶ De summa trinitate et fide catholica. Rubrica.

¶ Non continuat rone de hac rubrica et de alijs huius voluminis: nec vt in glo. super rubrica.

Idei catholice. Summa vt in gl. i. et diuide vt in ea. lz Pau. diuidat sed diuisio gl. placet. ¶ No. de dictoe [c] pter q h stat exclusiue. de qua. §. i. contra. ¶ Secundo q eccla dr mater nra. s. rone pncipij institutionis: de h. §. in. ij. contra. ¶ Tertio no. q confessio fidei dz e firma. i ver. firmiter: et apta i verbo aperte. Ad primu. c. ti. firmiter. Ad scdz est illud ad ro. x. corde credit ad iustitia: ore aut fit confessio ad salute. ad hoc. xi. q. iij. nolite: et sic dicit Pau. actus fidei duplex est interior q fit corde et exterior q fit ore. Per qd infert hm Steph. no excusari eos q xpm negat ore lz no corde. xi. q. iij. no solu. de pe. di. i. pet. et qd ibi no. na no euitat heresiz. ¶ Oppo. in eo qd dixi i. i. notabili de dictione preter. q stat exclusiue qd potius iclusiue: de vi. et ho. clerico. cu ab omni de re. eccle. no alie. siqs. de psup. litteram de immu. eccle. decet. li. vi. xxiij. q. ij. transferut. xxv. q. ij. porro: xij. q. ij. ebro. ff. de pig. ac. l. i. in fi. ff. de annuis le. l. scio. §. vxori. de iure pa. l. dum. So. aliqn includit vt in contrarijs: aliqn excludit vt pbat. xvi. q. i. adijcimus: et. q. vi. piementis. xxxij. q. v. no mechaberis. xxij. q. v. de occidendis: de deci. tua nobis: de reli. do. cu dilectus. ff. de penu. leg. l. na qd in fi. de vul. et pu. cu filio. §. fi. de milit. testa. l. querebat: ad tre. l. lutius. §. filiu. ad hoc de pscrip. ex transmissa: p et contra pot induci de elec. dudu. ij. et qd ibi no. Inno. de quo et in. c. testimoniu: de test. So. aliqn dictio pter adijcit alicui qd est de genere pcedentiu et qd de sui natura sub pcedentibus includit et tuc excludit. Exemplu lego tibi libros meos pter decretale. sic loquit iura dicentia q excludit: qnq adijcit alicui qd est alterius generis q sint pcedetia et tuc icludit et stat p vltra. exeplu lego tibi totu vinu pter decretale. intelligit id esse vltra vt habeas et decretale. sic loquunt iura contraria. Per hoc rndet et ad aliqua alia iura q adducit Inno. in. d. c. dudu. vbi tn ponit vna theorica dicens q et eo casu de quo sui na icludit si sumus in odiosis excludit: ponit exemplu in dispensatoe: dispesat papa cu aliquo vt pter bnficia q hz possit hre vnu aliud p hoc no intelligit dispesatu sup his q hz. ita dicit obtentu: sed Pau. h dicit q ibi pter adijcitur ad aliqd qd est de genere pcedentiu. s. ad bnficiu no mitu

[c] ¶ De di ctione pter. Dictio pter qd portet. Vid p Raph. cuma. con. cxl. incipi. Lituis qda florentin'. in ij. col. ver. q maxis. Et Bart. l. scio. §. vxori ff. de annu. leg. Et Lau. ro. con. fil. cccxxviij.

si excludit vt in doctrina tradita: et huius doctrine est rō: qr exceptio dz de regula. vt no. p Dy. in rub. de reg. iur. lib. vi. Ideo cū pter adijcitur ei qd nō est de genere pmissorū nō pōt stare exclusiue seu exceptiue de hac materia in. d. l. i. in fi. de pig. act. ad quā dicit Pau. ꝙ ibi dictio pter [a] includit qr adijcit ad stellionatū qd crimē nō venit pncipalr: et semp sub pig. ac. et sic illa lex puenit sub doctrina pdicta: et de materia in. l. actōe. C. de trās. vbi per gl. L. y. et Bal. et in. l. nullū. ff. de diuor. et in. d. l. fcia. §. vxori: vbi p Bar. et facit qd dī de dictione nisi in regula petrū: li. vi. p Dy. ¶ Scdo op. in eo qd dixi i. q. no. ꝙ eccłia est mater nra: ꝙ nō sit mater nostra sed potius filia: sicut eni filius nō alienat sine auctoritate pris: ita nec eccłia sine auctoritate plati. lxxvij. di. quoꝝ vices: vbi no. so. pōt dici mater vt hic rōne pncipij institōnis et pdicatōis. xxi. di. Qm romā: et vberibus fa [?] nos nutrit. ij. q. vi. ad romanā: et in ea renascimur p baptismū et sacramētū xv. q. ij. q abstulerit. xvi. q. i. vos at. et de psc. d. iiij. nī. xxxij. q. iiij. curat de magistro. c. i. Itē est caput et cardo. xxij. de sacrosancta. xij. di. nō decet. in auc. de eccl. ti. in pn. col. ix. Itē aliqñ dr dña. lxxviij. di. oportebat. dī aūt filia improprie aliquo respectu vt in ptio fz Paul. cuius h sunt: vel dic meli' ꝙ eccłia vniuersalis dr mr rōnibus pdictis: nec ptrā vrget ꝙ pbat de eccłia pticulari: et eo autē ꝙ vt nūc dixi ecclesia dr dña. Infert Pau. ꝙ papa sit dñs rerum oium ecclesiarū. Inducit simile de impatore qui est dñs mūdi et rerū eius. C. de qdri. pscrip. l. bñ a zenone: qd intelligit Host. et quo ad pprietatē: vt nō. in sum. de pscri. §. que exigāt: dñi. sz et Ioā. et aly dñt ꝙ solū quo ad iurisdictōes et ad ptectōes. xij. q. ij. quicūqz militū. xxiij. q. v. dicat. et q. viij. cōuentor. viij. di. quo iure. imo et ēt de papa dicit beat' Bernardus. li. iiij ad Eugeniū in fi. ꝙ nō est dñs sed ptector. qd no. Arch. e. ti. c. vno. lib. vi. p quo est. vij. q. i. mutationes: per qd infert beatus Tho. ꝙ nō minus peccat papa [b] pmittēdo symoniā qz alij. de quo vlt. dixi. in. c. i. de symo. de alio dic ꝙ vera est quo ad impatorē. opi. q̄ tz cū nō eē dñs rex secularū quā tz gl. et doc. côter in proe. ffoꝝ. in pn. et multe rōnes sunt q̄ pcludūt qd dic vt ibi per Bar. et Ia. de arc. de papa vo dic ꝙ quatenus hz tpalia idē est sicut de ipatore qr rex singularū in terris eccłie dñs est tm quo ad ptectōes eisdē rōnibus sicut et impator in suis: nā et ab impatore pmo habuit .s. a cōstātino: de cuius donatōe dixi de psti. trāslato. et I. de iureiur. cle. ro. §. porro. q. ij. sed quo ad iura ecclesiastica dic ꝙ hz plenā dispōnē oiuz bñficioꝝ et reꝝ singulariū. de pbē. c. ij. in pn. lib. vi. Et rōnem diuersitatis inter iura ecclesiastica seu iurisdictōes et iura seu iurisdictionē tpalia plene dixi in repetitiōe. c. que in ecclesiarū. de psti. ¶ Tertio op. in glo. in. v. eternalr: de opi. Arrij: et per eius rōnem et solue vt in ea. ¶ Quarto op. ꝙ dei fili' nō assūpserit humanitatē: sz tota trinitas: qr opa trinitatis ad ex sūt inseparabilia. xxvij. q. i. sicut enim. So. incarnatio passiua attribuit filio. xxij. di. quis eps. de cōsc. di. iiij. c. fi. sed actiua toti trinitati vt in ptrario. ¶ Quinto op. ꝙ passio christi nō fuit ad salutē oium sz tm pdestinatoꝝ: de psc. di. ij. semel. Scdo solue: vt in glo. in. v. oium: ꝙ fuit ad salutē oiuz ad sufficiētiā: qr ēt minima gutta sanguinis fluēs a christo sufficiebat ad salutē oium: pbat hoc. xvi. q. vij. et h dixim': sz quo ad efficaciā pcedit ptrā vt i gl. sed Origines tenuit ꝙ per eadē oēs saluabimur pp nimiā misericordiā redēptoris qd est hereticum: de quo in d. c. ¶ Uncro qr in pn. dicit fundamēto qd est hoc fundamētuz gl. fundamēto dicit qd est christus. Idē laud. qr idē est via veritas et vita. viij. di. veritate: vel dr sm eū fundamētum et ipsa fides placet pp vbū fidei fundamento intransitiue. i. que est fundamētū nrm: nā sine fide nihil sunt oia cetera sacra eccłie. hic dicit Chrisosto. ꝙ fides religiōis catholice est lumē aīe: hostiū vite: et fūdamētū salutis eterne. ¶ Op. ad hoc ꝙ imo potius baptismus sit hoc fundamētū: de psby. non bap. veniēs: vel ipsi apłi simul sumpti. de ele. fundamēta in pn. li. vi. So. oia h possūt dici fundamētū. sz cūcta colligunt sub fide. ¶ Scdo quero: qr dicit firmiter: nūqd ois [c] nō credens firmiter sit hereticus. So. sm Lau. aliqñ nō firmiter credit ex infirmitate aīe. i. ex debilitate nō tm pertinaciter insistit et tūc nō ē hereticus: imo si recedat ab illa dubietate resistēdo ei meret sicut meremur cohercēdo pmos motus et stimulos carnis. vi. di. sed pēsandum et. c. nō est pctī. si aūt ptinaciter insistit est heretic'. xix. di. nulli. de here. dubius p hoc casus no. et sing. c. ij. dānamus in fi. ibi eni nō dānat Ioachim lz dixerit erroneū: qr paratus fuit corrigi et se subiecit determinatōi eccłie: vbi et dixi ꝙ ille tantū dr ptinaciter inherere heresi q nō est paratus corrigi ad mādatuz superioris per. l. iij. §. tutores. ff. de suspe. tu. qd pbat illd. c. dānamus: et de expositione vbi ptinaciter habes glo. I. eo. c. §. porro in vbo ptinaciter et de vsur. cle. vna. §. ceteruz: et ibi p Pau. que no. per hoc vides qre bachalarij ptestāt in suis dispu. ꝙ si qd diceret ptra fidē catholicā et c. ¶ Tertio qro cur deus genuit vnicū tm filiū: vt dicit in vbo vnigenitum: So. vt in glo. in v. vnigenitū: quā singulr no. in eo qd dicit ꝙ in sancta trinitate qtūlibet paruum incōueniēs est impossibile. vel quo ad qōnē dic sm Pau. qr dī impossibile ꝙ aliū filiū genuerit. et ꝙ fuerit necesse ꝙ esset vni genitus necessitate naturalis cōicatiōis nō necessitate coactionis. deus. n. per opatōez itellectus sui generat filiū: si aliū generaret eodē modo generaret per intellectū: sed filius vnigenitus fuit adequatus ipsi generāti: qr coōipotens: at pncipiū pducēs hñs terminū pductū adequatū sue vtuti nō pōt in aliū terminū pducibilez: alr ille terminus nō fuisset adequat': sed nō repugnat vt vltra filiū pcedat spūs sanct': qui nō p itellectuz sed per volūtatē pcedit: sed hñ eodē mō eēt impossibile vt plures essent spūs sancti qd satis recidit in id qd dicit gl. in effectu p h vides qre dr vnigenitus vnic' et in vnitate psone a deo pre deus genitus. ¶ Quarto qro de itellectu lre qte nus dicit ꝙ vnigenitus dei filius in his oibus i qbus de' pr existit et c. gl. in. v. oib': exponit et dic vt in ca q psequr aliqua noie essentie diuine vel psonis puenientia de qbus. s. c. damnamus i gl. in v. neqz genita: et ibi plenius dixi. ¶ Quinto qro nūqd redēptor nr ptes nrē nature vnitas assūpsit simul adeo ꝙ siati fuerit vnus hō: vī ꝙ nō sicut in alijs hoibus sic p tpis distantiā formatio organoꝝ. i. neruoꝝ et alioꝝ istroꝝ per que spūs vitalis possit in opatōes egredi. In ptrium est vbū simul vnitas assūpsisset qd ē in tex. et h tz gl. i v. vnitas et Pau. q inducit dictū Damas. iij. suaꝝ sniaꝝ: lz vt refert qdā dicūt ibi fuisse portatē et posterioritatē nature nō tpis qd ē vex: nec repugnat textui q in vbo sil' denotat solā tpis idēntitatē: de h ponit magister sniaꝝ: li. iij. di. ij. i fi. vbi ponit ꝙ h dicit gl. ¶ Sexto qro: qr h dicit ꝙ xps fuerit vnus hō an fuerit cōposit' ex humanitate et deitate: dic ꝙ nō: vt i gl. in v. fieret. ¶ Septio qro an corpus christi fuerit passibile oi passibilitate. So. vt in gl. in v. passibile: i q̄ cōcludit ꝙ sic pter passibilitatem peccati et ignorātie: et sic habuit passibilitatē mortis: quod dic vt in gl. Ex quo nō. ptra illos qui dicūt ꝙ nunq̄ obijsset naturalr dicētes Galienum hoc dixisse: dicunt enī pmū hoc est falsum vt pz in glo. nec Galienus fuit eo tpe: sed multo postea vt pz in cronicis. ¶ Octauo qro quare dei filius elegit tps incarnatōis non prius nec posterius: so. vt in gl. in v. ex tpe. ¶ Nono quero cur dei filius elegit incarnari potius de Maria virgine qz de al. a: so. vt i glo. in v. vginali: cuius rōnes nō precise cōcludunt: sed suadēt: et dic rōnem efficacez reddi nō posse sicut nec reddi pt de predistinatis ad gliaz vel pscitis ad gehennā cur potius h qz ille. Sed apostolus in hoc dat similitudinē de figulo. et idez Salomon: ita quo figulo vasa quedā fingunt ad honorez: quedā ad vsuz infimuz et cōtemptibilē: sufficit ergo dicere. O altitudo diuitiaꝝ: ad Ro. xi. et de pe. di. iiij. fi. ex hono. ¶ Decimo qro qd est dicere yposiasis: so. vt in glo. in hoc vbo: et nō vī glo. distinguere inter ypostasim et psonam: sz tamē distinguit: qr ypostasis dicit particularē substantiam .i. individuā etiā si non sit rationale: persona vo est rōnalis nature individua substātia: vt dicit Boetius in li. de duabus naturis: et sic psona est individuū rationale: vnde melius dicit. Lau. qui exponit verbū ypostasis. i. suppositi. quod est idē dicere ꝙ individuū subsistētis et per h soluit sequēs qo.

Decimo qro

[a] ¶ Dictio pter. Add. Lud. ro. in psi. cccxviij. incip. Diefens psulario. Et Raphā. cu ma. psi. cxi. ich pit. Lmio gdd fto: ītus. Et Ioā. an. l. c. vl secto: ne testi. Phi. Fran.

[b] ¶ Peccat papa. Adde q̄ plene no. p Ab bā. et Io. an. in c. nō satis. de si mo. et Barba. in. c. cz pte el. l. in. vi. col. de ele. c. odega.

[c] ¶ Nunquid ois. An ois q nō firmiter credit possit haberi p hereticō. Add specu in tit. de heret. et doct. in. c. nec licuit. xvij. dist.

¶ Undecimo quero circa id quod dixi in prin. q. de perso no quid est persona: so. vt dixi in prin. q. et per hanc litteram ibi psone: damnat ergo error nestorianorum asserentium duas esse in christo psonas quod reprobat hic ex verbo singulari psone: et xv. q. i. c. i. vbi concilium fatetur vnam psonam christi in duabus naturis diuina et humana. ¶ Duodecimo quero quia hic dicitur quod pro omnium salute christus voluit in cruce pati: nunquid plures saluabuntur quam damnabuntur. non enim omnes saluabuntur vt tangit gl. in ver. omnium: et dixi. s. q. ix. vf quod plures damnabuntur: nam spaciosa est via que ducit ad mortem: iuxta illud Math. vij. et Virgilius. vi. eneydos. Facilis descensus auerni noctes atque dies patet atri ianua ditis: dic quod de numero incerti sumus. sed certum est quod aliqui saluabuntur et aliqui damnabuntur p illud venite benedicti patris mei percipite regnum: et illud. Ite in ignem eternum: dictum maledictis. Matth. xxv. videtur tamen quod plures damnabuntur p illud. Multi sunt vocati pauci vero electi. ¶ Decimotertio quero nunquid cruci debeatur cultus: gl. in ver. cruci tamen quod sic in prin. quod intellige de cultu non latrie qui debetur soli deo. sed de alio cultu dulie qui debetur humanitati: de hoc per magistrum sniarum: lib. iij. di. ix. pro hoc de consecra. dist. ij. c. i. et c. perlatum et c. venerabilis. ¶ Decimoquarto quero qua ratione christus elegit potius supplicium crucis quam per alium modum: so. vt in ea. gl. ver. inter alias et idem per oia. Gen. sed probatis est: quia dixit propheta. Ascendens christus in altum captiuam duxit captiuitatem dedit dona hominibus. s. redemptionis et salutis vt saluari possent. Item quia ipse redemptor dixit cum elenatus fuero oia ad me traham. s. eleuatus per lignum crucis. ¶ Decimoquinto quero de quo ligno fuerit crux sol. quod de quadruplici et per oia: dic vt in ea. gl. ver. fert. quod etiam tenet Genze. quasi per eadem verba. ¶ Decimosexto quero de similitudine et figura quam facit tex. inter euam formatam de corpore Adam dormientis: et ecclesiam formatam de corpore christi mortui an sit propria: so. sic: vt in glo. in ver. separatis: ad quod inducitur illud psalmi. Qui dormit non adijcit vt resurgat quod exponens Aug. ostendit fuisse conuenientem similitudinem predictam: nam sicut primus Adam erat soporatus sopore naturali ita et christus dormiuit morte naturali que dicitur somnus eternus iuxta illud: mors est eternus somnus et c. prout diffinit Secundus phus. et illud surge quid est somnus gelide nisi mortis imago longa quiescendi tempora fata dabunt: quos versus dicit habere scolastici ante thorum et verius mente: et ad predictam similitudinem inducit Lau. versus Dum sopor est in adam fit ex ipso femina quedam: Mortuus est et adam patitur cum cuspide quadam. Firmiter hec signa duo coniugalia signa.

Ver. Hec est in quadam. Hic probat quod dixit de corpore christi iam mortui profluxisse sanguinem et aquam ducente euangeliste Jo. vsque ibi nos igitur. ¶ No. quod passio christi potest appellari sacramentum ibi sacramentis quod est ideo secundum Steph. quia continet seu designat rem latentem sacramentaliter: aliud. n. vf aliud intelligitur. i. q. i. multi: proprie autem sacramenta dicuntur ea que enumerantur in rub. de sacra. non ite. ¶ Op. quod non sufficiat testimonium Jo. euangeliste cum fuerit vnicus: de tes. cum omnium: quia in ore duorum a et c. i. non paucorum. ij. q. i. si peccauerit. de iudi. nouit. So. ideo sufficit quia ecclesia approbauit secundum Matth. Tenemur. n. credere id quod ecclesia probat vsque ad vnum Jota. pro hoc quod no. Inno. de consti. ne innitaris: dic melius quod sufficiat testimonium vnius: quia dixit nutu et reuelatione diuina. Item si aliqui euangelistarum minus vera scripsisset alij oppositi fidei reprobassent et contraria scripsissent: que est vna potissima ratio quare fides attribuitur scriptoribus rerum gestarum: ex quo sic fuerunt recepti. ¶ Secundo op. quod de corpore christi mortuo non exiuerit sanguis: nam in mortuo sanguis coagulatur in epate tanquam in fonte sanguinis. So. miraculose de corpore christi fluxit et in hoc per virtutem miraculi amplius confirmatur fides nostra. ¶ Quero an similitudo quam facit tex. seu interpretatio cum per aquila interpretatur de Jo. euangelista sit propria. So. vt l. gl. in ver. Joannis: que etiam ponit rationem de figuris seu formis quibus pinguntur omnes euangeliste cum qua per omnia idem Genze.

Ver. Nos igitur. Hic approbat testimonium Joannis precedentis.

¶ No. quod ad ro. ecclesiam tamen pertinet determinare ea que concernunt articulos fidei: hoc probat verbum duntaxat quod est limitatiuum et aliorum exclusiuum sicut dictio tamen. de con. pos. cum ecclesia: pro hoc de bap. maiores: quia questiones fidei determinat solus papa vt ibi. ex quo infert Lau. quod officium inquisitorum heretice prauitatis ad talia se extendit: de here. accu. lib. vi. quod intellige quo ad hoc vt de talibus cognoscat tanquam de pertinentibus ad fidem non autem quod habeat inducere nouos articulos vel nouas determinationes facere: super his que spectant ad fidem: et per hoc soluitur contrarium in ver. duntaxat: quod etiam aliter soluitur. lxxx. di. c. ij. ad quod remittit hic gl. ¶ Quero iuxta hoc quod proxime dixi de inquisitore quid si aliquis idiota publice dicit truffando sine habebo vxorem in hoc seculo habebo in alio: an poterit inquisitor contra eum procedere: et vf quod sic: quia dixit contra euangelium dicens quod ibi non nubent: contrarium tamen Laud. dum tamen pertinaciter ille non persistat: quod est verum per ea que dixi in prin. huius. c. q. ij. dico tamen quod talis non est dimittendus impunitus iuxta puerbium. Tripudio cum sanctis et dimitte sanctos. ¶ Secundo quero id quod querit gl. in ver. apunt vsi. sed queritur. So. vt in ea.

Ver. porro. No. de dictione seu b que hic quater repetitur in hoc breui text. vsque ad § ad hec et ponitur pro id est in toto hoc tex. sic eodem modo ponitur. J. ea. compilatione: de vi. et ho. cle. diocesanis: quandoque correctiue ponitur de sta. regu. c. vno. § porro. li. vi. quandoque augmentatiue. ff. de aur. et ar. leg. si quis ita: et de hac dictione per Archi. de rescri. statutum. § cum vero: li. vi. et per Cy. C. de ver. sig. l. cum quidam: dixi plene in. q. que incipit. conradus. ¶ Secundo no. quod doctrina idem sonat quod positio et hoc prout hic sumitur. Gen. tamen et Lau. dicunt doctrinam proprie doctorum et predicatorum. xxxvi. di. §. ecce. de here. excommunicamus. i. positionem altercantium et phylosophorum. xliij. di. in mandatis quod. c. hoc non probat et melius dic quod promiscue accipiuntur: et ita hic in iure tamen alio modo sumitur positio prout of hic in gl. ij. et cle. sepe: de ver. sig. ¶ Tertio no. temeritatem reprobari: de consti. ne innitaris. ex presiuo de maled. c. i. et ibi. gl. et est temeritas audacia in malo. C. de sacrosan. eccle. iubemus. ¶ Quarto no. quod in concernentibus fidem pariter reprobatur aliquid temere asserere contra fidem vel de aliquo temere iudicare seu in dubium vertere. pro hoc de here. dubius. ¶ Quinto no. quod transpositio vocabulorum non est improbanda quando fit ex causa sicut hic ibi veritatis catholice inimica fidei quod dic vt in gl. que dicit verbum fidei positum post verbum inimicam: quia si precederet fieret hyatus contra rethoricam et fit hyatus secundum glo. cum vocalis eandem sequitur vocalem: sed tamen Cice. li. iiij. rethoricorum artis noue. c. de compositione: ponit pro vicio concursum quarumcunque vocalium: qui concursus hic non euitatur cum verbum catholice desinat in vocalem et verbum inimicam incipit a vocali: sed dic quod ibi improbat concursum nimium vocalium: sed maioris est vicij concursus eiusdem. ¶ Sexto no. diffinitionem in pertinentibus ad fidem spectare ad papam in verbo diffinientes: sed melius probatur. s. §. proxi. ¶ Septimo no. quod veritas debet esse sincera. i. non inuoluta: de sen. ex. a nobis. ij. quid sit veritas no. Arch. eo. ti. c. vno. li. vi. et de consec. di. ij. corpus. ¶ Octauo no. quod asserere: ostendere et tenere pro eo. ponuntur et idem verbum tenere. hoc so. ope. si diligenti. ¶ Nono no. quod sola pertinacia c est que facit hominem hereticum in ver. pertinaciter: de quo in glo. et dixi. s. in prin. huius. c. q. ij. ¶ Op. quod non fuerit opportuna hec determinatio de anima intellectiua: nam per rationes demonstratur id quod hic decidit: vt patet ex gl. ma. et J. dicam in. i. q. et tribus seq. ergo non pertinet ad articulum fidei hoc determinare: quia fides est de credibilibus. s. i. compilatione grego. eo. ti. i. rubri. confirmat: quia sola dubia ardua in talibus sunt deferenda ad papam. lxxxij. dist. c. ij. xvi. q. i. frater: de bap. maiores: et hoc dubium non est arduum imo nec dubium ex quo per rationes demonstratur. So. demonstratio que fit de anima non est adeo clara quin sint tenentes oppositum: vel saltem erant ante hanc decisionem: vt patet in gl. ma. pro quibus etiam fortes fiebant et fiunt rationes per quas possent fideles implicari nescientes eas soluere: ad quod tollendum ne pateret aditus ad errores fuit facta hec decisio quod prosequitur Pau. per alia verba latius: sed hoc est effectualiter vera. So. Ex quo no. quod etiam de his que possunt demonstrari potest esse fides. et hoc quando non apparent manifeste et quando sunt etiam rationes in oppositum sicut in articulo vnum esse deum quod probatur rationibus. xij.

a ¶ Inimica veritatis. Adde que dicuntur in. c. relatum el primo: de testamentis. et l. c. oi negocio. et quod no. l. c. li: de testi. et que no. dicuntur i. c. ab isto dic. xxxv. q. vi.

b ¶ De dictione seu. Adde per eundem in. cle. i. de vita et ho. cleri. Cy. l. l. quicunque lam. C. de epi. et cle. et arch. l. c. statutum. de rescrip. li. vi. et per eundem in. c. i. de statu reg. li. vi.

c ¶ Sola pertinacia facit. adde hic. extra de paradiso. l. §. si. de ver. sig. et. c. pertinacia. de pe. di. ij. et c. nos auit. vi. q. i. eo. titu.

metaphisice: tamē est articulus pⁱmus fidei. ¶ Scḋo op. ꝙ nulla vtilitas de hac decisiōe habeatur: quid enim refert ad fidem an anima intellectiua sit per se ⁊ essentialr̄ forma corporis humani an non. So. vt in glo. ma. ver. cuꝫ ergo incarnatio vsq; ibi: tenentes cuius effectus est qḋ subest vtilitas propter resurrectionē que non haberet locū ⁊c̄. vt in glo. que est clara. ¶ Uenio ad articu. pⁿcipalem queꝫ decidit tex. ⁊ quē tractat glo. ma. ⁊ qui hūc articu. plene tractāt phi lⁱ. de anima: maxime Auer. cōmen. v. ⁊. xiiij. de quo etiam Jo. de lig. fecit hic tractatū: sed plixius ⁊ ordinatius tractat beatus Tho. parte pᵃ sūme. q. lxxv. vsq; ad. xc. vt non trāscēdamus scientiā cano. nisi q̄tū expedit p intellectu lr̄e breuiter expediā ⁊ attēto ordine tex. cū dicit aiam eē substantiam. ¶ Quero quid sit aia an sit substantia vel aliud: secūdo respectu vnionis ad corpus q̄ro qualis sit h̄ vnio. tertio tractādū esset de potentijs ⁊ operōibus aie qḋ qꝛ tex. nō tāgit nō psequor: sufficit remisisse. ¶ Circa pⁱmū q̄ro an sit verū ꝙ aia intellectiua sit substātia. ꝙ nō arguit: qꝛ qḋ p se subsistit dicitur hoc aliquid. i. aliquod per se ens: sed aia non est per se hoc aliqd: sed simul cum corpe constituit h̄ aliquid. s. hominē q cōstat ex anima ⁊ corpe tanq̄ ex duobus pⁿcipijs: de ccl̄. mis. ex quadā post pⁿ. scḋo qꝛ si esset per se h̄ aliquid nō posset esse corporis forma quā rōneꝫ psequitur gl. in ṽ. dicebāt q̄rto. In ꝯrīū ē tex. h̄. ⁊ Aug. x. de ciui. dei dicēs: qꝛ qs vidit mētis naꝫ eē substantiā ⁊ nō eē corporeā ⁊c̄. pbat rōne: qꝛ si nō eēt p se subsistēs eius nō eēt aliqua opatio ppⁱa: nō enī opari est alicuius nisi entis in actu ⁊ eo mō aliquid hꝫ operatōeꝫ que est sicut calor q calefacit p id qḋ ē p se calidus: sed anime intellectiue est opatio ppⁱa ipm̄ intelligere qḋ operat̄ sine corpe: ḡ p se subsistit. ¶ Ad rōnes ꝯrias r̄ndeo ad pⁱmaꝫ ꝙ esse hoc aliqd pōt accipi dupliciter. Primo quatenus alteri nō inheret accidentalr̄. Scḋo mō qꝛ subsit subsistētia cōpleta per quā collocat̄ in aliqua spē pⁱmo modo aia intellectiua p se subsistit: nō scḋo mō: qꝛ vt arguebat illa rō p se nō ꝯplet aliqd subsistēs qḋ ꝯstituat sub aliq̄ spē sed cū corpe sic: qꝛ ꝯstituit hoieꝫ. Ad scḋaꝫ rōnē pꝫ r̄nsio in glo. in ṽ. dicebant quarto. ¶ Scḋo q̄ro circa scḋm de vnione aie intellectiue ad corpus humanū: an in hoie sit vna aia an plures: arguit̄ ꝙ plures. s. vegetatiua ⁊ sensitiua ⁊ hoc duplr̄. s. sensitiua simplr̄ ⁊ sensitiua quatenus hꝫ motū h̄m locū: itē intellectiua. Dīnt enī phi ⁊ medici ꝙ embrio prius est aial q̄ hō. i. anteq̄ in corpus humanū infūdēdo creet̄ aia illud corpus qḋ vocat̄ embrio prius est animal q̄ homo qḋ esse nō posset si in hoie eēt sola vna aia. s. intellectiua. scḋo p hūc tex. qui no. dicit de aia rōnali seu intellectiua ad dr̄ñaꝫ vegetatiue ⁊ sensitiue: que etiā est in homine: vt in pⁿ. glo. ma. In ꝯtrariū ē Aug. in li. de ecclesiasticis dogmatibus dicens neq; duas animas dicimus eē in vno hoie: sed dicimus vnā ⁊ eandem esse aiaꝫ in hoie que ⁊ corpus viuificat ⁊ semetipsaꝫ sua rōne disponit. Et pbatur rōne: qꝛ nihil est per se vnū nisi p formaꝫ: forma enī est q̄ dat esse rei. ff. ad exhi. l. iulianus. §. sed ⁊ si qs: de cōse. di. i. si motū: de cō. ec. vel alta. c. i. ⁊. ij. sed aia intellectiua est forma corporis humani vt hic in tex. ḡ h̄ in eo nō sunt plures aie. al's homo eēt plura entia. ¶ Ad rōnes ꝯrias r̄ndeo ad pⁱmā ꝙ verꝫ ē embrionē prius esse aial q̄ hoiem ⁊ prius habere aiaꝫ sensitiuā q̄ intellectiuā: sed adueniēte intellectiua desinit sensitiua tā q̄ q̄ esset frustratoria: qꝛ oē pfectius in nālibus cōtinet opatōeꝫ minus pfectā: ⁊ sic aia intellectiua cōtinet opatōes aie vegetatiue. Ad aliā rōneꝫ de hoc tex. dico ꝙ in hoie dicunt̄ esse plures anime improprie. i. qꝛ anima intellectiua habet plures potētias intellectiuā: ⁊ sensitiuā: ⁊ vegetatiuā: sed p suā pⁿcipalē potentiā intellectiuā est forma hois: qꝛ p illam differt hō a brutis. ¶ Tertio quero an sit verum simplr̄ id qḋ hic dicit̄ ꝙ aia intellectiua vniatur per se ⁊ essentialr̄ humano corpori. Glo. ma. tractat ad pteꝫ negatiuam. arg. q̄drupl'r: pⁱma rō qꝛ si vniret̄ extincto corpe nō remaneret: qḋ dic vt in gl. in scḋa rōne: ad idē arguit̄ put dicit gl. vltro medīū ibi: scḋo iducebāt vsq; ibi: ⁊ sed sic ēt r̄ndet̄: ibi ponit̄ tertia rō vsq; ibi: dicebāt quarto: ⁊ ibi ponit̄ quarta: p opi. hic

a ¶ Uiḋ. n. ptinacit̄. Adde Jo. an. i. c. si di ligēti. ḋ fo. cope. ⁊ Do. ḋ sāc. ge. in. c. i. li. vi. bart. in l. iij. §. tutore. ff. ḋ ad mini. tuto.

b ¶ Salē habeat caput. Addē q̄ p Arch. in c. hapti. zari. de ꝯse. di. v. Quid āt si appeat aliud mēbrū p'us ꝙ manus hinc peo an censeat̄ baptizatus. Uide p Pe. de pa lu. i. iiij. sē. d. vi.

determinata: argu. vt in gl. ṽ. sed anteq̄ huic vsq; ibi. Item demōstrat̄ ibi ponit̄: scḋa rō ad h̄ vsq; ibi demōstrat̄ ēt: ibi ponit̄: tertia rō: vsq; ibi: ⁊ lꝫ aliq dixerint: ibi gl. refert duas opi. circa hoc quas reprobat ibi tenētes deide r̄ndet rōnibus ꝯrijs ibi ad qḋ r̄ndet̄ vsq; ad fi. ⁊ hūc articulū etiā tractat Pau. plixius: sꝫ gl. optime dicit ⁊ est in effectu beati Tho. pⁱma pte sūme. q. lxxvj. arti. i. ¶ Quarto q̄ro. qꝛ hic dānat de heresi pertinaciter asserētes aiam rōnabileꝫ nō eē corporis humani formā nunqd possūt heretici aliqua pena tpali puniri ponēdo ꝙ per simplicitatē errent: videt̄ ꝙ nō: qꝛ simplicitas excusat. de rescrip. sup l̄ris: cū ibi nō. C. de iuris. om. iudi. l. in criminali: a ꝯrio. ff. mādati. l. si pcuratorē. §. ignorātes. ⁊. xxiiij. q. iij. dixit apl's: ⁊ qḋ nō. xvij. di. nec licuit. xvi. di. nūc aūt. xix. q. i. ad fi. p hoc tex. hic in ver. ptinaciter: nō enī ptinaciter [a] credit q p simplicitatē erat. Cōtrariū ꝫ spe. in ti. de hereti. p qua est. xxiiij. q. i. scisma: vbi dicit̄ ꝙ nō excusat ignorātia ad hoc. C. de here. l. ij. ff. de in ius vo. l. venia. xxxvij. dist. c. si. Manb. tenet pⁱmā pteꝫ per. c. dixit apostolus: qḋ optime hoc pbat: ⁊ idē ibi glo. ⁊ glo. in l. ij. C. de heren. qḋ tenuit in. c. dānamus: ad fi. ō. co. Refert Jo. de lig. Alanū tenuisse ꝙ interiꝫ mortalr̄ peccet: qꝛ etiā si sit nescius est tñ hereticus. vi. q. i. q̄ro. xvi. q. i. si cupis. xxij. q. ij. in ip'arū: que iura dicūt ignorātiā in talibus excusare dic ꝙ nec est hereticus nec semp peccet mortalr̄: imo aliq si meret̄: ꝙ nō peccet mortaliter ꝫ Inn. in rubri. c. ti. ꝙ nō sit hereticus necessario infert̄ si nō peccat mortalr̄: vbi dico ꝙ hereticus pōt dici duplr̄: large ⁊ stricte: qḋ nō. glo. xxiiij. q. iij. in sum. in fi. large dicit̄ quilibet errās in articulis fidei. stricte ꝓpⁱe qui errat ptinaciter vt pbat hec littera: ⁊ dictū. c. dixit apostolus. ⁊. c. dānamus i fi. vbi q̄uis dānet̄ opi. Joachim. ipse tñ nō dānat̄: qꝛ fuit paratus corrigi. p hoc qḋ ibi dixi: ⁊ qḋ not. in. d. gl. xxiiij. q. iij. in fi. q̄ hoc ꝫ ⁊ ad hoc est notādū: vñ dicit Inn. in sum. rubr. ea. ꝙ si quis motus rōne nāli credit patrē maiorē filio in diuinis: ⁊ credit ecclesiā sic tenere nō est hereticus: qꝛ hec nō est fides eius: sꝫ sua fides ē fides ecclesie. vult dicē ꝙ cū credat h̄ qꝛ credit ecclīaꝫ sic tenere infert̄ ꝙ nō credit nisi ecclesia sic teneat: potius ergo credit ꝙ ꝫ ecclesia cū nō precise inhereat nisi sub hac tacita cōditione. ꝙ aūt talis possit mereri tenēt multi theologi ⁊ ego tenui. in. c. i. ō. co. l. i. c. firm. ter: ponēdo exēplū: vt qꝛ aliqs simplex audiēs pdicatōeꝫ sui episcopi q pdicat aliqd ꝯ fidē illud credit animo obediēdi fidei: paratus tamē corrigi talis meret̄: qꝛ iudicātur opera ex intētōe: de sen. excō. cum volūtate: qḋ intellige nisi eret in talibus in quibus nullatenus excusat ignorātia vt in his que sūt iure naturali: ⁊ de his loquunt̄ iura inducta per Alanum. iura aūt inducta per spec. nō ob. imo. l. ij. de hereti. cuꝫ sua gl. facit pro. Ad. c. scisma. r̄ndeo ꝙ ibi illi heretici se diuiserant a fide nō pati corrigi facit ergo p rōne sua lex venia. ḋ in ius vo. nō facit ad maꝫ.

§ Ad hec. Oppo. ꝙ fides nō sit vnica: sꝫ duplex formata ⁊ informis: vt no. ō. co. in cōpilatione Gre. in glo. rubrice. So. vnica est in genere: licet sub se habeat distinctas spēs: qḋ vult gl. h̄ i ver. vnica: ⁊ dic vt dixi circa glo. pdicte rubrice. ¶ Quero qꝛ h̄ dicit baptisma pdesse puulis: ⁊ adultis: qd de nōdūꝫ natis: vr̄ ꝙ ēt talī pdesse possit: qꝛ sufficit ꝙ sit regeneratus cū baptisma sit regenerās. In ꝯrīū de ꝯse. di. iiij. si ad nīsis: vbi dicit̄ non posse renasci nōdū natus. Quidā tenent expedire ꝙ saltē heat caput [b] extra vtex ⁊ hoc dicūt sufficere per. l. cū in diuersis. ff. de reli. ⁊ sump. fu. qḋ tenet Manb. p hoc ḋ ꝯse. di. iiij. si baptizata: h̄m hos igitur si totus est intra vtex. vel etiā si solū caput. sed aliqḋ mēbꝛorū sit extra baptizari nequit. Alij maxime religiosi dīnt expedire ꝙ totus sit natus ⁊ sit totus extra vterū: qḋ sentit gl. in. c. si ad matris: p. c. qui in maternis. e. di. p hoc h̄m Laud. qꝛ cū nō sit adhuc mēbrū ecclesie nō pōt ei ecclīa ꝓuidere per sacrm̄: qꝛ rei que nō est ⁊c. de despō. impu. ad dissoluēdū: ⁊ hoc placet tex. d. c. si ad mīis p hoc ēt h̄ tex. in ṽ. adultis ⁊ in v. puulis. Nā nōdū natus nec adultus: nec puulus dici pōt: sꝫ post natiuitatem sicut ꝫ illud. Puer natus est nobis ⁊ filius datus est nobis.

Item anteq̄

Item antequam totus sit extra vterum est pars vteri:nec pōt dici homo. C. de posth. heredibus insti. l. quod certatur. vbi requiritur quod sit ex toto natus vt possit dici posthumus. Consilium tñ est quod quicquid appareat de puero extra vterum iminente periculo mortis baptizetur ppter penetrabilem et occultam operationem sancti spūs. i. q. i. multi circa medium: poterit. n. succurrere ad remedium huic: sicut gloriosam virginem Jeremiam et Joannem baptistam sanctificauit in vtero. Ad Zrium cum dicebatur sufficere quod sit regeneratus: qz baptisma regenerat: dico quod regenerare pcernit esse genitum: sed iste non est genitus quantum ad ecclesiam qz adhuc ē in vtero. ¶ Scdo quero qd si est natus sed est mōstrum[a] vt qz hz duo capita. beatus Tho. et Paul. hic tenent quod si hz duo pectora ita quod hēat duas aīas ambo capita diuersis baptismis baptizari debēt: sed si ambo capita sunt ad vnum pectus et sic vnica est aīa: sufficit vnū baptismū ambobus. ff. arbor. furtim cesar. l. si gemina: q̄ optime facit: pbat. n. arborē dici geminā qñ lz truncus sit idē vtriusqz tñ sepate egrediunt de terra: lz si truncus vnicus eminet extra terrā dr vnica. ¶ Op. ad hāc decisionē quod neutrum debeat baptizari. C. de posth. heredi. insti. l. quod certatur: vbi dr talia mōstra nō hēri pro hoībus. Sol. l. illa intelligit quod sunt mōstra non hñtia humanā formam vt si natus est vitulus vel qd aliud secus si hz formā viri lz amphatam vt plura mēbra: qd lz ibi gl. et Azo. in sū. illi[o] tit. et pbat. ff. de sta. ho. .l. nō sūt liberi. ¶ Tertio qro ideo quod dic̄ h de puulis de qbus puulis loqr. dic quod idistincte baptizari psūt: qz h idistincte loquitur: de ꝯse. di. iiij. puuli: recipiūt. n. fidem et ad eā se obligāt aliū ꝓfitentē pro eis. ¶ Ad qd op. qz nō pōt aliqs ex voto per aliū obligari. xx. q. i. qcunqz So. aliud in baptismo qz in voto. qz in baptismo per aliū pt qs obligari: de ꝯsec. di. iiij. baptismi. de baptis. maiores. secus in voto: vt dicit gl. in d. c. qcūqz: et dic vt ibi: per h infero furiosū posse baptizari: qd est verum cū limitatione quā ponit tex. in. c. maiores pcalleg. ver. sed adhuc. ¶ Mueri psīt alia plura circa māz et formā et efficaciā baptismi. de quibus prosequit Matth. qd omitto: qz de his dixi in Rub. de bap. et in. c. i.

Ver. Uerum. Nō. drīam inter habitū et vsum et h dr quod habitū artiste appellant potentiā: vt dico. ī. in. ij. Zrio. ¶ Scdo nō. de grā informante quod quō intelligat infra dico in. iiij. Zrio. ¶ Nō. tertio quod opi. dz esse ꝓbabilis. i. que ꝓbari possit. ¶ Op. quod baptizatis nō infundant virtutes: nā vtus est habitus qui habilitat ad habitū. Est. n. habitus cuius opatio nō est impedita vij. ethicoꝝ. At per baptismū nō reddit qs habilis ad opationē virtuosam. So. vt in gl. in ver. opinionē: in d. huic aūt opinioni q̄ hoc vult quod habilitat aīa in baptismo: lz non corpus cuius habilitas requirit in opatione virtutum. ¶ Secūdo op. ad hanc solutionē qz si aīa fieret habilis sequeret quod virtus posset acquiri sine pcedentibus dispositionibus: cuius Zrium experimur. vñ dicit phs. vij. ethicoꝝ. quod pfectio virtutū est per assuefactionē. Itē habitus est quo qs vtitur qñ vult: tertio de aīa: lz baptizati non ex h possunt vti ad libitum habitū virtutis. So. habitus aliqñ accipit ꝓprie pūt denotat qualitatē mansurā nō de facili mobilem et acqsitam per assuefactionē ex multis dispositionibus pcedentibus et ita accipit phs in pdicamētis in. c. de qualitate: et per hunc modū ꝓcedunt Zria. Aliqñ accipit habitus pro quadā habilitatione que ꝓprie dr habitudo: et tunc nō est aliud q̄ quedam habilitatio per remotionē impedimēti: et ita accipit h vnde qd hic dicit tex. habitum tex. in. c. maiores: ver. qūuis de baptis. vocat habitudinem: qd optime facit ad declarationē tex. nostri. Est ergo sensus quod baptizatis etiā paruulis infundunt virtutes quo ad habitum. i. vt habitus virtutum quos postea acquirent sint in eis meritorij ad salutē: vñ artiste dicerent quod infundunt virtutes in potentia: vocāt enim eē in potentia id quod nos vocamus esse in habitu: qd ēt dixi. s. in primo notabili. ¶ Tertio op. vt op. ca. glo. in d. nec obstat et solue in ea. ¶ Quarto op. quod non oībus baptizatis infundat grā informans: qz multi accipiunt baptismū ficte. So. vt in gl. in ver. oībus distinguendo de grā: nā qdā est gratū faciēs. i. per quā homo sit in grā: et acceptus deo: et hec nō oībus baptizatis infundit: quedā est gratia gratis data: et sm hāc dicimus dona virtutū esse grām gratis datam. i. sine nostris meritis: et hec oībus infunditur. Insuper gratia gratū faciens est duplex operans seu preueniens: et est in oībus istis operationibus bonis: qz in eis nos pueniṫ gratia sancti spūs. qua mediāte recte operamur. Est et alia gratia cooperās que dirigit et conseruat rectas opationes: de vtraqz ponit magister sententiaꝝ lib. ij. di. xxvij. ¶ Nunc ro qd est grā informās: gl. in v. informās soluit ꝯsequēs an sit idē quod charitas in quo dicit quod nō per oīa est idē: nā qtenus charitas est virtus theologica eā puenit grā sicut preuenit et alias virtutes: de hoc lib. ij. sniaꝝ di. xxvij. per totum et dic quod qcunqz hz charitatē hz grām et econuerso qūtū ad actū et simultatē tpis: sed grā est prior nā q̄ charitas. Itez aliud nō. s. quādam acceptationē quatenus sumus deo chari sed charitas notat dilectionē quatenus nos deū diligimus ꝓmiscue tñ accipiunt grā et charitas. ¶ Scdo qro quare dr informās. So. qz per eā informamur vt simus spūales et mēbra xpi. sicut. n. aīa intellectiua informat corpus humanum et ipm ꝯstituit hoiem et in specie hominis. s. eo. c. §. porro: ita et grā informat aiam et eam ꝯstituit in hoc qd est eē quid spūale et quid acceptū deo saltem in habitu: vt in tex. qd etiam tenet Pau. ¶ Tertio quero an per baptismum infundant virtutes morales: solue vt in gl. pe. et mihi placet opinio que hz quod sic qz tex. h indistincte loquitur et noīe virtutum ēt veniunt morales: non tantum theologice.

[a] ¶ Sz est mōstrū. Adde plenius p Arch. i. c. ꝓprie. de cōse. di. iiij. et quod Pe. de palu. in iiij. sen. di. iiij. q. vi.

¶ De rescriptis Rubrica.

Abbates.[b] Nota quod superior lz agē possit ꝓ mēbris sibi subditis ēt si habeāt imediatos administratores vt h. et de succes. ab intesta. c. si. tñ cū agit censent p oīa codez iure quo censet ipse imediatus. Scdo nō. quod pro locis spectātibus ad mēsam nō semp expedit ꝓponere gubernatores spāles: qd dic vt in gl. in vb. haberēt. ¶ Tertio nō. quod in realibus cōputant diete a loco in q̄ est res: sic colligit Laud. ibi loca ipsa: lz vt dicit Gen. h nō colligit: qz h solum dr de mō ꝯueniendi aliquē rōne loci respectu psonaꝝ coram qbus agit. Itē hic nō. dr quod loca realiter peterent: dictū tñ Lau. teneo eo. ti. dilectus. ij. ¶ Quarto nō. penā idebite vexantiū alios in iudicio. ¶ Op. quod abbas supior possit impetrare ex locū diocesis vbi ē administratio inferioris si ipse ē alterius diocesis: vt in. c. statutū. eo. tit. li. vi. Solue vt in gl. in v. eām vsqz ad si. q̄ in fine hoc vult quod si spālis administratio erat pone Ferrarie si mediatus administrator ipetrasset nō poterat Z Bonon. ipetrare Ferrarie: lz h poterat platus supior. d. c. statutū. §. cū aūt. ideo fuit hic ꝓuisum. ¶ Scdo op. qz cū singat abbas superior idez quod imediatus administrator sequit quod Paduanus poterit ꝓ administratiōe sita Pad. trahere pad. supiorez prelatū ēt remotissimū qd est absurdū et miquū. So. vt in gl. in ver. ꝯuenire. Idē Paul. et nō. si. gl. vt fiat cōputatio ēt in realibus de loco domicilij de q̄ sunt alie varietates: qd plene dixi eod. titu. dilectus. ij. ¶ Tertio op. in si. tex. quod nō fuerit opus irritare ꝓcessū: sufficiebat. n. ꝓhibuisse: qz factū Z. l. est nullū. l. nō dubiū. C. de leg. de postu. e. si. de test. c. ij. solu. Matth. vr stare Zrio dicens quod ista clausula oīsqz processus et c̄. vr posita ex superabundanti. dicit tñ hoc verū qñ ius stat in suis terminis: et aliud vel idē ius Zrium nō permittit seu modificat. ij. q. vi. biduū. ff. de interdic. et releg. relegatorū. §. ad tps de hoc p Archi. de offi. or. roma. in si. lib. vi. deinde dicit Matth. quod h apponit clausula ista qz ius aliud dic̄ quod līe obrepticie si sūt nulle: lz ope exceptōis elidunt eo. ti. ꝯstitut[o]: et. c. cū dilecta: dic et afr quod. l. nō dubiū et alia iura ꝓ Zrio alleg. ꝓcedūt qñ .l. ꝓhibet et non punit: sed si punit factuz contra. l. tenet nisi. l. vltra procedat annulando: qz ergo papa hic licet ꝓhibuisset etiā punierat: ideo fuit opus adijcere de nullitate ꝓ-

[b] ¶ Abbates. In Zriū h dr quod iudex delegatus pōt ptē ꝯdēnare in expēsas. etiā si rescriptū nō valeret. Uide gl. in. c. si. s. eo. ti. et vide tex. in d. c. i. d. columna vbi iudex delegatus pt i snia absolutoria cōdēnare accusatū h calumnia. Philip. Fran.

cessus: hunc articulum plene explicaui in.d.c.si.an et quando.l.prohibens et puniens inducat nullitatē factorū cōtra. et q2 sunt varietates ad eas tollendas papa in b vltra procedit apponēdo clausulā omnisq3 processus et c. dicit Hen. q hec clausula intelligit de processu facto circa principalē nā circa interesse et expensas bñ tenet ꝓ hoc eo.titu.c.si.et hoc ēt vult glo.pe.in fi. ¶ Quero an nomen abbatis et abbatis sit nomē dignitatis et honoris: an tm̄ oneris et sollicitudinis Laud. q oneris potius q̄ȝ honoris: Hen.tenet 𝔠triuȝ dicēs q est ēt honoris et dignitatis per.c.indēnitatibus.§.verū. de elec.lib.vi.licet nō sit ordinis.xxi.di.cleros: ꝓ hoc q2 abbas spāliis est honorādus.de sta.mo.cū ad monasteriū:§si. abbas et §.por.et hoc ēt tȝ gl.in.c.exposuisti.de corpo.vi.et ē verius ꝑ b.c.i.de sup.ne.pla. Scḋo q̄ro an in qbuscūq3 ꝓcedat lr̄a.So.sic q ꝓsequere vt in gl.iiij.ex qua nō.q p hāc cle.includunt mendicantes in vbi.ꝑsidentes. ¶ Tertio q̄ro qd in presidētibus capitulis.So.vt in ea.gl.q dicit q si possent impetrare hēret locū lr̄a ex idēptitate rationis: idē Pau. ¶ Op.ad hoc q imo possint agere et defendere ꝓ monasteriis ꝓuincie: de statu mona.in singulis in fine.So. Lap.stat 𝔠trio dic q illud.c.hic nō probat: et dic q hñt tantum illā ꝑtatem: de qua in.d.c.in singulis et eo.titu.ea q.§. ad hec. ¶ Quarto q̄ro quid si sunt seculares ꝑsidentes dicit ea.gl.idem.idē Lau. ¶ Oppo.ad hoc q2 cū hec cle.sit penalis nō dȝ extendi.de elec.statutū.lib.vi.So.nō est extēsio vbi subest rō idēptitatis.sȝ est inclusio q2.l.nō est aliō q̄ȝ eius mēs et mēs.l.regulat ab ei9 rōne.ꝓ hoc q2 ēt 𝔠stōnes penales cōprehendūt casuȝ eiusdē rōnis tex.ē in.c.si postq̄ȝ .§.i.de elec.lib.vi.ad idē.ff.de adul.si postulauerit.§.ratio.ḋ eden.quedaȝ.§.nūmularios: et qḋ dixi in mā statutoꝝ in.c. dilectus.de 𝔠sue.et dic ad.c.statutū.q ē diuersitas rōnis vt ibi pȝ. Uel dic q nō est penalis hec 𝔠stitutio sed ponit certū ius: et 𝔠 facientē penā addit.mitior ē So.pcedens: vt qḋ dixi.de reli.fuerit expressū: q2 frequēter in eis hoc accidit vt dicit glo.et sic eā exempli. ¶ Quinto q̄ro q2 b dicit de ꝑsidentibus administrationibus quid si presint monialibus: dicit Stepha.idē q2 masculinum genus cōcipit femininū: de quo in.c.generali.de elec.lib.vi.vult dicere q si superior prelatus vult agere pro mēbro qḋ est moniale bȝ locum b cle.quod est verū: nec expedit inducere rōnem q masculinum et c.q2 hic nō exprimit de masculis vel femellis simpliciter dicit de quibuslibet ꝑsidentibus administrationibus: sed tm̄ dictū Steph.q posset saluari qñ esset vna superior ꝑlata que hēret mēbra.tūc.n.dicendo q habeat locuȝ b cle. ob.verbū alij religiosi qḋ est masculinū: et tunc expedit dicere q 𝔠cipit femininum ꝓpter idēptitatem rōnis. ¶ Sexto quero qd importat verbū administratio: q2 dic administrationibus.So.fm.Lau.et Hen.sumitur large vt cōprehendat prioratus et alia beneficia. ¶ Septimo quero circa id qḋ dixi in ꝑxi.q.cū inter tales administrationes reperiunt aliqve et ꝓ maiori parte q sunt dignitates: vt sūt prioratus q2 prioratus est dignitas: de preben.nisi: nunqd impetrans administrationē poterit obtinere dignitatem. Lau.q sic ꝑ hunc tex.nisi sit episcopatus qui nō venit fm euȝ vel nisi sit dignitas ad quā per electionē 𝔠sueuit quis assumi: q2 nec illa venit nisi de electione fiat mentio: de preben.cle.i.q vltimū nō est verum: nisi quādo aliqui modi prouidēdi sunt expressi: sed quādo nullus venit ēt beneficiū electiuū vt dicit glo.in.d.cle.in primo: etiam Hen.et Jo.de lig. tenent 𝔠trarium q2 littere ad bñficia sunt restringende: de ꝑben.c.quia lib.vi. Nomine ergo administrationis non veniet dignitas cū ex propria significatione nō comprehendat.ad hoc de ꝑben.c.si.quod puto veꝝ: aliud autē in hoc tex.q2 hic expresse apparet q de administrationibus ēt que sunt dignitates intelligit.probat verbū abbates: cum abbatia sit dignitas: vt dixi.§.q.i.et verbū alij: quatenus faciat positionē eiusdeȝ qualitatis: tm̄ hic nō facit: vt dicit glo.iij.imo hoc vult q q̄libet presidens administrationibus 𝔠stitutis in dignitate siue nō artant hac cle. ¶ Octauo q̄ro nunqd indistincte ꝓcedit qḋ b dr̄ vt superiores administratores artent hac cle.Sol. nō: sed tunc tantū cū occasione suoꝝ membroꝝ agunt vt in tex.et gl.in ver.occasione cū qua tenēt Steph.et Pau.Sȝ Ber.vr̄ tenere 𝔠trium per ver.nec occasione locoꝝ q2 ibi loquit qñ prelati deducūt suuȝ ius: quod tȝ Jo.de lig. sȝ hoc non 𝔠dicit glo.q hoc vult q cū agunt alia occasione vt ob cām ꝓpriaȝ vel sue administratōis imediate non ꝓcedit b cle.qḋ est veꝝ: sed si agunt occasione mēbri inferioris siue ꝓ iure ipsius mēbri: siue ꝓ iure qḋ in mēbro hñt ꝓcedit b cle. vt dicit Ber.et gl.nō 𝔠dicit. Pau.ēt dicit q ꝓcedit b cle. qñ est casus in quo agere pōt prelatus principalis et ēt inmediatus: secus si alter tm̄ vt qñ actio pertinet ad principaleȝ tm̄: ita q nō cōpetit imediato: idē dicit Pau.si supior agit ꝓ iniuria illata subdito qḋ pōt: vt nō. Inn.de suc. ab intest. c.si.de penis.ꝑsbyterū: vel qñ tm̄ inferiori nō prelato supiori actio datur: vel tm̄ conuenit ex facto suo: de elec.c.querelam. vt si agitur 𝔠 ipm vt teneat ire ad synodū: nā tunc superior nō pōt agere nec assistere liti cū sua nō intersit: et sic nec proclamare noie subditi sic dicit Pau. Inn.diceret: sȝ Hosti.vt refert Pau.𝔠dicens se nō videre quare sua nō intersit: de b de iudi.cū deputati: de resti.spo.oliȝ.i.de reli.do. cū venerabilis tm̄ in illis.c.nō ponit Inno.de ma.et obe.inter. vbi dicit q qñ subditus 𝔠uenitur rōne sue ꝑsone nō bȝ locū noīatio in iudicio: et pōt tunc ꝓcedere qḋ dicit Inno.q nō interest supioris eo casu quo subditus ex facto suo nō obligat ecclesiā: dicit ēt Pau.q idem posset attētari in feudo per ea q no.xvi.q.iiij.volumus.fact.de ꝑscrip.ad audientiā et nō appet qd velit nisi dicamus q vult dicere q pōt agi ḋ ꝑiudicio subditi: siue ꝑiudicio supioris sicut i iuribus ꝑmissis ꝑscribitur 𝔠 subditū rōneȝ ecclesie sine ꝑiudicio ipsius ecclesie.ro.qcqd āt sit de ꝑmissis.dic quo ad hāc cle.q q2 ocūq3 agatur occasiōe loci inferioris bȝ locū hec cle.ēt si deducat ius ꝑncipalr ptinēs ad supiorē: vt dixi.§.e.q.ꝓ hoc b lr̄a q loquit indistincte: qḋ tm̄ intellige cū limitatione eius: qḋ dr̄ in se.q. ¶ Nono q̄ro si supior agit 𝔠 subditū ꝑlatuȝ inferioris administratōis vel ecōuerso an sit locus huic cle. Pau. q nō ad qḋ op.q2 lr̄a dicit gnāliter ibi nullum auctoritate et c.sȝ dic q id qḋ dicit nullius opȝ intelligi de alijs q̄ȝ de rectore imediato p id qḋ sequit ibi ipsoꝝ: prioribus aut alijs q̄ȝ de rectore imediato p id qḋ sequit ibi ipsoꝝ: prioribus aut alijs gubernatorib. s et c.nā rō gnālis nō includit quod spāliter exprimit.ff.de pe.l.sanctio: de rescrip.c.i. regula generali.li.vi.ꝓ hoc ē rō q2 dispositio ista fundat sup hac rōne q2 censet ꝓ eodē ꝑlatus supior et imediatus: q fictio nō bȝ locū cū inter ipsos agit: tūc.n.oȝ vt censeant diuersi actor.s. et reus.de nu.pe.c.i. ¶ Decimo q̄ro qd si vn9 de capitulo eccl̄ie supioris agit ꝓ administratione inferioris eo casu q pōt vt pro re male alienata.xij.q.ij.nō liceat: de re.ecc. non alie.sigs: de testi.cū oliȝ.dicit Pau.idē ac si ipse supior ageret: et sic erit locus ei qḋ b dr̄: rō q2 iste agēs supplet vices ꝑlati et noie supioris administratōis agit et libellū porrigit et sñia lata 𝔠 ipȝ ꝑiudicat ꝑlationi: q oia nō.in.d.c.cū olim: vbi ēt añ litē 𝔠te.ꝑt ꝓcuratoē 𝔠stituere.de q in Spe.de ꝓcu. §.rōne quoq3.vsi.qd si canonicus. ¶ Undecimo q̄ro qd si ꝑsonus agit ꝓ eccl̄ia.dicit Pau.adhuc idē: q2 succedit loco ꝑlati. ¶ Duodecimo q̄ro an ꝑlatus supior possit agere sine 𝔠sensu sui capl̄i: Lau.et alij aliq b tractāt qḋ plene expedim in.c.edocet: de rescrip.vbi dr̄ ficinisi sint cause arduc. ¶ Terciodecimo q̄ro si supior nō audet intrare dyoce. vbi ē spālis administratio q dicit Matth.qḋ poterit alibi impetrare qḋ tenuit ēt Aluarus p.c.statutū.§.i.lib.vi. ēt ꝑsupposito q imediatus administrator audeat ibi cōmorari. Jo.ḋ fan.tȝ 𝔠triū nā respectus hñdus ē ad imediatū administratorē q ipse nō pt nō possit supior qḋ est verius p tex.b expsiuȝ ꝑ hoc dico q si ipse imediatus intrare nō audet diocesiȝ supior ēt si intrare audeat poterit impetrare extra sicut posset inferior. ¶ Decimoquarto quero cū dicit de litteris sedis apostolice vel legatoꝝ: an ꝓcedat in oībus lr̄is tā gnālibus q̄ȝ spālibus. Rñdet Lau.q sic fm quē ēt i litteris q impetrant in illa forma ea q de bonis in qbus nullus nominat .ocū bȝ ne qbus litteris p Inno.in.c.epi.de re.ec. non alie.

¶ Decimoquinto

¶ Decimoquinto q̃ro nunquid ẽt in lr̃is gratiosis locus hẽat. dicit Lau. q̃ sic eo casu quo sũt dati executores quos opz assumere ptes iudicis vt pp aliquã exceptionẽ de nouo oppositã sz nõ. de offi. dele. pastoralis in §. qz vo. z de rescrip. statutũ. §. q. lib. vi. Gen. z Berrã. z Jo. de lig. tenẽt ɔ̃triũ qz hec cle. ɔcernit decre. statutũ: ergo nõ hz locũ extra terminos illius: sz illud. c. nõ loquit̃ de bñficialibus executoribus ẽt si assumunt ptes iudicis vt ibi nõ. dic q̃ aliqñ est in ptãte executoris an assumat ptes iudicis an nõ. vt est regulariter in executore bñficiali q est mixtus vt nõ. Jnn. de p̃scrip. c. si. z gl. in cle. vna. de offi. deleg. z tũc pcedit opi. ij. qz hoc casu nõ hz locũ. c. statutũ: ergo nec istud. Aliqñ executores bñficiales tenent̃ assumere ptes iudicis vt cũ in rescripto ponit̃ clausula vocatis vocãdis. ƀ iudi. exhibitis: vbi dixi z tũc v̄a est opi. Lau. z ita loquitur sic decidit Rota romane curie. ¶ Decimosexto q̃ro: qz h̃ equparat lr̃as sedis apostolice z lr̃as legatoꝝ. nunquid hec equparatio sit vniuersaliter veradicit Lau. q̃ sic taz ad lites vt h̃ q̃z ad bñficia. ꝭ. de offi. or. cle. si. vtreqz sunt extraordinarie z exorbitãtes a iure z iudicio ordinarioꝝ z ideo restringẽde. de rescrip. ad hec: de ɔ̃sang. z affi. q̃ dilectio. ¶ Decimoseptio q̃ro nũquid dispositio ista vt platus supior coram illis tñ possit agere occasione inferioris administrationis coram quibus posset inferior administrator hẽat locũ respectu psonaꝝ: vt. s. posset ipetratus a supiore recusari cũ nõ potuisset recusari eum ipetratus foret ab iferiore. gl. de loco dicit q̃ sic. ¶ Ad qd op. qz eã recusatiõis est psonalis: ar. c. si ɔ̃ vnũ. de offi. dele. lib. vi. Sol. qz supior fingit̃ oĩno eadẽ psona cũ inferiore q̃ ad psonas coraz quibus agit̃: iõ stat pcedens decisio. ¶ Decimooctauo q̃ro si poterat inferior repelli per excõicationẽ an poterit z supior. gl. ea. soluit q̃ nõ: h̃. n. equparat̃ superior z inferior solũ quo ad psonas corã quibus z loca in quibus sit ɔuentio: vt dicit glo. quã nõ. per hoc infero q̃ si superior hẽret priuilegiũ de certo loco in quo possz ɔuenire suos debitores q̃ nõ poterit in eo loco ɔuenire debitores suos ratione loci inferioris: qd tz Matth. lz nõ apte z plz vt priuilegiũ restringat̃ ne p̃iudicet huic dispositiõi cũ possit intelligi taliter q̃ valebit hac dispositiõe remanẽte valida. fiet ɔ̃ restrictio put tz regula: q̃ a iure. lib. vi. ¶ Decimonono q̃ro si platus inferior ẽ amouibilis ad nutũ supioris an pcedat h̃ cle. gl. agere soluit: q̃ sic: quã nõ. in si. Pe. tñ de anc. tz ɔ̃triũ dicẽs q̃ ob ɔtumaciã solius imediati administratoris poterit fieri missio sicut pp ɔtumaciam pcuratoris fit missio ɔ̃ dñm. C. de pcu. eũ qui sed defende gl. per id qd dixi in. c. cũ venerabis alle. ꝭ gl. q. vij. qz si dz fieri missio p quã p̃iudicet̃ nõ tñ immediato sz ẽt supiori dz ẽt superior citari: nec in h̃ imediatus cẽset̃ pcurator supioris vt ex ɔtumacia eius p̃iudicetur supiori: vt lite nõ ɔtest. qñ. §. si sup: vbi hoc nõ. Jnn. ¶ Uigesimo q̃ro in v̄. nec occasione q̃ loca dicuntur de mẽsa [b]. Pau. z aliq̃ h̃ tractãt de quo gl. innuit remittit ad nõ. in cle. frequẽs: de exces. pre. ver. qdã. vbi dico i v̄su. p̃latoꝝ: in. iij. q. z pluribus se. dicit ẽt Matth. q̃ sicut epũs nõ põt applicare ecclesiã ecclesie sue in ɔ̃se de ɔ̃sensu sui capituli: de reb. eccle. nõ alie. cle. si. ita nõ p̃nt religiosi applicare suis mẽsis p̃oratus aut alia bñficia. ꝭ. de sup. ne. p̃la. cle. i. §. i. ¶ Uigesimoprimo q̃ro de quibus locis pcedit tex. cum dicit occasione locoꝝ: pone. n. q̃ est locus nõ hñs administratorẽ: dicit Pau. q̃ nõ erit locus huic tex. Lau. dicit q̃ verbũ locoꝝ ipoꝛtat vniuersitatẽ agroꝝ. l. pupillus. § territoriũ. ff. de v̄b. sig. ponit̃ ẽt p singulis terris ƀ offi. or. cũ epũs lib. vi. Gen. indistincte intelligit siue sint loca hñtia vniuersitatẽ siue singularia z simplicia: qz tex. indistincte loquitur de hoc de priui. qz circa: z vtrobiqz est eadẽ rõ. s. restrictio lr̃aꝝ ad iudices extraordinarios: qd tz Ber. z Matth. dicẽs ẽt q̃ siue sint bñficia curata siue simplicia locũ hz: q̃ tz Jo. de lig. qz si qñ locus ẽ vniuersitatis pcedit fortius ergo qñ nõ est vniuersitas: sed vt puto nõ ponderauit dcm̃ Pau. p quo est qz tex. dicit de locis q̃ p̃nt hẽre administratores vt statim sequit̃ ibi si loca sp̃ales gubernatores z c̃. Jtẽ rõ qz non põt fieri fictio vt p̃ncipalis censeat̃ eo iure quo sp̃alis administrator eo casu quo nec in actu nec in habitu ẽ locus sp̃ali administratori vt qñ p̃ncipalis administrator hz vineam vel vnũ agrũ i certo loco: tũc. n. verius est qd dic̃ Pau. z sic habitur. c. statutũ. in hoc ẽt qd vꝛ hic ƀ locis dic̃ Lap. Abba. cẽ d̃ñam inter loca in neutro genere: z locos dando ver. Argumẽta locos hoĩes loca dictis hẽre: ex quo appet q̃ h̃ est neutri generis. ¶ Uigesimosecũdo q̃ro in verbo si quiunquid ex sola ipetratione fiat vexatio: gl. ex sola: dic̃ q̃ nõ nisi sequat̃ ɔuentio: idẽ Pau. z Genze. z hãc gl. singulariter induxi ad qõnẽ facti. Quidã obligatus ad nõ ɔ̃ueniendũ in instr̃o ɔuẽtionis sub pena: supplicauit supiori vt ɔ̃uenire possit z vt iudex pcederet qui pcessit dicebat̃ penam cõmissã: ego ɔ̃ per hãc gl. qz nõ dr̃ ɔ̃uentũ donec vexatus est aduersarius in quo tñ oporteret põderari v̄ba instr̃i: de p̃ui. porro. ¶ Uigesimotertio q̃ro: qz dicit de interesse q̃uo estimabit̃: dic plene vt in. c. sacro. de sen. excõ. vbi dixi z nõ. ẽt in. l. vnica. C. de sen. que pro eo quod interest.

[a] ¶ Dati executores. Adde decisiones rote. decisio. cccliiij. incipiente Jtẽ si incõi loquitur nouit. ex qd hẽt in deci. cccxciij. que incipit. Nota ex hoc in antiqu.

Et si principalis.

[c] Nõ. ƀ dictione etsi: q̃ ponit̃ h̃ p vna dictione p q̃uis: vt in gl. i. ad hoc. de postu. c. si. vbi dixi. ¶ Scdo nõ. q̃ officialis epĩ censet̃ hẽre dignitatẽ si est p̃ncipalis: ƀ quo in gl. in v̄b. delegatus z. ꝭ. dicã in. i. ɔ̃trio z. q. xij. z. xxij. ¶ Tertio nõ. q̃ prior ɔuentualis est in dignitate qd nõ. gl. in v̄. ɔuentualez z est signa. ¶ Op. vt aptat̃ q̃ fuit rõ dubitãdi: z q̃ decidendi in oĩbus quattuor dictis huius. c. nã quo ad p̃mũ: de officiali p̃ncipali. vꝛ q̃ ei nõ possit cã delegari: qz nõ vꝛ hr̃e dignitatem cũ tp̃aliter soleãt tales istitui p no. p Jnn. de p̃bẽ. de multa: z p Arch. de ɔ̃sue. c. i. li. vi. rõ decidẽdi: qz sufficit q̃ põt esse perpetuus vt dr̃ de priore obediẽtiario: in gl. in ver. electionẽ. ¶ Jn scdo dicto de priore ɔuẽtuali fuit rõ dubitandi: p̃supposito q̃ esset obediẽtiarius vt colligit̃ ex eadez glo. Rõ decidendi est ea quã dico. ꝭ. eo. ɔ̃trio: de officiali aũt foraneo fuit dubitatio: qz hz vniuersitatẽ cãꝝ: ali videbat̃ habẽdus p ordinario p glo. in. c. cũ cãm. de ap. z de rescri. statutũ. § insup eo. ti. li. vi. sed rõ decidẽdi i ɔ̃triũ est: qz licet habeat̃ p ordinario quo ad qd: nõ tñ est ordinarius z non est vera glos. in. d. §. insuper: quod dico plenius. ꝭ. q. xxiij. ¶ Quo autẽ cognoscat̃ iurisdictio ordinaria dixi de offic. deleg. qm̃ abbas: z habet̃ de restitu. in integr. c. pe. Ratio vero dubitãdi quo ad priorẽ claustralẽ fuit: qz est p̃mus post abbatẽ de sta. mo. cũ ad monasteriũ. versi. porro ratio decidẽdi i cõtrariũ: qz tota ptãs est penes abbatẽ quẽ monachi vice dei habẽt supra caput de elec. quorũdã lib. vi. z. c. si religiosus: fm Steph. vnde dicit Pau. q̃ lz presit ɔuentui nõ tñ p̃ncipaliter. vel fm Matth. rõ dubitãdi: qz claustralis ẽ ɔstitutus in dignitate: ideo videbatur posse dari delegatus p. c. statutum in p̃n. Rõ. decidendi in contrariũ: qz illud. c. loqt̃ in dignitatibus secularibus: secus z in regularibus qd nihil ẽ: nego. n. prioratũ claustralẽ cẽ dignitatẽ al̃s sibi posset cã cõmitti: qz tex. in. c. statutũ: simplr̃ dicit cõmissionẽ fieri posse ɔstitutis in dignitate vꝛ fuit rõ dubitãdi: qz cũ p̃oratus claustralis possit esse ppetuus: vnde etiã post obitũ abbatis durat: ne se. vacã. c. i. i si. z hz curã singularũ psonarũ claustriũ z c. Rõ decidẽdi in ɔ̃triũ: qz nõ est dignitas: sed potius q̃dã sollicitudo: z hec est rõ q̃re q̃re p̃oꝛ cõuentuali q est in dignitate cã delegat̃ z nõ claustrali. Sz fm Gen. fuit in claustraliũ alia rõ qz i claustro dz cẽ silentiũ. xvi. q. i. placuit qd turbaret̃ per cognitionẽ causaꝝ: sed eadẽ rõ vigeret in ɔuẽtuali: vñ potior est p̃cedẽs: qz nõ ẽ in dignitate p hoc. xxviij. q. ij. scripsit. hec oĩa pcedunt pp. c. statutuz: qd disponit cãs nõ ƀlegari a papa vꝛ a legatis apostolicis nisi personis ɔstitutis in dignitate vel personatu: vel canonicis ecclesiaꝝ cathedraliũ. ¶ Scdo op. q̃ p̃oꝛ claustralis possit cã delegari: vt op. gl. penul. v̄si. sz ɔtra: z solue vt in ea. z idẽ pau. Tertio op. q̃ ẽt monacho simplici possit cã ƀlegari p c. cũ oliz: de priui. sol. vt in gl. vl. quã nota q̃ ad id qd dicit ƀ legato vt nõ possit dispẽsare contra cõstitutionez supioris. ¶ Quero quis dicitur principalis officialis epĩ: dicit Genze. q̃ ille qui in principali curia ɔstituitur per id quod not.

[b] ¶ Que loca dicant̃ ƀ mẽsa. Adde q̃ plene no. p do. i. c. vt sup. ƀ re. ec. nõ alie. ẽt gl. i cle. frequẽs. de excess. pre. z gl. in cle. vnica. de reb. eccle. nõ alie.

[e] ¶ Prior cõuentualis ẽ i dignitate. Adde Do. de sctõ ge. i. c. nullus. sup gl. in v̄bo prelatura ƀ ele. li. vi. z qd tex. i. c. nisi cẽnt. ƀ p̃bẽ. z Arch. in. c. p̃sent. de offi. ordi. lib. vi.

[d] ¶ Prior claustrali. an p̃oꝛ claustra. possit cã ƀlegari. adde Do. de sctõ ge. i. c. nullus sup gl. platurã. ƀ elec. lib. vi.

Inno.de offi.or.romana:lib.vi.ꝛ talia cẽsetur ordinarius vt ibi nõ.Inno.Ex hoc dicit Genze.ꝙ si eps ↄstituit duos officiales vnũ in vno loco aliũ in alio:ille dr̃ pncipalis qui ↄstitutus est in ciuitate:ꝛ hoc ob auctoritate cathedre ꝛ se dis ibi existẽtis q̃ caput est diocesis.ad hoc.l.cũ in diuersis ff.de reli.ꝛ sum.fune.de preben.c̃fuis lib.vi. Et dicit Lau. ꝙ etiaꝫ si alius sit ↄstitutus[a] in loco solẽniori rõne populi ad huc is q̃ est ↄstitutus in ciuitate dr̃ esse pncipalis: qd nõ. dicit ẽt quedã alia que nõ.Innocẽ.in.d.c.romana: ꝛ nõ est opus h̃ referre.Ego dico ꝙ principalis dr̃ qui ↄstitutus est nõ facta determinatione ad certũ locuꝫ alias si determinat ad ciuitatem tñ dicerem ꝙ nõ ↄstitueret idem ↄsistoriũ cũ episcopo ꝛ per ↄsequens nõ esset officialis pncipalis p q̃ intelligũt iura cum qui idem ↄsistorium ↄstituit:de ↄsue.nõ putamus:lib.vi.de appel.romana:in prin.lib.vi. ¶ Ad qd ope.de.c.pe.d offi.vi.vbi vicari⁹ ↄstituit a papa i vrbe vt di cim⁹ de ordinario vt ibi.sol.ille.nõ ↄstituit tñ respectu vr bis ꝫ respectu potestatis quã gerit papa tanq̃ patriarcha vrbis.I.titu.i.c.ij.ꝛ hꝫ potestatem ẽt extra vrbẽ: sic etiam di ceremus ꝙ si episcopus hẽret duas dioceses vt feltrenses ꝛ bellunẽses:de arbi.exposita:ↄstitutus in vna censeret pn cipalis ex quo hꝫ principaliter totam latitudinẽ iurisdictõis in illa. Sed qñ episcopus habet vnicam iurisditionẽ in vni ca ciuitate ꝛ diocesi vbicũqꝫ constituat aliquem vicariuꝫ ad certam partẽ diceretur nõ principalis. ¶ Scdo quero inci dẽter q2 dixi ꝓxime de vicario pape nunqd habeat plenio rem potestatẽ q̃ alij vicarij de qbus dicimus ꝙ nõ possunt dare alios vicarios[b]. de offi.vi.c.clericos:sm vnã lecturaꝫ videret ꝙ sic:q2 delegatus pape ad certaꝫ cãm põt dare de legatum ad illã de offi.deleg.super qõnum.§. si vero i ergo fortius vicarius qui hꝫ ordinariam.Contrariũ tꝫ.Matth. vt sit locus.c.clericos:ꝛ aliud in delegato de quo loqtur.c. super questionũ:qd placet:nec obstat ↄtrarium:q2 posse da re vicarium est difficilius q̃ delegare:sunt ꝛ alie rõnes de quibus in.c.clericos. ¶ Tertio quero quo ad vicariũ epi scopi si episcopus hꝫ duos vicarios vel plures ↄstitutos in diocesi ꝛ nõ in ciuitate quis est principalis:dicit Genze.ꝙ is ad quẽ vt ad principalem sm visum cõem recursus habet de iure pat.cõsultationibus:vbi error cõis facit ius . ad idẽ de electio.querelam.ff.de sup.leg.l.labeo:de leg.i.l. si seruus plurium. ¶ Quarto quero circa id qd dixi in proxima que stione de cõmuni visu loquendi . Quid si nõ apparet de cõi visu loquendi:vt q2 sunt duo eqꝫ principales.dicit Genze.ꝛ Ber.ꝙ si vna pars impetrauit eius erit electio si vtraqꝫ aut ↄcordant ꝛ illi intelligit delegata quem eligunt: aut discor dant ꝛ prefert is cui primo fit presentatio:de appella. vt de bitus.si autẽ vtriqꝫ sit simul presentatio prefert magis ido neus sm nõ.in.c.quoniã abbas:de offi.deleg.ꝙ sentit Jo. and.in glo.scda hic remittendo ad nõ.in dicto.c.Genze.di cit ꝙ neuter ꝓpter dubium per.l.si fuerit.§.itẽ si ex plurib⁹ ff.d re.du.ꝛ.l.duo sunt ticij.ff.d manu.testa.l.cũ ex plurib⁹ ꝛ imputet sibi impetrans qui nõ expressit qd placet Hosti. in sum.de offi.deleg.§.quibus ver.quid si impetrauit iudi cem ꝛ.§ sequen.Joan.de ligna.dicit ꝙ aut ad instantiã im petrantis ꝛ procedit opini.ij.ꝛ imputetur impetranti: aut ex officio iudicis fuit facta delegatio ꝛ ꝓcedit opi.i. dic in distincte ꝓcedere scdam nisi ex probabilibus ↄiecturis pos sit apparere de quo delegans intellexit.ꝓ hoc quod nõ. gl. in.c.pastoralis:in principio eo.ti. ¶ Quinto q̃ro si officia lis episcopi impetratus delegatus desijt esse officialis glos. ea.soluit distinguendo per.c.quoniã abbas: sed videtur ꝙ simpliciter desinat esse delegatus etiã qñ sub noie officij nec trãseat ad successorẽ:casus vr̃ in.l.anguste.ff.de leg.ij.ꝛ nõ. in.l.ꝙ principi.eo.titu.ꝛ nõ.C.y.C.q testa.fa.pos.l.cũ here des ꝛ Bar.in.d.l.ꝙ principi.ꝛ.ff.de iur.om.iud.l.ꝛ q2 per que videt restringi.c.quoniã abbas:ad cãm quãdo fit com missio habenti dignitatẽ iure proprio: secus si noie alieno: de quo plene dixi in.d.c.quoniã abbas:in quinto cõtrario. Inueni ꝙ dñs Simon de prosano qui legit in isto studio. Paduano ꝛ fuit vtriusqꝫ iuris doctor summus ꝛ deinde car dinalis hoc tenuit vt refert Jod.de sentu.Cõmuniter obser uatur qd dicit gl.quod tamẽ.dic vt dixi in.c.quoniã abbas vbi dedi modũ saluandi hãc glo.cui etiã propter auctorita tem standũ est. ¶ Sexto quero ꝓsupposito ꝙ vicario epi scopi cõmissio facta fuerit sub noie ꝓprio.gl.ea.dicit ꝙ tũc desinẽs esse officialis remanebit delegatus.idem Pau.nisi ꝓberet aliquã inhabilitatẽ per quã eẽt incapax iurisdictiõis ecclesiastice vt si sit bigamus:vel ẽt sm cuꝫ si sit ↄiugatus ẽt cum vnica ꝛ virgine lꝫ in hoc alij contra. Ratio sm eũ per nõ.in.c.Joãnes:de cle.ↄiug.q2 nõ retinet priuilegium nisi in duobus de qbus in.c.vnico de cle.ↄiug.lib.vi. posset ta men dici ꝙ licet nõ possit esse ordinarius ecclesiasticus de legate tñ iurisditionis est capax maxime a papa de iudi.de cernimus:ideo retinebit iurisditionẽ:sed hoc ꝓcederet qñ papa scienter ei cõmitteret:secus qñ eo ingnãte quam esset ↄiugatus vt in hac.q.vñ verius est dictum Pau. ¶ Septi mo quero nunqd ab officiali epi principali a quo nõ appel latur ad epm:de ↄsue.nõ putamus:lib.vi.saltẽ posset suppli cari ad episcopuꝫ.Lau.ꝛ Steph.dicũt ꝙ sic.q2 q̃ ad suppli cationẽ nõ est idẽ ↄsistoriuꝫ verius q̃ sicut nec quo ad recu sationeꝫ:i de offi.dele.si contra vnum lib.vi.Genze. tenet cõ trarium.Jo.an.in.c.romana.de app.lib. vi.dicit non posse supplicare sm naturam ꝛ formam vere supplicationis cuꝫ interponatur solum ad principem ꝛ ab illis solis a quoruꝫ sententia non appellatur:vt de in integ.resti.ex literis: sed ad effectum petendi restitutionem supplicari potest aduer sus sententiam vicarij corã episcopo vel ad effectũ cogno scendi de nullitate:q2 hoc fieri posset etiam coram ipso vi cario.d.c.ex literis.de accusa.qualiter.i.C.de accu.l. iiij. ¶ Octauo quero nunquid excõmunicatio lata in episco pum impedit cognitionem cause delegate eius vicario pn cipali: videtur ꝙ sic q2 ipedit vicariũ in cognitione ordina ria de offi.vica.c.j.li.vi.d ꝓc.cle.si. in gl.vltimo Pau.tꝫ cõ trariũ q2 quo ad cãꝫ dlegatã nõ est idẽ ↄsistoriũ.ꝓ h̃ qd nõ. Inno.de ꝓcu.ↄsulti.qd placet Ad ↄtrũ dic ꝙ suspẽditur iu risditio ordinaria sed non desinit eẽ vicarius ꝛ sic est capax delegatõis vt hic:nec suspẽditur cognitio huius cãe cũ nõ depẽdeat ab epo. ¶ Nono q̃ro nunqd de cã delegata vica rio epi a papa vl' ad alio q̃ ab epo possit cognoscẽ eps.di cit Pau.ꝙ non etiam si sub nomine officij.nã qñ a papa est delegatus est maior episcopo:de offi. leg. studuisti. ¶ Ad quod op.q2 posset eps reuocare vicariatuꝫ cui annectitur delegatio.So.nõ ꝓpterea põt de cã delegata cognoscẽ sic in inqsitoribus heretice prauitatis q reuocari pñt a supori bus a quibus deputant nõ tamen possũt superiores cogno scere de cã heresis vt i cle.nolẽtes.§.notarij.I.de hẽ. ¶ De cimo q̃ro:q2 dixi.s.q.v.de vicario q desijt esse vicarius:qd de priore q reuocat ad claustrũ.dicit Pau.ꝙ idẽ quo ad causam sibi delegatam vt distinguatur per.c.quoniam ab bas. ¶ Undecimo quero in eo quod dicit hic de officiali vnde dicat officialis . dicit Lau. ꝙ ab officiando vel dic ꝙ dicit ab officio officio per contrariũ sicut ꝛ officiũ ¶ Duo decimo quero puta dicit de officiali epi quid de officiali ife rioꝝ vt archidiaconi.vel decani:glo.iij.dicit secus qd tenẽt Lau.ꝛ Genze.Sed Pau.ꝛ Matthe. tenent contrarium dicentes sufficere ꝙ inferiores hẽant iurisditionẽ quasi epa lem.Licet Pau.dicat tutius standum textui. qd dicit Jo. de lig.q2 totaliter exprimitur de officiali epi:ergo de alio ꝓ hibetur.ff.de iudi.l.cuꝫ pretor:de deci.ad audientiam.vide tur posse dici ꝙ vicarius cuiuscũqꝫ cui possit cã delegari:vt q2 est in dignitate possit esse delegatus cum vicarius cẽseat eadẽ ꝑsona cũ dño. de ↄsue.nõ putam⁹ li.vi.ꝛ si cẽset habe re dignitatẽ ad quod dic qd.c.statutuꝫ. cũ dicit de habenti bus dignitateꝫ intelligit iure proprio.secus de habentibus iure alieno vt sunt vicarij qui proprie non dicuntur hẽre di gnitatem:vnde nisi esset hic exꝓssum de officiali epi videret dicendũ officiali episcopi non posse causaꝫ delegari:als sta ret argumentũ precedens cõiter seruatur ꝙ solum officia li epi causa delegetur. ¶ Decimotertio q̃ro:qd de officiali capituli sede vacan.gl.eadem dicit idem quod de vicario epi quod tenet

[a] ¶ Alr̃ sit cõstitutus. Loqt hic de officiali foraneo. qd sit de delegato ad vniuersitatem cãrũ. Vide gl. in.c.statutũ.§. insup in verbo moderatas: circa fine de rescri ptis: in sexto. Philip.fran.

[b] ¶ Nõ possũt dare alios vicarios. Adde q̃ n.p eoc.i cle. t.de offic. vica. glo.in.clemen. vt pfessores. de offi.vica.

de officiali capituli sede vacan. glo. eadem dicit idem quod de vicario episcopi qđ tenet Genze. ⁊ probari pōt per ratio nem glos. tñ ꝓpter dicta in precedenti q̄ōne videretur tutius inherendum textui: alias videretur ꝙ vicario cuiuscūq₃ habentis iurisdictionē epalē₃: vt q₃ ꝑscripsit. de prescrip. au ditis. possꝫ cā ꝯmutti: tñ saluādo gl. dic ꝙ vicarius capituli sede vacāte dr̄ vicarius epi. i. iurisdictiōis epalis: vt dicit gl. ¶ Decimoquarto q̄ro in eo qđ hic dr̄ de religioso ꝯuētuali quot faciūt ꝯuentū seu ecclesiā ꝯuētualē: ⁊ q̄ est drīa inter conuentū ⁊ collegiū. Ad scđm dic per nō. in. c. ne pro defectu. de electi. Ad primū dicit Lau. ꝙ tres dūmodo sint congregati vt collegiū: secus si singulares tanq̄₃ socij. xi. q. i. placuit. de sta. mo. c. ij. Idem Genze. Sed dic plene vt nō. in. c. dilecta: de excess. prela. per Inno. qui etiā nō. de iure patro. postulasti: qđ dixi. de iure patro. nobis. §. ceterū. q. i. ⁊ ij. ⁊ ꝺ elec. c. i. in primo ꝯrio: vbi dixi per illam lrām ꝙ duo faciūt collegium ecclesiasticum: ⁊ sic esset ꝯuentus licet ad collegiū faciendū inter seculares requirant̄ saltē tres. ff. de ver. sign. neratius: ⁊ ꝙ duo sufficiāt ad collegiū ecclesiasticū tenet Pau. p dictū. c. i. ⁊ de monachis ꝙ nō debēt eē soli in administratōibus vel saltē hēre sociū: dicit̄. I. de sta. mo. cle. ne in agro. §. ad hec. ¶ Decimoquinto quero an tex. cum dicit de priore ꝯuentuali procedat in obedientiario. glo. in ver. cle. dicit ꝙ sic qđ ēt dixi. ꝰ. in pmo ꝯrio: idē dicit Laud. Pau. ⁊ Genze. facit. c. clericos. de cōha cle. vbi verbū ppetuam exponit̄ donec resipiscāt: dicit̄ ergo ppetuū quod est in potētia perpetuū. i. qđ esse pōt ꝯtinuꝫ tenet Spe. ti. i. §. i. ver. nūqd: pro quo est qđ nō. de prebē. cū de bñficio. lib. vi. per Arch. ꝯtra verius ꝓ quo est de supplē. negli. prela. cle. vna. §. premissa. ꝺ aleg. in glo. ¶ Decimosexto q̄ro an monachus[a] claustralis possit eē vicari⁹ epi. gl. ea remittit. Lau. dicit ꝙ sic. q₃ religiosi de se ad hoc sūt apti sicut ⁊ seculares clerici: ⁊ hoc interueniēte abbatis licētia. xvi. q. i. de presentiū: ⁊ si nō est exemptus dꝫ ēt interuenire epi licētia sm̄ eū licet si contingat discordia inter epm̄ ⁊ abbatē potius debeat obedire abbati. xi. q. iij. qui resistit: de quo vltimo dixi in c. quāto. de offi. ordi. ꝙ aūt possit esse vicarius ē ꝓpter vtilitatē publicā sicut pōt obtinere beneficiū curatū de sta. mo. ꝙ dei. p quā rōnē tollitur obiectio cōtēplationis que pturbatur ex hoc: q₃ prefertur publica vtilitas de regula. lꝫ: de renū. nisi cū pridē. ¶ Decimoseptimo quero. an monach⁹ possit esse coadiutor: glo. eadem remittit. dic ꝙ sic. vt dixi de cle. egro. c. fi. q. x. ¶ Decimooctauo q̄ro an monachus possit esse delegatus ordinarij. gl. eadem remittit: dic ꝙ sic vt dixi de vicariatu. ꝰ. q. xvi. ad hoc qđ no. in spec. ti. i. §. fin. ver. ⁊ nūquid ergo monacho. ¶ Decimonono quero. an monachus possit esse arbiter.[b] gl. eadem remittit: ⁊ ꝺ hoc in Specu. de ar. §. viti. ver. sed quero diligēter ⁊ sequentibus. dicit Laud. ꝙ sic de licentia abbatis: p. c. religiosus. ꝺ test. lib. vi. Pau. dicit ꝙ nō: nisi in propria ecclesia ꝓ vtilitate monasterij: quod tenet Hostien. in summa de arbi. §. sꝫ quis possit. Et spe. de ar. §. sequitur. ver. quid de simplici: vicit tamen Pau. ꝙ licentia abbatis purgat viciuꝫ quasi sentiens cum Lau. Oldra. vt refert Pau. dixit ꝙ poterit esse arbitrator sine licētia abbatis: q₃ est opus pietatis. xi. q. iij. ꝯtuistuꝫ. ff. ꝓ socio. l. si societatē. §. arbitroꝝ: in auc. vt diffe. iudi. §. si vero col. iij. lxxxvi. dis. peruenit. pro quo est qđ pōt facere elemosinam[c] si est in studio de licentia abbatis: ꝺ vi. ⁊ bone. cleri. c. vl. in verbo cōuertendū. Jo. de lig. dicit ꝯtrium: q₃ nō habet nolle vel velle. Sed Oldra. habuit bonuꝫ intellectū vt debeat ꝑsumi abbatē cōsentire operi pietatis: tñ de iuris rigore licētia expssa requirit̄ qđ dico. I. pleniꝰ. I. q. xii. ¶ Uigesimo quero. iuxta predicta nūqd monachus possit eē cōpromissarius electōis: videt̄ ꝙ sic: quia est offm̄ pietatis quod pōt expedire sine vacatione: nec per oīa seq̄t̄ naturā aliorū cōpromissorū: vt no. Cōpo. de electione: cāsꝫ ⁊ hoc tenet Guil. de mandegot. in libello suo electionū. c. xlij. per. c. obeuntibus. lxiij. di. Pau. tenet ꝙ in aliena ecclesia non pōt esse sine licentia sui prelati cū non habeat velle vel nolle ēt in his que sunt pia. de testa. c. fina. li. vi. nec pōt dici ꝙ nō sit vagatio cū oporteat cōpromissariū eē solicitū vt idoneum eligat. Et hoc est veꝝ sm̄ eum ēt si sit cōpromissarius sm̄ formā. c. cū expediat de elec. lib. vi. pro ꝺ clemē. religiosus. I. de procuratori. Sed in suo monasterio hoc fieri posset: q₃ cessant rōnes predicte que opinio placet per id qđ dico in seq. q. ¶ Uigesimoprimo q̄ro: q₃ dixi. ꝰ. xix. questione ꝙ monachus nō pōt esse arbiter q̄ est ratio: dic q₃ cōparatur seruo. xliiij. dist. maltos. nō. gl. xij. q. i. nō dicatis: at seruus nō pōt esse arbiter. ff. de arbi. l. pedius: alias parum. §. in seruū. Sed abbatis licentia intercedēs eo casu quo dari pōt facit monachum hēre legitimaꝫ personā vt possit etiam postulare in iudicio: de postulan. c. ij. in quo dic ꝙ aut vertitur vtilitas monasterij: ⁊ pōt monachus de licētia abbatis hēre legitimaꝫ ꝑsonā ēt ad cām tractandā: in iudicio dicto. c. ij. aut nō subest vtilitas monasterij: ⁊ tunc in cōcernentibus pietatē que sine strepitu iudicij fiunt sufficit licentia abbatis: sic intelligo iura inducta per Oldra. ꝰ. in q̄ōne. xix. q̄ tenna loquit̄ de monacho: possunt tñ intelligi de nō monacho: vt qđ dicunt de religioso viro exponat̄. i. de bono. Sic exponitur de re. ecclesie nō alienā. c. fi. in princ. pro hoc qđ ꝰ. dixi qđ etiam opa misericordie ⁊ que sine strepitu iudicij expediunt̄ non pōt monachus sine abbatis licentia exercere: vt esse executor testamēti qđ est piuni doct. c. ij. de testa. lib. vi. Ex his habeo ꝙ nō semp sufficit abbatis licentia. sed solum in ꝯcernētibus pietatē: alias vltra licentiā expedit ꝙ subsit ⁊ aliud. s. vtilitas monasterij. ¶ Uigesimosecūdo q̄ro nūnqd vicarius epi possit deputari ꝯseruator: gl. in ver. delegatus disputat ⁊ videt̄ sentire ꝙ sic lꝫ in fine dicat hoc egere declaratione. Pau. tꝫ ꝙ nō. Et ad rōneꝫ gl. q₃ habꝫ dignitatē ⁊ nō alibi q̄₃ in cathedrali ecclesia rñdet dicēs ꝙ iurisdictio vicarij est bene annexa iurisdictiōi epi: sed nō ordini vel dignitati pōtificali rōne cuius fit deputatio cōseruatoris: ⁊ aliud ordo aliud iurisdictio. de elect. soffragancis ⁊. c. trāsmissam. Joā. de ligna. reprobat hoc q₃ nō est verū ꝙ in ꝯseruatore exigat̄ ptās ordinis cū ēt prelati collegiatarū ecclesiaꝝ nō habētes ordinē deputari possit: vt in. c. fi. de offi. deleg. lib. vi. sup quo principaliter pendet hoc dubiū vic hāc reprobationē non ꝓcedere: nā Pau. expressit nō tantū de ordine: sed ēt de pōtificali dignitate: vñ dubiū nō est facile in quo tñ puto verā opinionē Pau. nō per eius rōnem solū: sed ex alio: q₃ regula ponit̄ negatiua in. d. c. fin. ꝙ non possit dari ꝯseruator nisi sit episcopus vel supior vel habēs ꝑlationem in ecclesijs collegiatis vel vicarius episcopi non est aliqđ istoꝝ ⁊ sic dicat̄ ꝙ sit idē consistoriū ⁊ c. dic ꝙ est verū vt dicit Pau. quo ad iurisditionē: sed episcopus non deputatur cōseruator q₃ habeat iurisditionē: alias nō possent deputari prelati iurisditionē nō habētes qui tñ possūt: sed deputatur ꝓpter dignitatē pontificaleꝫ. ⁊ quo ad hanc nō est idē consistoriū cū vicario nec est cōmunicabilis cum titulus dignitatis ecclesiastice nō possit diuidi in plures: de preben. maioribus: vñ licet hic dicat glo. ꝙ vicarius habeat dignitatē in quo est signāda tanq̄₃ singularis ⁊ satis probat̄ ex text. ex his que. ꝰ. dixi in rōne dubitādi ⁊ decidendi tamē ꝓprie loquēdo vicariatus episcopi nō est dignitas ecclesiastica: alias nō expiraret mortuo episcopo: cū talis debeat eē ppetua. lv. dist. ꝓcepta. de fil. presby. veniēs: vbi de hoc in glo. fi. pro hoc qđ dixi. ꝰ. in pmo ꝯtrario: ⁊ tamē expirat: de ꝓcura. cle. vlti. in glo. fi. potius ergo vicariatus est q̄dam ꝓeminentia non determinata ad aliquā ecclesiā ⁊ corruscat radijs dignitatis episcopi: quo ad iurisditioneꝫ sicut augusta radijs dignitatis ꝑncipis pro quo dixi. ꝰ. q. v. Est tamē drīa inter vicariū ⁊ augustā quo ad perpetuitateꝫ dispositionis collate in eorū alteꝝ per id qđ. ꝰ. dixi in. d. q. v. ⁊ plene in. c. quoniā abbas. de offi. delega. in. v. ⁊. vi. ꝯtrario. ¶ Uigesimotertio quero. nūquid officialis foraneus[d] faciat idē consistoriū cum epo: glo. in verbo foraneo dicit ꝙ nō: qđ bñ probat̄ rōne tex. ¶ Uigesimoquarto q̄ro: nūqd offm̄ vicarij foranei depēdeat ab officiali principali. Laud. ꝙ non: sm̄ quē a foraneo non pōt appellari ad ꝑncipalem: sed dꝫ appellari ad epm̄: vel eo absente ad gñalem vicariuꝫ.

a ¶ An monachus claustra. adde gl. i. l. c. si quis. lviij. dist. Et Pau. ꝺ Lyra. ⁊ qđ Jo. ꝺ imo. l. cle. vt ꝓfessores. l. ꝯ hoc lꝫ q̄rit ꝺ pau. ꝺ re. Idē tꝫ Dec. q. ii. dec. ho. ro ec ti. ꝺ. offi. vica. dec. hoc. iiij. Idē tꝫ abbas l cle. i. ꝺ reg. sup gl. l ꝯ. vicario. Idē tꝫ Jo. de imo. l. c. fin. de cle. egrotan.

b ¶ An monachus possit esse arbiter. Adde notabiliter per Hosti. in sūma in tit. de arb. §. fi. incipiēte. Sꝫ qs possit eē arbiter. Uide ēt Jo. de Imo. in cle. religiosus ꝺ ꝓcu. ⁊ ꝓ doct. l c. Quisquis ꝺ iureiurā. Et qđ de nouitio existēte in ꝓbatiōe lrā annuꝫ vide elegāter l c. beneficiū per Dominicū de sancto Ge. in vl. col. de regu. in sexto.

c ¶ Pōt facere elemosinaꝫ. Uide in. c. abbati liiij. dist. ⁊ Tho. secūda secūde. q. xxxij. ꝰ. viij. in fine.

d ¶ Officialis forane⁹. Adde gl. in verbo generalr. i. c. Romana. de ap. li. vi. ⁊ in. c. Licet ꝺ offi. vica. eo. li. ⁊ l. c. plectio xxv. di. ⁊ p Inno in. c. suaꝫ ꝺ offi. vica.

¶ Et in hoc facit Laud. differentiam inter officialem principalem et vicarium generalem: que differentia non probatur iure. Et videtur non procedere dictum Lau. cum officialis principalis quo ad iurisdictionem constituat idem consistorium cum episcopo et foraneo: quo ad portionem iurisdictionis: ergo sicut ab eis potest appellari ad episcopum: ut dicit hec gl. ita ad officialem principalem: pro hoc quod no. Inn. de appel. romana: in prin. li. vi. dicens a subditis episcopi posse appellari ad vicarium principalem: ergo et a vicario foraneo qui est subditus: cum in eo nulla sit specialitas. nam presupposito quod habeat delegatam. dicit gl. pro hoc propterea eius non est subtracta de potestate ordinaria communicata principali: nisi aliud appareat: secus si quando papa delegat aliquam causam: quia tunc eam subtrahit ab ordinario. de offi. dele. sane. de offi. leg. studuisti. quod operatur pape superioritas: cuius vice fungitur eius delegatus quo ad illam causam: ex eo autem quod gl. dicit quod vicarius foraneus [a] habet delegatam no. quod licet datus ad universitatem causarum habeatur quo ad quid pro ordinario: de ap. cum causam. ubi de hoc in glo. penul. in fi. que dicit quod est quasi ordinarius non tamen est ordinarius: licet aliter notetur. de rescrip. statutum. §. insuper. lib. vi. in gl. nunquam minores: que dicit quod est ordinarius: primum verius. Si tamen daretur certum territorium posset procedere illa glo. ut in casu de offi. ordi. inter cetera: quia tunc diceretur preesse administrationi arg. de in integ. resti. c. penul. in prin. secundum hec intellige quod dixi. in primo contrario. ¶ Vigesimoquinto quero. nunquid decani rurales de quibus in. c. ad hec in fi. de offi. archi. ubi ponitur eorum potestas: quia in quibusdam diocesibus exercent iurisdictionem pro episcopo in certa parte diocesis: an censeantur vicarii foranei. gl. eadem solvit quam no. et de eorum officio dixi in. d. c. ad hec.

[a] ¶ Quod vicarius foraneus. ad de glo. a. c. cum causam. de app. et Abbas in. c. si quis clericus de foro compe.

Auditor [b] Dictum: et ratio inclusa ibi ut vitetur. ¶ Nota de auditore curie: seu deputato in curia romana: et videtur autem esse curia ubi est papa vel audientia sua. infra de elec. ne romani. ¶ Secundo no. quod expectans habet ius ad beneficium: et potest dicere beneficium sibi de iure debitum: licet glo. in. c. veniens de renun. dicat quod habet potius officii implorationem: quod dic ut ibi dixi. ¶ Tertio no. de evitando circuitu. ¶ Quarto no. casum mirabilem: quo potestas delegati extenditur ad non commissa ut evitetur circuitus. ¶ Op. quia post latam sententiam finitur iurisdictio delegati. de offi. deleg. in litteris: cuius contrarium hic videtur. So. hec fuit ratio dubitandi ut tangit gl. in ver. pronunciabit. Ratio decidendi in contrarium ponitur in tex. ut evitetur circuitus. Item. c. in litteris loquitur in delegato ad causam iudicialem: secus in mandatario ad aliquod negocium: cuius contrarium durat usque ad negocium expeditum: ut no. Inno. singulariter in. d. c. in litteris: ubi dixi: potissima tamen est ratio precedens prout patebit infra in sequenti contrario. ¶ Secundo op. ad idem de. c. super eo. de offi. deleg. ubi postquam delegatus pronunciavit beneficium deberi amplius se non impedit: sed is ordinat beneficium ad quem pertinebat alias gl. ij. So. quod ibi deputato extra curiam: et sic vult secus esse in eo quam in deputato in curia: et idem Laud. et Genze. hic: et Jo. cal. in repetitione. c. mandatum. de rescrip. in vl. q. Pau. contra. Idem videtur tenere Abarbe. licet non firmet pro hoc inducunt rationes: quia non fit preiudicium alicui: ex quo beneficium pronunciatum fuit debitum: sive conferatur per pronunciantem: sive per alium: cum non possit alteri conferri. Item delegatus pape exequitur suam sententiam: de offi. dele. significasti. Sed collatio est executio sententie: quia ad hoc tendit ut pronuncietur debitum ut conferri possit. Tertio quia subest ratio circuitus evitandi: et fortius quam in curia ubi facile est ad papam accedere: pro opi. gl. inducitur: quia hec cle. inducit ius novum: ergo intelligendum in suo casu tantum: de elec. statutum: lib. vi. et sic verba illa in curia romana intelliguntur cum ministerio: ut secus sit extra. Secundo: quia si collatio esset executio sententie teneretur is qui pronunciasset debitum ad conferendum: sicut delegatus pape tenetur exequi d. c. significasti. at hic ponitur in suo arbitrio in verbo poterit prout dicit gl. in illo verbo: quia licet possit non tenetur. Tertio inducitur. c. pastoralis: facit de reli. do. quia monasterium. de privi. ubi gratia concessa aliquibus intelligitur sine preiudicio ordinarii: ad idem inducitur. c. si. de offi. vica. li. vi. quia collatio non transfertur nisi exprimatur: Cui opi. favendo facile respondetur ad contraria. Primo ad rationem cum dicitur nulli fieri preiudicium. Respondetur quia immo. nam cum per provisionem pape et per deputationem executoris preiudicetur ordinario: debet hec deputatio stricte intelligi. de rescrip. ad hec. Item minus gravabitur ordinarius: saltem quo ad opinionem et reverentiam sibi debitam per collationem factam per papam: quam si fiat per executorem forte alias sibi ignotum. Ad secundam. d. c. significasti: dic quod collatio non est executio. Est enim collatio id quod venit ad implendum verba sententie: at in sententia per quam pronunciatur debitum nihil continetur de collatione: immo collatio est actus distinctus et hec sententia per quam pronunciatur debitum habet suam executionem eo ipso quod excluditur adversarius si quis erat: vel saltem tollitur omne dubium quod fuisset contra expectantem: de circuitu dic quod non potest hec ratio inferri nisi in terminis huius. c. quia non est sola ratio: nec sufficeret ad omnem casum. Alia est enim ratio in deputato in curia cum sit de more auditorum curie conferre dubia cum ceteris auditoribus: ut dico. infra q. vij. quod facere nequit deputatus extra curiam: unde in deputato in curia si pro collatione accederetur ad papam esset circuitus: quia ad nullum effectum cum verisimile sit papam non revocaturum factum per collegium auditorum: quod secus est in deputato extra curiam. Sed Jo. de lig. dicit quod aut papa deputavit executorem: qui vice sua conferret: si pronunciaverit beneficium deberi: et tunc in dubium est quod conferret etiam extra curiam: aut commisit simpliciter causam audiendam: et adhuc idem: et sic concordat cum Lau. et Pau. Et ad rationes cum videtur collationem non esse executionem respondetur quod licet non sit actus executivus est tamen completivus: quia nihil proficeret sententia si non sequeretur collatio. Ego puto non recedendum a gl. maxime per rationem quam supra feci: quod auditor curie communicat cum aliis et est ut predixi. Item: cum summe brevis sit hec decisio: cogitandum est omnia verba posita esse cum ministerio: pro hoc de privile. si papa li. vi. Et rationes contrarie nihil urgent: quamvis enim collatio sit actus completivus: tamen ut non veniat in potestate executoris seu auditoris dati extra curiam sufficit pro ratione: quia est actus extrinsecus a commissione: ut hoc. c. quod exorbitat a iure communi restringatur ad suos terminos. d. c. statutum. de elec. lib. vi. quod etiam tenuit in. d. c. mandatum: in vi. q. tamen ad. c. super eo: de offi. dele. et. c. pastoralis: de privile. et. c. si. de offi. vica. lib. vi. dic quod non faciunt pro opi. gl. nam in. c. super eo non fuit deputatus ut pronunciaret beneficium debitum: sed ut videret cui pertineret presentare: post quam presentationem non deberetur beneficium presentato: cum possit si est patronus laycus alium presentare. de iure pat. pastoralis: et quamvis sit clericus patronus qui non potest variare: tamen nullum ius formale acquiritur presentato. c. pastoralis loquitur in alio casu et nihil facit ad. c. si. de offi. vica. similiter dic quod loquitur in alio casu. Quero quid sit auditor.[c] Spe. de audi. in prin. diffinit quod est is cui ab aliquo iudice aliquid de meriis cause committitur. puta aliquis articulus audiendus vel examinandus: probari videtur hec diffinitio in. c. super questionum. §. verum et. §. porro: de offi. dele. Sed contra eam est: quia sepe auditoribus committitur etiam principium cause reservata sententia ipsi committenti. d. §. verum. Sed tamen non probat hoc: nam tunc non vocatur auditor: sed delegatus cui committitur principium: ut ibi. ¶ Op. ad eandem diffinitionem: quia plerumque auditor habet potestatem audiendi totam causam: licet non diffiniendi ut sunt auditores sacri palatii: prout hic dicit gl. i. quod tamen Spe. ubi alleg. glo. et idem ti. infra ti. i. §. 4. in ver. sed nunquid in fi. ubi dicit quod audiunt causas appellationum totius mundi ex generali commissione. Item etiam per simplicem querelam audiunt infra duas dietas. ¶ Op. ad idem: quia aliqui sunt auditores qui habent ordinariam ut auditor camere apostolice et auditor contradictarum prout dicit glo. in. secundum Gof. et Hosti. So. sta. contrario: et dic quod illa diffinitio non est universalis de quolibet auditore: sed convenit auditori deputato ab inferiori a principe: et de tali legitur. d. ver. et. §. porro. de. c. super questionum. quandoque tamen auditores vocantur alio vocabulo. nam quandoque auditores imperatoris dicuntur proceres: de ap. ex insinuatione. Item quandoque auditor dicitur consiliarius. C. de iudi. aut. ad hec. ex quo infero quod terminus auditor non est vocabulum iuris habens proprium et limitatum nam: cum reperiatur magna varietas talium ut predixi: et de hoc etiam in se. q. ¶ Secundo quero quotuplex est auditor: dic quod duplex: quidam deputatur ab inferiori a principe: de primo dic quod proprie dicitur auditor is de quo loquitur. d. ver. et. §. porro. de. c. super questionum: et talis proprie deputatur ad media cause: nec dicitur habere iurisdictionem: sed comparatur mero executori: unde a tali non appellatur nisi modum excedat. d. ver. dicitur quod verius habere notionem tantum vel cognitionem sine iurisdictione. ff. de re iu. l. aut pretor: in prin. quod no. gl. i. d. §. porro: per quam habes intellectum ad. d. l. ait pretor: quem non ponunt doc. nec scribentes ibi et est notandum ad predicta quod notio sit cognitio sine iurisdictione. ff. de ver. si. l. notionem. de deputato

[b] ¶ Auditor. Vide omnes doc. in. c. super eo. de offi. deleg. ubi notabiliter. Et in prin. meis. cons. circa medium. Et in decis. cccxx. q. incipit. Item si auditor: et in decis. clxxxvi. que incipit. Auditor an possit condemnare in fructibus. Philip. fran.

[c] ¶ Dicitur autem esse. Adde c. fi. de preben. lib. vi. Ja. no. in. c. ex parte: de dilatio. Inno. in. c. ego N. de iureiur.

[d] ¶ Quid sit auditor. Adde gl. ij. in fi. l. c. solet: de sente. exco. li. vi. gl. in cle. ne romani de elec. Spec. de libelli conceptio. in. §. sed nunc. ff. quid sit sum.

a principe: dic quod aut ab imperatore: aut a papa. de primo loquitur. l. precipimus: ver. quod si a duce. C. de appel. vbi probatur quod tales auditores principis habent ordinariam: quod tamen ibi Bar. licet secus sit in auditoribus iudicis inferioris vt nunc dixi. pro hoc alleg. Bar. ibi. l. vi. ff. de offi. assesso. que hoc directe non probat nisi quatenus comparemus auditorem inferioris assessori: de quo loquitur ille titulus: et. c. statutum. §. assessorem: de rescrip. lib. vi. quia tunc proprie consiliarius est sine iurisdictione. De deputato a papa dic quod reperitur quadruplex auditor. Quidam. n. qui dicitur auditor camere. secundus qui dicitur contradictarum auditor. tertius qui dicitur auditor sacri palatij. quartus est auditor specialis qui deputatur ad certam causam quod fit in causis cathedralium regularium ecclesiarum: et in causis magnis quas papa vt plurimum committit alicui ex cardinalibus: vt in gl. in v. a nobis: et de officio trium primorum auditorum dic quod colligitur ex stilo curie qui est attendendus: de consti. ex literis. de fal. quam graui. Sed officium quarti auditoris specialis colligitur ex forma deputationis que debet attendi: de rescrip. cum dilecta: sed quandoque datur vt causam instruat et referat pape ipse finiet: de re iu. Raynutius: ver. cum autem: de re iudi. cum Bertoldus: et in pluribus alijs capitulis per que dico veram esse opi. Arch. qui ponit hic glo. i. vt nullus auditor curie censeatur habere ordinariam: sed delegatam tamen ex quo Bonifacius papa sic pronunciauit cui standum est: de re iudi. in causis. pro hoc induco tex. in verbo deputatus: subaudi specialiter et ita seruatur hodie quod auditores palatij non cognoscunt de villa causa nisi ex speciali delegatione pape. Et communiter committuntur cause talibus vt audiant et diffiniant: hec tamen consistunt plus in facto quam in iure: vnde potest esse quod ita est quod auditor contradictarum et camere habent ordinariam vt dicit gl. et similiter quod alij auditores habent ordinariam in cognoscendo: vt dicit eadem glo. Sed si aliud non compareat in dubio procedit quod predixi quod omnes habent delegatam: quia non habent certam administrationem respectu territorij: sed deputantur personis: ar. de in integ. resti. c. pe. ¶ Tertio quero de quo auditore ex istis quattuor quos predixi. S. q. proxi. esse in curia procedit hec littera. gl. soluit in verbo a nobis: quod de auditore palatij deputato: vt dicit glo. et idem Lau. pro hoc: quia solum in talibus auditoribus palatij procedit ratio de circuitu cessando. vt. S. dixi. ij. oppo. ¶ Quarto quero quia dixi quod requiritur specialis delegatio quis delegabit causam auditori. dicit gl. ij. quod referendarius vel officialis ad hoc datus. Alij dicunt quod vicecancellarius: sed hodie communiter pape supplicatur vt ipse deleget et ipse delegat. ¶ Quinto quero: de quibus causis possint cognoscere auditores palatij: so. de nullis ex generali officio secundum premissa: de quibus. S. q. ij. Spe. tamen de libellorum concep. §. iam nunc: ver. quod si fueris coram: dicit quod ex generali commissione audiunt causas appellationum totius mundi nisi sint episcopatuum abbatiarum magnarum dignitatum: vt verius est hodie dixi. in. d. q. ij. et ita seruatur vt sine speciali commissione de nulla causa cognoscit. ¶ Sexto quero. an in casu huius cle. sit opus petere in libello ab auditore vt si pronunciauerit beneficium deberi illud conferat. glo. i. dicit quod non sed quod est tutum: idem Pau. quia cum collatio veniat ex vi commissionis etiam si non exprimatur per consequens debet expediri ex officio tanquam executio pronunciationis non est necesse in libello petere executionem sententie. Jo. de lig. dicit necessarium vt petatur: quia iudex non potest supplere de facto de postu. bone. i. Ego teneo primum per tex. qui loquitur generaliter. Idem quia eo ipso quod petitur ab auditore deputato in curia vt pronunciet beneficium indebitum per consequens petitur vt si hoc pronunciauerit conferat ex vi huius cle. preterea cum residerat in arbitrio auditoris conferat vel ne vt probat verbum poterit: et dico. S. q. xij. sequitur quod non potest directe peti in libello tanquam debitum. Sed bene possit implorari officium auditoris vt si pronunciauerit debitum conferat et sic intelligit quod dicit glo. esse tutum. ¶ Septimo quero de modo seruando per auditorem talem in pronunciando: de hoc ponit Spe. de sen. prola. §. nunc autem: ver. ceterum: Lau. dicit quod de consilio aliorum auditorum et cum eorum assensu vel maioris partis quod no. pro eo quod dixi in secunda oppositione ad rationem de circuitu. Et hoc infert Lau. ad questionem si contingeret auditores pari numero discordare quod non poterit auditor pronunciare: sed dicit recurrendum ad cardinales de stilo qui est attendendus. ¶ Octauo quero nunquid auditor deputatus ab alio quam a principe habeat potestatem de qua hic glo. in verbo a nobis. dicit quod non: idem Pau. quia delegatus ab alio quam a principe non exequitur suam sententiam: sed delegans: de fo. compe. si quis contra. In quo instat Pau. referendo varias opiniones: tenet tamen hoc quod non exequatur licet dicat quod declaratio esset necessaria: dic vt dixi in. d. c. si quis contra: sed hec ratio non vrget: quia collatio non est executio. vt dixi. S. in secunda oppositione. Sed ratio est: quia hec cle. exorbitat a iure communi ideo restringenda in suis terminis. ¶ Nono quero nunquid dicit de beneficio habet locum in dignitatibus. glo. in verbo beneficio dicit quod sic quam no. ad hoc quod verbum beneficium platum in dispositione iuris comprehendit dignitates: licet secus in impetrationibus. de preben. c. si. ¶ Decimo quero si causa electionis deuoluitur ad curiam per appellationem: vt quia appellatur a denegatione confirmationis: an auditor super appellatione si pronunciat bene appellatum poterit confirmare. glo. in verbo debitum: dicit quod sic: que est vera per rationes suas: tamen hoc casu non ex vi huius cle. sed de iure communi hoc faciet. confirmatio. n. erat quod vertebatur in causa. Sed dubium huius clemen. fuit de collatione: quia collatio est separata ab articulo per quem cognoscitur an beneficium sit debitum. ¶ Vndecimo quero quid de postulatione. ponendo exemplum: vt dixi de confirmationis denegatione. S. q. proxi. dicit Lap. se respondisse Federi. de senis hoc querenti: secus esse quam de electione per verbum debitum quod est hic in tex. postulatio namque initur gratie de postu. bone. i. quam gratiam facere non pertinet ad auditorem: sed iustitiam tamen etiam si sit vicarius pape: quia ratione vicariatus non habet potestatem in gratiosis: de offi. vica. cum in generali. li. vi. quod dictum est notabile: puto tamen quod reductum ad limam iuris non sit verum: quia licet postulatus non possit petere beneficium de iure tanquam debitum: potest tamen implorare officium tanquam de beneficio quasi debito. de ele. cupientes: ad si. li. vi. et si denegatur admissio sine causa potest appellare: in qua appellatione deputatus cum debeat supplere vices iudicis a quo: si videbit postulationem admittendam admittere debet: non. n. hec admissio est adeo mere gratie vt possit sine causa repelli per inferiores a papa: de postu. c. i. et pe. et quod ibi dixi. ¶ Duodecimo quero nunquid auditor possit non conferre si pronunciauit debitum. glo. in verbo poterit. tenet quod sic: quam no. quia ex ea probatur quod collatio non est executio pronunciationis. vt dixi. S. in secunda oppo. ¶ Decimotertio quero an mortuo papa posset auditor deputatus ante mortem et qui inceperat cognoscere de causa eam tractare prout hic dicitur: solu. Pau. quod non quia officium talium expirat per mortem pape: vt in cle. ne romani. S. ri. i. cum fidum est quatenus omnium officialium curie iurisdictionem dicit expirare per obitum pape preterquam de aliquibus quos exprimit: sed alias de iure iurisdictio perpetuata non extinguitur. de offi. dele. gratum: et. c. licet. ¶ Decimoquarto quero in quo esset circuitus. gl. pe. dicit quod esset si oporteret ad papam redire pro noua commissione. Et est ratio. quia deputatus auditor in curia: cum debeat procedere de consensu aliorum auditorum vel maioris partis: vt predixi in secundo contrario: et in. vi. q. ad nullum effectum accederetur ad papam: non enim amplius cognosceret de causa plene cognita: que ratio cessat in deputato extra curiam qui solus procedit et in deputato ab alio quam a papa: et super hac ratione fundatur hec cle. alias deuiaret a iuris tramite: vbi no. quod circuitus debet euitari quando non est cum aliquo effectu alias de circuitu si curatur. de or. cog. tua. q. si. sint le. lator: vbi pro certo articulo receditur a iudice seculari et itur ad ecclesiasticum. Sed fit ex causa: quia seculares cognoscere non possunt. Ita in auditore deputato extra curiam vel ab alio quam a papa non curatur circuitus: quia potest esse cum effectu: vt plenius de causa cognoscatur quod fieri potest. nam sententia lata in causa beneficiali de qua hic loquitur non transit in rem iudicatam quo ad superiorem. de pcef. prebe. c. i. vbi gl. ¶ Decimoquinto quero nunquid procedit hec cle. si benefici-

um pnūciat debitū nō ex facto pape: sz alterius: puta legati vel delegati: gl. vl. q sic quā no. i §. v. sed cū potestas: que hoc vult q ex facto inferioris non potest affici beneficium vt dicatur debitum: de quo plene in. c. si soli in glos. magna de conces. preben. lib. vi. ¶ Decimosexto qro: qr hic papa pnunciat p auditorē an qlibet iudex possit pnūciare p aliū Matth. dic q nō nisi sit illustris: qd dicvt i. c. si. d re iu. li. vi. ¶ Decimoseptimo qro. an auditor cū pnūderit de bñficio possit ēt curā aiaz ɔmittere si erit curatū: dicūt Lau. & Ge. q sic. qr dz itelligi q puideat cū effectu arg. de pbē. relatio d re iudicata. cū oli. dicit ēt Lau q poterit dare possessiōez beneficij: p hoc de offi. deleg. significasti & quod ibi no.

g **Ratie**[a]. Primo ponit dictū. Scdo soluit quoddā tacitū dubiū ibi hz. ¶ Nota q hec dispositio pcedit in lris ad bñficia gratiosis: pbat vbū gre. ex quo iferf secus in lris ipetratis in forma pauperū: qd dic vt in glo. i. Itē secus i lris quasi iusticie q solēt bullari cū filo canapi: cū clericus nō assecutus bñficiū ipetrat ad suū episcopū: de qbus d pbē. cū sm. Sed littere gratie bullanf cū filo serici de stilo curie: tales nāqz littere tollūtur facilius q̄ littere gre vt dicā. J. q. i ¶ Scdo no. q sicut p ɔstitutōem bñficij incōpassibilis vacat pmū ipso iure: de pbē. de multa: ita vacat ius ad rez. pz hoc qr extinguif gra ad bñficiū p quā cōsequif expectās ius ad rē: vn̄ bñficiū dr sibi debitū. s. c. pxi. i vbo dbitū: & qd ibi dixi i scdo notabili. ¶ Ex h nō. ɔpari ius i re & ius ad rē quo ad hāc dispositōez: alias tñ in multis differūt: de pces. pbē. c. si. li. vi. de prebē. c. pe. co. l. ¶ Tertio nō. a ɔrio lre qd sūt aliqua bñficia q simul de iure teneri pñt qd plene dico. J. in vl. q. ¶ Quarto nō. casū i quo resurgit resignatio ipso iure ēt si nō fiat in manibus legitimi supioris qd infra dico i p notabili. ¶ Quito no. q acceptās vnū ius nō ex h renūciat iuri in ɔpassibili nisi cū effectu cōsequaf scdm: pro bat vbū pacifice assequaris. ¶ Sexto no. q ɔria nō pñt[b] cadere in codē subiecto vt vnius ɔsecutio est alterius exclusio. qd dixi in. c. cognoscētes de cōsti. ¶ Septimo no. casū in quo gra pfecta patif exceptōez & nullitatē ex facto supueniēti qd dic. vt in gl. vlti. in fine. ¶ Octauo no. q ius extinctū nō reuiuiscit lz res redeat ad pmū statū qd no. hic glos. pe. p hoc qd dico. J. q. xvij. ¶ Opp. q nō teneat renunciatio[c] de qua hic tāqz nō facta in manibus supioris de renū. admonet. c. q in dubijs so. sz Steph. ɔria pcedūt. de renūciatōe expressa: hec cle. de tacita q fieri pōt sine auctoritate supioris: de his q fiūt a maio. par. ca. ex ore. dic q ēt tacita renūciatio nō vz in piudiciū superioris quin possit talē reuocare qd dixi de pbē. de multa in pri. in. vij. & viij. ɔrio. Sz ad hoc posset dici q hic sufficit q valet renūciatio in piudiciū renūciantis vel si vis q valeat simplr: dic p hoc de renūciatōe ad rē in qua nō reqrif supioris auctoritas. s. d trāsla. c. ij. de elec. si electio. li. vi. Sed de iure in re loquūtur ɔria quo tñ casu tz renūciatio etiā nō facta in manibus supioris ēt si fiat expsse & hoc in piudiciū renūciantis. d. c. q in dubijs sed nō in piudiciū supioris q non assensit vt ibi & dixi i. d. c. de multa. ¶ Scdo op. ad idē nā potuit ēē q iste ignorabat de sua gra q casu nō itelligif renūciare. c. n. gra li. vi. so. sz Steph. hoc sz illud vt hic itelligaf de sciēte. ¶ Tertio op. qr ɔrio pbat lra ibi: si ante adeptiōem secus q post adeptiōez cū tñ fortius debeaf extingui ius i re i quo est maior ɔrietas q̄ ius ad rē pro hoc. c. de multa & extrauagās execrabilis. So. ɔriū est vez q ɔsecutus scdm incōpassibile ipso iure itelligif renūciare pmo: sed nō p hāc cle. qr post cōsecutōez primi gratia desinit esse gra: vñ tunc nō pōt sm Stepha. dici renūciare gre. ¶ Quarto op. ɔ hāc solutōem de. c. mādatū cū ibi notatis co. ti. vbi fortius dr psequi suā grām qui ɔsecutus est bñficiū q̄ an ɔsecutōez. So. psequi dr in effectu: sz nō ve cū gra sit cōsumata: qr igif erat decisum q p ɔsecutōem scdi incōpassibilis vacaret pmū ipso iure & potuisset dubitari an sifr extinguatur ius ad rē seu gra nōdū cōsumata: ideo decidif h q sic: & subest fortior rō: qr facilius tollif ius ad rē tanqz fragilius. de pbē. c. pe. li. vi. de pces. prebē. c. si. eo. li. ¶ Quinto op. ad hoc qr ex hoc seqf q nulla penitus fuit cā dubitādi in hoc. c. dic q imo fuit: nō eni videbaf tāta repugnātia inter ius ad rē ad bñficiū incōpassibile: & ius in re sicut inter duo iura in re. Rō aūt decidēdi fuit que dicta est. s. ɔrio primo. Itē quāuis nō sit tāta repugnātia subest tñ paritas rōnis vt mensuremus grām ab eius effectu: & sic vt tollereſ ad ius in reita tollaf gra p quā potest ad illud perueniri. ¶ Quero quia in principio dicit gratie quid in litteris in forma pauperum vel in litteris iusticie. de primis in. c. si pauper. de preben. lib. vi. de secundis. de preben. eps si. & c. cum sz. gl. i. dicit de primis q nō idem dicit Pau. de secundis: nam facilius tollunf p assecutōem bñficij ēt non incōpassibilis vt dixi in primo notabili. ¶ Scdo quero. an hec cle. pcedat de gratia facta ab alio q̄ a papa. glo. eadem dicit q sic qr generaliter loquif cum qua tenent Stepha. & Gen. simile quod dicit in cle. precedenti in glo. vlti. in princi. & in hac glo. ibi in prima glo. vel potest dici elicita ex mēte capituli: de preben. de multa. co. ti. ad audiētiā. ij. & c. in nra Lau. & Ge. qd plz nec ɔdicit gl. ¶ Tertio qro. qr dic de dignitate qd est dignitas[d] & quo cognoscitur. dic ad scdm q ex ɔsuetudine loci & alijs de qbus per Inno. de multa: & per Archid. de ɔsue. c. i. lib. vi. & ex ibi no. etiā colligif. So. pmū qd sit. ¶ Quarto quero. qr dr de beneficio curato quo intelligitur beneficiū habere curam: dic q duobus modis. Primo pprie & stricte cum hz curam fori penitentialis: de peni. dis. Scdo large cuz habz curam fori ɔtentiosi: de quo in. c. duduz. ij. de elec. & p Inn. de offi. Archi. cū satis: vbi dixi. ¶ Quinto qro in eo quod in precedenti qōne dixi de duplici cura: an de vtraqz procedat qd hic dr. dic q sic: tū qr generaliter loquif: tū qr subest eadē ratio incōpassibilitatis: vt pbat. d. c. duduz. ¶ Sexto quero si litigās super bñficio ɔsequitur incōpassibile p hoc renūciat liti. gl. q. dicit q sic quod plene dixi in. c. in nostra qd alleg. & idē Pau. ¶ Septimo qro si in cōsecutione incōpassibilis protestaf q nō intendit renunciare primo. gl. eadez dicit protestationē nō prodesse idem Paul. ¶ Op. ad hoc q imo potius non tenet cōsecutio secūdi que dz eē pura & sine ɔditione vel protestatione. de elec. c. ij. lib. vi. & qd ibi nō. Inno. in additione: & Jo. an. So. Lapus format & nō soluit: dic q id qd ibi dicit Inno. procedit de ptestatione directo ɔtraria acceptationi vt si in casu huius cle. ptestaf q nō tanqz prelatus vel vt si acqratur titulus cōsequatur scdz: talis. n. protestatio viciat factū seu verius impedit in fieri: de conditio. ap. c. si. & hoc si hz sua formalia: de ele. cum nana. qd plene dixi. de ɔsti. cum. M. sed ptestatio q velit nō renūciare primo nō directo repugnat: qr pro hoc nō sequif qd non velit scdm: potius ergo reijcitur protestatio tanqz de iure nō cōpassibilis: tñ adhuc quo ad distinguendū ius primi beneficij sufficit consecutio scdi etiā facta cum ptestatiōe directo ɔria: vt in exemplo premisso: nā & si tūc nō cōsequatur titulū in scdo qr acceptatio nō est pura: perdit tñ ius in primo si pacifice habet scdm: qr etiā violenter cōsecutus scdm incōpassibile perdit ipso iure primū: de preben. cuz qui lib. vi. prout dicit Jo. cald. in. c. in nostra: refert an scdm consequaf simpliciter & tenet cōsecutio an ptestatione repugnāte directo vt predixi & tz ɔsecuto vtroqz tamen casu vacat primū. ¶ Oppo. ad predicta. qr ex quo acceptatio non fuit pura nō potest dici tenere cōsecutio secūdi. d. c. ij. de elec. li. vj. & pbatur ratione: qr cōsensus ad beneficium debet esse simplex & purus non conditionalis vel temporalis. arg. lxx. distin. c. ij. sicut consensus adoptantis aliquem in filium non debet esse ad tpa. l. quesitum. ff. de adop. So. vt nunc dixi: qr etiam eo casu quo non tenet consecutio secundi tamen vacat primuz per. c. cum qui. Et per hoc tollitur opini. Hostien. de qua eod. titu. in nostra vbi tenet q protestatio iuuat: quia iste modus renunciādi q: scilicet hoc casu intelligatur primo non inuenitur in iure expressus: dic eni q immo expressus si cōsequif possessiōem: per. d. c. cum qui: secus autem si nō est cōsecutus possessiōez nisi per eū stet. de elec. ɔmissa. §. i. de preben. in. c. lz. ij. li. vi.

Et per hoc

---

[a] ¶ Gre. adde Imolā in. c. i. nra. de rescrip. in vlt. carta: vide ēt Jo. an. in d. c. & vide no. i decisiōe. cccvi Philip. Fra.

[b] ¶ Qd ɔria non pñt. adde. c. hospi solus & ibi archi. xx. ij. dist. doc. i. c. intellecto. d iureiuran.

[c] ¶ Qd nō teneat renūciatō adde Inno. in c. admonet. de renūci. De. de anch. & barba. i. c. vt sup. d rebus eccle. non alie. glo. & Cardi. i. c. potuit d loca. bal. i auc. si q mulier. C. d sacro san. eccl. bal. in. l. impatorem. ff. d pac. bal. i. l. iubem[us] C. ad trebelli. Bal. in. l. cū p ponas. C. de here. instit. bal. in l. i. & g l. §. neqz ff. de acq. here. Saly. i. l. pacti curatoris. C. de pac. Ludo. ro. ɔsi. cxxxiii. pet. de ancha. cōsi. xi. & Paul. de ca. consilio. xl.

[d] ¶ Quid ē dignitas. Adde gl. in. c. nōnulli. d cle. nō resi. glo. in. c. statutū. de rescri. li. vi. glo. in. c. sedes. de rescrip. gl. in. c. deniqz. lxi. di. Abb. & doct. in Rub. de prebē. bar. i l. i. C. de digni. lib. xij.

Et p hoc expediunt aliqua q̄ dicit Pau. de qbus ēt no. de p̄ben. de multa. Itē ad 2riū in eo qd̄ arguit ꝙ receptio secūdi nō teneat. Host. i. d. c. in nostra: dicit ꝙ imo tꝫ nec est vitiosa: qꝛ recipiēdo ecclesiā pōt desiderare ep̄atū ⁊ in mēte gerere ꝙ acceptaret si eligeret. viij. q. i. q ep̄atū. de missa. c. fi. ad idē de p̄bē. preterea. ⁊ c. ꝓposuisti. vij. q. pastoralis: cū ibi notatis: p hoc qd̄ dixi in ꝑmo 2rio in eo qd̄ dixi ꝙ talis ꝓtestatio nō directo repugnat acceptatōi: tñ si omnino exprimeret ꝙ nō acceptat scd̄m nisi inquātū sibi remaneat primū: tūc vr̄ ꝓtestatio incōpassibilis ⁊ repugnare acceptatōi: ⁊ sic acceptatio nō tꝫ Arch. de ꝯdi. ap. c. fi. ¶ Octauo q̄ro. q̄ sūt illa bn̄ficia q̄ de iure teneri nō p̄st plura simul. hec qd̄ p̄supponit᷑ aliā nunqd̄ possint aliqua bn̄ficia plura cadere i eundē [a] de iure q̄ erit vltima quā infra plene examino: sꝫ ad p̄cedētes r̄ndē. vt in gl. in ver. bn̄ficiō: quā singulariter no. ponit aūt gl. triplicē modū incōpassibilitatis. Primus modus est planus p. c. de multa. Scd̄s ꝓcedit in bn̄ficijs cōformibus in eadē eccl̄ia p. c. lr̄as alleg. in gl. ad idē. cle. de p̄bē. si iusta. Tertius modus pꝫ in glo. quā tñ limitat Pau. s̄m quē q̄ñqꝫ bn̄ficiū p̄ se reqrit residētiā ⁊ plura teneri nō p̄st: q̄ñqꝫ nō p̄ se: sꝫ si nō resideret sobtrahunt᷑ ꝓuētus: ⁊ tūc nō surgit incōpassibilitas qd̄ est notabile. Lau. limitat adhuc primū dictū q̄ñ reqrit p̄ se: sꝫ residētiā: qꝛ itelligit hoc ꝓcedere q̄ñ reqrit᷑ residētia adeo ꝙ indoctū est ex iure speciali ꝙ vacet p̄mū p adeptōez scd̄i sꝫ ea q̄ no. Inn. de cle. nō resi. c. fi. sꝫ p eo qd̄ dicit gl. cū limitatōe Pau. facit qꝛ Inn. in. c. fi. de cleri. nō resi. dicit ꝙ bn̄ficiū reqrit residētiā. Ex hoc solo surgere icōpassibilitatē cū alio qd̄ tñ expresse nō ꝓbat᷑ iure: sed ꝓbat᷑ rōne s̄upta a paritate dispositōis: de curatis: put in. c. de multa: vr̄ tñ verius dictū Lau. p id qd̄ dico. c. fi. q. viij. ¶ Op. ad p̄dicta: qꝛ de iure cōi oē bn̄ficiū reqrit residētiā. de cle. nō resi. ꝯquerētes: ergo icōpassibilitas est in oīb᷒. Sol. vt. l. in vlt. q. ¶ Nono q̄ro. aut gratiā ad dignitatē sui ordinis deinde obtinuit p̄oratū aliquē manualē an p hoc renūciat gratie. Steph. dicit ꝙ sic p. c. cū singula. d̄ p̄bē. li. vi. Lau. allē. cle. ne i agro. l. de sta. mona. §. ad hec. ¶ Decimo q̄ro. si bn̄s gr̄as in forma paupeꝝ ꝓmo᷑ ad ordines a titulū patrimonij an p hoc renunciet gr̄e. Lau. ar. p ⁊ cōtra: dicit ꝙ nō renūciat nisi patrimoniū eius fiat titulus bn̄ficialis put dr̄ in. c. tuis: de p̄bē. p h̄. c. si pauper: p̄realle. ¶ Undecimo q̄ro. qd̄ de altarib᷒ q̄ quotidie instituunt᷑ in ecclesijs an p acceptatōez vnius extinguit᷑ gr̄a q̄ h̄ēt᷑ ad reliquū. dicit Lau. ꝙ nō nisi ex istōne testatoris vel alio iure reqrat residentiā p supius. d. q. viij. ⁊ p hoc ēt si reqrāt sacerdotiū nō dn̄r incōpassibilia ipo iure. ¶ Duodecimo q̄ro. si bn̄s curatū īpetrat gr̄az ad incōpassibile an p hoc renūciat p̄mo: ⁊ vr̄ ꝙ sic: argumē. huius cle. que ꝓbat casū ꝯuersum: dic 2 s̄m Pau. ꝙ minim est h̄ēre actōez ad rez q̄ꝫ ipsā re. ff. de reg. iu. l. min᷒ est qd̄ tꝫ ēt Inn. ⁊ Cōpo. in. d. c. eo. ti. in rn̄sa. ¶ Decimotertio quero. q̄ñ dicet᷑ pacifice h̄ēre s̄m glo. in ver. pacifice soluit ampliādo ifam: idem Pau. qui ēt dicit ꝙ dr̄ pacifice q̄ñ nō patit᷑ cōtrouersiaz in iudicio vel extra. de electōe ꝯmissa. li. vi. de p̄bē. lꝫ ep̄s eo. li. ¶ Decimoquarto circa hoc q̄ro: electus in ep̄m [b] anteq̄ꝫ cōfirmet᷑ cōsequit᷑ curatū nunqd̄ renūciet illi quā hꝫ sup electōe ep̄atus. Pau. ꝙ nō: qꝛ hec pena nō inuenit᷑ iure expressa nec dꝫ hec cle. extēdi. Io. an. ⁊ Io. cal. de cōfes. p̄ben. cū nostris tenēt 2riū: q̄ꝫuis. n. c. de multa nō h̄ēat locū in ep̄atibus ex eo: qꝛ nō pōt ep̄s renūciare ep̄atui sine licētia pape: de regula. lꝫ: de transac. c. ij. tñ qꝛ electus i ep̄m libere renūciare pōt in manibus cuiuscūqꝫ vel nullius. d. c. ij. de elec. si electio li. vi. sicut posset expresse: ita ⁊ tacite p ꝯsecutōez incōpassibilis qd̄ verius ⁊ p hoc hec cle. vt generalr̄ ꝓcedat. ¶ Decimoquinto q̄ro. qd̄ ecōuerso bn̄s gratiā ad dignitatē eligit᷑ in ep̄m ⁊ ꝯsentit ac petit cōfirmari an p hoc extinguit᷑ gr̄a. vr̄ ꝙ sic p acceptatōez incōpassibilis: de elec. vt q̄s duas. li. vi. Cōtrariū dic: qꝛ hec cle. exigit ꝯsecutōez possessionis pacifice. Sd̄ 2ria dic ꝙ nō dr̄ acceptasse alteꝝ de 2rijs ex quo nōdū cōsecutus est cū effectu: intelligit᷑. n. acceptasse quatenus ꝯsequi possit ⁊ hoc ex p̄sumptōe iuris surgente ex. c. p̄alleg. ⁊ ex hac cle. ¶ Decimosexto q̄ro. si pēdēte gr̄a nō bn̄ficiū ꝯsequor scd̄z incōpassibile: sed an̄ possessiōez scd̄i vacat bn̄ficiū debitū ex gr̄a ⁊ illud ꝯsequor pacifice. dicit Pau. ꝙ in dignitatibus ⁊ curatis vacabit p̄mo collatū p. c. de multa. in alijs. s. nō incōpassibilibus nemo vacat ⁊ poterit vtrūqꝫ ꝯsequi ⁊ in hoc vltimo idē vult gl. in v̄. nō posses ꝓ hoc qd̄ dixi. eo. ti. ad audientiā. ¶ Decimoseptimo quero. de eo q 2traxit m̄rimoniū [c] qd̄ postea dissoluitur p ꝓfessionē nūqd̄ si ille erat bn̄ficiatus bn̄ficia q̄ pdidit p 2ctū m̄rimoniū p eius dissolatōez recupat: gl. pe. inducit hāc cle. ad ptē negatiuā: idē Pau. ꝙ tꝫ Hinc. de cle. cōiuga. c. i. ⁊ de hoc in spe. c. ti. in fi. p hoc. c. ex trāsmissa. de renū. Gen. de spō. c. i. li. vi. vt refert Io. de lig. dicit aūt ꝙ matrimoniū dissoluit᷑ ex defectu ꝯsensus ⁊ sic nō tenuit ab initio: ⁊ tūc nūq̄ꝫ fuit verū ꝙ pdiderit bn̄ficia: aut tenuit ex cōsensu: lꝫ ex alia cā fuerit nullū: ⁊ tūc pdidit p tale m̄rimoniū nec post ea recupat. In quo mēbro Io. de lig. tꝫ 2riū ⁊ verius: qꝛ lꝫ quo ad inducēdū iustitiā publice honestatis sufficiat matrimoniū validū ex ꝯsensu ēt alias nullū: de spon. c. i. li. vi. tñ ad aliū effectū secus: qꝛ stat regula nō p̄stat ⁊ c. li. vi. p hec infert᷑ ad aliā qōnē sequētē. ¶ Decimooctauo q̄ro. in eo qd̄ dicit ꝙ ēt si īpetrās sit paratus resignare bn̄ficia si p h̄ recupat gr̄az: qd̄ si īpetrās tacuit d̄ bn̄ficio vel renūciādo bn̄ficio recupat mo gr̄e q̄ nō tenuit p. c. si motu ꝓprio d̄ p̄bē. li. vi. Pau. ꝙ nō: p no. eo. ti. postulasti: ꝓ h̄. c. si cleric᷒ d̄ p̄bē. li. vi. ꝓ hoc qd̄ hic dr̄ in gl. fi. cū qua idem pau. ⁊ dicit Lau. ꝙ iste cautius faciet si dimittet adeptū donec videat si aliud poterat adipisci q̄ cautela parū relevat: qꝛ si ꝓpterea recupabit gr̄am vt hic dicit ēt Lau. ꝙ tales tractatus circa eccl̄iastica bn̄ficia facere nō lꝫ: qꝛ symonia est nisi superioris auctoritas interueniat: de p̄ben. nisi: vult dicere ꝙ si iter īpetrātes fieret ꝯuentio ꝙ acceptās scd̄z icōpassibile cū gr̄a renūciaret bn̄ficio vt gr̄a remanet integra hoc nō lꝫ: sꝫ auctoritate superioris bn̄ lꝫ: qd̄ itellige vt dicit glo. vl. s. ꝙ superior poterit cōferre p̄mū nō ex vi gr̄e extincte: sed suo iure. ¶ Decimonono quero generaliter an d̄ iure cōi [d] possit q̄s h̄re duo bn̄ficia quecūqꝫ sint illa: hic articulus fuit semp dubius ideo plene tractādus. Primo itaqꝫ faciā rōnes ꝓ ⁊ ꝯtra. Scd̄o recitabo opiniones. Tertio ponā qd̄ vr̄ mihi ⁊ r̄ndebo ad 2rias rōnes. Primo igit᷑ ꝙ sit dare aliqua bn̄ficia q̄ simul cadūt in eūdē: arguit᷑ ꝙ sic: qꝛ ꝙ de vno ꝓhibetur de alio eiusdē generis intelligit᷑ pmitti. ff. de iud. cū pretor. xxv. di. q̄lis: de p̄sūp. nōne: sꝫ de bn̄ficijs ceteraꝝ q̄litatū ꝓhibet᷑ pluralitas vt in dignitatibus ⁊ ꝑsonatibus ⁊ curatis. de p̄bē. de multa. q̄ de bn̄ficijs nō h̄n̄tibus tales qualitates pluralitas pmittit᷑. Scd̄o ex eodē motiuo sic sp̄aliter ꝓhibet᷑ religiosis pluralitas bn̄ficioꝝ regulariū: de p̄bē. cū singula. §. ꝓhibemus: de elec. cōstitutis: de relig. domi. c. fi. ergo in nō regularibus pmittit᷑. Tertio sic publica vtilitas p̄ferenda est p̄uate ⁊ dꝫ attēdi. ff. p socio. l. actōe. §. labeo d̄ postb. bone. i. de reg̃a. iu: sed pōt esse publica ⁊ cōis vtilitas: vt q̄s h̄ēat plura bn̄ficia: vt qꝛ est idustriusus ⁊ melius dispēsabit coꝝ fructus q̄ꝫ dispēsaret alius fructus hui᷒ bn̄ficij tn̄. Itē ꝙ erit talis q nō pp auaritiā: sꝫ vt plus mereat᷑ subit plura onera dispēsandi fructus plurīuz bn̄ficioꝝ: q̄ tali poterūt plura ꝯferri: dꝫ. n. attēdi vt ꝑsona sit talis vt 2 diuina legis p̄cepta honor ecclasticus ei collatus nō sit. lxi. di. miramur. Quarto qꝛ q̄ñqꝫ vnū bn̄ficiū nō est sufficiēs ꝓ victu bn̄ficiati: ergo tūc dꝫ admitti ⁊ sic pmittit᷑ vt h̄ēat plura lxx. di. sanctoꝝ: adeo ꝙ bn̄s bn̄ficiū nō sufficiēs dr̄ idoneus ad bn̄ficiū in tn̄ ꝙ si alicui ꝯcessū est vt de aliqbus bn̄ficijs ꝓuideat ꝑsonis idoneis: poterit ꝓuideri tali. casus est notabilis: d̄ p̄bē. is cui. li. vi. qd̄ tꝫ ibi gl. ⁊ Arch. Quinto qꝛ sp̄aliter ꝓhibet᷑ ne in vna ⁊ eadē eccl̄ia aliqs h̄ēat duo bn̄ficia simplicia ꝯformia. de ꝯces. p̄bē. lr̄as. l. de p̄bē. cle. si iusta: q̄ in diuersis eccl̄ijs pmittit᷑: ꝓ hac pte iducūt᷑ iura: de rescri. cū te. ne eta. ⁊ q̄li. cū te. d̄ ꝓcu. ex isinuatōe. d̄ excep. cū eccl̄iastice. In qbus oībus fit mētio d̄ h̄n̄tibus plura bn̄ficia nec reprobant᷑: ꝓ casu inducit᷑. c. gr̄a. eo. ti. li. vi. ⁊ hec cle. qꝛ ꝓbāt eē aliq̄ bn̄ficia q̄ simul plura d̄ iure teneri p̄st. In 2riū

[a] ¶ Nunquid possint aliq̄ beneficia cadere i eūdē. Adde gl. in verbo de iure in. c. gr̄a: de rescri. lib. vi. ⁊ qd̄ ibi Domi. ⁊ quod diffuse p Mar. d̄ sen. in sua re. c. de multa: de p̄bē.

[b] ¶ Electus in ep̄z. Adde Domi. in. c. cui q̄z d̄ p̄bē. li. vi. Cardi. alex. i. c. i nomine dn̄i. xxiij. di. i. iiij. col. v. quod crimen.

[c] ¶ De eo q 2traxit m̄rimoniū. Add d̄ ista m̄ diffuse p Io. d̄ imo. in ista cle. vbi optime distinguit.

[d] ¶ An d̄ iure cōi. Adde Io. an. in. c. dudū el so. d̄ ele. ⁊t Abb. in. c. dilectus: de rescri. el so. Cd glo. i d. c. dudū. do. i c. gr̄a. d̄ rescri. li. vi. ⁊t p Ab. trepe. §. qꝛ vo: i. c. extirpāde: de p̄reben.

qꝛ bñficia fuerũt instituta ꝓpter cultũ diuinũ: vñ dicimus ꝙ ꝓpter offm̃ daꝛ bñficiũ. de rescrip. c. fi. li. vi. ad h̃ de cleri. nõ resi. relatũ: de cele. miſ. c. i. xcij. di. c. i. ⁊ ꝑ totũ. Sʒ ĩpossibile ē, quẽ residere in pluribus bñficijs cũ sit impossibile rẽ circũscriptã loco eẽ ĩ pluribus locis: vt dicũt phisici. ad hoc lxx. di. sanctoꝝ. xxi. q. i. c. i. ⁊ ꝑ totũ. de ṗbẽ. qꝛ tm̃: ⁊ c. ad hec: q̃ fundanꝛ sup hac rõne: qꝛ singula officia in ecclesijs exigunt assiduitatẽ ꝑsonaꝝ q̃ nõ põt esse per eãdẽ ꝑsonã in diuersis bñficijs vt ꝓbãt illa iura: ⁊ c. cũ fi ignorees: ⁊ c. preterea. c. ti. Scdo qꝛ seruiẽs altari dʒ de eo viuere: de ṗbẽ. cũ ſm: ergo ꝑ ↄuersiõem si de altari viuit debet in eo seruire: ⁊ ↄtinue sicut cõtinue alit. imo dicit tex. ꝙ vnus vix sufficit ĩplere vnuʒ offm̃: de cle. nõ resi. qꝛ nõnulli: ⁊ dẽ beneficiõ quantuncũqʒ exiguũ exigit residẽtiã: de cle. nõ resi. cõquerẽte. Tertio ꝓbaꝛ compando carnale matrimoniũ ad spirituale qd̃ licet vt lit. nõ cõtesſt. quoniã. §. porro: at in carnali nõ licet vni viro hẽre nisi vnã cõiugẽ. de diuor. gaudemus: ergo idẽ ⁊ in spirituali: ⁊ fortius cũ sit dignius carnali de trãsla. c. c. ij. ⁊ cũ in eo vertaꝛ maius periculũ aĩaꝝ. Quarto arguẽdo p rõnẽ de quo minus ⁊ c. nã in titulis ẽt tpãlibus nõ licet vni hẽre plures. vñ nõ licet eẽ in numero duplici quo ad militiã. C q̃ mili. nõ pos. l. v. nec lʒ esse assessorẽ ⁊ patronũ. C. de assessoribus. l. fi. vbi gl. ponit versus: q binos lepores ⁊ c̃. Sic nõ licet eẽ in pluribus collegijs nõ subordinatis. ff. de colleg. illici. l. i. in fi. qd̃ dixi. de excel. prela. dilecta. nec lʒ habere eodẽ tpe honores seu officia in diuersis ciuitatibus. ff. admnicip. l. libertus. §. prescriptio: adeo ꝙ dicit lex ꝙ ĩ subsidiũ vt impleatur numerus admittũꝛ spurij ad honores. ff. de decurio. l. gñaliter. §. si spurios: potius q̃ʒ numerus sit vacuus qd̃ surgeret si vnꝰ hẽret plres titulos. Quito qꝛ clerici d̃ bñficijs vltra nihil debẽt nisi victũ approꝑare. x. q. i. hãc ↄsuetudinẽ. xij. q. i. episcopi de rebus: ⁊ §. si ergo. debẽt eniʒ parce viuere nõ luxuriari: de prebẽ. cũ ſm. ⁊ supflua pauperibꝰ erogare. xij. q. i. c. fi. xvi. q. vi. c. vl. xij. q. iij. c. i. Sʒ ecclesia vl' bñficiũ nõ pmittiꝛ fieri nisi ministri possint de fructibus cõgrue sustẽtari: vñ dicit tex. de vi. ⁊ ho. cleri. vt quisqʒ. ꝙ saltẽ p duobus rectore ⁊ clerico debẽt fructus sufficere. Item tot sũt instituẽdi in ecclesijs quot possũt cõmode sustẽtari ⁊ nõ plures. de institu. c. i. ⁊ ij. de ↄstitu. cũ. M. ⁊ c. ex pte: ergo nũq̃ʒ licet hẽre nisi vnũ bñficiũ. Sexto q hʒ vnũ bñficium nõ reputaꝛ idoneus ad aliud: de ṗben. sup inordinata: hinc dicimus ꝙ impetrãs bñficiũ dʒ facere mentiõeʒ de beneficio qd̃ hʒ quantocũqʒ minimo de rescri. si proponente: de prebẽ. si motu ꝓprio. li. vi. qd̃ surgit ex eo: qꝛ nõ est intẽtionis pape bñficiare bñficiatũ vt in dictis iuribꝰ ⁊ silibus. Septimo qꝛ si qs hẽret plura beneficia sub diuersis platis ↄtingerẽt absurda ꝙ nõ posset seruire eis: qꝛ ĩpossibile ē seruire duobus dñis ⁊ c. de cle. ↄiug. diuersis. ↄtigere. n. posset ꝙ eodẽ tpe mãdarẽt ↄria. Pro hac pte iducunꝛ iura. lxxx. di. epi. xiij. q. i. c. i. xvi. q. i. ṗsbyteros. de ṗbẽ. cũ singula. ĩ prin. ꝓ h̃ etiã inducit. c. scdoꝝ. lxx. di. vbi dicit tex. ĩ duabus ecclijs oĩo nõ licere aliquẽ ĩtitulari: ⁊ sic remouet oẽʒ ĩpossibilitatẽ.

¶ Uenio ad scdʒ ad ponẽdũ opiniones ⁊ ĩ h̃ fuerũt varie sñie: nã gl. in. c. scdoꝝ. palle. xxi. q. i. in sũma tʒ hanc ptẽ: qꝛ nulli tituli quãtũcũqʒ simplices pñt cadere in eũdẽ nisi ĩ aliqbus casibus spãlibus in iure expssis quos enumerat gl. ĩ sũma palle. quos ẽt enumerat gl. ĩ. c. dudũ. ij. ad fi. gl. antepe. vbi tʒ idẽ. Idẽ tenuit. Inn. ⁊ Hoſ. ⁊ Hosti. in sũ. de ṗbẽ. §. illud: ṽ. sʒ qd̃ qs: hãc ptẽ semp tenuit Io. de lig. q late ↄseqtur articulũ hic: Inn. aũt tʒ ṗmã ptẽ ĩ. c. cũ iã dudũ. de ṗbẽ. q de h̃ ẽt ponit de tẽpo. oꝛ. cũ ĩ distribuẽdis: de cleri. pegri. c. i. de cleri. nõ resi. c. fi. Sʒ expssius in. d. c. cũ iam dudũ: dicẽs ꝙ plures canonicatus ⁊ ṗbẽdas in diuersis ecclijs de iure cõi: qs hẽre põt: nec est peccatũ dũ tñ nõ exigãt residẽtiaʒ ⁊ dũmõ nõ sit nimia multitudo. ⁊ dũmõ nõ fiat ob auaritiã: sed zelo diuino: quo casu sine dispẽsatõe hoc lʒ. s. hẽre plres hʒ cũ: h̃ idẽ tenuit Hoſ. ĩ libellis iuris cãonici ĩ Rub. alicui possint plures ṗbẽde ↄferri. §. nõ põt qs. Idẽ tʒ Io. an. in. c. gra. co. ti. li. vi. Arch. aũt ibi nõ expsse firmat tñ in hãc opinionẽ ĩclinat Spe. ti. ij. §. videẽdũ restat. ṽ. illud aũt

¶ Q̃ clerici pcise sint vsurarij. Adde gl. in ṽbo reseruari in. c. psenti: de offi. ordi. li. vi. Abba. in repe. §. qꝛ ṽo i. c. cũ sup pãde. de ṗbẽ. l. xxiij. col. bal. i. l. cũ oꝛ. §. ideo aũt. C. d̃ bo. q̃ li be. Io. d̃ Ana. lxxxvij. ↄsi. incipiente. Circa dubium.

recitat opi. ⁊ nõ decidit: scribẽtes hic vt ẽt Pan. Lau. Gẽ. vario mõ dicũt.

¶ Uenio ad tertiũ ⁊ ꝓ itellectu huius dubij dico ꝙ qd̃ nr̃a põt hr̃e duplicẽ sensũ. Primus vt q̃raꝛ an qs possit hẽre plura bñficia. i. an sit dare aliqua bñficia in qbus pluralitas nõ sit incõpassibilis: ⁊ in qbus iura nõ resistãt nec disponãt ꝙ ꝑ adeptiõeʒ vnius alterũ vacet. Scds sensus vt q̃ramus an pluralitas possit pmitti adeo ꝙ nõ sit peccatũ tenere plura. Quo ad ṗmũ intellectũ pono regulã affirmatiuã ꝙ plura bñficia simul hñi pñt nisi sint de illis de qbus est ꝓhibita pluralitas adeo ꝙ ꝑ adeptiõeʒ vnius vacet ṗmũ: ⁊ q̃ sũt illa enumerat gl. h̃ in ṽbo bñficiũ: ꝙ dixi. x. q. viij. ⁊ ad hũc intellectũ vadit ṗma rõ supius facta ad hãc ptẽ. Quo ad hʒ modũ intelligẽdi aduertẽdũ est duplicẽ statũ bñficioꝝ alter est ſm ṗmeuã instõnẽ: alter est attẽto statu hodierno. Quo ad ṗmã ↄsideratõem pono regulã negatiuã ꝙ nõ lʒ hr̃e plures titulos bñficioꝝ cũ vnus sufficiat ad sustẽtandũ institutũ: qꝛ attẽto statu ṗmeuo qd̃libet bñficiũ est sufficiẽs ꝓ instituto. Ad hũc intellectũ tẽdit qnta rõ scã ad hãc ptẽ ⁊ ꝓ hoc gl. in. d. c. dudũ: palle. dũ dicit q dẽnon posse hr̃e plura bñficia cũ vnũ sufficit: h̃ tñ casu nõ põt fore mortale siqs hʒ plura talia pp generalẽ ↄsuetudinẽ q̃ sic obtinet q̃ põt de illicito facere licitũ ⁊ ecõuerso. de cle. cõiu. cũ olim.

¶ Sed ſm ↄsideratõeʒ scdaʒ. i. attẽto statu hodierno: qꝛ bñficia sũt variata ⁊ multa sũt diminuta adeo ꝙ sũt plra q̃ ẽt tria vl' quattuoꝛ nõ sufficerẽt ꝓ victu vnius. Ea pp surrexit generalis ↄsuetudo quã papa scit: ⁊ tollerat vt qs possit hẽre plura simplicia vel vnũ nõ simplex cũ simplici. de cõsue. c. i. li. vi. ⁊ hoc dicit gl. de ↄsue. quã adduxi in. c. gñ: palle. Et hʒ hoc dico veraʒ eẽ opinio. Inn. Et pono ↄclusionẽ affirmatiuã. ꝙ dũmõ nõ cã auaritie vl' alias ex cã illicita qs obtineat plura bñficia vl' nõ simplex cũ simplici licitũ est ẽt sine dispẽsatõe adeo ꝙ nõ est peccatũ ẽt si vnũ de illis sufficeret ꝓ victu. ⁊ secus dicẽdo esset illaqueare multas aĩas.

¶ Nũc venio ad rõnes ↄrias ⁊ ad rõnes factas ad ṗmaʒ ptẽ nõ expedit rñdere cũ decisio nr̃a cũ eiꝰ cõueniat. Sʒ ad rõnes scde ptis rñdeo ad ṗmã cũ dr̃ bñficia sũt instituta vt ministri instituti deseruiãt in diuinis: fateoꝛ: sed dico ꝙ pp variatõem status bñficioꝝ variatus est modus deseruiẽdi: eẽt eni impossibile ꝙ in oĩbus beneficijs fieret cõtinua residẽtia cũ sint multa q̃ de per se nõ sufficiunt. ꝓpterea inualuit cõsuetudo ꝙ in absentia pñt instituti pcipere fructus q̃ cõsuetudo induci potest: vt no. de ↄsti. cũ oẽs: in gl. fi. q̃ est notabilis: vt ibi dixi: super hoc dico ꝙ lʒ. c. cõquerẽte: de cle. nõ resi. allegetur ꝙ quodlibet beneficiuʒ quantũcũqʒ minimũ reqrit residẽtiã ꝑsonalẽ: tñ hoc nõ probat sʒ solũ dicit ꝙ requirit deseruiẽtiã: sed põt qs deseruire etiam non residẽdo continue vel etiam nunq̃ʒ vt p vicariũ: ⁊ ita fit ꝙ in bñficijs simplicibus aliquando detrahitur aliqua portio pro victu residentiũ in loco ⁊ ꝙ possit p aliũ deseruiri: ꝓbaꝛ in. c. peruenit: de ep. ⁊ hoc dico nõ tm̃ possibile: sʒ ẽt rõnabile vt nõ in omnibus bñficijs fiat ↄtinua residentia cũ nec semp fieri possit p h̃ ẽt tolliꝛ scda rõ ad hãc ptẽ. Ad tertiã de cõpatõe matrimonij carnalis ad spũale dico ꝙ sepe fallit: vt nõ. de spõ. duo. vt ꝓbaꝛ i. d. §. porro: cũ seq. vsqʒ ad. §. sũt ⁊ alij: vbi pʒ ꝙ nõ p oĩa cõparaꝛ quo ad vĩculũ: qꝛ fortiꝰ ē carnale ⁊ indissolubilius: de trãsla. c. ij. si de eo surgit icõpassibilitas pluralitatis ĩ carnali: ⁊ nõ ĩ spũali. Ad quartã de titulis secularibus rñdeo ꝙ ꝓcedit in titulis incõpassibilibꝰ: vt in illis q reqrũt residẽtiã ↄtinuã: vel quoꝝ fines sũt ↄrij vt assessores ⁊ ꝑroni sic loquũꝛ oẽs leges ad hãc ptẽ iducte. Sʒ nõ tolliꝛ qn sint multi tituli ⁊ multa officia q̃ pñt hẽri simul pl'a vt plres tutelle. ff. de excu. tu. l. tria. ist. de excu. tu. §. itẽ tria. vñ notaꝛ in. §. pscriptio. d. l. libertꝰ: ꝓhibeꝛ pl'alitas officioꝝ simul in diuersis ciuitatibꝰ: ⁊ sic pmittiꝛ ĩ eadẽ. Itẽ pmittiꝛ ⁊ ĩ diuersis si eẽnt officia nõ reqrẽtia ↄtinuã residẽtiã vñ ⁊ in pluribꝰ collegijs qs eẽ põt dũ tñ fines ipsoꝝ nõ sint oĩo distincti: qd̃ dixi de excel. pla. dilecta. Ad qntã dico ꝙ nõ ē veꝝ ꝙ clerici pcise sint vsurarijꝰ: q̃q̃ʒ arch. de rescrip. statutũ. §. assessore: dicat hereticũ hoc asserere ꝙ clerici hẽant ꝓpriũ qd̃ sentit Inn. de eta. ⁊ quali. indecoꝝ. vbi vr̃ velle ꝙ clerici solo victu debeant

victus debeāt esse ꝯtenti p iura ad B.ā.inducta:quā opi.dicit
Jo.de lig.eē verissimā.Sed ego dico ꝙ ꝯ eā est casus exp̄s
sus:in.c.vnico:de cle.nō resi.li.vi.ad fi.a ꝯrio vbi vř ꝙ non
deseruiētes in diuinis nō dūt ꝑcipere distributiōes quotidia
nas:⁊ si ꝑcipiūt nō faciūt suas:nec acqrūt dūiū:ergo a ꝯ-
rio:secus si deseruiūt ad idē est ō fide ius.ꝑuenit.vbi de red
ditibus clerici soluit eī⁹ creditoribus.Sed arch.in.§.asses-
sorē eūdē pmo ad.c.vnicū:dicēs ꝙ redditus bñficioꝝ sūt
clericoꝝ quo ad dñium:ad hoc tñ vt possint dispēsare sm
modos in iure expssos.Ad.c.ꝑuenit rñdet:ꝙ ibi illud fuit
de auctoritate pape vel ꝙ ibi nō vř vñ ꝑueniret illi reddit⁹:
vñ pōt intelligi ꝙ ꝑueniebāt aliūde ꝙ̄ de bñficijs:verius
puto qđ nūc dixi ⁊ per hoc gl.ꝑiti.in ūbo reseruari.de offi.
or.li.vi.⁊ rōnes:⁊ iura que allegat:tñ aduertēdū ꝙ aliqd
pōt dici ꝓpriū alicuius quo ad hoc vt libere possit dispone
re nec possit puniri exinde:⁊ hoc mō ꝓpriū est qđ ē meū de
iure gentiū:vel de iure ciuili:adeo ꝙ possū libere dispone-
re vt in rebus patrimonialibus vel q̄sitis ex titulis licitis.
Alio modo ⁊ minus stricte pōt dici ꝓpriū id de quo qs hꝫ
liberā dispēsatiōēꝫ:ita ꝙ licet male dispenset nō posset inde
corrigi ⁊ puniri:tñ dispēsatio nō reuocabiť:sic dico reddi-
tus beneficioꝝ esse institutoꝝ in eis:qꝛ si clericus fructus
alienat vel donat ēt sine cā rōnabili tenet alienatio:nec po-
terit reuocari:sed ipse poterit corrigi ⁊ puniri:⁊ ex hoc si-
bi interdici administratio tāq̄ fieret dilapidatori:ad hūc in
tellectū vadūt iura q̄ dicūt clericū debere ꝯtētū esse victu.i.
si vult nō illicite agere:nec rñsum Arch.ad.c.vnicū:nisi sic
intelligať aliqd valet:p hoc dico ꝙ.c.ꝑuenit.sic intelligi:⁊
sic cōiter intelligiť ꝙ satisfit creditori de redditibus clerici
ēt bñficioꝝ vt parce viuēdo satisfaciat.ꝙ.c.interrogatus in
questiōe facti dixi ꝓcedere etiā in prelatis religiosis:vt de
fructibus satisfaciāt quoꝝ hñt liberā dispēsationē.Insuper
ꝑsupposito ꝙ clericus eēt vsurarius rō nō vrget.nā poterit
eē talis qui melius dispēsabit fructus sex bñficioꝝ q̄ alter
vnius:vt dixi in scđa rōne pme partis.Sed tenēdo ꝙ cleri
cus nō sit vsurarius restat rñdere ad.c.i.xij.q.Ad qđ dico
ꝙ solū ꝓbat:ꝙ si clericus nihil habēs cōsecutus fuit bñfici
um ꝑsumiť qđ acqrit intuitu bñficij acqsisse:de quo in.c.fi.
de pecu.cle.vbi dixi.⁊ de testa.cū in officijs.Ad sextū pꝫ so.
ex ꝑdictis ꝙ hñs beneficiū nō est idoneus ad aliud tūc tñ
qñ pmum sufficit.d.c.si is cui:de pbē.li.vi.Itē ꝑsupposito
ꝙ indistincte esset nō idoneus nō p h̄ inferť ꝙ peccet habē
do plura attēto statu hodierno bñficioꝝ:quo respectu non
oīno vř nō idoneus:sꝫ stricte est nō idoneus.i.nō sit omni-
no idoneus sicut qui nullū habet.Et ad illud de mētiōe fa-
ciēda in impetratiōe dic ꝙ fit ideo:qꝛ nō sic facile papa be-
neficiat bñficiatū sicut nō bñficiatū.Itē dato ꝙ nullū hēat
bñficiū tñ beneficiū qđ impetrať hodie valor exprimiť.vt
cōsidereť an tñ beneficiū ꝯpetat impetrāti an nō.Ad septi
mū de absurditate dico ꝙ nulla seqtur vt rñdet Innocē.in
c.cū iā dudū:qꝛ in cōcursu mādatoꝝ obediet pmo vel fiat
sicut vř de iureiurā.breui.de appel.cū parati Ad iura ꝓ il-
la pte inducta maxime ad.c.sanctoꝝ:dicit Inn.de clericis
nō resi.c.si.ꝙ ibi ꝓhibeť ne qs habeat pbendam in duplici
ecclesia:qñ scꝫ bñficia reqrunt residentiā:que solutio est vā
in se per superius dicta ⁊ p gl.in ūb.beneficioꝝ:sed diuinat:
aliter ergo rñdet Inn.in.c.cū iam dudū:in.c.sanctoꝝ ꝓhi-
beť solū ne quis intituleť in pluribus eccl'ijs:dꝫ enī in vna ec
clesia intitulari:idest denominari seu ad titulū ordinari eius.
eccle.d.di.Et a pricipio nō dꝫ simul in pluribus intitulari ex
post facto nō ꝓhibeť:vñ sm Inno.si postea acqrit bñficiū
in alia ecclesia poterit ordines recipere ab episcopo vtriuſ-
qꝫ beneficij:qđ est hodie determinatū in.c.cū nullus:de tē-
po.ordi.libro sexto quo ad hoc solū ꝙ rōne beneficij sorti
tur beneficiatus forū ab episcopo beneficij:vel ad eius lite
ras possit ordinari:sed quo ad intellectū quē ponit Inn.in
c.sanctoꝝ:licet subtiliter dicat tñ nimis restringit illud.c.ꝙ
generaliter loquiť:dic ergo melius ꝙ.c.sanctoꝝ ꝓcedit sꝫ
distinctiōem quā.ā.dedi attento statu originario bñficioꝝ
quo respectu ꝓhibeť pluralitas vt predixi:ad alia iura rñde

eodē mō.Et ad q̄cūqꝫ alia similia q̄ ad hoc deduci possint.

I **Itteras** [a]. Sortis est vt dicit gl.i.sꝫ ⁊ subtilis habēs ꝓfundā ma-
teriā ⁊ plurima decidentē.In summa dicit.Lit
tere apostolice super cōferendo bñficio vacatu
ro ad creatū post datā nō extēduntur:nō vindicit:qꝛ sub vno
cōstructa est.¶ Nota.ꝙ papa dat litteras ad bñficiū va-
caturū:sic ⁊ legatus de lattere reseruat vacaturū per modū
de quo in pe.c.de offi.le.li.vi.¶ Secundo no.initiū spectā
dū:de elec.dudūꝫ.Itē attendendū tps date.co.ti.cū te.de
quo.ī.plene.¶ Tertio nō.nō sufficere ꝙ res veniat ad sta
tū a quo potuit inchoare.¶ Quarto nō.ꝙ rescripta bñfi-
cialis cōparanť litigiosis:vt sicut illa nō cōcernūt lites post
datā exortas co.ti.c.fi.ita bñficialia nō concernūt beneficia
nouiter creata:vt hic.¶ Quito nō.ꝙ verbū statuimus in-
ducit ius nouū qđ ꝓbat littera iuncta gl.i.⁊ gl.vlt.in prin.
⁊ in versu quare dico ad hoc qđ dixi de iudi.decernimus.
¶ Op.ꝙ nō possint dari littere ad vacatura bñficia:qꝛ p
hoc dať votū captāde mortis contra id.de cōces.prebē.c.i.
ij.⁊.iij.co.ti.ne capt.idē:⁊.c.detestāda.li.vi.Confirma qꝛ
nō pōt circa idem cōpetere ius pluribus:de ꝓba.licet:nec
duo possūt habere titulū in eodē beneficio.de prebē.maio-
ribus:at hoc contingit dando ius ad vacaturū cum ius ha
beat ēt q obtinet beneficiū.So.ad primum dicit Matthe.
ꝙ papa h̄ potest alius nō.nisi in casu:de prebē.relatum:sed
dic ꝙ ibi nō datur ius ad vacaturꝫ.Itē ēt legatus potest re
seruare vacaturū:vt in.c.penul.de offi.le.li.vi.sed non diciť
dare ius per hoc.Sed circa hos casus ꝓcedit primū ꝯtrā
⁊ iura in eo allegata.Ad scđm qđ nemo tangit:dic ꝙ ius
vniforme nō pōt pluribus cōpetere circa idem.vt in.c.licꝫ
⁊.c.maioribus:sed difforme sic:vnde cū iure in re ꝙ hꝫ in-
stitutus stat ꝙ alius habeat ius ad rēꝫ vt expectans ⁊ ma-
xime:qꝛ ius expectantis est incertū ⁊ nō coincidit cuꝫ iure
in re:sed cōsomať tñ cū ius in re est extinctuꝫ.Unde est ius
cōditionale.s.si beneficiū vacabit ꝙ importat verbū vaca-
turū.de preben.si postq̄ li.vi.Insuper multū refert qualis
sit forma gratie.aut enī non est collatus canonicatus ⁊ nō
dicitur ius habere ius ad rē:sed tñ conditionē ex rescripto
ad petendū sibi ꝓuideri per executorē:quod dixi in.c.mā-
datū co.ti.lꝫ enim Compo.ibi dicat ꝙ littere beneficiales
habētur loco tituli:tñ sm Genze.verius est ꝙ operať soluꝫ
probationem:sed ius tituli queritur p collatiōem:de prebē.
c.p e.li.vi.Credo ꝙ velit potius allegare.c.vl.in fi.de ꝯces.
prebē.in.vi.lꝫ Gen.alleg.c.vlt.sed in hoc puto ꝙ sit corru
ptus vitio scriptoris aut collatus fuit canonicatus ⁊ tunc
bene surgit ius ad rē:vt ꝓbat.c.si postq̄:⁊.d.c.pe.Ex quo
no.ꝙ in hoc casu nō tñ per officij imploratiōeꝫ:sed iure di
recto agit qui est canonicus vt sibi prebenda conferatur ⁊
hoc in canonico creato auctoritate pape:cum talesius offi-
ciat preben.de preben.si postq̄ lib.vi.de rescrip.duobus
sed postq̄ prebenda collata est tunc consequitur ius plenū
in re.d.c.pe.quod hoc notabiliter probat per quem tex.
infero ꝙ licet collata prebenda intelligatur collatus cano-
nicatus ex vi annexionis vt tenet Compo.de constitu.cuꝫ.
M.vbi dixi non tamen sic econuerso:sed vltra collationeꝫ
canonicatus requiritur collatio prebende:vt probat predi
ctum.c.penulti.quod nō.¶ Secundo oppo.ꝙ non debe-
at ponderari:sed data presentatio:de prebend.dilectus.ij.
So.hic querimus de substātia rescripti eo respectu vt scia-
mus quid includat:ideo attenditur data:ibi autem queri-
tur de constituendo ordinarium collatorem in culpa con-
stitui.¶ Tertio oppo.ad hanc so.ꝙ etiam si queratur qđ
includat rescriptum debeat ponderari presentatio vel poti
us executio vt tempus quo fiet collatio per.c.cū eol.de pre
ben.lib.vi.vbi impetrans prebendā qui tempore date non
erat idoneus ad sacerdotalem obtinet sacerdotalem si est
idoneus tempore collationis.So.illud.c.multipliciter va-
riatur ꝓpter aliud.c.si eo tēpore.co.ti.lib.vi.vbi impetrās
sibi ꝓuideri de curato vel nō curato si tpe date nō est ido-
neus ad curatū:licꝫ tpe collatōis sit ad hoc idoneus:nō tñ

[a] ¶ Lites. Vide no.l.l. mi. eꝫ. C. de ꝓbatio. Et p Bart.l.l. nō solū.§.Sꝫ vt ꝓbari.ff.de no.ope.nun. Et nō.⁊ plene dixi c.si a sede.de ꝑben.in.vi.Uide ⁊ plene p Do.de san.ge. in.c.si ꝓpter in fine sup:a ꝯre scriptis.in.vi. Per Fran.

obtinet curatū ꝛ sic vr ꝯtradicere.c.ei cui. ad qđ Jnnž tollēdū glo.i.c.ei cui.dedit varias solutões quaꝝ nulla est sufficiēs vt scripsi i.d.c.si eo tpe. Jdeo alij aliter soluūt qđ ꝑse quoꝝ in dictis locis. Sꝫ ego soluo in.c.si eo tpe:īpetrās o tpe date ad nullū suppositū sub hoc genere curati erat idoneus:nō ab ipso initio gratia fuit ex toto nulla quo ad illā ptē de curato. Sed in.c.ei cui:īpetrās tpe date nō fuit non idoneus ad quodlibet suppositū sub hoc termino ꝑbenda cū esset idoneus ad non sacerdotalē:poterit ergo consumare gratiā in subiecto alterius qualitatis vt i prebēda sacerdotali.nā dispositio generalis q̄ tenuit potest bene consumari in subiecto aliquo in quo nō potuisset ꝯsumari ab initio dū tñ subsit habilitas tpe ꝯsumationis.ff.de so.q decē.§.stichū ver.sꝫ ei:vbi si stipulor hoiem pōt mihi solui hō q erat meus tpe stipulationis si desijt esse meus tpe quo soluit ꝛ plura iura silia ad hoc induco in.d.c.si eo tpe.Sed ad tex.istū hec solutio vr oino resistere:nam hic impetrans vacaturā licet gratia tenuerit nō pōt eam cōsumare: in nouiter creato:qđ tamē venit sub verbis gratie ex quo est creatū. Dic ergo ꝙ hic ponitur ius nouū ꝛ alias dicendū fuisset cōtrariū vt dicit glo.vlti.vel quantū ad.c.ei cui:dic ꝙ ibi tpe date fuit residentia solū rōne qualitatis deficiētis:sed hic fuit rōne obstāte ex quo bñficiū tpe date nō erat in rerum natura:de ipso ergo nō potuit gr̃a intelligi. ❡ Quarto opp. ad idē de.c.si eo tpe:de ele.li.vi.so.potius facit ꝓ: qꝛ ꝛ ibi attenditur data ꝛ de hoc.J.in.vij.contrario ad fi. ❡ Quinto op.ad idē de.c.duobus.eo.ti.li.vi.sol.ibi attendit presentatio:qꝛ data vtriusqꝫ rescripti erat par.vl ibi querimus de rescripto non quo ad substantiā:sed quo ad effectū vt sciat vter duoꝝ impetrantiū sit preferendus. ❡ Sexto opp. ad idē de.c.sup eo.de ap.de.c.vt debitus eo.titu.naꝫ ꝓbat.c.super eo.ꝙ attendit ꝑsentatio.c.vt debitus probat fortius ꝙ nō sufficit presentatio:sed debet interuenisse citatio:so.hic de rescri.beneficialibus.ibi de litigiosis:vel in illis.c.querit de effectu rescripti:ꝛ quo ad.c.super eo:querit ad effectum sciendi qñ currat terminus positus in rescripto ad terminādam cām quo ad.c.vt debitus:querit de effectu preuentionis vt sciat quomodo delegatus preueniat ordinarium vel econuerso. ❡ Septimo oppo.ad idem de oibus rōnibus quas facit glo.vlti.in pn.ibi qđ videtur iniquum vsqꝫ ibi qōnre dico.Et sunt.vij.rationes ad quas i quia volo infra rñdere.ideo eas formo.Est itaqꝫ ꝑma.nā fortius deberet dici vt sub gratia veniret nouiter creatū q̄ꝫ creatuꝫ ante datam:qꝛ in prima non potest esse votum captande mortis in secunda sic.ad hoc de concel.preb.accedens. ❡ Secunda qꝛ si tempore date extabat beneficium qđ postea nō in fraudem impetrantis fuit expressuꝫ nō deberet expectāti[a] de cōsti.cum accessissent:ergo per casum conuersum si tempore date non extabat ꝛ hodie extat debeatur. ❡ Tertia qꝛ sequeretur ꝙ si impetraui curatum non posset mihi conferri id quod erat simplex tēpore date lꝫ hodie curatuꝫ quod est absurdum. ❡ Quarta per contrarium ad precedentes: qꝛ sequeretur si impetraui simplex qđ erat curatum tempore dato hodie simplex mihi conferri non posset. ❡ Quinta:qꝛ sequeretur ꝙ si impetraui ad collationeꝫ alicuius nō posset mihi conferri beneficiū ꝙ tempore date ad eius collatōem non spectabat licet tempore vacatōis spectet quod est falsum:per cle.si de beneficio.J.de preben. ❡ Sexta qꝛ sequeret ꝙ canonico expectanti[a] prebendā nō deberetur prebenda de super excrescentibus: quod est falsum p.c. cuꝫ Ab.de consti. ❡ Septima qꝛ sequeretur in casu de premisso de canonico expectāte ꝙ in ecclesijs non habētibus numerū nō deberetur portio quod est falsum per.c.si.de concel.preben.li.vi.sed tenet consequentia:qꝛ in ecclesia nō habente numerū iura creantur cum electis ꝛ extinguntur cuꝫ defunctis.de ꝑben.dilecto.Jste sunt rōnes gl. ❡ Extra gl. est octaua ratio per.l.si.C.que res pig.ob.po.vbi si qs hypothecauit bona ad se pertinentia sub obligatione veniunt bona que postea pertinebūt. ❡ Nona per.c.qꝛ circa de ꝑuile.vbi si episcopus concedit monasterio decimas cāpalē

a ❡ Canonico expectanti. Adde doc.i.c.ꝑū.lo.ꝛ.de ꝑbē.ꝛ qđ ibi no.per Jo.de imo.

b ❡ Quid ad secū. Adde.c.ex ore.ꝺ pul.c.qꝛ pp.ꝺ electi.s qui.ff.de acquir.pos.

c ❡ Quādoqꝫ Adde gl.ff.i.l.tutor.ff.ꝺ iure fur.Abb.in.c.pastoral.§.itē cū in totū i ꝑn.de offi.delega.

d ❡ Jndefinita eqpollet.adde Pe.de anc.in rub.de reg.iu.lib.vi.in.v.col.ꝟ.ꝺ fūi de cañonicis Bar.in.l.si pluribus de le.ij.idē i.l.si is qui ducenta in.§.vtrū.ff.de reb.dub.

intelligit ꝯcessio tā respectu ꝑdioꝝ que hꝫ tpe ꝯcessionis:q̄ꝫ coꝝ que postea quesiuit. ❡ Decima qꝛ edificio futuro acquirit seruitus.ff.de serui.vrba.predio.l.si seruitus.in ꝑn.ꝛ.v.ꝙ si ita:ꝛ.§.futuro.Ad hec oia iura que ꝓbant finē spectādum q̄ colligit glo.de electione dudū:el.i.J.de cces.scientes. ❡ Undecima per.c.constitutus:eo.ti.vbi attēditur numerus creatus post monitorias ꝛ ante executorias ꝛ sic nō oīa. ❡ Duodecima qꝛ dispositio ita pōt fieri super nō ente sicut super existente:nā vendi possūt fructus futuri.ff.de cōtrahen.emp.l.nec emptio.sic ꝛ obligari.ff.de pign.ꝛ que nōdum ꝛ promitti.ff.de verbo.obligatio.l.interdum ꝛ legari insti.de lega.§.ea que. ❡ Decimotertio qđ adiectum[b] significat sm̄ tpūs verbi cui adijcit.ff.de noxa.l.in delictis.§.si extraneus:vbi dicit ꝙ si sciēte aliquo seruus dedit dānū si postea fiat seruus illius nō p hoc tenetur ne si sciuisset: qꝛ tunc nō erat seruus:ita hic hoc adiectuū vacaturo conferendo dꝫ intelligi sm̄ verbū cui adijcitur vt determinet verbum conferendo vt cōferatur vacaturū.i.ꝙ tunc vacabit quādo cōferetur.Sed ad primā rōnem supra factam constat ꝙ creatū nūc vacat:ergo debet. ❡ Pro solutione horū contrarioꝝ ꝛ similiū sex sunt videnda. Primo an dispositio quecūqꝫ cōcernere possit futura ꝛ de facto ꝯcernat. Secundo an sit spectandum initium an finis an medium. Tertio an super non ente possit fieri dispositio. Quarto de iustificando hanc clementi.vt videamus an de iure procedat: an vero sit casus specialis. Quinto vt respondeamus contrarijs. Sexto ꝛ an quando rescripta ad beneficia vel ad lites debeāt attēdi ꝛ mēsurari sm̄ tēpus date an ex alio. ❡ Uenio ad ꝑmum:ꝛ quidem hic articulus examinat per Bar.ff.de aur.ꝛ arg.le.l.si ita:cuius ꝟba breuiādo ꝛ aliter dicēdo.dic quādoqꝫ[c] dispositio hꝫ verba denotātia tēpus quādoqꝫ nō si sic:quādoqꝫ est per verba futuri temporis ꝛ est casus indubius ꝙ cōcernit futura:vt cum vēdūtur fructus futuri tēporis ꝛ obligātur: vt.J.in ratōe.xij.quādoqꝫ in dispositōe est verbum preteriti temporis vel presētis:ꝛ aut est dispositio que habet tractuꝫ ad futuruꝫ:ꝛ cōcernit futura vt dispositio legis:qꝛ.l.semper loqtur.l.arriani.C.de here.de cōsti.c.si.aut dispositio nō habet necessario tractum ad futurū ꝛ aut est generalis aut vniuersalis: aut idefinita aut particularis.Et que sit differētia inter vniuersale ꝛ generale prout in iure sumitur:no.glo.ff.de eden.l.i.dixi plenius.de libel.obl.c.ij.de dispositōe generali:ꝛ vniuersali:ꝛ indefinita.dic ꝙ aut est vt aliquid ex quo si veniāt futura nullum aut exiguum surgit preiudicium: ꝛ tūc cōcernit futura.l.si.C.que res pig. oblig.po.iducēdo vt.J.in.viij.ratōe.aut surgeret magnum preiudicium ꝛ tūc nō extēdit ad futura.l.si ita.ff.de aur.ꝛ argē.leg.vbi in legato veniūt ea q̄ erāt testatoris tēpore quo legauit nō que postea q̄siuit.De dispositōe particulari:dic regulariter nō venit futurum cū oporteat subiectū capax subsistere tpe dispositōis:alias nō ꝫ dispositio tāqꝫ sup nō ente qđ statiꝫ plenius declarabo. Si aūt dispositio est sine certo tpe adhuc ꝓcedit ꝑcedēs distictio. ❡ Sed circa ꝑdicta icideret dubiū examinādū an ꝛ qñ indefinita[d] equipolleat vli qđ omitto qꝛ itelligo hūc tex.ꝙ hic sit dispositio ꝑticularis cū vnicū tm̄ bñficiuꝫ debeat expectāti.sꝫ īuit icerta cū nesciat ꝺ quo:casus ē de hoc in.c.ex ptc.i.de offi.dele.qđ ibi declaraui.Et ꝺ rescr.c.i.vbi tāgit gl.mag.sꝫ idefinita qñ equipolleat vniuersali. no.gl. ꝺ cle.vt circa li.vi.Dy.in Rab.ꝺ reg.iur.e.li. ❡ Uenio ad scōm ꝺ initio:vel medio:vel fine spectādo: ꝛ de hoc dic vt in.c.dudū.i.ꝺ ele.vbi dixi.Sed omitto hic quātum est i genere:sꝫ in spē q̄ ad rescripta qđ iurīs dico.J.ar.vi.cū examiabit in i rescriptis attēdat data. ❡ Uenio ad tertiū an dispositio fieri possit sup nō ente.ad hoc dico ꝙ qñqꝫ disponit p modū nō hñtē tractū futuꝝ:vt cū fit ꝯtrus ꝛ tūc sup nō ente nō ꝫ dispositio.et si donat vel vendit ꝙ nō extat de re in.abbate.post ꝑn.li.vi.Aliqñ disponit p modū hñtē tractuꝫ ad futuꝝ vt in institutōe heredis vel in legato ꝛ tūc pōt disponi sup nō ente vñ institui postulat:o.ff.de li.ꝛ posth.l.gallus.§.ille casus:ꝺ le.i.l.pe.ꝺ hꝫ plenius dico ꝺ eccle.edi. ad audi.ij.

ad audi.ij. ¶ Venio ad q̃rtū an hec cle. p̄cedat de iure gl. vl. & cōiter scribētes dōc. maxime Pau. & Gen. tenēt q̄ sit casus sp̄alis deviās a iure cōi q̄d tenēdo facile soluunt rationes p̄rie: q̄ stādū est eis extra hūc casuz. Jo. de lig. dicit q̄ p̄cedūt de iure: q̄ duo subijciūtur dispositioni. i. requirunt in dispositione. s. subiectū & qualitas. i. substātia & forma. Modo dicit vacaturo bene potest trahi ad qualitatē non existentē tpe dispositiōis: sed ad rē nō existentez in substātia nō inducit no. in. d. l. si ita. de au. & ar. leg. q̄ nō multū faciūt nā ibi fuit verbū q̄d requirebat existētiā tpe dispōnis: q̄ legauit testator aurū suū & sic oportet itelligi de auro q̄d erat suū tpe legati: sed hic fuit v̄bū incertū: q̄ mādauit papa p̄uideri de vacaturo nec verbū hoc per aliquid coartatur: ergo stāt rōnes p̄rie. Jo. de san. repetēs. c. si cui. de p̄bē. li. vi. ampliauit rationem. Jo. de lig. dicēs q̄ verbū vacaturo q̄d hic exprimit nihil operat: q̄ de iure intelligit & que insunt dispositioni si exprimūtur nō imutant. ff. de cōditi. & demon. l. cōditiones que extrinsecus. de elec. significasti. que rō posset impugnari quasi mādādo de vacaturo hec expressio operat vt nō veniat vacās tpe date: sz hec ipugnatio nō est vera p. c. si postq̄. de p̄bē. li. vi. vbi glos. tenet q̄ venit vacans q̄ dicit etiā vacaturū donec reformabit: sz aliter pōt impugnari: q̄ p̄supposito q̄ nō exprimeret verbū vacaturo eūz subintelligat vt p̄bat. c. si postq̄: oz extēdere dispositiōez ad tēpus collationis cū habeat trāsitū ad futuz. Ego itaq̄ aliter dico q̄ tut[a] ē iherere gl. vt sit casus sp̄alis tāq̄ ponēs nouū ius: vt p̄bat verbū statuimus: sz si vis tenere q̄ ponat casuz nō sp̄alez dic aduertēdū q̄ q̄n sit gratia de vacaturo duplex ē dispositio. ¶ Prima est per ipsam gratiā. ¶ Scd̄a per collatōem q̄ postea fiet quātūs p̄ferat dispositio in futurum quo ad scd̄m: de collatōe tñ quo ad p̄mū gr̄a statiz p̄sumat: & dicit gr̄a de offi. deleg. si super gratia. li. vi. de p̄bē. si cui &. c. si. co. li. stat ergo q̄d cum sit dispositio debeat cadere sup aliquod existēs: sz b̄n̄ficiū postea creatū tūc nō existebat ergo quo ad illud nō tenet: nā tpe collatiōis nō pōt dici retro q̄ papa dederit gr̄az super nō ente. Ad q̄d querim[us] de rescripto respectu substātie attēditur data co. ti. si co tpe. li. vi. Et dico. j. in. vi. articulo & p̄cedūt hec ex eo: q̄ mādatū p̄uidendi de beneficio est particulare. vt. s̄. dixi tāq̄ cōcernēs vnicū beneficiū: lz sit incertū: sed p̄pter hanc incertitudinē nō fugit alia dispositio iuris q̄ si esset certū: vt probat. c. ex p̄te. i. de offi. deleg. Sed cōstat q̄ si papa mādasset p̄uideri de b̄n̄ficio certo: & illud nōdū extabat q̄ gratia nō teneret tanq̄ sup nō ente: de dispon. ipub. ad dissoluēdū. d. c. ad audictiā: de eccl'ijs edi. ergo nec tz lz mādatū sit icertū: q̄ q̄n certificabit erit perinde ac si tēpore date: de hoc fuisset mādatū: & h̄ rō v̄r vrgētissima. ¶ Venio ad q̄ntū ad soluēdū p̄ria q̄ oīa tenēdo cū gl. facilis ē solutio: vt dicas hic sp̄aliter p̄ rōnes quas ponit gl. sz tenēdo q̄ nō sit speciale. vt p̄dixi quod est iustius: vt habeamus pigniorē p̄uisionē ex hoc. c. Itē q̄ papa adiecisset aliqua v̄ba p̄ que apparuisset eū sp̄aliter velle disponere tñ i hoc casu: que tamē nō adiecit. Dico ad primā rōnē q̄ lz in nouiter creato cesset votū captande mortis subest alia rō impediēs gr̄am quā predixi. Ad secūdā de. c. cū accessissent. dic q̄ nō est vera. Vñ h̄z Lap. opz glo. hic intelligi de beneficio suppresso re ipsa sine ministerio: vt si naturaliter casmate: vel alluuione destructū est: i nō aūt h̄z eū p̄cedit q̄d dicit gl. si intelligas q̄ p̄ inferiorē a papa posset supprimi beneficiū in p̄iudiciū reseruatiōis pape p̄ extrauag. Jo. xxij. execrabilis. §. que oīa & extrauagantes sedes apostolica. & p̄ extrauag. Benedicti dudū: felicis recordatōis: sed p̄ glo. faciūt q̄ dixi de exces. prela. sicut vnire: q̄ suppressio cōcernit p̄prietatē beneficij. Reseruatio titulū. Unde quāuis papa p̄hibeat de b̄n̄ficio reseruato p̄ inferiorē disponi: oz itelligi quo ad titulū: nō vt velit ex toto tollere p̄tātem ordinarij: curia romana tñ tenet q̄d dicit Lap. p̄ quo est q̄ talis suppressio si teneret preiudicaret ipetrāti q̄ nō h̄z p̄mitti iferiori pape qui de gr̄a apostolica nō pōt iudicare. de re iudi. cum venisset. de confir. vti. c. i. & ij. ergo multo fortius pōt restringere. Ad tertiā & quartā: & quintā respōde simul q̄ bene pōt sub dispositōe includi aliq̄d q̄d erat sub qualitate nō includibili tpe dispōnis dūmodo tpe p̄sumatōis & collatōis sit sub qualitate cōprehēsa in rescripto. hoc solū p̄bant ille rōnes. Sed q̄ dispositio possit trahi ad id q̄d nō existebat tpe dispōnis nō p̄bat & p̄riū p̄bat hic: vñ casus sunt diuersi & rō diuersitatis: q̄ in illis potuit gratia habere subsistentiā sed in casu nr̄o nō: pro hoc q̄stio per. Pau. disputata: q̄ incipit: de b̄n̄ficio: vbi dicit q̄ si b̄n̄ficiū curatū ante papā alteri donetur post dataz ad ipsuz extēdit rescriptū. Ad sextaz de. c. cū. M. dico q̄ non p̄cedit p̄ id q̄d dicit glo. hic in fi. cū dicit hoc. c. nō p̄cedere in expectāte p̄bendam ratione canonie quā h̄z: tūc eniz stat regula c. cū. M. vt possit p̄uideri de nouiter creato & sup excrescētibus: sed hic loqmur de expectante simpl'r ex gratia nōdū canonica. Et intellige sane: q̄ licet in casu nostro expectās esset creatus canonicus ex vi gratie non per hoc obtineret nouiter creatū: sed si iam canonicus impetrat sibi prouideri de p̄benda: p̄cedit q̄d dixi de. c. cum. M. vt etiam desuper excrescentibus p̄uideri possit & hoc nisi vellimus intelligi hunc textuz p̄ut iacet: q̄ non debetur nouiter creatū ei q̄ expectat beneficiuz & hoc nisi habeat aliud adminiculū q̄ solam gratiā vt si est creatus canonicus admodū non dicit expectare prebēdam vacaturā tantū. Sed cū primū se facultas obtulerit. de p̄ben. relatū. de cōcessio. prebē. cū super: & d. c. cū. M. quod videt verius: vnde notāter tex. dixit b̄n̄ficio vacaturo & nō dixit de p̄bēda. Itē nō facile possit exēplificari tex. quādo mādatur prouideri de p̄benda s̄m stilū hodiernū per quē papa statim confert canonicatum. Et sic etiam si numerus sit in ecclesia rumpit & succedit q̄d. s̄. dixi in septima rōne. Ad septimum patet so. tenendo, q̄ statim dixi vt dispositio ista nō possit habere locū in ecclesia nō habente numerū: sed tantū q̄n is qui vult sibi prouideri nō habet aliud adminiculū nisi ipsaz gratiam. Sed quando est receptus in canonicum habet aliud adminiculū. Erit ergo sensus q̄ hec cle. solum procedit quādo mandatur p̄uideri de b̄n̄ficio intelligēdo proprie de titulo beneficij: nō de p̄benda que accedit canonicatui. Ad octauam: de. l. fina. C. que res oblig. pos. respōdeo q̄ ibi fuit dispositio generalis hic particularis: vt dixi. Itez ibi de nullo vel de modico p̄iudicio obligati agitur: q̄ non plus debet si obligata sint bona postea quesita q̄ si sint non obligata. Sed vbi ageretur de magno preiudicio: secus vt p̄dixi per. d. l. si ita. ff. de aur. & ar. le. Ad nonā de. c. q̄ circa dic q̄ ibi dispositio fuit indefinita hic particularis. Itez ibi in non odiosis: sit enim lata interpretatio in beneficijs cōtra cōcedentem: de verb. signifi. olim & ita ibi fuit. Ad decimam de iuribus probātibus finem spectandum respōde per superius dicta: q̄ illud quādo dispositio tota potest habere tractuz ad futuruz quē hic nō habet cuz statim ab initio sit verum dicere q̄ est gratia: adeo q̄ littere dicuntur cedere loco tituli quo ad q̄d: vt not. s̄. eo. mandatū & s̄. dixi. Ad vndecimam de. c. cōstitutus dico q̄ dupliciter legitur vno modo vt q̄d dicit text. de numero cōstituto in ecclesia ante executorias debeat suppleri & ante monitorias: & tūc nihil obstat alio modo p̄ut iacet vt fuerit numerus cōstitutus post monitorias: & tunc adhuc p̄prie non obstat: nam intelligo q̄ pōderauit ibi numerus solum quo ad executorias: vt cēseantur obrepticie non facta mētione de numero: sed monitorie nō possunt dici obrepticie: q̄ de nō ente nō potuit fieri mētio: quod plenius dixi in. d. c. Ad duodecimam q̄ super nō ente disponitur: dico q̄ ibi dispositio totaliter habuit tractū ad futurū: vel verius ibi vēditur spes in fructibus futuris ex certo predio. & sic super existēte disponitur. At hic loquit tex. in gratia gn̄aliter cōcessa seu in certo vacaturo que debet restrigi ad beneficiuz existēs tēpore date. Ad decimātertiā de adiectiuo patet so. p̄ id q̄d dixi. s̄. eo. cōtrario: q̄ hic tota dispositio nō p̄fertur in futurum: imo statiz ab initio habuit subsistētiam & fuit gr̄a. ¶ Venio ad sextū articuluz: an & q̄n debeat in rescriptis attēdi tp̄s date vel aliud: vbi dico q̄ q̄nq̄ q̄rimus de rescriptis q̄ ad subaz: quandoq̄ quo ad effectū.

[a] ¶ Tut[us] ē inherere. Et q̄tis sit auctoritas gl. Adde bart. l. quodā suo cō sil. ici. Andrio lus. Ang. i p̄si. clxxij. Bal. i p̄s. clx. i. ij. col. i. ij. volu. Alex. de imo. in cōs. cxlvij. i. iij. col. in. v. volu. P. sed post h̄.

a ¶ Quid i lit teris legatorū. Adde Abb. ⁊ doc. i. c. post cessione. de pben.

Si quo ad substantiā attendēda est data: vt si qratur an sit cōmissa obreptio in rescripto an nō co. ti. gr̄a. lib. vi. Si de effectu qnq3 qrimus quo ad itrinseca. aliqn quo ad extrinseca p̄mo casu adhuc idē: vt attendat data vt sit expediēs ad hoc vt bn̄ficiū includat in gr̄a q̄ extet tpe date: tn̄ respe: tu qualitatis nō semp attēdit data cū sufficiat respectu executionis qualitatē bn̄ficij eē talē tpe executionis q̄ possit includi sub verbis rescripti: vt in cle. si de bn̄ficio: pallega. ⁊ pt in hoc poni cōclusio: vt dūmodo in substātia potuerit rescriptū hēre subsistētiā tpe date possit ꝯsumari i subiecto alterius q̄litatis p. c. si. cui: de p̄bē. li. vi. qd declarau. S. i tertio cōtrario. Sed his obstāt nō. in. c. statutū: in p̄ncipio. de rescri. li. vi. vbi in gl. bn̄tibus: in fi. vr̄ oportere iudicē dlegatū tpe date eē talē de quo loqtur illud. c. nec sufficere vt postea fiat talis. Ad qd rn̄deo q̄ qualitas in iudice deficiēs h3 se tanq̄3 defectus substātie cū sit tradita regula p. c. statutū: q̄ nō est susceptibilis iurisdictōis nisi talis sit in dignitate vel canonicus eccl̄ie cathedralis: vt ibi: p hoc dico q̄ qrere de effectu intrinseco rescripti est qrere: qd includat rescriptū: vt si in bn̄ficialibus: qrimus q̄ bn̄ficiū veniat in gr̄a: vel i litigiosis qrimus qs iudex sit talis cui eā possit cōmitti. qrere aūt de effectu quo ad extrīseca est cū qrimus i bn̄ficialibus: qn̄ gr̄a sit ppetua: vel qn̄ afficiat vel qd simile. In litigiosis cū qrimus qn̄ p rescriptū delegati tollat p̄cedēs rescriptū vel preueniat ordinaria iurisdictio vel qd simile. Et hoc casu cū qrit d effectu extrīseco. dic q̄ aut i bn̄ficialib⁹ rescriptis aut in litigiosis. Primo casu cū multiplex sit effectus variant regule: nā qnq3 qrimus de effectu rescripti bn̄ficialis quo ad perpetuatōem: qnq3 quo ad aliud quātū ad ppetuatōe3 dicit Lau. q̄ aliqn̄ papa mādat ꝓuideri de vacāte: ⁊ statim gr̄a est perpetua. Aliquādo de vacaturo ⁊ tūc gr̄a nō ē statim ppetua. Unde intelligit c. si super gr̄a pallegato: qn̄ ꝓcessit aliqd ex quo surgit ius bn̄ficiato: vt q2 cōfert canonicatus: alias gr̄a nō ppetuat. vt si mandat alicui simplr ꝓuideri: sed tūc sm̄ eū ppetuat gratia si executor ingressus fuit aliqd de subalibus negocij. de offi. deleg. quāuis lib. vi. vt si executor deputatus ad ꝓuidendū cū clausula si est idoneus examinauit impetrantē ⁊ ꝓnunciauit eū idoneū. p hoc qd notauit Inn. de trāsla. c. i. imo sm̄ eū sufficit q̄ littere sint p̄sentate: de quo remittit ad nota. in clemē. vna de ꝯcessio. p̄ben. p q̄ verba nimis restringit. d. c. si sup gratia. qd generaliter loqtur per qd dici pōt q̄ gratia statī3 cū est facta ppetua est. Uel melius in hoc distingue p. c. si cui. de p̄ben. li. vi. quo. c. cōiuncto cū. c. si super. dic q̄ aliqn̄ fit gratia ei cui datur ptās cōferēdi: ⁊ statim est ppetua. d. c. si cui: qnq3 fit ei cui mādat cōferri ⁊ tūc ꝓcedit distinctio Lau. ⁊ dicta p eū que satis patēt ex illo. c. Si aūt querimus quo ad aliū effectū: vt quo ad afficiendū bn̄ficiū ⁊ quo ad preueniendū ordinarios collatores. distingue plene: vt in. c. si soli. vbi glo. de ꝯcessio. p̄ben. li. vi. De rescriptis aūt litigiosis dic q̄ aut qrimus de effectu extrinseco quo ad ppetuandā iurisdictōe3 delegati. ⁊ dic vt in. c. l3. de offi. deleg. aut quo ad preueniēdu3 ordinariū: ⁊ dic: vt in. c. vt debitus: de appella. aut quo ad faciendū currere terminū in rescriptis positū: ⁊ dic vt in c. sup eo. de appel. q2 quo ad hoc stat presentatōi vt ibi possent etiā ⁊ alij effectus rescripti inueniri: qbus attētis tpa variant: sed p̄dicta ꝓcedūt attento eo qd cōiter ꝯtingit. Expediuis his ꝯrijs per q̄ p3 intellectus huius tex. vt amplius pateat qro de aliqbus. ¶ Quero itaq3 primo de rōne decidēdi. So. tenēdo q̄ ponat ius: ⁊ nō sit casus specialis. Rōne3 collige p supius dicta in ꝯri. ꝯriorū3 tenēdo q̄ sit ius nouū ⁊ sp̄ale ponūt rōnes decidēdi: in gl. fi. in ver. quare dico maxime ibi: ⁊ fuit forte motiuū ⁊ ibi: sicut ergo voluit eqtas. ¶ Scdo qro de exēplo huius. c. qd est qrere de positōe casus in terminis. Lau. explicauit sic. vt si quidā impetrauit in forma pauperū vsq3 ad summā. lx. librarū cū cura ad p̄sentatōem cuiusdā abbatisse hoc pendēte illa abbatissa obtinuit priuilegiū q̄ quādā3 eccl̄ias ptinentē ad suā collatōe3 valentē libras ducentas posset reducere ad suā mensā3 cōstituta ibi vicaria valoris. lx. libra3 quo facto impetrās petit

b ¶ Creato. Adde p materia ista gl. Hosti. i. c. si nullus in. fi. cēsib⁹. de cēto. i. c. ꝯuiuit de iudeis ⁊ i. c. fi. de feu. plenis sime p Abba. i. c. in p̄sentia de proba.

illā: determinat hic q̄ nō pōt cum sit de nouo creata: ponit ⁊ aliud exemplū qd in idē recidit ⁊ quomodocūq3 ponat dūmodo sit bn̄ficiū nouiter creatū semp ꝓcedit hec decisio. ¶ Tertio qro: qr dicit in tex. litteras nostras: quid in litteris legato3 [b] glo. ij. dicit idē quod tenēt Paul. Genze. ⁊ Steph. p hoc. c. collato: de offi. leg. li. vi. ¶ Quarto quero si papa: dedit potestatē cōferēdi primū vacaturū. Item quid si contulit gr̄a3 pcipiēdi fructus beneficio3 p̄mi anni: an veniat nouiter creatū: gl. iij. in vtraq3 questione dicit eē locu3 huic. d. c. ide3 Pau. reddens rōnem in scd̄o dicto: q2 gratia est odiosa. eo. titu. si ꝓpter lib. vi. sed quo ad p̄mū dictū Lap. allegat ꝓ gl. de priuile. cū cappella. ⁊ qd ibi no. de deci. c. ij. lib. vi. ⁊ S. de cēsi. clemē. i. ⁊ dicit hoc procedere qn̄ non sit gr̄a ei cōferēdi potestas cōcedit. nā si sibi sit gr̄a cu3 talis nō sit odiosus. de p̄ben. dudu3 lib. vi. ⁊. c. si cui ⁊. c. qm̄ ⁊. ij. eo. li. nō ꝓcedit glo. sm̄ eū: p quo inducit qd no. Joā. and. de v̄bo. signi. sicut. lib. vi. vbi dicit q̄ gr̄a ꝯcessa episcopo: vt quattuor clerici sibi assistentes pcipiant fructus bn̄ficio3 in absentia cōcernit beneficia q̄ sunt adepti post priuilegiū: imo etiā eos q tēpore priuilegij cōcessi nō erant clerici: vel si erant beneficiati. Jo. de lig. quo ad p̄mū dictu3 dicit glo. ꝓcedere in terminis suis qn̄ fuit alicui concessa potestas conferendi primū vacaturū: ⁊ sic vnicum secus si fuisset cōcessum generaliter: vt possit cōferre bn̄ficia certi loci: tunc vt gratia sit generalis talis dispositio cōcernit futura etia3 non existētia tpe date. Dic q̄ tenēdo intellectū gl. vult q̄ hec decretalis ponat ius nouū: ⁊ casu3 speciale: glos. ista nō est nec in primo nec in secundo dicto: q2 debet sm̄ illud tex. intelligi in ꝓprijs terminis: ⁊ non in alijs: sed tenēdo q̄ ponat ius: glo. est vera in vtroq3 dicto: ⁊ ad dictū Lapi. dic q̄ in exēplo qd ponit illud operatur perpetuitas gratie que sit concessa respectu vsus perpetui necessario debet intelligi quo ad plura subiecta. vt vno remoto aliud subrogetur sicut in casu. l. cū debere. ff. de serui. vrb. predi. vbi si domus mea debet tibi seruitutē: vt possis superedificare si domus mea corruit: teneat reficere columnā vel parietē: vt subrogetur in locu3 deficientis. ¶ Quinto quero in eo qd hic loquitur quādo mādatur prouideri de vacaturo qd si mādatur ꝓuideri de vacāte. Sol. vt in gl. iiij. ⁊ dicit Lau. q̄ hoc casu cū mādatur ꝓuideri de vacaturo gratia expirat obitu cōcedētis: de p̄ben. si cui in fi. lib. vi. secus dicit si papa cōtulit canonicatum vel certam ecclesiā q̄ vacat: q2 tūc nō expirat gratia q̄ iam facta est. de offi. deleg. si sup gratia. li. vi. qd intellige: vt nō. in. d. c. si cui: in glo. fina. In p̄mo aūt casu cū mādat ꝓuideri de vacaturo: dicit Lau. q̄ res desinit esse integra sm̄ aliquos tūc tm̄ quādo executor aggressus est aliqua de substātialibus sm̄ no. per. Inno. de elec. in causis. ipse vero dicit q̄ sufficit q̄ executor datus ad ꝓuidendū alicui: si est idoneus examinauerit per se etiā sine citatōe alicuius qd potest: vt nō. Inno. de trāsla. c. fina. vel si prout sic citauit illu3 vt refert Lau. secundū aliquos sufficit q̄ gratia sit p̄sentata executori: ⁊ hoc in beneficialibus: de hoc per Joan. and. in. d. c. si cui: vbi approbat sm̄ opinionē statim dictā q̄ requiritur q̄ citatus fuerit is qui grauat. Primus ꝯo ⁊ vltima forma male possunt sustineri: pro hoc: q2 sicut in litigiosis reqritur citatio. de offi. deleg. licet: vbi dixi ita ⁊ in beneficialibus: q2 non reperitur in hoc diuersitas: tamen q2 executor in beneficialibus nō tenetur assumere partes iudicio: vt nō. Inno. de presump. c. si. videtur sufficere q̄ processit ad canonicatum cōferendū ad beneficium vacans etia3 nemine citato sicut sufficeret si papa hoc fecisset. vt dixi. S. eo. q. ¶ Sexto quero quid si beneficium erat suppressum tpe date: sed postea renouatū. glos. in ver. creatum in ver. sed quid dices: dicit aliud q̄3 de nouiter creato [b]. Rationē ponit ⁊ idem Paul. Steph. ⁊ Genze. est etia3 ratio sm̄ Genz. q2 causa originalis debet potius attendi q̄ reuocatio. l. cuiuscūq3. §. si ei. ff. de insti. ⁊ de dona. l. qui id quod de fideiuss. l. tutor: ⁊ sic cum hec sit reductio facta ad pristinum ius debet posse peti. ff. de mino. l. q̄ si minor. §. restitutio. Joā. de lig. distinguit an beneficium fuerit ex toto suppressum ⁊

pressu et nõ est vera glo. qr si postea revocatur est potius creatio q̃ renouatio: an nõ ex toto. et procedit gl. p hac distictione est. c. consuluit. de iudeis: vnde dic q̃ q̃n q̃ revocatur revocãdo suppressionẽ p quã erat omnis extinctus titulus et tunc procedit glo. quãdoq3 renouatur destruẽdo suppressionẽ per quã erat extinctus titulus: et tũc est vera creatio: et locũ habz q̃ dicitur in tex. ¶ Septimo quero quid si dubitatur an data precedat creationẽ: an ecõuerso. glo. eadẽ in ver. sed quid si dubitatur arguit p et cõtra: decidit pro ĩpetrante: qr gratia est fundata eo ipso q̃ cõstat de ipsa: et cõstat beneficiũ vacare: an ergo qui excipit de creatione post datã probet: qđ dicit vt in glo. quã signa quoniã singularis. Et p eaz decidit pos sunt multe questiões: et cũ ea tenẽt Pau. et Gen. et Steph. et pro eius mã est qđ nõ. de elec. si eo tẽpore: lib. vi. et de preben. si tibi absenti: et. c. si a sede: eo. li. et qđ nõ. Bar. ff. de no. ope. nun. l. nõ solũ. §. sed vt probari: vbi format multas questiones q̃ decidunt per hanc glo. ex qua colligitur q̃ q̃ fũdat intẽtionez ex prioritate vel posterioritate tpis dz probare d tpe limitate et specifice: sed multũ ob. qđ no. i. c. venerabilibus in glo. penul. de senten. excõ. li. vi. et gl. nõ soluit vbi qui petit se absolui ad cautelaz dicẽs se excõmunicatũ post appellatõem debet probare q̃ appellatio precessit: ita ergo debet et impetrãs probare bñficiuz fuisse creatũ ante datam. So. sm Pau. ibi hoc ideo est: qr excõicatio tanq̃ gladius penetrabilior. de senten. excõmu. ex tenore. et nõ. Inno. de appellatio. preterea. ij. ver. presumitur precessisse vel sz Gen. hoc ẽ: qr absolutio ad cautelã est talis nature: vt nõ prestetur nisi q̃n nõ tenuit excõmunicatio: alias est opus vera absolutõe: dic q̃ ratio vera est: qr petens absolui ad cautelã fũdat se sup nullitate excõmunicatiõis: igitur eã prob. et sicut q̃ se fũdat super electõe petẽs se cõfirmari debet eã probare validã: alias succũbit etiã si ex aduerso nihil probetur. de elec. cũ nobis vbi dixi. Et fundãs se super prescriptiõe tituli requirente debet probare de titulo: alias succumbit. vt no. de testi. fraternitatis. ¶ Octauo q̃ro si bñficiũ erat creatũ tempore date: sz nõduz dotatũ. Dicit Pau. q̃ veniet in litteris: sufficit eniz q̃ est creatũ: põt eniz agi vt dotetur, put dicitur de cõse. distin. i. nemo et in. c. cũ sicut. de cõse. eccle. vel alta. ¶ Nono q̃ro si tẽpore date ordinatũ erat p episcopũ et capitulũ de creando beneficiũ: tamẽ nõduz erat creatũ dicit Pau. q̃ nõ venit in litteris: qr debet esse creatũ cũ effectu tẽpore date de eo qui mit. in pos. c. i. de re iudi. cũ aliquibus. de appella. si a iudice li. li. vi. ff. de re iud. l. iiij. §. aut prior. ¶ Decio q̃ro si bñficiũ tpe date est exiguuz ita q̃ cadit litteris: sed postea ampliatur ita q̃ nõ cadit vel q̃ nõ debeatur impetrãti: vt attendatur data. Lau. hoc omittit disputatõi. Sed tu solue per superius dicta in tertio: et septimo cõtrario: q̃ ex quo erat i substãtia tẽpore date variatio qualitatis nõ impedit effectũ gratie per cle. si de beneficio: de preben. ¶ Undecimo quero qđ si bñficiuz nouiter creatũ fuit ordinatũ de alio q̃ de impetrãte: et nũc vacat an debeatur impetrãti: glo. vltima in ver. et tamẽ dicẽdo dicit q̃ nõ vt hec decre. procedat generaliter: quod tenẽt Gen. et Paul. ¶ Duodecimo q̃ro si impetrãs erat prius canonicus. glo. eadem in ver. sed si ponis soluit. et dic vt in ea. vsq3 ad fi. cum qua tenẽt Pau. et Gen. et Steph. sed declara hoc plenius per id qđ superius dixi in septimo cõtrario: ibi ad sextum. de. c. cum. M.

¶ De electione et electi potestate. Rubrica.

Um rationi.[a] Nota rõnẽ ẽ oibus eẽ reddendã de quo hic tractat Genze. sed plene dixi de rescri. si q̃n. ¶ Scdo no. q̃ sufficit inducere rõnem etiã nõ inducto aliquo textu vel glo. vel alia auctoritate: alicuius doctoris qđ nõ. hic Gen. et probat principiũ hic in vbo rõni. p hoc de pbẽ. ratio: nã etiã lex nõ est aliud q̃ id qđ rõne cõsistat. i. di. cõsuetudo. ¶ Tertio nõ: q̃ pfessio et religio sũt termini cõuertibiles: qđ eniz dicit in pn. pfessionis. J. dicit religionis: tñ large loquẽdo religiosus: hz in plus: nam et nouitius dicitur religiosus. J. eo. nullus. lib. vi. de senten. excommu. nõ dubiũ et eo. ti. religiosi. libro. vi. ¶ Quarto nõ de clausula[b] decreti. ibi q̃n si secus et c. de hac clausula dixi in. c. ad petitiões de accusa. quid scz operetur et no. glo. in clemen. vna. J. de immu. eccle. in glo. per hoc: et ibi dico in. vij. notabili et in primo cõtrario. ¶ Quinto nõ. de clausula corpso qđ sonat sm Gen. absq3 alia sententia et simile verbũ. J. e. quã fit in fi. et. c. nullus: et. c. si religiosus: li. vi. ¶ Sexto no. q̃ sub hoc nomine religiosus: venit ẽt nouitius. pro hoc qđ. J. dixi in. iij. notabili et facit tex. hic in ver. sup hoc et in vbo religiosus iuncta glo. ¶ Septimo nõ. q̃ aliq̃n reperitur ecclesia regularis q̃ cũ h ẽ cathedralis: et sic duplex qualitas concurrit circa idem qđ est ideo: qr nõ sunt qualitates incõpatibiles. ¶ Op. q̃ religiosus dũmodo pfessus possit eligi ad monasteriũ cuiuscũq3 religionis: eo. titu. nullus. li. vi. sol. in glo. i. cũ qua iunge glo. in verb. socientur: nã ante hoc. c. de hoc erãt opiniones: et p decisione q̃ hic ponitur fiebant rationes et inducebantur iura. de quibus in glos. preallega. in ver. socientur: sed in cõtrariũ inducebatur tex. d. c. nullus i vbi videtur expressum cũ dicit religiosuz nõ pfessum nõ posse eligi ad monaster. ũ sue vel alterius religionis: ergo a cõtrario pfessus potest: et cũ hac inductõe stabant multi doctores: vt Jo. an. et arch. vt i glo. i. sm quos oportet hodie cõcludi. c. nullus. esse correctũ idẽ Gen. nõ tñ pfistit: sz p alternatiuã vel dicit posse dici q̃ argumẽtũ a cõtrario qđ ibi sumitur hodie cessat. cũ hec cle. cõdicat p hoc qđ no. d so. cõ pe. c. ij. in glo. ij. et. c. significasti. in glo. ij. et sm hoc oportet dici q̃ in. c. nullus verba ibi vel alterius: nõ stant dispositiue: sed prohibitiue: et ideo nõ probatur id qđ inducitur nec argumentũ a cõtrario sensu poterat inde sumi cũ cõtrariũ esset iure expressũ: nam etiã ante hoc. c. expressuz erat q̃ homines dispari pfessionis nõ sociarentur. eo. titu. cũ causaz. xvi. q. vij. in noua: et ad rõnem quã fecit h glo. i. in v. prohibẽ. Rñdẽt aliqui q̃ procedit in ecclesia nõ collegiata: secus in collegiata ẽt seculari: de quo. J. in glo. pe. et dic. i. J. q. xvij. h tamẽ nõ obstante puto q̃ gl. sit verior: et q̃ añ hoc. c. poterat religiosus eligi ad monasteriũ alterius religionis: qr edictũ de electione est prohibitoriũ: ad. c. cũ cãm: et. c. in noua. optime rñdet gl. in vbo socientur: pro ista littera in v. prohibemus: et ver. de cetero: quasi secus fuerit añ hoc. c. ¶ Scdo op. q̃ imo possint sociari hoies diuerse pfessiõis: nã i eadẽ cã pñt eẽ testes vel procuratores vel arbitri: vel iudices religiosus et si religiosus. de pc. c. i. li. vi. de testi. tã litis. de ele. cũ i veteri: de renũ. veniẽs: de arb. p tuas. dic q̃ nõ debeãt sociari collegialiter: vt sint vnũ corpus vel collegiũ: sz vt singuli nõ prohibetur vt in cõtrarijs sz Pau. de quo in. c. Joãnes. de testa. ¶ Tertio no. qr hec littera a cõtrario pmittit q̃ q̃libet religiosus possit eligi ad prelaturã sue religionis: cũ solus pfessus sit eligibilis. preallc. c. nullus: eo. ti. li. vi. vbi dicitur requiri expressam pfessionẽ. ad idẽ eo. ti. indẽnitatibus: i pn. eo. li. so. sta. ptrario nec cõtrariũ probatur hic: dz eni hoc. c. per illa suppleri. ¶ Quero nũq̃d hec dispositio procedat quo ad moniales. videtur q̃ sic. propter terminũ cõmunẽ hoies. In cõtrariũ: qr in dispõne sũt termini masculini: ibi religiosus aliquis. scdo ad idẽ: qr hec dispositio est iuris pcedẽtis correctoria. i. c. nullus: eo. ti. li. vi. vt dixi in primo cõtrario: ergo mere dz intelligi in suis terminis: eo. ti. statutũ li. vi. gl. ij. tenet primã: et idẽ Pau. et Genze. p eandẽ rõnẽ p quã gl. s. qr masculinũ cõprehẽdit femininũ: qđ patebit clarius ex duabus sequẽtibus q̃õibus. ¶ Secũdo q̃ro circa id qđ dixi i pxi. q. nũq̃d sit verũ masculinũ[c] cõprehẽdat femininũ. Spe. de dispu. et alleg. §. post hec v. vel ibi masculinũ distinguit: et eius distictõez ponit hic pau. sed sufficit ibi videre. Ipse autez Pau. aliter distinguit sz aliquos q̃ aut agitur de fauore aut de odio. Primo casu masculinũ cõprehẽdit femininũ. Scdo casu aut subest casus rõnabilis aut nõ. Si rõnabilis: vt qr agitur de delictis pniciosis tũc masculinũ cõprehendit femininũ p hoc. xvij. q. iiij. ne quaria si qs suadẽte: vbi ẽ casus iũcto. c. mulieres. de sẽ. excõ. si aũt ẽ casus nõ rõnabilis: vt qr agitur d dãnãdo aliquẽ ex facto alieno: tũc nõ cõprehẽdit. l. i. §. q̃re. ff. de vẽ. i pos. mi. q̃ fuerũt vba Jo. d are. et primũ mẽbrũ q̃ i fauorabilibus mascu-

[a] ¶ Cum rõni. Uide de materia hui9. c. nã. p Domi. Anto. de bu. in. c. abbate: de v. sig. in. iiij. col. vide etiã tex. in. c. si cui nulla in pn. et ibi dicta de si mo. Phi. frãc.

[b] ¶ De clausula decreti. Adde Abb. i. c. ceterum: in. ij. col. d rescrip. Bart. Pau. de ca. et Alexã. de imo. in. l. solum. C. de testa.

[c] ¶ Q d masculinũ. Adde l. c. ij. de rescri. lib. vi. bart. i. l. i. ff. de v. b. si. Jo. d imo. l. xxxvij. cõsi. incipiẽte. i casu premisso Pe. de anch. i cle. i. de bap.

siuũ cõprehẽdat femininũ: pbat ex notatis p gl.in.c.generali.eo.ti.li.vi. hec pcedũt qñ pferẽ masculinũ sub noĩe appellatiuo: sed si sub noĩe pprio tũc nõ cõprehẽdit femininũ l.si quis ita.§.i.ff.de test.arute.et hoc vltimum ponit Spe.et Cy.post eũ.C.de seruis fugi.l.quicũq3. Uel clarius distingue q aliqñ masculinũ pferẽ p nomẽ pprĩu: aliqñ p appellatiuũ.d.l.si qs ita.§.i.cũ sua gl.ff.de testa.tu. fallit vbi pferẽ a lege: q2 nomẽ ppriũ alicuius expssum in dispõne iuris cõis habeẽ p nõ adiecto: vt dispositio sit cõis et ppetua: vt in pma pstitutõe.C.circa finẽ.no.Dy.in regula.qd alicui gratiose.li.vi.p hoc dẽs decretales q dirigunt certis psonis q tñ faciũt ius quo ad oẽs nisi sint puilegiantes. Si aũt p nomẽ appellatiuũ qñq3 pstat de mẽte pferẽtis siue sit legislator siue alius et tamen mẽti.l.lucius.§.qsitũ.ff.de leg.iij.et de v.sig.in his ptere.et c.intelligẽtia.aliqñ de mẽte nõ pstat et tũc aliqñ pferẽ in mã differẽti.i.q pgruit masculo et nõ femine: aliquãdo idifferẽti.si differẽti nõ cõprehẽdit femininũ.p hoc allegãt aliq.C.de pen.l.alienã.ff.de pen.l.pe.et l.neq3. Sz hoc exẽplũ reprobat Ja.de are.nã officiũ pcuratoris hĩi põt cadere in feminã.l.feminas.ff.de pcu.et de psti.vti.cũ dilecta.de quo i Spe.de pc.§.i.circa pn. Exẽplifica ergo p.c.noua qdã de peni.et remis.p.l.si.ff.de legi.tuto.et de reg.iu.l.femine. Si aũt in mã idifferẽti q cõgruit masculo et femine qñq3 sumus in casu fauorabili qñq3 odioso: si i fauorabilibus cõpbẽdit.d.l.si ita: de testa.tutel.et in gl.c.generali.si in odioso distigue: vt.ẽ. fm Ja.de are.q aut est casus rõnabilis aut nõ rõnabilis et c.vt.ẽ.dixi.et adde q dico.J.de cõsang.et affi.cle.vna.in.v.pˀrio: et de rescri.significãt l iij.no. ¶ Tertio qro circa hoc quo casu masculinũ cõprehẽdit femininũ: an hoc fit ex pprio significato: an p interptationẽ: vel p extẽsionẽ gl.in.l.i.ff.de vb.sig.dicit q ex mẽte legislatoris. Ex quo dico q nõ bñ allegaẽ p eos q ex ea colligũt q fit p interptationẽ.qd.n.ẽ de mẽte nõ ex extẽsione: sz ex vbo significato.nã lex et mens legis.idẽ qd no. Dy. in regula si.li.vi.p hoc.ff.de legi.l.scire: et qd dixi in mã statutoz de psue.cũ dilectus: et p hoc q masculinũ cõprehẽdat femininũ p pprio significato ẽ tex.d.l.i.ff.de vb.sig. cũ dicit cõplectiẽ: et nõ dicit extẽdaẽ. Dy.tenuit q hoc fit p interpretatiõẽs: et iõ dixit q in statutis masculinũ nõ cõprehẽdit femininũ: p h.ff.de vb.sig.l.pnũciatio.vbi dicit q pcingiẽ etiã p extẽsionẽ: dic q qñq3 sumus in terminis cõibus et qd est indubitatũ q2 terminus cõis signat femininũ eque et pncipalr sicut masculinũ vt est terminus hõ.ff.de vb.sign.l.hoĩs: et qd ibi dẽ in gl.ij.in pn. Aliqñ dispositio fit p terminũ nõ cõẽz et tũc aliqñ p terminũ substãtiuũ aliqñ p adiectiuũ.pmo casu pprehẽdit p extẽsiõez: vt si dicebat equus nõ veniat equa nisi i eo casu quo dz fieri extẽsio.d.l.pnũciatio. Si aũt est terminus adiectiuus aliqñ pferẽ simplr sine substãtiuo et cõprehẽdit femininũ xvij.q.iiij.si qs suadẽte.iũcto.c.mulieres: de sen.exco.et est rõ: q2 subaudiẽ substãtiuũ cõe: vt in.d.c.si qs.s.homo suadẽte et c.aut pferẽ cũ substãtiuo et tũc distigue: vt.ẽ.q aut substãtiuũ ẽ generis cõis: aut masculini.nã adiectiuũ restringiẽ ex substãtiuo sicut talia sũt subiecta qualia pdicata pmittũt: de fide istru.inter dilectos. ¶ Quarto qro: q2 vidimus qñ masculinũ pprehẽdit femininũ: qd e cõuerso.dicit glo.in.d.l.i.ff.de vb.sig.q nũq3 p hoc.l.si ita sit scriptũ.ff.de leg.ij.Spe.tñ in v.vel ibi masculinũ: allegato.ẽ.q.ij.põit ad h exceptõez quã dic: vt ibi p pdicta: maxime q dicta sũt in duabus primis qõnibus: possumus diuicari gl.scdaz h q q2 h ponĩ in rõne decidẽdi terminus cõis lz in dispõne ponaẽ masculinũ: tñ pprehẽdit femininũ. Sz difficile est rñdere ad rõnẽ quã.ẽ.feci in.i.q.q dẽat restrigi h.c.tãq3 correctoriũ alioz iuriũ: puto tñ cũ gl.vt rõ hic extẽdat dictũ: q2 ex rõne legis mẽsuraẽ eius dispositio: reg.si.cũ notatis p Dy.li.vi.et de hac mã qñ masculinũ pprehẽdat femininũ tractat Arch.in palle.c.si qs suadẽte.Cy.et alij in.l.qcũq3.C.de ser.fugi.bar.i.d.l.i.de vb.sig. ¶ Quinto qro psupposito q h.c.hẽat locũ in monialibus qd si monasteriũ monialiũ regiẽ p marẽ. So.vt l gl.ij.et idẽ Gẽ. ¶ Sexto qro nũqd in ecclijs secularibus pñt sociari

a ¶ Quẽ dicit cõprehẽdi. Add de Inn.i.c.ab hac fane de v.sig.eo.tn.c.de cernẽnˀ de iud.et io.c.romana §.i.de fo.cpe.li.vi.Arch.i.c.de aleruz de cõstitũ.lib.vi.

b ¶ Ministri fratri. Adde q f.in cle.exiuiz in.§.statuimˀz i.i.q.i apostil.de sepul.

hoies diuerse pfessiõis adeo q nõ sit locus huic phibitõi. glo.ij.dicit q sic pp vbũ monasterijs: et idẽ Pau. et Gen. ¶ Septimo qro pout qrit eadẽ gl.qd de ecclia sancti Ambrosij.et solue vt i ea. ¶ Octauo qro qd si monasteriũ vnius habitus vniẽ monasterio alterius habitus.dic Paul.q hec vnio fieri nõ poterit si vtrũq3 monasteriũ remanet i suo iuribus ita q vnio fiat solũ quo ad hoc vt hẽant eũdẽ platũ: nã semp p hoc sequereẽ p hac cle.q aliqs alterius habitus et religionis eligereẽ: p hoc rõ cũ possit vnus et idẽ eẽ duplicis religiõis vel habitus.de ele.cũ monasteriũ. Et circa hoc pseqẽ pau.qnq3 modos vnionis q notẽ.i.c.i.ne se.vacan.vbi ẽt tãgit gl.et ẽt tz pau.q vnio fit alio mõ q pdicto: vt q2 ẽ vnio trãsfusiue: q2 vnũ mõasteriũ ex toto subijciẽ alteri: q2 tũc talis vnio ẽ ipossibilis: nã cessat rõ pdicta cã p h nõ vniaẽ p hac cle. ¶ Nono qro si supior veniẽdo nõ dixit aliqd de ordinibus vl dispẽtate habitˀ et põe l vniõe trãsfusiua videreẽ dicẽdũ q nõ teneat vnio nisi aliũde appeat q veniẽs sciuerit nãz hñiie oz: vt q2 ẽ epõ qui psumiẽ scire nãz hñficioz sue diocesis: secˀ de legato vl papa q nõ sic psumiẽ scire p h qd no.Lau.J.de of.or.cle.ij.vbi dico i vi.q.et Jo.cal.de pces.pb.cũ nris.q.vi.vbi dico.q.xvi.nã fortasse si sciuissẽt ab vniõe abstinuissẽt qd hũi i.q.fci possz tñ dici q sufficit q de vniõe pstet.vz.n.psumi oia fuisse solẽniẽ agitata sm ea q no.de re iu.sic.et si de vb.ob.l.sciẽdũ. ¶ Decio qro cuz dicit tex.de pla.qd pphẽdaẽ sub h vbo. So.vt l gl.i v.platũ et idẽ Lau.q dicit ˀ pphẽdi quẽlibz administratorẽ hñtẽ ppetuũ offĩm ẽt si sit taẽ q possit ad nutũ supioris amoueri: de sup.neg.pla.cle.vna ad si.xvi.q.i.de psẽtiũ.pau.idẽ ẽt cũ gl. vt pphẽdaẽ platˀ qcũq3 noie cẽseaẽ: de vb.si.qm̃s.Ex.px.cle.i.et qd nõ.tex gl.i sa colligiẽ ministrũ fratzˀ minoz et custodẽ dici platos.qd singularimo.et pñ semel obtinui i.q.fci.ci.oppõeret cuidã pnicialis pdicatoz q si poterat eẽ pcurator p cle.J.de pc.religiosus.fuit.n.pnũciatũ q sic: q gl.i.i.d.cle.itelligit de si plato. ¶ Undecio qro nũqd religiosus vniˀ religionis possit eligi i mõachũ alteriˀ religiõis: gl.ea.arguit q si p pnicipiũ huiˀ.c.q2.subest rõ diuersitatis. Cõtrariũ dicidit p vbũ platũ: q2 i dispõne solũ de platis phibet: tenimus tñ ad c.cũ singla: vbi distigniẽ: et dic gl.Lau.pau.et Gẽ.et Mat. idẽ qd itellige cũ distinctiõe vt dixi i.c.si.de ele. Et ad rõnẽ p ria dic q iõ dispẽtatio nõ vrget: q2 qñ itrat aliã religiõez cõformat se illius3 i plato vltra rõnẽ dispẽtatis sub ẽ rõ minoris istructõis alteriˀ religiõis: vñ quo ad h rõ restrigiẽ p dctũ sicut.ẽ.dixi i.iij.q.q aliqñ dctũ extẽdiẽ p rõnẽ. ¶ Duodecimo qro qd si religiões sint diuerse: sz sint eiusdẽ pfessiõis an pcedat phibitio huiˀ cle.gl.i vbo religionis dicit q sic: q.quẽ no. Et q nõ.diuersitatẽ iter religiõez et pfessiõez. Jnẽ no.me l us q religiões si diuersificaẽ ex pfessiõe: nã oẽs pueniũt i pfessiõe q ad substãtialia qbˀ i.c.cũ ad monasteriũ: de sta.mo.sz diuersificaẽ sz diuersos fines imediatos: qd plene no.de regula.sane.vbi dixi. ¶ Deciotertio qro circa h qd si religiões huc sũt p oia pes ptercz q ad inuẽtores: nũqd dicaẽ diuerse: vt sit locus huic cle.vr q sic: q2 attẽdiẽ id ẽptiũs si respectu rep: sz respectu psonaz.de rescri.abbatẽ.pau.tz ptriũ: q2 q adiuẽtores oiuz religionũ possumˀ dicẽ vnũ eẽ iuẽtorẽ et auctorẽ.s.deũ de reli.do.c.si.lz sint diuersi iuẽtores.s.istrales. Et q ad h possumˀ sm iuẽtorẽ i casu pmisso dicẽ potius imitatorẽ pmi.xxiiij.q.i.acaciuz: ad hoc: q2 nõ ẽ curãdũ de diuersitate nominũ: sz de effectu.C.de heret.l.qcũq3 ibi dispar nomẽ: sz idẽ sacrilegiũ ad idẽ de hẽti.excõicamˀ i.et ij. ¶ Decimoquarto qro si nõ pstat qs fuit pmus iuuẽtor: nemo tãgit dic idẽ qd i pcedẽti.q.q2 stat rõnẽ religiones nõ diuersificanẽ ab iuẽtoribus: sz a diuerso fine imediato: vt dixi.ẽ.q.xij.vl quo ad casũ nrz: diuersificaẽ ẽt ex diuersitate habitˀ.et qñ itelligaẽ: dic vt in seq.q. ¶ Decimoquinto qro: q2 h diuersificaẽ religio p diuersitatẽ habitˀ p qd cognoscaẽ hec diuersitas: dic vt i cle.eo.J.de regula. ¶ Decimosexto qro circa hoc nũqd diuersitas coloris diuersificet habitũ glo.in ver.vl habitus notabiliẽ distiguit q aliqñ color ẽ de substãtia religionis: et tũc diuersificat et aliqñ non. Exẽplificat vt in glo.et tũc nõ diuersificat.et idẽ Paul.pro hoc qd no.

hoc qđ nō. Archi. xvi. q. vij. in noua et nō. singularit istā gl. ¶ Decimoseptimo qrō nūqd h dispositio suo tpe habuit locū q ad electiōes pteritas: gl. in v. de cetero. dicit q non. Ad qđ op. pstō q fundat sup iure nāli respic pterita o visur. cū in. et qđ ibi nō. de psti. c. fi. ad h pstō fundat sup disparita te pfessionis euitāda. qđ fuit ēt phibitū o iure diuino. Deu tero. xxij. nō arabis i boue et asino. So. s3 Lau. fuit de h qđ in qdā monasterio dioces. tholosane in q post electionē et añ publicatonē hay cle. facta fuit electio ad platurā de mo nacho alterius religiōis: s3 dicit q viu e pmū p vbū de ce tero: dic q ēt h vbo cessante idē foret dicēdū cū de nā pstō nis fit pcernere futura tm̄. de psti. c. ij. et c. fi. Et maxie: qi h pstō corrigit ius pcedēs: vt dixi. s. in pmo qrō: et sic stricte intelligēda co. tit. statutū li. vi. Et ad rōnē pria dic q illud: nō arabis et c. fuit mysticū et intelligit nō s3 lrā: vt exponit in. c. cū cā3 eo. tit. nec phibet disparitatē nisi qñ e totalis di sparitas put dicit gl. iij. ¶ Decimooctauo qrō: qr in exē plo posito i qōne pcedēti fuerat facta electio post pmulga tionē hay cle. nūqd dispositio huius cle. ligauerit statim añ publicatonē et añ duos mēses: vt q nō p id qđ nō. s. in phe mio in gl. in v. o cetero. In priu: qi ista cle. h3 decretū anne xū. et clā decreti afficit ignorātes: de rescrip. ibi qi li. vi. de pbē. dudū: et c. si apostolice. co. li. et o pces. pbē. cle. i. Et hāc ptē t3 Lap. iducēs nō. p Arch. xix. di. §. i. sup gl. i. et p Pau. s. in phemio huius pilatiōis vbi dixi. Jo. de fan. dicit se o h dubitare: nā videret s3 eū q cum clā decreti h adyciat p modū pstōnis nō debeat afficē añq ipsa pstō sicut dicimus in puilegio nō. s. in phemio in v. de cetero: et pt forte eē rō diuersitatis iter alios: qr decretū alias nihil opaf cū nulli tas actus inducētis p pueniētiā ēt sine decreto cū sufficiat legislatorē aliqd phibuisse. l. nō dubiū. C. de legi. maxie cū alia pena addiecta nō fuerit: vt nō. Jo. i. cle. i. in pn. in puile gio āt secus ē qr et l3 imediate nō liget vel nō opef: opabit tm̄ tpe q pstō cui⁹ nā3 imitaf opatiōe: secus si adyciaf ab hoie vt in priu. s. in. d. c. tibi q. et sibibus. S3 ad hāc rōnē quā hñ puidit Lap. rñdet ipse Lap. q h decretū l3 sit accessoriū tra hit ad se pncipalē. i. ipā3 pstōne3: et imutat eius nā3: sicut in simili de iureiu. debitores: qđ dcm̄ si sustineri pt singulare ē. ¶ Op. ad h: qr decretū appositū sub pditōe suspēdif i euē tu3 pditiōis: cle. vnic. in pn. et de pces. pbē. sed pstō cū pmul gaf q ad vi3 ligandi ē sub pditōe si publicabif et si lapsi fue rint duo mēses p rōnē supius dicti s et c. Sol. h rō multum viget p quā puto potius dicēdū decretū suspendi: na3 in. c. tibi q et sibibus: vbi df decretū afficere ignorātes semp ine nies q dispō statī3 tenuit et nullā pditionē tacitam habuit. ¶ Decimonono qrō circa h qd si añ hāc cle. ex priuilegio vel psuetudine obtētū erat q vnū monasteriū de gremio al terius qđ erat alteri⁹ religiōis eligeret sibi platū p. c. cū di lectus. de psue. et p. c. abbate. de vb. sig. nūqd fuit sublata p hāc cle. dic q nō s3 Pau. ex q si fecit mētionē de illa. o psti. c. i. li. vi. ¶ Uigesimo qrō circa id qđ dixi in pxi. q. an ho die posset induci talis psuetudo. Pau. q nō: qr eēt irratio nabilis. pbat pncipiū huius cle. dic gñalius rōnē: qr o iure canonicū pt induci psuetudo: p h cle. sequēs in pn. et rōnes qre de iure ciuili: p inferiorē a pncipe pt induci psuetudo o legē et de iure canonico nō pt induci o canonē: dixi in repe titiōe. c. q in eccliar. de psti. ¶ Uigesimoprio qrō qr h phi bef electio tm̄ an monachus[a] possit postulari ad platurā al terius religiōis: gl. i v. eligaf: dicit q sic dū tm̄ postulef a pa pa. Lau. et Gen. dicūt indistincte q postulari pt p. c. cū mo nasteriū: eo. ti. et c. officij: q nō multū faciūt et dic pmū vius qđ ēt t3 Pau. et Steph. qđ plenius dico in se. q. h pcedūt pterq q ad mēdicātes. hi. n. nō postulāt ad aliquā eccliam vel monasteriū ex sui ordinē: vt in exuagēti. dispēdi. Joi. xxij. Lap. ex eo āt qđ dixi q alij religiosi debent postulari a papa nō. q iferior a papa: vt epo nō pt dispēsare o hāc cle. Steph. q ēt iducit nō. p Inn. de tēpo. ordi. dilectus: p h qđ dixi eo. tit. officij. ¶ Op. ad h qr si nō phibef h postulatio: q a quocūq supiori poterit postulari. So. doctores h nō cō siderarūt: tm̄ puto gl. esse veram pp id qđ dicā in sequēti. q.

¶ Uigesimoscdo qrō qđ si puidef p viā puisionis: gl. eā dē subtiliter disputat: tādē decidit de mēte huius cle. Idē dicēdū: qr subest idēptitas rōnis: et h maxime vbi puidens facit h iure deuolutiōe qđ dic vt in gl. Cōe. tā in pcedēti qōne q in ista vf sentire idē: qr debemus pōderare mētē potius q vba. ff. de excu. tut. l. scire. §. illud: p hoc co. ti. si postq. §. i. li. vi. et de iureiur. cle. romani. §. vez tm̄ in pcedēn. q. dixi re ligiosū3 alterius religionis posse postulari ab epo et ab ab bate: p. c. ij. lviij. di. p nō. p Inn. de postu. pla. c. fi. vñ vf sibi pdicere dicēs p verbū eligaf: pprehēdi puisionē et nō po stulatiōe3 cū tm̄ sufficit idēptitas rōnis. pan. t3 simplr cū gl. nā plus ē pferre q eligere cū puisio pprehēdat idē q ele ctio et pfirmatio p h qđ nō. de cā pos. cū olim. Quid pclu des. dic q ois modus assumptionis ē phibitus: qr l3 h cle. sit restringibilis: tm̄ iura restringibilia pprehēdūt casus eius dē rōnis. d. c. si postq. §. i. habuit q text. respectū ad id qđ cōiter fit. qr vbi est pgregatio pcedif p electionē. xvi. q. vi. pgregatio. s. de elec. c. i. p h dico q qr rō huius cle. h3 locū ēt in postulatiōe: vez ē qđ dicit gl. q solū a papa poterit fie ri postulatio q pt o ius dispēsare: de pces. pbē. pposuit: et sic nō a legato ēt de latere p h qđ nō. in spec. de legato. § pstiter ver. et gñaliter. ¶ Uigesimotertio qrō si electio facta ptra hāc cle. pfirmef gl. in v. inane. dicit q nihil opabitur. Idē Pau. qui ēt refert circa hoc dictū Cōpost. de quo in seq. q. Idem ēt Gē. qr cū electio sit nulla pfirmatio nihil pdest: vt nō. o cau. pos. cū super. ¶ Uigesimoquarto qrō circa id qđ dixi in pxi. q. qd si papa pfirmet. vf q teneat cōfirmatio et approbef electio: qđ est vez si sciēter fecerit cū possit sup plere nullitatē surgentē ex iure positiuo: qr est supra ius l3 secus sit qñ nullitas surgit ex defectu iuris nālis: vt qr nō in teruenit psensus eligentiū: qđ nō. Cōpost. s. eo. qđ sicut. S3 Jo. de lig. hic et ibi dicit qđ ēt supplere pōt defectū iuris nā lis: in exēplo pmisso qđ dicit vez quo ad h vt faciat platum eū quē pfirmat. S3 hec pfirmatio est potius puisio. p h qđ nō. de ele. q fit in gl. vlti. in fi. lib. vi. non. n. posset supplere: vt censeref iste electus q nō fuit electus. ¶ Uigesimoquinto qrō in ver. p hoc cū dicit religiosus: qd de nouitio: et qd de mēdicante. solue: vt in gl. alle. et idē Pau. et rōnem huius qre pmittif religiosus eligi ad epatu3[b] reddit Gen. pp ma ius periculū qđ ē in vacatiōe epatus: pp multa q ita spectāt ad epm qđ nō ad iferiores. p hoc. de sentē. excō. qr pericu losū3 lib. vi. dicit et alias rōnes. vt nō. eo. titu. c. nullus in gl. fi. lib. vi. ¶ Uigesimosexto qrō qr hic fit mētio de habitu: an religiosus dimittēdo habitū ex quacūq cā sit excōicat⁹. So. Matth. q nō: s3 tūc tm̄ qñ temerarie: ne cleri. vel mo na. c. ij. lib. vi. et intelligo temerarie put nō. gl. in. c. i. in glo. nunqd: de sentē. excō. lib. vi. ¶ Uigesimoseptimo qrō nū quid religiosus[c] possit prefici ecclesie seculari citra epatu3. ista qōnio pōt intelligi de ecclesia nō curata: et tunc dic q nō per id qđ df hic in glo. pe. ibi. in priū facit qđ nō. Hosti. et per iura q allegat hec glo. priū tm̄ vf tenere Matth. di cens q ēt posset eē canonicus in ecclesia seculari. primū ve rius. permittif. n. q monachus assumaf ad bñficiū curatu3 ppter officiū predicandi: de sta. mona. qđ dei. hoc ergo ces sante secus dicendū est: pro hoc de regula. super eo. vbi te net Hostiē. et de reli. do. inter quattuor. qđ dixi de vi. et ho ne. cler. de us. q. vbi de hoc in gl. Pōt scđo intelligi de ec clesia curata: et tūc dic q duplex ē cura. qdā pprie et vulga riter p oēs nūcupata cura. vt cura quā h3 ecclia prochialis in suos prochianos: qdā est cura nō sic pprie dicta: vt cura quā h3 platus ecclie collegiate in illos de collegio: de offi. ordi. cū ab eccliar o pma oēs pcordāt q monachus ad in lē possit eligi p. c. qđ dei. de sta. mo. cū ibi notatis. o scđa cu ra disputaf h in gl. q factis hicinde rōnibus dic h egere de claratiōe Pau. āt dic forti⁹ ad hāc posse monachū assumi qr si pt talis platus si hēre curā quā hēat curā sui collegij. et dicit Pau. q Hosti. nō intellexit de dignitate pncipali cū dixi monachū si posse hēre ppositurā vl decanatū: qr semp talis pncipalis ē cura: vt pdixi rōne collegij: s3 de nō pnci pali qđ t3 Jo. de lig. et sic semel psului florētie. S3 Lap. dic

a ¶ An mona chus. adde glo. in. §. s3 aliō. lxi. di. Inn. i. c. i. o postu. pla. doc. in. c. admonent o renū. et i. c. va lētinian⁹. lxiij. di. Jo. de fant. in. c. pen. et vlt. lxxiij. distin.

b ¶ Religio sus eligi ad epa tū. qd de cardi nalatu. Et an monach⁹ vl ca nonic⁹ regula ris possit eligi i Cardinalē quē admodū et epi scopū vide per Bal. i auc. licē tiā. C. de epis. et clemē. Phil. Franch.

c ¶ Nūqd reli giosus. Adde Do. in. c. pe. de vi. et ho. cleric. hoc. i. c. i. de el. et cle. i. de deci. an. o hu. i. c. qđ dei. de sta. reg.

ꝙ iura q̃ dicũt monachũ posse eligi ad curã intelligũt ͦ cura pmo mõ dicta. s. in parochianos. ar. c. statutũ li. vi. ne cleri. vel mo. statutũ eodẽ lib. nã in tali pparie exercet officiũ pdicandi. p hoc induco capi. ꝙ dei. qḋ expsse dic̃ de cura parochianoꝝ. Itẽ. c. statutũ eo. tit. li. vi. vbi di ꝙ iura disponẽtia hñtes ecclesiaꝫ parochialẽ teneri ad sacerdotiũ infra annũ eo. tit. lꝫ canon. li. vi. nõ cõprehẽdũt ecclesiaꝫ collegiatã ⁊ rõnes ibi reddunt ⁊ inter ceteras hꝫ: qꝛ nõ est tñ piculũ vbi ẽ collegiũ sicut vbi est vnus solus: ppterea dic̃ ꝙ si ecclesia collegiata nõ hꝫ curã nisi collegiũ: potius dicendũ ẽ monachũ ad talẽ eligi nõ posse: secus si hꝫ curã parochie: cõter tñ tenet ꝙ indistincte p dispẽsationẽ epi possit monachus pfici ecclesie curate ẽt nõ hñti aliã curã nisi in collegiũ: qḋ tꝫ Io. cal. in d. c. ꝙ dei. ⁊ Fede. de senis in cõsi. cxxxi. ⁊ mã in spec. tit. i. §. cõsiter. ver. itẽ dispẽsat. ¶ Uigesimooctauo q̃ro in eo qḋ dicit de habitu: an clerici seculares [a] dñt hẽre certũ habitum. gl. pe. posset ẽt dici. Sol. ꝙ nõ idẽ Pan. Lap. dicit qḋ satis hñt certũ habitũ: qꝛ nõ religiosũ: lꝫ aliũ ⁊ religiosi religiosũ nõ aliũ: vñ nõ. inter religiosos ⁊ clericos seculares habitus disparitas: pmũ verius p id qḋ. s. ea. q. dico: ⁊ nõ. singulariter hãc gl. in eo qḋ dicit clericos seculares nõ hẽre habitũ determinatũ ex colore lꝫ certi colores sint eis phibiti: nã per hãc gl. pñt determinari multa dubia: nã ex ea cõcludi tur: ꝙ vt aliqd cẽseat determinatũ est necesse vt sit determinatio ad qḋ certũ nec sufficit aliqd de certis ẽ probibitũ. ¶ Uigesimonono q̃ro si eps sepelit in ecclesia nõ cathedrali puta in monasterio mẽdicantiũ an canonica funeraliũ debeat ecclie cathedrali. Ber. q̃rit ⁊ est qḋ hic ipertinens de qua. dic vt dico de sepulturis. cle. dudũ. §. verũ. q. xix.

a ¶ Clerici seculares. Adde Abba. in. c. clerici el. ii. i. v. nota. ꝯ vi. ⁊ honesta. cle. Et Do. de sancto gemi. i. c. iudex laicus in. §. idẽ ĩ pma no. ꝯ sen. exco.

b ¶ Ne romani. Uide dicta de citatione in c. lꝫ: de accusa. Philip. Fran.

Eromani.

[b] Nõ. pro determinãdis [a] opinionibus in ꝟbo indeterminate de quo h̃ i gl. ¶ Scḋo nõ. ex hoc ꝙ ante determinationem est excusabilis qui sequit alterã ͦ opiniõibus: vñ tenuit Pe. de san. de appel. vt debitus: ꝙ hñs opinionẽ vnius doctoris excusat ab expẽsis: qḋ est veꝝ nisi cõiter ab alijs reprehẽderet: cũ. n. cõiter reprehẽdit nõ facit pbabilitatẽ litigãdi q̃ sola excusat: qḋ plene dixi in. c. fi. de do. ⁊ cõtu. ¶ Tertio nõ. dilatiõnẽ cuitãdã in electiõibus: sꝫ maxie sũmi põtificis. s. eo. lꝫ ⁊ in. c. vbi piculũ: in pn. eo. tit. li. vi. ¶ Quarto nõ. ꝙ lex supiorĩs [c] p inferiorẽ tolli nequit: de q̃ in gl. v. ⁊ dico. s. q. ij. ⁊ pseqiẽt Abbas. ĩllã. q. an ex statuto epi liget archiepũs: de q̃ dixi de cap. c. i. ⁊ nõ. de cõsti. c. ij. li. vi. ⁊ in regula cui lꝫ. eo. lib. ¶ Quinto nõ. .vij. vocabula q̃ cõcernunt septẽ modos p quos disponit circa aliqd p hoc gl. in ver. modificari. ¶ Sexto nõ. ꝙ cardinales [d] faciũt cetuꝫ: ⁊ qd sit dico. s. q. iij. ¶ Septimo nõ. ꝙ opinio nõ cõsonans ꝟitati est reijcienda: q̃re di hec de q̃ h̃ cẽt nõ cõsona: dic vt in gl. qḋ ergo ⁊ dico. s. ver. irritũ ĩ pmo cõtrio pluribꝰ seqũẽtibꝰ. ¶ Quero qd sit opinio: dicit Lau. ꝙ ẽ dubia pticularis arbitratio q̃ a doctoribus alicuiꝰ: scię auctoritatẽ assumit. dic melius ꝙ opinio ẽ habitus pbabilis formidine ad oppositũ: ⁊ p hoc differt a fide q̃ est adhesio lꝫ nõ certa. i. nõ per demõstrationẽ ⁊ sciam: tñ certissima qꝛ sine dubitatiõe. s. de sum. tri. cle. vna ĩ pn. ⁊ pseqũere clarius qd sit opinio qd sñia qd psumptio ⁊ similia vocabula q̃ in iure repiunt. vt plene dixi. de psum. lras. ¶ Scḋo q̃ro nũqd ꝙ dr hic legẽ supiorĩs nõ posse tolli p inferiorẽ pcedat indistincte: gl. in ver. inferiorẽ ꝙ sic: ⁊ dicit Pe. ͦ anc. ꝙ nec directe: nec indirecte h̃ põt. de iureiur. venientes qḋ facit ad qõnẽ an statuto ciuitatis possint habilitari spurij: vt succedant pr̃i. ⁊ vr̃ ꝙ nõ: qꝛ hoc esset tollere legẽ supiorẽ: sunt ⁊ alie rõnes pcipue: qꝛ vr̃ fauere peccato. ͦ hoc p bar. ff. de testa. l. testi factio. ⁊ plene in cõsilijs Fede. cõsi. cclxxviij ⁊ seqũẽti. de h̃ dic alr̃: vt dixi q fi. sint legi. p venerabilẽ. ver. rõnibus. q. vi. Et h̃ ꝙ inferior nõ possit tollere legẽ superioris: dic̃ hec gl. maxie pcedere qñ ptãs inferiorĩs recipit a superiore quã gl. nõ. qꝛ aliqñ ptãs iferiorĩs nõ sic oĩno depẽdet a supiore nisi q̃ ad h̃ ꝙ subordinat supiori: vt ab iferiore ad ipm possit appellari sicut iudicibus subordinatis ͦ iure ciuili: imo ⁊ de iure canonico ĩ oĩbus platis pt poni exẽplũ

c ¶ Qḋ lex superioris p iferiorẽ tolli nequit. Uide p Pe. de anch. in repeti. c. possessor. e. in vi. in. viij. col. Philip. Fran.

d ¶ Cardinales faciũt cetuꝫ. An cetus cardinaliũ possit cõcedere leges vacante sede. Imo. in. c. vbi piculũ. de elec. in. vi. in fi. vbi not iter. Philip. Fran.

cũ hñt iurisdictiões distinctas: nã lꝫ eps sit iferior archiepo: nõ tñ ab eo recipit ptãteꝫ: p h̃ qḋ nõ. de offi. or. pastoralis in pn. ¶ Op. ad pdicta ⁊ ad textũ sic intellectũ: nã de iure ciuili pñt ppli facẽ leges cõtras ipalibus. l. oẽs ppli. ff. ͦ iusti. ⁊ iur. So. dicũt aliq ꝙ h̃ pñt auctoritate illius legis h̃ pmittẽtis: ꝙ ꝯ dicit tex. iste iferiorẽ nõ posse supplẽdũ ẽ nisi ex pmissiõe supiorĩs: alij dicũt aliḋ de iure ciuili: aliḋ de iure canonico: q̃ solutio ẽ verior: vt plene declaraui in repetiõe. c. q̃ in ecclia: p̃mã pcedẽs solutio vult ꝙ ar̃. l. oẽs ppli. h̃ nõ potuisset qḋ nõ est veꝝ: q̃ãt sit rõ dñie inter ius ciuile ⁊ canonicũ: dixi in. c. q̃ in ecclia. ¶ Op. ad idẽ de. c. vno. de eta. ⁊ q̃ li. li. vi. gl. h̃ addit: soluit ibi iferior tollit legẽ supiorĩs auctoritate illius. c. idẽ Pan. ⁊ p h̃ lr̃a illius. c. in ꝟ. pmittimus. ¶ Tertio q̃ro circa h̃ an possit iferior innare legẽ supiorĩs gl. in ꝟ. tolli: dic̃ ꝙ sic: idẽ Pan. ⁊ Lau. q dat exẽpla: qꝛ alicui ꝯ cõstõnes epoꝝ lata est excõicatio cõ violẽtes. c. denique iiij. dist. alicubi cõ violẽtes. c. cuꝫ inhibitio. de clãde. despon. ¶ Quarto q̃ro de itellectu huiꝰ ꝟbi cetu: gl. dic̃ ꝙ idẽ iportat qḋ collegiũ. Lau. dic̃ ꝙ cetus accipit multipl̃r: aliqñ p senatu. xvi. q. i. ecclia hꝫ senatũ: ⁊ sic p cetu cardinaliũ: alibi p cõuẽtu vl̃ cõgregatiõe. vt dic̃. Isido. ⁊. c. canonici qḋ recidit ĩ idẽ cũ gl. alibi p turba. ff. ͦ vi bo. rap. l. ptor. ij. §. i. Sꝫ ĩ pposito accipit p collegio cardinaliũ: vt dicit gl. ⁊ in h̃ no. text. q dic̃ cardinaliũ romane ecclie. ad excludẽdũ cardinales rauennat. vl̃ sicubi alibi vocarent cardinales. ¶ Quinto q̃ro in eo qḋ papa h̃ statuit sup electi. pape an papa possit statuere vt sibi liceat eligere successorẽ. Io. in. c. his oĩbus. viij. q. i. tꝫ ꝙ nõ: qꝛ nec Moyses h̃ fecit. viij. q. i. Moyses Pan. q dicit ꝙ aliḋ est qḋ papa cũ cardinalibus facit cõstõnẽ sup mõ electiõis romani põtificis: qḋ pt. xxiij. di. in noie dñi. s. eo. lꝫ ⁊ pallic. c. vbi piculũ. Aliḋ ꝙ creet sibi successoreꝫ: qḋ nõ lꝫ sicut nõ lꝫ ex testõ sibi ascribere dignitatẽ. Et si dicat de scõ Petro q eligit successorẽ. Rñdet h̃ nõ trahẽdũ ad cõsequẽtiã: vt nõ. gl. in. c. si trãsitus. lxxix. di. qḋ ẽt dixi. eo. tit. lꝫ. ¶ Sexto q̃ro si eps facit cõstõnẽ ꝙ in elec. successorĩs canonici teneat aliq̃ obseruare an possit illũ: ⁊ vr̃ ꝙ sic: qꝛ gñaliter sibi lꝫ statuẽ: de cõst. di. iij. c. i. iij. q. iiij. nullus: de maiori. ⁊ obe. c. ij. de offi. or. lꝫ. Pan. tꝫ cõtriũ ⁊ h̃ si faceret cõstõnẽ q̃ in aliq̃ immutaret. c. qꝛ pp eo. ti. qꝛ cũ sit cõsiliũ ⁊ lex supiorĩs nõ pt p inferiorẽ tolli: vt h̃. Itẽ talis cõstitutio respicit tps q̃ est futurus si iudex. ff. de iuris. om. iud. l. cũ q dicit tñ Pan. ꝙ ĩ his q̃ sũt sue iurisdictiõis ⁊ p q̃ directe nõ pIJudicat alteri põt eps statuere dũmõ fiat de cõsilio capli. de his q̃ fi. a ma. par. ca. c. i. ⁊ fi. Et dicit Host. de his q̃ fi. a pla. quãto. ꝙ sufficit ꝙ eps requirat cõsiliũ capli ẽt si nõ sequat: seq. n. nõ tenet nisi in alienatiõibus ⁊ alijs maioribus: de h̃. xviij. di. in fi. ⁊ ibi per Arch. Et ꝙ eps nõ possit p suã cõstõnẽ pũare canonicos iure eligẽdi vl̃ ptãtẽ artare. hñ fac qḋ nõ. Inn. ⁊ Arch. ͦ sup. neg. pla. grãdi. li. vi. vbi dicũt ꝙ reges pñt filios ⁊ alios cõsanguineos pũare regno sola volũtate: lꝫ papa vel aliꝰ supior h̃ possit ex cã. de voto. lꝫ. ͦ re iudi. ad aplice. li. vi. de h̃ in d. c. moyses: Pan. ⁊ h̃ pcedit qñ regnũ debet p successionẽ Pan. ex his infert ꝙ eps sup sua electiõe pt nõ veniẽdo cõ c. qꝛ pp aliq̃ statuere. ¶ Septimo q̃ro: qꝛ h̃ phibet ois alteratio quã facerẽt cardinales cõ dispositionẽ. c. vbi picula: ͦ elec. li. vi. qd de cõsti. c. eo. ti. lꝫ Pan. arguit ꝙ cuꝫ h̃ spãliter dicat: de cõsti. c. vbi piculũ: secus sit de illa. c. lꝫ. cõtriũ tñ tꝫ: qꝛ ĩ c. vbi cõfirmat. c. lꝫ. ex h̃ ifert ad qõnẽ: an cardinales possint renũciare illi. c. lꝫ: qḋ dic: vt h̃ in gl. sꝫ nunqd: ⁊ dico. s. q. viij. Et idẽ pt q̃ri de forma. c. vbi si ñ seruata forma illiꝰ. c. cardinales eligũt papã. Pan. s. ea. cle. ꝟ. irritũ: dicit ꝙ si cõcordãt due ptes tenebit elec. p. c. lꝫ. eo. ti. p h̃ qḋ nõ. lxxix. di. si qs pecunia: vbi dicit gl. ꝙ postq̃ papa ẽ electus ñ pt deponi si accusat de symonia ẽt ea pbata p h̃. d. c. lꝫ: vbi dic̃ ꝙ nulla obstãte exceptiõe ille hẽatur p papa: qꝛ duabus ptibus cardinaliũ electus fuerit. ¶ Op. ad h̃ de hac cle. in ꝟ. seq. qꝛ decernit irritũ quicqd cardinales cõfecerint. Et ĩ hoc pncipio statuit ꝙ nihil possint imutare de forma. c. vbi piculũ. Sol. Pan. ꝙ in ꝟ. irritũ: decernit irritũ solũ id qḋ cardinales fecerĩt ͦ his q̃ ptinẽt ad romanũ põtificẽ dũ viuit: vt ibi dr.

Electio aũt

Electio at pape nõ est de pdictio: nõ.n. ptinet ad papã: sed ad cardinales. ¶ Op. ad idẽ: qꝛ papa põt statuere aliquid qd sit de forma in electione pape: vñ statuẽdo formã de cõclaui vr hoc ee de substãtia: et sic circa electionẽ pape sũt alia q substãtialia pueniẽtia. i. q sunt pmittenda vt illud de cõclaui. de q in. c. vbi periculũ: imo plus vr q si oes cardinales simul per inspirationẽ eligerent vnũ in papã añ ingressũ pclauis possz dici q nõ tz electio tanq facta nõ seruata forma illius. c. ibi. n. statuit q cardinales psentes teneant expectare absentes. x. diebus. Si ergo prius eligũt electio facta est pͣ ius: et sic nõ valz. x. di. videos. C. de le. nõ dubiũ. So. qñ et qño teneat vel nõ id qd fit pͣ legẽ. plene dixi de postula. p la. c. si. Et in pposito dic q expectatio absentiũ nõ est d forma: sed de solẽnitate: et potius pcernit ius expectãdorũ q ius publicũ: vñ sicut alie electiones tenẽt nõ citatis citãdis de elec. qꝛ pp: et qd ibi no. eo. titu. q sicut. et. c. ecclesia. ij. ita et tz electio pape nõ expectatis absentibus dũz tñ sit facta a duabus ptibus cardinaliũ: et tz Archi. in. c. vbi periculũ: in pñ. in ver. teneant per. c. lz eo. tit. qꝛ nulla exceptione obstãte et c. et dixi in pcedenti pͣrio: imo plus dicit glo. in. d. c. vbi periculũ in ver. decez diebus in fi. q nõ expectatus nõ põt agere de ptẽptu qd est notandũ. Ex hoc dico q si intra decem dies añ ingressuz pclauis: oes cardinales psentes cõiter eligunt per inspirationẽ tz electio. nã pulsio pclauis fuit vt reducerent ad concordiã qd cessat ex quo sunt cõcordes. Sed circa inspirationẽ magis difficile est tenere q teneat electio duaꝝ partiũ: tñ satis pt defendi ex quo tz facta in cõclaui: ergo fortius pus: vt pvideat q citius põt qd intẽdit illud. c. vbi periculũ: et. c. licet: et oia iura similia. ¶ Op. ad hoc: qꝛ ex quo sequit q si in loco in quo dz fieri electio sint psentes pauci cardinales et sint plures absentes qui tñ venire possent intra decẽ dies: q nihilominus valebit electio facta per duas ptes presentiũ: et sic si soli tres essent presentes valebit electio duoꝝ q̃uis decẽ vl plures absentes sint: in loco tñ de quo venire poterãt intra decẽ dies: qd vr absonũ. So. satis vr fuisse de mẽte. c. vbi periculũ: q intra decem dies nihil fiat de electiõe: tñ. qꝛ nõ oino pbat h ee ita de necessitate q nõ teneat electio aliter facta: ideo veriora sunt pmissa: nec pcedit absurdus statim dictũ: qꝛ non facile pringet qn cũ papa sit maior ps cardinaliũ. Jtẽ et si pringeret sufficit q satisfit iuri: nã ex quo cardinales nõ teneat citare absentes sequit q in ptibus est totũ ius collegij p dictũ. c. lz. obseruãt tñ cardinales formã. c. vbi periculũ: et intra decẽ dies nõ eligunt: vt patuit in electiõe Urbani. vi. et Bonifacij. ix. posset et aliter rñderi ad absurdũ pdictũ: et dici q electio pñtiuz tz ita tñ q presentes sint tot q faciãt duas ptes collegij: et ita loquit Archi. in. d. c. vbi periculũ: verius tñ puto q soli presentes dicunt hẽre ius collegij totius ex q non tenentur absentes vocare: nã et alias in actibus in qbus vocant absentes in numero absentiũ non pputant nisi hi q debẽt vocari eo. tit. qꝛ pp: in v. debẽt: et sic cũz dr q de iure debent due ptes collegij esse psentes. ff. q cuiusqz vniuer. l. plane. ff. de decre. ab or. fa. l. iij. cõputande sunt due ptes ita q in pte absitium nõ pputant illi qui vocari nõ debent: ita nõ. Jnno. eo. tit. ecclesia. ij. in v. pcemptus: q nõ. ¶ Octauo qro: vt querit glo. in v. reprobamus: et soluit: vt in ea. et idez Pau. intelligẽdo tñ q oes cardinales sint pcordes ita q vno pͣdicente hoc nõ possent per regulã in re cõi. li. vi. et. ff. cõi. di. l. sabinus: qd plz: qꝛ ex quo. c. lz: eo. titu. lib. vi. dispõnit de certa forma seruãda quãuis nõ posse tolli nisi maior pcordia intercesserit: interest cuiuslibet ex cardinalibus: vt ob ea nõ recedat quodã interesse singulari. et sic iura statim inducta: de h et dico: eo. tit. lz. q. ix. ¶ Nono qrit Pau. de qbusdã qõnibus q̃s posui i. c. lz. palleg. s. nũqd electio pape spectat ad cardinales. et qd si sũt tm duo cardinales. et qd si ex illis duob' alr i alteꝝ ppromittit an possit ppromissarius eũ eligẽ. Jtẽ qd si nullus cardinal supest: q oia dixi i. d. c. lz.

Uer. Jrritum. Nõ. driam inter ptatẽ et iurisdictionez: qꝛ ponunt h vt diuersa. nã põt esse ptãs sine iurisdictiõe sicut ptãs pferendi bñficiũz vel simile: cũ multa sint iurisdictiõalia q sunt tñ ptãtiõ: et similis dria sit inter ptatez et offm. de of. et po. iudi. de leg. in rub. ¶ Scdo nõ. q per obitũ pape ptãs cetus cardinaliũ i nullis diminuit qn possint ea q pus poterãt: nã solũ pbibet h ne exerceãt ptinẽtia ad papã dũ viuit. ¶ Tertio nõ. de clausula decreti de q aliqd dixi. s. c. pri. in. iij. notabili: vbi remisi ad locũ vbi plenius di. ¶ Op. q cetus cardinaliũ dbeat succedere pape sic collegiũ inferioꝝ epis: qꝛ nõ vr rõ dñe: et vbi eadẽ rõ idẽ ius de trãsla. c. ij. de psr. vel. cũ dilecta. Cõfirmat h multis rõnibus q̃s fec Host. ad hãc ptẽ quã tenuit: q̃s põit gl. d scisma. c. vno. in v. sede vacãte. Sol. vt in gl. pcedẽti rñso in v. nõ psonã. ¶ Scdo opp. ad idẽ de. c. si qs pecunia. lxxix. di. vbi dr: q si qs se introducit in romanã sedẽ pñt cardinales talẽ anathematizare[a]. So. sm Laud. illud restringit ad casuz. c. vbi piculũ: vult dicere q ille anathematizato fit vt possint cardinales eligere seruata forma. c. vbi piculũ: vel solue melius: qꝛ h solũ pbibetur ne exerceãt aliq d his q ptinẽt ad papã dũ viuit qd dixi. s. in. ij. notabili. Sz p anathematizatiõez mõ pdicto nihil exercet de pdictis: cũ tñ possint cardinales anathematizare tanq priuati. i. hẽre illũ intrusuz p anathematizato. qd sonat. c. si qs pecunia: qꝛ dr si tm a cardinalibus: sz ab alijs catholicis et laycis talẽ intrusuz debere anathematizare gl. tñ ibi dr referẽdo singula singulis. s. vt cardinales anathematizẽt et layci illi si cõicent tanq anathematizato: qd tenẽdo dicẽ possumus q cardinales illd faciũt ex ptãte sibi pperẽte ex vi illius c. et tũc stat solutio pcedẽs. ¶ Tertio op. ad idẽ: qꝛ si vacãte sede apostolica remanet aliqs cardinalis legatus in aliq puincia eius iurisdictio nõ tollit: de offi. lega. c. i. et. ij. lib. vi. Sol. Laud. q p h nõ impedit electio pape eũ illã iurisdictionẽ ex curiã exerceant: dic q hoc nõ meruit signari pro pͣrio: qꝛ hic solũ dr de ptinẽtibus ad papã cũ viuit: vt dixi in pͣmo pͣrio. Sz offm legationis est iurisdictio per se distincta. ¶ Quarto opp. ad idẽ de eo qd notat t. Huguitio. lxxix. di. nullus. i. solue vt in gl. in ver. ptãtis. Et ad illud qd tãgit gl. q q põt plus põt et minus. ad qd gl. rñdet dando instantiã quod sufficit. i. q. i. vrgeri. de cele. mis. cũ marthe. dic et aliter q qui pt plus et c. hoc est verz in eodẽ genere potẽtie: et qñ minus ptinet sub pluri. alr nõ: de quo in regula plus li. vi. at in casu nro ptãs creãdi papã: et ptãs creãdi cardinalẽ nõ sunt eiusdẽ generis: nec vnũ sub alio ptinet. ¶ Quero an cetus cardinalium[b] possit aliquẽ restituere fame vacãte sede: vr q sic: qꝛ h pt simplr. vt nõ. Jnn. d re iu. cũ te. g et vacãte sede: qꝛ nihil imutat de ptinẽt. hus ad ipm: vt dixi s. m. ij. pͣrio. Cõtrariũ tenẽt aliq per istũ tex. Jo. de lig. dicit q iste tex. põt intelligi in his q sũt iurisdictiõis ptẽtiose vt illa sint pbibita nõ alia p h vbũ iurisdictiõis. Sed hec reprobat p vbũ ptãtis: qd cõprehẽdit et ea q sũt iurisdictionalia: vt. s. dixi in pmo notabili. Bertrã. petit hoc dclarari dic q põt sicut vincẽte papa p rõnez factã ad hãc ptẽ: nec iste tex. in aliquo resistit q solũ interdicit ptinẽtia ad papã vt nunc dixi. ¶ Scdo qro si p defẽdẽda terra ecclesie cetus cardinaliũ vult mittere nõ cardinalẽ sede vacãte q nõ psentiri poterit cũ ppellẽ: vr q sic: sic epo p vtilitate ecclie pt pcipere clerico vt pegrinet: vt nõ. vij. q. i. q̃uis. p hoc qꝛ nõ e h iter dictũ. Jn pͣriũ: qꝛ nemo e puãdus iure suo sine culpa: d psti. c. i. qd ptigeret i isto si cogi possz. pau. dic q si volũtarie vlt ire pt et hz iurisdictiõez tanq legatus n tñ gñalr: sz nõ pt cogi qꝛ par i parẽ nõ hz ipiũ. d ele. inotuit: dcm plz nõ rõ: nã cet' cardinaliũ nõ e pari imo supior ad singlos de off. ord. irrefragabili. §. excessus diores sũt alie rõnes: qꝛ nõ dz puari iure suo sine culpa. Jtẽ pt dici h ee d ptinẽtibus ad papã q hz ipiũ imediate sup cardinales maxie i arduis talib'. Et p h ad id qd dic pau. q si volũtarie accedit itelligit legat' dico q poti' e nũcius nec hz iurisdictiõez: sz solũ nudã tuitatiõez seu defẽsaz. ¶ Tertio qro circa pdicta: nũqd ptãs cardinaliũ i cõi vl singulari sit cũ iurisdictiõe. et si sit q̃lis e. Ad pmũ dic p. c. his q: de maio. et obe. cũ similibus ibi allegat: nã pbat ibi q et singuli tituli cardinaliũ hñt iurisdictiões in capellas sibi subditas. ad idẽ de ele. q̃reis: de cap. mo. dilectus. Ad scdz

[a] ¶ Anathematizare. Anathematizati et excõicati an et in quo differãt inter se. Adde in c. nemo cõtra xi. q. iij. ex glo. in ver. anathematizari in. c. ad apostolice: de sen. et re iu. di. lib. vi.

[b] ¶ An cetus cardinaliũ. Ad de Martinum de Laud. in tractatu de cardin. lib'. q. xxxiiij.

qlis sit iurisditio ꝺ cetu cardinaliū. dic ꝙ ē talis qlis in iure pmittit: maxie. n. h̄ ē determinatū sede vacāte p. c. vbi picu-lū. §. idē quoqz. Sz de titulis cardinaliū singulariū: qdā di-cunt ꝙ hn̄tur loco epoꝝ qđ tz Jo. mo. vt refert Matth. p eius opinione īducit: qꝛ tituli tales hn̄t sub se capellas ⁊ prochiales ecclias. d. c. ꝗrelā: ⁊ . d. c. his q. ⁊ . d. c. dilectus: ꝺ capel. mo. ⁊ in tales ecclias hn̄t iurisditionē q̄si epalē quaz nō hn̄t tituli īferiores citra epos: pro h̄ qđ nō. Inn. in. d. c. dilectus. Itē prochie cardinaliū hn̄tur loco diocesū: naz ⁊ prochie ponunt̄ loco diocesū: de tēp. or. nullus li. vi. ix. q. ij. Lugdunē. ⁊ . q. iij. si ꝗt. ⁊ . c. nulliū. lxxi. di. c. i. Itē dicit tex. in . c. q̄q̄ ⁊ . q. vij. ꝙ Augustinus fuit minor Hieronymo. tn̄ Augusti. fuit epūs ⁊ Hierony. p̄sbyter cardinalis: pbat̄ idē exēplo: qꝛ in puinciali. i. in libro in q̄ puincie describunt̄ q ē approbat⁹ a sede apostolica p̄ noiant̄ oēs cardiales q̄ȝ alij plati. In ꝯtrium ē qđ no. Inno. ⁊ glo. i. d. c. dilect⁹. Itez qꝛ cardinales aliq sūt epi: aliq uō: qđ eēt frustratoriū si oēs te nerēt locū epoꝝ. Matth. dic ꝙ tenēt locū epoꝝ q̄ ad iuris-ditiōez: nō quo ad pōtificalia q̄ nō psūt: vn̄ lz cū lz viuēte pa pa videant̄ nō hēre loco archiepoꝝ: tn̄ mortuo papa fungū tur vice archiepoꝝ si sunt epi cardinales ceteri nō epi fun-gunt̄ loco epoꝝ. ad h̄. xxiij. di. c. i. ⁊ . §. nulla: qđ dcm̄ non hn̄ ꝯsonat cū p̄cedētib⁹. Sz frater Aluarus vt refert Matth. tenuit ꝙ capelle cardinaliū subsunt titulis cardinaliū tanq̄ȝ matricibus seu baptismatibus eccl̄ijs: p. c. i. xiij. q. i. ꝺ eccle. edifi. ad audiētiā. i. qđ redarguit Matth. qꝛ solū tituli car-dinaliū de iure cōi hn̄t sub se ecclias q̄ ad iurisditionē. d. c. ꝗrelā: his q. ⁊ dilectus: dicit ꝗ ꝙ matrix ecclia pōt sumi du pliciter: aliq̄ñ p cathedrali: de offi. archip̄sby. c. fi. de p̄scri. c. i. de v̄b. sig. venerabili ⁊ h̄ mō psūt tituli cardinaliū ꝯpari matricib⁹. Scđo mō ꝺ matrix ecclia. i. baptismalis vt sūt eccl̄ie baptismales ēt ex̄ ciuitatē in diocesibus: de qbus i. d. c. ad audiētiā: ⁊ de p̄scrip. ex trāsmissa. ⁊ de sen. exco. c. i. li. vi. tales forte psūt hēre ecclias sub se ꝺ iure cōi. Sz tn̄ obsta re vr̄. c. oēs basilice. xvij. q. vij. vn̄ potius hn̄t sub se de iure spāli qđ est verius. per q̄ ꝯcludo ꝙ tituli cardinaliū ꝯparant̄ eccl̄ijs epalib⁹: qꝛ hn̄t iurisditionē q̄si epalē in suis prochijs qđ dixi in. c. his q: ꝺ alijs ecclesijs matricibus ꝙ nō habeāt iurisditionē de iure cōi: dixi in. c. cū ab eccliaꝝ: de offi. ordi. ¶ Quarto q̄ro nūqd mortuo papa possit aliqs ꝯcedere i-dulgētias. Matth. ī. c. cle. in pn̄. dicit ꝙ talis ptās remanet penes ecclīaz romanā q̄ mori nō pt̄ nec vnq̄ȝ pōt eē nulla[a] xxiiij. q. i. pudēda. Ex q̄ infert̄ ꝙ exercitiū talis ptātis interiz dormiat seu ē sine executiōe. ¶ Quinto q̄ro in eo qđ h̄ dic̄ de iurisditōe pape: qlis ē iurisdi. pa. ⁊ in q̄ ꝯsistit: dic̄ Mat th. ꝙ est duplex. Una gnālis: alia spālis. Gnālis ē quā hz in oēs platos mūdi ⁊ eoꝝ subditos: ꝺ fo. ꝯpe. c. fi. ꝺ pui. antiq̄ de q̄ in Spe. de legato. §. iiij. ⁊ p hāc ptātez cognoscit ꝺ cau sis p̄dictoꝝ ēt per simplicē ꝗrelā. ix. q. iij. §. sola. ⁊ . c. antiqs ⁊ . c. alioꝝ: ⁊ . c. cūcta: ēt ex offō. vt eccle. bn̄fi. c. vno ⁊ . ideo Et hāc hz ex plenitudine ptātis. I. vt lite pē. cle. si duo: de re iudi. cle. vna: ad h̄. ⁊ . sabina. p hoc de ꝯcess. p̄ben. ꝑposuit de p̄ben. lz. li. vi. ⁊ qđ ibi nō. Archi. ⁊ lz hāc ceteri plati vo cati sunt in ptez solicitudinis: de vsu. pal. ad honorē. ij. q. vi. q se scit. Scđa iurisditio q̄ est spālis ē multiplex. Una quaz hz papa i exēptos. ꝺ pui. si papa. li. vi. ⁊ p totū. Alia quā hz in eos q sequunt̄ curiā: de fo. ꝯpe. c. fi. de p̄bē. c. psūi. lib. vi. Alia quā hz in terris q̄ sūt de p̄rimonio beati Petri. de op. duobus. Alia ē quā hz in eos q nō recognoscūt supiorē qđ ēt ꝑcedit in laycis. de re iudi. cle. vnica. q fi. sine legi. p vene rabilē. Alia quā hz in multis ecclesijs ⁊ capellis: q̄ sunt in vr be vel alibi q̄ imediate subsunt pape: de capel. mo. dilectus. Alia quā hz in epos ꝯstitutos in puincia vrbis in quos hz. iurisditōez tanq̄ȝ patriarcha. hic dr̄ patriarcha vrbis. xxiij. di. i noie dn̄i. Et sic orbis hz quattuor sedes patriarchales p̄ncipales de pui. antiq̄. xxij. di. c. pe. ⁊ fi. sic ⁊ vrbs q̄ est ad instar orbis hz quattuor sedes[b] p̄riarchales. s. basilicā bea-ti Petri: sancte Marie maioris: sci Pauli ⁊ sci Laurētij foris muros. Itē in vrbe ē ecclīa lateranē. q̄ est papalis i qꝛ papa ibi frequētius ⁊ residē dz. xxiij. di. c. i. de q̄ dr̄ i cronicis ꝙ

Cōstātinus palatiū lateranē. i. basilicā saluatoris ꝯstruxit ⁊ cēsuit eā in toto orbe eē mr̄ez eccl̄iaꝝ. Et h̄ sola gaudet p̄ui legio cētenario in p̄scrip. de p̄scrip. cū nobis. Et nō. archi. xij. q. i. c. futurā. ibi tn̄ gl. tz ꝙ ecclia beati Petri ē caput ⁊ nō lateranē. sz p̄mū cōius. Jo. ꝺ lig. dic̄ ꝙ papa hz ēt quādā ptātē gnālissimā q̄ fuit trāsfusa a xp̄o i Petrū ⁊ successores xxi. di. in nouo. de trāsla. c. i. ⁊ lz hāc est dn̄s orbis in spūali bus ⁊ tpalibus. ix. q. iij. p p̄ncipalē. ⁊ . c. cūcta. qđ bn̄ declara vt dixi de iudi. nouit. de elec. venerabilē: ⁊ q fi. sint legi. p ve nerabilē. in qbus. c. fecit rōnes ad p̄dicta: maxie in. c. vene-rabilē. ¶ Sexto q̄ro in eo qđ dic̄ de cetu cardinaliū de q-bus ēt dixi. ꝗ. q. iij. Nunqd sit certus[c] numerus cardinaliū. dic̄ Matth. ꝙ sic ad istar numeri discipuloꝝ de qbus. xxi. di. in nouo ⁊ de his aliq sunt epi: vt dixi in. d. q. iij. alij p̄sby-teri: alij dyaconi. Tituli epales sunt sex de qbus de ꝯfir. vti. examinata inter q̄s ē portuē. cui vnitus ē titulus scē Rufine vt dicit Matth. q ēt dicit ꝙ dz eē certus numerus p̄sbyte-roꝝ cardinaliū: ⁊ certus dyaconoꝝ: ⁊ ꝙ eccl̄ie vrbis diui-dunt̄ p titulos ⁊ dyaconias: qꝛ p̄sbyteri cardinales scribūt̄ p titulos. s. talis tituli scē Cecilie p̄sbyter cardialis: dyaconi scribūt̄ a dyaconia. s. scē Marie i portieu dyacon⁹ cardina lis. ¶ Septimo q̄ro an vicari⁹ pape possit cog̃scere de cau sis eccl̄iasticis tā clericoꝝ q̄ȝ laycoꝝ subditoꝝ titulis cardi naliū. Fr̄ Aluarus vt refert Matth. tenuit ꝙ sic: sic̄ pt̄ papa qꝛ hz idē auditoriū. de ꝯsue. nō putamus. li. vi. de ap. roma na eo. li. p casū inducit: qꝛ nō hz iurisditionē ex̄ vrbē ꝺ offi. vi. sua. ꝗ a ꝯtrio intra vrbē hz. Matth. tz ꝯtrīū: qꝛ papa hz co gnoscere de subditis cardinaliū p iurisditionē gnālez. de q̄ . ꝗ. q. v. lz vicarius in vrbe nō hz illā gnālez ad. c. sua: rn̄det ꝙ ibi h̄ nō dr̄ ꝙ in subditos cardinaliū vicarius hēat iuris-ditionē: nec ꝑcedit argumētū a ꝯtrio eo mō q̄ inductū ē: nō . n. seqtur ex eo ꝙ vicarius pape hn̄s iurisditionē in vrbe ꝙ hēat in oēs de vrbe sic̄ nec sequit̄: epūs hz iurisditionē in sua diocesi. ꝗ in oēs de diocesi cū nō hēat i exēptos: ⁊ dic̄ Mat th. ꝙ sic vidit seruari in vrbe: qꝛ subditi cardinaliū remittū tur ad vicarios ipsoꝝ cardinaliū. ¶ Op. ad h̄: qꝛ legat⁹ pa pe hz in puincia iurisditionē ēt in subditos epoꝝ. de offi. le. c. i. so. Matth. ꝙ aliud in legato: dic rōnē qꝛ h̄ reperit̄ iure exp̄ssuz. ¶ Octauo q̄ro nūqd rectores fraternitatis roma ne in vrbe possint cognoscere de supradictis. vr̄ ꝙ sic p. c. di lectus: de exces. pla. Cōtrariū dicit Matth. qꝛ nec vicarius pape h̄ pt̄ vt in p̄cedēti. q. ad. c. dilectus: rn̄de ꝙ ibi non dr̄ dispositiue ꝙ hēat ptātē vel forte ille sacerdos erat intitula tus in aliq̄ ecclesia papali. i. imediate subiecta pape ⁊ n̄ ali-cui titulo cardinali: dic ēt ꝙ ptās taliū rectoꝝ ē facti ⁊ tāta quāta ꝯcessit eis ꝯsuetudo p̄scripta. ⁊ a talibus cū sint citra papā pt̄ ad vicariū pape appellari sicut ad papā quo ad illos q̄ imediate subsunt pape ex iurisditiōe spāli quā hz in vrbe cū i his sit ꝯsistoriū vicarij: ꝺ ꝯsue. n̄ putam⁹. li. vi. Mat. dic̄ ꝙ bonū eēt ꝙ qōnes ꝺ qb⁹. ꝗ. i pluribus qōnib⁹ determinarēt̄ p papā pp ꝯfusionē ⁊ diuersitatē iurisditionū q̄ sūt in vrbe.

Uer. Eo ipso. Nō. de pniarijs minoribus q sūt plres: vt pbat tex. ex plura litate ibi pniarijs: ⁊ dicit Pau. ꝙ istoꝝ litteris credit̄ i suo offō de ꝯsuetudine p h̄: qꝛ nō agit̄ ꝺ p̄iudicio alicuius cū nō habeant ptātē nisi in foro pniali p hoc qđ dixi. de pba. post cessionē. vbi dixi credi l̄ris epi in casibus nō p̄iudicialibus. Et qđ dixi de pniarijs eoꝝ litteris credi de ꝯsuetudine ꝑ cedit quo ad minores pniarios: sed quo ad maiorē q solet esse cardinalis. si ita sit vr̄ ꝙ ꝺ iure credat̄. p. c. nobilissimus xcvij. di. de app. ꝯstitutus: lz p ibi nō. ēt cardinali credit̄ po-tius de obseruātia curie q̄ȝ de iure. ¶ Scđo nō. cāuz in quo vt teneat gestū a caplo regrit̄ ꝙ nemie discordāte: pbat̄ h̄ i v̄. ꝯcordit̄ iūcto⁹ eo qđ dic̄ gl. i v̄. cet⁹. Idē pau. p h̄ qđ nō. eo. ti. li. vi. picul. §. idē quoqz in gl. singulis. ⁊ de h̄. ꝗ. q. viij. ¶ Op. in eo qđ dicit maiorē ex penitētiarijs hēre officium sede vacāte cuz tn̄ soleat esse cardinalis ⁊ sic includet̄ in cō clauī cū alijs: nō ergo poterit offiīn exercere: So. vt in gl. in ver. maiorē. ¶ Scđo op. ꝙ debeat offiīn camerarij ⁊ peni tentiarioꝝ expirare per obitū pape re integra cū sint dele-

gati: qꝛ

[a] ¶ Quēadmodū ꝑt eē nulla. Adde gl. i. l. c. correcta. xxiiij. q. gl. i ꝟ. misera. i. c. vnico ꝺ sacra vnc. gl. i ꝟ. nec officiat. i. c. maiores. de bapt.

[b] ¶ Quattuor sedes. adde gl. in ꝟ. in patriarchis: i. c. cleros xxi. di. Spe. in ti. de dispēsa. in §. sūt q̄dā in. i. col. ꝟ. qđ not.

[c] ¶ Nunqd sit certus numer⁹ cardinaliū. Adde. c. de causis: de offi. delega. ⁊ . l. i. in fi. ff. ꝺ iure delib. ⁊ doc. h̄ ⁊ i. c. vbi periculuz. de elec. lib. vi.

[d] ¶ Cōcorditer. Adde glo. i c. singulos: ⁊ in c. vbi picului ꝺ ele. in. vi. doct. in. c. i. de ma. ⁊ obe. ⁊ p Abb. i. c. i cōis. . iiij. col. fr̄i. pōt. de elec. gl. in. c. ad aures. ꝙ me. cā.

gatis:qz nemo citra papã hz ordinariã i romana ecclesia.J. co.ti.i.cle.auditor:vbi no.so.vt in glo.hoc de penitẽtiarijs que ponit duas opi. Una est q et alij a papa hñt ordinariã in curia quos enumerat gl.in pn.addens de marescalco de quo in tex.nil dr:τ illius offm ↄcernit pprie cãs criminales τ ẽm hanc opi.nõ pcedit obiectio. Aliã opi.ponit ea.glo. in ver.sed qd:q isti sint delegati τ tũc obstat obiectio: sed glo.rñdet hoc induci per istũ tex. Et hec opi.est verior quã tz etiam Pau.inducens simile de inqsitore heretice prauitatis cuius offm per obitũ pape nõ expirat:de heret. in sexto.lib.vi.pro hoc:qz talis iurisditio et si sit delegata est ad vniuersitatẽ causarũ:τ sic cõparaẽ ordinarie:vt nõ.glo.in.c. cũ cãm:de ap. ¶ Quero qd ptinet ad offm camerarij. Rñde vt in glo.in ver.camerariũ:qd est in erogãdo tpalia pauperibus quã glo.nõ.τ vtinã seruaret.pertinet et ẽm Pau. vt ↄseruet libros.de prescrip.ad audientiã:qd intelligo de libris ptinẽtibus ad redditus camere:ita loquit illud.c.hodie et vt dicit gl.magnũ est eius offm ↄ oẽs debẽtes camere:τ ẽm glo.hz auditorẽ ad hoc ex quo vltimo infert solutio sequẽtis.q. ¶ Scdo qro:an auditor camere sit auditor camerarij an pape:glo.eadẽ ex eo qd dixi.in pxi.q.decidit q camerarij:de quo fuit nuper magna qõ in romana curia inter camerariũ τ auditorẽ qui auditor certabat vt pnunciaretur auditor pape:qd inuestigare pẽdet ex facto τ ideo stãdum stilo curie in h. ¶ Tertio quero ad idẽ an officium huius auditoris camere duret sede vacante: dic q sic sicut durat offm camerarij qd sentit ea.gl.in ver.quã puto: τ idẽ Pau. ¶ Quarto qro quis sit maior in curia post papam. Et hoc pp verbũ maiorẽ:qd tñ si referatur ad verbũ ex penitentiarijs:put refertur nõ vrget vt statim dicẽ: dic q maior est vicecancellarius: Qui hodie sic dr licet olim diceret cancellarius:sz qz in aliqbus ↄtendebat quasi de pari cũ papa:ideo sublatũ fuit illud offm ẽm Lau. simile qd dr ẽ pe. dist.ij.principiũ. Alij assignant aliã rõnem ppter reuerẽtiã beati Laurentij:sz beatus Laurentius potius fuit camerarius qui hñ obseruant qd dixi.ã.q.i.de camerario in erogando tpalia pauperibus:vñ rñdit tyrãno: thesauros quos qris manus paupez deportauerunt.tene ergo rõnem precedentẽ. ¶ Quinto qro quid sit offm penitentiarij maioris. Rñdeo q absoluit in casibus penitẽtialibus et arduis τ reseruatis pape ẽm Gen.τ Matth. ¶ Sexto qro qd est officiũ penitentiariorz minorz:dicit Gen. Matth. q pñt absoluere et in casibus in qbus nõ absoluunt parrochiales sacerdotes:vt in casibus reseruatis epis quos nõ. Hostiẽ. in sum.de peni.§.ij.τ nõ.in.c.ij.de peni.lib.vi.τ in spec.titu.ij. vz.tit.de dispẽsationibus τ dicũt vterqz.s.Gen.τ Matth. q tales penitẽtiarij absoluere pñt a sentẽtijs ordinariorz si late sunt p modũ statuti:secus si in vim sniaz:p hoc qd nõ. spec.ti.ij.§.nũc dicamus.et ver.q at dr. ¶ Septimo qro qua rõne hic disponit vt nõ expiret offm camerarij vel penitentiarij maioris vl minoris. So.de camerario dic q est rõ duplex. Prima vt nõ negligant redditus tpales ad romanaz sedem ptinentes: sine qbus spũalia diu eẽ non pñt.i.q.ij.si quis obiecerit.pro hoc.de pscrip.cũ ex officij:de pben.cum ẽm. Alia rõ pp sustentationẽ paupez ne interiz fame moriantur.lxxxvi.dist.pasce.de penitẽtiario maiori τ minoribus ẽ ratio ob euitandũ pp periculũ aiarũ:arg.ne se. vacã.c.i.in si.de sepul.c.i.lib.vi. ¶ Octauo qro.an qd hic permittitur cetui cardinaliũ possit expediri per maiorẽ partẽ cetus gl. in ver.cetus soluit optime quã ampliando. dic quattuor casus. Primus in subrogando camerariũ. Scdo in subrogãdo penitentiariũ maiorẽ. Tertius in subrogãdo penitentiarios minores loco deficientiũ. Quartus in augẽdo numerũ penitentiariorz minorz:quo ad tres cãus primos. dic q sufficit maior ps cetus.de vltimo casu gl.dicit requiri q nullus cardinalis discordet:idẽ et dicit gl.J.eo.§.v.ↄcorditer:idez et pau.τ p h verbũ ↄcorditer ver.si h:qz ille vñ. ↄcernit solũ hunc vltimũ casũ qd nõ. Arch.eo.tit.nulli lib.vi.τ de h et dixi.ã.iii.ij.no. ¶ Op.ad h qd dr ↄcorditer factuz a cetu qd sit a maiori pte.lxi.dist.apostolica.de elec.cũ nobis oliz τ.c.corã nec dz curari de vno vel duobus ↄdictionibus.vii. q.i.deniqz de postula.bonc.ij. Sol.stat.pmo dicto:qz h expresse pbat lra in vñ.si hoc.alias ille v.nihil spãle induceret qd tñ inducit:nã τ in tribus pmis casibus opz q fiant subrogatiões a maiori pte cetus:nõ.n.diceret alias factũ a cetu si a minori pte.de elec.qz pp τ.c.ecclesia i p hoc ẽ simile. eo.ti.nihil vbi pmittit vltramõtano electo in ↄcordia vt administret aii ↄfirmationẽ:τ intelligit nullo discordante:ad idẽ eo.ti.cupiẽtes:lib.vi.§.ad h.τ qd ibi nõ.gl.lz. quidã ad idẽ q no.cã.ad aures:nõ.n.dici põt ↄcorditer cũ aliq ↄdicunt.ad ↄria dicit pau.q cũ dicũt electionẽ ↄcordez factã a maiori pte dz exponi ↄcors.i.canonica:p h qz verbũ ↄcorditer sonat relationẽ ad singulos de cetu cũ sit sensus ↄcorditer.i.q corda oium ad h ↄueniãt:nec põt referri ad cetũ q ẽ vnũ corpus mysticũ:τ repsentatiũ:nec hz aiam neqz corpus:de sen.exco.romana.§.in vniuersitate.lib.vi.p hoc qd dixi de symonia:dilectus: p hoc decidit qd sequẽs. ¶ Nono qro circa id qd dixi in pxima.q.pone mãdat papa alicui collegio vt ↄcorditer aliqd faciat. dic q si vnus discordat nõ erit paritũ mandato qd nõ.qz põt multũ facere ad vba statutorz τ sinodaliũ ↄstõnuz. ¶ Decimo qro anqd nullis penitẽtiarijs deficiẽtibus possit cetus cardinaliũ augere numez penitẽtiariorz:gl.in v.penitẽtiarios:dic q nõ inherendo vbis tex.qd tz pau.τ p eis est rõ quã sentit glo. qz gnãliter oia ptãs pape ẽ interdicta cetui:vt in v.arrititi a q phibitiõe recedit in certis casib h expressio:q in alijs stat phibitio.de trãsla.pla.c.iter. Gẽ.tz ↄriuz pp piculũ aiaz qd eq subest nullis deficiẽtib sic deficiẽtibus. Itẽ qz in.c.vbi periculũ.§.idẽ qqz:reseruant cetui ea q exigũt celeritatẽ: τ in qbus eminet piculũ cui opz statiz succurri:ↄstat at nullũ piculũ esse maius q aiarũ:quã opi. Jo.de lig.dicit egorẽ τ plz Bertrã.dic τ viorẽ p rõnes pdictas. Itẽ qz aliquos deficẽ ex pniarijs solũ iducit vt possint suppleri dficiẽtes:sz cũ sint suppleti τ sic nullus deficit:nulla rõ subest q re possit numerus augeri:q nõ subsit et si nullus deficiat:nec in hoc debemus:nec in alijs plus põderare vba q rõnẽ. Itẽ p hoc quo ad casũ de augendo numerũ facit qdaz ver.cũ sua limitatione ibi vel ampliori τc.qui versiculus cum hẽat suaz clausulam nõ expedit vt termineẽ a clausula posita quo ad alios casus:pro hoc de dona.cum dilectus: τ qd ibi dixi.

§ Sane. Nõ.q si papa morit extra ciuitatẽ vbi degit cũ sua curia electio dz fieri in ciuitate qd dicit Pau.pcedẽ si loci ↄgruẽtia hoc patit. Quid.n.si morit Venetijs fiet electio in castello in cuius diocesi est ciuitas Venetiaz:τ eadẽ qõ posset formari de alijs diocesibus nõ hñtib ciuitates. Pau.dicit quo ad castellũ qd hodie de obseruãtia ipsa ciuitas Venetiaz cẽseẽ p ciuitate q quõdã dicebat castellana τ sic fiet Venetijs:quo ad illud qñ ciuitas nõ extat:dic q fiet in viciniori vt no.e.ti. vbi.§.porro:in glo:qd sit.li.vi. ¶ Scdo nõ.q noie districtus seu territorij regulr nõ venit diocesis pbat finis istius.§.ibi hoc casu iũcta gl.in hoc vbo. ¶ Op.q nõ debeat fieri electio pape in loco vbi morit residẽs cũ sua curia: qz in pluribus casibus dz fieri alibi:q enumerant in.c.vbi piculũ.li.vi. So. vt dicit gl.in v.regulr.ppterea tex.ille vtit vbo reglr.s. pp casus exceptos i.d.c.vbi piculũ.§.porro. Ex hoc nõ.q de nã regule ẽ vt patiaẽ exceptiõem: de quo in phemio regularũ.li.vi.p Dy. Scdo op.ad hoc q imo indistincte posset fieri et ext talẽ locũ:qz locus nõ ẽ de subs electõis:de ele.q sicut. So.qdã dñt q ẽ de subs in electõe pape:vt tz gl.xxiij.di.in noie dñi.q incipit:semp.n.p hoc eo.ti.cũ terra:τ.c.bone.J. de ap.qua frõte.cũ ↄcor.ibi nõ. Alij tenẽt ↄriũ p.c.sicut qd est verius:τ tenet Archidi.in.c.vbi periculum. τ Paul. hic i τ dixi in.c.quod sicut:τ.c. cum terra: preallegatis. ¶ Quero.qz hic dicit papa moriente: qd si sedes vacet aliter:vt quia cedit papatui:glo. in ver.moriente: dicit idem. ¶ Ad qd op. ẽ.c.susceptũ de rescrip.li.vi.vbi vno nõ expsso non venit alter gl.eadẽ soluit:hic operaẽ idemptitas rõnis:qz casus hic fauorabilior:τ cessat ambitio que est in ↄrio:qz in ↄrio loquit de litteris bñficialibus que sunt ambi

tiose et restringende: de preben. quis libr. vi. ¶ Scdo quero: qz dixi. s. in. ij. contrario locu no esse de substantia: nunqd in loco interdicto teneat electio pape: vr q non: qz phibet ibi fieri in. c. vbi periculu: ergo si fit est contra legem: et sic no. tz de postu la. c. i. de testi. c. ij. facit pro hoc qz in loco interdicto phibet exercitium sacrorum preter aliqua excepta. de peni. q in te. de sen. exco. responso. Sz in electione fit exercitiu diuino rum: qz cantat missa spus sancti: vel hymnus. Veni creator sit inuocatio spus sancti: de cau. pos. et ppriet. cu ecclesia su trina. in prin. nam et qnqz fit electio per inspiratione. co. ti. qz ppter. et postqz est celebrata cantatur. Te deu laudamus: contrarium tenet Pan. dicens qualibet electione factam in lo co interdicto tenere: nam et in loco interdicto diuina possut et debent celebrari clam de sen. exco. alma. libr. vi. ad. c. vbi periculu: rndet q ibi solum vr q ad faciendu electionem in loco interdicto no artatur cardinales: ex hoc dicit posse di ci q si canonici citant absentes ad locu interdictum venire no tenent: qz citari debent ad locu honestum: sed si veniut et eligunt valet electio: et hoc q electio valeat teneo etiam per alias rones: in. c. i. de postu. prela. et de hoc etiaz in seq. q. ¶ Tertio quero nunqd ad ecclesia [a] interdictam pot fie ri electio. Pan. querit sed no pcedit de electione pape: qz ecclesia romana nunqz est interdicta: sed de alijs electioni bus pcedit: et dicit Pan. q sic: qz expedit ecclesie vt habeat prelatu qui faciat tolli interdictu. Ide dicit de ecclesia sita in loco interdicto per. c. i. de postu. que ambo dicta sunt ve ra: qz per interdictu no phibet electio que est quasi contractus vt dixi in. d. c. i. Et ad id qd dixi precedenti. q. dicebat q fit in uocatio sancti spus: Rnde q no fiet apertis ianuis scdm for ma. c. alma. nec est de substantia electionis: vt no. in. c. qz pp. ¶ Quarto quero: que ro mouit papam ad disponendu q hoc casu noie territorij vel districtus intelligeret de dioecesi Sol. vt in glo. in ver. dioecesi. vsqz ibi: sed cu locus: et idem Pan. ¶ Op. ad hoc de ea. gl. in ver. sed cu locus: et solue vt in glo. et idem Pan. ¶ Quinto quero: qd in alijs casi bus extra casum huius. c. an noie territorij veniat dioecesis. vr q no per verbu hoc casu qd psequit glo. si. dicens q et alio casu territoriu ponit pro dioecesi per. c. i. xvi. q. i. et. c. ij. de consti. lib. vi. Sed dic q ibi no quo ad oia ponit territoriu pro dioecesi: alias locus exemptus ligaret statuto epi cuius contrarium ibi vr. Ad hanc rone tn posset rnderi q etia loca [b] exempta sut in dioecesi: de offi. ordi. graue: vbi dixi. Dic ergo q per hunc tex. districtus et dioecesis sut distincta. sed distri ctus et territoriu ponunt pro eode. pbat dictio seu que his reperit que sonat idem qd ibi: plene dixi in. q. que incipit: Corradus. iducit hec Pan. ad seq. q. ¶ Sexto quero: cir ca id qd dixi in pxi. q. statuto cauet q nullus de ciuitate vel comitatu certu quid faciat: nunqd coprehendunt hi q sunt de districtu et no sunt de ciuitate vel comitatu. Rndet pan. q no: dicens ita sepe obtentum Bononie: pro hoc qz statu ta sunt stricti iuris: de mor. in nostra. ergo no extendenda. l. quicqd astringende. ff. de ver. obli. ff. ad muni. l. contra omnibus: h determinatio placet. sed dicta in pcedentibus. q. non faci unt nisi per quadam similitudinem: sed ad determinandum vere hanc qone videri opz quid sit comitatus et qd ciuitas de scdo est tex. in. l. ij. ff. de ver. sig. et in. c. si ciuitas: de sente. exco. lib. vi. de primo. s. comitatu est tex. in. l. vna. C. qn im perator. inter pupil. et vidu. et. xxiij. q. viij. si vobis. In qbus capitur comitatus pro curia seu residetia pncipis: sed non sic sumit in terminis statuti pmissi. quid ergo importat co mitatus qn ponit i statuto vel alia dispone: dic q importat territorium villaru vel castrorum qd est pertinens ad ciui tatem: ita q gaudet eisdem priuilegijs et constituit eandem rempublicam: et per hoc pot contingere q aliquid est de ciui tate et no de districtu: qz districtus cocernit tm id qd actua liter a ciuitate distringit sed comitatus no sic stricte accipit vnde aliqua castra sunt de comitatu Imole: que sunt de di strictu Bononie: et hoc mo dicimus q qui est ex vico intel ligitur de illa ciuitate cui vicus subest. ff. ad municipa. l. qui ex vico. Et hec lex vr destruere premissa per qua pot inferri

a ¶ Nunqd ad eccliam. Adde qd no. et plene p Io. an. in. c. i. in fi. de postu. pla. gl. i. c. vbi piculu. i. s. por ro. i contrario ibo iterdi cta. h de ele. li. vi. Archi. in. c. i. xxiij. dist.

b ¶ Loca exe pta. Adde glo. in contrario hoc aut cas in cle. i. de foro cope. et qd ibi Ab. et Domi. i. c. si pprer: in. ij. colu. de rescri. li. vi. Domi. in c. si p clericis in pri. de pbe. lib. vi.

c ¶ In nomie vnius veniat re liq. Adde gl. in c. accepimus: de eta. et qli. et p doc. in. c. i. de offi. or. doct. et in. c. cudq: de elec. lib. vi.

d ¶ Noie dio cesis. Adde do cto. i. c. epi. ix. q. ij. Archi. i. c. statutu: i. 6. cu Io. et rescri. li. vi. Abbas i. c. dilectus filius: de rescri. et per eunde in. c. signi ficante eo. titu. in prin. et in. c. cu contingat: de foro cope. in. ij. nota.

q omnis qui est de districtu vr de comitatu et vr eiusdem reipublice: sed defendendo determinatione. dic q in statu tis et in alijs dispositionibus cu opponunt verba significatio nis ambigue recurrimus ad coem modum intelligendi. de spon. ex litteris. l. cu delatione. s. asinam. ff. de fun. instru. ac Bononie sit illa diuersitas inter comitatu et districtum: alibi aute vt hic Padue quicqd est de districtu vr de comi tatu et in illis locis no pcederet determinatio pdicta: et p predictis que dixi de comitatu est qd dixi. de rescript. Ro dulfus. Et ex his que dixi q aliqui sunt de districtu qui no sunt de ciuitate vel comitatu videret q terre recomendate que in signu preminentie aliqd offerunt alteri ciuitati vt sut plures recomendate florentinis essent cesende de districtu. Contrariu tn tenet Pet. de anch. et bn: qz tales potius di cunt confederate. ff. de capel. l. non dubito: facit ad pdicta qd no. Bar. ff. de vb. signi. vrbis. ¶ Septimo quero: qz de dio cesi et ciuitate facta e metio: an noie vnius veniat reliqua [c] et vr q sic: primo q noie dioecesis veniat ciuitas: vr tex. de offi. ordi. c. i. et. c. significauit: nam et qnqz dioecesis ponit pro to ta prouincia. ix. q. ij. epi: et ibi glo. q aut noie ciuitatis veni at dioecesis. probat per. c. si ciuitas. de sente. exco. lib. vi. vbi veniunt suburbia et continentia edificia sub noie ciuitatis: q tn sunt de dioecesi. pro hoc. ff. de verb. signi. l. qui in continenti bus. l. edificia. de iudi. l. insule. de censi. l. forma. s. si vero. ad municipales. l. ex vico. C. de epis. et cle. l. nulli: ad fin. de ser. exportan. l. cu pacto. xxxiij. dist. qn. xvi. q. vij. oes basilice. In contrariu facit et primo q noie dioce. non veniat ciuitas est casus. de rescrip. Rodul. ad hoc concordantie ibi in glos. vide qd no. glo. de eta. et quali. accepimus: q noie ciuitatis no veniat dioecesis est qz ciuitas muroz ambitu cotinet. ff. de verb. signi. l. ij. nec ob. d. c. si ciuitas: na specle est ibi vt illo ca su nomine ciuitatis coprehendant cotinetia edificia et no coti nentur alia loca dioecesis. ad h. xij. q. ij. c. vlti. de offi. archipr by. c. pe. et si. et de testa. relatum. ij. de verb. signi. cum clerici et. c. cu tibi: et ibi no. ff. de arbi. l. si cum dies. s. si arbiter vbi arbiter assumptus in ciuitate no pot iudicare in districtu et sic: nec in dioecesi. Pan. ponit vna solutione Pe. de san. et Host. qua ponunt in. c. Rodul. de rescrip. dicetes q in sta tutis: constitutionibus et priuilegijs noie dioce. cotinet ciuitas: p h c. vnice. de re. pmu. li. vi. et dic Pan. ide de dona. qd in priui legijs: p. l. testatrix. ff. si ser. ven. et p. l. creditor. in fi. ff. de act. emp. q leges solu pbat q in donatione alicuius rei veniut q accedut ipsi rei: p h. c. vnu. de conse. eccl. vl alta. li. vi. sz in re scri. dicut secus p. c. Rodul. qd vltimo dic Pan. pcedere qn errat circa substantialia sine qbus iudiciu no pcedit: vt no. Host. et Compo. de rescrip. sup litis: qd dic vt ibi dixi: et h suprora vba no explicat pfecte qone: qz omittut mebz an noie ciuitatis veniat dioecesis. Insup no videt nisi rone. naz qd dicut de rescri. deberet pcedere et i priuilegijs q sut odio sa vt rescripta. de priu. porro. et. c. fane: regula priuilegiu. li. vi. Et ide deberet dici de oibus restringibilibus: ppterea dic p fectius q h vno vocabula sut distincta ita i significato sic in vocabulis. p h. C. de codicil. l. si. na ciuitas vr pue dixi p. c. si ciuitas q muroz ambitu: et c. sz dioecesis vr reliquu territoriu qd ptinet ad regulatione epi q ciuitati pest. Et vr dioecesis qsi dispensatio seu diuisio eo qd e ab alteri epatu. vij. q. i. epi xvi. q. iij. qcuqz. c. Iz: et. c. iter. Et p h pone conclusione q in dis spositionibus no late iterpretatois in qbus vba debet itelligi in pprio significato noie dioecesis n venit ciuitas nec econuer so: sz qn venit vna sub reliq h fit p extesione et iterptatione et de q dixi i. c. Rodul. p h infero ad qone sequete. ¶ Octa uo quero: circa id qd dixi i pxi. q. nuqd in lris bnficialib noie dioces. veniat ciuitas: vr q no sic nec in rescri. ad litteras. d. c. Rodul. et hz gl. de eta. et qli. accepimus: in glo. vlt. p h: qz lre inpetrationu ad bnficia sont odiose et restringede. de p be. quis. et. c. cu de no. li. vi. Pan. tz contrariu p id qd. s. q. pxi. dixi q i donatoib noie dioecesis [d] venit ciuitas: qz rescriptu collatois cotinet donatoem: o pbe. relatu. d conces. pbe. qz diuer sitate. et dic q lz lre sint odiose respectu bnficij conferendi. d. c. quis: et. c. cu de no. tn no sic respectu psone: de pben. si a se de et. c.

de r.c.ei cui. lib.vi. s3 pro hoc nõ euitat illa rõ restringibilitatis: fit.n.restrictio ne nimiũ preiudicet ordinatio collatoris: q rõ locũ h3 hoc casu vñ ego tenui in.c. Rodulphus: r in.c.accepimus. pro quo induco casu3. d.c.cõsue.§.i.vbi mandat puideri in ciuitate vel diocesi qõ verbũ in ciuitate: esset superfluum si cõprehenderetur sub diocesi.

§ **Eo tamen.** Nõ.casum in quo inspicit id qõ est in habitu ẽt sine actu. de hoc in glo.in ver. vacante: r ide3 Pau. ¶ Scdo nõ.de dictione forsan.q nõ est hic nota dubitationis.simile de renun.nisi: in pn.vbi de hoc in.iiij.glo.de testa.c.ij.vbi de hoc in gl. antepe. ¶ Quero.de rõne disponẽdi in vtroq3 mẽbro huius.§.dic q in primo casu ratio est qr cũ residẽtia causaru3 r līarum apostolicaru3 est in vno loco licet papa moriat alibi: tñ videtur ibi mori vbi est curia: qr fingit ibi residere pter aium redeundi ad illũ locũ.pro hoc.xciij.dist.legimus in fi.de prebẽ.presenti.§.loca.lib.vi.que aũt sit ratio dispositionis in.ij.dicto.I.q.iij. ¶ Scdo quero de ratione circa id qõ dixi in proxi.q.nunqd dispositio illius.c.presenti.pcedit in casu nostro: vt si papa moritur in loco distante vltra duas dietas a loco in quo residet audientia habeat locũ q debeat fieri electio in loco in q est audientia. Gen. r Mach.tenent q non est hoc casu locus illi.c.presenti.qõ est verum qr quantũcunq3 distet stat ratio pdicta qõ cẽset habere animo redeũdi. ¶ Tertio qro q ẽ rõ dispositiõis r in v. nisi dic qr cum disposuit trãsferre audientiã etia3 si non trãstulerit cessat ratio de aio redeundi. ¶ Opp.ad hoc quia hoc casu ex quo nondum transtulit videret non cessare: si ẽt transtulit d3 fieri vbi transtulit: r sic nõ erit locus vt attẽdatur locus mortis: solu.si deliberauit transferre sed nõdũ est vbi deliberauit nõ põt dici cũ effectu ibi esse audientiã: nec põt dici q sit recursus ad locũ in quo prius erat pter deliberationẽ contrariã. Sumus ergo in casu.c.vbi periculum: qr nõ est verum dicere audientiã esse alicubi cũ effectu pro predictis.ff.de here.insti.l.ex facto.§.rerum: vbi res deducte in italiam animo reducendi in prouincia3 nõ censent italice: ad ide3 de leg.iij.l.qsitũ: de pig.l.debitor. ¶ Quarto quero si papa moriat in loco ad quẽ deliberauit transferre curiam: dic q adhuc est locus.c.vbi periculũ r isti vsi.in fi.ex quo nõdu3 cũ effectu est ibi audiẽtia. Lau. r Genze.

§ **Porro.** Nõ.q si cardinales omnes exeunt conclaue cõpellunt intrare per dominũ temporale3 probat hic.§.cũ.c.vbi periculũ.§.preterea. Ex quo nõ.casum in quo laicus h3 potestatem in clerico. Alij casus nõ.xxvij.q.v.principes: in glo.ij.ex quo nõ.hoc casu q laycus compellens clericu3 non erit excõicatus per.c.si qs suadẽte.xvij.q.iiij.nõ.n.peccat cum auctoritate huius iuris faciat.xxiij.q.iiij.qui peccat.C.de adul. grachus. Stepha. r Math.sed nõ põt hic hñ colligi.aut.n.tu intelligis q cardinales psit cogi distinguẽdo actualiter eo3 personas. r h nõ permittunt in.c.vbi periculũ: sed potius ibi prohibet in.§ preterea: r ideo restringẽtes cẽnt excõicati: aut intelligis q cõpellant indirecte nõ distringẽdo psonas: r tũc ẽt si iniuste fiat nõ est faciẽs excõicatus per dcm canonẽ si qs suadente: qõ solũ loquit de inferẽte iniuriã in personã clerici.p quo de sen.excõ.nuper. r qõ ibi nõ. Quo aũt possint cardinales cõpelli dicã.I.q.ij. ¶ Scdo nõ.q dispositio huius.§. pcedit tunc tñ qñ cardinales oẽs exeunt cõclaue. Si.n.aliq exeunt remanet ptãs in remanẽtes: vt hic in gl.ij. ¶ Tertio nõ.q cardinales sũt plures: pbat verbum oẽs. Et dicit Math.q aliqñ fuerunt ducẽti trigintasex tpe Pontiani pape qui nõ ponit in cathalogo sanctorũ: vt hẽtur in cronica[a]: vbi ẽt dĩ q Marcellus papa cõstituit.xv. cardiales rome cẽ pp baptisma r sepulturas hoi3 de his.lxxix. dis.c.i. r.c.oportebat: r.c.si qs ex epi. r.c.si qs pecunia.xxiij.di.c.i.xciij.di.a subdyacono.ij.q.v.psul.q officia hodie nõ exercent sed est sũmus gradus in ecclesia post papa3: p hoc de offi.le.c.i.ij.li.vi.cũ ibi notatis. ¶ Op.in eo q dicit cardinales exeuntes cõclaue cogẽdos reintrare nisi ifirmitas corporis aut debilitas excuset: vr̃.n.idẽ si sola volũtate exeunt

p.§.sane in.c.vbi periculũ. Sol. Laud. Gen.instãt.dic q aliqñ exeunt nõ oẽs r pcedit cõtrã: qr tũc non cogũtur intrare ẽt si sine cã exeunt.sufficit.n.q in remanẽtes recidit tota potestas: per.d.§.sane: qñq3 exeunt oẽs r pcedit iste tex.vt cogant reintrare nisi infirmitas aut nota debilitas excuset: r s3 h intellige gl.in vbo oẽs. ¶ Scdo op.ad h: q ẽt si tñ aliq exeant pcedit ea dispositio: nã si essent psentes possent alios reducere ad suã sñiam fortasse meliorẽ: arg.ff.de arbi.l.si in tres.de arbi.c.ij.lib.vi.solu.aliud in arbitris de qbus loquit.l.si in tres: qr hñt ptãte3 vt singuli. Itẽ de iure canonico nõ pcedit illa.l.p.d.c.ij. Sed cardinales eligunt iure collegij.vñ si vnus solus remaneret i cõclaui h3 ius totũ collegij per dictũ.§.sane: per h decidunt due qõnes quas format gl.in vbo cõpellat. Prima ẽ si exeuntes cõclaue egrediunt territoriũ quo pcedit cõ eos ad cõpulsionẽ. Scda est nũquid remanẽtes possint eligere: dico.n.ad scdã q sic: vt i.§.sane: qui h pmittit sine aliqs nõ intrauit cõclaue: siue exierit siue manifesta cã infirmitatis. Isti ãt qui reintrãt sunt i isto statu acsi nõ existent: vt h.per h p3 solu.pcedẽtis.q. qr õ recedẽtibus extra territoriu3 non curabit. ¶ Quero si oẽs egrediuntur territoriu i diẽ eadẽ gl.soluendã.q.per nõ.c.§.sane: in glo.instrũ.vbi diẽ q poterit eẽ locus remissiõi: vt iudex loci vbi ẽ cõclaue petat a iudice territorij: vbi sunt cardinales vt eos remittat. ¶ Scdo qro nunqd poterunt cardinales psonalr cõpelli vt redeãt: vel pone q sunt psentes r nolũt intrare cõclaue poterũt ne ad h psonaliter cõpelli: dicit Lau.ad scdã posse dici q oẽs sunt priuati illa vice ptãte eligẽdi per.§.sane: in.c.vbi periculũ qõ nõ est ve3 nec ipse t3 qr.§.sane: loquit tñ qñ aliq sunt extra cõclaue nõ qñ oẽs: dicit ẽt Lau.q cogent intrare per requisitionẽ verbale3 nõ per intrusionẽ corporalẽ per.§.preterea: i c.vbi periculũ: vbi dĩ dñm tpalem nõ posse cõpellere vel arctare cardinales vltra q pmittit in eadem cõstõne: sed de corporali cõpulsione nulla mẽtio fit ibi. r ide3 vr̃ dicendũ ad primũ r ad tertiũ. ¶ Op.ad hoc: qr sm hoc poterit electio pape in ppetuũ differri: si cetus cardinaliũ totus nemine discrepãte recusat intrare cõclaue qõ est absurdissimũ cõtra mentẽ.c.vbi periculũ: r cõ tex.huius.§.in v.cõpellãt: qõ sapit violẽtiã.de his q vi metusve cã fiũt.in rubro r nigro. Ego itaq3 dico q sicut cardinales postq sũt in cõclaui cõpellunt expedire electiõe3 indirecte per subtractiõe3 victualiũ sm formã.c.vbi periculũ.§.ve3 ita r forti[o] poterũt cogi p easdẽ penas vt igrediant ab initio: vl si sũt egressi ve ite3 igrediant: nõ eni d3 eẽ melior cõditio cardinaliũ nõ parentiũ r si se offerẽtiũ ad igrediendũ cõclaue q se offerẽtiũ cũ nõ deat eẽ melioris cõditõis cõtumax q obediẽs d postu.pla.c.i. Itẽ pmissio cõsiri pmittit añcedẽs d offi.dele.c.i. r.c.preterea r h tene mẽti: puto ãt q alio mõ nõ sũt restrigẽdi psonalr ad igrediẽdũ nec p alias penas: qõ hñ pbat.§.preterea. Ex h isero ad id qõ dixi.d.i.i.notabili.hodie aũt dĩ mitigatã eẽ dispõnẽ dicti.§.ve3. r i qbusdã alijs imutatã dispõnẽ illi[us].c.vbi piculũ: p extrauagã.cle.vi. ¶ Tertio qro si cardinales aliq nolũt intrare cõclaue allegãtes iustũ metũ.gl.eadẽ i vbo cõpellãt format r nõ soluit: põt dici stãdũ eẽ.§.sane: vt hi q nõ timẽt igrediẽtes possint eligere: sicut r alij psũt qñis aliq egrediant ex cã rõnabili vt ifirmitatis. ¶ Quarto qro si oẽs cardinales allegãt metũ dicẽtes nõ sufficere dñm tpale3 ad eorũ defensiõ dicit Lau.q inuocabit auxiliũ vicinorũ.xxij.q.iij.dñs de treuga r pa.c.i. Idem Gẽ3.p.l.pperandum.§.sinautẽ.C.de iudi. ¶ Quinto qro si dubitat an metus sit iustus: quis cognoscet de iusticia metus: glo.eadẽ format r nõ soluit.videtur dicendũ q ipse dominus tẽporalis cognoscit per potestate3 sibi traditam per.c.preterea: quod tenet Laud. r Genze. ¶ Sexto quero si cardinales habent dñm ipsũ tẽporale3 suspectũ ne faciat impressionẽ: videtur q possint recedere r eligere locũ tutũ: de op.ex parte. Et hec questio p parte incidit.q.scismaticis. r ego tetigi in.c.l3: in fi.c.n. r poss3 dici si vĩsimilr posse timeri ipressionẽ a dño tpali se offert ad obseruãdũ formã.c.vbi periculũ: tũc.n. in facto appet cõtrariũ q pot[us] intẽdit iuridice pcedere. r adde q dixi i.d.c.l3.

a ¶ Ut habet i cronicis. Adde gl.i v.vrbano i cle.i.d reli qui. r ve.sãct. gl.i v.bononi a3.i cle.d mag. archi.i phe.li.vi.eidẽ i c.fundamẽta d ele.e.li. Jo.an.in addi.spe.ti.d sti.edi.§. videdũ v s.xix. Abb.i c.cũ cã in.iij. coll.de proba.

¶ Septimo quero. qr̄ ħ puniunt̄ nō compellētes cardinales ad iurandā nunqd ciuitas incurrit ēt penas: de quibus in. §. ciuitas: in. c. vbi periculū. glo. in verbo incursuri dic̄ ꝙ sic per rōnem notabilē: qr̄ pena ciuiū ⁊ rectoꝝ est punitio ciuitatis ⁊ pena ciuitatis vr̄ inferri ciuibus. idez Pau. ⁊ ꝓ hoc qr̄ veꝝ est dicere nō seruatā fore dispōnem. c. vbi periculum. cū iste. §. porro addat hūc casum sub eisdē penis: ⁊ est hec dispositio interpretatiua illius: ideo ꝓcedit in illa.

§ **Ceterum.** Quero qd si opponit̄ cardinali ꝙ notoria heresi: vr̄ exceptionē hāc audiendā per nō. Inno. de sen. excō. sacris: sic alleg. Laud. voluit allegare. c. si vero. vbi dicit ꝙ clericus [a] hereticus ꝑ ꝑcuti sine pena canonis: sigs suadēte: quasi censeat̄ nō gaudere ꝑuilegio clericali. Cōtrariū tꝫ Lau. ⁊ Gen. naꝫ excōicatio nō obstat vt ħ: ⁊ tn̄ excōicatus appellat̄ hereticus. iij. q. i. ꝙ aūt: que rō nihil vrget: qr̄ nō dr̄ hereticus nisi large: vn̄ licet ꝑcutiēs clericum hereticū nō sit excōicatus vt ꝑdixi: secus si clericum excōicatuꝫ: vt dicit Inno. in. d. c. si vero nō. in regula delictū in qōne lib. vi. Sed melior rō est qr̄. c. lꝫ. eo. tit. dicit ꝙ electus a duabus ꝑtibus est papa nulla exceptione obstāte. Itē licet papa possit accusari de heresi. xl. dist. si papa. nō tn̄ pōt ꝯ eum excipi: vt ab electione repellatur: vt no. Innocē. in. d. c. licet: sicut ergo nō obstat electori ita nec electoribus.

a ¶ Cleric[us] he[re]tic[us]. adde tex. in c. de mino: ib[i] eo. ti. gl. i. c. vel ceps. xvij. q. iiij gl. i. c. quo. xxiiij q. v. gl. in. c. ij. ne cle. vel mo. li. vi Jo. an. in regula induiti de reg. iur. lib. vi. i mercuris.

§ **Verum.** Nō. ꝙ electio pape est negociū vel ibi eius negocio. qđ itellige immediatius ꝗ̄ sint negocia aliaꝝ electionū per rōnem positā in. c. licꝫ in si. eo. titu. qr̄ in alijs pōt recurri ad superiorē. ¶ Scđo nō. de verbo effundēdis [b] qđ notat largitatē: vt in gl. ¶ Op. ꝙ citatus ad curiā nō teneat̄ venire vacante sede per nō. in. c. lꝫ. de accus. glo. antepe. remittit ad ibi nō. Paul. dicit ꝙ citatus ex quacūqꝫ cā. s. bñficiali tenet̄ ire ad curiā sede vacante: vt hic. ⁊ sic restringit hāc lrām ad causas bñficiales: ⁊ tūc ad ꝯtrium dic ꝙ pōt ꝓcedere in cā non bñficiali. Sed hāc restrictionē non patit̄ hec lrā que gn̄aliter ⁊ cū termino vniuersali loquit̄ ibi ex quacūqꝫ cā. vn̄ dic aliter vt dixi i. d. c. licet: aut. n. est qs citatus vt veniat ad papā habito respectu ad personā ⁊ nō tenet̄ venire corā successore nec vacante sede aut vt veniat ad curiā vel ad sedē apostolicā. Et tenet̄ vt ħ: ⁊ sic dicit iste tex. ibi ad sedē apostolicā. ¶ Quero qr̄ hic dicit de electis qd de ꝓuisis per papaꝫ. ⁊ pone in terminis. papa ꝓuidit cuidā abbati existēti extra curiā de episcopatu ⁊ misit ei bullas clausas hec indicantes: interiꝫ papa obijt. querebat̄ in qōne facti an teneret̄ accedere: vr̄ ꝙ sic: qr̄ nō pōt administrare in epatu ante habitas bullas ⁊ prestitū iuramentū sm̄ formā extrauagan. Bonifacij iniuncte. Contrariū tꝫ Lau. qr̄ talis ꝓuisus nulla citatione iuris vel hoīs ad ħ arctat̄ dꝫ ergo expectare vt papa creetur ⁊ tunc accedat: nec interim vacāt prima bñficia. vt per. c. cū in cunctis. ꝙ. eo. qr̄ nō est in mora: de ꝯces. ꝑben. qr̄ diuersitatē: dic ꝙ tps de ꝯsecrandis sibi incurrit: qr̄ per istū. §. tps vacatiōis sedis quo ad eos qui ꝓ aliquo debēt ad eū accedere habetur pro tēpore vtili ac si nō vacaret ⁊ hic per rōnem in tex. expressaꝫ. licet alias sit ꝯtra per ti. ne sede vacan. in rubro ⁊ nigro. Secūdo quero qui artentur ad accedenduꝫ ad curiam: glo. penul. exemplificat.

b ¶ De v[er]bo effundēdis. Adde gl. in v[er]. sanguinis effusionē l. c. cū illoꝝ ꝙ sen. excō. tex. in. c. reuertimini ad me. xvi. q. i. Jo. an. i addi. s. c. in rubr. de accusa.

c ¶ Lꝫ ⁊ c. Vide not. p dn̄os de rota. in decisio. cixviij. [que] inci. In cā bñficiali ⁊ i decisi. lxxxij. incip. in cā bñficiali. ⁊ in decisio. ccxxviij. incip. Voluerut ⁊ ordinauerūt ⁊ in decisio. ccclxviij. icipi. Si epo. ⁊ i decisio. cxxxix. Incipi. in cā bñficiali. ⁊ in decisio. lxxviij. incipi. Si post lapsū philip. Francus.

Ausam. [c] Fortis reputat̄ ꝓp̄ intricationes surgētes ex. c. i. ⁊. c. cupientes eo. titu. lib. vi. ⁊ ex notatis in eis. Et habꝫ mām vtilem ⁊ valde practicabilē: diuidit̄ p gl. i. in ꝑtes. v. vt sunt. v. §. scđa in. §. ꝙ si: tertia in. §. verū: quarta in. §. intimatio. qnta in. §. idē quoqꝫ. hoc ꝑncipiū in sūma dicit. Appellatio cām electiōis postulationis seu ꝓuisionis tunc tn̄ deuoluit ad papā cū in appellati vel ꝓcuratorio speciali ad cām ꝑsentis fuerit interposita vel eoꝝ alterius ꝗ̄ cito cōmode fieri poterit sm̄ formā in textu expressaꝫ intimata. ¶ Nō. ibi vel saltē de aduersatiua vel [d] cui qn̄ adijcitur dictio saltē vt ħ significat diminutionē: de rescrip. statutuꝫ. §. cū vo: lib. vi. sꝫ Pau. ꝓ ħ. de do. inter vi. ⁊ vxo. c. pe. in v̄bo vel saltē: quē tex. ibi ad ħ singulariter notaui ⁊ colligi ibi ꝙ hec sit alternatiua ordinis qđ operat̄ dictio saltem de qbus alternatiuis: de ꝑben. mādato: li. vi. ⁊ in regula in alternatiuis: eo. lib. ¶ Scđo nō. casum in quo datur tps arbitrariū ad purgādū moraꝫ tpis determinati: de quo in gl. in v̄bo cōmode: ꝓsequit̄ aūt Pau. multiplex tps. nam duplex est principaliter. s. cōtinuum ⁊ vtile. Itē vtile subdiuidit̄ qđ dic vt in gl. in cle. vna. ꝙ. de in inte. resti. in v̄bo ꝯtinuū ⁊ ibi dico. q. xxiij. ¶ Tertio nō. de dictiōe per [e] in verbo ꝑfecto que denotat ꝑfectionē: de quo in glo. in hoc v̄bo. Qđ facit pro capitulis ⁊ positiōibus ⁊ ꝓ dictis testium eum vr̄ aliquē possedisse. a. xl. annis ⁊ citra. ⁊ per ipm̄ tps: intelligitur. n. per hoc ꝯtinuitas que alias nō intelligeret̄: de ꝓba. lꝫ vbi dico. ¶ Op. qr̄ dicit occasione ⁊ c̄. nā occasio est cā non sufficiens. de me. ⁊ obe. solite: ergo de ipsa nō debuit curari metu ꝯtrarij: glo. iiij. exponit. i. ꝓpter cām. Habuit tn̄ glo. aliū respectū prout dicā in. v. q. ¶ Scđo opp. in eo qđ reqrit scripturā auctenticā: sufficit. n. appellari ēt per scripturā priuatā. de ap. appellatio. lib. vi. So. qn̄qꝫ porrigit̄ iudici: ⁊ ꝓcedit contrarium appellatio quandoqꝫ appellator: ⁊ procedit hic tex. Ratio diuersitatis qr̄ appellatiōis emissio pꝫ iudici. sed asserēti se appellasse nullus tenet̄ credere qr̄ sepe aduersarij suis aduersarijs mentiunt̄: vt. ff. de qōnibus. l. i. §. preterea: de in integ. resti. ex lris: pro hoc qđ nō. spec. de citatione. §. sequit̄: ver. qn̄qꝫ per notariū sm̄ Paul. sed hec dr̄ia nō est hic in tex. nā respectu interpositionis nihil dicit de scriptura auctētica: sed tn̄ respectu intimationis: sed etiā eo casu quo appellat̄ a iudice in eius absentia: vt de ap. si in litis: in faciendo intimationē dꝫ seruari hec forma ꝓ hoc. ꝙ. §. si. ¶ Quero nunqd in appellatiōe extraiudiciali ꝓcedat illa cle. vr̄ ꝙ nō per tex. in ꝑn. in ver. cā: ⁊. ꝙ. in verbo in cā: qr̄ cā est in iudicio: de verbo. signifi. forus. In ꝯtrium. qr̄ ħ cle. venit ad declarandā. c. i. eo. titu. lib. vi. ⁊ illud ꝓcedit in extraiudiciali tn̄ eo. titu. ꝯstitutio lib. vi. Pau. tꝫ ꝙ locū habeat ⁊ exponit tex. de procuratore dato in cā. s. inchoāda: ⁊ pro hoc qđ nō. Spe. de ap. §. qualiter aūt. ver. taliter eniꝫ ⁊ ver. seq. ¶ Scđo quero. qr̄ hic dicit electiōis postulationis seu ꝓuisionis qd est vnūquodqꝫ istoꝝ. Aliq hic diffiniūt vt Lau. ⁊ Matth. dic vt in gl. c. vno. ꝙ postu. ꝑla. li. vi. ⁊ qd sit electio dixi de elec. c. i. ꝓ ꝑdictis: qđ no. Arch. i. d. c. i. de elec. lib. vi. ¶ Tertio q̄ro qd si litigat̄ de bñficio nō vacāte ⁊ ob hoc appellat̄: vt qr̄ vnus dicit appellatōeꝫ collatōeꝫ vel electōeꝫ ad se spectare: alter ꝯꝫ: an erit locus huic cle. Pau. refert id qđ nō. Cōpo. in. c. i. eo. ti. li. vi. vbi dicit eē locū illi. c. ⁊ sic seruatū fuisse tpe Inn. lꝫ. tpe Alex. aliqn̄ seruatū nō fuerit: sed postea ēt ipse seruauit qđ dicit Pau. satis equū vt ille q de ꝓuisiōe faciēda ēt de bñficio nō vacante appellat certus possit esse de iure suo: ⁊ diu sub expectatione nō maneat: ⁊ dicit Pau. ħ maxime ꝓcedere qn̄ appellatus ꝓseqt̄ appellatōeꝫ. tūc eni nō pōt iuste cōqueri si cā finiatur: arg. C. de re. cre. l. gn̄aliter: ex hoc īfert Pau. ꝙ ēt locus est hoc casu huic cle. cū sit appellatū occasiōe electionis seu prouisionis: dic ꝙ nō est locus. c. i. preálleg. Et idē dico de hac cle. q̄ iterꝑtat̄ illud. c. qr̄ exorbitāt a iure cōi ergo nō prorogent̄ ad casuꝫ nō expressuꝫ. xvi. q. i. hinc ēt. ff. de reg. iu. l. ꝙ ꝯ. ⁊ regula q a iure li. vi. ꝓ hoc qr̄ fauor tollende vacatiōis qui dedit cām illi. c. i. vt sentit glo. iiij. hic in si. cessat hoc casu. ¶ Quarto q̄ro. pone ꝙ ꝑlatus assignat aliquid annuū alicui vsqꝫ ad suū beneplacitum. nūquid est locus huic cle. vr̄ ꝙ sic p verbū ꝓuisiōis qđ est gn̄ale: dic sꝫ Pau. hoc debere intelligi qn̄ sit ꝓuisio in titulū bñficiales qđcūqꝫ sit bñficiū: sꝫ assignatio de qua ꝑdixi pōt fieri sine titulo. ꝙ rescrip. ad audiētiā. ¶ Quinto q̄ro nūqd in quacūqꝫ appellatōe occasiōe electionis ⁊c. iterposite ꝓcedat hec cle. gl. in v̄bo occasiōeꝫ dicit ꝙ sic: dicēs ꝙ in. c. i. eo. ti. li. vi. hꝫ locū nō tn̄ in ꝑma appellatōe: sed ēt in scđa qđ dic vt in glo. ex qua infert̄ idē qđ hac cle. Idē Pau. dicēs aūt ꝙ hec ꝯstitutio cū loquat̄ gn̄al̄r dꝫ general̄r intelligi de dignitatibus episcopalibus: prebēdis ⁊ bñficijs qbuscūqꝫ. Idē no. ꝙ. §. intimatio: in gl. qđ ergo: ⁊ ibi dico in. i. q. ¶ Sexto q̄ro qd si appellat̄ a ꝯfirmatōe Inn. ⁊ Host. in. c. i. eo. tit. li. vi. dicunt non

d ¶ De aduersatiua vr̄. Adde doc. in. c. cū de coreꝫ: de vita ⁊ ho. cle. Jo. an. in regula in alternatiuis. de re. iur. li. vi. in mercuris. bal. in. l. inter. ff. de aqua plu. ar. ⁊ Ant. de but. in ꝯsi. lxxvi. incip. statuto cauet̄.

e ¶ De dictione p. Adde gl. i. c. si ꝯtigerit de accusa. Do ctores in. c. cū vicesimum: de elec. doct. in. l. i. ff. de le. i.

dicunt non esse locũ illi.c.⁊ sic seqtur ꝙ nec isti cle. quia ces
sat rõ periculi vocationis: de electio. transmissaz: de appel.
oblate. Pau. h͂ ꝯ quem negari neqt qui cõfirmatio fiat ex
cã electionis qd teneo in.d.c.i. ex alia rõne q: nõ est verum
ꝗ cesset periculũ vacatiõis maxime hodie q: ꝯfirmatio fit ĩ
forma iudicij: eo.ti.c.si.li.vj. appellatio ꝗ cã suspendit quo
ad omnẽ effectũ õ inferiur. venientes. ℭ Septimo quero an
in appellatiõib⁹ interpositis ad iferiorẽ a papa pcedat ĩ cle.
glo. in ṽbo sedẽ aplicam: dicit ꝙ nõ: idẽ Pa. p rõnẽ quam
dixi.õ.q.iij. q: exorbitat a iure cõi: ꝗ restringit ad casũ quez
exprimit regula: que a iure.li.vj. Lau. tenet ꝯtrium q: subest
eadẽ rõ vtrobiqz: ergo sit idẽ ius de ap. si duobus p hoc in
ducit.c. vt circa eo.ti.li.vj. qd generaliter loqtur ⁊ est gl. il
lius.c.i. Idẽ Gēze. Bertrã. tz cũ glo. ⁊ idẽ tenet. I. de ap. in
cle.j.in.xxi.q. quã dic͂ veriorẽ pp maximã expressionẽ. quã
ponit h͂ tex. ibi sedẽ aplicam: ⁊ ibi sedẽ eãdẽ. qd tz ẽt Jo. de
lig. vt ṽba aliqd operenť ⁊ eis stet.ff. de leg.iij.l. nõ aīr. õ de
ci. ad audiẽtiã. Est.n. in papa fortior rõ ꝗ in alijs pp viarũ
distãtiaz cũ de toto mũdo ad eũ appelleť: est ergo maius pi
culũ diuturne vacationis: ⁊ iõ fortius puidẽduz eo.ti. vbi
piculũ li.vi. ℭ Octauo quero si nõ seruať forma h͂ exp̃ssa
an teneat appellatio: glo. in ṽbo deuolui: h͂ tangit ⁊ Pau.
plenius sed quia glo. remittit. I. §. pen. vbi lanua dicit ĩ ṽbo
deuoluta ibi dicã.i.ij.q. ⁊ dic͂ Laud. ꝙ eo casu q̃ tz appellatio
q̃ ad deuoluẽdã cãz deuoluiť ipsa cã.i. õ quo est cã q̃ ad ipi⁹
expeditionem nõ autẽ ipsa bñficia sup quibus qd deuoluiť
simile eodẽ ti. cupientes in prin.li.vi. de ap. romana.§. cum
autez eo.li. Dicit ẽt Laud. dñam eẽ iter cãm ⁊ litẽ. de q̃ re
mittit ad no. C. de transac. cãs in gl.i. q̃ dicit ꝙ cã est post litẽ
ꝯtest. Itẽ lis est ante ⁊ post. ℭ Nono quero si appellatio
in casu isto interponať ꝯ capitulũ quo capitulã vt ꝯgregeť
glo. in ṽbo appellati. remittit ad.c. bone. eo.ti. vbi gl. ĩ ṽbo
singulares: ⁊ ibi dixi sed melior q̃ reperiať ĩ.c. si capitulo. in
sexto in.vi. glo. ad qd remittit hec glo. aut ꝗ appellať ꝯtra
collegiũ ⁊ seruã id qd dĩ in illis glo. aut ꝯ singularẽ psonaz
⁊ tũc planũ est de modo p hanc litterã. dic͂ aũt Spe. ꝙ no
men appellati dz in appellatiõe exprimi: ita no. õ ap. queľr.
ver. hoc ẽt nõ. ℭ Decimo q̃ro si qs dedit plures pcurato
res ad cãz electiõis iudex eligit idoneiorẽ: an sufficiat appel
lari corã illo. dic͂ pau. ꝙ sic: ẽt ꝙ nõ sufficeret post electionẽ
iudicis appellare corã aliquo aliorũ pro hoc.c. si duo. in fi. õ
pcu.li.vi. ℭ Undecimo q̃ro nunqd sicut sufficiat[a] intimari
pcuratori ita sufficiat intimari p pcuratorẽ. glo.i. ṽ. specia
liter dic͂ ꝙ sic. dũ tñ pcurator habeat speciale mãdatũ ad
cãm quã glo. no. q: nil allegat qd directe pbet: vñ posset di
ci ꝙ qz talis casus nõ est in iure except⁹ sufficeret pcurator
generalis: q: iste nõ est in casibus exigẽtibus spãle manda
tũ q nõ. in.c. qui ad agẽdũ de pcu.li.vj. tñ pro glo. est simi
lis rõnis q̃ est inter pcuratorẽ appellãtis ⁊ pcuratorẽ ap
pellãti ⁊ iõ cũ ea sto: ⁊ cã signa pro singulari. ℭ Duodeci
mo quero si curia est rome prout est ⁊ appellatũ est ad pa
pã ⁊ habet aduersarius duos pcuratores vnuz ĩ partib⁹ cõ
stitutũ ad cãm illaz: aliũ in curia ꝯstitutum ad tractãdũ om
nez causam deuolutã p appellationẽ: an sufficiat intimare ei
q est in curia: videreť ꝙ sic: qz ipse est pprie ꝯstitut⁹ ad hãc
causaz ex quo est deuoluta: imo videť alteri phibitũ. C. de
pcu.l. maritus. de psump. nõne: lz cui pcurator cause pnci
palis posset ⁊ debeat appellare. de pcu. nõ iniuste ⁊ ẽt pro
seq possit vt ibi. Illud tñ hz locũ cũ nõ est alius deputat⁹ su
per appellatione. Pau. tenet ꝯtriũ dicẽs ꝙ dz intimari pcu
ratori cãe principalis: et õ tali intelligiť tex. hic ibi pcurato
ris in cã specialiter ꝯstituti. Et siľr dz intelligi id qd seq
tur eorũ alteri. qd est verũ nec qd est multuz dubia quo ad h͂
qd nõ sufficiat intimari ei q ẽ in curia cũ nõ esset specialiter
ꝯstitutus in illa cã: sed si eẽt spãliter ꝯstitutus ad psequẽdaz
appellationẽ illius cãe: tunc pcederet dubiũ pp rõnes pre
dictas: tñ adhuc puto idẽ qz nõ est cã deuoluta nisi seruata
forma hic exp̃ssa. ꝗ adhuc datus ad psequendam cãm ṽuo
lutã nõ hz se ipedire. ℭ Decimotertio quero pone ꝙ tu vis
appellare ĩ presentia aduersarij vel pcuratoris spãlis: ꝗ cũ

te paro ad legẽdũ ipse recedit. dic͂ Pau. ꝙ suffiť ꝙ incho
sti legere ante recessuz eius ⁊ ꝙ tñ legisti ⁊ ꝙ certus est õ
appellatiõe. dic ꝙ ẽt si nihil legeris dũ tñ dixeris te velle le
gere ⁊ ꝙ appellas ꝑut ꝯtineť in istro publico vel ẽt puato
qd tecũ habes ⁊ paratus es legere si nõ expectat iputeť sibi.
sicut ⁊ is q ĩpedit ne ad eũ pueniat citatio habeť p citatos
vt lite nõ cõ. qm̃.§. porro: sz si oĩno nihil expectauit ita ꝙ nõ
potuisti certificare quid velles facere: tunc oportet recurri
ad remediũ intimatiõis obseruata forma de q̃ in tex. ℭ De
cimoquarto quero cũ interponiť appellatio ĩ p̃sentia aduer
sarij vel pcuratoris spãlis an sit necessaria intimatio. ne q̃
in ver. vel saltẽ. glo. in ṽbo iterposita. ꝙ nõ. p hoc qz q cer
tus est ⁊c. regula eũ q li.vj. frater aluarus tenuit oppositum
p.§. ꝙ si. I. eo. sed ille.§. nihil faĉ qz loqtur qñ interponiť ap
pellatio in absentia aduersarij vel pcuratoris: ⁊ iõ gl. est ve
rior cũ qua tenet Pau. Ge. ⁊ Mat. pro hoc ṽ. vel saltẽ ex
ponẽdo vt dixi in.j. notabili. ℭ Decimoqnto quero õ for
ma interpositionis. So. distingui oportet aut ĩ iudicio aut
extra iudiciũ. Et si ĩ iudicio aut ab interlocutoria aut a diffi
nitiua prout habes de ap.c.i. ⁊.c. nõ solũ ⁊.c. romana. ĩ p̃n
bus.§. ad hoc ẽt.c. vt debitus. ⁊ cle. appellãti. Et pcedũt h͂
qñ interponiť appellatio ĩ presentia aduersarij vel pcurato
ris sed si in absentia de forma interpositionis dic vt dixi.
de ap.c. si. de forma ṽo intimationis remittit glo. in ṽbo spe
cialiter in fi. ⁊ satis colligiť hic in ifa. ℭ Decimosexto q̃ro
nunqd appellans habeat in cã appellationis iustificare ap
pellationẽ iustã docẽdo de casu: videreť ꝙ nõ: vt sufficiat ꝙ
fecit qd hic diciť. s. ꝙ interposuit coram aduersario vel pro
curatore vel saltez intimauit. dic contra. nisi appellatũ fuis
set in iudicio ⁊ obtulisset appellans se paratuz probare co
ram iudice a quo ⁊ non fuerit admissus de appellatione in
terposita ⁊ hoc saluo ꝙ in casu capituli quãuis. eo.ti.li.vj.
sed si appellatio fuit extraiudicialis dz doceri p appellãtem
de veritate cause appellationis per cle. appellanti pro h͂ eo.
ti. cũ nobis ⁊ quod ibi no. Inno. ℭ Decimoseptimo q̃ro
si appellatus tantum prosequiť appellationem videť ꝙ nõ
teneatur eam iustificare quia tendit ad eius ipugnationem
de natis ex li. ven.c. vno a ꝯtrario.ff. de iure fisci.l. deferre.§.
item eos. Item fauore appellati inductum est ꝙ appellans
seruat solemnitates de qbus hic ergo in eius lesionez retor
queri non debet. C. de legi.l. qd fauore regula qd ob gr̃am
lib.vj. Tertio ꝙ si appellans foret presens non posset im
pugnare suaz appellationem: quia per hoc veniret cõtra fa
ctum suuz ⁊ allegaret suam turpitudinem: qd non. lz de cõ
ces. preben. cum super. de dona. inter.ff. de adop.l. post mor
tez: at absentia appellantis non debet sibi prodesse cum sit
contumax. de pstu.c.j. de dolo. contingit.ff. de dona. inter
vi. ⁊ vxo.l.iij.§.j. In contrarium quia appellatio nõ defert
causam ad curiaz nisi seruentur solemnitates de quibus hic
vt probatur. I.§. intimatio ⁊ hic: cõmuniter ergo appellans non
possit suaz appellationem impugnare. iudex tamẽ ex officio
debet supplere ⁊ cognoscere an teneat. C. õ temp. ap.l.iij.
§.vi. q: alĩs non posset esse iudex. So. Compo. in.c.j. eo.ti.
lib.vj. tenuit primaz. Sed Pau. hic distinguit quia aut loq
tur in appellatione interposita ad papaz ⁊ verum dic͂ Cõ
po. quia papa est iudex omnium.ix.q.iij. cuncta ⁊ etiam: ⁊
sic in eo non potest esse defectus iurisdictionis. aut fuit ap
pellatum ad inferiorem ⁊ aut detulit aut non. si sic adhuc
idem cum ratione delationis causa deuoluatur ad superio
rem etiaz si appellatio fuerit frustratoria. de ap. cuz appella
tionibus.li.vj. Si autez non detulit aut appellatus petit p
nunciari male appellatũ aut petit procedi in pncipali. Pri
mo casu non teneretur iustificare appellationẽ respectu for
me. Secundo casu oportet ꝙ iustificet: quia alĩs causa erit
deuoluta per rationes ad hanc partem factas. pro hoc eo.
ti. cum dilectus. in fi. Et notat Spec. de ap.§. de officio. ver.
pe. dici posset primuz membrum non procedere quãdo est
appellatum ad papaz: quia lz papa cognoscere possit p sim
plicem querelam: tamen hoc non intendit nisi appareat,
defende tamen per.c.i. de ap. lib.vj. ⁊ intellige prout ibi di.

[a] ℭ Nunquid sufficit. Add. Inn. in.c. cum in iuuetute. de psum. Bar. in l.i.in.i.col.ff. õ libe. ⁊ posthu. Bar.i.l. de pu pillis in.§. cum pcuratoris.ff. õ ope. no. nun.

Item aliud mēbrū q̄ fuit appellatū ad inferiorē q̄ detulit. Intellige q̄ sit deuolutio quo ad hoc vt cognoscatur de articulo appellationis: sed negocium non deuoluit si appellatio nō tenet ex eo q̄ negociū non erat coram primo iudice vt si erat non iudex sicut enim potuisset oppōi corā eo ita poterit opponi corā iudice ad quē vt tenet Spe. de ap. qualiter in fi. et est notabile p hoc q̄ appellatio hoc casu reddit frustratoria tamē facta a non iudice. Item istud mēbrū q̄ē appellatū ad inferiorē non est ad ꝓpositū huius cle. quo ergo ad casū huius cle. de ap. interposita ad curiā. dic q̄ aut extra iudicium aut in iudicio. primo casu tenebitur appellatus ꝓsequens appellationē iustificare: alias papa se non intromitteret. pro h hec cle. ex qua dico q̄ si auditor deputatus pronūciaret in principali non discusso an fuerit obseruata h solemnitas nō tenebit ꝓcessus nisi aliud appareret ex forma cōmissionis sicut hodie sepe fit q̄ cū ipetrat auditor super appellatione petitur etiā sibi cōmitti p modum querele: si aūt in iudicio aut a diffinitiua aut ab iterlocutoria. ꝓ casu articulus appellationis nō est separatus a cā principali. de ap. nō solum lib. vj. qd̄ declaro in. c. significauerūt. de excep. sed si ab interlocutoria distingue: an obtulerit se probare an non ḟm. c. interposita: et ꝓcedit h distictio an a diffinitiua an ab interlocutoria respectu terminoꝝ qōnis in forma vt iacet. Sed si queras an expediat docere solēnitatē de q̄ hic fuisse seruatā dico distincte et si a diffinitiua sit appellatū q̄ sic: q̄ alias non deuoluit q̄a est articulus preiudicialis an sint huiusmodi que h dicūtur ergo ꝑdiscutiēdus. de or. cog. tuā. ¶ Decimooctauo quero qōmodo cōputatur mensis[a] de quo h vel tp̄s arbitrariū per v̄bum cōcito cōmode. glo. in v̄bo interpositione. dicit q̄ de momēto ad momentū ex quo infertur q̄ dies interpositionis cōputabitur ꝑ hoc. gl. inducit c. q̄ ad cōsultationē vbi. x. dies ad appellādum currunt statim a die ꝓlate snie: sed fortius facit q̄ regula est vt oē tp̄s sit cōtinuū nisi probet esse vtile. no. glo. ff. de diuer. et tēp. ꝑscrip. in rubrica. ꝑ hoc qd̄ dixi de ap. sup eo. Itē Pau. et de h in spec. de ap. § restat. ver. sed nunqd hoc tp̄s. et ver. se. et dicit pau. hoc ꝓcedere q̄ sit cōputatio. x. dieꝝ a die late snie siue sit diffinitiua siue interlocutoria vel h̄ns vim interlocutorie. c. ii. cū dilectus. de re iudi. q̄ ad cōsultationē: vt si iudex dixit excep. nō ob. respōdēdum eē libello vel aliqd precepit vel mandauit h enī h̄z vim interlocutorie. ar. ff de arbi. q̄lē ff man da. l. ij. C. cōtra deleg. l. ij. Si v̄o cōminat vel grauat tali grauamine q̄ nō h̄z vim interlocutorie: q̄a non omnino vox iudicis iudicari auctoritatē cōtinet. C. de sen. l. ex stipulatio. semper pōt appellari. Si iudex reqsitus grauamē nō reuocat: vñ si iudex assignat locum nō tutū et reqsitus vsq̄ ad mensem non reuocat licite appellat. Idē si cōminat nisi corā eo cōsentiat litigare. de ap. cū cessante. Et dicit Pau. q̄ de grauamie extraiudiciali est expeditū. de ap. cōcertatio ni. li. vj. et illud. c. videt obstare premissis: q̄a ibi oī q̄ etiā a grauamine extraiudiciali d̄z appellari infra. x. dies. Sz dic q̄ dictū precedēs i eo qd̄ dixi q̄ si vsq̄ ad mēsem iudex requisitus nō reuocat potest appellar: ꝓcedit q̄a nō videtur pars grauata in effectu ex cōminatiōe nisi cū apparet q̄ iudex ꝑsistit: et sic intelligēdo est dictum notabile. ¶ Decimonono quero quot dies h̄z mensis[b]. gl. ca. remittit ad. c. quā sit eo. ti. li. vj. vbi tenet glo. q̄ h̄z tot dies quot mensis in q̄ icipit. qd̄ tenuit in. c. ij. de supplen. ne. prela. ¶ Vigesimo quero quātum tēpus datur vltra mensē in eo q̄ ꝑmittit post lapsum mensis intimationē fieri q̄cito cōmode pōt. glo. in verbo cōmode dicit hoc esse arbitrariū. Idē Pau. ex quo non est diffinitū. ff. de iur. delib. l. i. de offi. dele. d' causis. de elec. quā sit. et. c. cupientes. § ceterū. d' sup. ne. prela. si episcopus. de preben. cum in eccl'ys. c. li. j. de penis cle. vlt. ¶ Op. ad hoc quia dat mēsis tm̄ omnib' quoꝝ iterest ad iter arripiendū a die obtectionis. c. ti. c. i. li. vj. ergo necessarium est q̄ appellatio sit intra mensem intimata. non enim posset iter arripere qui non eēt informatus. So. de intellectu illius. c. i. quādo cōputat mensis ad iter arripiēdū fuerunt varie snie. de quo. j. § pe. pro glo. in verbo deuoluta. in prin. et pro glo. id qd̄ ibi dicet patet. Sol. ad hoc. dic ergo veꝝ q̄ tempus erit arbitrarium: et vltra mensem pro h q̄a quādocūq̄ non potest vllo modo fieri intra mensem. finge enim appellantem distare a curia vltra. xxx. dies. puta. lx. et appellaram esse in curia nec dimisisse procuratorem in partibus: tunc non arctabitur appellans intra mensem qd̄ eēt impossibile: sed ad tempus q̄cito commode facere potest. quod intelligo computato mense: quia non cedit sibi lucro qd̄ vidi de facto. ¶ Vigesimoprimo quero q̄ cum sit intimatio appellationis an expensis appellātis an appellati fieri debet. glo. in verbo porrecto. q̄ expensis appellātis. sicut in libello. qd̄ dic vt in glo. et idē Pau. et d' libello. Idē no. Spec. de libel. obl. in verbo actoris. pro hoc de fide instru. contingit in fi. In contrarium: quia testes producūtur expensis producentis. iiij. q. iij. § venditurus. d' rescrip. statutum. in fi. li. vj. Item actorum datur copia expensis petentis. de proba. quoniam contra: ita ergo hic expensis appellati ad cuius cōmodum fit intimatio. Item nō debemus aggrauare appellantem vltra id quod hic exprimitur ne grauetur in pluribus: sed hic non dicitur q̄ suis expēsis ꝑ h q̄ forte alias appellans dimitteret ius suū indefensum ne solueret expensas. Ad hoc etiam. ff. ex qui. cau. i pos. ea. l. ij. §. defendi. et quod ibi no. et. C. de ero. milita. annone. l. cum sepe. li. xij. Item cum quis tenetur edere sufficit q̄ copiam faciat describendi. ff. de eden. l. j. § edere. de tabu. exi. l. iij. ar. de li. ho. exi. l. iij. § an peior. Frater aluarus vt refert Ab. atteniut hanc partem per illas rationes. quia intimatio fit ad commodum appellati. ergo sentiat etiam onus. regula que sentit li. vj. Gen. idem concordando cum opi. dicit q̄ aut q̄ritur de porrectione et hoc fit expensis appellantis quia fit ad suum cōmodum: et est eius onus vt porrigat vt hic. aut de copia appellationis porrecte vt sumetur expensis appellati per rationes factas. Et hoc dictum videtur esse sine intellectu: nam porrectio hoc habet vt porrigatur tenor appellationis: vnde pars expensaꝝ porrectiōis est cōscriptio quia non posset porrigi qd̄ non esset. igitur tenenda est gl. nam regula est q̄ copia fieri debet expensis eius ad cuius cōmodum fit pro hoc. § defendi. preal. et o. l. de eroga. militaris. annone. cum se. et. C. de statuis et imagi. l. fi. vbi no. sed hic fit ad cōmodū appellationis ad inducendam deuolutionem ad curiam. ergo eius expensis. ¶ Vigesimosecundo. quero quid si eligit appellans non porrigere tenorem sz ꝑlegere quo casu tenetur facere copiam si petitur: an tūc idē vt expensis suis faciat. videt q̄ non vt hoc casu qui petit ꝑstet expensas. Item cum sit differentia inter casum quo fit porrectio et casu quo tenor perlegitur. Pau. tamen etiam hoc casu tenet idem vt appellans det copiam suis expensis: nam ipse notarius non tenetur scribere gratis quia non d̄z suis stipendijs militare. de rescri. cum ex officij. quero non sufficit: sed pro hoc quod no. Spe. de instru. edi. § videndū vet. et no. quod placet per ter. ibi modo cum simili qui probat q̄ sicut cum fit porrectio fit expensis appellantis: ita et cum perlegitur tenor: et tunc dico q̄ non est differentia an fiat porrectio an perlegat: q̄a hoc vltimo casu non datur copia nisi petitum fuerit. ¶ Vigesimotertio quero si facta porrectione appellantis eam non acceptat. dic q̄ sibi imputabitur ex quo non stetit p appellantē et ꝓpea caut' aduocat' cum dubitat aduersarium appellasse debet informare clientum vt omnem scripturam porrectā ab aduersario recipiat. vidi enim aliquādo qd̄ noluit recipere: et tūc est sibi magnū preiudiciū q̄a causa deuoluitur et non scit super quo. ¶ Vigesimoquarto quero vbi et quomodo d̄z peti copia premissa: dico loco et tēpore cōpetenti: alias non preiudicat non dāti. c. ti. cū in veteri. de ap. vt sup. et. c. ab eo. li. vj. vtile aūt est vt dicit glo. in v̄bo petita. q̄ de petitiōe cōficiatur instrumētū. Et propterea cautū est appellato cum sentit aduersarium appellasse et cum fit sibi intimatio quia regulariter ducit appellans notarium vt roget eū de hac petitiōe. ¶ Vigesimoquinto quero infra quantū tempus debet dari. copia petita: dicit Pau. q̄cito commode fieri potest: et q̄ non

[a] ¶ Quo cōputent mēsis. ad de q̄. l. c. quam sit. d' elec. li. vi. Io. an. et mo. d' er. i. c. h. d' sup neg. ꝑla. Bar. t. l. bissext'. ff. d' v̄. sig. Bal. i. l. si an. ff. sol. ma.

[b] ¶ Quot dies h̄et mēsis. ad de i. l. cū bissextus. ff. d' v̄bo. sig. gl. c. q̄ sit. d' elec. li. vi. an eē. subem'. C. d' iudi. i glo. v̄. se xagita i. l. sancimus. C. de iure delib.

& q̄ nō tenet statim dare: q̄ nō tenet venire cū sacco pare tus.ff.d solu.l.q̄ dicim⁹ q̄ pcedit in vltimo casu qñ perle git tenor.sed nō in pcedēti qñ porrigit. ¶ Uigesimosexto quero q̄ dz esse scriptura auctētica vt hic qd reqrit vt sit au ctētica.glo.in vbo auctētica: remittit ad.c.post cessionē: qd dic.vt ibi plenissime dixi: & quo ad hūc tex.puto sufficere lit teras sigillatas sigillo auctētico ēt sine inscriptione testium put sentit ēt hec glo.Sed rōnē dic q̄ iste est casus in q̄ nō reqrit pbatio necessario pcludens: sed sufficit psūptua cū appellatio hoc casu hēat vim citatōis ad curiā: & in citatio ne ad h vt arcteī citat⁹ ad veniēdū: sufficit q̄ cōstet de ipsa psūptiue ipsi citato sicut sufficit q̄ mittat copia delegatōis: vt no.d dile.c.ij.Sed in casu in quo reqrit probatio necessa rio pcludēs nō sufficit sigillū auctēticū sine iscriptiōe testiū. pbat.c.ij.d fi.istru.q̄ pparat scripturā cū sigillo auctentico publico instrumēto: tunc tm̄ qñ hēt testes inscriptos ad in star instrumēti. Itē & si hēat testes inscriptos: dic q̄ hz vim publici instrumēti tm̄ in his ad que deputatū est sigillum p .c.significauit.de ap.que decla p ea que dixi i.c.post cessio nem. ¶ Uigesimoseptimo quero nūquid fieri intimatio fie ri dz appellatoiis & iudici a quo appellat. vr̄ q̄ sic p id qd dixi.s.in vltimo pnio. Itē q̄ si nō intimet iudex a quo non i pedit procedere.de ap.si duobus. In prium q̄ hoc nō est iure cautū. Itē si hoc fieri dz hoc maxime pcederet qñ ap pellat in absentia iudicis vt in casu.c.si.de ap. nā si appellat in iudicis pñtia vt regulariter fieri dz intimatio nō est neces saria cum per iterpositionē sibi intimet: sicut nec intimat ap pellato.cū in eius pñtia vel procuratoris spālis eius iterpo nitur vt hic: sed hoc dici neqt q̄ ex culpa iudicis venit qui nō facit sui copiā vt liceat appellari eo absente. Item iudex dz scire: an grauauerit.de app.si a iudice lib.vi. So. Hen. & Abat.tenēt vltimam partē que placet eo casu quo ex iudi cis culpa in ei⁹ absentia appellat: sed si sine eius culpa vt cō tingere posset: puta q̄ aduersari⁹ detinet iudicem in vincu lis.videret secus dicēdū tm̄ q̄ cām deuolui nō pcernit iudi cis preiudiciū sed tm̄ appellati. Indistincte puto q̄ pp inti mationem nō factam iudici nō impedit deuolutio sed tene bit pcessus iudicis ignorantis appellationem sine sua cul pa.d.c.si duob⁹: & fm̄ hoc intellige qd dixi in vltimo pnio.

§ **Quod si forsan.** Si appellat⁹ abest nec inuenit eius spālis pcu rator ad domū habitatiōis appellati: vel si est in remotis in eccl'ia cathedrali sub qua est bñficiū de quo agit: & vtroqz casu in ipso bñficio est appellatio intimanda & copia modo in pcedēti rñso expressa est faciēda. ¶ No. q̄ attēdit habi tatio: & sic nō refert: an domus sit sua an aliena vt dicit glo. ēt attendit: tm̄ non quēcūqz habitatio sed cōis: qd dic vt in glo.in vbo cōmuniter. ¶ Scdo no.ex remotione locoꝝ in duci ius diuersum.de quo i gl. in v.remotis: & .i.in.ij.pnio. ¶ Tertio no.q̄ ēt sit bñficiatus pōt habere alibi q̄ in ec clesia domiciliū: & illud dz attēdi cū citat probat tex.q̄ cōsi derat domū habitationis: cū tm̄ ageretur de bñficio vel ec clesia.d quo.i.in.iiij.pnio. ¶ Quarto no.q̄ si qs oēs d dio cesi vł ciuitate cēsent parrochiani ecclesie cathedralis: eo qd hic permittit certo casu in eccl'ia cathedrali citationem fieri.pro hoc de offi.arch.offm̄.xiij.q.ij.vbicūqz. pmittitur aūt hoc pp maiorē ppl'i frequētiā que ad eccl'iam cathedra lē solet pfluere.arg.de cōse.dist.i.& hoc d diuersis li.vi. Et dī cathedralis ob honorē epālis cathedre cuius occasionē recipit cathedraticū.x.q.iij.illud.d offi.or. pquerēte. d do na.pastoralis. ¶ Quinto no.q̄ aliō est eccl'ia: aliud est bñ ficium pbat alternatiua vel ibi vel beneficio que debet ca dere inter diuersa sicut & copula: vt no.glo.in rubrica .ff.de iur.& fac.igno.dī aūt eccl'ia multis modis: vt no.ne pre.vi. suas.querelā.de ver.sig.cum olim.vij.q.i.scire.bñficiū autē pōt accipi tribus modis. Primo large pro omni eo quod gratis tribuitur: & hic dicimus q̄ beneficium dz large inter pretari & vt sit mansurū & vt iuuet eū cui tribuit. d commo. .c.vno.de do.cum dilectus.regula decet lib.vi. dicit secun do stricte pro prebenda beneficiali etiam si in ecclesia non sit distinctus numerus vt in casu.c.ex parte. de concessione preben. Dicit tertio strictius p titulo bñficij ecclesiastici p se distincti.sic accipit in regula bñficiū li.vi.p hoc.i.q.iij.ex multis vltra mediū. v. q̄ pp.vbi accipit pro canonicatu & pbēda quo ad casum nrm̄ sumit beneficiū scdo & tertio mo do: tm̄ q̄ iste terminus p se nō infert nomē rectorie: ideo adie cit de eccl'ia.pro h d preben.c.si. ¶ O pp.q̄ in domo appel lati nō possit fieri itimatio q̄ fieret sibi iniuria ingrediendo domū eo inuito.l.plerūqz: & .l.se.ff.d in ius vo.So.vt in gl.i vbo domo.& idem Pau.& de hoc Spe.d citatione.§.seq tur.v.sed an reo. ¶ Scdo opp.q̄ etiā si fiat in domo nō ar ctet appellatū.nā par in parē non hēt imperiū.d elec.inno tuit.So.q̄ arctet appellatus adeūdū in curiā prout dī in.c. .i.e.ti.li.vi.hoc operat auctoritas illius.c.& ist⁹ fm̄ Laud. ¶ Tertio opp.q̄ ex remotiōe non dēbeat induci ius diuer sum.C.d temp.in inte.resti.l.supuacuū.So.hoc pcedit in arbitrarijs fm̄ Gen.secus vbi statuit certū tps qd reputa uit legislator ad oia sufficere vt in pnio.pro h qd no.d resti.i inte.tū ex tītio in glo.pe. ¶ Quarto opp.q̄ nō sit opus inti mare in domo habitationis sed sufficit in bñficio d quo agi tur: q̄ ibi dī clericus hēt domiciliū.d rescrip. dilectus.de foro ppe.postulasti.d priui.ex ore.& qd ibi no. Inno.pro h qd no. Inno.d eo q̄ mit.in pos.c.si.Sol.vt dixi in.d.c.si.q̄ illud pcedit qñ agit eccl'ia p beneficiatū secus si alius. Itē non semp est veꝝ q̄ bñficiatus hēat domiciliū in bñficio: vt no.in.d.c.ex ore.vñ qñ pstat d habitatione clerici quā facit alibi q̄ in bñficio potius ibi dī hēre domicilium vt h.vel dic q̄ h est forma spālis cui stare opz prout iacet pcedēs: tamē so.est verior: lz etiam h posset tollerari. ¶ Quero q̄ dicit abesse qñ dī appellatus abesse vī q̄ sit arbitrariū per id qd dicit glo.in v.in remotis.ex quo nō est iure dterminatū.ff.d iure dlibe.l.i.d offi.dle.d causis.& strictius.d vb.l.pcinuus. & p no.in.c.cupiētes.d eo. In prium q̄ dēbeat dici abesse q̄ est ex puinciā & nō alio modo.d dolo.causam.& .c.cū olim ad si.qui ma.ac.po.c.i.uij.q.ij.qsquis: vel saltez oporteat q̄ absit p duas dietas.d rescrip.nōnulli.i.d foro ppe.cle.Quis alys ēt modis dī quis abesse sicut etiā per prium pñs dicit multis modis.ff.d pcu.l.pñs qd dico.d testi.c.cām .Sol.q̄ ad casum nrm̄.dicit Pau.appellatū abesse cū nō apparet i ciuitate Castro vel villa vbi habitare psueuit vel in loco illi vicino: vel in loco vbi iudiciū exercet: lz in alio loco remoto publice appareat.ff.d dā.infe.l.iiij.§.abesse.nā naliter abest q̄ non est in loco.ff.d vb.sig.l.absentē. Abb. & Gen.intelli gūt abesse cū qui est ex ciuitatem & dioces.vbi fcā ē electio postulatio & puisio: q̄ ibi dz cā ingri.d elec.postq̄.& .c.scri ptum.v.veꝝ in si.eo.ti.c.si.lib.vi.xxiij.di.illud.xxiij.q.i.pu dēda.dic q̄ h dubiū dcidit per ea que dixi d eo qui mit.i poss.c.si.vbi per.c.cām.& .c.cū olim.d dolo.dixi posse dfen di d iure canonico quo ad effectū vt procedi possit ad diffi nitiuam.nec aīa pōt citari ad domū sed ad effectū pceden di ad missionē in possessionē dixi sufficere q̄ a ciuitate vbi iudiciū agitur absit per auc.d exhi.reis.§.si v° qdā qd ple ne psequere vt ibi dixi. At in casu nr̄o appellatio legitime i timata citat appellatū ad effectum procedēdi per.c.i.e.ti.& eo.lib.ergo reqritur q̄ absit a puincia: pro quo est rō q̄ ar guit d magno piudicio: tm̄ vt dixi in.d.c.si.sufficit q̄ fiat p quisitio i loco vbi psueuit pmorari.d foro ppe.ex parte ibi psueuerit pmorare &c.& si nō inuenit ibi cēset absens: qd ē v̄ius. ¶ Scdo quero q̄liter iste.§.dz intelligi vt subordine tur pcedēti rñso.So.sensus est vt per pcedēs rñsum p̄ inti met appellatio dño vel pcuratori spāli: sed si hoc fieri neqt pp absētiā dñi qui non dimisit ponit vel dimisit nō inuenitur tunc fiat in domo habitatiōis appellan si nō est remota: sz si est remota fiat in eccl'ia cathedrali sub qua est bñficiū: de quo agitur: & vtroqz casu fiat in beneficio de quo agit.i.taz in casu in quo fit ad domū habitationis q̄ in casu in quo fit in ecclesia cathedrali.pro hoc glo.in verbo vtroqz casu: & dicit Pau.q̄ hūc ordinem turbare nō pōt pars: aīs nō te net appellatio.ar.de rescrip.cum dilecta.de resti.spo. pisa nis.inducit simile in citatione: q̄ pmo citatur principalis si

inuenitur. scdo si nō inueniť citatur pcurator si quē dimisit. tertio fit citatio ad domū si pcuratorē nō dimisit ꝛ regrū tur ꝯsanguinei ꝛ noti. ¶ Tertio qro nemine veniente pcedatur ꝯ cū tanꝗ ꝯ ꝯtuma. C. de anna. excep. l. vt profectus §. si aūt. de dolo. ca. ꝛ c. fi. ex his videreť ꝙ cū pncipalis facit sui copiā dbeat semp psonalr citari: nec suffič citatio ad domū qđ tē Hostien. in. d. c. cūm. p hoc ꝙ no. Spe. de citatiōe §. sequiť ver. s nunqđ sufficit. dicit tn̄ Pan. ꝙ vbi vir agit ꝯtra vxorē vel eccľia ꝯ platū sufficit citatio ad domū: vt no. Inn. d eo q mit. in pos. c. fi. ꝛ dic vt ibi dixi. In q̄ et. c. dicit Hosti. ꝙ vtile est ꝙ cautele pmisse oēs obseruentur vt citeť ad domū: ꝛ in eccľia in q̄ est bn̄ficiatus: vel cuius est parochianus pſite populo ꝛ ꝯsanguinei ꝛ vicini admoneanť: vt eū dfendāt. ar. ff. d insti. l. sed ꝛ populus. d clan. despon. c. fi. qui ma. ac. pos. c. fi. d sen. ex. facro. Pe. tamē. ꝛ Cy. C. d bo. au. iudi. pos. cū pponas. dicūt citationē amicorū nō esse d necessitate nisi cū procedēť ꝯ minorē. Pan. d h vltimo dič melius vt dico. J. d iud. cle. j. q. vi. ¶ Quarto q̄ro si appellatus hꝫ duplicē domū habitatiōis vł ꝙ ī vtraꝗ debeat intimatio[a] fieri p iura q̄ allegat glo. in v̄bo cōiter. sic enim ꝛ alr̄ fit in. c. cū qs. d sepul. li. vj. vbi fit diuisio canonice funeraliū iter ecclesias vtriusꝗ domicilij. dic ꝯ ꝙ suffič ī altera domoꝝ fieri vt dicit eadē glo. ꝛ Pan. lꝫ dicat tutius ꝙ fiat in vtraꝗ. h pcedunt cum eq̄liter habitat in vtraꝗ: secus si non equalr̄ q2 tūc fiet vbi magis habitare consueuit vt in glo. ꝛ idē Pan. q dicit ꝙ fiet in loco vbi tūc habitare ꝯsueuit ꝛ ad. c. cū qs responder Pan. ꝙ loquitur qn̄ tractamus de iure ipsoꝝ domiciliorꝝ: sed h non tractam[9] d aliq̄ iure dādo vel querendo ipsis domicilijs: sed d appellatione deducenda ad notitiā appellati qđ pōt fieri in vno loco sicut in pluribus: vel dic formelius ꝙ quotcūꝗ domicilia qs habeat illa cēseť pro vno quo ad ea que ꝯcernūt psonam: sed quo ad alios effectus vt q̄ ad diuidēdū canonicam vel quo ad soluendū onera municipij: nō vt l. c. cū qs. ¶ Quinto quero quid d nō habēte habitationē q dr̄ vagabūdus[b] vt dixi in. c. fi. d eo qui mit. in poss. dic ꝙ citabitur put ille q habet habitationē in remotis fm pan. qđ placet q2 habitatio que est in remotis habetur p non habitatiōe vt probat littera. ¶ Sexto qro quādo dr̄ esse in remotis. dic vt ī gl. in v̄bo ī remotis. l. fi. qđ ē arbitrariū qđ tꝫ pan. ꝛ alij. ¶ Septimo quero cū debet fieri intimatio ī eccľia cathedrali nūquid sufficit ꝙ in cimiterio vel claustro vł intra septa ecclesie fieri: ꝙ sic: q2 ꝯtinētia edificia cēseť vnum cū eo cui coherent. ff de ver. sig. l. ij. ꝛ. l. edificia ꝛ. l. q ī cōmētibus. pro h. xvij. q. iiij. si qs cōtumax. de ꝯse. eccle. vel al. c. vno. in prin. li. vj. de sen. exc. si ciuitas. eo. li. ꝛ qđ no. de pu. c. j. e. li. pan. dič ꝙ si pōt intrare eccľiā nō sufficit: q2 stricte sumpto vocabulo id qđ coheret nō est idē cū eo cui adheret. d. c. si ciuitas a cōtrario: p hoc diuersitatis rō q2 eccľia cathedrali ꝯsueuit esse magn[9] populi ꝯcursus ex quo facile poterit appellatio deduci ad notitiā appellati. qđ sic nō ꝯtingit ī cimiterio ꝛ alijs ꝯtinētib[9] edificijs q̄ sepe sūt loca solitaria ꝛ occulta. qđ placet: tamē p̄supposito ꝙ posset audiri in ecclesia satisfactū eēt mēti hui[9]. c. ꝛ cessaret rō ꝯtraria. ¶ Octauo quero si beneficiū de q̄ agitur est ī campis ꝛ loco solitario glo. dicit in v̄bo beneficiū qđ nihilomin[9] ibi fiet: p quo est ratio q2 est qđ īputetur appellato q non tenuit aliquē in beneficio q posset nūciare: per hoc infert pan. ꝙ hec cle. procedit tn̄ in appellatione interposita in cā beneficiali non in alia cā reali vel psonali: q2 tūc nullo modo posset fieri hec ītimatio. qđ dictū procedit sed nō per illas rōnes sed p aliā q2 in principio hec cle. se restringit ad cās beneficiales ad quas et restringiť. p. c. j. eo. ti. li. vi. ꝙ hec interponať: alr̄ tn̄ etiam in causis nō beneficialibus cū agitur realr̄ ītratur re ua a pensa citatione in edibus etiam campestribus vel ad predium. l. iiij. §. abesse. ff. de dam. infe. ꝛ quod ibi no. ꝛ qđ dixi in preall. c. fi. de eo qui mit. in pos.

a ¶ Intimatio. Adde gl. in v̄. singulares in. c. bone. el. i. de elec. gl. i. c. si capto. d ꝯcess. prebē. li. sexto.

b ¶ Qui dr̄ vagabūdus. Adde tex. ꝛ glo. in. l. iiij. ff. d dā. i fec. ꝛ ibi bart. circa fi. tex. cū glo. i. l. si tutor ꝯstitut[9]. ff. d adm. tuto. glo. in. l. cuius q. §. f. ff. ad muni. Bar. in. l. fi. C. vbi de cri. agi. opꝫ. sepe. i ti. d cope. iu. in. §. i. v̄. rl. Jo. d a. in. l. c. l. d rap. u. l. i. colum.

c ¶ Qui dicūtur sui. Adde. glo. fi. i. c. studeat. l. di. Bart. i. l. si fm. §. ea lege. d v̄. oblig.

§ Uerum. Si ppter metū vel potētiā appellati vel suoꝝ non pōt intimatio fieri sub forme premissa: suffič ꝙ fiat solēniter in loco publico

de quo ad appellatū vel puratorē possit dissimiliter puenire ꝛ satis tex. se summat. ¶ Nō. ꝙ ī spicit verisimitudo concordantie sunt in glo. fi. Et dič. Laud. ꝛ Gen. ꝙ etiā est arbitriū an potuerit verisimilr̄ puenire: arbitrabiť autē iudex ex ꝯiecturis. de quib[9]. J. q. ix. ¶ Scdo no. ꝙ metus nō excusat simplr̄ ab intimatiōe qn debeat fieri in alio loco. Sed si ꝯtingat ꝙ metus sit tātus ꝙ qs nō audeat facere et in alio loco videreť appellātē excusari ī intimatione. arg. eius quod no. de appel. c. vbi si ppter metū qs nō audet appellare nec ptestari excusať et si nō ptesteť vt sentit ibi Joā. an. ꝛ hoc equū cū tutius sit tenere ꝙ appellatio nō deuoluat vt in. §. seq. ꝛ maxime: q2 in hoc ꝙ appellatio deuoluat appellans certat de lucro. vt. J. q. i. vbi dꝫ stare v̄bis hui[9] littere. ꝛ. §. se. ¶ Op. in eo qđ dič metum nō eni sufficit qlibet metus. qđ met. causa cū dilecti. So. vt in glo. j. qđ dꝫ intelligi de iusto. ¶ Scdo op. ꝙ sit īculcatio ꝛ supfluitas in eo qđ dič. metū vel potentiā ꝯtra id qđ habeť. ī m phemio Cle. So. fm Lau. metus pōt respicere timorē de longinquo q̄si tenens mentē: potētia de ꝓximo ita ꝛ statim immineat impressio: ꝛ de potētia ē simile de rescrip. statutū. §. cū v̄o li. vj. d re iud. cle. pastoralis. v̄. pisana. que dīa nō procedit: naꝫ metus cū sit iustus dꝫ eē presens. l. metū. ff. qđ me. cā: vbi Laud. forte de h dubitās stat ꝯtrario dicēs ꝙ idē sonant metus ꝛ potentia. ar. c. j. qđ me. cā qđ nō placet q2 late differūt pbat h diuersitas rubricaꝝ. C. ne lice. potētio. ꝛ. C. qđ me cau. Itē diuersitas vocabuloꝝ: p hoc. C. de codicil. l. si idē. Itē vt h vocabula hic sunt cū ministerio. ff. d lega. j. l. si qs. de priui. si papa li. vj. intelligo igiť put iacet ꝛ dico ꝙ potētia sapit vim precisā: metus vī cōpulsiuā: pro h qđ me. causa. satis ꝛ qđ stent vt distincta sentit Pan. q dicit v̄bū suoꝝ posse respicere v̄bū potētiā: ꝛ tūc lra est plana: sꝫ si referť ad v̄bū metū subaudit maxime: q2 idē nō fuotū: si. n. hꝫ inimicitias capitales de qbus merito pborrescit: lꝫ nō sint ꝯsanguineī vel amici appellati tn̄ hꝫ locū tex. si metus est cōis dn̄o ꝛ pcuratori: fm no. c. ti. bone. j. sed si metus est nō cōis pcuratori plane stat lra fm hoc dictū nō bene claꝝ sed declarabo. J. q. seq. ¶ Quero q dicūtur sui[a] quātū ad hunc tex. Gen. intelligit suos oēs sanctos in hac parte: lꝫ alibi aliter sumatur. C. ad turpil. l. si qua alr̄ si femina: de test. d cetero. Pan. in dicto recitato in pcedēti ꝯrio pōt intelligi sentire. idē pōt et intelligi vt sentiat aliter: dictū tamē eius ītelligo sic vt dicere velit ꝙ qn̄ incurriť metus nō refert p quē causeť: et si fiat p psonā q̄ nō facit vt faueat appellato: vt si appellās hꝫ inimicitias capitales in loco ex illa cā: sed quatenus dič de potētia tunc vult Pan. ꝙ expediat vt causeť ab appellato vł a suis. i. volētibus apellato fauē. h tn̄ distinctio Pan. nō pcedit cū tex. ꝯiūctim ponat de metu ꝛ potētia. Itē nulla subest diuersitatis rō. Insup id qđ dič ꝙ si metus nō est cōmunis dn̄o ꝛ pcuratori nō eē locū huic textui: an h sit veꝝ dicā. J. in. q. Itē subest idēptitas rōnis in metu ꝛ ī potētia: nulla fcā distinctiōe intelligo tex. ꝯiūctim put iacet: ꝛ dico veꝝ eē ꝙ id qđ dič suoꝝ ꝯcurrerint oēs suos q h faciunt vt faueāt appellato. d test. ꝯstitut[9]. i. p quē tex. dico ꝙ oēs sui p quoꝝ potētiā vel metū īpediť appellās videntur h facere fauore appellati nisi hoc ꝓhibeant: secus si ꝓhiberet d symonia: sič. de homi. Petrus. ¶ Opp. ad hoc ꝙ nō sit curandum an fauore vel ꝯtēplatione appellati fiat īpedimētū suf ficit enim ꝙ subest dītamen non ex culpa appellantis qui sine culpa puniri nō debet: regula sine culpa. li. vj. Sol. hoc cōtrariū quod reddit intellectum tex. valde ambiguum nemo tangit propterea instando latius confirmo contrarium quia de iure communi permittiť grauato vt appellet etiam extra iudiciū. de ap. cū fit: ꝛ. c. bone fouet ergo appellans causam fauorabilem: ergo late intelligatur hec dispositio. Item ex quo per eum non stat sibi non imputer: sufficit enim ꝙ facit qđ in eo est vt quia publicat in loco publico p ut h dicitur. In ꝯtrarium est quia appellās certat de lucro captando vt appellatio cām deuoluat appellatus de damno vitan. ne frustra vexetur: seu saltem non de lucro ꝛ nō est par ratio dāna euitare ꝛ lucra non capere. C. de codicil. l. si.

Secundo ad idez qꝛ standũ est verbis clariis ⁊ aptis. vi.q.
ij.scriptõ:sed hic solum puidet quando propter letum vel
potentiam appellati vel suoꝝ:ergo secus qñ aliunde surgit
impedimentuz. Tertio qꝛ posset surgere magnum incómo
duz appellato sine sua culpa vel cã: vt si appellatio nõ pueni
ret ad suam notitiaz ⁊ tñ duolueret. Quarto qꝛ dato ꝙ ap-
pellans non habebat remedium appellatiõis remanet sibi
firmum remediũz ordinatum vt citari faciat appellatũ co-
ram iudice ꝯpetenti ⁊ isti vltime parti adhereo ꝑ rónes su-
as ex qbꝰ pꝫ so. ad rónes ꝯrias. ¶ Secũdo q̃ro d̾ itellectu
verbi vt preferet. So. in glo. ij. vsqꝫ ibi: si autẽ dñs: cuius est
sensus ꝙ ad hoc vt sit locus huic. §. expedit ꝙ itimatio nõ
possit fieri sm̃ formã positam in hac cle. in prin. ⁊ in. §. ꝙ si
ex hac glo. cũ tex. no. ꝙ dꝫ fieri relatio nõ tm̃ ad proximam
sed et ad remota etiã si sint sub diuersis particulis seu. §. qđ
pcedit qñ subest necessitudo rationis vel idẽptitas de ap. se
cundo reqris: hoc autẽ operatur necessitudo rõnis hic: qꝛ
iste. §. cum sua forma venit in subsidium: est ergo necessari
um ꝙ neutra de duabus formis premissis obseruari possit.
¶ Tertio q̃ro circa hͦ qđ si metus vel potẽtia appellati vel
suoꝝ ipedit appellantẽ sed nõ ipediret eius pcuratorez qui
posset ad locũ tutũ accedere gl. ij. in. §. si aũt dic̃ non locuz
esse huic. §. per ronẽ de q̃ in seq. In ꝯrium qꝛ nõ dꝫ qs cogi
vt ꝯstituat pcuratorẽ: de procu. c. ij. est eni qđ iputet appel-
lato si ex eius cã ipeditur dñs tute accedere: ergo sit locus
huic. §. qđ tenet Genze. ar. l. j §. sed ⁊ si qs. ff. ꝙ vi. aut clã. ne
vis fiat ei. l. si. de no. oper. nuncia. l. ptor. §. si qs paratus: ⁊
si. hͦ ne appellatus ex sua malitia ꝯmodũ reportet. de iud. in
telleximus. Laud. videt idẽ tenere sed nõ psistit: ⁊ tandez
tenet cũ glo. qꝛ hͦ subest fauor rei publice ne beneficia eccle
siastica vacent. ꝑ hoc. Re. cũ inter vniuersas: ⁊. c. ne pro dfe
ctu que rõ plus debet attẽdi q̃ꝫ malitia appellati extra hũc
casuz dic̃ forte secus q̃si tũc velit verã opinionẽ Gẽze. ar. de
ap. ex parte. ⁊ qđ ibi no. sed Genze: iprobat hanc rõnez va-
cationis pp magnũ preiudiciũ qđ fit appellati instituẽdo ꝑ
curatorẽ. Itẽ qꝛ satis arctat ꝑ huc. §. appellãs ad itimãduz
solẽniter ⁊ in loco publico: dic glo. veriorẽ pe rõnẽ quaꝫ tã
git: quod declaro in seq. q. ¶ Quarto quero qđ ecõuerso si
dñs põt ire psonaliter ⁊ nõ ꝑ pcuratorẽ: glo. ea. dicit idem
s. nõ eẽ locum huic. §. sed ꝙ intimatio dꝫ fieri ad domum.
Prudentius dixisset sm̃ alteram de formis duabus premis-
sis: dicit autez glo. ꝙ determiãtio huius qõnis ⁊ et pcedẽ
tis ꝓbatur ꝑ v̾bũ vt preferaturᵃ quod est subtile vidẽ. Sed
intellige hͦ modo: dicit text. si nõ põt fieri intimatio vt p̄fert
idest sm̃ alterã de duabus premissis formis: qꝛ sic dꝫ refer-
ri vt dixi. s̃. q. ij. at in pͥma forma ponit ꝙ fiat intimatio per
dñm vel pcuratorẽ specialẽ: ⁊ ꝙ fiat appellato vł pcurato
ri speciali: in scda et opꝫ ꝙ fiat ꝑ dñm vel procuratorez spe-
cialem ad domũ appellati ⁊c. vt in. §. si ꝫ: vt sit locus huic. §.
expedit ꝙ nullo ꝑdictoꝝ modoꝝ fieri possit: ⁊ tũc r̃ndit ad
rõnẽ Genze. positã in pcedenti. q. ꝙ appellans non arctat
cõstituere procuratorẽ: sed si vult vti remedio appellatiõis
vt deuoluat cãm cogit seruare qđ hic disponit: ⁊ sic nõ pre
cise: sed causatiue ꝯpellit: ⁊ ad hͦ suũ ꝯmodum. posset enim
omittere si vellet exẽpluꝫ tñ raro ꝯtingit in facto ꝙ dominꝰ
possit ꝑ se ire ⁊ nõ per pcuratorez: sed ecõuerso facile con-
tingere põt: pro ꝑdictis est qꝛ maximus est rigor q ponit i
hoc. §. verũ ꝙ appellatio alibi itimata citet appellatũ: ergo
solum in subsidiuz est ad hãc formã recurrẽdum: qđ expsse
voluit tex. declarãdo vt. s̃. c. q. ¶ Quinto q̃ro qđ si põt fieri
intimatio pcuratori appellati: sed non domino. dic̃ Laud.
ꝙ sufficit ⁊ iputet sibi appellatus q ex culpa sua est absens
naꝫ habetur pro presente in suũ preiudiciũ. de ap. si iustus
hoc probat ex pͥncipio. c qꝛ sufficit ꝙ fiat pcuratori specia-
li ⁊ in. §. ꝙ si. Et ꝑ hoc dico idẽ ex parte appellati in duabꝰ
precedẽtibus qõnibus vt siue posset fieri itimatio appella-
to ⁊ non procuratori siue ecõuerso procuratori ⁊ nõ appel
lato non est locus huic. §. ꝑ superiꝰ dicta. ¶ Sexto q̃ro an
cũ sit intimatio sm̃ hãc. §. expediat ꝙ fiat in locis pluribus
gl. in ver. loco. dic̃ ꝙ nõ per huc tex. vult dicere ꝙ vtit ver
bo singularis numeri: ꝑ hͦ regula pluralis cũ sua materia li.
vi. ¶ Septimo quero qꝛ dicit publico: qs dicat locꝰ publi-
cusᵇ glo. in ver. solemniter r̃ndet dando exempla. Pau. di
cit hoc arbitrariũ. Idez Genze. ⁊ in eo qđ glo. pro loco pu
blico exemplificat de missa populosa vel sermonibus: pro
hoc de foro cõpeten. cle. vna. §. si vero. ⁊ qđ ibi no. in gl. qđ
si de reli. ⁊ venera. sanc. cle. si dominũ: in fi. Et dicit Pau. ꝙ
sic intelligi debet quod Inno. ⁊ Hosti. eo. ti. c. j. li. vi. in eo
quod dicunt ꝙ appellatio publice emissa arctat ignorãtes
⁊ intelligatur publice. i. in actu populoso: vel debet intelligi
ꝙ arctet ignorãtes non appellatũ sed alios quoꝝ interest:
⁊ idez no. I. § sequen. in glo. ꝙ ergo in pn. ¶ Octauo que-
ro quare voluit fieri in loco publico: ⁊ r̃nde vt in glo. i ver-
bo publico: ⁊ idem omnes. ¶ Nono quero que solẽnitas
requirũtur in eo qđ dicit solemniter: dic ꝙ est arbitrariuꝫ
sed modus arbitrãdi est vt iudex videat ex cõiecturis: an sit
verisimile ꝙ potuerit peruenire ad notitiam appellati. Et
pro vna de cõiecturis ponit glo. in ver. solemniter ꝙ fiat in
loco viciniori. dicit etiam Genze. ꝙ versatur in hoc solem-
nitas vt fiat alta voce ⁊ distincte sic ꝙ ab astantibus possit
intelligi. ar. qui ma. ac. pos. c. si. ff de isti. sed ⁊ si. §. proscribe-
re: ⁊ iuxta ydioma ⁊ capacitatem astantiũ. ar. viij. q. j. oꝫ. ff.
de his que in test. delen. l. i. ¶ Decimo quero cui incũbit
onus probãdi solenitatez talem: dicit Lau. ⁊ Gen. ꝙ appel
lanti: insti. de fideius. §. j. ff. de pba. l. ei qui eo ti. vt circa li. vi.
⁊ est ratio qꝛ hec est solemnitas extrinseca que non presumi
tur dictis iuribus ⁊. ff. de publiciana. l. quecũqꝫ. §. fi. de ver.
obli. sciendũ qđ no. Inno. de eo qui fur. or. recc. innotuit
⁊ qđ dixi. de testi. significauit ⁊. c. Albericus. de re iudi. sic̃.
¶ Undecimo querũt aliqui an possit fieri intimatio procu
ratori reuocato ⁊ quomodo oportet de reuocatione con-
stare: ad pͥmũ dic ꝙ non si est legitime reuocatus per. c. ex
parte decani. de rescrip. ad secundũ dic vt plene dixi. i. d. c.

§ Intimatio. Nõ fuaris ꝑmissis intimatio nõ
valet nec cã deuoluit nisi aliũde
plena ⁊ certa notitia appellationis ad appellatum deuene-
rit. Op. ꝙ appellatio non intimata deuoluat causam per id
quod no. Inno. in. c. j. eo. ti. lib. vj. dicit ꝙ appellatio arctat
ignorãtes: ex quo fuit publice emissa ⁊ ꝙ terminus de quo
in. d. c. currit a die appellationis. So. vt in glo. in verbo de-
uoluta vsqꝫ ad ver. ⁊ hec omnia ⁊ idem pau. vt dixi. s̃. §. ꝓ-
xi. in. q. viij. ¶ Quero nunqđ in electionibus cathedraliuꝫ
⁊ regularium ecc̃liarũ deuolutis ad curiam per appellantẽ
procedat hec dispositio vt requiratur intimationem fieri in
forma hic expressa: glo. eadem i ver. ad hec omnia vsqꝫ ad
ver. ⁊ no. quod licet teneat ꝙ sic arguẽdo a fortiori: quod
dic vt no. in ea. idem Pau. vt dixi. s̃. in prin. q. v. ¶ Op. ad
hoc qꝛ hoc ꝙ videtur superfluũ per. §. sequenti qui genera-
liter dicat hanc formaꝫ seruandam in omnibus casibus in q
bus requiritur intimatio. So. de intellectu. §. illius dicetur
in. ij. q. quia non indistincte procederet: adhuc stat questio
glo. quia dubitare poterant an expediret intimationez fieri
presupposito vero ꝙ expediat procedit. §. sequens: ⁊ tunc
seruetur hec solemnitas. ¶ Secũdo quero an non fcã inti-
matione solemniter vt dicitur appellatio reddatur nulla: q-
dam tenuerũt ꝙ sic: put refert glo. in ver. deuolutã: in ver.
audiui aliquos: ⁊ hãc op. sentit Lau. qui dic̃ ꝙ intimatio est
vnũ de substãtialibꝰ appellatiõis q̃ deficiente appellatio est
nulla: inducit simile de spon. cuꝫ tua in fi. ⁊ ꝑ hoc infert inti
mationem hoc casu esse plus necessariam q̃ꝫ sit publicatio
de qua in. c. qꝛ pp in fi. e. ti. hac opinione inducit rõ quã for
mat glo. hic in ver. sed obstat: qꝛ tenẽdo ꝯrarium esset i po
testate appellantis eludere. c. j. eo. ti. li. vi. ⁊ non deuoluere
cãm: glo tenet ꝯrarium in ver. ⁊ no. ꝙ lꝫ ⁊ ver. mihi placet
primum: ⁊ cum ea idem Pau. hic ⁊. s̃. ea. cle. i prin. qꝛ cau
se deuolutio ⁊ appellationis prosecutio sunt diuersa. Idez
Gen. qꝛ si intimatio eẽt de substantia appellationis deberet
fieri infra dies. x. sicut ipsa appellatio: ⁊ tñ sufficit ꝙ fiat ifra
mensez. s̃. ea. cle. in prin. naꝫ oia que sunt de substantia actus
debent explicari simul cum actu. ff. de transac. l. cum hi. §. si

ᵃ ¶ Ut p̄fert. Adde glo. fi. in. c. a nobis: d̾ si mo. glo. in cle. Ne in agro. in. §. abbate. ꝯ sta tu regu. Cardi na. Alex. in. c. fere. i notabi. libus. l. distin.

ᵇ ¶ Quis di- cat lo. publicꝰ. Adde spe. i tit. de sente. l. §. v. ꝟ. Itẽ ꝙ insa ẽ nulla. Bart. in. l. i. §. summa. ff. d̾ his q die. ce. vel cẽsu.

pretor.ex qui.cau.in po.ea.l.fulcinius.§.qd sit.v.c.quia pp
& hec opi.verior. Ad contra respondet. primo ad illud qd pos
set dici.c.i.qd non est ver.quando eni appellans nō intimā
do preiudicet sibi:qa quo ad eius cōmodū cā nō est devoluta
non tñ preiudicat appellato qui de appellatōe scivit: poterit
enim eā psequi vt nō glo.in ver.solo: & pro h qd no. Inn.
de ap.cordi.li.vj.in glo.tunc reputat:& Compo.in.d.c.j.in
glo.sed nunqd & est rō qa cū devolutio sit cōmodū vtriusqz
non pōt appellans ex suo fcō eam tollere quo ad cōmodum
appellati regula indultū:li.vj.ipso aūt appellato & appellā
te non prosequētibus non est locus pene.c.i.eo.ti.li.vj.sz pe
ne.c.cupientes sic:vt in hac glo.in fi.p hoc etiam responde
tur ad aliud de quo posset poni.l.de cōtempta sedis aposto
lice:qa ex hoc non eluditur sedes apostolica: cuius nihil i
terest an cā devolvatur quo ad appellātem an non: & hanc
partem qp possit appellatus prosequi appellationez sibi nō
intimatā tenet Ro.roma.curie decisio.lxviij. Bertran.autē
volens servare opi.Lau.dicit eum non itelligere qp intima
tio sit de substantia appellationis inspecto solo tēpore quo
fcā est: sed inspecto toto effectu.s.prosecutionis: sed vt ex
verbis Lau. supradictis patet hec solutio nō pcedit: & iō
sta premissis. ¶ Tertio quero an sufficiat notitiā pvenisse
ad specialē procuratorez appellati.glo.in vbo appellatum.
dicit qp non:idē Pau. & Gen.pro hoc qd no.Dy.in reg.la
eum qui certus:li.vj.& rō quia sentit glo.qa non repetit d p
curatore qd dixisset si voluissent itelligi.C.d cadu.tol.l.vna
§.sin autez:de deci.ad audiētiā. ¶ Quarto quero que dica
tur plena & certa notitia glo.in vbo plena solvit & cum ea
idem Lau.pau.& Gen. vt debeat esse talis qp non indigeat
alia certioratione:quia adiectione non indiget plenitudo.
vj.q.i.si omnia:& sic non p famam tm:& dicit Lau.qp noti-
tia dicitur a notorio.ar.de rescrip.cū contingat:sed potius de
beret dici notorium a noticia.dicit autem Mat. qp noticia
est triplex. Prima de auditu:nā dicimur scire qp ab alijs au-
divim°.xxij.q.v.h vi.Secūda de visu vt qa i tersui negocio.
iij.q.ix.testes.Tertia est iudicialis per testes vel famā:de te
sti.per totū. de acc.inquisitionis. Hic formalius qp notitia ē
duplex.quedā quā hz qs tanqz psona singularis: & h variat
qr qñqz est sufficiēs vt qñ fit p sensus corporis.de testi.cum
caz qñqz minus sufficiēs vt d auditu auditus.d testi.lz ex q-
dā. Alia est quā qs hz vt alius:vt sacerdos in foro peniten-
tiali qui hz noticiā de peccatis cōfessis vt deus:de offi.ordi.
si sacerdos:de pe.di.vel iudex q hz notitiā ex actis:de offi.
deleg.pastoralis.§.qr vo:de renun.l presentia.d testi. spo.
cum ad sedē:d pba.qm contra:d fide instru.cū Joannes:h
aūt loquit d notitia pma quā hz quis i psona singulari: q dz
q ad h.c.eē plana & certa:& pone exemplū:vt i gl. ¶ Qui-
to qro quō poterit pbari qp habuit talē notitiā:gl.ea.i ver.
pos.aūt:vel dic qp probabit qp ipse erat in loco in q fuit pu-
blicata:d postu.c.j.de clan.des.c.si.q ma.ac.pos.c.si.vel per
qui audierūt eum dicentē ad se pvenisse talē notitiā ifra tē-
pus:d q hic d exces.prelat.quā sit:facit qp nō.d rescrip. cum
contingat.ff.ex.qui.cau.in pos.ea.l.fulcinius.§.qd sit:hz Lau.
& Gen.p h quia statur tali cōfessiōi:de pba.p tuas. ¶ Sex-
to qro quid si notitia appellatiōis pveniat ad appellatum
post tēpus premissum.i.post mēsez:vel cōscito cōmode pōt
vt h in prin.glo.vlt.dic qp nō devolvit:idez pau. alij vt dicit
gl.sequeret hm eam qp post annū vel qnquēniū sufficeret in
timare ad effectū devolvēdi:qd dicit glo. de qnquēnio fuit
ex abūdantia loquēdi:nā fatalia finiunt post annū vl cā biē
niū si non est appellatio terminata. de ap.ex rōne:frustra er
go fieret intimatio ēt si nō eēt hic tps limitatū ad eā facien
dam. ¶ Septimo qro qd si appellatus cui facta fuit intima
tio in forma hic posita fuit cōtumax i nō veniēdo: an postea
poterit appellare a diffinitiva.gl.ea. recitat opi. Compo.
quā sequit Pau.sed glo.vl recedere ab ea dicēs qp audiet
appellans qa satis est qp puniat in pcessu & diffinitione cause
qa pceditur contra absentē:vt.d.ea.cle.in prin. qp aūt privet ap
pellatiōe nō est equū cū non sit iure expressuz: & sic vl velle
qp iste sit fictus cōtumax tm:quomodo qs dicatur ver° & qs

fictus.gl.remittit ad no.l cle.si ante de .dolo .vbi dicemus
sed p no.ibi videret dicēdū veram opi.Compo.vt quādo
intimatio fuit fcā psonaliter:& sic fuit apprehensio nō veni
ens dicatur verus cōtumax:& sic non appellat.dic tñ vt i.d.
cle.si ante. ¶ Octavo qro circa id qd dixi.in pri.q. de con
tumace: qd de cōtumace qui venit post terminum perem-
torium datuz ad articulandū cū iā ad instantiā alterius par
tis super suis articulis fuisset cōmissa receptio testiū ad par
tes:an audiatur volēs articulos pducere & super eis etiam
remissionē fieri qp sic inducit presupposito qp adhuc de fcō
pars adversa nō recesserit qa res est integra nec agit d pre
iudicio adversarij:ergo audiat.ff.si quis cau.l.& si post tres
de optione lega.l.mancipiorz:& qd no.gl.in cle. sepe.i ver
bo nō obstante.l.de vbo.sig. In contrariū tenet Jnn. de resti.
in integ.cōsti.& Compo.d elec. qp sicut. dicētes cōtumacez
non audiri post terminū nisi p integ.resti. hec qd fuit in pa
latio apostolico.Et in ea tenet Bertran.vlt unam partem:
sed prima pars est eqor.de quo plenius dic in cle. sepe.pre
alle.§. & qa.q.xvi. & dixi in.c.cū dilectus:de fi.instru. qdam
alia circa intellectū huius.§.dic vt in cle.sede.§.insuper.

§ Idem quoqz. Se summat sed p alia ver
ba h dicit vbicūqz faciēda
est intimatio dz servari premissa forma. ¶ Quero de exem
plis qui .s. sint alij casus in qbus requirit intimationez fieri
glo.in prin.vsqz ibi in casibus exemplificat inducendo qua-
or casus in quibus reqrit intimationē fieri vltra illos indu-
xit Pau.de rescrip.ex parte.ij.& ff.mādati.l. si mandassem
sed venimus ad id qd venit.c.mandato:qd alle.glo.p h etiā
.ff.de no.ope.nūc.l.de pupillo.§.nūciationē: & in eo qp h in
littera dē casibus inferūt Lau.& Gen. qp regulariter sec°:&
sicut ex casus speciales nō expedit qp fiat intimatio l forma
huius cle.sufficit q in alijs appellationib° qp introducat ap-
pellatio corā iudice ad quē & ipse partes citet:de ap.& .c.ro
mana.§.i.& .q.li.vj.Opp.qp in casibus premissis in qbus de
bet fieri intimatio nō sufficiat intimatio sed expediat requi-
rere:vt pbant iura que allegat glo.in ver. in casib° so.i illis
plus exprimitur. dicit aūt glo.in vbo in qbus qp tuti est i il
lis hūc ordinē servare & idē Pau.qp pcedit si intelligūt q
ad requisitionē:sed si quo ad intimationē vl non tm tutum
sed ēt necessarium p vbū volum° in tex.qd est pcepti. ¶ Se
cūdo qro nunquid in intimationibus q certis casibus debēt
fieri pape vt in iuribus allegatis in glo . ibi sunt & qdam sit
necessaria intimatio prout hic dē.glo. & pau.tenent qp non.
¶ Op.ad hoc quia tex. loqtur gnaliter:& sic distincte dz i-
telligi.ff.de publiciana.l.de precio.de ma.& obe.solute. So.
dici pōt tex.pcedē in intimatiōibus que artāt aliquē ad ali-
quid sibi preiudiciale:& tunc tantū pcedat necessitas intima
tiōis qñ subest paritas dispositionis: nā videret absonuz qp
si actus qui intimatur fuit actus non exigens scripturam sit
opus vt intimet per scripturā observādo principiū.c.in ver
bo porrecto:vñ qdam doctores dixerūt hunc finem pduce
re:tunc tm qñ intimatur actus.d quo fit scriptura:sicut si dz
intimari mādatū pcuratoris vel revocatio:als nō:que limi
tatio vl notabilis p rōnem quā nunc dixi: presupponit aūt
hec opi.qp in mandato pcuratoris reqratur scriptura: de q
dixi de procur.c.j.presupponit ēt qp in revocatione pcurato-
ris requiratur qd non vl procedere. Quantū aūt ad hanc
clemen.huic limitatiōi inherendo vt salvet.glo.dico hūc.§.
procedere in omnibus intimationibus sive fiant de actibus
celebratis in scriptis vel reductis ad scripturaz sive non re-
ductis: dūtamen subsit idemptitas rationis que est in casu
huius cle.qp ex reductione act° ad noticiam alicu° ille ob-
ligetur ad aliquid preiudiciale:tūc procedit hic .§. & subest
magna equitas vt intimatio i scriptis fiat plena & certa:als
posset fieri vbo & minus perfecte: per qd multum preiudi-
caret parti que non est plene informata. Et per h dico qp in
timatio quā fecit emptor venditori de lite sibi mota in casu
.c.si.de emp.& vēdi.d rigore iuris vt artet vēditor dz fieri
sub hac forma: & idem in similibus qd perpetuo nota: qr h
ver.cōiter ignoratur & raro bene intelligit & hactenus sem
per dubitatū:

¶ Plena & certa noticia. Adde doc. i.c. cupientes.de ele ctio.li.vi.

p dubitãti: sȝ si noticia de actu tali sit p quē nõ pindicaꝛ parti vel qñ sit intimatio pape vel in oibus similibus in quibus nihil artatur is cui fit intimatio: tunc secus nam cum cesset ratio idemptitatis huius dispositionis cesset ⁊ hic.§. ⁊ sic intellige ⁊ recorderis.

c Institutionem.[a] Nota pro allegatiōe speciali vt nominetur pncipium .c. in vbo vt circa de quo in Spe. de disputa. ⁊ alle.§.nunc videndum: de h.s.in.i.⁊.ij.cõtrario. ¶ Scdo nõ. vt in glo.in vbo directe: ⁊ idem pau. qui allegat de prescrip.ad audientiam. ¶ Tertio no. diam inter cõpetitorē ⁊ oppositores ⁊ quis sit ɔpetitor dic vt in glo.eiusdem. Oppositor aũt est quādo electus est vnicus vt hic pen.c.i.⁊.ij.li.vj.⁊ dicit Lou.ꝙ cõcordantur illa iura q̄ꝛ.c.i.loquit̄ de ɔpetitoribus.c.ij.⁊ excipiente voluntario: sȝ tñ ibi etiā de competitore: vt ibi patet. ¶ Op.ꝙ sufficiat allegatio generalis.C.ad.l.fal.auc.sȝ cū testator insti.de pena temere liti.in fi.ij.q.i.in primis. Sol.il la iura potius ɔsonāt. ¶ Secũdo op.ad idem de.c.vestra.de coha.cle.de preben.c.ij.j.q.j.vt euidenter.vi.q.iij.scriptum. So. vt no.in.d.c.vestra: vbi dixi in .j. cõtrario ⁊ dic Laud. ꝙ est cautella vt non nominet̄ lex vel canon ne instruat̄ aduersarius.de pba.c.i.qd̄ procedit añ cāe ɔclusionē. nã post ɔclusionē non est periculū cū nihil ɔsistens in fcō fieri possit de fi.instru.cū dilectus ⁊ cõcludit ꝙ sufficiat allegationem esse talem per quā certificet̄ is cui fit.xxviij.q.i.sic enim i fi. ⁊ ꝙ ibi no.glo.in vbo diligētius. ¶ Quero nunqd p hanc dispõnē limitet̄ i aliquo decr.prius ⁊ decr.cupiētes.c.ti.li.vj. glo.ij.dicit ꝙ non: ⁊ idem Gen. ⁊ ǭ ad.c.cupientes: idem pau.rõnes dic vt in glo. ¶ Secũdo quero de exemplis huius pncipij qñ ea que opponũtur respiciũt ius ecclesie: glo. in vbo ecclesie: ponit duplicem modum intelligēdi h vbum opponētis.pōt enim intelligi de ecclesia quacũqȝ que se opponit: potest secundo itelligi de ecclia ad quā facta est reformatio: de scdo pōit gl.exēplū i ver.idez si loquit̄: de primo ponit exēpla: i verbo puta vsqȝ ad illud vbū idem: ⁊ ǭ ad exēpla de quibus in hac glo.⁊ quo ad alia de qũibus.j.q.iiij.dic pau.ꝙ qñqȝ aliquis opponit nomine ecclesie: tũc tangit ecclesiam ⁊ psonam eo.ti.scriptū: ⁊.c.cunnana: de cõsue.cū dilectus: de cā pos.cū ecclesia: de vbo.sig.abbate: qñqȝ tãgit formam. ⁊ personaȝ vt quia negat ius deuolutū: sed penes ipȝ adhuc remanere: de conces.preben.quia diuersitatem. Lau. ponit alia exempla: pone quendam abbatem grauat episcopus qui abbas pretendit se exemptum ⁊ vult appellare ppter priuilegia sue ecclesie. Illud qd̄ opponit abbas concernit ius ecclesie: sed h exemplum est impertinens: q̄ꝛ nõ ponit terminos cū opponit̄ electiōi puisioni vel postulationi quibus casibus loquitur.c.vt circa.ponit ⁊ aliud exemplũ duo petũt beneficium spectãs ad collationē abbatis: abbas ɔtradicit: p quo iducitur de in itegrū restitu.c.ij.de ap.de priore.⁊.c.dilectis: de excel.prela.cū ad quorūdā. Ex quibus pȝ ius cõtradicēdi posse abbati ɔpetere qd̄ exemplum potest tollerari: ponit tertio ⁊ aliō vt si appellantem opponit̄ non admittendū electū donec ipse vel ecclia cuius extat canonicus recuperassent qdam bona in qbus idem elect[9] erat obligatus actione reali vel psonali de testi.cū olim: ⁊ h sine dolo: alr̄ si dolus iteruenirec ppter crimen repelleret̄: ⁊ sic haberet locum.c.vt circa: eo.ti.de here.statutum: de penis felicis li.vj.⁊.eo.venerabilē ⁊.c.super eo.in pn. Sed hoc dicit Lau.sibi nõ placere ⁊ merito qa nihil ad ppositū: deinde ponit exemplū p.c.de re iodi.cū Bertoldus.de iurepa.ex litteris: ⁊.c.ꝙ autẽ: qd̄ etiam nihil ad ppositum facit: vñ tradit regulaȝ ꝙ tũc ius respicit ecclesiā qñ cõcernit ius perpetuū ⁊ reale ecclesie vt in casu.c.cū dilectus: de cõsue.de v.sig.abbate.de cā pos.cū ecclesia: exemplificãdo vt hic in gl.vel pone ꝙ Archidi.se oppõit p suis iuribus archidiaconalibus exemplificãdo vt hic in glo. vel pone qd̄ archi.se oppõit p suis iuribus archidiaconalibus de insti.cū venisset: dicit ꝙ directo ɔcernit ecclesiam in casu.d.c.cū dilectus. Itē ponit ⁊ aliud exemplū: si dicatur ꝙ abbas nõ possit eligi in epm ppter puilegium monasterij.ar.xvj.q.j.hinc ē⁊ vel si opponit̄ inopia facultatū.de isti.c.j.⁊.ij. In quo tñ dicit aliquos cõtradixisse in curia ⁊ tandē de consilio auditoꝝ ita determinasse vt obiectio inopie potius cõcernat gratiam ǭ ius ecclesie opponētis: ⁊ hoc cum opponit̄ cõtra impetranteȝ q̄ꝛ si impetrans expressisset papa ei beneficiū non ɔtulisset: sed extra casum impetrationis vt in electiōe puisione fcā p ordinarius. dicit ꝙ tunc concernit ius ecclesie. Idem dic i facta per papaȝ motu proprio cū tunc non possit oppōi obreptio.de offi.dele.c.si.li.vj.de preben.si motu proprio eo. li. vel pone ꝙ dicatur beneficiū suppressuȝ ⁊ eius fructus dputatos vsibus alterius beneficij.de consti.cū accessissent. Cõcludit ꝙ quandocũqȝ id qd̄ obijcitur non tendit directo ad impugnãdam electioneȝ vel prouisionē: sed ad ɔseruãdum ius opponentis ecclesie vel p qua op.pcedit hic tex. ⁊ hoc colligitur attento eo qd̄ opponit̄. Et i hoc no.ꝙ denominatio causatur ab effectu directo: nõ aũt secũdario probat verbum directe: iuncta glo.in hoc vbo: quādo aũt dicatur directe concernere ius psone.dico.j.q.iiij. ¶ Tertio quero circa id qd̄ dixi in pxi.q.nunqd possit extraneus opponere de iure tertie ecclesie.dic ꝙ sic ꝙ illud ius inferret ad nullitatē electionis vel prouisiōis.pro h quod dixi de rescri.mandatum: sed tunc non est verum dicere ꝙ id qd̄ obijcitur cõcernat ius ecclesie: q̄ꝛ non deducit̄ ad ɔseruãdum ius ecclesie: nec habet locū hec cle.ex quo istius nõ interest: p hoc ꝙ dico.j.q.xx.⁊ quo ad hoc de ecclia nota id qd̄ dicit glo.i verbo ecclesie in eo qd̄ dicit verbum oppponētis posse coniungi ⁊ nõ ɔiũgi tamē melius est ꝙ coniungatur vel referatur hoc verbū opponētis tam ad vbum ecclesie ǭ ad verbum psone ⁊ pariter ea determinet. Et erit sensus quādo concernit id quod obijcitur ius ecclesie opponētis.i.pro cuius iure tenendo fit obiectio per psonam que potest ius ecclesie i iudicium deducere vt p prelatū: de rescrip.edoceri: vel per alium habentē mãdatum vel cui alr̄ de iure: ls pro hoc qd̄ dicitur i pluribus seq.q. ¶ Quarto quero quādo dicatur concernere directe ius opponētis persone. Et de exemplis: Ad primū dicit Step.ꝙ directe respicit ius opponētis cū ɔponit se habere ius in dignitate ad quā fcā est electio vel in re vel ad rem de preben.quoddā: ⁊.c.si.li. vj. Indirecte aũt ⁊ p fictionem concernit vt si minuēdo vel dubitãdo ius aduersarij opponitur contra formaȝ aut personas eligētiū no. Ioan.mo.eo.titu.vt circa. Idem Cildra in consi.xcvij. dicens ꝙ illud directe concernit ius psone qd̄ canonicat.i. canonicum facit suum titulum ⁊ sunt quattuor persone: ipsius habilitas: cõferentis ptās: modi cõgruitas: ⁊ rei collate in hunc actum deducibilitas.ff.de confir.tu.l.naturali.§. sed si queratur.h.n. sunt cõcomitantia actū sic ꝙ sine his eē nõ potest .ff. si vsufr.pe.l.i.§.vsufr. Ad secũdū de exemplis qñ id qd̄ obijcitur cõcernit ius psone opponētis: glo. in verbo opponētis ponit exempla: vt q̄ꝛ si opponens dicit ad se beneficium spectare vel sibi debitū.ponit etiā gl.alia exempla de quibus.j.vij.q. sed quo ad hec duo pone exemplū primum primi vt q̄ꝛ ɔtēdit sibi fore collatū exēplū scdi.vt q̄ꝛ dicat se impetrasse. ¶ Quinto quero circa id qd̄ dixi i proxi.q. an sit differentia in modo formãdi libellum quādo quis petit beneficium tanqȝ sibi collatū: vel qñ petit sibi debitum: dicit Mathe.ꝙ sic q̄ꝛ quando petit vt debitum debet dicere causam sue petitionis vt qa receptus est in canonicum: de preben.relatuȝ: de cõces.preben.ex parte. Sed si petit vt suum debet dicere ⁊ docere ꝙ conferens habet potestatē cõferendi: ⁊ ꝙ modo legitimo contulit: p hoc de causa pos. cum oliȝ. de elec.cū nobis. ¶ Sexto quero circa hoc si petit quis beneficium vt suum ⁊ ante cõclusionem probat de canonica institutione sed post conclusionē pducit litteram super ordinibus questio fuit in fcō ⁊ vt Math. refert Ja. de are.fuit aduocatus pro actore. Archi. pro reo ⁊ obtinuit. Imputetur enim agenti qui non probauit tēpore debito se clericum: q̄ꝛ nec clericus presumitur: de rescrip.cū adeo: de transa.ex litteris.pro hoc qd̄ no.de scru.c.vno. de rescrip. .c.si.⁊ cle.vna de offi.dle. ¶ Septimo quero de aliis exem

[a] ¶ Institutionē. Adde notãter dños de Rota in decisione xxxviij.i capiē. Fuit dubitatuȝ ⁊c. Et per eosdem in decisio.xxxij.incipiente: appellans in cā beneficiali ⁊c.

plis quando id qd obiicitur concernit ius persone oppone tis. gl. e. in ver. opponētis vltra exempla de quibus .S. q. ij. ponit aliud exemplū vt qr dicit opponens ad se spectare potestatē prouidendi iure ad ipsum deuoluto. Contra quod exemplū potest obiici q potius concernat ius ecclesie: quia ratione superioritatis fit deuolutio: de elec. ne pro defectu: sed posset esse casus in quo deuolutio fieret non iure superioritatis: sed alio iure speciali: et tunc procedit glo. deinde ponit glo. aliud exemplū vt quia dicit opponens se fuisse contēptus. Sed Laud. dicit hoc exemplū respicere formā et videt tenere q respiciat ius ecclesie opponētis exemplificādo verbum ius ecclesie. allegat enim. c. cū ecclesia: de cau. pos. vt dixi .S. q. ij. qd inducit hoc modo: quia ibi clerici inferiorum ecclesiarum ciuitatis sutrine dicebāt se habere vocē in electiōe episcopi sutrini: et ideo appellabāt: dicit autē q ille defectus dicitur potius in forma cū omnes vocandi sint qui debuerunt vocari. eo. ti. quia propter. et dicti clerici erant vocādi: tamen in. c. cū ecclesia: non agebatur de contemptu: sed idem Laud. hoc apertius dicit in verbo formam: exemplificat enim de opponēte in formam si quis dicit se cōtemptum debuit vocari. eo. ti. q sicut Jo. an. in addi. Specu. de test. §. nūc videndum declarando q obiectus cōcernat ius ecclesie et qui ius opponētis tangit hoc dubiū et defendit hanc glo. pro qua est q prosecutio contemptus nō transit ad successorem nisi competat ei qui habet ius eligēdi ratiōe dignitatis. eo. ti. q sicut. Lap. de castigliunchio distinguit quia quandoque opponitur contemptus tot canonicorum q reliqui remanēt minor pars capituli: et tunc concernit formā per. c. qr propter aliquando remanet maior pars: et tūc procedit glo. q concernit personā: qd dictum est verū in se sed non necessariū nā qn cōtēpti est maior pars non est proprie obiectus cōtemptus sed obiectio nullitatis propter formam non seruatam: vnde ponit glo. et aliud exemplū vt quia dic q est canonice electus qn dicat: et sic nō est aduersarius: qr non pnt due electiōes ad idem beneficiū simul fieri. eo. ti. consideranimus. Laud. etiam pōit aliqua exempla que nō sunt ita ad propositum sicut premissa et partim etiam declarantur in seq. q. Item premissa sufficiunt et ex his colligit Lau. aliqua specialia in causis beneficialibus: quia in his appellatio deuoluit causas et personas ad curiam: et hoc in cathedralibus et regularibus ecclesiis et in aliis ecclesiis solas causas eo. ti. c. j. et . c. cupientes. lib. vj. Item quia certa forma est tradita appellātibus a qua non liceat recedere. eo. ti. vt circa: et hoc ēt in procuratoribus super eis constituis. eo. ti. procurator. Item vt procedatur contra absentem lite nō cōtest. de eo qui mit. in pos. eum q li. vj. immo ēt inter presentes. de iudi. clemen. dispendiosam: etiā sine figura iudicii vt ibi. Itē suspenso petitorio procedat contra regulam qui appellat et c. de cau. pos. cle. vna. Itē q fiat sequestratio obtēta vna snia. de sequest. cle. vna dic ēt Laud. aliud est speciale per. c. statuimus. de preben. li. vj. possent forte et alia inueniri. dic aūt Lau. q rō spālitatis est periculosa vacatio ecclesiarum eo. ti. ne pro defectu et importunitas petētium. d. c. statuimus. ¶ Octauo quero circa hoc de eo qd qrit glo. e. in v. percepi dubitatum et solue vt in ea vsque ad fi. et est eius decisio subtilis et vera. Et ratio est qr cū tu obiicis impetranti et beneficium sit maioris summe vel q non sit de loco de quo mādabatur: licet hoc facias ad conseruandam tuā gratiam: tn obiectio nō surgit ex tua gratia: nec infert conseruationē tue gre: quia stat q gra alterius viciatur et nō p h tua fit valida: de rescrip. olim. Et no. ex hac glo. q ēt cōtra prouisionē habet locū obiectio in forma q procedit in terminis nostris: qr forma erat tradita per rescriptū. Itē no. q aliquis dr inhabilis ad aliquod beneficium rōne psone propter qualificationē in rescripto expressam que ipso nō verificat. ¶ Nono qro aliqs impetrauit grām super bnficio si per euētum litis quā agit cū alio constiterit neutri litigantiū ius competere: vnde dat articulos obiectiōis contra aduersariū ad excludendum eū a titulo nunqd tenetur ad formā. c. vt circa: de elec. in vj. et huius ele. Rota romane curie decisi. xxx. decidit q nō: qr tales obiectus concernunt ius opponētis vt eius gra purificetur qd no. et

declara put dixi in precedenti. q. ¶ Decimo qro si nō fuit appellatū sup obiectis sed per viā simplicis querele fit prosecutio: an sit locus. c. vt circa: et huic textui Gen. et Lap. dicunt q non pp verbum appellantem. de quo no. eo. ti. c. j. lib. vj. vbi Archi. et Host. h tenent licet Inn. ibi aliter sentiat: sed primo opi. verior. vt nō sit locus qn ad penā huius decre. et illius. c. vt circa: sed dispositio bene debet seruari: pro h qd no. in ele. nō pōt: in glo. antepe. i. de procur. dic autē Pau. q si qs non p appellationē sed principaliter petit suā electionē confirmari et aduersarii cassari licet nihil probet de sua iustitia: tn si probet aliqd p qd cassari debeat electio aduersarii cassabitur: dicit tamen Pau. q ab initio pōt aduersarius petere declarari eūm qre petit eius electionem cassari et si exprimit talem qn sufficiat ad cassationē sed sibi nō psit nō admittet cū non intersit ipsius. Si aūt nihil oppōat ante lit. cōte. imputet sibi reus. C. de excep. l. si. insti. de excep. §. penul. l. ea. cle. i si. pro h qd no. Inn. de re iu. cū Bertoldus: vbi Host. dic q admittit opponēs electiōi quāuis nil sibi proficiat vt qr canonicus vel parrochianus: sed q talis admittit p iteresse suo. de testi. ex parte. et nō ē iteresse spāle. de qo loquit Inn. sed publicū: qd dic vt dixi i. d. c. cū Bertoldus. ¶ Undecimo qro an in simplicibus beneficiis habeat locū h dispositio: vl q sic qr. c. vt circa in talibus locum hz. In contrariū qr in his nō esset qd posset opponi i formam cū forma. c. qr pp. locū nō habeat: vt ibi not. glo. et in. c. sic cū. de elec. li. vj. licet Host. tenuerit contrariū qd prosequitur h Mat. sed primū cōmus: qd tenui in. c. qa propter vt procedat illud. c. nisi in ecclesiis qn p mortē platorum videat h qn psupposito dic q poterit opponi in formā vt qr forma erat tradita ex disposi tione speciali. Pone exemplū p id qd dr in glo. in vbo opponētis: ad fi. et vt dixi .S. q. viij. quod tenet Pau. ponens et alia exēpla: vt si ex priuilegio vel consuetudine certa forma tradita erat: et p h infert q in prouisione hospitaliū poterit in forma obiici id qd habet. i. de reli. do. cle. qr contingit. ¶ Duodecimo qro si obiicit electo q nō cōfirmatus administrauit nunqd hec obiectio est i formā. dic q nō sed potius in psonā qr peccat administrādo eo. ti. auaritie li. vj. ¶ Decimotertio qro si obiicit eligētibus nunqd est obiectio in formā vel psonam: glo. in. c. j. eo. ti. li. vj. dic q est in formā. Pau. dicit de h nō curādū qn ad hāc cle. qa oppone in psonas eligentiū vel electi eqparat infra ea. clemen. in fi. dic tn q obiicit obiectio in formā qn obiicit defectus iuris et ptātis eligētiū: secus si cōtra eos obiiciant crimina qa tūc est in psonā: sed pōt defendē glo. qa crimina non opponunt eligētibus contra eos sed ad inferēdū electionē non valere: et est qn potius obiectio in formā. ¶ Decimoquarto qro si opponūtur aliqua que nō sunt crimina vel defectus vt qa dr electū renunciasse: dic pau. q nō est locus huic. c. p h quia tune sumus ex casum huius. c. et sufficit obseruare ius cōe. ¶ Decimoquinto qro si obiiciuntur plura et alterū tātū probet qd sufficit ad cassationem electionis. distingue put no. in. c. ij. de rescrip. et de proba. licet: v. ex pmissis: qa nisi se constrinxerit ad oia probanda sufficit q probet vnū de obiectis: qd tenēt pau. et Mat. de qo in spe. de actore v. si vero et dicunt pau. et Mat. q iste probando alterum qd sufficiat ad cassationem non incurrit in penam: de qua. eo. ti. c. i. li. vj. q tenēt Inn. et Host. et Compo. ibi qd dic ibi Archi. verum si opponūtur ad eūdē effectum: alias nō. de rescrip. olim. at. ff. de v. obl. l. scire. ¶ Decimosexto qro an possint oppōi crimina de qbus electus egit pniam. In no. eo. ti. dudū: q nō in contrariū: qa post pniam nō desinit eē nocens. ff. de edil. edic. l. qd sit fugitiuus. xxxiij. q. ij. admonē: vbi de h in glo. de accus. de his. de scisma. c. vlti. et vtrobique gl. sed p illas gl. patz solutio qa si fuit penitentie fori pnialis non excusat: secus si fori iudicialis: de qo in. d. c. de his. ¶ Decimoseptimo qro si epus obiicit nunqd icidit i penā. c. statuimus. e. ti. li. vj. Mat. qrit sed est qd de tex. qa determinatū est q nō i. c. si compromissarius. §. huius. eo. ti. lib. vj. Et dicit paul. quod licet episcopus non arcetur ad penam per. d. c. si compromissarius: de sen. exco. quia periculosum: lib. vj. arcetur tamen ad formam obiectorum et iuramentū de h vltimo in seq. q.

¶ Decimooctauo qro circa id qd dixi in pr. q. an epus cum iurat teneatur

iurat teneatur tangere sacra. glo dic quod non in. c. vt circa: in nouella. Jo. an. tenet contrarium: quod tenet hic Pau. quia regulariter quilibet iurans debet tangere sacra: fallit in epo quando ad iura. calu. de iura. calum. c. vlt. et in testi. C. de epis. et cle. auc. sed in dec. ij. q. iiij. quando de causa: ergo in alijs stat regula vt tangat sacra. i. q. vij. quotiens. de pse. di. ij. ego berengarius de pur. cano. quotiens: quod tenui in. d. c. fi. de iura. calum. ¶ Decimonono quero in eo quod dixi. xv. q. xiiij. quod non est locus huic cle. si opponitur aliud quam crimen vel defectus. Quid si opponitur quod electus non esset potens in patria. Lap. dic quod non est locus huic cle. et de hac obiectione de ap. constitutio: tamen dici posset quod omnis obiectio potest concludi sub his duobus: immo sub hoc solo verbo defectus: nam quicquid opponitur propter quod infertur contra electionem vel electum est defectus cum per hoc tendatur ad ostendendum vel electum non esse dignum vel electores non fuisse habiles: vel electionem non fuisse debite factam: et sic quod aliquid defecit de his que requirebantur licet hic capiatur verbum defectus magis stricte: alias intelligo generaliter modo premisso etiam crimina essent defectus: et tamen hic ponuntur pro distinctis: et quantum ad defectus dic Pau. hoc procedere: siue sint defectus forme siue persone: puta scientie. c. ij. si forte. lib. vi. vel lepra de cle. eo egrotante. de rectoribus et. c. tua: vel quod vexetur a demonibus. vij. q. ij. c. fi. xxxiij. dist. communiter: vel quod sit epilenticus. c. ij. cum inter canon. cos: vel quod habet manus tremulentas vt non possit frangere hostiam: vel quod defectum patitur in etate ordinibus: vel notabilibus: vel est bigamus. vel mutilatus manu: naso: oculo vel quid simile. de verbo. sig. constitutionem. i. riso. li. vi. quantum ad crimina: intelligit hoc Pau. quod sint talia que impediant promouendum: alias non sufficerent. de iureiurando. sicut. ij. ¶ Uigesimo quero nunquid quilibet opponens et appellans admittatur. Lap. quod non nisi sua intersit: siue interesse communi: siue priuato in. §. sane. vbi de hoc: pro hoc quod dixi supra questione decima.

§ Ceterum. Oppone quod volens iurare circumstantias ad se de nouo peruenisse sit audiendus ad casus exprimendas sicut auditor ad exprimendum crimina ad se de nouo peruenisse. c. ij. vt circa. li. vi. glo. in verbo. de nouo: soluit reddendo rationem diuersitatis: et idem Pau. et Gen. ex hoc no. id quod no. gl. predicta in verbo. fi. et sic no. vsque ad fi. ¶ Secundo op. ad idem quod saltem ex officio iudicis possit audiri. c. ij. cum nobis olim: et. c. nihil. Soluit Paul. quod iura probant solum quod iudex possit per se inquirere ex officio quod non negatur hic. ¶ Quero quando dicatur omissa debita specificatio circumstantiarum. Laud. exemplificat vt si opponit excommunicationem nec specificat de qua excommunicatione hominis vel canonis: de except. c. i. lib. vi. vel si de symonia: nec dicit an in beneficio: an in ordine: et in quo beneficio. Et c. si alicuius: vel secundum Pau. exemplificat in alijs vt in periurio et homicidio vel adulterio: quia quantum ad homicidium debet exprimi quem interfecit et vbi et quando et idem in predictis et in similibus. ij. q. viij. libellorum. pro hoc de procu. tue. vbi exprimuntur circumstantie. Stepha. et Mat. ponunt et alia exempla: sed hoc sufficiunt: et dic Steph. quod ille circumstantie sufficiunt que reddunt obiectum clarum et certum: sicut locus: tempus: et persone de quibus in. d. c. libellorum: in quo dic Pet. de ancha. quod specificare de nouo circumstantias non est proprie declarare quia deuolutio concernit verbum ambiguum quod multa significat. ff. de iudi. si quis intentione. hoc autem dic hic non prohibitum: quia possit opponens verbum ambiguum declarare: quia declarans nihil inducit. ff. de testa. l. heredes palam: verbo. sed et si nota. alias quod vo. de accus. cum dilecti. et. de ap pastoralis: quod vltimum placet. suffic. n. quod hoc non prohibetur: tamen cuius specificatio est declaratio que etiam permitteretur nisi esset hic prohibitus. pro hoc quod dico. J. q. iij. ¶ Secundo quero qua ratione fuit hoc inductum de circumstantijs specificandis. So. secundum Lau. pau. Gen. ne posset opponens variare et mutare: vel in incerto vagari. Et c. vt quis diuas. li. vi. de postu. c. vno. et. l. ii. ff. de rei vendi. l. si in rem. de edil. edic. l. cum eiusdem et. l. si plures: et. l. ediles. ¶ Tertio quero nunquid talis specificatio requiratur cum opponuntur crimina testibus. Inno. in. c. ij. de testi. lib. vi. et Arch. ibi latius dicunt quod sic: et sic idem erit in excep. quod in accusatione pro hoc. ff. de dolo. l. si ex dolo. de peni. di. v. consideret. v. q. ij. si pro-

mates. de accu. qualiter. de sen. excom. constitutionem. li. vi. et. d. c. ij. de testi. li. vi. in fi. quod bene fac. ¶ Opp. ad hoc de. d. c. ij. §. testes vbi apparet quod crimina fuerunt obiecta simul sine specificatione: sed papa mandauit quod postea fieret specificatio coram deputato ad recipiendos testes. So. dic Pau. notabiliter multum per illum tex. probari quod si datus fuit terminus ad opponendum contra testes quod sanxit termino si infra ipsum crimina obijciuntur etiam sine specificatione: sed tamen postea parte petente tenetur opponens specificare: nec per sequentem specificationem dicitur aliquid de nouo opponere vt pro hoc sibi obstat lapsus termini: nam qui declarat non mutat: nec aliquid nouum dicitur proponere. ff. de testa. l. heredes palam. verbo. quod vo quis. de dila. c. iij. quod bene probatur in. d. c. ij. ¶ Opp. ad idem de hoc §. qui probat non audiri eum qui ab initio specificauit. So. secundum Pau. hic et in c. vt circa ponitur casus nouus: nam de iure antiquo sufficiebat opponi de periurio homicidio vel similibus nulla facta specificatione. pro hoc quod no. Inn. et Compo. c. ij. cum inter cardinales: et Inno. expressius. de ap. constitutio. ij. non ergo debet trahi ad consequentiam regula que a iure. li. vi. ¶ Quarto quero nunquid in inquisitione et purgatione debeat fieri specificatio circumstantiarum. Inno. de purga. cano. c. fi. dic quod non: quod tenet hic Pau. dicens quod etiam in accusatione de leui crimine vel notorio non expedit specificare. ff. de accu. l. leuia. C. de accu. l. ea quidem quod tenet gl. insti. de publi. iudi. in prin. Sed in primo de inquisitione et purgatione. Ja. bu. insti. de actionibus circa prin. tenet requiri specificationem quod tenet Bar. cum quadam limitatione in. l. ij. §. si publico. ff. de adul. fac quod dixi in. d. c. fi. de pur. cano. vbi dixi quod si fit inquisitio vt puniatur inquisitus fiet specificatio: secus si fit vt remoueatur ab administratione quia hic non est pena: et hoc casu procedit dictum Inn. et pau. Si autem fit vt se purget: et tunc si infamia esset specificata etiam purgatio erit specificanda: alias suffic generalis. ¶ Quinto quero nunquid adherentes teneantur ad specificationem, puta appellantes. gl. in c. vt circa. dic quod non. Archi. ibi contradicens Nicol. iij. ita tenuisse et curiam sic seruare in quod inclinat pau. quia ad verbum appellans sub audit vel adherens mihi placet gl. cum adherens censeatur eo iure quo appellans. suffic ergo quod appellans specificauit: quia inherendo adheret cum suis qualitatibus: tamen tutius est quod specificet. ¶ Sexto quero si opponens specificauit circumstantias debite in aliquibus non in aliis an supspecificatio audiatur: gl. in verbo. sup his: quod sic. idem pau. dicens quod repellitur a non specificatis: et etiam a non expressis. J. §. i sup. ¶ Oppo. ad hoc. c. ij. vt circa: in verbo. alioquin que videtur probare quod non audiatur etiam sup specificatis nisi in casibus ibi sequentibus. Lap. de Castiglionchio videtur stare obiectioni: dic quod non procedit et quod tex. ille solum excludit opponentem in non debite specificatis. Ex predictis no. quod cum datur alicui terminus ad aliquid faciendum post terminum non debet admitti ratio quia terminus habet vim interlocutorie: de testi. in in sc. coram. de excep. pastoralis vbi dato termino ad proponendum dilatorias post terminum non auditur opponens nisi exceptio de nouo oriatur: vel ad ipsius noticiam de nouo peruenerit vt ibi: et pro hoc de ofi. c. vt circa. Et quod no. xiij. q. ij. in prin. ¶ Septimo quero circa hoc de termino dato ad proponendum peremptorias: an post terminum audiatur opponens peremptoriam que de nouo ad eum peruenit: videtur quod sic sicut in dilatorijs p. d. c. pastoralis: pro hoc de res. c. ij. de excep. c. i. li. vi. ff. de no. op. nun. l. de pupillo. §. qui opus. nam que de nouo emergunt indigent auxilio. ff. de iterr. ac. l. de etate. §. ex cau. de iur. calu. ceterum et probationis copia non est angustanda. C. de here. l. quoniam. xiiij. q. ij. quamquam: vt lit. non contesta. quoniam in prin. Item maius periculum est in peremptorijs quam dilatorijs: ergo cautius agendum. de elec. vbi periculum. li. vi. In contrarium quia peremptorium fuit inductum vt esset litium finis. cle. sepe. de verbo. sig. et habet peremptorium vim interlocutorie vt dixi in. px. q. de quolibet termino. pro hoc. ff. de arbi. l. qualem in fi. C. de inge. manu. l. diffamari: qui accu. non poss. l. si ca. de proba. l. ij. So. Compo. c. ij. quod sic dic non audiendum proponentem per rationes predictas. pro hoc quod no. de reli. do. cum dilectus. et hoc ne detur via periurijs. de coha. cle. clericos: nisi per verisiles rationes posset iudex informari quod de nouo ad opponentem peruenit: quia tunc admittetur. ar. l. si cum. §. ij. ff. de accu. de re mili. l. non omnes. §. a barbaris. d. l. de etate. §. ex ca. ad. l. de pupillo. §. qui opus. respondet quod ibi non fuit prefixus terminus assignatus: ad. c. pastoralis quod non fuit

a ¶ Uerbum ambiguum. adde pro eidem i. c. ex litteris. el. ij. de spo.

b ¶ Tamen etiam adde bal. i. l. edita ac tio l. iij. col. C. de ede. probitur in c. i. de libel. obl.

c ¶ Nunquid in inquisitione. adde gl. insti. de pub. iudi. i prin. bar. i. l. ij. §. si publico ff. de adulte.

ibi terminum ad peremptorias nec fuit peremptorius: ideo id quod ibi inducitur contra rationem non debet extendi regula que in iure li. vi. spe. de excep. §. deo v. sed pone datus: dicit quod si procurator factus dñs litis p pte. post terminum predictum velit iurare quod de novo ad eum pervenit non debet admitti: secus si de novo pervenit ad dñm: quod videtur tenere. ar. ij. q. ij. in pn. Pau. distinguit aut exceptio de novo pervenit tanquam de novo exorta: aut de novo pervenit: licet forte antiqua et in hoc dupliciter: quia aut de novo pervenit ad notitiam: aut de novo pervenit probationis copia: primo casu de novo orta indistincte admittitur si hoc probet quod sit de novo orta nec sufficiet eius iuramentum. de offi. dele. insinuante et no. i. d. c. pastoralis et. iij. q. ix. placuit in gl. vi. Secundo casu in primo membro quando de novo pervenit exceptionis noticia distinguit quod aut id quod dicit ad noticiam suam pervenisse videtur esse publicum: et non auditur quia presumitur non ignorasse. xvi. di. quod dicitis. de postu. c. i. et videtur sibi contrarium nisi probet se fuisse in loco tali quod id quod videtur publicum potuerit verisimiliter ignorare. pro hoc quod videtur de ignorante constitutionem. de consti. c. ij. Aut non videtur esse publicum id quod opponitur: et tunc per iuramentum super ignorantia auditur cum presumatur ignorantia nisi probetur scientia: regula presumitur lib. vi. facit de testi. ultra tertiam nisi sit tale factum quod tenebatur a principio indagare eo. ti. li. vi. vel nisi adversarium inducat aliquas probationes per quas excludatur presumptio ignorantie: et sic intelligitur quod no. e. ti. innotuit. In secundo membro quando supervenit probationis copia dicit idem quod precedenti: nam tute facit non opponens quod probare non poterat. ij. q. vij. plerique: pro hac distinctione est c. ut circa: et ibi verisimiliter ignorare: et quod no. in cle. sepe. de v. sig. in gl. in v. non obstante ubi dico in. §. et qa. q. xv. pro hoc quod dixi. i. cle. pri. §. intimatio. q. viij. et per no. in eadem q. xv. patet quod distinctio precedens procedit de equitate potius quam de rigore: nam de iure videretur indistincte non audiendus post terminum p. l. mancipiorum. ff. de op. leg. quod tenet ibi Bart. per illam. l. quod dixi de fide instru. cum dilectus: et de hoc per Oldr. in consi. ciij. ubi multis rationibus probat quod post terminum non debet audiri: sed dic ut dixi in eadem q. xv. ¶ Octavo quero circa predicta quid si conclusum sit in causa. Pau. dicit non audiendum opponentem. de cau. pos. pastoralis. de procu. auditis. de testi. c. de testibus: de fi. instru. cum dilectus: nisi aliqua ratio eundem moveat iudicem quod tunc sicut ex officio potest interrogare. de fi. instru. cum Johnes: pro hoc quod no. Inno. de accu. ad petitionem. et dic ut ibi dixi. et de hoc in Spe. de renu. et concl. circa pn. Ponit autem Pau. exemplum in sen. excom. ut post conclusionem audiatur eam opponens per. c. i. de excep. li. vi. quod facit arguendo: quia ibi videtur quod post sententiam in causa excommunicationis opponi potest ergo fortius ante: licet post conclusionem. Sed hoc argu. non procedit per ea que dixi de proba. l. in pn. nam per conclusionem intelligitur renunciatum obiectis que consistunt in facto. C. de dila. l. cum nobis: que non cessat post sententiam in causa executionis quod dic ut dixi in. c. licet. ¶ Nono quero quia Go. exemplificavit de homicidio numquid homicida[a] an antequam condemnetur de homicidio licite teneat beneficium et percipiat fructus sine peccato. Inno. quod sic in. c. cum nostris. de conces. preben. pro hoc quod no. de renu. nisi. de cob. cle. tua: quia non est ipso iure privatus beneficio quod tenet Lo. po. e. ti. quod sicut: et prosequitur hic per Abbat. et non est multum pertinens: et de ea dic ut dixi. de ac. inquisitionis.

a ¶ Numquid homicida. ad hoc tex. et quod ibi no. ta. i. c. ex litteris de excess. prela. Inn. i. c. cum nostris de conces. preben. Jo. and. i. c. quia. de elec. li. vi. in novella. Arch. in. c. in scripturis. viij. q. i.

b ¶ Collusionem esse prohibitam. Idem. c. super eo. de eo qui cogno. consan. ux. sue et c. quo de divor. et c. tua. el §. de iureiur. i. c. bone. el. §. de postu. pla. glo. i. cle. i. de renu.

§ Sane. No. de duplici interesse communi et proprio de quo dixi in. c. super his. de accus. ¶ Secundo no. collusionem esse prohibitam[b] de iure in verbo colludant: de collusio. per totum. ¶ Tertio no. quod etiam cum actio est publica vel popularis habet quisque in se privatum interesse: quod dic ut gl. i. v. proprij. ¶ Oppo. quod dispositio huius. §. sit frustratoria: quia si appellans omisit formam. c. ut circa. non est audiendus prosequens appellationem que non tenet. sol. tex. potest intelligi prout intelligit gl. i verbo omissa: et in verbo prosequente: cum qua concordat Pau. et tunc exemplifica quod appellans in aliquibus servavit formam et in aliquibus non: quo casu potest prosequi ea in quibus servavit formam: et tunc procedit quod hic disponitur ut superveniens qui non appellavit non admittatur prosequens principaliter pro interesse communi: et secundum hoc expone litteram ibi forma. i. specificationis: ut dicit gl. in hoc verbo. et idem Pau. secus de omissione alterius forme: puta iuramenti: quia tunc

non est locus prosecutioni: ut in. c. ut circa: cuius contrarium hic dicitur. ¶ Secundo modo potest intelligi quod appellans in nullo servavit formam: et quod dicit prosequente: dic quod appellans prosequebatur de facto secundum Lau. et Gen. pro hoc. de e. si forte: et ar. §. sequentes. Sed tunc obstat contrarium quia nulla fuisset ratio dubitandi per id quod dicit glo. i. in v. articulos: quod dicam i. in. v. contrario. Tertio etiam modo dicit glo. quo ad illa dic posse intelligi in his in quibus non artat constitutio. c. ut circa. quod etiam dico i. in. vi. contrario. et idem Pau. et Gen. ¶ Secundo oppo. in eo quod dicit in eadem causa et sic videtur permittere in alia quod est falsum: quia appellatio non potest prodesse in alia instantia sicut nec ex alia causa potest iustificari cle. appellan. i. de app. glo. in v. eadem: dicit quod audietur in alia causa per viam actionis et sic non prosequendo appellationem. ¶ Tertio opp. tunc: quia nihil proderit appellato obtinere in appellatione. gl. eadem in v. et si dicas: solvit. et idem Gen. ¶ Quarto op. ad idem et ad tex. d. c. veniens. ij. de testi. ubi admittitur se opponens cuius interest. So. secundum Gen. ibi se opponit ratione privati interesse quod etiam hic permittitur in v. licet: et in v. non tamen. ¶ Quinto oppo. ad idem: nam videtur iniquum quod ex eo quod repellitur appellans propter ineptitudinem repellatur volens prosequi cuius interest per iura que allegat glo. in v. articulos: et in v. et licet usque ad v. tamen fateri oportet. So. ut in ea per quem habes que potuit esse causa dubitandi presupposito quod appellans esset repellendus: ut videtur ri. i. in. i. contrario. ¶ Sexto opp. in eo quod admittit opponentem ratione proprij interesse: nam si appellatio non tenuit non potest operari aliquem effectum. gl. in v. proprijs. solvit duobus modis. Primo quod ipse per se appellavit vel secundo quod prosequebatur per querelam: vel dic quod potest intelligi iste. §. quando appellavit in cuius interest ratione privati interesse eo casu quo non tenebatur ad formam constitutionis: ut in prin. huius cle. et tunc appellatio tenuit et cessat contrarium. ¶ Quero quid si non appellans fuit de non adherentibus. dicit glo. in v. non appellans et quod tunc fortius est dubium: vult dicere quod tunc videbatur omnino repellendus: et quod oporteat intelligi de adherentes: videtur probare sequens littera que permittit ut assistat: sed dicit glo. quod illud est propter interesse: vult dicere quod et si non adhesent poterit assistere pro suo interesse. i. proprio. sic. n. debet intelligi p. c. veniens. ij. de appell. si autem adhesisset tempore competenti: idem iuris esset de eo quod de appellante: ut in. d. c. ut circa. ¶ Secundo quero circa id quod dixi in pri. q. quid si adhesent tempore non competenti. dicit Archi. in. c. ut circa. et Pau. hoc quod adhesio talis non nocet licet non prosit p auc. de his qui ingredi. ad appell. §. illud quod dic ut in d. c. ut circa. ¶ Tertio quero quod est interesse commune et quod proprium. glo. in v. communi exemplificat. Lap. Abb. et exemplificat: ut si est canonicus vel patronus vel parrochianus. pro hoc secundum Lau. quia interest cuiuslibet de clero vel populo habere bonum prelatum rite et recte electum. e. ti. ne pro defectu: et. c. nih. l. xvi. q. vij. filijs: et hoc modo possunt opponi crimina vel defectus an autem possit opponi etiam contra formam. Laud. instat et videtur quod sic: remittit tamen ad no. eo. ti. cum inter. R. per Inno. Lap. vero dicit quod canonicus admittitur ad opponendum contra personam et contra formam. Sed parrochianus vel patronus tantum contra personam: ut no. in. c. ut circa: sed alius cuius non interest in nullo admitteretur ut probatur hic a contrario: per quod reprobatur quod no. Inno. de accu. super his in glo. i. et in gl. ad excipiendum: et Archid. xxiij. di. illud: et de interesse proprio exemplificata in canonico qui fuit contemptus vel pretendit se habere ius in beneficio vel ad beneficium: et de hoc loquitur hic. §. in fine: et dicit Pau. quod eo casu quo pretendit beneficium esse suum probabit beneficium esse sibi collatum ab eo qui potuit tempore competenti et modo canonico et se esse capacem cum non presumatur talis: quia equalitas extrinseca eodem titulo si forte. lib. vi. de transactio. ex litteris: ut benefi. eccl. c. uno. facit quod no. Inno. de conces. preben. c. i. lib. vj. dicit etiam Lapp. quod hoc non intelligitur de eo cuius interest bursaliter. ut si dicatur sibi ecclesiam obligatam ad aliquam summam pecunie vel aliquid aliud. pro hoc quod no. Innocentius in dicto. c. super his: et Archidiacono. in. c. i. in. i. gl. eo. titu. lib. vi. et est ratio quia tale interesse non causat

interesse

interesse opponenti ad resistendum provisioni vel electioni.
¶ Quarto quero an sufficiat ꝙ intersit facto. dicit Lapp. ꝙ
sic: q2 hoc interesse in facto ꝯsistit nõ in iure. ꝓ hoc induc̃ no.
p Inn. de testi. veniẽs. Scd̃o vult dicere ꝙ non expedit ꝙ
si opponẽs hẽat ius formus: sed bñ expedit ꝙ saltẽ aliqua-
liter fidẽ faciat d suo interesse vt resurgat ꝑsũptio vt ius fo-
veat: ꝙ dc̃lo i. d. c. veniẽs. ¶ Quinto q̃ro nunqd appellãs q
ẽt nõ adhesit teneat venire sm̃ formã decre. i. eo. ti. li. vi. Lõ
po. ibi: ⁊ Pau. h dicũt ꝙ nõ: qd̃ bñ ꝓbat ibi. ¶ Sexto q̃-
ro nunqd nõ venienti sit ꝑiudiciũ ꝑ ꝓcessũ fcm̃ i curia: dicũt
ꝑdicti ꝙ sic q̃tũ ad ea sup qb9 fuit ꝓnũciatũ cũ oẽs vocent
p illã ꝯstõnẽ. ar. ff. d ꝓplarib9 actio. l. iij. ff. nau. cau. stabu. l. iij
nisi d ꝑuaricatiõe ꝯstet. ff. d app. ab executore. ꝑ h infert ꝙ si
omisso appellatõis articlo ꝓnũciet sup ꝑncipali nec appel
lãs: nec ali9 ampli9 audiet: ⁊ sic ẽ casus ꝙ sniã ꝑiudicat alijs
pp rõnẽ ꝑdictã i ꝑce. q. ¶ Septio q̃ro qd si ꝓnũciet sup ar
ticulo appellatõis tm̃. dic̃ Inn. i. d. c. i. ꝙ ⁊ appellãs: ⁊ ille
cui9 interest põt petere electionẽ vel ꝓuisionẽ cessari ex alia
cã: qd̃ intelligit Pau. vez si appellãs suauit formã illi9 ꝯstõ
nis: alr̃ secus. J. §. si. ¶ Octavo q̃ro an is cui9 interest admit
tat. ad h dñt ꝑdicti ꝙ sic: qa si appellat9 agit ꝯ appellãtẽ põt
is cui9 interest ostẽdere d iure suo vt appellãs absoluat: vl̃ ipi
appellato silẽtiũ iponat si agit appellãs: ꝑ h qd̃ no. d testi.
spo. ex ꝯqõne. In illa qõne an inuito ipetrãte possit reus vti
rescripto. ¶ Nono q̃ro si nec appellãs nec appellat9 agit.
dicũt ꝑdicti ꝙ nõ audit is cui9 interest ꝯ appellatũ cũ nõ sit
ad h citatus: sz sibi manet salvũ ius suũ. Rõ aũt cur nõ audi
tur ẽ q2 appellãs nõ ꝓsequẽs ꝑsumit fovẽ iniustã cãm. q. q.
vi. §. si vo: põt aũt desistere nisi appellat9 ⁊ hij q̃rũ interest ꝯ-
dicãt: sz ꝯdicere nõ ꝑsit: q2 eis iã ẽ q̃situ ius. ff. d reg. iu. l. ne-
mo: nã appellatio habuit vĩ citatõis. d. c. i. qd̃ intellige salvo
eo qd̃ dĩ. e. ti. q̃suis li. vi. ⁊ facit. J. §. ꝓx. ¶ Decimo q̃ro i q
bus possit assistẽ is q nõ admittet ꝑncipalr̃ ꝓsequẽs. gl. i v.
colludat ꝙ sup specificatis i qb9 fuit suata forma. Idẽ pau.
q dicit ꝙ admittet i eo statu i q̃ inveniet cãm: vt no. e. ti. c. i. li.
vi. p Inn. ⁊ Lõpo. ⁊ ad qd ꝓsit talis assistẽtia: remittit hec
gl. ⁊ dicit Ge. ꝙ ꝓdest q2 assistẽs põt ꝓducẽ testes ẽt non
noiatos p ꝑncipalẽ ⁊ appellare ⁊ i appellatõe ꝓducẽ testes
ẽt sup ꝑncipali. d h no. d re iud. cũ sup. Sz Lap. Abb. dc̃lan
do hãc lrãz dic̃ ꝙ ẽ ei9 sensus ꝙ sup male expssis ⁊ male iu
ratis: nec ꝑncipalis appellãs nec adherẽs: nec ẽt ali9 nõ ad
herẽs audit nisi ad h solũ assistat ne ille colludat: sz sup non
expssis audit appellãs ⁊ adherẽs solũ i casib9 exceptis i. c. vt
circa. v. nisi aliqd ⁊ admittit cũ iuramẽto vt ibi. Ali9 vo nõ
adherẽs si ei9 intersit audit durãte iudicio sup nõ expssis ẽt
nõ iuratis dũmodo fuerit absẽs tpe appellatõis interpositẽ:
sz si fuit pñs i nullo audit: finito illo iudicio audiret: ⁊ h q̃si
ꝓseqtur interesse cõe: sz ꝓ interesse ꝓuato audiret: siue eodem
durãte siue finito si ignauit appellatũ: lz sciret cãm agi: sed si
sciuit appellatũ eẽ nõ audit finito illo iudicio ẽt ꝓ iuo interes
se: vt no. Lõpo. i. d. c. i. i gl. ꝯstõ ⁊ i gl. ad qd: dic̃ tñ Lap. eẽ
dñiã q̃si scit cãm agi ⁊ ignat appellatũ eẽ: an hẽat cãz ab ap-
pellãte vl̃ ab appellato: an nõ hẽat q2 ꝑ casu scia sibi ꝑiudi-
cat. scd̃o casu nõ q̃ ad suũ ꝑuatũ ius: d q̃ dic i q̃ ꝑiudicet ta-
lis scia vt dixi i. c. cũ sup. d re iud. ¶ Undecio q̃ro d qb9 arti
culis loqtur tex. i vbo articulos. dic̃ gl. i isto v. ꝙ nõ d speci
ficatis: qd ẽt dic̃ pau. q2 i talib9 nõ admittit appellãs nec ad
herẽs ne ex ꝑsona adherẽtis ꝯseqtur appellãs i eadẽ substã
tia id qd̃ nõ põt ex ꝑsona sua. Est enĩ qd iputet isti adherẽti
ꝙ ab initio nõ appellavit. Ex h appet ꝙ articulos specifica
tos põt nõ appellãs ꝓseq ꝑncipalr̃: qd̃ tñ nõ ẽ vez ex q̃ ap-
pellãs ꝓseqtur: nõ. n. dz audiri ali9 nisi vt assistat. Idẽ Lap.
inducẽs qd̃ no. Lõpo. e. ti. c. i. li. vi. i. v. col. ¶ Duodecimo q̃
ro eo casu q̃ nõ appellãs ꝓseqtur ꝓpriũ interesse vt sibi ꝑmis
tũ h i si. an ꝯpetat adversario ius revocãdi domũ. dic̃ Lau.
ꝙ nõ: qa curia romana9 ẽ cõis pĩa. l. romana. ff. ad muni. ⁊
appellat9 erat ibi. ꝑ h cã. d fo. ꝯpe. c. si. vbi plene dixi d iure
revocãdi domũ. Idẽ Ge. ex h ꝙ si appellatus nõ eẽt ibi ad
qd̃ enĩ nõ tenet ad istãtiã nõ appellantis non admittet pro
sequens suum interesse nisi citato appellato.

§ **Insuper.** No. ꝙ pars h punit in q̃ nõ delinqt
qa repellit appellãs q nõ suavit for
mã nõ tm̃ in nõ expssis in qbus formã nõ suavit sz ẽt i alijs.
rõnẽ dico. J. q. v. Et exponit Laud. agat opponẽdo defectus
vel crimina ꝯ electũ q̃ casu vĩ excipiẽs voluntarius: ⁊ sic ex-
ceptiõe excõicatõis vel alia legitima repellẽdus int̃ nõ. p
Inn. de excep. cũ inter. cuius opi. vr̃ h approbata: ⁊ opinio
Host. ꝯria reprobata: de q̃ ibi: ⁊ e. ti. dilecti. Lau. ꝑ h d iu-
di. exhibita. in v. agebãt. Scd̃o no. ꝙ appellãs q̃sqz occul-
tat appellationẽ: sic de rescrip. ex parte. ¶ Tertio no. casũ
in q̃ qs nõ põt renũciare iuri suo ibi nolle vti: ex quo arguit
gl. i h v. ad qõnẽ. de ipetrãte rescriptũ: an eo inuito possit ad
versarius eo vti: ⁊ remittit ad. c. ex ꝯquestiõe. vbi plene di-
xi in q̃ Laud. h ⁊ Gen. tenẽt ꝙ nõ possit vti nisi rescriptum
sit ꝑsẽtatũ. ad h. c. pastoralis i si. d rescrip. ⁊ d app. sup eo. ⁊
ij. q. vi. si quis libellos qd̃ tenui in. c. ex cõquestione iductis
ad h rõnibus. ¶ Quarto no. iudici faciendam esse fidẽ ibi
corã iudice. ff. de probа. l. quinquaginta. Gen. qd̃ dixi plenĩ
us de eo qui mitt. in poss. c. fina. ¶ Quinto no. ꝙ expedit
appellato vt de appellatiõe sibi ꝯstet legitime: adeo ꝙ si ex
pediat possit fidẽ facere de ea vt hic. ibi fides fiat. ꝓ hoc. J.
cle. ꝓxi. in si. i. rñ. ⁊ de hoc in gl. plena in si. ¶ Sexto no. ꝙ
repulsus vna via altera nõ admittit sicut nõ admittit h ap-
pellãs per querelam omissa appellatione: qd̃ ꝓseqtur pau.
inducẽs iura in ꝯtrium. de in inte. resti. corã. ff. de iossi. test. l.
papinianus. §. q̃si aũt cũ filijs. de quo dic vt no. in regula
cũ qd. lib. vi. ⁊ dixi in. d. c. tue. de ꝓcur. qd̃ est verũ: q̃si quis
repellitur attẽto effectu. ita hic repellitur ne possit vagari i
ꝑiudiciũ appellati: secus si repellitur attenta via seu modo:
q2 tũc admittit alia via in. d. c. tue. ¶ Septimo no. ꝙ acq-
ritur ius appellato vt appellãs nõ possit eo inuito ad aliũ
agẽdi modũ trãsire: ⁊ est rõ q2 interest appellati ne ille va-
get: vt dixi in ꝓxi. notabili: ⁊ ꝓ hoc. e. ti. vt qa duas. lib. vi.
⁊ regula mutare eo. lib. ¶ Oppo. ꝙ appellans nõ servata
forma debeat admitti per q̃relã. ꝑ id qd̃ no. Lõpo. e. ti. c. i.
li. vi. cui9 dcm̃ ponit hic gl. i. So. vt in hac glo. quã no. quia
optime declarat tex. in hoc. §. ⁊ ẽt in ꝑcedenti ⁊ sequenti: ⁊
clarius vide per id qd̃ dicit glo. in v. q̃rele: que vz cum ista
cõiungi. ¶ Scd̃o opp. ad hoc in eo qd̃ gl. i. d. ver. querele
dicit ꝙ post tẽpora de quibus in. c. i. ꝑall. audiret ꝓsequẽs:
⁊ sic ob. qd̃ no. J. cle. ꝓx. §. intimatio in v. devoluta: ibi tertiũ
quo prescribitur prosecutioni: vbi glo. dicit per lapsum tẽ-
poris: de quo in. d. c. prescribitur ꝓsecutõi: ergo postea nõ
audiet: ⁊ cũ illa glo. videtur tenere Jo. an. in. c. cord. de ap.
lib. vi. Sed dic hãc glo. viorẽ q2 tpa. c. i. emanauerunt ad h
tm̃ vt ꝓcedi possit non obstãte absentia non venientis: ⁊ h
tenuit hic Lauren. de pyru me audiente in quo tamẽ dixit
se dubitare si appellatus qui comparuit peteret pronuncia
ri appellationẽ fore desertam. ego dico idẽ dicendũ: quia
solũ post lapsum fatalũ. s. anni: vel ex cã biennij. de ap. ex rõ
ne: idẽ poterit hoc petere qd̃ eni ꝑus possit nõ ẽ iure expssũ
iõ nec dicẽdũ ꝙ bñficium iuris ꝓditũ in appellatiõe nõ est
tollendũ regula idultũ. li. vi. de hoc plenius. J. i. q. i. ¶ Ter-
tio op. ad idẽ ꝙ nõ appellãs ⁊ formã nõ servãs debeat au-
diri p q̃relã. de ap. ꝯcertatõi. li. vi. gl. i v. agat. iducit illd̃. c.
pro se facit ꝯ mõ ꝑdicto. dic ergo ꝙ hoc opat spẽlitas hui9
iuris: ⁊ adeo repellit ꝙ ẽt si vellet ꝓseq causas nullitatis nõ
est hoc casu audiẽdus sm̃ Laud. q dicit secus si excluderet
alio modo q̃ ex eo ꝙ nõ servauit hãc decr. vt si excluditur
q2 non servauit tpa appellationis: vel qa duas diffinitivas
habuit contra se. de sequest. cle. ad compescendã i si. qd̃ no.
¶ Quarto oppo. ad idem ꝙ saltem debeat audiri de ꝯsen
su appellati qui potest renunciare iuri sibi acquisito. de re-
gu. ad apostolicam. Si autem est ius acquisitũ ⁊ nõ alij. ꝓ
hoc littera ibi adversario quesitum. glo. in v. quesitum stat
ꝯtrario. ⁊ cum ea tenent Lau. ⁊ Gen. ¶ Quinto opp. ad
hoc de. c. ab eo. eo. titu. lib. vi. glo. predicta in verbo quesi-
tum: dicit aliud in casu illo. Ratio diversitatis sm̃ Lapp. q2
ꝯsensus appellati cedit ibi ad commodum suũ: qd̃ declaro:
q2 in hoc non prius discutiatur de obiecto notorio põt esse

a ¶ Curia romana. Adde q̃ notanter dicitur per Inn. in. c. expositi. de officio.

commodum appellati: q2 si discuteretur ⁊ de eo constaret statim repelleretur.c.ii.si forte.li.vi. Sed hic ꝯsensus appellati non potest cedere in eius commodum sed in eius preiudicium tñ vt admittatur is ad quem repellendum erat sibi ius quesitum. ¶ Sexto oppo.ad idem de.c.cordi.de app.lib.vi.q2 speciale est in papa ibi vt omisso appellationis articulo de ꝯsensu partium cognoscat de ꝑncipali: ergo secus de inferiore.c.ii.romana in ꝑn.li.vi.So.cū hic erat corā papa: si aūt esset corā inferiore oporteret itelligi de tali q erat adibilis per querelā vt in casu.c.i.de offi.lega. ¶ Septimo oppo.ꝙ etiam cessante appellatiōe debeat cognosci de deductis in ea.de ap.oblate ad fi.So.superior pōt hoc ex officio in cā electionis: ⁊ in alijs causis in quib9 exhibet at officiū iudicis: vt ibi.nec hoc tollit hic: sed solum dī appellantē nō audiēdū i eo qđ dicit appellātē repelli a ꝓsecutione sup expressis in appellatione: ⁊ tamen dicit ꝙ formā non seruauerat cum tamen forma sit in expressione: vt.s.in prin.huius cle.in §.ceterum: ⁊ in.c.vt circa.glo.in verbo expressis subtiliter soluit contrarium quā declarando.dic ꝙ potest intelligi qđ dicit expressis: non tamen debite circunstantiatis: ⁊ tunc cessat contrarium: potest etiam intelligi de debite circunstantiatis: ⁊ tunc dic vt in gl.ꝙ fuit omissa forma: quia non iurauit vt dicitur in.c.vt circa. Duo enim sunt de forma. Unum ꝙ fit expressio circunstantiarum. Secundū ꝙ debito modo iuretur: quod plene dic vt hic in glo.i.ibi nec scias. ¶ Octauo oppo.in eo quod iste repellitur super expressis ⁊ super alijs: quia de separatis non est illatio.l.Papinianus exuli.ff.de mino. Item si verbum alijs exponitur de non expressis id quod sequitur in ver.preterquam non habebit debitam relationem.glo.in ver.alijs: ⁊ in ver.preterquam soluit Lapp.in additione plenius declarat dicens prout dicit gl.in ver.preterquam in casibus non respicit verbum expressis supra positum: sed illud ⁊ alijs: nam super expressis in quibus non est seruata forma.c.vt circa: non auditur per viam appellationis.eo.titu.is qui.lib.vi.sed sup exprimendis sic.d.c.vt circa.ver.nisi aliquid vbi ergo audiretur vel non audiretur appellans prosequendo appellationē audiretur vel non audiretur per simplicem querelaz quod dicit verum quando fuit appellatum minus debite.s.non seruata forma vt hic: ⁊ sic preclusa appellationis via per consequens preclusa est via simplicis querele: secus si non fuit appellatum: quia tunc non appellans potest vti via simplicis querele.de appella.concertationi lib.vi. Et per hoc videtur ꝙ vbi quis appellat ex aliqua causa ⁊ succumbit non potest ex eadem causa impugnare per querelam id in quo succumbit: licet si non appellasset audiretur fm Lap.dic ꝙ hoc procedit in casu huius clemen.sed in alijs si appellans extra iudicium desistit antequam incipiat prosequi non per hoc tollitur via simplicis querele: nam talis appellatio non habet vim citationis: sed est tantum prouocatio ad causaz.de appella.cum sit. ¶ Quero circa id quod dixi.s.e.§.in.i.⁊.ij.contrario: nunquid per non obseruantiam temporis: de quo in.c.i.eo.titu.lib.vi.inducatur appellationis desertio: iste articulus est multum dubius: ⁊ Joan.de ligna.eum prosequitur valde extense inducendo rationes pro ⁊ contra. Et primo ꝙ non sit deserta inducitur glo. Compo.de qua hic in glo.i.in ver.querele: ⁊ quod no.hic Pau.in ver.repellitur: qui idem sonat. Inducitur etiam ꝙ notauit Bertran.dicens ꝙ post lapsa tempora predicta auditur prosequens in eo casu in quo inuenit causam. Item pro hoc potest induci quod no.Innocen.in.d.c.i.in ver.infra mensez cuius dictum ponam statim in secunda ratione partis contrarie: quia inducitur etiam ad partem contrariam. Pro hac parte sunt ea que dixi in primo ⁊ secundo contrario ꝑdictis. In contrarium quia quando datur tempus ad iter arripiendum obseruans tempus deserit appellationem.de appella.cum sit: ⁊.c.personas: sed tempus.c.i.datum est ad iter arripiendum vt ibi dicitur: hanc rationem soluunt tenētes primam partem ꝙ procedit in tempore dato ab homine: sed non in dato a lege: quia minus agitur cū lege ꝙ cū ministro legis.ff.de arbi.l.celsus. Quem modum respondēdi impugnat Joan.de ligna.quia minus durius agitur cū lege ꝙ cum homine.ff.de iure patro.l.si libertus: vbi alienatio facta in fraudem legis ipso iure non tenet: sed facta in fraudē hominis tenet.licet possit reuocari: propterea Cy.C.de transac.l.si quis maior: ⁊ de iur.om.iudi.l.in criminali: dicit ꝙ durius agitur cum lege ꝙ cum homine: ꝙ non est minister legis: ⁊ sic loquitur.l.si libertus: sed minus agitur cum lege ꝙ cum homine qui est legis minister.vt.d.l.celsus: que loquitur de arbitro qui est minister legis: quod reprobat Barto.in.l.amplius.ff.rem ra.habe.quia secūdū tempora illorum arbiter non erat minister legis cum ex dictis eius non surgeret actio vel exceptio que hodie surgit.C.de arbi.l.cum antea.de arbi.per tuas: q redargutio nō placet: nam negari nequit quin secundum tempora illorum potestas arbitri in multis fuerit limitata ⁊ tradita forma ꝓcedendi per eum vt patet.ff.de arbi.per totum. Unde concluditur ꝙ etiam tūc erat minister legis ⁊ ꝙ eius potestas erat legitima.i.a legibus introducta: nam ⁊ de iure illorum procedit ꝙ arbitraria sunt ad instar iudiciorum.ff.de ar.l.i.potest ergo tollerari dictum Cy.per rationem quia qui contemnit ministrum legis contemnit ⁊ legem: ⁊ ministrū: non mirum ergo si durius ꝙ si contemnat legem tantum: que ratio cessat in homine non legis ministro. Barto.autē in.d.l.amplius: dicit ꝙ quo ad inducendam actus nullitatem durius agitur cum lege per predictam.l.si libertus: sz quo ad penam extrinsecaz durius agitur cum homine.d.l.celsus per quod clara doctrina non habetur: nec apparet ratio diuersitatis nisi dicas ꝙ quo ad inducendam actus nullitatem ratio est quia lex potest inducere formaz substātialem qua omissa actus non tenet.de elec.quia propter: secus est in hoīe q2 facti ꝯ preceptum hoīs nō est nullum: sed ꝯfaciens tenet ad penā.de preben.dilectus.ij.pro hoc.C.de lega.nō dubiū. Hec tñ differentia non ꝓcedit qñ tradit ab hoīe ptās cum forma: tunc enī factū ꝯ formam etiā est nullū de rescrip.cū dilecta.de elec.cum in veteri: ⁊ vtrobiqz dixi pro hoc cle.i.de iureiu.⁊ qđ ibi no.gl.in v.inhibentes. vñ possumus stare cū dicto Cy.regulariter loquendo: lz quandoqz possint inueniri casus diuersi in iure: sed rō diuersitatis pz ex his ⁊ ex predictis tollet rō ista. ¶ Secūdo inducit dictū Inno.in.d.c.i.in v.infra mēsem vbi ponit duas opi.vnā quorūdā dicentium ꝙ post mēsem nō audit ꝓsequēs p.c.personas palle.⁊ alioz qui vt vž Inn.melius dicūt dicentiuz ꝙ etiā vltra terminū auditur ꝓsequens dūmodo res sit integra: ⁊ fm vtrāqz opi.si est non integra nō audit.⁊ dic ꝙ dī integra si nihil ē inouatū p qđ si audiret ꝓsequens ageret de tollēdo illo ꝯtinuum aduersario.ꝓ hoc qđ no.in cle.sepe.de v.sig.in v.nō obstante. Intelligit aūt Jo.de lig.rē non integra si aliqd in electione est ꝓcessum.nō aūt ex eo ꝙ i cā sit processum vel si ꝯparuit appellatus vt patuit.s.cle.pxi.§.summarie: ⁊ in gl.in v.deuolutā.⁊ ibi dixi i.ij.q.⁊ petijt ꝓnūciari appellationē desertā: sed an posset hoc petere pēdet ex nra.q. ¶ Tertio inducit.c.ij.de sen.excom.lib.vi.vbi dicitur appellationēz deseri si appellās nō fuit ꝓsecutus infra tps a iure vel ab hoie statutū que vba dicit de iure debent itelligi fm Jo.de lig.in tpe iuris dato ad iter arripiēduz vel ad se pñtandū: sicut id qđ dicit de tpe dato ab hoie: q2 nō pōt ab hoie dari tps ad finiendū.de ap.ex insinuatiōe: nō pōt autez exponi fm eū vt ꝙ dicit ab hoie intelligat de tpe ad se presentādū vel iter arripiēdū ⁊ ꝙ dicit a lege intelligat de tpe ad ꝓseqndū ⁊ finiendū: q2 vnis determinatio ꝯcernēs duo determinabilia dz ea determinare pariter: ⁊ fm eūdē sensū.C.de ipu.⁊ alijs substi.l.quis.ff.de vul.⁊ pu.l.iā hic iure.§.sed si aliter.⁊.l.lucius. ¶ Quarto inducit.l.ꝓpter.C.de ap.⁊.c.ab eo.de ap.li.vi. In qbus si apli nō petātur infra tps datū a iure deserit appellatio: ḡ idē in tpe dato p.d.c.i.ad iter arripiēdū. So.ptē vltimā tz Jo.de lig.⁊ dicit ad ꝯtrariū ꝙ dictū Cōpo.⁊ gl.i.hic ⁊ in vbo querele: nō sunt ꝯtria solūmō ꝓbāt ꝙ nō ꝓsequēs audit per simplicem querelam nō aūt ꝙ audiatur super appellatione: hic autem referunt: q2 per querelam

non fieret reuocatio attentatoꝝ sed per appellationẽ sic. ꝑ hoc. c. cum ꝯ nobis. eo. ti. ꝛ qđ ibi no. Jnn. ꝙ ibi plenius di xi in. ij. ꝯrio. s. ꝙ etiã appellatio extrãiudicialis parit reuocationẽ attentatoꝝ nõ ꝙ pronũcietur ipso iure nulla sicut fit ĩ appellatiõe iudiciali. de ap. nõ solũ lib. vi. etiã si sit appellatio ab interlocutoria vt dixi ĩ test. ex parte. Sꝫ attẽtata post appellationẽ extrãiudicialẽ solũ reuocanſ tanq̃ facta lite non pẽdente cum talis appellatio hꝫ vim citatiõis ad cãm. ĩ appel. cũ sit: qđ maxime ꝓcedit in appellatiõe ĩ cã bñficiali per c. i. e. ti. lib. vi. Citatio aũt inducit litis pẽdentiã. ſ. vt lite pẽ. cle. ij. ¶ Opp. ꝯ hanc determinationẽ qꝛ si appellatio est deserta nõ deberet audiri ꝓsequẽs nisi citato aduersario: qꝛ ꝑ inde est ac si nõ fuisset appellatũ. Jtẽ nõ deberet papa se intromittere ex quo cã remanet nõ deuoluta. Sol. defendendo hãc partẽ posset notabiliter rñderi ꝑ id qđ no. Jnn. in. d. c. i. in ṽbo infra mẽsem: vbi dicit ꝙ ꝑ appellationẽ deuoluitur cã appellationis ꝛ ipm negociũ ꝑncipale per. d. c. i. quãuis ꝗ̃ sublata sit appellatio poterit fieri ꝓsecutio negocij principalis ꝛ nõ refert ſm Jnn. quomodo fiat ꝓsecutio: an ꝑ appellationẽ an sine qđ intellige sane qđ nõ refert quo ad cãe decisionem: sed quo ad alios effectus sic. Ex his sequẽdo hãc partem ꝯcludis vnũ mirabile ꝙ lꝫ appellatio deseratur ĩ cã bñficiali: nõ tñ tolliſ effectus per eã inductus qn negocium remaneat deuolutũ. Et rõ põt reddi qꝛ ĩ talibus non tñ attenditur partium interesse sed etiã iuris publici. Vñ superior ex suo offĩo procedere põt etiã opponẽte rñso. d. c. cũ nobis: vel negligẽte. de app. oblate. Ex hoc limito glo. ĩ cle. ꝓcedẽ ti. §. intimatio in ṽbo deuoluta in fi. cũ dicit appellante ꝛ appellato nõ venientibus nõ esse locũ pene. c. i. vt ꝓcedi possit ĩ partis absentia. Dico enĩ ꝙ veꝝ est nisi supior ex offĩo procedere velit ꝛ põt omni casu quo appellatio deuoluiſ ꝑ superius dcã per hec possumus tenere viã mediã iuxta illđ quod medio tutissimus ibis: vt dicamus ꝙ nõ ꝓsequens per oĩa vĩ deserere quo ad suũ ꝑiudiciũ adeo ꝙ appellatus veniens põt petere appellationẽ desertam ꝓnũciari ꝛ ꝯdẽnari opponente in expẽsis. per hoc nõ tolliſ quin ꝑ viã querele potuisset audiri ſm dcm̃ Cõpo. positũ ĩ glo. i. sed pp talem desertionem nõ desinit negociũ eẽ deuolutũ: qꝛ quo ad effectum ĩductum ĩ quo ṽtitur interesse et publicũ nõ potuit ꝑiudicari ex facto nõ ꝓsequẽtis: ꝛ sic posset papa ex offĩo ꝓcedere qđ non est dubiũ in papa: sed si essemus in casu ĩ quo ad ĩferiorem a papa eẽt facta deuolutio adhuc idem eẽt dicẽdũ per eandẽ rõnem: ꝛ per hoc poterit audiri appellãs: ꝛ appellatus ꝓsequens appellatiões offĩo iudicis sed iure actionis nõ cũ quo ad eos q nõ fuerunt ꝓsecuti debito tempore sit deserta: ꝛ hec via que est noua vĩ tuta ab oĩbus ꝯrijs. Sed et obstat qđ dixi. s̃. c. §. in. ij. ꝯrio in eo qđ ibi dixi ꝙ añ lapsũ fataliũ non induciſ desertio ꝛ illud vꝫ ꝓbabilius: ꝛ si vis illđ tenere ꝙ nullo modo sit deserta. dic ꝙ sufficit ꝙ nõ est iure expressum. Sicut ꝛ alĩs dicimus ꝙ iudex a quo lꝫ possit statuere tempus ad faciẽdum fidẽ de prosecutione appellationis: tñ si nõ fiet non ex hoc deserta erit appellatio: qꝛ nõ reperiſ iure cautũ: qđ dixi ĩ. d. c. personas: ꝛ. c. ex insinuatione. ꝛ per hoc dicimus ꝙ lꝫ nõ arripiens iter ĩfra tempus datũ ab homine deserat appellationẽ: secus et at in tpe dato a iure: qꝛ solũ de tempore hoĩs est expressum in iure: ꝛ si dicas ꝙ subest eadẽ rõ: dic ꝙ imo nõ subest: qꝛ durius agiſ cã homie ministro legis q̃ cũ lege. vt dixi. s̃. e. q. in. i. rõne sc̃de partis. Jtẽ in hoc possit alr rñderi. ꝛ dicas ꝙ. c. i. ponit certã penam ꝯ nõ ſuantem tpa expressa. s. vt possit ꝓcedi in eius absẽtia. nõ ergo iponaſ alia pena desertionis. d. iudi. atĩ clerici: ꝛ tũc ad rõnes ꝯrias rñde. Ad primã per stati dcã qꝛ aliud est in tẽpore legis q̃ hoĩs. Ad scdaꝫ cũ induciſ dcm̃ Jnn. in ṽ. ĩfra mensem. dic ꝙ nõ erit stãdũ illi dcõ tenẽdo hanc ptẽꝫ potius dicẽdũ ꝙ siue res sit integra siue nõ admitteſ ꝓsequẽs ad. c. lꝫ. de sen. excom. li. vi. dic ꝙ nihil facit: ꝛ ꝙ ṽbũ a lege ibi positũ dꝫ intelligi de tẽpore iuris dato ad prosequendũ ꝛ finiẽdũ: ꝛ ad rõnẽ ꝯriam: qꝛ vna determinatio ꝯcernens duo determinabilia ꝛc̃. dic ꝙ illa ṽba in. c. lꝫ. ponũtur exemplificatiue: nam ꝛ alio mõ põt deseri appellatio q̃ per non ꝓsecutionem vt si appellans expresse renũciet. Jtẽ non est ibi aliqua determinatio sed simplr ponũtur ibi ṽba que lꝫ sint singularia hñt sensum plalem cũ dĩ ibi de non ꝓsequente infra tps iuris vel hoĩs: ꝛ tũc apparet diuersitas determinabiliũ ꝛ determinationis qꝛ aliud est tps iuris: aliud tẽpꝰ hoĩs: ꝛ alterius rõnis vt pꝫ ex predictis: ꝛ vere loquẽdo ibi non est determinatio vnica. alĩs aũt dcm̃ est veꝝ ꝛ notabile ꝙ determinatio vnica ꝯcernens plura determinabilia debet ea pariter determinare. pro hoc de app. secũdo requis cum ibi notatis ad. c. ab eo: ꝛ ad. l. ꝓses. dic ꝙ loquũtur in alio tpe. s. petendoꝝ apłoꝝ. de quo est iure expressum ꝙ nõ obseruãs appellationẽ deserit: qꝛ tñ hec via posse pati ꝛ alia ꝯrarietatior est ꝓcedẽs opi. eligendo viã mediã. ¶ Scdo q̃ro qꝛ in ꝑncipio qđ de adherente dicit de appellãte in glo. in ṽ. appellans. dicit idẽ ꝛ cũ ea. idẽ Pau. q et ꝯcordat cũ glo. in eo ꝙ dicit de nõ appellãte nec adherẽte. ¶ Tertio quero de intellectu. ṽ. ꝑterq̃ in casibꝰ. rñde vt in glo. in ṽ. preterq̃: ꝛ dixi. s̃. in. x. ꝯrio. ¶ Quarto quero circa hoc q̃ ẽ rõ quare in casibus h̃ exceptio auditur. Laud. dicit qꝛ si appellãs vltra expressa sciebat in appellatiõe aliquas legitimas ad opponẽdũ ꝛ se tunc posse probare ꝛ nõ opposuit cum aliꝗs vĩ maliciose tacuisse. iõ nõ debet amplius admitti. ar. c. exceptionẽ. de excep. secus tñ si tunc ignorabat vel nõ habebat ꝓbationes: qꝛ tũc nõ ꝑsumitur fraus: iõ admittitur. ¶ Quinto quero an cũ admittitur in exceptis teneſ iurare agẽdo per viã simplicis q̃rele: ac si per viam appellatiõis ꝓsequereſ Laud. ꝛ Gen. ꝙ sic: ꝑ id quod dĩ in. c. vt circa. e. ti. in. lib. vi. vbi exprimiſ de iuramẽto. Lap. de castiglionchio dicit ꝯriũ: qꝛ iuramentũ non est inter illos casus exceptos: nec de ipoꝝ substãtia. Primã vĩ vius qꝛ simplr dĩ ꝙ iuret in. d. c. ergo oĩ casu: vel melius dic ꝙ. c. vt circa. ꝓcedit qñ q̃s se opponit appellãdo vt probaſ ibi qꝛ copulatiue dicit ꝛ pp hoc ꝯtingeret appellari: vñ in opponẽte qui nõ appellat nõ ꝓcedit. c. vt circa. vt tenẽt ibi Archi. ꝛ Jo. an. quod est veꝝ rõne predicta: ꝛ sic verius est quod dicit Lapp. sed nõ per suã rõnẽ: sed per rõnẽ statim dictã: si aũt formaretur questio in eo q ꝓsequereſ appellationẽ: an cum vult admitti sup exceptis sit opus vt iuret in forma. c. vt circa. dic ꝙ tũc decidiſ per tex. illũ in ṽ. sup huius vbi dicitur ꝙ sic. ¶ Sexto q̃ro nunqđ appellatus qui occultat appellationẽ possit cogi eam exhibere: de appellante bene ꝓbaſ hic ꝙ si occultat appellationẽ ꝛ appellatus vult eam repellere ꝙ expedit vt doceat ipse appellatus appellatũ eẽ. nã quid ergo eodẽ modo teneſ appellatus docere de appellatione istãte appellante ꝛ hoc petẽte. vĩ ꝙ nõ. est enĩ qđ iputeſ appellãti q debuit suam appellationẽ taliter formare vt possit de ipsa fidẽ facere quod ẽ veꝝ. pro hoc cle. ꝑti. ĩ ꝑn. ꝛ de hoc et in seq. q. ¶ Septimo quero si appellatus occultat sniaꝫ. nũquid cogiſ ea ꝓducere. Gen. dicit ꝙ sic: q et dicit ꝙ appellatus cogiſ exhibere appellationẽ quod nõ ꝓcedit vt dixi ĩ. q. ꝓce. nisi tũc tantũ qñ vult aliqđ ꝯsequi. vt ĩ h̃. §. Sed de sniã veꝝ est per no. ꝑ Jnno. de fide istru. c. ꝑpetuus. nã si appellatus iterrogatus: an pro eo lata sit sniã h̃ negaret ꝓnũciabit iudex ad quẽ illã sniam quatenus lata sit pro eo vires nõ habere. ar. l. nõ alienũ. ff. de inter. act. vt dic̃ Jnno. in. d. c. quod est notabile: ꝛ h̃ nisi reuoceſ ꝯfessio ꝑtextu erroris ꝙ qñ liceat dixi ĩ. c. fi. de ꝯfes. ¶ Octauo q̃ro circa h̃ si iterrogatus nõ rñdet. dicit Ant. ꝙ hẽbitur ꝓ ꝯfesso. l. de etate. §. q tacuit. ff. de iterr. act. de ꝯfes. c. ij. li. vi. ¶ Nono q̃ro que fides debet de appellatiõe fieri. gl. pe. dic̃ plena ad quod opponit de eo ad quod no. Cõpo. e. ti. c. i. lib. vi. quod dcm̃ ponit Spe. de procu. §. vt aũt. ṽ. sed nũquid per vnũ. Sol. vt in glo. ꝛ idem Pau. ꝛ ratio differẽtie ꝛ hꝫ eũ qꝛ in casu quẽ ponit Cõpo. de quo in gl. hic non agitur de finali preiudicio sed tantum de preiudicio quo ad ꝓcessũ in absentia partis faciendũ. h̃ autem agitur de finali preiudicio: vt ex toto repellaſ quod est notandum. ¶ Decimo q̃ro circa hoc qũo fiet hec plena probatio. dicit Lau. Gen. ꝛ Abat. ꝙ poterit fieri etiam per testes quod sentit h̃ glo. in eo ꝙ dicit vnũ testem non sufficere: secus ergo in duobꝰ.

a ¶ De finali ꝑiudicio. adde Abb. i. c. venientis in. ij. ꝛ. v. col. ṽ. nunc restat. ĩ. de testi. ab has i. c. ex rõne i. vi. col. ṽ. sed aduerte. de app.

qr parem vim habent cū instrūis. de fi. instru. cum Joannes: & idez sentit Spau. qui ex hoc notat q id in quo faciēdo vz interuenire scriptura non probat per solaz scripturam sed etiam p testes. qđ no. Contrarium tñ no. Host. de priuile. cum olim. j. vbi teneo primum: dūmodo probetur casualis amissio instrumēti p. l. p testium. in fi. C. de testi. ¶ Op. ad predicta q non sit opus vt appellatus producat testes: nā semper poterit facere fidez de appellatione p copiam que debet sibi tradi. s. cle. proxi. So. ſm Abbat. copia nō fuit petita quo casu non tenet appellans eam dare. s. cle. proxi. in prin. vel ſm eum dic melius q non tenet appellatio in commodū appellantis. nisi detur copia si petat. d. cle. proxi. sed in damnū eius & cōmodum appellati sicut hic. vel tertio dicit q semper traditur copia vt cum appellatur in presentia appellati. d. cle. proxi. in prin. dic q etiam dato q i absētia lz non tradatur copia non per hoc appellatio est nulla: sed solum impeditur deuolutio quo ad commodum appellantis: sed in eius preiudicium tenet dicta cle. §. penul. & ibi gl. in verbo deuoluta vbi dixi in. ij. q.

§ Illius. Nota casum in quo iudicium non tenet & tamen valent fcā in illo vt confessiões & probationes. Ita colligit Laud. & de confessione verum dicit: quia dicit etiam facta in iudicio sine processu nullo. ð testi. spo. c. fi. vbi dixi de probationibus alias non est verū vt statim dico in pmo contrario: nec colligitur hoc vt ibi dicam. ¶ Op. quia si omittitur forma. c. vt circa. obijciens repellitur a iudicio vt hic & ibi. ergo probationes si que facte fuerint non tenent. ex eo iudicium non tenet: quia si nō tenet pricipale & c. regula accessorium. li. vj. Item pro hoc vt lite non conte. in rubro & nigro. So. tex. iste in duobus variatur. primo in modo exemplificandi cum dicit de omissione forme. & in hoc instat glo. in ver. forme. secūdo i alio quomodo & qua ratione teneāt pbationes facte eo casu q appellans erat repellēdus. q ad pmū. glo. i. pōit duplex exēplum. Unum q fuit omissa forma: quia non fuit iuratuz: & hoc dicit eē planū. ratio est quia cum omittitur iuramētum in omnibus repellitur omittens vt probatur in. c. is qui. e. ti. li. vj. & no. s. §. pxi. in gl. in vbo expresse & ibi dixi i viij. ptrario. Secūdo ponit gl. aliud exemplū de omissione forme: quia non fuit facta specificatio: & hoc non pcedit indistincte vt dicit glo. sed cū distinctione posita in. §. precedenti in glo. i. Lap. intelligit tertio modo ð omissione forme q ad vtrunqz: vt quia indebite specificauit nec dbite iurauit. si intellexit Lap. q ad repellēdū appellātem requiratur omissio vtriusqz. hoc nō est verz vt probat. c. vt circa si aūt itellexit vt magis puto q si in ſpositio huius. §. procedat siue fuerit omissa forma specificatiōis siue iuramēti siue vtraqz verum dic quia hic loqtur generaliter in vbo forme. q̄tū aūt ad secūdaz variationem q̄uo probationes hic tenēt dupliciter legitur hic tex. Uno modo q tenēt non quo ad fauorez appellantis sed ex officio iudicis qui ēt repulso appellante poterat de cā cognoscere. & hoc tenet Lap. & idem Lap. p hoc. c. cū nobis eo. ti. ð ap. oblate. & qđ disputata sup regula infamibus. li. vj. ſm hunc intellectuz. respondet ad cōtrarium qđ tenent probatiōes: quia iudiciuz est validum respectu iudicis: & sic respectu appellātis non infertur iudiciuz tenere. Lap. ponit aliuz modū saluādi probatiões ēt presupposito q iudiciuz non teneat: quia ea que pcernūt factuz vt sunt attestationes valent q̄uis iudiciū pereat. C. ð testi. l. fi. de orbi. cū a nobis. ð testi. pstata. p h qđ no. Inno. ð test. cūz. & de elec. p inqsitioné. ego bñ fateor q pbatiōes tenēt per empto iudicio dūmodo iudiciū tenuerit. ð q vide. j. in cle. ij. de testi. i. iij. q. & ita dz intelligi glo. Inno. l. c. cūm. sed si nō tenuit nec pbatiōes alie q̄z p pfessioné tenēt vt est casus. de testi. cūm in fi. vbi reqritur vt approbent ab aduersario qđ frustra reqreret si tenerent: ð ipsa vo pfessiōe vi q teneat ð testi. spo. pisanis. qđ dic vt ibi: & psequtur Lau. ea. q ð pfessione no. Inno. De elec. p inqsitioné. Alio modo legit h. §. q pbatiōes tenēt: qr iudiciū nō est nullū: & h sentit gl. in vbo. legitie: lz nō apte i qđ intelligit pbatiōes fuisse fcās de psensu aduersarij dicēs q si inuito appellato fierent nō obessent sibi nocē: & intelligo inuito & appellāte: si. n. nō appellaret non hēret p psentiēte. paria nāqz sunt nō excipe vel non appellare ab exceptiōis reiectiōe. de elec. cū dilecti. & dixi ð rescrip. ceter. & itelligo gl. ð psensu ēt tacito p id qđ dicit appellato inuito. suffic ēm q nō pdic. ēm necē ē gl. itelligi q iudiciū tenebat: nā si nō tenet ad validādū pbōnes reqrerent expressus psēsus aduersarij. d. c. cū cāz. & c. veniēs. ij. añ fi. & h q iudiciū teneat apte vult glo. vlt. in eo qđ alle. de accu. c. i. & ij. li. vj. vbi lz añ inqsitioné debeat pmitti discussio isamie: tñ si nō premittit nec excipit valēt pbatiōes & iudiciū. & h vz tenere Lap. dicēs q h casu nō est pena appellātis i hoc q appellatio reddat nulla pp omissioné forme: sz solum i h q appellās nō seruata forma nō audit in his i qb⁹ formā nō obseruat pter q̄z in trib⁹ casib⁹ ibi exceptis. s. §. pxi. tz ēm appellatio & cām deuoluit ſm Lap. q in h subtiliter dic: sz vz pdicere sibimet i eo qđ. s. dixi ſm euz. q pbatiōes tenēt h casu vt iudex pcedere possit ex officio nō ad istātiā appellātis. Si. n. dicimus q appellatio deuoluit & iudiciū tz sequit ex q non fuit repulsus tenēt pbatiōes ēt in suū fauoré & iputet appellato q nō excepit & h sentit Spau. dicēs in vbo isirmat. qđ h inducit ipossibilitaté qa ex q cōstat de articulis repelli non psit. iputet ēm sibi appellatus q potuisset repellere appellātē qa ex quo nō repulit pcedit obiectio: quia h pcernebat fauor psone. s. appellati. sec⁹ aūt in casib⁹ i qb⁹ nō subesset exceptio pemptoria quo ad psonā: vt qñ monachus fuit in iudicio tanq̄z pcurator quo casu semp pōt oppōi icapacitas vt no. de pcu. in nostra. & p h de postu. c. j. & ij. & idē de iudice & pcuratore excōmunicato. de re iudi. ad pbādū. idez dic in exceptione in q exuberat offm iudicis. eo. ti. ab eo li. vj. de excep. exceptioné. Aliud aūt dicit esse in dilatoria. vt in milite psituto pcuratore: naz post lit. ptest. non opponit talis exceptio. ff. de pcura. l. filius. §. veterani. C. ð pcura. itē demū de quo p Host. ð pcura. i nostra. & in Spe. ð excep. §. ij. v. ij. h quoqz. vult ēm Spau. q exceptio ptetēs p appellātē q formā nō seruauit sit dilatoria & p pño añ lit. cōtest. opponēda. de q. j. q. iiij. Et i eo qđ Spau. dic q hic iduc ipossibilitaté. vult dicē q h lra vz ponē ipossibile in eo qđ dic q forme omissio repellit a ppositis & pponendis & a pbōne faciēda. & postea dic q pbatio fcā nō infirmat. Si. n. nō admittit pbatio nō pōt hēri pbatio fcā. Sz dic vt dixi. s. eo. p̄ rio. & dico ēt i sequēti q lz nō dbuisset admitti pbatio tñ si admittit vz. ¶ Scdo op. ad hūc intellectū q nō possit vllo mō pcedē nec iudiciū ad istātiā appellātis non seruata forma vllo modo tenere quia ex quo nō seruauit formam appellatio reddit nulla propter dfectū forme. de elec. qa pp p h ēt quod tz Jo. mo. in. d. c. vt circa. vt dic h exceptio de forma pōt opponi añ lit. ptest. qa est de re forma & isert nullitaté appellatiōis. So. iste articulus min⁹ plene fuit discussus & i eo fūt varietates pdicte: & illā partē q appellatio sit nulla. sentit glo. in. c. is q i vbo audiēdus. & in. c. q p certaz in gl. fi. eo. ti. li. vj. & idē tz Jo. an. vt. i. c. vt circa. iherēdo v bis Jo. mo. supdictis. Sz illā partē quā tenuit Lap. abbas vt dixi in pxi. p̄rio pfirmat Lap. ð castilliōchio p cle. pcedē tez. q dic simplr cām deuolui post itimatā appellationé sed nihil facit. qa dz itelligi q appellatio sit alr legitime iterposita. Cōfirmat scdo p §. sane. s. eo. c. vbi tex. psupponēs formā fuisse omissaz dic q appellās psequbat qđ eē non posset nisi appellatio tenuisset & cām deuoluisset: sed adhuc ille. §. non facit: qr intelligitur q psequebat de fcō vel quoad ea in quibus seruauerat formaz vel de appellante eo casu quo non tenebatur ad formam vt ibi dicitur in glo. in vbo psequente: & ibi plenius dixi in. j. cōtrario. mihi placet q appellatio est nulla per multa q dixi in. §. precedēn. in. j. q. maxie qr in tali iudicio exhuberat offm supioris: & sic q̄uis appellans sit in casu repulsionis non ppterea tollitur quin iudex possit procedere ex officio vel melius sufficit q non fuit repulsus & q non est iure expressum q appellatio nō teneat: sz solū q appellās repellēdus ē a psecutiōe vt dixi i pxi. cōtrario. Ad p̄ria cuz dicitur q ex quo est omissa forma: non

tenet appellatio. dic ꝙ forma. c. vt circa. nō est substantiata qd p3 q: procedit illud. c. precipiēdo: vt seruet illa forma: ⁊ non seruanti penam imponit: ergo ꝯ factum tenere ne iducatur duplex pena. l. non dubium. C. de legi. qd declara per ea que dixi de postu. c. fi. Ad dcm̄ Jo. mo. ⁊ ad gl. in. c. fi. q: ⁊ in. c. qui ꝯ certā. posset r̄nderi ꝙ tenuerūt aliā partē q̄ non est vera: vel salua ꝙ intelligūtur ꝙ appellatio reddit nulla .s. in effectu quo ad commodum appellantis: q: repelli pōt vt. d. c. vt circa: ⁊ . d. c. ia qui: ⁊ q̄: ⁊ per hoc apparet quare ꝓbationes hic tenēt mero iure: qd singulariter no. ⁊ induco tex. hunc s̄m intellectum statim dcm̄ ad questionē p̄ridie disputatā q̄ sequitur. ¶ Quero circa proxime dcā i pōe dictat statutum ꝙ bānito nō reddat ius: ⁊ bānitus egit ꝯ tinū: nec fuit opposita exceptio: an teneat ꝓcessus ⁊ sn̄ia. Ja. de are. disputādo tenuit ꝙ nō per. l. si seruus. C. de his q ad eccl. cō fu. qd sequit Bal. in. l. iubemus. §. sane. C. de sacro san. eccl. facit aūt. l. si s̄uus hoc modo: q: dr̄ ibi ꝙ si s̄uus fugit a domino ad eccliam pōt dn̄s eum trahere de ecclia: ⁊ si ille resistit: ⁊ in h̄ surgit ꝯcertatio in qua dn̄s interfecit seruum. de noxa. i. delicto nō pōt cognosci ꝯ dn̄m ⁊ d3 itelligi illa. l. eo casu quo l3 dn̄o ꝓpria auctate trahere s̄uum de ecclia: ⁊ intelligit ibi gl. qn̄ s̄uus qui grauiter leserat dn̄m ꝯfugit ad eccliā. In ꝯtrariū est casus h̄ s̄m predicta que plenius declaro quantum ad h̄n̄am dr̄ in. c. vt circa: ꝙ appellāo qui non seruat formam repellit a ꝓsecutione: ⁊ in. c. i. qui paīle. dr̄ ꝙ non est audiēdus: ⁊ in hac cle. idē dr̄ ⁊ ī. §. ceterū: ⁊ § pr. tamē si ꝓcedit tn̄ iudiciū vt h̄: q: alr̄ ꝓbationes nō valerēt vt dici in p̄cedenti ꝯtrio: pro h̄ q: excōicato denegat audiētia si agit in iudicio. de iudi. itelleximus. ⁊ de exce. exceptionem: adeo ꝙ offo iudicis repelli pōt. d. c. exceptionē in fi. tamē si non repellit tenet iudiciū. de excep. c. i. lib. vi. ad. l. si s̄uus. r̄ndeo ꝙ q̄ñq3 ius disponit resistēdo facto quo ad natiuitatē ⁊ ꝓcedit illa. l. ⁊ dcm̄ Ja. de are. ita loquit text. l. si s̄uus: que disponit nō esse delictū illo casu. non enim pōt tenere iudiciū super nō ente: q̄ñq3 ius nō resistit natiuitati: s3 solum denegat audiētiam: ita ꝙ potius resistit ꝓsecutiōi: ⁊ tūc solum dr̄ inducere exceptionē: vt ꝓbant. c. ⁊ rōnes p̄dicte que perpetuo tene mētr. Induco et̄ p̄dicta s̄m aliū itellectum p̄supponēdo ꝙ qn̄ non s̄uat forma. c. vt circa appellatio nō teneat ad. q. seq. ¶ Scdō quero nunqd iudex ordinarius vel delegatus: corā quo ꝯstat de obiectis: l3 forma . c. vt circa. s̄uata nō fuerit possit ꝓnūciare: Hen. ꝙ sic: q dr̄ per illā probationē electus vel sibi per iudicē repelletur: ꝓ quo induc dcm̄ Inn. de fideiuss. ꝓuenit. de iureiur. c. fi. li. vi. Idem Mat. q allegat no. per Arch. in. d. c. fi. dic q h̄ dcm̄ Hen. ⁊ Mat. nō ꝯfirmat per dcm̄ Inn. q: Inno. loqtur d̄ eo qui erat iudex: ⁊ si appellatio nō tenuit per ꝯñs cām nō deuoluit: ergo iudex ad quē nō est iudex: ⁊ h̄ nisi esset alr̄ in d ex sic est papa: vel alr̄ ad h̄ditia per querelā. Itē dcm̄ Inno. est verum in ordinario nō aūt in delegato cuius iurisdictio nō extendit ad nō commissa vt dixi de ꝯfes. c. ij. vbi r̄ndi ad c. ꝓuenit. de fideiuss. per qd se fundat Inno. q: ibi ex mandato pape potuit delegatus vel alter vt p̄dixi in. d. c. ij. Sed ꝓ dcō Hen. ⁊ Mat. est qd dixi in. i. ⁊ ij. ꝯtrio: q: h̄ casu appellatio nō est nulla qd vi verius. Induco et̄ dcā superius ad aliam qōnē que sequtur. ¶ Tertio q̄ro circa predcā an appellās ex iudiciū possit ꝓseq aliq3 cām i appellatōe nō expssā. dic ꝙ sic q: vt dixi in. i. ꝯtrio vt ꝓbat in. §. pr. ⁊ in. c. vt circa appellāo in casibus excepta in. d. c. vt circa admittit ꝓsequēdo appellationē: ⁊ illi casus ꝯtinēt ꝓsecutionē exceptionis nō opposite vt in appellatiōe nō ꝯtente vt que de nouo fuit exorta vel de nouo ad notitiā ꝓuenit. ¶ Opp. ad h̄ de ele. appellāti. d̄ ap. So. Lap. qd est spāle i dictis casibus exceptis per. c. vt circa. Et spālitatis rō est q: appellās nō fuit i culpa. Dic melius ꝙ duplex ē appellatio extraiudicialis: ⁊ quedā ē q̄ iterponit a iudice: qdā q̄ a pte: de p̄ma ꝓcedit cle. appellāti de scōa nō: qd ꝓbat ibi in v̄bo iudicio: ⁊ p id qd no. gl. ibi i dcō v̄bo: nā appellatio extraiudicialis iterposita a pte pōt iustificari ex futuro ḡuamine: vt no. Inno. de app. ad audiētiā. Et pōt iterponi ḡnalr̄. d̄ ap. bone. vbi dixi ꝙ nō liceret i appellatiōe iudiciali ab iterlocutoria vel extraiudiciali a ḡuamine iudicis: de app. vt obiit ⁊ c. tit. cordi. lib. vi. ⁊ pro h̄ no. Inn. i. d. c. cordi. i p̄n. p h̄ dico ꝙ ꝓcedit dcisio p̄cedēs sine vlla spālitate: ⁊ h̄ q̄rū ad cle. appellāti q: nō h3 locū h̄ casu. ¶ Quarto q̄ro p̄supposito illo itellectu ꝙ appellatio nō s̄uata forma. c. vt circa nō sit nulla: ⁊ p ꝯñs ꝙ exceptio cōpetēs pp nō s̄uatā formā sit dilatoria vt dixi. s. in . i. ꝯtrio in fi. vsq3 ad qd tp̄s pōt opponi. dicit Pau. ꝙ vsq3 quo nō sunt facte ꝓbōnes nisi appellatus expsse ꝯsensisset: ꝑ h̄ mouet q h̄ casu nō fit litis ꝯtestatio cū sit cā spūalis. J. d̄ iud. cle. dispēdiosam. ⁊ d̄ v̄b. sig. cle. scpe. p hoc isert id qd ponit h̄ gl. vl. d̄ articulis: ꝙ d3 instari vt nō recipiātur impinētes ꝯsueuerint admitti saluo iure impertinētiū ⁊ nō admitēdorū: qd dic Pau. verū qn̄ hr̄it lōgū tractū. dic ꝯ. p̄ q̄ ad p̄mū dic ꝙ ex q̄ appellatus nō excipit ⁊ pmisit appellātē ꝓducere articulos ꝓbatorios ⁊ dari dilationē ꝓbatoriā itelligit renūciasse exceptiōi sp p̄supponēdo ꝙ sit dilatoria: ⁊ vr̄ idē tenere pau. vt dixi in. i. ꝯtrio in fi. ꝓbo p notabilē ⁊ singularē rheoricam quā ponit Inn. d̄ elec. c. i. lib. vi. ⁊ ibi gl. i v̄bo abn̄titum: vbi dicit ꝙ vbi ꝓceditur lite nō ꝯte. stati cū ꝓcessū ē ad aliquid de his q̄ solēt fieri solū post ꝯtestationē in aliis libus in quibus lis ꝯtestat p̄cludit via oibus expediēdis an̄ lit. ꝯte. s3 dilatio ꝓbatoria ē de expedibilibus post ꝯtestationē: vt lit. ꝯte. i rubro ⁊ nigro: q̄ ⁊ c. Itē i alio cū dic istādū i articulis ne recipiant ꝙ sint impinētes: dic ꝙ potius verū ē dicere ꝙ potuit appellatus excludi a toto ꝓcessu: sed ex q̄ nō ē exclusus sūt prinētes. Itē i alio cū dic clām saluo iure ipinētiū ꝓcedē i h̄nib9 lōgū tractū: dic ꝙ imo ꝓcediti oibus q̄ nō stati sunt manifesta: sec9 si manifesto vt qn̄ capl3 ex sua forma ē ieptū sed i terminis huius. c. dic ꝙ nō sufficit clā imo p̄supposito ꝙ iudex ad quē eū talicl̄a admisisset cū capl̄i appellātis q poterat repelli nō ppea appellatus poterit postea dicere nō stādū ꝓbōnibus tanq3 impinētib9: q: sūt pinētissim ex quo appellatus sua exceptiōe nō ē vsus vt proxime dixi.

a ¶ Statutum ꝙ bānitus. Ba. de oitate p nel lum in trac. de bannitis.

b ¶ An appellans iudo ꝯmo lam ⁊ docto. in c. consuluit. el ij. de app. ⁊ gl. i c. i. d̄ app. li. vi. sp. i tit. d̄ a. p. §. quter. v. i sūma. Bar. i. fi. ff d̄ app. Bal. in margarita i v̄bo appellatio. v. xlvij.

In plerisq3.

No. ꝙ eccl̄ie maxime cathedrales debēt hr̄e facultates: ⁊ facultates dicunt eaꝝ p̄sidiū: ubi p̄sidio facultatū: nā sine tp̄alibus spūalia diu eē nō pn̄t. i. q. iij. siqs obiecerit: d̄ vi. ⁊ ho. cle. vt qsq3 ⁊. c. quoniā. ¶ Scdō no. ꝙ clerus ⁊ ppl̄s sūt diuersa: d̄ q̄ i gl. iij. i p̄n. ex q̄ isert Hē. ꝙ maxie i odiosis vnū nō ꝯprehēdit reliquū. ar. d̄ rescrip. sedes. d̄ sen. excō. si ciuitas lib. vi. ⁊ qd no. Host. d̄ pui. ex pte abbatisse. In fauorabilibus nomē ppl̄i ꝯprehēdit clerū ⁊. c. dilectū: d̄ foro ꝯpe. ⁊ ist. d̄ iure nāli. §. plebiscitū: q̄ iura nō faciūt: loquunt. n. i alio noie appellatiuo: p3 i. d. c. dilecti i v̄. angilcie: qd nomē eū ꝯuenit clericis ⁊ laicis i sec9 h̄ q: nūq3 noie clici vēit ppl̄s nec ecōuerso: ⁊ si q̄ ꝯtra inueniant spāles ponūt casus. ¶ Tertio no. ꝙ i epla obprobriosa ē mēdicitas p h̄ glo. i v̄. obprobrio: ad h̄ d̄ renū. ad supplicationē. ¶ Quarto no. ꝙ epi pn̄t appellari benissimi ꝓbat v̄bū benitatē: p h̄ q: nil beatius. xl. di. an̄ oia: ⁊. J. d̄ penis. cle. si go sundēte. v̄. nec sup h̄. ¶ Quinto no. ꝙ v̄bū pastor ꝯphēdit ꝓprie epos ⁊ supiores: l3 alibi latius sumat: d̄ q̄ i gl. i v̄bo d̄ pastore. Quero q: dicit d̄ ecclia cathedrali carēte clero ⁊ ppl̄o xp̄iano: qd si hēt alteꝝ tn̄. gl. i v̄b. ppl̄o disputat ⁊ alij doc. eā extēdūt: ⁊ q: sūt itricatiōes videda sūt motiua ad vtrāq3 ptē: ⁊ p̄ ꝙ nō sit locus huius. c. Inducit q: ad v̄itatē copulatiue reqrit vtrāq3 ptē eē verā. ff. d̄ v̄. ob. l. siqs ita: ⁊. l. fi. isti. d̄ here. isti. §. pe. d̄ rescrip. c. ij. ꝯ vt sit locus huic. c. expedit vt ecclia careat vtroq3: nā copl̄a . ⁊ . his repetitur: q: primo dicit clero ⁊ populo christiano. scdō dicit clero ⁊ subditis christianis pro predictis. ff. de cōdi. isti. l. si heredi plures. de leg. ij. l. ea tamen adiectio. ⁊ c. l. io qui. lib. vi. Secundo q: si aliter diceres ꝙ non reqreret vt careat vtroq3 nō eēt dr̄ia inter ꝯiūctam ⁊ disiunctam: ⁊ idē eēt ꝙ tex. diceret carenti clero ⁊ populo: ac si diceret clero vel populo: quod ē absurdum. ad hoc d̄ rescrip. inter ceteras. de spon. ex litteris. ff. de lega. ij. l. non aliter: que dicunt standum proprie significationi: vt probat. d. l. non alr̄: ⁊. c. ex litt. sed ꝯ ꝓpriā significationem est ꝙ ꝯiūcta habeat vim disiūctiue ⁊ absur

c ¶ Quod duplex ē appellatio. ad de Inn. i c. venerabilis d̄ c. fi. i gl. do. an. i. c. pia. d̄ exceptio. li. vi. Jo. an. i. c. inter canōicos d̄ elec. ⁊ eudē i. c. dilectus. de appel.

d ¶ Nomē populi. adō doc. i c. i d̄ ꝓbē. doc. i. c. fi. sn̄ia. d̄ sen. te. excō. lib. vi. ⁊ in. c. duo sūt xij. q i. Jo. an. c. fūdamenta d̄ elec. li. vi. §. ne autem.

e ¶ Mendicitas. Adde gl. i c. de religio. do mi. ⁊ p doc. i. c. diaconi cōsilio xciij. distin.

ditates seu improprietates sunt excusande nõ sequẽde: ꝺ v.
sig. ꝑterea vbi glo. notabi. Tertio qꝛ si eccl̃ia hẽt cleꝝ tãtũ:
vel hꝫ populum tm̃ absurdũ ẽ ꝙ nõ prouideaƭ epõ: que rõ
vt dicit glo. multũ vrget. In ꝯrium qꝛ dꝫ attẽdi mẽs ꝯdito-
ris qui voluit ꝑcludere viam improuide ꝓuisiõi supiorum
⁊ temeritati petẽtium. dicit aũt Gen. ꝙ hec imprudẽtia ⁊ te-
meritas sic locũ h̃ẽ ꝑñt: ⁊ faciliꝰ in eccl̃ia hñte cleꝝ tãtũ
vel ppl̃m tm̃: q̃ꝫ in carẽte ecclesia vtroqꝫ: mẽs aũt preferen-
da est ṽbis. l. scire. §. aliud. ff. ꝺ excu. tuto. C. eo. si postq̃ꝫ li. vi.
ꝯ. de iureiur. cle. romani. §. veꝝ. Itẽ qꝛ carere est nõ hẽre: sed
si dixisset si eccl̃ia nõ hẽat cleꝝ ⁊ ppl̃m requireret ꝙ hẽret
vtrũqꝫ: quã rõnẽ declarat vt in gl. ⁊ pro hac est illa rõ ꝺ co-
pulatiua que reqrit vtrãqꝫ partẽ. ꝑterea inducũtur iura. C. eo.
cum in cũctis. de eta. ⁊ quali. cã te. que inducit glo. inducit ẽt
Gen. qꝛ clerus ⁊ ppl̃s nõ copulanƭ hic simplr̃: sed inter ea
poniƭ ṽbũ carẽtibꝰ in p̃n. vbi clero carẽtibꝰ: inde põt ẽẽ sen-
sus clero careat. s. tm̃: ⁊ post copulã ⁊ ppl̃o xp̃iano: ⁊ ꝯ. ibi
clero careat ⁊ subditis xp̃ianis ⁊ sequẽtẽ repeteƭ relatiuũ
q̃ ꝑcedẽs vt sit sensus q̃ eccl̃ia careat ppl̃o ⁊ subditis xp̃ia-
nis. s. tm̃: ⁊ sic illa duo distributiue ponãtur: qꝛ meliꝰ itelle-
ctui. ꝓ ꝯueniũt h̃ ar. ꝺ ꝑui. vt ꝑuilegia circa fi. In hac. q. gl. tꝫ
p̃mã ꝑtẽ: lꝫ dicat ꝙ egẽt dec̃latiõe. Itẽ sentit Pau. dicẽs ꝙ
ṽbũ careoꝰ inducit ꝑuationẽ q̃ cũ reqriƭ i duobꝰ ꝯiũctio nõ ꝑ-
ficiƭ altero habito: sic ṽbũ hẽo inducit effectualẽ ipletionẽ. ff.
ꝺ v. sig. l. nomẽ filioꝝ. §. hẽre q̃ nõ ẽ nisi vtrũqꝫ hẽaƭ: ⁊ sic ver-
bũ carere ⁊ ṽbũ hẽe nõ iportãt idẽ si ꝺ duobꝰ ꝯiũctũ ꝓferã-
tur sic dicimꝰ ꝙ i alternatiuo negato neutrũ fieri dꝫ: ⁊ in af-
firmatiuo suffic̃ alteꝝ ꝑ disiũctiuã. ꝺ mu. peti. c. i. ꝺ reg. iur.
l alternatiue lib. vi. ⁊ ꝙ nõ idẽ significet carere ⁊ nõ hẽre
pꝫ: si. n. dico careo filio ⁊ filia si hẽo filiam nõ careo vtroqꝫ.
Vẽ. tꝫ p̃mã ptẽ ꝯrĩa p rõnes ꝓ illa pte factas: ⁊ p. l. cũ eiusƭ-
dẽ. ff. ꝺ edil. edic. vbi q vẽdit comedias. i. q recitãt comedi-
as simul si fuit ꝯstitutũ ꝑciũ ꝓ plibꝰ simul qꝛ erãt eiusdẽ offi-
cij: si vnꝰ ẽ morbosꝰ oẽs redhibẽtur ⁊ resciditƭ vẽditio: lꝫ se-
cus foret si ꝑciũ foret ꝯstitutũ ꝓ singl̃is singl̃ariter ꝯsidera-
tis vt ibi dĩ. Pro q̃ induco ꝙ ad idẽ dĩ l si. illiꝰ. l. ꝺ eo q vẽ-
dit mistas pares ꝓ eodẽ offõ alicuꝰ q̃drige: qꝛ vna morbo-
sa oẽs redhibenƭ. Idẽ ꝺ alijs iumẽtis paribꝰ: ⁊ idẽ i casibꝰ
sĩlibꝰ. eo. tit. l. plerũqꝫ: ⁊. l. si pl̃a: ⁊. l. ediles. §. si iumẽta: ⁊. §.
si forte: ⁊. §. cũ aũt: ⁊ sic vt locꝰ sit huic ꝑcepto suffic̃ ꝙ sub-
trahaƭ altera ꝺ q̃lita tibꝰ: vel qꝛ eccl̃ia nõ hẽt ppl̃z: vl̃ qꝛ nõ
hẽt cleꝝ. Ad idẽ induco qꝺ no. Archi. ꝺ elec. si forte. v. ceteꝝ
lib. vi. vbi dicit teꝝ. ꝙ si exitꝰ examinis ꝺ q̃ ibi docuerit op-
positiões ṽitate ꝺstitui puniẽdus ẽ opponẽs vt ibi dĩ. dic̃ ãt
Arch. ꝙ siqs opposuit pl̃a: ⁊ ꝓbat aliq̃ sed nõ oĩa locꝰ ẽ pe-
ne: ꝫ sic dicit clare sonare teꝝ. sed Jo. an. ibi dic̃ ꝙ nõ ẽ sibi
claꝝ: ⁊ ꝙ illa dubitatio icidit i hãc quã seqmur: ⁊ ꝯ Archi.
⁊ eo qꝺ tꝫ glo. ⁊ Pau. ẽ qꝺ notãt Inn. Hosti. ⁊ Cõpo. c.
ti. c. i. li. vi. ⁊ ibi gl. i v. ꝺfecerit: q̃ dic̃ opponẽtẽ pl̃a euadere
penã si ꝓbat alteꝝ qꝺ suffic̃ ad cassationẽ: sꝫ opi. Archi. pre-
supposita ꝓ ṽa: facit ꝓ hac pte: ⁊ idẽ ꝺ rescrip. c. olĩ: ⁊ ẽ sĩlis
itricatio ea q̃ nõ. ꝺ ṽb. signi. cle. sepe i p̃n. i ṽbo ⁊ figura. vbi
gl. nõ fac̃ dĩam: an ṽba illa simplr̃ ꝺ plano ⁊ ẽ. ponãtur cũ co-
pula an sine qꝺ fac̃ ꝓ opi. Vẽ. sꝫ quẽ ad ꝯrĩa p̃me ptis. Rñ-
de ad p̃mũ de copula ꝙ h̃ copl̃a hẽt vĩ disiũctiue vt sepe fit
d. c. ij. ꝺ rescrip. ad illõ ꝺ ꝓprietate ꝯsequẽda dic̃ ꝙ freq̃nter
fit iterꝑtatio ꝯ ꝓpriã significationẽ ṽboꝝ vbi res salua cẽt
negt iuꝝ mẽtẽ ꝓferẽtis: vt no. i. c. itelligẽtia: ꝺ ṽb. sig. ad ter-
tiũ ꝺ absurdo qꝺ ẽ nõ ꝓuidẽ eccl̃ie si hẽt alteꝝ tm̃ dic̃ ꝙ il-
lud cessat i ꝯstõne ꝓhibitoria ⁊ plibꝰ ꝯsideratis vt ꝯiũctio
vult dicere ꝙ nõ debemꝰ extẽdere istã ꝓhibitionẽ ex̃ suos
terminos qꝺ cẽt absurdũ. dic ꝙ papa vel aliꝰ ꝺ eiꝰ mãdato
poterit tali eccl̃ie ꝓuidere. Ber. distiguit: qꝛ aut eccl̃ia ca-
ret clero tm̃ aut ppl̃o xp̃iano tm̃. Si clero tm̃ hẽt locũ h̃ ꝓ-
hibitio: qꝛ ppl̃us solus nõ põt ꝓuidere ꝺ epõ nec metropo-
litanꝰ nisi i casibꝰ a iure exp̃ssis ⁊ ꝑmissis vt ꝑ deuolutionez
rõne negligẽtie. C. eo. ne ꝓ ꝺfectu q̃ negligẽtia nõ cadit: ex q̃
eccl̃ia nõ hẽt clerũ q possit eligere. Si aũt caret ppl̃o ⁊ non
clero: clerꝰ qui ãñ habuit ius eligẽdi põt eligere: qꝛ electio
spectat ad clerũ nõ ad ppl̃m. C. e. osius. ⁊ sublatis oibꝰ ꝺ cle-

a C Ad ꝯbus careo. Adde ꝑ Abb. i. c. nihil decẽt in. v. col. de elec. Et l. c. qꝺ sup his ꝺ fi de istru. ⁊ gl. fi. i. c. nouit ꝺ his q̃ fi. a ꝑla. ⁊. c. ad aures i ꝯ. in reo volumꝰ ob tiere. ꝺ rescrip.

b C An ꝺsinat eccl̃ia ꝓrochia lis. adꝺ car. in cle. i. xxi. q. ꝺ of fi. vica. Idẽ za ba. i. c. ꝺ mlta ꝺ ꝑbẽ. i. iij. q. vbi alias ꝯsilui Fre de. ꝺ sentẽ. cõsi. cxxx.

ro pter vnũ solus retinet ius eligẽdi. ꝺ postu. c. ij. h̃ ꝓcedũt
ſm cũ qñ eccl̃ia p̃us erat ep̃alis: secꝰ si nunq̃ꝫ fuisset ibi epõ
qꝛ tũc p̃ma istitutio ep̃atꝰ spectat ad papã. ꝺ ꝯse. di. i. ꝺ loco-
rũ: ꝓ h̃. ꝺ offi. le. nisi. ⁊. c. ꝙ trãslationẽ. ꝺ ma. ⁊ obe. cũ iferi-
or: ne sede va. c. j. ꝺ exces. ꝑla. sic̃ vnire: ⁊ qꝺ ibi no. qñ aũt ab
initio eccl̃ia habuit epꝫ recedẽtibꝰ ꝓrochianis aut recedũt
aio nunq̃ꝫ redeũdi ⁊ ꝺsinit ẽẽ ꝓrochialis ⁊ cathedralis: aut
aio redeũdi ⁊ nõ desinit ẽẽ ſm Bertrã. qꝺ vltimũ icidit i q̃-
stionẽ: ꝺ q̃ dixi ꝺ ꝑbẽ. ꝺ mlta. an ꝺsinatᵇ eccl̃ia parrochialis
ẽẽ parrochialis vel curata recẽdẽtibꝰ parrochianis: de q̃ ꝑ
Archi. c. ti. lꝫ canon. ⁊ qcqd alij tenuerit tenui i. c. ꝺ multas
ꝙ nõ qꝛ ẽẽ parrochialẽ vel curatã nõ pẽdet a parrochianis
sed a supiore. ꝺ parrochi. ꝑ totũ. sed q̃ ad qõnẽ nr̃am distin-
ctio Bertrã. nõ vĩ ꝓcedere: nã fortior ꝺhẽt ẽẽ ꝓhibitio qñ
eccl̃ia hẽt cleꝝ ⁊ nõ ppl̃z q̃ꝫ qñ ecõuerso: nã tũc fortiꝰ sub-
est rõ ꝺ q̃l teꝝ. ꝙ epõ nõ põt ꝓdesse vt expediret. Ex his qꝺ
remanet itricata. Sꝫ ꝓ claro itellectu sciẽdũ ꝙ ꝓpõnũ seu
rõnũ alia ẽ vnica ⁊ simplex qꝛ hẽt vnũ subiectũ ⁊ vnũ ꝑdi-
catũ vt hõ ẽ asinꝰ: ⁊ talis dĩ apꝺ logicos cathegorica. Alia
ẽ ꝯposita ꝯtinẽs pl̃es oꝛões q̃ dĩ hypothetica. pro h̃ no. ff.
ꝺ acq. re. domi. l. q̃sitũ i gl. fi. ⁊ h̃ hꝫ pl̃a subiecta ⁊ pl̃a ꝑdi-
cata vt petrꝰ ẽ hõ ⁊ petrꝰ ẽ aial. h̃ mltiplicitas ꝓpõnis fit di-
uersimode: q̃nqꝫ ꝑ dictionẽ sic: q̃nqꝫ ꝑ copulã: q̃nqꝫ ꝑ disiũcti-
uã vl̃ aut qd sĩle: ⁊ ꝺ mã copulatiue dixi. ꝺ rescrip. c. ij. ꝺ di-
siũctiua eo. ti. iter ceteras: ꝓ nũc ꝓsequiƭ ꝺ copulatiua. ⁊ de
hac no. ꝙ q̃nqꝫ copula poniƭ iter oꝛões: ⁊ tũc fac̃ ꝓpõnez
duplicẽ seu hypotheticã vt i exẽplo posito. ⁊ i. d. c. ij. ꝺ rescr.
q̃nqꝫ poniƭ iter terminos seu dictiões: vt si dicaƭ petrꝰ ẽ bonꝰ
⁊ albꝰ. ꝑ mõ fac̃ ꝓpõnẽ copulatiuã. scꝺo fac̃ ꝓpõnẽ ꝺ copu-
lato extremo. i. subiecto vl̃ ꝑdicato: ⁊ ẽ vnica ꝓpositio: ⁊ sic
cathegorica. Jꝺ dico ꝺ disiũctiua ꝙ q̃nqꝫ ẽ disiũctiua: q̃nqꝫ
ꝺ disiũcto ex̃mo. i. subiecto ⁊ ꝑdicato: qꝺ dico ꝺ v. sig. cle. se-
pe in p̃n. q. ix. vbi ꝺ h̃ i gl. notãdũ vbi ẽ itricatio vt hic: ⁊ q̃ ad
copulã eo casu q̃ poniƭ iter terminos subdistigue: an termi-
ni seu dictiões iter q̃s poniƭ sint substãtiui vl̃ adiectiui: qꝺ di-
xi i. d. c. ij. ꝺ rescrip. In ꝓposito copula i. c. nr̃o. poniƭ iter ter-
minos substãtiuos a pte ꝑdicati: ⁊ talis ẽ ꝓpositio: nullus si-
ne licẽtia pape ꝓuideat eccl̃ie cathedrali carẽte clero ⁊ po-
pulo xp̃iano: ⁊ sic ꝺ vi ṽboꝝ ṽa ẽ opi. Gen. qꝛ eccl̃ia carens
clero: lꝫ hꝫ ppl̃m ẽ de carẽtibꝰ clero ⁊ ppl̃o ꝯiũcti: ex q̃ non
hꝫ vtrũqꝫ ⁊ argumẽta q̃ fac̃ gl. i p̃n. cũ dic̃ ꝙ hñs codicẽ nõ
icludiƭ sub carẽtibꝰ decreto ⁊ codice ꝓcedũt q̃tenꝰ nõ fac̃
vnã ꝓpõnẽ de copulato ex̃mo: sed vnã copulatiuã vt sit sen-
sus ꝙ hñs codices nõ ẽ ꝺ his q carẽt decreto ⁊ q carẽt co-
dice: tñ veꝝ ẽ ꝙ de carẽtibꝰ decreto ⁊ codice ꝯiũcti qꝛ non
hꝫ vtrũqꝫ sed i. c. nr̃o. dic ꝙ copula q̃uis ponaƭ iter termi-
nos: tñ fac̃ ꝓpõnẽ copulatiuã: ac si ẽẽt posita iter oꝛões: ex
q̃ sũt termini substãtiui. ꝓ h̃ qꝺ dixi i. c. ij. ꝺ rescrip. ⁊ est sen-
sus eccl̃ie carẽti clero ⁊ ppl̃o. i. carẽti clero ⁊ carẽti popl̃o:
seu exponẽdo ṽbũ carere ꝓ nõ hẽre carẽti. i. eccl̃ie nõ habẽti
clerũ ⁊ nõ hñti ppl̃m: mõ eccl̃ia hñs alterũ tm̃ nõ ẽ de his
q̃ nõ hñt cleꝝ ⁊ nõ hñt ppl̃m vel breuiꝰ dicẽdo q̃ hñt clerũ
nec ppl̃m: ⁊ hoc vltimũ sentit Lapp. i additiõe dicẽs ꝙ ista
carere clero ⁊ ppl̃o nõ eqpollẽt istis nõ hẽre cleꝝ ⁊ ppl̃z: ꝓ ꝑ-
dictis. ff. ꝺ re. dub. l. in ꝗ ducẽta. §. veꝝ: q fac̃ ꝓ ⁊ ꝯ vt dic̃ hic
gl. ⁊ fac̃ ꝓ: q̃tenꝰ copula ibi stat ꝓprie. Fac̃ ꝯ q̃tenꝰ stat pro
disiũctiua: ꝓ h̃ itellectu sũt rõnes fcẽ ad hãc ptẽ i iure vt req-
raƭ vtrãqꝫ ptẽ ꝯiũcti ẽẽ verã. d. c. ij. ꝺ rescrip. ⁊ sic itelligẽdo
nõ eget dec̃latiõe: ⁊ ꝯrĩa ꝓcedũt solũ: qꝛ glo. nõ bñ expõit
ṽbũ carẽti: cũ dic̃ ꝙ ẽ sensus: ac si diceret nõ ꝓuideaƭ eccl̃ie
si nõ hẽat vel nisi hẽat clerũ ⁊ populũ nõ dꝫ negatio poni so-
lũ a pte ꝑdicati vt sit sensus nõ ꝓuideaƭ eccl̃ie si ẽ ꝺ ecclesijs
nõ hñtibꝰ populũ. q̃uis eni negatio ꝑcedat ṽbũ hñtibꝰ: tñ
negat solũ ꝑdicatũ: ⁊ ẽ sensus ꝙ nõ ꝓuideaƭ eccl̃ie si ẽ de non
hñtibꝰ ⁊ ẽ. est mere affirmatiua ꝑterq̃ꝫ a pte ꝑdicati ecclesia
q̃ hꝫ alteꝝ tm̃ nõ ẽ de nõ hñtibꝰ ppl̃m. ⁊ sic ista ꝓpositio si
est ꝺ nõ hñtibus ⁊ ẽ. est mere affirmatiua ꝑterq̃ꝫ a parte ꝑdi-
cati: at eccl̃ie q̃ hꝫ alteꝝ tm̃ nõ est ꝺ nõ hñtibꝰ populũ vt ad
sensũ pꝫ. C Secũdo q̃ro si clerꝰ ⁊ populus xp̃ianꝰ nouiter
est expulsus: an hẽat locũ h̃ ꝯstitutio: vĩ ꝙ sic: qꝛ nũc eccl̃ia
dicitur

dicitur carere clero et populo christiano. Item p hostilitatē locus desinit eē sacer. cū est ab hostibus occupat'. ff. de religiosis. l. cū loca sicut remotis psonis collegij desinit eē collegium. ff. de colle. illicitis. l. iij. Itē epo tolto ecclie pōt obtinē aliū epatū. vij. q. i. pastoralis de licētia pape sm Uic. q hoc no. ō transla. c. i. Pau. vi seq hanc partē ad qū' opponit de cle. quāius. ş. de fo. cōpe. Soluit q ibi qn epo tn expellitur nō qn expellit clerus et populus christianus: vel sm eū epo expulsus cū clero et populo bn poterit alibi iurisditionem exercere: vt in cle. qm̄uis: sed eo mortuo nō poterit ō alio episcopo illi ecclesie pvideri vt h. Quo ad id aūt qd fuit argutum q locus occupatus ab hostibus desinit eē sacer. glo. i. in ver. christiano. tenet cōtrariū et idē Laud. q respōdet ad . l. cum loca. q dī desinere eē locus sacer. qa viduatus est ministris: sz tn ya sacramēta possent ibi ministrari: nec coinquināt pp hostes. argu. i. q. i. q quidam. de coha. cleri. vestra. Et ō h remittit glo. ad notata. vij. q. i. pastoralis. in fi. dic et aliter q desinit eē sacer. sm ius ciuile p. l. cū loca. ff. de reli. et sump. fune. sed de iure canonico: qz ius ciuile pōderauit factum: an de fcō possent ibi exercere sacramēta: sz de iure canonico dz pōderari ius vn̄ nisi auctoritate legitimi superioris sit destructa nō desinit esse cathedralis. Pro h qd no. in. d. c. ij. de no. oper. nunci. Qntum tn ad hāc cle. attēdit fcm̄ vn̄ suffic in casu nostro q de fcō ecclia nō habeat clerum et populū qūodocūqz h sit vel p occupationē hostiū vel alio modo vt dic glo. in ybo christiano in fi. et idē pau. et est rō quia ibi ponunt yba pcernentia fcm̄. s. verbū carentibus et verbū careat. ¶ Tertio qro an rōne facultatū vel maioris populi vel minoris ecclia fiat dignior. dic q nō fz Stepha. qd pbatur. xciij. di. legim'. ad qd op. ō. c. epi et. c. se. xxx. di. So. solū dī q non in castris et modicis villis sed in amplis locis sunt pstituēdi epatus. pro h de pui. c. i. ¶ Quarto qro qz dixi de ecclia cathedrali q dicat cathedralis': dic q ea que hz epm de q loquitur distin. postq̄. lxiij. dist. p obeuntibus. ş. eo. qz pp. et. c. ne pro defectu. vn̄ dixi notādo: et ponit glo. in ybo de pastore: hec vocabula pastor et ecclesia cathedralis: lz alicubi ponātur late hic restringunt ad episcopales et superiores. ¶ Quinto qro quare specialr expressū ō religiosis. glo. in ybo religiosos soluit et sm Laud. et paul. maxime pcernit mēdicantes in qbus hz locum qd dic glo. laqueus ptritus est et c. ¶ Sexto qro qz ex glo. pdicta in ybo religiosos et sm predicta apparet q magis appetūt religiosi exaltari q̄ alij vn̄ h surgit. So. hoc est pblema qd ptineret ad nāles et morales. Sz dic Lau. faciūt ad istar senū in qbus lz cetera vicia psenescant: auaricia iuuenescit vt no. de presum. cū in iuuentute: nā vidētes isti se destitutos bonis seculi: qa mendicātes dicūtur a mene q est defectus magis appetunt qd non hnt. lxv. di. omnes. dat simile de anglicis et scocis q plus appetunt vinum q carent q̄ alij. ad h. xxxij. q. i. moyses. ¶ Septimo quero circa id de quo i pxi. q. an religiosus qcunqz' appellās dignitatē peccet mortaliter. vī q non p. c. q epatum. viij. q. i. vbi dī q epatum desiderat bonū opus desiderat. ad h de renun. nisi in fi. In pŕium qz religio est bonū quodāmodo incōmutabile q isti pmutant p tpalibus. ergo peccant mortaliter. ne regula. lz. xlij. q. ij. duo sunt. p hoc qd no. xvj. q. i. monachi. in glo. Lau. et Mat. tenent sm et ad. c. qui epatuz. rńdet Lau. q qui desiderat epatum desiderat bonū opus q est de se bonū sed desiderium nō est bonum. p hoc est qd dicimus qd deus remunerator aduerbiorū non nominū. no. glo. de collusi. c. i. vel aliter qui epatum desiderat bonuz: ibi punctus opus desiderat. xl. di. ante omnia: qz iste dignitates plus in erroribus officium q̄ honores tribuūt. xvj. di. nerui. Cōcludit Lau. q si appetit' istorū cōcordat in oībus cū appetitu moysi. de q. xxxvi. di. siquis vult non peccant: al's sic vt dictū est. ¶ Octauo qro de quibus supioribus intelligitur qd dic ip̄ro inde superiorum et c. glo. in verbo superiorū intelliget de qbuslibet quis iure spectat ad eos pvisio maxime si sunt q̄tuor principales patriarchales. ¶ Op. ad hoc qz nō ad supiores pvisio sed ad canonicos spectet electio ad ecclias cathedrales. ō elec. c. i. So. tex. habuit relationē ad id qd erat de fcō: qz ibi nō erāt canonici. dicit aūt Lau. q hodie oīs pvisio epatuū et episcoporū spectat imediate ad papā nisi specialiter i iure vel psuetudine cōcedat inferioribus. de offi. ordi. duo. de cleri. egro. c. vno li. vj. dicit ēt se nō videre q iure h hoc faceret patriarcha: iō sublatum est qz qd rōne caret et c. lxviij. di. corepiscopi. dic tn q posset pperere sibi de iure speciali vt dic glo. predicta in ybo superiorū: et idem pau. dicens in verbo superiorum: q ad istos spectabat de psuetudine vel priuilegio speciali vel de iure cōmuni pp̄ter defectū collegij cum de collegio nullus eēt: facit qd not. de iure patro. postulastis et p Archi. ix. q. iiij. cū simus. vbi aūt eēt collegiū eius negligentiaz nō suppleret superior nisi i casu expresso in iure. pro h qd dico. ş. q. ix. Et ō q̄tuor pñarchalibus sedibus. dicit gl. in ver. christianis preuisum p extrauagantē sancta romana. vbi dī q q̄diu sunt sub infidelibus canonici ipsorū nullo modo pcedāt ad electionē vl' postulationē nisi p deducant ad noticiam sedis apostolice et decernitur irritū qcquid fuerit cōtra fcm̄ et reuocant psuetudines statuta ptraria ēt iuramento vel pfirmatione sedis apostolice roborata. ¶ Nono qro circa id qd dixi in pxi. q. qd si habens pvidere est negligens. So. per id qd dxi. ō. q. proxi. et dic pau. q regulare est q nullus suppleat alterius negligētiam nisi in casu i iure expresso. lxxix. dist. c. ij. de pces. pben. qz diuersitatem. vbi nō. Inno. et de elec. cuz ecclesia pau. q singulariter no. ¶ Ad h opz. de sup. ne. prela. in rubro et nigro. So. q dic pau. procedit quo ad h q ipso iure non fit deuolutio: nisi vbi est iure expressuz: sz requiritur q superior moneat inferiorē assignato termino quo elapso ipse suppleat. vt no in. d. c. cū ecclesia. ¶ Decimo quero circa h si datur alicui licētiam supplendi defectū alterius an poterit h non citato illo. Uin. in. c. cū in cūctis. eo. ti. vbi meli' cadit i fine. et Pau. h dic q aut suppletur propter defectū inferioris in faciendo minus prouide: et tunc qz delinqt inferior statim pena cōmittitur. d. c. cū in cūctis: et nō est necessaria citatio: sed si inferior delinqt omittendo necessaria est citatio iuris vel hominis. Ut in precedenti. q. dic q precedēs membrū dz extingui: an pena sit iposita ipso iure an nō ipso iure: vt p casu pcedat q dicunt: secūdo casu nō: vel dic verius q ēt si ipso iure: tn requirit citationē anteq̄ pnunciet penaz eē pmissam: qz potest abesse legitima defensio de prebē. lz. ij. lib. vj. ō here. cū sm li. vj. no. de censi. cle. pfiti. in glo. parte quo tn ad penā q imponitur ipso iure. ad h vt incurratur pcedit distinctio: an pena ipōnatur facienti an omittēti: vt in p casu ipso iure icurrat: secūdo non nisi certū tpe infra qd fieri dz sit a iure statutū: pro hoc qd no. Inno. notabiliter de pben. extirpāde. ş. q vero. qd dic: vt ibi dixi. Dicit Pau. q is cui cōcedit licentia supplendi h poterit sine auctoritate alicuius supioris. xlv. di. si forte. ¶ Undecimo qro qz dic pontificatus honorē et non dicit ordinē an pōtificat'. i. epatus' sit ordo q nō vī h text. qa h vocat honor in ybo honorē et. ş. i y. q si in ybo honore. p h de epo q renun. epi. c. i. vbi ēt dī honor. Itē qa alicubi. dī dignitas vt h ibi pōtificalis dignitas in pŕium. xxi. di. cleros. xciij. di. diaconos. lxxxix. dist. cū in pforio. uic Laud. q in q̄tū ordo accipitur p officio qd hz epo q hz sacrare presbyteros qui sunt nucces i corpore mystico. i. ad pficiēdū eucharistiam: de summa trini. c. i. in fi. Itē et alios sacros ordines pferre: epatus dī sacer ordo qz p ipm episcopus facit sacros actus. de elec. q sicut. ş. preterea. Si aūt ordo accipit pro sacramento episcopat' nō est ordo: sed q̄tuor minores et tres maiores sunt ordines. excludit ş Laud. psalmistatuz seu pmam tonsurā: et ponit tantum septem ordines pcordātes in h cum theologis dicētibus q epatus est quedaz preeminētia seu dignitas vel honor. Ego in. c. cū contingat. de eta. et quali. vbi probatur de psalmistatu qd est ordo dixi cōsiderandum q si ordo accipitur solū quatenus habet respectus ad pficiendum eucharistiam solum septē sunt ordines pp̄ter psalmistatum et episcopatuz qui hoc respectu nō sunt ordines: sed psideratis omnibus sacramentis ordines sunt nouem: nam sunt aliqua sacramenta que nō exercentur nisi

a ¶ Que dicat ecclesia cathedralis. Adde abba. i. c. ex pte. ō rescri. doc. i. c. . i. et i. c. ex transmissa ō rescri.

b ¶ An religiosus qcūqz. Add doc. hic et tex. in. c. an ois xl. dist. et an appetere epatum vt p sit nō vt p sit peccet: dic q sic vt est glo. ij. in. c. nulli sacerdotes. xl. di. et an liceat appetere epatuz vel nō: vide eleganter p sanctum Thomā secunda secunde. q. cxxv.

c ¶ Epatus sit ordo. Adde abba. i. c. ex litis i vit. no. ō. excel. pla. et Anto. ō ba. i. c. cū pting gat in. i. col. y. qro an. de eta. et qli. et domi. de san. ge. in. c. cleros. xxi. dī. Archi. in. c. diaconos. xcii. di. et gl. in. y. ō cpis in. c. qz pi culosum ō sen. excō. li. vi.

per epm: vt confirmatio in fronte: collatio ordinum: vnde dico ibi q psalmistatum ordo initiatiuus. et episcopatum est ordo perfectiuus: de quo ibi plenius. ¶ Duodecimo quero vnde impediuntur isti maxime mendicantes prodesse vt expediret. So. sm Pau. h puenit ex ignorantia iuris positiui in experientia facti: et quandoq ab eorum calumniosa dissolutione: qr soluti a laqueo religionis discurrunt vbi quaq. xvi. q. j. si cupis. et tanq deficientes a regula omne dampnoso questu pessimi eet probant. fac. xlvij. dist. quantumlibet. querunt et vicariatus et officia aliorum episcoporum quamuis sint episcopi: et maxime habentes latas dioceses et plurimum symonizare non metuunt h: que dic pau. procedunt habito respectu ad verba vagationis et ad verbum religiosos: sed habito respectu ad principalem decisionem: ratio est in tex. qr qpresunt ecclesie non habenti clerum neq populum non hnt cui psint. ¶ Decimotertio quero que pena sit religiosi vacantis extra religionem. dic q est excoicatus si sine licentia plati discurrit p curias principum. s. de testa. mona. cle. j. et contra eu dz procedi. vt ibi in. §. qn vero. ¶ Decimoquarto quero an cle. h hent locum in non religiosis. So. sic. sed maxime in religiosis pbat principium ibi religiosos presertim exponendo presertim p maxime vt fieri debet p id qd dixi. de exces. prela. c. j. ¶ Decimoquinto quero qd de promotis ante hanc cle. pau. dicit in eius non ee locum hanc dispositionem p verbum decreto. et sic promotus ante hanc cle. non incidit in penam de qbus sequitur. dic idez si non eet verbum de cetero per. c. ij. de consti. hec tn questio est superflua qr nulli tales sunt. ¶ Decimosexto quero quid importat littera cum dicit quantacunq dignitate prepollens. glo. in vbo quantacunq expoit q h dicit ppter patriarchas. s. quattuor principalem qui hnt priuilegia similia cum dno papa. xxij. di. renouantes. auc. d eccl. ti. §. j. col. ix. pb. iij. q. v. qa pau. vr dicere q h comprehendit et laicos habentes potestatem prouidendi ex priuilegio p hoc qd no. x. dist. imperium. lxiij. dist. adrianus. xvj. q. vij. in summa. et ide dic generaliter d quoncq circa papam non habente specialem potestatem vt exprimit littera: et intellige specialem. s. contra hanc dispositionem vt sentit gl. in vbo speciali non tn est necesse qd de hac cle. fiat mentio: qn no hz clausulam derogatoriam pro h qd not. de rescrip. nonnulli. de statu mo. ex parte. Et dic pau. l verbo prouideat q lz ex h videatur q eligere possint hi ad qs. de preben. cum in illis lib. vj. contrarium tn putat: et sic intellige verbum prouideat generaliter vt et comprehendat electionem et quecunq modum reformandi ecclesiam. ¶ Decimoseptimo quero qa dic subditis christianis. an sufficiat q sint duo subditi christiani: vr q sic per regulam pluralis. li. vj. pau. contra quia premisit d populo ad quem faciendum requiruntur ad minus decem. ff. vi bono. rap. l. pretor. q. iij. vnio. pro hoc qd no. de elec. c. j.

§ **Nullus.** No. q religiosus non debet consentire electioni sine licentia prelati pro h eo. ti. si religiosus. li. vi. h aut casu et cum licentia consentire no pot: vt not. in ver. se in glo. et. Quero qd si platus et licentiat contra h preceptum: dicit glo. q punietur pena arbitraria et c.

Ver. Quod si licentiatus.

No. q punitur h qui permittit se consecrari: ex q infert glo. in verbo permiserit q in absolute coacto cessaret pena: qr nec imprimeretur character. ¶ Scdo no. ibi religione sua q non censetur prohibitus in aliena. arg. ff. de penis. l. interpretatione. regula in penis. li. vj. iuxta cle. j. de eo. Gen. sed q contradicit littere que sequitur ibi vel extra. ¶ Tertio no. q h casu no valet consuetudo contraria. et dic Lau. q no valet qr irrationabilis et ecclesie grauis. de consuetu. c. j. et dic Gen. p verba quecunq hoc procedere et si eet consuetudo de cuius contrario no eet memoria: ex quo est irrationabilis. de consue. in. c. fi. auc. vt nulli iud. §. i. colla. ix. dicit pau. q h minus pot consuetudo q priuilegium. concor. s. eo. statutu. ¶ Quero nunqd permittentes se consecrari nō coacti precise recipiant characterem: vr q non per litteram que decernit irritum et inane. Contrarium sentit glo. statim inducta ex quo dicit tn de coacto et expressius h tz i verbo vel aliqd: p h qr sacra que per se sortiunt effectum sic

baptismus: confirmatio et ordo collata et contra preceptum superioris: dum tamen concurrat debita materia et forma et intentio agentis et patientis imprimunt characterem. de sacra vn. c. vno. de bapt. maiores. d consc. di. v. manus. vbi glo. pro h qd no. ix. q. iij. ordinationes. i. q. iij. q quidam. So. Lau. h vltimum tenet: et hoc qn ordinatio compeiit alicui ordinantis quem hz: sed si h facit ex mandato superioris sic aliqn papa dedit sacerdotibus potestatem confirmandi in fronte. xcv. di. peruenit. lxix. di. c. vno. tunc prohibitus nihil agit sm Lau. et idem no. de consue. quanto vel aliter sm eum si dicimus q tota potestas quam hz epus vltra presbyteratum sit supra corpus mysticum et h tendat ad eius effectus ad ponendum duces. s. sacerdotem supra corpus christi mysticum ordinando eosdem: tunc papa pp plenitudinem potestatis quam hz supra corpus christi mysticum pot procedere ex certa scientia non habenti hanc potestatem seu officium vt possit facere: sic i. d. c. peruenit et eadem ratione pot ex toto prohibere vt in. c. manus. secus aut de illis officijs q habent suum effectum de corpore christi mystico sicut sunt sacerdotes. de h dixi plenius in. d. c. quanto. nam considerat generali potestate videret dicendum q clausula decreti omnino irritetur: alias videret frustra apposita: sz tn no est frustra qr dato q teneat ordinatio q ad effectum hetur pro no ordinato. Ad predicta est palleg. glo. h i verbo vel aliqd que tenet q tenet ordinatio quo ad impressionem characteris: et dicit q ad aliqd clausula decreti locum heat: et p h etiam q dicit gl. in vbo honore: et idez pau. q dic q erit iste episcopus nullius epatus et erit sine executione: et sic minus poterit q aliter episcopus nullius epatus. p hoc de ordi. ab episcopo qui renun. epa. c. i. dicit etiam q si episcopatus ad quem consecratur non eet in rerum natura tenet consecratio quo ad characterem. sufficit eni q est consecratus quo ad ecclesiam generantem que est vnica. xxiiij. q. i. loqtur. et. c. dicimus. iij. q. v. qsquis d translat. inter. in fi. et qd no. in. d. c. manus. ¶ Scdo quero si consecratus contra hanc cle. agit noie ecclesie et opponit contra eum de hac cle. videtur q non sit audiendus agens: qr infertur nullitas tituli nec prodest possessio et talis nullitas opponi pot etiam agenti possessorio vti possidetis. ff. qd vi aut clam. l. i. cum etiam obstat exceptio q vi clam vel precario possidet. d. l. i. sic et in causa liberali opponit q sint seruus. C. d or. cog. l. i. ij. et. iij. Sic etiam petenti hereditatem obstat exceptio q no sit filius vel heres. C. quorum bonorum. l. i. potest ergo excipi etiam ante litem contest. sic opponitur exceptio falsi procuratoris. C. de procu. l. lz. tali enim solui no potest tanq intruso. de quo. c. i litteris. de resti. spo. Item prelatus agit nomine ecclesie tanq procu. de dona. c. ij. non ergo admittatur nisi doceat se legitime ordinatum. de procu. c. i. sic tutor dz se ostendere legitimum administratorem. C. de tutore q no satisdedit. l. fi. C. ar. tu. l. fi. Idem in sindico actore. et yconomo. ff. qd cuius. vniuer. l. nulli. Compo. i. c. nihil. eo. ti. et pau. hic refert et distinguit: aut aliquis agit nomine suo vt petendo hereditatem et si negat iure cesso. et talis no habet docere de suo iure ante litem contestatam sicut agens rei vendicatione non ostendit se dominum ante litem contestatam: de lit. contesta. li. vi. et ad. l. prima. ff. fami. her. que dic q obstat exceptio tu no es heres. Respo. q ibi specialiter ne fiat preiudicium hereditatis petitioni que sui natura debet precedere: et idem in alijs preiudicialibus que de sui natura debent precedere: vt si dicaf seruus vel filius. C. de or. cog. l. i. et ij. insti. de ac. §. preiudiciales et iste opponuntur ante litem contest. C. de adul. qm. qr debet ostendere de suo mandato preterq in prelato sm quosdam. Alij distinguunt an opponatur tu no es prelatus et non admittitur: an dicatur tu no es prelatus nec heres p prelato: nec es in possessione platiois et admittitur: et h tenet Compo. in. c. nihil. et Spe. in ti. de actore. v. sz pone. et Archi. xlij. q. ij. alienationes. xlij. di. quiescam. Idem dicit Compo. si excipitur d tali scdo per qd apparet eum legitime confirmatum vt si dicaf intrusum[b] per superiorem vel potentiam laicalem: et sic dicaf q potuit intrudi et postea confirmari. Respondetur q probatio intrusionis transfert in eum onus probandi vt eccle. bn. c. i. per h dicit pau. q in casu nro obstat exceptio: qr si ecclesia no hz clerum neq populum potest h indirecte. et ea probata constat istum non esse prelatum nec in

possessione

[a] ¶ Nunqd permittentes se consecrari. vide plene p doc. in. c. puida. d elec. i sexto.

[b] ¶ Intrusus. Adde quot modis dicaf intrusus. prelo mo vt i. c. cui q. d preben. li. vi. et. c. ad aures. d excess. pla. scdo vt p Inn. in. c. nihil eti h. ad mi scx. d elec tertio vt p Inn. i. c. quiter el. §. i. fi. iiij. col. q̄rto vt in. c. fi. et ibi abbas in prima col. d rest. i integ. quto. vt p gl. secundam. in. c. cum sup. de cau. pos. et propri. vitio vt in. c. tanta. d excess. pla. et ibi anto. d bu.

possessione prelature: qd est verum: qr nō est quid possideat nec posset doceri per aliqd exercitium. de quasi possessiōe per modos de quibus dixi post Inn. de resti. spo. i litteris. ¶ Tertio quero qr h dicit φ si promot⁹ remaneat sub suo prelato que est rō dic pau. φ ad hoc vt vacēt beneficia promoti in epm duo requiruntur. possessiōis pacifice adeptio et ɔsecratio eo. ti. cū inciūctis. xcij. di. si qui episcopi et. c. precedenti: sz iste nō habet possessionē nec habere pōt. Et h infert φ si erat abbas nō desinit eē abbas: quāvis enim remaneat sine spe ꝓmotionis quo ad alia beneficia: vt h dī non tamē priuatur beneficio φ prius habebat: sz per supiorem posset priuari pp tale delictū. J. de reg. cle. vt ꝓfessores. Idez dicit pau. de clerico seculari recipiēte talē episcopatuz φ priora beneficia nō ꝑdit: qr possessionē epatus nō habet nec hēre potest: adeo φ ēt si infideles admitterēt eū ad possessionez non per h dicit adeptus possessionez qr nec tenet ꝓuisio ex q nō est ibi clerus nec populus christianus vt h. ¶ Op. ad predicta. de preben. si beneficia li. vi. So. pau. φ ibi ō eo casus beneficia que spōte dimisit vt acceptaret alia nō sibi ōbita alteri sunt collata et idē esset si iste ɔsentiret φ beneficia ɔferrent: qr h potest etiā anteq̄ vacet et ante adeptā possessionē eo casu pōt acquiri: vt. s. ti. i. cū in cūctis: et prosequit pau. in h quedaz alia que no. in. d. c. cū i cūctis. Abbas ibi videt verius φ perdat talia beneficia dūmodo faciat in tali epatu aliquid habēs simile adeptiōis possessiōis vt si intronizatur in sede episcopali: nō. n. est veꝝ φ nō possit acquiri possessio ex quo nō hz clerū neq3 populū: qr isto pōt modo premisso: et sic habz generalis ɔsuetudo ꝓut dic Inno. in. c. in litteris. de resti. spo. Itē presupposito φ ecclia talis nō haberet locū vbi fieret intronizatio: dū tamen fiat aliqd simile potest idē dici ac sit melioris ɔditiōis iste ꝯtumax q3 obediens. de preben. cū q li. vi. ac ob. qd no. ō elec. ꝓmissa li. vi. in glo. qd si vbi dī φ dicit adeptus possessionē cū habet liberuz cure exercitiū qd h habere nō pōt cū nulla sit talis cura illud enim ꝓcedit in ecclesia habēte curā de fcō. Infert autē pau. ꝑ predicta ad qōnem sequētez. ¶ Quarto quero circa predicta de ꝓmoto i curia vbi vacēt sua bñficia. So. pau. recitat opi. Archi. quam reprobat. et per omnia idem dicit prout. dic glo. J. vt lit. nō ꝯte. cle. i.

Q*uod circa.* Breue et vtile vt dic gl. i. sz materiam habet intricatā vt pz ex gl. magna: sed per singula declarabitur cōmuniter non summat: qr breue sed ꝑ alia vba que dic. c. quorūdā eo. ti. li. vj. quo ad discordiaz et minoritatez numeri. intelligit quo ad voces facti nō ꝯm fictionē. non dividit: qr ꝯtinet vnū ꝯstructū. pone casum per id qd dic glo. ij. et iiij. ¶ Nota. φ electio dī actiue et passiue: pro h glo. ij. que h dicit intelligi de passiua: et idē Pau. ꝓ hoc qd no. eo. ti. illa. et ꝓbatur de cle. ex. mi. c. fi. ¶ Scdo no. pro allegatione generali: ibi bonifaciana ꝯstitutōe: alibi pro speciali. s. eo. cle. ꝯstitutionē in prin. vbi de h dixi ꝑ notabili: et in. i. et. ij. ꝯtrario. ¶ Tertio no. casuz in quo ꝯsideraf factū et non iuris: simile ō spon. ꝓmissuz vbi sufficit matrimonium ꝯtrahi: q̄uis sit cariturus effectu: sz melius ad h. ff. ad trebel. l. heredibus. §. fi. sic ēt suffic ꝯditionē impleri de facto. ff. de ꝯdi. insti. mulier. de sta. lib. l. sticbus: sup quo remittit Gen. ad no. p. L. y. C. ō proba. l. fine possidetis. ¶ Quarto. no. φ fictio est iuris effectus: qd dico. J. q. xv. ¶ Quinto no. casuz in quo ꝯputanf voces in electiōe que tñ ō iure nō valent: et est casus specialis quo ad. c. quorūdā in duobus casibus ibi positis: et h lz breuiter enumeratis. Item et quo ad. c. idemnitatibus. §. sanctiales regulariter ꝯtra eo. ti. si qñ lib. vi. ¶ Venio ad materiam et ꝑ expediā materiā spālez huius. c. scdo materiā fictionū. Circa primū primo q̄rendū esset de exēplis huius. c. sz qa gl. ma. i pn. h q̄rit refero ad. q. vj. sequēdo ordinē glosaꝝ et tex. ¶ Quero ꝑmo: quis dicit religiosoꝝ de qbus religiosis loquaf. So. patet ex. c. quorūdam: et ex eo φ dī in glo. iij. et iiij. ¶ Scdo quero qa dicit electiones: qd de postulatiōibus ꝓuisiōibus vel alijs dispositionibus. glo. ij. dic idē: et idez Pau. quia h eqparanf quo ad decre. quorundam: pro h. c. nullus. eo. ti. lib. vi. ¶ Tertio quero de intellectu vbi discordia: et verbi minoritate numeri: soln. ad primuz vt in glo. iij. exēplificādo in mēdicāte electo ad prelaturā extra suuz ordinē. ¶ Op. ad h de ele. i. s. eo. qr generaliter ꝓhibef electio de religioso alteri⁹ ordinis. So. potest poni exempluz de electiōe facta ad ecclesiaz cathedralē per. d. cle. i. in fi. Ad scdm de minoritate numeri respōde vt in gl. iij. ¶ Quarto quero circa h de discordia qd si fuit ab initio fcā in ꝯcordia: deinde supuenit discordia. dicit Steph. φ nō est locus. c. quorūdam: nec huic cle. ¶ Quinto quero quid ecōuerso: dic φ erit loc⁹ ꝑdictis iurib⁹: nec sufficit h supueniētia cōcordie. ar. l. vt si propōitur. C. de nup. pro h qr speciale in electione pape vt sufficiat cōcordia superueniens eo. titu. lz. Item speciale i electiōe monialiū vt ēt sufficiat. eo. ti. idēnitatibus. §. si aūt li. vj. ergo regulariter ꝯ. ¶ Op. ad predicta de eo. qd no. eo. ti. cupientes. §. si vero: lib. vj. So. etiaz in illo casu sufficit concordia superueniens: sed vt predixi regulariter ꝯtra: pro h qd no. eo. titu. nihil ad finem vbi quo ad casum illius. c. dicif sufficere superuētionē concordie. ¶ Sexto quero de qua ꝯstitutione Bonifacij loquitur tex. cū sint plures. gl. v. soluit qd de. c. quorūdaz: qd probat rōnibus et idē per omnia Pau. et φ dicit glo. in ver. fateor tñ: declarabitur. J. q. seq. ¶ Septimo quero de exemplis huius. c. gl. ma. in prin. soluit quā diuido in partes quattuor. Primo querit de exemplis hui⁹. c. ¶ Scdo ibi sed quero: querit quo ad decre. quorundaz et soluit indubitāter. ¶ Tertio ibi: sz in casu decre. querit q ad. c. indēnitatibus: et soluit petēs declarationez. ¶ Quarto ibi et ēt circa vocem: querit quid de nō vocādis vel vocatis venire cōtemnentibus: et quid de aō ꝯstitutis in sacris et soluit etiā petens declarari vsq3 in fine. ¶ Venio ad primā partem glo. de exemplis: et glo. exemplificat primo de mēdicantibus: deinde ibi: itez si ex decē de nō mēdicante: eadē exempla ponunt Lau. paul. et Marbe. Sed quo ad id qd glo. exemplificat de excōicatis: et vult φ vox excōicati computetur in numero facti. ¶ Op. de. c. nomē. ij. q. j. vbi excōmunicati supprimuntur. Sol. ꝯm pau. pot⁹ facit pro qr ibi dicitur excōmunicati supprimuntur: sed depositi de numero rapiuntur: de facto ergo remanēt excōmunicati in numero: et h no. glo. ibi: sz per hoc non tollitur ꝯtrarium. qr si supprimuntur durante suppressiōe nō ꝯputantur: et sic de facto pro h tempore non sunt de numero et non cōputatur excōicatio in numero ēt facti aut nō notoria numero: propterea alij soluunt φ aut excōmunicatio est notoria et cōputantur: et sic debet gl. intelligi de non notorio. Ratio primi qr non fuit de intētione. c. quorūdam: nec huius cle. φ cogerentur non excōmunicati cōicare excommunicato qd iura prohibent: et hoc placet per id qd dixi eo. titu. illa etiam qd dico. J. q. xi. in fi. ꝯm h conclude φ procedit. c. quorūdam. et hec cle. vt ꝯputentur voces in facto et non in fictiōe: et exponit pau. fictione. i. subductione et vocis annullatione: et sic supprimit vocē aō numerū et ido dicit pau. φ quedam priuent voce tñ non numero vt in eo qui priuatur voce capituli iure tamen canonicali vel alio ex quo vocē habet permanentem sicut ille qui elegit scienter indignū. eo. ti. cū in cunctis: quedam excludūt non tantū a voce: sz etiam a numero vt si dicis eligens itrusus in beneficio cuius rōne eligit: talis enim non cōputatur in numero ēt de facto cū careat titulo: et potest poni exēplum quantūcūq3 quis priuatur beneficio ipso iure vt in. c. pro humani: de homici. li. vj. vel alia de causa ita φ non tenet canonicatum de iure nec de fcō vt intrusi vel qui renunciauerunt in manibus superioris cōsentientis vel quid simile: ꝯm quem id qd hic dic φ attendūtur voces que sunt in facto non que in fictiōe ꝯsistunt intelligitur primo modo qñ quis excluditur tantum a voce nō a numero: non autez secundo modo quando etiā a numero: et h idem vult glo. in vlti. parte qd dico. J. q. xij. Ex predictis no. φ necesse est electo hoc casu probare possessionē eligentis quo ad hoc vt nō sit exclusus a numero: an aūt expediat φ ꝓbetur bona fides in possessione: vī sentire φ non: dic ꝯtra per

not. de in integ. resti. cū venissent: et h q̄ñ ius cōmune est cō-
tra ipsum vt ibi dixi: non enim quis presumitur possidere bo
na fide licet presumatur bonus: de quo tñ dic vt ibi dixi et pre
dicta latius declarauimus in tribus seq. q. ¶ Octauo quero
nunquid sicut voces facti computantur quo ad preiudicādum ita
computentur quo ad proficiendū: et h quo ad casum .c. quorū
dam: pone exemplū si eligitur religiosus nō mendicans per
quatuor et collectus per sex et in collegio sunt tātum .x. habē
tes vocē et sex predicti oēs vel tres: ex eis sunt excōmunica
ti: gl. in scda parte dic aperte dicēdū q nō: q h nō ē iure ex
pressum. Itē q sequeref absurdū q si ex .xx. canonicis .xviij.
elegerūt mendicantē: duo aliū q valeret electio fcā p duos:
sed hoc absurdū: sequitur solum presupponēdo q eligentes
mēdicātem in discordia sunt priuati iure eligendi: et tūc non
est absurdū: imo verum p. c. cōgregato eo. ti. q in duobus
manet totū ius capituli: pōt tamen substineri: qd dic glo. q
sequatur absurditas presupponēdo q indistincte procedat .c.
quorundā vt ex eo q vitiat electionē mēdicantis factam in
discordiā per h approbat factam de non mendicāte: et ex eo
q reprobat electionē religiosi factam a minori parte nume-
ri per h approbat factam de collecto non religioso: q si h
esset verum sequeref absurdū predictum: vt in glo. que sic
intellecta est clara. Inducit glo. et aliud absurdum q seque
retur presupposito qd dixi. q si ex .xx. electoribus nouē ele-
gerunt professum valeat electio facta per .xj. subaudi qui ele-
gerunt nō professum: contra qd inducit glo. c. scriptū: in fi. et .c.
indēnitatibus. §. si vo et §. si qua vero. eēt aūt h absurdum
presupponendo q contra .xj. nulla exceptio possum admitti cum
tamen dicant illa iura q cōfirmari possit: si est canonica: sed
non est canonica si est facta a nō habentibus voces: et cum
hac glo. concordat pau. per eandē rōnē quā ponit gl. q hoc
non est expressum in .c. quorūdā: et correctio iuris est vitāda.
¶ Nono quero quid si ponimus casum conuersum vt pone
exemplum ex .xviij. electoribus ex qbus tres sunt excōicati.
viij. excōmunicatis cū illis tribus excōmunicatis et elegerunt
religiosum nō mendicantem. vij. elegerunt alium: dic pau. q
tenet electio religiosi vt cēseaf elect⁹ a maiori parte capitu-
li. Idē dicit de electiōe mēdicantis: puta ex .xij. electorib⁹.
xi. elegerūt mendicātem: vnus alium: cassabitur electio fcā
de mendicante q in discordia: et alterius q a minori parte:
licet enim electio mendicantis nō teneat, propterea eligētes pri
uati sūt iure eligendi: pro h no. eo. titu. audiuis: et h vltimū
dictum est verum per id qd dixi in .q. precedēti: sed de dicto p̄-
cedenti dic vt in seq. q. ¶ Decimo q̄ro in eo qd dixi .s. q. p
xi. de electione religiosi non mēdicātis q̄ est ratio. Rñdeo
q est q quomodocūq computes remanet electio fcā a ma-
iori parte capituli: nam et eo excōmunicati exēplo illo non
possunt computari contra religiosum illū quem elegerunt: opor
tet q vel non cōputentur in numero et et remāet electio fcā
a maiori parte: q ab octo et contradicentes sunt tantū septem:
vt si computantur pro religioso: et adhuc idem vbi trado ta-
lem theoricā q voces consistentes i fcō computitur quo ad no-
cendum vt in exemplis datis .s. q. vij. quo ad possidendum
aūt non qñ per hoc veniref contra cōes regulas: vt in absurdis
positis .s. q. vij. sed qñ non venit contra cōes regulas: nō surgit
varietas iuris et nō refert an cōputētur an non vt in exemplo
statim probo: pro predictis q .c. quorandam est contra oēs
regulas et nihil aliud pōt simile cū hac cle. nisi q ad h vt te
neat electio mēdicantis requitur q non sit facta i discordia
et dicitur in discordia fcā si aliqs hñs vocē et de fcō tñ cō
tradicit. Similiter quo ad non mēdicātem professum requif
q sit facta a maiori parte capitulu ita q sit maior pars toti
us numeri: non autē sufficit q sit maior pars habētiū vocē
eligendi d iure. Extra g istos duos casus stat dispositio iuris
cōis vt non cōputenf voces eor qui de iure cōi nō hñt vo-
cē .eo. ti. si qñ: li. vj. ¶ Undecimo q̄ro q̄ ad tertiā partē gl.
nunquid voces computenf q̄ ad scīā tñ respectu .c. idēnitatibus
§. sane: et §. si vo: et §. si q̄ vo. li. vj. gl. disputat et clara est cō-
cludit aūt opus eē declaratiōe. Pau. idē p ola dicēs q elect⁹
a duplo maiori pte in casu §. sane: cōfirmabif nulla fcā discus

sione numeri: et sic et quo ad proficiendū computanf voces in
fcō tñ: dic aūt pau. q aliud i electiōe monialiū i qb⁹ multa
specialia statuunf: vt pz i .d. c. idēnitatib⁹: et ē rō q nō tenē-
tur hēre iuris peritū .xvj. q. j. legi. in fi. not. i. q. iiij. §. vl. xxxviij.
di. in sūma concludit pau. op⁹ eē declaratiōe: vt dic gl. Gen. idē
licet .s. q cōfirmabif electio a duplo maiori parte nulla obstāte
exceptione. Ex h dic q h casu maior ps punaf iure suo sine cul
pa sua vt lite nō cōtes. qñ. §. si aūt de cardinali. Ex pdictis et
infert ptē inhabilē alteri nocere et sibi nō proficere qd procedit
cōtra ad h .c. et q̄ ad ea q̄ dixi in .xx. q. et dic Gen. q h colligit
ex iuris dispōne statuētis ad certū numerū vel concordiam re
spectū fore hñdū: et sic stari oportz .ff. de vbo. sig. q̄ pena .ff. q et
qbus .l. prospexit .xix. di. in memoriā: sicut fictiōi iuris fingen
tis eē qd nō est: d spon. is q: vel ex vt l fictiōe postliminij qd
dico .s. q. iij. īducit Gen. et alia simila l qb⁹ qs alteri nocet et si-
bi nō proficit. C. vñ vir et vxor .l. i. d nā. li. auē. licet .ff. d leg. i. l. plo
ne. d adi. leg. legatū: in fi. Lau. d pynu. dicit q sicut computatio
vocū q̄ sunt in fcō dūmō tot remaneāt q̄ possint computari de
iure q electio possit dici fcā a maiori pte capli: alr nō cōfir-
mabif ponit exēplū .xviij. elegerūt: q̄tuor erāt excōicati: cum
ex .xviij. xij. elegissent vnā: sex aliā: et iter .xij. erāt illę q̄tuor ex
cōicati nō remaneret electio fcā tñ ab octo q̄ nō sunt maior
pars capli nō oz cōfirmari: sz si extarēt decē habiles q̄ sūt ma
ior ps capli: vt si tñ due de .xij. eēnt excōicate cōfirmabif hoc
recidit in id qd dixi .s. q. pcedēti sm pau. Ego simplr puto
verū q cōfirmabif nulla obstāte exceptiōe vt est tex. c. idēni
tatibus: qui ponit diuersitatē inter electā a duplo maiori p-
te et electā a nō duplo maiori: qd expresse inrēdit vt pz ex di
uersitate. § oz. p h d postu. c. vno li. vj. et qd ibi no. vel plenī
us circa .c. quorūdā. et hāc cle. pōt dici aut prouenit inhabili-
tas ex fcō seu ex sententia iudicis vel dolo: vel ex snia iuris: p
casu voces nō computanf: vt si a iudice interdictū est aliem ne
eligat. scdo computatio rō diuersitatis: q pmū ē clax: scdz pōt
eē dubiū: nā snia iudicis fac notoriū iuris. d coha. cle. et mu.
.c. si. Itē nitius agif cū .l. q̄z cū ministro legis .ff. d arb. l. cel
sus. h distictio p aliqs fit. et vr placere Jo. de lig. quā plenī⁹
declat o in .q. seq. Cōcludo aūt sm id qd pdixi stati q̄ ad .c.
indēnitatibus. §. sane: sz quo ad .c. q̄rūdaz. pur dixi in .q. pce
dēti. ¶ Duodecimo q̄ro quo ad vltimā partē glo. qd d vo
cibus absentiū nō vocādoz vel vocatoz venire cōtēnētium:
et qd de vocibus⁹ nō cōstitutoz in sacris: glo. sentit q nō cō
putenf: vt si mēs līe q alr habēs vocē q p fictiōez iuris pos
set excludit nō excludaf sz de fcō: p hoc qd dixi .s. q. ij. et idē
Gen. et aliq aliq: alr sequeref q in electiōib⁹ mēdicātiū si q
forēt nō cōstituti in sacris vel in nō mēdicātibus q ipedirēt
electionē hñtium vocē: psupposito q maior pars nō eēt cōsti
tuta in sacris et idē absurdū sequeref si maior pars reuoca-
ta non veniret vel eēt absens in loco de q̄ vocari nō debēt
p hec et p ea q̄ dixi in tribus pceden. q. pōt concludi q illi qui
nunq̄z habuerūt vocē vt ipuberes⁹ ex .c. ex eo q: et .c. idēni
tatib⁹ .i. respō. c. ti. li. vj. vel nō pfessi .c. ti. nullus li. vj. vel nō
cōstituti in sacris .s. de eta. et qli. cle. vt hi q vbi de h in glo. ij.
et ibi et dico in pn. q. v. vel mēdicantes q trāsiuerūt ad alia
monasteria .s. de regula. cle. j. oēs isti nō computenf: q nec d iu
ris fictiōe nec de fcō vocē hñt: et h tā i mōasterijs monacho
rū q̄z monialiū sed illi q iā habuerūt vocē sz nūc nō hñt iure
phibente vt excōicati interdicti suspēsi irregulares vel sil. eo
computanf i vtriusq monasterijs: q̄ ad numerū tñ differūt q
in monasterijs viroz vota taliū nō afferūt suffragiū et pos-
sunt oppōi exceptiōes p id q dixi .s. q. viij: ix. et .x. sz in mōa
sterijs mōaliū si fcā est electio a duplo maiori parte computā
tur et afferūt suffragiū: vt dixi in .q. pcedēti .d. c. indēnitati-
bus. §. j. et §. ceterū: sed si electio est fcā nō duplo maiori ob
stāt exceptiōes pmisse: et sic .s. d. c. indēnitatibus. §. si vo: et
§. si qua vero. Insuper declarādo distinctionez factā .s. q.
xxi. nam an sit priuatio vocis facta a iure an ab homine et
de priuatiōe hominis: dic q quādoq obstat talis exceptio
per quā pōt quis repelli vt ad eligēdum nō admittaf: et tūc
si admittitur hētur p nō admisso talis est ois exceptio de q̄
facile pz: et sic siue sit exceptio q nō est cōstitutus in sacris:
siue q est

a ¶ Quid d vo
cib⁹ non cōstitu
toz. Add. cle.
vt hij q: de eta.
et quali.

b ¶ Nunq̄ ha
buerūt vocem
impuberes. Ad
de gl. i. cle. si. de
eta. et qli. doc.
in .c. super lo-
dinata: d pbē.

fiue q: est excōicat⁹ n ol ori⁹ q ō3 repelli.c.si.illa: vbi plene
dixi: vbi fiue als filio talis nūq̄ cōputat: q: non pōt de nu-
mero eligentiū ex q̄ debuit excludi ab electiōe: si aūt per ta
lem nō debuisset excludi ab electiōe: lz posset opponi ne cō
firmetur ficut qñ excōicatio vl' filio exceptio nō est notoria
nec de ea facilr ɔstare pōt: tūc ɔputat' in numero q: tunc dē
eē de numero anteq̄ h discutiat': hāc distinctionē ꝓbo per
hunc tex. naz oīs exceptio que fac' aliquē posse excludi ab
electione est ɔsistens nō tm̄ in fictione: sz ēt in fcō: q: est vez
dicere ꝙ de fcō non erat ɔputandus in numero capl'i: tū ēt
de fcō potuisset excludi sed exceptio q̄ non excludit ab ele-
ctione: sz solū impedit vocē istā ꝓprie ɔsistit in fictiōe q: de
facto iste fuit de numero: sed p fictionē ⁊ iuris effectū exclu
ditur a ɔputatione tanq̄ inhabilis i per h ɔcludo ꝙ voces
absentiū non vocādoꝝ non ɔputant': q: q̄ ad hanc electio-
nez habet' ac si non essent de numero: de elec. q: ppt ⁊.c.cū
vniuersas. Idē de vocatis q venire ɔtēpserunt q: ɔtemnen
do fecerunt se extraneos.eo.ti. cū nobis: vbi singulariter h
ꝓbatur vt ibi dixi. ℭ Venio ad scdm ꝑncipale ad māīm fi-
ctionū: ⁊ quero de q̄tuor.ꝑ qd sit fictio. scdo quotuplex.ter
tio vn̄ causat'.q̄rto de fictiōis effectu. ℭ Decimotertio q̄ro
quid sit fictio: ad qd dic ꝑmittendo ne equocemus ꝙ fictio
pluribus modis accipit' in iure qñqz significat id est silatio.
de q̄ simulatiōe qd me.cil.c.j.in gl.ij.ō regularib⁹.vidua.C.
plus valere qd agit' in rubro ⁊ nigro: ⁊ h simulatio aliquā-
do est licita aliqñ est damnabilis: vt no.in.d.c.j.aliqñ fictio
est idē ꝙ presumptio: sic accipit glo.l.vi.ferruz.ff. qd me.cā
.l.nō est verisimile: de ꝑsumptiōe dic vt dixi ō.ꝑsum.l.fa.si
de spon.io q: vbi ēt tetigi de fictione ꝓprie sumpta: sz h ple-
nius: dic aliqñ ⁊ tertio accipit' fictio ꝓprie sumpta ꝓ q̄dam
iuris dispositione p quā ex ea receditur a veritate facti: ⁊ ō hac
loquor h cle.ɔsilenti ⁊ alij modi fictiōis assignari.sed ꝑdicti
sufficiunt. Hoc premisso lz varie diffiniat' fictio: vt dixi in.d.
.c.io q: ego sic diffinio. Fictio est iuris dispositio p quā non
verum possibile tñ eē vez ꝓ vo accipit' iuris dispositio po-
nitur genus q: oīs fictio est iuris dispositio ⁊ nō ecōuerso:
⁊ h est magis ꝓpria assignatio generis q̄ assignatiōes alio
rum diffinientiū: vt C y.in.l.fine possidentis.C.de ꝓba. ⁊ bar.
in.l.si io q ꝓ emptore.ff.de vsuc.ꝓ emptore: Jo.ō lig.h dicē
tis ꝙ est ɔrij varietatis ꝓ vitate acceptio: qd vbum exceptio
sapit pot⁹ fcm̄ q̄ ius nec ꝓprie est genus. dixi nō vez q: fi
ctio est super eo qd certū est eē falsuz p quā reuersus ab ho
stibus fingitur nunq̄ fuisse captū.ff.de captiuis ⁊ postli.re
uersis.l.postliminij.⁊ p totū p quā ēt fingit' mulierē stipula
taz fuisse dotē sibi reddi: cū tñ stipulata non fuerit.C. de rei
vxo.ac.l.vna i ꝑn.sic ēt fingit' excōicatū nō eē ō numero eli
gētiū cū tñ sit: q: excōicatio nō excludit a nūero i fcō: vt di-
xi.ō.q.pxi.ꝓ hoc ꝙ dicimus de oībus priuatis voce eligen
di.eo.ti.cū vintonien.⁊.c.ɔgregato.⁊.eo.ti.si qñ.li.vj.dixi
possibile tñ eē vez q: super īpossibili nō cadit fictio sic nec
cadit iuris dispositio: de pac.c.si.qd intellige sane.i.nulla di
spositio q̄ h3 subaz iuris potest fieri sup īpossibili.d.c. pro h
.ff.de li.⁊ post h.l.gallus.§.si eius: ⁊ ibi gl.ff.ex q cau.ma.l.
deniqz: itē q: ars imitat' naturā: nō enī cadit figura vbi non
subest veritas nāe. ō cele .mis.i q̄dā: fictio āt ē artis ⁊ iuris:
ꝰ h cadit sup īpossibili fz nāz. ℭ Decimoquarto q̄ro cir
ca h cuius sit dispositio.i.a q̄ iure fiat: dic Bar.in.d.l.si io q:
ꝙ fictio nō fit a iure nāli: q: illud est cōe oībus animātibus
ēt irrationalibus.ff.de iusti. ⁊ iur.l.j. sz fictio fundat' sup eq-
tate: vt dico.J.q.xix.q̄ eqtas non cadit nisi q̄ ad vtētes rōne:
sed sz eū fingit iurisgētiū vt i fictiōe postliminij ꝑalleg. Itē
ius ciuile.d.l.vna in prin.de rei.vxo.act. ⁊ h fine sit ius cōe
fiue municipale: vt statuta ⁊ ɔsuetudies q̄ inducūt ius ciuile
.ff.de iusti.⁊ iur.l.omnes populi: arg.de ɔsti.c.j.li.vj. Jo.de
li.reprobat h dicēs cū causet' ab eqtate fieri nō pōt a re īaia
ta fictiōe vt est lex sed a re aniata.i. hñte ptātē legis ɔdēde.
hec reprobatio est vbalis: nā h fuit ēt intētio Bar.vn̄ dic ꝙ
cū vt ꝑdixi fictio sit iuris dispositio q̄tenus est i ducēdo fem
per fit ab hñte rōnē vt a ɔditore legis cōis vel municipalis
vel ɔsuetudinis: sz q̄tenus est in idocto cē sit a lege i ūno est

ipsa lex.vel canon: de iure aūt nāli dico vez eē ꝙ nō ꝓcedit
fictio nō tm̄ accipiēdo ius nāle generalr vt accipit Bar.sed
ēt accipiēdo specialiter ꝓut est dic tñ recte rōno ꝓut dixi in
ꝓhemio decretaliū: nā h respectu eū solū duo ꝑcepta locuz
hērēt nō expediebat vt fictiōe ⁊ frustratoria fuisset. ℭ De
cimoquinto q̄ro q̄tuplex ē fictio ⁊ ē scda qd ꝑncipalis.bar.i.
d.l.si io q.pōit triplicē: q: sz eū q̄dā ē iductiua q̄dā ꝑuatiua
q̄dā trāslatiua qd declat': nā hō triplici mō agit exēplifica in
ɔtractibus: aliqñ agit ɔtrū faciēdo: aliqñ destruēdo vt p ac
ceptillationē.qñqz trāsferēdo vnū ɔtū i aliū vt p nouatio-
nē vel delegationē: vel silēs modos. Jo.de li.reprobat hāc
distinctionē: aut enī sm̄ eū vocat inductiuā q: iducit factuz:
⁊ h nō est vez q: fcm̄ nō aliter se h3 aut q: iducit ius: ⁊ tūc
ēt priuatiua ⁊ trāslatiua sunt iductiua fictiōis q̄ inducit ius
vocat q̄ de io.lib.alijs vocabulis: q: q̄dā est fictio existentie
quā Bar.dic inductiuaz: q̄dā non existentie quā Bar. dicit
priuatiuā de translatiua ɔuenit cū Bar. Alij ponūt decē ge
nera fictionū sm̄ ꝙ sunt decē ꝑdicamēta de qbus in li.ꝑdi-
camentoꝝ Arist.ita dicit Azo in sūma .C.in ꝑn. ⁊ Lau.h ⁊
dant exempla . fingit'.n.i ꝑdicamēto substātie aliqd eē non
qd est.xxij.q.ij.§.itē oppono. In ꝑdicamēto q̄litatis fingit'
esse q̄lis nō est.xxiij.q.v.si homicidiū. In ꝑdicamento quā-
titatis fingit' qs eē minor q̄ sit.ij.q.vij.q̄ꝫ.q̄ꝫ. In ꝑdicamēto
relationis fingit' eē pr̄ q nō est.xxv.q.ij.§.iuxta. In ꝑdicamē
to actionis fingit' agere q nō agit.de sen.excō.mulieres. In
ꝑdicamēto passiōis fingit' pati q nō patit'.xxxij.q.v.proposi
to. In ꝑdicamēto vbi fingit' qs eē in loco in q̄ nō est.vij.q.
j.mutatiōes. In predicamēto qñ fingit' eē in alio tpe q̄ est:
de pe.di.i.piculose. In ꝑdicamēto situs fingit' eē situs q nō
est.xij.di.duo ꝙ nihil fac: sz facit ea. di.nerui.in fi.vbi dr̄ de
eo q muroꝝ ambitu claudit': ⁊ sic situs est itra muros. In ꝑ
dicamēto habit⁹ fingit' nō hēre q h3.xvj.di.nicena . Mihi
vr̄ ꝙ cū dispō iuris sit ꝑdita ad regolādos humanos act⁹
vt in ꝓhemio Grego . ⁊ in actibus humanis sit tñ duplex
variatio vna rōne substātie: alia rōne accidētiū: oīa.n. ɔposi
ta ex his duob⁹ ɔstat ō cele.mis.cu marthe.§.regsiti. Ideo
duplex tm̄ fictio ponēda sit: respectu autē substantie subdi-
uidit' fictio: q: q̄dā est affirmatiua: q̄daz negatiua. Affirmati
ua est ꝙ qñ ens affirmat' eē: ⁊ sm̄ h fingit' stipulationē inter
cessisse ꝓ dote q̄ nō intercessit.C.de rei vxo.ac.l.vna: in ꝑn.
fingit' eē in ecclīa q nō est de cle.nō resi.ad audiētiā. Nega-
tiua est p quā negat' eē id qd est ⁊ disponit' de iure ac si non
eēt: vt qñ ecclīa h3 prelatū inutilē fingit' nō hēre.de trans.c.
ij.v.sed neqz: ⁊ h respectu substātie: lz exemplū qd dedi p.c.
ad audiētiā: posset ɔcernere accñs. Alio mō fit fictio vt di-
xi respectu accidētis: ⁊ h subdiuidit' sm̄ diuersitatez accidētiū: ⁊
posset fieri variatio nouē modis sm̄ .x. ꝑdicamēta omisso.
x.s.substantie: vt in exemplis ꝑmissis. ℭ Decimosexto q̄ro
circa h sup qbus verset' fictio: nunqd. n. verset' in his q̄ sunt
iuris: nunqd potius in his q̄ sūt facti: tex.nr̄ vr̄ velle ꝙ i hijs
q̄ sunt iuris ibi: q̄ i fcō nō iuris i fictiōe vel iuris effectu: ⁊ h
tz Lau.dicēs ꝙ iura q̄ fingūt q̄ ad ea q̄ sunt iuris vt ꝑlatū in
utilē nō eē.i. q: disponūt ac si nō eēt ꝑlatus: sz nō fingunt in
fcō: q: in veritate facti est. Jo.de lig.h reprobat: potius.n.
fictio vsatur in hijs q̄ sunt facti q̄ in his q̄ sunt iuris qd ēt tz
Bar.in.d.l.si is q. qd patebit in sequētibus exēplis . Sz pri
mo oporteret rñdere ad hūc tex.ad quē rñdet Jo.ō lig.q:
nec Lau.ꝓ se inducit.vbi dico ꝙ refert q̄re an iura idnxerit
fictionē ad destruēdū fcm̄ qd est vel ad iducēdū fcm̄ qd nō
est: vel ad alterā dū in alia nā: ⁊ tūc fictio nō ꝓprie vsat' i fa
cto q: de fcō ō non fuit.i.sm̄ essentialē vitatē: als nō eēt fi-
ctio: ⁊ iō qñ reqrit' veritas facti sicut in his q̄ sunt facti non
h3 locū fictio sic est in possessiōe: nā captus ab hostibus re-
uersus nō fingit' retro possedisse.ff.ex qb . cau.ma.l.deniqz: q̄
possessio h3 plurimū facti vt ibi dic glo.de q̄ no.glo.de con
ces.ꝑben.cū nr̄is. Itez q̄ ad casuz i.l.deniqz: cessat eqtas su-
per q̄ fundat' fictio vt dico.J.ij.ꝑncipali.q.nā nō est equū ꝙ
vsucepit qs acqrēdo ⁊ alteri ꝑiudicādo: si vō nō possedit: vt
q: fuit captus ab hostib⁹ ⁊ fugiēdo eū retro possedisse eēt
ꝑiudicare ei cuius possessio interiz nō fuit apō aliū: ⁊ sic nō

pōt de negligentia notarii:alio est q̄rere an fictio vsef in his q̄ sunt facti.i.sup his poti⁹ q̄z i his q̄ sunt iuris: et dic q̄ fict et per h̄ ꝯcordāt opi.q̄z p̄ mō ꝓcedit tex.nr̄ et opi.Lau.secū do mō ꝓcedit opinio ꝯria quā decl'a plen⁹ i duab⁹ seq.q. ¶ Decioseptimo q̄ro q̄re fictio nō vsaf sup his q̄ sūt iuris. Rn̄do q̄z fictio i his nō ē necc̄ia. ¶ In his.n. que sūt iuris li berā ptātē h̄z legislator sic in h̄ q̄ mior h̄eat psonā stādi i iu dicio:vt de iure canonico in sp̄ualib⁹ maior.xiiij. ānis h̄z p sonā maioris.xxv.de iudi.c.si.li.vj.de resti.spo. ex pte.non expedit h̄ casu dicē q̄ sit fictio q̄z nec ē:nō .n. recedit ab ali qua vitate facti s̄z potius iuris dispō alteraf:ab hac doctri na excipiūt Bar.et Jo.ō līg.casuz qñ surgēt iuris ipugnan tiaz:tūc dicūt ēt in his q̄ sunt iuris fictionē ꝓcedere:vt pōe dicit q̄ filiusfamilias i castrēsib⁹ h̄z psonā patrisfamilias h̄ est p fictionē cū q̄ ad alia dūret pr̄ia ptās : vel pone factus clericus q̄ ad ea q̄ acqrit nō est sub pr̄ia ptāte qd dixi in .c. cū decorē:de eta.et q̄lita.tn̄ nō desinit eē sub pr̄ia ptāte q̄ ad alia:nisi fieret ep̄s.q fi.sint leg.p venerabilē.Ego dico exce ptionē nō necessariā et q̄ potius vex est dicere q̄ alteratur nā illius actus q̄ est iuris vt i exemplis positis q̄z ō iure est q̄ filiusfamilias acqrit pr̄i s̄z alteraf nā pr̄ie ptātis in casib⁹ p̄missis:et est vex dicere q̄ patria ptās non h̄z tales effe ctus de veritate iuris . ¶ Decimooctauo q̄ro circa id qd dixi.ō.q.xvj.q̄re fictio nō vsaf sup fcō ad effectū fci :s̄z iuris tm̄:So.pz ex.q.p̄cedēti quaz:et amplius decl'a. In his.n.q̄ sunt facti īpossibile est q̄ nō fuerit si fuerūt vel q̄ fuerint si nō fuerūt:vl' q̄ fuerit sub vno mō si fuerūt sub alio:nō.n.fa cta pñt nō fuisse.vi.ethicox.l.in bello.§.fcē.ff.de capti.et po stli.reuersis.xxxj.q.v.si paulus nō pōt ḡ legislator nisi p fic ctionē circa talia disponere:fingit autez prout dixi.ō.q.xv. Ubi aduerte q̄ q̄z fictio est iuris dispositio seu iuris effe ctus vt in tex.et p ꝯñs est artis:id dz imitari nām: insti . de adop.§.miorē.ex h̄ daf regl'a q̄ lz fictio vsef circa fcā fingē do ea nō fuisse:et sic circa ipossibile s̄m nām:sic.n.dic lex q̄ nō pōt qs adoptare in filiū eū q s̄m nām nō posset esse fili⁹ vt q̄z nō est tot annis minor adoptāte:vt.d §.minorē. Ita i sibilibus nō pōt fingi hodie de mortuo iā trecentis annis q̄ viueret.p h̄ insti. de excu.tu.§.sed si in libello:ita dicim⁹ in electione q̄ nō fuit valida ex ꝯsensu nō pōt ꝯfirmari p pa pā:q̄z nō pñt iduci substātialia iuris sup eo q̄ nunq̄z fuit.de quo dixi i.c.q̄z sicut.de elec.p̄cedēs tn̄ exēplū est meli⁹. Ita ēt posset exēplificari in his q sunt inhabiles ad electionē:fit enim p fictionē vt fingaf nō eē de numero:cū tn̄ sint: et h̄ q̄z s̄m nām eē possent:s̄z si essent mulieres q̄ sunt incapaces fa ctox.actiuc.de ma.et obe.dilecta.in his i qb⁹ q̄reref de tali incapacitate frustra fingeref: posset tn̄ exēpluz h̄ calūniari: q̄z mulierē eē icapacē potius est p iuris dispositionē: s̄z alia pl'a exēpla dari posset. ¶ Decimonono q̄ro et ē tertia pnci palis qō:vn̄ causaf fictio. Bar.in.d.l.si is q dic q̄ ab eqtate ꝓ quo est tex.optimus.ff.ō capti.l.postliminiū . i pñ.q̄z dic q̄ ex eqtate fingit nunq̄z fuisse captū q ab hostibus ē reuer sus . ¶ Op. ad h̄ q̄ imo aliqñ fictio surgat ex odio fingit enīz dānatū i metallū et deportatū esse mortuū lz viuat.ff.ō ꝯtrah.l.j.§.plerūqz.So.subest eqtas vt delicta puniātur .ff.de iniur.l.nō solū.§.j.ita soluit Bar.i.d.l.si is q.Sed ita dicēdo de oi iuris dispositione dici posset q̄ surgit ab eqta te q̄ nō est vex capiēdo eqtatē stricte.de q̄ dixi de transac .c.fi.dic ḡ q̄ fictio fundaf ex aliq̄ speciali rōne mouēte legis latorē q̄ pōt apparere i oibus dispositiōibus iuris in qbus ꝓcedif p fictionem . et h̄ est : q̄z p spālē rōnez recedif a cōi dispositiōe.de preben.de multa in.fi.Bar.tn̄ i.d.l.si is q in. vj.q.pncipali.ad ꝓbandū dictū suū īducit exempla:nā ces sante equitate cessat fictio.ff.de sta. ho.l.q in vtero.ponit et alia exēpla q̄ omitto:s̄z qd dixi est tutius et nō pōt pati calū niā ex p̄dictis inferf ad qōnē sc. ¶ Uigesimo q̄ro an⁹ due fi ctiones circa idez ꝯcurrere possint:dic q̄ sic vt duo spālia circa ꝯcurrūt.C.de dons ꝓmis.l.j.et qd ibi no.glo.ff.de iur. dotiū.l.cū post.§.gener.et qd ibi no.tenet Guil.de cu.ff.de pac.l.ab emptiōe.et intellige qñ sunt due fictiōes eque pn cipales:secus si vna veniret ad ꝯsequētiā alterius:tūc.n.cū currē possent:ixti.q.mo.ina pa.po.solut.§.si ab hostibus.ff. de sol.l.sub ꝯditiōe. Itē intellige qñ nō surgunt ex fonti bus tunc ꝓprie ꝓcedit.l.cū post.§.genet. et ꝓ h̄.ff.de postli. .l.si qs rē.§.j.ꝯiūcta.l.fi.C.ō so.san.ec.et qd no.gl.C.loca.l. qui rē . Ad p̄dicta induco casuz.c.fi.de spō.vbi id qd dispo nif in.c.is q.co.ti. q̄ p sequētē copulaz sponsalia de futuro transeant in m̄rimoniū nō h̄z locū nisi copula vere īteruenı at et non sufficit nixus ad copulā q̄z eēnt due fictiones.alte ra p quā fingeref ꝯsensus ō p̄senti:altera p quā fingeref vo luntas seu nixus ꝓ scōe et ad h̄ ille tex.est optimus.qd ēt ibi dixi. ¶ Uigesimoprimo q̄ro et est.iiij.pn.q.de fictiōis effe ctu.rn̄deo q̄ h̄z effectū veritatis vt ꝓbat diffinitio tradita .ō.q.xiij.et adeo h̄z effectū veritatis q̄ nō admittif ꝓbatio in ꝯriuum de spon.is q.qd tn̄.c.lz in p̄cedēti.q. induxeriz ad nām fictionū ꝓprie loqtur de p̄sumptione:s̄z glo.ibi inter misit exempla de fictione:et q̄ ad h̄ subest idētitas rōnis in ius fortior: q̄z necessariū est dicere q̄ fictio habeaf ꝓ veri tate:qa al's frustra eēt qd ꝓcedit q̄ ad oia q̄ surgunt ab illo q fictionē inducit:vn̄ si ciuitas ꝯcedit alicui qd habeaf pro ciue sic h̄ ꝯcessiz est scholaribus iste hēbitur ꝓ ciue in oib⁹ q̄ pōt ꝯcedere ciuitas:sec⁹ in aliis q̄ ꝯcessa eēnt a pncipe ciui bus.pro h̄.ff.de le.ij.l.codicillis.§.fin.et de h̄ p Bar.§. ō ad ul.l.si maritus.§.j. ¶ Uigesimoscd̄o q̄ro circa h̄ an fictio p̄ feraf vitati q̄ sic p.c.j.qd me.cā. In ꝯriū.C.pl⁹ val.qd agi tur in rubro et nigro. Itē q̄z fictione ius nō ꝯfundif nec de let.C.de iur.do.in.l.in rebus. Lau.distingūt: q̄z aut loqtur de fictione iuris et de iure:et talis p̄ualet veritati.de spō . in qui.et qd no.l.di.ferrū.aut est fictio iuris tm̄ exemplū i vela ta q̄ post annū fingif ꝓfessa et staf fictiōi p̄ma facie nisi ple ne ꝓbef ꝯriū.de q̄ no.qd me.can.c.j.et h̄ q̄ ad fictionē iuris: s̄z aliqñ ē facti sic qñ clicus assumit habitū laicalē.ō vi. et ho. cle.clerici:et tūc semp staf veritati nisi ꝓbetur honesta cā fi ctionis q̄z fictio de sui nā est mala sic et simonia : vt no.d.c.j. qd me.cau.h̄ distinctio et tota. q . non ꝓcedit p id qd dixi i p̄cedenti:q.et.ō.q.xiij.vt.n.appatet ex vbis Lau.nō capit fi ctionē ꝓprie:s̄z vel capit fictionē ꝓ p̄sumptiōe q̄tēn⁹ distin gnit an sit iuris tm̄ an iuris de iure.vel capit ꝓ simulatione. nos aūt q̄rimus de fictiōe ꝓprie sumpta et ō illa ꝓcedit qd dixi in qōne precedēti.per hec apitur via ad totā materiaz.

a b

Tatutum.

Primo declarat ꝯstitu tionē Bonifacij co.ti. q̄z sepe li. vj.q̄ ad collegia.scd̄o ibi cetrū.declarat eandē circa iegulares psonas sūma:vt in glo.in post vbū cathedralis eccl'ie adde vl' regl'aris. ¶ No.q̄ ex iurisditiōe ꝓuenire pōt emolumētū et dic Lap.q̄ emolumē tū ꝓprie est lucx molendini:s̄z gn̄al'r accipiaf ꝓ q̄libet ꝯmo ditate. Malachie.iij.et emolumētū q̄z custodiuim⁹ p̄cepta eius.de h̄ in glo.idē vbū in ea in fi.de testa.si hēdes . ¶ Se cūdo no. differētiā inter eccl'iaz cathedralē:regl'arē:et colle giatā:qōo aūt dicaf eccl'ia collegiata.glo.ij.tangit i et dico .ō.q.iij. ¶ Tertio no.qd nō tantū ad capitulū eccl'ie cathe dralis fit deuolutio iurisditiōis defuncto eius : s̄z ēt ad col legia aliarū eccl'iax deuoluif iurisditio suox prelatox s̄m Lau.de q̄ in clemen.ne in agro.ō.de sta.regu.vbi dico §.ab bate.q.j.et.iiij.sequētibus.h̄ tn̄ nō ꝓbaf h̄ : q̄z presupponit sc̄m:nec q̄ ad h̄ disputat qd iuris quāq̄z aūt h̄ gn̄aliter dicat de prelatis:tn̄ dic Pan.q̄ intelligif de platis pncipalibus p quox mortē viduat eccl'ia:qd ēt ꝓbaf in.c.q̄z sepe.vbi de hoc in glo.iiij. ¶ Quarto no.q̄ h̄ ꝯstitutio.nō est noui iu ris inductoria ꝓbat vbū declaram⁹:et i h̄ no.pncipiū gl. v. in h̄ vbo ex q̄ glo.no.singulariter differentiā inter corrigē et reprobare . Est enim corrigere cū reuocaf aliqd qd p̄t⁹ tenuit.de ꝯsan.et affi.nō dz reprobare cū declaraf aliqd nun q̄z tenuisse. ¶ Quinto no.q̄ expense debēt deduci et ille so le deducunf:de qbus de oo.et ꝯtu.finez et ibi glo. ¶ Sexto no q̄ aliqñ prelatus h̄z iurisditionez secularē.i. quo ad lai cos concor.in glo. in verbo secularis i ēt idē pau . et pro h̄ ne cle.vel mo.c.fi.li.vj. ¶ Septimo no.in ver.ceterx.q̄b cō suetudo dat iurisditionez ēt spūalez.de h̄.ix.q.iij. cōquest⁹. de fo.compe.cū ptinget. ¶ Op.q̄ ex iurisditione nō per ueniatur

a ¶ An due fi ctiōes. Add.l. primam. et ibi doc.C. ō dotis ꝓmi. Bar.l.l. singl'aris i pn. .ff.si cer.pe.et .l.si do.ff.mā. et l.l. si post .§. gener.ff.de iu. do.

b ¶ Consuetu do dat iurisdi. Adde abbas i .c.qm̄ el.l.ne p lati vi.su.et l.l. l.C.de emanci. lib.et Bart.l.l. viros.C. de di uer.offi.lib.xij.

nenia[f] ad emolumētū p.c.cū ab ol.de vi.⁊ hone.cle.So.in glo.in vbo iurisdictiōe. ponit ⁊ duplex exemplū tex.p quo ad emolumētū puenient ex penis pecuniarijs vel emēdis: ⁊ hoc est idubitatū. ⁊ de h in pcurdatijs q̄s allegant maxie in glo.c.lz.d penis. ¶ Scdo exēplificat glo.in emolumēto .s.in quota litis q̄ deberi pōt ex psuetudine. ⁊ h gl.reprobat p.c.cū ab ol. ⁊ idē Pau.q dicit h vez qñ emolumētū dire cte puenit ex iurisdictiōe. aliud diē si dātr aliqd gratiose puta si officiali capituli pmissiōe in possessiōe aliqd donat̄ pro sigillo.p h vltimo est qd dico.in sequēti pñtio: sz q̄ ad dictuz precedēs Gen.vl sentire q sportule possint d iure peti.per auc.de iud.§.nc aūt col.vj.⁊ ad.c.cū ab ol.de rescrip.statutū.§.insup li.vi.rñdet q loquimur in delegato pape. Idem Abb.reprobās opinionē frīs Aluari dicētis idē in ordinario qd in dlegato pape.p.c.j.nc.pl.vi.sunt qz fm Mat. est diversa rō:qz dlegatus pape dz gratis adiplere mādatū spāliter sibi scrip̄:sz ordinari[us] nō cognscit d mādato spāli pape. Itē qz in dlegato repitur expsse pbibitū p.d.c.statutuz §.insup.⁊ §.notariū:in ordinario nō pōt[est] ordinarius habere sportulas seu salariū:seu emolumētū nisi forte litigantes sint paupes d quo spe.d salarijs.§.1.v.si vo consuetudo opi.glo.⁊ pau.cōiter tenet̄ in.d.c.cum ab ol.vbi h fuit opi. hos.qz si dlegatus pbibet̄ g fortius ordinarius:in pñb[us] tñ curijs scda opi.suat̄.⁊ dic q vbi est psue.psit ordinarij licite recipere emolumēta:lz n.tutius facerēt abstinentes p.d. .c.statutū.§.insuper.⁊ p rōnes.ā factas tñ nō peccāt saltem mortaliter non abstinentes vt habeāt p sc opi.sūmoz doc. p h q no.ff.d re. iuris.l.cū prelatis.d post.c.vno li.vj.⁊ h nisi psue.eēt mltū imoderata:tūc.n.nō valēt.d psu.c.j.cū si ⁊ idem dixi d vi.⁊ ho.cle.cū ab ol dat̄ ⁊ stiū exēplū i emolumētis q̄ dant̄ officialib[us] ⁊ nūcijs vl̄ scriptorib[us] vel sīlib[us]. xiiij.q.v.nō sane ⁊ q no.iij.q.iij.offerat̄ in gl.i. qd dic pau. intelligi posse in ordinario nō dlegato.d.c.statutū.§.notariū:qd exemplū nō pvenit huic lre:qz tale salariū est ipsoz officialiū nec pseruat̄ successori. Itē sic intelligēdo nō pcedit pmissa distinctio inter ordinariū ⁊ dlegatū:nā ēt in dlegato pmittit̄ q soluat̄ notario.d.§.nōtiū. dūmodo ipe non pncipet vt ibi:vñ intellige h exēplū vt dic Matt.qñ d h salario notarioz seu alioz officialiū aliqd recipit iudex:⁊ tūc pcedit distinctio pmissa inter ordinariū ⁊ dlegatū: ⁊ dicit Mat.q ista salaria dicunt̄ sportule.xiiij.q.v.nō sane i auc. de iud.§.ad excludēdas. Refert tñ opi.fratris Aluari dicentis q sportule dicunt̄ ille tm̄ q̄ dant̄ iudicib[us]: vt no.iij.q.iij. offerat̄ in glo.j.dic q ēt ea q̄ dant̄ executoribus dant̄ sportule inter q̄s executores cōputant̄ notarij ⁊ alij officiales vt nuncij ⁊ similes.d.§.ad excludendas.q dixi i.d.c.cū ab ol. ⁊.q.ij. In h tñ nō est vis faciēda in vocabulo.ar.d pcur.petitio. ¶ Scdo oppo.q ex sigillo nō possit pmodū pvenire.d si.c.i.so.Sñū pcedit in spūalib[us] in qb[us] nō lz ēt p remuneratione laboris vt ibi no.⁊.i.q.ij.placuit.qd tenēt h pau. Gē. ⁊ Mat.vel fm Abb.ibi loqtur qñ pactū intercessit ante collationē bñficij d aliq̄ domino p sigillo qd fieri nō dz.d.c. placuit.h āt loquit̄ d eo qd recipit̄ p sigillo post collationes qd lz in.d.c.placuit.vel solue vt in glo.i vbo sigillo. qd pōt intelligi d sigillo vel ad vsuz cāri vel Scrmū. Et i p dicto intellige fm ea q̄ dixi i pñio pcedenti.q̄ ad scdm dcm no.glo. q ex psuetudine pōt induci vt scriptur a super Scru valdet̄ sigillo vt si eēt pfecta p nō tabellionē.qd decla plenı[us] vt nıpt de preben.post cessionē.d q̄ spe.d pba.§. vidēdū.v.x.vbi notant̄ casus in qbus credit̄ lris sigillatis. plus tñ credit̄ instrumēto:vt dic idē Spec.de istru.d edit.§.restat.ver.sz cuz lris.dic q imo puer qñ d h est psuetudo.p.c.cū dilect[us]: de si.instru. Quō aūt dbeat sigillū apponi.⁊ p quē ⁊ de forma sigilli:⁊ an qs possit sigillare sigillo[b] alieno ⁊ de multiplici sigillo psequit̄ h Pau.ea.q̄ no.Inno.⁊ Host. d fi.istru.c. j. Cōcludit aūt pau.q si emolumētū pvenit ex sigillo apposito noīe plati vel officiali hz locū qd h dic:sec[us] si officialis sigillū apponat noīe suo pprio:nō officij.⁊ in eo qd dic d sigillo iurisdictiōis ecclesiastice dic pau.idē si prelatus sigillabat sigillo capl̄i ⁊ officialis ēt se.vacant[e].vtit̄ eodem sigillo.

lxxiij.di.in noie dūmodo totū fiat nomine prelati ⁊ eius sit emolumētū. ¶ Tertio op.in eo.q reuocat psuetudinez ibi psuetudine q̄libet pñia nō obstante.⁊ nihil dicit d puilegijs vel statutis spālibus i de qbus dicit̄ in c.qz sepe.e.ti.lib.vj. ergo iperfecte declarat̄ illa pstitutio p istā. So.vt in glo. in verbo psuetudine. q̄ dicit q dz idē suppleri d psuetudinib[us] vel statutis:qz cū h declaret illā ⁊ p illius dictet psuetudinē ⁊ statuta g q h repetit de psuetudine pcedit ēt in statutis ⁊ psuetudinibus ⁊ cū hac glo.pcordat Pau. ⁊ Genz. Ex hac so.no.Lap.q si alicui statuto fit aliq̄ additio. idē iure intelligit̄ repetitū i additione qd erat in statuto q̄ ad penā ⁊ quo ad alia qd no.singulariter. ⁊ est rō,qz id qd venit p modū addendi fit,p illis cui addit̄.l.sed si manēte.ff.de p cario. Idē dicim[us] i iurisdictiōe pgata q hz mām pme vt no.de of.del. Pau.⁊ Gē.h fac ad mita. Uel scdo solue vt dic eadē gl.q h id qd dic h d psuetudie pcernit psuetudinē q̄ secuta eēt.c.qz sepe.e.ti.li.vj.q̄ tollere voluit h pstitutio. ⁊ alr̄ nō fuisset sublata nisi expressisset.de pstī.c.i.li.vj. Idez Pau.⁊ Gen.sed Lau.reprobat̄ qz cū.c.qz reprobaret cōsuetudines sequit̄ q psuetudo nō pōt iduci [a]nec inducta vz: ideo qd de ipsa nō expedit facere mētionē:p h qd no.de v. sing.abbate.in.si.vñ dicit q h vbū psuetudine q̄libet ⁊ c. respicit scdm vt tolleret psuetudinē q̄tenus de scō iducta foret idē anteq̄ vidisset Lap.psulerā in q̄dā qōne facti motus qz ex q̄.c.qz sepe dānat psuetudinē p h ifert̄ q nō rōnabilis cū aūt irrationabilis parebit.j.in.i.q.si nō est irrationabilis ergo nō tenet nec expedit de ipsa fieri mētionē.p.c.i.de pstī. li.vj.dūtamen sint rōnabilia. Itē induxit vbū deiceps positū in.c.qz sepe.in si.qd pcernit futura:⁊ p psequens restituit psuetudines inducēdas.p h de psue.c.si.⁊ qd ibi no.glo.pe.sz posset rñderi q vbū deinceps cōcernit abusum.vt.s.p illud c.pbibeat̄ in futurū talia fieri ēt si psuetudines prius inducte h pmitterent. Induxi ēt si psuetudines prius inducte h pmitterent. Induxi etiā qz cl̄a gñalis nō obstātibus psuetudinib[us] ⁊ c.q̄ ponit̄ in.d.c.qz sepe.nō tñ cōcernit inductas: sed ēt inducēdas qz lex semp loqtur.C.de here.l.arriani.de cuius nā est q cōcernat futura de pstī.c.si.⁊ h est verius ⁊ no.ad multa.p pdictis est q dico.i.de sepul.dudū.ad si.v. nos.ij.q.viij.⁊ per ibi dicta i aliq̄ limitant̄ pmissa. Tertio solui pōt fm Gen.vt h vba psuetudie q̄libet ⁊ c. nō referantur ad vbū declaram[us] qd est.h.sz ad vbū ptineret pxime pcedens.⁊ fm h nō sequit̄ q per hāc expssionē pmittat̄:qz puilegia vel statuta post.c.qz sepe valeant: sz h solutio nō bñ psonat textui qz de nā clausule est cōcernere dispositionē pncipalē nō autē accessoriā tñ de ap.scdo requiris.nisi aliq̄ rō specialitatis idocat fm no.ibi.⁊ eo.ti.inq̄sitioni.⁊ ff.de v. ob.l.tña.in.si. ¶ Quero que sint rō dubitādi h. So.vt in glo.in vbo declarantes:fuit eni rō pp opi. Jo.an.positā in .c.qz sepe.tenētis pñū. Rō dcidēdi colligit̄ ex opi. Archi. ibi posita q̄ oio psequitur h in gl.Et vt aperiant̄ motiua pncipale motiuū Jo.an.fuit ex q̄ deuoluebat̄ iurisdictio p consequētiā ⁊ emolumētū tanq̄ accessoriū.ad quā rōnē gl. nō rñdet:imo eā iustificat pfirmādo suā opi. sz Laud.respōdet q pcedit i his que sunt iustitie ⁊ necessitatis nō in his que sunt grē ⁊ volūtatis:vt h. Pan.adhuc clarius respondet q plenius repit̄ in accessoria q̄ in principali ⁊ i accessorio est specialis puisio q̄ derogat his q̄ ex vi iuris vel significatione vborum poterāt intelligi in clā.ad h.§.de eo qd certo loco.l.centum capue:⁊.l.si.de iureiuran.debitores i ⁊.c.cuz pringat.vbi de h.⁊.c.lz lib.vj.nā pvisionē iurisdictiōis qui habet sede vacante iurisdictionē deuolui restrigit alia dispositio dicēs fructus deberi pseruari futuro successori a q̄ speciali dispositione recedi non debet p nām accessorij quam rationē nos ap.⁊ pro ea.ff.de penis.l. sanctio legū ⁊ quod dixi de iudi.at si clerici in illa.q.an clericus possit corā laico cōueniri tenēdo qd notat qz dispositio generalis nō tollit speciales vt ibi. Itē vt dicit Paul.potest eē q iurisdictiōes exercent̄ p vnū ⁊ emolumētuz est alteri[us] vt pz in officiali alicuius q habz certū salariū ⁊ totuz emolumentū est pricipalis.p hoc.xxxi.di.si laicus vbi de h dño g cōcessio non venis

a ¶ Nō pōt ordinari[us]. Adde l.§.sic tibi quoqz i auc.d mā. p.in.gl.in v.p ter ei psonal.c. cū ab ol.de vi. ⁊ ho.cle.doc.l .c.statutum de rescrip.

b ¶ An qs possit sigillare sigillo alieno. Add glo.in.c.cōiter de re iudi. gl.l .c.canonici.de off.or.li.vj In no.l.c.i.d si.in str. Spe.in ti.d cita.§.1 de citatione.ver.lit tere.

c ¶ Et officialis se.va. Adde pñia oplo est verior sz abba.q capl̄z nō succedit in pñte spūal.nō petēte eps rōne sd dicāmēti abb.l .c.scripti.l.v. col.d elec.p gl. ibi i v. tpis do mi.in.c.i.v.pl. de maio.⁊ obe. li.sexto.

d ¶ Q̄ d psuetudo nō pōt induci. add Pe. d Ancha.l.c.i. de resci.⁊ l c. exstirpāde l.§.l. de pbe.⁊ abb.l cle.i.de pba.⁊ C.y.l.l.i.C.que sit long.psue.⁊ Bar.in.l.si mi hi ⁊ tibi.§.l.de lega.i.

aliud: & argumentū de successorio hʒ locū in habentibus omnimodā ꝯnexionē. qd dic vt dixi in. d. c. debitores. Gē. idē sequitur: qꝛ sepe aliqd hʒ onus sicut ꝯmēdatarius bñficij q habʒ onus: & tñ non facit fruct⁹ suos. no. Inno. de electi. dudum. ij. & no. de elec. nemo deinceps li. vi. qꝛ non est platus vt ibi no. & . xxi. q. i. q plures ad instar ēt illius cui pcuratio seu administratio libere ꝯcedit qꝛ tñ fructus non lucrat. ꝺ elec. is qui li. vi. Sic ēt tutor administrat bona pupilli: non tñ facit fructus suos. l. a tutoribus. §. pncipalibus. ff. de admi. tu. dic. ꝙ emolumētū est accessoriū iurisdictiōi qñ iurisdictio non potest aliter ministrari ꝯmode: & ꝗ ad illud tñ emolumentū qd oportet expēdi p tali administratore. p ꝭ de offi. dele. c. i. & c. ꝑterea. nec ꝭ ꝓhibet ꝭ imo expresse pmittit i eo qd permittitur deduci expēsas rōnabiles: qd ēt declaro plenius q. vi. & tribus. seq. p ꝭ ꝯcludo ꝙ ēt ante ꝭ. c. verior fuit opi. Archi. nō tātū p rōnē extrinsecā quā ponit glo. ſʒ ēt p intrinsecam stati dictā. ¶ Scdo q̄ro circa hoc qd si pretextu. opi. Io. an. aū. ꝭ. c. aliq pcepant emolumēta: dic Lau. ꝙ ex vi huius ex ca. in ṽbo declaram⁹ qd extēdit ad preterita. ꝺ electiōe cū in cūctis. §. sane poterit agi ꝯdictiōe hui⁹ capli. ad illa repetenda & illi dicunt incidisse in penā ꝯstitutiōis capitu. q8 sepe. ꝗ expresse dicit quicqd & cetera: sic nihil excludit ꝺ maioritate & obe. solute. fuisset ergo tutius in eis tali dubio & penali quā ēt periculoso potius abstinere de homicidio significasti. ꝭ puto ver respectu reuocationis occupatorū: qꝛ non fecerūt ea sua: sed ꝗ ad incurrēdā penā predictā dico: secus qꝛ poterant eē sine dolo pp opi. Io. an. validatā rōne. p hoc qd dixi. ꝭ. in. i. ꝯrio. ¶ Tertio q̄ro quid in eccl̄ia nō collegiata: vt ꝭ in glo. ij. & idē pau. ¶ Quarto q̄ro circa ꝭ quomodo sit eccl̄ia^a collegiata & qñ cognoscit. dic pau. & Mat. ꝙ collegiata est: vbi est collegiū simul viuētiū. p id qd no. xii. q. ij. qꝛ manumittit: & dic Mat. ꝙ qñqʒ hʒ ecclesia priuilegiū p qd ꝯstituit collegiata: & tūc planū ꝙ collegiata censet aliqñ nō hʒ priuilegiū: & tūc quādoqʒ ꝯstat i ordinatiōe fuisse statutū ꝙ ibi sint tres clerici vl̄ plꝛes: & adhuc habet p collegiata. x. q. c. i. ꝺ ꝯse. di. i. nemo. i. q. ij. placuit. qd nō vi ver nisi ordinatū fuerit ꝙ essent tanq̄ collegiū: alꝛs poti⁹ vident eē tanq̄ singulꝛes & vocant clerici^b simplices. de iure pa. postulasti. Quādoqʒ a pncipio nō fuit ordinata eccl̄ia p pluribus: & tūc nō habet p collegiata: nō sufficit ꝙ habuit dotē p sacerdote & vno clerico. de vi. & ho. cle. vt quisqʒ. de si. presby. pposuit. & dictis. c. placuit: & nemo. statim allegatis: & ꝭ nisi in ecclesia sint plures q sint in possessione collegij: nā tūc habet p collegiata & ꝺfendit in tali possessiōe donec aliud ꝓbet. de insti. cū venissent. Pōt aūt non collegiata fieri collegiata vel p ꝑscriptionē vel etiā p epm: vocatis tñ quoꝛ interest: alꝛ nō tenet epi dispō. ꝺ ma. & obe. inter ceteros: sic dicimus ꝺ vnione de q. xvi. q. vij. monasterium: & c. si ergo vult. de accu. si ꝯstiterit. de exces. prela. sicut vnire. de ele. nemo deinceps li. vi. tñ l. c. nemo deinceps c. si ꝯstiterit. potius dī de cōmēda^c. sed eadē est rō. Refert tñ Mat. ꝯtrariū fuisse obtētū. s. epm ex cā posse ecclesiam collegiatā inuito ꝑsono. & si sufficiūt facultates p. c. qñ. de vi. & ho. cle. & ita determinauit pe. de sanso. qd dico ver: sed intelligit collegiata sine ꝑiudicio ꝑsonarū. nūq̄. n. ꝑiudicari ꝑt iuri singularū ꝑsonarū nisi citent: nec pōt epo vel inferior a papa ꝑiudicare ꝑsonis secularib⁹ ēt ꝗ ad collationē: papa tñ posset p cle. literas. de preben. ¶ Quinto q̄ro an in bona cōi hus plato & c. pcedat ꝭ dispositio. glo. in ṽbo dumtis inducit opi. Archi. tenētis ꝙ nō per iura allegata in gl. ꝯtra qd inducit glo. hanc liam. ibi: vsꝗ vndecūqʒ: & cū glo. vl̄ ꝯcordare Mat. ſʒ pau. & Gem. tʒ opi. Archi. & ad liaꝫ ibi vndecūqʒ. dic ꝭm pau. ꝙ illud gñale restringit p ṽbum qd ad platos: qꝛ nō dicit ad collegia: vult dicere ꝙ tex. loqtur de obuenientib⁹ vndecūqʒ ptinētib⁹ ad platos. s. solos alꝛs nō pñt dici talia ꝗ debeāt reseruari successori. pro opi. Archi. faciūt. c. viii. ne se. va. lib. vi. & c. vi. de reg. e. li. ꝗ allegat glo. faciūt aūt sic qꝛ l illo. c. dī ꝙ capl̄m succedit in collatione bñficioꝛ cōiter spectātē ad epm & capl̄m: iʒ collatio est fructus iuris ꝯferēdi: & p ꝯñs plature eius rōne ppetua ꝯferre. p ꝭ qd no. Inno. de elec. cum ana. & ꝺ resti. spo. l illis de turrepa. ꝯsultatiōib⁹. sic ꝗ i ꝭ fructu cōi succedit capl̄m: ita succedit & in alijs oībus. Ego in q̄da ꝯsilio dixi distinguendū: nā qñqʒ fructus cōes ꝯsistunt l aliq̄ indiuisibili: & tūc pcedit opi. Archi. & sic loquunt iura pallegata ꝗ dicūt ꝺ collatiōe bñficij ꝙ cōiter spectat ad platū & capl̄m: nā emolumentū qd est ꝯferre est indiuisibile: qꝛ non pōt titulus bñficij p parte tribui. ꝺ ꝑbē. maioribus. nec recipit ꝭ emolumētū aliquā extimationē: qꝛ spūalia p tēporalia nō extimant. de re. pmu. ad q̄nes. nec ꝗ ꝯtingat caplʒ ꝑuari iure suo sine culpa: nō pmittit & de iure disponit vt se. va. capl̄m succedat aliqñ aūt tale emolumētū cōe ꝯsistit in re diuisibili & tūc ps capituli sibi subueniet. ps aūt epi reseruabit successori futuro: nā ꝗ ad hanc partē epi pōt ꝭ emolumētū cēseri nō cōe & ita est p hac dīa fac. ff. de vsufr. l. vsufructuarius viuarij. § si in viuarijs vbi vsufructuarius viuarij. i. loci in ꝗ fere sunt incluse vt pisces vl̄ aues satisfacit finito vsu reddēdo tātūdē numero ēt & si nō reddat eadem capita: & ꝭ pmittit pp difficultatē destrictiōis. i. distinctionis seu cognitiōis: ita & i pcedēti mēbro ꝓpter difficultatē separatiōis fruct⁹ cōes obueniunt capitulo. secus ꝗ erit qñ ꝭ rō cessat. ¶ Sexto q̄ro qꝛ dicit expensas rōnabiles deducēdas. ꝗ sint rōnabiles. gl. in verbo expēse solum dādo exēpla de expēsis p salario qd datur officiali. dat alia exēpla: & dicit pau. ꝙ vacāte sede soluētur salaria ꝯsueta pcuratoꝛ & aduocatoꝛ qꝛ lʒ eccl̄ia tūc nō litiget ne se. va. c. si. tñ tūc magis indiget ꝯsilijs. Idē dic de sindico quē vʒ habere eccl̄ia de sindi. c. vno. dicēs ꝙ isti habebūt salariū ēt tpe ꝗ litigat eccl̄ia. ar. ꝺ of. or. ꝑsenti. §. porro. li. vi. dic ēt pau. p verbō deducātur ꝙ ꝗ ad expēsas rōnabiles poterūt illi q pceperūt emolumēta vti retētione. ff. cōmo. in rebus. §. ꝑnl. de pig. ac. si necessitas: hac aūt deductione dicit ꝙ dicte expense debēt nominari peti in libello. de ꝭ in Spe. de expē. §. i. ṽ. & no. in eo aūt ꝙ glo. vt ꝑdixi dicit ꝺ officiali dic vt i precedē. q. ¶ Septimo q̄ro circa id qd dixi i ꝯxi. q. qd si capl̄m sede vacāte ꝯstituit officialē vnū ex canonicis nunqd debeat salariū de bonis ptinētibus ad platū. vr̄ ꝙ nō p. c. qꝛ sepe. e. ti. li. vi. nā si capl̄m exercet iurisdictionē suo noie & per se nihil pciperet vt ꝭ: & ibi ꝗ nec iste canonicus q est pars capli & q cēset habere iurisdictionē suo de offi. or. irrefragabili. §. excessus. Item qꝛ glo. dicit salarium deberi officiali: nō videt hoc pcedere etiā presupposito ꝙ esset nō canonicus: qꝛ talis officialis cēset ordinarius: vt no. xv. di. perlectis: & probatur de offi. vica. licet. li. vi. vbi etiaꝫ no. glo. sed ordinarius nihil recipere debet preter spontalias in auē. de litt. §. ad excludendas. viij. col. iij. q. iij. offeratur. ꝺ vi. & ho. cle. cum ab omni. In contrarium qꝛ non debet cōstitutus vicarius militare suis stipēdijs. ꝺ prescrip. cū ex officij. negari enim nequit procuretur vtilitas prelature per talem officialem. prelatura ergo que sentit emolumentum sentiat & onus regula qui sentit. lib. vi. pro hoc optime. de of. or. presenti. §. porro eo. li. & hoc tenet Pau. ad cōtraria respondet ad primuʒ ꝙ non est verum ꝙ si non est canonicus dicat habere iurisdictionem: sed potius nomie capituli. Ad aliud respondetur eodem modo: ꝙ licet sit ordinarius nō est talis ꝙ habeat iurisdictionem suo nomine: de quo solo loquuntur contraria: & dicit Pau. ꝙ in hoc officiali nō deducuntur expēse quas domi erat facturus sicut dicimuꝫ de expensis iudicij: vt no. ij. q. i. in primis. facit de rescrip. statutum. §. insuper. lib. vi. ad hunc tex. & c. qꝛ sepe respondetur ꝙ potius faciunt pro: quatenus hic permittitur & deducantur rationabiles expense & tales non possunt dici irrationabiles. est enim commoduꝫ vt deputetur vnus & nō exerceatur iurisdictio per totum capitulum ꝓpter difficultatem congregandi capitulum & discordiam que posset occurrere inter singulos. ar. de pcura. si duo. li. vi. ¶ Octauo q̄ro qd si capl̄m dat delegatū ad vnaꝫ causam: nunqd iste habebit expensas de bonis ecclesie vacantis. So. pau. remittit: dic ꝙ sic & fortius q̄ in casu ꝑcedenti. de quo in Spe. de salarijs. § i. ver. porro. & de rescri. statutū. ver. insuper. li. vi. ¶ Nono quero quid si sede vacante aliq̄ esculenta^c vel poculenta donantur

a ¶ Quō fit ecclesia. Add ho. sti. l. c. dilecta. de exces. prela. Et io. an. in. c. nobis: d. iure pa. Et inno. in c. postulasti. c. eiis.

b ¶ De ꝯmendis. adde ꝺ materia ꝯmende gl. fi. in. c. qui plꝛes. xxi. q. i. abbas. & scribentes. i. c. nobis olim. de electio.

c ¶ Esculenta vel poculenta. Adde in. c. cū ab ol. & quod ibi doc. ꝺ vi. & ho. cle. & in. c. statutum. de rescrip. & ibi doc.

doñanł capło. dicit Pau. q̄ si ex mera liberalitate nō expe
dit q̄ reseruet futuro successori: secus si rōne debiti vel pstā
tionis ad quā teneret tribuens: pro h. d. c. statutum. §. insup.
¶ Decimo quero in v. ceteꝝ nunqd qd dicit de singularib⁹
psonis pcedat in psonis ipsoꝝ collegioꝝ. gl. in v. singłares
arguit pro ꝛ contra: cōcludit tamē q̄ si notans ꝯponētem qui h
debuisset declarare. pau. idem ꝛ Gen. q̄ est veꝝ: nec in h de-
bet notari. i. redargui ꝯponēs. dico enim q̄ vbū singulares
solum loqtur de singularibus psonis ipsoꝝ collegioꝝ non
de extraneis: q2 v. ceteꝝ venit exceptiue: vt. s. pmisit tm̄ de col-
legijs vt ergo exceptio sit de regula sm̄ no. p Dy. in probe
mio regulaꝝ: lib. vi. q̄ dicit singulares psonas necessario i-
telligitur de personis ipsoꝝ collegioꝝ. ¶ Undecimo que-
ro qd si ad personas singulares ptinet iurisdictio nō ratiōe
dignitatū sꝫ rōne personatuū vel officioꝝ. glo. qd si. so. q̄
idē ꝛ cū ea idē Gen. pro h q2 eadē est rō de prebē. h mēta.
¶ Duodecimo quero qn̄ pertinet ad eos rōne dignitatuꝫ:
as referat: an dignitas sit i eccl'ia: an extra ecclesiā. glo. eadem
soluit q̄ nō. Idem pau. ꝛ Gen. p h q2 siue in eccl'ia siue extra
ecclesiā sit dignitas est: ꝛ h lra indistincte loqtur de h de p-
ui. q2 circa: de ma. ꝛ obe. solite: dignitas aūt respectu dignitatis
non referat: as sit in eccl'ia: an extra: tm̄ respectu collegij bñ re-
fertur: ꝫ enī h probibeat collegiū eiusdē eccl'ie non sic alteri-
us: vn̄ dicit q̄ si de ꝯsuetudine iurisdictio cū emolumēto de-
uoluit ad capłm alterius eccl'ie locus huic est sim. q2 c. sepe
non respicit extraneos qui nō sunt de eodē collegio: q̄ dec ista
declaratio. ¶ Decimotertio qro que est rō q̄ singulares per
sonas rōne dignitatū pōt ptinere iurisdictio cū emolumēto
nō aūt pōt ptinere ad ipsas rōnes suaꝝ personaꝝ. So. sm̄
Pau. rō est q2 de iure cōi succedit capłm in iurisdictiōe: ad
h. l. de heren. cle. i. ꝛ sic perceptio emolumēti solo versat in
pscriptione seu ꝯsuetudine qd probibet: sed qn̄ ad singula-
rem psonam siue ipsius collegij: siue extra rōne dignitatis de-
uoluitur iurisdictio ex iure spāli: tūc non tm̄ pceptio emolu-
menti: sed ipsa iurisdictio est in pscriptione ad quē ergo ptī-
net iurisdictio pōt ptinere ꝛ emolumētū: quasi dicat Paul.
q̄ pceptio emolumēti est iseparabilis iurisdictione: vn̄ tꝫ q̄
non possit pscribi vt pcipiat aliqd emolumenti per eū q nō
pscribit iurisdictionē. pro h. c. q2 sepe: qd no. ꝛ ad h notan-
ter fac iste tex. qui dic de personis ad quas rōne dignitatū spe
ctat iurisdictio cū emolumēto. Ubi no. q̄ nō suffic prescribe
re iurisdictionē nisi prescriberet ꝛ emolumētū. pro h glo. in
vbo emolumēto que dic secus si iurisdictio tm̄: quā singula-
riter no. nā per hāc gl. ꝛ per pdictam dico q̄ pscribi pōt iu
risdictio sine emolumēto: sed emolumētū sine iurisdictiōe nō
q2. c. q2 sepe: ꝛ istud pmittūt h solū qn̄ prescribitur iurisdi-
ctio cum emolumēto. Itē pro rōne diuersitatis qre sec⁹ quā
do ad personas collegioꝝ ptinet iurisdictio rōne dignitatū.
dic Gen. q̄ h operat ꝯnexitas ꝛ ꝯiunctio que est inter capi
tulū ꝛ prelatū. de testa. reqsiti. de his que si. a pla. nouit. p-
pter quā capłm dr vicarius epi sede vacāte. de rescrip. cum
te: vbi h no. Inno. nā h ꝯiūctio opat q̄ nec ipꝫ collegiū: nec
singulares psone ipsius rōne et ꝯsuetudines pñt pcipere ta
lia emolumēta q2 nō posset hēc bonā fidem que ꝯiūctio ces
sat qn̄ rōne dignitatum: nā ꝛ alias videmus q̄ pñlegia cō
cessa rōne dignitatū nō tollunt: sed ꝯcessa rōne psonaꝝ sic:
de rescrip. c. si. li. vi. ꝛ alibi mandatū scīn de prouidēdo ali-
cui de bñficio spectante ad collationē capłi cōiter vel diui-
sim: ꝫ ꝯcernat collationem spectantē ad singulas: nō tamē
ꝯcernit si rōne dignitatū ptinet. de pben. mādatū: li. vi. Itē
fauorabilius cēset ius ꝯpetēs rōne bñficij q̄ psone. ar. c. tꝫ
nobis. c. n. i si. Ge. q̄ oēs rōnes sūt bone ꝛ pulchre: sed ime
diata ratio ē q2 qn̄ iurisdictio ptinet rōne dignitatū singula-
res psone q ad h cēsent tanq̄ extranei per argumētum de
tanq̄ ad alterā de ꝯces. pben. postulastis: de ap. a collatiōe:
li. vi. ¶ Decimoqrto qro vt i gl. in v. spālit ꝛ solue vt in eas
quā no. pro exemplis que ponit.

Tam concessa. Elicita fuit ex rōne. c. ꝯstitut⁹ de ꝯces. pben. Lau. ꝛ Gen. ꝛ sic sumat vt dic gl. vel per alia vba non tꝫ licētia ꝯcessa religioso de ꝯsentien-
do electioni si q̄ de ipsa fiet. hoc dicit quo ad titulū. Unalis
etiā sumari posset addēdo post verbū electiōi vel ꝓuisioni
seu cuicūqꝫ dispositioni ad bñficiū. Primo constitutiōis
rō. Scdo ꝯstitutio ibi: nullus. ¶ No. ambitionē reprobar-
ri. pro h. vij. q. i. §. ambitionis. c. ti. auaritie: ꝛ. c. quoꝝūdam:
lib. vj. ꝛ hoc maxime in assequendis beneficijs que debent
dari non penitentibus. xl. dist. ante omnia. viij. q. i. in scriptu
ris. vbi de hoc. de elec. qualiter. ff. q̄ cuiusꝫ vniuer. l. item eo
rum. §. si decuriones. C. de epis. ꝛ cleri. l. si quēquam ꝛ hoc
maxime in religiosis. d. c. quoꝝūdam: in princi. ꝛ hoc in gl.
antepenul. ¶ Secundo no. quod non est aperienda via vi
cijs: sed potius precludenda. C. de indi. viduitate. l. ij. in fi.
si aduer. vendi. l. i. de iureiuran. si vero: ꝛ. c. contingat: vt ec
cle. bene. c. vno. in fi. de concessio. preben. detestanda: libro
vj. ¶ Tertio no. quod aliquid licet in specie quod non li-
cet in genere: hic enim reprobatur licētia generalis: ad hoc
ff. de acqui. here. l. si quis mihi bona. §. iussum. ver. sed ve-
rum: alibi econuerso: de offi. ordi. si sacerdos. vbi de hoc in
gl. ij. ꝛ ibi dixi: proprie tamē hoc non colligitur hic per id
quod dicit gl. in verbo si quā. qd. l. declaro. q. x. quia etiam
licentia specialis ꝯcernens futurā electionē reprobatur h.
¶ Quarto no. q̄ verbum volumus inducitur nouum ius
ꝛ hoc iuncto eo qd dicit. i. glo. dicens hoc esse nouū ius. p
hoc qd no. l. de offi. vica. cle. vna in glo. singulariter hoc p-
batur in ver. volumus: ꝛ ibi dico in tertio notabili. ¶ Quin-
to no. q̄ licētia non debito modo cōcessa non est licentia ꝛ
per omnia habetur pro nō existente. pro hoc. ff. de reb⁹ du
bijs: l. quotiens. de transla. c. ij. ꝛ qd no. xxiij. q. v. notificasti
ꝛ. l. de pe. cle. ij. §. scientie: in glo. ita q̄. ¶ Quero q2 dic de
religioso qd de clerico seculari videtur secus: ex quo spec-
fice dicit de religioso vt quia de religioso probibetur taci-
te permittere quod videtur de seculari. de ꝯsum. nōne: qd
tenet gl. vlt. ibi per qd videtur q̄ subtiliter ponderat qd in
clerico seculari. intellige de habente beneficium: alias si non
esset tm̄ dubium non est necessaria licentia quo ad consen-
tiendum electioni etiam facte ad beneficium alterius dioce
sis: sed solum quo ad transitum faciendum. at de transitu h
nihil dicitur. Idem Pau. dicēs q̄ si clericus secularis trā
sit ad eccl'iam eiusdē epatus sufficit licētia tacita. i. q̄ supior
non prohibeat. lxx. di. c. i. ꝛ. ij. ꝛ qd no. gl. viij. q. i. Placuit
xix. q. ij. alienuꝫ. xxi. q. ij. qm̄. de quo in. c. admonet. de renū.
sed si ad aliam diocesim tunc requiritur expressa licentia: ꝫ
vt no. i. d. c. admonet: de facto se transferant clerici nō acce
pta licentia: ꝛ tenet translatio in eoꝝ preiudiciū. q. si habēs
curatū ꝯsequitur aliud curatū in alia diocesi sine licentia su
perioris vacat primum beneficium quo ad ipsum: sed non
quo ad superiorem pmūꝫ quin possit reuocari vt dixi i. d. c.
admonet. ꝛ p hoc. vij. q. i. nō opꝫ. ꝛ. c. si vero: vbi idem no.
¶ Opp. ad hoc de. c. ꝯstitutus: de ꝯces. prebē. vbi prob he
tur concedi potestatem conferendi beneficium vacaturuꝫ:
ergo probibetur ꝛ licentia acceptandi. So. vt in glo. vlt. in
fi. q2 ibi de potestate actiua: secus de passiua que aliqñ per-
mittitur vt in iuribus in gl. allegatis. vel rñde melius q̄ in il
lis iuribus ꝛ silibus licentia acceptandi non pōt parare viā
ad vacaturam: q2 solum remouet impedimentum: non autē
aliquid inducit pone exemplum datur licentia epo si eligi
tur in aliam dignitatem q̄ possit acceptare per hanc licenti
am nihil inducitur: sed solum tollitur impedimentum: sꝫ li-
centia seu ptās actiua aliqd inducit q2 datur ptās ei qui pri
us non habebat: ideo pōt aperiri via ad vacaturas qd pro
hibet. c. ꝯstitutus. Lau. ꝛ Gen. pro h q̄ h ele. nō hēat locuꝫ
nisi in religioso inducāt q2 magis iputat ambitio religiosis
q̄ alijs. c. ti. quoꝝūdam: li. vi. Itē q2 nec de ꝓpinqꝫ: nec de remo-
tio: nec simplr talis dꝫ obtinere licētiā a supiore donec locū
inuenerit ad quē trāsferat de regula: nec religiosi: p h qd no.
Inno. de renū. c. si. sed his nō obstātibus: tꝫ contrarium dicens
idē i clico seculari curato eccl'ie obligato qd in religioso
ar. de. c. ꝯstitutus: sed qd predixi verius est qd et tꝫ Jo. de
lig. ꝛ rñde ad. c. constitutus vt pdixi: vel dico de potestate

¶ Uerbum volumus. adde gl. i. v. volum⁹ i cle. vni. d offi. vica. gl. i v. vo lumus in cle. i. de cens. abb. in. c. sedes. d resc. i. v. col. ꝛ p eū dē gab. i. c. i. de confessio: ꝛ i. c. ad audientiam. de rescrip.

actiua repit expresse ꝓhibitū ibi.de pastius aūt nō nisi q̃ ad religiosum vt h. ¶ Scḋo q̃ro a quo supiore dȝ religiosus obtinere licētiā. Pau.dic̄ ab imediato:puta ab abbate si ē monachus.xviij.q.ij. quā sit.vbi no.glo.ꝙ monachus sine licētia abbatis nō pōt eē papa.ꝛ idē no.xvi.q.i.ne p cuiuslibet:qḋ dic vt dico.I.e.q.pt tñ eē cubiculari⁹ epi.ij.q.vij.cū pastoris:de accu.nulli. Idē Den.q̃ ad id qḋ dixi de supiore imediato.p h.c.si religiosus.e.ti.ꝛ.c.quē sit:libro.vj. Mat.dic̄ q̃ ad mēdicātes supiorē eē gnālē sui vel ministꝛ: p.c.q̃rūdā.§.i.e.ti.li.vi. Quo ad nō mēdicātes :dic̄ ideȝ qḋ Pau.ꝛ Oē.l.ꝙ ita dȝ itelligi d imediato:p id qḋ no.Inn.d renū.c.si.ꝛ Archi.i.d.c.q̃rūdā.ꝛ Io.mo.d pbē.cū singulis:li.vi. In eo aūt qḋ dixi.ā.e.q.ꝙ monach⁹ sine licētia abbatis nō pōt eē papa. Cōtrariū tȝ Ppe.d ancha.ꝛ idē tenuit.e.ti.lȝ:nā electio in papā a duab⁹ ptib⁹ nulla obstat exceptio d.c.lȝ:ꝛ lȝ dicaꝛ ꝙ monach⁹ nō hȝ velle.e.c.ti.si religiosus:li.vi.illḋ tñ ē pfectionē:sed ꝯsensū nālē ve hȝ.d spō.c.vno.lib.vi.sic ꝛ alr:dic̄ gl.C.de bo.li.auc.idē ēt ꝙ lȝ monach⁹ dēaꝛ p mortuo:nō tñ q̃ ad comedēdū qḋ ē dicere ꝙ fictio ista ꝙ dēaꝛ p mortuo nō attēdiꝛ vbi suffic̄ aliqd fieri ƀm nāȝ. Cū ꝙ in electiōe pape attēdaꝛ vitas nālis ꝛ sublata sint iuris ipedimēta.d.c.lȝ:ꝛ.c.vbi piculū:li.vi.sufficiet ꝯsensus mōachi ēt iuito abbate:lȝ honestū sit ꝙ postulet ab abbate. ¶ Tertio q̃ro si istitutio regule vl ꝯsuetudo loci hȝ ꝙ petaꝛ licētia a supiore nō ꝓrio.dic̄ Pau.ꝙ tūc ab illo peti itellige sꝫ ꝙ illa institutio vel ꝯstitutio teneat. ¶ Quarto q̃ro pone ꝙ tpe electionis religiosus erat mōach⁹ vni⁹ mōasterij aliquā ꝯsentiat trāsit ad aliḋ mōasteriū qa dabit liciam. dic̄ pau.ꝙ per trāsitū itelligiꝛ renūciasse iuri acqsito p electionē:nā ēt bñficio qḋ hēt plene renūciare itelligereꝛ d voto p tuas.p hoc .ā.d rescrip.gr̄a:qḋ nō ꝓcedit i eo q igrat electionē d se fcāȝ iscientē aūt adhuc posset argui ꝙ nō itelligaꝛ renūciare. Et aliḋ ꝙ extra scholaris hñs bñficiū fiat religiosus:q2 tūc ꝓpriam dimittēdo seculū itelligaꝛ renūciare bñficio:vt l.c.p tuas. Aliḋ si extra religiosus elect⁹ ad bñficiū cur⁹ ē capax trāseat ad aliḋ monasteriū.nō eni fit plus religiosus q̃ erat: qa cessat rō pmissa:sꝫ psupposito ꝙ nō itelligaꝛ renūciare. dic̄ pau.ꝙ supior scḋi monasterij i cui⁹ ptāte nūc ē dȝ dare liciaȝ ad h.xix.q.i.c.ij. ¶ Quinto q̃ro i eo ꝙ dicit d licia qd ē licia. dicit Lau.ꝙ ē gr̄a ꝯcessa alicui p quā sibi lȝ ꝙ pri⁹ nō licebat ꝛ dē a liceo lices.p h.xiij.q.i.§.i.i fin.ibi oia mihi licent ꝛ ē.p h iferꝛ ꝙ ex q̃ semel ē ꝯcessa ppetuo durat nisi ad certū vsū vel ad certū tps ꝯcessa sit.p h d cōmodato.c.vno.d ꝓbē.si cui:li.vi.dȝ eni tanq̃ gr̄a ampliari.d reg.iu.odia.li.vi.ꝛ h dicit Oē.ꝙ ex q̃ ꝯcessa ē nō pōt sine cā reuocari.C.d cōdi.ob cau.l.si petēdi.lxxij.di.c.licū regula mutare:lib.vj.qḋ nō puto vez dūmodo reuoceꝛ añ actū ꝯsumatū:ꝛ h q̃ ad casuȝ hui⁹.c.q2 nō dēsinit monach⁹ eē sub abbatis impio quāuis ex licia ꝯsensit electiōi:imo nec post ꝯsensū añ ꝯfirmatiōnē:tñ post ꝯsensū q2 res nō ē ampli⁹ itegra nō pōt abbas reuocare. Itē ꝛ añ ꝯsensū si reuocat sine cā possit supior eā approbare. Ex pdictis ēt iferꝛ ꝙ mortuo ꝯcedēte liciam nō ꝓ h expirat licia.p h qḋ no.Inn.d cle.nō resi.cū ad h:lȝ gl.videaꝛ ibi sentire ꝯtrariū:sꝫ vi⁹ ē pmū qḋ tenēt Lau.ꝛ Oē.ꝛ ex h dic̄ Lau.ꝙ ille q hȝ liciam possit a q̃cūq; epo recipe ordines potens eos recipe:lȝ epo suus moriaꝛ.itellige d suo epo q ꝯcessit liciam.p h ē.c.si cui pallegatū:ꝛ q2.c.cū ad h vt facere. In ꝯtrū dicit ꝙ ex cā bñ pōt reuocari vt ibi ꝓbaꝛ ni p ꝯcedēte q̃ etiā p successorē:sꝫ sine cā nō nisi vt pdixi. ¶ Sexto q̃ro circa ꝓxie dcā nunqd regulariter oia licēāt q̃ nō ꝓhibenꝛ vl nunqd poti⁹ oia cēseanꝛ ꝓhibita nisi spāliter sint cōcessa.dicit Lau.ꝙ oia licēt q̃ nō repiunꝛ ꝓhibita nisi sint ꝯ legē nālē sicut illḋ nō facies alteri ꝛ ē.vel ꝯ pceptū supioris cui pareri dȝ:d maio.ꝛ obe.si qs:ꝛ.c.illḋ.lxxxix.di.ad h:dic̄ pleni⁹ vt dixi i.c.ij.ver.sed neq;:de trāsla. ¶ Septimo q̃ro q2 df i tex.d electiōe vel ꝓuisiōe:qd d postulatione vel alio mō ꝓuidēdi.gl.i v.ꝓuisiōi.dicit idē:q2 vbū ꝓuisiōi latū est ꝛ ē.vt i gl. Pau.idē eadē rōne ꝓterq̃ q̃ ad postulationē in q̃ nō reqriꝛ licia:q2 postulat⁹ nō dȝ ꝯsentire postulatiōi eo.ti.cupiētes.§.denique li.vi. ¶ Octauo q̃ro nunqd gnāliꝛ ꝓcedit h dispositio quo ad electionē vel ꝓuisionē cuiuscūq; bñficij. Pau.ꝙ nō:q2 si religiosus eligiꝛ ad secularē dignitatē vel ꝑsonatū nō curatū nō pōt ad h trāsire ēt cū licia superioris:vt no.de sta.mona.qḋ dei:ꝛ d regula sup eo. Itēȝ si eligiꝛ ad platurā alteri⁹ religiōis.d.eo.cle.dic ergo ꝓcedere qḋ h dicit vt sufficiat licia qñ nō subest alia ꝓhibitio vt si religiosus est electus ad epatū.d.cle.i.vel ad bñficiū curatū.de sta.mo.qḋ dei:vel ad platurā eiusdē religiōis vel hbitus.d.cle.i. ¶ Nono q̃ro circa h: an possit monachus[b] transire ad religionē laxiorē:ꝛ cuius licia reqraꝛ sol.ma. vꝛ tenere id qḋ dicit gl.de regula.nō est:ibi tȝ ꝙ ex cā pōt ad parē vel minorē religionē trāsire cū licia solius abbatis:d q̃ plene dixi:de renū.c.si.vbi tenui ꝯtrū:ꝛ dic vt ibi. ¶ Decimo q̃ro qd si ꝯcediꝛ licia religioso de ꝯsentiēdo electiōi faciēde respectu certi bñficij vꝛ valere q2 h solū dānat licētiaȝ ꝯcessam gnālr vt ꝓbat vbū si quā de ipso ꝛ ē.ꝛ tūc est ratio huius:disponēs cā quā ponit glo.i vbo si qua.dic ꝯ vt dicit eadē glo.q2 etiā in tali licētia subest rō ambitiōis sup q̃ fundaꝛ tex. Idē sentit Pau.per id qḋ dico in se.q.q2 rei q̃ nō est nō daꝛ priuilegiū.ff.de iure codi.l.qdā referūt.d despō.ipub.ad dissoluendū:ꝛ qḋ ibi no.de eccle.edi.ad audiētiā.ꝓ h ꝙ ibi no. Ioan.mo.de ele.si ꝯfirmationē:lib.vi. reqriꝛ ergo ꝙ electio sit iā facta.pro hoc ista lr̄a que nō distinguit inter spālē licētiā ꝛ gnālē.pro hoc etiā q2 potius videretur ꝓhibēdū in spē q̃ in gnē ꝓpter maioritatē ambitiōis ꝛ minora scādala que surgere pūt ex speciali licētia. ¶ Undecimo q̃ro qd si electio facta erat ante traditā licentiā. licentia tamē fuit tradita in gnē.gl.in vbo nullius dicit ꝙ nō tenet. Idem Pau.per rōnē:de qua in glo.q2 dȝ h licentia ꝯcedi super certo.pro hoc de ꝯces.pben.cle.vna.de rescrip. ad h. Et spāliter de elec.seu ꝓuisione iā facta eo.tit. si religiosus ij.rñ.lib.vi.rei eni que nō est vel ē:nesciꝛ nō dat ꝓuilegium.ff.de iure codi.l.i.de despō.impub.ad dissoluēdū vbi de h de eccle.edi.ad audientiā.ij.xxxij.q.ij.qḋ vo:de ꝯse.di.iiij.si baptizate:ꝛ sic dȝ dari licia ꝯsentiēdi tali electiōi vel ꝓuisiōi facte de ipso in tali ecclīa. ¶ Duodecimo q̃ro qd si ex vi licētie ꝯcesse ꝯ formā huius cle.ꝯsentit religiosus electioni.gl.vlt.in pn.dicit ꝙ est locus pene.c.si religiosus:ꝛ sic ē perinde:ac si liciam nō hēret:qḋ no.qa per hoc inferꝛ ꝙ si aliq̃ pena est iposita in casu alicuius actus reqsiti deficiētia hȝ locū ēt si actus iteruenit si de iure nō tenuit:ꝛ hoc surgit ex eo q2 actus minus validus ꝛ ꝯ ius attēptatus est nullius roboris:ꝛ hētur pro nō existēte. ¶ Decimotertio q̃ro qd iuris añ hanc cle.so.vt in ea.glo.vl.v.ꝛ satis vsq; ad v.p qḋ vꝛ ꝛ in eo ꝙ iducit no.de renū.c.si. Idē Pau.p idē exēplum qḋ ponit gl.dicit tñ ꝙ nō est ꝯsulēdū plato ꝙ det liciaȝ monachis trāscēdi ad aliud monasteriū si nō hēt paratū si talis licia tradiꝛ nō est oīo reprobāda.nō eni pōt dici subesse ambitione cū possit trāsiens duci lege spiritus.xix.q.ij.due:de regula.lȝ:ꝛ iō etiā hodie per hūc tex.nō reprobaꝛ licia talis sed secus in licia acceptādi bñficium in quo subest ambitio. ¶ Decimoquarto q̃ro circa ꝓxime dicta si cū licētia ꝯcessa monacho gnāliter trāscendi ad strictius monachus trāsiuit cuius sūt bona post liciam añ trāsitū p eū q̃sita.dicit pau.ꝙ prioris monasterij per id qḋ no.Spec.de sta.mo.c.i.v.xl.ꝛ ver.idē sentit in ver.vi.ꝛ ver.xiij. ¶ Decimoquinto quero stāte casu pmisso ꝙ fuit ꝯcessa licia trāscēdi ad aliḋ mōasteriū:qd si adiecit ꝯcedēs ꝙ nō possit deiceps stare i tali ciuitate vl loco.dic̄ pau.ꝙ h nō tȝ q2 refert ad tps q̃ religiosus erat sub ptāte alteri⁹ cui eū oportebat obedire.ar.ff.d penis.l.vl.de postu.l.puto.§.si.de sepul.lȝ.§.vlt.lib.vi. qḋ ꝓcedit respectu tēporis quo factus erat monachus alterius monasterij:sed an fiat monachus alterius vꝛ standū ꝓhibitionis q2 nō desinit esse sub ptāte pmi monasterij pro quo ē qḋ dixi in pce.q.nam subditus epi lȝ sit in alia diocesi non desinit eē subdit⁹:ꝛ pōt excōicari vt dixi.d.c.si.d so.ꝯpe.ꝛ ꝓbaꝛ vt lit.nō ꝯte.iue.meli⁹ de ap.cū sit romana i si. ¶ Deciosexto q̃ro si religioso fuit aliqd relictū sub ꝯditiōe ꝛ añ cōditiōe euētū sit epūs cui acqriꝛ legatū:dic̄ pau.ꝙ epatui:q2 l istonib⁹ fideicōmissis ꝛ legatis attēdiꝛ tps ꝯditiōis euenientis .ff.d reg.iur.

a ¶ Qḋ lȝ monachus. Adde c.placuit.el.ij.xvi.q.i.glo.in auc.idē C.d bo.q̃li.ꝛ spe.i ti.d teste.§.i.v.itē excipiꝛ.ꝛ idem Io.d ana.in.c.sicut.el.ij.de homi.

b ¶ An possit monachus.adde c.statuimus xix.q.iij.ꝛ.c.lȝ de reg. Inn.in c.cū dilectus.de tēp.or.ꝛ i.c.significasti.de reg.ꝛ p anto.d bu.post Ioan.an.in.c.non est nobis.e.titulo.

c ¶ Si religioso.adḋ Io.d de imo.i ista cle.ꝛ i cle.dudum.d sepul.in vlt.colū.vbi ponit q̃stionem de monacho istituto q añ aditionem factā est epo ꝛ postea adiuit ꝛ ꝯcludit ꝙ acqrit epatui.ꝛ p Io.d lig.ꝛ ibi. Anto.de Bu.post eū in.c.ne religiosi.d reg.

reg.iur.l.que legata.de pig.si legati qñ dies leg.ce.l.si vsusfructus.C.de ꝯdi.insct.l.si vxor.secus dic si aliqd fuisset ꝓmissum monacho sub ꝯdit.ōe:qꝛ spectat tp̄s ꝓmissionis:t h̄ vez gñalr in ꝯctu.ff.de v.ob.si filiusfa.Ex h̄ isert ꝙ in contractibus speo trāsmittit in heredes.insti.de obli.§.ex ꝯditionali:secus in vltimis volūtatibus.ff.qñ dies leg.ce.l.cuȝ heredes:t.d.l.si vsufructus in fi. Ad ꝑdicta.xciij.di.si qui ep̄i.xvi.q.i.ne cuiuslibet.xviij.q.i.c.i.ꝑ h̄ qđ plene no.Fre.de senis in ꝯsilijs.cxx.vbi sentit ꝙ ēt in ꝑ casu acqritur monasterio ꝗ nō ep̄atui:qꝛ relictū ꝯditionale nō facit aliq̄d residentiā in psonam monachi:sed statim transiuit ad monasterium.pro h̄ de ꝓba.i p̄sentia:sȝ saluādo qđ dic Pau.rñdē ꝙ añ ꝯditionē extantem nō subest aliqd in subsistentia. ¶ Decimoseptimo q̄ro circa ꝑdicta q̄ est rō dñe inter vltimas volūtates t ꝯctus.gl.in.l.si vxor pal.rñdet t in.d.l.si legati:t Bar.in.l.si filius:ꝙ rō est qꝛ in ꝯctibus ꝯditio retrotrahit ad diē ꝯctus initi.ff.q po.in pig.ha.l.potior.§.videamus:t.l.q balneum.de peri.t ꝯmo.rei vē.l.necessario.§.qd si petēdē:sed in vltimis voluntatibus nō retrotrahit.l.i.§.i.ff.ad syllē.ꝑ h̄ qđ no.de rescrip.si pro te.li.vi. ¶ Decimooctauo quero an ꝑncepa possit ꝯcedere licētiā ꝯ hanc cle.Ven.ꝙ sic qꝛ solutus est legibus.l.ꝑnceps.ff.de legi.de ꝯces.preben.proposuit qđ ē vez dūmodo appareat de mēte eius:alꝭ presumitur rescriptum obꝛepticiū per id quod no.glo.de consti.c.i.lib.vi.

¶ De renunciatione Rubrica.

Um illusio. No.ꝙ illusio reprobat a iure cōcordantie in gl.ij.t vltra illos sac.de offi.dele.c.i.de app.c.i.lib.vi.C.de relatiōib⁹.l.i.ff.ne qd in lo.pu.l.vlti.hinc di ꝙ ill.nō dicūt esse ludibrio.C.de bo.q li.l.vl.in fi.xvi.di.nullus:t accipit illusio pro deceptione vt in gl.alibi alr.vi.di.testiū:t dic Lau.ꝙ illusio ē mala seu malus ludus q nō dȝ esse ipunitus.ff.de fur.l.in furti actiōe.dicit ēt ꝙ ꝓprie illusio est calida t fraudulosa locutio aio detrahēdi.v.q.i.qdam dic ꝙ h̄ accipit gñalr ēt si fiat ipso facto. Est aūt illusio maxime vitāda ꝯ sedē ap̄licā.de reg.iu.cū oli. ¶ Secūdo no.ꝙ variatio ꝓhibet ꝯcordātie vt in gl.i vbo maxie t in vbo ecclīasticis:t h̄ etiā in laicis.ff.de ser.ru.ꝑdi.l.per fundū.ff.quoȝ leg.l.i.ff de optione leg.l.apud.de regu.iur.nemo:sed magis in ecclīasticis.xxxviij.dist.si in laicis.ꝓhibet aūt variatio sm Lau.qꝛ q variat p̄sumit a iure deuiare:de cau.pos.cū eccl̄ia.de ꝓba.lȝ.est eni variatio cā deuiandi a veritate mutatio:t h̄ nisi fiat pter ꝓpositū.tūc eni nō nocet.de testi.cogen.pterea.de vbo.sig.nihil.pro h̄ qꝛ variatio ex ꝓposito tanq̄ duplex aio reprobat.xxij.q.v.excōicatorū:t h̄ variatio maxie ꝯtingit in muliere qꝛ variū t mutabile sp femina.d v.sig.forus.xxij.q.vij.§.sed illō.Reprobat aūt maxie i cl̄icis i qb⁹ reprobat i ꝯstātia.xij.q.ij.nō eniȝ de penis:super his:debēt eni eē ꝯstātes.de pe.di.ij.irrisor.de exces.pla.inter dilectos in fi.de elec.c.ij.li.vi.Itē vbū talū aut vex:aut sacrilegiū:nā vba sacerdotis custodiūt sciētiā:eē.de hereti.cū ex iniūcto.Et in hac glo.i vbo ecclīasticis i fi.vt ec.be.c.vno i fi.de tēpo.or.dilectus.d.c.sup his:d penis.Step.t i gl.i v.maxie ibi ēt laicis.vñ dic Hosti.d big.debitū ꝙ iudeus t ēt ficte baptizat⁹ ꝯpellit ad obseruātiaȝ fidei pp vitādā illusionē. ¶ Tertio no.de vbo maxie[a] qđ implicat idē i casu ꝯrio.ꝑ h̄ gl.i vbo maxime qđ dixi de sūma tri.c.ij.ad fi.Et h̄ ꝗcunq vbū maxie refert ad vbū ecclīasticis sed posset referri ad vbū vitāde:t tūc h̄ nō ꝓbat:t tunc exponeret.i.multū. ¶ Quarto no.ꝙ cedē būficio ē cuȝ ex toto renūciat ꝓbat vbū cedēdū relatū ad rubri.t sile vbū:de symo.ꝑ tuas:de rescrip.susceptū.de v.sig.c.vl.li.vi.alibi hēm⁹ d cessiōe actōnū d ali.mu.iud.c.ij. ¶ Quīto no.ꝙ noīe dignitatis ēt i dispōne nō restrīgibili nō venit pōtificalis:alꝭ frustra specificasset de pōtificali qđ ꝓbat h̄ tex.singularis.ꝑ h̄ qꝛ pōtificalis ē culme[b] dignitatis.d elec.inotuit:ibi troniū pastoralē:d ꝓbē.venerabilis:ibi culmina dignitatū. ¶ Sexto no.ꝙ noīe būficij venit ēt curatū qñ dispositio est non odiosa vt h̄.nam verbum beneficio cōprehendit oē būficiū qđ nō est dignitas.ꝑ h̄ de ver.sig.tua:sicut i iure cōi noīe diocesis ꝯtinet ciuitas.d offi.or.c.i.secus in dispositiōe restrīgibili:qꝛ tūc noīe būficij restrīgit ad simplicia.de ꝓbē.c.fi.t.c.ꝗuis:lib.vi. ¶ Septio no.ꝙ p ꝓcuratorē pōt renūciari būficio:dȝ tñ hēe spāle mādatū vt.j.dico i ꝑ ꝯrio. ¶ Octauo no.dñā iter spōte t libere:qꝛ ponunt h̄ vt diuersa:tñ ꝓprie vnū isert reliquū:vñ qđ dic ac libere pt exponi ꝓ.i.nisi vbū libere referat ad libertatē ꝯstitui ꝓcuratoris.vt dic glo.i vbo libere.de h̄ ēt.j.q.iij. ¶ Nono no.ꝙ ꝯstitutio ꝓcuratoris ad cedēdū būficio dȝ fieri spōte t libere:alꝭ nō tȝ.dic Paul.ꝙ p̄sumit nō spōte fieri si ꝯstituens ē spoliatus būficio.d resti.spo.sollicite.alꝭ opȝ ꝙ ꝯstet de metu.ppterea dȝ sup h̄ testis iterrogari de cā renūciatiōis eo.ti.sup h̄:lȝ cā reddere nō teneat:qꝛ pōt legitime ignorare ꝯcor.de re iudi.sicut.Et de pena illoꝝ q cogūt cl̄icos renūciare būficijs:vi.j.de penis.cle.multoꝝ. ¶ Decimo no.casū in q̄ sufficit ꝙ reuocatio pueniat ad ꝓcuratorē:rōnem reddit.glo.in v ignorantē. ¶ Undecimo no.ꝙ reuocatio ꝓcuratoris pōt fieri expresse t tacite ꝓbat vbuȝ qūolibet iūcta gl.de h̄.j.q.v. ¶ Duodecimo no.casū in q̄ impedimētum fcm̄ a tertio ipedit actū gerendum ꝓbatur in v.nisi ibi aut alios.Et est rō ne qs ex facto alterius puniat cum petā debeāt tenere suos auctores.de his q̄ fi.a ma.par.ca.q̄uis:pro hoc qꝛ alꝭ paria sūt ꝙ qs citet vel impediat ad se puenire citationē.vt li.nō ꝯte.qm̄.§.porro:t q̄ ad ipedientes infert Laud.ex predictis ꝙ participās in occultatōe veritatis puniēdus est sicut occultās.occultare aūt vitatē mortale est.xi.q.iij.siqs.de falsari.c.i. ¶ Opp.ꝙ p ꝓcu.nō pōt cedi būficio.ff.qui.mo.pig.vel hyp.sol.l.si ꝯsenserit.§.videbimus.de ꝓcu.l.mādato gñali:t.l.ꝓcurator totoꝝ.So.sm Step.aut hēt mādatū gñale tm̄ t nō sufficit vt in ꝯrio.dic rōnē ꝙ cessio hēt istar donatōis:t ad donādū reqritur spāle mādatū dictis iuribus vt hēt speciale mādatū ad cedendū t sufficit:t ita loqtur ibi ad cedēdū tē.pro hoc.C.qui bo.ce.po.l.fi.t sic debet exprimi in mādato.s.e.venieñ.ff.d act.t ob.l.nō figura. ¶ Scđo opp.ꝙ nō possit būficiatus ꝯstituere ꝓcuratorez ad cedēdū sine ꝯsensu capl̄i eccl̄ie cui resignat si hēt capl̄m:qꝛ interest illoꝝ.ar.de preben.in lateranē.de offi.archi.ad hec.t qđ no.Inn.t Hosti.e.ti.ꝙ in dubijs.So.sm Pau.ista ꝯriouȝ non possit renunciari i manibus illoꝝ de capl̄o qꝛ debet fieri in manibus superioris vt h̄ in tex.t in gl.in vbo manibus:t dixi de capl̄o eccl̄ie cui resignat.non eni reqritur ꝯsensus capl̄i eccl̄ie cathedralis nisi esset persona de qua magnus honor vel piculum immineret sm Inn.Hosti.t Cōpo.qui h̄ no.t in.d.c.qđ i dubijs:in v.manibus.dic ꝙ sufficit ꝙ illi de capl̄o ne ꝯdicāt postquā sciuerunt:fateor ꝙ si nō fuerint vocati psūt ꝯdicere pro suo interesse:t sic itellige qđ dico.j.q.x. ¶ Tertio opp.ꝙ si reuocat ꝓcurator indistincte nō tenet cessio postea facta.e.ti.lecte.So.ibi est.alius casus de eo q per seipsū volebat resignare:sed non persistit in illa itentione. ¶ Quarto opp.ad idem de.l.is qui.ff.d cessione bonoꝝ.de mino.l.ꝙ si minor.§.scevola:vbi dicit ꝙ etiā post factā cessionem pōt qui cessit bonis penitere ante distractionē bonorum reintegra.So.sm Pau.contraria loquūtur in eo vero domino h̄ in beneficiato qui est procurator non dominus.de dona.c.ij.habet ergo minus ꝓuilegium in recuperatōe rei q̄ dñs:vel aliter vtrobiq ꝯsulitur fame cedentis.si eni cedens bonis penitere nō possit remaneret infamis saltē de facto:lȝ nō de iure.C.qui bo.ce.po.l.i.t fi.nam dicerent homines eum eē dissipatorem:sic ꝯsulitur petenti licētiā cedendi beneficio in hoc ꝙ cogitur cedere eo.titu.quidam.notaretur eni de ambitione variatione t auaritia si peniteret saltem de facto que fama facti non est neglegenda.xij.q.i.nōlo.xi.q.iij.coꝝ vel ꝯria loquuntur de cessione necessaria.ideo sibi subuenitur.ar.ff.qui satisda.cog.l.fi.§.fideiussor.de offi.dele.de arbitris:li.vi.hoc de voluntaria:ideo non subuenit dictis iuribus.C.de re.cre.l.q̄ualiter:vel in ꝯrijs potest mutare qa non interest creditorum:nec de eorum detrimēto tractatur

[a] ¶ Uerbo maxime.add gl.vlti.i.c.cū oli.de test.t.c.ad h̄.d ap.t.c.spōsā.d sponsali.c.sigs ep̄s dānat⁹.xi.q.iij.t p singulas.d renū.gl.t docto.i.c.ad abolendam.de fi.presby.

[b] ¶ Pōtificalis ē culmē.add de glo.i.c.fi.de tpe.d rescrip.libro.vi.Lau.in extrauagan.ex talibus i v.pa rat⁹.q.xxij.tex.i cle.si romana.d ꝓbē.Abb.in c.postulasti i.i.coli.d rescrip.Do.de scō ge.i c.fi ꝑ clicis pauperibus.de preben.lib.vi.

ga suffic q̄uocūqꝫ eis satisfiat.ar.regule mutare.li.vi.h autē
agit de ꝓiudicio supioris cui illudit pon.q dic̄ ꝑdictis non
obstare.C.de repu.here.l.fi.ff.de iur.delib.si quis suos: ga
illud spāle in suo herede:secus in extraneo.iste sol'ones ponū-
tur i.c.qdā eo.tit.vbi approbaui vltimā quā ponit ibi glo.
¶ Quinto opp.ad idē de.c.fi.de ꝓcu.li.vi.de.l.si pater.ff.
ꝺ manu.vindicta.vbi pr̄ ꝑmisit filio vt manumitteret suum.
deinde reuocauit:sed filius ignorās reuocationē manumi-
sit:⁊ tamē manumissio nō tꝫ.ad idem.ff.de diuor.l.penultim:
que vt dic̄ gl.mag.facit pro ⁊ ꝯ.⁊ ꝓ ꝓ ꝛoꝛ:qꝛ alter ꝯiugū mi-
sit libellū repudij:deīde reuocauit:sed missus cū libello ne-
sciens reuocationē ꝑsitauit:dr̄ ibi q̄ perdurat mr̄imonium:
⁊ sic reuocatio nō ꝑuēta tenet.fac̄ autē ꝯ:qꝛ ibi subiungit
q̄ si ꝯiunx sciēs de illo libello acceptat iducit diuortiū.Ad
idē.ff.si cer.pe.l.eius q in ꝓuincia.§.quas vo.ꝺ do.l.ij.si qs
donaturus:nā si dn̄s qui dedit mandatū ad ꝯhendū mutu-
um moritur ⁊ ꝓcurator ignorans de morte mutuat dn̄iū pe-
cunie nō transit in recipientē inuitis iuribus.Sol.ad h ꝯria
vt in gl.in v̄bo teneantꝫ ꝓ recitat opi.Vin.scdo pro ea indu
cit.c.fi.preal.ibi fac̄ ad id ad qd̄ r̄ndet inducēdo leges ꝑdi-
ctas:deinde ibi:⁊ inde ꝑsequit opiniones vsqꝫ vbi gequid
dicat vbi ꝯcludit intellectū huius.c.⁊ r̄ndeo singulariter ad
ꝯria:ꝓ ad.c.fi.dic̄ glo.q̄ est spālissimum carnali mr̄imonio:
aliā so.sentit gl.in v̄.q̄re dn̄t alij q̄.c.fi.loq̄tur de nūcio:sed
precedēs.so.ꝟior:cui tn̄ obstat ga matrimonium carnale ⁊
spūale equiparant.de spon.tue:⁊ tn̄ secus h determinat de
spirituali.So.sm Pau.Rō diuersitatis est qꝛ in carnali re
quirit ꝯsensus ꝯhentium ꝑdurans vsqꝫ ad ꝑfectū ꝯctuꝫ:ga
ꝯsensus est substantiale fundamētū mr̄imonij.xxvij.q.ij.suf
ficiat.de spon.cū locum sine fundamento aūt nihil pōt sub-
edificari.i.q.i.cū pau.⁊ h tꝫ gl.lxiij.di.tibi dn̄o.xxx.q.v.nec
illud:vbi no.q̄ si aliqs exprimit ꝯsensum alicui mulieri per
lr̄as:⁊ anteq̄ illa recipiat lr̄as penituit nō est mr̄imonium:
sed in dissolutione mr̄imonij spiritualis nō regrītur volun-
tas bn̄ficiati:imo sepe inuitus ⁊ ignorās ꝓuat.de cleri.nō re
si.inter.⁊.c.se.no.ix.q.iij.per ꝑncipalē:pro hoc ꝺ dolo ꝟitia
tio:lꝫ in ꝯhendo mr̄imonio spūali de necessitate regrat cō-
sensus bn̄ficiandi.de ꝓben.si tibi absēti.li.vi.ꝓ h īfert q̄ car
nale ⁊ spūale quo ad h eueniūt in ꝯiūgēdo:sed nō in disiūgen
do:sed in alijs ꝑtibus dissōueniūt:nā prelato deposito pōt
ecclie ꝓuideri de alio.l.di.postq̄:sꝫ sepato mr̄imonio quo
ad thoꝝ neuter cū alio ꝯhit.Itē ex cā pōt vnus hr̄e duas ec
clesias.xxi.q.i.relatio:sed vxores nō.xxxiij.di.xp̄iano.xxxi
q.i.quo.Itē vna ecclia nūq̄ hꝫ duos platos.vij.q i.nō aūt
vxor aūt nunq̄ hꝫ duos viros.Pau.Sed Gen.reddit aliā
om rōnē diuersitatis:qꝛ in mr̄imonio agit de maiori preiu-
dicio.s.de alligando corpus ⁊ aiaꝫ qd̄ nō fit sine ꝯsensu:de
spon.tua.iō deficiēte ꝯsensu deficit matrimoniū:sed in spiri
tuali dissoluēdo nō est tn̄ ꝓiudiciū.Itē subest rō de qua in
ꝑn.c.que cessat in carnali:ꝓ h pꝫ sol.ad.c.fi.qꝛ est casus spā
lis:⁊ rō spālitatis dcā est:nō est aūt vera sol'o scda:de q̄.s.c.
ꝯrio:qꝛ ibi loq̄tur ꝺ nūcio qꝛ expresse loq̄tur ibi de ꝓcura-
tore:ad.c.si pr̄.dic̄ glo.q̄ ibi loq̄tur de nūcio vt pꝫ in gl.i v̄.
quare dn̄t alij ⁊ fuit sol'o Pe.quā ponit Cy.in.l.mādatuꝫ
.C.man.ꝓbat aūt h Pe.vt ēt dic̄ glo.qꝛ manumissus ibi ꝑ
filiū nō filij sed pr̄is est libertus.ff.de iure pa.l.filius:q̄ ꝓba-
tio nihil vrget qꝛ ēt si eēt ꝓcurator tn̄ manumissus eēt liber
tus pr̄is.Itē h sol.nimis restringit illā.l.vn̄ ꝟior est so.Dy.
quā ponit glo.ibi ⁊ q̄ qꝛ idē ibi nō interest mādatarij suffi-
cit reuocatio ēt ad eū nō ꝑuēta:sed ꝯ hāc so.gl.ibi ⁊ inde i-
ducit hāc clem.qꝛ hic non interest ꝓcuratoris:⁊ tn̄ non suf
ficit reuocatio nō ꝑuēta:⁊ h clarius dic̄ glo.in fi.sed ꝺfen
de ꝯplendo sol'onem Dy.q̄ lꝫ h non interfit ꝓcuratoris.i-
terest tn̄ prelati corā quo fit cessio cui vr̄ illudi si cessio nō tꝫ
h aūt so.non vr̄ ꝓcedere:qꝛ fꝫ h deberet de necessitate req-
ri q̄ reuocatio foret ītimata ibi plato:⁊ ad qd̄ dic q̄ h ꝺ actu
extraiudiciali.pro h qd̄ dicā.J.eo.ꝯrio:⁊ q̄ dic̄ gl.in v̄bo igno
rantē:⁊ dic q̄ aliqn̄ talis actus est gerendus cū aliq̄ specifi
ce:aliquando non.primo casu opꝫ illum certiorari.pro hoc
qd̄ dicā.J.eo.ꝯrio:⁊ plene dixi de rescrip.ex parte decani:sꝫ

tunc dices q̄ qꝛ renūciatio bn̄ficij facienda est in manibus
supioris:vt h de quo in glo.in v̄bo manib⁹.J.q.viij.iō prela
tus dꝫ certiorari de reuocatione:sed ꝯ ē qꝛ in tex.innuitur q̄
suffic̄ q̄ certioret procurator qd̄ est verius:⁊ tūc dic q̄ qꝛ
nō multū interest superioris:qꝛ nō agit ꝺ interesse suo bur-
sali:nec agit de eius ꝓiudicio:ideo suffic̄ ꝓcuratorē eē cer-
tioratū:⁊ in h cle.ista pōit casuꝫ singularē:nec facile illudat
superiori:super qua rōne pro parte fundat h cle.vt h in ꝑn.
tex.nō enim facile illudet si expediret ꝓcuratorem esse cer-
tioratū:qꝛ non est v̄isile q̄ sciens de reuocatōe vellit facere
cessionē que nō teneret.per h etiā euitatur illusio q̄ fieret ipi
ꝓcuratori qui fortasse eēt al's ꝑsona grauis cui illudit si ces
sio ꝑ se fcā non teneret.Est aūt casus singularis h in eo etiā
qd̄ in actu gerēdo cū aliquo certo nō expedit eū certiorari
sed suffic̄ certiorari aliū:si aūt eius cū q̄ actus erat gerēdus
interest iteresse particulari ⁊ bursali:opꝫ q̄ ipse certioret.ff.
mandati.l.si fideiussor.§.i.de so.l.cū quis.§.i.Si vō act⁹ ge
rendus est simplex vt si mādaui q̄ emas mihi librū nō dixi
a q̄:procedit so.Dy.q̄ si nō interest ꝓcuratoris suffic̄ reuo
catio ēt ad eū nō ꝑuenta:⁊ so.Dy.plenius ⁊ verius posuit
Jnn.de ꝯces.preben.c.i.li.vi.in v̄bo facultatem:vbi dic̄ q̄ i
illa.l.statum tenuit reuocatio:qꝛ reuocās habuit aīum stati
reuocādi ⁊ mādatarius erat ꝯstitut⁹ ad ea ꝑ que nō fit alijs
ꝓiudiciū.Sed h so.vr̄ esse ꝯ hanc cle.qꝛ cessio non est faciē
da in manibus alicui⁹ plati determinati cū plꝛes sint habiles
ad recipiēdam.s.oēs illi q possent iterum restituere vt no.
glo.h in v̄bo manibus:⁊ sic deberet sufficere reuocatio ad
neminē ꝑuenta.So.lꝫ plꝛes sint plati:tales tamē certi sunt:
vn̄ vel debuerūt oēs certificari vel saltem ipe procurator ꝓ
rōnē supradictā.Item ad.l.si pr̄.r̄nde ⁊ al'r vt dico.J.eo.ꝯ-
rio r̄ndendo ad.l.eius q in ꝓuincia.ff.si cer.pe.Ad.l.si peni
tuit r̄ndet in glo.in v̄bo q̄re dn̄t alij ibi:⁊ sic loq̄tur ibi ꝺ nū
cio que so.restringit nimis illā.l.Itē differētia inter ꝓcura
torem ⁊ nūcium nulla sufficiēs reddi pōt quo ad h ⁊ subest
vtroqꝫ casu rōnis idēptitas:iō al'r dic q̄ ibi reuocatio nō ꝑ
uenta tenuit cū agitur de dissoluēdo matrimonio carnali in
quo regritur dissensus ꝑdurans vsqꝫ ad actū ꝯsumatū sic in
ꝯhendo ꝯsensus vt dixi.r̄ndeo ad.c.fi.tamē pro dn̄s iter nū
cium ⁊ ꝓcuratorem quo ad alios effectus:fac̄ qd̄ no.Spe.
de ꝓcuratore.§.vt aūt.v̄.si aūt ad.l.si penitens q̄tenus iduci
tur i ꝯtrariū ꝓout.s.dixi.r̄nde q̄ nihil fac̄:nam qn̄ alter⁹ cō
iunx cui mittebat libellus repudij sciēs de reuocatiōe nihi-
lominus vult stare repudio tꝫ repudiatio vt ex nūc ex ꝯsen-
su ipsius tn̄:lꝫ enim in ꝯhēdo regrat ꝯsensus vtriusq̄:tamē
quo ad repudiū suffic̄ alterius dissensus:qd̄ tenet Jo.an.in
.d.c.fi.de procu.ad.l.eius qui in prouincia:si cer.pe.⁊ ad.l.
ij.§.sed si quis donaturus.ff.de dona.r̄nde vt in glo.⁊ ad ꝓ
dicta est qd̄ no.glo.lxiij.di.tibi domino:vbi quo ad.l.si pr̄
dic̄ q̄ ibi suffic̄ reuocatio nō ꝑuenta ad procuratorē:qꝛ pa
ter ⁊ filius censentur vna persona.xxxv.q.iij.§.hac auctori
tate:sed nō est verum q̄ cēseantur vna persona q̄ ad oīa:lꝫ
defendi pōt q̄ censent quo ad h q̄ nō potest v̄sari spāli in-
teresse filij:⁊ tūc per h ꝯfirmatur sol.Dy.de qua.s.eo.ꝯrio.
Cōcludit aūt glo.vi fi.inducēdo qd̄ no.glo.ff.de ꝯhē.emp.
.l.i.in fi.vbi dic̄ q̄ si vendēs per nunciū vel lr̄as reuocat sl
ꝯctus ꝑficit anteq̄ reuocatio ꝑueniat ad emptorē tꝫ ꝯct⁹:
sed illud dꝫ itelligi cū limitatiōe que dicet in vlt.s. ¶ Vlt
pro pleniori notitia cū querit de procuratore reuocato. di-
stinguit Lau.qꝛ aut loq̄mur de procuratore ad iudicia:aut
ad negocia.secundo casu aut reuocatio peruenit ad procu-
ratorē ⁊ nō valent gesta in preiudiciū domini.ff.mādati.l.
si mādassem:valēt tamē in preiudiciū procuratoris.ꝺ arbi.
ꝓ tuas:aut nō peruen it ⁊ an q̄ritur an valeat reuocatio q̄te-
nus tangit ꝓiudiciū dn̄i:⁊ dic q̄ sic i lucro captādo nō aūt
i dāno vitādo.ar.ꝺ ꝓbē.dudū:i fi.li.vi.aut ī ꝓiudiciū tertij:
⁊ non vꝫ vt h.Si aūt ad iudicia:aut fit reuocatio post renū
ciationē ⁊ ꝯclusionē:⁊ lꝫ ꝑueniat ad procuratorē nō vꝫ quā
tū ad cāꝫ.ꝺ ꝓcu.auditis.Aut añ reuocationē ⁊ ꝯclōnē:⁊ aut
ꝑuēit ad iudicē vl' ptē ⁊ ñ vꝫ q̄ postea fit.ꝺ ꝓcu.mādato.ꝺ
rescrip.ex pte dcāi:aut ad nullū istoꝝ ꝑuenit:sꝫ tn̄ ad ꝓcur.
⁊ aut queritur

¶ Sꝫ vxores nō.adde.c.gaudem⁹ ⁊.c.ꝗto.de diuor.

⁊ aut queritur an noceat reuocanti: ⁊ dic indistincte ꝙ sic
qa nihil ammodo valebit qđ fit i eius ꝯmodū vt i.c. ex pte
aut an noceat aduersario ⁊ aut aduersari⁹ fuit pticeps oc-
cultatiōis fraudulēter ⁊ celandi reuocationē ⁊ pıudicai si-
bi ⁊ tenet̄ ð dolo reuocāti maxime si ꝓcuratori nō ē soluēdo
ff.mādati.l.si ꝓcuratorē.§.fi.aut aduersari⁹ nō fuit pticeps
⁊ nihil sibi iputat̄ ⁊ valebit ꝙ fiet cū tali ꝓcuratore ⁊ iputet
sibi q talē elegit.ff.ð mi.l.cū mādatoꝛ; ipsi ꝓcuratori noce-
bit q pp suā fraudē obligat̄ dn̄o.ff.ð dolo.l.⁊ elegāter.§.pe
nul.⁊ iō si ꝓcurator ⁊ iudex: ⁊ po īgret soli dn̄o nocet: sic i-
sufficiēter reuocāti vt hīc ba ð ꝓcuratore admisso cū māda
to ꝓcuratorio: si aūt sine mādato: aut fuit admissus cū satis
datiōe: aut sine. si p̄ casu: aut q̄rit̄: an teneat reuocatio: ⁊ dic
ꝙ sic: siue puenerit ad iudicē vł ptē siue nō: sic itelligit̄ ð ꝓ-
cu.in nr̄a: aut q̄rit̄: an ea q̄ facit ꝓcurator post reuocationē
pıudicēt: ⁊ dic ꝙ nō nisi soli ꝓcuratori reuocationē celāti.
Et iō si ē ex pte actoris pp cautionē ð rato quā pstitit ꝯdē-
nabit̄ ad iteresse.ff.ð ꝓcu.l.plaun⁹. Si ex pte rei soluet iudi-
catū vt ibi. Si aūt sine satisdatiōe fuit admissus nulli pıudi
cat ⁊ iputet sibi q talē admisit vt no.ð ꝓcur.c.i.Laud. Sed
Jo.ð lig.ꝓsequit̄ diffusi⁹ opi.q̄s recitat gl.q̄s ēt recitat pau.
referēdo v̄ba L.y.C.mādati.l.mādati: sed q2 effectualr̄ po
nunt̄ i glo.om̄ tto p̄terq̄ ð opi. Mar.ð silimāni: s q nō po-
nit̄ h in gl.q distīxit ꝙ aliq̄ñ ꝓcurator reuocat⁹ gessit aliqua
dn̄o sciēte: ⁊ act⁹ tꝫ ⁊ pıudicat sciēti.ff.ð reiudi.c.pen.aliq̄ñ
dn̄o ignorāte: ⁊ aut postea ratū hūit ⁊ adhuc idē.ff.ð admi.
tu.l.cū q̄rit̄: aut nec sciuit: nec postea ratificauit ⁊ aut fuit in
stitor.i.ꝓposit⁹ merctab⁹ ꝯtrahendis publice ⁊ requirit̄ reuo-
cationē palā fieri: alr̄s obligabit̄ dn̄o ex gestis p eū.l.sed ⁊ si
pupillus.§.ð q̄.ff.ð istitoria: aut fuit ꝓcurator simplex: ⁊ aut
habuit mādatū ꝯhēdi cū certa psona ⁊ opꝫ reuocationē p-
uenire ad illā.ff.mādati.l.si fideiussor.§.i.idē si fuit mādatū
certe psone vt ꝯheret cū ea eadē rōne: aut habuit mādatū
gn̄alr̄: ⁊ tūc suffic̄ reuocatio puenta ad ꝓcuratorē ⁊ postea
nō obligat dn̄m: p h.d.l.si mādassem.ff.mā.ð h dixi ð rescr.
ex pte i.q.ij. ❡ Sexto op. ibi nisi p ipsos aut alios: nā d̄bēt
sufficere si ipedimētū fieret p vnū solū cū subsit eadē rō.gl.i
v̄.alios.So.⁊ idē Pau.⁊ Ge.q vltra ꝯcordātias gl. idue
ð sen.exco.si vos dicēs ꝙ ꝯ tales ipediētes si sint soluēdo da
tur actio de dolo ad iteresse: s; q2 h casu nō sūt soluēdo dat̄
restō.ff.ð eo p quē fac.eru.l.vlt.ð dolo.l.⁊ elegāter.ff.si mes
sor fal.mo.dix.l.si duob⁹.§.i. ❡ Quero q2 h dicit ð ꝓcura
tore ad cedēdū qd de ꝓcuratore ad petēdū licētiā cedēdi.
gl.in v̄.cedēdū.so. Et iter cetera facit dr̄ñā iter petitionē li-
cētie cedēdi ⁊ postulationē p.c.bone.ij.v̄.nec nocebat: ð po
stu.vbi postq̄ postulatio ē pn̄tata supiori nō vꝫ reuocatio:
sed añ sic: p qđ videret̄ ꝙ i ꝓcuratore dato ad petēdū liniā
cedēdi: stati cū petit nō possit fieri reuocatio cuius ꝯrm̄ sen
tit gl. Sed rō diuersitatis reddit̄ i gl.⁊ idē Pau. dicens ꝙ
post obtētā liniam nō pōt reuocari ꝓcurator qn teneat̄ cede
re vt ēt dic̄ gl. dic̄ ēt Pau. ꝙ q̄ñq; linia petit̄: ⁊ dic vt p̄dixi:
q̄ñq; cessio admitti postulat̄: ⁊ tūc suffic̄ ꝯsensus supioris vt
iste ampli⁹ nō hēat ius i bñficio eo.ti.ꝙ i dubijs: vn̄ post cō
sensū supioris nō ē loc⁹ reuocatiōi: ar.ð elec.i causis: ēt si su
bito renūciet: ⁊ stati peniteat dūmodo libere ⁊ aio pdendi
dn̄iū renūciet: vt no. Archi.vij.q.i.quā piculosū: ⁊ ꝓbat̄.i.ð
penis.c.ij.in fi.⁊ in hac gl.in fi. vbi no.ꝙ post pn̄tationē nō
vꝫ reuocatio vt ibi: s; añ sic dūmodo notificet̄ supiori vel ꝓ-
curatori anteq̄ pn̄tet̄: ar.ð ꝓcu.mādatū: alr̄s non vꝫ ꝙ ēt tꝫ
h Pau. dicēs ꝙ id qđ h dr̄ locū hꝫ i postulatiōe pn̄tata su-
periori p ꝓcuratorē reuocatū añ noticiā reuocatiōis: sec⁹ si
post noticiā: vt no.in.c.bone pal. ❡ Scđo q̄ro circa ꝓxime
dcā q̄ ē rō ꝙ post obtētā liniam cogit̄ cedere. R̄ndet Pau.
ꝙ multiplex ꝓut no.p Host.i.c.qdā.e.ti.sed iter cetera rō ē
ad ꝓhibēdā variationē ⁊ icōstātiā: ð q̄ h in pn̄. ❡ Tertio q̄
ro nūqd qđ h dic̄ de ꝓcuratore ꝓcedit: siue sit cl'ic⁹ siue lai
cus: gl.i v̄.ꝓcuratorē: dic̄ ꝙ sic p.c.accedēs cū ibi no.ꝙ lai-
cus pōt ꝯstitui ꝓcurator ad acceptādū bñficiū.de q̄ p pau.
ð ꝯces.ꝓbē.cle.vna: qđ ēt tꝫ h dicēs ꝙ sic p ꝓcuratorē laicū
qa pōt cedere vt hēt ita acceptare qa ꝯrioꝝ eadē ē discipli

na.xxxiij.di.hospitiolū. ❡ Quarto q̄ro ð itellectu illoꝝ v̄
boꝝ spōte ⁊ libere^a.glo.i v̄.spōte ⁊ i v̄bo libere.p h qđ di-
xi i.viij.no.p h ēt q2 sic̄ cessio dꝫ eē spōtanea eo.ti.i pn̄tia: ⁊
c.sup h: sic ⁊ ꝓcuratoris ꝯstō ad cedēdū.arg.ꝓcurator. de
elec.li.vj.vbi dr̄ ꝙ ea d̄bēt exꝓmi i mādato q̄ i appellatiōe:
⁊ ꝙ nō valeāt agitata p metū.ꝓbat̄ ð ap.si iusto: qđ me.cau.
facris: ⁊ i hac gl.i v̄.libere ibi euenisset. vn̄ dic̄ Pau. ꝙ vbi
mandat̄ cessio recipi sub certa forma vel ꝯditiōe: puta si per
sone ⁊ eccl'ie expediat forma mādati diligēter erit seruāda:
⁊ aliter facta cessio nō tenet. de rescrip.cū dilecta. de offi. de
leg.venerabili. de resti.spo.c.fi. ❡ Quinto quero nunquid
qđ hic dic̄ de renūciatione procuratoris ꝓcedit q̄ñocūq; si
at: dic ꝙ sic: siue expresse: siue tacite. ꝓbat tex.in v̄bo quoli-
bet: ⁊ iuncta glo. ex qua no.ꝙ nō refert: an aliqd fiat expresse
vel tacite: ⁊ hoc nisi taciti ⁊ expressi eēt diuersa ratio: pro h
qđ no. de fo.compe.si diligēti in gl.pe. pro h etiā qđ dixi.s.
in.xj.notabili: ⁊ dicit Lau.ꝙ vꝫ reuocatio: siue fiat verbo si-
ue per nunciū vel l'ras dūmodo hoc ꝯstet: alr̄s cuilibet spiri
tui credi nō dꝫ: nec ipso iure posset in h testificari: q2 nemo
idoneus testis ī cā.iiij.q.iij.itē nullus: ⁊ de h vltimo.i.q.xj.
❡ Sexto q̄ro in eo qđ dixi in ꝓxi.q. de renūciatiōe tacita
q̄ñ fit reuocatio tacite.gl.ea.so.ꝙ fit dādo scđꝫ ꝓcuratorē
nō reseruato p̄ qđ dic vex q̄ñ p̄mus ⁊ secūdus dant̄ in eadē
causa: secus si in diuersis vt no.glo.ff.de tutelis.l.cū semel:
⁊ Archi.ij.q.vi.§.forma ⁊ Pau.h ⁊ p h limitat̄ dispositio
c.nō iniuste. de ꝓcur. ❡ Septimo q̄ro in cui⁹ manibus^b dꝫ
fieri bñficij resignatio.gl.in v̄bo manibus: so. quā no.i fi. ibi
no.tn̄ Inn.q2 illud de iure cōiter approbat̄ ꝙ in manib⁹ illi⁹
tm̄ possit fieri resignatio bñficij q pōt inuitum destituere: qđ
tenet ēt Pau.h: ⁊ Archi. de offi.leg. deliberatiōe: li.vi.⁊ p
h qđ no. de v̄bo.signi.c.fi.e.li.qđ dicit Mat. vex q̄ñ agit̄ ð
renūciatiōe beneficij in quo qs hēt ius in re: sed in beneficio
acqrendo tenet renūciatio ēt in manib⁹ nō sui iudicis.ð.e.
venięs. de his que fi.a ma.par.ca.ex ore.qđ no.in.c.q in du
bijs.c.xi.p glo. de elec.si electio: li.vi. ❡ Opp. ad h ꝙ imo
debeat cessio fieri in manibus eius ad quē ꝑtinet istitutio: d̄
bet eni ad eūdē spectare destitutio.xviij.q.ij.abbas: de ho-
mi.cū ex miūcto: ⁊ no.e.ti.c.fi. So. Pau.ꝙ aliq̄ñ spectat i
stitutio ð iure cōi ⁊ ꝓcedit ꝯrm̄. Sed tūc dico ꝙ is ad quē
spectat istituere posset inuitū destituere: naꝫ spūalia iura spe-
ctant ad ep̄m in eccl'ijs sue dioce. ð excep.cū venerabilis: v̄.
q2 v̄o: p qđ dicim⁹ ꝙ ad eū spectat istitutio in oīb⁹ bñficijs
sue diocesis nisi aliq̄ spālis rō iducat vt istitutio spectet ad
aliū ꝓut no. Inno.in.d.c.cū venerabilis. Aliq̄ñ spectat isti
tutio ad aliquē de iure spāli vt pıulegio vł ꝯsuetudie: ⁊ tunc
q̄ñq; ad eū spectat istō ⁊ destitutio: ⁊ clax ē ꝙ i manib⁹ ei⁹
poterit fieri cessio: aliq̄ñ ꝯcessa ē sola institutio per pıuilegiū
vel ē ꝓscripta: ⁊ tūc p h nō hēt ptātē destituēdi: ad h.vi.q.
ij.visis. Ratio fm̄ Pau.q2 ꝓscriptio est odiosa.C. de anna
li excep.l.fi.de ꝓscrip.vigilāti. Itē dic̄ de priuilegio.iij.di.
pıulegia. de pui.sane.regula pıulegiū: li.vi. dꝫ ergo restrigi
regula odia: lib.vi.pro h q1 tm̄ ꝓscriptū q̄rū possessiꝫ non
plus. de elec.cumana: de deci.cū ꝯtingat. Idē puto de quo
cūq; alio mō surgente p̄ter ius cōēm ā istitutio pōt fieri nō
iudicia: alr̄ nō sic destitutio: nō ḡ l; qs possit istituere: ꝓpꝫa
pōt d̄stituere: ⁊ p ꝯñs nec i ei⁹ manib⁹ pōt fieri renūciatio.
❡ Octauo q̄ro circa h̄ iqd si in aliq̄ eccl'ia spectāt tpalia ad
abbatē spūalia ad ep̄m nunqd poterit i manib⁹ abbatis re-
nūciari bñficio q̄ ad tpalia ⁊ i manib⁹ epi q̄ ad spūalia: dic
ꝙ nō fm̄ pau. qđ no. Inno.⁊ Host. eo.ti.c.fi.rō q2 spūalia
sint simul ꝯiūcta.i.q.iij.si qs obiecerit: nō ergo pōt vnum di
mittere sine reliquo. ❡ Nono q̄ro qd si fiat cessio i manib⁹
ei⁹ qui nō pōt inuitū destituere. dicit Inn.e.ti.ꝙ in dubijs: ⁊
⁊ pau.h ꝙ perdit renūciās possessionē bñficij nō aūt ꝓprie
tatē.i.titulū.xvij.q.i.ꝯsaldus qđ tenui in.d.c.ꝙ in dubijs: ⁊
c.veniens eo.ti. vbi reddidi rationē diuersitatis: dic tamen
ꝙ per talem renunciationem etiam quo ad proprietatē va
cat beneficium quo ad renunciantē non: q2 vacet̄ ipso iure:
sed superior per tale delictum posset eum priuare.d.c.ꝙ in
dubijs: immo posset ēt hēre ratam illam cessionem. pro hoc

a ❡ Spōte ⁊ li
bere. add Inn.
i.c.qđ ad ꝯsul
tationem circa
fi. de renu.

b ❡ In cuius
manib⁹. Adde
hoc.i.c. admo-
net ⁊ in.c.qđ i
dubijs.ð renū.
⁊ Host.in.c.
fi.ð vi.⁊ ho.cle
ricorum.

J.de penis cle.ij. Expedit tñ q̄ sup h̄ pnũciet ⁊ añ sniaȝ nõ pdit renũciãs ppriatatẽ bñficij q̄d tȝ Abat.ad h̄.d.c. ⁊sal dus. ¶ Decio q̄ro aunq̄d expedit in renũciatõe q̄ iterue niat ⁊sensus bñtũ instituere si alterũ spectat istitutio q̄ ad illũ q põt intitum destituere. dicit Abat. q̄ sic: p h̄.lxiij.di.si go.xi.q.iij.statuimus.de sta.mo.monachi in fi.⁊ q̄d no.Ar chi.de offi.le.deliberatiõe:li.vi.rõ q2 eius interest. hoc tñ i tellige vt dixi.ĩ.in.ij.⁊rio:⁊.ĩ.q.vij.dicit ẽt Pau. q̄ reqrit ⁊sensus eius q bȝ eligere vel pñtare:vñ si ad abbatẽ spectat pñsentatio ad epm institutio reqritur in renũciatiõe ⁊sensus abbatis cuius iterest.de offi.archi.ad h̄. de pbẽ.in lateran. q̄d intellige vt dixi in pdicto.ij.⁊rio. ¶ Undecimo q̄ro an sufficit indistincte q̄ reuocatio puenerit ad eũ in cui⁹ mani bus cessio est faciẽda.gl.i ṽ.faciẽda soluit distiguẽdo:⁊ cuȝ ea iunge.gl.i ṽ.ignorãtẽ:ex q̄ hẽs rõnẽ alteri⁹ membri:q̄re suffic intimari reuocationẽ pcuratori:⁊ cũ hac gl. ⁊cordat Pau.⁊ p declaratione vtriusq; gl.fuerũt ao.plene.ĩ.i.v. ⁊rio. ¶ Duodecimo q̄ro p quẽ dȝ fieri fides de intimatione reuocatiõis:dic q̄ p ⁊stituẽtẽ pcuratorẽ ⁊ reuocãtẽ:vt i gl. in ṽ.deducta. Idẽ Pau.q2 allegãti incũbit pbatio regula ⁊sumil:li.vi.no.de fi.presby.venies.ĩ ⁊iu.ser.c.ij.xxij.q.v. hoc vi idẽ Lau.vt dixi.ĩ.q.v. ¶ Decimotertio q̄ro q̄d si re uocans pcuratorẽ putãs reuocationẽ ad eũ puenisse ⁊ ces sionẽ factam nõ eẽ cũ tñ esset administrat. dicit Pau. q̄ va lebit q̄ faciet:vt platus donec certificet de cessione sicut vȝ q̄d fecit iudex reuocãs donec ignorat.de h̄ de ap. si duob⁹:⁊ ⁊ ignorãtia facit valere sniam.iij.q.vij.§.si vero.ix.q.i.ordi nationes.ff.de offi.pre.l.si forte:de pcu.l.si pcur.in fi.⁊ q̄d no.lxiij.di.tibi dño:⁊ per Inno.ĩ rescrip.cũ ⁊tingat.ĩ con ces.pbẽ.c.i.lib.vi.de q̄ ẽt in se.q. ¶ Decimoq̄rto q̄ro nun q̄d in intimãda reuocatiõe dȝ huari cle.cãm in fi.ĩ. ĩ ele.gl. fi.q̄ sic. Pau.dic q̄ si huari dȝ illa forma si eã huauit rema net platus:lȝ pcurator cedat:sed si nõ est huãda forma illa tũc refert opinio Uin. tenẽtis q̄ si nõ põt intimari reuoca tio pcuratori vel supiori adhuc nõ vȝ cessio q̄d ẽ verũ q̄ñ su it ipeditus p aliquẽ malitiose vt i tex.alĩs aũt nõ. Sed dicit Pau. q̄ tũc sm Uin.sufficit q̄ reuocatio fiat in publico.ff. si cer.pe.l.si.ĩ pbẽ dudũ in fi.li.vi.q̄d vltimũ reprobat h̄ in fi.sm Pau.q̄d est verũ:q2 specifice reqrit vt vel pcuratori vel supiori sit fcã intimatio nisi p eos vel alios malitiose im pediat:⁊trã tñ ad cle.cãm in fi.i qb⁹ casibus pcedat:dic vt ibi dixi i.vi.q. ¶ Opp.ad pdicta q̄ ẽt si ipediat itimatio p aliquẽ poti⁹ dȝ dari actio ĩ dolo ⁊ ipediẽtẽ q̄ñ q̄ dicat ces sionẽ nõ tenere.ff.ĩ eo p quẽ fac.erit.l.vlt.ĩ dolo.l.⁊ elegã ter:ad h̄ vt lit.nõ ⁊te.q̄ñ.§.porro.So.sm Genȝ.q̄ h̄ casu nõ sit soluẽdo:tũ daf restõ p pdicta iura:⁊.ff.si mensor fal. mo.dix.l.iij.§.i.ad hoc q̄d no.in fi.ĩ ap.suggestũ:⁊ de iure pa.pastoralis. Abat.dicit q̄ si ĩ h̄ ⁊stat de iure cõi audiunt p.d.l.iij.§.i.q̄d est verũ ex q̄ itimãs fecit quicquid in eo fuit. ¶ Decimoq̄nto de q̄õne q̄tidiana:ipetrat aliqs grãm sup canonicatu ⁊ obtulit se renũciaturũ aliõ bñficiũ q̄d hẽbat an dȝ renũciatio pcedere collationẽ. Archi.tenuit q̄ sic:de pbẽ.si tibi li.vi.⁊ Abat.h̄ dicit ispiciẽdã formã lrãx:ĩ pui. porro:⁊.c.recepim⁹. ¶ Decioserto q̄ro an reqrat scriptu ra[a] ad h̄ vt teneat renũciatio:dicit Paul.q̄ nõ:vt no.vij.q. i.q̄liter:i gl.ij. ¶ Decimoseptimo q̄ro an renũciatio[b] possit fieri p nũciũ:dic q̄ sic:q2 nõ ẽ rõ q̄ ad h̄.p h̄ q̄d no.C.si q̄s alteri vel sibi.l.multũ iterest:⁊ ĩ pcur.petitio:ad h̄ q̄d no. Spe.de cessiõe actiõis.§.i.in pe.col.ṽ.itẽ q̄rit. ¶ Decimo octauo q̄ro vbi vacat bñficium:an in curia vbi pcurator re nunciat:an in partibus vbi est dño.dicit Step.q̄ in curia: de hoc dic vt no.in cle.i.J.vt lit.pen.in gl.secus.

a ¶ An reqrat scriptura.adde Bal.l.c.si.ĩ re sti.spo.⁊ istõ di cti. Bal.excla mat Jasõ mal nus l.l.cũ ppo nas.C.ĩ pac.in l.col.ṽ.ex lege pactũ.tex.⁊gl. l.c.quis.iij.q. prima.

b ¶ An renũ ciatio possit fie ri.adde gl.l.i.l cãc.i.§.si.ff.de procur.

c ¶ Nã idefini ta.adde.c.si ro menorũ.xix.di sti.l.c.vlt.ĩ cõ su.lepro.l.c.q̄ circa.ĩ priui.l c.sũt nõnulli.l. q.i.l.c. pastora lis.ĩ do.bar.in l.si is q ducẽta ff.ĩ reb.du.l.l. si huis.ff.ĩ ser. vrba.predio.

¶ De supplenda negligentia prelatorũ. Rub.

Uia regulares.

Diuisio pȝ p.§. vt in glo.i.ṽ.⁊ sunt q̄tuor. Lau.aũt diui dit alio mõ:q2 h̄ pncipiũ vsq; ad.§. eadeȝ dicit esse duas partes. In quarũ prima agit de negligentia regularis in ⁊ferẽdis bñfi ciis per diocesanos supplenda. In scda ibi poratus post ṽ bum suppleant eorũdem agit de modo supplendi:sed h̄ di uisio est potius ad intellectũ q̄ formalis:nam ṽ.illic porat⁹ ⁊tinet sub orõne precedẽti vt pbat ṽbũ ⁊ferendo in fi.illi⁹ ṽ.h̄ pncipium sumatur in gl.i.vsq; ibi nec pmittunt: vel sm Pau.h̄ dicit si regularis platus ẽt exemptus nõ ⁊fert pora tum vel bñficium que nõ sunt de mẽsa infra tps lateranẽsis ⁊cilij diocesanus ⁊fert illis psonis per q̄s sunt solita guber nari:vel sm Gen.hoc dicit regularis plati in ⁊ferendis bñ ficijs negligentiã supplet eps nõ ⁊uẽtus:⁊ in ⁊ferẽdo huã re dȝ q̄ huare debuit prelatus si negligens nõ fuisset:⁊ hi oẽs summarij sunt boni:sed summarius gl.plenior ⁊ magis ad lrãm. ¶ No.dñam inter poratus ecclias ⁊ administra tiones:q̄ ṽba exponit Lau.dicens p prioratus itelligi cura tos p tex.huius cle.in fi.p ecclias intelligi tñ curatas vt in h̄ differant a poratibus sine cura:p hoc h̄ cle.i fi.ibi eccle sias curã aiax hñtibus per administrationes:dic itelligi ad ministrationes q̄s hñt prepositi ⁊ camerarij circa redditus monasterij:siue in castris:siue in possessionibus vel decimis vel alijs:⁊ isti gñali vocabulo dicuntur pcuratores.i.q.iij. saluator:ipm tamẽ ius administrãdi est spũale ĩ quo remit tit Land.ad no.p se.in cle.i.ĩ.de rescrip.vbi dixi in.vj.⁊.vij .q. Et de istis administratoribus dicit Lau.q̄ si ex offõ su spendũt ab officijs vel bñficijs:vel portionibus dicũtur ha bere curam:sic q̄d no.de ma.⁊ obe.dilecta. In ⁊trium idẽ dicit Lau.q2 si aliqua spũalitas inesset istis administrationi bus h̄ fuisset reseruata epis eo tpe quo tales administratio nes fuerunt ⁊cesse religiosis:vt no. Inn.de puil.dudũ:⁊ h̄ relinq̄t Lau.disputationi:dicit Joã.de lig.q̄ tales admini strationes hñt curam fori ⁊tentiosi nõ penitẽtialem.ĩ elec. dudũ.ij.ad no.p Inn.in.c.pastoralis nõ rñdet.dic q̄ possũt tales administrationes trãsferri in religiosos ẽt quo ad spi ritualia:vt no.idẽ Inno.in.d.c.pastoralis.idẽ forte habue runt a papa vel alĩs legitime. ¶ Quo aũt ad pmũ dicimȝ de dña inter prioratus ecclias ⁊ administratões.dic q̄ h̄ ver ba sepe variant.nã alicubi vocant poratus alibi ppositure: ⁊ q2 ṽbũ ecclias ⁊ ṽbũ administrationes sunt gñalia q̄li bet istox sufficiebat h̄ ponere:sed habuit ⁊pilator respectũ ad vulgarẽ modum loquẽdi:q2 regularẽ ecclãm non sole mus appellare sub h̄ termino eccliã:fuit aũt intentio ⁊pila toris vt venirent q̄libet bñficia. In q̄ dic q̄ suffecisset ṽbũ be neficia sine ṽbis pmissis:imo ẽt sine illo ṽbo gñali q̄uis alia nã indefinita[c] legis equipollet vñi de quo in.c.vt circa.ĩ elec. lib.vi.pro h̄ singulariter est gl.J.de pbẽ.cle.i.in ṽ.q̄uis. Et poratibus habet.ĩ.ĩ rescri.cle.i.⁊.ij. De administrationis hẽtur i.d.cle.i.de ⁊fir.vti.porrecta:⁊.c.ad audiẽtiã. ¶ Se cũdo no.q̄ ṽbũ dispono ⁊prehẽdit oẽm modũ reformãdi bñficiũ. Lau.p h̄ arg.ĩ pbẽ.lȝ in pn.lib.vi. Et h̄ dicit Lau. verũ posito q̄ oia nõ sint specificata:nõ eni psũt oia particu laria specificari:ĩ pcu.q ad agẽdũ:li.vj.l.sed ⁊ si.§.q̄ñtũ.ff. sigo cautionib⁹:sufficit ẽ q̄ apponit clã gñalis:secus si non apponeret:q2 tunc venirent sola specificata:ĩ pbẽ.cũ i illis .§.cũ aũt.lib.vi.sm Lau.q tamẽ vi sibi ipsi ⁊dicere.dicit eni vltra hoc q̄ ṽbũ dispositio cõprehendit oẽm reformatiõeȝ maxime vbi gñalis clã siue plenaria seu vlis pcedit.ar.c.so lite:de ma.⁊ obe.⁊ exponit lrãm ibi dispositionẽ.i.ordina tionẽ.ar.ĩ offi.dele.sup eo. Sȝ q̄d dixi i pce.no.ẽ ṽi⁹ ⁊ pbat i tex.q2 dic ad eox dispõnẽ nõ adiecto termino aliq̄ gñali puta oẽm vel q̄uis nec expedit q2 indefinita equipollet vni uersali ⁊c.vt dixi in pce.no.q̄d dic verũ in dispõne nõ odio sa:sed in odiosa vt in ipetratiõe ṽbũ dispõ ẽ spẽs distincta a collatiõe.d.c.cũ in illis.p h̄ ĩ offi.le.deliberatione:li.vi.vbi ponunt p distinctis:tñ si ẽt in dispõne restrigibili appone ret solũ ṽbũ dispõnẽ:posset dici oẽm modũ reformationis venire ẽt electiõeȝ p id q̄d tenet glo.palle.in clem.i.de pbẽ. in verbo q̄uis in fi.gl.lȝ non affirmet:sed hoc tenet Ro. romane curie:quãtũ tamen ad hanc cle.quid veniat sub ṽ bo dispositionem:dic vt.J.in primo contrario. ¶ Tertio no. differentiam inter committere ⁊ conferre:pro hoc gl. in ṽbo committere.idem Pau.dicens q̄ ⁊mittere prope est cum ad tps:collatio aũt cum perpetuo:ad hoc.J.de reli. do.cle.

z est siue de sta.mo.cū ad monasterium.§.tales:z.c.mona
chi.§.porro. Idem Gen.z Mat.Lau.aūt dicit q idez sūt
i effectu in casu isto pp alternatiuā que sequitur ibi vel pferre
qd tamen non repugnat pmissis. vult eni dicere q ad h vt
sit locus huic cle.nō refert:an pmittant ad tps cui pferant
in perpetuū.Genz.z Mat.¶ Quarto no. casum in q eps
hz potestatem super bñficijs exemptoꝝ auctoritate aplica
per hanc clem.sibi pcessam.pcor.de offi.ordi.irrefragabili:d
hereti.ad abolendam.§.d cle.egro.c.vno:lib.vi.z.§.de statu
mo.c.i.lib.vi.z clem.attendētes:de reli.do.c.ij.¶ Quinto
no.q bñficia regularia debent pferri regularibus: non eni
vbi sunt regulares dicūt prefici clici seculares:nec ecōuerso
or.xvi.q.vij.in nouis.de regu.sup eo.§.de elec.cle.i.Mat.q
tñ hic non colligit:sed soluz dz obseruari psuetudo ibi que
psueuerunt p seculares:dcm tamē est vez preterq in eo q
dicit secularibus non pficiendum regularem.posset eni pfi
ci si est bñficium curatum:vt dico.§.i.vj.pria.¶ Sexto no.
q beneficia vnius monasterij non dicūt pferri monachis al
terius monasterij:pcor.in gl.in v.monasterioꝝ: z dico.§.q.
xvi.¶ Opp.q non semp negligentib9 prelatis hñtibus
dispositionē beneficioꝝ fiat deuolutio ad dioce.nam qñqz
hñt dispositionem nō pletam vt pñtationez vel electōez9
quibus casibus pp eoꝝ negligentiam nō ad diocesi. sed ad
hñtem pfirmare vel istituere dz fieri deuolutio:de iure pro.
c.iij.z.c.cū propter:z.c.cum te. Item qa nō fuit itentionis
huius.c.tollere ius alteri legitime pperens:sed solū puide-
re ne pp negligentiam bñficia remanerent nō reformata vt
pbat rubr:qd dz attendi vt in phemio Greg.z qd ibi no:
p h.ff.de in diem adiec.l.impator.¶ Sol.gl.in v.dispōnez
ad tollēda ista pria exponit.i.collationē vel prouisionē. Et
gñalr intellige gl.datur de qlibet dispositione pfecta p quā
titulus pletus in bñficio:z sic idem eēt de istitutione quo
ad hūc casū vel de alio modo fiat:secus dicit gl.si ad solam
pñtationē vel electionē:qz tūc deuoluit ad pfirmantē vel in
stituētē:siue sit diocesanus:siue aliꝰ:q gl.ē singularis z ne
scio alibi:z facit ad multa in q tñ sit singulr no.plenius pa-
tebit.§.q.vj.Et cū hac gl.pcordat Pau.z Gē.dicēs q pre
sentatio non cēset dispositio de bñficio:sed potius p eā pa-
rat via ad disponēdū:qz pñtatus añ admissionem nō hz ius
in bñficio:sed tñ hz ius petēdi se admitti ad bñficiū:d re iu
di.cū bertoldus:vbi de h qd pz ēt ex eo:qz duobus pñtatio
tz institutio scdi:d iure pa.pastoralis:z h qñ pñtatio p pfo-
nū laicū fit:sec9 si p clicū qz tūc hz vi electiōis vt no.Inn.d
iure pa.cū autq tñ casu iz nō possit variari pñtat9:tñ nō hēt
ius in bñficio:sed tñ hēt ius petēdi se admitti.ar.d pbē.q-
dam:z de pces.pbē.qm:li.vi.z p hoc ifert Gen.q i nul
lo pñtato z i nulla pñtatione pcedit h tex.p eandē rōnē ar
gui pōt qlibet dispōne p quā nō pcedit titulus plet9 vt in
electiōe:qz nō pōt talis act9 dici dispō bñficij.Lau.dic vbū
dispōnē eē gñale z pprehēdere pñtationē:collationē:z quā
uis aliā dispōnē.p h qd dixi.§.in.ij.no.sed opi.gl. z seqcius
dior z plenius patebit.§.q.vi.z hñ pbat rōnibus factis.§.i
eo.pria.¶ Scdo opp.ad idē:nā qñ platus regularis negli
git si ad eū solū spectat collatio nō ad epm:sed ad suū capi
tulū dz fieri duolutio:d pces.pbē.c.ij.So.sm Pau.dz itelli
gi tex.qñ plati regulares hñt pmittere vel pferre cū caplo
qd pma facie psumit:d his q fiūt a pla.ea nosci: z sic vult
Pan.stādū fore pria z lrām dbere restringi.dic tñ nō esse
tutū a lra recedere qd pleni9 examino.§.q.ij.z.iij.qz Lau. tz
priū vt ibi dico.¶ Tertio opp.i eo q assignat tps lateran.
pcilij qd est semestre:d pces.pbē c.ij.nā qñqz sūt talia regu-
laria bñficia i qbus pcedit trimestre tñ:p.c.ne p defectu:
de elec.gl.in v.lateran.soluit recitās opi.Inn.i.d.c.ne pro
dfectu dicētis q ēt i regularib9 i qb9 pueder p collationem
hz locū illud.c.q opi.h reprobat:z iz Cōpo.vt ēt refert gl.
limitauerit e.i:qd dic vt in gl.tñ limitatio Cōpo.h ēt repro
bat vt dic Pau.p h qz ponūtur in tex.vba pcernētia bñfi-
cia q pcedunt ppetuo in vbo pferre:vel ad tps vt in vbo cō
mittere.p h qd dixi.§.i.iij.no.Cōcludit aūt glo.q si platu-
rs regularis reformat p electionē locus ē.c.ne p dfectu:z

nō pcilij lateranē.qd ēt tz pau.Nec ista pstitutio attigit illū
casū qz nō loqtur nisi de bñficijs q reformātur p pmissionez
vl collationē. Idē Mat.tractās nunqd.c.ne p dfectu hēat
locū i regularibus iferiorib9 citra abbatias i q pclude q sic
dū tñ sint plati p qrū mortē viduet ecclia:qd ēt dixi in.d.c.
tractat ēt nunqd in monasterijs monialiū locū hz illd.c. i q
tenuit q sic cū puisiōe.c.indēnitatib9:d elec.li.vi.¶ Quar
to op.q in exēptis non possit diocesan9 se itromittere.c.vi.
q sicut.d prebē.cū singula in fi.li.vi.Sol.d iure antiq añ h
c.pcedūt pria vt h in gl.in vb.exēptis:sed p h.c.dat h ptās
dioces.z i h ē ius nouū:vñ dic Lau.q qad nō exēptos hec
pstitutio ē iuris veteris declaratoria:tā in casu negligētie q i
casu puisiōis q deuoluit pp puisionē factā de idigno.d.c.si
cut:z d elec.ne p defectu:z.c.qq in fi.li.vi.d offi.ord.qto
xvij.q.ij.§.hinc ētiā.§.se.Rō est qz ola bñficia inferiora d
iure cōi subsunt epis.xvj.q.vij.oēs saltē i hijs q sūt legi.iuris
dictiōis.x.q.i.z.ij.per totū. de offi.or.pquerētē:z.c.dilect9
nec iura loqntia de deuolutiōe bñficioꝝ que fit pp negligen
tiā vel pp culpam distinguūt inter regularia z nō regularia
dūtamē sint exempte.¶ Quinto op.ad h de eo qd no.In-
no.de sta.mo.monachi:vbi vr innuere q abbas possit bona
mēse sue z monasterij diuidere z monachis suis pmittere
sub annua pēsione:h priuim format Lau.sed nō apparet eē
priū ad pdicta nisi hoc mō intelligas q ex dicto Inn. iferra
tur q pōt abbas pmittere monachis:ita q nō hēt locū ne-
gligentia:z sic añ h.c.negligētiā abbatis nō supplebat epis.
Sed dicit Lau.q dcm Inn.intelligit ad tps nō ppetuo p
id qd ipse notauit in clem.monasterioꝝ circa fi.§.de re.eccl.
nō alie.vbi dico in v.vex:in.ij.z.iij.q.alr sequeret q possit
abbas diuidere z vnire bona monasterij qd est fm cū h sp
fuerit offm solius epi:ita q nulli inferiori:iz de exces.pla.si
cut.§.de sta.regu.ne in agro.§.ad h.z qd ibi.no.q limitatio
ē va:sed Inn.nō inuit expssa in.c.mōachi id qd dic Lau.z
dato q ita dicēt nō obstaret d pmissio:vt d se pz.d exēptis
āt dic Lau.idē qd gl.q h pstō ē noui iuris pmulgatoris:z
iō dic q i h dz itelligi stricte qd facit ad id qd dico.§.q.i.p h
decidit an h ptās diocesani de qua h quo ad exēptos sit or
dinaria an delegata.In q dicit Gen.q est ordinaria qz da
tur p h ius.ff.de iuris.om.iu.z qa:qz si eēt delegata expiraf
set per mortē pcedētis:secus de ordinaria in auc.vt nulli iu
di.§.h vo iubemus.col.ix.z qd no.de offi.dele. qm abbas.
z idē Mat.dic verius qd est poti9 delegata:qd ēt tenui in
c.ad abolendā in fi.de here.z pro h qd no.gl. h in v.sua in
fi.z qd dico.§.q.xiiij.Et ad rōnē Gen. rñde vt dixi in.c.ad
abolēdam:nā non est de nā delegare iurisdictiōis qd sit tē-
poralis:si eni sit dignitati ē ppetua.d.c.qm abbas.¶ Sex
to opp.q nō debebāt diocesani ad qs fit deuolutio teneri
ad pferendū religiosis monasterioꝝ:quoꝝ plati sūt negli-
gentes vt h dicit:nā posset pringere q ibi nullus eēt idone
us. Itē ex q ipsi neglexerūt:z sic sūt ihabiles iuris eligendi
actiue fortius z passiue.de ele.excō.si celebrat. So. ad scdz
p ea que dixi.de elec.ne pro dfectu.nō eni ē vez qd inhabi
lis ad electionē actiue sit inhabilis passiue nec econuerso:sz
sm veritatem inhabilitas dici oportet quid iuris. Conclu-
de ergo quo ad hoc qd tantū religiosis si sunt solita pferri
religiosis fiat collatio qd dic vt in gl.in verbo religiosis z
in ea ibi:z limitat per litterā que seqtur:vult dicere q non
qbuslibet religiosis:sed illis tantū qui sunt religiosi mona-
sterioꝝ quoꝝ prelati fuerunt negligentes per quē tex.etiaz
respōdet ad h prrarium:qz non fuit h negligētia monacho
rum sed prelatorum. Aliud cōtrarium glo.in verbo mona
steriorum tangit z non solum sed remittit ad no.in.c.cū sin
gula.§.prohibemus ibi aūt no.q tunc cum nullus est ido-
neus in dictis monasterijs pōt fieri collatio monachis alio
rū monasterioꝝ dū tamen non sint alterius professionis vl
habitus:qz tūc non posset fieri sine licentia pape.§. de elec.
cle.i.qd ēt notauit h Steph.nā qñ nullus ē ibi dignus stat
rō qz indignis nō debet fieri collatio.de prebē.graue z.c.
super inordinata:nec bñficia diu vacare:de pces.pben.nul-
la:nec collator sibi retinere pōt:ergo alijs pferre.xvi.disti.

a ¶ Qñqz hñt.
addē.c.i.d pui.
lib.vi.glo.i.c.
nunc.ix.q.iij.
Inn.i.c.recept
imus.d pui.In
no.i.c.cū capel
la.c.ti.gl.z de
cro.i cle.euduz
in.§.vex.de se
pul.pan.d lraz.
i cle.i.d se.exc.

b ¶ Pñtatiōez
vl electiōez.ad-
de Inn.i.c.cuz
aūt i fin.d iure
pa.Lap.allega
tiōe.lxxxiij.sci-
dūs nr papa.§.
sz nūqd domi.
post arch.i.c.ij.
in.iiij.col.d p-
ba.lib.vi.

c ¶ Qd i exem
ptis.add Inn.
i.c.cū sī.d iure
pa.abb.i.c.au-
ctoritate d insti.

nullus: z.c.obitum.xviij.q.ij.quã sit: z idẽ Paul.dicens q̃ sit devolutio ad diocesanum: non tñ quando regularis pre latus ꝯferre negligit: sed ẽt qñ assignat portionem debitã: vt in casu cle.de monachis.de preben. z probat in clem. vt ꝯstitutio.§.ꝯ inrepa.per hoc infertur ad id qd̃ no. Hosti.de sta.mo.c.fi.§.precipimus: vbi dixit colligi argumentum effi cax q̃ sicut clericus secularis nõ põt prefici in prelatum vl̃ fratrem eccl̃ie secularis: ita religiosus p̃fici neq̃t in decanũ vel fratrem eccl̃ie secularis: qd̃ ponit h̃ Lap. Abb. z veruz est quatenus dicit monachum nõ posse fieri frem.i.canoni cum: sed q̃ dicit: nec decanum: nec ꝓcedit si est decanatus curatus per.c.qd̃ dei: de sta.mo. z pro hoc qd̃.s̃.dixi i.v.no tabili. ¶ Quero q2 dic̃ i p̃ncipio regularis nunqd in prela tis secularibus locum hʒ h̃ ꝯstitutio.glo.ij.dicit q̃ nõ inq̃ꝗ tum ponit ius nouũ vel preiudicat p̃uilegio exemptionis.ꝑ hoc qd̃.s̃.dixi in.v.Zrio: q2 quo ad hoc dʒ restringi. z idem Lau.lʒ non expresse: sed vr̃ idem sentire in v̄b.regulares.ex ponit.n.regulares quasi relegati sub aliq̃ de tribus regulis tñ per sedem ap̃licam approbatis.s.Bñdicti: Augustini: z beati Francisci: dic idẽ de alijs q̃ sunt approbate: q2 eadẽ rõ est in eis: pro h̃ qd̃ no.ꝯ re.sane. Pau.aũt apte tenet cũ glo. z exponit l̃ram in v̄bo prelati: vt abbates: p̃iores: z siles qui dicant̃ plati[a] ꝓpʒ q̃ habeant ꝑpetuam dignitatẽ. vt no. ꝯ inno.de p̃ben.de multa: qd̃ dicit Paul.ꝓcedere saluo eo qd̃ ipse no.de rescrip.cle.ij.vbi dixi.q.xv. z pro h̃ q̃ h̃ clem. nõ hẽat locum in secularibus.fac̃ qd̃ no.de̊ deci.cle.i.in pri ma glo. z de sen.excom.cle.i.in glo.in v̄bo religiosi: z idẽ Gẽ. ¶ Scd̃o q̃ro si collatio bñficij regularis spectat ad col legium regulare qd̃ ẽe põt.de reg.c.fi.li.vi.dic̃ gl.ij.q̃ tunc p̃us ad platum z demum ad diocesanũ fiet devolutio: z idẽ Pau.p.c.ij.de ꝯces.p̃ben. Sed Lau.lʒ ꝯtrium dicẽs in ver bo prelati q̃ prelatum intelligit quẽlibet qui ꝯferendo seu disponẽdo de bñficijs talibus p̃st siue sit p̃sona singularis siue collegiũ seu ꝯuentum vt h̃: z de symo. ex insinuatione. idem Gen. qd̃ etiam latius ꝓsequitur ipse Lau.in v̄bo in la teranẽ.vbi generalr̃ querit: an eadem devolutio fiat de cõ uentu ad abbatẽ: vel viceuersa in bñficijs quoꝝ collatio seu dispositio insolidum spectat z diuisim ad vtrũq3 ipsoꝝ: sic̃ sit de ep̃o ad suum cap̃lm: z econuerso vt in.d.c.ij.de ꝯces. preben. z arguit q̃ sic: q2 iura multa in talibus eq̃parant.ꝯ elec. q2 sepe: z.c.statutũ li.vi. In ꝯtrium h̃ l̃ra que in vi casu dic̃ devolui ad ep̃m: z ad.c.ij.r̃ndetur q̃ loquitur tantũ de ep̃is z suis cap̃lis: z sil̃r loq̃tur.c.de elec.cũ in cũctis.§.fin. Item nõ est tanta ꝯmunio inter alias eccl̃ias z platos quã ta inter ep̃m z cap̃lm suum.de testa.requisiti: z multe discõ uenientie sunt inter cathedrales eccl̃ias z iferiores.ꝯ elec. q̃uis in fi.li.vi. z.c.q̃q̃.co.ti. z.li. Item non est tm̃ piculũ si cessaret sp̃ũalis iurisdictio in alijs sic̃ in ep̃ali eccl̃ia p quã prouidet̃ toti diocesi: z ideo solus ep̃s procedit ordinarie: z solus ꝯbit matrimonium indissolubile per inferiorẽ a po pa. z per h̃ non põt eligi in eccl̃ia ꝑpter defectum ꝯsensus. de transla.c.ij.de renũ.nisi in fi. Item q2 in monasterijs ca rentibus abbate frequẽter succedit prior claustralis cuius of ficium non reuocatur p mortem abbatis.s̃.ne se.va.c.i.l fi. fm Lau.qui dic̃ h̃ procedere de morte nãli: secus de ciuili p cle.ne in agro.§.in.ff.abbate.ꝯ de sta.mo. Qd̃ vltimõ dic vt dico in seq.q. Sed in ꝑposito quo ad primum dictum dic̃ Bertrã.opi.Lau.approbari p palatiũ pape.i.p auditores. Lap.tenet cũ glo.per id qd̃ dico in seq.q. z idem Joan.de lig. q̃ est ꝯmunius: tamẽ rõnes Lau.sunt pulchre z de iuris rigore melius substentant̃: nam q̃ fiat devolutio ad cap̃lm vr̃ ꝯ iura q̃ negligentiam superioris suppleat inferior.ꝯ cõ sue.non putamus.li.vi.Gen. z idẽ cũ Lau.vt dixi.s̃.ea.q. z dico ẽt.ꝯ.q.viij.ꝑ determinatione tñ glo.est q2 suppletio ne gligẽtie dʒ fieri per prelatum immediatũ.ix.q.iij.cũ sim[x]. de elec.cum in cunctis.§.fi. z qd̃ dico in seq.q. z.ꝯ.q.vi. z p no.in.d.q.plenius h̃ aperietur: per h̃ infert̃ ad se.q. ¶ Ter tio q̃ro circa ea que dixi in ꝑx.q.pone q̃ prelatus exempt[9] nõ subest pape immediate: sed alter. sic̃ sũt patres abbates q habent prelatos sub se.s̃.de rescrip.cle.⁄.niiiqd fiet deuo lutio ad ep̃m an ad patrem abbatem.dic̃ Lap.sequendo ꝑ missam opi.huius glo.de qua in p̃ce.q.q̃ ad patrem abba tem: vt nemini fiat iniuria. Intelligit itaq3 textum de exem ptis tñ qui immediate subsunt pape: ad h̃ induc̃ cle. si ꝯ bñ ficio: quã ẽt induc̃ predicta glo. z facit ad h̃ illis cle.in v̄.suc cedentium. Inducit ẽt Lap.cle.attendentes.i.rñ.ꝯ.de statu mo.pro h̃ etiam est cle.in eo qd̃ dic̃ q̃ in exemptis supplẽt diocesani ap̃lica auctoritate: sed ex q̃ exemptus hʒ superio rem citra papam de iure ꝯmuni suppletio p̃tinet ad illum z sic fiet devolutio per gradus.de ꝯces.p̃ben.c.ij.de sup.neg. p̃la.c.penul. z fi. z per totum: non ẽ possit diocesanus sup plere ap̃lica auctoritate ex quo ad papam suppletio non p tinet que rõ magis vrget q̃ superius inducta. ¶ Opp.ad predicta maxime ad id qd̃ dixi in ꝑxi.q.de priori claustrali in q̃ plus operatur mors ciuilis q̃ nãlis ꝯ qd̃ obstant no.in c.susceptum.de rescrip.lib.vi.So.rõ dici huius põt reddi q̃ viuente abbate z impedito ciuilr̃ impedit̃ offm̃ prioris claustralis q est tanq̃ eius vicarius.ar.de offi.vi.c.j.lib. vj. Sed per mortem nãlem de iure inductum est ne deficiat of ficiũ prioris claustralis p.d.c.nouit: ad qd̃ tamen qui tene ret ꝯtrium r̃ndere posset q̃ ibi h̃ operata fuit sp̃alis pape di spositio: q2 tñ fauorabile est monasterijs z religioni q̃ non expiret officiuʒ predictum approbo dictum Lau. ꝯ eq̃tate. ¶ Quarto q̃ro in eo quod dicit in tex.bñficia qd intelligi tur nomine bñficij.gl.ij.dic̃ q̃ eccl̃iastica. z idem Lau. di cens q̃ intelligit̃ de bñficijs cuiuscũq3 ꝯditionis sint dũta men sint eccl̃iastica: pro h̃ inducit l̃ram in v̄bo alia: q2.s̃. pre misit de eccl̃iasticis tñ: cl̃a enim seq̃ens ꝯprehẽdit ea que sunt de nã premissoꝝ: de procu.q ad agendum li.vi.ij.rñ. z cle.nõ põt: de procu. Idem Pau.dic̃ q̃ h̃ non ꝯprehẽdũ tur bñficia non eccl̃iastica vt sunt feuda.de p̃scrip.ad audi entiam.de sy.ex diligenti.de vsu.c.i.de eo q mit. in pos. c.i. lib.vj.de penis ad aures: pro h̃ est q2 dictio alius[b] regulari ter facit relationem eiusdem q̃litatis: vt no.ꝯ rescrip.sedes. Ex h̃ infert̃ ad seq.q. ¶ Quinto q̃ro circa dicta in ꝑxi.q. qd de impetrantibus a sede ap̃lica vt ꝓuideant̃ de dignita te personatu vel bñficio.dicit Lau.q̃ lʒ sub termino bñficiũ possint ꝯprehendi omnia bñficia: tamen debet gratia intelli gi dum tamen sit bñficium eiusdem generis z gradus cui[9] sunt specificata.ar.xcv.di.illud secus: ẽ si essent diuersi gñis nam curatum nõ ꝯprehenditur sub nõ curato nec dignitas sub simplici.de preben.q̃uis.c.i. z.c.cũ in illis li.vi. z cle.si dignitatem.ꝯ.de preben. Ad q̃stionem statim positam: pro h̃ q2 gratie beneficiales sunt oĩno restringibiles.d.c.q̃uis i. z.c.cui de non.lib.vi. ¶ Sexto quero circa id qd̃ dixi in ꝑxi.ꝯrio de eo qd̃ dicit glo.in v̄bo dispositionez i eo qd̃ di cit q̃ fit devolutio ad institutentem: siue sit diocesanus: siue alius nunqd h̃ sit verum: z q2 h̃ inuestigare est valde vtile: ideo subijcio q̃stionem in q̃ scholaris in bononiensi studio publice r̃ndit: q̃ q̃uis formata fuerit sub alijs terminis vt cõ prehenderet plura dubia solum refero q̃tenus ꝯcernit mãz huius gl.finge ergo q̃ archip̃sbyter vel plebanus.i. rector eccl̃ie matricis hẽt institutionem in capella posita itra limi tes plebis sue ad presentationẽ patroni q patronus fuit ne gligens in p̃ntando ad quem fiet devolutio: an ad plebanũ an ad ep̃m. ¶ Circa hãc q2 primo faciam rõnes pro z ꝯ decurtando rõnes q̃s in illa.q.scripsi: scd̃o subnectam deci sionem. Primo igit̃ quo ad plebanum: fac̃ h̃ glo . in eo q̃ dic̃: siue alijs z probo rationibus. Primo sic: cũ alicui ꝯpe tat ptãs limitata sublata limitatione siue facto eius vtit̃ ea dem ptãte libere: casus est singularis ne se.va.c.vno: lib.vi. .§.vbi vero: vbi ex sp̃ali ꝯsuetudine vel statuto ꝯpetat alicui collatio bñficij de ꝯsilio ep̃i: z ep̃s sit defunctus vel absens in remotis vt eius ꝯsilium in breui nõ possit habere põt ipse libere ꝯferre. In qua rõne pondero q̃ dispositio.d.c.loqui tur qñ de iure sp̃ali ꝯpetit ptãs limitata: z sic fortius si ꝯpe teret de iure ꝯmuni: q2 ptãs de iure ꝯmuni surgẽs est fauo rabilior z plenioris interp̃tationis.de rescrip.ad h̃: z qd̃ ibi no.ergo sublato p̃sono.i.inhabilitato ad presentationẽ plebanus libere instituet. ¶ Secundo ad idem de iure cõi in capellis

[a] ¶ Qui dicãtur plati. adde hoc.i.c. romana l.§.i.ꝯ foro ꝯpe.li.vi. z i.c. decernim[9] ꝯ in di.i.le.abb. de ꝯ.fig.archi.in c.vt alarii.ꝯ cõ sti.lib.vi.

[b] ¶ Dictio alius.adde.l.si fugitiu[9].C.ꝯ ser. fug. Domi. in c. videt in.iij. coll.dist.xxvi. Eũdẽ i.c.ei cui ꝯ p̃b.li.vi. An. de bu.in.c.offi cij.in.ij.not. li. vi.de peni. z re missioni.

in capellis ptinet patronatus ad plebanū:casus est quē ne
scio alibi saltē nō ita bene i.c.ad audiētiā.de ec.edi.ꝛ ibi h
ꝫ glo.in vbo rectoris.ꝛ Jnn.in vbo fūdatoris dicēs ptige
re posse ꝙ ecclia hēbit plures pronos:vt si qs fūdat vel cō
stituit capellā intra limites plebis ipse est patronus:ꝫ ipsa
plebs cuius iura diminuunť ꝛ in pte ꝑ dote capelle assignā
tur:est ergo plebs pzona rōne dotatōis:itē ꝛ fūdatōis:qꝛ
in fūdo intra limites suos cito capella ꝯstruit:ergo subtra
cto pzono adhuc ecclia hꝫ pronū.s.ipm plebanū:nō est er
go variata in aliquo nā modi instituēdi:sed sicut si pronus
pñtasset.istituisset plebanus ita subtracto pzono plebanus
vno iure pñtabit ꝛ alio iure instituet:ꝑ hoc qd no.in simi.ꝺ
elec.vt circa.in gl.ij.li.vi.ꝫ hec rō sicut si plures eēnt proni
ꝛ vnus fieret ihabilis alij pñtarēt:ꝛ hoc de alia inhabilita
te q̄ nō veniret pp negligētiā:tūc oꝫ psupponi ꝙ ipse pleba
nus nō fuerit negligēs. ¶ Tertio ad idē sic:ꝙ nō ꝫ alicui
directe nō ꝫ eidē indirecte.ff.de tu.ꝛ cu.l.fine.§.i.de ꝯdi.in
sti.l.q̄ sub ꝯditiōe.§.sigs.C.si mācipiū ita fuerit alienatū ne
ꝓstituat.§.fi.nā ꝓhibitū vna cū via alia nō ꝯcedit:de ꝓcur.
tue.regula cū q.li.vi.ꝫ pronus nō posset expsse ꝓuare ple
banū iure instituēdi:ergo nec idirecte negligēdo. ¶ Quar
to delicta sūt psonalia.C.ex delic.defū.in rubro ꝛ.l.vna:ꝛ
qd no.de sepul.c.si.nō.n.insontes puniēdi sūt.lvi.di.satis p
uersuz:de ꝯstitu.c.ij.de his q̄ fi.a ma.par.ca.q̄uis:de sen.ex
cō.romana.§.in vniuersitatē:li.vi.regula sine culpa.co.li.er
go ꝛc. ¶ Quinto suppletio negligētie fieri oꝫ p immedia
tū platū.ix.q.iij.cū simus.lxiij.di.c.fi.de elec.cū in cūctis.§.
fi.ꝛ.c.ne ꝓ defectu:ꝛ.c.q̄q̄ li.vi.de ꝯcef.pbē.c.ij.ꝛ.c.qꝛ
diuersitatē:ꝑ hoc gl.iij.b in vbo plati:ꝛ qd dixi.ꝺ.q.ij.ꝛ.iij.
¶ Sexto qꝛ pp ꝯnexionē vnū ꝯnexoꝝ trahit ad se reliquū
de ꝯsu.trāslatoꝛ:cū cōcor.ꝛ spālitur id qd est dignius[a] tra
hit ad se minus dignū.xiij.q.ij.nō extimemus.de ꝯse.ec.vel
al.ꝙ in dubijs:ꝑ hac pte optime ē glo.Jnn.de excep.cū ve
nerabilis:in fi.vbi dicit ꝙ si ecclia nō est collegiata nec est i
parrochia alicuius ꝛ nō appet qs sit pronus epūs ponit ibi
ministrū.ꝫ si appet ꝙ est i parrochia alterius ꝙ hꝫ pronū:
ergo nō ad epm ptinebit. Jn ꝯtrū gñalis ptās cōpetēs ali
cui de iure cōi ꝯprehēdit oīa ꝛ singula sub genere ꝯstituta
nisi in aliqbus p spālē dispōnē sit detractū.i.q.iij.saluator:
ad fi.ꝛ ibi glo.ff.de aleatoribus.l.i.§.ꝙ aūt.de ma.ꝛ obe.
solite:de pni.qꝛ circa.ꝛ hoc ēt si ꝯcessio ptātis sit indefini
ta:qꝛ eqpollet vli.ff.de re.du.l.is q ducēta.§.vtꝝ in fi.de le.
ij.l.si plurib[us].ꝛ.l.si ita.d.c.qꝛ circa:ꝺ of.dle.venerabili:ꝛ
ibi gl.ꝺ ele.vt circa ꝛ ibi gl.li.vi.At epūs hꝫ gñalē ptātē sup
oēs ecclias sue diocesis.x.q.i.q̄si p totā ptē pmā.xvi.q.i.c.i.
xviij.q.ij.mōasteria:ꝺ offi.Arch.cū satis:ꝺ of.oꝛ.ꝯq̄rēte:ꝛ
c.dilectus.de pscrip.auditis:ꝛ.c.cū olī:de insti.ex frequēti
bus:ꝛ.c.auctoritate:vñ fūdat intētōez in oibus spūalibus
sup ecclijs sibi sobiectis de excep.cū venerabilis in fi.ꝛ sic
plebanus q̄tenus hꝫ istōnez nō pt hēre nisi de iure spāli vt ꝓ
bāt iura pmissa:ergo solū eo casu ꝛ nō alio sua ptās extēdi
tur.Est aūt alius casus ꝓuidere nullo pñtante q̄ instituere
ad alterius pñtatōez. ¶ Scdo ptās ꝯcessa sub certa forma
nō pt nō seruata forma in actū validū educi.de elec.cū i ve
teri:ꝛ.c.ꝓuida.li.vi.de pbē.cū de nō.c.li.ff.mādati.l.dili
gēter:ꝛ h si ꝯcessa est alo nō hñti ptātē:cle.i.de iurepa.ꝛ qd
ibi nō.gl.multū notabilis in ver.inhibētes:ꝫ prono nō cō
petit de iure institutio:ꝫ episcopo vt in rōne precedēti:er
go cū institutio sit sibi cōcessa sub hac forma vt ad patronū
pñtationē instituat:si cessāte pñtatōe ea vtat actus ē nullus
nā formalitas inherēs substātie adeo iformat ꝙ nō tm̄ fa
ctū ꝯ formā est nullū.ꝫ ēt si pter:casus est notabilis iuncta
gl.de elec.sicut cū:li.v. ¶ Tertio ius ꝯcessum in diminu
tōe iuris alieni nō est extēdēdū.xvi.q.i.ecclesie:ꝛ.c.qcūqꝫ
nā diminutio talis odiosa est ꝛ restrigēda.ff.ne qd.in lo.pu.
l.ij.ff.si q a pncipe:ꝛ.§.merito.xi.q.iij.si qs do.ix.q.iij.nunc
vo:de rescrip.ad h de trāsla.ꝫ de vsupaly:ex tuaꝝ:de resti.
spo.audita:i de fi.psby.c.i.ꝛ.ij.li.vi.regula odia.ꝛ regula
q̄ ꝯ iure.e.li.Sed istitutio ptinēs ad plebanū venit ad dimi
nutōez iuris epi ad quē de iure cōi ptinet institutio.xvi.q.

vij.oēs basilice.ꝛ.c.nullus oio.de capel.mo.c.i.de reli.do.
de xenodochijs:de hē.cū ex iniūcto i fi.ergo ꝛc. ¶ Quar
to cōcessio iuris minoris ꝛ minus pinguis maius ꝛ pigui
us nō cōplectiť:de offi.leg.nisi:ꝛ.c.ꝙ translatōem:de elec.
trāsmissaz de ꝓcura.q ad agendū.li.vi.ff.de pac.l.ꝯ iuris.ꝫ
si de his in frau.cre.l.si pñs:sed ex pte plebani est ptās colla
tōis nō libere.s.instōnis:nō oꝫ ergo ꝯprehēdere liberā ꝛ p
iudicari collatōi libere spectāti ad epm. ¶ Quinto expssio
vnius modi ꝓuisiōis aliū nō ꝯprehēdit de rescri.susceptū:
de pb.cū i illis in fi.ꝛ cū de nō:li.vi. ¶ Sexto:casus omis
sus relinquiť dispōni iuris cōis.ff.de li.ꝛ posth.l.ꝯmodissi
me:soluto matrimonio.l.si cū dotē.i pñ.C.de pac.ꝯuē.l.fi.
d.c.susceptū:vbi de hoc.xl.di.si papa.lxxix.di.vtinā:vbi de
hoc.ij.q.v.cōsuluisti.pro hac pte est.c.q̄q̄.ꝺ elec.li.vi.vbi
in casū negligēne ad imediatū supiorē fit deuolatio:sed nō
extēdiť ad alios casus:ad idē.c.cū in illis.§.pe.ꝛ fi.pall.qd
ꝓbat ꝙ si mādať ꝓuideri de bñficio spectāte ad collatōem
de bñficio ad pñtatōez vel institutōez eius cū alio simul ꝓ
uideri negi. Jta ergo plebanus q poterat istituere ad pñta
tionē proni:prono subtracto si ñ possit:ꝫ poti[us] epūs ad quē
de iure cōi ptinet suppletio negligentie pronoꝝ:de iure pa.
qm̄.ꝛ.c.si vo:ꝛ.c.cū pp:ꝛ.c.eā te.Ad idē ē.c.auditis.ꝛ.c.
cū oliꝫ:de pscri.vbi inferior epo dicit se pscripsisse iura epa
lia dꝫ ꝓbare singulľ de quolibet iure ꝛ solū obtinet in his
q̄ pscripsit.Ad idē ē qd no.Jnn.de capel.mo.dilectus:vbi
dicit ꝙ platus inferior petēs iura epālia necesse hꝫ illa spe
cificare i libello nec admitteretľ libellus gñalis:qꝛ ad eū ta
lia iura nō ptinēt de iure cōi.ad idē est qd no.Jdē Jnn.in
eo.c.in eo ꝙ allegabaľ ibi aliqua iura spectare ecclie matri
ci de iure cōi in capellis:qꝛ dicit ibi Jnn.hoc nō est verū:ꝛ
sic illa fuit allegatio pris. ¶ So.ꝑ declaratiōe qōnis:pmo
videndū est:nunqd institutio[b] bñficioꝝ spectat ad solū epz
de iure cōi:ita ꝙ ad plebanū nō possit spectare nisi de iure
spāli:ꝛ hoc viso poneť solutio pro plebano:ꝛ ꝙ de iure cōi
possit ei cōpetere est.c.ad audientiā:pal.de ec.edi.fm vnū
intellectū q ibi poniť:oꝫ ꝙ pronus psentet instituendū in ca
pella de plebano:ꝛ plebanus instituat instōne collatoriā ti
tuli:ꝫ postea pñtetur institutus diocesano q instituet instō
ne auctorizabili:de offi.arch.cū satis:ad hoc de capel.mo.
c.vno:li.vi.dic ꝯ ꝙ immo ad solū epm ptinet institutio etiā
collatoria de iure cōi.x.q.i.c.i.ꝛ.ij.xvi.q.v.nullus oino:vbi
hoc ꝫ Arch.q ēt notauit.xvi.q.i.plures.x.q.i.regēda.xxv.
di.plectis:ꝓ h de capel.mo.c.i.de relig.do.de xenodochijs
de hereti.cū ex iniūcto.ꝛ ꝓbant iura ad epz spectare instō
nē liberā.i.collatōez nullo psentāte:sed idē est de institutōe
ꝓprie sūpta q̄ est collatio nō libera ad psentatōez proni sed
vt ꝓbat.c.cū in illis:pal.ꝑ pdictis est qd nō.Arch.lxxi.di.
hortamur:vbi ꝫ idē qd in.c.nullus oino.Ad.c.ad audiētiā
dico ꝙ illa lectura nō est vera ꝛ extorquet tex.sed v̄a lectu
ra est ꝙ patronus ꝛ plebanus simul psentantur:qꝛ vterqꝫ est
patronus vt.s̄.dixi in secūda rōne facta ꝑ pte plebani.Cō
cludiť ergo quo ad h ꝙ institutio ptinēs ad plebanū tm̄ de
iure spāli ꝓcedit:quo premisso videreť verior ps qōnis ꝓ
epo p rōnes factas ad illam ptē.ꝛ maxime si illud ius spāle
ꝯpetit plebano p pscriptōez:nā pscriptio ē strictissimi iuris
ꝛ nō extēdiť nisi ad possessa.regula sine possessiōe li.vi.Et
qd no.Jnn.de offi.arch.c.si.ponēs diām inter ꝯsuetudinē
ꝛ pscriptōez:qꝛ ꝯsuetudo extēdiť de loco ad locū ꝫ nō extē
daľ ꝺ iure ad ius:ꝫ pscriptio ad nihil extēdiť vltra possessū.
tū vt refert Jo.an.de insti.c.ij.li.vi.Jac.canonicus bono
niēsis:ꝛ Jo.de mōte murlo disputādo terminauerūt ꝯtrū
ponēdo qōnē qñ in capella rector pscripsit pñtatōez ad cle
ricatū capelle:ꝛ clericus psentatōez ad rectoratū ad institu
tōez plebani si decesserūt rector ꝛ clericus an plebanus nul
lo psentāte libere istituet vtrūqꝫ.an vo epūs:tenuerūt isti ꝙ
plebanus:qꝛ ius epi ē exclusuz p pscriptōez p quā excludiť
oīs actio.de pscri.ad aures q̄ rō posset tolli:qꝛ nō ē pscri
ptū nisi i certū cāuz nō aūt in istū:ꝑ hoc iura ꝛ rōnes.Ad
hoc inducte:qbus atrētis hēo qōnē ꝑ difficillima:ꝫ post lō
gā cogitatōez defendēdo ptē plebani vel ꝑ fūdamēto:sciē

a ¶ Id qd est dignius. Add gl.in vbo dele gat i.c.sup qōnū:de off.dle.gl.pnc.ad fi.in c.ꝯtingit.de ar bi.gl.in v.cele brari in.c.decē nio.lxxvi.di.ꝛ in.l.q̄ritur.ff.ꝺ fu.boni.

b ¶ Nunqd insti. Adde.c.oēs basil.xvi.q.vij. hoc.i.c.nō satis ꝺ of.arch.hoc.i.c.cū venerabi lis.de reli.do. Abb.in.c.sup eo circa fi.ꝺ of.delega.

eos coercere: p hoc qd dicit hic pau.in vbo sup hoc supple ant:exponẽs.i.sup cõmissiõe ₇ collatõe pdictoꝝ bñficioꝝ: sꝫ cũ p ppño psit oĩa facẽ: sine qbus collatio nõ sortiret effectũ.de offi.deleg.prudẽtiã: ₇.c.preterea cũ cõcor.nõ aũt psit epi se itromittere sup alijs negligẽtijs exẽploꝝ nisi ꝗtenus a iure concedit. ❡ Decimosexto ꝗro an epus possit supplere qñ exẽpti puati sũt pp delictũ. So.vt in gl.in vbo negligẽtiã: ₇ idẽ pau. ❡ Decimoseptimo ꝗro qꝛ.s.dixi in tertio ꝯrio qñ semestre currat epo quo ad psupposito ꝗro qñ incipit currere Lan ꝗrit: sꝫ qd soluit p tex.in.c.qꝛ diuersitatẽ: in fi.de ꝯces.pbẽ.vbi dr ꝙ a tpe sciẽtie. ❡ Decimo octauo ꝗro qñ dicet scire: vr ꝙ nõ sciat nisi dicatꝛ qꝛ hoc est facti ꝙ qs nõ psumit scire.de cõsti.c.i.li.vi. In ꝯrũ ꝙ nõ excusetur epus p ignorãtiã: de eta.₇ quali.cle.i.de offi.ordi.irrefragabili: nã pp h dr epus intẽdẽs.viij.q.i.q epatũ. Et ppterea recipit pcuratões vt visitãdo de talibus diligẽter ingrat.ꝯ hoc de offi.ordi.c.ordinarij.li.vi.pmũ tꝫ Lau.₇ est verius. ❡ Op.ad hoc de cle.vna in fi.ꝯ.de ꝯces.pbẽ.vbi psumit sci re a tpe quo vacatio fuit i loca nota post.xx.dies.So.Lau. vr stare ꝯrio: ₇ dic meli⁹ ꝙ ibi de ipetrãte q cũ ꝓsequat ius ppriũ tenet eẽ solicitus vt in loco dimittat pcuratorẽ: secus in ordinario cm foret difficile vbiqꝫ tenere pcuratorẽ. Et dicit Bertrã.ita fuisse determinatũ in palatio pape. Cõclu dit aũt Lau.ꝙ ordinarius citius vel tardius psumit scire ꝫm ꝙ vacatio erit publicata vl occulta.ad hoc qd no.de re scrip.cũ cõtingat: de cle.excõ.illud: in.d.c.qꝛ diuersitatem. ❡ Decimonono ꝗro quãtũ tps reqrit vt bñficiũ dicat cõsuetũ regi p regulares: vel seculares. Lau.dicit ꝙ tps.xl.annoꝝ.p.c.fi.de ꝯsue.de pscrip.de quarta.melius de pb.cũ de bñficio: li.vi.idẽ pau.lꝫ nõ expsse: sꝫ Gẽ.₇ Matth.expsse. Alij dñt sufficere tps.x.annoꝝ cũ hoc nõ sit ꝯ ius: p id qd no.gl.xij.di.ꝯsuetudo: ₇ de ꝯsue.c.fi.li.vi.pmũ verius ₇ p hal in preal.c.cũ de bñficio: vbi rñdet ad ꝯrũ. Et hoc ifert Gen.ad sequẽ.q. ❡ Uigesimo quero circa dicta in proxi.q.qd si.xl.annos ᵃquidã tenuit vnũ bñficiũ cũ altero simul. dicit Lau.ꝯ.§.premissa.₇ Gẽ.hic qd nõ erit necesse pbare annexiatẽ vel dependentiã: qꝛ ꝫm opi. quorũdã sufficit in hoc ꝯsuetudo: de cõsue.cũ dilectus.de ver.sig.abbate: ₇ hoc quo ad bñficia dependẽtia. Idẽ ergo in annexis: qꝛ si mul iudiciũ de vtroqꝫ.₇ de eta.₇ qua.eã te.vr melius dicẽdũ ꝙ cũ tun cõe resistat dispoñẽs bñficia singula singulis pferri: de pbẽ.extirpãde.§.q vero.nõ sufficiat ꝯsuetudo pscripta seu pscriptio: nisi itercesserit titulus sufficiẽs ad dan dã eãm pscribẽdi: per.c.de quarta: ₇ qd ibi no.imo videret nõ habere locũ ꝯsuetudinẽ ẽt predictã cũ in bñficijs regra tur canonica institutio: regula bñficiũ.li.vi.qd dic pcedere si iste vellet plura incõpassibilia tenere in titulũ: sed qñ tꝫ al terũ tãqꝫ annexũ: seu vnitũ cessat pmissa ratio.₇ tũc locum hꝫ cõsuetudo modo pdicto: ₇ de hoc etiã ꝯ.§.pmissa.q.iij. ❡ Uigesimoprimo ꝗro circa idẽ si bñficiũ spectãs ᵇad psentatões regulariũ ꝯsuetũ est regi p seculares: clericos: an possit psentari regularis: gl.in vbo secularibus: refert id qd no.co.ti.sicut: vbi Pe.₇ Abb.dñt ꝙ nõ: qd dicit verũ in nõ curatis vl si psentãt illũ vt claustralẽ. Lau.vr alr dicẽ vt dixi.ꝫ.q.vij.sꝫ cũ gl.cõcor.pau.₇ Gẽ.dicẽs in curatis hoc p mitti pp offiñ pdicãdi: de sta.mona. qd dei.₇ hoc nisi con suetudo pscripta sit in ꝯriũ: arg.de pbẽ.cũ de bñficio. li.vi. sꝫ ibi solũ dr ꝙ de bñficio ꝯsueto regi p seculares nõ pui deat secularibus: quid autem iuris ecõuerso.nihil ibi dicit ₇ de hoc per Frede.de sentis i ꝯsilijs.cxxxi. Sed Hosti.in c.possessiões: de re.ec.nõ alie.dicit idẽ ecõuerso pp paritatẽ rõnis sꝫ tñ vr subesse paritas: qꝛ secularis nullo casu nisi p dispẽsatõẽz põt pfici bñficio regulari: de elec.cũ cꝫ.₇.c. officij: sed ecõuerso sic p.c.qd dei: ppterea dico ꝙ aliqñ cõ suetudo ẽ pscripta de seculari sapiẽs negatõẽz.q.i.qꝛ pscriptũ est vt nõ reformet: ꝯ regulari.₇ tũc pcedit dcm Hosti. stãdũ est eni tali ꝯsuetudini q nõ ẽ irratiõabilis.d.c.cũ de bñficio.in pncipio. Qñ aũt inducat cõsuetudo negatiua: nõ.de reg. Ioãnes: dixi de ꝯsue.c.fi. Aliqñ simplr pscriptũ est de seculari nõ tñ excludẽdo regulares: sꝫ solũ per.xl.annos fuit reformatũ bñficiũ de seculari ₇ tũc nõ pprie dr cõsuetũ regi p seculares tñ: quin possit ibi institui regularis. sufficit eni regulari ꝙ nõ reperit phibitus. ecõuerso aũt secus foret: qꝛ si per.xl.annos fuerũt instituti soli regulares nõ poterit institui secularis sine dispensatõe cũ bñficiũ dicat assũpsisse nãm regularis est inhabilis p premissa: ₇ ꝫm hoc intellige.c.cũ de bñficio: qd nemo aperuit: per.c.hoc limita gl.istã in vbo secularibus.cũ dicit ad bñficiũ ꝯsuetũ regi p seculares si est curatum posse institui regularẽ: nam distigue p pmissa: qꝛ si esset pscriptio inferẽs negatõẽz: vt i exẽplo pmisso nõ pcedit hoc dictũ.ꝙ aũt subijcit gl. qñ psentãt monachũ vt claustralẽ declara per no.in.c.fi.de cap. mo.nã ꝗdã sũt bñficia in qbus monachus istituitur vt claustralis: nec desinit eẽ de collegio monasterij ꝗdã in qbus in stituit vt alius clericus secularis: subest epo ₇ offiñ celebrat vt secularis.de quo in.d.c.fi. Et ꝫ hoc no.gl.istã cum beneficio seculari si instituit monachus desinit eẽ claustralis nec põt vt claustralis institui. ❡ Uigesimoscdo ꝗro nunqd ecclesia dicat ꝯsueta regi p regulares tũc tñ qñ i ea soliti sũt etiã regulares p modũ ꝯuẽtus. Hostiẽ.sentit ꝙ sic: de reb. ec.nõ alie.possessiões. Abbas vero dixit illud.c.nõ loqui ꝯ cõuentualibus: qd dicit gl.hic in vbo religiosis approbari hic: approbat aũt ex eo ꝙ sufficit hic ꝙ eccl'ia sit ꝯsueta regi p religiosos ₇ nihil aliud reqrit: nã ecclijs ꝯuẽtualibus frustra disposuisset.c.possessiões: qꝛ p alia dispositũ erat se culare nõ pfici ꝯuẽtui religiosoꝝ: limitat aũt illud.c.eo i qd dicit pficiẽdũ religiosũ p hanc litterã q pbat nõ quẽlibet religiosũ: sꝫ tñ de monasterio: ad cui⁹ platũ ptinet ꝯmissio pfici posse: ₇ h vult hec gl.in vbo religiosis i fi.qd ẽt dixi.ꝫ. in vltimo ꝯrio. ❡ Uigesimotertio ꝗro circa dicta in.pxi.q. qd si i illo monasterio nõ sit aliqs idoneus: gl.i vbo monasterioꝝ remittit: dic vt dixi.ꝫ.in vlti.ꝯrio. Et h infert ad qd nẽ seq. ❡ Uigesimoquarto ꝗro circa hoc si pmus collator tenebat ꝯferre alicui de certo collegio: an ad idẽ obliget is ad quẽ fit deuolutio: de qua.q.remittit eadẽ gl.₇ ponit qd in regula ꝯ eũ.li.vi. Et p hanc lrãz dicit Pau.ꝙ sic dic plenius: vt in.d.regula: ₇ dixi de electio.ne p defectu: ex hoc infert ad qõnẽ se. ❡ Uigesimoqnto ꝗro circa hoc si publicato scrutinio electores nolũt eligere nominatũ: an supior tenet de illo pudere: Sol.pau.p hanc lrãz ꝙ sic: p hoc qꝛ ptãs est iã limitata: trãsit ergo cũ suo onere.ff.de iure fisci.l. nõ intelligit.§.si posteriori: de pig.ex litteris.de quo dixi in in.d.c.publicato. ❡ Uigesimosexto ꝗro si supior post deuolutionẽ ꝯfert religioso alterius monasterij ꝯ id qd dicit in textu dic ꝙ collatio nõ tꝫ sꝫ Gẽ.al's hec puisio est delusoria. Sed ꝯ est qd no.in.c.ne p defectu: ad fi.p gl.₇ Inn. dic ꝙ intelligit extra hũc casũ: hoc eni casu oꝫ stari huic dispositõi ₇ contra eam factum est nullum.l.non dubium .C. de legi.de testi.in nomine domini.

ᵃ❡ Quid si ꝗdragita annos. Adde Hostiẽ. in.c.qm: de vi.₇ ho.cle.₇ i fi.ma i rl.ꝯ sup.ne.p la.in.i.col.Io.an.i reg.q ꝯ in fi.de reg.iu.li.vi.i mer.abb.i c.cura pñn.de iurep.

ᵇ❡ Si benefi cium spectans. Adde Hosti.i c.possessiones. de re.ec.nõ ali. Frede.de sentis in ꝯsi.cxxxi.

§ Eadem. No.ꝙ qñ aliqd hꝫ ptes sepabiles pt p pte eẽ vtile ₇ p pte esse inutile: hic .n. pẽsiões aucte soli nõ dẽnt ꝗtenus aucte sũt: secus si par tes eẽnt insepabiles.ff.de aqua plu.ar.l.i.§.sigs.de elec.massana. Lau.de quo in regula vtile.li.vi.₇ dixi de elec.illa: de offi.deleg.cũ sup. ❡ Scdo no.ꝙ pẽsiones nouiter imposite nõ sunt soluende: ₇ dicit Pan.ꝙ si ex pacto soluant: puant clerici beneficijs.de pac.cum clerici. ❡ Op.ꝙ nõ sufficiẽter puideat hic p id qd dicit nõ pmittãt: parũ est enim nõ pmittere nisi coerceant si fuerit opus.de offi.deleg.ex litteris: So.dicit Lau.stãdũ ꝯrio: Idem Pau. poterũt ergo p cẽsuram ecclesiasticã ₇ alijs remedijs ꝯfaciẽtes coercere dicit ẽt Lau.ꝙ pmittere qñqꝫ ponit p patiẽtia inuita.xxi.q. i.hac rõne: vbi no.ꝙ lꝫ aliqd pmittat nõ tñ est sine vitio cũ sit malũ ex quo nõ pcipit.xiij.di.nerui. ❡ Scdo op.ꝙ noue pẽsiones possint imponi ₇ antique augeri.de censi.phibemus. So.vt in gl.in vbo iponũt: q dicit ꝙ nõ psit imponere auctoritate sua: sꝫ al's ex causa psit iponi: ₇ idem Gen. ₇ vltra allegata p glo.inducit: de pben. vacãte: de excel.pla.sicut.de eta.₇ quali.cam te.de sta.mo.cle.i.§ ad hec que iura probant id quod dicit glo.ꝙ ex causa hoc fieri posset.

Idem Matth.induxit de cen.significauit.xviij.q.ij. seruitium i.q.i.nullus episcopi simili. ¶ Tertio op.ad hoc ff. de fidei-có.liber.l.generaliter.§.siquis alienu qui pbare vt q si au gent redditus debet augeri cesus. Sol. Matth.q quãq3 au get nõ auctis predijs r nõ est augedus cesus:sunt eni casus dubius.C.de vsur.l.si ea lege.qñq3 augetur pdia r tuc auge ri põt census:ar.ff.de vsufru.l.ite si fundi.§.sed si insula. de vi.r bo.cle.qui.de cen.quãto:r qd ibi no. r j.de cen. cle.i. ¶ Quarto oppo.q nõ debuerit pñdere de nouo imposi-tas solui.ex quo iposite erat ante hoc.c.potius eni3 debent pseruari in possessione pcipiedi q prius erat.vt litte pen.c.i.r ij.in auc.vt nulli iudi.§.illas.ix.col.C.de iure fisci.l.facultas lib.x.So.Lau.r Gen3.pseruadus est possessor nisi posses-sio sit vsurpata:ar.xciij.di.illud:sed si vsurpata pscriptiões nõ inducit:vt no.de testa.c.ij.in glo.iij.r tali possessioe spo liatus p ordinariu nõ põt petere se restitui:q2 in talibus or dinarius dicit potius executor sui officij q alterius spoliator arg.c.accepimus de pac.r.c.cu clerici:de resti.spolia.pque rete:r.c.accepta.vbi d hoc r dicit Lau.q sola prestatio cu minori tpe.xl.annoru nõ dat eis titulu:sed cu illo tpe pscri-bitur per.c. peruenit decen. ¶ Quinto oppo.ad hoc de.l.q semisses.ff.de vsur.r qd ibi not.r.xviij.q.ij. seruitiu.Solu. Lau.q in pscriptiõe talis pensiõis nõ sufficit possessio sine titulo:q2 pscribes h3 5 se ius cõe:qd est p epo qui de iure cõi fundat intetioné sua in talibus.xvi.q.vij.oes.de excel.p la.sicut vnire.secus dicit in psuetudine in qua nõ reqrit titu lus:sed sufficit ca rõnabilis cu ptinuatõe tépoius: de cõsue. c.fi.dic quo ad hoc nulla esse dria3 inter psuetudine r pscri ptioné:q2 nec.c.fi.pbat:r.c.peruenit:indistincte pbat q nõ pscribit census sine titulo:l3 sufficiat pscriptio copleta r ti-tulu allegare l3 nõ pbet: de quo dic vt ibi. ¶ Sexto oppo. ad pdicta r ad tex.q nullo modo debuit papa disponere d iam ipositis pensionibus:q2 cõstitutio respicit futura nõ d psti.c.fi. Sol.hic respicit preterita:q2 de pteritis exprimit. Et dato q nõ exprimeret adhuc ide foret.q2 pbibitio erat de iure pcedete:hoc.c.de cen.phibemus:p hoc qd no.i.d. c.fi.r de vsur.cu tu. ¶ Quero cu dicit diocesani q veniant sub hoc vbo:Solu.s3 Lau.venit episcopus r archiepisco-pus quo ad sua3 diocesim nõ aut quo ad puincia:pro hoc qd dixi.s.i.respõ.q.viij. Ex hoc infert Lau.q negligetiam episcopi[a] supplebit archiepiscopus in nõ exemptis:sicut r alias supplet de cõces.pben.c.ij.idem Gen3. qui allegat de elec.nec p defectu.vic 5 quo ad id de quo in hoc.§. q2 non est iure expressum. Et archiepiscopus supplet solu in casi-bus iure expressis:vt no. Inno.de conces.preben. q2 diuer sitatem.r de hoc de supplen..neglige.prelato.c.i.lib.vi. de exeptis aut dic q nõ supplet archiepiscopus:sed papa.per id qd nõ.glo.in pcedeti respõso in verbo sua:r qd ibi dixi. q.xij.r.xiij. ¶ Scdo qro que est ratio q nõ pmittit appli catio facieda mese.Lau. Pau.r Gen.dicut q est:q2 est q-da vnio qua nõ põt facere inferior episcopo et exemptus: vt nõ.de excel.prelato.sicut vnire.de priuile.pastoralis.ad hoc qd nõ.j.de reb.eccle.nõ alie.si vna.r dicit Pau.i vbo mensis.q per hoc verbu p3 qd loquitur qñ directu dñiu3 est trãslatu in mesa3 vel vtile sub certa pesione vel et sine pesio ne.de quo p Inn.de pb.de monachis. ¶ Tertio qro qd e pensio[b] dicit lau.q est certa portio ex aliquo mesa vl bñfi cio ex ca ad tépus nõ in ppetuu separata q vissimo cõcer nit pensioné quatenus est cõmodu tpale tñ r nõ qtenus e titulus bñficialis. S3 quatenus est bñficiu diffinit sicut bñfi ciu. ¶ Quarto qro vnde dr pesio.dicit Lau.q a pédeo: q2 depédet formalr a bñficio quo detrahit sicut vsufructus a ppietate.d pig.c.fi.xvi.q.i.possessiones.xij.q.ij.quicunq3. de pb.qñuis.i.li.vi. ¶ Quinto qro quot sunt spés[c] pésiõis dicit lau.q duplex licita:vt i.c.possessiões.r.c.qcüq3 pal.r illicita vt hic. ¶ Sexto qro qd si pésionarius pmigat vl mi litat vel cõsecrat in ep3 an ex h vacat pésio.dicit lau.q nõ si nõ est bñficiu ecclasticu.S3 p tpali cõmodo assignata. de h p Host.in suma.d vita r hone.clerico.de cleri.nõ resi. r no.de rescri.postulasti. ¶ Septimo qro si pésionarius im

a ¶ Qd negli-gentia epi. add gl.i.c.si de bñ-ficio d preben.

b ¶ Quid e pe-sio.add docto. in.c.auaritie d preben.

c ¶ Quot sut spes.Add doc. in.d.c.auaritie r in ista clemi.

d ¶ An pensio possit pmutari adde Fede.d pe-nsis in tractatu pmutatõis.r p Io. de imo.in ista clemen.

e ¶ Nuqd psit iferiores. Ad-de q in ista.q. fuit due opinio nes. gl.i.v.exa ctões i.c.cum apsus d cen. t3 q sic. r ca segt ibi Gof.r Pop li. e otrariu te net Pe.r abb. in.d.c.cu apo-stolus.

f ¶ Qd vbum op3. Adde no. p gl.i.c.i.xxv. q.i.i vbo opor tebit.i.c.ij.d li. cõces.li.vi.glo. in.c.cu ab vno d re iud. co.li.

petrat in forma pauperu nõ facta metiõe de pésione. Solu. lau.remittit ad nõ.in.d.c.postulasti.vbi distinguit an sit bñ ficiu:r nõ t3 ipetratio an nõ:r t3. ¶ Octauo qro an põt pe sio pmutari[d] cu bñficio.distiguit eode mõ.de quo nõ.d re. pmu.qsiti. ¶ Nono qro si assignata est p titulo recipiedo ru ordinu an poterit cu alio bñficio pmutari. So.lau.q sic vt in duabus pximis qõibus:dic q hoc:nõ q2 p hoc non cesetur titulus bñficialis:de quo de pbe.tuis. ¶ Decimo q-ro q dicant noue pensiões.gl.in vet.nouas remittit ad.c.si-gnificauit:de cen.r ibi no.q nõ dnr noue ille q olim solue bant otra quas erat pscriptu:potius est eni reuocatiu de q dic vt ibi. ¶ Undecimo qro nunqd pesio possit de nouo i-poni cu cõsensu capituli sine psensu rectoris imediati. dicit Steph.q nõ:p hoc de re.eccle.nõ alie.c.i.li.vi. Et sic dicit intelligendu qd no.Inn.r Host.de pbe.auaritie. ¶ Op. ad h pt q2 epo re vni[e] ecclie alteri dare ex ca et rectore iui to:de relig.do.pstitutus. So.sta otrario:r dic vt no.i.d.c. ¶ Duodecimo qro nunqd psit inferiores[f] epo ex ca eui-deti r rõnabili pete charitatiui subsidiu ab ecclijs sibi sub-ditis:dicit lap.q sic:p no.de offi.ordi.cõquerete in fi. de p bi.cu r plãtare:na debet iste ecclie psonis nõ tm reddere rõne:sed et debita subiectioné.xvi.q.ij.visis:in q dicit lap. cõt neri q ei subueniet si necesse fuerit:hec pcedere psit tñ in ecclijs exeptis in qbus opetut iura quasi epalia q2 epiie s3 in nõ exeptis secus. Na regula e q nõ psit iferiores epo aliq exigere in ecclijs nisi quatenus eis opetut de iure spu-li.de pscri. auditis:r.c.olim cu.r ita pbat de cen.apostolus §.phibemus.vbi hoc dixi in primo contrario.

§ Premissa. Nõ.in pncipio ex vbo pmissa iu cta gl.i.q exponit pmissa.s.q dca sut in pmo r scdo respõ.q clausula cocernit supiora nõ tm pperi3 et remote et si sint disiūcta p.§.Sed hoc pcedit hic q2 hoc opat pluralitas verbi pmissa:alias aut qd iuris nõ. ff.de vb.ob.l.tria.in fi.dixi de appel. scdo requis:de dona. cu dilectus. ¶ Scdo no.ibi psueuerut q si loquamur de se paratõe:siue de distractõe bonoru siue ministroru:semp pa pa se referre ad antiqua psuetudine lau.. ¶ Tertio no.ibi oportuerit:de h vbo:r de hoc in gl.ide vbu: r dic q vbu3 o3 aliqñ iportat honestate vt hic.r.xxi.q.i.psidimus.xix. q.i.c.i.qñq3 necessitate.iij.q.ix.nõ o3.de lib.obla.c.i.r hoc e regulare:r de hoc in seq.pnio. ¶ Op. q in reuocabilibus ad nutu nõ sit locus suppletiõi negligetie p rõnes q facit gl.in vbo reuocari qua signa.ibi nec dicas vsq3 ibi:s3 satis sol.vt in ea vsq3 ibi:r scias r ide Gen.r ad rõne qua facit gl.q suppletio posset esse delusoria. Rñdet q institutus si abbas cu reuocabit sine ca poterit sup hoc iplorare supio-ris officiu:nõ.n.sola volutate amoueri d3.p id qd no. Inn. q cle.vel vo.c.fi.lau.aut dicit i hoc plenius. Et pmo q tales possint reuocari sola volutate:iducit qd no.de sta.mo.mo-nachi.i gl.deinde distiguit:na qñq3 talibus facta est cõmis sio p papa qñq3 p inferioré. Primo casu sut macipati ab i perio iferioris:p no.p Inn.de cle.cu inter. R.de pbe. nisi s3 Pau.in h sentit 5riu dicés q ipetrãs tale bñficiu a papa nõ psequitur plus iuris q si hêret ab hoie:qd dic veru qñ pa pa otulit supplédo negligetia:q2 talis collatio habet p ola nõ eet facta a pmo collatore:vt hic i gl.r sic et loqtur pau. s3 si papa otulit nõ supplédo negligetia:verius dictu lau.e qd et tenuit pau.in qõne disputata q icipit religiosos qd di xi de psir.vti ad uña3.r.c.porrecta.r d h p Fede.i tracta. pmutationu.q.vij. Si aut collatio facta e p iferioré a papa tuc sm lau.aut p electioné r cõfirmatõe3 r adhuc tales sut ppetui r nõ reuocabiles:de sta.mo.monachi l fi.aut p col latõe3 r aut institutus rõne cure istituit p epm:aut nõ:r sic reuocari neqt p abbaté.viij.q.i.de monachis:d sta.mo.qd dei. Si nõ qñq3 pstat d malitia abbatis reuocatis:r supior pudebit ex officio 5 illa:arg.xi.q.i.illa ad istar serui q sup plicat 5 dñm.C.d pci.impera.offe.l.i. insti.de his q sut sui vl alie.iur.circa mediu:r qd nõ. Inn.q cle.vel.vo.c.fi.qñq3 nõ cõstat de malitia:r tuc subditus nõ d3 facere difficulta-te 5 reuocatõe3:põt.n.platus reuocare q sufficit q allegat causam rõnabilem

tam rõnabilẽ: de q̃ dꝫ sũmarie cognoscẽ si negaᷣ:ẟ sta.mo. cũ ad monasteriũ: ver.tales. Et in hoc sufficit iuramẽtũ de a ccu.qualr.de symo.p tuas: dicit tñ Lau.oporteret ꝙ cã sit pbabilis p.d.c.illa: ꝛ de ap.iterposita: ꝛ nũc tenet reuocatio ẽt si diceret monachus fcm̃ sibi pactũ de nõ reuocando vitã: de pui.c.i.§.i eos li.vi.qđ no.Inno.d.c.qui cle.vl vo. Ego puto ꝙ ẽt si nulla subsit cã dũ tñ nõ ex malitia: ꝫ reuocatio p hoc qđ.ã.dixi in.iij.notabili.Itẽ qꝛ talia bñficia di cunſ reuocabilia ad nutũ: id aũt qđ no.Inno.in.d.c.si.pcedit alio casu qñ pmissũ est monacho ꝙ stet in domo sua extra claustrũ: qꝛ ꝯ illã pmissionẽ sine cã nõ dꝫ abbas venire.ꝛ in hac gl.ibi satisfit iori.simile qđ nõ.in regula nõ prestat.iij.q.ii.vi. ℂ Quero q̃ est rõ dispositõis h uius.§. Sol. vt in glo.in ṽbo de mẽsa: ꝛ in ca ibi.ṽb.quidã ẽt: q̃ possessio nes dicanſ de mẽsa: ibi nõ.in gl.no.Inn.ꝛ cũ gl.ꝯcor.Hẽ. dicẽs: ꝙ in his q̃ sũt de mẽsa nõ ꝯsueuerãt poni spãles insti tuti: sꝫ simplices ministri seu collatores: ad hoc qđ nõ.co. ti.sicut: ꝛ p Inn.de sta.mo.c.ij.ad hoc.ꝭ.de inrepa.cle.i.§. sane. ℂ Scđo q̃ro nunq̃d in bñficijs de mẽsa possint colla tores antiquũ statutũ imutare: dic ꝙ nõ: vt nõ.p Inno.de pui.pastoralis. ℂ Tertio q̃ro: qꝛ dici ꝯsueuerũt quãtũ tp̃s regnſ.Lau.dicit ꝙ tp̃s.xl.annoꝝ.de quo dic vt dixi.ẽ.i.rñ so.q.xix.dicit ẽt nõ esse pbare vnionẽ ecclĩaꝝ.si pbaſ ꝙ p quadraginta annos sũt solite p vnã psonã regi.qđ dic: vt di xi.i.rñ.q.xx.Et quo ad effectũ huius.c.puto ꝙ dꝫ attẽdi vltimus status bñficij: p.c.cũ de bñficio: de pb.li.vi.ꝛ hoc nisi pbaret ꝯsuetudo ꝯria: tũc.n.illi standũ foret: nisi p se quentẽ ꝯriã foret reuocata.d.c.cũ de bñficio. ℂ Quarto q̃ro nunq̃d in bñficijs secularibus põt pcedere vt sint insti tuti reuocabiles ad nutũ: vr ꝙ nõ a ꝯrio huius lr̃e arguẽdo a casu omisso: p hoc: qꝛ clerici seculares non pñt reuocari ad claustrũ: qđ nõ hñt. Itẽ qꝛ bñficia nõ cõferũtur ad tp̃s vij.q.i.pastoralis. So.pau.hoc tꝫ qđ placet nisi ex puile gio apostolico fieret talis nã enĩ: nẽmõ enĩ ꝫ de secularibus inde nis pmissoꝝ: sed potius pbibitũ cũ vt dixi debeãt esse bñfi cia ppetua adeo ꝙ ẽt ppter egritudinẽ nõ remouenſ: insti. de cleri.egro.c.penul.ꝛ qđ ibi nõ.in fi. sed in regularibus iuenſ pmissũ in bñficijs q̃ vulgariter dicimus manualia: sꝫ in iure dñr obediẽtie seu obediẽtarie: de statu mona.c.ij.ꝛ c.cum ad monasteriũ: ver.tales ꝙ sonat vt teneanſ instituti ad pceptũ abbatis obedire ꝛ recedere de eisdẽ. Et in eo qđ dixi ꝙ bñficia nõ ꝯferunſ ad tp̃s: dicit Pau.ꝙ papa con ferit q̃nq̃ ad tp̃s.d.c.pastoralis: ꝛ sic miles instituit heredẽ sub ꝯditõe ad certũ tp̃s.ff.de milita.testa.l.in fraudẽ.§.mi les: ꝛ p̃sides ꝛ p̃tores seculares eligunſ ad tp̃s.ff.de offi.pcõ.l.meminisse.ꝛ.l.pcõsules: de offi.p̃si.si forte: de iurisdi. om.iudi.c.ꝫ q: de hoc vltimo.de iudi.c.si. ℂ Qnito q̃ro an p mortẽ instituto in bñficijs manualibus vacẽt bñficia: gl. in ṽbo reuocare.ver.ꝛ sciãs.Solu.ꝙ sic qđ dic vt i ea vsq; ad fi. ℂ Sexto q̃ro an p̃dicta bñficia vacẽt p obitũ ꝯferen tis: dicit Pau.ꝙ nõ si simplr̃ collata fuerũt nulla cõditõe adiecta. Indoit simile in legato: qꝛ reuocari põt ad nutũ mittẽtis ꝛ tñ p obitũ mittẽtis nõ expirat: de offi.leg.c.ij.li. vi. Idẽ in p̃curio ꝙ licet posset libere reuocari nõ tñ reuo caſ obitu ꝯcedẽtis: ẟ p̃ca.c.si. Idẽ qñ ꝯcediſ bñficiũ donec supior reuocauerit.de offi.deleg.si ẟlegatus lib.vi.secus: di cit Pau.si ꝯcessa sũt ad bñplacitũ eo ꝯcedẽtis: qꝛ tunc eius obitu vacãt: de rescri.si gratiose li.vi.ad hoc.ff.locati.l.iiij. de manu.vindi.l.si pater i p̃n.C.cõia de manumis.l.i.§.i.ꝫ Aũr.videaſ tenere ꝯriũ de elec.dudũ.ij.vt bñficia p̃ncipis latissime interp̃tanſ q̃ rõ nõ vrgẽt: ꝛ primũ verius per.c.si gratiose preallegatum.

§ **In quibus.** Nõ.ar.ibi.ꝫ eisdẽ p̃oratibus cura nõ immineat ꝙ p̃oratus est dignitas qualiscũq; sit p̃oratus siue collegiatus siue nõ. Lau.pꝫ de p̃bẽ.nisi ibi nõ dignitas ꝛ c̃.ꝛ hoc ẽt si sit manualis: secus si sit p̃oratus claustralis qđ potius est offiñ: vt in cle.ij.ẟ.de rescrip.in p̃mo ꝯrio. ℂ Scđo no.ibi licet ẽt de dictõe ẽt [a] q̃ est iplicatiua qđ dico.ꝭ.de pcu.cle.iij.in p̃mo notabili. ℂ Quero q̃d importat dictio in q̃bus gl.i.exponit in q̃bus.s.p̃oratibus administratõis ꝛ ecclesijs. Et pcedit quo ad p̃mũ dcm̃ quatenus hic phibeſ bona bñficiorũ vacãtiũ occupari. Sed quo ad dcm̃ scđm de phibitiõe pluralitatis taliũ. dic Lau.notãter in ver.ac nihilominus so lũ dici de p̃oratibus ꝛ ecclesijs ꝛ nõ de administratõibus ad iolnendũ opi.Hosti.posita de p̃ben.de multa: vbi dicit plures administratões vni cõmitti posse: qđ obseruat con suetudo aliquoꝝ religiosoꝝ. Ex hoc isert Lau.ꝙ h magis stricte voluit itelligere decre.cũ singulis.de qua fit mẽtio in ver.ac nihilominus: q̃am ꝯstitutionẽ de qua in.ṽ.in q̃bus p hoc.d.c.cũ singula in p̃n.vbi loqſ de pluralitate tñ: ꝛ se restringit ad prioratus ꝛ ecclĩas curatas. Sed i eodẽ.c.§. phibemus.vbi loqtur de alia mã addit de administratiõi bus. Et dicit Lau.ꝙ p̃oratũ itelligit q̃ñũ ad hũc.§ qñ p̃or hꝫ bona sepata a vicario: ꝛ ecõuerso iuxta.c.i.de p̃ben.lib. vi.ẽt si sit ibi ecclĩa l qua vicari⁹ administrat populo sacra. Ecclesias aũt itelligit qñ alicuius ecclĩe curate oẽs fructus ꝛ pṽẽtus pcipit monachus ꝛ tenet vicariũ ad mensã suã in cura aĩaꝝ p ep̃ꝫ cõmissa est ꝛ monachus p se supportat oia onera.iuxta eo q̃ habenſ de iorepa.cle.i.§.sane.vel forsan ip se monachus p ep̃m institutus p se dictã curã regit.xvi.q.i. monachi.vel sꝫ eũ h littera se refert ad diuersas ꝯsuetudi nes locoꝝ in q̃bus ista diuersis noibus nominanſ.iuxta nõ. p Inno.de p̃bẽ.de multa.ꝛ fm̃ h intelligo qđ dico.ꝭ.q.iij. ℂ Scđo q̃ro de q̃õnibus quas tãgit gl.in ṽbo statuimus. Sol.vt in ea: ꝛ idẽ Pau.ꝛ iuxta ibi ppetuis curatis ꝛ in fi. de hoc in.d.c.cũ singula.sup gl.ꝛ idẽ per.Io.an. ℂ Tertio q̃ro quõ põt esse ꝙ quis hẽat curã animaꝝ ꝛ p aliũ exer ceat. ℂ Sol.vltimus exẽplificat ꝛ intelligit Paul.p alium si ue sit vicarius ppetuus siue tpalis. Et potest poni exẽplũ ẟ vicario per cle.i.sane.ꝭ.de iurepa.ꝛ qđ ibi no.ꝛ de hoc.ẟ.q. pxi. ℂ Quarto q̃ro q̃ ẽ ratio ꝙ phibeſ pluralitas bñficiorũ regulariũ ẽt nõ curatoꝝ. Sol.pꝫ p.c.cũ singula.de p̃bẽ. recitat aũt hic Pau.opi.plures q̃ erãt circa hoc ante.c.cũ singula.ꝛ hoc.c maxime ppter.c.p̃terea.de p̃ben.qđ.c.q̃dã dicebãt pcedere in platuris regularibus in q̃bus nõ est tãta ambitio cũ sint laboris ꝛ subiectiõis: ideo si q̃s obtinet plures tales daſ ei optio vt dimittat quam velit cum in p̃e laturis secularibus nõ deſ optio: sꝫ p adoptionẽ scđe vacat prima.de p̃bẽ.de multa.vñ ꝫ phibeaſ vnus abbas p̃poni duobus monasterijs.de relig.do.ne nimia.nõ tñ vbi dẽ ꝙ p receptõeꝫ scđdi vacet primũ.recitat aũt Pau.in hoc ali as opi.de q̃bus dixi in.d.c.preterea.solu.non expedit inste re cum sit decisum hic.ꝛ in.d.c.cum singula.

ℂ De etate ꝛ qualitate ꝛ ordine preficiendoꝝ. Rubrica.

Um ecclesie. Primo ratio Scđo pceptũ ibi nos. ℂ Quero q̃d iportet ver.ecclĩe. so.vt in gl.i.ꝛ idẽ lau. ℂ Scđo q̃ro qualis sciẽtia reqriſ in ep̃o: ꝛ de pluribus alijs de q̃bus remittit gl.ij.ad.c.cũ in cũctis: vbi dixi. Sed Lau.pau.ꝛ Matth.instãt: qꝛ aũt nihil noui dñt omitto. ℂ Tertio q̃ro circa h nunq̃d ordinarius posset petere sibi dari assessorẽ [b] ad supplẽdã suã ignorãtiã: vr ꝙ sic cũ possit esse cã determinãda sꝫ leges.C.de episco.ꝛ cle. auẽ.cã.de no.ope.nũ.c.i.cũ pluribus similib⁹ ibi allegatis. Sed ep̃s non teneſ scire leges in auẽ.quõ opor.epis.§.igiſ .C.de epis.ꝛ cleri.l.pꝫ ꝛ.l.repetita.immo sibi audiẽti pena imponiſ.ne cle.vel mo.sup specula. In ꝯriũ: qꝛ dꝫ sciẽtiam diffiniẽdi causas.xx.di.§.i.de pen.di.vi.c.i.de ꝯsangui.ꝛ af fi.c.i.pau.tꝫ secũdũ: qꝛ iudicare dꝫ cẽ canones.de ꝯsti.c.i.de of.or.c.i.ꝛ sibi iputat si ignorat ꝛ si ẽ occupat⁹ soluat ẟ fuo. ẟ offi.or.iter cetera. Matth.dic ꝯriũ p.c.ad nr̃az: ẟ ꝯsue.ꝛ ij.q.i.deus oĩpotẽs: ad si.q̃ iura faciũt: qꝛ dꝫ qui iudicat diligẽter inq̃rere. Sed nõ pbant: qꝛ stat rõ vt imputet sibi si ignorat quod puto verius maxime cũ pauce sint cause que canones terminari nõ possint: de puile.sup specula. Et si ꝯtingat aliquas cẽ ppter h hꝫ ep̃s bñficiũ vt expediat que spectant ad onera epi. Si ergo vult ꝯsiliũ peritorũ illud pe tat suis sumptibus. de h in spe.de assessore.§.salariũ aũt ꝫ

a ℂ De electio ne ꝛ c.Adde gl. i ṽbo statuis in.c.cũ oẽs de ꝯsti.doc.ꝛ.c.ac cusat⁹ ẟ hẽ.li. vi.doc.i cle.ꝛ q̃ periculosaꝫ.de iu di.doc.i.c.ij. de here.

b ℂ Dari asses sorẽ. Adde.c. statutũ ẟ rescr. li.vi.ꝛ ibi doc. ꝛ doc.i.c.pertinuimus ẟ iudi.

ver. sed nunqd. et sequentibus. de rescrip. statutu. §. insuper libro. vi. de vita et ho. cleri. cu ab omni. ¶ Quarto qro circa proxime dicta presupposito q possit petere assessores et assessori ostitui salariu a ptibus sicut pot delegat' de rescri. statutu. §. assessore: nuqd si ad instantia alteri' ptis tm hoc facit illa sola soluet salariu: et eade qo formari pot qn iudex comittit cam osilio sapietis ad instatia alterius partis tm. Matth. dic q sic si ad comodu eius hoc fit. potaiq iudex sentiebat cotra eam: sz si pot esse comodu etiaz aduersario soluet coiter ab vtroqz. p hoc. C. de rebus credi. l. pe. §. expesis. iiij. q. iij. §. itë in criminali. ver. vëturis. de rescrip. statutu in fi. li. vi. que no. in practica. et hoc tenet Bar. ff. de adul. l. si postulauerit. et de hoc et de similibus qonibus in Spe. de assessore. §. salariu aut: ver. sz nuqd: et. v. sequetibus. vbi dicit q si duo assumatur osiliarij et discordetibus eis q oz accipi tertiu illi duo participabut pte salarij q. tamë no obseruat qsqz aut assumat cosultor sep litteta: no tn tenet iudex seq. vt dicit Matth. h. et Spe. de osilij requisitoe. ver. si iudex. ¶ Quinto qro: q plati tenetur habere sciam. nunqd in eis ignorantia sit peccatu. dic q sic cum ad hoc teneantur. ¶ Sexto qro generalr nunqd ignorantia sit peccatu: dicit Lau. q si est ignorantia iuris naturalis est peccatu: q non refert decipi vl decipere posse: et q ignorat ignorabit. xvi. q. i. si cupis. aut iuris positiui: et aut est talis q ex officio tenetur scire et est peccatu. xxxviij. di. q ipsis. et. c. ois. Aut de his q no tenet scire ex officio: et aut ex malitia vel coteptu e ignorans et peccat. xxxviij. di. siquis iste. xvi. di. qo dicitis. xx. di. si decreta. Aut sine otemptu vel malicia et potius est defectus q peccatu. ad hoc de elec. si forte: li. vi. vbi sciëtie vel alteri psone defectu videret: tn q errare in talibus sit peccatu mortale: p id qo no. xi. q. iij. si qs dixerit de hoc. xv. q. i. in suma. dic q no e peccatu in eo q no tenet scire iure iura. In alio aut e lata culpa: et p osequës peccatu. de quo no. Bart. ff. depositi. l. q nerua. ¶ Septimo qro: q h dicit de scientia moribus: et etate qd de ordine. gl. iij. remittit et fuit opi. Jo. an. q adhuc hodie sit locus. c. dudu pmo. de elec. q no existes in sacris no possit eligi ad dignitate: lz possit ad presentatoem patroni institui. de insti. c. ij. li. vj. qo et videt hic sentire Matth. Cotrariu tenui in illo. c. dudu: vbi ad illud c. dudu plene respodi. ¶ Octauo qro si prelati sint negligetes sup eo qo hic disponit qualr peccent. di. Lau. et Gof. q mortaliter. iiij. di. deniqz. quod no. gl. de offi. archidia. ea q de quo per Archi. lxxvi. di. vtina. p hoc ista littera ibi di stricte iniugimus. Idë pau. q trasgrediutur canones. lxiiij. di. q p ambitiones. ibi rones de traditionu pindicio paternaz: no sine ppetue sue codenatois et e. na detera no sut violada. lxi. di. statuimus. et dicit Gen. q maxime epi no debet canones violare: q ad eos copetit eos obseruare: vt hic et. ix. q. iij. cu simus. et dicit Pau. q ppter negligentia pot prelatus deponi: na eque deponit pp negligentiaz sicut pp dolu. vt no. lxxxi. di. dictu. de cosc. di. ij. de sta. mona. cu ad monasteriu: et in dicto. c. ea q. et sic no tenet tantu de dolo lata culpa et leui ad instar tutoris. C. arbi. tute. quicqdi sz et de negligetia. ¶ Nono qro circa hoc qua pena sint puniedi[a] trasgredietes canones. Sol. pau. in hoc dicit in effectu id qo tz gl. notabilis in. c. gnali. d elec. li. vi. dicit etiaz pau. q ad pma offensaz et transgressione canonu platus no deponit. xxiiij. q. iij. de illicita. i. q. vltima. c. penul. lxxiiij. di. honoratus. ¶ Decimo qro si platus ofert bnficiu idigno scienter qualiter peccet. Dicit Steph. q mortalr: q infidelis est domino suo: idest deo: q hoc vergit in detrimetu ecclesie et honoris diuini q pmouet p bonos: et melius est habere paucos bonos et e. e. ti. c. pe. vbi idë nota. Et satis hoc decidit p id qo dixi. h. q. viij. et p id qo no. glo. in. d. c. gnali. Petrus de ancha. dicit q tenet ad interesse ecclesie quam lesit ad istar magistratus q minus idoneo tutela pupilli comisit q tenet si no pt habere regressu o tutore male administrante. ff. de tute. et ratio. distra. l. i. §. nuc tractemus: et ff. de magi. oueni. p totu. ¶ Undecimo qro si pmouetur illiteratus nuqd recipiat caractere. dic Lau. q sic et si sit puer

[a] ¶ Qua pena sint puniedi. ad dec. l. c. violatores et ibi Jo. d fan. xxvij. q. o omi. l. c. si papa xl. di. et i. c. huic sedi. xvij. di. ab ba. i. c. ii. in. vi. col. de fo. cope.

vnius dici: du tn masculus et baptizatus. de hoc. xl. di. sicut. Sed promouens debet puniri. de temp. ordi. nullus. lib. vi.

Ubi qui. Glo. pmi a diuidit. vl sic ius. pmo ostitutois causa. Scdo ostitutio duplex ibi statuimus. Tertio quedä ptestatio ibi pen. o. Scda subdiuidit in duas: vt duplex est ostitutio. scda ibi in. §. illi vo. ¶ Nota de dictione vt q hic ponit in viz cause: sed regolariter facit modum de odi. appo. vez: et qo ibi dixi. ¶ Scdo no. casuz in quo costitutio cocernit pterita qo examinat gl. in vbo in posteru: ex qua pz q no ppie hoc colligit hic: qo dico. i. in. vi. otrio: p hoc tn est q pot iferior ponere grauiore statu: vt in illo gl. in pn. et no. lxxiij. di. gesta: et. c. vbi: et no. Inn. de regula. sup eo. et pau. h. ¶ Tertio no. q macipati. idest deputati diuinis officijs induci debent vt pmoueant ad sacros: ad qo et de iure antiquo tenebant. lxxiij. di. siqui. cleri. et. c. se. ar. de etate et quali. queris. qo plene. no. de elec. lz. lib. vi. in glo. antepenul. Et est rone sobliuioti patrimonio Jesu xpi a cleri. retrocedant. de elec. cuz ex eo. lib. vi. ¶ Quarto no. dispositione diuersaz inter collegiatas et no collegiatas ecclesias. Per hoc eni qo dicit de collegiatis pbat. Secus de n collegiatis: alias hës otriu q dispositio pcedit i h collegiatis et n i collegiatis. d elc. statuimus: li. vi. Per h ifert q in capellanijs vel in ecclesijs ruralibus no hntibus collegiu: no est locus huic cle. qo tz Lau. infert et q hec dispositio hz locu tm de his q sut de collegio: et sic non artat platum collegij q no est de collegio: sz est caput. de ocel. pben. post electionem: qo tenet pau. in cle. vt pfessores. de regula. vbi de hoc dixi in pn. i quarto otrio. Idë no. i. primo resso: in gl. cathedralibus: qo ibi dico. q. ix. ¶ Quinto no. de vbo ppëdius qo expone: vt in glo. Idem verbum Lau. exponit. i. fortius vel rigidius. i. de offi. ordi. cle. i. quam etiam allegat glo. ¶ Sexto no. q inhabilitas vocis surgens ex defectu ordinu sacroz no est remissibilis per habiles ibi et si hoc ab alijs ocedat cocor. ponit gl. in vbo ocedat. ¶ Oppo. q no isituti in sacris pnt hëre vocë in collegiatis ecclesijs. per. c. ex eo qo de cle. li. vi. sufficit eni q sint pfessi: vt ibi confirmia. q moniales hnt voces in suis capitulis: de elec. indemnitatibus. li. vi. et tamen non habent ordines nec ordinu sut capaces. xxvij. q. i. diaconissam. de peni. et remis. nona quedaz. so. vt ibi in gl. in verbo mancipati. ver. in his igitur: que hoc vult q textus arctat eos solos qui mancipati sunt ad diuina officia. Sed religiosi no ppie mancipant ad diuina officia. ideo no arctant et idë de monialibus. Ratio est q pfessi deputantor contëplationi pncipalr. xij. q. i. duo: et quod no. de regula. sane qo plenius declarabo in sequëti otrario vel alr. od. c. ex eo q riderí pt q vacat argumetu a otrio sensu. Na in heredo tex. ibi pbat q q est pubes pot hëre vocë in caplo qo corrigit hic cu reqrunt sacri ordines ad quoz receptione no sufficit pubertas: sz reqrit plena pubertas. xviij. annoz. vt i cle. se. verior tn e pcedës solu no qo plenius dclara et in duobus sequëtibus otrijs. ¶ Secudo oppo. ad idë. na qnqz cocedut illi de caplo vocë ei qui no est de caplo qo pnt de elec. scriptu. et. c. cunctis. lxiij. di. obeuntibus: nec reqrit q talis sit i sacris: q no e iure expssu. Erit q melioris oditois q illi de caplo q no hnt vocë nisi sint in sacris. so. est a otrio vt in eadë glo. v. hac eadë rone. Et hoc veru qn extraneus admittit ad caplm tanqz singularis psona: sec' si admitteret taqz existes de alio caplo: vt in. c. cu dilectus. de osue. et hoc volt hec glo. et idë pau. et de h in sequeti otrio. ¶ Tertio opp. ad hac solutione q indistincte nullus possit hëre vocë nisi sit in sacris: vt pbat text. q gnalr dicit nullum pro hoc. xix. di. si romanoz: de maio. et obe. solite. so. vbu illud gnale nullus restrigit p exordiu qo loqt de deputatis diuinis officijs in cathedralib' et c. no ergo arctat extraneos. Declarado at pleni' h ma otria q cöuersi[b] et no existëtes in sacris hëre pnt vocë. Inducit pau. qo no. Inno. de isti. c. ij. et spe. de sindic. ver. qd de ouersis. et dicit pau. q si sut ouersi hospitaliu vel loci pij h osto eos no tagit q aliud e eccl'ia aliud hospitale. de pb. cle. p lras. i. i. q. vij. siquis

[b] ¶ Ab ouersi Adde text. in c. ex eo. de elec. li. vi. tex. cu gl. in. c. no dubiu de sen. exco. gl. in. c. duo sunt. xij. q. ij.

.i.q.vij.siqs oēz in aūc.de alie͂na. et emphi.Scribus i pri.col. .ix.ā.de reli.do.de xenodochys.xxiij.q.i.sancimus:h͂ at exp mit de ecclesys tm̄.de hospitalibus q̄ nihil imutat vbi q̄ sūt tm̄ ꝯuersi layci ipsi eligēt sibi rectorē.de arb.cū olī:et ꝙ nō. .in.d.c.ex eo.Similr̄ si sūt ꝯuersi eccl'ie nō collegiate: qz de collegiatis tm̄ hic loquit̄.et hec decre.cū sit penalis:qz ꝓuat vocē p h͂.ꝺ elec.statutū:li.vi.Si.n.voluisset idē eē de nō col legiatis h͂ exp̄ssisset.C.de cadu.tol.l.vna.§.sin aūt ad deficiē tis:et de deci.ad audiētiā.Sz de collegiatis in qbus sūt cō uersi:aut sūt nō hn̄tes vocē et nō ē qō:aut hn̄tes et tūc vr̄ p hibitū p hāc.Cōtrariū tn̄ tz pau.qz ꝙ ibi hēant vocē pce dit ex ꝯsuetudine:dic vl' alio iure spāli.d.c.ex eo. Et p h͂.c. tale ius nō ē sublatū lz.ā.§.illi tollat ꝯrias ꝯsuetudines:sed ille tex.ꝯcernit.§.illi. Itē qtenus ꝯcernat h͂ pncipiū loqt̄ de ꝯsuetudinibus repugnātibus huic textui.Sz talis nō repu gnat cū h͂ ꝯstō solū arctet mācipatos diuinis officys sicut sūt cl'ici.ꝯuersi aūt vl' religiosi nō cl'ici nō sūt mācipati diuino offō celebrādo.Sz ꝯtēplatōi et orōni. et p h͂ iferē vex eē ꝙ .ā.in pmo ꝯrio dixi in de monialibus.Est aūt rō diuersita tis iter cl'icos et nō cl'icos:qz clerici pncipalr̄ ordinan̄ vt seruiāt altari de q̄ viuere dēnt.xxi.di.cleros.de p̄bē.cūz sm̄. monachi aūt nō sic pncipal'r:vt stati dixi. Itē aliud ē offm̄ clericale:aliud monachale:et aliud ꝯuersale idest ꝯuersoꝝ: nec dispō de vno ꝯprehēdit aliud.xvi.q.i.si cupis:et.c.alia: et.c.monachi:et.c.legi cū multis capl'is illius qōnis.xxvij. q.i.vt lex.et qō ibi nō.ne cle.cōiu.c.i.li.vi.iij.q.v.c.ij.xviij. q.ij.qdā. Nā et bigamus pōt eē monachus[a] ꝺ regl'a.venies de ꝯuer.ꝯiu.ex pte.el pmo.et no.xxxii.di.seriatim.nō cleri cos.lxxxiiij.di.qsqs.ne biga.c.vno.li.vi.vbi hoc tz Archi. sm̄ pau.hic ex his infert Pau. ꝙ si nō exp̄ssisset de ecclys regularibus nō extēderet hec ꝯstō ad monachos.et quo ad id qō dixi de cōuersis et monialibus:idē Gen.q reddit rō nē ad id qō dixi in scdo ꝯrio de extraneo q hz in alio capitu lo rōne sui capituli vt oporteat ꝙ sit in sacris:qz vbi vnū p pter alterū vtrobiqz tm̄ vnū.lxxxi.di.cos.et nō.de cle.excō. latores:vel clarius dic ꝙ rō est:qz cū vox cōcedit̄ alteri ca pitulo dz itelligi ꝯcessa his q sūt hn̄tes vocē.nā nō hn̄tes sūt tanq̄ extranei. ¶ Quarto oppo.ꝙ supflus sit dispō huius pncipy.p.§.se.gl.i v̄bo officys.optime soluit dicēs hoc pn cipiū ꝓcedere ēt si bn̄ficys non sint annexi sacri ordines: et idē pau.et Gen.p hoc inducēs:qz pncipiū hoc indistincte loqtur.arg.xix.di.si romanoꝝ.ff.de leg.p̄stan.l.i.et .§.gene raliter.per h͂ nō putes ꝙ tm̄ sui infra ꝓximū loquat̄ cū sunt annexi ordines sacri:qz ibi nō loqtur de sacris ordinibus tm̄:sed ēt de nō sacris:vt ibi nō.glo.in v̄bo certi.et ibi dico in.ij.q. Et sic differt hoc tm̄ luz ab illo:qz ibi loquit̄ cū sūt an nexi ordines bn̄ficys siue sacri siue nō sacri.hec aūt loquit̄ ēt si nulli ordines sūt annexi. Per h͂ argūt Gen. et bn̄s bn̄ ficiū simplex rurale sine cura nō tenet̄ ad dicendū offm̄:qō nō.ꝺ cele.mis.c.i.qō argumētū nō bn̄ colligit̄ h͂ cū h͂ loqua tur tm̄:de collegiatis ecclesys:ncm̄ tū est vex qō dixi.in.d. c.i. ¶ Quito op.ꝙ nō debuerit papa arctare eos q iā erāt mācipatis officys:qz nō dz vita durior iponi his q se ad h͂ obligarūt nisi ipsis consentiētibus.de reg.iur.qō oēs:et qō ibi nō.p hoc qō nō.gl.ne cle.vel mo.relatū.Cōfirma qz cō stitutio respicit futura nō p̄terita.de ꝯsti.c.fi.Cōfirma p.c. nullū.xxviij.di.xxi.di.c.fi.lxi.di.c.fi.vbi subdyaconibus fu turis et nō p̄ntibus fuit indicta ꝯtinētia.p hoc qō nō.lxxxij. di.gesta.et p Inno.de regula.sup eo.gl.in v̄bo in posterū. soluit.et quo ad pmū et tertiū ꝯriū hoc vult ꝙ aliud in cōti nētia q̄ nō inducit̄ inuito qō ēt tz pau.qz nō dz pmitti p̄cisa cōpulsio ad cōtinētiā:vt in.c.integritas.al'r. in gl.de qbus p Host.in sum.de voto.§.et vtrū.et p quē:ver.qd si aliqs h͂ āt nō fit p̄cisa cōpulsio:sed indirecta et affectius boni et vtilis status ecclesie. Ad scdz ꝯriū glo.in ver.qō dixi.rn̄det ꝙ cō stitutio hic cōcernit tm̄ futura q̄ ꝓhibet vocē actuū futuro rū.p hoc littera ibi de cetero.idē Lau. Pau. et Gen.p hoc qz de p̄teritis ꝓprie nō est cōstitutio:sed iudiciū bn̄ est de p̄ teritis et nō est de futuris nisi qn̄ obligatio in iudiciū dedu cta concernit futura.de ꝓcu.auditis.de sepul.in nostra.ff.ꝺ

iudi.l.in omnibus:de vsur.l.i. Ex hoc nō.ꝙ qn̄ constitutio cōcernit aliqd ꝓductiuū plurimū effectuū cōcernit p̄terita respectu effectuū futuroꝝ:qō singulariter ꝓbat hec cle.iun cta ista glo.quā signa in fi.qz singularis:generaliter aūt de mā:dic vt dixi de cōsti.c.ij.in fi. Et in hac glo.ibi nō mādu cet.C.de castrēsi.l.i.li.xij.et ibi glo.i.q.ij.c.fi.de p̄ben. cum scdm.ibi capituloꝝ et fructuū pcipiendoꝝ. Lau. et in fi.pro hoc qō no. Inno.de vsur.cū tu.et Io.an.de elec.c.fi.lib.vi. in verbo cōfirmationes. ¶ Sexto op.in eo qō statuit de sa cris ordinibus et postea specificat de subdyaconatu:nā de buisset sufficere quilibet ordo cū qlibet sit sacer vt dr̄ i quar to sentētiarū dist.xxiiij.et no.xxiiij.dist.in pnci.qz ordo est sa crum signaculū seu signum p qō traditur ordinato spiritua lis et ptās et offm̄:vt ibi dr̄. So.dicit pau.et latius Matth. ꝙ large quilibet ordo dr̄ sacer.l.dist.quicunqz.liij.di.c.ij.i. q.i.de ordinationibus:et.c.qbusdam:et.c.quolibet.i.q.iij. nō solum in pn̄.vi.q.i.ifames.xxviij.q.i.nullus. Sed stricte dic ꝙ dn̄r sacri a subdyaconatu.ā.vt h͂.et.xxij.di.erubescāt et.c.se.p hoc qō dico.J.q.vi. ¶ Quero de cā impulsiua hu ius cōstitutōis condēde. So.vt in glo.i.ibi cām dedit et in ea ibi minor subdyacono non eligitur ad ep̄atum.de eta.et quali.a multis. ¶ Sed ad inferiores ecclesias sic de elec. dudū.i.et ibi dixi. ¶ Scdo q̄ro nunqd l ecclesys cathedra libus non collegiatis hēat locū hec cle.videt̄ ꝙ sic per tex. in pn̄.qz dicit de cathedralibus vel collegiatis:et dictio vel cadit inter diuersa sicut copula de qua nō.gl.ff.de iur.et fac. ignoran.in rubrica. In ꝯriū:qz vbi non est collegiū cessat pena:qz nō pōt qs priuari voce collegij ꝓpterea:dic ꝙ di xit de cathedralibus non adito ꝙ essent collegiate: qz de iure omnis cathedralis est collegiata:de his que fi. a prela.sine cōsensu ca.in rubro et nigro maxime in.c.nouit.et.c. quāto.pro hoc quod nō.Hostiē.de excess.pla.dilecta. Et si aliquādo contingeret ex aliquo iure speciali ꝙ esset cathe dralis nō collegiata fateor ꝙ cessaret h͂ ꝓhibitio. ¶ Ter tio quero circa ꝓxime indicta quelibet regularis est colle giata. Hosti.tenuit ꝙ sic i.d.c.dilecta. Cōtrariū tz pau.naz reperiunt̄ simplices prioratus religiosi.ā.de rescrip.cle.ij.J. de sta.mo.ne in agro.§.ceterū qō est veri:al's supflue pone ret verbū collegiatis respectu eius qō dic̄ de ecclys regu laribus. ¶ Quarto q̄ro circa p̄dicta quo[b] cognoscit̄ eccl'ia collegiata.dic ꝙ p signa de quo nō.in.d.c.dilecta. Et dicit Pau.ꝙ signa sunt cōe sigillū.de appel.significauit tracta tus cōis:de ꝓba.tertio et cōis archa.ff.ꝙ cuiusqz vniuer.l.i. et cōe refectoriū:de quo p Inn.de ĩrepa.postulasti:et no. co.ti.a nobis:nō tn̄ putes ꝙ oīa signa p̄missa simul requiran tur de quo:dic vt dixi in.d.c.dilecta. ¶ Quinto q̄ro an ca rētes voce p hanc cle.dicant̄ carere de facto et nō de iuris fictōe.vt sit locus huic cle.qō circa.ā.de cle.Glo.ij.dicit ꝙ sic:qō plene declarat:vt ibi dixi i.xij.q. ¶ Sexto q̄ro qd itel ligit textus per v̄bū mācipati.glo.iij.soluit:et idē Pau.qui allegat de peni.di.ij.charitas:et dicātur mācipati quasi de stinati.vt ibi et quasi in seruitiū et ptātem reducti.ad hoc ꝺ sen.ex.vt fame.de pe.quis:li.vi.ꝺ exces.pla.cle.frequēs:ꝺ. appellationibus. ¶ Septimo q̄ro in hoc qō dicit h͂ de sa cris ordinibus:de quo ēt dixi in sexto ꝯrio qui sint et quot sint sacri ordines. So.dicit Matt.ꝙ sūt q̄tuor.s.subdyaco natus:dyaconatus:p̄sbyteratus:et ep̄atus[c]. Est eni ep̄atus or do lz nō stricte:sed largo sumpto vocabulo.de quo dixi ꝺ etate et quali.cū cōtingat.et dicit Lau.ꝙ lz etiā aly ordines iferiores mācipent diuino offō:tn̄ subdyaconatus:et supio res potētissime astringunt:qz in his constituti nō pn̄t retro cedē:ꝺ elec.cū ex.c.li.vi.xxxi.di.§.i.et dicūtur sacri sz Lau. qz post eoꝝ susceptionē vl' alterius eoꝝ ordinatus nō pōt ꝯhere carnale matrimoniū:sz dz in castitate viuere.ꝺ coha. cle.cū olim.dn̄r ergo sacri a sanctimonia.vel dn̄r sacri: qz sacrū actū hn̄t exercere in altari et in sacris ordinibus ep̄s manus imponit nō in alys:vt nō.xxxii.di. erubescāt. ¶ De tatio q̄ro circa h͂ nunqd papa[d] possit dare liām ꝯhendi ma trimoniū. Un. vt refert Matth.dixit ꝙ aut in ꝓuincia.i. ordinati oīe exp̄ssit votū:et tenet̄ obseruare:qz si dispensa

[a] ¶ Bigamus pōt eē mōach[us] adde doc.in.c. venies ꝺ regu. doc.i.c.nup de big.Jo an.i re. delictū de reg. iur.i.vi.i mer.

[b] ¶ Quō co gnoscit̄. Adde Inn.i.c.postu lasti de ĩrepa. Jo.an.i.c.a no bis.e.ti.domi. de san.gemi.in c.statuti ꝺ ele. lib.vi.

[c] ¶ Est enim ep̄at[us] ordo.ad de gl.i v̄.ep̄al p̄be.vi.li.gl.in v̄bo sui ordi nis in.c.quoti ens de pur.ca no.gl.in v̄.de ep̄is.i.c.q̄ pe riculosū ꝺ sen. excom.lib.vi.

[d] ¶ Nunqd pa pa.adde doc.i .c.cū ad mona sterū ꝺ sta.mo na.Jo.an.i re. semel deo.et in reg.actus legi timi.de regul. iur.li.vi.

ret papa ꝯ votū dispēsaret aut nō exp̄ssit: ⁊ est iurisꝑitus ⁊ tenet eodē mō: qꝛ tacite itelligit voluisse aut nō iurisperit⁹ ⁊ tūc obligat ad ꝯtinentiā ex sola ꝓfessiōne eccłie ꝯ quā papa dispēsare pōt: de hoc per Arch. xxxij. di. de illo: facit qđ nō. lxxxij. di. c. ij. ⁊ de cle. cōiu. cū olim: tñ dic ꝙ ex causa ēt votū ꝯtinētie pōt papa cōmutare: vt tꝫ Inn. de sta. mo. cū ad monasteriū: vbi dixi. ¶ Nono q̄ro nunqd ꝑuatio vocis capituli se extēdit ad ꝑuationē stalli in choro. Et generalr q̄ro qd cōprehēdit gl. in v̄bo capitulo soluit tradēs doctrinam generalē ꝙ in actibus expediēdis tanq̄ā singulis nō se extēdit hec priuatio: qđ tꝫ pau. dicēs ꝙ sicut nō priuat choro: ita ēt pcipi ⁊ distributōēs que dant ītereſſentibus diuinis: de qbus distributōibus dicit. J. §. . pxi. idē etiā Gen. ¶ Decimo q̄ro: qꝛ hic ꝓhibet vox in capitulo ēt si ab alijs ꝓcedatur: nunqd si in certo spāli actu ꝓcedit. gl. i v̄bo ꝓcedat. dicit adhuc durare ꝓhatōēs: ⁊ idē Steph. ꝯ quā solutionē inducit glo. c. cū vintoniēsis: ⁊ ꝙ ibi nō. in glo. vlt. Ad qđ respondet lꝫ nō exp̄sse ꝙ hoc operat hic inhabilitas in ꝑsona: vult dicere ꝙ in casu. c. vintoniensis. nō est inhabilitas simplr: sed respectiua fauore nō priuatorū voce. Jdeo pōt renunciare. Sed hic est inhabilitas simplr. Ex quo infert gl. epīz ꝯ hoc dispēsare nō posse: ⁊ idē pau. p̄ h qꝛ iferior papa nō dispēsat ꝯ canonē de elec. cle. ij. ¶ Undecimo q̄ro circa h qd si talis carēs voce fiat ꝓcurator alterius. Jo. an. in regula. qđ alicui suo lib. vi. dicit ꝙ vox eius nō affert suffragium: qꝛ sicut nō posset ꝓprio nomine: ita nec alieno qđ perdit: qꝛ hoc simplr inhabilitat ad vocē nō facta distinctiōe an suo noie: an alieno. idem pau. J. §. pxi. vbi dico in. iiij. notabili. ¶ Duodecimo q̄ro circa hoc an admissio eius viciet electionē: videt ꝙ sic p. c. massana: ⁊. c. sacrosācta: de elec. dic ꝯ: vt tꝫ Jo. an. in dicta regula. qđ alicui: qđ dixi de ele. illa vbi rn̄di. ad. c. preallegatū. ¶ Decimotertio q̄ro qd si tpe quo vacat ecclesia canonicus nō est in sacris: ſꝫ tpe electionis sic. glo. in v̄bo ꝯstitutus. dicit eum vocandū: idē pau. ⁊ Gen. ⁊ est rō: qꝛ cū ius istud sit penale dꝫ attēdi finis ⁊ nō initiū: arg. l. nō intelligit. ff. de iure fisci. §. qñ ⁊ iura ꝓbantia initiū spectādū maxime ad. c. dudū. allegatū in glo. dic vt in glo. vel dicit pau. ꝙ lꝫ spectet initiū electionis tñ quo ad eligentes ⁊ electos spectat tps electionis. d. c. dudū. Gēz. dicit ꝙ iura dicentia spectari electionis initiū ꝓcedūt cum q̄rit an valeat electio. c. dudū. ⁊ in. q. ꝓposita nō ꝓcedit argumentū de initio cū ꝓsupponamus ꝙ anteq̄ fiat electio ꝓmotus est ad sacros: ⁊ hoc sentit gl. in v̄. qđ dicitur. ¶ Decimoquarto q̄ro circa hoc. nunqd non ꝯstitutū in sacris volentē ordinari i ꝓximis tpibus tenētur canonici expectare. gl. eadē dicit ꝙ nō in v̄. sed potius vsq̄ ad v̄. sed qd: ⁊ idē pau. dicēs ꝙ ēt si vnus solus sit in sacris pōt eligere nō expectatis alijs ꝓ hoc: qꝛ ius recidit in ipsū solū. de postu. gratū. cū ibi notatis. ¶ Decimoquinto q̄ro qd si nullus canonicus esset in sacris. gl. eadem: ſꝫ qd si nullus dicit ꝙ prelatus expediet. Jdē pau. sicut enī expediret si nulli eēnt canoni. ita ⁊ nūc cum sint inhabiles per. c. vnicū. ij. rn̄so. ne se. va. lib. vi. ¶ Decimosexto q̄ro qd si prelati imminet electio. glo. in ver. sed qd si ipsius. dicit superiorē libere supplere: sed tñ ꝙ expectabit post lapsū termini iuris qđ est notādū. idē Pe. de ancha. qꝛ iura q̄ dāt ꝑtātē supiori loquunt post terminū iuris. de elec. ne ꝓ defectu. de ꝯcessio. ꝑben. c. ij. nō priuas. pau. ꝯdicēs ꝙ nō tenet expectare ⁊ ꝙ ꝓuidebit nō iure deuoluto: qꝛ nō est in quo fiat deuolutio cū inferior nō possit ꝓuidere ius ꝙ nunq̄ habuit. xxxij. q. ij. qđ v̄o: ſꝫ de iure ꝓprio: qꝛ cū nō sit iferior q possit ꝓuidere ꝑtinet prouisio ad supiorē cū penes capłm nō sit hoc ius nec actu: nec habitu. dicit. n. quo ad vocē capłi: nec ꝯstitutus in sacris eqꝑat mortuis ꝓ hoc qđ no. de elec. cū eccłia. glo. vi verior ꝑsupponendo q̄ōnē formari in supiorē q nō posset auferre ius iferioribus dato aūt ꝙ nulli canonici sint in sacris sufficit ꝙ intra terminū a iure ꝑfinitū fieri pōt in sacris: nō. n. pōt ꝓuidere supior ex quo nō reꝑit iure exp̄ssum qđ ꝓcedit si est talis supior q nō hꝫ ꝑtātē nisi in casibus in iure exp̄ssis vt archiepūs subditos suffraganeoꝝ. de sup. neg. ꝑla. c. i. li. vi. Sꝫ si formare

a ¶ Quid si aliquis. Adde gl. i. c. qꝛ sepe ⁊ ibi doc. de cle. li. vi. ab. i. c. pastoral. i. §. fi. de appel. cur. i. c. ꝑsbyteri i. ij. collum. xxviij. di. ff. ⁊ ex isto infert.

b ¶ Sed suspē sio a beneficio. Addo spec. i ti. de leg. §. iusta. ꝯ. uerꝫ nō. ꝙ suspensus. Inn. i. c. si celebrat de cle. exco. i. gl. i ꝯ. quidem.

c ¶ Nō. drīaz. Addo ꝙ ista sūt sinonima ſꝫ ab ba. i. c. cū accessisset de ꝯstu.

tur qđ i supiore cui⁹ latior sit ꝑtās: vt ē epūs quo ad suā diocesiꝫ qđ foret magis dubia. Sed tps adhuc idē dicēdū: qꝛ subest rō ꝑmissa p h dico fortius ꝙ ēt si i collegio nłli sint canonici nō poterit supior ꝓuidere. nā nō ꝓpterea extinctū ē ius collegij ecclīastici qđ ꝯseruat i eccłia cui ꝓcessū ē in cuius ꝑiudiciū nō dꝫ supior extra iuris termios aliqd facere. pro opi. pau. tñ facit. l. siqs ita script⁹. ff. de acq. here. vbi si ē datus heres: ⁊ si nō adierit ifra certū tps assignatū puta annū dat⁹ ē substitut⁹ ⁊ anteq̄ adeat istitut⁹ morit nō expectat ānus. dic ꝙ ibi statī fuit adipleta ꝯditio p obitū cuꝫ sit fem certū eū nō auditurꝫ. Sꝫ qđ format i iure ꝯcernēte rē ꝑpetuā vt collegiū qđ n̄ variat ex variatōe cāonicoꝝ. ff. d iu. l. ꝓpōebat. d rescrip. si gratiose. li. vi. ¶ Decimoseptio q̄ro qd si aliqs ē subdyacon⁹ iꝫ ꝑuat⁹ executōe pp bigamiā cui dispēsatiue reseruata ē canonia si ꝑbēda ⁊ executio minoꝝ ordinū nūqd hēbit vocē i capło. dic ꝙ sic: qꝛ h ꝯsiō nō reqrit executōēꝫ: ſꝫ ordinē tm̄: ⁊ qꝛ lꝫ vox ꝓhibeat pp carētiā ordis sacri tñ p ipꝫ nō acqrit: ſꝫ p īnsiōnē canonicā ⁊ assignatōem stalli ⁊ chori. d ꝯsti. cū. M. d ꝑb. dilect⁹. i. ⁊. c. dilecto: ⁊. c. ꝓ illoꝝ. fac qđ nō. lxx. di. scōꝝ. dic ḡ ꝙ ex q̄ dispēsatio reseruauit isti cāonicatū ordo reseruat vocē. Jn ꝯriū ē: qꝛ rō huius iuris fūdat sup executōe ordinū vt seruiat eccłie: dꝫ ḡ intelligi ꝙ sit subdyacon⁹ obite ꝯstitut⁹. p h qđ dic gl. i v̄. cōstitut⁹. i ꝑn. cū itelligit tex. d hn̄te etatē legitimā qđ tꝫ Lap. dicēs ꝙ si mior. xviij. ānis: vł ēt maior a nō suo epō ꝓmot⁹ ē ad subdyaconatū nō hēbit vocē ex q̄ nō hꝫ executōēꝫ: ꝓ h d ꝯsue. cū dilect⁹. ⁊ qđ ibi nō. gl. suspēsus. n. ⁊ qđ nō. d ꝑbē. ei cui. li. vi. ⁊ J. cle. pxi. i. ij. ⁊ vi. gl. qđ ēt ibi dico i. iiij. nōbili. ⁊. q. vi. ⁊ ē equs ⁊ v̄iuꝫ. nā vox nō dꝑēdet ab ordīs caractēr: ſꝫ ab ordie. at carēs executōe ē q̄si nō hn̄s ordinē ex q̄ nō hꝫ cū effectu. Et h ēt tꝫ Jo. d lig. ⁊ Jo. d fātutijs: ⁊ q̄ ad ordinatū q erat mior. xviij. ānis. dic ꝙ ēt si nō sit suspēsus ipso iure qđ vr̄ probari. d tēp. or. vł nō ē. tñ ēt anteq̄ suspēdat nō legitime exeqt ex q̄ ē ordinat⁹ ꝯ iura. J. cle. prox. paria dt sūt vł nō eē vł min⁹ ꝑfecte. d trāsla. c. ij. ¶ Decimooctauo q̄ro nūqd ꝑuati voce ⁊ sic electōe actiua sint ēt ꝑuati actōe passiua: ⁊ idē q̄ri pōt d ꝑuatis dimidietate distributiōūꝫ passiua de qbus. J. §. px. vr̄ nō possint eligi. p. c. p iqsitōēꝫ. ⁊ qđ ibi nota vi. i gl. fi. d ele. vbi dr̄ ꝙ suspēsus a bn̄ficio nō pōt eligi. pro h qđ not. Jnn. de excep. aplice. vbi dic ꝙ amot⁹ tpalr a bn̄ficio nō dꝫ iteri negocijs eccłie iterēē qđ dic nō. dignū. lau. distiguit nō tñ specifice ad termios q̄ōnis: ſꝫ ēt gn̄alr: aut. n. qs suspēsus ab offō ⁊ nō eligit nec eligi pōt. de ꝯsue. cū dilectus: aut a bn̄ficio ⁊ tūc ēt nō pōt eligi quo ad bn̄ficia a qb⁹ ē suspēsus: ab alia sic. de ele. ꝯpromissari⁹. li. vi. ⁊ sꝫ h ꝓcedūt inducta i ꝯriū. de. e. p inqsitionē: ⁊. c. aplice. ¶ Decimonono q̄ro circa h qd de suspēso a fructib⁹ bn̄ficij puta a voce q̄ ē fruct⁹: vt no. gl. de resti. i inte. cū venisset: vł si suspēsus a pane vł vino vł alio dimidia portōe. dic Lau. ꝙ poterit eligi ⁊ eligē: qꝛ talis nō ē v̄a suspēsio: ſꝫ q̄dā bonoꝝ subtractio ad penā. de tēp. or. ex tenore. de pe. ois. ⁊ ē rō diuersitatis iter hūc casū ⁊ ꝑcedētē: qꝛ suspēsus ab offō suspēsus vbicūq̄ꝫ cū offiū ꝯcernat claues q̄ vbiq̄ꝫ extēdūt. ar. de treu. ⁊ pa. c. i. ⁊ sic is a q̄ remote sūt nō pōt eli. xi. q. iij. nemo. Sꝫ suspēsio a bn̄ficio ᵇ ꝯcernit dispōnē humanā ⁊ ꝓcedit a iurisdictōe q̄ n̄ extēdit extra territoriū. d ꝯsti. c. ij. li. vi. Silr suspēsio a voce vł sīlia nō ē extēdēda. ſꝫ i cāu suo itelligēda ar. de pe. di. i. c. pene. d ele. statutū li. vi. p h ifert lau. ꝙ suspēsus ab offō imiscēs se diuis ē irregularis. put dr̄. de sen. ex. c. i. li. vi. Sꝫ suspēsus a bn̄ficio se imiscēs n̄ fit irregularis: qꝛ nō ꝯtemnit claues: imo nec pp h amittit bn̄ficiū ipso iure a quo suspēsus est nisi hoc eēt exp̄ssū ⁊ tūc amittet in casu expresso tm̄. de ele. cupiētes. §. ceterū lib. vi. Et sufficit ꝙ in iure nō est cautū ꝙ fiat irregularis: p id qđ no. Jnn. de renū. nisi. §. ꝑsone. i v̄bo irregularitas. p h ē. c. is q de sē. ex. li. vi.

§. Jlli vero. Hic ē scđa ps ꝑncipal i q̄ ꝑ ponit dispō cū iclusa exceptōe ⁊ duplici pēa ꝯtraciētis. scđo tollit ꝯrias ꝯsuetudies ⁊ statuta ibi si ob. ¶ No.ᶜ drīā iter dignitatē. ꝑsonatū. offiū. ⁊ ꝑbēdā. De ꝑmis trib⁹ no. Jnn. d ꝑb. d mlta. ⁊ arch. d ꝯsu. c. i. li. vi. ⁊ vtrobiq̄ꝫ dixi.

bicq̃ dixi. ꝛ qd sit dignitas nõ. de cle. non resi. q: nõnulli. ꝛ
iij.ui. deniq3. dic ãt Pau. ꝙ in larga significatiõe dignitas
ẽ q̃dã pemĩnẽtia in gradu cõprehẽdẽs ẽt psonatũ: s3 stricte
accipit pro episcopatu ꝛ maioribus: ꝛ cognoscit dignitas
ex administratione. lxxx. dist. volumus: ꝛ ex noie prelatiõe
sine administratione quã bz in ea institutus in choro ꝛ capi
tulo. de isti. cũ accessissent. de ꝯsue. cũ olĩ. Itẽ ex ꝯsuetudine
loci. xij. di. ꝯsuetudo. Personatus ãt cognoscit ex preroga
tiua quã bz in capitulo in optiõibus ꝓcessionibus vocibus
sedis ꝛ similibus. d. c. de multa. de elec. dudũ. ij. Officiũ ãt
aliqñ sumit pro dignitate qñ bz administratione cum iuris-
dictione vt camerarius pape s3 Pau. qd nõ. qñq3 sumit p
administratiõe sine prerogatiua vt sunt sindici ꝓcuratores
castaldi ꝛ similes. i. q. iij. saluator. Quid ãt si ꝑbenda nõ. de
psti. cuz. M. Et ꝓprie dr ꝙ bona ecclesie sunt diuisa: de cõ
cess. preben. ex parte. Sed qñ sunt indiuisa magis ꝓprie dr
portio: vt nõ. Inno. de ꝑben. dilectus. ¶ Scdo nõ. ꝙ ꝑbẽ.
qñq3 sunt annexi ordines: ex quo nõ. qd sapit aliqd spũale:
ꝛ nõ est qd mere tpale qd dixi. de ꝯstitu. cũ. M. ¶ Tertio
nõ. qd hec dispositio ꝯcernit pterita probat verbũ obtinet:
qd dic vt dixi. ꝯ. pcedenti rũso. in. v. ꝯtrario. ¶ Quarto nõ.
de dictione in[a] que denotat aliqd nõ esse principale: vt cuz
dicit talis dignitas est in tali ecclesia: sensus est ꝙ est ibi pn
cipalior. de hoc in gl. i v̄bo in eisdẽ: ꝛ dico in. q. ix. ¶ Quin
to nõ. de dictione ex tũc[b]: quã expone vt in glo. s. Ex q̃ nõ.
ꝙ h dictio tps extremũ denotat. s. finitũ. ff. de ꝯdi. ꝛ demõ.
. l. iiij. ¶ Sexto nõ. de dictione donec. q̃ est tpis limitatiua:
ꝛ per ꝯsĩs dispositionis. ff. de senatoribus. l. i. si ex norali cã
agatur. l. i. in prin. de verb. sig. Joseph. ꝛ expone vt in glo.
in v̄bo donec. Et in eo qd glos. dicit ꝙ eis ordinatis cessat
pena. dicit Paul. ꝙ nõ est opus alia satisfactione ex q̃ sunt
ordinati ff. depositu. l. puto. de cle. vena. c. i. ꝯ. de deci. cle. i. p
hoc qd dixi. de eta. ꝛ quali. cũ bone. ¶ Septimo nõ. de di
stributionibus q̃ dant his qui inter sunt certis horis qd ꝓ-
sequere: vt in glo. in v̄bo certis: ꝛ dico. ꝯ. q. xv. Quare ãt sunt
septes ꝛ qd significẽt. nõ. de cele. mis. c. i. ꝛ dicit Math. ꝙ
si clericus pro pecunia accedit ad offm̃ potius q̃3 ꝓ deo cõ
mittit symoniã: p id qd nõ. Host. de ver. sig. olim. ꝛ Archi.
lxxxi. di. ꝑsbyteri: ꝛ de hoc. lxi. di. qd proderit. de ꝑbẽ. signi
ficatũ. vbi dixi in. iiij. q. ꝛ duabus sequẽtibus: ꝛ est talis sy
monia mentalis que nõ dr vere symonia: ꝛ purgat per solã
pniaz. de symo. c. fi. ¶ Octauo nõ. vlem negatiuã ibi nullo
modo. Ex qua infert gl. in illo v̄bo excludi ꝯcessionẽ capitu
li: ꝛ dispensationẽ epi. qd dicit Pau. ver3 sine noie ꝓprio si
ue alieno ẽt si hẽret mãdatũ limitatũ de certa psona eligen
da: q: nõ ꝓpterea vocẽ hẽbit: ad hoc cle. vt ꝓfessores. ꝯ. de
regula. nã q̃uis noie alieno faciat tñ necessariũ ẽ vt in scru-
tinio ꝯsentiat: alias vox dñi nõ cõputaret in numero: cõpe-
tit ĝ vox ipsi ꝓcuratori l3 limitata. ꝯ. ð ꝓcu. cle. religiosus. p
hoc q: hic indistincte prohibet vox. ꝛ idem dixi. ꝯ. pri. rũ-
so. q. ix. ¶ Nono nõ. ꝙ qñq3 exprimit id qd subintelligeret
etiã non expressũ: sufficiebat. n. ꝙ diceret pars nõ adiecto
ꝙ diceret dimidia. ff. de vsufru. l. ẽt de verbo. signi. l. nomen
. §. portionis. de deci. c. ij. lib. vi. ¶ Decimo nõ. ꝙ ꝯsuetudo
statutum: ꝛ priuilegiũ non semp procedunt a pari. hic. n. re
uocant statuta ꝛ ꝯsuetudines ꝛ nõ priuilegia: de hoc in gl.
pe. ꝛ idẽ Pau. dicẽs ꝙ h etiã nõ reuocant dispensationes
legitime. q: de ipsis nõ exprimit: sed solũ statuta: ꝛ ꝯsuetu-
dines. de sta. mo. cle. ne in agro. §. sane. ꝛ. c. ij. in fi. ð reli. do.
q: ꝯtingit. de iurepa. cle. i. ð peni. ꝛ remis. cle. abusionibus.
de sen. excõi. cle. i. ¶ Oppo. ꝙ dispositio ista nõ ꝓcedit: q:
si bñficium bz annexũ ordinẽ non d3 ꝯferri non hñti illum
ordinẽ. de ꝑben. ei cui. lib. vi. Solu. vt dicit glo. in verbo an
nexi. ver. nec intelligo cũ qua ꝯcordat Pau. ꝛ declarando
dic ꝙ qñq3 annectitur ordo per modũ vt nõ possit cõferre
beneficiũ non hñti talem ordinẽ: ꝛ ꝓcedit ꝯtrium: qñq3 an-
nectitur per modũ necessitatis imposite iã bñficiato vt ꝙ te
neatur recipe: ꝛ procedit h dispositio. ¶ Scdo op. ꝙ im-
pedimentũ nõ excuset. ꝯ. eo. c. i. Solu. vt in glo. in v̄bo impe
dimento: nã verbũ iusto qd est in textu soluit ꝯtrium cũ. c. i.

loquatur qñ ex culpa sua quis impedit. ¶ Tertio opp. ad
solutionẽ de ꝑcedẽti rũso: vbi ẽt si sine culpa est locus pene
vt si qs nõ est in etate in qua possit ad sacros ꝓmoueri. So.
vt in eadẽ glo. q̃ dicit aliud in h rũso: q: h est pena negligen
tis. idẽ Pau. ꝛ Gẽ. q tñ reddit aliã rõnẽ: q: in rũso ꝑcedẽ
ti reddit qs inhabilis ad vocẽ p modũ statuti nisi sit sbdya
conus de q̃ statuto nõ est locus q̃rimonie. ar g. l. si q̃ pena. ff.
de v̄. sig. nec ibi ꝑfigit terminᵘ ad subdyaconatᵘ susceptiõez
h ãt statuit annus. Itẽ h duplex pena iponit. s. carẽtie vocis
ꝛ amissiõis dimidie ptis distributionũ ibi vna sola. dic ꝙ l3
h rõnes sint hõe tñ imediata rõ colligit ex ꝑmissa rõne glo
se: q: in ꝓxi. rũso potius ẽ inhabilitas q̃3 pena: q: ihabilitat
ad vocẽ nõ ꝯstitutus in sacris. h ãt p modũ penẽ: iõ excusat
iustũ ipedimẽtũ. ¶ Quarto op ꝙ ẽt añ lapsuz ãni sit locus
pene ꝑuatiõis vocis. Finge. n. ꝙ qs hz ꝑbẽdã in ecc̃lia col-
legiata q̃ reqrit dyaconatũ: ꝛ ipse nõ est dyaconus nec sub-
dyaconus certũ est ꝙ statiz caret voce supra ꝓxi. rũso. So.
vt in gl. in v̄bo ex tũc. ¶ Quero nũqd in q̃buslibet ꝑbẽdis
ꝓcedit dispõ huius. §. gl. i. dic ꝙ ꝓcedit tñ de ꝑbendis col
legiataꝝ ecc̃liaꝝ: qd dicit expssius in v̄bo in eisdẽ. in pn. vbi
addit idẽ de cathedralibus. dixit ãt h solũ de collegiatis q̃si
sentiẽs oẽs cathedrales fore collegiatas. de q̃ tñ. dic vt i ꝓ
xi. rũso. q. ij. ¶ Scdo q̃ro qd si bñficio sũt annexi ordĩes mi
nores an ꝓcedit h dispõ. gl. in v̄bo certi. dic ꝙ sic: q: nõ dic
de sacris. ꝛ idẽ paul. ꝛ Gẽ. qd dic vt dixi. ꝯ. ꝓxi. rũso. in. iiij.
ꝯrio. Et dic Pau. ꝙ cũ sũt annexi nõ sacri hẽbit vocẽ i ca-
pitulo. ẽt nõ ꝯstitutus i sacris q nõ hz vocẽ cessante annexio
ne. ꝯ. ꝓxi. rũso. ꝛ sic in h pp annexionẽ ẽ melioris ꝯditionis
q̃ ꝓcedit si h ex ꝑuilegio. secus si ex ꝯsuetudine vel statuto
q: talia h reuocãt ꝙ dixi. ꝯ. in. x. nõ. ꝛ h sentit gl. in v̄. ex tũc
quã intellige s3 h. ꝛ idẽ Gen. ¶ Tertio q̃ro de q̃ annexiõe
ꝓcedit textus. So. vt in gl. in v̄bo annexi. ꝛ idẽ Lau. Pau.
ꝛ Gen. ¶ Quarto q̃ro circa h si annexio ordinis ẽ talis ꝙ
nõ põt ꝓmoueri ad illud bñficiũ is qui ordinẽ nõ hz: s3 per
dispensationẽ papalẽ aliqs fuit ꝓmotus. gl. eadẽ in v̄bo: di
co tñ. dicit ꝙ dispẽsatio nõ ꝓderit qn promoueri teneat nisi
sup nõ promotione eẽt dispẽsatus. idẽ Paul. q inducit. de
ꝑben. nõ pt. in fi. lib. vi. ꝛ qd nõ. de cleri. nõ resi. c. i. lib. vi. in
gl. nõ. ꝙ de ꝑuile. pastoralis. ¶ Opp. ad h q: ex q̃ annexio
artabat vt ꝓmoueret añ habitũ bñficiũ ex quo bñficiũ non
obtinuit cessat annexio: ꝛ de his annexionibus nõ. Inn. de
cleri. nõ resi. cle. si. So. l3 sit sublata quo ad obtinẽdũ nõ est
sublata quo ad retinendũ bñficiũ ꝛ annexio artãs ad ꝓmo
tionẽ suscipiendã ante obtentũ bñficiũ includit artationẽ ẽt
post obtentũ per rõnẽ a fortiori vt colligit ex hac gl. qd est
nõ. dignũ. ¶ Quinto q̃ro circa h an talẽ annexionẽ põt fa
cere epũs. dicit Pau. ꝙ sic. ꝛ idẽ dicit ð legato: ꝛ fortius ꝓ
hoc qd ibi nõ. Hosti. de offi. archipres. c. fi. maxime ãt talis
annexio respectu sacroꝝ ordinũ cõmẽdabilis est: q: nõ exi-
stẽtes in sacris nõ sũt plene trãslati in clerũ cũ possint retro
cedere. de elec. cũ ex eo. lib. vi. Vñ dicit Hosti. eo. tit. c. ij. ꝙ
sicut inter cardinales nullus est qn sit ad minus dyaconus:
ita inter canonicos nullus deberet eẽ qn eẽt ad minus in sa
cris ꝯstitutus. arg. c. a multis eo. ti. ð ꝯse. di. i. epũs sacrificãs
ꝛ. c. iubemus. Illicitũ nãq3 ẽ in ordine sanctissimoꝝ epoꝝ
ecclesiasticis imisceri tractatibus. xcvi. di. satis euidẽter. dic
ꝯueniẽs fore vt repiant bñficia simplicia nõ artantia ad sa-
cros. na3 si oia artarẽt nõ sic sepe reperirent q vellẽt eẽ clerici
qui tñ fiunt clerici: ꝛ p successum tpis sepe ꝓmouent ad sa-
cros. ¶ Sexto q̃ro in eo qd dic ð obtinẽtibus pacifice bñ
ficia. quis dr pacifice obtinere bñficia. So. vt nõ. gl. de elec.
cõmissa. lib. vi. vbi dicit. dici pacifice cũ hz libeꝝ cure exerci
tiũ. ꝛ idẽ Archi. xxiij. di. in noie. ¶ Septimo q̃ro circa hoc
qd ð nõ curatis. dic Pau. ꝙ aut hz certũ offm̃: vt cantor sa
crista vel similes: ꝛ sufficit ꝙ hz libeꝝ exercitiũ officij l3 non
hẽbat possessionẽ maioris ptis bonoꝝ: aut nõ hz certũ offi-
ciũ. vt q: ẽ mere simplex: ꝛ tũc reqrit possessio maioris ptis
bonoꝝ: vel ꝙ hẽat expeditã administrationẽ bonoꝝ l3 eoꝝ
possessionẽ nõ acceperit. arg. c. frequẽs. de resti. spolia. lib. vi.
¶ Oppo. ad hoc ꝙ ẽt si non hẽat possessionẽ sit idez dicẽ-

a ¶ De dictiõe in. adde Arch. in. c. si papa. xl. di. ꝛ eunde i. c. i. de offi. d. le. li. vi. Ioan. ꝛ eundẽ i. c. nobis ð iur. patro. abb. in. c. ad nostrã de ꝯsue. doc. in c. i. de fideius. ꝛ in. l. gaius. §. siue caius. ff. de libe. ꝛ posthu.

b ¶ De dictiõe ex tũc. Add gl. i ꝓ bo. ex tũc in cle. i. de iur. pa. ꝛ. c. q̃ sit ð ele. lib. vi. domi. ð sco gemi. i. c. du dũ ð ꝑbẽ. li. vi. abb. in c. pastoralis. de excep.

dumi qui.n.hz actionē vl hēre rez.ff.de reg.iur.l.q actionē:
t sic sufficit q habeat ti.p hoc.xcij.di.siqs eps.Soluit pau.
q talis bene hētur pro possessore:t sic particeps honoris
t ministerij sacerdotalis:vt dr in.c.siqs eps:sed non hz cuz
effectu quo ad piudiciū sibi aliquo generādū vt per hoc tā-
q possessor ad aliqd restringat: vt nō.in.d.c. siquis epus.
¶ Octauo qro circa hoc nunqd ɔfirmatus vel puisus pos
sit statiz administrare lz nō sit inductus in possessionē. So.
Pau.recitat opiniones de qbus:dic vt dixi de elec.trāslatis
sam.Concludit aūt id qđ ibi tenui nō requiri inductionez
in possessionē de necessitate iuris. Ratio:s in bńficio acqrit
ex titulo:t nō ex possessionis traditiōe.de reg.iur.c.i.li.vi.
t hoc nisi ɔsuetudo eēt in ɔ̃rium que seruāda eēt.de appel.
ɔstitutus.ij.In alijs aūt rebus per traditionē qs efficit dñs
.C.de pac.l.traditionibus.ð rei vē.l.quotiēs. t.l.in ciuile.
insti.de re.diui.§.per traditionē:tñ hz Pau.qđ pdixi.fallit
in ɔfirmatis t puisis a papa in qbus est spāle sm formā ex
trauag.iniuncte Bonifacij.dic qđ ibi solū dr q puisi in cu-
ria nō recipiunt ad administrationē sine lrīs apostolicis su
per hoc ɔfectis.¶ Nono qro nunqd hec dispositio tā in h
rńso q in pcedenti locuz hēat in dignitatibus pncipalibus
vt siqs est archipresbyter vel ppositus eccl̃ie collegiate.gl.
in verbo eisdē.arguit pro t ɔ̃:tandē decidit q nō: t est gl.
notabilis in eo q statim subycia.idē Pau. vt dixi.ɔ̃.pi oxi.
rńso.in quarto notabili.Idē Gen.pro t ɔtra inducēs eas-
dem fere rōnes quas glo.sed aliquātulū extēsiue.Inter ce-
tera āt q pena distributionū nō possit ɔcedere in plato pn-
cipali:pbat cū non dent nisi interessentibus diuinis horis [a]
vt hic platus āt pro negocijs ecclesie hz esse frequēter ab-
sens:t si priuaret distributiōibus abstineret a pcurādo ne-
gocia ecclesie:t sic h cle.q est inducta in fauorē ecclesie re-
torqueret in eius lesionē ɔtra regulā qđ ob grām.lib.vi.q
rō parū vrget:qr cū est absens p vtilitate ecclesie hz distri-
butiones seruato eo de quo de cle.nō resi.c.vno lib.vi. Itē
h rō nō est ad ppositū:qr hec cle.in.i.t.ij.rńso nō puat non
interessentes diuinis:sed nō subdyaconos vel nō pmotos
ad ordines annexos pbendis:sed alie rōnes tacite in gl.sūt
potiores maxime illa quā ponit ver.nec obstat:qr dignitas
pncipalis nō est in ecclesia.Esse.n.in ecclesia denotat aliqd
illo pncipalius.I.de pben.cle.i.vnde mandatū de puidēdo
in ecclesia nō includit vt possit de ecclesia puideri.de pben.
cum olim.Sed t alia rō gl.multuz vrget quā ponit in ver.
vñ pōt dici:t ibi signa glo.vsqz ibi itē lz:t ēt ibi in.d. versi.
sit:vsqz ibi:t idē videret.Ex qua glo.determinat dubiū qđ
tangit.de ɔcess.pben.post electionē in glo.iij. an noie capi-
tuli includat psidens capitulo:qđ dico in seq.q. De dubio
aūt pncipali.Lau.hic sentit ɔ̃rium.arguit.n.ex ṽbo dignita
tes:posito in pn.textus qđ abbas differēs pmotionē vl bñ
dictionē citra annum nō sit puatus dignitate:qr hic impo-
nit alia pena.Ad idē inducit de elec.statutū lib.vi.de sta.re
gu.cle.attēdētes.§.statuimus:vbi de hoc. Ex quo infert q
minor pena iponit abbati q hñti curam aiarum : qr ille est
priuatus lapso anno.de elec.lz canon.lib.vi.t.d.c. statutū.
Rō diuersitatis sm eum:qr periculosius est vbi cura aiarū
est:t ideo grauius punit.xxiiij.q.i.nō afferamus:t ideo in
ṽbo dignitates exponit sicut abbas qđ sit psbyter archidia
conus q sit dyaconus.ɔ̃.eo.c.i.glo.est verior p suas rōnes:
tñ pro opi.facit multuz decre.h est iuris cōis pmulgatoria.
nō ergo dz fieri tāta restrictio quāta in impetrationibus in
qbus pcedit q dr in.d.cle.i.de pben.sed qr negari neqt qn
sit penalis inhereo glo.t suis rōnibus. ¶ Decimo qro qr
dixi in pri.q.t aptius dicit glo.pmissa in ṽbo eisdē q noie
capituli [b] includit platus solū impropzie:t per largissimaz
acceptionē an hoc sit vez:vr q nō per pdlle.c. post electio-
nem:t qđ ibi nō.glo.iij.ibi.n.reprobat allegatio per quam
dicebat cū foret scriptū capitulū nō includi decanū.ad idez
qr noie familie ɔtinet dñs familie.ff de verb.signi.l.familie
noie exercitus ɔtinet pnceps exercitus.ff.de infa.l.ij.in pn.
noie decurionū pses.l.i.§.si preses.ff qñ appel.sit noie mo-
nachorū abbas.de symo.c.fi.So.qñqz querit respectu vo-

[a] ¶ Nisi interessentibus diuinis horis. adde gl. ordinariaz i.c. vnico ð cle. nō resi.lib.vi.

[b] ¶ Qđ noie capli. Adđ abba. in pohemio Grego. in.xv. col.bar.l.c.ro-dulfus ð rescri. i.xi.col.t an veniat plat⁹: vid abb.l.c. ed te ð rescri.i.iij. col. t per eundē za ba.in cle ne p-fessores de reg.

[c] ¶ Quid venit noie distributionū. Adđ doct. l.c.vnico de cleri. nō resi den.lib.vi.

cabulor que ita pncipaliter verificant de psidente sicut de
subditis: t pcedunt ɔ̃ria.vide in abbate:qr nō desinit esse
monachus.p hoc qđ dixi in.d.c.si.in pohemio Grego.sic t
pnceps exercitus est ps exercitus sic: t dñs est ps familie:
t sic de ceteris.Qñqz querit respectu vocabulor quō eque
pncipaliter verificant de psidente sicut de subditis : t pce-
dit qđ dicit glo.ita est de hoc ṽbo capitulū:prelatus.n.non
est ps capituli:sz capitulū:t ipse tanq due ptes faciūt vnuz
totū cuius platus est caput.de his q fi.a pla.sine ɔsen.ca.ij.
rubio quatenus ponunt vt distincta in nigro maxime in.c.
nouit.t.c.q̃to.t.c.ea noscit.h faciūt ad defensionē multa-
ruz qōnū vt hēas regulā generalē q respectu taliū vocabu
lor dispositio nō extēdibilis facta ð collegio nō ɔcernit ca
put collegij.Ad.c.post electionē:dico q ibi nō fuit disposi
tio restringibilis.Itē ibi nō pbat id qđ ibi dicit gl.h signa
qr per neminē tacita: t cū hac glo.per oia tz Pau.in cle.vt
pfessores:in ṽbo nihil.I.de regu.t facit ēt ad h qđ nō.glo.
ibi in dicto ṽbo nihil in fi.qđ dixi in.d.cle.in pn.in.ij.ɔ̃rio
t.q.x.t per ibi nō.declarat id qđ dicit gl.in fi.in ṽ.t idem
vr.¶ Undecimo qro qd si isti pmoti ad dignitates hñt or
dines maiores q sint ordines reqsiti:videret nō sufficere,
cū nō liceat descēdere.ð peni.di.ij.cū sanctū:ibi ambulabūt
de virtute in virtutē.ff.de mu.t ho.l.vt gradatim.Itē reci-
piendo ordinē supiorē vr excedere ab executione inferiorū
lxxiiij.di.gesta.t.c.siqs.vbi de hoc p hoc qđ nō.Jo.mo,
de rescrip.cū aliqbus lib vi.t Arch.de pben.si pro cleri-
cis eodē lib.q tenent q sacerdoti expectanti puideri neqt.
de pbenda q hz dyaconatū vl subdyaconatū annexū.dic ɔ̃
sm Pau.t Mat.h.qr pmoti ad maiores nō desinūt ha-
bere inferiores.xxv.di.plectis.xv.q.vlti.c.i.t.iij.t qđ nō.ð
vi.t hone.cle.ij.t dicit.Pau.aliud eē in dignitatibus secu
laribus in qbus nō imprimit caracter.C.de dignita.l.ij.li.
xij.Sed illa lex facit potius ɔtra.in eo qđ dicit promotū ad
maiorem dignitatē nō perdere priuilegia q hēbat noie mi-
noris dignitatis.facit tñ pro dicto Pau.qr perdit minorē
dignitatē.sed illud est pp incōpassibilitatē que cessat in or-
dinibus.¶ Ad ɔ̃ria rńdeo.ad primū dico q talis non de-
scendit:nā stat q hñs sacerdotiū exequat offm dyaconi pro
hoc.de homi.ɔtinebat.Itē q eps exercet offm presbyteri
vnde videmus episcopos fieri psbyteros cardinales. Ad
.c.gesta.dic q nō facit ɔtra per id qđ ibi nō. ad dictuz Jo.
mo.t Arch.dic q nō est vez:qđ tz Jo.an.in.d.c. cū aliq-
bus.¶ Duodecimo qro qñ incipit annus:de q in tex.So.
vt in gl.i ṽbo.I.annū.t idē Pau.¶ Decimotertio qro qd
si in eccl̃ia collegiata est aliqđ bñficiū in q institutus nō hz
vocē in capitulo nec distributiōes:dicit gl.in ṽ.distributio-
nū q nō erit locus pene huius rńsi qđ est vez puatio nō p-
supponit habitū.de despō.impu.ad dissoluēdū. ¶ Decimo-
q̃rto qro circa h si isti debent distributiōes:dic eadē gl.q q
ad distributiōes huic plene locus erit.idē Lau.t Pau. ex
q nō.q ex q i aliq dispōne duplex pena iponit lz delinquēs
nō sit capax alterius alterā:tñ nō euadit:ex q ēt nō.q qñ du
plex pena iponit copulatiue copula resoluit in alternatiuā,
qñ altera pena nō pōt iponi.t h fac ad multa. ¶ Decimo
qnto qro qd venit noie distributionū [c].So.pz satis ex tex-
tu:qr venit emolumentū qđ dat interessentibus diuinis ho
ris.dicūt tñ Lau.t Gē.q ēt anniuersaria sub ṽbo distribu
tionū cōprehendunt.lz.n.h decre.sit penalis:tñ hz Gen.qr
subest idēptitas rōnis idē dicendū:p hoc qr iura restringi-
bilia cōprehēdunt cāuz eiusdē rōnis.de elec.si postq.§.i.li.
vi.p h qđ dixi.de rescrip.cle.i.q.iij.Cōtrariū puto: qr anni
uersariū differt in vocabulo:t significato a ṽbo distributio
nū.Itē noie horar veniūt sole septē.de qbus.ð cele. mis.c,
i.t de h.s.in.vij.nō. ¶ Decimosexto qro si de cōsuetudine
vel statuto debēt canonici eē in sacris. nūqd expectās q nō
ē in sacris hēbit distributiōes:dic Paul.q sic si ɔsuetudo
hēbat q pbendati eēnt in sacris:secus si hēbat q ēt canoni
ci.ad h.de pbē.si p clericis.valt dicē pōderādū eē an onus
ordinū annectat canonie an pbēde.h qđ cuz sua decisiōe p-
supponit aliā nūqd expectās dbeat hēre distributiōes: in q
Jo.an.de ɔsti.

Jo. an. de cõsti. cuz. M. dicit q nõ si auctoritate pape expe
ctat: secus si capituli. Alij dicunt idẽ et fortius si auctẽ pape:
qd plene dixi in. d. c. cuz. M. et de pben. dilectus. ij. Cõiter
obseruat q nec primi nec scdi hñt q pôt sustineri per qd di
xi in. d. c. cum. M. ¶ Decimoseptimo qro an possit p con
suetudinẽ induci vt distributiones diuidant nõ per oẽs ho
ras: sed per certas vt p missa et vesperis. glo. in vbo certis:
dicit q sic per tex. in verbo certis: quasi nõ oibus. Lau. sen
tit ɔ̃triu formans qõnem de ordinatione q est in ciuitate
pictauiensi in qua est ɔsuetudo in aliqbus ecclesijs q qui ẽ
in matutinis hz distributiones pro oibus horis: an sit rõna
bilis et tz q non tanq̃ q grauat ecclesias. de ɔsue. c. i. itẽ qz
ambitione pcedit: et idẽ Genze. ad hoc de ambitione. ff. de
decre. ab or. fa. ambitiosa. de ɔsti. cum oẽs. Item qz diurnũ
non dz dari nisi operanti in vinea dñi. de cle. non re. nõ vult
stipendiũ. de magistris super specula. Ad hanc lrãm rñdet
q in hoc q dicit certis dz exponi. s. septẽ vt nihil diminuat
de eis: et in hoc ab alijs horis discernunt que expositio ẽ ex
torta: vñ vt dicit glo. lz sit honestus vt per oẽs horas fit di
uisio tñ de iure pôt fieri p certis. Et in hoc sufficit q de iu
re non pbatur ɔ̃triu: sz potius p: out hic. ¶ Decimoocta
uo qro an valeat ɔsuetudo q hñs plura beneficia ɔsequan
tur distributiones si interest diuinis in altera ipsaz. dic Lau.
q non: qz nõ est rõnabilis. de ɔse. di. v. nunq̃ in prin. de ce
le. mis. c. ij. et c. te referente p hoc. c. vnicũ. de cle. nõ resi. li.
vi. nec est ɔtra qd dixi in pxima qõne. aliud. n. est nulli hore
interesse. aliud interesse certis tantũ. ¶ Decimonono qro
pone q aliqs est canonicus in pluribus ecclesijs et obtinet
pbendã sacerdotalem in vna illaz. nunqd si nõ promoueret
tur infra annũ carebit voce: et distributionibus quo ad oẽs
ecclesias: dicit Lau. q nõ: sed dũtaxat in ea in qua deliqt. de
elec. si cõpromissarius. lib. vi. p hoc lra ibi in eidẽ ecclesijs.
¶ Uigesimo qro si canonicus cui subtracta est dimidia di
stributionũ nõ pôt inde sustẽtari. dicit gl. in verbo dimidia
q nõ. ppterea hẽbit residuũ. ¶ Ad qd op. de eo qd nõ. de
elec. cũ vintoniensis in gl. nõ. qd glo. tacite soluit in ver. et li
punet: qz hec est pena quã possz euitare recipiẽdo ordines.
Jdẽ dicimus de excõicato qui pôt facere se absolui: de quo
nõ. c. pastoralis. de appel. Sz pena ð qua in. c. cũ vintonien.
nõ est tollibilis ad nutũ suspensi. idẽ Pan. Lau. aũt et Gẽ
ze. tenent ɔ̃triu dicentes q habebit rõne egeat sicut habe
tur in deposito. l. dist. studeat. Sed cõpellitur per a'ias pe
nas ad promotionẽ nisi rõnabilis cã subsit: ne tẽp. ordi. ad
aures: de sta. mo. cle. ne in agro. §. qui aũt. Jo. de lig. refert
Bertrã dũ tenere cũ glo. per rõnem predictã ipse autẽ di
stinguit. q aut ex cã legitima recusat ordinari et pcedit opi.
Laud. et Gen. aut sine cã legitima et pcedit opi. glo. que di
stinctio sapit equitatẽ: sed glo. se retulit ad eũ qui ɔtẽnit or
dinari. ¶ Uigesimoprimo qro cui accrescit dimidia subtra
hẽ. dicit eadẽ gl. q ceteris interessentibus diuinis. idẽ Pan.
p eadẽ iura q allegat gl. Lau. Gẽ. ɔ̃. dicũt. n. Lau. p alteratõez
vel q dabit ceteris interessentibus vt dicit gl. vel ponet in
vtilitatem ecclesie cui seruiuntur pro quadã satisfactiõe sub
tracti officij. ar. xvij. q. iiij. si quis deinceps. pro quo inducit
Gen. de offi. ordi. si canonici lib. vi. pro hoc qd nõ. Jnn. de
coha. cle. sicut. Jo. an. in apostillis quas fecit post gl. dicit
q qñqz certa quãtitas assignat per capita interessentium et
pcedit opi. Lau. et Gen. qñqz simplr p indiuiso assignat in
teressentibus: et tũc est locus iuri accre. per. l. i. in si. ff. de vsu
fru. accre. vult hec opi. q si debebat certũ quid cuilibet inter
essenti tali hora pone. x. solidi. qñqz alij desint alij nõ hẽbũt
pinguiores portiones: secus si certa quãtitas puta. x. lib. di
uidebat in eos qui interessent: tũc. n. quãto sunt pauciores
inter quos fit diuisio tãto portio interessentium est maior: et
rõ est qz primo casu nulla est inter eos ɔiunctio. scdo sic. p
hoc qd nõ. ff. de vsufru. accre. l. i. qd placet. et sm hoc cõcor
dari possunt opi. pmisse. Et ð hoc ẽt. l. q. seq. in si. vbi aduer
te q ius accrescendi ppr: e procedit in vltimis volũtatibus
de qbus loquunt iura allegata in glo. et inter ɔiunctos: vt. C.
de cadu. tol. l. vna. §. in itaqz: vsqz ad si. An aũt in alijs locũ
habeat. dico. l. q. seq. Est aũt triplex ɔiunctio: qz quidã sunt
ɔiuncti re et verbis: qdã re tñ: quidã verbis tñ. Exemplũ
primi si testator legat titio et sempronio equũ. Exemplum
scdi si legat titio domũ: et postea legat sempronio eandem
domũ isti ɔiungunt re: qz circa eandẽ rẽ: sed nõ verbis ex q
separatim fuit factũ legatũ. Exẽplũ tertij legat titio: et seio
domũ p equis portionibus isti cõiungunt verbis: qz simul
vtriqz legat: sz disiungunt re: qz nõ ad eadẽ rẽ: sz ad suã por
tione quilibet vocat. hec exẽpla sumunt ex. d. l. i. §. interdũ:
vbi glo. ff. de vsufru. accre. et sunt vera licz aliq calũniẽt de
istis ɔiunctis datur regula q si ɔcurrit ɔiunctus re et vbis
cũ ɔiuncto verbis tñ vel re tñ prefert in iure accrescendi.
Sz si ɔcurrit ɔiunctus re cũ ɔiuncto vbis pariter vtriqz ac
crescit. qd tz gl. in. d. §. interdũ: de quo plene per Bart. ff. de
leg. iij. l. re ɔiuncti: et ð hoc ẽt in sequẽti qõne. Et in hac gl.
ibi. §. si eadẽ res duobus legat siue ɔiunctim siue disiunctim
et alter eoz quocũqz nõ puenerit ad legatũ tota debet colle
gatario: vt in si. primi rñs. in gl. si tñ. ¶ Uigesimoscdo qro
in eo q dixi in prima qõne an ius accrescendi[a] propter ca
dat in vltimis volũtatibus an in alijs locũ hẽat. Sol. ɔiun
ctio pôt surgere ab hoie. Jtẽ a lege: et de vltima dz intelligi
qd procedens: qz inter canonicos vñ esse quedã legalis cõ
iunctio: qñ aũt surgit ab hoie: aut in vltima volũtate et attẽ
ditur ɔiunctio vt in. q. pcedenti: aut inter viuos: et hãc dicit
Pe. vt refert Cy. in. l. vnica. C. qñ nõ petentiũ ptes nõ at
tendi pterq̃ in casu. l. i. C. si impiaus liberalitatis socius. li.
x. et ibi fallit in donatiõe pncipis. Bar. in. d. l. re ɔiuncti in
si. distinguit: qz aut querit de iure accrescẽdi qd pcedit iter
ɔiunctos ab hoie: aut de iure accrescẽdi ex ɔiunctiõe lega
li: de pmo dicit: q aut in vsufructu: et locũ hz ius accrescẽdi
. d. l. i. in si. de vsufru. accre. et est spãle vt ibi dr: aut in pprie
tate vel alio iure: et aut in rebus idiuiduis: et hz locũ. ff. cõis
predio. l. propriũ: aut indiuiduis: et aut in dispositiõe pnci
pis: et hz locũ. d. l. i. C. si liberalitatis impialis socius: aut in
ferioris: et aut interest pcedentis qd locũ hẽbat: et locũ hz
ff. de ɔ̃hen. emp. l. fundus: aut nõ interest pcedentis: et non
hz locũ. l. si mihi: et titio. ff. de vbo. obli. et hoc totũ mẽbrũ
nõ est ad ppositũ glo. nre. Sed in ɔiunctione legali subdi
stinguit nec ẽ opus ɔsequi nec ẽt oz insistere in declarãdis
pmissis mẽbris: qz mã nõ est ppria sufficit remissio ad plene
notata in. d. l. re ɔiuncti: et p Bal. in. d. l. vnica. C. qñ nõ petẽ
tiũ ptes: sed in terminis nris possemus ɔfirmare qd dic gl.
sine his difficultatibus. Nã distributiões q dant interessenti
bus diuinis nũq̃ ptinnerũt ad nõ interessentes: q q̃ interessen
tes totũ capiũt nõ est p ius accrescẽdi: sz p sublationẽ ipedi
mẽti: et potius p ius nõ decrescẽdi ex q nõ interessentib[9] nil
debet. ¶ Uigesimotertio qro. nunqd iste q nõ pcipit distri
butiões nisi p dimidia teneat horis interesse ac si integre p
ciperet. Lau. q sic: al's subtraheret tota: et dabit alij p eo ser
uiẽti. de offi. vica. c. si. de ap. pcenit. de cle. nõ resi. cũ ad hec
dic Lau. q iste q pcipit p dimidia forsan cantabit cũ media
bucca. Sic dr ð fecisse pmas qdã canonicus paduan[9] cũ
puatus eẽt media pbenda: tã ẽt media bucca cantabat.

g

Eneralem.

Glo. nõ sũmat: sz paul. summat sic: in. xviij. an
no ad subdyaconatum in. xx. ad dyaconatuz: in
xxv. ad psbyteratũ pôt qs libere pmoueri. pri
mo ponit motiuũ. scdo statuit ibi determinaus. ¶ Nota q
generalis obseruãtia facit ius cõe: pro hoc de celebra. mis.
pciosius: et qd ibi nõ. in glo. a. de clã. despon. c. si. vbi ẽt spe
cialis ɔsuetudo redigit in ius cõe. ¶ Scdo nõ. q ad rece
ptionẽ ordinũ requirit: vt ordinato nõ obstet aliqd canoni
cuz suppler Pau. s. impedimentũ: de sen. excom. q de his:
et c. q̃uis puta sm Gen. irregularitatis defectus vel vitiũ.
de corpo. vi. per totum. ¶ Tertio no. de verbo libere[b] qd
expone vt in glo. v. idest sine dispensatione. Et hoc facit ad
questiones facti pro intellectu pruilegiorũ et aliarum cõ
cessionũ in quibus est verbũ libere. Sed Genze. ẽt exponit
libere. i. nullius cõtradictione vel iuris impedimẽto obstã
te: que expositio de se bona ẽ: sz quo ad tex. pcedẽs melior.

[a] ¶ An ius ac
crescẽdi. Adde
glo. in ℣. tunc
sus in cle. ð vi.
et ho. cleri. l. l. si
mihi et tibi. ff.
de verb. obli. et
ibi doc. Bar. l.
ɔ. pinde in. §. i.
ff. de stipu. ser.

[b] ¶ De ℣bo li
bere. Adde do
in. in. c. ð reg.
lib. vi. tex. in. c.
statuimus ℣.
libere. de regu.
gl. in. c. latoz ð
homi. tex. in. c.
ð sequestra. po
ss. et fruc. tex. in
c. i. in ℣. libere
de rescrip. bal.
in. l. vota. C. de
testa.

¶ Quarto nõ. q pubes factus canonicus i eccl'ia collegia
ta nõ h3 vocẽ in cap'lo nisi excesserit annũ. xviij. qd dic vt in
gl. in v̈bo ᵃ decimooctauo. v̄si. nõ. & q̃ innuit q ipso iure sit
suspẽsus ab executiõe ordinis. Jtẽ q cle. p̃cedẽs exigit vt
qs hẽat ordines cũ effectu ita q nõ sit ei p̄hibita executio.
Ad vltimũ qd est ver. dic vt dixi s̄. cle. pxi. in pn̄c. q. xviij. &
J. q. vi. vbi dixi q ipso iure ẽ suspẽsus de p̄mo 2trũ vl' dicere.
C. ẽpo c. vlti. eo. ti. q2 reqrif sñia suspẽdẽs executionẽ: vt ibi
tenui de q̃ ibi plenius. nec ista gl. 2trũ dicit. sz di. n. q ipso iu
re nõ est suspẽsus: & tñ caret voce tanq̃ nõ legitime ordina
tus: vt dixi in dcã cle. pxi. in pn̄. xviij. q. p̃allc. ¶ Quinto nõ.
q ad ordines sacros reqrif plena pubertas q̃ est in. xviij. an
no. sil'r. ff. de ali. leg. l. mella in p̄nci. vbi alimẽta ipuberi vsq3
ad pubertatẽ debenf vsq3 ad. xviij. annũ: sil'r ẽt in feminis q̃
vsq3 ad tale ip̄s nõ ipetrat veniã etatis. C. de his q ve. eta. i
pe. l. ij. ¶ Op. q hec cle. nõ sit sub 2gruo titulo: potius. n.
2ueniit titulo. de tẽp. or. So. vt in gl. i. v̈. & sine dubio: & idẽ
Pau. Ex qua gl. nõ. q pp 2nexitatẽ pmittif qd al's nõ lice
ret. Et sic nõ. de. iij. 2nexitatis: & dic vt de 2sti. trãslato. d ap
pel. vna. de acqui. ad petitionẽ. ¶ Scd'o op. q requiraf ma
ior etas q̃3 ea q̃ ponif in textu de canonibus allegatis in gl.
i. ver. & corrigit. Et soluit q corrigunf vt in gl. p qua solu
tione est v̈bũ decernimus. p h̄ de iudi. decernimus. & q ibi
nõ. & in hac glo. ibi fieri poterat dispẽsatiue tñ etiã s̄m illos
canones poterat qs promoueri añ illa tpa. c. di. c. pen. & fi.
Sec. ¶ Tertio op. q2 hic innuif q cessante hac cle. standu3
erat antiquis iuribus potius q̃3 obseruãtie gñali 2rie & sic 2
iiij. di. §. leges. de 2sue. c. fi. Confirmas q2 obseruãtia gñalis
equiparaf 2stitutionibus reductis in scriptis. xi. di. catholi
ca & c. ecclesiasticas. So. dicit Lau. q gñalis obseruantia
derogat iuri q̃diu nõ sit obtẽta in 2dictorio iudicio. d. §. le
ges. & hoc si nõ 2tinet pctũ vt si anticipenf tpa recipiendo
rũ ordinũ deuotionis cã: secus si cã gulositatis: q2 tũc l3 ob
seruantia gñalis forsan liberet a pena tpali: non tñ a gehen
nali maxime vbi iura 2tinent p̄ceptũ vel prohibitionẽ3. iiij.
dist. deniq3 in fi. & idẽ si cã vagationis vel simili. de sta. mo.
periculoso lib. vi. talis. n. obseruãtia nõ facit ius nisi consen
sus pncipis expressus supueniat per 2riã 2stõnem vt h̄. vel
saltẽ per 2suetudinẽ p̄scriptam. de 2sue. c. fi. & per totu3 vel
nisi cesset cã finalis iuris 2rij. lxiij. dist. §. ver3. & §. his vel p-
ueniat grandis mali vel scandali euitatio. xi. dist. 2suetudi-
nem. & d. §. ver3. Pau. ãt extensiue tractans articulũ refert
opi. tenuit enĩ3 Jo. in d. §. leges q 2suetudo rõnalis & pre-
scripta tollit legem. Alij dicũt q non tollit si interueniat pn
cipis 2sensus expressus. qd dicit Jo. de fontana pcedere in
papa cuius iurisdictio pendet ab auctoritate diuina nõ aũt
ex translatione populi vt in impatore. xi. di. 2sequẽs: vbi de
hoc in prin. di. xvij. huic. Alij dicunt q sufficit tacitus cõsen
sus principalis ac si foret expressus. iiij. di. si seruus. p hoc
qd nõ. de secũ. nup. c. vir. & ff. de legi. l. de qbus. Alij dicunt
q si 2stitutio nõ est approbata moribus vtentiũ nõ seruan-
tes nõ dñr transgressores qd tenuerunt Uin. Gof. Ber. &
Inno. de treu. & pa. c. i. pro qbus facit. xxviij. dist. §. ecce. v̈.
illud ãt Gregorij. iiij. di. i. c. fi. nã vt valeat cõstitutio tria sũt
necessaria q fiat ab eo qui põt. xvi. dist. canones q publice
tur. de postu. prela. c. i. & q more vtentiũ approbetur. vt in
§. fi. S3 2tra istos facit: q2 tps non est modus tollende nec
inducende obligationis. ff. de act. & ob. l. obligationũ. §. pl3
xvi. q. iij. nemo. & p̄scriptio obligationis ad obedientiam. de
prescri. cu3 non liceat. Pau. in hoc recitat opi. Hosti. in. c.
i. de treu. & pa. dicit q in p̄ceptorijs hoc non excusat q cõ-
stitutio non sit approbata moribus vtentiũ: q2 preceptũ ne
cessitatẽ importat. xiij. q. i. q p̄cipitur secus in simplicibus
2stitutionibus. Pro quo inducit Pau. c. pposuisti. lxxxij.
di. dicens hãc opi. pcedere posse in illis qui erant tpe quo
promulgata fuit 2stitutio. prescrip. n. q̃nq3 incipere nequit
ab incohoante possidere: sed a successore sic. xvi. q. iij. si sacer
dotes. de iurepa. cura. & in hoc p̄sistit Pau. sed in hoc re-
probant qdam. nã idez est hodie populus qui fuit iã centu3
annis. xvi. di. habeo. ff. de iudi. l. pponebatur: & dicũt q ẽt

successor non prescribit sine bona fide & titulo. de p̄script
c. i. lib. vi. Predicta incidunt in duas qõnes. Una est an &
q̃n 2suetudo possit preualere ᵇ iuri positiuo: & de hoc plene
dixi de 2suetu. c. i. Altera nunqd per nõ obseruantiã abro-
genf iura ẽt canonica. & de hoc dixi in. d. c. i. d treu. & pace.
Quo ad hoc tñ dico q procedere põt dictũ Pau. vt hi q
incipiunt 2stitutionẽ non recipere nõ excusenf a peccato: s3
successores sic. & si scit hoc princeps & tolerat. nam vr' pati
vt tali iuri derogetur ẽt si alias 2suetudo non successisset. de
cogna. spiri. sup eo. ¶ Quarto op. ad hoc q quo ad hanc
cle. non tantũ de gñali obseruãtia: sed ẽt de iure poterat qs
promoueri in. xxv. anno ad presbyteratũ per. c. cũ in cũctis
§. inferiora. de elec. So. vt in gl. ij. in prin. q̃ vr' fateri 2triũ
dicens q obseruãtia fundabaf sup illo. §. recitat tñ opinio.
Host. & Inno. rñdentiũ ad illũ. §. q ibi per dispensationes
ob necessitatẽ cure. qd reprobat: q2 s̄m illã opi. sequebatur
absurdũ q permitteref alicui 2sequi curam & sacerdotiu3
& nõ sacerdotiũ tantũ. Sed hoc absurdũ non putare3 vt p
mittatur sacerdotiũ ob cure 2ñtiã & necessitatem & nõ per-
mittaf solũ vbi subest sola volũtas ordinandi. Sed inducit
glo. & aliud absurdũ: q2 eade3 foret etas epi & sacerdotis
& idẽ Pau. inducens notata per Arch. de p̄ben. ei cui lib.
vi. quod ẽt nõ esset magnũ absurdũ: vnde añ hãc cle. tenuis
se3 opi. Inn. & Hosti. q2 nõ facile d3 induci iuriũ correctio
de elec. cũ expediat. lib. vi. Pro hoc ista cle. que fundaf su-
per obseruãtia dicens q vult derogare iuribus antiqs & vti
tur v̈bo decernimus ᶜ ergo prius nõ erat derogatu3. sed. §.
inferiora. debebat intelligi in casu tantũ. Tangit ẽt gl. duo
alia. Unũ q hodie laicus in carnispriuio põt eẽ p̄sbyter in
resurrectione idẽ pau. qui exẽplificat vt q2 recipit minores
in p̄ma dominica quadragesime: subdyaconatu3 in primis
quattuor tẽporibus sequentibus. dyaconatum in sabbato
mediante quadragesime: presbyteratũ in sabbato sancto. d
tempo. ordi. de eo. Aliud ponit glo. de interstitijs tẽporu3
.i. interuallis inter ordinẽ & ordinẽ q̃ hodie nõ seruanf s̄m
glo. Jdem pau. dicens q cũ iura pmittant 2stitutum in mi
noribus pmoueri ad coratu3 s̄m vna3 opinio. vel s̄m alias
permittãt existẽtẽ in subdyaconatu. de quo remittit ad no
tata p se. J. cle. proxi. sequif q oẽs possint pmoueri sine inter
sticijs. que ratio parũ vrget nisi quatenus referas ad neces-
sitate3 que imponif hñti curatũ vt infra annũ fiat sacerdos.
de elec. licet canõ. lib. vi. J. de sta. mona. ne in agro. §. ceterũ.
Jtem s̄m pau. per hanc cle. mutata sunt tpa antiquor3 ca-
nonũ: & per cõsequẽs interstitia ipsoru3 que erant de qnq3
annis inter dyaconatũ & subdyaconatũ: & de alijs qnq3 in-
ter dyaconatum & sacerdotiũ: vt in iuribus allegatis in gl.
in prin. ego aũt dico q etiã s̄m antiquos canones nõ semp
habebãt locũ interstitia. Nã si existẽs in. xxiiij. digne dalad
subdyacona. infra septẽniũ poterat fieri p̄sbyter. lxxvij. dist.
qcunq3: & ibi glo. in verbo grãdeuus. Sed procedebant in
terstitia quando quis incipiebat recipere subdyaconatum
post vigesimũ annũ: hodie autem habet locũ interstitia de
quibus h̄ si quis recipit subdyaconatum qu. iprimũ potest.
vt in. xviij. anno. vt in hac glo. ibi ei cui in glo. pe. ¶ Quin-
to oppo. ad idẽ q etiam s̄m canones antiquos poterat fie
ri subdyaconus in minori tẽpore anni vigesimi. lxxvij. dist.
c. i. glo. in verbo antiquis soluit & idem nõ. in dicto. c. in gl.
hic respicit: & idem Henr. ¶ Sexto oppo. q non sufficiat
annus. xx. pro dyaconatu. nam per hoc posset talis esse ar-
chidiaconus: quod est falsum. de elec. cũ in cunctis. §. infe-
riora: tenet autem ratio: q2 solus dyaconatus requiritur in
dignitate archidiaconatus. solu. vt in glo. in v̈bo dyacona-
tus & idem pau. ¶ Septimo oppo. ad hanc solutionẽ i de
cle. ne in agro. §. ceterum prioratus: de sta. mo. solu. pau. q
ibi sp̄ale in religiosis aliud in secularibus de q̃ dic vt in. d. §.
q2 ibi suffic etas. xx. annor3 ad poratus si 2uẽtuales curatos
¶ Quero qd de pmotis añ hanc cle. infra etatẽ hãc. So.
vt in gl. ij. v̈si. sed qd de pmotis: & idẽ Paul. similis est qd
de ordinatis infra pubertatẽ ᵈ ad sacros i an teneaf 2tineri
de qua qõne remittit gl. ad nõ. de cle. p sal. pmo. c. vno de q̃
ibi dixi

ᵃ ¶ Jbi decimooctauo. Adde q vbicũq3 lex reqrit certũ tẽpus q itelligaf cõpletũ. hoc di cit Bal. l. c. cu3 vigesimũ d of. Dic. nisi aliud lex declaret vel nisi sumus i fauorabilibus vt p gl. in. l. iij. in. §. minore3. ff. de mi. & p ista3 gl. hic in v̈bo decimooctauo.

ᵇ ¶ An & q̃n cõsuetudo poss. p. valere. adde ab. ba. in. c. fi. de cõsue. in prĩa col. & an valeat cõtra ius diuinũ morale: vide ab. ba. in. c. cum no bis de dcl. l. §. colum.

ᶜ ¶ Uerbo decernim⁹. Adde glo. in cle. p litteras. d p̄bẽ. in cle. fi. d eta. & q̃li. in cle. ij. d ap pel. i cle. ij. d re bus eccle. non alie.

ᵈ ¶ De ordinato isra puberta tẽ. Adde doct. in. c. cũ olĩ3 de cle. cõiu. doct. i. c. i. xx. q. i. do mi. de facto ge. in. c. sic viri in ij. col. xl. di. idẽ Domi. l. c. interrat os i fi. xxx vi. distin.

ibi dixi et tenui q si talis erat doli capax tenet ptinere: qd lz gl. i. q. i. puenit: et idē dixi si qs primū puenit ad doli capacitatē nō reclamat: qr tūc incipit obligari pcis. d delic. pue. c. i.
¶ Scdo qro nunqd hec cle. liget religiosos. dicit Paul. q sic: et exponit verbū possit quis tā de secularibus qs de religiosis cū gnāliter et indistincte loquat: et hoc religiosi moleste sufferūt et nō obseruāt. putātes p quādaz impertinaz in eis nō expedire seruare hec tpa cū nō hēant curā sed fortius in eis seruari debēt qr nō subest tāta necessitas vt ordinent.
¶ Tertio qro gnāliter de etate regsita [a] in bnficiandis: in ordinādis. et in pfitentibus religionē: de penis dic Lau. q aut est epatus vel dignitas superior: et reqrunt anni. xxx. cōpleti de elec. cū in cūctis: aut circa epatū: et aut sunt bnficia duplicia et reqrunt. xxv. anni incepti vt in abbatijs et alijs dignitatibus et ecclesijs curatis vt in. §. inferiora. Fallit in abbatissis et priorissis monialiū in qbus reqrunt anni. xxx. cōpleti. de elec. indēnitatibus: lib. vi. sufficiūt aūt in eo qd dixi de. xxv. annis. anni. xx. cū dispēsatione ordinarij eo. tit. pmittimus lib. vi. Aut sunt simplicia: et aut sunt canonie et reqrūtur anni. xiiij. qr in talibus reqrit maturitas cōsilij. de pbē. sup ordinata: sz Lau. q rndet ad. c. ex eo. de elec. lib. vi. vbi dr sufficere minus pubertate q ibi fuit dispēsatio et recitat ibi factū: cōmunior tn opi. est q de iuris rigore pcedat. c. illud: de quo dixi in. d. c. sup inordinata. Aut sunt alia simplicia qs canonie et sufficit q qs excesserit. vij. annū: nā ex tunc pōt coronā. i. ordinē clericalē hēre. et per pns viuere de sorte xpi. de tēp. or. nullus: lib. vi. vbi a zrio innuit requiri. xiiij. annū. Rndet Lau. q vacat ibi argumentū a zrio: qr zrium est iure expressuz: p hoc qd nō. de fo. cōpe. significasti. et dic hoc procedere nisi sint talia bnficia q de zsuetudine vel statuto hēant ordines annexos: vt sunt ecclesie rurales capelle sacerdotales altaria et similia. s. cle. pxi. de pben. significatū de hoc articulo. dic plenius vt dixi in. d. c. sup inordinata. d ordinādis distinguit Lau. qr aut loquitur de ordine tonsure et sufficiunt. vij. anni dumt tn alia concurrāt: de tēpo. or. nullus. lib. vi. de ordine sobdiaconatus vel presbyteratus: dic vt hic: aut de ordine epali: et dic q. xxx. anni cōpleti requirunt: de elec. cū in cūctis: aut de quattuor minoribus: et dic glo. lxxvij. di. in summa: q ab anno septimo supra pōt ordinari hostiarius lector. et exorcista. et sic stabit vsqz ad annuz xij. et exinde pōt esse acolitus. Pau. idē tz. Sed glo. viii. d indistincte dicit etatē maiorē infantia sufficere p oibus ordinibus minoribus et sic seruatur: tn dictū Lau. et Pau. de se est verius: puto tn q ordinatus in acolitū an pubertatez post infantiā non possit suspendi ab executione: ex quo non est ius expressuz hoc prohibēs et in pcursu opinionū sicut d cle. pferetur antiquis iuribus: ita qd dicit gl. vlti. pferendūz est ei qd dicit dicta glo. summe. lxxvij. di. De pfitentibus religionē. dicit Lau. q reqrit annus quattuordecimus in masculo. xij. in muliere: in tn q si aliqs ante talē etatē quantūcūqz doli capax religionē intraret pre vel matre seu pentibus deficiētis tutores pūt inuitū extrahere de religione: vt not. xx. q. ij. §. i. cū. c. se. de reg. postulasti et lz Hugu. tenuerit zriū de doli capacibus vt ēt nō puberes obligent pfessiōi p quo ē de delic. pue. c. i. et quod dixi. q. pxi. de ordinato ante pubertatē ad sacros: dic tn pmū verius: qr pubertas certa statuta est p religione: put dcm ē de reg. c. i. li. vi. lz secus sit de mrimonio carnali i q viri potētia supplet etatē. d despō. ipu. puberes: et pluribus. c. illius ti. ¶ Quarto qro nunqd qd dicit hic de annis ordinādoz ad sacros intelligat de annis cōpletis: gl. in v. xviij. dicit q nō et q sufficit annus inchoatus: idē Pau. et Genze. et Matth. eadē rōne qua gl. Sz in zriū argūt Pau. p id qd no. gl. lxxvij. di. subdyaconus. vbi dic q. xx. annus pmouēdi ad subdyaconū dz eē cōpletus: lz secus sit in honoribus secularibus vbi sufficit inchoatus. ff de mu. et ho. l. ad rē publicā: vt sit rō dtie qr honores ecclastici potius sūt oneris qs honoris. xviij. q. i. illd primū verius qd ēt tz Pau. p quo inducit. §. iferior: et quā allegat gl. et de regula. ad nsaz. vbi de h i gl. ij. Silr i vsucapiōe in qua sufficit attigisse vltimū diē. ff. de diuer. et tēpo. pscrip. l. i vsucapiōe. Idē i factōe testi. ff. d te. l. qua etate. Sz h ista nō sūt bona. solū. n. pbāt q vltimus dies anni zpleti sufficit q sit icboata: potius ergo faciūt in zriū q annus inceptus nō habeat p cōpleto. Sz rō i illis iuribus ē: qr reqrūt pfectū tps vt in eis pz: sed q hic sufficiat annus incepts optime pbat rō gl. i. a cū pmū qs trāsiuit annū. xvij. zpletū ē in. xviij. qd solū hic reqrit: et sic de certis: p hoc qr exns in anno. xxv. stati zpleto. xxiiij. pōt hēre ecclīaz curatā. d. §. iferiora. talē aūt oz eē sacerdotē vt ibi: et d elec. lz cano. li. vi. et sic pmisso vno annexoz pmittit et reliquū. de zsti. trāsla. de offi. dele. prudētiā. §. sexta. ¶ Quinto qro circa h si minor xviij. annis ordinet nūqd tz ordinatio Hugu. i. c. subdyaconus. lxxvij. di. dicit q sic: dicēs q ēt posset puer ordinari sacerdos et sic ad oēs alios ordines: sz suspēdedus ē ab executiōe. de tēp. or. vl nō est cōpos. Ubi dicit fr Aluarus q caueant sibi religiosi q ifra anos. xviij. recipiūt subdyaconatū q si interi exequūt. i. an etatē. xvij. efficiunt irregulares p. c. si celebrat: et qd ibi nō. de cle. excō. Cōtrariū tenui. in. d. c. vel nō ē zpos. qr talis nō ē suspesus: sz suspēdēdus: vt ibi idē tz pau. vt in. q. se. ¶ Sexto qro an ordinat i subdyaconū an etatē. xviij. an hēat vocē in caplo si ē canonicus ecclie collegiate vr q n p id qd dic gl. i vbo. xviij. v. no. qd. s. dixi i. iiij. notabili: qd sentit h Matth. qr talis ē puniēdus: de h g nō gaudz pulegio pau. ūe zriū p. c. vl n ē zpos. vbi tali mādat puideri de bnficio nec dr ibi q suspēsus: sz suspēdēdus: dic alr vt dixi i. iiij. nōbili: et plenius. s. cle. pxi. i pn. q. xvij. tn qsiui ad id d q i. pxi. q. pz dcm pau. vt si dicat iste suspēsus adeo q celebrās fiat irregularis. ¶ Septio qro nūqd eps possit dispēsare sup etate q ad ordines. Gl. pe. q nō. Idē pau. dicēs sec9 de ordinato ex tpa cū q dispēsat eps d tēp. or. zsultatōi: vbi h no. i gl. vlti. et idē ibi Hosti. cū distictiōe de qua ibi dixi. et hanc gl. signa i v. et p pdictū: nā epi d h multū ifestant maxie p religiosos q fauore religiōis putāt h eis dēri sz vt. s. dixi. q. ij. idē iuris de eis qd d alijs. Idē no. Hosti. in sūma d tē. or. §. et cui i fi. ¶ Octauo qro si mior. xviij. annis ipetrat i ecclīa collegiata vbi pbēde n hnt ordies annexos an valeat rescriptū: vr q nō: cū tal n sit i etate hndi iura canōicalia q ad vocē capli. s. c. pxi. nō g vz rescriptū: d rescriptis: si eo tpe. li. vi. Cōtrariū dic pau. qr d iure canōicali nō ē hēre vocē i caplo imo ē ihabilis ad vocē: hn pt eē canonicus: d ele. ex eo qd li. vi. p h qr lz hēre vocē i caplo pēdeat a iure cāoicali. nō tn ius canonicale i h solo zsistit imo nec i h solo pncipalr: imo vocē hre pt n canonic9: d ele. cū ana: d can. pos. cū eccelīa. ¶ Nono qro nūqd i collatōe ordinū reqrat missa. dic q honestū ē tn si sine missa zferūt tz collatio dāmō i sbalibus forma hueat: vt dic Matth. i additōe p id qd no. Hugu. lxxv. di. c. hz āt obseruātia vt pma tōsura et qtuor miores zferēt ēt sine missa: sz sacri nūqs: p h. c. i fan. d tēp. or. q pbat satis q ēt d iure sacri nō sūt zferēdi sine missa. ¶ Decio qro nūqd ordinat9 ad sacros p vim teneat ad zninētiā: vr q sic: cū sacer ordo hēat ānexā zninētiā. lxxxiiij. di. cū i ptorio. xxviij. di. diacon9. dic Matth. i aditōe q si oino fuit inuitus nō tenet et poterit zhere mrimoniū et vni zcto et i ppria psona sumē arma et bellare et talē pcutiēs: nō ē excōicat9 et i oib9 cēset vt laicus eo excepto q hz ordinē xx. q. iij. pns. xxiij. q. v. ad fidē. Ad zria rndet q loqt i ordinatis volūtarie d h no. Hu. lxxiiij. di. vbi. Tu distigue meli9 p. c. maiores: d bap. an fuerit pcise inuit9: et tūc ēt caracteres ordinū n suscepit: an n pcise: et dic q sic et tūc cogēt zninē.

¶ De officio vicarij. Rubrica.

Ue de ecclesiis. Zenorē. e. de

q

multa: et. c. lz can. Ad procbiaz vicarios perpetuos dclarat extēdi: hoc dicit fm Matth. vl fz pau. et meli9. Iura loquētia d ecclijs curatis locū hnt q ad tria i vicarijs ppetuis ecclesiaz procbialiū. Et qd dicit quo ad tria itelligit hec expsla i tex. in et i alijs idē di co. x. i. ij. nōbili. et. q. xxv. pmo thems. ex q qd. scdo dcsio. ibi scda in perpetuis. ¶ Nō. de vicario ppetuo ex quo nō. esse dare ēt tpalez vt

a ¶ De etate regsita. Adde Abb. in. c. sup inordinata. de pben. per totū Lardi. alexā. i c. d his. xxviij distincti.

b ¶ Argumenti a contrario adde glos. in cle. ex grain de vit. dect. in. c. apostolice. de his que fi. a p. doc. in. c. publica. de electio.

pz in iuribus allegatis in gl. in ỽbo ppetuis. dñr aũt tpales sm Gẽ. q in locũ absẽtiũ deseruiunt nõ suo iure: de qbus loquunt iura allegata. in gl. statiz alle. ⁊ isti vicarij dñr eẽ ppẽti subst ẽtatiõe vite reseruato residuo absentibus ex iusta cã de q̃ p Archi. de regu. bñficiũ. li. vi. Si ãt abessent nõ iusta cã cui applicent. J. dicã. q. iiij. ℂ Scdo nõ. ꝙ idez iuris ẽ de vicario qd̃ de rectore pncipali: qd̃ pz ex pluribus qõnibus J. formãdis. Et maxime ex notatis in gl. in ỽbo sacerdotiũ ex q̃ nõ. ꝙ nõ tñ in tribus de qbus in lr̃a: sz ẽt in alijs: ⁊ idẽ qd̃. J. dicã. q. xxv. ⁊ hoc est pp idẽptitatez rõnis: qd̃ facit ad multa. ℂ Tertio nõ. ꝙ ỽbũ volumus [a] ẽ inductiuũ noui iuris: qd̃ colligit ex gl. vlti. ⁊ iõ vtit ỽbo volumus: ⁊ idẽ pau. ⁊ in h est hec gl. sing. p hoc de pben. psenti. §. loca. lib. vi. ⁊ qd̃ ibi nõ. Jo. an. in pn. c. ⁊ J. de so. cõpe. cle. vna. §. volumus vbi dixi in pmo notabili: ⁊ de re. pmu. cle. vna: gl. fi. ibi dixi in. viij. notabili. ℂ Op. ꝙ p receptionẽ vicarie ppetue non vacet pmã: nã due cure in eadẽ psona sunt cõpatibiles: de pben. si tibi ꝯcesso. de rescrip. si pp: lib. vi. So. regula ẽ in ꝯ rũ vt hic in tex. ⁊ de pben. de multa. Fallit in casibus notatis in. c. de multa: ad qd̃ remittit gl. in ỽbo amittẽdis. Ber. aũt enumerat casus exceptos ⁊ adhuc eos plenius psequt. Unus est in depẽdentibus vel cõmẽdatitijs vel cũ papa dispẽsat: de elec. dudũ. ij. in fi. Alius qñ sine auctoritate plati renũciat pmo nec superior tacite hz de renun. admonet. vij. q. i. nõ opz: ⁊. c. si qs vero: ꝙ nõ. glo. xxi. q. ij. si qs iã trãslatus. Alius si colore iracũdie ⁊ nõ aĩo ꝯsequẽdi ppetui bñficij recipit scdm: tũc. n. sm aliquos põt penitere. ij. q. iij. si qs iratus p hoc. ij. q. vi. si qs libellos: de peni. di. i. diuortiũ. ff. de iure. act. de etate. §. fi. de rit. nup. l. plerũqz qd̃ nõ ꝓcedit simplr: nã neqz psumit incõsulta receptio cũ sine cãe cognitione platus pmi nõ det liniam acceptãdi scdm in alia dyocesi. Sz qñ talis licẽtia nõ reqrit adhuc nõ psumit incõsulta receptio: ⁊ dato ꝙ sit incõsulta tñ ipso iure vacat pmũ. de pben. cũ q: li. vi. Sz ex cã posset istis subueniri p restõnẽ in integ. de in integ. resti. c. i. ⁊. c. i. lib. vi. eo. tit. Alius si in pmo fecerat expẽsas pp quas cõpetit sibi retẽtio. ar. xij. q. iiij. quicũqz. ff. sa. her. l. fundus: insti. de act. §. fi. ⁊ h si fecit añ receptionẽ scdi: secus si post insti. de re. diui. §. certe qd̃ dicit Jo. de lig. nõ esse vex in titulis bñficialibus: qd̃ dic vex quo ad retẽtionẽ tituli. Sz bñ posset vti retentiõe in aliqbus rebus secularibus ad pmũ bñficiũ ptinẽtibus. Et qñ liceat [b] vti retentiõe: nõ. de deposito. c. ij. Alius si incõtinẽti fuit adiectus a scdo: qd̃ dic vt de elec. cõmissa. §. i. ⁊ ibi de h in gl. i. lib. vi. Alius si recipit scdz tanq̃ visitator. vij. q. i. põtifices. Alius si recipit scdm in alio epatu sine lnia epi pmi: palleg. c. admonet: qd̃ dic vt ibi dixi. Alius cum fructus scdi nd tpus spectat alteri. d. c. si tibi ꝯcesso alleg. p ꝯrio. Alius qñ ẽ de fectus clericoꝝ. xxi. q. in. c. i. ij. ⁊. iij. Alius si ptestat qd̃ nõ intẽdit dimittere pmũ ⁊ tũc nõ ꝓuidẽter ꝯferens agit scdz: de h nõ. de cle. nõ resi. qr nõnulli. Jnno. tñ de rescrip. in nrã dicit ptestationẽ nõ valere tanq̃ facto ꝯriaz. Hosti. ꝯ qd̃ ẽ verius si ptestatio hz sua substãtialia: de ap. sollicitudinẽ in fi. ⁊ qd̃ ibi dixi ⁊ plenius de psti. cũ. M. ℂ Scdo opp. ad idẽ. nã qñ quis hz canonicatũ cũ parrochiali ecclia annexa ⁊ cũ hoc aliã parrochialẽ: de pben. sup eo. lib. vi. de pbẽ. ex posuisti. So. ille est casus exceptus pp annexionẽ qd̃ dixi in primo ꝯrio: p hoc tex. hic in ỽbo similiũ qd̃ ad hoc põderat Pau. de pben. extirpãde. §. q vero: ⁊ dic similiũ in genere ẽt si nõ in specie: vt si vicarius ppetuus bñficij curati instituitur pncipaliter in bñficio curato vel ecõuerso. nã idem erit ac si ꝯsequeret similẽ vicariã: de pben. nõ põt. §. i. lib. vi. vbi nõ. in gl. pone ⁊ idẽ h Pau. ℂ Tertio opp. ꝙ vicarij tales nõ teneant ꝓmoueri ad sacerdotiũ. c. statutũ: de elec. lib. vi. So. vt in gl. iij. q̃ excipit ecclesiaz collegiatã: de qua loquit illud. c. ⁊ idẽ. Matth. ℂ Quarto op. ad idẽ ꝙ imo nõ tñ debeant ꝓmoueri ad sacerdotiũ: sz oportcat ꝙ sint sacerdotes. nã ẽt cõmẽdatarij q sunt ad tps tñ dati debent eẽ psbyteri: de elec. nemo deinceps: lib. vi. Sol. aliud in cõmẽda qd̃ dic vt in glo. in ỽbo ꝓmouẽdis: ⁊ dic rõnez ꝙ qr cõmenda est titulus extraordinarius: ideo magis stricte de eo statuitur: pz. d. c. nemo. ℂ Quinto opp. ad idẽ de eo qd̃ nõ. Archi. in. c. lz canoni. de elec. lib. vi. dicẽs illud. c. nõ ꝓcedere in vicarijs ẽt ppetuis. So. dictũ eius corrigit hic vt dicit gl. in ỽbo sacerdotiũ. in prin. ⁊ idem Genze. ⁊ Matth. ℂ Sexto op. ꝙ nõ fuerit idẽ statuendũ de vicarijs qd̃ de rectoribus: nã vicarius alicuius nõ gaudet his pꝛiuilegijs q bus gaudet pncipalis. ff. de legationibus. l. filius decurio: ⁊. l. vicarius. vbi si filius iuit in legatiõe pro pr̃e p re publica nõ gaudet imunitate sed pr̃. So. qñ quis gerit [c] vices alterius ex deputatione ipsius pncipalis tũc ⁊ tũc ꝓcedũt ꝯtraria. qñqz ex deputatione legitimi suprioris ⁊ ꝓcedit h cle. q̃ ex eo qd̃ loquit de vicarijs ppetuis psupponit auctoritatez superioris interuenisse. Leo. ad hec: p hoc qd̃ dicaz. J. q. iiij. talis ẽt vicarius ꝓprie dr̃ vicegerẽs. C. vt dignitatum ordo seruet. l. si. lib. xij. de offi. eius qui vi. alte. ge. l. i. ⁊. ij. vbi dicit glo. talẽ vices gerentẽ hẽre ordinariã: de hoc ẽt loquit. l. i. §. pfectis. ff. de leg. iij. faciũt h ad qõnem an vice rector gaudeat illis imunitatibus qbus gaudet rector: ad qd̃ dic ꝙ si dputat a rectore nõ gaudet: si ãt ab vniuersitate ob carentiã rectoris vel absentiã gaudet p pdicta qd̃ tz Bar. in. d. l. filius decurio: de facto tñ seruat vt ẽt deputatus a rectore tractet vt rector. ℂ Septimo op. in eo qd̃ dixi in. iij. notabili h esse nouũ ius p verbũ volumus: qd̃ imo antiquũ in oibus tribus dictis p iura q̃ alle. gl. vlti. in pn. So. vt in ea. gl. ⁊ idẽ paul. dicẽs fuisse rõnabile ⁊ equũ qd̃ hic dr̃: qr isti vicarij debent residere in loco eo. ti. ex pte: ⁊ hñt curã aiarũ ad qd̃ nihil al leg. sz ꝓbat: de pben. exposuisti. ergo idẽ iuris ac si pncipaliter hẽrent curã. Et dicit Pau. ꝙ lz plures vicarias vnus hẽre nõ possit tñ bñ pñt esse plures vicarij in vna ecclia qui pariter hẽbunt curã toti[us] prochie: sicut plures sacerdotes sũt in eadẽ ecclesia: de q̃ p Jnno. de pbẽ. cũ ĩ ignores. ℂ Quero q̃ fuit rõ dubitãdi: dicit Lau. ꝙ ex q̃ vicarij non hñt pncipalẽ curã aiaꝝ nec vice sua: sz potius alterius ministrat iura penalia nõ videbant ad istos extẽdẽda: p hoc de elec. statutũ lib. vi. Rõ. decidẽdi qr idẽ piculũ iminet aiabus in istis sicut in pncipalibus: ⁊ quotiẽs vitiũ ex vna radice nascit ꝯsonũ ẽ vt eadẽ lege tollat. C. de nup. l. si libertã ⁊ pñt isti dici tanq̃ ꝓcuratores in rẽ suã ⁊ ꝯpari pñt ꝓcuratoribus q p lite ptest. facti sũt dñi: de ꝓcura. c. i. li. vi. vl emphiteote q hz vtile dñiũ in re qñ ad nõ modicũ tps hz rẽ. ff. si ager vectigal. l. i. ⁊. ij. vñ ⁊ gerẽtes vices aliox vt dic Hen. hñt eãdẽ rõnẽ ꝓhibitiõis pp idẽptitatẽ rõnis: p quã ẽt iura penalia extendunt: de elec. si postq̃. §. i. li. vi. dicũt ãt Lau. ⁊ Ber. ꝙ qr isti gerũt noie alieno nõ pñt iura pncipalis rectoris pscribere. C. de pscrip. xxx. an. l. male agit: ad h de fide istr. G. ppetuus xvi. q. i. si sacerdotes. ℂ Scdo q̃ro qd ẽ vicarius [d] dic Lau. ꝙ ẽ is q vices alteri[us] gerit seu ministrat: qd̃ dic vt p Hosti. in sũ. eo. ti. ⁊ dr̃ vicari[us] q vice nõ sua: sz alteri[us] ministrat. ff. de offi. eius cui mã. ẽ iuris. in rubro ⁊ nigro. de offi. dele. cũ olim ij. Sz illa iura loquunt de delegato q nõ dr̃ ꝓprie vicarius: vsus nãqz obtinuit ꝙ vicari[us] dicat tñ altero de q̃tuor modis sz Laud. de qbus in seq. q. ℂ Tertio q̃ro circa dicta in prima. q. quot sũt spẽs [e] seu gña vicarioꝝ: dic Lau. ꝙ q̃tuor qdã sũt vicarij ppetui ecclia ꝝ prochialiũ de qbus h. Alij sũt vicarij tpales sicut mercennarij q ad tps assumũt ad curã ad iuuãdũ pncipalẽ rectorẽ q nõ dz de honestate sine psbytero socio missaz cãtare. vij. q. i. nihil: de vi. ⁊ hone. cle. vt qsqz vbi de h. Alij deputant ad aliquã ꝓuinciã dyocesis vel locũ: de qbus eo. ti. c. pe. xvi. q. i. adijcimus. Alij dputant ad exercẽda oia q̃ incũbũt plato absenti nõ tñ respectu cure: sz respectu oium incũbentiũ: de qbus eo. ti. cũ grãli. li. vi. de tẽp. or. cũ nullus. §. inferiores: eo. lib. ⁊ de his oibus. J. in pluribus. q. ℂ Quarto q̃ro circa pmã spẽz vicarioꝝ de qb[us]. ã. in prima q. i. de ppetuis vicarijs qs faciat vel qd tales vicarios eẽ ppetuos dic Lau. ꝙ auctoritas epi ex q̃ recipiũt curã aiarũ eo. tit. ad h: vbi de h: ⁊ p Jnn. de pbẽ. de monachis: ⁊. c. i. la teranẽsi. p h de capel. mo. c. vno. lib. vi. Jdẽ Matth. q ẽt ꝓsequit de vicarijs tpalibus de qb[us] nihil qd dixi. ã. i. ij. nõ. Sz addit Mat. ꝙ qñ ex cã nõ iusta plat[us] se absẽtat ẽt dato vicario vltra sustẽtatiões vicarij: fruct[us] nõ dabunt rectori sz debẽt conuerti in

a ℂ Verbũ volumus. adde gl. in verbo volumus in cle. vni ca. de rex pmu. gl. in ỽbo volumus in cle. i. de ceñ. Cardi. Zaba. in. c. i. de consti.

b ℂ Qñ liceat. Adde spe. in ti. de cõtu. l. §. iij. ꝯ si. sed pone. ⁊ Bar in. l. si nõ sortẽ in. §. si cẽtum ff. de ꝯdi. indebi.

c ℂ Qñqz qs gerit. adde Angel. de arc. istit. de excep. in rubro. Bar. in. l. filius. ff. de le. i. Alex. in rubri. ff. de offi. eius cui mãd. ẽ iur. Barba. in. c. sane. el. ij. in. i. no ta. de offi. dele.

d ℂ Quid est vicarius. Add Jo. an. in. c. romana: de appel. lib. vi.

e ℂ Quot sũt spẽs. Add gl. in. c. ex parte: el. i. de offi. deleg.

uerti in vtilitatē ecclesie: vt nō. Inn. de coha. cle. sicut in gl. satisfactio: sȝ Joan. lxxxxi. dist. clericus victū in glo. sed cui dicat ꝙ dēt applicari epis ꝛ canonicis qm̄ bñt bona cōia: sed si diuisa solis canonicis. Tu āt dic vt nō. de vi. ꝛ ho. cle. clemē. ij. in gl. in v̄bo suspēsus: q̄ dicit distributōes quotidianas applicari debere canonicis: p̄ hoc qd̄ nō. ī. eo. ti. ppi. cle. vt hi q. in fi. in gl. in v̄bo dimidia ꝛ ibi plenius dixi. q. xxi. ꝛ xxij. de fructibus āt bñficij. dicit gl. p̄dicta in v̄bo suspēsus ꝙ accrescūt eccl̄ie qd̄ est notabile. ¶ Quinto q̄ro qd̄ si deputent vicarij ad eccl̄ias prochiales: puta rurales vel similes: dic Laud. ꝙ nō sunt ppetui sic sunt vicarij prochialiū ꝛ poterūt amoueri ad velle p̄lati qd̄ tenēt ēt gl. i v̄bo prochialiū: ꝛ idē Pan. dicēs bñ possent deputari vicarij in curatis nō annexis de q̄bus in cle. vna ad fi. ī. de supplē. negligē. p̄lato. p̄ h̄ de p̄bē. cū singula: vult dicere ꝙ non sic deputabit vicarius in curato regul̄r sic in prochiali eccl̄ia. Sed Lau. dicit ꝙ si auctoritate epi deputatus ē in curato bñficio est ppetuus ꝛ immutabilis: p̄ capi. vnicū de capell̄. mo. lib. vi. ꝛ p̄ id qd̄ nō. Inn. de p̄bē. in lateranen̄. qd̄ verius puto: nā qd̄ id dixit de prochialibus ꝛ simil̄r in. c. extirpādē. §. q vero. habuit respectū ꝙ nō simpl̄r in oi mādato dȝ vicarius deputari cū sint q̄nqȝ curata siue parrochialia in q̄bus nō subest rō dandi vicariū: sȝ in prochialibus pp latitudinē parrochie vel aliā necessitatē cuius imminet necessitas: ꝛ de hoc ēt. I. q. xxx. ¶ Sexto q̄ro qs visitabit ecclesias hñtes vicarios ppetuos. dicit Lau. ꝙ ep̄s ꝛ p̄ p̄sis p̄curatiōes recipiet: de cēsi. auctoritate: sȝ ēt patronus cui debet rō tpaliū hoc pōt: de p̄bē. in lateranen̄. vbi de hoc p̄ Inno. de exceptio. cū venerabilibus sine: ꝛ tūc si ambo p̄currāt faciet q̄libȝ. s. ep̄s ꝛ patronus id qd̄ spectat ad suū offm̄: minor tn̄ in reuerētialibus vt in sedo ꝛ similibus cedet maiori. de offi. lega. volētes qd̄ tn̄ c. loqtur de p̄stitutis circa idē: iō melius facit de ma. ꝛ obe. statuimus. Lau. ¶ Septimo q̄ro qs habebit custodiā istarū vicariaꝝ vacātiū. dic̄ Inn. de ap. bone. ꝛ Lau. hic ꝙ patroni clerici nō ep̄s. d. c. bone. sȝ patroni laici nō sed ep̄s: de offi. or. cū vos: vbi de hoc nō. p̄ Inno. in. d. c. in lateran̄. qd̄ tȝ Hugu. xvi. q. ij. sane. ¶ Octauo q̄ro an qs possit ad talē titulū vicarie p̄moueri ad ordines dic̄ Lau. ꝙ sic. qȝ tales hñt ius in re ꝛ suo iure possident saltē quo ad portionē sibi assignatā: p̄ hoc de rescrip. postulasti de fide instru. S. ppetuus: de p̄bē. de monachis: ꝛ. c. suscepti i. lib. vi. Gof. tenuit p̄triū: in. c. i. eo. tit. dicēs ꝙ talis possidet nō sibi: sȝ dn̄o cuius vices gerit: de rescrip. si diligēti: de rest. spo. olȝ. i. ad h̄. C. de p̄scrip. xxx. an. l. male agit. Jura āt voluīt aliquē ordinari in titulū noie pprio. lxx. di. c. i. de p̄bē. ep̄s: sȝ vt dicit Paul. h̄ p̄cedere posset in tpali vicario: secus in ppetuo q suo noie possidet ad instar p̄ducētis rē ad non modicū tps. ff. si ager vect. petat. l. i. idē ēt Steph. ꝛ Jo. de lig. hic: ꝛ ego in. d. c. i. ¶ Nono q̄ro qs dicat̄ hēre curā aiaruȝ: an p̄latus an vicarius: dicit Lau. ꝙ q̄nqȝ p̄uincie decime ꝛ oblationes q̄ dant̄ rōne cure cōpetūt vicario ꝛ certa tn̄ portio assignat̄ p̄lato vel ei cuius ē vicarius vt monachis: ꝛ tūc cura ꝛ rei vēdicatio spectat ad vicariū: sic dicit intelligi sinē gl. de p̄bē. exposuisti: aliqn̄ receptio p̄uētuū spectat ad p̄ncipalem certa portiōe relicta vicario iuxta. c. suscepti: de p̄bē. lib. vi. ꝛ tūc cura aiaꝝ ꝛ rei vēdicatio ꝛ fructuū spectat ad p̄ncipalē maxime in foro p̄tētioso. sȝ exercitiuȝ in foro aie spectat ad vicariū: de p̄bē. sup eo. lib. vi. ꝛ iō dn̄r capelle monachorū nō vicarioꝝ vt in rub. de capel. mo. sic dic̄ intelligēdū. c. cū singula. in p̄n. de p̄bē. lib. vi. de h̄ de p̄scrip. ex trāsmissa de sepul. ex pte. i. ꝛ. c. in nr̄am p̄n. ¶ Op. ad hāc sol. de extrauag. Jo. execrabilis. §. si v̄o: vbi indistincte dr̄ ī offi. curato ꝛ sub v̄bo officio cōp̄hēdit̄ vicaria ppetua: vt dic̄ gl. ij. h̄ ꝛ tȝ Pan. ꝙ ēt dico in. q. seq. ꝛ. q. xxij. Et sic indistincte cura est apd̄ vicariū ppetuū. So. ista p̄rio ꝛ dic ꝙ cū loquamur de vicario ppetuo ꝛ sic de p̄ma sp̄ē de qua. ī. q. iiij. indistincte cura dr̄ esse apud vicariū quo ad oēm effectū tā quo ad cōmoda q̄ȝ ad incōmoda: sȝ p̄ modū cuiusdā iuris ꝛ in habitu sit apud p̄ncipalē: ita nō. in. d. c. exposuisti. Distinctio āt Lau. bñ p̄cedit quo ad exercitiū actionū cōpetētiū bñficio: qȝ qn̄ solū certa portio dat̄ vicario ptinēt actiōes p̄ncipali ꝛ nō vicario saltē sic p̄ncipal̄r p̄ hoc iura p̄alle. ꝛ. ī. de rescrip. cle. i. de quo in. q. seq. ¶ Decimo q̄ro circa h̄ pone ꝙ statuto ecclesie caueat̄ ꝙ sede vacāte iurisdictio epi exerceat̄ p̄ archidiaconū vel antiquiorē canonicū: nunqd archidiaconus vel antiquior canonicus p̄ h̄ cēset̄ hēre curaȝ: i h̄ qd̄ cōpetētius caderet. ī. in scda sp̄ē vicarioꝝ. Sȝ pp p̄tiguitatē materie cū h̄ posui. ꝛ vi ꝙ nō. nā qs pt hēre talē vicariā ꝛ retinere cū hoc bñficiū curatū vel dignitatē p̄ h̄. lxi. di. cūnē sic: ꝛ. c. si. xx. q. ij. relatio: de elec. cle. statutū in fi. censet̄. n. vi carius tpalis qȝ tpe durat. s. vacāte sede: q titulus non vr̄ cē titularē: ꝛ als ecclesiā intitulatā nō facit cōmenda vacare. de elec. nemo. li. vi. Itē tale offm̄ exercet noie alieno. Ipse ḡ p̄ncipalis cēset̄ curatū: ar. ō rescri. ex pte. ī. de fi. p̄ref. cōstitutus. Itē posset p̄tingere: ꝙ nūq̄ȝ exercebit tale officiuȝ vt qȝ suo tpe nunq̄ȝ vacabit sedes: nō est āt attendēdū ꝙ cōtingere pōt. ff. de in litē iurā. l. i. in p̄n. vbi reus nō cēset̄ maioris extimatiōis pp litē sȝ possit extimatio crescere pp cōtumaciā nō restituentis: nō. n. p̄derandi sunt tales casus euētici. ff. de re iudi. l. si qs ab alio. ff qui ꝛ a q̄bus. l. iulianus: sȝ q̄nqȝ p̄sideretur potius qd̄ pōt euenire q̄ȝ qd̄ euenit: i ve nō. lv. di. si qs absciderit. Itē dȝ p̄derari actus ꝛ effectus potius q̄ȝ habitus: sȝ in actu talis nō hȝ curā ḡ ꝛc. ꝛ dicit Pan. ꝙ h̄ multo fortius p̄cedūt quo ad extrauag. Jo. execrabilis qȝ illa p̄stitutio expresse reqrit actū ꝛ exercitiū cure nō habituȝ tn̄: vult dicere ꝙ quo ad illā extrauag. attendit̄ vicaria ppetua ꝛ illa dr̄ hēre curam nō aūt tpalis: i p̄ hoc qd̄ dixi. ī. q. xxi. p̄ istas rōnes Pan. h̄ tȝ ꝛ idē p̄ easdē rōnes tenuit Jo. and. de offi. leg. c. pe. lib. vi. ꝛ in additio. Spe. sup rubri. de p̄ben. in fine quas ēt inducit ad alia de q̄bus ibi: ꝛ h̄ ps vera. p̄ qua notāter facit h̄ cle. cū loquat̄ de ppetuis[a] a p̄rio sensu. sȝ p̄ hoc expressius est: qȝ talis titulus tpalis nō ē titulus bñficialis p̄pria āt cura iheret titulo bñficiali ꝛ sic nō tali offō extrinseco. Itē talis tpalis nō facit noie pprio i vt dictū est. ī. eo. q. ¶ Undecimo q̄ro p̄sequēdo de vicario[b] ppetuo an possit aliū vicariū sibi substituere ꝛ vr̄ ꝙ nō. ī. ꝛ. c. clericos ibi alios substituē nō pmittas qd̄ dic̄ Lau. vez si vult substituere sibi similē. i. ppetuū maxime si p̄ h̄ vellet se excusare a residētia p̄sonali: alias sibi lȝ cū talis sacerdos debeat hēre vicariū secū. vij. q. i. illud ꝛ. c. nihil: p̄ro h̄ dicit Lau. tex. eē de arbi. nō sine. sed nō expsse ibi p̄bat̄ Pan. idē tȝ: ꝛ p̄ro h̄ qd̄ ad tps possit substituere ex eā inducit arg. ex. l. i. §. i. rū. ff. de offi. eius cui mā. est iuris. ꝛ de ap. p̄uenit: ꝛ h̄ cōtertenet̄ in. c. clericos p̄alleg. p̄ h̄ quod dicā. I. q. xiiij. xv. ꝛ. xx. ¶ Op. ad p̄dicta ꝙ ēt ppetuus possit substituere sic p̄curator ꝛ nego. gest. ff. mā. l. si p̄curatorē. §. i. C. de p̄cur. l. neqȝ tutores. So. sm̄ Pan. aliud in p̄curatore iudicij q per lit. p̄test. factus est dn̄s litis: vt in. l. neqȝ tutores: de p̄cu. c. i. ꝛ ij. q. sn̄. lib. vi. Aliud in vicario q nō est dn̄s. eo. ti. c. ij. ꝛ cui[9] industria ē electa: ar. de offi. archi. c. i. ꝛ. ij. de cle. nō resi. relatū: de p̄bē. extirpāde. ff. de solu. l. inter artifices: vr̄ ēt h̄ cē spāle vt nō substituat ne p̄cedat̄ in infinitū: de rescrip. cuȝ in multis. li. vi. cū simi. dic melius ꝙ cū talis vicaria sit titulus bñficialis: ꝛ h̄ de rescrip. postulasti: nō pōt p̄ferri nisi de superioris auctoritate. eo. tit. ad h̄ ꝛ. c. clericos. ¶ Opp. ad idē de. c. plectis. xxv. di. de offi. archip̄. c. ij. in fine. So. dicit Gof. in illo. c. ij. ꝛ Pan. h̄ ꝙ vicarius bñ dat vicariū in iurisdictiōe volūtaria vt in p̄trio nō āt in p̄tentiosa. Jo. de lig. dicit ꝙ h̄ solutio tollit̄ ꝛ. c. clericos. Ipse āt dicit ꝙ pt hoc ad tps nō ppetuo qd̄ est verius ꝛ ita loquunt̄ p̄ria. Itē illa solutio in se nō tollit p̄rium cū loquamur de vicario respectu cure qui nō hȝ iurisdictiōeȝ saltē semp vt quādo est cura fori penitētialis tantū. ¶ Duodecimo q̄ro nunqd in cōstituēdo vicariū perpetuū requirat̄ p̄sensus patroni. Alanus ꝛ Inno. eo. tit. ad hec dicūt ꝙ sic: si ecclesia nō est collegiata: vel si est collegiata ꝛ patrono h̄ p̄petit iure spāli. de iure pa. nobis. p̄ hoc de eccle. edi. c. iij. sed Gof. ꝛ her. in. d. c. ad hec dicūt sufficere p̄sensuȝ solius epi pro quo induc̄ Pan. de prebē. cū singula. lib. vi. qd̄ nō multū facit: ꝛ sic vr̄ in hoc p̄sonare: idē Lap. dicēs reqri ēt p̄sensuȝ rectoris qd̄ ēt tenet

[a] ¶ De perpetuis vicariis. Adde Innoc. ꝛ Hostien. in. c. S. ppetuus: de fide instr. doc. in. c. extirpāde de preben.

[b] ¶ De vicario. Adde glo. in cle. vt p̄fesso res: de reg. tex. silicta gl. i. i. c. i. de of. vica. li. vi.

Pau.ad in lra ibi assumptiu supplet per rectorē. Lap. aūt
dic̄ satis cē q̄ de ipsius ɔsensu vt nūc dixi ꝑ hoc de fi.p̄sby.
ꝓposuit:qđ tn̄ solus ep̄s hoc possit:inducat Lap.eo.ti.cū ex
eo:de elec.lib.vi.Sz ibi de vicario tpali ɔstituto in bn̄ficio
absentis cā studioꝝ:dic igit̄ q̄ requirit̄ cōsensus rectoris ꝛ
ēt patroni cū de vtriusqz ꝑiudicio agit̄ in hoc q̄ creatur ti-
tulus ppetuus in ecclia.ꝑ hoc de suppen.postulasti. Sz de
tpali vicario.dic solū ep̄m hoc posse ex cā.c.cū ex eo: ꝛ sit
si cā ardua subesset putarem ep̄m posse ɔstituere perpetuū
vicariū inuito rectore ꝛ ꝑsono quoꝝ ɔdictio irrationa-
bilis nō foret admittēda:bz.n.ep̄s liberā dispositionē bn̄fi-
cioꝝ sue dyocesis ita q̄ ex cā pōt ēt ius vnius ecclesie dare
alteri:de reli.do.ɔstitutus. ¶ Decimotertio q̄ro an ep̄s si-
ne ɔsensu[a] patroni possit remouere vicariū perpetuū: dicit
Laud.ꝛ Pau.q̄ ep̄s dz vocare patronū nō vt cū ipso ep̄o
iudicet:sed vt defendat vicariū si velit:ar.c. ad hec in fi. eo.
ti.de quo ibi per Hosti.q̄ hoc tz in ɔtrariū qz si nō pōt ɔsti-
tui sine ɔsensu ꝑsoni:ḡ nec destitui:regula ois res:de reg.iu.
ad h.de of.Archi.ad h dicit Pau.q̄ eoipso q̄ ꝑsonus ci-
tatus nō defendit vicariū vr̄ ɔsentire ꝑ h de re iudi. q̄uis.
¶ Decimoquarto q̄ro circa scđam spēm de vicario tpali
vtrū liceat[b] sacerdoti sine lnīa ep̄i hēre secum talē vicariū
vr̄ q̄ sic:p.c.adijcimus.xvi.q.ij.ꝛ qđ ibi nō.gl. ad idē.xxiij.
dist.mulier.Itē ꝑncipalis est datus ad vniuersitatē:ꝑ hoc
ā.eo.c.fi.vbi ꝓbatur de vicario ppetuo:ergo nō tantū sa-
cerdos.sed ēt vicarius ppetuus pōt hēre vicariū tpalez de
pātatū iure suo:de offi.or.cū ɔbus:qđ tz Pau.dū tn̄ hoc
nō prohibeat̄ per statutū synodale vel ꝓuinciale. vij.q.i.il-
lud ꝛ.c.nihil:ꝛ sic si est peregrinus vel ignotus maxime vl
tramōtanus in eo:sectio erit de cle.peregri.ꝑ totū: de tēp.
or.c.i.lib.vi. ¶ Oppo.ad hoc de ɔsti.c.iij.dicit Lau . q̄ ibi
de assumendis ppetuo ad bn̄ficia h de assumendis ad tp̄s[c]
ad administrationē sacramentoꝝ tantū propter hoc tamē
nō excusabunt̄ rectores a residētia:vt dixi.s.q.xi.de h nō.in
cle.i.ꝟ.de ꝑuil.in gl.in ver.spālitq̄ dicit hoc verū ꝑterq̄ in sa
cramēto pnie:de quo dicit q̄ nō lz ɔfiteri ēt de lnīa ppriȷ sa
cerdotis nisi tali qui alias habuit curā.Pau. ibi dicit illud
verū nisi rector per viā delegationis cōmitteret qđ pōt etiā
alias nō curatore de hoc dico in.d.cle.i ꝑn.q.xxiij. ¶ Op.
ad hoc qz cū exercitiū cure sit nudi ministerij in quo requi-
rit̄ industria nō vr̄ delegabile:de offi.deleg.c.fi.So. qz i cō
missione facienda ad tp̄s nō agitur de ꝑiudicio magno bn̄
ficij:dūmodo sit tp̄s modicum puto rectorē posse assumere
vicariū ad curā.Et ita fuit disputādo terminatū.vt nō. Jo.
an.de elec.cū ex eo.lib.vi.ꝛ hoc intelligo ēt ad effectum vt
possit se ad tp̄s absentare.Iste.n.vicarius nō censēt habere
curā.Itē satis venit in cōmissione cure facta ipsi principali
vt hoc possit alias ɔtingere ꝑiudicari bn̄ficio cū non facile
semp possit accedi ad ep̄m ꝛ hoc ēt si assumptus nō erat ali
as curatus dū tn̄ non ꝓhibitus ab exercitio cure. Sic intel
lige dictū Pau.secus si ꝓhibitus vt dixi.s.eo.q.vt qz pere
grinus vel ignotus:qz tūc nō tenebit talis cōmissio cū ad
solū ep̄m lnīa hmōi pertineat:de cle.peregri.tue.ꝛ.c.fi.ꝛ ꝑ
h decidit̄ qđ sequens. ¶ Decimoquīto q̄ro nunqd rector[d]
seu vicarius q in q̄dragesima hz plures ad ɔfitendum ita q̄
per se nō pōt expedire possit cōmittere religioso nō ꝑuile-
giato sup curā ꝑrātem audiēdi tales ɔfitentes:vr̄ q̄ sic. xvi.
q.i.sunt nōnulli:vbi vr̄ q̄ ois licent monachis a qbus non
sunt per suā regulā ꝓhibiti.c.q.ꝟ.ecce sufficienter:i vbi de h
plene.Laud.in h resident.tu dic vt in ꝓxi.q.vt dico.ꝟ.de ꝑui.
cle.i.in princi. q.xxi. ¶ Decimosexto q̄ro circa tertiā spēz
de vicario iurisditionali ad certā ꝓuinciā vl̄ locū qualis sit
eius ꝑtās:dicit Laud.ꝑtātem taliū mensurāda ex eoꝝ com-
missione.ꝑ hoc de ꝑui.accepimus:ꝛ.c.porro: ꝛ de hac spē
plene dixi.eo.tit.c.pe. ¶ Decimoseptimo q̄ro circa quar-
tā spēz de vicarijs q ɔstituunt̄ ad ois incūbentia vt p ep̄os
vel similes quā ꝑtātem hn̄t.So.aliqn̄ faciant idē ɔsistoriū
vt officiales ꝑncipales epoꝝ:de ɔsue.nō putamus:lib.vi.de
ap.romana:in prin.co.li.s.de rescri.cle.ij. aliqn̄ non vt sunt
officiales foranei: ꝛ circa hoc dicit Lau.q̄ lz nomē officia-

[a] ¶ An ep̄s si-
ne ɔsensu. adde
Lap.in.c.cum
ex eo:de elec.li.
vi.

[b] ¶ Vtrū lice
at.adde Arch.
in.c.sacerdoti-
bus.xxx. dist.
Domi.in.c. fi.
de rescri.li.vi.

[c] ¶ Ad tp̄s.ad
de Domi.in.c.
fi.de rescri.li.vi.

[d] ¶ Nūqd re-
ctor.Adde no.
in.c.cū ex eo:de
elec.lib.vi.

[e] ¶ Vt dare in
dulgētias.add
eundē in.c.nfo
de pe.ꝛ remiss.
Et ꝓbāimus in
tractu.de indul
gentiis incipit.
Hodie mecum
eris in paradi-
so.in viij.col.

li s ɔcernat ois officia.de insti.c.iij. vsus tn̄ introduxit illos
vocari officiales specialiter qbus cause cognitio per hn̄tes
iurisditionē ecclesiasticā gnāliter cōmittit̄ siue sit ep̄s. de of
fi.deleg.insinuāte siue inferior:de ope.no.nū.c.pe.ꝛ in pau-
cis locis in volumine Gregoriano de isto fit mētio : sed in
vi.lib.pluries:ꝑtās aūt officialis ep̄i colligit̄ ex.c.lz co.ti.li.
vi.ꝛ.c.cū in generali.eo.titu.ꝛ li.vbi fit dr̄ia inter gnālez vi
cariū ꝛ officialē qz officiali solū cōmittit̄ cognitio causaꝝ
totius dyocesis nō aūt inq̄sitio correctio excessuū a benefi-
ciꝝ amotio nec bn̄ficioꝝ collatio nisi spāliter tali sint cōmis
sa.Sz vicarij gnāles ois hec pn̄t excepta bn̄ficioꝝ collatiōe
d.c.cū in gnāli:de hoc tn̄.dic vt ibi per Italiam i rō est qz sit
dr̄ia inter officialē ꝛ vicariū ꝛ tales termini pn̄t accipi ꝓmi
scue: ꝛ sic accipiunt̄ vn̄ ꝑtās taliū potius mensurat̄ ex cōmis
sione.Cōmissio āt limitat̄ per.c.lz. ꝛ.c.cū in gnāli ꝑalle. Il-
lud tn̄.c.optime facit ꝑ Lau.qz ibi vicarius ꝛ officialis po
nunt̄ tanq̄ distincti.ad idē.de tēp.or.cū nullus.ꝟ inferiores
ꝛ.ꝟ.seq.lib.vi.ꝛ de hoc in seq.q.sed vt nūc dixi: hec distin-
ctio nō bn̄ ꝓbat̄ a iure. ¶ Decimooctauo q̄ro circa hoc si
cōmittit̄ cognitio causaꝝ qd intelligitur cōmissū:vr̄ q̄ so-
lū ciuilis.cā.n.est factū per actionē positū in iudiciū anteq̄
videat aduersarius:de verb.sign.forus. Cognitio vero cō
cernit iurisditionē iudicis cognoscētis de cā.l. notionez.ff.
de v̄bo.sig.ꝛ sic de accusatiōe criminali talis nō poterit co
gnoscere:ꝑ hoc inducit Lau.qz tales cause criminales cō-
putant̄ int̄ maiores ꝛ cas nō tractat ep̄s sine ɔsensu.c.xv.q.
vij.ep̄s:de his q̄ fi.a pla.nouit: ꝛ.c.cū nosce.Sz in mādato
generali nō transeūt maiora.de offi.dele.q̄ trāslatonē.d.c.
cū in generali.In ɔtrariū facit qz cā simplr̄ accepta cōpre-
hendit ciuilē ꝛ criminalē: de iura.calū.c.i.in fi.dicit Lau.q̄
ꝑtās vicarij se extēdit ad ois q̄ sunt necessitatis sicut in licē-
tiandis ordināndis:de tēp.or.cū nullus:lib.vi. vel q̄ sunt iu-
sticie sicut in absolutionibus excōicatoꝝ ꝛ similibus: arg.
de maio.ꝛ obe.c.vno lib.vi.secus de his q̄ sunt gr̄e vt dare
īdulgētias[e] vel ɔferre bn̄ficia.c.cū in gnāli:ideo nō cogno
scit de feudo:de fo.cōpe.verū ne forte ꝓcuret tales vasallos
quos dn̄s nollet ꝛ in hoc reperit Laud.qđ dixi.s.q.ꝓxima
de dr̄ia inter officialē ꝛ vicariū dicēs q̄ de his q̄ sunt mere
gr̄e vt in exēplis ꝑmissis nec officialis nec vicarius se possit
intromittere sine spāli mādato.eo.ti.cū in gnāli. lib.vi. Ex
quo.c.infert a ɔtrio q̄ de oibus q̄ sunt iusticie ꝛ necessitatis
cognoscit vicarius ꝛ se intromittit.ad idē.de tēp.or.cū nul
lus.officialis āt tn̄ de his q̄ sunt iusticie.Fallit in inq̄sitioni
bus ꝓmotionibus ꝛ correctōibus ꝛ amotiōe bn̄ficijs.d.c.
lz.Ex hoc dicit Lau.q̄ officialis ꝛ vicarius eq̄parant̄ i his
q̄ sunt gr̄e qz hec neutri licēt.Sed in his q̄ sunt necessitatis
diuersificant̄:qz vicarijs licēt siue sint iusticie siue nō.officia
libus āt nō licēt nisi cū sint iusticie:dic vt dixi in ꝓxi.q. q̄ h
diuersitas nō bn̄ ꝓbat̄ iure. Sz in ptibus vltramōtanis ex
quadā obseruātia surrexit hec diuersificatio: dicit ēt Laud.
q̄ isti.s.vicarius ꝛ officialis eq̄parant̄ ꝑim capitulo.s.in ci
uilibus ꝑtz differūt.s.in criminalibus.Et hoc vr̄ ɔdicere ꝑ
missis:qz vr̄ velle q̄ ꝺ criminalibus nō cognoscāt vicarius
ꝛ officialis:cuius ɔtriū ꝓxime dixi ꝛ illud verius:de ipso āt
capitulo dic̄ Lau.q̄ mors ꝛ absentia ep̄i eq̄parant̄ ita qz ca
pitulū vel alius in quē trāslata ē ꝑtās ita pūt ep̄o absente sic̄
defuncto:vt nō. Inn.de hē.ad abolendā:in fi.gl.ma.ꝑ hoc
qz mors ꝛ lōga absentia eq̄parant̄ de testi.ꝑicate: ꝛ fac̄ qđ
nō. Jo.an.de offi.deleg.fi ɔ vnū:sup gl.iij.lib.vi. ¶ Deci-
monono q̄ro an vicarius iurisditiōalis possit aliū vicarium
instituere: Inn.eo.ti. Romana.in fi.lib.vi.dicit q̄ aliq̄s cās
pōt aliqbus cōmittere: sz nō totū offm̄:p.c.clericos. eo.ti.
Host.in.d.c.clericos:idē dic̄ quo ad h q̄ nō pt totuz offm̄
cōmittere p rōnes de qbus.s.q.xi.dicit tn̄ q̄ hoc pt ad tp̄s
modicū ꝛ ex cā dū tn̄ nō nimis frequēter pt aliū in loco suo
relinq̄re sic̄ tota dic fit arg.ff de offi.eius cui mā.est iuris.l.i.
ꝟ.binas rei.de ap.puenit. vn̄ in aliqbus locis ē ɔsuetudo q̄
qcūqz sedit noie officialis vocat se officialē:ꝑ hoc nō. ꝺ ap.
romana.li.vi.ꝛ sic ꝑtās pape approprıat̄ offō ꝛ non refert
qs sit ille qui sedet.sed qcunqz sit facit idē ɔsistoriū cū ep̄o.

In ɔtrium

In 9riu est .xi.di. multi Lau. no vr aliqd eligere: dic q d in re no pot officialis aliu deputare cu no heat iurisditione in re sua. l. et q2. l. pcedeti. ff. d iurisd. om. iu. Et vbi est 9suetudo 9ria dic q tolerat qsi p quada tacita volutatez epi q dado officiale vr ptatem substituendi ad tempus illi 9misisse: vn potius talis est substitutus ab epo q ab officiali. ¶ Vigesimo quero nunquid dispositio huius cle. procedat in omnibus curatis tam in cura fori pnialis q cotentiosi: glo. ij. dicit q sic: et ide pau. p h q no. spe. in ti. ij. §. videndu: et §. sed qrit. Et describit pau. cura q est vigil onerosa ac solicita custodia re. vt no. de pe. ois et per Arch. viij. q. i. q epatu. xviij. q. ij. et cognouimus. dic pdicta va. s. q et pcedat i cura fori 9tetiosi: per extrauā. execrabilis ad fi. et h qtenus 9cernimus primu et tertiu dcm huius cle. Sz q ad scd3 de pmotioe ad sacerdotiu sec9: na archidiacon9 hz cura fori 9tentiosi: de elec. dudu. ij. de offi. archi. c. i. et fi. et tn no expedit q sit sacerdos: sz sufficit q sit diaconus: de elec. cum in cuctis. §. inferiora. ¶ Vigesimoprimo quero an vt sit locus huic cle. expedit q ecclesie curate ᵃ de qbus hic habeat curā i actu: an vo sufficit q in habitu: dic pau. reqri q et in actu per vbu habetib9 qd significat re pfecta. ff. de vbo. signi. l. nomie filiorum. §. hec. ide Lap. et p h dicit pau. approbari opi. Host. de q de cle. no resciden. nonulli: et reprobari opi. Inno. de q de preben. d multa. et Spe. in ti. §. videndu ver. sed querit q beneficiu. et Archi. in. c. lz. canon. de elec. li. vi. q dicebant sufficere q ecclesia heat parrochia3 lz no parrochianos: et sic q sit curata in habitu tm: ipse aute pau. dic q si ecclesia no est curata actualiter ita q habeat prochianos non vacat p receptione scde curate et pmot9 ad tale no incurrit pena. c. lz canon. d elec. li. vi. si no pmouet ad sacerdotiu infra annu: cessat. n. ca 9stitutionis: q et 9tra. ff. de iurepa. l. adigere. §. q̄uis: dic et pau. q sufficit qnocuq3 desinat esse ecclia curata et hre populu siue hostili icursu seu alia ca. xvi. q. i. et tpis: et. c. seque. Ego aut tenui opi. Inno. in. c. de multa: p rones d qbus ibi maxie: qz ius cure no catur de fco: sed ab ipso superiore tribuete tale ius ex variabilitate q fci non debet imutari: et ad vbu hntib9 dico q dicutur hre curam qsi habet ius cure et si de fco non habeat subditos in quos exerceat: lz. n. de fco no exerceat sufficit q qcunq3 hora parrochiam foret ibi possent exercere: si. n. sic stricte poderaret exercitiu sequeret q tpe nocturno vel et diurno qn de fco cura no exercet desineret ecclia ee curata et postea qn primum exerceret fieret curata: et sic sepius qd est absurdu. ¶ Vigesimosecudo qro nunqd in vicarijs ppetuis de qbus h locu3 habeat dispositio extrag. Joan. execrabilis gl. iij. dic q sic et poderat vbu officijs qd ponit i. §. q vo dicte extrauā. idez pau. et de h. d. q. ix. ¶ Vigesimotertio qro i eo qd dicit h d habetibus cura nunqd epsᵇ possit dispesare sup pntibus curatis. Mat. 9seqtur id qd no. i. d. c. d multa: et i Spe. i ti. ij. §. videndu: v. sed nunqd episcop9. et. lxx. di. sanctorum: et de elec. nemo. li. vi. vbi p Arch. p qd. c. videret dicendu q ex ca possit eps i eo qd ibi dic de evideti vtilitate: et ide d etn. et quali. tua. de 9cess. pbe. cu nris: lz si vult dispesare ob prerogatiua meritorum no pot: sz solus papa. d. c. d multa. in fi. i. q. vij. tali. et h tz Archi. de eta. et qua. c. vno: in glo. fi. li. vi. et d 9sue. c. i. in gl. h vr li. vi. qd sequit Mat. h. sz cois opi. est q indistincte no dispeset de q dixi. i. d. c. de multa in fi. ¶ Vigesimoqrto qro i eo q dic vicarios pmouedos ad sacerdotiu infra quatu tpa fieri dz. So. vt i glo. in vbo pmouedis: q infra annu: idē Pau. ¶ Opp. ad h qd e prius teneat p. c. si. eo. titu. Sol. illd pcedit qn pcedit monitio. aiic. n. si no paret pot priuari et prius: vt ibi et h vult glo. in vbo: et scias: et Ide pau. ¶ Vigesimoqnto qro an eps possit dispensare cu vicario ppetuo fm forma capli cu ex eo. de elec. li. vi. gl. i vbo sacerdotiu: v. sz nunqd arguit q no dedit: tn 9riu3 qd et tenet pau. et veri9 qz p hac cle. p3 q subest idēptitas ronis. et p hanc glo. q est notāda iucta cu tex. psit deduci multe qones vt quelibet dispositio loques de rectore curato locum habeat d vicario ppetuo. qd no. et de h etiaz. Kin. ij. notabili. ¶ Vigesimosexto qro nunqd iferior epo possit pdicto modo dispensare. vr q no. p id qd no. Inno. de eo q fur. or. recce. c. ij. vbi dic q inferiores epis no dispensant nisi inveniatur eis 9cessu3 a iure. p h qd no. Spec. ti. ij. §. sunt quoq3: i fi. et Archi. ij. q. vi. biduu. In 9riu est qd no. Inno. de cle. no resi. relatu. Pau. vr tenere primum dic q inferior epo no dispensat nisi ex iure speciali si tn hz iurisditionem qsi epalem qd ee potest de rescrip. audītis: tunc dispesare poterit cu sit iurisditionis. de offi. dleg. c. si. i fi. et qd ibi no. ¶ Vigesimo septimo qro circa id qd dic i tex. d etate qualis debeat esse etasᶜ. So. vt in gl. in vb. etate et ide pau. ¶ Vigesimooctauo qro nunqd epo possit sup minori etate cu vicario dispesare. gl. eade dic q no: et ide pau. reprobas qd no. Archi. de elec. lz canon. li. vi. vbi dic epm ex ca posse sup etate minori dispensare: qd coiter ab oibus reprobat. de qua dixi d elec. cu dilecti. ¶ Vigesimonono qro qz h dic solu d ordinibus recipiedis postq3 qs hz ppetua vicaria no aut dic qs ordines debeat hre cu eligit ad ea nunqd existes i minoribus pot ad tale eligi: hec qo est coformis qoni. an qs possit eligi ad platura si no est i sacris de q dixi d elec. dudu. i. vbi dixi q sic: lz Jo. an. 9 de q ibi. Et p ibi no. decido q h prosequitur pau. pones ea q ibi notantur: et vr sentire q ad ecclesiam curata: ita possit eligi existes in minoribus sic pot instituti: de insti. c. ij. li. vi. Et sic pt ipetras a papa p collatoez obtinere: d pben. si p clericis li. vi. et q fortius deberet pmitti electio: qz est via ordinaria et fauorabilis: psentatio. n. et impetratio sunt extraordinarie et odiose. Ité qz alr no posset eligi nisi haberet bnficiu cu sine titulo non dbeat ad sacros pmoueri. de prebe. epos: et. c. cu sm. Ité qz ex hoc nulla esset dria iter eligedu ad epatu et ad ecclia curata vel dignitate inferiore qd no vr equu. dicit tn q ad dignitatem curatam vera est opi. 9ria. Ego aut indistincte tenui in. d. c. dudum: q ad oem dignitate et curata citra epatum possit existes in minoribus assumi et p electione. Et ibi respondi ad iura q videntur 9tradicere. p h dic ad. q. premissam q et ad vicaria potest talis eligi. ¶ Trigesimo qro. qz dicit in text. de parrochialibus ecclijs. qd de parrochialibus non curatis: tn dicit glo. in vbo parrochialiu q vicaria no pmitteret in talibus. et idez pau. dicit tn q i curatis no annexis pot h. c. habere locu. d. de sup. ne. pla. cle. i. ad fi. qd itellige. vt dixi. h. q. v.

¶ De offi. et potestate iudicis delegati. Rub.

Iudices. Iudex ad repetitionez testium in ciuili et executor ad puidendu certe psone cognitoe pmissa a papa dputati licite subdelegant. ¶ Nota q due negationesᵈ faciunt affirmatione pbat vbu nec iuncta glo. iij. qd est qz simul iungunt et ad ide referunt: sec9 si ad diversa: d iure iur. et si xps in pn. et pau. ¶ Scdo no. q executores ad bnficia hnt delegatu: qd dic vt in glo. in vbo executores: p hoc qz de eis tractat in ti. de offi. deleg. vt in. c. si sup gra eo. titu. li. vi. ¶ Tertio no. q executor puisorius qnq3 tenet se isformare sup 9missis vt h in vbo si p inqsitione. Et dic Inno. de trasla. lz q talis inqsitio pot fieri extraiudicialiter: et p pns non vocato eo 9 que fit q est valde notadu et tz h Gen. secus aut si in rescripto foret clausula citatis citandis qz tuc oz q iudicialiter. de iudi. exhibita: vbi singulr pbat d quo ibi dixi. ¶ Quarto no. q inqsitio dz fieri cu solertia in vbo solertam: qd expone vt in glo. qsi et cocor. i. d sta. re. c. ij. ¶ Quinto no. q bnficiadi dbet ee vite laudabilis et 9uersatiois honeste. sic. i. de 9cess. preben. cleme. vna. ¶ Sexto no. q delegatus a papa subdelegat sec9 si ab inferioreᵉ pbat vbum a sede apostolica p hoc intellige gl. sup vbo illo cu dic alr non est dubiu3. s. q delegare no posset: de ap. cu cam. Et ex hoc no. dria inter delegatu a pncipe et delegatu ab iferiore: sut et alie q colligunt qd dico. i. q. iij. ¶ Op. q no possint subdelegare isti de qbus h. na in p casu fuit 9missu3 nudu3 ministeriu. s. receptio testiu q no subdelegat. eo. titu. c. fin. ¶ Scdo vo casu fuit electa industria psone: vt pbat vbum p inqsitione solerte: q casu et no subdelegat. d. c. si. So. h fuit ro dubitandi vt colligit ex glo. in ver. et nor. h pncipiu.

Zaba. in cle. f

a ¶ Q d ecclesie curate. Adde q dixi. d. in apostilla i cle. i plerisq. de elec.

b ¶ Nunqd episcopus. Adde In. i. c. dilectus de tep. ordi. et Spe. i ti. d dispesatioe in. §. nuc de episco. Abba. in repe. c. extirpade in §. qui vero: de preben.

c ¶ Qualis dz esse etas. Adde Inn. et docto. in. c. preter ea. et in. c. indecorum. de eta. et q li. Doc. i. c. sup inordinata de prebe. cardi. in clemen. genera li. d etate et qli.

d ¶ Due negationes. Adde tex. in. c. et si xps. de iure iu. et i. c. i. eo. ti. li. vi.

e ¶ Secus ab inferiore. Adde gl. et doc. i. c. quato. d 9sue. docto. in. c. aq. de 9se. eccle. vl alta. Arch. i. c. pmo. xxv. dist.

Et ex glo. sup v̄bo p inq̄sitionē. Rō aūt decidendi q̄ ad pri mū colligit̄ ex v̄bo iudices vt in. d. glo. i. q̄ ad scdm colligi tur ex v̄bo aliq̄bus: in eo qd glo. supplet noiatis. q̄n enī cō mittitur ꝯuisio circa determinatā ꝑsonā nō intelligit̄ electa industria: eo. ti. is cui. li. vi. Et quātū ad primū distinguit vt glo. i. palle. in v̄. ⁊ no. vsq̄ ad fi. que est signāda. ⁊ idē pau. ⁊ vult glo. in effectu ꝙ nudū ministeriū sit i delegabile: sed articulus iurisditionis delegari possit. ℭ Scdo opp. ad h qd imo pot⁹ cꝫ per. c. cū bertoldus: de re iudi. vbi dic̄ In no. delegatū ab inferiore [a] posse subdelegare articulū non iurisditionalē: sꝫ iurisditionalē nō. So. vt dixi: q̄ ibi nō fuit discussū qd iuris: ⁊ h q̄ ad tex. illius. c. Sed ad dictū Inn. posset dici ꝙ nō est verū: cōiter tñ approbat̄ ⁊ ē nōbile. Sꝫ tunc dic ꝙ ibi loq̄tur de eo cui ꝯmissa est tota cā h d eo cui ꝯmissus est vnus articulus q̄ si est nudi ministerij nō subde legat̄ i gl. i. qd ꝯseq̄nē dclando plenius. p id qd dixi. c. ti. c. fi. ℭ Tertio op. q̄ p v̄bū ciuili innuit sec⁹ d criali: cū tñ d iure canonico possit ēt cā criminalis dlegari. de rapto in ar chiepatu. So. vt in glo. ij. q̄ h vult ꝙ lꝫ ca criminalis possit dlegari: nō tñ articul⁹ sup receptiōe testiū i cā criali dlegari pōt quia iudex dꝫ p se examiare p iura que allegat gl. pau. tenet ꝙ nec ēt cām criminalē possit delegatus subdelegare p rōnez huius cle. ꝯrio sensu: de h in seq̄en. ꝯrio. ℭ Quar to op. ad dem̄ Pau. c. venerabili. eo. ti. Itē q̄ ordinarius subdelegat talē cām. d. c. i archiepatu: ḡ ⁊ delegatus. Sol. Pau. stando ꝓ dicto pp magnum ꝑiculū qd v̄tit̄ in causis criminalibus: nā ⁊ i multis alijs differūt ciuilib⁹: ⁊ q̄ ad liti gantes: ⁊ q̄ ad iudicē: ⁊ q̄ ad modum ꝓcedendi: ⁊ quo ad testes. de ꝓcur. tue. de accu. veniens: ⁊. c. se. ij. q. viij. hlibel lorū: d testi. testimoniū: ⁊ ad. c. venerabili: ꝙ nō fuit ibi cā mere criminalis: sed mixta q̄ accedit ad ciuilē: d procu. tue. de testi. testimoniū: de accu. sup his. Et p h sm eum inq̄si tione hꝫ locū subdelegatio p̄terq̄ in casu. c. fi. eo. ti. Ad illd de ordinario dic̄ ꝙ non est bona silitudo ⁊ argumentū a si mili nō ꝓcedit nisi q̄n silitudo est oimoda. xxvij. q. i. nuptia rum: de transla. c. ij. que so. ad h vltimū v̄r tolli per. c. sane. eo. ti. ⁊. c. studuisti: de offi. leg. legatū: cū in cā delegata a ꝑn cipe maior sit delegatus ordinario: ḡ ⁊ ipse delegatus sup cā criminali poterit delegare ꝓut tenet gl. qd est verius. ⁊ ad hanc cle. optime r̄ndet glo. vt dixi in ꝓximo ꝯrio: q̄n āt al's cā criminalis seu meri vel mixti īperij [b] possit delegari: de offi. ordi. qo sedē: ⁊ cōiter de iure canonico tenemus cāz criminalē posse per id qd dixi qd ibi etiam tenet Pau. i or di. ⁊ de h latius ꝓseq̄tur qd dixi in. c. ꝙ sedez. de offi. or. sed v̄r idē in delegato q̄ est maior ordinario i illa cā: vt nūc dixi. Et dic ꝙ tex. h in v̄bo ciuili: non voluit decidere ꝙ sec⁹ eēt in criminali: sed illud in criminali q̄ erat qd nolu it tangere. Lau. tñ v̄r sentire cū Pau. ⁊ Gen. dicentes cām criminalē ꝯmitti non posse p rōnē quā tangit glo. q̄ testes dicunt exhiberi corā iudice: ⁊ sm Gen. si reus exegerit p̄nt torqueri. C. de fide instru. auc. apud eloq̄ntissimū. xi. q. iij. saluo. v. q. v. illi q. Gn̄aliter aūt an ⁊ q̄n possint clerici torq̄ ri. ple. no. de re. iur. cū in ꝯtemplatione vbi dixi. Sed dicta Lau. ⁊ Gen. q̄ nō dearticlate loq̄unt̄ possunt intelligi cū distinctione quā fac̄ glo. de quo in ꝓxi. ꝯrio: ⁊ tunc no. ꝙ fa cilius est ꝯmittere cām criminalē totam q̄ ꝯmittere certum articulū vt receptionē testiū in cā criminali. ℭ Quinto op. ad ꝯ q̄ qd iuris est de toto. idē de eius parte. eo. ti. pastora lis. v. sed cū toti. So. difficulē posset solui ꝯriū h: ⁊ v̄r po tius est dicere vt dixi in ꝓxi. ꝯrio ꝙ de criminali nihil deci ditur h ⁊ cum tota cā criminalis posset ꝯmitti de iure cano nico. Idē dicendum est articl'o receptiōis testiū: lꝫ ꝓpter auctoritatē tenentiū ꝯriū tutius sit vt ꝯmissarius iudex p se examinat. ℭ Quero q̄ in ꝑncipio dicit iudices quomō cognoscet̄ an deputat⁹ sup receptionē testiū sit iudex an v̄o nudus minister: dic vt dicit glo. i. v̄si. ⁊ no. ⁊ idem Pau. ⁊ signa glo. maxime in eo qd dicit ꝙ receptio testiū. i. examia cio nuda pōt fieri die feriata qd intelligo nō tñ si fauore ho minum sit feriata: sed ēt si in honorez dei. In eo ēt qd dicit glo. receptorē q̄ est iudex habere ptātē in pluribus que gl.

> [a] ℭ Delegatus ab īferiore. adde spe. ti. de lega. in. §. iā nūc ꝟsi. sed nūqd. ⁊ Bart. l. l. ff. qui ⁊ a quib⁹.

> [b] Meri. ⁊ mixti īperij. adde gl. i. c. i. archiepiscopatu. de rapto. gl. i. c. illo. xxiij. q. iiij. do. l. l. i. ff. de of. ei⁹ cui man. l. iperiū ff. de iuris. om. iu. Bar. l. l. i. C. qui pro sua iurisdictiōe.

exprimit: p hoc est qd no. Inno. de ꝓba. q̄m ꝯ. ⁊ Spe. d te ste. §. nunc tractandū: v̄. vt aūt. ⁊ de testi. c. ij. ⁊ qd ibi no. li. vi. ℭ Scdo quero nunq̄d qd h dic̄ d receptione testiū ꝓce dit in quolibꝫ p̄te iudicij: vt deputatus super illa a principe possit subdelegare. Inno. in. c. q̄m ꝯ: d proba. dic̄ ꝙ sic. Ex quo infert̄ ꝙ si alicui ꝯmittitur citatio poterit subdelegare pōt. n. citator terminū p̄figē si superior nō p̄figit. Itē citare per se: p litteras: vel per nunciū qd pōt etiā arbiter q̄ nullaz hꝫ iurisditionem. ff. de arb. l. sꝫ interpellat̄. §. si arbiter. In h tñ Ho. in. d. c. q̄m ꝯtradicit ꝯriū: quia citator non vtitur iurisditione: sed potius mandati executione nisi aliō recepe rit in mandatis quo cessante nō posset facere p̄dicta: sꝫ dele gatus h expediet. Sꝫ si expresse est tributa ptās super h po test vt q̄ est adiecta cl'a ꝯdictores ⁊c̄. vel silis sic intelligit Host. c. ex litteris eo. ti. cuius opi. tenuerunt p̄ilī i. c. fi. d do. ⁊ ꝯtu. vt tangit Vin. Gof. ⁊ idē Host. ibi dicentes ꝙ lꝫ possit citare p nunciū: vel epistolā vel edictū nō ꝓpterea potest subdelegare: ⁊ q̄n citat p nuncium non ipse nuncius sed dlegatus citat p ministeriū nuncij. ff. de ꝯsti. pecu. l. ⁊ lꝫ. Pau. aūt ⁊ Abb. in. d. c. fin. dicunt ꝙ ēt per nunciū citare nequit cum sit ei ꝯmissuz nudū ministerium ⁊ sic subdelega re non pōt. eo. ti. c. fi. Pau. tenet primū qd possit p nunciū citare inducēs qd di de cōseruatore. eo. ti. c. fi. li. vi. Et d exe cutore q̄ per se vel aliā pōt exeq̄ vt dicunt Gof. ⁊ Hostie. i. d. c. fin. Gn̄aliter tñ ꝓ pleniori noticia ꝓseq̄t̄ pau. ea que no. Inno. eo. ti. c. fi. ⁊ sm ibi no. distinguit. Cū q̄rit̄ an ⁊ q̄n possit delegat⁹ seu ꝯmissarius subdelegare: q̄ aut id ꝙ ꝯmittitur in sui nā non req̄rit cāe cognitionē ⁊ iurisditionē aut sic. Primo casu aut additur iurisditio aut nō: si ad dist: puta cōmitti papa crucis p̄dicationē cū cl'a ꝯdictores ⁊c̄. tunc ministeriū. i. crucis p̄dicatio ꝯmitti nō pōt. eo. c. fi. §. cete: sed iurisditio adiecta sic: vt. s. ali⁹ cōpellat ꝯdictores resistere si non adicitur iurisditio: tunc tale exercitiū in nul la p̄te cōmitti pōt. d. §. cete. Si v̄o id qd ꝯmittit̄ de sui nā hꝫ iurisditionē annexā aut exigit̄ industria ꝑsone: vt si māda tur fieri inq̄sitio aut non. ꝓ casu non pōt subdelegare. d. c. fi. §. is aūt. C. de cadu. tol. l. vna. § ne aūt. ff. de solu. l. inter arti fices. scdo casu semp pōt ꝯmitti: q̄ h est priuilegiū dlegati a principe. eo. ti. si p debilitate: ⁊. d. c. fi. in ꝑn. C. d iud. l. a iu dice. de h plenius distinxi in. d. c. fi. ℭ Tertio q̄ro an ꝓce dat h dispositio in dlegato ab alio ꝙ a ꝑncipe i glo. in v̄bo sede apostolica dicit ꝙ nō dclarando cā vt dixi in vi. nota bili. idē Laud. q̄ tales nō dputati a ꝑncipe potius sunt exe cutores q̄ iudices: pro h ꝙ no. eo. ti. sup q̄onum. §. porro: ꝙ verior rō est: q̄ regulariter non facit aliq̄s iudicē nisi is qui hꝫ iurisditionē noie ꝓprio. ff. d iurisdi. om. iu. l. ⁊ q̄. qd plene dixi. eo. ti. q̄m abbas delegatus aūt hꝫ iurisditionem iure alieno. s. nomine dlegantis: de rescrip. sup litteras i fi. Ideo d sui natura subdelegare nō pōt: sꝫ speciale est ꝑuile giū dlegati a ꝑncipe: vt h possit. C. d iudi. l. a iudice. eo. ti. c. fi. in ꝑn. ℭ Quarto q̄ro an deputatus ab alio ꝙ a ꝑncipe super testiū receptione possit p se cōpellere testes si se odio vel gratia subtraxerit: dic̄ Lau. ꝙ nō nisi tradita sit sibi sp̄a lis ꝯmissio sup h: p. d. c. sup q̄onū. § porro: ⁊ per. c. i. d testi. cog. vbi dic̄ h ꝓbari. ℭ Op. ad h. d. c. cum Bertoldus de re iudi. vbi subdelegati dlegatoꝝ ordiarij testes receperūt ⁊ valuit receptio. soluit Lau. vt dixi in scdo ꝯrio qd ibi de scō tenuit q̄ nō fuit obiectū. scdo solu. sm Inno. in. d. c. cū ber toldus: qd ibi fuit ꝯmissus articulus nudus examinationis: secus si fuisset cōmissus simplr̄ qd ēt. s. dixi i. ij. ꝯrio. Et dic̄ Laud. ꝙ fere vbi ꝙ s̄uat̄ ꝙ simplices scriptores examināt testes. Sꝫ iudex p se ꝑus recipit articl'os ⁊ fūdamēta sup eis ⁊ talis examiator ē sic picha. vt dicit Host. i. d. §. porro. Paul. aūt vlterius refert id qd no. Inno. in. d. c. cū bertol dus cui v̄r placere ꝙ receptio testiū ꝯmitti nō possit: q̄ i h exigit̄ industria: sꝫ scriptura attestationū sic: q̄ in h pot⁹ exi gitur opa q̄ industria: ar. de ap. cū cām. Pro p̄dicto ꝙ d legatus ab alio q̄ a principe nō possit receptionē testiū sine p̄r subdelegare est qd no. Spe. ti. i. §. iā nūc: v̄. sꝫ nunc sub delegatus: vbi dicit ꝙ delegatus ab alio q̄ a ꝑncipe citatio

nem testium

nem testiū receptionē vel aliū articulū ꝯmittere non pōt qꝛ talia sunt iudicialia: et cause cognitionē desiderāt. iij. q. iiij. n iudice. ff. de offi. procō. l. nec quicq̃. §. i. posset. n. opponi citationē non eē faciēdā vel nō tenere vel testē eē criminosū vel habere cām criminalē cū eo ꝯ quē pducit auē. de testi. §. si vo collan. vij. et idē de aliis q̄ iudex dz admittere: vult dicē ꝙ ꝯmissari⁹ nō pōt ꝯ h cognoscere: et sic careret dilatio. Itē sm Pau. qua rōne posset ꝯmittere vnū articulū eadē rōne et totā cāz qꝺ iura phibēt. C. de iudi. l. a iudice. ff. de offi. pcon. l. legatus. ¶ Op. ad h de. c. pastoralis. §. i. eo. ti. Rñdet Pau. qꝺ ibi loqtur de legato pncipis et qꝺ ibi dicit iudex gcūq̃ intelligit de ordinario vt ibi no. ¶ Op. ad idem de. c. ex litteris. e. ti. rñdet Pau. qꝺ ibi patriarcha erat subdelegatus delegati pape et p se cohertionē habebat: et lz fecerit p aliam legi lras h non fuit ꝯmittere: ar. ff. de arbi. sed si interpellat. §. arbiter: et. l. diē. §. i. nā legēdo p illū ipe legē vi. ff. de admi. tutor. l. ita tñ. §. gessisse. Cōcludit pau. ꝙ lz h videat verū de iure tñ prima opi. de fcō seruat et est sustinenda gfa dirimēdarū litiū: de test. spo. c. i. in pn. li. vi. C. de iudi. l. pperandū in pn. tñ si aliqd obijcit ꝯ articulū cōmissum non ipse ꝯmissarius: sed delegatus cognoscet: eo. ti. sup qōnū. §. quē vo: et h tz Spe. in. d. §. sz nunqd subdelegatus: de quo p Archi. de rescri. statutū. li. vj. Ex his vr pau. velle qꝺ de iure articulus nudus non possit ꝯmitti q̄n videat electa industria psone de q̄ dic melius vt in sequēti ꝯtrario. ¶ Op. ad pdicta de ista cle. in vbo iudices: et de eo qꝺ dixi. s. in. ij. ꝯtrario: qꝛ nudū ministeriū non pōt cōmitti. eo. ti. c. si. Confirmis: qꝛ regulariter cū cōmittit nudū ministeriū: vr electa industria psone. d. c. si. So. ad h ambo ꝯtraria p id qꝺ dico. s. q. vij. et qꝺ dixi in. d. c. si. in fi. p que dico qꝺ nisi appareat vel ex verbis vel ex aliis ꝯiecturis ꝙ sit electa industria psone pōt cōmissarius p aliū expedire: non tñ pōt aliū deputare q faciat tanq̃ hñs ꝓpriē aliquā ptātē. Sed faciēdo per aliū vr per se facere vt dictū est. s. e. q. tñ q̄n ꝯmittitur nudū ministeriū dubio vr electa industria persone vt dico in. d. q. vij. qꝺ intelligo vt dixi in. d. c. si. q̄n actus ꝯmissus sapit auctoritatē vel est alicuius peritie. ¶ Quinto q̄ro in eo ꝙ dicit de cā ciuili qd de spūali: dic glo. ij. qꝺ per vbū ciuili nō excludit causas spūalem: quā gl. nō per quā habes sub causis ciuilibus ꝯprehendi spūalem qꝺ teneméti. ¶ Sexto quero circa h cā matrimonialis vertebat corā ordinario et petebatur p actorē dirimi matrimoniū pp aliud qꝺ dicebat ꝯtractū in aliqua ciuitate: petita fuit remissio sup receptiōe testiū ad pbandū de pmo matrimonio ad ordinariū alterius ciuitatis vbi dicebat pmū ꝯtractū nunqd pōt vel de iure fieri dz. Ad primū qꝺ possit dic ꝙ sic: p h qꝺ no. Archi. de testi. p̄sentiū li. vj. et Jo. an. ibi in pn. sup prima glo. dicēs qꝺ talis remissio est in arbitrio iudicis. p auē. de testi. §. et qm et: qꝺ ibi no. col. vij. Ad sm an de iure fieri debeat videret dicendum qꝺ nō teneat per dcm Jo. an. statim dictuz. Sz Spe. ti. i. §. iā nunc v. sed sm pmissa: dicit ꝙ fieri dz et ordinarius ille recipiet testes nō auctoritate remittētis: sz ꝓpria auctoritate iuris cōis. Jo. an. in addi. ibi dicit illō verū q̄n ꝯmittēs erat ordinari⁹: sec⁹ si dlegat⁹: qꝛ tūc auctoritate delegata recipiens p ordinariū ad quē remittit: de fideius. c. iij. de offi. or. significauit: de rescrip. statutū. §. pe. li. vi. habeo q̄ddam ꝯsiliū Lap. de castiglionchio dicētis indistincte qꝺ ordinarius tenet ad hanc remissionē faciēdā ne angustet pbandi facultas sine culpa partis et maxime in cā matrimoniali ne tali pretextu remaneāt in peccato: fac. de offi. or. significauit et qꝺ ibi no. in glo. ij. xxxiij. q. ij. fine de ꝯiugijs. Et qꝺ no. gl. ibi dicēs ꝙ si difficile est satisdare in vna ciuitate mittit ad aliam. ff. q sati. cog. l. si fideiussor. §. i. p hoc est glo. ij. h i pn. et qꝺ dixi in. q. pcedenti ad idē: de testi. cogen. c. i. vbi permittitur delegato in cā matrimoniali mittere nunciū ad aliuȝ locū p recipiēdis testibus exponit ibi nunciū. i. executorem: p h est ꝯsuetudo [b] romane curie q̄ cū habeat ordinarium et posset citare testes vbicūq̄ tamen ppter difficultatem facit remissionē ad partes. fortius ꝙ ordinarius debet h facere qui non posset cogere testes alibi existentes: ergo ꝙ territorium ius dicēti et c. de ꝯsti. c. ij. li. vi. ad h de test. cū olim: et qꝺ ibi no. Et hanc partē puto verā quā tenendo ad. c. i. de ꝯsan. et affi. vbi testes pducunt corā ordinario dic illud procedere q̄n cōmodū fieri pōt qa vt sunt in loco. ¶ Septio quero nunqd executor[c] datus ad puidēdū possit idistincte ꝯmittere vices suas: vr ꝙ sic: qꝛ regulariter pōt qs p aliū qꝺ pōt per se. ff. de admi. tu. l. ita tñ. §. gessisse: de pcu. l. seruum quoq̃. in prin. de sen. excō. mulieres: regula pōt qs. li. vi. pau. distinguit an sit datus ad puidendū certe psone: an incerte: pmo casu pōt: vt h et. eo. ti. is cui in pn. li. vi. p h. eo. ti. venerabili: et. c. si. §. is aūt et qꝺ dixi. s. in. i. ꝯtrio. Scdo casu non pōt nisi aliud dicat in rescripto qꝛ vr electa eius industria. d. c. is cui: sic dicit pau. intelligendū qꝺ no. Inno. e. ti. c. si. in vlt. gl. In ꝯtrium tñ est qꝺ no. Ho. ibi dicēs ꝙ collatio beneficij non fit sine cāe cognitiōe. de rescrip. cū adeo. de eta. et quali. accepimus: vñ de sui nā delegari pōt. dic tamen ꝙ curia tenet ꝯtrū. Sz p p est hec littera nisi dicamus ꝙ id hic pōt qꝛ expssuȝ h erat vt ingreret de vita et ꝯuersatiōe. Sz hoc potius faciebat dubiū ꝙ nō posset vt di in glo. h inducebat: vñ ad hāc cle. rñdet melius ꝙ hic loqtur q̄n mandat puideri certe psone vt dixi statim: et. s. in p cōtrario: verius itaq̃ est ꝙ executor ad puidendū incerte psone non subdelegat: lz. n. intelligebat habere cognitionē et sic iurisditionē quo respectu delegare posset: tñ qꝛ vr electa eius industria: ideo non. eo. ti. c. si. Ad ꝯria aūt primū ad. l. ita tñ. §. gessisse. ff. de admi. tu. et similia: dicit pau. ꝙ pcedūt i ministerijs tēporalibus q̄uo aūt in spiritualibus in qbus industria psone eligitur h solutio non est sufficiēs: nā in tpalibus pōt eligi industria. ff. de solu. l. inter artifices. Aliter aūt soluit paul. ꝙ ꝯtraria loquunt q̄n qs pōt auctoritate sua: qꝛ tūc ēt pōt delegare: secus si auctoritate sibi ꝯmissa: qꝛ tunc nō pōt nisi alid exprimatur in iure: et h in his q̄ possunt p aliuȝ explicari. C. de cad. tol. l. i. §. ne aūt. ff. de vi. et vi armata. l. i. §. quotiens. et. d. l. iter artifices. Lau. āt circa pmissa recitatis opi. notitis. c. ti. c. si. et nūc p pau. tactis distiguit ꝙ aut ꝯmittit nudū ministeriū simplr sine cāe: ꝯdictores et c. aut cū cāe: p cān nō hz iurisditionē nec cohertionē. s. de of. or. pastoralis. §. qa vo et. §. pterea de re iudi. de cetero. Scdo casu hz cohertionē lz nō hz cognitionē. s. c. ex lris. Ex h infert ꝙ leuatores vacātiū ecclesiaꝝ auctoritate aplica cognoscē nō possunt de bñficijs que de fcō nō vacāt lz vacent de iure an debeāt inde habere fructus necne. Aliq̄n aūt ꝯmittit articulus cū iurisditione vt h: et tūc aut negocia ꝯmittunt psonis. i. pp negocia fit ꝯmissio psonis: et tūc indistincte pōt ꝯmittere. eo. ti. c. si. in prin. aut psone ꝯmittunt negocijs. i. pp idoneitatem personaꝝ cōmittunt eis negocia. Et aut fuit fcā hec electio pp priuatā vtilitatem partium: et de partiū cōsensu pōt ꝯmittere. d. c. si. §. is aūt: aut pp publicā: puta ꝙ crimina puniant vl eccłijs prouideat: et tūc nō pōt. d. c. si. §. si autem. Ego vero aliter distinxi ibi maxime autem no. ꝙ cū ꝯmittit aliquid iurisditionale in dubio: nō vr electa idustria psone nisi expsse dicatur ꝙ psonaliter id faciat vt pbat in. d. c. si. in vbo psonaliter: et ibi dixi. Et p h opz dici ꝙ in h ꝙ executor ad prouidenduȝ incerte psone non subdelegat et qꝺ videat electa industria psone h est ideo: qa si vult pōt expedire tanq̃ nō iudex no. h glo. mag. et si hec rō non sufficeret: tñ non oz ei stari: qꝛ sic scriptū est. c. ti. is cui. li. vj. Sed q̄n ꝯmittit alicui sapienti factū: tūc in dubio itelligit electa idustria persone. ff. de lega. iij. l. fideicōmissa. §. si. d. l. inter artifices: qꝺ itelligo. vt dixi. s. q. iiij. in fi. et plenius. e. ti. c. si. de multiplici aūt executore: q̄nq̃ ad puidendū: q̄nq̃ ad ꝯplendū: quandoq̃ ad alia. no. de cōces. pbē. si capitor et. c. si solt. li. vi. ¶ Octauo quero executor datus ad pbandū de beneficio cum clausula si per inqsitionē et c. vt in tex. ꝯmisit simplr alteri executionē qui inqsitionem cōpleuit deinde se absentauit: petit a pmo vt puideat an potest: et videt ꝙ non cū in totū cōmiserit et res non sit integra. eo. ti. q̄uis: li. vi. p h. s. c. venerabili. In ꝯtrariū per. l. penul. C. de pedaneis iudicibus: cū ibi not. et qꝺ ibi no. Inn. eo. ti. in lris: vbi dicit qꝺ si executor mandauit alicui ꝙ puideat in certa eccłia pōt reuocare et manda-

a ¶ Quid de spiritual. Add. de Archi. in. c. statutū. de rescr. lib. vi.

b ¶ Pro hoc est ꝯsuetudo text. in. c. costitutus de fideius. Spe. de teste in. §. q̄ liter i prin. v. scribet aūt archi. et Jo. an. in. c. p̄sentiū de testi. li. vi. io. an. in addi. spe. in ti. de leg. i. §. iā nūc. v. sed sm premissa.

c ¶ Nunquid executor. Add. doc. in. c. ij. de testi. li. vi. bar. in. l. venditiōe in. §. si. ff. de bo. auc. iudi. pos.

re ꝓuideri ī alia. Itē qa tenēdo qđ nō possit annichilaref: aut iordaref mandatū apostolicū ꝫ.c.si sup gratia.eo.ti.lib. vi. Bertrā.h tenet per.c.cū plures.eo.ti.lib.vi. nā ibi commissum fuit negociū pluribus insolidū:ᵹ tñ si vnus incipit ᵹ deinde ipedit:alter potest exeq. Ad ꝯtraria rñde ꝙ loquū tur in mere iudicialibus: dic Jo.de fan.pma facie ꝯtrium videri verium p rōnē supradictam ex q̄ ꝯmisit pncipalr vices suas ᵹ alter vti cepit qđ magis placet:nam h executor cum habeat cognitionē ᵹ ptātē delegandi cōpaf delegato.probatur h cle.in v̄bo iudices: ᵹ v̄bo executores. Et p h quia executor hꝫ delegatū vt dic glo.in v̄bo executores. ¶ Nono quero nunqd datus[a] ad ꝓuidendū pōt cognoscere d beneficio qđ non vacat de fcō:lꝫ d iure ᵹ cū cognita de ipso ꝓuidere ai qđ non p.c.cū nños ᵹ .c. litteras : de ꝯcel.preben. Contrarū tꝫ Cōpo.de rescrip.c.capitulū:in glo.ma.qđ sequit Laud. Ad ꝯtraria rñde qđ loquunf qñ i ipa ipetratione fuit tacitū de possessiōe quā si papa sciuisset difficili[9] gratiam ꝯcessisset: ᵹ sic non valuit.ꝫ.e.ad audientiā.ij. Inducit simile qꝛ ēt legati de latere ꝯferunt bñficia ad papā deuoluta lꝫ de fcō occupata: vt no.de prebē.venerabilis: p Hosti. lꝫ Vin.ibi ꝯ in q̄ nihil approbat Lau.Sꝫ verius est dictum Hosti.p.c.lꝫ.ij.de preben.li.vi.qđ ꝓbat collationē fieri posse ēt nō vocato possessore.Sꝫ in traditiōe possessiōis: vocabitur vt ibi. ¶ O p.ad h qđ dixi d legato.c.lfas:in fi. d sup. ne.prela.vbi deuoluta nō ꝯfert legat[9]:sꝫ delegatus ad hec. So.Lau.ꝙ spālis cōmissio ibi fcā p papā h operatur: dic melius qđ ibi de legato non de latere q nō ꝯfert beneficiū:sed qđ dixi.ꝫ.e.q.ꝓcedit in legato de latere q ꝯferre pōt d offi. leg.c.i.ᵹ.ij.li.vi. ¶ Decimo q̄ro nunqd executor[b] vel alii[9] delegatus pape possint inuocare brachiū seculare. Lau.recitat opi. Inn.ᵹ Hosti.ᵹ alioꝝ positas in.c.significasti.e.ti. Ex qbus habef ꝙ sic. Cōtrarū tꝫ Archi.de hereti.vt offitii p illū tex.a ꝯrio sensu. Itē qꝛ rescripta sunt stricti iuris. Itē qñqꝫ ponif in rescripto clā inuocato opus si fuerit auxilio brachij secularis q̄ foret suꝑflua.pro ꝯcordantia distinguit Lau.ꝙ aut loquunt de possessionib[9] ois laicalibus : ᵹ tunc nō recurreret ad brachiū seculare nisi per modū requisitionis iuxta.c.postulasti de fo.ꝯpe. aut de possessionib[9] ecclesiasticis: ᵹ aut est tanta violētia ꝙ p se nō pōt sufficere: ᵹ tunc pmo regret ordinariū loci ecclesiastici.ꝫ.e.si qñ:ᵹ.c. sane i ᵹ .c.pastoralis: q̄ sic intelligunf: ᵹ h casu si sufficeret ordinarius per suā cēsurā ecclesiasticā non poterit inuocare brachiū seculare.sic intelligit opi.Archi.Si aūt nō sufficit poterit inuocare: qꝛ intelligunf ōia ꝯmissa sine qbus negociū expediri negt:sic intelligif illa opi.ᵹ in h dic Laud.specialē casum in q̄ ecclesia cū nō habeat vltra qd faciat hꝫ opus vti armis alā vsuras armoꝝ nō est sibi pmissum: qꝛ arma clericoꝝ sūt lachryme ᵹ oratiōes.xxiij.q.viij.clerici:ᵹ.c.ꝯuenior.Sꝫ d fectus iusticie est necessitas vrgens inuocādi auxiliū armoꝝ. xxiij.q.ij.dñs. Itē fauor fidei.d hereti.vt offitii:ᵹ dic Laud. qđ ēt si iudex ecclesiasticus hꝫ vtrunqꝫ gladiū qādiu sufficit spūalis non dꝫ recurrere ad secularem qđ no. ¶ Undecimo q̄ro si dicatur executor[c] cum clā moneas ᵹ inducas an habeat iurisditionē ꝯpellendi. Mat.arguit ꝓ ᵹ ꝯ ponendo id qđ no. Archi.de preben.si paup:lib.vi.vbi tꝫ ꝙ possit ꝯpellere vt v̄bū inducas aliqd operef. Cōtrarium tꝫ ibi Jo.an.p.c.cū nñis:ᵹ qđ no.in gl.fi.de ꝯcel.ꝑben.ᵹ p alia plura iura qđ est verius vbi dic qđ rō est: qa v̄ba debeāt accipi in ꝓprio significato.ff.de leg.iij.l.nō aliter.vi.q.iij.scriptū .nisi aliud vrgeat aliter intelligi.de spon.ex lfis: de v̄b. signi.intelligentia: v̄ba aūt premissa de se nō iducūt iurisditionē. Ideo p ipsa dic non fieri iudicē nec habere ptātē coherendi ēt si multo plura v̄ba similia apponeref: vt si diceref inoneas inducas suadeas ᵹ insistas ᵹ quotcūqꝫ forent similia habētia vim. ¶ O pp.ad pdicta d.c.i.de testa.vbi dē ꝙ per v̄bū hortamur daf iurisditio.so.pōt dici ꝙ aliud i illo v̄bo qđ in superius dictis: ᵹ ita oēs videnf sentire ꝙ verbum hortamur inducat iurisditionē. dic ꝙ de se nō iducit quia nec vis vocabuli h' iporat ᵹ ad capi.i.de testa.ᵹ similitudie q posita fuerūt alia v̄ba iurisditionē inferentia sicut in.d.c.i.est v̄bū discutias ᵹ v̄bū cognouerit: ᵹ alia plura sapientia ptātē cognoscendi qđ no.qꝛ ex hꝫ intellect[9] huius .c.quo ad h nec sunt primo ꝯsiderati. ¶ O pp.ad idē de eo qđ no.specu.de rescrip ꝑsentatiōe.§.ratione forme.in fin.v̄. Itē si papa roget. vbi dicit obtentū ꝙ si papa mandat aliquē in monachū recipi dato executore q debētes recipere ad h inducat tali executori:intelligif data cohertio p censuram ecclesiasticā ꝓ hoc: qa alr talis potestas inducēdi foret frustratoria.eo.titu.ex litteris.So.nō puto dictū Spe. veꝫ nec est ptās inducendi frustratoria: sed est cū suo effectu sic ᵹ alr cū mandaf aliqd fieri cū ꝯsilio alicuius dꝫ requiri consiliū ᵹ nō expedit seq.de elec.cū in veteri.de arbi.c. cū olī. cū nec ꝓpterea mandatū est frustratoriū: lꝫ.n.non teneatur mandatarius seq ꝯsiliū:forsasse tñ sequif nec eque bñ iudicasset pro pdictis est ꝯsuetudo antiq̄ romāe curie q̄ solebat ꝓ beneficiandis dare monitorias.deinde preceptorias tertio executorias.de rescrip.mandatū.§.monitio vel inditio non operatur cohertione nisi aliud expmaf. ¶ Duodecimo q̄ro qa hic a cōtrario ꝓbaf delegatū[d] non a pncipe nō posse subdelegare.qd si datus fuit delegatus ab ordinario cū speciali ptāte subdelegandi: glo.in.ca.si in cui in fi.eo.ti. li.vi.dic talē posse delegare. Archi.eo.ti.qñm .ᵹ ff Aluerum vt hic refert Matth.tenēt ꝯriū p.l.a iudice.C.de iudi. de ap.cū cim. Itē qꝛ ius dandi iudicē non pōt in aliuꝫ transferri.ff.de iuris.om.iud.l.iij. Mat.nihil eligit. Sed vt velle respondere ad rōnē nunc factā de.l.iij. dicens ea que sūt meri ipeij posse de iure canonico dlegari.p id qđ no. Inn. eo.ti.uenerabili.in glo.ij. dic ēt ꝙ ꝯmitti ēt psit ea que sunt mixti ipeij.eo.tit.ex lfis.q̄ aūt sunt meri ᵹ q̄ mixti no. Spe. de iuris.om.iud.§.2.ver.ē aūt.ᵹ q̄ possint ꝯmitti ᵹ q̄ nō eo. .§.ver.ad huius aūt. Ego notaui de offi.ordi.qđ sedem. de vtroqꝫ.in.q.aūt Cy.in.l.a iudice.ꝑalle.in additione tꝫ cum glo.pcalle.c.as cū.ᵹ idē Bar.in.l.ᵹ qꝛ.ff.de iuris. om.iu. Et dicit Cy.in.d.l.a iudice ꝙ qñ datur ptās subdelegandi subdelegatus erit potius subdelegatus delegantis qꝫ de legati.ff.lega.ij.l.vnū ex familia.§.si de falcidia.ꝓ hoc est.c.i. de ꝓcura.li.vi.vbi dē ꝙ qñ procurator hꝫ ptātē substituēdi substituit ēt an lit.ꝯtesta.ᵹ substitutus dē a dño ꝯstitutus:sꝫ hoc simile non vē ꝓcedere qꝛ discōparant delegatus ᵹ procurator.d ꝓcu.is q.li.vi.ᵹ qđ ibi no. dic ꝙ non p oia discōparant:sꝫ quo ad qd vt ibi dē i vñ quo ad premissa ꝯparari pñt. Inducif ēt.ff.de arbi.l.non distinguemus.§.quesitum. vbi arbiter nō pōt ꝑcipere vt satisdef alicuius arbitrio nisi super h spāliter sit tradita potestas in ꝯpromisso. Et sic tūc pōt cū specialiter est tradita. Itē iducif rō.qꝛ sic ptās cognoscendi pōt p ordinariū delegari ᵹ per aliū exerceri. Ita potestas delegandi cū sit qd iurisditionale.pōt p alium exerceri. Quidā distingunt an delegatus dando ptātē delegandi dicat ᵹ ex nūc ei cui delegauerit delego: ᵹ tūc teneat delegatio fcā per illū an v̄o similia v̄ba nō sint apposita ᵹ non tꝫ p.l.a iudice: alā rōne a ꝯriū h reprobat Jo.an.in.c.iꝫ cui qꝛ si apponeref talia v̄ba delegaref iudex incertus ꝯ id de rescrip. ad hec. Sꝫ dices sufficere ꝙ erat certus qñ sibi sit ꝯmissio. Nā ēt si v̄ba illa nō apponūtur dicēdo ꝙ subdelegatus intelligif datus a delegante remanet ꝙ delegatio fuit incerta: vñ ꝯsideratis duab[9] regulis .vna est ꝙ solus delegatus a principe subdelegat.alia ꝙ delegatus dꝫ eē certus. Tutior est opi. Archi.ant.n. dicentis ꝙ iste deputatus intelligif datus a delegante ᵹ ꝓcedit rō īcertitudinis:aut qđ n delegato ᵹ ꝓcedit rō.d.l.a iudice.ᵹ.c.cū cām. Itē tenendo opi. Jo.an.facile tolleref dispositio .l.a iudice.ᵹ.c.cum causas: ᵹ eēt parata via p quā delegatus nō a pncipe subdelegare posset:naꝫ p rōnes ad hanc partē factas infert ꝙ qlibet qui pōt p se subdelegare poterit dare dlegādi ptātem lꝫ enim. Jo.an.in.c.si in cui restringit glo.qñ ordinarius delegauit data tali ptāte subdelegandi. Idē tñ dici oporteret in delegato principis subdelegāte in tali forma i ᵹ si dicas ꝙ non tolleref dispositio.l.a iudice: qꝛ qñ delegatus pncipis subdelegat nō in totū a subdelegato appellabif ad subdelegante nō ad papā: co.ti.super qōnū.§.verū ᵹ.§.porro: secundo erit

[a] ¶ Nunqd datus. Add abb. in.c.ꝓposuit.d ꝯcel.preben.

[b] ¶ Nunquid executor. Add glo. ᵹ doc i.c. si.d deci. Inn.i c.nō satis.d offi.archi. Inn.ᵹ doc.in.c.significasti.de offi. deleg. doc.i.c. administratores.xxiij. q.v. doc.in.c.vt offitii.d here.li. vi.doc.in.c.de causis: de offi. deleg.ᵹ i.l. epistole C.de epi. audi.

[c] ¶ Si dicaf executor. Add archi.in.c. q'qꝫ i fin.ij.q.vi. Archi.i.c.si paup. d ꝑbe.lib.vi. Jo.de do i suis ꝯsilijs.q.vi. cōtrariū cōtenēt: vt hic p Cardi.p tex.in .c. cū sim9 de regu.i.c.si in q̄ fe.q dic.vel vo. in.c.cantar:d exces.ꝑla.in.c.i.d test.cogen. i.c. ij.de sponsa. in .c.i.d coniu. le pro so.glo.fin. i.c. cū nostris. de ꝯcel.ꝑben. Domi.in.d.c. si pauper.

[d] ¶ Delegatū Adde Cyn. in .l.a iudice.de iu.Bar.in.l.ᵹ qꝛ.ff.de iuris. om.iu.

secus erit in delegato a deleg. ordinarij in casu pmisso scȝ delegatione ille q habuit ptātē subdelegandi desinit eē delegatus hoc negari possit: qꝛ si ordinarius dare pōt potestatē subdelegandi toti cāim fortius e partē: e tunc cōtinget ꝙ vna e eadē cā pēdebit corā diuersis qđ est absonū ꝑsuppo sito ꝙ vltimus delegatus nō pēdeat ab altero. Ad ꝯria primo ad illud de.l.vnū ex familia.§.si de falcidia. Et similiter ad illđ ꝓcuratore dato cū ptāte substituēdi. Rūdeo ꝙ aliđ est in non iurisditionalibus de qbus illa ꝓcedūt aliud i iurisditionalibus de qbus ꝓcedit.l.a iudice.C.de iudi.aō.n. ꝯuenienter dici pōt ꝙ hñs ptātē delegādi faciat h vt nudus minister delegātis cū hēat iurisditionem. Ad.l.nō distingue mus.§.ꝗsiti.dic eodē mōn: nāꝫ arbiter ꝓprie non hꝫ iurisditionē: sꝫ notionē e eius sententie stat metu pene .ff. de arbi. .l.dič.§.stari: de arbi. p tuas. ad aliud qꝛ ius delegādi est iurisditionis: e sic p alium pōt exerceri: sicē e de cā cognosci. Rūdeo ꝙ ꝓcederet h rō nisi obstaret ꝓhibitio.l.a iudice: vl̕ rō incertitudinis de q̄ premisi. ¶ Decimotertio q̄ro nunqd executor datus in forma de q̄ h teneat ingrere an is p quo mandat sit vite laudabilis ec. e ad h partes citare. Sol. qđ implicat duo. Primū an teneat ingrere. Scđm an citare: vtrunqꝫ tm̄ pmixtim ꝓsequtur glo.ma. quā diuide. Naꝫ ꝑ premissa qōne ponit distinctionē Inno. inter clām sonantē in monitionē e clām ꝯditionalē. scđo limitat h ibi: dič tamē Inn. tertio ibi: dič demū Inno. de cl̄a ꝯditionali ponit aliaꝫ distinctionē: an ledat ius alterius: an nō. Et huic dicto opponit e dupliciter soluit ibi. e si dicas q̄rto ibi dicit demum Inno. ponit quādā limitationē dicti ꝓcedentis: e soluit dubiū incidēs ibi: pōt tm̄ ꝓuisor. qnto ibi secus si dicat. ponit vltimā distinctionē q̄ venit ad limitationē prime. colligēdo aūt mām e ordinādo ad qōnē premissaꝫ. rūdeo cū gl. distinguendo: qñqꝫ eniꝫ cl̄a est expīte vt cl̄a si ita est. Aliqñ cognitionis vt cl̄a si tibi ꝯstiterit: de prima dic ꝙ aut q̄ritur an teneat ꝓcessus partibus nō citatis: e dic ꝙ sic vt h in gl. in q̄rta particula. s. assignata. Et ē rō ea quā pōit gl. pro h qđ dixi in tertio notabili inducendo dictū Inn. de transla. lꝫ. aut querit nunqd teneat p se cognoscere: ita ꝙ si nō cognoscit non teneat ꝓuisio: e adhuc dic ꝙ nō tenet vt in eadeꝫ q̄rta particula glo. e aō ꝓcedit q̄ ad h distinctio tertie particule supra assignate. Aut de tertio querit an si cl̄a nō est vera ꝓuisio viciet. Et in h dicit gl. in q̄rta particula ibi: tm̄ si monitio ꝙ cassat vel cassa nūciat declara. aut. n. cl̄a sonabat i monitionē: aut ꝯditionē. ponc exemplū vt in prima particula glo. si in monitioneꝫ tenet ꝓuisio: sꝫ cassabit vt si mandabat si erat idoneus: sꝫ tenuerit collatio scā non idoneo tm̄ reuocabitur: qꝛ aon idoneus: sꝫ interim hꝫ titulū: e ibi h procedit qđ dicit glo. ꝙ ꝓuisio cassat. Si aūt sonat i ꝯditiōeꝫ tūc qꝛ ꝯditio dedit formā mandato ꝓuisio est nulla vt si mādabatur ꝓuideri si de tali loco erat oriundus e sic aliunde: e in h procedit qđ dicit glo. ꝙ ꝓuisio cassa nunciat. Si vero cl̄a est cognitiōis: vt cl̄a si tibi ꝯstiterit: dic vt in glo. in vlti. particula supra assignata cuius effect^9 est ꝙ aut agebat de preiudicio alterius e executor tenet ingrere partibus citatis: alr̄ ꝓuisio nō valebit: aut nō ledebat ius alterius e tꝫ ꝓuisio non premissa cognitiōe: p h qꝛ ex quo de nullius ꝑiudicio agitur nō oportuit aliquē citari. ff. de bo. pos.l.ij.§. penul. e qđ ibi no.gl. e Bar. plenius: rō qꝛ etiā si veniret nō audiret cū sua non intersit. ij.q.vi. nō solet. de ele. cū iter. R. Et in eo qđ glo. in fi. dicit p hunc finē patere solonē qōnis premisse. dič Lap. ꝙ gl. h vult qđ si cl̄a sonat in ꝯditiōeꝫ sicut illa si tibi ꝯstiterit ec. e alteri preiudicet cū i h casu sit iudex vel ingsitor hꝫ cāe cognitionē premittere: e p ꝯñs partes vocare. Sꝫ vo alteri nō ꝑiudicet tūc aon sit necesse ptes vocare. Ipse aūt Lap. in h vltimo mēbro distinctiōis ō cl̄a cognitionis distinguit. Aa mandet p clām de q̄ in tex. Si reperieris ec. an p clām. Si tibi ꝯstiterit. ꝑ casu de necessitate nō tenet cognoscere. ad qđ nihil allegat. Et ꝯ ipm̄ est casus. J. de ꝓcesf. ꝑben. cle. i. in prin. vbi p v̄bū si repertus fuerit fit ꝯditio q̄ necessario dꝫ purificari: an ꝓuisionem. scđo casu dicit Lap. ꝙ tunc bene tenet ingrere e de cā cognoscere: ꝙ.

hoc īducit significationē v̄boꝝ: naꝫ reperire est scire de re ꝑdita vbi sit ꝯstare aūt. i. certū e apertū esse. Sꝫ primum pōt esse sine cause cognitiōe scđm nō nisi partibus vocatis certum e claꝝ e fiat: e h nisi ꝯditio foret notoria quo casu necessaria non est examinatio nisi ad cautelā: vt dicit Pau. in cle.i. in prin. de ꝓcesf. prebē. vbi dixi in.ij.q. p h de ap. constitutus.ij. dic melius ꝙ inter reperire e ꝯstare q̄ ad h non est dīa: qꝛ hoc sonat reperire. i. īquirere e p ingsitionē ad taleꝫ notitiā ꝯuenire: e sic ēt h casu necessario ingrit. bñ fateor ꝙ qñ notorie ꝯstat superflua est ingsitio. Et vltra ꝑdicta dic ꝙ ēt in cl̄a cognitionis ēt ꝯcernēte preiudiciū alterius obseruatur vt executor inuestiget ptibus nō citatis: p hoc qꝛ qñ intendit mandās vt ordie iudiciario ꝓcedat solet adijcere vocatis vocandis: e tūc necessario est iudex. de iudi. exhibita: e qđ ibi dixi: alr̄ si h non adijcit in talibus executionibus vt in collationibus beneficioꝝ: vl̕ potius ꝙ cl̄a cognitiōis referat ad inuestigationē quā facere dꝫ executor ad instructionē sui: nā ipse delegatus nō teneret partes citare. Eadē ergo sit ꝯditio executoris. de rescrip. super litteris i fi. Sed bene veꝝ est ꝙ si non pmitteret cognitionē q̄ ad sui instructionē aō teneret ꝓuisio: vt dixi. s. e. q. seruata tm̄ distinctiōe premissa. de hac materia plene posui i. d. c. fi. de ꝓsum. e no. Pau. de ꝓcesf. preben. cle. vna in ꝑn. vbi dixi in.ij.q. Et ꝓcedunt predicta in aiā spāli de executoribus sup collatiōe bñficioꝝ. ꝑñt tm̄ trahi ēt ad alias ꝯmissiones. In illis tm̄ oporteret q̄ ad aliq̄ aliter dici sm̄ ea q̄ no. ō offi. dele. prudentiā de quo ponit Bal. C. de legi. l. nō dubiū: e circa ꝑdicta no. singulariter glo. istā: in q̄rta particula in v. pōt tm̄ prouisio. Ex q̄ habes ꝙ executor ad ꝓuidendā est astrictus: e sic pōt si vult indistincte partes iudicis assumere. ¶ Decimoq̄rto quero nunqd nudū ministeriū[a] ꝯmissuꝫ sub noie dignitatis transeat ad successorē. glo. pe. remittit ad. c. si. eo. ti. e dic vt ibi ꝯclusi ꝙ ēt nudū ministeriū pōt transire ad successorem q̄uis. n. videat eligi industria p id qđ dixi. s. q. vij. tamē alia rō obstat ex q̄ sub nomine dignitatis ꝯmissaꝫ est: vñ stat dispositio. c. qm̄ abbas. e. ti. nisi specialiter appeat ꝙ electa sit idustria ꝑsone: ita ꝙ euidēter h colligat ex forma ꝯmissiōis.

¶ De officio iudicis ordinarij Rub.

T clericorum.

Sūma vel glo. in cui^9 fine dic ꝙ h vult ꝙ iura innouata sine penaꝝ adiectione raro ꝓficiūt. ¶ No. ꝙ nomine clericorum[b] veniunt oēs clerici etiaꝫ in sacris ꝯstituti. xi. q. i. de ꝑsona. in fi. sm̄ Lau. e Gen. q reddit rōnē: qꝛ oēs sunt clerici. d. c. e in corpore. de san. epi. §. presbytero. colla. ix. C. de epi. e cle. auč. presbyteros. Et colligit h ex v. clicoꝝ. Et intelligit Abat. ēt exemptoꝝ si delinquāt ex̄ locū exēptū. de ꝑuile. c. i. lib. vi. ¶ Scđo no. ꝙ audacia[c] reprobat e accipit h in malū. gl. ij. allegat cōcor. paul. allegat ō pe. di. i. quāobrē. C vñ vi. l. si quis in tantā fauoris audaciā. C. de sepul. vio. l. p gīt. qui fi. sint legi. per venerabilē: e dicunt audaces sm̄ h hi q faciunt cōtra ius. C. de iudi. l. nulli circa ꝑn. de ꝑben. cū q li. vi. qñqꝫ sumitur[d] in bonū. vt in. c. audacter. allegato in glo. e. C. de iudi. l. rē non aouā. in fi. ¶ Tertio no. ꝙ nomine ꝑuilegij cl̄icalis intelligit de duplici. s. imunitatis persone e fori. qđ dic vt in glo. iij. quam cōiuncto tex. no. ad h singularissime: e vtrunqꝫ istoꝝ ꝑuilegioꝝ examinaui. de sen. excō. ꝑpēdim^9 in repetitione in septimo ꝯrio. Et vltra iura allegata i glo. Pau. tā de priuilegio fori ꝙ imunitatis. allegat. ō vi. e ho. cle. c. fi. de priui. ex parte. iij. de sen. excō. ꝯtingit. ij. ad idem est. c. si iudex laicus: de sen. excō. li. vi. Gen. aūt dič ꝑuilegiū cl̄icale in mixtis ꝯsistere: e colligit. C. ō epi. e cle. l. ij. e auč. statuimus. ō cle. ꝯiu. c. i. de censi. q̄cūqꝫ li. vi. quoꝝ quedā enumerat Abat. Cōsistit in h vt aon vexent in ꝑsonis e reb^9. J. de vi. e ho. cle. cle. i. d. l. ij. e ō imum. eccle. p totū. Et si quis laicus vel ciuitas aufert ab eccl̄ia pedagia vel guidagia vl̕ collectas punit pena[e] de q̄ in imu. eccle. nō minus. e. c. aduersus. e J. de imu. eccle. cle. i. dič aūt Stepha. ꝙ ꝑtextu priuilegij nō debēt clericis crescere auctoritas delinquēdi: ratus

a ¶ Nunqd nudū ministeriū. Add abba. i. c. qm̄. abb. ō offi. deleg. Et ibi p barba. e p eundē barb. in. c. fi. de offi. deleg. in. §. ceterū.

b ¶ Noie clicoꝝ. Add gl. e doc. in. c. ij. de coha. cl. e mu lie. glo. i. c. fi. ō ꝑben. doc. i rubri. de vi. e ho. cleri. doc. in. c. duo sunt. xij. q. in. c. litteras. ō fi. presby.

c ¶ Q ō audacia. Add. c. cuꝫ q de ꝑben. lib. vi. in. l. iij. C. de summa trini.

d ¶ Qñ sumit in bonū. Adde A. galius in. §. videndū. ff. de libe. e posthu.

e ¶ Punit pena de q̄. Adde Bertachinum in tractatu de gabellis: e diffuse p archiepm̄ florentinuꝫ in. iij. parte sue sūme. ti. xij. c. iij. in. i. col.

enim oēm honorē excludit.C.vbi sena.vel.cla.l.i.vbi d cri. agi opor.aūt.q in pūinciamnec dz pūitti vt delinquētes vtā tur priuilegijs.i auc.de manda.pn.§.nō permittas: p h fm Lau.qs priuilegiū meret amittere q pmissa sibi abutit pote.xi.q.iij.priuilegiū.ad h de deci.suggestum. ¶ Quarto no. q dz auferri spes ipunitatis.qd dic vt in glo.in vbo superare:pro h.lxxxiij.di.error.i auc.de man.pn.§.non pmittas. de imu.eccle.c.fi.de vi.et ho.clericoꝝ.c.fi.xxxiij.q.iiij.est in iustamā fm Abat.si ea q vsurpant obmittim' vtā excessus alijs aperimus.xciij.di.pnenit: et plati negligētes correctionē permittere vident subditis ipunitatem.I.de cele.mis.c.i. ¶ Quinto no.q platus maxime curare dz ad castigandum enormia[a] delicta.concor.de penis.qd in dubijs.Et h argu. it Pan.p opi.q hz q sola enormia inducant irregularitatem et sunt ista: homicidiū:sacrilegium: adulteriū:fflm testimoniū et similia.l.di.si eps.lxxxi.di.apostolus.vbi di q crimen est graue cū ē accusatione et dānatiōe dignissimū:et qd sit pecm et qd sit dlictū.no.d peni.di.i.pecm.d reg.iu.pecm. lib.vi.et qd sit leuis culpa.no.lxviij.di.c.i.et dic Laud.q si clicus non pulsando:sz inferendo iniuriā enormie: seu sēua frequēter psueuit cōmittere seditiones et guerrā publice pmittēdo priuilegiū canonis si qs suadente pdit.de sen.excō muni.ppēdimus:secus si vt iudex vel executor seu aliter iuste tn interfuit suspēdio vel morti aliquoꝝ qa h nō inuenitur iure cautū:et sic standū regule.d.c.si qs suadēte.p h.I.dico. in.i.q.et qd dixi.in.d.c.ppendimus. ¶ Sexto no.puidendū ne diffamet eccla. Et expone vbum diffametur:vt in gl.h vbo.et idē pan.et qd dz vitari.xij.q.i.nolo.d vsurpati.idē Gen.qr crudelis est negligens famā suā.et qd dicit de ecclis nole eccle.intelligit Laud.collationē.de cō.di.i. ecclis. Corda eni infirmoꝝ ex mala fama clicoꝝ peutiūtur et ministerium eccle vituperat.ij.q.iiij.presbyter si a plebe. ¶ Septimo no.obuiādū scādalo: vt in gl.qbus et hz pan. pter scandalū pnat qnqz iur suo fine culpa.d cle.q.tua.Exponit aūt Lau.scādalū.i.dictū vel fcm minus rectū prebēs occasionē ruine dcm a scādalo grece qd ē offensio ruina vl passio pedis.arg.de renun.nisi.§.p graui.pro h fm Abat. de reg.iur.q scādalizauerit.i.offenderit vel ruinā fecerit qd non est faciendū.xi.q.iij.iter vba.d psc.di.ij.c.i.et est scādalū vitandū.d.c.q scandaliza.vocat aūt fm Lau.tex.h scādala grauia:qr quod agit a clericis facile trahit ab alijs i exēplū.de voto.magne.Et qd sit scandalū.dici p Hosti.i summa.de renun.§.penul.v.est aūt scandalū. ¶ Octauo no.q ad epm pertinet correctio clericoꝝ sue dioce.de iure cōmuni qd dic vt in gl.i vbo eps.qd dicit Lau.dūz cū delinquūt in territorio:qa de talibus dz purgare puinciā suā nec distigūt lex vndecūqz sint.ff.de offi.presi.l.psens: et l.pgruit:et.ff. e.c.i.et qd ibi no. ¶ Nono no.ex vbo districte iniungimus q hoc.c.ptinet pceptū. Ideo dic Lau.negligentē sup hoc peccare mortaliter.iij.dist.deniqz in fi.d offi.custo.c.i.p h.ff.de eta.et quali.cle.i.et qd ibi dixi.in.viij.q.Itē qa delictū subditoꝝ requirit d manib' plati.Leo.irrefragabili.d regula.c.fi.de sta.mo.cū ad monasteriū in fi.de accu.qliter.ij.§. fi. ¶ Decimo no.q prelati debēt eē vigilantes qa talibus iura subueniūt.de prescrip.vigilāti.et merito fm Panl.qr vt dic beatus Bernardus nō dormitat nec dormit q impugnat israel.nec cessat circuire querēs quem deuoret.iij.q.i. nulli.Itē debēt eē diligentes de offi.custo.c.i. ¶ Undecimo no.ibi officij debitū exequant.q offim epoꝝ est vt corrigat subditos.Et vt dic Pan.q hec pfit vel inqrendo si pcedit infamia vel visitando sine infamia:vt no. Spec.de inqsitione.§.qn aūt v.iz et ibi in prin.no.xiiij.casus in qbus fm leges iqritur.et dicit Gen.q talis cohertio maloꝝ dicitur legū ministeriū.xxiij.q.v.homicidas:qr nec maius sacrificiū pōt offerri deo:qz si mali cōpescant.xxiij.q.v.quali.gladius.n.est institutus ad vindictā malefactoꝝ.pma Pe.ij. de ma.et obe.solite.xxxiij.q.iij.quesitū.p hoc.C.ad.l.iul.d adult.cū vir.et.l.qmis.Si eni foret illicitū dns nō pmisisset sed phibuisset.xviij.q.i.sic eni vltra mediū. ¶ Duodecimo no.puidendo delictis:vt ceteri metu pene abstineant qd dic

a ¶ Enormia delicta. Adde Bar. in.l.non solum.ff.de in iur.voc.in.l.lemia.ff.de accu.

b ¶ Qd eps est ordi. Adde l.c. ordinarij:d of. ordi.li.vi.mt.de hut.l.c.psultatiōib' l.l.no. de iure patro.

c ¶ Quis exemit. Adde ab.l ac.ppoint de ecces.preben.in fi.iij.col.p. q hoc infert doc.in.c.eccla sancte marie d cōst.Lar.alex.in.c.in istis i fi. cōment.di.iiij.

vt in gl.pe.Et dicit Lau.q ad h ipont pena publice vt alij terreant.xvi.q.i.mulieris d penis.c.i.et.c.quesitū in fi.xlv.di. disciplina.pro h inducit Gen.C.ad.l.iul.repetū.l.i.ff.d pe.l.capitulū.§.famosus.ff.de iusti.et iur.l.i.v.vñ gl. Oderūt peccare boni virtutis amore.Oderunt peccare mali formidine pene:de q eo.ti.irrefragabili.in gl.vlt.et d prebē.cuz q lib.vi. ¶ Decimotertio no.clicos arcēdos ab insolētijs. qd expone vt in glo.et idē facit Lau.et Paul.ad h de cessi. quiqz lib.vi.I.de sta.reg.cle.attēdentes. ¶ Decimoquarto no.q pena vnius est exēplū alijs vt abstineat.pro h fm Pan.de coha.cle.clicos.de exces.pla.c.i.de sta.regula.ea que.ij.q.viij.qpropter. ¶ Op.q nō tm ad epos sz etiaz ad inferiores spectat correctio clicoꝝ.co.ti.irrefragabili.§.excessus.de fo.cōpe.cū pstingat in vbo epis.soluit q tex.h pcedit de iure cōi.pria de speciali.Pan.aūt dic q iferiores non pnt nisi ex priuilegio q ad depositionē vel ppetuam suspensionē.p id qd no.xvi.q.ij.c.i.vl q velle q quo ad alias penas secus sit ¶ Scdo op.ad h.ix.q.iij.c.i.et.c.nullus.ij. q.i.nemo.de offi.ordi.cū ab ecclesiaꝝ.Soln.h potius repugnat tex.qz pcedenti dicto.soluit aūt Pan.q eps[b] ordinarius i oibus et super oēs post papā tn si sub epo sunt alij ordinarij vt esse pōt:vt in prijs poterit ad eos spectare.de h dixi in.d.c.cū ab ecclesiaꝝ.Abat.arguit ex hac lra q inferiores prelati nō habeāt cohertionē:ar.de v.archidiacon' v.q.iij.c.ij.de eta.et qli.cle.i.In priū inducit de sen.excom. Romana.et.c.venerabilis.li.vi.xxv.di.c.i.v.archidiacon'. vbi de h.de offi.archi.ad hec.Et.d.c.cū ab ecclesiaꝝ: vbi d h in glo.nam et plebanus q est minor archidiacono pōt excōmunicare.d.c.cū ab ecclesiaꝝ:et oēs prelati q ab vniuersitate eligunt hnt iurisditionē.in auc.de dfen.ciui.§.nos igit.col. iij.Archidiaconus autez ab vniuersitate eligit.xciij.di.legimus.de q no.Hos.in summa de sen.excō.§.pnt excōmunicare.qd vltimū vr ipertinēs:sed vult Abat.dicere q cū plebanus habeāt iurisditionē excōmunicādi fortius archidiacon' q ab vniuersitate eligit q dat iurisditionē.d.c.cū ab ecclesiaꝝ:vbi de h refert tn Abat.opi.Inno.notatā in.c.ad h prealle.tenentis q archidiaconus de excessib' subditorum exigentibus depositionē suspēsionē vel diuturnā multā nō cognosci:nā et eps sine capitulo h non pōt.Itē fm Inno. sibi accusatiōes criminales clericoꝝ ēt in minoribus non audit archidiaconus:sed eps.xv.q.vij.felix.et.c.si aūt.et.c.episcopus.Leo.c.i.Itē oia in qbus exigit dispensatio et q non: hz eps facere sine psensu capituli: et vbi specialis auctoritas epi requirit nō potest archidiaconus nisi de psuetudine: p hoc qd no.Spec.de accu.§.i.et.§.qrto loco.v.sed nūquid. dic vt dixi in.d.c.ad h.et.d.c.cū ab ecclesiarū. ¶ Tertio op. q non debuerit pcise iniungi epis vt corrigāt:naz quādoqz corrigere nō pnt cū effectu pp resistētiam corrigendorum. Sol.dicit Pan.q tenent quātū in eis est qd si faciūt mundi sūt a peccatis subditoꝝ.xliiij.di.ephesijs: qa solus dei est viā hominis dirigere.xlvij.dist.§.necesse. ¶ Quero circa id qd dic h de priuilegio clericali et.h.in.iiij.notabili.exposui de priuilegio fori.i.exēptionis clericoꝝ a laicis quis exemit[c] clericos d iurisditiōe iperatoris cū pri' subessent stati cū ex vtero matris exierūt.C.de sum.tri.l.i.Soln.Lau.refert q plura q no.de ma.et obe.si qs.de qibi dixi.de sen.excō.perpēdimus.in.vij.prio.Sz vt formaliter pstāt verba Lau.dicit ipse q summus iperator.s.deus et rō naturalis clericos exemit.xcvi.dist.cū ad vez.et.c.duo sunt:et.c.imperator.Et ēt inferior iperatore:vt i auc.vt cle.apud ppri.epis. et de san.epis.p totū.colla.ix.et h approbante papa q ēt sine psensu iperatoris p suas pstitutiones h facere potuit cū clici sint tres spirituales et ex toto corpus et animā dederint i seruitiū et sortē xpi.xi.q.i.c.iij.x.di.imperiū.et.c.suscipitis. Ex hoc infert q de priuilegio clericali iudicandū est fm canones tm cū illius sit interpretari cuius ē pdē.de sen excō. inter alia:et sic nec eligi pncipis nec statutis:seu psuetudinibus laicoꝝ est in aliq standū super h:sz solis canonibus pape vel epoꝝ in his in qbus papa non statuit priuz. ¶ Op. ad predicta.de notatis p Inno.de sen.excō.vt fame:vbi dic

q creditor

ꝙ creditor pōt capere clericū de cuius fuga timet absqʒ pena excōmunicationis. p h. ff. que in frau. cre. l. ait pretor. §. si debitorē. de furtis. l. respiciēdum. §. furti. ¶ Op. ad idē; de notatis p glo. de iudi. cū non ab hoīe ꝙ dicit ꝙ p. xx. bonas pōt detineri clericus inuētus in aliquo facinore ad conueniendū testes ne sit locus inficiatiōi. in auc. vt liceat ma. et auie. §. is quoqʒ. colla. vij. ¶ Op. ad idē de no. p Inn. ō fo. cōpe. vex. vbi dicit dñm feudi laicū posse clericū pp crimen expellere de feudo. Solu. ad h tria ɔ̄ria dic̄ Laud. standum regule ꝙ bʒ ꝙ nullus citra penā excōicationis pōt i clericus manus inijcere. xvij. q. iiij. si qs suadēte. cui standū est nisi p aliū canonē similis auctoritatis sit reuocatū. ar. xviij. di. §. i. Ex his vr̄ velle ꝙ dicta Inn. et glo. predicta nō sint vera p quo inducit notata p Host. in. d. c. vt fame. Genȝ. idē tenet Bert. dic̄ ɔ̄riū: qꝛ excōicatio nō fert̄ sine mortali. xi. q. iij. nemo. Sed nō peccat q iuris auctoritate fac̄ aliqd. xxiij. q. iiij. qui peccat. C. de adul. l. gracchus. ff. de acq. pos. l. iuste. Itē; als daret̄ mā auferēdi iura aliena et violentiā inferēdi ɔ̄ mētē huius cle. Ad ɔ̄ria rñde. ꝙ in casibus supius dictis in cōtrarijs ex mēte iuriū satis est expssuȝ. p hoc de sen. excō. clericos. li. vi. et qꝺ no. de sen. excō. nuper. petit tñ Ber. decl'ationē super h. Ego aūt inhereo dictis Inno. et glo. nam de mēte. c. si qs suadente cū gñaliter loquat̄ non pōt iferri ɔ̄io latio aliaꝝ dispositionū factaꝝ in spē. ff. ō pe. l. sanctio legū regula generi. h. vi. Sed in spē scriptū est id qꝺ dicit Inn. de foro ɔ̄pe. vex. et qꝺ dicūt iura signata p ɔ̄rijs nec pōt dici iniectio manuū iniuriosa. qꝺ regrit. d. c. si qs suadēte. Itē specialiter ad dictū Inn i. c. vex. dico ꝙ nō dic̄ vt dic̄ Lau. Sed ꝙ cū clericus vasallus fuerit dānatus a iudice ecclesiastico de crimine pp ꝙ venit puniēdus feudo pōt dñs feudi ēt laicus auferre p velle suo: in quo nō intelligo ꝙ eyciat ō facto ɔ̄dicentē inyciēdo in eū manus nisi spālem licentiam iudicis ecclesiastici haberet ꝗ casu posset p. c. vt famc. ō sen. excō. Itē ad dictū Inn. in. d. c. vt famc. dic ꝙ nō dicit vt refert Lau. sed solū dic̄ ꝙ cl'icū suspectū de fuga pñt capere plati ēt q als nō habent iurisdictionē vel locū et pñtare iudici. qꝺ venit ad id qꝺ dicit glo. palle. c. cū non ab hoīe. ꝗ ēt non dicit vt eā refert Lau. tñ puto vex ꝙ creditor possit capere debitorē fugiētē ēt clericū p. d. §. si debitorē. qꝺ plenius dixi in. d. c. cū ab homine. ¶ Scd̄o quero in eo qꝺ dic̄ hic de enormibus: nunquid simplex fornicatio [a] clerici sufficiat vt possit deponi: vr̄ qꝺ sic p. c. apostolus. lxxxi. di. xxi. q. iiij. meretrices. xxvij. q. i. vt lex. So. Bar. brix. lxxxi. di. maximian⁹ dicit qꝺ nō. cū pauci sine illo crimine inueniant̄. l. di. qꝛ tua. Idē glo. et Lau. ij. q. vij. lator. et Gos. de vit. et ho. cle. vt cl'icoꝝ. ad h. xxxiiij. di. fraternitatis. lxxxij. di. psbyter. i. q. vij. si quis omnē. Pau. dic̄ h posse eē veram qñ cōmittit̄ simplex fornicatio: sed nō pōt esse simplex in cōstituto in sacris. dic ꝙ de rigore iuris ɔ̄cedit ꝙ oȝ depōi p. c. maximian⁹ i sed de misericordia nō deponit̄ si penitet per. c. fraternitatis. tñ a bñficio remouent̄ cl'ici ɔ̄cubinarij p ɔ̄stitutiōes synodales i plu ribus locis. ¶ Tertio q̄ro qꝛ gñaliter dic̄ ad epos spectare [b] correctionē clericoꝝ. nunqd ēt exēptoꝝ delinquētiū in suo territorio: et presupposito ꝙ sint exēpti ɔ̄. c. i. de priui. li. vi. i. ꝙ rōne delicti nō sortiant̄ forū. Laud. dic ꝙ multi in h multa scripserūt maxime Host. in summa de priule. §. fin. et Jo. mo. de priui. epoꝝ li. vi. de ꝗ etiā no. de pui. tuarū. Tñ qꝛ sm Lau. duo sunt hodie genera clericoꝝ q q̄plurimum scandalizāt eccl'iaȝ. s. abusores l'raꝝ sedis apostolice: puta iudices executores et ipetrantes. Itē exēpti et potissime religiosi mēdicantes et nō mēdicantes i iō querit an in aliquez de pdictis si notorie delinquūt possint ordinarij aiaduertere. Vñ pone ꝙ delegatus citat expsse ɔ̄ tutorem. c. statutū. de rescrip. lib. vi. de ꝗ certū est ordinario. qꝺ nullū est qꝺ facit vel pone ꝙ fratres predicatores vel minores grauāt notorie parrochiales eccl'ias in retinendo portionē eis debitā: iuxta cle. dudū. de sepul. nunqd poterūt epi ɔ̄ tales procedere: vr̄ ꝙ nō. ō. de of. deleg. si qñ: et. c. pastoralis. de offi. lega. studuisti. de iudi. cū venissent. Cōtrariū tenet. Lau. dicens ꝙ epus pōt ex officio declare talia nō posse vel debere

fieri: et h palā intimare: tā suis subditis q̄ alijs: et p ɔ̄sequēs saltē indirecte ō litteris papalibus de ptāte et gra p eas data tā de iudicibus q̄ de exemplis iudicare qꝺ pbat qa iura essent frustra nisi essent tuentes: et tales ordinarij in suis diocesibus. de sentē. excō. nuper. xviij. di. p totū. Et pōt epus declarare qꝺ dcm̄ est: qꝛ iura dicūt ꝙ vbicunqʒ ɔ̄tēdit: an aliquid fieri debeat vel possit de iure pōt administrator iuriuȝ hoc declarare. de ɔ̄sue. cū inter. vbi dicit Inno. qꝺ ex ꝗ consuetudo mala est notoria ad officiū pape: et sic ēt cuiuslibet ordinarij spectat eā extirpare: pro hiqa crimina vndecunqʒ claruerint et c. xxiiij. q. iij. ecce. ō his ꝗ fiunt a prela. quanto. de fi. presby. qñ. vbi dr̄ idē esse ēt si scelus non sit notoriū dūmodo possit eē notoriū. pro h qꝺ no. Inno. de offi. vica. c. i. vbi dicit ꝙ si aliqs exponit corā superiore aliquā ineptitudinem notoriā vt forte in libello vel al'r vel ēt aliquā icōpassibilitatē que nō pōt tolerari de iure: vt si detinēs aliquā eccle sine petit aliā dȝ superior ex officio suo talia extirpare et rumpere. ff. si mensor. fal. mo. dir. l. i. maxime si in pricipio cause cognouerit ineptitudinē libelli: qa tūc dȝ lacerare libellū. ff. de asess. l. i. de iudi. examinata. vbi ō h p Inn. et ibi dixi: pōt ꝗ diocesanus dicere l'ras papales obstare vel nō. ar. de fi. instru. accepimus: nō. n. dȝ pmittere nocentes priulegijs aliquibus vti in auc̄. de mā. pn̄. §. nō permittas col. iij. Itē non dȝ permittere pses pruītie delegatos a principe aliter vti sua ptāte q̄ in suis l'ris ɔ̄tineat̄. Et si formam eaꝝ excedāt pōt in eos aiaduertere. i aucē. vt iudi. sine quoquo suffra. §. volumus. xcvij. di. nobilissimus. C. de ac. emp. l. generaliter. de of. de le. cū in iure. de rescrip. cū ɔ̄tingat. Itē obl'o que de iure cōmuni et naturali est de subditis ad epm. remaneat ēt in priuilegijs: ergo que de iure naturali sunt nō pñt oīno tolli. insti. de legi. agn. tute. in fi. sicut ēt remanet illegitimitas in illegitimis legitimatis in sui natura. de fi. presby. c. i. et ij. lib. vi. Sȝ tollitur ꝗ ad qd fit vt ibi. pro h qa priuilegiū eximēs a iurisditione ordinarij eximit soluȝ in eo qꝺ exprimit nō vltra de ɔ̄san. qꝺ dilectio. de deci. ad audiētiā: sȝ papa nō priuilegiat in delictis: g̃ remanet sub ordinario. Cōcludit ꝙ i his ꝗ sūt iuris regulariter iudex supplet ex offō p superius dicta. et ō offi. ordi. p totū. Itē etiā in his que sunt facti si tangunt iura eccl'iarum: puta electionū alienationū vel similiū. de postu. prela. bone. i. de electi. nosti. ō cle. cōiu. diuersis. In alijs aūt que sunt publici iudicij vel iuris et vtilitatis multū exuberat iudicis officiū. i. dist. ius publicū. et qꝺ no. Host. i. d. c. i. ō offi. vica. Itē ēt si scelus est notoriū. vt iudici. C. de tēp. ap. l. ij. §. vl. no. glo. ij. q. i. qñ autē: idē etiā si sit adeo notoriū qꝺ non possit non eē notoriū in alijs nō supplet regulariter de scō. de quo in. d. c. bone. et inclitus. xxviij. di. priusqʒ. hec opi. habeat equitatē summā qñ superior taliū exēptoꝝ monitus p ordinariū nō corrigit. Sed antequā moneat nullatenus ɔ̄cedit: cū debebāt ɔ̄fundi iurisditiōes. Itē et post monitionem de iuris rigore non procedit dicta opinio cū oporteat stari verbis priuilegij: si ergo exprimit ꝙ ēt rōne delicti in territorio ordinarij cōmisit nō possit ordinarius cognoscere. op⁹ est vt cōqueratur pape q ɔ̄uideat cū stari oporteat priuilegio. de priui. porrot et. c. reperimus: vñ glo. dudū preallē. §. vex. ver. vltra portionē. in vbo coherceri. dicit ꝙ pp exemptiones clerus nō pōt sup quarta ɔ̄seq iusticiā: et sic sentit ɔ̄tra. Lau. et ob h impetrant epi et clerus ɔ̄seruatores hñtes iurisditionē sup tales. p Lau. facit qꝛ priuilegiū meret̄ amittere et c̄. de deci. suggestū. Sȝ rñdeo ꝙ iudiciū nō penitet ordinarijs i in h tñ pmo qꝺ in defectu iusticie seruanda foret opi. Lau. finge enī officialē et periculosum eē accessuȝ ad papā: vt de facto fuit non est multū. Et finge ꝙ tales exempti opprimūt clerū in denegādo quartā vel qd simile: tūc eniȝ dȝ licere cuilibet dicere sibi ius auctoritate ɔ̄pria p qꝺ no. Inno. de resti. spo. olim. i. Est et alius modus vt epi subtrahant sibi subsidia reuocādo casus epales quos aliquib⁹ cōcedūt in penitētia. Itē pcipiēdo populis: vt non accedāt ad eos donec desiterint et sic indirecte cohercent̄. ar. ō de ci. de terris. ō vsur. post miserabilē. ¶ Quarto q̄ro i eo qꝺ hec mandant̄ epm vt corrigāt excessus subditoꝝ qñ possit

a ¶ Qꝺ creditor pōt capere cl'icum. Adde Inn. in. c. olim de resti. spolia.

b ¶ Nunquid simplex fornicatio. Addꝺ gl. fin. in. d. c. maximianus h allega. glo. i. c. lator. ij. q. vij. q̄s alleg. singl'. Jo. an. ɔ̄ Imo. i. c. vt clericoꝝ mores ō vi. et ho. cle. sȝ vltra Jo. de Imo. vide aliā gl. i. c. pbyter. vi. lxxxij. ꝙ ant. ō but. et abba. in. c. at si clerici. de iudi. abba. i. d. c. vt clericoꝝ ꝙ nullū: abba. i. c. sicut et i. c. finalt de coha. cle. et diffuse in ista materia per anto. corseti in suis notabilibus in verbo fornica

c ¶ Ad episcopos spectare. Addꝺ. c. pcnit. lxxxvij. di. et in. c. ij. c. discipli na. c. eis q. et i. c. sunt nanqʒ xlv. di.

superior pcedere inquirendo de criminibus clericoꝝ. Lau.
distinguit: qꝛ aut queris de papa: aut de alio: p casu dic ꝙ i-
distincte quandocūqꝫ ꝛ qualitercunqꝫ ꝛ quotienscunqꝫ sibi
videt maxime vbi inqrit de iuribus ecclesiaꝝ. de testi. cū oliz.
vt eccle. benefi. c. vno in prin. ꝛ ibi p Host. vel sup peccato
de iud. nouit. Si de alio: aut vult inqrere de specialiter tāgē
tibus partē: aut de alijs. p casu nō pōt qꝛ actionib' cōpetē
tibus vtēdum est. de lib. oble. p totū. nisi ob fraudē rei sit ac
tori ipositū silentiū maxime si sit casus in q̄ peccatū notorie
cōmittit: sicut in retētione vsuraꝝ vel ipedimēto executiōis
testamēti: qꝛ talia spectant ad ecclesiā maxime si actor iura
uit non agere. Sic intelligit de iureiur. ad nostrā. ij. sꝫ Lau.
Sed dic ꝙ isti casus nō pprie excipiunt: qꝛ non fit inqsitio
ad cōmodū partis: sed ad interesse publicū vt dic Inn. i. d.
c. ad nostrā si de alijs: aut voluit inqrere de iure tāgēte pn-
cipē: ꝛ h possent. C. de bo. vacan. l. i. ꝛ vlt. li. x. aut volunt tē
dere ad puniēda crimina ꝛ iponendā penā. in quo fauetur
rei publice. Et aut loqmur in delegato pape aut in ordina-
rio: p casu oportet ꝙ p sibi ꝯstet de infamia vel de tā graui
scandalo ꝙ generet infamiā: de accu. q̄liter. i. ꝛ h nisi a pa-
pa reciperet mandatū qd statiꝫ possit sup veritate criminuꝫ
pcedere vt qꝛ pape ꝯstitit de infamia. de accu. cuꝫ oportet
vel his ꝯ quē reqritur denunciauit pcessit sup infamia. de ac
cu. c. i. ꝛ. ij. lib. vi. Si de ordinario dic Inn. de accu. qualr.
ij. ꝙ siue a pluribus siue ab vno tm̄ infamia vel potius scan
dali contra aliquē oriat potest pcedere ordinarius ad inq
sitionē. ar. ij. q. v. mandasti qd pbat: qꝛ epūs potest idicere
purgationē respectu soli si sibi. q. v. omnibus in fi. de q̄ ibi
glo. ergo pōt inqrere ꝯtra suspectū. pro h qd no. de iureiu.
ad nostrā. i. nā multū exuberat officiū ordiarij circa puniē-
da crimina: vt hic. In delegatis aūt put supius dictuꝫ est ꝛ.
secus qꝛ habēt per omnia seruare iura ꝛ stricte procedere
nisi aliud in litteris eoꝝ ꝯtineat. ar. de rescrip. nōnulli: ꝛ. c.
cūm. Lau. Et in eo qd Lau. dicit papā posse pcedere indi-
stincte: ꝛ sic vult qd ēt ad cōmodū partis nō petētis dic ve
rius ꝙ sicut certi iudices nō debēt supplere de fcō si nō pe
titur. de postu. bone. i. ita nec papa. qꝛ quo ad h subest eadeꝫ
rō in eo quod in alijs. Sed quo ad illud hn̄ est differentia:
quia papa [a] nō stringit preceptis iuris: lꝫ honestū sit ipa ob
seruet. C. de legi. l. digna vox. de elec. ecclia. ij. Alij vo pre-
cise stringunt. de cōsti. c. i. vnde quo ad vltimū dictū distin
ctionis pcedentis: an possit procedi pp suspitionē solaꝫ ad
inqrendū quo ad papā dicendū est ꝙ sic: qꝛ nō ligatur iuri
bus quo ad alios vo ordinarios dic vt in se. ꝯrio. ¶ Op.
ad h ꝙ ēt pape non liceat pcedere ad inqsitionē nō pcedē-
te infamia. qd de iure diuino est vt precedat ifamia. Gen.
xviij. Descēdaꝫ [b] ꝛ videbo si clamorē ꝛ c. Luce. xvi. de villi
co infamato: de quo in. c. q̄liter. ij. de accu. So. nō dicit pre
ceptiue in iure diuino ꝙ necessario debeat infamia pcede-
re: sed exemplariter: ꝛ sic pceptuꝫ vt prius pcedat infamia
potius est de iure positiuo ad cuius obseruantiā papa non
est astrictus. de preben. proposuit. de alio aūt ordinario al
tercatio est: qꝛ vt dixi in fine distinctiōis pme. Inn. tꝫ ꝙ
si epūs solus hꝫ aliquē suspectū pōt inqrere ꝛ ei purgationē
indicere p h. c. oībus. Talleganū. in fi. vbi alternatiue dicit
si subditus est suspectus suo epō vel alijs purgationē indi-
ci posse: ꝛ sic ex vi alternatiue sufficit ꝙ soli epō. de rescrip.
inter ceteras: ꝛ h sentit Lau. vt dixi. d. c. q. ꝛ idē Abat. Cō
trariū tenent alij. de quo. de offi. ordi. ex parte. de accu. qua
liter. ij. vbi de h in glo. v. Et vtrobiqꝫ dixi. ꝛ dic ꝙ standuꝫ
est. d. c. qualr. v. vex. vbi dicitur pcedendū ad inqsitionem
qn̄ non expressit infamia vel scandalū qd pōt dissimulari si
ne scādalo vel sine periculo tolerari: ꝛ sic nō ualꝫ qꝛ tex. ille
ponit formā ꝛ modū pcedendi: ꝛ qn̄ pcedi possit ad. c. oī-
bus. rn̄deo vt dicit ibi glo. exponēdo: aut pbetnā sepe al-
ternatiua p copulatiuā exponit ꝛ ecōuerso. de rescrip. ex par
te. i. vel dic ꝙ ibi intelligitur qn̄ subditus est suspectus epō
tanq̄ prelato: qꝛ ita debet intelligi non tanq̄ ꝑuatoꝛ qꝛ tūc
non dꝫ ei pāderetnā neqꝫ soli sibi crederet. vij. q. ij. si tacitū
c. placuit. de testi. cū n nobis: ꝛ sic si subdit' appellaret fru

stratoria redderet inqsitio ꝛ puniret epūs ingrēs tanq̄ inde
bite grauans: ꝛ sic intelligēdo. c. oībus. non pbat de suspi-
tione nō scādalosa qd sufficiat. Naꝫ qn̄qꝫ suspectus est epō
vt prelato seu iudici nō pōt eē sine scādalo ꝛ hūc intellectū
tenē menti. Et sic intelligēdo pōt saluari dictū Inn. alsͦ nō
foret verꝫ ꝙ pcedunt hec tā q̄ ad inqsitionē faciēdā q̄ quo
ad purgationē indicendam: lꝫ aliqui distinxerint inter h vt
no. i. d. c. qualiter: sed nulla ratio sufficiens reddi potest ma
xime qꝛ deficiens in purgatione punitur vt conuictus qd
declaraui quomodo intelligatur. de accu. accedēs. ¶ Op.
ad predicta ꝙ ēt si episcopo tanq̄ prelato subdit' sit suspe
ctus si non est suspectus alijs possit tollerari sine scādalo: tn̄
pōt ꝛ dꝫ prelatus non publicare subditoꝝ crimina. arg. de
tēp. ordi. ex tenore. So. ex quo scit vt iudex nō potest sine
periculo salutis correctionē obtinere vt h. Et sic eēt scandu
lū saltē sibi. Itē non potest scire vt iudex qn̄ sciant ꝛ alij in-
ter quos etiā presupposito ꝙ nondum surrexerit scandaluꝫ
sufficit ꝙ surgere potest ꝛ verisimile est ꝙ sic erit si corre-
ctio negligeret. ¶ Quinto quero nunqd vt procedatur ad
inquisitionem sufficit inquisitum diffamatum eē apd bonos
ꝛ graues viros: lꝫ infamia processerit primo a maliuolis ꝛ
vilibus. gl. in. c. cum dilectis. de pur. ca. dicit ꝙ sic: qd tenet
Laud. dic contra. sicut. n. nō dꝫ hoc casu indici purgatio. de
pur. ca. cum in iuuentute. Ita nec fieri inqsitio. de accu. qua
liter. ij. vbi dicitur infamia debere surgere a non maliuolis
sed grauibus ꝛ prouidis. nec iura que allegat gl. in. d. c. cū
dilectis: probāt illud qd dicit. dic igitur ꝙ potius debet su-
perior pronunciare de tali infamia non curandum. Ex hoc
ꝯtinget infamiam ortam apud graues extingui: foret enim
absonum stare fame tali cū facile surgat fama ēt a maloꝝ qꝛ
dictā etiā a quocunqꝫ facile sequitur multitudo: vt dicitur i
c. cum in iuuentute preal. ¶ Sexto quero nunqd probata
infamia contra aliquē dꝫ ipse admitti si petierit ad pbandū
se esse bone fame. Lau. querit: sed non soluit. dic ꝙ sic vt tꝫ
Inno. de accu. cuꝫ oporteat. ¶ Septimo q̄ro nunquid lis
est ꝯtestanda vel alius ordo iudiciarius obseruādus super
articulo fame. dicit Lau. ꝙ non cū talia preparatoria sum-
marium sint expedienda. ar. C. vt eccle. be. c. vno. cū ibi nota-
tis: sicut fit in actione ad exhibendū. ff. ad exhi. per totū. pro
hoc qd no. glo. vt lit. non ꝯtestata qn̄. §. si super. Et h tenet
Inno. de spon. cū in tua. vbi dicit ꝙ sine ordine iudiciario
ꝛ sine testibus pōt qs certiorari de fama. Et qd dicit sine te
stibus intellige solēniter ex forma iudicij examinatis: sꝫ be-
ne necesse est ꝙ recipiant per modū summarie cognitiōis
vel si negaret infamiā precessisse corā superiore possit de hoc
per acta doceri. ¶ Octauo quero nunqd cū agitur sup ve-
ritate criminū debeat lis cōtestari. glo. vt refert Lau. vbiqꝫ di
cit ꝙ non ꝙ sufficit articulos ꝛ nomina testium exhiberi in
ꝯtra tenorē. c. qualiter. ij. §. dꝫ de ac. Ipse aūt Lau. dicit ꝙ aut
presens est is h quē inqritur: ꝛ seruādus est ordo iudiciari
us: alsͦ pcessus nō staret. de pur. ca. cū dilectis. Aut absens
per ꝯtumaciā ꝛ aut iudex pcedit ex officio ꝛ pōt lit. nō ꝯte
sta. pcedere: vt lit. nō ꝯte. qn̄. §. sunt ꝛ alij. Aut ad partis in
stantiam: ꝛ tunc procedit solū ad annotationeꝫ bonoꝝ vel
niter put no. de do. veritatis. ꝛ. xi. q. iij. rursus. ꝛ. c. qcūqꝫ.
dic melius ꝙ qn̄ ex offō pcedit indistincte nō reqrit lit. cō-
test. qꝛ nec est cum quo ꝯtestet nisi iproprie q̄ten' iudex te
net locū partis. d. §. sunt ꝛ alij. Sꝫ si ad istātiā aut ꝯ cūtem
ꝛ aut nō cōtumacē ꝛ tūc regulariter non pcedit in crimini
bus aut ꝯtumacē ꝛ procedi pōt nō tm̄ ad annotationē sed
ad finiꝫ. d. §. dꝫ. ꝛ. d. c. vicario. ¶ Nono q̄ro si epūs fecit statu
tū ꝙ ad inqsitionē criminū ꝛ penā p eis iponēdā nullo seru
to ordine: puta nō inqsito pus de infamia: nec traditis capi
tulis inqsito vel similibus pcedē possit vt de fcō fecit Pato-
nē. epūs dic Lau. ꝛ tūc dic idē Lau. statutū nō tenē sine statue-
rit ꝙ p se vl p vicariū h fieri possit: qꝛ p suū statutū nō pt au
ferre iuris bn̄ficiū. de secū. nu. c. fi. nec pōt ꝯ canonēs statue
re. xviij. di. i prin. Pro h. C. de ele. ele. ij. i prin. vbi dixi i. q. q.
¶ Decio q̄ro i eo qd dic subditos ꝯpescēdos a criminib' q̄
pena h fiet. dic pan. ꝙ p ꝯpositionē si fuit multum enormia

cum in

[a] ¶ Quia pa-
pa. Add glo. in
ꝓbo ad oībus
in. c. i. de ꝯstitu.
de c. l. c. nō du
bitā de sen. ex
cō. de c. l. c. pro
posuit de cōces.
preben. de c. in
ca. innocuit de
e ec.

[b] ¶ Descēdā.
Adde tex. i. c. de
us omnipotēs.
ij. q. i. l. c. q̄liter
ꝛ qn̄. el. ij. de ac
cu. ꝛ in. c. licet
heli. de symo.

cum in talibus non dispenset episcopus: vt no. Inn. de corpo. vicia. c. i. et Specu. titu. ij. §. nunc de episcoporum. ver. x. nec in talibus valet compositio quin index inquirat. vt no. v. q. ij. si primates. in alijs autem excessibus potest prelatus compescere per penam[a] etiam pecuniariam. vt no. xviij. di. quoniam. xxxij. distin. quesitum. xxiij. q. v. circumcelliones: vbi ponet quod potest verberibus subijcere. ad hoc de penis: l. xlv. distin. cum beatus. xxiij. q. v. si quos. v. q. i. c. i. potest etiam in exilium mittere[b] de indi. cum non ab homine. de calum. c. i. in fi. l. distin. accedens. de penis felicis: lib. vi. debet ad hoc solum tendere vt vita hominum corrigatur. xxiij. q. v. prodest. que autem sunt crimina pro quibus quis debeat deponi. no. lxxxi. distin. apostolus. ¶ Undecimo quero nunquid prelati possint corrigere excessus laicorum: videtur quod non: quia hic dicit de clericis tantum. Inno. de pur. cano. nos inter: tenet quod laicos non corrigent nisi in criminibus ecclesiasticis: de quo ibi in glo. Archi. de consue. non est. in gl. episcopus: li. vi. dicit indistincte fieri posse. pro hoc quod no. de offi. ordi. c. in glo. canones dicunt quod tenet hic Matth. dicens. Aluarum ita tenuisse per. c. v. q. v. illi qui. dicit Gen. ze. quod prima opi. procedit quo ad penam temporalem: alias frustra videretur commissus gladius domino temporali si talem imponerent prelati tota namque iurisdictio ad ecclesiam devolveretur. fallit ratione pacis: vel iuramenti: vel alterius qualitatis criminis in quo sit speciale vt ecclesia cognoscat: vel quando deficit legis subsidium. Secunda autem opinio procedit quo ad penam spiritualem: quia de quolibet peccato etc. de indi. nouit et ita no. Hostien. in dicto capitulo nos inter.

Et si ab apostolice.

Valet collatio beneficij facta a collatore quolibet circa legatum apostolicum etiam non facta mentione de beneficio quod prius habebat is cui fit. ¶ Nota sommarium. Et quod dixi de legato apostolico procedit ex eo secundum Lau. quia si papa vult in suis specialibus executoribus hanc moderationem seruari. de preben. si motu proprio: li. vi. fortius in legatis[c] cum potestas executoris sit maior quo ad sibi commissa. de offi. dele. c. ij. Et in collationibus multum est hodie limitata legatorum potestas. de offi. le. c. ij. et iij. et quod ibi no. pro hoc quod dico. i. q. xvij. ¶ Secundo no. casum in quo non sufficit mentio generalis: quod dic vt in gl. in verbo. specialis. Et dico. i. q. xiij. et. xiiij. ¶ Opp. quod collatio facta per legatum apostolicum habenti beneficium: de quo non fit mentio non teneat facta per inferiorem debeat non tenere: quia potestas legati in conferendo prerogatiuam habet super potestatem aliorum inferiorum. de preben. si a sede. li. vi. So. hac ratione motus. Archi. in. c. si. de offi. leg. li. vi. stetit contrario. Ioan. an. ibi tenuit quod hoc occidisset et vide hoc in glo. i. Et tunc ad contrarium dic quod ratio decidendi quo ad legatum colligitur ex eo quod dixi supra in. i. notabili quo ad inferiores colligitur i. eo. c. q. xvij. ¶ Secundo opp. quod etiam collatio inferioris facta beneficiato non teneat per. c. ordinarij: in fi. i. eo. li. vi. So. vt in gl. vl. Lau. dicit quod hoc dicit procedere quando is cui confertur beneficium prius obtineat vnicum beneficium et compassibile cum secundo: alias procedit. c. ordinarij. possunt tamen esse plura simplicia inuicem compassibilia. de rescrip. gratia. lib. vi. et supra de rescrip. cle. gratia: de quo ibi dixi. Et hoc in effectu recidit in idem cum solu. gl. sed adhuc clarior est sol. gl. Quo autem ad. c. ordinarij. melius respondetur per id quod dicit gl. in cle. si plures. i. de preben. ¶ Quero de quo legato hic loquitur. responde vt in glo. ij. quod de legato de latere. idem Pau. et Gen. alius enim legatus non confert sine speciali commissione. de offi. leg. c. i. et. ij. li. vi. ¶ Secundo quero si quis habet specialem commissionem nunquid in eo erit idem quod in legato de latere: an vero idem quod in alijs ordinarijs: quo ad id quod dicit hic videtur quod idem quod in alijs ordinarijs. Et pone exemplum per. c. is cui. de preben. lib. vi. Contrarium sentit glo. pe. que legatum non de latere habentem specialem commissionem conferendi parificat legato de latere. Sed propria opi. que placet Lap. est littera ibi. in alijs tamen quibuslibet. Et sic per vniuersalem dispositionem comprehendit quelibet extra legatum de latere: sed tenendo secundum expone quibuslibet prelatis vel alijs habentibus potestatem conferendi iure ordinario: vel delegatis ab eis vt in glo. in verbo habentibus. Sed delegatus cui specialiter conceditur potestas conferendi non habet iure ordinario: sed vice sedis apostolice. de preben. hi quinque. et. c. si apostolice. e. lib. ¶ Tertio quero que beneficia conferre possint legati de latere. Sol. omnia prohibita: dum tamen vacent in non vacantibus enim solus papa potest ius tribuere. de conces. preben. proposuit secundum Gen. dic tamen quod non solet tribuere: nam rescriptum concessum super vacaturo non dat aliquod ius formale ad beneficium: sed potius implorationem officij executoris: vt no. de renun. veniens: et in. d. c. proposuit: quamuis autem legatus non det ius ad vacaturum: potest tamen facere reservationem de vacaturo. de offi. leg. presenti: et. c. deliberatione. li. vi. et dicit quod potest legatus conferre beneficia etiam devoluta ad sedem apostolicam. de preben. venerabilis: et vacantia tamen in curia. no. de preben. l. i. li. vi. ¶ Quarto quero an collatio[d] legati facta motu proprio vicietur ex eo quod is cui confertur erat beneficiatus. gl. in verbo facta dicit quod sic: licet Io. mo. et Archi. de preben. si motu proprio: lib. vi. tenuerit contrarium: videamus motiua pro glo. est quia non potest imputari recipienti collationem: cum ergo si sine culpa non debet sine causa puniri. de his que fi. a ma. par. ca. c. ij. lvj. di. satis peruersum. xvi. q. vij. inuentum. Item facti possessio impedit impetrationem beneficij. de conces. preben. cum nostris: sed collationem non. de preben. l. ij. lib. vi. Pro opi. contraria est quia. c. collatio. de offi. leg. li. vi. et hoc. c. indistincte dicit collationem non tenere. Ita quia cessat ratio motus proprij in legato que est in papa: quia papa solutus est legibus: de conces. preben. proposuit. sed legatus non. de consti. c. i. de preben. dilectus. i. Item quicquid facit papa motu proprio presumitur rite factum: et sacrilegium est disputare: an dignus sit is quem elegit. xvij. q. iiij. §. qui autem. quod non contingit in inferiore qui debet examinare conditionem et vitam promouendi: et quare prouidet exprimere ad hoc de scisma fraternitatis. l. di. qui in aliquo. liiij. dist. si seruus. Paul. qui inducit hoc motiua non expresse approbat aliquid: sed dicit quod potuisset hoc decidi si placuisset compilatori: potius tamen adheret opi. Io. an. lap. hoc et in. d. c. collatio: et Gen. tenent cum Archid. et Io. mo. Et inducit lap. in. d. c. collatio rationem quia sicut impetrans qui scit se beneficiatum tenetur de beneficio facere mentionem. de rescrip. gratia. lib. vi. Ita pari ratione et legatus. Et hoc idem tenet hic Matth. Sed Steph. tenet cum Io. an. Et ad rationem contrariam cum dicitur illud in papa qui solutus est legibus. Respondet quod nullo iure cauetur quod habentibus beneficium aliud conferri non possit. Sed solum quod impetrans debet facere de beneficio quod habet mentionem: hec ratio destruitur per tex. hic et in. d. c. collatio. In quibus expresse dicitur collationem non tenere: puto tamen opi. Ioan. andr. veriorem: et ad. c. collatio. Et ad istud. c. que indistincte loquuntur: dico quod debent intelligi de collatione facta ad instantiam ex quo aliud hic non exprimitur. Si enim voluisset comprehendere collationem factam motu proprio hoc specialiter expressisset cum in ea sit aliquid speciale. d. c. si motu proprio. Item nulla ratio sufficiens reddi potest: quare vicietur collatio facta motu proprio: vnde oportet considerari que potuit esse ratio harum decisionum: et nulla sufficiens alia videtur nisi ambitio impetrantis tacito de beneficio quod habet. In conferente autem nulla ambitio potest notari. Et per hoc non procedit ratio Lap. qui comparat conferentem impetranti. Si tamen velles defendere aliam opinionem posses dicere rationem propter potestatem legati restringendam: per id quod dicit glo. penultima: et sic quando tacet de beneficio quod illa habet presumitur nesciuisse. Et si sciuisset quod non contulisset. pro hoc quod dico. i. q. xvij. Sed hoc non obstante magis placet opi. Ioan. an. per superius dicta: generaliter autem quando teneat et quando non collatio facta beneficiato. dixi de preben. sup. i ordinato.

a ¶ Per penam. Adde Do. de sen. ge. in. c. de causis. l. vi. col. 5. offi. dele. idem Domi. i. c. quia xviij. dist.

b ¶ In exilium mittere. Adde tex. in. c. i. synodo. in. v. irreuocabili exilio. l. xiij. di. et dic Archi. l. c. cum breuis quod triplex exilium inuenitur in canonibus: vt ibi per eum.

c ¶ Que beneficia. Adde doc. in. c. i. et pe. de offi. leg. li. vi. et abb. in. c. proposuit. de cleri. egrot. in prin.

d ¶ An collatio. Adde. c. si motu proprio de preben. li. vi.

a ℂ Facit idem spāle. Adde de materia istius glo. vbi Lal. in c. i. infra de rescri. vo. & rota deci. nove. c. v. e. cel. xxii. in antiqs.

b ℂ Et ē spāle. adde marianū de senis i repe. c. postulasti. de rescrip. i. xiii. col. & xv. trāse undo nunc ad qualitatem.

Et distinguit Lap. in. d. c. collatio: que etiam h dicit provisionem beneficij factam per papam motu proprio beneficiato non habita mentione de beneficio valere: sed factam ad instantiam non valere. d. c. si motu proprio: factam vero per legatum neutro casu valere: vt h in. i. rñsore in. d. c. collatio Tu dic idem qd in papa per superius dicta. factam autē ab alio quocūqz. dicit Lap. valere per id qd h dicitur in secundo dicto: & de hoc vin. dic vt dixi. s. q. ij. ℂ Quinto quero circa hoc si legatus nescit de beneficio qd hz is cui confert Lap. videtur velle qp teneat collatio. dicit enim qp h dr in p dicto pcedere qn legatus vel qui ab eo bñficiatur scit vel scire pōt de alio beneficio: per. c. gēa. prcal. sed per id quod dixi in. q. pcedenti non videt in legato pōderanda scientia vel ignorantia cū in eo nō possit attendi ambitio qd ē vitius. ℂ Sexto quero an collatio legati facta extra puinciam sibi decretam valeat. gl. in. c. noui. de offi. le. & Inn. & Host. ibi dicunt qp sic: ad hoc qz locus non est de substantia. d ap. qua fronte. Pro hoc etiā de pces. preben. post electionem. Pan. h dicit. c. post electionē nō posse ad hoc allegare cū illa pars que hoc dicebat sit decisa. tenet tamen cum predictis intelligendo qp tali modo sit extra puinciam qp legationis officium non sit extinctum: si enim foret extinctū nō posset. de offi. lega. p̄nti: lib. vi. qd declara vt dixi in. d. c. noui. ℂ Septimo quero nungd qd dr h de collatione procedat in alia dispositione sup beneficio. dicit Pan. qp procedit in dispensatione. de prebē. nō pōt: lib. vi. Et in eo qui obtinet psirmationem spālem iuris canonicatus sibi acquisiti ex collatione capli. nam p psirmationem cēset applicat: facit quod no. Inn. in. c. cū inter. i. de elec. & in. c. nisi essent. de preben. & notat de psir. vti. vel inuti. c. ad nrāz vel auctoritate legati receptus fm Arebi. qui h tenet in. c. si motu pprio. de preben. li. vi. Et quo ad h vltimū de psirmatione. idē h Mat. ℂ Octauo quero in eo qd dicit beneficio: de quali beneficio debet intelligi. glo. in vbo beneficium. dicit de quantūcūqz modico. idem Pan. pro hoc. c. nō pōt. de preben. li. vj. ℂ Nono quero si hz possessionē seu pensionē ab ecclia nūqd impetrans dz de ea facere mētionē: vr qp sic: qz bñficium est oē qd gratis & liberaliter psertur & talis est illa possessio. xvi. q. i. possessiones. i. q. iij. ex multis. Contrarium tz Pan. & Gen. cū non detur in titulū: sed in stipendium: vnde etiaz laicos pcedi possēt: vt no. Laud. in. d. c. possessiões & pueris: vt no. Lin. de pbē. sap iordinate i & Arebi. in. d. c. si motu pprio. d q dixi. d rescrip. postulasti: & c. ad audiētiam. ij. ℂ Decimo quero si hz hospitale qd nō erat solitū pferri in bñficium fm formā cle. qz contingit. de reli. do. dicit Paul. idem. s. non esse opus de ipso fieri mentionem. ℂ Undecimo quero si hebat prestimonias: dicit Paul. in eo. secus qd tenet Arebi. de prebē. nō pōt: lib. vi. In talibus enim nō psone habilitas: sed veritatis suppressio vel falsitatis expressio attendit hz Host. qui h notauit. de rescrip. postulasti: de quo ibi dixi: & tenuit qp etiam de istis non opz fieri mentionem nisi dent tanqz emolumentū surgens ex titulo bñficij. pro hoc qd dixi in duabus pximis questionibus. ℂ Duodecimo quero si dixit se nondum assecutū bñficiuz cū hēet litteras super impetratione: dicit Mat. p h nō committi obreptionē: qd tz Arebi. i. d. c. si motu pprio. Io. an. i regula ignorātia. lib. vi. tz p̄riū qd est verius vt dixi de rescrip. in nra. ℂ Decimotertio quero in eo qd dicit faciēdā spālem mētionē qd reqrit vt sit spālis. Sol. vt in gl. in v. spālis: & pb qd no. in Spec. ti. ij. §. vidēdū restat. v. sed nungd nocet: & ibi d h i additiōe. dic Lap. qp dz esse spālis. i. expssa. sīlis expositio. de re. ecc. nō alie. hac psultissima: libro. vj. ℂ Quartodecimo quero qlis dz eē expressio: dicit Laud. qp dz esse facta noiatim exprimēdo bñficiū & eius circūstātias & pditionē: & ōia que possent mouere principem ad facilius pcedendā vel negandā grām: & qp nō sufficeret gnalis. ar. de do. c. ij. de re iudi. inter. Et qd ibi no. de rescrip. super lris cū sīlibus. Et est spāle b fm eum in jpetratiōe bñficiorū qz cū ex ambitione pcedat stricte interpretat. de prebē. qm̄ uis. i. li. vi. Nam aliās ea que facit legatus late interpretāda sunt. de offi. leg. legatoꝝ. li. vi. de reg. iur. odia. li. vi. Pro h facit Lau. c. hoc pcedere in collatione facta ad instantiaz: non autem si motu proprio. de quo dic vt. s. q. iiij. ℂ Quintodecimo quero si patronus pītat beneficiatū curatum ad aliud curatū. dicit Lau. qp institutio de tali facta per eps ratꝫ hz post adeptā possessionē vacet pmū ipso iure. de pben. de multa. & de offi. vica. cle. vnica. hoc ēt tz glo. h in vbo collationem dicens qp de electione vel presentatione nō dubitabat qz pēdet ex officio psirmatoris: quasi dicat qp per eas nō acquirit plenum ius bñficio. Et ideo multo fortius dz tenere ex quo tenet collatio q dat plenū ius: hz enī vim electionis & psirmationis. de pben. cum in illis. li. vi. & no. Inn. d can. pos. cum olim. ℂ Sextodecimo quero quos collatores cōprehendit tex. sub illis verbis quibuslibet beneficioꝝ collationē hñtibus. soluunt Lau. & Gen. qp oēs siue sint singulares plati: siue collegia: de his que fi. a prela. ca nosci. de cōces. prebē. c. ij. de symo. ex insinuatiōe. glo. aūt in vbo habentibus: adhuc plenius exprimit in eo qp dicit: siue sint ordinarij: siue delegati ab eis qd declaui. s. in. ij. q. & intellige semp excepto sedis apostolice legato vt in tex. ℂ Decimoseptimo quero que fuit rō decidendi diuersimode & pilegiandi plenius inferiores a papa & eius legato: glo. in verbo volumus reddit rationē: qz ptās legatoꝝ sedis apostolice siue sint de latere siue alij legati pmissionē bñties pferre est extraordinaria & superinducta ex spāli seu sapindicta vltra collatores ordinarios ideo restringenda. Collatorum aūt ordinariorum ptās est naturalis & amplianda qd no. lz enim legati habeant ordinariā. d offi. leg. c. i. & ij. li. vi. tamē vt ex hoc singulari. glo. colligit est ordinaria potestas sed nō ordinario modo. Et per hoc habeo singulariter notare qp nō ois ptās ordinaria est fauorabilis & amplianda. Sed illa proprie fauorabilis est que ē perpetua vt p̄iarchaꝝ archiepōrum: epōrum & similiū: per hoc multe notabiles qōnes dici possent. pro predictis inducit glo. similem dñam ex. c. statutū. de rescrip. li. vi. de quo ibi no. in gl. qd de ordinarijs. Item no. equiparationem glo. inter legatos de latere & alios nō de latere bñties pferre ex spāli commissione: pro hoc qd dixi. s. q. ij. Et quo ad hanc. q. Lau. & Genz. assignabant aliā rōnem qz ordinarij sunt magis deliberati & certi i modicis & certis beneficijs que dispositionē suam spectant qꝫ papa in beneficijs totius orbis vel legatus totius sue prouincie. ar. xvi. di. qd dictis. de presump. quosdā. Et hec ēt ē bona & notabilis. Et vtranqz ponit Pau. dicēs etiā nō sic psumi subreptionem in ordinario: sicut in papa & legato qui sunt maiorib negocijs occupati: & nō sic omnes subditos notos habent sicut diocesanus: & alij inferiores. pro h qd no. Io. cald. in repetitione. c. cū nostris. de conces. preben. in. vi. q. Lau. de pyna satis psonans predictis: addit aliā rationem. qz ordinarij originales intelligunt prouidere ecclesie motu pprio cum ad hoc teneant: nec debent beneficiuz reformare nisi persona sit bene nota. Sed papa & legati pnident psonis & non ecclesiis. ideo dicunt in litteris volentes tibi grām facere spālem. Et propterea non tenent lre si quid tacet qd fuit exprimendō. In ordinarijs aūt collatoribus dicit qp deberent oēs dictari motu pprio: & sic diceret inter incūbentia onera illos non magis sollicitant vt ad ecclesias vacantes psonas idoneas pficiamus: ideo aduertentes talē ecclīam vacare: & talem esse idoneum &c. vt sic potius prouideatur ecclesie qꝫ persone. Et pro hoc dic confirmari opi. glo. tertie qd collatio legati facta pprio motu non possint impugnari ob taciturnitatem alterius beneficij de quo vltimo dic vt. s. q. iiij. Et de hac tota ratiōe lz videtur pulchra posset dici eam nō procedere: qz etiam papa & legati tenētur ex officio prouidere beneficijs. Naz papa vocatus est in plenitudinē potestatis: & de vsupalij ad honorez & legati i suis puincijs fungunt vice pape. Ita qꝫ tenent q ad sibi cōmissa totaliter sicut diocesani q ad suas dioceses: i tñ p ista rōne facit ipossibilitas: se nō tāta facilitas plene inqsitiōis: & plene notitie qz nō sic facē pōt pstat d mltitudie pope & legatis sic d paucis ipis ordiarijs: vt in rōne pcedēti.

¶ De procuratoribus Rubrica.

Instrumento.

No. casum in quo parẽ vim hȝ instrm cũ lr̃is ꝓuatis ⁊ econuerso. Et h̄ quo ad faciendam fidẽ de mandato ꝓcuratorio: nam etiã per litteras ipsi° cõstituentis fit fides vt h̄: pro h̄ qd̄ dicit glo. ij. Et non est cura: an sint sigillate an nõ: qꝛ h̄ nihil dr̄ de sigillo: ⁊ per hoc plus ꝓbaẽ ex tex. q̄ sit id qd̄ no. Inn. de ꝓba. q̄m ꝯ: ibi dicit delegationes^a ⁊ ꝓcurationes ꝓbari p sigilla ꝯstituentiũ. rõ ꝓmi qꝛ stat lr̃is etiã priuatis in ꝓiudiciũ scribẽtis. ff. eo. si ꝓcuratorẽ. vbi de hoc rẽ ra. ba. l. de satisdatio. C. de re. alie. nõ alie. l. ij. ⁊ non ad ꝯmodũ eius. C. ꝺ ꝓba. l. instrumẽta: ⁊ .l. rõnes: ⁊ .l. exemplo ꝭ Laud. Pau. ⁊ Gen. Gñaliter aũt q̄n statur cedule seu appodisse: seu libro rõnũ^b: seu ep̃le. dixi ꝺ fi. instrumẽ. c. i. ⁊ formã lr̃aꝶ sup mandato ꝓcuratorio. ponit Spe. de ꝓcu. §. vt aũt. v. si autẽ nõ põt. Et ꝭm Steph. tales lr̃e q̄nq; dicunẽ libellus. d. l. ne satisdatio q̄nq; lr̃e ꝓcuratorie: q̄nq; lr̃e de rato. de offi. del. coram. de transac. ꝯtingit. Et ꝙ per lr̃as possit qs ꝯstitui ꝓcurator: allegaẽ ꝯcordãtie in gl. ij.' ⁊ vltra illas ꝓbatur ī d. c. ꝯtingit. de reli. do. cũ dilectus. ¶ Secũdo no. ꝙ põt ꝓcurator ꝯstitui ad pl̃es causas: p verbũ in causis: sic etiã ad vnam vt h̄ in glo. iij. Et idẽ Genz. dicit Pau. posse et ꝯstitui ꝓcuratorem ad tp̃s post qd̄ mandatuȝ expirabit: vt no. Spe. de ꝓcu. §. rõne aũt forme. v. quid si mandatũ. pro hoc qꝛ mandatũ ꝓcuratoriũ põt fieri sub ꝯditione: ⁊ in cle. ff. e. .l. iij. insti. mandati. §. mandatũ. ¶ Tertio no. ꝙ paria sunt non facere vel nõ debito modo facere: ibi debito modo: qd̄ dic vt in gl. iiij. Et idem Pau. p hoc qd̄ no. ī. e. c. i. ⁊ .c. mãdato. Ex h̄ a ꝯrio infert Genz. ꝙ si nõ interuenit cautio de q̄ in tex. vel si interuenit nõ debito modo non ꝓcedit h̄ cle. al's magnum ꝓiudiciũ posset fieri ꝓcuratori nõ ideo p dñm releuato. Itẽ tũc deficit presumptio ꝯsensus ꝓcuratoris inducta ex hac cle. q̄ vĩ fuisse cã finalis cogendi ꝓcuratorẽ ⁊ defendẽt qd̄ ẽ notãdũ: al's ṽba illa debito mõ caute frustratorie ponerenẽ i tex. Et de cautiõe ꝓcuratoris actoris. no. eo. c. i. ꝺ cautiõe ꝓcuratoris rei. e. ti. mãdato. ¶ Quarto no. ꝙ approbãs istrũ vl' lr̃as licite vl' expresse itelligiẽ approbasse oĩa i eis ꝯtẽta vt h̄ ibi cũ p h̄ ad oĩa ⁊c̃. Lau. ad h̄. ar. di. vt veteꝶ: ⁊ .c. si ad sacras scripturas. vbi de h̄. ꝺ pe. di. i. vulgaris. ꝺ cẽsi. cũ oliȝ. iij. q. ix. pura. de quo per Inn. in. d. c. cũ oli. de excep. cũ venerabilis in gl. quasi dicat ⁊ vtrobiq; dixi. ꝓ h̄ glo. h̄ in ṽbo in oĩbus. ¶ Quinto no. ꝙ cã ⁊ negocium capiunẽ pro eodẽ. Nã in ꝓncipio dicit in causis: ⁊ postea subdit in causis ⁊ negocijs: al's tñ: aliud est cã: aliud negociuȝ. de verb. sig. forus. Itẽ aliud est cã aliud lis. Nam lis q̄nq; capiẽ pro instãtia. de ꝓcu. c. i. lib. vi. Itẽ aliud est ꝙ ꝯstituaẽ ꝓcurator ad negocia: aliͦ ad cãs. e. ti. qui gñal'r. li. vi. pau. qui etiã dicit ꝙ maior est ptãs procuratoris ꝯstituti ad cãs q̄ ꝯstituti ad lites per id qd̄ no. Hosti. eo. ti. nõ iniuste: sed Hosti. ibi h̄ non dicit: sed dicit ꝙ refert inter procuratoreȝ ad litẽ vel ad lites datũ: ⁊ datũ gñal'r ad oĩa negocia: qꝛ ꝓmus non teneẽ prosequi appellationẽ. d. c. non iniuste. Secundus sic: al's posset de negligentia ꝯdẽnari. de offi. archi. ea que. ꝺ offi. custo. c. i. in fi. sic ⁊ tutor ⁊ curator appellationem ꝓsequtur. ff. si tutor vel cur. app. l. ij. C. de appel. si actor. Et idem in gestore qui accessit aio ingerendi oĩa negocia. Nã is cum teneaẽ de alijs omissis fortius si omisit appellationẽ ꝓsequi. ff. de neg. gest. l. si pupilli. §. fi. ⁊ .l. liberto. §. fi. dicit et Pau. ꝙ ꝯstitutus ad cãs gñal'r põt tractare negocia ex̃tiudicialia: ⁊ in hoc vr̃ corrupte scriptuꝶ: ⁊ qd̄ debeat dicere iudicialia sicut ꝯstitutus ad negocia põt agere ⁊ expiri. d. c. qui gñaliter. Et sic intelligendo nõ vĩ veꝶ ꝙ dat° ad cãs possit tractare ex̃tiudicialia: qꝛ mandatũ non extẽdiẽ ad nõ expressa in eo. de offi. lega. cũ olim. ⁊ secus econuerso: qꝛ datus ad negocia põt agere ⁊ expiri: qꝛ venit in vim cõsequentie. d. c. qui gñal'r. ¶ Sexto no. ex eo qd̄ dixi in ꝓrio notabili in ꝓn. ꝙ negociũ dĩ in iudicijs ⁊ hoc quatenus h̄ idẽ significat qd̄ cã. pro hoc. d. c. forus: aliq̄ñ tñ. dĩ ex̃. iudiciũ pro negociatione. de ꝓcu. qui gñal'r: lib. vi. ⁊ cle. fi. vbi ꝺ hoc in. vi. notabili. ¶ Septimo no. ꝙ genus neutrũ ꝯcipit femininũ ibi in oĩbus causis ⁊ negocijs ad que. Nã illud q̄ est neutri generis qd̄ ꝭm Lau. est ꝯ grammaticos qd̄ nõ est veꝶ: nam ꝭm grammaticos silepsis seu ꝯceptio multipl'r variatur. Cũ q̄nq; sit geneꝶ q̄nq; ꝓsonaꝶ: ⁊ in silepsi generuȝ q̄nq; masculinum ꝯcipit femininũ ⁊ neutrũ: q̄nq; femininũ ꝯcipit neutrũ. Lucanus in ꝓlegꝭ ⁊ plebiscita coacta q̄ dõq; neutrũ ꝯcipit femininũ. Salustius in ebatdeclinatio. Genus etas forma ⁊ eloquẽtia pene equalia: ⁊ sic in ꝓposito. Item ⁊ alio modo variaẽ qd̄ omitto. ¶ Opp. ꝙ nõ possit dñs releuare ꝓcuratorẽ fideiubendo pro eo de iudicatũ soluendo. Nam ista satisdatio ꝓtoria est que reqrit fideiussorem. ff. de pro. stip. l. ꝓtorie. obligatio aũt fideiussoria sine ꝓncipali stare nõ pot. ff. de fideius. l. i. ⁊ .l. stipulatus. §. i. ⁊ .l. seq. de reg. iur. l. cũ ꝓncipalis. regula accessoriũ. li. vi. Sol. dicunt aliq ꝙ ꝓncipalis ptãs est hoc dño pro quo litigatur qd̄ nõ ꝓcedit: qꝛ tũc nõ põt esse fideiussor sibimet. ff. de fideius. l. heres. §. ꝙ si. Alij dicũt ꝙ fideiussoria obligatio h̄ loco ꝓncipalis hẽtur: ⁊ põt esse sine ꝓncipali. ar. ff. de li. l. si quis reum in ꝓncipio: vbi remanet obligatus fideiussor: liberato ꝓncipali. Itẽ ꝓsupposito ꝙ reqratur obligatio ꝓncipalis dicunt ꝙ ꝓcurator litigãdo obligaẽ ꝓncipal'r: qꝛ itelligiẽ q̄si ꝯhere. ff. ꝺ pecu. l. iȝ. §. idẽ scribit: ⁊ tali obl'oni future adherebit fideiussio dñi. Ita dicũt aliq tenuisse Dy. ff. iudi. sol. in rubrica. Cy. C. de satisda. l. vna in vltia. q. dicit se audiuisse Dy. formantẽ hãc qõnẽ: ⁊ de ipsa r̃siõe non facientẽ mẽtionẽ: sed solũ dicẽtẽ nõ esse multũ improbabile ꝙ stet fideiussio sine ꝓncipali per. d. l. si qs reũ. Al's opi. circa h̄ põit Cy. ibi ꝯcludens se de facto ꝯsuluisse ꝙ nõ sufficit fideiussio dñi nisi ipse ⁊ ꝓcurator ꝓmittat nuda cautione cui obl'oni accedit fideiussio dñi. probat p. §. si vo. insti. de satisda. vbi dĩ dñm esse fideiussorẽ sui ꝓcuratoris. fideiussor aũt est ꝓprie qui aliene obl'oni accedit. ff. de fideius. l. i. ⁊ .ij. al's imitaretẽ forma ꝓtorie cautionis qd̄ nõ põt fieri nisi a ꝓtore. ff. de ꝓto. stipu. l. i. in fi. Pro hoc. ff. de procu. l. minor: vbi minor non est idoneus procurator rei: qꝛ ⁊ sibi ⁊ eius fideiussori duo succurriẽ: ergo pȝ ꝙ se obligat ad hãc opi. tȝ Iaco. de are. ⁊ Iaco. de ra. Et dicit Cy. in. d. l. vna: ꝙ est ipsa dictio. Idem tȝ Barto. ff. iud. sol. in rubrica: ⁊ ibi videaẽ corrupte scriptũ. Et imitando hanc opi. r̃ndetur ad. l. si qs reum: prẽal. ꝙ ibi remanet obligatio fideiussoria sine ꝓncipali: qꝛ liberatur reus per pactũ qd̄ aliquando põt prodesse reo ⁊ non fideiussori q̄n apparet de intentione limitata paciscentis. Et si idẽ libereẽ reus per legatum: ⁊ apparet de intentione limitata legãtis vt ibi: possunt poni ⁊ alia exẽpla in qb° tollitur nĩis obligatio remanẽte fideiussoria: de quib° no. ff. de fideius. l. vbicũq;: ⁊ pro hoc. e. ti. de fideius. l. heres. §. seruus in fi. Itẽ r̃ndetur ⁊ al'r ꝙ non sunt paria obl'onem fideiussoriã ab initio induci sine principali: vel postq̄ inducta est stare sine principali: qꝛ ꝭm fieri põt vt in. §. si quis reum non ꝓmum: ⁊ in. l. i. ⁊ .ij. ff. de fideiuss. Tertio ad. d. l. r̃ndetur ꝙ non loquitur de obl'one ꝓtoria de q̄ loquiẽ q̄stio nostra. Ad motiua alterius opi. que vult ꝙ procurator eo ipso ꝙ est in iudicio tacite intelligitur se obligare. R̃ndetur ꝙ non est veꝶ quando comparet cum mãdato: secus si sine mandato tanq̄ fideiussor. ff. de re iudi. l. si se non obtulit. ff. de procu. l. plantius: ⁊ qd̄ ibi no. Et de hoc in seq. contrario. ¶ Secundo oppo. ad hoc ꝙ non possit dominus fideiubere super obligatione ꝓcuratoris que nõdum est: qꝛ non stat qualitas sine subiecto. de cele. mis. cũ marthe. §. q̄si insti. de despon. impub. ad dissoluendum. Sol. fideiussoria obligatio põt accedere ꝓncipali non solum ꝓtiti: sed etiam future. ff. de fideius. l. stipulatus. §. adhiberi. Spec. aũt de satisda. §. expedito in ꝓn. dicit non esse necessarium ꝙ ꝓcurator aliqd ꝓmittat in iudicio: ⁊ ꝙ nihilominus tȝ obligatio dñi satisdantis pro eo: sed nihil allegat. Ioan. an. in addi. Spe. de ꝓcu. §. vt aũt. v. sed numqd talis videtur inclinare ī opi. Cy. dicens tutum fore consilium vt dominus notario stipulanti noie quoꝶ interest ꝓmittat de defensione ⁊ iudi-

a ¶ Delegationes. adde pau. de leaz. i cõmento c. cũ dilect° l. v. col. de fide istru.

b ¶ Seu libro rõnu. adde abb. in. c. ij. ꝺ fide instru. l. iiij. colũ. v. venio ad tertiã spẽz. ⁊ ang. cõs. cccvi. vsq dictã scripturã Bal. in auc. si nouo iure. C. si cer. pe. bart. l. l. nuda. ff. ꝺ ꝺnã.

secus erit in delegato a deleg. ordinarij in casu pmisso scz delegatione ille q habuit ptātē subdelegandi desinit eē delegatus hoc negari possit: qz si ordinarius dare pōt potestatē subdelegandi totā cām fortius ꝛ partē: ꝛ tunc cōtinget ꝙ vna ꝛ eadē cā pēdebit corā diuersis qd est absonū ꝓ supposito ꝙ vltimus delegatus nō pēdeat ab altero. Ad ꝯria primo ad illud de.l.vnū ex familia.§.si de falcidia. Et similiter ad illō ꝓcuratore dato cū ptāte substituēdi. Rn̄deo ꝙ aliud est in non iurisditionalibus de qbus illa ꝓcedūt aliud i iurisditionalibus de qbus ꝓcedit.l.a iudice.C.de iudi.nō.n. ꝯuenienter dici pōt ꝙ hn̄s ptātē delegādi faciat h vt nudus minister delegans cū hēat iurisditionez. Ad.l.nō distinguemus.§.ꝯsiū.dic eodē mō: naz arbiter ꝓprie non hz iurisditionē: sz notionē ꝛ eius sententie staẜ metu pene .ff. de arbi. .l.dic.§.stari: de arbi. p totū. ad illud qz ius delegādi est iurisditionis: ꝛ sic p aliū pōt exerceri: sicē ꝛ de cā cognosci. Rn̄de ꝙ ꝓcederet h rō nisi obstaret ꝓhibitio.l.a iudice: vl̄ rō incertitudinis de q̄ premisi. ¶ Decimotertio q̄ro nunqd executor datus in forma de q̄ h teneaẜ inq̄rere an is ꝓ quo mandaẜ sit vite laudabilis ꝛc. ꝛ ad h partes citare. Sol. qd implicat duo. Primū an teneaẜ inq̄rere. Scd̄m an citare: vtrunqz tñ pmittit ꝓsequtur glo.ma.quā diuide. Naz ꝑ premissa qōne ponit distinctionē Inno. inter clām sonantē in monitionē ꝛ clām ꝯditionalē. scd̄o limitat h ibi: dic tamē Inn. tertio ibi: dic demū Inno. de clā ꝯditionali poni aliaz distinctionē: an ledaẜ ius alterius: an nō. Et huic dicto opponit ꝛ dupliciter soluit ibi. ꝛ si dicas q̄rto ibi dicit demum Inno. ponit quādā limitationē dicti ꝑcedentis: ꝛ soluit dubiū incidēs ibi: pōt tñ ꝓuisor. q̄nto ibi secus si dicaẜ. ponit vltimā distinctionē q̄ venit ad limitationē prime. colligē do aūt mām ꝛ ordinādo ad qōnē premissaz. rn̄deo cū gl. distinguendo: q: aut clā est exp̄ste vt clā si ita est. Aliqñ cognitionis vt clā si tibi ꝯstiterit: de prima dic ꝙ aut q̄ritur an teneat ꝓcessus partibus nō citatis: ꝛ dic ꝙ sic vt h in gl. in q̄rta particula. s. assignata. Et ē rō ea quā pōit gl. pro h qd dixi in tertio notabili inducendo dictū Inn. de transla. sz aut queriẜ nunqd teneat p se cognoscere: ita ꝙ si nō cognoscit non teneat ꝓuisio: ꝛ adhuc dic ꝙ nō teneẜ vt in eadez q̄rta particula glo. ꝛ nō ꝓcedit q̄ ad h distinctio tertie particule supra assignate. Aut de tertio queriẜ an si clā nō est vera ꝓuisio viciẜ. Et in h dicit gl. in q̄rta particula ibi: tñ si monitio ꝙ cassaẜ vel cassa nūciaẜ declara. aut. n. clā sonabat i monitionē: aut ꝯditionē. pone exemplū vt in prima particula glo. si in monitionez tenet ꝓuisio: sz cassabiẜ vt si mandabaẜ si erat idoneus: sz tenuerit collatio scā non idoneo tñ reuocabitur: qa non idoneus: sz interim hz titulū: ꝛ ibi h procedit qd dicit glo. ꝙ ꝓuisio cassaẜ. Si aūt sonat i ꝯditiōez tūc qa ꝯditio dedit formā mandato ꝓuisio est nulla vt si mādabatur ꝓuideri si de tali loco erat oriundus ꝛ sic aliunde: ꝛ in h procedit qd dicit glo. ꝙ ꝓuisio cassa nūciaẜ. Si vero clā est cognitiōis: vt clā si tibi ꝯstiterit: dic vt in glo. in vlti. particula supra assignata cuius effect⁹ est ꝙ aut agebaẜ de preiudicio alterius ꝛ executor teneẜ inq̄rere partibus citatis: alr̄ ꝓuisio nō valebit: aut non ledebaẜ ius alterius ꝛ tz ꝓuisio non premissa cognitiōe: ꝓ h qz ex quo de nullius ꝑiudicio agitur nō oportuit aliquē citari. ff. de bo. pos.l.ij.§. penul. ꝛ qd ibi no. gl. ꝛ Bar. plenius: rō qz etiā si veniret nō audireẜ cū sua non interfit. ij.q.vi. nō solet. de ele. cū iter. R. Et in eo qd glo. in fi. dicit p hunc finē patere solonē qōnis premisse. dic Lap. ꝙ gl. h vult qd si clā sonat in ꝯditiōez sicē illa si tibi ꝯstiterit ꝛc. ꝛ alteri preiudiceẜ cū i h factus sit iudex vel inq̄sitor hz cāe cognitionē premittere: ꝛ p ꝯñs partes vocare. Si ṽo alteri nō ꝑiudiceẜ tūc non sit necesse ptes vocare. Ipse aūt Lap. in h vltimo mēbro distinctiōis d clā cognitionis distinguit. An mandeẜ p clām de q̄ in tex. Si reperieris ꝛc. an p clām. Si tibi ꝯstiterit. ꝑ casu de necessitate nō teneẜ cognoscere. ad qd nihil allegat. Et ꝯ ipm est casus. J. de ꝓces. ꝑben. cle.i. in prin. vbi p ṽbū si repertus fuerit sit ꝯditio q̄ necessario dz purificari: an ꝓuisionem. scd̄o casu dicit Lap. ꝙ tunc bene teneẜ inq̄rere ꝛ de cā cognoscere: ꝓ hoc īducit significationē ṽbor: naz reperire est scire de re ꝑdita vbi sit ꝯstare aūt. i. certū ꝛ apertū esse. Sz primum pōt esse sine cause cognitiōe scd̄m nō nisi partibus vocatis certum ꝛ claꝝ ꝛ fiat: ꝛ h nisi ꝯditio foret notoria quo casu necessaria non est examinatio nisi ad cautelā: vt dicit Pau. in cle.i. in prin. de ꝓces. prebē. vbi dixi in.ij.q. ꝑ h de ap. consitutus.ij. dic melius ꝙ inter reperire ꝛ ꝯstare q̄ ad h non est dr̄ia: qz hoc sonat reperire. i. iquirere ꝛ p inq̄sitionē ad talez notitiā ꝯuenire: ꝛ sic ēt h casu necessario inq̄rit. bn̄ fateor ꝙ qñ notorie ꝯstat supflua est inq̄sitio. Et vltra ꝑdicta dic ꝙ ēt in clā cognitionis ēt ꝯcernēte preiudiciū alterius obseruatur vt executor inuestiget ptibus nō citatis: ꝓ hoc qz qñ intendit mandās vt ordie iudiciario ꝓcedat solet adijcere vocatis vocandis: ꝛ tūc necessario est iudex. de iudi. exhibita: ꝛ qd ibi dixi: alr̄ si h non adijcit in talibus executionibus vt in collationibus beneficioꝝ: vl̄ potius ꝙ clā cognitiōis referaẜ ad inuestigationē quā facere dz executor ad instructionē suā: nā ipse delegatus nō tenereẜ partes citare. Eadē ergo sit ꝯditio executoris. de rescrip. super literis i fi. Sed bene veꝝ est ꝙ si non pmitteret cognitionē q̄ ad sui instructionē nō teneret ꝓuisio: vt dixi. s. e. q. seruata tñ distinctiōe premissa. de hac materia plene posui i. d. c. fi. de ꝑsum. ꝛ no. Pau. de ꝓces. preben. cle. vna in ꝑn. vbi dixi in.ij.q. Et ꝓcedunt predicta in mā spāli de executoribus sup collatiōe bn̄ficioꝝ. ꝑsūt tñ trahi ēt ad alias ꝯmissiones. In illis tñ oporteret q̄ ad aliq̄ aliter dici sm ea q̄ no. d offi. dele. prudentiā de quo ponit Bal. C. de legi.l. nō dubiū: ꝛ circa ꝑdicta no. singulariter glo. istā: in q̄rta particula in ṽ. pōt tñ prouisio. Ex q̄ habes ꝙ executor ad ꝓuidendū est mixtus: ꝛ sic pōt si vult indistincte partes iudicio assumere. ¶ Decimoq̄rto quero nunqd nudū ministeriū[a] ꝯmissuz sub noie dignitatis transeat ad successorē. glo. pe. remittit ad. c. fi. eo. ti. ꝛ dic vt ibi ꝯclusi ꝙ ēt nudū ministeriū pōt transire ad successorem ꝙ̄uis. n. videaẜ eligi industria p id qd dixi. s. q. vij. tamē aliq̄ rō obstat ex q̄ sub nomine dignitatis ꝯmissuz est: vñ stat dispositio. c. qm̄ abbas. e. ti. nisi specialiter appeat ꝙ electa sit idustria ꝑsone: ita ꝙ euidēter h colligaẜ ex forma ꝯmissiōis.

¶ De officio iudicis ordinarij Rub.

T clericorum.

Sūma vt i glo. in cui⁹ fine dic ꝙ h vult ꝙ iura innouata sine penaꝝ adiectione raro ꝓficiūt. ¶ No. ꝙ nomine clericorum[b] veniunt oēs clerici etiaz in sacris ꝯstituti. xi. q. i. de ꝑsona. in fi. sm Lau. ꝛ Hen. q reddit rōnē: qa oēs sunt clerici. d. c. ꝛ in corpore. de san. epi. §. presbytero. colla. ix. C. de epi. ꝛ cle. auē. presbyteros. Et colligiẜ h ex ṽ. clicoꝝ. Et intelligit Abat. ēt exemptoꝝ si delinquūt ex locū exēptū. de ꝑuile. c. i. lib. vi. ¶ Scd̄o no. ꝙ audacia[c] reprobaẜ ꝛ accipiẜ h in malū. gl. ij. allegat cōcor. paul. allegat d pe. di. i. quāobrē. C vñ vi. l. si quis in tantā fatoris audaciā. C. de sepul. vio. l. ꝑgit. qui fi. sint legi. per venerabilē: ꝛ dicunẜ audaces sm h hi q faciunt cōtra ius. C. de iudi. l. nulli circa ꝑn. de ꝑben. cū q li. vi. qñqz sumitur[d] in bonū. vt in. c. audacter. allegato in glo. ꝛ. C. de iudi. l. rez non nouā. in fi. ¶ Tertio no. ꝙ nomine ꝑuilegij eclicalis intelligiẜ de duplici. s. immunitatis persone ꝛ fori. qd dic vt in glo. iij. quam cōiuncto tex. no. ad h singularissime: ꝛ vtrunqz istoꝝ ꝑuilegioꝝ examinaui. de sen. excō. ꝑpēdim⁹ in repetitione in septimo ꝯrio. Et vltra iura allegata i glo. Pau. tā de priuilegio fori ꝙ immunitatis. allegat. d vi. ꝛ ho. cle. c. fi. de prim. ex parte. iij. de sen. excō. ꝯtingit. ij. ad idem est. c. si iudex laicus: de sen. excō. li. vi. Hen. aūt dic ꝑuilegiū eclicale in nīis ꝯsistere: ꝛ colligiẜ. C. d epi. ꝛ cle. l. ij. ꝛ auē. statuim⁹. d cle. ꝯiu. c. i. de censi. ꝙ̄ꝗ li. vi. quoꝝ quedā enumerat Abat. Cōsistit in h vt non vexeẜ in ꝑsonis ꝛ reb⁹ J. de vi. ꝛ ho. cle. cle. i. d. l. ij. ꝛ d immuni. eccle. p totū. Et si quis laicus vel ciuitas aufert ab eccl̄ia pedagia vel guidagia vl̄ collectas puniẜ pena[e] de q̄ immuni. eccle. nō minus. ꝛ. c. aduersus. ꝛ J. de imu. eccle. cle. i. dic aūt Stepha. ꝙ ꝑtextu priuilegij nō debēt clericis crescere auctoritas delinquēdi: tatum

[a] ¶ Nūqd nudū ministeriū. Add abba. i. c. qm̄. abb. d offi. deleg. Et ibi p barba. ꝛ p eundē barb. in. c. fi. de offi. dleg. in. §. ceterū.

[b] ¶ Noīe clicoꝝ. Add gl. ꝛ doc. in. c. ij. de coha. cli. ꝛ mulie. glo. i. c. ij. d ꝑben. doc. i rubri. de vi. ꝛ ho. cleri. doc. in. c. duo sunt. xij. q. in. c. literas. d fi. presby.

[c] ¶ Qd audacia. Add. c. eiz q de ꝑben. lib. vi. in. l. iij. C. de summa trini.

[d] ¶ Qñ sumiẜ in bonū. Adde. l. gallus in. §. videndū. ff. de libe. ꝛ posthu.

[e] ¶ Puniẜ pena de q̄. Adde Bertachinum in tractatu de gabellis: ꝛ diffuse p archiepm̄ florentinuz in. iij. parte sue summe. ti. xij. q. iiij. in. i. col.

enim oem honorē excludit. C. vbi sena. vel cla. l. i. vbi d cri. agi opor. aūt. q in pnunciat: nec dz pmitti vt delinquētes vtāt͂ur priuilegijs. i auć. de manda. pn. §. nō permittas: p h ſm Lau. qꝛ priuilegiū meret amittere q pmiſſa ſibi abutit͂ ꝑtate. xi. q. iij. pniilegiū. ad h de deci. ſuggeſtū. ¶ Quarto no. ꝙ dz auferri ſpes ipunitatis. qd dic vt in glo. in vbo ſuperiectis: pro h. lxxxiij. di. error. i auć. de man. pn. §. non pmittas. de imu. eccle. c. ſi. de vi. et ho. clericoꝝ. c. ſi. xxxiij. q. iiij. eſt iniuſta nā ſm Mat. ſi ea q vſurpant obmittim⁹ viā exceſſus alijs aperimus. lxxxij. di. puenit: et plati negligētes correctionē permittere vident͂ ſubditis ipunitatem. J. de cele. miſ. c. i. ¶ Quinto no. ꝙ platus maxime curare dz ad caſtigandū enormia[a] delicta. concor. de peni. qd in dubijs. Et h arguit Pau. p opi. q hz ꝙ ſola enormia inducant irregularitatem et ſunt iſta: homicidiū: ſacrilegium: adulteriū: ſfm teſtimoniū et ſimilia. l. di. ſi epo. lxxxi. di. apoſtolus. vbi dr ꝙ crimen eſt graue cū ē accuſatione et dānatiōe digniſſimū: et qd ſit pctm et qd ſit dlictū. no. d peni. di. i. pctm. d reg. iu. pctm. lib. vi. et qd ſit leuis culpa. no. lxviij. di. c. i. et dic Laud. ꝙ ſi clericus non ꝑcuſſando: ſz inferendo iniuriā enormia: ſeu ſe[b]ua frequēter ꝯſueuit cōmittere ſeditiones et guerrā publice ꝯmittēdo puilegiū canonis ſi qs ſuadente pdia. de ſen. excō muni. ꝑpēdimus: ſecus ſi vt iudex vel executor ſeu aliter iuſte tn̄ interſunt ſuſpēſio vel morti aliquoꝝ qꝛ h nō iuenitur iure cautū: et ſic ſtandū regule. d. c. ſi qs ſuadēte. p h J. dico. iij. i. q. et qd dixi. in. d. c. ꝑpendimus. ¶ Sexto no. puidendū ne diffamet eccl̄ia. Et expone vbum diffamatur: vt in gl. h vbo. et idē pau. et qd dz vitari. xij. q. i. nolo. d vſupali. iuſ. idē Gen. qꝛ crudelis eſt negligens famā ſuā. et qd dicit de eccl̄ia noie eccl̄ie. intelligit Laud. collationē. de cō. di. i. eccl̄ia. Corda eni infirmoꝝ ex male fame clicoꝝ peruntur et miniſterium eccl̄ie vituperat͂. ij. q. iiij. preſbyter ſi a plebe. ¶ Septimo no. obuiādū ſcādalo: vt in gl. qbus et hz pau. ꝓpter ſcandalū puat͂ qńqz iur͂ ſuo ſine culpa. d cle. §. tua. Exponit aūt Lau. ſcādalū. i. dictū vel ſcm̄ minus rectū prebēs occaſionē ruine dcm̄ a ſcādalo grece qd ē offenſio ruina vl paſſio pedis. arg. de renun. niſi. §. p graui. pro h ſm Mat. de reg. iur. q ſcādalizauerit. i. offenderit vel ruinā fecerit qd non eſt faciendū. xi. q. iij. iter vba. d ꝯſe. di. ij. c. i. et eſt ſcādalū vitandū. d. c. q ſcandaliza. vocat aūt ſm Lau. tex. h ſcādala grauia: qꝛ quod agit͂ a clericis facile trahit͂ ab alijs i exēplū. de voto. magne. Et qd ſit ſcandalū. dici p Hoſti. i ſumma. de renun. §. penul. v. eſt aūt ſcandalū. ¶ Octauo no. ꝙ ad epm pertinet correctio clericoꝝ ſue dioce. de iure cōmuni qd dic vt in gl. i vbo epis. qd dicit Lau. dūz cō delinquūt in territorio: qꝛ de talibus dz purgare puincia ſuā nec diſtinguit lex vndecūqz ſint. ff. de offi. pſi. l. pſes: et. l. ꝯgruit: et. K. e. c. i. et qd ibi no. ¶ Nono no. ex vbo diſtricte iniungimus ꝙ hoc. c. ꝯtinēt pceptū. Jdeo dic Lau. negligentē ſup hoc peccare mortaliter. iiij. diſt. deniqz in ſi. d offi. cuſto. c. i. p h. K. de eta. et quali. cle. i. et qd ibi dixi. in. viij. q. Jtē qꝛ delictū ſubditoꝝ regritur d manib⁹ plati. K. eo. irrefragabili. d regula. c. ſi. de ſta. mo. cū ad monaſteriū in ſi. de accu. qualiter. ij. §. ſi. ¶ Decimo no. ꝙ prelati debēt eē vigilantes qꝛ talibus iura ſubueniūt. de preſcrip. vigilāti. et merito ſm Paul. qꝛ vt dic beatus Bernardus nō dormitat nec dormit q impugnat iſrael. nec ceſſat circuire querēs quem deuoret. iij. q. i. nulli. Jtē debēt eē diligentes de offi. cuſto. c. i. ¶ Undecio no. ibi officij debitū exequant͂. ꝙ offm̄ epoꝝ eſt vt corrigat ſubditos. Et vt dic Pau. ꝙ hec pōt vel ingrendo ſi pcedit infamia vel viſitando ſine infamia: vt no. Spec. de inqſitione. §. qm̄ aūt. v. lz: et ibi in prin. no. xiiij. caſus in qbus ſm leges īgritur. et dicit Gen. ꝙ talis cohertio maloꝝ dicitur legū miniſteriū. xxiij. q. v. homicidas: qꝛ nec in aliis ſacrificiū pōt offerri deo: qz ſi mali cōpeſcant͂. xxiij. q. v. quali. gladius. n. eſt inſtitutus ad vindictā malefactoꝝ. ꝑma Pe. ij. de ma. et obe. ſolite. xxxiij. q. iij. queſitū. p hoc. C. ad. l. iul. d adult. cū vir. et. l. qm̄us. Si eni foret illicitū dñs nō pmiſiſſet ſed ꝓhibuiſſet. xviij. q. i. ſic eni vltra mediū. ¶ Duodecio no. puidendo delicta: vt ceteri metu pene abſtineat qd dic vt in gl. pe. Et dicit Lau. ꝙ ad h iponit͂ pena publice vt alij terreant͂. xvi. q. i. mulieris d penis. c. i. et. c. queſitū in ſi. xlv. di. diſciplina. pro h inducit Gen. C. ad. l. iul. repetū. l. i. ff. d pe. l. capitulū. §. famoſus. ff. de iuſti. et iur. l. i. v. vñ gl. Oderūt peccare boni virtutis amore. Oderunt peccare mali formidine pene: de q eo. ti. irrefragabili. in gl. vlt. et d prebē. cuz q lib. vi. ¶ Decimotertio no. clicos arcēdos ab inſolētijs. qd expone vt in glo. et idē facit Lau. et Paul. ad h de cenſi. quāqz lib. vi. J. de ſta. reg. cle. attēdentes. ¶ Decimoquarto no. ꝙ pena vnius eſt exēplū alijs vt abſtineat. pro h ſm Pau. de coha. cle. clicos. de exceſ. pla. c. i. de ſta. regula. ex que. ij. q. viij. qꝛpropter. ¶ Op. ꝙ nō tm̄ ad epos ſz etiaz ad inferiores ſpectat correctio clicoꝝ. eo. ti. irrefragabili. §. exceſſus. de fo. cōpe. cū ꝯtingat in vbo epis. ſoluit ꝙ tex. h ꝓcedit de iure cōi. ꝯria de ſpeciali. Pau. aūt dic ꝙ iferiores non pñt niſi ex priuilegio q ad depoſitionē vel ꝑpetuam ſuſpenſionē. p id qd no. xvi. q. ij. c. i. vl q velle ꝙ quo ad alias penas ſecus ſit ¶ Scdo op. ad h. ix. q. iij. c. i. et. c. nullus. ij. q. i. nemo. de offi. ordi. cū ab eccl̄iaꝝ. Solu. h potius repugnat tex. qz pcedenti dicto. ſoluit aūt Pau. ꝙ epo⁹ ordinarius i oibus et ſuper oēs poſt papā tn̄ ſi ſub epo ſunt alij ordinarij vt eſſe pōt: vt in ꝯrijs poterit ad eos ſpectare. de h dixi in. d. c. cū ab eccleſiaꝝ. Mat. arguit ex hac lra ꝙ inferiores prelati nō habeāt cohertionē: ar. de v. archidiacon⁹ v. q. iij. c. ij. de eta. et qli. cle. i. Jn ꝯriū inducit de ſen. excom. Romana. et. c. venerabilis. li. vi. xxv. di. c. i. v. archidiacon⁹. vbi de h. de offi. archi. ad hec. Et. d. c. cū ab eccl̄iaꝝ: vbi d h in glo. nam et plebanus q eſt minor archidiacono pōt excōmunicare. d. c. cū ab eccl̄iaꝝ: et oēs prelati q ab vniuerſitate eligunt͂ hñt iuriſditionē. in auć. de dfen. ciui. §. nos igit͂. col. iij. Archidiaconus aūtez ab vniuerſitate eligit͂. lxiij. di. legimus. de q no. Gof. in ſumma de ſen. excō. §. pōt excōmunicare. qd vltimū vr͂ ipertinēs: ſed vult Mat. dicere ꝙ cū plebanus habēat iuriſditionē excōmunicādi fortius archidiacon⁹ q ab vniuerſitate eligit͂ q dat iuriſditionē. d. c. cū ab eccleſiaꝝ: vbi de h refert tn̄ Mat. opi. Jnno. notatā in. c. ad h preaſſe. tenentis ꝙ archidiaconus de exceſſib⁹ ſubditorum exigentibus depoſitionē ſuſpēſionē vel diuturnā mulctā nō cognoſci: nā et epo ſine capitulo h non pōt. Jtē ſm Jnno. ſbi accuſatiōes criminales clericoꝝ ēt in minoribus non audit archidiaconus: ſed epo. xv. q. vij. felix. et. c. ſi aūt. et. c. epiſcopus. K. eo. c. i. Jtē oia in qbus exigit͂ diſpenſatio et q non lz epo facere ſine ꝯſenſu capituli: et vbi ſpecialis auctoritas epi requirit͂ nō poteſt archidiaconus niſi de ꝯſuetudine: p hoc qd no. Spec. de accu. §. i. et. §. qrto loco. v. ſed nūqnd. dic vt dixi in. d. c. ad h. et. d. c. cū ab eccl̄iaꝝ. ¶ Tertio op. ꝙ non debuerit pciſe iniungi epis vt corrigāt: nā quādoqz corrigere nō pñt cū effectu pp reſiſtētiam corrigendorum. Sol. dicit Pau. ꝙ tenent͂ quātū in eis eſt qd ſi faciūt mundi ſūt a peccatis ſubditoꝝ. xliij. di. ephesijs: qꝛ ſolus dei eſt viā hominis dirigere. xlvij. diſt. §. neceſſe. ¶ Quero circa id qd dic h de priuilegio clericali: et. K. in. iij. notabili. expoſui de priuilegio fori. i. exēptionis clericoꝝ a laicis quis exemit͂ clericos d iuriſditiōe iperatoris cū pri⁹ ſubeſſent ſtatī cū ex vtero matris exierūt. C. de ſum. tri. l. i. Solu. Lau. refert ꝙ plura q no. de ma. et obe. ſi qs. de q ibi dixi. de ſen. excō. perpēdimus. in. vij. ꝯrio. Sz vt formaliter paſtāt verba Lau. dicit ipſe ꝙ ſūmus iperator. ſ. deus et iō naturalis clericos exemit. xcvi. diſt. cū ad vex. et. c. duo ſunt: et. c. imperator. Et ēt inferior iperatore: vt i auć. vt cle. apud ꝓpri. epiſ. et de ſan. epiſ. p totū. colla. ix. et h approbante papa q ēt ſine ꝯſenſu iperatoris p ſuas ꝯſtitutiones h facere potuit cū clici ſint tres ſpirituales et ex toto corpus et animā dederint i ſeruitiū et ſortē xpi. xi. q. i. c. iij. x. di. imperiū. et. c. ſuſcipitis. Ex hoc infert ꝙ de puilegio clericali iudicandū eſt ſm canones tm̄ cū illius ſit interpretari cuius ē ꝯdē. de ſen. excō. inter alia: et ſic nec eligi pncipis nec ſtatutis: ſeu ꝯſuetudinibus laicoꝝ eſt in aliq ſtandū ſuper h: ſz ſolis canonibus pape vel epoꝝ in hijs in qbus papa non ſtatuit ꝯriuz. ¶ Op. ad predicta. de notatis p Jnno. de ſen. excō. vt ſame: vbi dic ꝙ creditor

a ¶ Enormia delicta. Adde Bar. in. l. non ſolum. ff. de iniur. et oc. in. l. leuia. ff. de accu.

b ¶ Q d epo eſt ordi. Adde i. c. ordinarij: d of. ordi. li. vi. an. de hui. i. c. ꝯſultatiōib⁹. i. i. no. de iure patro.

c ¶ Quis exemit. Adde ab. l. ac. ꝓpoſuit de cōceſ. preben. in ſi. iij. col. v. ex hoc infert voc. in. c. eccl̄ia ſancte marie d cōſti. Car. alex. in. c. in iſtis i ſi. cōmiti. di. iiij.

q creditor pōt capere clericū de cuius fuga timet absq pena excōmunicationis. p h.ff. que in frau.cre.l.ait pretor.§. si debitorē.de furtis.l.respiciēdum.§.furti. ¶ Op.ad idē de notatis p glo. de iudi.cū non ab hoīe q dicit q p.xx.horas pōt detineri clericus inuētus in aliquo facinore ad conueniendū testes ne sit locus inficiatiōi.in auc.vt liceat ma.et aue.§.is quoq.colla.vij. ¶ Op.ad idē de no.p Inn. d fo.cōpe.vez vbi dicit dñm feudi laicū posse clericū pp crimen expellere de feudo. Solu.ad h tria ɔ̄ria dic Laud.standum regule q hz q nullus citra penā excōicationis pōt i clericū manus iniicere.xvij.q.iiij.si qs suadēte. cū standū est nisi p aliū canonē similis auctoritatis sit reuocatū.ar.xviij.di.§.i. Ex his vi velle q dicta Inn.et glo.predicta nō sint vera p quo inducit notata p Host.in.d.c.vt fame.Genz. idē tenet Bern. dic ɔ̄riū:qr excōicatio nō fert sine mortali.xi.q.iij.nemo.Sed nō peccat q iuris auctoritate fac aliqd.xxiij.q.iiij.qui peccat.C.de adul.l.gracchus.ff.de acq.pos.l.iuste.Itez alr daret mā auferēdi iura alienu et violentiā inferēdi ɔ̄ mētē huius cle.Ad ɔ̄ria rñde.q in casibus supius dictis in cōtrariū ex mēte iuriū satis est expssuz.p hoc de sen.excō.clericos.li.vi.et qd no.de sen.excō.nuper. petit tñ Ber.decisionē super h.Ego aūt inhereo dictis Inno.et glo.nam de mēte.c. si qs suadente cū gnāliter loquat non pōt iferri violatio aliar dispositionū factar in spē.ff.d pe.l. sanctio legū regula generi.li.vi. Sed in spē scriptū est id qd dicit Inn. de foro ɔpe.vez:et qd dicūt iura signata p ɔ̄riū nec pōt dici iniectio manuū iniuriosa.qd regrit.d.c.si qs suadēte. Itē specialiter ad dictū Inn i.c.vez. dico q nō dic vt dic Lau. Sed q cū clericus vasallus fuerit dānatus a iudice ecclesiastico de crimine pp q venit puniēdus feudo pōt dñs feudi ēt laicus auferre p velle suo:in quo nō intelligo q eiciat d facto ɔdicentē iniciēdo in eū manus nisi spālem licentiam iudicis ecclesiastici haberet q casu posset p.c.vt fame.d sen.excō. Itē ad dictū Inn.in.d.c.vt fame.dic q nō dicit vt refert Lau.sed solū dic q clicū suspectū de fuga pñt capere plati ēt q alr nō habent iurisditionē vel locū et pñtare iudici. qd venit ad id qd dicit glo.palle.c.cū non ab hoīe.q ēt non dicit vt eā refert Lau.tñ puto vez q creditor possit capere debitorē fugiētē ēt clericū p.d.§. si debitorē.qd plenius dixi in.d.c.cū ab homine. ¶ Scdo quero in eo qd dic hic de enormibus:nunqd simplex fornicatio[b] clerici sufficiat vt possit deponi:vl qd sic p.c.apostolus.lxxxi.di.xxi.q.iiij. meretrices.xxvij.q.i.vt lex.So.Bar.hu.lxxxi.di.maximian9 dicit qd nō.cū pauci sine illo crimine inueniant.l.di. qr ma. Idē glo.et Lau.ij.q. vij.lator.et Gof.de vit.et ho.cle.vt clicor.ad h. xxxiiij. di.fraternitatis.lxxxij.di.psbyter.i.q.vij.si quis omnē.Pau.dic h posse eē verum qñ cōmittit simplex fornicatio:sed nō pōt esse simplex in cōstituto in sacris. dic q de rigore iuris pcedit q dz deponi p.c.maximian9 i sed de misericordia nō deponit si penitet per.c.fraternitatis:tñ a bñficio remouent clici ɔcubinarij p ɔstitutiōes synodales i pluribus locis. ¶ Tertio qro qr gnāliter dic ad epos spectare[c] correctionē clericor. nunqd ēt exēptor delinquētiū in suo territorio:et presupposito q sint exēpti ɔ̄.c.i. de pui.li.vi.i.q rōne delicti nō sortiant forū. Laud. dic q multi in h multa scripserūt maxime Host.in summa de pule.§.fin. et Jo.mo.de priui.epor li.vi.de q etiā no.de pui.tuarū. Tñ qr fm Lau.duo sunt hodie genera clericor q ɔ̄plorimum scandalizāt ecclias.s.abusores lrar sedis apostolice:puta iudices executores et ipetrantes. Itē exēpti et potissime religiosi mēdicantes et nō mēdicantes: iō querit an in aliquez de pdictis si notorie delinquūt possint ordinarij aīaduertere. Tñ pone q delegatus citat expsse ɔ̄ tutorem.c. statutū. de rescrip.lib.vi.de q certū est ordinario. qd nullū est qd facit vel pone q fratres predicatores vel minores grauāt notorie parrochiales ecclias in retinendo portionē eis debitā:iuxta cle.dudū.l.de sepul.nunqd poterūt epi ɔ̄ tales procedere:vl q nō.s.de of.deleg.si qñ:et.c.pastoralis. de offi.lega.studuisti.de iudi.cū venissent.Cōtrariū tenet.Lau.dicens q eps pōt ex officio declare talia nō posse vel debere fieri:et h palā itimare:tā suis subditis q aliis:et p ɔ̄sequēs saltē indirecte d litteris papalibus de pñte et gfa p eos data tā de iudicibus q de exemplis iudicare qd pbat qa iura essent frustra nisi essent tuentes:et tales ordinarij in suis diocesibus.de sentē.excō.nuper.xviij.di.p totū Et pōt epš declarare qd dcm est:qr iura dicūt q vbicunq ɔtēdit:an aliquid fieri debeat vel possit de iure pōt administrator iuris hoc declarare.de ɔsue.cū inter.vbi dicit Inno. qd ex q consuetudo mala est notoria ad officiū pape:et sic ēt cuiuslibet ordinarij spectat eā extirpare:pro hiqa criminis vndecunq claruerint et c.xxiij.q: iij.ecce .d his q fiunt a prela.quanto. de fi.presby.qñ.vbi dr idē esse ēt si scm̄ non sit notoriū dūmodo possit eē notoriū.pro h qd no. Inno. de offi.vica.c.i. vbi dicit q si aliqs exponit corā superiore aliquā ineptitudinem notoriā vt forte in libello vel alr vel ēt aliquā icōpassibilitatē que nō pōt tolerari de iure:vt si detinēs aliquā ecclesiā petit aliā dz superior ex officio suo talia extirpare et rumpere.ff.si mensor.fal.mo.dix.l.i.maxime si in pricipio cause cognouerit ineptitudinē libelli:qa tūc dz lacerare libellū.ff. de asess.l.i.de iudi.examiata.vbi d h p Inn.et ibi dix:pōt q diocesanus dicere lras papales obstare vel nō.ar. de fi.instru.accepimus:nō.n.dz pmittere nocentes puilegiis aliqbus vti: in auc.de mā.pn.§.nō permittas col.iiij. Itē non dz permittere psēs puincie delegatos a principe aliter vti suu ptātē q di suis fnu ɔtineat. Et si formam ear excedāt pōt in eos aīaduertere.i auc.vt iudi.sine quoquo suffra.§.voluimus.xcvi.di.nobilissimus.C.de ac.emp.l.qcunq.de of.de le.cū in iure.de rescrip.cū ɔtingat. Itē obl'o que de iure cōmuni et naturali est de subditis ad epm.remaneat ēt in puilegiis:qa que de iure naturali sunt nō pñt oīno tolli.in sti.de legi.agn.tute.in fi.sicut ēt remanet illegitimatas in illegitimis legitimatis in sui natura.de fi.presby.c.i.et .ij.lib.vi.Sz tollitur q ad qd fit vt ibi.pro h qa priuilegiū eximēs a iurisditione ordinarij eximit solūz in eo qd exprimit nō vltra de ɔsan.qd dilectio.de deci.ad audiētiā:sz papa nō priuilegiat in delicta:q remanet sob ordinatio. Cōcludit q i his q sūt iuris regulariter iudex supplet ex offō p soperius dicta.et d offi.ordi.p totū. Itē etiā in his que sunt facti si tangunt ius ecclesiarum:puta electionū alienationū vel similiū. de postu.prela.bone.i.de electi.nosti.d cle.cōiu.diuersis. In aliis aūt que sunt publici iudicij vel iuris et vtilitatis multū exuberat iudicis officiū.i.dist.ius publicū.et qd no. Host.i.d.c.i.d of fi.vica. Itē ēt si fcm̄ est notoriū.vt iudici.C.de tēp.ap.l.ij.§.vl.no.glo.ij.q.i.qñ autēidē etiā si sit adeo notoriū qd non possit non eē notoriū in aliis nō supplet regulariter de fcō. de quo in.d.c.bone.et melius.xxviij.di.priusq.hec opi.habeat equitatē summā qñ superior taliū exēptor monitus p ordinariū nō corrigit. Sed anteq moneat nullatenus pcedi:cū debebāt ɔfundi iurisditiōes. Itē et post monitionem de iuris rigore non procedit dicta opinio cū oporteat stari verbis puilegij:si ergo exprimit q ēt rōne delicti in territorio ordinarij cōmisit nō possit ordinarius cognoscere. op9 est vt cōqueratur pape q pnideat cū stari oporteat puilegio. de prim.porro et .c.reperimus:vñ glo.dudū preallc.§.vez. vet.vltra portionē.in vbo coherceri.dicit q pp exemptiones clerus nō pōt sup quarta ɔseq iusticiā: et sic sentit ɔtra. Lau.et ob h impetrant epi et clerus ɔseruatores hñtes iurisditionē sup tales.p Lau.facit qr priuile giū meret amittere et c.de deci.suggestū.Sz rñdeo q iudiciū nō pertinet ordinarijs: in h tñ puto qd in defectu iusticie seruanda foret opi. Lau.finge eni difficilē et periculosum eē accessuz ad papā:vt de facto fuit non est multū. Et finge q tales exempti opprimūt clerū in denegādo quartā vel qd simile: tūc eniz dz licere cuilibet dicere sibi iure auctoritate ppria p qd no. Inno.de resti.spo.olim.i. Est et aliud modus vt epi subtrahant sibi subsidia reuocādo casus epales quos aliquib9 cōcedūt in penitētia. Itē precipiēdo populis vt non accedāt ad eos donec destiterint:et sic indirecte cohercean.ar.d de ci.de terris.d vsur.post miserabilē. ¶ Quarto qro i eo qd hec mandant epis vt corrigāt excessus subditor qñ possit

a ¶ Qd credi tor pōt capere clicum. Adde Inn.in.c.olim de resti.spolia.

b ¶ Nunquid simplex fornicatio. Add gl. fin.in.d.c.maximianus h alleg.glo.i.c.lator.ij.q.vij.ꝙ allegs.singl. Joan.d Imo.i.c.vt clericor mores d vi.et ho.cle.h vltra Jo.de Imo.vide aliā gl.i.c.pbyter.di.lxxxij.p ant.d but.et abba.in.c.at si clerici.de iudi.abba.i.d.c.vt clericor q nulli:abba.i.c.sicut et i.c.finalit de cohā.cle.et diffuse in ista materia per antonium de butrio in suis notabilibus in verbo fornica

c ¶ Ad episcopos spectare. Add.c.pueniēt.lxxxiij.di.et in .c.ij.c.discipulus.c.dis q.et i .c.sunt nanq xlv.di.

superior pcedere inquirendo d criminibus clericoꝝ. Lau. distinguit: qꝛ aut queris de papa: aut de alio: ꝓ casu dic ꝙ indistincte quandocūqꝫ ꝛ quātūcunqꝫ ꝛ quotienscunqꝫ sibi videt maxime vbi ingrit de iuribus ecclīaꝝ. de testi. cū olī. vt eccle. benefi. c. vno in prin. ꝛ ibi p Host. vel sup peccato de iud. nouit. Si de alio: aut vult ingrere de specialiter tāgētibus partē: aut de alijs. ꝓ casu nō pōt qa actionib⁹ cōpetētibus vtēdum est. de lib. obla. p totū. nisi ob fraudē rei sit actori iposituꝫ silentiū maxime si sit casus in q̄ peccatū notorie cōmittit: sicut in retētione vsuraꝝ vel ipedimēto executiōis testamēti: qa talia spectant ad ecclesiā maxime si actor iurauit non agere. Sic intelligit de iureiur. ad nostrā. ij. ꝫ Lau. Sed dic ꝙ isti casus nō ꝓprie excipiunt: qꝛ non fit ingsitio ad cōmodū partis: sed ad interesse publicū: vt dic Jnn. i. d. c. ad nostrā si de alijs: aut voluit ingrere de iure tāgēte pncipē: ꝛ h possent. C. de bo. vacan. l. i. ꝛ vlt. li. x. aut volunt icēdere ad puniēda crimina ꝛ iponendā penā. in quo fauetur rei publice. Et aut loquimur in delegato pape aut in ordinario: ꝓ casu oportet ꝙ ꝓ sibi ꝯstet de infamia vel de tā graui scandalo ꝙ generet infamiā: de accu. q̄liter. i. ꝛ h nisi a papa reciperet mandatū qđ statī possit sup veritate criminuꝫ pcedere vt qa pape ꝯstitit de infamia. de accu. cuꝫ oporteat vel his ꝯ quē reqritur denunciauit pcessim sup infamia. d ac cu. c. i. ꝛ ij. lib. vi. Si de ordinario dic Jnn. de accu. qualr. ij. ꝙ siue a pluribus siue ab vno tm̄ infamia vel potius scandalū contra aliquē oriat potest pcedere ordinarius ad inqsitionē. ar. ij. q. v. mandasti qđ pbat: qa eps potest idicere purgationē respectu soli si sibi. q. v. omnibus in fi. de q̄ ibi i glo. ergo pōt ingrere ꝯtra suspectū. pro h qđ no. de iureiu. ad nostrā. i. nā multū exuberat officiū ordiarij circa puniēda crimina: vt hic. Jn delegato aūt put supius dictuꝫ est ꝛ secus qa habēt per omnia seruare iura ꝛ stricte procedere nisi aliud in litteris eoꝝ ꝯtineat. ar. de rescrip. nōnulli ꝛ c. cūm. Lau. Et in eo qđ Lau. dicit papā posse pcedere indistincte: ꝛ sic vult qđ ēt ad cōmodū partis nō petētis dic verius ꝙ sicut certi iudices nō debēt supplere de fcō si nō petitur. d postu. bone. i. ita nec papa. qꝛ quo ad h subest eadeꝫ rō in eo quod in alijs. Sed quo ad illud hñ est differentia: quia papa [a]nō stringit preceptis iuris: lꝫ honestū sit ius obseruet. C. de legi. l. digna vox. de elec. ecclīa. ij. Alij vō precise stringunt. de cōsti. c. i. vnde quo ad vltimū dictū distinctionis pcedentis: an possit procedi pp suspitionē solaꝫ ad ingrendū quo ad papā dicendū est ꝙ sic: qꝛ nō ligatur iuribus quo ad alios vō ordinarios dic vt in se. ꝯrio. ℭ Op. ad h ꝙ ēt pape non liceat pcedere ad ingsitionē nō pcedēte infamia. qđ de iure diuino est vt precedat ifamia. Genꝫ. xviij. Descēdaꝫ[b] ꝛ videbo si clamorē ꝛc. Luce. xvi. de villico infamato: de quo in. c. q̄liter. ij. de accu. So. nō dicit preceptiue in iure diuino ꝙ necessario debeat infamia pcedere: sed exemplariter: ꝛ sic pceptuꝫ vt prius pcedat infamia potius est de iure positiuo ad cuius obseruantiā papa non est astrictus. de preben. proposuit. de alio aūt ordinario altercatio est: qꝛ vt dixi in fine distinctiōis ꝓxime. Jnn. tꝫ ꝙ si eps solus hꝫ aliquē suspectū pōt ingrere ꝛ ei purgationē indicere p h. c. oibus. d allegatū. in fi. vbi alternatiue dicit si subditus est suspectus suo epo vel alijs purgationē indici posse: ꝛ sic ex vi alternatiue sufficit ꝙ soli epo. de rescrip. inter ceteras: ꝛ h sentit Lau. vt dixi. h. e. q. ꝛ idē Mat. Cōtrariū tenent alij. de quo. de offi. ordi. ex parte. de accu. qualiter. ij. vbi de h in glo. v. Et vtrobiqꝫ dixi. ꝛ dic ꝙ standuꝫ est. d. c. qualr. d. vex. vbi dicitur pcedendū ad ingsitionem qñ non expressit infamia vel scandalū qđ pōt dissimulari sine scādalo vel sine periculo tolerari: ꝛ sic nō aliō qꝛ tex. ille ponit formā ꝛ modū pcedendi: ꝛ qñ pcedi possit nd. c. oibus. rñdeo vt dicit ibi glo. exponēdo: aut pbet: nā sepe alternatiua p copulatiuā exponit ꝛ ecōuerso. d rescrip. ex parte. i. vel dic ꝙ ibi intelligitur qñ subditus est suspectus epo tanq̄ prelato: qꝛ ita debet intelligi non tanq̄ puatoꝝ qꝛ tūc non dꝫ eū pūderet: nā neqꝫ soli sibi crederet. vij. q. ij. si tactū c. placuit. de testi. cū a nobis: ꝛ sic si subdu⁹ appellaret frustratoria redderet ingsitio ꝛ puniret eps ingrēs tanq̄ indebite grauans: ꝛ sic intelligēdo. c. oibus. non pbat de suspitione nō scādalosa qđ sufficiat. Naꝫ qñqꝫ suspectus est epo vt prelato seu iudici nō pōt eē sine scādalo ꝛ hūc intellectū tene menti. Et sic intelligēdo pōt saluari dictū Jnn. aliō nō foret veꝝ ꝙ pcedunt hec tā q̄ ad ingsitionē faciēdā q̄ quo ad purgationē indicendam: lꝫ aliqui distinxerint inter h vt no. i. d. c. qualiter: sed nulla ratio sufficiens reddi potest maxime qꝛ deficiens in purgatione punitur vt conuictus qđ declaraui quomodo intelligatur. de accu. accedēs. ℭ Op. ad predicta ꝙ ēt si episcopo tanq̄ prelato subdu⁹ sit suspectus si non est suspectus alijs possit tollerari sine scādalo: nā pōt ꝛ dꝫ prelatus non publicare subditoꝝ crimina. arg. de tēp. ordi. ex tenore. So. ex quo scit vt iudex nō potest sine periculo salutis correctionē obtinere vt h. Et sic cēt scandalū saltē sibi. Jtē non potest scire vt iudex qn sciant ꝛ alij inter quos etiā presupposito ꝙ nondum surrexerit scandaluꝫ sufficit ꝙ surgere potest ꝛ verisimile est ꝙ sic erit si correctio negligeret. ℭ Quito quero numqd vt procedatur ad inquisitionem sufficit inquisitum diffamatum eē apō bonos ꝛ graues viros: lꝫ infamia processerit primo a maliuolis ꝛ vilibus. gl. in. c. cum dilectis. de pur. ca. dicit ꝙ sic: qđ tenet Laud. dic contra. sicut. n. nō dꝫ hoc casu indici purgatio. d pur. ca. cum in iuuentute. Jta nec fieri ingsitio. de accu. qualiter. ij. vbi dicitur infamia debere surgere a non maliuolis sed grauibus ꝛ prouidis. nec iura que allegat gl. in. d. c. cū dilectis: probāt illud qđ dicit. dic igitur ꝙ potius debet superior pronunciare de tali infamia non curandum. Ex hoc ꝯtinget infamiam ortam apud graues extingui: foret enim absonum stare fame tali cū facile surgat fama ēt d malo: qꝛ dictū etiā a quocunqꝫ facile sequitur multitudo: vt dicitur i. c. cum in iuuentute preal. ℭ Sexto quero numqd probata infamia contra aliquē dꝫ ipse admitti si petierit ad pbandū se esse bone fame. Lau. querit: sed non soluit. dic ꝙ sic vt tꝫ Jnno. de accu. cuꝫ oporteat. ℭ Septimo q̄ro numquid lis est ꝯtestanda vel alius ordo iudiciarius obseruādus super articulo fame. dicit Lau. ꝙ non cū talia preparatoria summatim sint expedienda. ar. d vt eccle. be. c. vno. cū ibi notatis: sicut fit in actione ad exhibendū. ff. ad exhi. per totū. pro hoc qđ no. glo. vt lit. non ꝯtestata: qm̄. §. si super. Et h tenet Jnno. de spon. cū in tua. vbi dicit ꝙ sine ordine iudiciario ꝛ sine testibus pōt qs certiorari de fama. Et qđ dicit sine testibus intellige solēniter ex forma iudicij examinatis: sꝫ bene necesse est ꝙ recipiant per modū summarie cognitiōis: vt si negaret infamiā precessisse corā superiore possit d hoc per acta doceri. ℭ Octauo quero numqd cū agitur sup veritate criminū debeat lis cōtestari. glo. vt refert Lau. vbiqꝫ dicit ꝙ non ꝙ sufficit articulos ꝛ nomina testium exhiberi iuxta tenorē. c. qualiter. ij. §. dꝫ d ac. Jpse aūt Lau. dicit ꝙ aut presens est is h quē ingritur ꝛ seruādus est ordo iudiciarius: aliō pcessus nō staret. de pur. ca. cū dilectis. Aut absens per ꝯtumaciā ꝛ aut iudex pcedit ex officio ꝛ pōt lit. nō ꝯtesta. pcedere: vt lit. nō ꝯte. qm̄. §. sunt ꝛ alij. Aut ad partis instantiam: ꝛ tunc procedit solū ad annotationeꝫ bonoꝝ: vel aliter put no. de do. veritatis. ꝛ. xi. q. iij. cursus. ꝛ. c. qcūqꝫ. dic melius ꝙ qñ ex offō pcedit indistincte nō reqrit lit. cōtest. qꝛ nec est cum quo ꝯtestet nisi iproprie q̄tenus iudex tenet locū partis. d. §. sunt ꝛ alij. Sꝫ si ad istātiā aut ꝯ eūtem ꝛ aut nō cōtumacē ꝛ tūc regulariter non pcedit in criminibus aut ꝯtumacē ꝛ procedi pōt nō tm̄ ad annotationē sed ad sniaꝫ. d. §. dꝫ. ꝛ. d. c. vitatis. ℭ Nono q̄ro si eps fecit statutū ꝙ ad ingsitionē criminū ꝛ penā p eis iponēdā nullo seruato ordine: puta nō ingsito prius de infamia: nec traditis capitulis ingsito vel similibus pcedē possit vt de fcō fecit Patonē. eps dic lau. ꝛ tūc dic idē lau. statutū nō tenē sine statuerit ꝙ p se vł p vicariū h fieri possit: qꝛ p suū statutū nō pōt nulli ferre iuris bñficiū. de secū. nu. c. fi. nec pōt ꝯ canones statuere. xviij. di. l prin. Pro h. d elc. cle. ij. l prin. vbi dixi l. ij. q. ℭ Decio q̄ro i eo qđ dic subditos ꝯpescēdos a criminib⁹ q̄ pena h fiet. dic pan. ꝙ p ꝯpositionē si sint multum enormia

cum in

[a] ℭ Quia papa. Add glo. in ꝓbo ab oibus in. c. i. d ꝯstitu. voc. i. c. nō du bitū de sen. ex cō. voc. i. c. pro posuit d cōces. preben. voc. in cu. innotuit de ꝛ c.

[b] ℭ Descēdā. Adde tex. i. c. d pa omnipotēs. ij. q. i. i. c. q̄liter ꝛ qñ. el. ij. d ac cu. ꝛ in. c. licet heli. de symo.

cum in talibus non dispenset episcopus: vt no. Inn. de cor-po.vicia.c.i.ꝛ Specu.titu.ij.§.nunc de episcoporum.ver.x. nec in talibus valet compositio quin iudex inquirat. vt no. v.q.ij.si primates.in alijs autem excessibus potest prelatus compescere per penam[a] etiam pecuniariam. vt no.xviij.di. quoniam.xxiij.distin.quisquis.xxiij.q.v.circumcelliones: vbi pa-tet ꝙ potest verberibus subijcere.ad hoc de penis:l.xlv.di stin.cum beatus.xxiij.q.v.si quos.v.q.i.c.i.potest etiam in exilium mittere[b] de iudi.cum non ab homine.de calum.c.i. in fi.l.distin.accedens.de penis felicis.lib.vi.debet ad hoc solum tendere vt vita hominum corrigatur.xxiij.q.v.pro-dest.que autem sunt crimina pro quibus quis debeat depo ni.no.lxxxi.distin.apostolus. ¶ Undecimo quero nunquid prelati possint corrigere excessus laicorum: videtur ꝙ non: quia hic dicit de clericis tantum. Inno.de pur.cano.nos i-ter: tenet ꝙ laicos non corrigent nisi in criminibus ecclesia sticis: de quo ibi in glo. Archi.de consue.non est.in gl.epi-scopus:li.vi.dicit indistincte fieri posse.pro hoc quod no. de offi.ordi.c.in glo.canonice dicunt quod tenet hic Matth. dicens. Aluarum ita tenuisse per.c.v.q.v.illi qui.dicit Gen ze.ꝙ prima opi.procedit quo ad penam temporalem: alias frustra videretur commissus gladius domino temporali si talem imponerent prelati tota namque iurisdictio ad ecclesiaʒ deuolueretur. fallit ratione pacis: vel iuramenti: vel alteri-us qualitatis criminis in quo sit speciale vt ecclesia cogno-scat: vel quando deficit legis subsidium. Secunda aūt opi nio procedit quo ad penam spiritualeʒ: quia de quolibet pec cato ꝛc. de iudi. nouit ꝛ ita no. Hostien.in dicto capitulo nos inter.

Et si ab apostolice. Ualet colla-tio beneficij facta a collatore quolibet circa le-gatum apostolicum etiam non facta mentione de beneficio quod prius habebat is cui fit. ¶ Nota sum-marium. Et quod dixi de legato apostolico procedit ex eo fm Lau. quia si papa volt in suis specialibus executoribus hanc moderationem seruari. de preben.si motu proprio:li. vi. fortius in legatis[c] cum potestas executorum sit maior quo ad sibi cōmissa. de offi.dele.c.ij. Et in collationibus multuʒ est hodie limitata legatorum potestas. de offi.le.c.ij.ꝛ.iij.ꝛ qd ibi no. pro hoc qd dico.i.q.xvij. ¶ Secūdo no.casu in quo non sufficit mentio generalitatis: qd dic vt in gl.in vbo.spe cialis. Et dico.i.q.xiij.ꝛ.xiiij. ¶ Opp.ꝙ collatio facta p le-gatum apostolicum habenti bñficium: de quo nō fit mētio non teneat facta per inferiorē debeat non tenere: quia prās le-gati in conferendo prerogatiuam hʒ sup potestatem aliorum inferiorum. de preben.si a sede.li.vi.So.hec rōne motus. Archi.in.c.si.de offi.leg.li.vi.stetit prio. Ioā.an. ibi tenuit ꝙ h decidit: ꝛ di h in glo.i. Et tunc ad prium dic qd rō de-cidendi quo ad legatū colligitur ex eo qd dixi.i.in.i. nota-bili quo ad inferiores colligit.i.eo.c.q.xvij. ¶ Scdo opp. qd et collatio inferioris facta bñficiato nō teneat per.c. or-dinarij:in fi.i.eo.li.vi.So.vt in gl.vl. Lau.dicit ꝙ hoc dicat pcedere qñ is cui pfertur beneficium prius obtineat vnicū bñficium ꝛ pnpatibile cū secundo: alias procedit.c.ordinarij. possunt tamē esse plura simplicia inter cōpassibilia. de re-scrip.gra.lib.vi.ꝛ.ā.de rescrip.cle.gñe: de quo ibi dixi. Et h in effectu recidit in idē cū solu.gl.sed adhuc clarior est sol. gl. Quo aūt ad.c.ordinarij.melius rñdetur per id qd dicit gl.in cle.si plures.i.de preben. ¶ Quero de quo legato hic loquit. rñde vt in glo.ij.ꝙ de legato de latere.idem Pau. ꝛ Gen. alius enim legatus nō confert sine speciali cōmissio ne. de offi.leg.c.i.ꝛ.ij.li.vi. ¶ Scdo quero si quis hʒ spālez commissionem nunquid in eo erit idē qd in legato de latere: an vo ideʒ qd in alijs ordinarijs: quo ad id qd dicit h vide tur ꝙ idē qd in alijs ordinarijs. Et pone exemplum per.c. is cui.de preben.lib.vi. Contrariū sentit glo.pe.que legatū non de latere habentem specialem commissionem conferē di parificat legato de latere. Sed propria opi.que placet Lap.est littera ibi.in alijs tamen quibuslibet. Et sic per vni uersalem dispositionem comprehendit quelibet extra legā tum de latere: sed tenendo scdm expone quibuslibet prelatis vel alijs habentibus ptātē pferendi iure ordinario vel dele gatis ab eis: vt in glo.in vbo habentibus. Sed delegatus cui specialiter conceditur potestas pferendi non hʒ iure or dinario: sed vice sedis apostolice. de preben.hi qui:ꝛ.c.si apostolice.e.lib. ¶ Tertio quero que beneficia[c] pferre pos sint legati de latere. Sol. omnia prohibita: dum tamē vacēt in non vacantibus enim solus papa potest ius tribuere. de conces.preben.proposuit fm Gen. dic tamē ꝙ non solet tri buere: nam rescriptum concessum super vacaturo non dat aliquod ius formale ad beneficium: sed potius imploratio nem officij executoris: vt no. de renū.veniens: ꝛ in.d.c. pro posuit. quamuis aūt legatus nō det ius ad vacaturum: pōt tñ fa cere reseruationem de vacaturo. de offi.leg.pñti:ꝛ.c.delibe ratione.li.vi. ꝛ dicit ꝙ pōt legatus pferre beneficia etiā de uoluta ad sedem apl̄icam. de preben.venerabilis: ꝛ vacan tia tamē in curia.no.de preben.l.i.li.vi. ¶ Quarto quero an collatio[d] legati facta motu pprio vicietur ex eo ꝙ is cui confertur erat beneficiatus. gl.in vbo facta dicit ꝙ sic: licet Io.mo.ꝛ Archi.de prebē.si motu proprio:lib.vi. tenuerit priuʒ: videamus motiua pro glo.est quia nō potest imputa ri recipienti collationem: cum ergo si sine culpa non dʒ sine causa puniri. de his que fi.a ma.par.ca.c.ij.lvj.di.satis per-uersum.xvj.q.vij.inuentum. Itē facti possessio impedit im-petrationem beneficij. de pces.preben.cum nostris: sed col lationem non. de preben.l.ij.lib.vi. Pro opi.contraria est quia.c.collatio.de offi.leg.li.vi.ꝛ hoc.c.indistincte dicit col lationeʒ non tenere. Ita quia cessat ratio motus proprij in le gato que est in papa: quia papa solutus est legibus: de pces.p ben.proposuit. sed legatus non. de consti.c.i.de preben.di-lectus.i. Itē quicquid facit papa motu proprio presumitur rite factuʒ: ꝛ sacrilegium est disputare: an dignus sit is quē elegit.xvij.q.iiij.§.qui autem.qd non contingit in inferiore qui dʒ examinare pditionem ꝛ vitam promouendi: ꝛ quare prouidet exprimere ad hoc de scismia fraternitatis.l.di. qui in aliquo.liiij.dist.si seruus. Paul.qui inducit h moti-ua non expresse approbat aliquid: sed dicit ꝙ potuisset hoc decidi si placuisset compilatori: potius tamen adheret opi. Io.an.lap.h ꝛ in.d.c.collatio: ꝛ Gen.tenent cum Archid. ꝛ Io.mo. Et inducit lap.in.d.c.collatio rationem quia sicut impetrans qui scit se beneficiatum: tenetur de beneficio fa-cere mentionem. de rescrip.gratia.lib.vi. Ita pari ratione ꝛ legatus. Et hoc idem tenet h Matth. Sed Steph.tenet cum Io.an. Et ad rationem.h factam cum dicitur illud in papa qui solutus est legibus. Respondet quod nullo iure cauetur quod habentibus beneficium aliud conferri non possit. Sed solum quod impetrans debet facere de benefi-cio quod habet mentionem: ista ratio destruitur per tex.h.ꝛ in.d.c.collatio. In quibus expresse dicitur collationem nō tenere: puto tamen opi. Ioan.andr.veriorem: ꝛ ad.c.colla tio. Et ad istud.c.que indistincte loquuntur: dico quod de bent intelligi de collatione facta ad instantiam ex quo aliā h non exprimitur. Si enim voluisset comprehendere colla tionem factam motu proprio hoc specialiter expressisset cum in ea sit aliquid speciale.d.c.si motu proprio. Item nulla ratio sufficiens reddi potest: quare vicietur collatio facta motu proprio: vnde oportet considerari que potuit esse ratio harum decisionum: ꝛ nulla sufficiens alia vide-tur nisi ambitio impetrantis tacito de beneficio quod ha-bet. In conferenti autem nulla ambitio potest notari. Et per hoc non procedit ratio Lap. qui comparat conferen-tem impetranti. Si tamen velles defendere aliam opinio-nem posses dicere rationem propter potestatem legati re-stringendam: per id quod dicit glo.penultima: ꝛ sic quan do tacet de beneficio quod ille habet presumitur nesciuis-se. Et si sciuisset quod non contulisset. pro hoc quod dico.i. q.xvij. Sed hoc non obstante magis placet opi. Ioan.an. per superius dicta: generaliter autem quando teneat ꝛ quā nō collatio facta beneficiato. dixi de preben. sup ordinata.

a ¶ Per penā. Adde Do. de sen.ex.in.c. de cursio l.vi.col. h offi.dele.idē Domi.i.c.quis xviij.dist.

b ¶ In exilium mittere. Adde tex.in.c.i synodo.in.v.irreuo cabili exilio.l.x iij.di.ꝛ dic Ar chi.i.c.cui breuis ꝙ triplex exili-um inuenit in canonibus: vt ibi per eum.

c ¶ Que bñfi-cia. Adde doc. in.c.i.ꝛ pe. de offi.leg.li.vi. ꝛ abb.in.c.pro posuit. h cler. excō.in prin.

d ¶ An colla-tio. Adde.c.si motu pprio h preben.li.vij.

Et distinguit Lap.in.d.c.collatio:que etiam h dicit prouisionem beneficij factam per papam motu proprio beneficiato non habita mentione de beneficio valere:sed factam ad instantiam non valere.d.c.si motu proprio:factam vero per legatum neutro casu valere:vt h in.2.rnsio in.d.c.collatio Tu dic idem qd in papa per superius dicta.factam autẽ ab alio quocũq3.dicit Lap.valere per id qd h dicitur in secundo dicto: & de hoc vlti.dic vt dixi.i.q.ij. ¶ Quinto quero circa hoc si legatus nescit de beneficio qd hz is cui confert Lap.videtur velle q teneat collatio.dicit enim q h dr in p dicto pcedere qñ legatus vel qui ab eo bñficiatur scit vel scire pot de alio beneficio:per.c.gra.prea.l.sed per id quod dixi in.q.pcedenti non videt in legato pōderanda scientia vel ignorantia cũ in eo nõ possit attendi ambitio qd ẽ vitiũ. ¶ Sexto quero an collatio legati facta extra puinciam sibi decretam valeat.gl.in.c.nouit.de offi.le.& Inn.& Host. ibi dicunt q sic:ad hoc qr locus non est de substantia.d ap. qua fronte. Pro hoc etiã de pces.preben.post electionem. Pau.h dicit.c.post electionẽ nõ posse ad hoc allegare cũ illa pars que hoc dicebat sit decisa.tenet tamen cum predictis intelligendo q talimodo sit extra puinciam q legationis officium non sit extinctum:si enim foret extinctũ nõ posset.de offi.lega.pñti.lib.vi.qd declara vt dixi in.d.c.nouit. ¶ Septimo quero nunqd qd vr h de collatione procedat in alia dispositione sup beneficio.dicit Pau.q procedit in dispensatione.de prebẽ.nõ pōt.lib.vi. Et in eo qui obtinet confirmationem spālem iuris canonicalis sibi acquisiti ex collatione capli.nam p confirmationem cẽset aplica:facit quod no.Inn.in.c.cũ inter.i.de elec.& in.c.nisi essent.de preben.& notat de cfir.vti.vel inuti.c.ad nram:vel auctoritate legati receptus fm Archi.qui h tenet in.c.si motu pprio.de p ben.li.vi.Et quo ad h vltimũ de confirmatione.idẽ h Mat. ¶ Octauo quero in eo qd dicit beneficio:de quali beneficio debet intelligi.glo.in vbo beneficium.dicit de quantũcũq3 modico.idem Pau.pro hoc.c.nõ pōt.de pben.li.vi. ¶ Nono quero si hz possessionẽ seu pensionẽ ab ecclia nũquid impetrans dz de ea facere mẽtionẽ:vr q sic:qr bñficium est oẽ qd grans & liberaliter cfertur & talis est illa possessio.xvi.q.i.possessiones.i.q.ij.ex multis. Contrarium tz Pau.& Gen.cũ non detur in titulũ:sed in stipendium:vnde etiã laicus pcedi possent vt no.Laud.in.d.c.possessiões & pueris:vt no.Gm.de pbẽ.sup iordinatis:& Archi.in.d.c.si motu pprio.d q dixi.d rescrip.postulasti:&.c.ad audiẽtiam.ij. ¶ Decimo quero si hz hospitale qd nõ erat solitũ cferri in bñficium fm formã cle.qr contingit.de reli.do. dicit Paul.idem.s.non esse opus de ipso fieri mentionem. ¶ Undecimo quero si hẽbat prestimonias:dicit Paul.in eo.secus qd tenet Archi.de prebẽ.nõ pōt.lib.vi. In talib' enim nõ p sone habilitas:sed veritatis suppressio vel falsitatis expressio attendit fz Hosti.qui h notauit.de rescrip.postulasti:de quo ibi dixi:& tenuit q etiam de istis non opz fieri mentionem nisi deniẽ tanq3 emolumentũ surgens ex titulo bñficij.pro hoc qd dixi in duabus pximis questionibus. ¶ Duodecimo quero si dixit se nondum assecutũ bñficiũ cũ haberet litteras super impetratione:dicit Mat.p h nõ committi obreptionẽ:qd tz Archi.i.d.c.si motu pprio.Jo.an.i regula ignorãtia.lib.vi.tz cõtrariũ qd est verius vt dixi de rescrip.in nra. ¶ Decimotertio quero in eo qd dicit faciẽdã spālẽ[a] mẽtionẽ qd reqrit vt sit spālis.Sol.vt in gl.in v.spẽlis:& plã qd no.in Spec.ti.ij.§.videndũ restat.v.sed nunqd nocet:& ibi d h i additiõe.dic Lap.q dz esse spālis.i.expssa.fictio expositio.de re.ecc.nõ alie.hac cfsultissima:libro.vi. ¶ Quartodecimo quero q̃lis dz eẽ expressio:dicit Laud. q dz esse facta noiatim exprimẽdo bñficiũ & eius circũstãtias & cditionẽ:& oia que possent mouere principem ad facilius pcedendã vel negandã grãm:& q nõ sufficeret gñalis. ar.de do.c.ij.de re iudi.inter.Et qd ibi no.de rescrip.super litis cũ similibus.Et est spāle[b] fm eum in ipetratiõe bñficiorũ:qr cũ ex ambitione pcedat stricte interpretat.de prebẽ.qm.i.li.vi.Nam alias ea que facit legatus late interpretãda sunt.de offi.leg.legatos.li.vi.de reg.iur.odia.li.vi. Pro h sentit Lau.c.hoc pcedere in collatione facta ad instantiam:non autem si motu proprio.de quo dic vt.i.q.iiij. ¶ Quintodecimo quero si patronus pñtat beneficiatũ curatum ad aliud curatũ.dicit Lau.q institutio de tali facta per epm tz:lz post adeptã possessionẽ vacet pmũ ipso iure.de pben.de multa.&.de offi.vica.cle.vna.hoc et tz glo.h in vbo collationem dicens q de electione vel presentatione nõ dubitabat qr pẽdet ex officio confirmatoris:quasi dicat q per eas nõ acquirit plenum ius bñficio.Et ideo multo fortius dz tenere ex quo tenet collatio q dat plenũ ius:hz enim vim electionis & confirmationis.de pben.cum in illis.li.vi.& no.Inn.d cau.pos.cum olim. ¶ Sextodecimo quero quos collatores cõprehendit tex.sub illis verbis quibuslibet beneficiorũ collationẽ hñtibus.soluunt Lau.& Gen.q oẽs siue sint singulares plati:siue collegia:de his que fi.a prela.ea noscit.de cõces.prebẽ.c.ij.de symo.ex insinuatiõe.glo.aũt in vbo habẽtibus:adhuc plenius exprimit in eo q dicit siue sint ordinarij:siue delegati ab eis qd declarat.i.in.ij.q.& intellige semp excepto sedis apostolice legato vt in tex. ¶ Decimoseptimo quero que fuit rõ decidendi diuersimode & priuilegiandi plenius inferiores a papa & eius legato:glo.in verbo volumus reddit rationẽ:qr ptās legatorũ sedis apostolice siue sint de latere siue alij legati cmissionẽ bñtes cferre est extraordinaria & superinducta ex spāli seu supindicta vltra collatores ordinarios ideo restringenda. Collatorum aũt ordinariorum ptās est naturalis & amplianda qd no.lz enim legati habeant ordinariã.d offi.leg.c.i.&.ij.li.vi.tamẽ vt ex hac singulari.glo.colligit est ordinaria potestas sed nõ ordinario modo.Et per hoc habeo singulariter notare q nõ ois ptās ordinaria est fauorabilis & amplianda. Sed illa proprie fauorabilis est que ẽ perpetua vt pñarcharũ archiepõrum:epõrum & similiũ:per hoc multe notabiles qõnes dici possent.pro predictis inducit glo.similem dictam ex.c.statutũ.de rescrip.li.vi.de quo ibi no.in gl.qd de ordinarijs. Item no.equiparationem glo.inter legatos de latere & alios nõ de latere hñtes cferre ex spāli commissione:pro hoc qd dixi.i.q.ij.Et quo ad hanc.q.Lau.& Genz.assignabant aliã rõnem:qr ordinarij sunt magis deliberati & certi i modicis & certis beneficijs que dispositionẽ suam spectant q̃3 papa in beneficijs totius orbis vel legatus totius sue puincie.ar.xvi.di.qd dicitur.de presump.quosdã. Et hec et ẽ bona & notabilis.Et vtranq3 ponit Pau.dicẽs etiã nõ sic psumi subreptionem in ordinario:sicut in papa & legato qui sunt maiorib' negocijs occupati:& nõ sic omnes subditos notos habent sicut diocesanus:& alij inferiores. pro h qd no.Jo.cald.in repetitione.c.cũ nostris.de conces.preben.in.vi.q.Lau.de pximis satis cfonans predictis:addit aliã rationem.qr ordinarij originales intelligunt prouidere ecclesie motu pprio cum ad hoc teneant:nec debent beneficiũ reformare nisi persona sit bene nota.Sed papa & legati puident psonis & non ecclesijs.ideo dicunt in litteris volentes tibi grãm facere spālem.Et propterea non tenent lre si quid taceat qd fuit exprimendũ.In ordinarijs aũt collatoribus dicit q deberent oẽs dicitari motu pprio:& sic dicerent inter incũbentia onera illos non magis sollicitant vt ad ecclesias vacantes psonas idoneas pficiamus:ideo aduertentes talẽ ecclesiam vacare:& talem esse idoneum &c. vt sic potius prouideatur ecclesie q̃3 persone.Et pro hoc dic confirmari opi.glo.terne qd collatio legati facta pprio motu non possit impugnari ob taciturnitatem alterius beneficij de quo vltimo dic vt.i.q.iiij.Et de hac tota ratiõe lz videatur pulchra posset dici eam nõ procedere:qr etiam pape & legati tenentur ex officio prouidere beneficijs.Nã3 papa vocatus est in plenitudinẽ potestatis:& de vsupalij ad honores & legati i suis puincijs fungunt vice pape.Ita q̃ tenent q ad sibi cõmissa totaliter sicut diocesani q ad suas dioceses:tñ p ista rõne facit ipossibilitas se nõ tñta facilitas plene inquisitiõis:& plene notitie qr nõ sic facẽ pōt cstat d multitudine pape & legatis sic d paucis ipsis ordinarijs:vt in rõne pcedẽti.

a ¶ Faciẽdam spāle. Adde de materia istius glo.vid Lal.in c.i nfa d rescri.do.d rota decisiõe.cv.&.cclxxxij.in antiqs.

b ¶ Et ẽ spāle. adde marianũ d senis i repe.c.postulasti.de rescrip.i.xviij.col.v.xv.trãseundo nunc ad qualitatem.

¶ De procuratoribus Rubrica.

Instrumento. No. casum in quo parē vim hz instrm cū lris pcuratis ꝛ econuerso. Et h quo ad faciendam fidē de mandato pcuratorio: nam etiā per litteras ipsi⁹ cōstituentis fit fides vt h: pro h qd dicit glo. ij. Et non est curandum fint sigillate an nō: qꝛ h nihil df de sigillo: ꝛ per hoc plus pbat ex tex. q̄ sit id qd no. Inn. de pba. q̄ sibi dicit delegationes^a ꝛ pcurationes pbari p sigilla pstituentiū. sed pmi qꝛ stat lris etiā priuatis in pudiciū scribētis. ff. eo. si pcuratorē. vbi de hoc rē ra. ba. l. ne fasidano. C. de re. alie. nō alie. l. ij. lz non ad pmodū eius. C. de pba. l. instrumēta: ꝛ. l. rōnes: ꝛ. l. exemplo fz Laud. Pau. ꝛ Gen. Gn̄aliter aūt qd statur cedule seu appodisse: seu libro rōnū^b: seu eple. dixi de fi. instrumē. c. i. ꝛ formā lrap sup mandato pcuratorio. ponit Spe. de pcu. §. vt aūt. v. si antē hō pōt. Et fm Steph. tales lre q̄nq; dicunt libellus. d. l. ne fatisdatio q̄nq; lre pcuratorie: q̄nq; lre de rato. de offi. del. cotam. de transac. ptingit. Et q per lras possit qs pstitui p curatorē allegant pcordantie in gl. ij. ꝛ vltra illas pbatur i d. c. ptingit. de reli. do. cū dilectus. ¶ Secūdo no. q pōt p curator pstitui ad pleꝰ causas: p verbū in causis: sic etiā ad vnam vt h in glo. iij. Et idē Genz. dicit Pau. posse ēt pstitui pcuratorem ad tps post qd mandatū expirabit: vt no. Spe. de pcu. §. rōne aūt forme. v. quid si mandatū. pro hoc qꝛ mandatū pcuratoriū pōt fieri sub pditione: ꝛ in cle. ff. e. l. iij. insti. mandati. §. mandatū. ¶ Tertio no. q paria sunt non facere vel nō debito modo facere: sibi debito modo: qd dic vt in gl. iiij. Et idem Pau. p hoc qd no. h. e. c. i. ꝛ. c. mādato. Et h a pṫrio infert Genz. q si nō iteruenit cautio de q̄ vel si iteruenit nō debito modo non pcedit h cle. alr magnum pudicium posset fieri pcuratori nō ideo p dn̄m re leuato. Itē tūc deficit presumptio pcensus pcuratoris idu cta ex hac cle. q̄ vz fuisse eā finalis cogendi pcuratorē ꝛ de fendēt qd ē nocēdū: alr vba illa debito mō cauit frustratorie ponerent i tex. Et de cautiōe pcuratoris actoris. no. eo. c. i. ꝛ cautiōe pcuratorio rei. e. ti. mādato. ¶ Quarto no. q approbās istū vl lrā licite vl expresse itelligit approbasse oia i eis pcēta vt h ibi cū p h ad oia ꝛc. Lau. ad h. xx. di. vt ve teres. c. si ad sacras scripturas. vbi de h. ō pe. di. i. vulgaris. ꝛ cēsi. c. olz. iij. q. ix. pura. de quo per Inn. in. d. c. cū oli. de excep. c. cū venerabilis in gl. quasi dicat ꝛ vtrobiq; dixi. p h glo. h in vbo in oibus. ¶ Quinto no. q cā ꝛ negocium ca piunt pro eodē. Nā in pncipio dicit in causis: ꝛ postea sub dit in causis ꝛ negocijs: alr tn̄: aliud est cā: aliud negociū. de verb. sig. forus. Itē aliud est cā aliud lis. Nam lis q̄nq; capit pro instātia. de pcu. c. i. lib. vi. Itē aliud est q pstituat pcurator ad negocia: aliud ad cās. e. ti. qui gn̄alr. li. vi. pau. qui etiā dicit q maior est ptās procuratoris pstituti ad cās q̄ pstituti ad lites per id qd no. Hosti. eo. ti. nō iniuste: sed Hosti. ibi h non dicit: sed dicit q refert inter procuratorez ad lite vel ad lites datū: ꝛ datū gn̄alr ad oia negocia: qꝛ p̄ mus non tenet prosequi appellationē. d. c. non iniuste. Secundus sic: alr posset de negligentia pdēnari. de offi. archi. ea que. de offi. custo. c. i. in fi. sic ꝛ tutor ꝛ curator appellatio nem psequi. ff. si tutor vel cur. app. l. ij. C. de appel. si actor. Et idem in gestore qui accessit aīo ingerendi oia negocia. Nam cum teneat de alijs omissis fortius si omisit appellationē. psequi. ff. de neg. gest. l. si pupilli. §. fi. ꝛ. l. liberto. §. fi. dicit ēt Pau. q pstitutus ad cās gn̄alr pōt tractare negocia extrāiudicialia: ꝛ in hoc vz corrupte scriptū: ꝛ qd debeat dicere iudicialia sicut pstitutus ad negocia pōt agere ꝛ expiri. d. c. qui gn̄aliter. Et sic intelligendo nō vz vez q dat⁹ ad cās possit tractare extrāiudicialia: qꝛ mandatū non extēdit ad nō expressa in eo. de offi. lega. cū olim. ꝛ. secus ecōuerso: qꝛ datus ad negocia pōt agere ꝛ expiri: qꝛ venit in vim cōsequentie. d. c. qui gn̄alr. ¶ Sexto no. ex eo qd dixi in pmo notabili in pn. q negociū di in iudicijs ꝛ hoc quatenus h. idē significat qd cā. pro hoc. d. c. forus: aliqn̄ tn̄. di extrāiudici um pro negociatione. de pcu. qui gn̄alr. lib. vi. l. cle. fi. vbi de hoc in. vi. notabili. ¶ Septimo no. q genus neutrū pcipit femininū ibi in oibus causis ꝛ negocijs ad que. Nā illud q̄ est neutri generis qd fm Lau. est p grammaticos qd nō est vez: nam fm grammaticos silepsis seu pceptio multiplr variatur. Cū q̄nq; sit generis q̄nq; psonaꝝ: ꝛ in silepsi generū q̄nq; masculinum pcipit femininū ꝛ neutrū: q̄nq; femininū pcipit neutrū. Lucanus in pleges ꝛ plebiscita coacta quā doq; neutrū pcipit femininū. Salustius in chathelinario. Genus etas forma ꝛ eloquētia pene equalia: ꝛ sic in pposito. Item ꝛ alio modo variat qd omitto. ¶ Opp. q nō possit dn̄s releuare pcuratorē fideiubendo pro eo de iudicatū soluendo. Nam ista satisdatio pretoria est que requirit fideiussorem. ff. de pto. stip. l. pretie. obligatio aūt fideiussoria sine pncipali stare nō pot. ff. de fideius. l. i. ꝛ. l. stipulatus. §. i. ꝛ. l. seq. de reg. iur. l. cū pncipalis. regula accessoriū. li. vi. Sol. dicunt aliq q pncipalis ptās est hoc dn̄s pro quo litigatur qd nō pcedit: qꝛ tūc nō pōt esse fideiussor simul et. ff. de fideius. l. heres. §. q si. Alij dicūt q fideiussoria obligatio h loco pncipalis hētur ꝛ pōt esse sine pncipali. ar. ff. de li. l. siqs reum in pncipio: vbi remanet obligatio fideiussor liberato pncipali. Itē psupposito q requiratur obligatio pncipalis dicunt q pcurator litigādo obligat pncipalr: qꝛ itelligit q̄si pbere. ff. de pecu. l. lz. §. idē scribit: ꝛ tali oblōni future adhiberet fideiussio dn̄i. Ita dicūt aliq tenuisse Dy. ff. iudi. sol. in rubrica. Cy. C. de satisda. l. vna in viris. q. dicit se audiuisse Dy. formantē hāc qōnē ꝛ de ipsa rn̄siōe non facientē mentionē: sed solū dicētē nō esse multū improbabile q fiet fideiussio sine pncipali per. d. l. siqs reū. Alr opi. circa h pōt Cy. ibi pcludens se de facto psuluisse q nō sufficit fideiussio dn̄i nisi ipse ꝛ pcurator pmittat nuda cautione cui oblōni accedit fideiussio dn̄i. probat p. §. si vo. insti. de satisda. vbi dz dn̄m esse fideiussorē sui pcuratoris. fideiussor aūt est pprie qui aliene oblōni accedit. ff. de fideius. l. i. ꝛ. ij. alr imutaret forma pretorie cautionis qd nō pōt fieri nisi a pretore. ff. de pto. stipu. l. i. in fi. Pro hoc. ff. de procu. l. minor: vbi minor non est idoneus procurator rei: qꝛ ꝛ sibi ꝛ eius fideiussori hus succurrit: ergo pz q se obligat ad hāc opi. tz Jaco. de are. ꝛ Jaco. de ra. Et dicit Cy. in. d. l. vna: q est ipsa vitas. Idem tz Barto. ff. iud. sol. in rubrica: lz ibi videat corrupte scriptū. Et imitando hanc opi. rn̄detur ad. l. siqs reum: pre al. q ibi remanet obligatio fideiussoria sine pncipali: qꝛ liberatur reus per pactū qd aliquando pōt prodesse reo ꝛ non fideiussori q̄si apparet de intentione limitata paciscentiū. Et si idē liberet reus per legatum: ꝛ apparet de itentione limitata legātis vt ibi: possunt poni ꝛ alia exēpla in qb⁹ tollitur n̄alis obligatio remanēte fideiussoria: de quib⁹ no. ff. de fideius. l. vbicūq;: ꝛ pro hoc. e. ti. de fideius. l. heres. §. seruo in fi. Itē rn̄detur ꝛ alr q non sunt paria oblōnem fideiussoriā ab initio induci sine principali: vel postq̄ inducta est stare sine principali: qꝛ fm fieri pōt vt in. §. si quis reum non pmium: ꝛ in. l. i. ꝛ. ij. ff. de fideius. Tertio ad. d. l. rn̄detur q non loquitur de oblōne pretoria de q̄ loquit q̄stio nostra. Ad motiua alterius opi. que vult q procurator eoipso q est in iudicio tacite intelligitur se obligare. Rn̄detur q non est vez quando compareret cum mādato: secus si sine mandato tanq̄ fideiussor. ff. de re iudi. l. si se non obtulit. ff. de procu. l. plautius: ꝛ qd ibi no. Et de hoc in seq. contrario. ¶ Secundo oppo. ad hoc q non possit dominus fideiubere super obligatione pcuratoris que nōdum est: qꝛ non stat qualitas sine subiecto. de cele. mis. cū marthe. §. q̄si insti. de despon. impub. ad dissoluendum. Sol. fideiussoria obligatio pōt accedere pncipali non solum pñti: sed etiam future. ff. de fideius. l. stipulatus. §. adhiberi. Spec. aūt de satisda. §. expedito in pn. dicit non esse necessarium q pcurator aliqd pmittat in iudicio: ꝛ q nihilominus tz obligatio dn̄i satisdantis pro eo: sed nihil allegat. Joan. an. in addi. Spe. de pcu. §. vt aūt. v. sed nonqd talit videtur inclinare i opi. Cy. dicens tutum fore consilium vt dominus notario stipulanti noie quoꝝ interest pmittat de defensione ꝛ iudi-

a ¶ Delegationes. add pau. de lea. i cōmento c. cū dilect⁹ l. v. col. de fide istru.

b ¶ Seu libro rōnū. add abb. in. c. ij. de fide instru. l. iiij. colū. v. venio ad tertiā spēz. ꝛ ang. cōsi. cccvi. visa pdictā scripturā Bal. in auc. si nouo iure. C. si cer. pe. bart. i. l. nuda. ff. de dōa.

Et ex glo. sup vbo p inqsitionē. Rō aūt decidendi q̄ ad pri mus colligit ex vbo iudices vt in .d. glo. i. q̄ ad scdm colligi tur ex vbo aliqbus: in eo qd glo. supplet notarios. qn eniz cō mittitur ꝯmissio circa determinatā psonā nō intelligit electa industria: eo. ti. io ciuili. vi. Et quātū ad pmū distingue: vt glo. j. palle. in v. et no. vsqz ad fi. que est signāda. et idē pau. et vult glo. in effectu ꝙ nudū ministeriū sit idelegabile: sed articulus iurisditionis delegari possit. ¶ Scdo opp. ad h qd imo pot[a] ꝯ per. c. cū bertoldus de re iudi. vbi dic̄ Jn no. delegatū ab inferiore posse subdelegare articulū non iurisditionalē sꝫ iurisditionalē nō. So. vt dixi: qr ibi nō fuit discussuz qd iuris et h q̄ ad tex. illius. c. Sed ad dictū Jnn. posset dici ꝙ nō est vex: cōiter tn̄ approbat et ē nobile. Sz tunc dic ꝙ ibi loqtur de eo cui ꝯmissa est tota cā h de eo cui ꝯmissus est vnus articulus q si est nudi ministerij nō subde legat i gl. i. qd ꝓsequē dcl'ando plenius. p id qd dixi. e. ti. c. fi. ¶ Tertio op. qr p vbū ciuili innuit sec[us] d criali: cū tn̄ d iure canonico possit ēt cā criminalis dlegari. de rapto in ar chiepatu. So. vt in glo. ij. q̄ h vult ꝙ lꝫ ca criminalis possit dlegari: nō tn̄ articul[us] sup receptiōe testiū i cā criali dlegari pōt quia iudex dꝫ p se examiare p iura que allegat gl. pau. tenet ꝙ nec ēt cām criminalē possit delegatus subdelegare p rōnez huius cle. ꝯrio sensu: de h in sequen. ꝯrio. ¶ Quar to op. ad dcm̄ Pau. c. venerabili. eo. ti. Jtē qr ordinarius subdelegat talē cām. d. c. i archiepatu: g̃ et delegatus. Sol. Pau. stando p dicto pp magnum piculuz qd vertit in causis criminalibus: nā et i multis alijs differūt ciuilib[us]: et q̄ ad liti gantes: et q̄ ad iudicē: et q̄ ad modum ꝓcedendi: et quo ad testes. de ꝓcur. tue. de accu. veniens: et. c. se. ij. q. viij. libel lorūz: d testi. testimoniū et ad. c. venerabili: ꝙ nō fuit ibi cā mere criminalis: sed mixta q̄ accedit ad ciuilē: d procu. tue. de testi. testimoniū: de accu. sup his. Et p h fm eum in inqsi tione hꝫ locū subdelegatio pterq̄ in casu. c. fi. eo. ti. Ad illd de ordinario dic̄ ꝙ non est bona silitudo et argumentū a si mili nō ꝓcedit nisi qn̄ silitudo est oimoda. xxvij. q. i. nuptia rum: de transla. c. ij. que so. ad h vltimuz vl̄ tolli per. c. sane. eo. ti. et. c. studuisti: de offi. leg. legatū: eū in cā delegata a pn cipe maior sit delegatus ordinario: g̃ et ipse delegatus sup cā criminali poterit delegare ꝓut tenet gl. qd est verius. et ad hanc cle. optime rn̄det glo. vt dixi in ꝓximo ꝯrio: qn̄ ēt alſ cā criminalis seu meri vel mixti ipeij[b] possit delegari: de offi. ordi. qd sedē: et cōiter de iure canonico tenemus cāz criminalē posse per id qd dixi qd ibi etiam tenet Pau. i or di. et de h latius ꝓsequitur qd dixi in. c. ꝙ sedez. de offi. or. sed vl̄ idē in delegato q est maior ordinario i illa cā: vt nūc dixi. Et dic ꝙ tex. h in vbo ciuili: non voluit decidere ꝙ secus eēt in criminali: sed illud in criminali qr erat qd nolu it tangere. Lau. tn̄ vl̄ sentire cū Pau. et Gen. dicentes cām criminalē ꝯmitti non posse p rōnē quā tangit glo. qr testes dicunt exhiberi corā iudice: et fm Gen. si reus exegerit pnt torqueri. C. de fide instru. auc. apud eloquētissimū. xi. q. iij. saluo. v. q. v. illi q. Qualiter aūt an et qn̄ possint clerici torq̄ ri. ple. no. de re. iur. cū in ꝯtemplatione vbi dixi. Sed dicta Lau. et Gen. qr nō de articulate loquunt possunt intelligi cū distinctione quā fac̄ glo. de quo in ꝓxi. ꝯrio: et tunc no. ꝙ fa cilius est ꝯmittere cām criminalē totam q̄ ꝯmittere certum articulū vt receptionē testiū in cā crimiali. ¶ Quinto op. ad ꝯ qr qd iuris est de toto. idē de eius parte. eo. ti. pastora lis. §. sed cū totū. So. difficilr posset solui ꝯriumh: vn̄ po tius est dicere vt dixi in ꝓxi. ꝯrio ꝙ de criminali nihil deci ditur h et cum tota cā criminalis posset ꝯmitti de iure cano nico. Jdē dicendum est articl'o receptiōis testiuz: lꝫ ꝓpter auctoritatē tenentiuz ꝯriuz tutius sit vt ꝯmissarius iudex p se examinet. ¶ Quero qr in pncipio dicit iudices quomō cognoscet an deputat[us] sup receptionē testiū sit iudex an vo nudus ministerio dic vt dicit glo. i. vsi. et no. et idem Pau. et signa glo. maxime in eo qd dicit ꝙ receptio testiū. i. examia cio nuda pōt fieri die feriata qd intelligo nō tn̄ si fauore ho minum sit feriata: sed ēt si in honorez dei. Jn eo ēt qd dicit glo. receptorē q est iudex habere ptātē in pluribus que gl.

[a] ¶ Delegatus ab iferiore. adde spe. ti. de le ga. in. §. iā nūc ꝯ fi. sed migd. et Bar. i. l. i. ff. qui et a quib[us].

[b] Meri et mi xti iperij. adde gl. i. c. i archie piscopatu. de ra pto. gl. i. c. alld. xxiij. q. iiij. de. l. i. ff. d of. ei[us] doc. in. l. iperiū. ff. d iuris. om. iu. Bar. i. l. i. C. qui pro sua iu risdictiōe.

exprimit: p hoc est qd no. Jnno. de ꝓba. qm̄ ꝯ. et Spe. d te ste. §. nunc tractandū: v. vt aūt. et de testi. c. ij. et qd ibi no. li. vi. ¶ Scdo quero numqd qd h dic̄ d receptione testiū ꝓce dit in qualibꝫ pte iudicij: vt deputatus super illa a principe possit subdelegare. Jnno. in. c. qm̄ ꝯ: d proba. dic̄ ꝙ sic. Ex quo infert ꝙ si alicui ꝯmittitur citatio poterit subdelegare pōt. n. citator terminū pfige si superior nō pfigit. Jtē citare per se: p litteras: vel per nunciū qd pōt etiā arbiter q nullaz hꝫ iurisditionem. ff. de arb. l. sꝫ interpellat. §. si arbiter. Jn h tn̄ Ho. in. d. c. qm̄ ꝯtradicit ꝯrium: quia citator non vtitur iurisditione: sed potius mandati executione nisi alit recepe rit in mandatis quo cessante nō posset facere pdicta: sꝫ dele gatus h expediet. Sꝫ si expresse est tributa ptās super h po test vt qr est adiecta cl'a ꝯdictores et c̄. vel silis sic intelligit Hosti. c. ex litteris eo. ti. cuius opi. tenuerunt plurimi i. c. fi. d do. et ꝯtu. vt tangit Ven. Gof. et idē Hosti. ibi dicentes ꝙ lꝫ possit citare p nunciū: vel epistolā vel edictū nō ꝓpterea potest subdelegare: et qn̄ citat p nuncium non ipse nuncius sed dlegatus citat p ministeriū nuncij. ff. de ꝯsti. pecu. l. et lꝫ. Pau. aūt et Abb. in. d. c. fin. dicunt ꝙ ēt per nunciū citare nequit cum sit ei ꝯmissuz nudū ministerium et sic subdelega re non pōt. eo. ti. c. fi. Pau. tenet primū qd possit p nunciū citare inducēs qd dī de cōseruatore. eo. ti. c. fi. li. vi. Et d exe cutore q per se vel aliū pōt exeq vt dicunt Gof. et Hosti. i. d. c. fin. Qualiter tn̄ p pleniori noticia ꝓsequit pau. ea que no. Jnno. eo. ti. c. fi. et fm ibi no. distinguit. Cū querit an et qn̄ possit delegat[us] seu ꝯmissarius subdelegare: qr aut id ꝙ ꝯmittitur in sui nā non reqrit cāe cognitionē et iurisditionē aut sic. Primo casu aut additur iurisditio aut nō: si addit: puta cōmitti papa crucis pdicationē cū cl'a ꝯdictores et c̄. tunc ministeriū. i. crucis pdicatio ꝯmitti nō pōt. eo. c. fin. §. ceterꝫ: sed iurisditio adiecta sic: vt. s. ali[us] cōpellat ꝯdictores resistere si non adicitur iurisditio: tunc tale exercitiū in nul la pte cōmitti pōt. d. §. ceterꝫ. Si vo id qd ꝯmittit de sui nā hꝫ iurisditionē annexā aut exigit industria psone: vt si māda tur fieri inqsitio aut non. p casu non pōt subdelegare. d. c. fi. §. is aūt. C. de cadu. tol. l. vna. § ne aūt. ff. de solu. l. inter arti fices. scdo casu semp pōt ꝯmitti: qr h est priuilegiū dlegati a principe. eo. ti. si p debilitate: et. d. c. fi. in pn. C. d iud. l. a iu dice. de h plenius distinxi in. d. c. fi. ¶ Tertio q̄ro an proce dat h dispositio in dlegato ab alio ꝙ a pncipe i glo. in vbo sede apostolica dicit ꝙ nō dclarando eā vt dixi in vi. nota bili. idē Laud. qr tales nō dputati a pncipe potius sunt exe cutores q̄ iudices: pro h ꝙ no. eo. ti. sup qōnum. §. porro: ꝙ verior rō est: qr regulariter non facit aliqs iudicē nisi is qui hꝫ iurisditionē noie ꝓprio. ff. d iurisdi. om. iu. l. et qr. qd plene dixi. eo. ti. qm̄ abbas delegatus aūt hꝫ iurisditionem iure alieno. s. nomine dlegantis: de rescrip. sup literas: i fi. Jdeo d sui natura subdelegare nō pōt: sꝫ speciale est priuile giū dlegati a pncipe: vt h possit. C. d iudi. l. a iudice. eo. ti. c. fi. in pein. ¶ Quarto q̄ro an deputatus ab alio ꝙ a pncipe super testiū receptione possit p se cōpellere testes si se odio vel gratia subtraxerint dic̄ Lau. ꝙ nō nisi tradita sit sibi spā lis ꝯmissio sup h: p. d. c. sup qōnū. §. porro: et per. c. i. d testi. cog. vbi dic̄ h ꝓbari. ¶ Op. ad h. d. c. cum Bertoldus de re iudi. vbi subdelegati dlegatoꝝ ordiarij teste s receperunt et valuit receptio. soluit Lau. vt dixi in scdo ꝯrio qd ibi de scō tenuit qr nō fuit obiectū. scdo solu. fm Jnno. in. d. c. cū ber toldus: qd ibi fuit ꝯmissus articulus nudus examinationis: secus si fuisset cōmissus simplr qd ēt. s. dixi i. ij. ꝯrio. Et dic̄ Laud. ꝙ fere vbi ꝙ huat ꝙ simplices scriptores examināt testes. Sꝫ iudex p se pius recipit articl'os et fūdamēta sup eis et talis examiator ē sic pcibs. vt dicit Host. i. d. §. porro. Paul. aūt vlterius refert id qd no. Jnno. in. d. c. cū bertol dus cui vl̄ placere ꝙ receptio testiū ꝯmitti nō possit qr i h exigit industria: sꝫ scriptura attestationū sic: qr in h pot[us] eli gitur opa q̄ industria: ar. de ap. cū cām. Pro pdictis ꝙ d legatus ab alio q̄ a principe nō possit receptionē testiū sim plr subdelegare est qd no. Spe. ti. i. §. iā nūc v. sꝫ nunc sub delegatus: vbi dicit ꝙ delegatus ab alio q̄ a pncipe citatio

nem testium

nem testiū receptionē vel aliū articulū cōmittere non pōt q2 talis sunt iudicialia: et cause cognitionē desiderāt. iij. q. iij. a iudice. ff. de offi. procō. l. nec quicq̄. §. i. posset. n. opponi citationē non eē faciēdā vel nō tenere vel testē eē criminosū vel habere cām criminalē cū eo cōtra quē pducit̄ aut̄. de testi. §. si vo collati. vij. et idē de alijs q̄ iudex dz admittere: vult dicē q cōmissari⁹ nō pōt de h cognoscere: et sic caret dilatio. Itē ſm Pau. qua rōne posset cōmittere vnū articulū eadē rōne et totā cāz qd iura phibēt. C. de iudi. l. a iudice. ff. de offi. pcon. l. legatus. ¶ Op. ad h de. c. pastoralis. §. i. eo. ti. Rn̄det Pau. qd ibi loqtur de legato pncipis et qd ibi dicit iudex gcūq3 intelligit̄ de ordinario vt ibi no. ¶ Op. ad idem de. c. ex litteris. e. ti. rn̄det Pau. qd ibi patriarcha erat subdelegatus delegati pape et p se cohertionē habebat: et lz fecerit p aliū legi lr̄as h non fuit cōmittere: ar. ff. de arbi. sed si interpellat̄. §. arbiter: et. l. diē. §. i. nā legēdo p illū ipse legē vi. ff. de admi. tutor. l. ita tn̄. §. gessisse. Cōcludit pau. q lz h videat̄ vez de iure tn̄ prima opi. de fcō seruat̄ et est sustinenda gr̄a dirimēdaz litiū: de test. ſpo. c. i. in pn̄. li. vi. C. de iudi. l. pperandū: in pn̄. tn̄ si aliqd obijcit̄ cōtra articulū cōmissum non ipse cōmissarius: sed delegatus cognoscet: eo. ti. sup qōnū. §. quē vo: et h tz Spe. in. d. §. sz nunqd subdelegatus: de quo p Archi. de rescri. statutū: li. vi. Ex his vr̄ pau. velle qd de iure articulus nudus non possit cōmitti q̄si videat̄ electa industria psone de q̄ dic melius vt in sequēti cōtrario. ¶ Op. ad pdicta de isto cle. in vbo iudices: et de eo qd dixi. s̄. in. ij. cōtrario: q2 nudū ministeriū non pōt cōmitti. eo. ti. c. fi. Confirma: q2 regulariter cū cōmittit̄ nudū ministeriū: vr̄ electa industria psone. d. c. fi. So. ad h ambo cōtraria p id qd dico. J. q. vij. et qd dixi in. d. c. fi. in fi. p que dico qd nisi appareat vel ex verbis vel ex alijs cōiecturis q sit electa industria psone pōt cōmissarius p aliū expedire: non tn̄ pōt aliū deputare q faciat tanq̄ dn̄s pprie aliquā ptātē. Sed faciēdo per aliū vr̄ per se facere vt dictū est. s̄. e. q. tn̄ qn̄ cōmittitur nudū ministeriū dubio vr̄ electa industria persone vt dico in. d. q. vij. qd intelligo vt dixi in. d. c. fi. qn̄ actus cōmissus sapit auctoritatē vel est alicuius peritie. ¶ Quinto q̄ro in eo q dicit de cā ciuili qd de spūali⁰: dic glo. ij. qd per vbū ciuili nō excludit causas spūales: quā gl. nō per quā habeo sub causis ciuilibus cōprehendi spūales qd tene mēti. ¶ Sexto quero circa h cā matrimonialis vertebat̄ corā ordinario et petebatur p actorē dirimi matrimoniū pp aliud qd dicebat cōtractū in aliqua ciuitate: petita fuit remissio sup receptiōe testiū ad pbandū de pmo matrimonio ad ordinariū alterius ciuitatis vbi dicebat̄ pmū cōtractū nunqd pōt vel de iure fieri dz. Ad primū qd possit dic q sic: p h qd no. Archi. de testi. psentiū li. vj. et Jo. an. ibi in pn̄. sup prima glo. dicēs qd talis remissio est in arbitrio iudicis. p auc̄. de testi. §. et qm̄ et i qd ibi no. col. vij. Ad ſm an de iure fieri debeat videret̄ dicendum qd nō teneat̄ per dcm̄ Jo. an. statim dictū. Sz Spe. ti. i. §. iā nunc v̄. sed ſm pmissa: dicit q fieri dz et ordinarius ille recipiet testes nō auctoritate remittētis: sz ppria auctoritate iuris cōis. Jo. an. in addi. ibi dicit illō verū qn̄ cōmittēs erat ordinari⁹: sec⁹ si delegat⁹: q2 tūc auctoritate delegata recipient̄ p ordinariū ad quē remittit̄: de fideiuſ. c. ij. de offi. or. significauit: de rescrip. statutū. §. pe. li. vi. habeo q̄ddam cōsiliū Lap. de castiglioncho dicētis indistincte qd ordinarius tenet̄ ad hanc remissionē faciēdā ne angustet̄ pbandi facultas sine culpa partis et maxime in cā matrimoniali ne tali pretextu remaneāt in peccato: fac̄ de offi. or. significauit et qd ibi no. in glo. ij. xxxiij. q. ij. sine de cōiugij. Et qd no. gl. ibi dicēs q si difficile est satisdare in vna ciuitate mittit̄ ad aliam. ff. q sati. cog. l. si fideiussor. §. i. p hoc est glo. ij. h i pn̄. et qd dixi in. q. pcedenti ad idē: de testi. cogen. c. i. ᵃvbi permittitur delegato in cā matrimoniali mittere nunciū ad aliū locū p recipiēdis testibus exponit̄ ibi nunciū. i. executorem: p h est cōsuetudo ᵇ romane curie q̄ cū habeat ordinariū et posset citare testes vn̄ciūq3 tamen pter difficultatem facit remissionē ad partes. fortius q̄ ordinarius debet h facere qui non posset cogere testes alibi existentes: ergo ex territorium ius dicēti et c. de cōsti. c. ij. li. vi. ad h de test. cū olim: et qd ibi no. Et hanc partē puto verā quā tenendo ad. c. i. de cōsan. et affi. vbi testes pducunt̄ corā ordinario dic illud procedere qn̄ cōmodū fieri pōt q vt sunt in loco. ¶ Septio quero nunqd executor⁹ datus ad puidēdū possit idistincte cōmittere vices suas: vr̄ q sic: q2 regulariter pōt q p aliū qd pōt per se. ff. de admi. tu. l. ita tn̄. §. gessisse: de pcu. l. ſernum quoq3. in pn̄. de sen. excō. mulieres: regula pōt qs. li. vi. pau. distinguit an sit datus ad puidendū certe psone: an incerte: pmo casu pōt: vt h et. eo. ti. is cui in pn̄. li. vi. p h. eo. ti. venerabili: et. c. fi. §. is aūt: et qd dixi. s̄. in. i. cōtrario. Scdo casu non pōt nisi aliud dicat̄ in rescripto q2 vr̄ electa eius industria. d. c. is cui: sic dicit pau. intelligendū qd no. Inno. e. ti. c. fi. in vlt. gl. In cōtrariū tn̄ est qd no. Ho. ibi dicēs q collatio beneficij non fit sine cāe cognitiōe. de rescrip. cū adeo. de eta. et quali. accepimus: vn̄ de sui nā delegati pōt. dic̄ tamen q curia tenet cōtrariū. Sz p p est hec littera nisi dicamus q iō hic pōt q2 expssiū h erat vt ingreret de vita et cōuersatiōe. Sz hoc potius faciebat dubiū q nō posset vt di in glo. h inducebat: vn̄ ad hāc cle. rn̄det melius q hic loqtur qn̄ mandat̄ puideri certe psone vt dixi statim: et. s̄. in p cōtrario: verius itaq3 est q executor ad puidendū incerte psone non subdeleget: lz. n. intelligebat̄ habere cognitionē et sic iurisditionē quo respectu delegare posset: tn̄ q2 vr̄ electa eius industria: ideo non. eo. ti. c. fi. Ad cōtria aūt prima ad. l. ita tn̄. §. gessisse. ff. de admi. tu. et similia: dicit pau. q pcedūt i ministerijs tēporalibus quo aūt in spiritualibus in qbus industria psone eligitur h solutio non est sufficiēs: nā in tpolibus pōt eligi industria. ff. de solu. l. inter artifices. Aliter aūt soluit paul. q cōtraria loqunt̄ qn̄ qs pōt auctoritate sua: q2 tūc ēt pōt delegare: secus si auctoritate sibi cōmissa: q2 tunc nō pōt nisi aliō exprimatur in iure: et h in his q̄ possunt p aliū explicari. C. de cad. tol. l. i. §. ne aūt. ff. de vi. et vi arma. l. i. §. quotiēs. et. d. l. iter artifices. Lau. āt circa pmissa rectoris epi. notatis. e. ti. c. fi. et nūc p pau. tactis distiguit ᵃq aut cōmittit̄ nudū ministeriū simplr̄ sine clā: cōdictores et c. aut cū clā: p cān nō hz iurisditionē nec cohertionē. s̄. de of. or. pastoralis. §. qa vo: et. §. pterea de re iudi. de cetero. Scdo casu hz cohertionē lz nō hz cognitionē. s̄. c. ex lr̄is. Ex h infert q leuatores vacātiū ecclesiaz auctoritate aplica cognoscē nō possunt de bn̄ficijs que de fcō nō vacāt lz vacent de iure an debeāt inde habere fructus necne. Aliqn̄ aūt cōmittit̄ articulus cū iurisditione vt h: et tūc aut negocia cōmittunt̄ psonis. i. pp negocia fit cōmissio psonis: et tūc indistincte pōt cōmittere. eo. ti. c. fi. in pn̄. aut psone cōmittunt̄ negocijs. i. pp idoneitatem personaz cōmittunt̄ eis negocia. Et aut fuit fcō hec electio pp priuatā vtilitatē partium: et de partiū cōsensu pōt cōmittere. d. c. fi. §. is aūt: aut pp publicā: puta q crimina puniant̄ vr̄ ecclesijs prouideat̄: et tūc nō pōt. d. c. fi. §. si autē. Ego vero aliter distinxi ibi maxime autem no. q cū cōmittit̄ aliquid iurisditionale in dubio: nō vr̄ electa idustria psone nisi expsse dicatur q psonaliter id faciat vt pbat̄ in. d. c. fi. in vbo psonaliter: et ibi dixi. Et p h opz dici q in h q executor ad prouidendū incerte psone non subdeleget et qd videat̄ electa industria psone h est ideo: q si vult pōt expedire tanq̄ nō iudex no. h glo. mag. et si hec rō non sufficeret: tn̄ non oz cirtari: q2 sic scriptū est. e. ti. is cui. li. vj. Sed qn̄ cōmittit̄ alicui sapienti factū: tūc in dubio itelligit̄ electa idustria persone. ff. de lega. iij. l. fideicōmissa. §. fi. d. l. inter artifices: qd itelligo. vt dixi. s̄. q. iiij. in fi. et plenius. e. ti. c. fi. de multiplici aūt executore: qsq3 ad puidendū: qsq3 ad cōplendū: quandoq3 ad alia. no. de cōces. pbē. si caplo: et. c. fi. solu. li. vi. ¶ Octauo quero executor datus ad pbandū de beneficio cum clā si per inqsitionē et c. vt in tex. cōmisit simplr̄ alteri executionē qui inqsitionem cōpleuit deinde se absentauit: petit̄ a pmo vt puideat an potest: et videt̄ q non cū in totū cōmiserit et res non sit integra. eo. ti. q̄uis: li. vi. p h. s̄. c. venerabili. In cōtrariū per. l. penul. C. de pedaneis iudicibus: cū ibi not. et qd ibi no. Inn. eo. ti. in lr̄is: vbi dicit qd si executor mandauit alicui q puideat in certa eccl̄ia pōt reuocare et manda-

ᵃ ¶ Quid de spirituali. Adde Archi. in. c. statutū. de rescr. lib. vi.

ᵇ ¶ Pro hoc est cōsuetudo text. in. c. cōstitutus de fideiuſ. Spe. de teste in. §. q̄liter i pain. Ho. scribit aūt archi. et Jo. an. in. c. pñtiū de testi. li. vi. io. an. in addi. spe. in ti. de leg. i. §. iā nūc. Ho. sed ſm pmissa.

ᶜ ¶ Nunquid executor. Adde doc. in. c. ij. de testi. li. vi. bar. in. l. venditiōe in. §. fi. ff. de bo. auc. iudi. pos.

secus erit in delegato a deleg. ordinarij in casu pmisso scz delegatione ille q habuit ptatē subdelegandi desiit eē delegatus hoc negari possit: qz si ordinarius dare pōt potestatē subdelegandi toti cām fortius e partē: e tunc cōtinget q vna e eadē cā pēdebit corā diuersis qd est absonū ꝓsupposito q vltimus delegatus nō pēdeat ab altero. Ad 2ria primo ad illud de. l. vnū ex familia. §. si de falcidia. Et similiter ad illd ꝓcuratore dato cū ptāte substituēdi. Rndeo q aliud est in non iurisdictionalibus de qbus illa ꝓcedūt aliud i iurisditionalibus de qbus ꝓcedit. l. a iudice. C. de iudi. nō. n. ꝯuenienter dici pōt q hns ptatē delegādi faciat h vt ordūs minister delegātis cū hēat iurisditionez. Ad. l. nō distinguemus. §. ꝗsitū. dic eodē mō: naz arbiter ꝓprie non hz iurisditionē: sz notionē e eius sententie stat metu pene. ff. de arbi. l. dic. §. stari: de arbi. p tuas. ad aliud qz ius delegādi est in iurisditionis: e sic p aliūm pōt exerceri: sic e de cā cognosci. Rnde q ꝓcederet h rō nisi obstaret ꝓhibitio. l. a iudice: vl rō incertitudinis de q premisi. ¶ Decimotertio q̄ro nunqd executor datus in forma de q h teneat ingrere an is ꝓ quo mandat sit vite laudabilis ec. e ad h partes citare. Sol. qō implicat duo. Primū an teneat ingrere. Scdm an citare: vtrunqz tn pmixtim ꝓsequtur glo. ma. quā diuide. Naz ꝓ premissa qōne ponit distinctionē Inno. inter clam sonantē in monitionē e clām ꝯditionalē. scdo limitat h ibi: dic tamē Ino. tertio ibi: dic demū Inno. de cla ꝯditionali poni aliaz distinctionē: an ledat ius alterius: an nō. Et huic dicto opponit e dupliciter soluit ibi. e si dicas ꝗrto ibi dicit demum Inno. ponit quādā limitationē dicti ꝓcedentis: e soluit dubiū incidēs ibi: pōt tn ꝓuisor. qnto ibi secus si dicat. ponit vltimā distinctionē q venit ad limitationē prime. colligēdo aūt māin e ordinādo ad qōnē premissaz. rndeo cū gl. distinguēdo: qnqz eniz cla est expsse vt cla si ita est. Aliqn cognitionis vt cla si tibi ꝯstiterit: de prima dic q aut ꝗritur an teneat ꝓcessus partibus nō citatis: e dic q sic vt h in gl. in ꝗrta particula. s. assignata. Et ē rō ea quā pōit gl. pro h qd dixi in tertio notabili inducendo dictū Inn. de transla. l3. aūt querit nunqd teneat p se cognoscere: ita q si nō cognoscit non teneat ꝓuisio: e adhuc dic q nō tenet vt is eadez ꝗrta particula glo. e nō ꝓcedit q ad h distinctio tertie particule supra assignate. Aut de tertio querit an si cla nō est vera ꝓuisio viciet. Et in h dicit gl. in ꝗrta particula ibi: tn si monitio q cassat vel cassa nūciat declara. aut. n. cla sonabat i monitionē: aut ꝯditionē. ponē exemplū vt in prima particula glo. si in monitionez tenet ꝓuisio: sz cassabit vt si mandabat si erat idoneus: sz tenuerit collatio scā non idoneo tn reuocabitur qa non idoneus: sz interim hz titulū: e ibi h procedit qd dicit glo. q ꝓuisio cassat. Si aūt sonat i ꝯditiōez tūc qa ꝯditio dedit formā mandato ꝓuisio est nulla vt si mādabatur ꝓuideri si de tali loco erat oriundus e sic aliunde: e in h procedit qd dicit glo. q ꝓuisio cassa nunciat. Si vero cla est cognitiōis: vt cla si tibi ꝯstiterit: dic vt in glo. in vlti. particula supra assignata cuius effect⁹ est q aut agebat de preiudicio alterius e executor tenet ingrere partibus citatis: alš ꝓuisio nō valebit: aut non ledebat ius alterius e tz ꝓuisio non premissa cognitiōe: p h qz ex quo de nullius ꝓiudicio agitur nō oportuit aliquē citari. ff. de bo. pos. l. ij. §. penul. e qd ibi no. gl. e Bar. plenius: rō qz etiā si veniret nō audiret cū sua non intersit. ij. q. vi. nō solet. de ele. cū iter. R. Et in eo qd glo. in fi. dicit p hunc finē patere solōnē qōnis premisse. dic Lap. q gl. h vult qd si cla sonat in ꝯditiōez sic illa si tibi ꝯstiterit ec. e alteri ꝓiudicet cū i h factus sit iudex vel ingsitor hz cāe cognitionē premittere: e p ꝯsīs partes vocare. Si vo alteri nō ꝓiudicet tūc non sit necesse ptes vocare. Ipse aūt Lap. in h vltimo mēbro distinctiōis ō cla cognitionis distinguit. An mandet p clam de q in tex. Si reperieris ec. an p clam. Si tibi ꝯstiterit. ꝓ casu de necessitate nō tenet cognoscere. ad qd nihil allegat. Et 2 ipm est casus. J. de ꝯces. ꝓben. cle. i. in prin. vbi p vbū si repertus fuerit sit ꝯditio q necessario dz purificari: an ꝓuisionem. scdo casu dicit Lap. q tunc bene tenet ingrere e de cā cognoscere: q hoc iducit significationē vboꝝ: naz reperire est scire de re ꝓdita vbi sit ꝯstare aūt. i. certū e apertū esse. Sz primum pōt esse sine cause cognitiōe scdm nō nisi partibus vocatis certum e claꝝ e fiat: e h nisi ꝯditio foret notoria quo casu necessaria non est examinatio nisi ad cautelā: vt dicit Pau. in cle. i. in prin. de ꝯces. prebē. vbi dixi in. ij. q. ꝓ h de ap. constitutis. ij. dic melius q inter reperire e ꝯstare q ad h non est dīa: qz hoc sonat reperire. i. iquirere e p ingsitioē ad talez notitiā ꝯuenire: e sic ēt h casu necessario ingrit. bn fateor q qn notorie ꝯstat supflua est ingsitio. Et vltra ꝓdicta dic q ēt in cla cognitionis ēt ꝯcernēte ꝓiudiciū alterius obseruatur vt executor inuestiget ptibus nō citatis: ꝓ hoc qz qn intendit mandās vt ordie iudiciario ꝓcedat solet adijcere vocatis vocādis: e tūc necessario est iudex. de iudi. exhibita: e qd ibi dixi: alš si h non adijcit is talibus executionibus vt in collationibus beneficioꝝ: vl potius q cla cognitiōis referat ad inuestigationē quā facere dz executor ad instructionē sui: nā ipse delegatus nō teneret partes citare. Eadē ergo sit ꝯditio executoris. de rescrip. super literis l fi. Sed bene veꝝ est q si non pmitteret cognitionē q ad sui instructionē nō teneret ꝓuisio: vt dixi. s. e. q. seruata tn distinctiōe premissa. de hac materia plene posui i. d. c. si. de ꝓsum. e no. Pau. de ꝯces. preben. cle. vna in pn. vbi dixi in. ij. q. Et ꝓcedunt predicta in oiā spāli de executoribus sup collatiōe bnficioꝝ. ꝓsit tn trahi ēt ad alias ꝯmissiones. In illis tn oporteret q ad aliq aliter dici fm ea q no. ō offi. dele. prudentiā de quo ponit Bal. C. de legi. l. nō dubiū: e circa ꝓdicta no. singulariter glo. istā: in ꝗrta particula in v. pōt tn prouisio. Ex q habes q executor ad ꝓuidendū est mixtus: e sic pōt si vult indistincte partes iudicis assumere. ¶ Decimoqrto quero nunqd ordū ministeriū[a] ꝯmissuz sub noie dignitatis transeat ad successorē. glo. pe. remittit ad. c. si. eo. ti. e dic vt ibi ꝯclusi q ēt ordū ministeriū pōt transire ad successorem qnūs. s. videat eligi industria p id qd dixi. s. q. vij. tamē alta rō obstat ex q sub nomine dignitatis ꝯmissuz est: vn stat dispositio. c. qm abbas. e. ti. nisi specialiter appeat q electa sit idustria ꝑsone: ita q euidēter h colligat ex forma ꝯmissiōis.

¶ De officio iudicis ordinarij Rub.

T clericorum.

Sūma vel glo. in cui⁹ fine dic q h vult q iura innouata sine penaꝝ adiectione raro ꝓficiūt. ¶ No. q nomine clericorum[b] veniunt oēs clerici etiaz in sacris ꝯstituti. xi. q. i. de ꝑsona. in fi. fm Lau. e [illegible] q reddit rōnē: qa oēs sunt clerici. d. c. e in corpore. de san. epi. §. presbytero. colla. ix. C. de epis. e cle. auē. presbyteros. Et colligit h ex v. clicoꝝ. Et intelligit Mat. ēt exemptoꝝ si delinquūt ex locū exēptū. de ꝓuile. c. i. lib. vi. ¶ Scdo no. q audacia[c] reprobat e accipit h in malū. gl. ij. allegat cōcor. paul. allegat ō pe. di. i. quāobrē. C vn vi. l. si quis in tantū furoris audaciā. C. de sepul. vio. l. pgit. qui si. sint legi. per venerabilē: e dicunt audaces fm h hi q faciunt cōtra ius. C. de iudi. l. nulli circa pn. de ꝓben. cū q li. vi. qnqz sumitur[d] in bonū. vt in. c. audacter. allegato in glo. e. C. de iudi. l. rez non nouā. in fi. ¶ Tertio no. q nomine ꝓuilegij clicalis intelligit de duplici. s. imunitatis persone e fori. qd dic vt in glo. iij. quam coniuncto tex. no. ad h singularissime: e vtrunqz istoꝝ ꝓuilegioꝝ examinaui. de sen. excō. ꝓpēdim⁹ in repetitione in septimo ꝯrio. Et vltra iura allegata i glo. Pau. tā de ꝓuilegio fori q imunitatis. allegat. ō vi. e bo. cle. c. fi. de priui. ex parte. iij. de sen. excō. ꝯtingit. ij. ad idem est. c. si iudex laicus: de sen. excō. li. vi. Gen. aūt dic ꝓuilegiū clicale in m̄tis ꝯsistere: e colligit. C. ō epis. e cle. l. ij. e auté. statuimus. ō cle. ꝯiu. c. i. de censi. qnqz li. vi. quoꝝ quedā enumerat Mat. Cōsistit in h vt non vexent in ꝑsonis e reb⁹. J. de vi. e bo. cle. cle. i. d. l. ij. e ō imum. eccle. p totū. Et si quis laicus vel ciuitas aufert ab ecclia pedagia vel guidagia vl collectas punit pena[e] de q Imuni. eccle. nō minus. e. c. aduersus. e J. de imu. eccle. cle. i. dic aūt Stepha. q ꝓtextu priuilegij nō debēt clericis crescere auctoritas delinquēdi i ratum

Zaba. in cle. f iij

a ¶ Nūqd mūdū ministeriū. Add abba. i. c. qm. abb. ō offi. deleg. Et ibi p barba. e p eundē barb. in. c. fi. de offi. deleg. in. §. ceterū.

b ¶ Noīe clicoꝝ. Add gl. e doc. in. c. ij. de coha. cli. e mulie. glo. i. c. ij. ō ꝓben. doc. i rubri. de vi. e ho. cleri. doc. in. c. duo sunt. xij. q. in. c. litteras. ō fi. presby.

c ¶ Qd audacia. Add. c. eiꝝ q de ꝓben. lib. vi. in. l. iij. C. de summa trini.

d ¶ Qn sumit in bonū. Adde. l. gallus in. §. videndū. ff. de libe. e posthu.

e ¶ Punit pena de q. Adde Bertachinum in tractatu de gabellis: e diffuse p archieps florentinuz in. iij. parte sue summe. ti. xij. q. iiij. in. i. col.

enim oēm honorē excludit.C.vbi sena.vel.cla.l.i.vbi de cri.
agi opor.aūt.q̄ in prouincianec dʒ pmitti vt delinquētes vtā
tur priuilegijs .i auc.de manda.pn.§.nō permittas: p h̄ sm
Lau.qa priuilegiū meret amittere q pmissa sibi abutit pō
te.xi.q .iij.puilegiū.ad h̄ de deci.suggestuʒ. ¶ Quarto no.
q dʒ auferri spes ipunitatis.qđ dic vt in glo.in vbo sinpen
tes:pro h̄ .lxxxiij.di.error.i auc.de man.pn.§.non pmittas.
de imu.eccle.c.fi.de vi.et ho.clericoꝝ.c.fi.xxxiij.q.iiij. est in
iusta:nā sm Abat . si ca q̄ vsurpant obmittim⁹ viā excessus
alijs aperimus.xciij.di.puenit: et plati negligētes correctio
nē permittere videnẗ subditis ipunitatem.J.de cele. mis.c.i.
¶ Quinto no.q platus maxime curare dʒ ad castigandus
enormia⁹ delicta.concor.de penis.qđ in dubijs.Et h̄ argu
it Pau. p opi.q̄ hʒ q sola enormia inducant irregularita
tem et sunt ista: homicidiū:sacrilegium: adulteriū:fl̄m testi
monij et similia.l.di.si epo.lxxxi.di.apostolus.vbi dr̄ q cri
men est graue cū ē accusatione et dānatiōe dignissimū: et qd
sit pcm̄ et qd sit dlictū.no.d̄ peni.di.i.pecm̄.d̄ reg. iu.pecm̄.
lib.vi.et qd sit leuis culpe.no.lxxviij.di.c.i.et dic Laud. q si
clericus non pulsando:sʒ inferendo iniuriā enormiter seu se
pius frequēter psueuit cōmittere seditiones et guerrā publice
pmittēdo puilegiū canonis si qs suadente pdit.de sen.excō
muni.ppēdimus:secus si vt iudex vel executor seu aliter iu
ste tn̄ interfuit suspēdio vel morti aliquoꝝ qa h̄ nō inuenitur
iure cautū:et sic standū regule.d.c.si qs suadēte.p h̄.J.vico.
iij.i.q.et qđ dixi.in.d.c.ppendimus. ¶ Sexto no.puden
dūʒ ne diffameẗ ecclia . Et expone vbum diffamatur : vt in
gl . h̄ vbo.et idē pau.et qđ dʒ vitari.xij.q.i.nolo.d̄ vsupalij.
vis.idē Gen.qr crudelis est negligens famā suā.et qđ dicit
de ecclia noie ecclie.intelligit Laud.collationē.de cō.di .i.
ecclis. Corda eni infirmoꝝ ex mala fama clicoꝝ peruntur
et ministerium eccle vituperaẗ.ij.q.iiij.presbyter si a plebe.
¶ Septimo no.obuiādū scādalo : vt in gl.qbus et sʒ pau.
ppter scandalū puaẗ qnqʒ iur suo sine culpa.d̄ cle.§.tua.Ex
ponit aūt Lau.scādalū.i. dictū vel fcm̄ minus rectū prebēs
occasionē ruine dcm̄ a scādalo grece qđ ē offensio ruina vl
passio pedis.arg.de renun.nisi.§.p graui. pro h̄ sm Abat.
de reg.iur.q scādalizauerit.i.offenderit vel ruinā fecerit qđ
non est faciendū.xi.q.iij.iter vba .d̄ psc.di.ij.c.i.et est scāda
lū vitandū.d.c.q scandaliza.vocat aūt sm Lau.tex.h̄ scāda
la grauia:qr quod agiẗ n clericis facile trahiẗ ab alijs i exē
plū.de voto.magne.Et qd sit scandalū.dici p Hosti. i sum
ma.de renun.§.penul.v.est aūt scandalū. ¶ Octauo no.q
ad epm pertinet correctio clericoꝝ sue dioec.de iure cōmu
ni qđ dic vt in gl.i vbo epa.qđ dicit Lau. dūʒ cū delinquāt
in territorio:qa de talibus dʒ purgare puinciā suā nec disti
guit lex vndecūqʒ sint.ff.de offi.presi.l.pses:et .l.cgruit:et.J.
c.c.i.et qđ ibi no. ¶ Nono no.ex vbo districte iniungimus
q hoc.c.ptinet pceptū . Ideo dic Lau.negligentē sup hoc
peccare mortaliter.iij.dist.deniqʒ in fi.d̄ offi.custo.c.i . p h̄
J.de eta.et quali.cle.i.et qđ ibi dixi.in.viij.q. Itē qa delictū
subditoꝝ reqritur d̄ manib⁹ plati.J.eo.irrefragabili.d̄ regu
la.c.fi.de sta.mo.cū ad monasteriū in fi.de accu.q̄liter . ij.§.
fi. ¶ Decimo no . q prelati debēt eē vigilantes qa talibus
iura subueniūt.de prescrip.vigilāti.et merito sm Paul.qr
vt dic beatus Bernardus nō dormitat nec dormit q impu
gnat israel.nec cessat circuire querēs quem deuoret.ij.q.i.
nulli. Itē debēt eē diligentes de offi.custo.c.i. ¶ Undecio
no.ibi officij debitū exequant. q offim̄ epoꝝ est vt corrigat
subditos.Et vt dic Pau . q hec pūt vel inqrendo si pce
dit infamia vel visitando sine infamia: vt no. Spec.de inqsi
tione.§.qm̄ aūt v.l.ʒ: et ibi in prin.no. xiiij . casus in qbus sm
leges iqritur.et dicit Gen. q talis cohertio maloꝝ dicitur
legū ministeriū.xxiij.q.v.homicidas : qr nec maius sacrifi
ciū pōt offerri deo:qʒ si mali cōpescanẗ.xxiij.q.v.quali. gla
dius.n.est institutus ad vindictā malefactoꝝ . pma Pe.ij.
de ma.et obe.solite.xxxiij.q.iij.questū. p hoc.C.ad.l.iul.d̄
adult.cū vir.et.l.q̄mas.Si eni foret illicitū dn̄s nō pmisisset
sed phibuisset.xviij.q.i. sic eni vltra mediū . ¶ Duodecio
no.puniendo delicta:vt ceteri metu pene abstineat qđ dic.

a ¶ Enormia delicta . Adde Bar. in.l.non solum.ff. de in iur.voc.in.l.le nia.ff.de accu.

b ¶ Q̄d epi et ordi. Adde i.c. ordinarijs:d̄ of. ordi.li.vi.ant. de hur.l.c.pstit tutionib⁹ i.i.no. de iure patro.

c ¶ Quis exe mit. Adde ab.i. c. ppositis de cōcess.preben. in fi.iij.col.§. et hoc infert doc.in.c.ecclia sancte marie d̄ cōsti.Car.alex. in.c.in istis i fi. cōmuni.di.iiij.

vt in gl.pe.Et dicit Lau.q ad h̄ iponiẗ pena publice vt alij
terreanẗ.xvi.q.i.mulierib̄ penis.c.i.et.c.questū in fi.xlv.di.
disciplina.pro h̄ inducit Gen.C.ad.l.iul.repetū.l.i..ff.d̄ pe.
.l.capitulū.§.famosus.ff.de iusti.et iur.l.i.v.vsi gl . Oderūt
peccare boni virtutis amore.Oderunt peccare mali formi
dine pene:de q̄ eo.ti.irrefragabili.in gl.vlt.et d̄ prebē.cuʒ q
lib.vi. ¶ Decimotertio no.clicos arcēdos ab insolētijs.
qđ expone vt in glo.et idē facit Lau.et Paul.ad h̄ de censi.
quicqʒ lib.vi.J.de sta.reg.cle.attēdentes . ¶ Decimoquar
to no.q pena vnius est exēplū alijs vt abstineat . pro h̄ sm
Pau.de coha.cle.clicos.de excel.pla.c.i.de sta.regula.ea
que.ij.q.viij.q̄propter. ¶ Op.q nō tm̄ ad epos sʒ etiaʒ ad
inferiores spectat correctio clicoꝝ.eo.ti.irrefragabili.§.ex
cessus.de fo.cōpe.cū ptingat in vbo epis.soluit q tex.h̄ p
cedit de iure cōi.pria de speciali.Pau.aūt dic q iferiores
non psūt nisi ex priuilegio q̄ ad depositionē vel ppetuam su
spensionē.p id qđ no.xvi.q.ij.c.i. vl q̄ velle q quo ad alias
penas secus sit ¶ Scdo op.ad h̄.ix.q.iij.c.i.et.c.nullus. ij.
q.i.nemo.de offi.ordi.cū ab eccliaꝝ.Sol.h̄ potius repu
gnat tex.qʒ pcedenti dicto.soluit aūt Pau.q epa⁹ ordina
rius i oibus et super oēs post papā tn̄ si sub epo sint alij or
dinarij vt esse pōt: vt in prijs poterit ad eos spectare . de h̄
dixi in.d.c.cū ab ecclesiaꝝ.Abat.arguit ex hac lra q infe
riores prelati nō habeāt cohertionē:ar.de h̄.archidiacon⁹
v.q.iij.c.ij.de eta.et q̄li.cle.i.In priū inducit de sen.excom.
Romana.et.c.venerabilis.li.vi.xxv.di.c.i.v.archidiacon⁹.
vbi de h̄.de offi.archi.ad hec.Et.d.c.cū ab eccliaꝝ: vbi d̄ h̄
in glo.nam et plebanus q est minor archidiacono pōt excō
municare.d.c.cū ab eccliaꝝ:et oēs prelati q ab vniuersitate
eligunẗ hn̄t iurisditionē in auc.de dfen.ciui.§.nos igiẗ. col.
iij.Archidiaconus autē ab vniuersitate eligiẗ.xciij.di. legi
mus.de q̄ no.Gof.in summa de sen.excō.§.psūt excōmuni
care.qđ vltimū vr ipertinēs:sed vult Abat.dicere q cū ple
banus habēat iurisditionē excōmunicādi fortius archidia
con⁹ q ab vniuersitate eligiẗ q̄ dat iurisditionē.d.c.cū ab ec
clesiaꝝ:vbi de h̄ refert tn̄ Abat.opi.Inno.notatā in.c.ad h̄
preallē.tenentis q archidiaconus de excessib⁹ subditorum
exigentibus depositionē suspēsionē vel diuturnā mulctā nō
cognosci:nā et epa sine capitulo h̄ non pōt . Itē sm Inno.
sbi accusatiōes criminales clericoꝝ ēt in minoribu; non au
dit archidiaconus sed epa.xv.q. vij.felix.et.c.si aūt.et .c.epi
scopus.J.eo.c.i. Itē oia in qbus exigiẗ dispensatio et q̄ non
lʒ epo facere sine psensu capituli: et vbi specialis auctoritas
ēpi requiriẗ nō potest archidiaconus nisi de psuetudine: p
hoc qđ no.Spec.de accu.§.i.et.§.q̄rto loco.v. sed nū quid.
dic vt dixi in.d.c.ad h̄.et.d.c.cū ab eccliarū. ¶ Tertio op.
q non debuerit pcise iniungi epis vt corrigāt:naʒ quādoqʒ
corrigere nō psūt cū effectu pp resistētiam corrigendorum.
Sol.dicit Pau.q teneẗ quātū in eis est qđ si faciūt mun
di sūt a peccatis subditoꝝ.xliiij.di.ephesijs: qa solus dei est
vl'a hominis dirigere.xlvij.dist.§.necesse . ¶ Quero circa
id qđ dic h̄ de priuilegio clericali: et.J.in.ij.notabili.expo
sui de priuilegio fori.i.exēptionis clericoꝝ a laicis quis exe
miẗ clericos d̄ iurisditiōe iperatoris cū pri⁹ subessent stati
cū ex vtero matris exierūt.C.de sum.tri.l.i.Solu . Lau.re
fert q plura q̄ no.de ma.et obe.si qs.de q̄ ibi dixi. de sen.ex
cō.perpēdimus.in.vij.prio.Sʒ vt formaliter pactāt verba
Lau.dicit ipse q summus iperator.s.deus et rō naturalis cle
ricos exemiẗ.xcvi.dist.cū ad verū.et.c.duo sunt:et.c.impera
tor.Et ēt inferior iperator:vt i auc.vt cle.apud ppri.epis.
et de san.epis.p totā.colla.ix.et h̄ approbante papa qa ēt sine
psensu iperatoris p suas pstitutiones h̄ facere potuit cū cli
ci sint tres spirituales et ex toto corpus et animā dederint i
seruitiū et sortē xpi.xi.q.i.c.iij.x.di.imperiū . et.c.suscipimus.
Ex hoc infert q de puilegio clericali iudicandū est sm ca
nones tm̄ cū illius sit interpretari cuius ē pdē. de sen excō.
inter alia:et sic nec eligi pncipia nec statutis: seu psuetudini
bus laicoꝝ est in aliq̄ standū super h̄:sʒ solis canonibus pa
pe vel epoꝝ in his in qbus papa non statuit priuʒ. ¶ Op.
ad predicta.de notario p Inno.de sen.excō.vt famē:vbi dic
q creditor

q creditor pōt capere clericū de cuius fuga timet absq pe na excōmunicationis.p h.ff. que in frau.cre.l.ait pretor.§. si debitorē.de furtis.l.respiciēdum.§.furtis. ¶ M p.ad idez de notatis p glo. de iudi.cū non ab hoie q dicit q p.xx.ho ras pōt detineri clericus inuētus in aliquo facinore ad con uenienda testes ne sit locus inficiatiōi.in auc.vt liceat ma.et aui.§.is quoq.colla.vij. ¶ M p.ad idē de no.p Inn. de fo. cōpe.vex vbi dicit dñm feudi laicū posse clericū pp crimen expellere de feudo. Solu.ad h tria ɔtra dic Laud.standum regule q hz q nullus citra penā excōicationis pōt i clericuz manus iniicere.xvij.q. iiij.si qs suadēte. cui standū est nisi p aliū canonē similis auctoritatis sit reuocatū.ar.xviij.di.§.i. Ex his vr velle q dicta Inn. et glo.predicta nō sint vera p quo inducit notata p Host.in.d.c.vt fame.Genz. idē tenet Bert. dic ɔtra:qr excōicationē ferē sine mortali.xi.q.iij.ne mo.Sed nō peccat q iuris auctoritate fac aliqd.xxiij.q.iiij. qui peccat.C.de adul.l.gracchus.ff.de acq.pos.l.iuste.Itez alis daret mā auferēdi iura aliena et violentiā inferēdi ɔ mē tē huius cle. Ad ɔtria rñde.q in casibus supius dictis in cō trarijs ex mēte iuriū satis est expssuz.p hoc de sen.excō.cle ricos.li.vi.et qd no.de sen.excō.nuper. petit tñ Ber.decla tionē super h.Ego aūt inhereo dictis Inno.et glo.nam de mēte.c. si qs suadente cū gnāliter loquat non pōt iferri vio latio aliaz dispositionū factaz in spē.ff.d pe .l. sanctio legū regula generi.li.vi. Sed in spē scriptū est id qd dicit Inn. de foro ɔpe.vex:et qd dicūt iura signata p ɔtrijs nec pōt di ci iniectio in anim iniuriosa.qd reqrit.d.c.si qs suadēte. Itē specialiter ad dictū Inn i.c.vex. dico q nō dic vt dic Lau. Sed q cū clericus vasallus fuerit dānatus a iudice eccsia stico de crimine pp q venit puniēdus feudo pōt dña feudi ēt laicus auferre p velle suo:in quo nō intelligo q eiciat d facto ɔdicentē iniciēdo in eū manus nisi spālem licentiam iudicis eccsiastici haberet q cassu posset p.c.vt fame.d sen. excō. Itē ad dictū Inn.in.d.c.vt fame.dic q nō dicit vt re fert Lau.sed solū dic q clicū suspectū de fuga pñt capere p lati ēt q alis nō habent iurisditionē vel socij et pñtare iudici. qd venit ad id qd dicit glo.palle.c.cū non ab hoie.q ēt non dicit vt eā refert Lau.tñ puto vex q creditor possit capere debitorē fugiētē ēt clericū p.d.§. si debitorē.qd plenius di xi in.d.c.cū ab homine. ¶ Scdo quero in eo qd dic hic de enormibus:nunquid simplex fornicatio[a] clerici sufficiat vt possit deponi:vr qd sic p.c.apostolus.lxxxi.di.xxi.q.iij. me retrices.xxvij.q.i.vt lex.So.Bar.hic.lxxxi.di.maximian[o] dicit qd nō.cū pauci sine illo crimine fueniant.l.di. qr tua. Idē glo.et Lau.ij.q. vij.lator.et Gof.de vit.et ho.cle.vt clici coz.ad h. xxxiij. di.fraternitatis.lxxij.di.pbyter.i.q.vij.si quis omnē. Pau.dic h posse eē verum qñ cōmittit simplex for nicatio:sed nō pōt esse simplex in cōstituto in sacris . dic q de rigore iuris pcedit q dz deponi p.c.maximian[o] : sed de misericordia nō deponit si penitet per.c.sinitatis:tñ a bñfi cio remouent clici ɔcubinarij p ɔstitutiōes synodales i plu ribus locis. ¶ Tertio qro qr gnāliter dic ad epos specta re[b] correctionē clericoz. nunqd ēt exēptoz delinqūtiū in suo territorio:et presupposito q sint exēpti ɔ.c.i. de pri.li. vi.i.q rōne delicti nō sortiant forū. Laud. dic q multi in h multa scripserūt maxime Host.in summa de pri.c.§.fin. et Jo.mo.de priui.epoz li.vi.de q etiā no.de pri.tuarū. Tñ qr sm Lau.duo sunt hodie genera clericoz q qplurimum scandalizāt eccsiaz.s.abusores liraz sedis apostolice:puta iu dices executores et ipetrantes. Itē exēpti et potissime reli giosi mēdicantes et nō mēdicantes : id querit an in aliquez de pdictis si notorie delinquūt possint ordinarij aīaduerte re. Uñ pone q delegatus citat expsse ɔtra torem.c. statutū. de rescrip.lib.vi.de q certū est ordinario. qd nullū est qd fa cit vel pone q fratres predicatores vel minores grauāt no torie parrochiales eccsias in retinendo portionē eis debi tā:iuxta cle.dudū.ī.de sepul.nunqd poterūt epi ɔ tales pro cedere:vr q nō.ā.de of.deleg.si qñ:et.c.pastoralis. de offi. lega.studuisti.de iudi.cū venissent. Cōtrariū tenet. Lau.di cens q epus pōt ex officio declare talia nō posse vel debere

fieri:et h palā irrimere tā suis subditis q alijs:et p ɔsequēs saltē indirecte d litteris papalibus de pñte et gsa p eas da ta tā de iudicibus q de exemptis iudicare qd pbat qa iura essent frustra nisi essent tuentes:et tales ordinarij in suis dio cesibus.de sentē.excō.nuper.xviij.di.p totū Et pōt epus de clarare qd deiñ est:qr iura dicūt q vbicunq ɔtēdit:an ali quid fieri debeat vel possit de iure pōt administrator iuriuz hoc declarare.de ɔsue.cū inter.vbi dicit Inno. qd ex q con suetudo mala est notoria ad officiū pape:et sic ēt cuiuslibet ordinarij spectat eā extirpare:pro h:qa crimina vndecunq claruerint et c.xxiij.q. iij.ecce .d his q fiunt a prela.quanto. de fi.presby.qñ.vbi dr idē esse ēt si scdm non sit notoriū dū modo possit eē notoriū.pro h qd no. Inno. de offi.vica.c.i. vbi dicit q si aliqs exponit corā superiore aliquā ineptitudi nem notoriā vt forte in libello vel alr vel ēt aliquā icōpassi bilitatē que nō pōt tolerari de iure:vrsi detinēs aliquā eccle siā perit aliā dz superior ex officio suo talia extirpare et rum pere.ff.si mensor.fal.mo.dix.l.i.maxime si in pricipio cause cognouerit ineptitudinē libelli:qa tūc dz lacerare libellū.ff. de asess.l.i.de iudi.examinata.vbi d h p Inn.et ibi dixi:pōt q diocesanus dicere lras papales obstare vel nō.ar . de fi.in stru.accepimus:nō.n.dz pmittere nocentes pñilegijs aliq bus vti in auc.de md.pñ.§.nō permittas col.iij. Itē non dz permittere pses pñitie delegatos a principe aliter vti sua pñtē q in suis lris ɔtineat. Et si formam eaz excedāt pōt in eos aiaduertere.i autē.vt iudi.sine quoquo suffra.§.volu mus.xcvij.di.nobilissimos.C.de ac.emp.l.qcunq.de of.de le.cū in iure.de rescrip.cū ɔtingat. Itē obsto que de iure cō muni et naturali est de subditis ad epm.remaneat ēt in pñi legijs:ergo que de iure naturali sunt nō pñt oīno tolli.insti.de legi.agn.tute.in fi.sicut ēt remanet illegitimatis in illegiti mis legitimatis in sui natura.de fi.presby.c.i.et .ij.lib.vi.Sz tollitur q ad qd fit vt ibi.pro h qa priuilegiō eximēs a iuris ditione ordinarij eximit soluz in eo qd exprimit nō vltra de ɔsan.qd dilectio.de deci.ad audiētiā:sz papa nō priuilegiat in delictis:g remanet sub ordinario. Cōcludit q i his q sūt iuris regulariter index supplet ex offō p superius dicta.et d offi.ordi.p totū. Itē etiā in his que sunt facti si tangunt ius eccsiarum:puta electionū alienationū vel similiū. de postu. prela.bone.i.de electi.nosti.d cle.cōm.diuersis. In alijs aūt que sunt publici iudicij vel iuris et vtilitatis multū exuberat iudicis officiū.i.dist.ius publicū.et qd no. Host.i.d.c.i.d of fi.vica. Itē ēt si scdm est notoriū.vt iudici.C.de tēp.ap.l.ij.§. vl.no.glo.ij.q.i.qñ autē:idē etiā si sit adeo notoriū qd non possit non eē notoriū in alijs nō supplet regulariter de scō. de quo in.d.c.bone.et melius.xxviij.di.priusq.hec opi.ha beat equitatē summā qñ superior taliū exēptoz monitus p ordinariū nō corrigit. Sed antequā moneat nullatenus pce dit:cū debebāt ɔfundi iurisditiōes. Itē et post monitionem de iuris rigore non procedit dicta opinio cū oporteat stari verbis pñilegij:si ergo exprimit q ēt rōne delicti in territo rio ordinarij cōmisit nō possit ordinarius cognoscere . op[o] est vt cōquerat pape q pnideat cū stari oporteat pñilegio. de priui.porro:et.c.reperimus:vñ glo.dudū prealle.§.vex. vel.vltra portionē.in vbo coherceri.dicit q pp exemptio nes clerus nō pōt sup quarta ɔseq iusticiā: et sic sentit ɔtra. Lau.et ob h imperrant epi et clerus ɔseruatores hñtes iu risditionē sup tales.p Lau.facit qr priuilegiū meret amit tere et c.de deci.suggestū.Sz rñdeo q iudiciū nō penitet or dinarijs:in h tñ puto qd in defecta iusticie seruanda foret opi.Lau.finge eni difficilē et periculosum eē accessuz ad pa pā:vt de facto fuit non est multū.Et finge q tales exempti opprimūt clerū in denegādo quartā vel qd simile:tūc eniz dz licere cuilibet dicere sibi ius auctoritate ppria p qd no. Inno.de resti.spo.olim.i.Est et alius modus vt epi subtra hant sibi subsidia reuocādo casus epales quos aliquib[o] cō cedūt in penitētia. Itē precipiēdo populo vt non accedāt ad eos donec destiterint:et sic indirecte cohercear.ar.d de ci.de terrio.d vsur.post miserabilē. ¶ Quarto qro i eo qd hec mandant epis vt corrigāt excessus subditoz qñ possit

a ¶ Q d credi tor pōt capere clicum. Adde Inn.in.c.olim de resti.spolia.

b ¶ Nunquid simplex forni catio. Add gl. fin.in.d.c. ma ximianus h al lega.glo.i.c. la tor.ij.q.vij. q alleg.Angl. Jo an.d Imo.i.c. vt clericoz mo res d vi. et ho. cle.sz vltra Jo. de Imo. vide aliā gl.i.c.pby ter.di.lxxxij.p ant.d hut.et ab ba.in.c.at si cle rici.de iudi.ab ba.i.d.c.vt cle ricoz q nulli: abba.i.c. sicut et i.c. finali de coha.cle.et dif fuse in ista ma teria per anto. corsetū in suis notabilibus in verbo fornica

c ¶ Ad episco pos ipectare. Add.c.pueniē. lxxxiij.di.et in .c.fz.c.disciplī na.c.ois q.et i .c. sunt nanq xlv.di.

superior pcedere inquirendo d criminibus clericoꝝ. Lau.
distinguit: qr aut queris de papa: aut de alio: i casu dic q i-
distincte quandocuq3 et quaticunq3 et quotienscunq3 sibi
videt maxime vbi ingrit de iuribus ecclesiaꝝ. de testi. cu oli3.
vt eccle. benefi. c. vno in prin. et ibi p Host. vel sup peccato.
de iud. nouit. Si de alio: aut vult ingrere de specialiter tage
tibus parte: aut de alijs. i casu no pot qa actionib9 copete
tibus vtedum est. de lib. obla. p totu. nisi ob fraude rei sit ac
tori iposituz silentiu maxime si sit casus in q peccatu notorie
comittit: sicut in retetione vsuraꝝ vel ipedimeto executiois
testameti: qa talia spectant ad ecclesia maxime si actor iura
uit non agere. Sic intelligit de iureiur. ad nostra. ij. 3 Lau.
Sed dic q isti casus no pprie excipiunt: qr non fit ingsitio
ad comodu partis: sed ad interesse publicu vt dic Inn. i. d.
c. ad nostra si de alijs: aut voluit ingrere de iure tagete pn-
cipe: et h possent. C. de bo. vacan. l. i. et vlt. li. x. aut voluit te
dere ad puniedu crimina et iponenda pena. in quo fauetur
rei publice. Et aut loqmur in delegato pape aut in ordina-
rio: i casu oportet q i sibi stet de infamia vel de ta graui
scandalo q generet infamia: de accu. qliter. i. et h nisi a pa-
pa reciperet mandatu qd statz possit sup veritate criminuz
pcedere vt qa pape stituit de infamia. de accu. cu3 oportet
vel bis 3 que reqritur renunciauit pcessit sup infamia. d ac
cu. c. i. et ij. lib. vi. Si de ordinario dic Inn. de accu. qualr.
ij. q siue a pluribus siue ab vno tm infamia vel potius scan
dalu contra aliqué oriat potest pcedere ordinarius ad inq
sitioné. ar. ij. q. v. mandasti qd pbat: qa eps potest idicere
purgationé respectu soli si sibi. q. v. omnibus in fi. de q ibi i
glo. ergo pot ingrere 9tra suspectu. pro h qd no. de iureiu.
ad nostra. i. na multu exuberat officiu ordiarij circa punie-
da crimina: vt hic. In delegatis aut put supius dictu3 est 9-
secus qa habet per omnia seruare iura et stricte procedere
nisi aliud in litteris coꝝ 9tineat. ar. de rescrip. nonulli: et c.
cu. Lau. Et in eo qd Lau. dicit papa posse pcedere indi-
stincte: et sic vult qd et ad comodu partis no petetis dic ve
rius q sicut certi iudices no debet supplere de fco si no pe
titur. d postu. bone. i. ita nec papa. qr quo ad h subest eadez
ro in eo quod in alijs. Sed quo ad illud hn est differentia:
quia papa [a]no stringit preceptis iuris: lz honestu sit ius ob
seruet. C. de legi. l. digna vox. de elec. eccHa. ij. Alij vo pre-
cise stringunt. de costi. c. i. vnde quo ad vltimu dictu distin
ctionis pcedentis: an possit procedi pp suspitioné solaz ad
ingrendu quo ad papa dicendu est q sic: qr no ligatur iuri
bus quo ad alios vo ordinarios dic vt in se. 3rio. Op.
ad h q et pape non liceat pcedere ad ingsitioné no pcede-
te infamia. qd de iure diuino est vt precedat ifamia. Gen3.
xviij. Descédaz [b] et videbo si clamoré et c. Luce. xvi. de villi
co infamato: de quo in. c. qliter. ij. de accu. So. no dicit pre
ceptiue in iure diuino q necessario debeat infamia pcede-
re: sed exemplariter: et sic pceptu3 vt prius pcedat infamia
potius est de iure positiuo ad cuius obseruantia papa non
est astrictus. de preben. proposuit. de alio aut ordinario al
tercatio est: qr vt dixi in fine distinctiois prime. Inn. 3 q
si eps solus hz aliqué suspectu pot ingrere et ei purgationé
indicere p h. c. oibus. d allegatu. in fi. vbi alternatiue dicit
si subditus est suspectus suo epo vel alijs purgationé indi-
ci posse: et sic ex vi alternatiue sufficit q soli epo. de rescrip.
inter ceteras: et h sentit Lau. vt dixi. d. c. q. et idé Abat. Co
trariu tenent alij. de quo. de offi. ordi. ex parte. de accu. qua
liter. ij. vbi de h in glo. v. Et vtrobiq3 dixi. et dic q standu3
est. d. c. qualr. d. ver. vbi dicitur pcedendu ad ingsitionem
qn non expressit infamia vel scandalu qd pot dissimulari si
ne scadalo vel sine periculo tolerari: et sic no alu qr tex. ille
ponit forma et modu pcedendi: et qn pcedi possit ad. c. oi-
bus. ideo vt dicit ibi glo. exponédo: aut pbet: na sepe al-
ternatiua p copulatiua exponit et econuerso. d rescrip. ex par
te. i. vel dic q ibi intelligitur qn subditus est suspectus epo
tanq3 prelato: qr ita debet intelligi non tanq3 puato: qr tuc
non 3 ei pndere: na ne3 soli sibi crederet. vij. q. ij. si tactu
c. placuit. de testi. cu a nobis: et sic si subdu9 appellaret fru

a Quia pa-
pa. Add glo. in
Pro ad oibus
in. c. i. d 9stitu.
voc. i. c. no im
bui de sen. ex-
co. voc. i. c. pro
posuit d cocef.
preben. voc. in
ca. innotuit de
e ec.

b Descédá.
Adde tex. i. c. d
us omnipotes.
§. q. i. i. c. qliter
et qn. el. ij. d ac
cu. et in. c. licet
heli. de symo.

stratoria redderet ingsitio et puniret eps ingrés tanq3 inde
bite grauans: et sic intelligédo. c. oibus. non pbat de suspi-
tione no scadalosa qd sufficiat. Naz qnq3 suspectus est epo
vt prelato seu iudici no pot ee sine scadalo et huc intellectu
tene menti. Et sic intelligédo pot saluari dictu Inn. alr no
foret ver q pcedunt hec tm q ad ingsitioné faciéda q quo
ad purgationé indicendam: lz aliqui distinxerint inter h vt
no. i. d. c. qualiter: sed nulla ratio sufficiens reddi potest ma
xime qr deficiens in purgatione punitur vt conuictus qd
declaraui quomodo intelligatur. de accu. accedés. Op.
ad predicta q et si episcopo tanq3 prelato subdu9 sit suspe
ctus si non est suspectus alijs possit tollerari sine scadalo: na
pot et 3 prelatus non publicare subditoꝝ crimina. arg. de
tép. ordi. ex tenore. So. ex quo scit vt index no potest sine
periculo salutis correctioné obtinere vt h. Et sic eet scanda
lu saltem sibi. Ité non potest scire vt iudex qn sciant et alij in-
ter quos etia presupposito q nondum surrexerit scandaluz
sufficit q surgere potest et verisimile est q sic erit si corre-
ctio negligeret. Quito quero nunqd vt procedatur ad
inquisitionem sufficit inquisitum diffamatum ee apd bonos
et graues viros: lz infamia processerit primo a maliuolis et
vilibus. gl. in. c. cum dilectis. de pur. ca. dicit q sic: qd tenet
Laud. dic contra. sicut. n. no 3 hoc casu indici purgatio. d
pur. ca. cum in iuuentute. Ita nec fieri ingsitio. de accu. qua
liter. ij. vbi dicitur infamia debere surgere a non maliuolis
sed grauibus et prouidis. nec iura que allegat gl. in. d. c. cu
dilectis: probat illud qd dicit. dic igitur q potius debet su-
perior pronunciare de tali infamia non curandum. Ex hoc
9tinget infamiam ortam apud graues extingui: foret enim
absonum stare fame tali cu facile surgat fama et d malor qr
dictu etia a quocunq3 facile sequitur multitudo: vt dicitur i
c. cum in iuuentute preal. Sexto quero nunqd probata
infamia contra aliqué 3 ipse admitti si petierit ad pbandu
se esse bone fame. Lau. querit: sed non soluit. dic q sic vt 3
Inno. de accu. cu3 oportet. Septimo qro nunquid lis
est 9testanda vel alius ordo iudiciarius obseruadus super
articulo fame. dicit Lau. q non cu talia preparatoria sum-
marie sint expedienda. ar. d vt eccle. be. c. vno. cu ibi note-
tis: sicut fit in actione ad exhibendu. ff. ad exhi. per totu. pro
hoc qd no. glo. vt lit. non 9testata: qm. §. si super. Et h tenet
Inno. de spon. cu in tua. vbi dicit q sine ordine iudiciario
et sine testibus pot qs certiorari de fama. Et qd dicit sine te
stibus intellige solénitur ex forma iudicij examinatis: sz be-
ne necesse est q recipiant per modu summarie cognitiois
vt si negaret infamia precessisse cora superiore possit d hoc
per acta doceri. Octauo quero nunqd cu agitur sup ve-
ritate criminu debeat lis cotestari. glo. vt refert Lau. vbiq3 di
cit q non q sufficit articulos et nomina testium exhiberi iu
xta tenoré. c. qualiter. ij. §. 3 d ac. Ipse aut Lau. dicit q aut
presens est is h qué ingritur: et seruadus est ordo iudiciari
us: alr pcessus no staret. de pur. ca. cu dilectis. Aut absens
per 9tumacia et aut iudex pcedit ex officio et pot lit. no 9te
sta. pcedere: vt lit. no 9te. qm. §. sunt et alij. Aut ad partis in
stantiam: et tunc procedit solu ad annotationez bonoꝝ vel
aliter put no. de do. verit. ein. et. xi. q. iij. rursus. et. c. qcuq3.
dic melius q qn ex offo pcedit indistincte no reqrit lit. co-
test. qr nec est cum quo 9testet nisi i proprie 9ten9 iudex te
net locu partis. d. §. sunt et alij. Sz si ad istatia aut 3 citem
et aut no cotumacé et tuc regulariter non pcedit in crimini
bus aut 9tumacé et procedi pot no tm ad annotationé sed
ad sniaz. d. §. 3. et. d. c. dicatis. Nono qro si eps fec statu
tu q ad ingsitioné criminu et pena p eis iponéda nullo fua
to ordine: puta no ingsito pris de infamia: nec traditis capi
tulis ingsito vel similibus pcede possit vt de fco fec Bato-
né. eps dic lau. et tuc dic idé lau. statutu no tene siue statue-
rit q p se vl p vicariu h fieri possit: qr p suu statutu no pt au
ferre iuris bnficiu. de secu. nu. c. fi. nec pot 3 canones statue
re. xviij. di. l prin. Pro h. d. d ele. cle. ij. l prin. vbi dixi i. ij. q.
Decio qro i eo qd dic subditos 9pescedos a criminib9 q
pena h fiet. dic pan. q p dpositioné si sue maleam enormia
cum in

cum in talibus non dispenset episcopus: vt no. Inn. de corpo. vicia. c. i. ⁊ Specu. titu. ij. §. nunc de episcoporum. ver. x. nec in talibus valet compositio quin iudex inquirat. vt no. v. q. ij. si primates. in alijs autem excessibus potest prelatus compescere per penam[a] etiam pecuniariam. vt no. xviij. di. quoniam. xxiij. distin. dicit. xxiij. q. v. circumcelliones: vbi patet ꝙ potest verberibus subijcere. ad hoc de penis: li. xlv. distin. cum beatus. xxiij. q. v. si quos. v. q. i. c. i. potest etiam in exilium mittere[b] de iudi. cum non ab homine. de calum. c. i. in fi. l. distin. accedens. de penis felicis: lib. vi. debet ad hoc solum tendere vt vita hominum corrigatur. xxiij. q. v. prodest. que autem sunt crimina pro quibus quis debeat deponi. no. lxxxi. distin. apostolus. ❡ Undecimo quero nunquid prelati possint corrigere excessus laicorum: videtur ꝙ non: quia hic dicit de clericis tantum. Inno. de pur. cano. nos inter: tenet ꝙ laicos non corrigent nisi in criminibus ecclesiasticis: de quo ibi in glo. Archi. de consue. non est. in gl. episcopus: li. vi. dicit indistincte fieri posse. pro hoc quod no. de offi. ordi. c. in glo. canones dicunt quod tenet hic Matth. dicens. Aluarum ita tenuisse per. c. v. q. v. illi qui. dicit Gen. ꝙ prima opi. procedit quo ad penam temporalem: alias frustra videretur commissum gladius domino temporali si talem imponerent prelati tota nanque iurisdictio ad ecclesias deuolueretur. fallit ratione pacis: vel iuramenti: vel alterius qualitatis criminis in quo sit speciale vt ecclesia cognoscat: vel quando deficit legis subsidium. Secunda autem opinio procedit quo ad penam spiritualem: quia de quolibet peccato ⁊c. de iudi. nouit: ⁊ ita no. Hostien. in dicto capitulo nos inter.

c Et si ab apostolice.

Ualet collatio beneficij facta a collatore quolibet circa legatum apostolicum etiam non facta mentione de beneficio quod prius habebat is cui fit. ❡ Nota summarium. Et quod dixi de legato apostolico procedit ex eo secundum Lau. quia si papa vult in suis specialibus executoribus hanc moderationem seruari. de preben. si motu proprio: li. vi. fortius in legatis cum potestas executorum sit maior quo ad sibi commissa. de offi. dele. c. ij. Et in collationibus multum est hodie limitata legatorum potestas. de offi. le. c. ij. ⁊ . iij. ⁊ quod ibi no. pro hoc quod dico. i. q. xvij. ❡ Secundo no. casum in quo non sufficit mentio generalitatum: quod dic vt in gl. in verbo. specialis. Et dico. i. q. xiij. ⁊ . xiiij. ❡ Opp. ꝙ collatio facta per legatum apostolicum habenti beneficium: de quo non fit mentio non teneat facta per inferiorem debeat non tenere: quia prius legati in conferendo prerogatiuam habet super potestatem aliorum inferiorum. de preben. si a sede. li. vi. So. hac ratione motus. Archi. in. c. fi. de offi. leg. li. vi. stetit contrario. Jo. an. ibi tenuit ꝙ hic decidis: ⁊ vide hic in glo. i. Et tunc ad contrarium dic quod ratio decidendi quo ad legatum colligitur ex eo quod dixi supra in. i. notabili quo ad inferiores colligitur infra eo. c. q. xvij. ❡ Secundo opp. quod etiam collatio inferioris facta beneficiato non teneat per. c. ordinarij: in fi. infra eo. li. vi. So. vt in gl. vl. Lau. dicit ꝙ hoc dicit procedere quando is cui confertur beneficium prius obtineat vnicum beneficium ⁊ compassibile cum secundo: alias procedit. c. ordinarij. possunt tamen esse plura simplicia inuicem compassibilia. de rescrip. gratia. lib. vi. ⁊ supra de rescrip. cle. generaliter de quo ibi dixi. Et hoc in effectu recidit in idem cum solu. gl. sed adhuc clarior est sol. gl. Quo autem ad. c. ordinarij. melius respondetur per id quod dicit gl. in cle. si plures. infra de preben. ❡ Quero de quo legato hic loquitur. responde vt in glo. ij. ꝙ de legato de latere. idem Pau. ⁊ Gen. alios enim legatus non confert sine speciali commissione. de offi. leg. c. i. ⁊ . ij. li. vi. ❡ Secundo quero si quis habet specialem commissionem nunquid in eo erit idem quod in legato de latere: an vero idem quod in alijs ordinarijs: quo ad id quod dicit hic videtur ꝙ idem quod in alijs ordinarijs. Et pone exemplum per. c. is cui. de preben. lib. vi. Contrarium sentit glo. pe. que legatum non de latere habentem specialem commissionem conferendi parificat legato de latere. Sed propria opi. que placet Lap. est littera ibi. in alijs tamen quibuslibet. Et sic per vniuersalem dispositionem comprehendit quelibet extra legatum de latere: sed tenendo secundum expone quibuslibet prelatis vel alijs habentibus potestatem conferendi iure ordinario: vel delegatis ab eis: vt in glo. in verbo habentibus. Sed delegatus cui specialiter conceditur potestas conferendi non habet iure ordinario: sed vice sedis apostolice. de preben. is qui: ⁊ . c. si apostolice. e. lib. ❡ Tertio quero que beneficia[c] conferre possint legati de latere. Sol. omnia prohibitis: dum tamen vacent in non vacantibus enim solus papa potest ius tribuere. de conces. preben. proposuit secundum Gen. dic tamen ꝙ non solet tribuere: nam rescriptum concessum super vacaturo non dat aliquod ius formale ad beneficium: sed potius implorationem officij executoris: vt no. de renu. veniens: ⁊ in. d. c. proposuit: quamuis autem legatus non det ius ad vacaturum: potest tamen facere reseruationem de vacaturo. de offi. leg. presenti: ⁊ . c. deliberatione. li. vi. ⁊ dicit ꝙ potest legatus conferre beneficia etiam deuoluta ad sedem apostolicam. de preben. venerabilis: ⁊ vacantia tamen in curia. no. de preben. licet. i. li. vi. ❡ Quarto quero an collatio[d] legati facta motu proprio vicietur ex eo ꝙ is cui confertur erat beneficiatus. gl. in verbo facta dicit ꝙ sic: licet Jo. mo. ⁊ Archi. de preben. si motu proprio: lib. vi. tenuerit contrarium: videamus motiua pro glo. est quia non potest imputari recipienti collationem: cum ergo sit sine culpa non debet sine causa puniri. de his que si. a ma. par. ca. c. ij. lvj. di. satis peruersum. xvj. q. vij. inuentum. Item facti possessio impedit impetrationem beneficij. de conces. preben. cum nostris: sed collationem non. de preben. licet. ij. lib. vi. Pro opi. contraria est quia. c. collatio. de offi. leg. li. vi. ⁊ hoc. c. indistincte dicit collationes non tenere. Item quia cessat ratio motus proprij in legato que est in papa: quia papa solutus est legibus. de conces. preben. proposuit. sed legatus non. de consti. c. i. de preben. dilectus. i. Item quicquid facit papa motu proprio presumitur rite factum: ⁊ sacrilegium est disputare: an dignus sit is quem elegit. xvij. q. iiij. §. qui autem. quod non contingit in inferiore qui debet examinare conditionem ⁊ vitam promouendi: ⁊ quare prouidet exprimere ad hoc de scisma fraternitatis. i. di. qui in aliquo. liiij. dist. si seruus. Paul. qui inducit hec motiua non expresse approbat aliquid: sed dicit ꝙ potuisset hoc decidi si placuisset compilatori: potius tamen adheret opi. Jo. an. Lap. hic ⁊ in. d. c. collatio ⁊ Gen. tenent cum Archid. ⁊ Jo. mo. Et inducit Lap. in. d. c. collatio: rationem quia sicut impetrans qui scit se beneficiatum tenetur de beneficio facere mentionem. de rescrip. gratia. lib. vi. Ita pari ratione ⁊ legatus. Et hoc idem tenet hic Matth. Sed Steph. tenet cum Jo. an. Et ad rationem supra factam cum dicitur illud in papa qui solutus est legibus. Respondet quod nullo iure cauetur quod habentibus beneficium aliud conferri non possit. Sed solum quod impetrans debet facere de beneficio quod habet mentionem: hec ratio destruitur per tex. hic ⁊ in. d. c. collatio. In quibus expresse dicitur collationem non tenere: puto tamen opi. Joan. andr. veriorem in ⁊ in. d. c. collatio. Et ad istud. c. que indistincte loquuntur: dico quod debent intelligi de collatione facta ad instantiam ex quo aliud hic non exprimitur. Si enim voluisset comprehendere collationem factam motu proprio hoc specialiter expressisset cum in ea sit aliquid speciale. d. c. si motu proprio. Item nulla ratio sufficiens reddi potest: quare vicietur collatio facta motu proprio: vnde oportet considerari que potuit esse ratio harum decisionum: ⁊ nulla sufficiens alia videtur nisi ambitio impetrantis tacito de beneficio quod habet. In conferenti autem nulla ambitio potest notari. Et per hoc non procedit ratio Lap. qui comparat conferentem impetranti. Si tamen velles defendere aliam opinionem possem dicere rationem propter potestatem legati restringendam: per id quod dicit glo. penultima: ⁊ sic quando tacet de beneficio quod illa habet presumitur nesciuisse. Et si sciuisset quod non contulisset. pro hoc quod dico. i. q. xvij. Sed hoc non obstante magis placet opi. Joan. an. per superius dicta: generaliter autem quando teneat ⁊ quando non collatio facta beneficiato. dixi de preben. super ordinata.

a ❡ Per penam. Adde Do. de sen. ex. in. c. de causis. l. vi. col. de offi. dele. idem Domi. i. c. quam xviij. dist.

b ❡ In exilium mittere. Adde tex. in. c. i. de synodo. in. v. irreuocabili exilio. lxiij. di. ⁊ dic Archi. i. c. cui breuiter ꝙ triplex exilium inuenitur in canonibus: vt ibi per eum.

c ❡ Que beneficia. Adde doc. in. c. i. ⁊ pe. de offi. leg. li. vi. ⁊ abb. in. c. proposuit. de cleri. excom. in prin.

d ❡ An collatio. Adde. c. si motu proprio de preben. li. vij.

Et distinguit Lap.in.d.c.collatio:que etiam h dicit provisionem beneficij factam per papam motu proprio beneficiato non habita mentione de beneficio valere:sed factam ad instantiam non valere.d.c.si motu proprio:factam vero per legatum neutro casu valere:vt h in.i.rñsore in.d.c.collatio Tu dic idem qd in papa per superius dicta.factam autẽ ab alio quocūq3.dicit Lap.valere per id qd h dicitur in secundo dicto:et de hoc vide.dic vt dixi.s.q.ij. ¶ Quinto quero circa hoc si legatus nescit de beneficio qd hz is cui confert Lap.videtur velle q teneat collatio.dicit enim q h vi in p dicto pcedere qñ legatus vel qui ab eo bñficiatur scit vel scire pōt de alio beneficio:per.c.gñs .preal.sed per id quod dixi in.q.pcedenti non videt in legato pōderanda scientia vel ignorantia cū in eo nō possit attendi ambitio qd ẽ viciū. ¶ Sexto quero an collatio legati facta extra puinciam sibi decretam valeat.gl.in.c.noui.de offi.le.et Jnn.et Host. ibi dicunt q sic:ad hoc qr locus non est de substantia.s ap. qua fronte. Pro hoc etiā de pces.preben.post electionem. Pau.h dicit.c.post electionē nō posse ad hoc allegare cū illa pars que hoc dicebat sit decisa.tenet tamen cum predictis intelligendo q tali modo sit extra puinciam q legationis officium non sit extinctum:si enim foret extinctū nō posset.de offi.lega.pñti:lib.vi.qd declara vt dixi in.d.c. noui. ¶ Septimo quero nunqd qd vi h de collatione procedat in alia dispositione sup beneficio.dicit Pau.q procedit in dispensatione.de prebē.nō pōt:lib.vi. Et in eo qui obtinet pfirmationem spālem iuris canonicalis sibi acquisiti ex collatione capli.nam p pfirmationem cēset apficartacit quod no.Jnn.in.c.cū inter.i.de elec.et in.c.nisi essent.de preben. et notat de pfir.vti.vel inuti.c.ad nrām:vel auctoritate legati receptus fm Archi.qui h tenet in.c.si motu pprio. de preben.li.vi.Et quo ad h vltimū de pfirmatione.idē h Mat. ¶ Octauo quero in eo qd dicit beneficio:de quali beneficio debet intelligi.glo.in vbo beneficium.dicit de quantūcūq3 modico.idem Pau.pro hoc.c.nō pōt.de pben.li.vi. ¶ Nono quero si hz possessionē seu pensionē ab ecclia nūquid impetrans dz de ea facere mētionē:vi q sic:qr bñficium est oē qd gratis et liberaliter pfertur et talis est illa possessio.xvi.q.i.possessiones.i.q.ij.ex multis.Contrarium tz Pau.et Gen.cū non detur in titulū:sed in stipendium:vnde etiā laicis pcedi posset:vt no.Land.in.d.c.possessiōes et pueris:vt no.Hin.de pbē.sup iordinata:et Archi.in.d. c.si motu pprio.s q dixi.s rescrip.postulasti:et.c.ad audiētiam.ij. ¶ Decimo quero si hz hospitale qd nō erat solitū pferri in bñficium fm formā cle.qr contingit.de reli.do. dicit Paul.idem.s.non esse opus de ipso fieri mentionem. ¶ Undecimo quero si hēbat prestimonias:dicit Paul.in eo.secus qd tenet Archi.de prebē.nō pōt:lib.vi. In talib⁹ enim nō psone habilitas:sed veritatis suppressio vel falsitatis expressio attendit hz Hosti.qui h notauit.de rescrip.postulasti:de quo ibi dixi:et tenuit q etiam de istis non opz fieri mentionem nisi deut tanq3 emolumentū surgens ex titulo bñficij.pro hoc qd dixi in duabus pximis questionibus. ¶ Duodecimo quero si dixit se nondum assecutū bñficiū cū hēet litteras super impetratione:dicit Mat.p h nō com mitti obreptionē:qd.tz Archi.i.d.c.si motu pprio.Jo.an. i regula ignorātia.lib.vi.tz ptrū qd est verius vt dixi de rescrip.in nra. ¶ Decimotertio quero in eo qd dicit faciēdā spāle[a] mētionē qd reqrit vt sit spālis.Sol.vt in gl.in v. spālis:et p h qd no.in Spec.ti.ij.§.vidēdū restat.v.sed nunqd nocet:et ibi s h i additiōe.dic Lap. q dz esse spālis.i.expssa.sine expositio.de re.ecc.nō alie.hac psultissima:libro.vi. ¶ Quartodecimo quero qlis dz eē expressio: dicit Land. q dz esse facta noiatim exprimēdo bñficiū et eius circūstātias et pditionē:et oia que possent mouere principem ad facilius pcedendā vel negandā grām:et q nō sufficeret gñalis. ar.de do.c.ij.de re iudi.inter.Et qd ibi no.de rescrip.super lris cū sillibus.Et est spāle[b] fm eum in ipetratiōe bñficiorū qr cū ex ambitione pcedat stricte interpretat.de prebē.qñuis.i.li.vi.Nam ālis ea que facit legatus late interpretāda sunt.de offi.leg.legatos.li.vi.de reg.iur.odia.li.vi. Pro h sentit Lau.c.hoc pcedere in collatione facta ad instantiam: non autem si motu proprio.de quo dic vt.s.q.iij. ¶ Quintodecimo quero si patronus pñtat beneficiatū curatum ad aliud curatū.dicit Lau.q institutio de tali facta per epm tz: lz post adeptā possessionē vacet pmū ipso iure. de pben.de multa.s.de offi.vica.cle.vna.hoc ēt tz glo.h in vbo collationem dicens q de electione vel presentatione nō dubitabat qr pēdet ex officio pfirmatoris:quasi dicat q per eas nō acquirit plenum ius bñficio.Et ideo multo fortius dz tenere ex quo tenet collatio q dat plenū ius:hz enī vim electionis et pfirmationis.de pben.cum in illis.li.vi.et no.Jnn.s can. pos.cum olim. ¶ Sextodecimo quero quos collatores cōprehendit tex.sub illis verbis quibuslibet beneficiorū collationē hñtibus.soluunt Lau.et Gen.q oēs siue sint singulares plati:siue collegia:de his que si.a prela.ea noscit. de cōces.prebē.c.ij.de symo.ex insinuatiōe.glo.aūt in vbo habētibus:adhuc plenius exprimit in eo q dicit siue sint ordinarij:siue delegati ab eis qd declarat.s.in.ij.q.et intellige semp excepto sedis apostolice legato vt in tex. ¶ Decimoseptimo quero que sint rō decidendi diuersimode et puilegiandi plenius inferiores a papa et eius legatis:glo.in verbo volumus reddit rationē:qr ptās legatorū sedis apostolice siue sint de latere siue alij legati pmissionē bñfitia pferre est extraordinaria et superinducta ex spāli seu supindicta vltra collatores ordinarios ideo restringenda.Collatorum aūt ordinariorum ptās est naturalis et amplianda qd no.lz enim legati habeant ordinariā.s offi.leg.c.i.et.ij.li.vi.tamē vt ex hac singulari.glo.colligit est ordinaria potestas sed nō ordinario modo.Et per hoc habes singulariter notare q nō ois ptās ordinaria est fauorabilis et amplianda. Sed illa proprie fauorabilis est que ē perpetua vt pñarcharū archiepoꝝ rum:epoꝝ et similiū:per hoc multe notabiles pōnca dici possent.pro predictis inducit glo.similem dñiam ex.c.statutū.de rescrip.li.vi.de quo ibi no.in gl.qd de ordinarijs. Item no.cqmparationem glo.inter legatos de latere et alios nō de latere bñfitia pferre ex spāli commissione: pro hoc qd dixi.s.q.ij.Et quo ad hanc.q.Lau.et Gen.assignabant aliā rōnem:qr ordinarij sunt magis deliberati et certi i modicis et certis beneficijs que dispositionē suam spectant qz papa in beneficijs totius orbis vel legatus totius sue puincie.ar.xvi.di.qd dictis.de presump.quosdā. Et hec ēt ē bona et notabilis.Et vtranq3 ponit Pau.dicēs etiā nō sic psumi subreptionem in ordinario:sicut in papa et legato qui sunt maiorib⁹ negocijs occupati:et nō sic omnes subditos notos habent:sicut diocesanus:et alij inferiores. pro h qd no.Jo.cald.in repetitione.c.cū nostris.de conces. preben. in.vi.q.Lau.de pyma facie psonan a predictis:addit aliā rationem.qr ordinarij originales intelligunt prouidere ecclesie motu pprio cum ad hoc teneant:nec debent beneficiū teformare nisi persona sit bene nota.Sed papa et legati puident psonis et non ecclesijs.ideo dicunt in litteris volentes tibi grām facere spālem.Et propterea non tenent lre si quid tacet qd fuit exprimendū.In ordinarijs aūt collatoribus dici q deberent oēs dictari motu pprio:et sic diceret inter incūbentia onera illos non magis sollicitant vt ad ecclesias vacantes psonas idoneas pficiamus: ideo aduertentes talē ecclam vacare:et talem esse idoneum etc. vt sic potius prouideatur ecclesie qz persone.Et pro hoc dic confirmari opi.glo.tertie qd collatio legati facta pprio motu non possit impugnari ob taciturnitatem alicuius beneficij de quo vltimo dic vt.s.q.xij.Et de hac tota ratiōe lz videatur pulchra posset dici eam nō procedere:qr etiam papa et legati tenētur ex officio prouidere beneficijs.Nā papa vocatus est in plenitudinē potestatis:et de vsupalij ad honores et legati i suis puicijs funguntur vice pape.Ita q tenent q ad sibi cōmissa totaliter sicut diocesam q ad suas dioceses: tñ p ista rōne facit ipossibilitas se nō tāta facilitas plene īnqsitiōis:et plene notitie qr nō sic facē pōt pstat s multitudie pape et legatis sic s paucis ipis ordiarijs:vt in rōne pcedēti.

[a] ¶ Faciēdam spāle. Adde de materia istius glo.vide Cal.in c.i.infra de rescri. do.s rota decisiōe.cv.et.cclxxxij.in antiqs.

[b] ¶ Et ē spāle. adde mariani s senis i repe.c.postulasti.de rescrip.i.xiiij. col.v.xv.trāseundo nunc ad qualitatem.

¶ De procuratoribus Rubrica.

Instrumento. No. casum in quo parẽ vim hʒ instrm cũ lrĩn pũatis ⁊ econuerso. Et h quo ad faciendam fidẽ de mandato pcuratorio: nam etiã per litteras ipsi⁹ cõstituentis fit fides vt h: pro h qđ dicit glo. ij. Et non est cura: an sint sigillate an nõ: qꝛ h nihil dr de sigillo: ⁊ per hoc plus pbat̃ ex tex. q̃ sit id qđ no. Inn. de pba. qm̃ ꝯ: ibi dicit delegationes^a ⁊ pcurationem pbari p sigilla ꝯstituentiũ. rõ ꝑmi qꝛ stat lr̃is etiã priuatis in pudicium scribẽtis. ff. eo. si pcuratorẽ. vbi de hoc rẽ ra. ba. l. ne satisdatio. C. de re. alie. nõ alie. l. ij. lʒ non ad ꝯmodũ eius. C. d pba. l. instrumẽta: ⁊. l. rõnes: ⁊. l. exemplo sʒ Laud. Pau. ⁊ Gen. Similiter aũt qñ statur cedule seu appodisse: seu libro rõnũ^b: seu eple. dixi d fi. instrumẽ. c. i. ⁊ formã lrãz sup mandato pcuratorio. ponit Spe. de pcu. §. vt aũt. v. si autẽ nõ põt. Et sm̃ Steph. tales lr̃e qñqꝫ dicunt̃ libellus. d. l. ne satisdatio qñqꝫ lr̃e pcuratorie: qñqꝫ lr̃e de rato. de offi. del. coram. de transac. ꝯtingit. Et ꝙ per lr̃as possit qs ꝯstitui pcurator: allegant̃ ꝯcordantie in gl. ij.' ⁊ vltra illam pbatur i d. c. ꝯtingit. de reli. do. cũ dilectus. ¶ Secũdo no. ꝙ põt pcurator ꝯstitui ad plres causas: p verbũ in causis: sic etiã ad vnam vt h in glo. iij. Et idẽ Genz. dicit Pau. posse etiã ꝯstitui pcuratorem ad tps post qđ mandatuz expirabit: vt no. Spe. de pcu. §. rõne aũt forme. v. quid si mandatũ. pro hoc qꝛ mandatũ pcuratoriũ põt fieri sub ꝯditione: ⁊ in cle. ff. e. l. iij. insti. mandati. §. mandatũ. ¶ Tertio no. ꝙ paria sunt non facere vel nõ debito modo facere: ibi debito modo: qđ dic vt in gl. iiij. Et idem Pau. p hoc qđ no. i. e. c. i. ⁊. c. mãdato. Ex h a ꝯtrio infert Genz. ꝙ si nõ iteruenit cautio de q̃ in tex. vel si iteruenit nõ debito modo non pcedit h cle. alr̃s magnum pũdiciũ posset fieri pcuratori nõ ideo p dñm releuato. Itẽ tũc deficit presumptio ꝯsensus pcuratoris iducta ex hac cle. q̃ vĩ fuisse cã finalis cogendi pcuratorẽ ⁊ defendẽt qđ ẽ notãdũ: alr̃ v̄ba illa d̄bito mõ censet̃ frustratorie ponerent̃ i tex. Et de cautiõe pcuratoris actoris. no. eo. c. i. d cautiõe pcuratoris rei. c. ri. mãdato. ¶ Quarto no. ꝙ approbãs istr̃z vl̃ lr̃as licite vl̃ expresse itelligit̃ approbasse oia i eis ꝯtẽta vt h ibi cũ p h ad oia ⁊ c̃. Lau. ad h. ix. di. vt veteꝝ: ⁊. c. si ad sacras scripturas. vbi de h. d pe. di. i. vulgaris. d cẽsi. cũ olim. iij. q. ix. pura. de quo per Inn. in. d. c. cũ oli. de excep. cũ venerabilis in gl. quasi dicat ⁊ vtrobiqꝫ dixi. p h glo. h in v̄bo in oibus. ¶ Quinto no. ꝙ cã ⁊ negocium capiunt̃ pro eodẽ. Nã in pncipio dicit in causis: ⁊ postea subdit in causis ⁊ negocijs: alr̃s tñ aliud est cã: aliud negociũ. de verb. sig. forus. Itẽ aliud est cã aliud lis. Nam lis qñqꝫ capit̃ pro instãtia. de pcu. c. i. lib. vi. Itẽ aliud est ꝙ ꝯstituat̃ pcurator ad negocia: aliud ad cãs. e. ti. qui gñalr. li. vi. pau. qui etiã dicit ꝙ maior est ptãs procuratoris ꝯstituti ad cãs q̃ ꝯstituti ad lites per id qđ no. Hosti. eo. ti. nõ iniuste isfed Hosti. ibi h non dicit: sed dicit ꝙ refert inter procuratorez ad litẽ vel ad lites datũ ⁊ datũ gñalr ad oia negocia: qꝛ pmus non tenet̃ prosequi appellatiõnẽ. d. c. non iniuste. Secundus sic: alr̃s posset de negligentia pdẽnari. de offi. archi. ea que. d offi. custo. c. i. in fi. sic ⁊ tutor ⁊ curator appellationem psequitur. ff. si tutor vel cur. app. l. ij. C. de appel. si actor: Et idem in gestore qui accessit aio ingerendi oia negocia. Nam cum teneat̃ de alijs omissis fortius si omisit appellationẽ psequi. ff. de neg. gest. l. si pupilli. §. fi. ⁊. l. liberto. §. fi. dicit etiã Pau. ꝙ ꝯstitutus ad cãn gñalr põt tractare negocia extraiudicialia: ⁊ in hoc vĩ corrupte scriptũ: ⁊ qđ debeat dicere iudicialia sicut ꝯstitutus ad negocia põt agere ⁊ excipi. d. c. qui gñaliter. Et sic intelligendo nõ vĩ veꝝ ꝙ dat⁹ ad cãs possit tractare extraiudicialia: qꝛ mandatũ non extẽdit̃ ad nõ expressa in eo. de offi. lega. cũ olim. i. secun ecõuerso: qꝛ datus ad negocia põt agere ⁊ excipi: qꝛ venit in vim cõsequẽtie. d. c. qui gñalr. ¶ Sexto no. ex eo qđ dixi in ꝑrio notabili in pn̄. ꝙ negociũ dĩ in iudicijs ⁊ hoc quatenus h idẽ significat qđ cã. pro hoc. d. c. forus: aliqñ tñ. dĩ extraiudici:

um pro negociatione. de pcu. qui gñalr: lib. vi. J. cle. fi. vbi d hoc in. vi. notabili. ¶ Septimo no. ꝙ genus neutrũ ꝯcipit femininũ ibi in oibus causis ⁊ negocijs ad que. Nã illud q̃ est neutri generis qđ sm̃ Lau. est ꝯ grammaticos qđ nõ est veꝝ: nam sm̃ grammaticos silepsis seu ꝯceptio multiplr variatur. Cũ qñqꝫ sit generꝫ qñqꝫ psonaꝫ: ⁊ in silepsi generuz qñqꝫ masculinum ꝯcipit femininũ ⁊ neutrũ: qñqꝫ femininũ ꝯcipit neutrũ. Lucanus in pleges ⁊ plesbiscita coacta quãdoqꝫ neutrũ ꝯcipit femininũ. Salustius in cha. de lunatio. Genus etas forma ⁊ eloquẽtia pene equalia: ⁊ sic in ꝓposito. Item ⁊ alio modo variat̃ qđ omitto. ¶ Opp. ꝙ nõ possit dñs releuare pcuratorẽ fideiubendo pro eo de iudicatũ soluendo. Nam ista satisdatio ptoria est que reqrit fideiussorem. ff. de pto. stip. l. ptorie. obligatio aũt fideiussoria sine pncipali stare nõ pot. ff. de fideiuss. l. i. ⁊. l. stipulatus. §. i. ⁊. l. seq. de reg. iur. l. cũ pncipalis. regula accessoriũ. li. vi. Sol. dicunt aliq ꝙ pncipalis ptãs est hoc dño pro quo litigatur qđ nõ pcedit: qꝛ tũc nõ põt esse fideiussor simul. ff. de fideius. l. heres. §. ꝙ si. Alij dicũt ꝙ fideiussoria obligatio h loco pncipalis hẽturi ⁊ põt esse sine pncipali. ar. ff. de li. l. si qs reum in pncipio: vbi remanet obligatus fideiussor liberato pncipali. Itẽ psupposito ꝙ reqratur obligatio pncipalis oi cunc ꝙ pcurator litigãdo obligat̃ pncipalr: qꝛ itelligit̃ q̃si ꝯhere. ff. d pecu. l. lʒ. §. idẽ scribit: ⁊ tali obl'oni future adhebit fideiussio dñi. Ita dicũt aliq tenuisse Dy. ff. iudi. sol. in rubrica. Cy. C. de satisda. l. vna in vltis. q. dicit se audiuisse Dy. formantẽ hãc qõnẽ: ⁊ de ipsa rñsiõe non facientẽ mẽtionẽ: sed solũ dicẽtẽ nõ esse multũ improbabile ꝙ fiet fideiussio sine pncipali per. d. l. si qs reũ. Alñ opi. circa h põit Cy. ibi ꝯcludens se de facto ꝯsuluisse ꝙ nõ sufficit fideiussio dñi nisi ipse ⁊ pcurator pmittat nuda cautione cui obl'oni accedit fideiussio dñi. probat p. §. si vo. insti. de satisda. vbi dẽ dñm esse fideiussorẽ sui pcuratoris. fideiussor aũt est ppriẽ qui aliene obl'om accedit. ff. de fideius. l. i. ⁊. ij. alr̃s imutaret̃ forma pretorie cautionis qđ nõ põt fieri nisi a ptore. ff. de pto. stipu. l. i. in fi. Pro hoc. ff. de procu. l. minor: vbi minor non est idoneus procurator rei: qꝛ ⁊ sibi ⁊ eius fideiussori huic succurrit̃: ergo pʒ ꝙ se obligat ad hãc opi. tʒ Jaco. de are. ⁊ Jaco. de ra. Et dicit Cy. in. d. l. vna: ꝙ est ipsa dicta. Idem tʒ Barto. ff. iud. sol. in rubrica: lʒ ibi videat̃ corrupte scriptũ. Et imitando hanc opi. rñdetur ad. l. si qs reum: pre ni. ꝙ ibi remanet obligatio fideiussoria sine pncipali: qꝛ liberatur reus per pactũ qđ aliquando põt prodesse reo ⁊ non fideiussori qñ apparet de intentione limitata paciscentis. Et si idẽ liberet̃ reum per legatum: ⁊ apparet de itentione limitata legãtis vt ibi: possunt poni ⁊ alia exẽpla in qb⁹ tollitur nãlis obligatio remanẽte fideiussoria: de quib⁹ no. ff. de fideius. l. vbicũqꝫ: ⁊ pro hoc. e. ti. de fideius. l. heres. §. seruo in fi. Itẽ rñdetur ⁊ alr ꝙ non sunt paria obl'onem fideiussoriã ab initio induci sine principali: vel postq̃ inducta est stare sine principali: qꝛ sm̃ fieri põt vt in. §. si quis reum non pimum: ⁊ in. l. i. ⁊. ij. ff. de fideius. Tertio ad. d. l. rñdetur ꝙ non loquitur de obl'one pretoria de qua loquit̃ q̃stio nostra. Ad motiua alterius opi. que vult ꝙ procurator eo ipso ꝙ est in iudicio tacite intelligitur se obligare. Rñdetur ꝙ non est veꝝ quando comparet cum mãdato: secus si sine mandato tanq̃ fideiussor. ff. de re iudi. l. si se non obtulit. ff. de procu. l. plautius: ⁊ qđ ibi no. Et de hoc in seq. contrario. ¶ Secundo oppo. ad hoc ꝙ non possit dominus fideiubere super obligatione pcuratoris que nõdum est: qꝛ non stat qualitas sine subiecto. de cele. mis. cũ marthe. §. q̃si insti. de despon. impub. ad dissoluendum. Sol. fideiussoria obligatio põt accedere pncipali non solum ptiti: sed etiam future. ff. de fideius. l. stipulatus. §. adhiberi. Spec. aũt de satisda. §. expedito in pn̄. dicit non esse necessarium ꝙ pcurator aliqd pmittat in iudicio: ⁊ ꝙ nihilominus tʒ obligatio dñi satisdantis pro eo: sed nihil allegat. Joan. an. in addi. Spe. de pcu. §. vt aũt. v. sed nunqd talia videtur inclinare i opi. Cy. dicens tutum fore consilium vt dominus notario stipulanti noie quoꝝ interest pmittat de defensione ⁊ iudi-

a ¶ Delegationes. adđ pau. h lcꝫ. i cõmento c. cũ dilect⁹ l. v. col. h̄ĩ de istru.

b ¶ Seu libro rõnũ. adđ abb. in. c. ij. d fide istru. l. iiij. colũ. v. venio ad tertiã spẽz. ⁊ ang. cõsi. cccvi. visa dictã scripturã. Bal. in auc. sʒ nouo iure. C. si cer. pe. bart. l. l. nuda. ff. d oña.

cato soluendo: et super hoc det alium fideiussorē: sz nō practicaᷓ. Bald. in. d. l. vna. C. de satisdando. dicē idē qđ specu. dicens q̄ si dominus nō potest eē vt fideiussorē: tñ vt expromissor. ff. de dolo. l. et eleganter. §. seruus pactiōis: vel si est vt fideiussor sine obligatione principali hoc fit lege permittente per. d. §. si vo aliqs. insti. de satisda. pro hoc. ff. de vsufruc. ear rez que vsu ꝯsu. l. tributus: que. l. facit pro opi. Cy. mihi tñ h̄ vltima placet: q2 et sic obseruatur et nō practicaᷓ q̄ pcorator ꝓmittat put dicit Cy. Unde dic q̄ dñs nō est ꝓprie fideiussor: sed tanq̄ pncipalis cū ad propriū commodum et in cā propria hoc faciat. ad hoc. d. l. et eleganter. §. fuus. debet autem dñs esse idoneus et possidere immobilia alr̄ nō esset idonea fideiussio. pro hoc qđ no. glo. in auc. de introdu. et exhiben. reis. §. sancimus in ṽbo suscepto. dz etiā si ꝯstituit pcuratorem cum potestate substituendi releuare non solū procuratorem: sed quēcunqz pro eo substitutū: alr̄ substitutus nō posset admitti: nec fideiussio domini ꝓ pcuratore extēditur ad substitutū. ff. iudi. sol. l. si ante acceptum in fi. debet dñs satisdans hypothecare bona sua: vt dicitur in. d. §. si vo aliquis. Et hoc q2 contra eum principalr̄ fiet executio: q2 vt nunc dixi non est proprie fideiussor: sed pncipalis. ¶ Tertio oppo. in fi. q̄ non intelligatur procurator assentire mandato per receptionem instrumenti vel litterarum super mādato ꝯfecta: quiā pcurator non datur inuitus. C. eo. l. inuitus: et dr̄ inuitus eo ipso q̄ expresse non ꝯsentit. l. filiusfamilias. §. inuitus. ff. eo. Sol. vt in glo. vlti. que optima soluit q̄ h̄ nō est simplr̄ tacens: sed aliquid agens recipiendo instr̄m mandati. pro hoc qđ dico. l. q. xvi. Idē pau. Gen. et Spe. qui vltra hoc inducunt duos casus in quibus tacens simplr̄ habetur pro consentiente: vnus est in pr̄e quo tacente filius creatur decurio. ff. ad munici. l. ij. in princi. de decurio. l. honores in fi. Aliud in fideiussore nominato a tutore qui patitur nomē suū in actis describi. ff. de fideius. tut. l. iiij. in fi. Et h̄ est vez ḡnalr̄ per illū. §. q̄ deputatus fideiussor apd̄ acta pñs et tacēs hētur ꝓ ꝯsentiēte: qđ no. Dy. et Bart. ff. a qui. ap. nō lz. l. i. §. i. Et p h̄ decidit̄ ratio sequēs. ¶ Uero circa ꝓxime dcā qdā attestat^a p iudicē dic: si vos me relaxatis venis q̄ciēqz citatus ad vos: et ꝓmitte certā penā: et pro hac dat fideiussores^a q̄sdā pñtes et tacētes quorū nomia scribunt̄ in actis nunqd per hoc obligantur. dicit Lau. videre q̄ sic: quasi tacendo ꝯsenserint. xxxij. q. ij. honorantur: et. d. l. fi. In ꝯtrium: q2 fideiussor ṽbis obligatur. C. de fideius. l. blanditus: nihil decidit. dic pmū verius p casū d. l. iiij. §. fi. qđ tene menti. Gn̄alr̄ autem an et qñ tacens habeat̄ pro ꝯsentiente: dic vt no. p Inno. de ele. in genesi vbi de h̄. Et tradit̄ regula q̄ in actibus onerosis regulariter tacens nō hētur pro ꝯsentiente: sed in fauorabilib^9 sic: de quo ibi et in regula is q tacet: li. vi. ¶ Scđo q̄ro i eo q̄ in pncipio dicit instr̄o: vñ dr̄ instr̄m: dicit Lau: qđ ab istruo istruis q2 per ipm fit instructio in negocio et causis dicunt̄ ēt munimēta. de elec. cupiētes. §. qđ si per viginti. in fi. lib. vi. et fit manu publica cū testibus. de pba. c. iij. de ꝑsump. illōz: et in h̄ differt a lr̄is que cōiter manu priuata scribunt̄: sed sigillantur. de ꝓba. post cessionē: vbi de hoc. de offi. ordi. si canonici: lib. vj. ¶ Tertio quero si ꝓducit̄ instr̄m in forma publica absqz alia suspitione: sed ꝯfectū fuit in longinqua regiōe et nulla notitia de ꝯficiente habetur. dicit Specu. de instru. edic. §. restat. ṽ. sed quid si ꝓducitur qđ si ꝓducēs est bone fame stabitur instr̄o qđ tenet Pau. Spe. tñ in. d. ṽ. consulit vt iudex faciat ꝓducentem iurare qđ instr̄m est vez et a publica persona^b ꝯfectū in auc. de instru. cau. §. si tamē quis ꝯ: et. §. si vero moriantur: et. §. fin ṽo nihil. coll. viij. Et hoc si is ꝯ quem ꝓducitur est absens. sed si presens et negat ꝯficientem fuisse tabellionem ꝓducens h̄ ꝓbabit: q2 tabellionatus non inest a nā: nec presumit̄: de quo in eodem. §. restat: et ṽ. sciās: et ṽ. illud autē: et modū probandi tabellionatum. vide de fi. instru. c. i. h̄ verū Spe. placet in scđo mēbro qñ is ꝯtra quē ꝓducit̄ pñs negat ꝯficientē fuisse tabellionē. Sed in ꝓ mēbro nō placet. Nā etiā si sit abñs is ꝯ quē ꝓducit̄ nō dz stari iuramēto ꝓducentis: cū sepe possit agi de magno preiudicio: et. §. ꝯ. alle. in auc. de instru. cau. nō ꝓbāt illud ad qđ inducit Spe. Itē pro abñte dz iudex supplere etiā in scđo. C. de ap. l. fi. C. quomodo et qñ iu. auc. qui semel: no. glo. de posītu. hone. i. vbi dixi: sicut ergo ꝯ presentē negantem tabellionatū nō staᷓ instr̄o: ita nec stari dz ꝯ abñtē. Si aūt ageret̄ de modico ꝓiudicio posset sustineri qđ dicit Spe. ad hoc de ꝓba. post cessionem: cū ibi no. Et pp predicta obseruatur q̄ deferens instr̄m ad alia loca defert litteram testimonialem gerentis ciuitatem sup tabellionatu et quasi possessiōe ꝯficientis instr̄m: vbi dic q̄ si esset locus non magne fame debet accipi sigillū supioris qui ṽisimilr̄ sit notus in loco in q̄ fiet ꝓductio: vt si de partibus grecoz ꝓducat̄ istr̄m et terra vbi fuit ꝯfectū: sobest dñs nō noto in italia vbi fit productio et accipiet̄ sigillum imperatoris grecoz. ¶ Quarto q̄ro nunqd mandatum procuratoris^c possit ꝓbari p testes: vr̄ q̄ nō: a ꝯ trio sensu huius. c. q2 dicit instr̄o vel lr̄is: ad hoc eo. titu. c. i. Itē si fieret ꝓbatio p testes cū receptio fieret abñte domino nō teneret in eius ꝓiudiciū: de testi. c. ij. In ꝯtriū: q2 parē vim hñt testes et instr̄a. C. de fi. instru. l. in exercēdis: et eē de fide instru. in. c. cū Jo. Lau. hoc vltimum tz dicēs regulariter posse ꝓbari mandatū per testes: fallit in casibus spālib^9 qui no. de cēsi. c. i. li. vi. Ad. c. i. eo. titu. dicit q̄ ibi exigit̄ scriptura ad penā illius qui variauerat in ꝯstitutiōe pcuratoris ad hanc cle. nō rñdet sed rñderi pōt facile q̄ illa ṽba istrumento vel lr̄a ꝯcernunt factū: nec vrgēt quominus alio modo probari possit mandatū: nam nec tractatur hic de probatione mandati. Ad rationem contrariam: ex. c. ij. de testi. fundatam: dicit Lau. q̄ si dubitatur: poterit iudex ꝯpellere procuratorem vt caueat de rato. i. q̄ ratus habebit attestationes receptas sup mādato: vel q̄ ad certā penā se obliget de offi. dele. corā in gl. ma. Et p hoc satisfit aduersario: q2 si dñs nō ratificabit exigit̄ penā a pcuratore ad quā se obligauit: p qua ēt obligare dz bona sua. de arbi. p tuas. Bertrā. tz ꝯtriū sequēs opi. Pe. de bella pti. quā plene recitam i. c. i. e. ti. quā ponit Cy. C. e. l. i. Dicit tñ distinguēdō inter pcuratorē ad negocia: et tūc posset mādatū p testes ꝓbari et ꝓcuratorē ad iudicia vt tūc nō possit: dicit Jo. de lig. q̄ de rigore iuris pcedit opi. Lau. qđ tenui in. d. c. i. vbi plene dixi. ¶ Quinto q̄ro nunqd pcurator^d ḡnalr̄ ꝯstitutus ad cās ꝑ ut h̄ fuit itelligat̄ ꝯstitutus ēt ad futuras. Paul. dic̄ q̄ sic: p. l. fi. C. q̄ res pig. ob. pos. vbi in ḡnali oblōne bonoz ꝯprehēdunt̄ ēt futura: et p. l. si fuitus. ff. de ser. vr. ꝑdi. vbi fuit^9 non officiēdi luminibus: ꝯcernit ēt futura lumina. pro h̄ q2 idefinita eqpollet vniuersali. xix. di. si romanoz. de pui. q2 circa. Et dicit spe. de pcuratore. §. rōne aūt forme. ṽ. sed qđ si pcuratoriū sic fuisse obtētū. Matth. idē tz eisdē rōnib^9: sed gl. ff. de pcu. l. oīum: et de dō. ifec. l. dām. §. si is q tz ꝯtriū: et h̄ tz Guid. de suz. vt refert Jo. an. i addi. spe. in. d. ṽ. sed qđ si pcuratoriū: et idē Dy. ff. de tute. l. iiij. et h̄ placet Jo. an. i. d. ṽ. qđ tz Bar. in. d. l. oīum: et in. l. q hz. §. fi. ff. de tute. et in. d. l. dāni. §. si is q: qđ tenui. de rescrip. c. fi. p illū tex. quē induco h̄ mō in mā restringibili dispositio nō ꝯcernit futuras lr̄as lites sicut ibi ꝓbatur in rescripto: sed pcuratoriū est restrigēdū. de of. dele. cū oli. q̄ tē. p h̄ cle. lr̄as. de rescrip. et qđ ibi dixi i. vj. ꝯtrio examinādo articulū illū qñ dispositio cōcernat futura: pro h̄ de ꝓben. q2 sepe. li. vi. de ꝓben. cle. si iusta. Et pcedit h̄ certius qñ dixit ꝯstituo te pcuratorem ad cās meas sic fuit hic in tex. ibi causis suis: nā tūc dictio meas q̄ ꝓsupponit dñim. de ver. sig. c. iij. li. vi. nō pōt itelligi de non existibus: p predictis. ff. de aur. et ar. leg. l. si ita: vbi in legato ḡnali veniūt ea sola q̄ erāt testatoris tpe quo legauit nō ea q̄ postea acqsiuit: pro h̄. d. l. qui hz. §. fi. et. l. seq. intelligēdo ibi q̄ procurator datus ad lites pupilli generaliter intelligitur datus ad lites existentes tempore deputationis: pro hoc etiam. d. §. si is qui in. l. damni: vbi cautio de damno in fec. prodest quo ad edificia que habebat is cui cauetur tempore quo prestatur cautio nō ad postea q̄sita ad diem. ff. de arbi. l. de rebus: vbi arbiter generaliter assumptus nō iudicat de extortis post assumptionem. sic ergo nec procuratoriū extendet. Et hoc nisi depēderet a litibus p̄teritis. d. §. si

is qui

a ¶ Fideiusso res. adde text. l. i. eo oñdem^9 in. §. fi. ff. de fideius. bar. i. l. i. l. §. i. ff. q app. nō lz. bar. i. l. §. in. §. fi. ff. solu. matri.

b ¶ Et a publica psona. adde bal. i. c. scripta. de fide istru. an. de bu. i. c. si scriptura. eo. ti. ab bas in. c. corāz in pe. col. de off. delega.

c ¶ Mādatū pcuratoris. ad de doc. i. c. cum Joānes. de fide istru. doc. i. l. in exercēdis. ff. de fide istru. do. in l. i. C. de procu.

d ¶ Nunqd pcurator. Adde bal. in. l. i. in. §. itē pcurator. ff. de pcu. bal. in. l. q hēt i. §. pupillus. ff. de tutel. Bal. i. d. l. dāni. §. si is qui. ff. de dā. ife. glo. et doc. i. l. oīuz. ff. de procura.

io qui: vbi pbat q fit extēsio ad depēdentia ex pteritis etiā nō pnexa vel nisi essent pnexa preteritis: qr tūc illa veniunt sine quibus pterita qui excludūtur in mandato expediri nō possent. ff. de pcu. l. ad rē mobilē. de offi. dele. pterea: cū fi. Ad pria rīde p ad. l. fi. C. que res pig. ob. pos. q pcedit qñ agit de modico pjudicio: vt dixi in d. cle. ī an in dcō. vj. pario. Ad. d. l. si Bintus: dic q ibi potuit cogitari de futuris: nā si hēo Bitutē ne possis officere meis luminibus cū itelli gat quo ad determiatū edificiū cui debet Bitus potuit co gitari nō solū de pñtibus luminibus: sed etiā de futuris: secus in mādato: qr vniuer sic nō potuit cogitari de futuris liti bus: h tz Bar. in. d. §. si is qui: solue ⁊ alr: qr in. l. si Bitu. dic humanius. pcedit h de equitate: ⁊ sic priū est de iure i nisi ex casum illius. l. Itē ibi nō est casus ita restringibilis sicut est mādatū. Insup qō qrit de mādato ad cām: ⁊ iō cū nō sit fauendū litibus: sed potius sint cohercēde: de dolo fine. oz restringi mādatū: sicut rescriptū restringit: vt p alle. c. fi. de rescrip. ℭ Sexto qro qre dicit tex. in causis suis. dic Lap. q iō: qr in alienis nō pōt aliqs pcuratorē cōstituere nisi sit factus dñs litis p litis ptē. vel nisi ad h hēat spāle mādatum co. tit. c. i. li. vi. et si sit piuncta psona nisi sit pr illius p quo pstituit: vt no. Host. ⁊ Archi. de prebē. si tibi absēti: li. vi. tñ. si cā reqrit spāle mādatū et pr nec p se agere vel defendere nec pcuratorē pstituere p filio pōt vt in cā spūali: puta bñfi ciali: qō no. Spe. de piūcta psona. v. itē qō est cā spūalis: ⁊ v. quid h si sit talis. Et de hoc ibi p Jo. an. in addi. ⁊ p Ly. ⁊ Bal. in. c. l. exigēdi. Et dic verū esse qō piūcta psona non pōt ea que exigūt spāle mādatū: qr piūctio nō plus operat q mandatū gñale: immo minus. ff. iudi. sol. l. iij. v. sed si for te: fallit in restōne quā pr petit pro filio. ff. de mino. l. pater i pnc. Et illud iō qr dānū spectat ad prem: de h in. d. v. qd h. Item fallit in casu. c. nōnulli in fi. de rescrip. ⁊ h qr ibi expri mitur vt ibi dixi. Et quo ad id qō dicit Spe. q in cā bñficia li reqrat spāle mādatū: facit de iudi. c. fi. in pn. li. vi. tamē non oīno ibi pbat. Et p facit. c. n. c. fi. co. lib. vbi vi spāle in mrimonio carnali. Itē qō no. co. n. q ad agendū. co. li. i gl. in v. pacisci: que inter exigētia spāle mādatū hanc cām non enumerat: imo nec de cā mrimonij carnalis: pbatur in. d. c. fi. de pcura. qō in ea exigat spāle. Sed ibi loqtur de pcura tore ad pbendū matrimoniū. allegabat aūt ad hoc q in. accu. pos. ex lra in antiqua pilatiōe qō hodie nō habem vt no. in. d. c. qui ad agēdum. Ad euitandas tñ pcontrouersias vtile est specifice dare mandatū ad cām bñficialē. In qbusdam etiā expressum est q reqritur spāle mādatū in cā bñfi ciali. de elec. pcurator. li. vi. j. cle. pri. ⁊ sīlibus. Itē ad acce ptādū bñficiū cū effectu: de prebē. si tibi absenti: li. vi. vbi h no. in tertia gl. ℭ Septimo quero si dñs cauendo pro pro curatore pmittit ratū hēre quicqd legitime fecerit an debi to modo cauerit. Gl. iij. remittit ad notata in. c. fi. de dila. vbi recitat opi. Gof. dicētis q nō: qō tz Spe. de pcu. §. rō. ne aūt forme ad fi. i. colū. qō etiā placet Jo. an. in. d. c. fina. Hosti. vo ibi tenuit priū. Sed pma opi. vior: tz fm inuene rim inducēdo rōnē in. d. c. fi. rō aūt pro opi. Goff. no. ibi: ⁊ dic vt dixi. Et hāc opi. seqtur h Pan. p no. xxi. q. i. relatio: ⁊ in Spe. in. d. §. rōne aūt forme: v. itē excipit q in pcurato rio. ℭ Octauo qro de q cautiōe loqtur h in v. cauit. gl. v. di cit q de cautiōe iudicatū solui: de qua dic vt dixi. s. in. i. pria rio: ⁊ idē Pa. ⁊ de ho. ce. v. mandatū in. i. glo. ℭ Nono q ro gñalr que cautiões sint pstande in litibus. Pan. h pse quit cuncta dicta ordinando: dic q qñqz quis est in iudicio noie suo: aliqñ alieno. p casu: aliqñ tanq reus: aliqñ tanq actor: si vt reus p pstat cautionez de iudicio sisti. vbi dic q aut possidet imobilia ⁊ pstat cautionē iuratoriā de iudicio sisti. i. standi i iudicio vsqz ad fi. l. qui satisda. cog. l. sciēdū. Et itelligo imobilia sufficientie pro eo de q pueniē: alr cēse tur nō hēre imobilia quo ad id in quo nō sufficiūt. Si autem nō possidet imobilia cauebit dado pignora vel fideiussorem. iij. q. iij. §. offerat: vbi de hoc: isti. de satisda. §. sed hodie: vbi ēt de hoc. de cautiōe vo de iudicatū soluēdo. dicit Pan. q cā nō pstat: ⁊ iō lata snia fideiussores ⁊ pignora data p cau tione pcedenti liberant. ff. qui satisda. cog. l. ij. §. fi. Sed est alia cautio de re exhibēda ⁊ nō baratāda ⁊ male distrahē da: ⁊ hāc pstat si est suspectus. ff. de offi. psi. l. senatus: qui sa tisda. cog. l. si fideiussor. §. fi. Sed si ān cautionē si distrahit nō pōt inde teneri. Et si viator trāsiēs cū re mobili ēt nisi li tē pstatā ⁊ nōdū pstita cautiōe trāsfulit ad aliū locū nō te net vbi ipse est rīdere: ex quo res ibi nō est. C. vbi i rē actio. l. fi. dic tñ Pan. q pūetus nō cauet de soluēdo nec cogit d ponere pecuniā de qua agit. C. de here. vel act. vendi. l. vt d bitum. De clrico aūt an pūētus suo noie teneat cauere d iu dicio sisti. pan. q nō. nisi sub hypotheca rex suax. Et ē i co spāle in auc. de san. epis. §. siqs aūt pro pecunia: coll. ix. quod no. gl. Gof. ⁊ Host. de offi. dele. corā. Sed de cautiōe d nō baratādo rē mobilē pdictam. dicit Pan. q hāc pstat etiaz clericus: ad h. C. de epi. ⁊ cle. l. oēs: d sequestra. c. i. qō tenet Spe. de satisda. §. dicto in pn. Repit ēt fm paul. alia cautio quā prestat puentus si reuocat domū qr cauet de rīdendo corā iudice: ⁊ h solū p simplicē cautionē. ff. de iudi. l. ij. §. sz si dubitet nisi eēt suspect: qr tūc cū fideiussorib tñr. ff. d offi. p si. l. senat. Et h qñ iudex corā q fuit puēt erat suus: alro nō tenet cauere mō pdicto: pro h de pūcto corā delegato cui iurisditio nō ē formata qō no. Spe. d satisda. §. expedito. v. sed pone procuratorē: vbi dr q nō satisdabit nisi p fundata iurisditiōe. Si vo erat i iudicio tanq actor. dic Pan. q qr qr cauet sub certa pena de lite exequēda. iij. q. iij. q fieri d q satisdatione plene in Spec. de satisda. §. i. qnqz ēt pstat cau tionē d stādo iuri: vt qr fuerat ptumax. d do. ⁊ ptu. c. i. li. vi. Si āt ē i iudicio noie alieno aut tanq actor: aut tanq reus. p casu regulariter nō audit nisi doceat de mādato co. ti. c. i. In qttuor tñ casib audit si satisdat. Prim i psortib eius dē litis. C. de psor. eiusdē litis. l. ij. j. c. cle. religiosus: no. d cō sti. cū. M. d dolo ⁊ ptu. cū dilecti. Scdo cū plat agit p ec clesia sine psensu capli fm vnā opi. d q no. co. ti. c. i. vl si cli cus agit pro ecclia. d offi. dele. corā: nisi ageret i casu. xij. q. ij. nō liceat: de re. ec. nō alie. siqs pbyterox: nā tūc nō tenet cauere: qr iudiciū ē pplare. Tertius ē i piūcta psona que ad mittit sine mādato cū cautiōe de rato. ff. e. l. sed h. C. e. l. exi gendi: de rescrip. nōnulli. Quartus i pcuratore de cui mā dato dubitat pbabilr. C. de pcu. l. i. Et modū dubitationis pbabilis dixi in. d. c. corā: pstat ēt agēs p alio satisdationē d defendēdo dñm i cā recōuētiōis. ff. eo. l. mut. § pena. Et h ēt pcedit i piūcta psona agēte. d. l. exigēdi: ⁊. l. marit. sed de monacho: an agens sine mandato. poterit audiri cū cau tione: dicit Pan. q nō: qr nō pōt cauere: vt no. xvi. q. i. mo nachi vagantes. qō est verū nisi hēret administrationē: quo casu auditur p sua administratione: de rescrip. cle. i. vbi d h in glo. agere: ⁊ ibi dixi. q. iij. ⁊. v. ⁊ pluribus sequētib. Si vero qs est in iudicio p alio tanq reus ēt si habeat manda tū plenū prestat cautionē de iudicato soluēdo de q hic nisi dominus eū releuauerit qō pōt vt h: ⁊ dixi. s. in. i. prio i ⁊ d bis ēt in sequen. q. ℭ Decimo qro circa hec nunqd pceda tur corā arbitro: dicit Pan. q nō: naz tunc nulla satisdatio prestat ab actore vel reo: sufficit. n. penā cōmitti: ar. in auc. de litigi. §. ad excludendas: qō no. azo. i sū. d arbi. ⁊. C. d sa tisda. vbi colligitur mlta ex pmissis. Et vltra pdcā d pcura tore rei. dic steph. q i qbusdā casib satisdat d rato vt i du plicib iudicijs. ff. e. l. si dfūct. §. fi. ⁊ i cā stat: ⁊ restōne i ite grū: ⁊ vbi tutor accusat d suspecto: ⁊. i rei vēdicatiōe. ff. e. l. nō solū. §. ē casus: ⁊. § fi. ⁊. l. pōponi. § sz ⁊ io: ⁊ ibi no. gl. Itē i causis spūalib fz qsdā: d q no. Host. d offi. dle. corā: ⁊ d oi gnē satisdationū pdictax. dic vt i spe. d satisda. §. i. ⁊ qt tuor. §. se. ℭ Undecimo qro circa h si aliqs pparuit i iudi cio p alio ⁊ satisdedit dñm rē ra. ha. sed dña nō habuit ra tā ifra tps a lege statutū. qō tps melr pōt itellectu pcipi q elocutiōe expmi. ff. rē ra. ha. l. q. n. tutor: sic d donn. aplice ppe fi. cū tñ reus vult exigere penā a pcuratore dña ratum hēan sufficiat: vr q nō. ff. rē ra. ha. l. si sine in pn. ⁊. l. fi. in fi. In priū vr q teneat pcurator saltē ad expēsas. d. l. si sine. §. cū ār. ar. isti. d inu. sti. § alteri. vbi nō spectat: an itersit stipu lātis: sz solū pene pmissio. dicit Modern. posse dici q pena

a ℭ In cā bñfi ciali. adde glo. i c. corā. d offi. d le. ⁊ p Ro. d c. i. xxxv. archi. in c. statuti. d re script. lib. vi. ob bas i. c. cū pdē d pactis. abb. i. c. nonnulli. de rescrip.

b ℭ Que cau tiões. adde azo. i sūma de satis datiōe. ⁊ an h cautio hēat lo cū coram arbi tro. vide Spe cu. i tit. d satis da. §. i. ⁊ in §. sequentibus.

cedat loco interesse.ar.ff.rem ra.ha.l.si cōmisse: vel q pena dz diuidi.ff.de dam.infe.l.inter quos.§.fi. Et in eo quod dicit de tpe a.l.statuto: dic q tps ratificādi dz itelligi tps īfra qd dñs tenebat illd facere: vt si appellat qs pro alio dz dñs ratū hīe īfra tps appellādi: postea nō posset.l.bono ꝯ.ff.rez ra.ha.no.in regula rati ⁊ regula ratū lib.vi. q̄ autē ad pncipale dictū in eo qd dicit de pena nō pcedit: q2 in.q.nō presupponitur q eēt adiecta stipl'o pene. Quo ad alia dic q si dñs ratū nō habuerit: sed nec ꝯdixerit: sz postea ratificauerit pōt hīi ratuz vsquequo ratihabitio futura est vtilis reo. Sed si ratū hēt tpe q̄ rei nō interest: vt q2 lapsū ē tps quod sufficit ad pscribēdū: ita q reus tutus ē pscriptiōe: tūc ratihabitio hētur pro nō facta.l.fi.i fi.ff.rē ra.ha. Si vo dñs ꝯdixit ⁊ postea ratificauit ratificatio nō pōt pdesse dño quo ad ꝯsequēdā actionē.ff.de solu.l.dispēsatorem vbi casus: ⁊ ibi ū hoc p Bar. ⁊ i Spe.ō dfensore.v.sed pone egisti: sed ratihabitio pdesse pōt ad psequēdā exceptionē.ff.rem ra.ha.l.q̄ eni.§.iulianus: p h de procur.lz:lib.vi. ⁊ qd no.h in glo.eni.tz autē indistincte in preiudiciū ratū hītis: vt dicit Spe.in.d.ver. ¶ Duodecimo quero q̄ ptestatio sufficit vt recipiens mādatum pcuratoriū non cogat defendere.gl.i vbo ptestatiōe[a] dicit q gñalis ⁊ spālis: ⁊ de vtraqz exēplificat. ⁊ idē Pau. sed in eo q gl.in fi.dicit q qñ fcm ⁊ ptestatio se nō ꝯpatiūtur ptestatio nō iuuat: q ēt tenet Paul. dic melius q imo ptestatio si hz sua substātialia rūpit fcm. de ꝯdi.app.c.fi.vbi casus dixi de ꝯsti.cum.M. ¶ Decimo tertio q̄ro circa hoc qd est ptestatio. dicit Lau. qd est dnūciatio publice fcā cā iuris ꝯseruādi in futurz qd ptestāti cōpetit vel ꝯpetere pōt.d.c.cū.M.de clec.cumana.idē Genze.per.l.fi.§.item si ꝯdixerit.ff.nau.cau.sta.de no.ope.nū.l.de pupillo.§.siqs. Alij aliter diffiniūt.de h per Bar.ff.ō no.ope.nun.l.nō solū.§.morte: sed nō multū refert. ¶ Decimo quarto q̄ro: an p receptionē lrāz super pcuratorio renunciet ptestationi quā premisit. dicit Lau. qd nō. nā forte prestat qd nō intēdit recipe pcuratoriū ēt si postea recepit instrumētū vel lrās: potuit eni postea recipiēdo se hre ad duo vel ad acceptādū mandatū vel ad deliberandū sup h: ⁊ iō nō renūciat ptestationi: secus aūt si directe veniret ꝯ ptestationē per fcm receptionis: ita q nō possit aliter itelligi: sic no.in sim.de lit.ꝯtest.c.vno.in glo. ⁊ idē Genz. pro hoc no. Inno. ⁊ Cōpo.de ꝯsti.cū.M. ⁊ de materia ptestationum ibi dixi: ⁊ no. Archi.xxvij.di.c.i. ⁊ .xxviij.di.diaconi: ⁊ Jo.mo. ⁊ Jo.an.in regula in gñali:lib.vi. ⁊ Bar.ff.de no. ope.nun.l.nō solū.§.morte: vbi multa pulchra ꝯsequit. ¶ Decimoquinto quero: q2 dicit de sciēter recipiēte: qd si ignoranter.gl.in v.sciēter: dicit eū nō obligari: ⁊ cū h addit requiri q sponte. idē Paul. ¶ Decimosexto q̄ro quō apparebit q sciēter: gl.eadē sentit qd tūc qñ sciuit qd ꝯtinebat i lrīs: in eo qd dicit ignorantē dici eū qui ignorauit qd ꝯtineret i eis. Idē Laud. p h.ff.de pig.l.fideiussor.§.pr sey. ō trāsact. ex lrīs: de fi.instru.iputari. Inducit tñ Lau. argumēta q lz non ꝯstet p vba de receptione: tamē ex quo certificatus de ꝯstitutione sua simplr: ⁊ sine ptestatiōe recepit ⁊ secū tenuit pcuratoriū intelligat ipso facto ꝯsentire ēt sine vbis.ff.de fideius.tuto.l.cū oñdimus. §.fideiussores.C.ubi . tutele.l.fi.ff.de insti.l.sed ⁊ si.§.ꝯscribere: sic in delegato: q2 tpe receptionis lrāz dicitur hre iurisditionis exercitium: de app. super eo.in fi.pro hoc qd no.hic in glo.ēt. Item a tpe receptionis lrārum intelligit qs excōicatus.de cle.excom. apl'i cē in gl. ⁊ manumissio.ff.de acqui.pos.l.qui absenti mandati se mandasse.iij.q.i.c.i.vbi de h. Contrarium tamē ꝯcludit Lau. q2 nō est presumendū q aliqs tale officiū pcuratoris qd est valde onerosum tacite accipiat nisi expresse h dicat: ⁊ in onerosis tacēs non vr ꝯsentire vt no.in regula q tacet: li.vi.vbi dicit oportere q aduersarius doceat q recipit animo acceptādi mādatū: ita q de hoc ꝯstet per vba illi' vl' aliquo exteriori actu qd sm Lau. denotat vbū sciēter.arg.de elec.cū dilectus ōf vepz: ⁊ qd ibi no. ⁊ q scientiā allegat pbare dz.ff.de pba.ei qui. Et vbū receptus in tex.intelligi dz cum effectu.de cle.non resi.relatum. Genze.dicit q eo ipso

[a] In vbo sciēter.adde de materia istius gl. vide bart.i.l.q̄ eni.ff.rem ratā haberi.

quod recipit scienter intelligitur acceptasse per hanc clem. que inducat necessitatem defensionis: nam si oporteret aliter doceri de receptione mandati esset frustratoria. contra c.si romanorum.xix.di.qd est verius: ⁊ tenet hic glo.fi. que respondet ad rōnem Lau. vt dixi.ꝯ.in vlti.contrario: naz h non est simplex taciturnitas: sed interuenit actus extrinsec' .s.receptio instrumēti super mandato. Et idem Stepha.dicens per hoc refrenari maliciam procuratoruz romane curie qui vt fugiant dicere solent nolle suscipere officium procuratoris: ⁊ vt cause non sint in curia per presentiam partium contra quos emanauit hec clem.s.vt recipiendo instrumentum procuratorij intelligatur acceptasse mandatū. Et per hoc respondetur ad.l.non cogendum: ⁊.l.si defunctus co.ti.de quo in glo.in verbo cogi: ⁊ per hoc expeditur gl. in verbo receptis. Et in hac glo.in verbo scienter[a] in fi.ij.q..i.nos in quēquam: ⁊ in hac glo.receptis: ibi licet.lib.vi. ⁊ ibi de hoc per Archi. ¶ Decimoseptimo quero in eo qd dicit procuratorē cogi dñm defendere: an precise cogatur: glo.in verbo cogi.dicit q sic. ⁊ idē pau.dicens hanc litterā pcedere etiam eo casu quo dño presente pcuratore: ⁊ non ꝯtradicente cauit. ¶ Opp.ad h q nō precise cogat: sz sufficiat stipulationem de defendēdo cōmitti cōtra non defendentem.ff.co.l.nō cogendū.insti.mādati.§.mandatū. So. vt in eadem glo.vsqz ibi tñ. Et ibi glo.ponit alios casus in qbus pcurator cogit precise defendere. ⁊ idē paul.de hoc in sequen.q. ⁊ in hac glo.ibi filius formaz huius satisdationis ponit Spe.co.ti.§. ⁊ vt autē.ver.si vo reus: ⁊ ibi cogit eū defendere. Intellige quādo incepit iā agere: ⁊ hoc sentit glo.cū dicit qñ agit. ¶ Decimooctauo quero circa hoc de procuratore actoris qui nō prestitit cautionē defendendi dominū quē reus vult recōuenire: nunqd debeat non admitti ad agēdum statim cū reus dicit q volet reconuenire. Consultū fuit q non nisi actualr reconueniat: pro hoc qd no. Spe.co.ti.§.i.super v. Item excipit: ⁊ lz per Jo.an.cōcludēdo autem generaliter cum queritur: an pcurator cogatur precise dñm defendere: dic q aut nō est ꝯstita cautio de defendendo: ⁊ nō cogitur: siue sit pcurator actoris: siue rei.C.co.l.inuitus: sed tenetur domino actione mandati: q̄ si hoc sibi fuisset mandatum.ff.co.ad rem mobilem: ⁊ .l.ad legatum. Aut prestita est cautio: ⁊ aut ex parte actoris: ⁊ cogitur precise.ff.co.l.sed ⁊ he.vbi de hoc aut ex parte rei: ⁊ aut cautio fuit prestita ab ipso pcuratore ⁊ nō cogit: sed locū hz.ff.co.l.nō cogendū.§.sabinus. Aut a dño: ⁊ aut ignorante pcuratore: ⁊ adhuc nō cogit defendere.ff.de iurisdi.om.iudi.l.si per errorē.ff.co.l.si defunctus.§.a contrario: ⁊ h a ꝯtrario. Aut sciente ⁊ non ꝯtradicente: ⁊ precise cogit d.l.si defunctus: ⁊ hic. ¶ Decimonono q̄ro circa ꝯxim e dicta que est ratio: q̄re pcurator actoris qui per se satisdedit pcise cogitur defendere ⁊ nō pcurator rei. So. q2 pcurator actoris iaz sic consecutus est qd optauit. q2 est admissus: sz pcurator rei nō: vnde satis ē eum condemnari ad interesse.ff.de re iudi.l.siquis ab alio.§.fi.no.in.d.l.sed ⁊ he. ¶ Uigesimo quero in eo q h glo.in verbo cogi: in ver. verum. dic q iusta causa excusat procuratorem contra hanc cle. que causa sufficiat: dic vt si oriantur capitales inimicitie inter dominum ⁊ procuratorem: vel si procurator abest cā reipublice vel infirmatur. Et no. q omnes cause que sufficiunt ad hoc vt procurator possit se excusare sufficiūt ad hoc vt dominus possit eum reuocare: sed non econuerso: nā inimicitie etiam non capitales non sufficiunt vt possit reuocari: sed vt possit se excusare requirūtur capitales. ad hoc qd no.in iuribus allegatis in hac glo.fi.in fi.

n **Dn potest.** Summa vt in glo.i. in ea ibi sub littera. Glo. hodie tangitur in.q.in regula mora: li.vi. nō tñ prosequitur ibi Jo.an. qōnē dicens oīa que tāgebantur in ea esse decisa per hic notata. ¶ No. q procurator vt sit idoneus debet dari nō tñ ad agendū: sed ēt ad defendēdū. p h.e.ti.accedēs: vbi de hoc sufficeret: tamē sz paul.si esset datus ad agendum vel rñdendum: als non est idoneus

idoneus si datur ad agendum: vt h. et eo. ti. constitutus: nec admittit ad agendum si non defendat. ff. eo. l. minus. §. pe. na: et vsus vt ptumax pdemnabitur in expēsis. d. c. pstitutus nisi procurator velit defendere prestita cautióe iudicatum solui. ff. eo. l. seruū quoqz. §. publice. de hoc in Spe. de pcuratore. §. i. ver. item excipit: vbi etiam no. quāto tempore procurator remaneat obligatus ad defendendum. dicit etiam Pau. q id qd h dicit de procuratore locum hz etiā si pstituatur a collegio vel vniuersitate. i. q. iij. saluator eo. titu. petitio. Et quis dicat pcurator dicitur. ff. eo. l. i. et no. in. d. c. petitio. ¶ Secundo no. q vbi necessario faciendu est specificatio alicuius casus talis nō venit sub clā generali etiaz si precedāt aliqui casus exigentes spāle mandatum. ar. ff. de ritu nup. l. generali. de vrbi. inotuit. xxix. q. i. in sūmn. Laud. ¶ Tertio no. ex h q verborum subsequētium gnālitas restringitur ad ea que sunt similia precedētibus. Genz. pro h iura allc. in glo. fi. in ptu. ¶ Quero que fuit rō dubitādi. so. pz ex glo. ij. et idē Pau. qr cū esset expressum de iuramēto calumnie videbat clām generalem sequentē comprehendere omnia exigētia spāle. Et fortificat hec ratio per id quod dicit gl. fi. qr cum iuramētum liget animam que est preciosior corpore videbat h expressum qd posset iurare de grauioribus et magis graue q̄ opponere crimina vel defect'. Rō decidendi colligit ex gl. in ver. electi. v. et si sic intelligamus: qr obiectiones criminū diminuūt statum opponentis qr si deficit in pbando suspensus est a bñficijs per trienium: qd dic vt in gl. et J. dico. q. xiij. ¶ Opp. ad h de. l. actióe. §. renūciare. ff pro socio: et de iniur. l. sed si vnius. §. pcuratorem. glo. ea. soluit: et Pau. latius q ibi nō minuitur status dñi cuius pcurator renūciat societati: et h quo ad. §. renunciare. Si etiam est in. §. pcuratorē: qr si agens iniuriarū succumbit non ex h incurrit diminutionē sui status: qd no. In no. de accu. super his: et Spe. in v. sed nunqd media allegato in gl. i. Per h infert q oppositio criminum vel defectuum in psonā electi non venit sub gnāli clā in terminis hui' c. Et ad id qd opponitur de iuramēto qd ligat animam et c. respondet vt in glo. vlt. et idem Pau. ¶ Secundo q̄ro q̄le debeat eē mandatum vt pprehendat oppositionē criminum vel defectuum: videtur expedire q crimina et defectus specifice et sigillatim exprimant: sicut in casu. c. procurator. de elec. lib. vj. dic prout glo. in vbo in mandatis: et idē pau. et de h. J. q. xij. Et in hac glo. ibi ab appellante extra iudicium. de elec. pstitutionē. li. vi. Et idem h cū glo. Lap. lz referat quosdam tenere ptrium: sed primum verius. ¶ Tertio quero quid si in casu huius capituli habuit procurator mādatū ad agendum et c. vt in lra et ad alia etiam exigentia speciale etiam si maiora expressis. Dicit Lap. q non propterea poterit opponere crimina vel defectus nisi vnū solum saltē de maioribus exprimat secuta clausula generali. ad h. e. ti. qui ad agendum: li. vi. Nam sicut in mādato non venit aliquid de positiuis spāle exigentibus nisi aliqd exprimat: ita ex vi clē generalis non venit aliqd de pparatiuis in maioribus et alterius gñis et vlterioris mandatū spāle exigētibus nisi coz aliqd exprimatur pter idēptitatem rōni. Et per h dicit q si sunt expressa aliqua crimina vel defectus secuta clā gnāli non venient maiora vel grauiora expressis: opz ergo vt aliqd de maioribus vel grauioribus exprimat. Et tunc sub generali clā venient maiora et grauiora: et h vult Lap. q dummodo aliqd de grauioribus sit expressum sub clā gnāli veniet oppositio criminū vel defectuū. Contrarium lz glo. in verbo grauiora: cuius mens est q nō veniat oppositio criminum nisi sit hoc expressum. Sed pro dicto Lap. multum facit h cle. in ratione decidendi: et dictum eius videt verius nisi quatenus dicamus potestatez opponēdi crimina vl defectus esse quid grauissimum et omnibus alijs causis grauius propter rōnem quā tangit glo. magna: ita q non veniat sub aliquo casu quātūcūqz graui secuta clā generali: quod dic vt. J. q. antepe. et vlti. Sed in h est difficultas: vt videam' que cause sint grauiores: vt dico. J. q. xi. dicit autem Lap. q quedam sunt que nunquam veniant sub generali clā quālitercūqz fuerint expressa de exigentibus speciale mandatuz. Exēplum. de preben. c. ij. lib. vi. vbi collatio beneficiorum vacātium in curia nō venit sub aliqua potestate nisi specificetur. Ponit Lap. et alij in casum qui no. per eum. de offi. vica. c. ij. lib. vi. de vicario episcopi qui non pōt cognoscere de criminibus clericoz: sed ibi dicit Lap. hoc etiam ex spāli pmissione non cadere in vicariū. Contrarium tamē est vez per ibi no. ¶ Quarto quero qd si pcurator[b] pstituitur ad causas an veniāt criminales. dicit Lap. q non: sed tm̄ ciuiles: et non oēs: qr non veniunt requirentes spāle mandatuz vt matrimoniales et bñficiales. de procu. accedens. de preben. accedens: et qd no. de elec. pcuratorē. li. vj. de preben. si tibi absenti eo. li. et in Spe. eo. ti. §. i. ver. sed nunqd media et v. itē generaliter: et v. sed nunqd procurator: v. nouus: et de piuncta persona. ver. item qd ex eā: de hoc qd dicit i causis matrimonialibus et beneficialibus exigi speciale mādatum: dic vt dixi. s. cle. pxi. q. vi. ¶ Quinto q̄ro vt querit gl. in ver. habeat q. J. dico. q. xvij. et. xviij. ¶ Sexto quero qr h dicit q talis pcurator de quo in tex. non potest opponere in personam: nunquid in formam pōt: vel in psonas eligentium vel pmdentium vel in dicta testium. glo. in vbo in personam. dicit q sic: et reddit rōnem: qr pbata exceptione tales nō puniunt vt etiam dico. J. ea. q. Et vult dicere gl. q eoruz respectu causa nō dicitur grauior: et cum gl. tenet Archi. de elec. c. i. li. vi. et Pau. hic: et a ptrario lre. Et exemplificat Pau. vt si objicitur testi vel iudici q est excōmunicatus vl q non est alis habilis ad testimoniū vel ad iudicandum vel q electores vel pmsores erant excōmunicati. ¶ Opp. ad hoc de fine huius cle. qr oppositio criminū vel defectuuz est de maioribus. Sol. fm Paul. hoc est vez quando contra aduersarium opponunt contra quem principalr est pstitutus procurator: sed pmissa pncipalr nō tangūt aduersariuz et sine eorum pppositione causa pduci rite non pōt. Ideo videntur tacite mandata. arg. de renun. post translationē. lxi. di. nullus. viij. q. i. lz: nec tunc agitur ad penam: sed ad priuationem. i. exclusionē: de or. cogni. c. ij. qd tenet Spe. in. d. v. sed nunqd media in fi. ¶ Septimo q̄ro si procurator pstitutus fuit cum potestate opponēdi ptra electionem vel pmisionem factam vel faciēdam: an poterit opponere in psonā: dicit Pau. q non qd probatur. de elec. procurator. lib. vj. ¶ Octauo quero an datus cum ptāte opponendi ptra certā personam poterit opponere si postea eliget. glo. in vbo electi in pn. dicit q sic in eo q subaudit vel eligēdi: et idem ēt di. i. e. de postulato. ¶ Nono q̄ro nunqd h dispositio ē ita gnālis vt cōprehendat cām oppositionis criminum vel defectuū: tā extra curiā q̄ in curia. gl. eo. soluit qd sic: et cuz hoc indistincte dicat. idē pau. recitat tm̄ gl. opi. Cōpo. ptrium pqua est quo ad casum. c. i. de elec. li. vi. qr cū illa decre. sit penalis nō dz extendi extra suos terminos: et lz gl. h dicat ptrium tm̄ opi. Cōpo. tenuit Bonicontrus filius Jo. an. in quadā summula appellationū. §. vi. v. euadit: et illā summulā dixit Jo. cal. fuisse Jo. an. sed intitulatā. Et ad hāc glo. rñdet Bonicōtrus qd loquitur allegādo: pro h qr dicit qd posset dici et nō asserit ita esse. Itē dicit sub dubio forte ibi: qd forte fuit de mēte: sed ipse Jo. an. tz cū hac gl. in regula infamibus lib. vi. in solone qōnis. pma tm̄ opi. tutior est. ¶ Decimo q̄ro psupposito qd opponens crimina nō habeat bñficia in ecclia ad quā est electus is p quem opponit: an p procuratorē datum in forma huius cle. poterit h fieri vl q fiet cū non sit locus pene: qd decla: vt in eodē gl. ma. in fi. Sed gl. tz ptrium. Et idē pau. qr lz nō possit puniri pena ordinaria punief extraordinaria: put no. de elec. si ppromissarius in gl. vlt. li. vi. ¶ Undecimo q̄ro in eo qd dicit de grauioribus que dicant cāe grauiores. So. vt no. de rescrip. sedes qd. c. gl. in v. grauiora: iducit p pcordāter. pau. aūt enumerat tria gña cārū. Primū capitale vt cū iponit pena maior relegatióe: et tūc nullo mō interuenit pcurator. ff. an p alium cāe ap. l. i. qd dic vt dixi de acc. veniēs. Scdz gen' ē iponit pena relegatiōis et remotiōis ab ordie: et tūc interuenit pcurator: qr pt ferri sniā p abñtē. ff. d penis. l. absētē. §. si sepi' ad

a ¶ Que est procuratoris: re. Add. c. cū infirmitas. d peni. et remis. et i. c. p ei. q. xi. q. i. et gl. i. x. via. i. c. i. d pbē. lib. vi. gl. i. x. subinet in. c. dilectis. de sen. excommu.

b ¶ Quid si procurator. Vide Cald. in c. fi. de ccss. preben.

c ¶ Que dicatur cāe. Adde gl. et doc. i. c. si p dbilitate. de offi. dele. gl. in c. si egrotās. v. q. iij. et p hosti. et Jo. an. in. c. fin. d cri. falsi.

quo dixi in.d.c.veniens. Tertium genus est causarum ciuilium in quibus datur pcurator ad litis acte.ff.co.l.2.§.usus: et hoc notauit Jo.fauenti.q.q.vi.si qui. Gen. pro causis grauioribus enumerat cam matrimonialem vel questionem fidei.ar.lxxxi.distin.aplus: de bap.maiores.xxiiij.q.i.non afferant: et de his maioribus no.de offi.leg.qd translationem. Lau. posuit quatuor gna causarum: quedam sunt maxime: vt ca fidei.d.c.maiores.xv.q.i.de crimine.het enim multa spalia vltra alias maiores.d.c.de crimine: de heret.per totu: quedam maiores: vt ca eporum epatuum et supior dignitatum. de offi.lega.qd traslationes.de elec.qnio:lib.vi. vbi de hoc. qdam medie sicut cae alie bnficiales et spuales: ad hoc de cri.fal.c.fi. Et cae de quibus: de trasa.super eo. et in.d.c.qnio. Quedam sunt alie cause tpales: de quibus in.d.c.fi. de cri.fal. et iste possunt dici inferiores. ¶ Duodecimo quero circa hoc si patriarcha Jerosolimitan⁹ qferet oes epatus sui patriarchatus ex iure spali: iuxta no.de elec.cle.in plerisq: dedit ptatem pcuratori suo pferendi epatus et psequendi causas eporu criminales et ciuiles: cum clausa et ad alia oia et singula put in tex. nunqd poterit ptra prouisos pone a papa obijcere nomine patriarche crimina vel defectus: vr q sic per hanc literam in fi.cum maiora sint expressa.ar.de pscrip.sedes: dic Lau. qd non solu ratio posita in tex. sed et expressio circustantiarum qua desiderat ca oppositionis criminum vel defectuum impedit hoc sub gnalitate transire: de elec.pcurator:li.vi. Et intelligit hoc grauiora a grauitate criminum.ar.lxxxi.di.aplus in fi.lz alie cause sint maiores pp aliqua aliam excellentiam vt ca fidei et similes: de quibus.s.q.pxi. Ex hoc appet Lau. q dicere: glo.in vbo in mandatis: et ei qd dixi.s.q.ij.nam vult Lau.qd debeant crimina specificari in mandato: qd tn non pbatur iure: et verius qd dixi in.d.q.ij.nam.c.procurator. de elec.lib.vi.loqtur in pcuratore dato sup appellatoe: vt dicit gl.predicta. tunc enim bene sit specificatio in mandato: qr etiam ipse dns si per se appellaret deberet specificare: vt in cle.pstitutionem.s.de elec.ex his: et ex lra infert Lau.qd in criminalibus admittit pcurator: ad qd dic q hoc admittit qr ciuiliter agebatur.pro hoc de procu.tue. Sed gnalr quando admittat: dic vt de accu.veniens.psequit et Lau. an quis teneat pstituere procuratorem referens ea que no.de dolo cum dilecti in glo. Et hoc plenius de procu.querelam. ¶ Decimotertio quero que sit ratio decidendi in hoc.c.scq.vt dixi.s.q.i. Et clarius per id qd hoc di in gl.ma.v.nisi dicas maioritatem: et in verbo grauiora: que vult q ro sit maioritas criminum: vt aunqs veniat sub clausa: et pter odiositatem que e in ipso opponente: qd etiam dic aperte glo. in dicto verbo grauiora.v.sane puto vsq ad fi. quod declaro in tribus qstionibus seq. ¶ Decimoquarto quero quid si madato aulla ca fuit expressa: an poterit procurator tractare cas maiores. Glo.ea.dic q sic: et idem Pau.qr hoc non di maiora no venire sub gnali mandato sed solum q veniunt sub clausa gnali. ¶ Oppo.ad hoc: qr clausa gnalis dz ita pprehendere omnia q non exigerent specificationem sic ipsum gnale mandatum. So. clausa restringitur vt no importet maiora expressis.c.ij.q ad agedum: lib.vj. Sed mandatum gnale pter gnalitatem omnia pprehendit cum nu sit aliquid expressum ex q restringatur. ¶ Decimoquinto quero circa hoc quid si mandato erat expressum q pcurator hret potestatem p aliquas psonas vel causas secuta clausa gnali: nam poterunt puenire psonas maiores: et causas maiores tractare. Glo.in v.grauiora in pn. q sic remittens ad notata.de rescrip.sedes: et ibi hoc tz Inno.vt gnaliter intelligatur: lz aliud sit in rescriptis ad lites per.d.c.sedes: et hoc in odiuis abutentur. Idem Pau.hic. ¶ Oppo.ad hoc de eo qd dixi in pceden.q. So. sumit ex gl. predicta in v.sed dic: qr hoc solum di q gnalitas adiecta pcuratorio: postea que requirat spale mandatum no extendit ad grauiora: quia hoc vult q aliud est dare pcuratore ad oes cas: et tunc siue aliquas expresserit siue no tractabit quarucuq grauces: qr hoc no prohibet hoc cle. Aliud est dare ad vna vel ad plures et exprimere articulu requirente spale mandatum: etiam secuta clausa gnali: qr tunc no potent exercere grauiores expresso: nam hoc probibet hoc cle. Et idem Pau. que solo non videt procedere: nam et si casus expressus in mandato exigat spale mandatum: hoc non deberet opari restrictionem clause: sed potius ampliationem: nam fortius dz operari clausula subiunctis casibus exigentibus spale: q non exigentibus. Item in terminis huius capli et fuerut expressi casus non exigentes spale: qr fuit datus ad agendum et defendendum: et vsi per ronem huius cle. videret pcludendu pterium. Sed defende glo. no enim hoc fuit expressus aliqs casus non exigens spale mandatum: sed gnaliter fuit datus ad agendu et defendendum: quo casu veniut oia non exigentia speciale mandatum: siue cause sint maiores: siue medie: siue minores. Sed quado specificatus est aliquis casus clausa gnalis restringitur ad silia.pro hoc.ff.de tritico vino: et oleo: leg.i.vlt. in fi.de aur. et arg.leg.l.plautius: et qd no. Archi.de pcur. qui ad agendum lib.vi. ¶ Oppo.ad idem: qr in.q.pmissa pponitur q fuerut expsse cause minores et psone minores: et sic deberet gnalitas restringi ad silia. Sol.arg.multu viget tamen inherendo gl. possumus dicere q hoc clem. pcedit tnu in his que requirunt spale mandatum in quibus vno casu expresso secuta clausa gnali non veniut maiora.s.q requirut spale: sic e opponere crimina vel defectus. Et per hoc nihil di qn cause non exigunt spale: et tuc sit ro: qr gnalitas facilius pprehendit cas non exigentes spale mandatu qm exigentes. Item os expresso casu exigente spale pter magnam specificationem potius psumitur q mandas adijciedo clausam gnalem se referat ad silia qm qn nihil specificat. Steph.tn idistincte tenet q etiam in madato pcuratorio si non precedat expressio casuum exigetium spale: tamen sub clausa non veniunt maiora expressis: pro quo faciut argumeta statim facta. Sz defendendu glo. fide: vt nunc predixi. de hoc etia dixi in.d.c.sedes. Et in hoc glo. ibi sine expressione includeret: et sic expressum non minuit ptatem ex officio pptentem: lz minuat pptentem alio respectu. C.eo.l.maritus. ¶ Decimosexto quero nunqd ptas opponedi crimina poterit vnqs venire sub clausa sequeti casu exigentes spale quatucuq grauissimos. glo. in hoc vbo grauiora: vult q non: cum dic expressa causa fidei non venire sub clausa ptatem opponedi crimina de quo etiam dixi.s.q.ij. Et pter auctoritatem tutu est obseruare gl. et specificare ptatem opponendi crimina. Sz ro tex. repugnat q fundat ex eo solo q clausa non pcernit grauiora: ergo bene pcernit pariter grauia: qd sentit Lap. qd dixi.s.ia.q.iij. pro hoc etiam qd dicit Lau. a vbo grauiora: qui ex hoc vbo infert q grauia vel magna bene veniut: qr aegdu de pparatiua pcedit de positiuis.xxv.dist.qualis: de presump.none. Sed saluando glo. dic q ptas opponendi crimina respectu ipius dicti opponentis pter penam qua incurrit est qd grauissimum quo nihil grauius: lz alio respectu sint alie cause grauiores. pro hoc qd dixi.s.q.iij. et hoc tutius est tenere: et satis pbat rone premissa. ¶ Decimoseptimo quero an sit accesse q pcurator habeat potestate opponendi crimina adeo q no sufficiat mandatum et super hoc pfectum: sed etiam expediat q susceperit. glo.in vbo habeat: dicit q sic: et per hoc decidit questio sequens. ¶ Decimooctauo quero circa dicta in pxi.q. pone q procurator pstitutus ad pdicendum et opponendum p personam electi crimina vel defectus anteqs receptat mandatum dedit articulos quibus opposuit crimina. apparet tamen q mandatum fuit fcm prius. dicit spe.e.ti.§. j.v.qd si appellans. qd non dz admitti ex quo non susceperat mandatum cum dedit articulos: no solum a die receptionis hz ptate. de app.super eo.ff.de offi.procon.l.obseruare. Et idem dicit Matth. pro hoc qd no. Archi.eo.ti.c.ij.libro.vj. Pro quorum noticia sciendum q pctus madati qui celebratur inter dominum et procuratore solo psensu pbitur.ff.mandati.l.j.in pn.ideo pbi pot inter absentes. Requirit tamen pcuratorem certificari per nunciu vel per epsam dni: nec sufficit q per extraneum.ff.de act. et obli.l.psensu: et qd ibi no.gl. super verbo psentire: et de contrahen.empt.l.i.in fi.vbi etia glo.predicta: igitur procedunt in pcuratore no certificato de mandato mo predicto: sed si certificatus erat: lz nodum
receperat

* ¶ Procurator pstitutus ad de glo.l.i.psensu.ff.de actio. et obliga.

recepat mádatũ potuit exercere procuratoria officiũ. Ita consuluit Bar. in questione facti.

r **Eligiosus.** Religiosus ẽt p correligioso nisi p ɔsorte eiusdẽ litis nõ põt ꝓcurator ɔstitui sine lĩa superioris: nec ẽt aliũ ɔstituere: nec substituere: lʒ h̃ habeat in mãdatis. Ponit vnũ dictũ ex quo a simili ifert in casu quẽ decidit ibi: ita tertio dubiũ fortificat ⁊ decisionẽ amplia t.ibi: ẽt si p ɔstituẽtẽ. ℭ Nota de dictiõe ẽt ᵃ q̃ h̃ bis ponit: ⁊ est iplicatiua: vt h̃ pʒ.i. vltra casuʒ iã positũ aliũ addit seu implicat: p hoc.ff. de ṽb.ob. q̃ocũqʒ.§.añpe. ⁊ penul.C. q admit. ad bo.pos.l.i.⁊ de sup.nega.prela.cle.vna.§. in qbus in.ij.no. ℭ Scd̃o nõ.ꝙ religiosus ᵇ nõ põt eẽ ꝓcurator: ⁊ dicit Pau. noie ꝓcuratoris gñaliter cõprehẽdi quẽcũqʒ administratorẽ.co.ti.petitio.i.q.iij. saluator. ℭ Tertio nõ.ꝙ cũ superioris lĩa põt religiosus eẽ ꝓcurator: ⁊ noĩe superioris intelligit̃: de imediato.i.abbate.de elec.si religiosus: li.vi. Dĩc. ⁊ hoc s̃m pau. ꝓcedit siue superior sit prior siue abbas.xvi.q.i. monachi: ⁊.c.q vere: de postu.c.ij.ad h̃. lxxxvi.di. puenit. Et p h̃ qd̃ dixi de imediato infert̃ ꝙ non sufficit ɔsensus epi: lʒ aliq dicãt ɔ̃triũ: p.c.q vere. Alij dicũt reqri ẽt ɔsensuʒ abbatis vltra lĩaʒ epi: ar.C. de bo. q̃ lib.l. fi.nã de ɔsensu abbatis ⁊ lĩa epi monachi licite exercent officia ẽt secularia: p̃sertiʒ miserabiliũ p̃sonaꝝ. d.c.puenit: pau. q nihil approbat: dic stãdũ p̃mo dc̃õ: qd̃ h̃ noie superioris intelligit̃ de imediato: vt bñ ꝓbat.d.c. si religiosus. Et sufficit lĩa solius abbatis quo ad id: de quo h̃: vt ꝓbatur h̃ tẽcto.d.c. si religiosus. ℭ Quarto nõ.ꝙ sufficit lĩaʒ superioris iteruenire in susceptiõe mãdati: vt ꝓbat ṽbũ suscipere. Et sic potest ɔstitui ante habitã lĩaʒ. Idẽ est si eligatur arbiter vel arbitrator: q2 nõ dʒ acceptare sine lĩa: vt dic̃ Lau. qd̃ nõ. Spe. de arbi.§.seq̃t̃: ver. sʒ qd̃ de simplici: dixi de arbi.puenit. ℭ Quinto no.ꝙ p ɔsorte eiusdẽ litis põt religiosus sine lĩa superioris eẽ ꝓcurator: qd̃ dicit pau. verũ in ciuilibus p h̃ qd̃ nõ. Arch.ij.q.iij. statuit. ⁊.ij.q.vi.si qñ. ℭ Sexto nõ.ꝙ is q nõ põt p se: nec p aliũ: sicut eñi religiosus nõ põt p se eẽ ꝓcurator: ita nec aliũ substituere ad hec. xxij.q.viij.his a qbus: de reg.iur. põt qs: lib.vi. ℭ Oppo. ꝙ religiosus possit eẽ ꝓcurator sine lĩa superioris: de cẽsi.sopite: ⁊ qd̃ nõ. de test.c.ij.li.vi. in qbus dʒ abbatẽ h̃ posse. qd̃ ẽt ꝓbat̃ ex notatis.xvi.q.i.ð p̃sentiũ. at sub noie religiosi ᶜ ɔtinet̃ abbas: de simo.c.fi. So. vt in gl.i. q2 restringi dʒ tex. ad religiosũ claustralẽ.i.sub obediẽtia ɔstitutũ: ⁊ administrationẽ nõ hñtẽ. Idẽ pau. p hoc: ne cle. vl' mo.c.ij.xij.q.i. nõ dicatis.xvi.q.i. monachi: de hoc in Spe.ð ꝓcu.§.i.ṽ.itẽ ꝙ ẽ monachus. Et ẽt tali monacho nõ p̃t abbas ɔcedere possessiões aliq̃s: ⁊ ꝙ p eis agat nisi tãq̃ꝫ ꝓcuratori: vt no. spe. de actore in fi.ṽ. monachus. In plato ãt ꝓcedit ɔ̃triũ: q2 nõ ẽ sub p̃tãte alteri⁹ q̃ ad p̃tãtẽ administrãdi. de rescri. edoceri. de trãs.ɔtingit: p hoc ifert̃ ꝙ ẽt si religiosus nõ sit platus dũmõ hẽat administratiõeʒ: sicut p se põt agere: de iud.cũ ð putati. Ita ⁊ ꝓcuratores ɔstituere. qd̃ tʒ Steph. p hoc: q2 ɔuenieñ⁹ ẽ: vt p aliũ agat: de sindi.c.vno. Et dicit Lau. ꝙ ẽt mulier religiosa ᵈ põt offiñ ꝓcuratoris suscipe. de ɔfir.vti. cũ dilecta: ⁊ h̃ si a papa ɔstituit̃ vt ibi: al's secus: cũ virile officiũ mulieribus iterdicat̃. ff. de reg. iur. l.ij. de arbi. dilecti. An aũt religiosus ᵉ possit aliũ accusare vel p aliquẽ accusari: remittit Laud. ad no. de accu. ex pte ⁊.c. olĩʒ: ⁊.xvi.q.i. q̃ ṽe: ⁊ i spe. de actore. ver. monachus quoqʒ: de reo. ver. sed an monachus: vbi ɔcludit̃ ꝙ accusari p̃t. ⁊ ipe se defẽderẽ: sʒ abbas poterit assistere: sic ẽt põt accusare p vtilitate monasterij: ⁊ ð lĩa abbatis: vt nõ. in dictis iuribus. ℭ Scd̃o oppo.ꝙ nõ sufficiat lĩa superioris nisi ẽt subsit vtilitas monasterij ᶠ.xvi.q.i.q vere. Olo.ij. stat ɔ̃trio: ⁊ dicit Hen.ꝙ requirit̃ licentiã nõ tñ eẽ petitã: sʒ ẽt obtẽtã: ꝙ ꝓbat verbũ sine: ᵍ qd̃ denotat obtẽtionẽ. ff. de exerci.l.i.§. si p̃ces: de instito.l. sʒ ⁊ fi.§. ɔditio: qd̃ nõ. Et p hoc q2 lʒ qs petierit si nõ obtinuit: dʒ sine lĩa facere. ℭ Tertio oppo. adhuc: ꝙ saltẽ monachus possit ꝓcurare causaʒ sui monasterij. C. eo.l. q stipẽdia: ⁊.l. ita dũm. gl.e. remittit ad nõ.xvi.q.i. mõachi.ij. vbi solut̃ ꝙ aliud i monacho q̃ʒ i milite: i. q2 monach⁹ nõ p̃t cauere de rato: nec p̃stare cautionẽ ad quã tenet̃ ꝓcurator q sine mãdato agit. dicit ibi gl.ꝙ si vtilr gessit ⁊ abbas postea ratũ habuit nõ irritabit̃: qd̃ fecit.C. de ꝓcu.l. nõ eo min⁹: qd̃ sʒ Marth. vl' s̃ʒ pau. aliud in milite q ẽ capax ꝓprij: iõ suo noie p̃t eẽ i lite: ⁊ p litis ɔtestationẽ acqrere dñiuʒ instãtie: sicut alius.C. eo.l. q stipẽdia. ad h̃.e.ti.c.i.ij. miso.li.vi. Sed monachus i litẽ nõ p̃t aliqd noie suo deducẽ. ⁊ h̃ s̃ʒ Ja. de are. ⁊ Cy.i.d.l. ita demũ. vel s̃ʒ pau. Rõ diuersitatis est: q2 milet p̃t eẽ ꝓcurator sine lĩa superioris: sʒ nõ monachus: vt h̃. ⁊.xvi.q.i. monachi. verior ẽ rõ p̃cedẽs: ita tñ ꝙ nõ fiat restrictio ad casũ quo qs põt eẽ in iudicio suo noie: q2 s̃ʒ hoc cũ monachus aliqñ possit suo noie: vt dico J. in. viij. ɔ̃trio: p ɔ̃sa possit litẽ i se suscipe ⁊ fieri dñs istãtie: ⁊ ꝙ monachus possit eẽ in iudicio suo noie. ꝓbat̃.C. de epi. ⁊ cle. auc. cã q̃ sit cũ monacho. Ita dicit Bar. in.d.l. ita demũ. Sed h̃ ꝓcedit i casib⁹ i qbus monach⁹ p̃t eẽ i iudicio sine lĩa abbatis. ⁊ in illis ẽt põt ꝓcuratoreʒ ɔstituere: vt h̃ in glo. in ṽbo ɔstituẽ. In alijs aũt ꝓcedit p̃missa rõ. Ja. de are. q̃ sic defẽsa ẽ bona. Sʒ ẽt rõ pau. imediate p̃cedẽs tolerari p̃t. Itẽ p̃t reddi alia rõ: q2 militi resistit sola iuris ꝓhibitio: sed monacho resistit iuris ꝓhibitio ⁊ icapacitas pp rõnẽ q̃ tãgit̃ i gl. in ṽbo substituere. Ex ij hr̃ rõ decidẽdi i oibus dictis hui⁹ cle. q̃ ẽ ne frãgat̃ obediẽtia q̃ frãgeret̃ si monachus possʒ ꝓcuratõia offĩti suscipe: vl' ꝓcuratorẽ aliũ ɔstituẽ vel substituere sine abbatis lĩa. In casib⁹ ãt i qbus põt monachus eẽ i iudicio surgit sibi lĩa p̃dicta faciẽdi ipo iure. Sʒ extra illos cãus ꝓcedit rõ p̃missa: p h̃ s̃ʒ Steph. q2 monachus adeo caret velle ⁊ nolle: vt nec lr̃as debeat recipe sine lĩa abbatis.xij.q.i. nõ dicatis: ⁊.c. nolo: nec sufficit ꝙ ṽtat̃ vtilitas monasterij nisi cũ hẽat lĩaʒ superioris dictis iuribus: de postu.c.ij. Pro h̃ sic ð milite q̃ ẽt si i bello facit actũ p quẽ debet̃ p̃miũ tñ si fecerit sine impio seu ɔ̃ ipeniũ superioris nõ dʒ p̃miari: sʒ puniri. ff. ð re mili.l.iij.§. in bello. p hoc. ff. ð vsufruc.l. q̃uis. vñ nõ sufficit ꝙ qs facit bonũ nisi faciat debito mõ.xi.q.iij. qd̃ ergo: de ɔse.di.v. qd̃ oʒ.xij.q.ij. quatuor. ℭ Quarto op.ꝙ debeat monachus posse sine lĩa superioris esse ꝓcurator saltẽ p ɔiunctis p̃sonis. ff. e.l.sʒ ⁊ h̃. Sol. dicit glo.ij.i.c.iij. de postu. ꝙ illud ꝓcedit i p̃uaris: ⁊ vult dicere ꝙ nõ ꝓcedit i p̃fessis quoꝝ ɔiunctio seu cognatio in celis est: nõ aũt in terris cũ sint mortui mũdo.C. ð epi. ⁊ cle. l. deo nobis.xvij.q.i. placuit. Et dñr trãslati in aia ⁊ corpore: in auc. h̃ cõstõ interpretatur priorẽ cõstitutionẽ. in p̃n. col. vi. Per hoc tñ tollit̃ qn qñ tractat̃ de successiõe eẽscant̃ cognati: ⁊ succedãt ɔgnatis vl' cognatis: vel affinibus: i. ⁊ proprie succedit monasteriũ ex coꝝ p̃sona: in auc. de sã. epi.§. nullã. col.ix. qd̃ tʒ h̃ pau. ⁊ Hosti. in.d.c.ij. ð postu. vbi d.xi. ℭ Quinto oppo. ad hoc: q2 p miserabilibus h̃ põt monachus: vt no.i.d.c.ij. de postu. sol. põt p talibus ꝓcuratorẽ iteruenĩẽte. tñ abbatis lĩa: vt no. spe. eo.ti.§.i.ṽ. item qd̃ est monachus. ℭ Sexto op. ad idẽ.c. cũ p̃udẽ: de pac. sol. ibi. nõ: de religioso: sʒ de seculari clerico q bene põt ꝓcurare p cõiũcta p̃sona. ℭ Septio op. q2 h̃ i ṽ. ita nõ p̃t. ꝓhibet monachũ ɔstituere aliũ ꝓcuratorẽ qd̃ tñ deberet posse facẽ cũ lĩa superioris: sicut etiaʒ põt ꝓcurator ɔstitui: vt in p̃n. huius cle. so. stat ɔ̃trio. Et vt dicit glo. in verbo ɔstituere: i p̃n. ⁊ in ṽbo substituere: in p̃n. repete illa ṽba sine superioris lĩa p h̃: q2 cl'a posita in p̃n. concernit oia sequẽtia nisi aliud resistat. de appel.ij. reqris. Et ideo itelligitur hic repetita. ff. ð verbo. obli.l. ita stipulatus.§ grisogonus: p hoc etiam: q2 al's nõ foret bona similitudo inter p̃mũ dictum ⁊ scd̃ʒ: q̃ tñ esse dʒ: vt ꝓbat dictio sicut: ⁊ dictio ita: ad h̃ autẽ vt similitudo ꝓcedat oʒ ea q̃ assimilant̃ hr̃e paritatẽ rõnis. de ɔsti. trãslato: ⁊ qd̃ ibi dixi quã ñ hẽet h̃ nisi cl'a repeteret̃. qd̃ no. ℭ Octauo op. ad h̃ ꝙ immo possit monachus aliũ ꝓcuratorẽ ɔstituẽ vt qñ denũciat superiorẽ vl' accusat: ⁊ i alijs casibus i qbus agẽ p̃t sine superioris lĩa: p h̃ iura q̃ allegat glo. in verbo ɔstituere. ver. allegat. solu. stat ɔ̃trio. vt in eadem gl. ⁊ idẽ Lau. ⁊ pau. ⁊ vltra casus positos in gl. ponit Lau. aliũ casuʒ: vt qñ de facili nõ possit obtineri lĩam a p̃lato: sic

ᵃ ℭ De dictiõe ẽt. Adde no. in cle.i.ð p̃bẽ. abba. in.c. vnico. de cõmo. in.ij. no. abb.i.c. ex tue. ð cle. nõ re s.abb. in.c. cuʒ sit roma. ð ap. ⁊ p cald. in ɔ̃s. iiij. in ti.ð p̃bẽ.

ᵇ ℭ Q ð religiosus. Adde mo chi. in.c. nullus el.ij.ij.q.vij. ⁊ ibi p domi. de scõ gemi. ⁊ per eũdẽ domi.i.c. q̃uis ð ꝓcu. li. vi. tex. ⁊ gl.i.c. mõachi.xvi.q. i.no.i.c.ij. ð postu. p̃la. cardi.i cle.i. de rescri.i xvi.q. spe. ti. de ꝓcu.i.§.i.⁊ fi. itẽ ꝙ ẽ mõach⁹ abb.i.c. edoceri ð rescri. abb. i.c. vnico. ð sindico. abb. in.c. i. in.i. col. ð offi. iudi.

ᶜ ℭ Sub noie religiosi. Add̃ cap. ex ore. ð p̃mi. ⁊ ibi Anr. ð but.i.ij.no. h̃ bʒ locũ i mã sa notabili. sc̃ᵒ i odicho s̃ʒ Jo. de imo. in c. sedes. in fi. de rescriptis.

ᵈ ℭ Qd̃ etiaʒ mulier religiosa. Adde gl. in ij.q.vi.c. nõ saltẽ. voc.i.c. fi. ð iudi.li.i. ⁊ in.l. femine. ff. de regu. iur.

ᵉ ℭ An ẽt religiosus. Adde qd̃ facit ad hoc tex. in.c. tertio loco. ð ꝓba. ⁊ i c. dilecto in fi. de testi. gl.i.c. fiet canonicos de elec.

ᶠ ℭ Vtilitas monasterij. ad h̃ an religiosus possit ɔstitui ꝓcurator p vtilitate monasterij vide dños de Rot. ti.ð ꝓcu. decis.ij.i ãtiqs

ᵍ ℭ Verbũ sine. Adde l.c. sine exceptiõe.xij q.ij. in.c. sine ð põi.el.ij. ð maio. ⁊ obe.c. solite in.c.ij. ð no. oper. nu.

qñ monachus accusat platū.hūc tñ casū bñ ɔprebēdit gl. ¶ Nono op.ad hoc ꝙ imo nunq̄ possit religiosus ꝓcuratorē ɔstituere:nā ꝓcurator ɔstitui dʒ a solo domino.insti.eo.in pn.ff.e.l.i.ꝛ co.ti.c.i.Sed monachus nō est dñs alicuius rei cū nihil hēat:de sta.mo.c.i.So.Lau.ꝙ h̄ facit in casibus de qbus in precedēti ɔrio nō vt monachus:sed vt licētiatus a suo supiore q ipm ad hoc habilitat:ꝛ quo ad hoc restituit velle:ꝛ in hoc ipm mācipat:ꝛ hoc maxime cū hoc faciat ꝓ se.i.ꝓ ipso monasterio vl̄ ꝓ vtilitate monasterij.de postu.c.ij.Itē non ē simpliciter verū ꝙ a solo dño cōstituatur ꝓcurator:imo ēt ab administratoribus ecclesiaȝ.eo.ti.petitio.qui tamē nō sunt dñi.de dona.c.ij. ¶ Decimo op.ꝙ indistincte posset monachus aliū ꝓcuratorē substituere:qꝛ facit noie ɔstituētis:ꝛ de ipso ad substitutū nō ꝓprie trāsit ptās:sed de ɔstituēte ad substitutū:ꝛ trāsit per ipm tanq̄ ꝑ carnalē lapideū.i.q.i.si fuerit.xxxvij.di.si qd veri.Ex quibus ꝓbatur maxime p.e.si fuerint:nō debere curari de qualitate psone ꝑ quā tanq̄ p mediū trāsit dispositio:aliās habilis.Sol.vt dicit gl.in verbo.substituere.cuius sensus est ꝙ qꝛ nō pōt negari quin in ipso monacho remaneat ēt potestas:lʒ eā recipiat cū ptāte substituendi tñ ɔtenus recipit lʒ locū rō huius cle.ne frangat obediētia:qđ dixi.s.in tertio ɔrio.Et idē Lau.ꝛ Paul.dicens ꝙ procedit rō cle.huius dicta:qꝛ lʒ recipiat ꝓcuratorē vt nudus minister:tñ in hoc exprimit voluntatē suā:qꝛ nō pt alteri cōmittere nisi primo acceptauerit:vt in oppo.s.cle.ꝑxi.in §.saltē in acceptādo illud offm̄:ꝛ alteri cōmittēdo qđ repugnat obediētie. ¶ Undecimo op.ꝙ si hʒ in mandatis:vt possit substituere possit hoc facere sine licētia:sicut dicimus in delegato qui lʒ possit recusari pp suspitionē tñ pt cāni cōmittere quā nō pt p se exercere.de offi.dele.iudex.li.vi.dicit Steph.hoc euenire:qꝛ monachus est totalr̄ incapax huius officij sine licētia supioris:pro hoc q̄ dicta sunt in duobus p̄cedētibus ɔrijs:ꝛ itellige hec iura nisi habuisset licētiā suscipiēdi offm̄ procuratoris:sed si habuit liniaʒ tūc pt substituere sicut posset nō monachus ēt sine noua lnia. ¶ Duodecimo op.ad hoc:qꝛ per hec dicemus ꝙ istud qđ dr̄ de substitutōe nunq̄ procedit:aut.n.loquimur in casibus in qbus pōt ꝑ se agēre ꝛ tūc sicut pōt ꝑ se ita ꝛ ꝑ procuratorē:vt dixi in.viij.ɔrio aut in alijs:ꝛ tūc ex q̄ probibuerat monachū suscipere procuratoris offm̄ frustra addidit de substitutōe:qꝛ si est incapax instōnis:ḡ ꝛ substitutus:ꝛ si est capax instōnis pt substituere sine noua lnia:ꝛ in p̄cedēti ɔrio:dicit Lau.de pyrru.ꝙ pōt sic intelligi qñ fuit monachus datus sine ptāte substituēdi:ꝛ vult post litē cōtestatā tanq̄ factus dñs litis substituere quo casu reqrit supioris lnia:ꝛ p hoc ɔdicit ei qđ dixi in p̄cedēti ɔrio.Uñ verius puto illud:ꝛ ad hoc ɔriū dic qđ dubiū erat lʒ monachus nō posset eē procurator sine licentia supioris an saltē posset eē quo ad potestatē substituēdi:qñ ꝑ hoc nō frāgeret regula ex quo p se nō exercebat.Sed rō decidēdi in ɔriū dicta est in decimo ɔrio.Et hec in ꝓcuratore dato ad iudicia:secus si ad negocia fm̄ pau.vñ dic ꝙ si monachus fuit datus ꝓcurator ad negocia sicut in vis cōsequēte pt per se agere.e.ti.e.i. ꝛ.e.q gñalr:li.vi:vbi h̄ nō.ita poterit aliū substituere. ¶ Decimotertio op.ad idē:qꝛ sepe pōt qs ꝑ aliū:qđ nō pōt per se.C.de epis.ꝛ cle.auc. sed neq̄.lxxxvi.di.non liceat.v.q.iij.qꝛ epi.lxxxviij.di.eps gubernationē:vbi de hoc:de elec.indēnitatibus.§.sed cū caut de iudi.mulieres.ne clerici vel mo.c.vlti.lib.vi.posset ergo monachus aliū ꝓcuratorē ɔstituere ꝛ substituere:lʒ p se nō posset exercē.so.Pau.ꝙ illud qđ qs pōt ꝑ aliū qđ nō p se ꝓcedit qñ exercitiū illius actus ꝓhibet ꝑsone pp ꝑsone q̄litatē.Sʒ qñ qs penitus ē ihabilis actu ꝛ habitu ꝙ nō pt p se nec p aliū.Et dic pau.ꝙ qñq̄ qs ē penit⁹ ihabilis actu ꝛ habitu:qñq̄ pp auctoritatis dfectū.qñq̄ ope exceptiōis tñ q̄ mēbra facit gl.vlt.i §.ꝓ casu qđ nō pt p se:nec p aliū.ff.de testa.l.qui in ptāte:vbi pr̄ nō pōt mādare filio impuberi:vt testet:lʒ possit ꝓ eo testari.q̄ lex posset ēt in ɔriū induci.Itē iducit pau.ēt.ff.de ne.ge.l.q in aliena.§.q̄q̄.de offi.dele.iudex.li.vi.Scđo casu qñ ꝓuenit inhabilitas ex defectu auctoritatis idem:qꝛ nihil poterit donec interueniat auctoritas vt hic. ¶ Tertio casu qñ surgit inhabilitas ope exceptiōis ꝛ tūc pōt qs ꝑ aliū qđ nō p se.Et sic loqtur.c.iudex preallega.nā iudex suspectus solū est inhabilis ad iudicandū si opponit̄ exceptio vt ibi. ¶ Quero qd vult dicere tex.i pn.ibi ēt si ꝑ aliū religiosū sui vel alterius monasterij:dicit glo.ij.hoc dictū:qꝛ qñ ꝙ lʒ īter homines eiusdem collegij vel ꝓfessionis quod licet inter extraneos.quasi videret̄ fortior dubitatio si monachus instituebat̄ ꝓcurator a monacho sui monasterij vel ꝓfessionis p iura que alleg.glo.ad idē d ele.si quis iusto li.vi.Contrariū tñ hic decidit̄:qꝛ subest eadē ratio.s.factio obediētie.de qua rōne dixi.s.in.iij.cōtrario. ¶ Scđo q̄ro circa hoc an cū licētia superioris possit monachus ɔstitui ꝓcurator[a] ꝓ religioso alterius ꝓfessiōis:videt̄ ꝙ nō:ꝑ ele.cū rationi.s.de electio.In ɔriū ꝑ istaʒ cle.que nō distinguit:sed potius ponit istos casus ꝓ conformibus.vt nō refert an ꝓ religioso eiusdē professionis an alterius.Et sic vult ꝙ vtroq̄ casu possit cū lnia superioris.Lau.tenet primū:ꝛ pōderat ꝙ textus dicit sui vel alterius monasterij non dicit religionis : ad hoc inducit de censi.sopite.Genze.tenet secundū ꝛ verius:ꝛ idem Ioan.de lig.ꝓ hoc inducit Genze.qꝛ religiosus cū licentia superioris pōt esse ꝓcurator etiam layci.vt nō.Inno.de iudi.cum I.ꝛ.A.ergo multo fortius pro religioso licet diuerse religionis.naʒ etiam archiepiscopus potest esse procurator layci.qui filij sint le.per venerabilem.Sed illud.c.nihil probat de religioso.inducit etiam Genze.qꝛ non reperitur ꝙ diuersitas religionis prohibeat procuratorem ɔstitui.ergo sit permissum:quia edictū de procuratoribus est prohibitorium.ff.eod.l.mutus.§.i.Ad.c.i.sopite.rñdet ꝙ non distinguit vtrū constituētes essent eiusdem religionis an diuerse:ad quod dic ꝙ Inno facit ꝓ referendo ad factum:quia dicitur ibi ꝙ abbas erat procurator monasterio bono.Constat autē ꝙ ibi sunt monasteria diuerse professionis.ad cle.cum rationi.respondetur ꝙ ibi prohibetur disparitas religionis ne tales socientur collegialiter:sed vt singuli possunt quod ibi dixi i ij.contrario. ¶ Tertio quero quia.s.dixi in secundo contrario licentiā superioris requiri.ꝛ ꝙ vertatur vtilitas monasterij:quomodo de hoc constabat:dic ꝙ ipso facto.i.ex qualitate facti.Unde fm̄ Pau.vertitur vtilitas in defendendo inqsitionem que fit contra abbatē.Et in electione ꝛ in alijs negocijs ipsius:qꝛ interest monasterij habere bonū prelatū.versat̄ etiaʒ in defensione layci patroni vel magni ꝑncipis vel amici monasterij ꝛ multo fortius episcopi.qui filij sint legi.per venerabilem. ¶ Quarto quero circa hoc an sit opus de hoc fidem fieri:dicit Inno.de re iudi.cum I.ꝛ A.ꝛ Pau.hic ꝙ hanc exceptionē quod non versatur vtilitas monasterij opponere nō pōt nisi capitulū ad quod spectat scire ꝛ tractare vtilitatē monasterij:alterius autem non interest cum possit esse secreta vtilitas monasterij quā non expedit publicari.dicit Lau.de pyrru.ꝙ sufficit generalis vtilitas monasterij vt possit monachus constitui procurator etiā si sit vtilitas solū in hoc quod ē talis is q ɔstituit qui pōt esse multū fauorabilis monasterio:qđ ꝓcedit fʒ ꝓxime dcā:qꝛ in hoc nō ipsius opponētis:sʒ supioris interest hoc discutere. ¶ Quinto q̄ro si aliquis vult monachū[b] cōuenire.quē ɔueniet:an monachū:an abbatē:dicit Matth.ꝙ est in optione agētis p.l.i.§.sufficit.ff.de admi.tu.Sʒ potius facit cōtra.qꝛ dr̄ ibi ꝙ in optione tutoris est:an p se defendat pupillū:an ipse pupillus se defendat cum eius auctoritate.Sed facit ꝓ hoc qđ ibi dicitur de adulto hñte curatores:qꝛ tūc in optōe est agētis:an conueniat adultū:an curatorē:monachū.n.possumus cōparare adulto.nā nec pōt esse ꝓfessus nisi sit adultus.de regula.c.i.li.vi. ¶ Sexto q̄ro circa hoc:an possit abbas cōueniri indistincte pro ɔctu monachi.Matth.distiguit:an ɔueniat̄ ex ɔctu ondū inito.Intelligo.i.anteq̄ esset monachus:an postea:primo casu monachus tenet̄ ad instar capite minuti.ff.de capi.dimi.l.tutelas.§.si libertate.dic ꝙ etiaʒ tenet̄ abbas de eo ꝙ puenit ad monasteriū de quo i.c.in ꝑsentia.de ꝓba.Si aūt cōuenitur ex

[a] ¶ Possit monachus constitui procurator. Adde Per.de anch.consilio.lij.incipiēte qdā platus.ab.post Io.an.i.c.i.oppo.ēt.c.i.ij.no.dcē.ꝑ fran.de are.in.c.cūm.et ꝑmo in §.ij.col.de iudi.abb.in c.i.in pn.de postu.prela.

[b] ¶ Si aliqs vult monachū adde bart.in.l.iij.ff.de i iu.vo.

uenit ex contractu inito post monachatum nõ tenet monasterium nisi de eo qd peruenit ad ipsum. ff. de vi et vi ar. l. i. §. familie. Et si abbas nollet eum defendere põt actor petere se mitti in possessionem bonorum q̃ ex psona monachi peruenerũt ad monasterium. ff. ex q. cau. i pos. ea. l. fulcinius. §. fi. Math. Et dicit q̄ tenet monasterium quatenus ex illo contractu factum est locupletius: et hoc nisi monachus habuisset mandatum ad contrahendum a monasterio: qz tũc indistincte tenet monasterium de fideius. q̄ quibusdã. ¶ Septimo q̄ro eo casu quo tenetur monasterium pro contractu monachi si monachus conuentus in cã succumbit et appellare noluit. an abbas poterit appellare pro ipso: dicit Math. q̄ sic: ar. ff. de appel. l. nõ tm̃: pro hoc qz versat interesse monasterii cuius causas tenet abbas psequi. de rescri. edoceri. ¶ Octauo q̄ro nunqd abbas[a] possit defendere monachum in cã criminali: vr̃ q̄ sic: ar. ff. de libe. ca. l. i. ii. et iii. sz Math. qd dixi de accu. veniẽs. Nã quilibet admittit ẽt i causa criminali ad defendendũ alium pro suo interesse. vt ibi dixi. ¶ Nono quero si monachus qui prohibetur hic procuratõnem suscipere suscipit et contestatus est litem. Quidã vt refert glo. in vbo suscipere. dixit amplius opponi nõ posse contrarium tz glo. et idẽ pau. dicẽtes q̄ exceptio ista est peremptoria. Et dicit pau. q̄ monachus per litis contestationem nõ fit dominus instantie de quo nõ. eo. ti. in nostro. idẽ Gen. ¶ Decimo q̄ro: qs dicat consors[b] eiusdẽ litis. Lau. ponit exẽplũ: vt qz monachi agũt factũ electiõis sui monasterii: de psue. cũ dilectus: in pn. tunc oẽs sũt cõsortes: vel si accusant platum suum. de accu. olim. vel si alio mõ reos est eis cõis. ¶ Undecimo q̄ro gñaliter: an consors[c] eiusdem litis possit psequi cãm pro consorte sine mãdato. vr̃ q̄ sic p. l. ii. C. de consor. eius. li. i contrarium p. l. si petitor. ff. de iudi. So. distinguit Laud. nã aliqñ cã est cõis re et verbis: aliqñ verbis et nõ re. pmo casu aut q̄ritur verũ vnus admittat pro alio inuito: et dic q̄ nõ. d. l. si petitor: aut nõ inuito: et aut in re oĩno indiuisibili vt sũt seruitutes et admittit indistincte. ff. si ser. ven. l. loci corpus §. si fundus. ad hoc. ff. si ex noxa. cau. aga. l. antepenul. et penul. aut diuisibili: et aut in cã defensiõis: et admittit. C. si cer. pe. l. cũ te. ff. de iudi. l. nõ iccirco: aut vt actor: et aut ante litẽ cõtestatã et nõ admittit sine mãdato: aut post: et admittit cum cautõe: de rato. d. l. ii. et nõ. de consti. cũ. M. i pma gl. de volo. cũ dilecti: et in pma gl. Si aũt cã est cõis verbis tñ indistincte admittit pro pte sua: sz nõ pro iure alterius nisi sicut admitteret si nõ esset cõsors. Pro hoc qd nõ. in iuribus prime allegatis: vel melius dic q̄ aut queritur: an vnus ex consortibus possit agere pro pte sua. et dic q̄ sic. l. i. C. de consor. eius. lit. aut q̄ritur an possit agere vel defẽdere in cã consortis et defensione dic q̄ cã admittet ẽt pro inuito. l. solutionẽ. ff. de solu. nisi sit cã q̄ exigat cautionẽ. ff. eo. l. nõ solũ. §. si statuus: de cã aũt actõis distinguit: vt. s. sm Laud. pro hoc videret dicendũ q̄ monachus possit defendere vel agere pro consorte eiusdẽ litis ẽt sine mãdato p. d. l. ii. et p. d. s. eo. q. ¶ Op. ad hoc de ista cle. q̄ exigit vt sit pcurator consortis. So. pau. stat contrario: sicut. n. monachus nõ põt agere vel defendere pro coniunctis psonis: vt dixi in. iii. contrario: ita nec pro consorte sine mãdato qd nõ puto verũ: nã nõ apparet ratio differẽtie inter monachũ et nõ monachũ quo ad hoc. ex quo. n. monachus potuit agere potuit pro suis dici consors litis: sed nõ dr̃ hẽre coniunctas psonas pro id qd dixi in quarto contrario. ¶ Duodecimo q̄ro circa hoc an excõicatus[d] qui per se põt impetrare absolutionem ab excõicatõe possit constituere excõicatũ pcuratorẽ ad hãc impetrationẽ faciẽdã: vr̃ q̄ sic si est cõsors: vt qz sũt excõicati ex eadẽ cã. de hoc p Jo. cal. de pba. post cessionẽ in re petitõe. i. q. penul. Lap. hic sentit contrariũ qd tenuit in. d. c. post cessionẽ. Et dicit q̄ nõ excusat rõ q̄ sint consortes. nã per cã nõ tollant alie exceptões legitime cõpetẽtes. ¶ Decimotertio q̄ro: qz hic phibet de religiosis: qd dixi in pmo contrario intelligendũ de nõ plato. qd de guardiani[e] pdicatorum vel minorum possint ne pcuratores constitui: vidi de facto et dubium pẽdet an censeant plati. Sed q̄ sint plati[f] pbat ex notatis in cle. dudũ. §. statuimus in verbo nõ hñtur de sepul. et pro hoc elec. quorũdã li. vi. vbi pbatur. ¶ Decimoquarto q̄ro in eo q̄ tex. dicit expresse cõmissum qualis expressio requiratur. So. vt in glo. pe. ¶ Decimoquinto q̄ro nũqd in habilis cõstitutus pcurator cũ ptãte substituẽdi possit substituere. So. vt in gl. fi. et idẽ pau. et Gen. et ipse pau. plenius refert opi. Pe. de qua in glo. dicit eniz Pe. q̄ quidã sunt actus qui possũt exerceri p ministrũ q eos nõ posset exercere suo iure: et tales fieri pñt etiã p nõ capacẽ: qz semp videtur remanere penes cõmittẽtẽ: sicut qñ qs contrahit p cedulã nã i cedula nõ remanet obligatio: arg. ff. de cõsti. pecu. qui aũt. de admini. tu. ita aũt. §. gessisse. Alii sunt actus q possũt exerceri p ministrũ ẽt suo iure: et tũc ẽt videret facẽ tanq̃ ipse nõ tanq̃ cõmittẽs. ff. qui et a qui. l. i. in fi. de of. delega. sup qõnã. §. porro. Sũt aũt et alii qui nõ possunt fieri per ministrũ. et tũc si fiũt nõ valẽt: sic loquit qd dixi de patre testãte super. xiii. contrario. et de hoc p Cy. C. eo. qd ge. et in pposito cũ religiosus nõ sit capax officii pcuratõis sine lñia supioris: cũ nõ hz velle nec nolle nõ põt ẽt vt ministet alteri cõmittere cũ in hoc exprimeret volũtatẽ suã. qd vltimũ dixi. s. contrario p. Et in hac glo. ibi. de offi. dele. iudex. li. vi. et. ff. de testa. l. q in potestate: vbi pater nõ põt mãdare filio ipuberi q̄ testet lz possit pro eo testari. ¶ Decimosexto q̄ro: circa hoc de excõicato: an possit institui pcurator cũ ptãte substituẽdi. gl. ea. in fi. dicit qõnez solui p distinctõez. in eadẽ glo. s. positã dubiũ pẽdet: an teneat institutio ita q̄ sit opus q̄ contra excõicatũ institutũ pcuratorẽ excipiat de excõicatõe. et tũc teneret substitutio: an vo institutio sit nulla: et tũc ẽt substitutio non tz. Itẽ considerandũ an fuerit excõicatus anteq̃ institueret pcurator: an postea. primo casu pcedit distinctio pdicta: et cõiter dr̃ q̄ ipso iure est incapax officii pcuratõis. de quo i. d. c. post cessionẽ. Si vero fuerit excõicatus post susceptũ mãdatũ tenuit institutio et pt substituere: et hoc si substituit ex spãli mãdato dñi. tũc. n. substitutus recipit ptãtẽ ab instituẽte. Sz si substituit auctoritate iuris: vt postq̃ factus est dñs litis si p litis contestatõez tũc sic si ipse agẽt obstaret exceptio. ita obstat et substitutio. simile dñs. c. ri. io q. li. vi. Et qd ibi no. et. j. c. seq. in glo. vlti. ¶ Decimoseptimo q̄ro si cã delegat monacho a papa vel alio q hoc possit: an poterit subdelegare. So. pau. q̄ sic: sicut qlibet alius pro hoc qd. s. dixi in pn. contrario. Monachũ posse indistincte substituere pcuratorẽ qñ fuit constitutus: seu suscepit procuratoriũ de lñia supioris. Et pro hoc: qz vno concesso concedũtur et accessoria. ff. de iuris. om. iu. l. ii. de offi. dele. prudẽtiã. §. sexta. c. preterea. ii. q. vii. cũ pastoris: et qd ibi nõ. ff. de re iudi. l. quesitũ. de iudi. l. si lõgius. ¶ Decimooctauo q̄ro: an religiosus datus executor põt alii offm̃ cõmittere. dicit pau. q̄ nõ: sicut eni acceptare nõ põt sine lñia. de testa. c. ii. lib. vi. cũ lñia aũt põt. nisi sit de ordine minorum qui ẽt cũ lñia nõ possũt. j. de verb. sig. cle. exiui §. verũ ẽt. Et videt sentire pau. q̄ cũ lñia possit hoc offm̃ alii cõmittere qd tñ fieri nõ pt qñ datus est i genere nõ aũt ad erogandũ certe persone. vt nõ. Archi. in. d. c. ii. Sed ẽt ex dicto pau. hoc non omnino colligitur.

P Rocuratorem.

Per obitũ rectoris ecclesie reuocatur pcurator ab eo pro ecclesia constitutus ẽt quo ad iã cepta. pmo dictũ. scdo illud ampliat. ibi ẽt. ¶ Nõ. q̄ platus põt constituere pcuratorẽ. e. ti. c. i. et. c. petitio. ẽt ante litẽ contestatã vt hic pbat p dictionẽ ẽt. et per id qd sequit i tex. vsq3 ad finẽ. et hoc de iura. calũ. cũ cãm. et qd ibi no. Innocen. ¶ Scdo nõ. prelatum et rectorẽ hic poni p diuersis sicẽt verbũ ecclia: et vbũ beneficiũ. hic ponunt vt diuersa. pro hoc qz noie bñficii itelligit de simplici qd nõ sonat in noie ecclesie. i. rectoris pncipalis. de pbẽ. c. vi. tñ quo ad casum huius. c. sufficeret dicere de bñficio: qz cũ simus in materia nõ restringibili noie bñficii veniret ẽt dignitates. de ver. sig. olim. ¶ Tertio nõ. q̄ beneficiatus põt dicere bñficiũ esse suũ ibi. p ecclia sua: vt de pbẽ. si tibi absenti. li. vi. dicit tñ Genz. q̄ hic dr̃ iproprie. s. quo ad administrationẽ. pprie aũt suũ denotat ius ppriẽtatis et dominii. ff. de ver. sig. l. pupillus. §. vlti. ¶ Quarto no. casum in quo reuocatur mandatum per obitum constituẽtis ẽt re

a ¶ Nunquid abbas. Adde diffuse p Rinu. i. c. meminimus de accusatio. in iii. col. ver. tertia cõclusio.

b ¶ Quis dicatur cõsors. ad de gl. pmã. i. c. cũ dilect. de volo. et contra. doc. i c. cũ. M. de consti.

c ¶ An cõsors Adde Abb. in c. cũ. m. de consti. i ii. et iii. col. et. i c. cum dilecti. in. i. gl. ibi. Jo. an. de do. et contra. doct. i. l. ii. C. de consor. eius. litis.

d ¶ An excõicat[us]. adde abbat. i. c. Multi. de pe. bar. i. l. i. §. item agrimus. ff. de acq. pos. bal. in l. q̄ qs i. v. col. C. de pe. bal. et Ang. in. l. institutio. ff. de condi. insti.

e ¶ Quid de puinciali. Adde glo. i. et ibi domi. in. c. nullus de elec. li. vi. que vult q̄ isti plati regulares q pficiunt monasteriis dicitur pprie prelati et ex quo isert q̄ pt talibus prioribus manualibus committi causa a sede apostolica

f ¶ Qd sint plati. Uide q̄ dixi i cle. dudũ §. statuimus. i. q. de sepul. apostillis.

nõ integra generaliter autem quando ꝛ quomodo reuocetur mandatum. dixi. de offi. dele. qm̃ abbas. ¶ Quinto nõ. ꝙ negocium qñqꝫ accipit̃ ꝑ negociatione. vt hic in verbo negocia. iuncta gl. penul. regulariter aũt dr̃ negocium in iudicijs: negociatio in cõmercijs: ut est ꝯtentibus. de verbo. sig. forus. ꝑ quo co. titu. q generaliter lib. vi. ꝛ qd̃ dixi. s̃. cle. i. in vi. notabili. ¶ Sexto nõ. dr̃iaꝫ iter cãꝫ ꝛ lité in ṽbo causas ꝛ in verbo lis qd̃ tñ nõ ꝓbat̃ hic expresse: de hoc. C. de transa. l. causas: vbi dicit glo. causas dici post lité ꝯtestatã. litem etiã prius. Sed ꝯ̃ est hec cle. in eo qd̃ dicit etiã quo ad causas in qbus est litis ꝯtestata. ꝛ sic p̃supponit dici causas ẽt ante ꝯtestatõeꝫ: vt nõ. de cle. nõ resi. c. fi. Jtẽ al's sup̃flue ponerẽtur illa verba in qbus litis fuerit ꝯtestata: qꝛ hoc intelligeret̃ i uerbo causas. Et ideo dic ꝙ cã ꝛ lis ꝓmiscue accipiunt̃ sepe: ꝛ sic dicimus causas ẽt ante cõtestationẽ: vt hic. Sed loquẽdo ꝓprie vera est dr̃ia supra reddita. ¶ Opp. ꝙ platus nõ possit [a] ꝓcuratorẽ ꝯstituere ante litẽ ꝯtestatã: sicut nec tutor. C. e. l. neqꝫ. nã equiparant̃: qꝛ platus dicitur tutor [b] seu defẽsor eccl'ie. xvi. q. i. in canonibus. So. gl. stat ꝯ̃rio. l. d. l. neqꝫ. Dic ꝙ immo põt. qd̃ tꝫ hic Genꝫ. ꝛ est rõ diuersitatis: qꝛ platus hꝫ pinguius ius in platura q̃ tutor in bonis pupilli: ꝑ hoc qꝛ platus suo iure vtit̃ fructibus plature: tutor nõ: sicut ergo pr̃ in bonis filij ꝯstituit ꝓcuratorẽ ꝓpter vsufructũ qui sibi debet̃. C. de bo. mat. l. i. sic ẽt maritus in bonis parafrenalibus vxoris ꝓcuratorẽ ꝯstituit: vt nõ. in. d. l. i. ꝛ ꝓbatur. C. de pac. ꝯuen. sup dote. l. fi. ita ꝛ platus qui ẽ pater saltẽ spiritualis ꝛ sponsus ecclesie. vij. q̃one. i. sicut alterius: posset ergo procuratorẽ ꝯstituere: naꝫ habet̃ loco domini. de dona. c. ij. vñ vẽdicat rẽ eccl'ie. Jn autẽ. de alie. ꝛ emphi. ꝯtrac. §. ꝛ qm̃ cognouimus: col. ix. Et per hoc dicit Gen. ẽt dõ iure ciuili hoc posse defẽdi. qd̃ cõiter renẽt doc. legũ: vt nõ. in. d. l. i. C. de bo. mater. Et de hoc. v. q. iij. qꝛ episcopi. ¶ Secundo opp. in eo qd̃ dicit tex. vel alio quolibet. nã posset esse talis q nõ haberet potestateꝫ super hoc: ꝛ tunc frustratoria ud dubitatio huius litere. Sol. vt ꝓcedat dubitatio: intelligit Gen. ꝙ alias legitima erat ꝓcuratoris datio. ¶ Tertio op. ꝙ nõ õbuerit statim et quo ad negocia iã cepta expiret mandatũ morte prelati: nã posset esse tale negociũ in quo interesset ecclesie si vt mãdaret̃ executioni ẽt mortuo plato. Et sic h̃ ius inductũ fauore ecclesie redũdabit i lesionẽ. ꝯtra id. ff. de legi. l. ꝙ fauore. regula qd̃ ob gratiã. lib. vi. Sol. quatenus hic loqͥt̃ de negocijs extraiudicialibus. Genꝫ. stat ꝯ̃rio. dic verius ꝙ indistincte extinguit̃ mãdatũ: ꝛ nõ ꝓcedit rõ de iteresse ecclesie. nã capitulũ vel alius ad quẽ de iure spectat administratio bonorũ ecclesie vacãtis hoc pficiet: hoc tꝫ gl. pe. ¶ Quarto op. ĩ eo qd̃ dicit ẽt si lis est ꝯtestata mãdatũ expirare: nã ꝑ litis ꝯtestationẽ ꝓcurator fit dñs litis. eo. ti. c. i. li. vi. s̃. eo. nõ iniuste. ergo nõ põt auocari hoc dñiũ ab ipso ꝓcuratore sine facto eius. ff. de reg. iur. l. qd̃ nostrũ. ad hoc qꝛ sine culpa puniri nõ debet iregula sine culpa li. vi. So. gl. fi. in prin. aliqd tãgit: sed nõ plene expedit: sed dicit Lau. ꝙ lꝫ ꝓcurator fiat dñs litis. i. instãtie: tñ ꝯstituẽs manet dñs rei in iudiciũ d̃ducte: ꝛ in hoc hꝫ i re firmiorẽ existẽtiã: ideo p obitũ eius tanq̃ p̃ncipalis põt cessare dominiũ qd̃ hꝫ ꝓcurator qd̃ est sibi accidẽtale: ar. ff. depositi. l. bona fides: ꝛ h̃ maxime i rebus ecclesiasticis pp periculũ alienatõis: vel s̃m Gen. dic clarius ꝙ lꝫ ꝓcurator per ꝯtestationẽ fiat dñs litis. hoc. n. nõ est ad suũ cõmodũ: sꝫ dñi. ff. e. l. q pp̃io. §. ꝓcurator: vt in ceteris. iõ cũ nullũ dominij effectũ hẽat nõ põt dici p̃prius aliquo iure dñij. dr̃. n. factus dñs instantie. solu. quo ad hoc vt sine cã reuocari nõ possit per dñm p rõnẽ legis post li. ff. eo. ꝛ qd̃ ibi nõ. Et p hoc s̃m gen. ꝯtingit vnũ quasi mirabile: ꝙ plus opat̃ tacita reuocatio p mortẽ ꝯstituẽtis q̃ si expresse reuocaret̃ sic ꝛ alias plus operat̃ inhibitio q̃ indacit̃ ipso iure p litis ꝯtestationẽ q̃ expressa ṽbo. ff. de so. l. si quis stipulatus uecẽ i melle. ꝛ. l. vero. §. vl. de quo no. de his que fiunt a ma. par. ca. c. ex ore. Et hoc operatur iuris dispositio s̃m Gen. dic ꝙ ẽt expressa reuocatio fieri põt post litẽ ꝯtestatã. adeo ꝙ ꝓcurator postea nihil põt qꝛ si se ingereret esset suspectus. l. que oĩa. ff. eo. sed solũ põt ꝓcurator velleꝙ cã cognoscat̃ an sit iuste reuocatus: ꝛ h̃ ꝑ cõseruatõe famie sue q̃ videt̃ grauari de facto ex reuocatõe facta sine cã post litẽ cõtestatam. ¶ Quero generalr̃ an dispõ huius cle. hẽat locũ in ꝓcuratore a prelato q̃uocũqꝫ cõstituto hec qd̃ hꝫ duo q̃sita. Primũ qñ a prelato solo. Scd̃m qñ a prelato ꝛ capitulo. Primũ cõtinet tria q̃sita. Primũ quãdo expresse appet ꝙ ꝯstituit noĩe ꝓprio ipsius plati. Scd̃ꝫ qñ appet noĩe ecclesie. Tertiũ in casu dubij. ¶ Scd̃m q̃situ ꝯtinet ẽt tria. Primũ qñ a prelato ꝛ capitulo ꝯstituit̃ ꝓcurator sup bonis plati. Scd̃m qñ sup bonis ecclesie. Tertiũ qñ super bonis cõibus: que sex quesita ꝓsequemur p ordinẽ. Possũt aũt fieri: ꝛ alia q̃sita: vt qñ prelatus de cõsensu capituli vel de ꝯsilio ꝯstituit ꝓcuratorẽ vel ecõuerso q̃ decidit̃ p predicta. ¶ Quero igit̃ primo qñ platus cõstituit ꝓcuratorẽ noĩe ꝓprio: ꝛ ꝑ causa propria: an obitu plati expiret mãdatũ: glo. in ṽbo ecclesia: dicit ꝙ nõ ꝛ ꝙ tunc nõ ꝓcedit hec cle. ꝓbat verbũ ꝑ ecclesia: ꝛ si secus si ꝑ causa propria: quo casu gl. distinguit an res sit integra ꝛ finitur: aut nõ integra ꝛ nõ finitur. Quomodo ꝛ qñ dicat̃ integra [c] dicitur in glo. ꝛ de hoc in sequẽti ꝯ̃rio. Dic ꝙ in extraiudicialibus vt in factis dicit̃ res integra: vsqꝫ ad actũ q ingreditur essentiali rei principia: vt in domo p fũdamẽtũ: actus aũt ꝓcedẽtes: vt preparatio calcine ꝛ similia nõ faciũt rẽ desinere esse integrã: lꝫ inducãt p̃paramenta: vt nõ. in. l. si pecu. in p̃n. ff. de cõdi. ob cau. ꝛ qd̃ nõ. Jnno. de elec. in. c. in causis vbi dicit ꝙ in materia electõis res desinit esse integra: adeo ꝙ mãdatũ de eligẽdo datũ cõpromissarijs reuocari nõ poterit qñ sub alia iã acta sũt vt tractatus qui est de substãtia. Secus si preludia vt missa de spiritu sancto. vel per introitũ capituli si nihil. de elec. est tractatũ. Jn iudicijs aũt si loquimur respectu partiũ. Et dr̃ integra vsqꝫ ad cõtestationẽ exclusiue. l. pluribus. ff. e. ꝛ. l. si cũ dotẽ. §. eo aũt tpe. ff. so. matri. nisi in casu. l. si defũctus: vel in defensore cauẽte. ꝓut hic nõ. Si aũt loqͥmur respectu iurisdictõis: tũc aut est talis iurisdictio q̃ reddit̃ in inuitos: ꝛ desinit rea esse integra per quẽcũqꝫ actũ a iudice extractũ qui tñ iudicialis sit: et p simplicẽ citationẽ. tex. est. de offi. deleg. gratũ: p actus tñ p̃cedẽtes citationẽ ẽt nõ desinit esse integra: vnde nec iurisdictio ꝑpetuata s̃z doc. ibi. in. c. lꝫ eo. ti. Nec p actũ subdelegãtis. vt eo. ti. si a subdelegato. li. vi. Que vera intellige qñ tractamus de iurisdictõe dãda: secus de iurisdictõe data impediẽda siue limitãda: vt qꝛ iudice dato qui iã incepit procedere fuit datus adiunctus: qui actus p̃cedẽs etiã vel extraiudicialẽ facit rẽ desinere eẽ integrã ante p solã p̃sentationẽ vel insinuatõeꝫ l̃raꝝ adiunctõis ipsi dele. effecta dr̃ iurisdictio p̃mi iudicis: vnde mortuo papa delegatus p̃mus nõ ꝓcedit sine adiũcto: s̃m qd̃ disputauit Jo. cal. ꝛ incipit qd̃ tegͥno epõ: ꝛc. Et refert Lap. de castil'. al'. lxxxviij. Sic aũt loqͥmur in iurisdictõe q̃ nõ reddit̃ in inuitos: tũc dr̃ res eẽ integra vsqꝫ ad litẽ ꝯtest. exclusiue. l. si cõuenerit. ff. de iu. om. iu. An aũt ibi p citationẽ desinit esse integra si emanauit i vna cã faciet rẽ desinere eẽ itegrã: ꝛ ꝑpetuet iurisdi. quo ad alias in rescripto ꝯtẽtas: vel si in rescripto plures cõueniẽdi ꝯtinebãt̃: ꝛ citatio ꝯ̃ vnũ emanauit: dicat̃ ꝑpetuata iurisdictio quo ad alios: vide p Hoc. in. d. c. licet. ꝛ p Archi. de here. ne aliq. li. vi. p Jnn. de rescrip. pastoralis: ꝛ qd̃ nõ. Joã. de fil'. p̃sby. nac. in q̃one. si papa mãdet ꝙ dispenset̃ cũ irregularibus: ꝛ delegatus cã aliqbus dispẽsauit: an videat̃ iurisdictio ꝑpetuata quo ad alios cũ qbus nõ dispensauit adeo ꝙ mortuo papa nõ expediret: de quo vide in Spe. de dispẽsa. §. videndũ. ṽ. qd si. sed an sufficiat sola cõmissio citatiõis vel reqrit̃ citatio pfecta ex oĩbus suis p̃tib⁹: si ex cõmissiõe iudicis aut nũcij citãtis ꝛ referẽtis: dic de hoc p Jo. an. in c. si. de offi. deleg. vbi finaliter determinat ꝙ aut q̃rimus de iurisdictõe ꝑpetuãda: ꝛ inducta sit ꝑpetuatio p solã cõmissionẽ. Quãqꝫ q̃rimus de psona citãda arctãda ꝛ efficiẽda vigore citatõis: ꝛ tũc reqrit̃ citatio actualis: vt lit. pendẽ. cle. ij. ꝛ iõ in. c. ij. de obli. ad rati. nõ sufficit facta cõmissio nisi secuta actuali citatõe. ꝛ adde ꝙ lꝫ sit hoc verũ ex pte reuex p

te tamen

[a] ¶ Prelatus nõ possit. Adde. [illegible]. magnã ad fi. i. e. fi. v. q. iij. doc. [illegible] in. C. de bo. mater

[b] ¶ Qꝛ platus vl̃ tutor. Adde q̃ h̃ ꝓprie nõ ẽ veruꝫ. nec quo ad oĩa. vt ẽ gl. magna. d. fi. in c. fi. v. q. iij. nã tutor non põt ꝯstituit̃ ꝓcuratorẽ añ litẽ cõtest. vt no. i. l. i. C. d̃ bo. mater.

[c] ¶ Qñ dicat̃ itegra. Add̃. c. vbi piculũ. l. §. fi. ꝯ̃o d̃ elec. li. vi. ꝛ ibi arch. ꝛ l. l. si pecuniam ff. de condi. ob cau.

te tñ actoris ad cuius petitionē cōmittit̄ citatio: sufficit ēt si citatio nō sit executa sola cōmissio q̄rrit ratio ad reuocādum attēptata p ipsū icū p solā citationē cōmissā fuerit certus qd simplr firmat Ro. decisio. ccij. ¶ Op. i eo q gl. h dic̄ p litis cōtestationē tm̄ rē desinere esse integrā in iudicijs. d. l. qd si desūctus. ff. eo. sol. illa lex ponit casū singularē q̄ū dn̄s satisdedit p pcuratore p̄sente ⁊ suscipiete mādatū: q: tunc statī desinit eē integra. Et idē dicēdū si p absente postq̄ susceperit mādatū: p hoc cle. i. ē eo. qd nō. alias āt pcedit qd dicit glo. ⁊ idē pau. ¶ Op. ad eandē gl. in eo q dicit in negocijs rē dici nō integrā postq̄ fecit pcurator paramēta q imo statī desinat eē integra. ff. má. l. si vero nō remunerādi §. vlti. so. q̄nq̄ mādat̄ aliqd ad implendū post mortē: ⁊ pcedit ɔtriū. q̄nq̄ aliqd ad iplendū in vita: ⁊ pcedit glo. qd tñ pau. inducēs qd nō. Ti[n]. de offi. deleg. gratū. f̄m quē idē dicēdū in mādatis p̄ncipis: si mādat cāz: secus si iurisdictionē. ff. de iu. om. iu. l. ⁊ q: qd nō vr̄ pcedē q̄tenus facit dn̄āz p̄dictā: nā cū sapit exercitiū iurisdictōale: vt pz h̄ i tex. i v̄bo cās. p hoc qd dixi in. vij. nō. dicit ergo pau. f̄z ipm̄ Ti. āl̄r ⁊ clarius: p aliud in p̄cepto qd nō expirat p mortē vel trāslationē p̄cipiētis i auc. vt nulli iudi. §. ad h̄ v̄o iubemus. col. ix. nec p mortē suscipiētis: s̄z successor tenet̄ ad implere. Aliud in mādato iurisdictionali qd expirat re itegra. d. l. ⁊ q:. ¶ Op. ad hoc: q: in. d. §. ⁊ hec v̄o: nō fit restrictio ad mādatū extraiudiciale: s̄z indistincte loq̄t̄ dicēs q mādatū feci iudici si desinit h̄re administrationē nō extiguit̄: s̄z is q suscepit administrationē adimplebit si cā est p̄uata: s̄z si cōcernit rēpublicā: vel adimpleat: vel insinuet principi: si ledit̄ respublica ⁊ expectet scd̄az iussionē. Itē nō vr̄ sufficiēs rō dn̄e inter p̄ceptū extraiudiciale ⁊ mādatū iurisdictōale. So. pau. refert opi. Gof. q i bello iuris ciuilis in Rubrica de act. mānda. in p̄n. dicit nō curādū q̄n p̄nceps mādat an dicat p̄cipimus an iubemus vel volumus vl̄ mādamus: q: oī casu morte mādātis ⁊ mādatarij re integra expirat mādatū: l̄z q̄dā dicant q in casu quo iubet nō expirat: q: iussus necessitatem īportat. ff. qd iussu. l. i. S̄z q̄n mādat sic: quasi mandatum necessitatē iportat. p. d. l. ⁊ q: qd reprobat Gof. q: qdlibet v̄bū de premissis necessitatē iportat. xi. q. iij. rogo. Et q delegat p̄cipit. C. q p sua iurisdictōe. l. vni. de offi. dele. pastoralis. in p̄n. Ad. §. ⁊ hec v̄o r̄ndet gof. q ibi nomē fuit expressum in litteris vel ibi res nō erat integra: sed vtraq̄z sol. diuinat ad illū. §. pau. aūt pro opi. distinguētē iter p̄ceptum ⁊ mādatū inducit: q: p̄ceptū obligat semp ⁊ simplr. xxiij. q. v. si nō l̄z. Et p h̄ qd no. spe. ti. i. §. restat videre. v̄. itē mortuo. vbi ēt dicit idē in ɔsilio q nō expirat mortē cōsulentis p h̄ ēt id qd no. glo. xxiij. q. i. q p̄cipit̄. vbi h̄ ēt tz Arch. pro opi. aūt gof. inducit pau. id qd ipse no. J. de iudi. clemen. dudū. in v̄bo mādante: q: in ɔstōne: vnde illa tracta fuit dicebat̄ iubente qd ēt ibi no. glo. in v̄bo mādante. Refert itaq̄ pau. alios dicere: q aut mādatū ɔsistit in iurisdictōe: ⁊ tunc expirat obitu mādantis: ⁊ mandatarij. de offi. deleg. gratū. Aut consistit in executione alicuius facti ab initio necessarij: tūc nō expirat p mortē ēt re integra. viij. q. ij. dudū. vbi de hoc. secus aūt si factum est ab initio volūtariū. ifti. mandati. §. recte. Sed Archi. in. d. §. qd p̄cipit̄: reprobat id qd isti dicūt de iurisdictōe: i quo vltimo ɔsistit pau. ego v̄o itellectū. §. ⁊ hec v̄o plenius examino. d. offi. dle. q̄m abbas. ibi inter cetera dico. q §. ille pcedit cū p p̄ceptū seu mandatū nō ɔfert̄ noua potestas: sed excitatur antiqua. sicut. n. q̄n iurisdictio accedit rei q̄ nō extiguit̄ obitu mādātis: ipsa ēt iurisdictio nō extinguit̄. de offi. dele. si sup gr̄a. li. vi. Ita i cāu §. ⁊ hec v̄o: q: p̄ceptū accedit iurisdictōi. alias valde non extinguit̄ obitu precipiētis vel eius cui precipitur: quia statim cum emanauit habuit suā ɔsumationē: ex quo nouā potestatē nō inducebat. Et sic loquatur ille. §. pz ex casu eius quē posui. ē eo. cōtrario. Per hoc dico q l̄z differentia inter preceptum ⁊ mandatum sit quo ad hoc q preceptum necessario stringit mandatum nō sic: tamē nō est differentia quo ad finiendā potestatē obitu mādātis nisi quo ad h̄: q: de natura precepti cōmuniter est q fiat ei q alias h̄z p̄tātē ideo statī cū emanauit h̄z suū esse cōpletū ⁊ indistincte nō extinguitur etiā si precipiens nō mādauerit sub nomine dignitatis: ⁊ re integra obierit: ⁊ h̄ est in illo. §. singularis casus: sed mādatū fuit ei q alias nō habet potestatē: ⁊ per mādatū eā recipit: ideo extinguit̄ obitu mandantis re integra nisi factum fuerit sub noie dignitatis. d. c. quoniam abbas: vbi de hoc plenius dixi. ¶ Secundo quero quando a p̄lato [a] ɔstituitur pcurator nomine ecclesie an obitu prelati extinguatur mandatum. Sol. hec questio deciditur h̄ in text. q etiā quo ad negocia vel causas iam ceptas extinguitur. ¶ Op. ad hoc: q: ecc̄lia nunq̄ morit̄ [b]. xij. q. ij. liberti. non enim potest esse nulla [c]. xxiiij. q. i. pudenda. ergo pcurator pro ecclesia datus perpetuo durat. so. hec erat ratio dubitādi per quā Inno. de fo. cōpe. dilecti. tenuit ɔtriū: qd dic vt in glos. in verbo ecclesie. ver. hoc autem. de hoc. J. eod. q. ¶ Op. ad idem. de. c. vno. ne se. va. lib. vi. vbi cū p̄latus aliquid facit cū suo capitulo mortuo prelato capitulū pōt illa exercere: sed in negocijs ecclesie: regula est q p̄latus non agit sine capitulo. ē e. c. i. de iudi. causaz. ergo nedū reuocabūtur per mortē prelati: sed etiā nōdū cepta potuerūt exercere etiam multū preiudicātia: vt collationes beneficiorum d. c. vno. ergo ⁊ similiter hoc pōt pcurator datus a p̄lato. ¶ Op. ad idē: q: mādatū iurisdictionis ⁊ pcurationis sūt similia. ff. de iurisdi. om. iu. l. ⁊ q:. de offi. deleg. cum olim. i. sed mādatū iurisdictōis nō expirat morte mādātis quo ad incepta: de of. dele. gratū. ⁊. c. l̄z. ergo nec mādatū pcuratoris. ¶ Op. ad idē q nō debeat dici mādatū reuocari: sed potius suspendi: de of. vi. c. i. in fi. li. vi. vbi officiū gerentis vices officialis excōicati suspenditur durante excōicatione sed ea sublata libere vtitur. So. dicit Lau. quo ad. c. liberti q l̄z ecclesia non moriatur pp̄ter mortē p̄lati. tamē bene viduatur: vnde q: occupatur circa actus lugubres: interī suspenditur exercitiū sui ɔiugij. de ele. ne pro defectu. ⁊. c. vbi piculū. li. vi. ⁊ cle. ne romani. e. ti. Pro hoc. n. qd dicit ecclesiam viduari: est qd no. Inno. de resti. spo. olim el. i. vbi dicit ecclesiā dici vacare quando nō habet prelatū īmediatū: l̄z habeat mediatū: puta ep̄m qui pro ecclesijs sibi subditis agit ⁊ defendit: de succes. ab intes. c. fi. ⁊ pro alijs alij supiores. d. c. fi. ⁊. ē de rescrip. cle. i. Ad. c. vnicū ne se. vac. dicit Lau. q aliud h̄ ⁊ in omnibus causis: ⁊ negocijs q̄ singulariter phibita sunt fieri sede vacāte pp̄ter pericula que imminent in rebus ecclesiasticis distrahendis: perdendis: ⁊ alienandis: pp̄ter diuersos ⁊ ɔtrarios euētus qui frequēter contingunt. pp̄terea f̄z cū: bene dicit gl. e. ti. c. i. q q nō potest rē alienare: nō potest rem in iudiciū deducere: q: in iudicio quasi contrahimus. l. iij. §. idem scribit. ff. de pecu. Cōtractus vero de rebus ecclesiasticis habet fieri habito tractatu inter prelatum ⁊ capitulum. xij. q. ij. sine exceptione. ergo mortuo prelato hoc debet cessare. hec ratio non procedit: q: per eā sequeret̄ q prelatus non posset agere nisi seruata forma que seruatur in alienationibus rez ecclesie: qd est falsū: q: imo prelatus solus etiam sine consensu capituli egit ⁊ defendit pro ecclesia: de rescri. edoceri. vbi respondi ad. l. ait pretor. ff. de iure deli. quā inducit ibi gl. ad illud q qui nō potest alienare non pōt rem in iudicium deducere: q: illa lex nō pbat hoc: qd dic: vt ibi dixi. Itē licet in iudicio sit quasi contractus: sufficit q p̄lato permissū est per se facere. Inducit etiam Laud. aliam rationem: q: quo ad casū huius cle. sufficit edictū: ne se. va. in rubro ⁊ nigro ex quo est regula q nihil debet fieri sede vacāte: fallit in casibus. Primo vbi est periculū in mora: vt in collatiōe beneficioz ecclesiasticoz ob piculum vacatiōis: ⁊ sic loquitur c. vnicū. ne se. va. vult ergo lau. q dispositio huius. c. in alijs q̄ in collationibus beneficioz nō pcedat. qd nō est verum. nā procedit ēt in receptionibus monachoz: de regula. c. fi. li. vi. in quibus tñ cessat periculū vacationis: ⁊ idem in similibus. Unde aliter respōdeo. q l̄z i. c. vnico dicat̄ capl̄z succedere in spectātibus cōiter ad p̄latū ⁊ capl̄z p hoc nihil infert̄ ɔ hanc cle. que nō loquit̄ de illis: s̄z de his q̄ spectāt ad p̄latū. pz in eo q loqtur de procuratore ɔstituto a p̄lato. ē.

[a] ¶ Qn̄ a p̄lato. Adde no. in c. fi. d. arbitris.

[b] ¶ Ecc̄lia nū q̄ morit̄. Add text. i. c. si gratiose. ubi e gl. i v̄bo morit̄ de rescript. lib. vi.

[c] ¶ Nō. n. pōt eē nulla. Adde gl. i. i. ad fi. i. c. a recta eā cum. ⁊ q. gl. i v̄bo mistica. i. c. vnico de sa. vnc. gl. i v̄bo nec defici at. i. c. maiores de baptismo.

solo:pro ecclesia tamē quid iuris ad hanc cle.in spectanti-
bus ad prelatū ⁊ capitulū dico.ī.q.vi.fallit etiā regula illa.
ne se.va.⁊c.fm lau.in causis sine quibus nō pōt ecclesie de
prelato prouideri:de consue.cum dilectus. sicut in.d.q. de
iure eligendi:⁊ de hoc ibi dixi.Ad id qđ fuit oppositū de
mādato iurisdictionis:⁊ procuratōis ꝙ sunt paria.Respon
det lau.ꝙ aliud ī delegato ꝙ̄ ꝓcuratore:nā delegatus non
solū hꝫ ptātē a delegāte:immo ēt a lege ipsā dlegationē cō
firmāte:⁊ ideo ꝑpetuitatē quā habet lex que nō moritur:ſꝫ
est perpetua.xxv.q.i.que ad perpetuā.sumit ⁊ ipse delega-
tus:secus in ꝓcuratore qui totū qđ habet suscipit ab hoīe.
ideo eo mortuo expirat mandatū qđ ab eo depēdet:⁊ hāc
dicit lau.esse rōne quare delegatus pōt subdelegare ⁊ sub
delegatū reuocare.Sed ꝓcurator hoc nō pōt sine speciali
mādato:vt no.ī.eo.in q li.vi.hanc rōnē dicit Gen.non esse
probabilē:qꝛ ptās ꝓcuratoris etiā sumit vires a lege. adeo
ꝙ post litē per se ꝯtestatā ꝓcurator nō reuocaſ.ff.eo.l.post
litē:⁊.ī.eo.ꝙ̄uis.li.vi.⁊ tñ iurisdictio delegata est reuoca-
bilis ēt post litē ꝯtestatā.ff.de iudi.l.iudiciū.Reddit ergo
aliā rōnem ꝙ aliud in mādato iurisdictionis:qꝛ fit ad bre-
uiorē expeditionē litiū:⁊ expedit vtilitati publice:lites nō
esse imortales.C.de iudi.l.ꝓperandū.in ꝑn.ne lingātes fa
tigentur laboribus ⁊ sumptibus:⁊ suis negocijs retrahan
tur.de do.finem.ff.quēad.test.ap.l.si quis ex signatoribus.
Et quia sine iudice fieri pōt:de verb.sig.forus.iij.q.iij.c.i.
Ideo iurisdictio semel cepta nō reuocaſ obitu mandātis:
vt in.d.c.gratum.⁊.ff.de iudi.l.venditor.§.iudices. Ideo
nūi pmittiſ vt reuocari possit expresse ēt post litē ꝯtestatam
ne partes incidant in promptū periculū ob formā suspecti
vel corrupti iudicis.C.ō ind.l.apertissimi.iij.q.v. qꝛ suspecti.
⁊ qꝛ causa poterit sortiri effectū per reuocationē sicut pote
rat p reuocatum.Sed mandatū ꝓcuratoris non fit ad litis
decisionē:⁊ factū suū licet post litem contestatā nō reuoceſ
dño:pōt fore ꝑiudiciale ⁊ parti aduerse vtile.nā factū ⁊ ne
gligētia ꝓcuratoris nocet domino:vt lit.nō cōtest.c. i. vbi
de hoc:de re iudi.suborta:vbi ēt de hoc:ideo fauore eccle-
sie vel iuris publici mādatū tale reuocaſ per mortē prelati
ēt re non integra:vel fm eū:ideo mandatū delegati non ex
pirat:qꝛ publice expedit ne expiret:⁊ mandatū ꝓcuratoris
expirat:qꝛ expedit vt expiret:⁊ sic fauor ecclesie vtrobiqꝫ
inducit diuersitatē effectus:possunt ergo potius dici dissi-
milia ꝙ̄ cōtraria:vt no.in simili.de excep.dilecti. Et ħ veri
us:qꝛ in multis mādatū iurisdictōis:⁊ mandatū ꝓcurato-
ris habēt se vt excedētia ⁊ excessa.⁊ nō ꝓcedunt argumētu
ꝯria:qꝛ ħ fuit noua decisio:vt pꝫ ī ṽbo cēsemus:posita ī tex.
Ad id qđ op.c.i.ō offō vi.li.vi.dic ꝙ nō ob.p id qđ ibi dꝭ ī
glo.fi.Ex qua colligiſ ꝙ etiam per obitū cōstituētis vica-
riū:expirat officiū vicarꝫ:sicut hic in tex.p obitū prelati ex-
pirat officiū procuratoris ab eo cōstituti.¶ Tertio quero
circa hoc que est ratio huius decisionis.So. rationes aliq̄
colligi possūt ex dictis supra duobus ꝑmis questiōibus.
Sed plenius dicit Genze.ꝙ ratio multiplex potest reddi.
Prima qꝛ in iudicio quasi cōtrahi dicitur.ff.de pecu.l.li-
cet.§.si filius:⁊ sic in re ecclesie:Secūo pōt fieri ꝑmisso tra-
ctatu inter prelatum ⁊ capitulū.xij.q.ij.fine.de his q̄ fi.a ꝑ-
la.tua.qui tractatus cessat ecclesia prelato carēte: de re. ec.
nō alie.c.i.lib.vi.sed hāc rōnes reprobaui .ī.q. proxi. nā p
eā sequereſ ꝙ platus nō posset agere ꝓ reb⁹ ecclesie nisi
interueniēte solēnitate regsita in alienatione rei ecclesiasti-
ce:quod est falsum:vt dixi in ꝑri.q.¶ Scda rō fm Genz.
ob.periculū qđ imminet tam in negocijs ꝙ̄ in causis ⁊ iuri
bus ecclesie ꝓcurādis:vel negligenter administrādis.iuxta
illud negligi solet ꝙ communiter possideſ.C.qñ ⁊ q.quar-
ta pars.l.ij.li.x.lꝫ hec rō possit in ꝯriū induci fm eum ⁊ nō
multū facit ꝓ.¶ Tertia:qꝛ regula ē ꝙ sede vacāte nihil dꝫ
fieri maxime in iud.ne.se.va.c.fi.¶ Quarta ⁊ efficacior:qꝛ
p mortē ꝑlati libera administratio deuoluenda est ad capi
tulū vel alium.de sup.neg.prela.si epūs.li.vi. ⁊ per ꝯsequēs
iura ecclesie saltem extra iudiciū administrādi.de elec.in q
li.vi.⁊ per obitum rectoris ordinario competit ius bñficij

vacantis in iudicium deducendi.de succes.ab intes. c.fi.C.
de sacrosan.ec.l.sancimus.⁊ ibi no.ī auc.de alie. ⁊ emphi.
ꝯtribus.§.⁊ quoniam cognouimus.col.ix.⁊ ibi no.propter
ea p obitū cōstituētis ꝓcuratorē expirat officiū constituti.
alias esset in potestate rectoris tollere ius alterius quod eē
non debet.in auc.de resti.⁊ ea q̄ parit.§.i.⁊ in auc.de nup.
§.si vero solum.col.iiij.Confirmando predicta:dic ꝙ ra-
tio vera est huius cle.qꝛ ꝓcurator administrat noīe domi-
ni.Cum ergo constitutus est a prelato ⁊ per obitū prelati
extinguiſ titulus prelationis quo ad effectum non pōt cōsti
tutus administrare nomine defuncti:sed neqꝫ pōt admini-
strare noīe prelationis:tum qꝛ non fuit ad ħ constitutus:tū
qꝛ nō potuisset per prelatū solū ad hoc ꝯstitui: qꝛ cū quera
mus de tpe quo est extinctus titulus quo ad defunctū subla
to principali tolliſ officium procuratoris:nec fuit vnꝙ̄ ver
dicere ꝙ respectu huius tpis potestas administrādi cōpe-
teret prelato.alias sequereſ absurdum dictū in ratione ꝑce
denti:ꝙ posset prelatus ꝑuare iure administrādi cū ad quē
de iure cōi vel speciali se.va.hoc ptinet.¶ Quarto quero
quid in dubio qñ nō apparet in nomine ꝓprio:an noīe ec-
clesie sit ꝓcurator a prelato ꝯstitut⁹. So.dꝫ īspici forma ꝯ
ctus:⁊ si in eo dꝭ talis prelatus talis ecclesie ⁊c.intelligitur
fecisse noīe prelature.ff.de instito.l.fi.de admi.tu.l.cū post
§.i.p ħ qđ dixi de of.deleg.qm̄ abbas.de vila.līe.¶ Qui
to q̄ro circa scdm articulū premissum qñ a prelato ⁊ ca.cō
stituiſ ꝓcurator si cōstituiſ sup bonis plati.an expirat eius
officiū mortuo prelato.sol.per oia vt.ī.in.i.q.vt dicit in gl.
antepe.⁊ idē Pau.⁊ Gen.fm quos.dic ꝙ expirat offm ꝓ
curatoriū.Rō patebit ex his que dicētur i.vij.q.¶ Sexto
q̄ro qd iuris qñ a prelato ⁊ capitulo fuit cōstitutus ꝓcura
tor sup bonis ecclesie.sol.gl.antepe.in hoc tꝫ id qđ dico in
se.q.¶ Septimo quero qñ a plato ⁊.ca.sup bonis cōibus
ꝯstituiſ procurator.So.tam ad hoc quesitū ꝙ̄ ad duo ꝑce
dētia.vt colligiſ ex gl.antepe.cuius sensus est ꝙ ꝓcurator
ꝯstitutus a prelato.⁊.c.in cā.cōi.vel in cā ecclesie seu capi-
tuli durat mortuo plato:sed ꝯstitut⁹ super bonis plati nōe
primis tñ duobus casibus nō pōt ꝓcurator pēdente vaca-
tiōe aliqd facere:ſꝫ instituto plato ꝓcedit ex veteri mādato.
Et p oia idē Pau.⁊ Gen.qui ꝓ hoc inducit ne se. va.c.i.
li.vi.de regulis.c.fi.c.li.dicēs ꝙ ēt sede vacante poterit tra
ctare cām q̄ talis sit vt tractari possit sede vacante. dicit tñ
Pau.ꝙ vellet vt cōpilatores ħ clarius terminassent. qđ ēt
dicit glo.antepe.tñ tenet pau.ꝙ si prelatus est ꝑncipalis in
cōstituēdo siue solus siue cū ꝯsensu:vel ꝯsilio capituli semꝑ
locū hꝫ hec cōstitutio.ar.eo.ti.c.fi.Et hoc casu noīe prelati
intelligiſ ēt capl̄m.ar.vij.q.i.scire.⁊ refert dñm Atrabatē-
sē dixisse ꝙ hoc placuit ꝯpilatorib⁹ ⁊ ipse Atrabatēsis qui
habuit ꝯtōnes istas examinare addidit.ad tex.ēt cū ꝯsensu
capl̄i:qđ fuit cācellatū:qꝛ subintelligebaſ.Si ṽo capl̄m ꝑnci
palr ꝯstituit ꝓcuratorē auctoritate plati:nō hꝫ locū ħ ꝯstō
cū duret ꝯstituēs.nō.n.expedit auctoritatē ꝑstantē viuere.
Nā ꝫ aliq canonici moriantur nō expedit successor ꝯsensū re
quirer quo actus ab initio fuit factus legitime:p ħ qđ no.ō
ele.qđ sic.Si ṽo ꝯstituiſ ꝓcurator equalr a ca. ⁊ plato ī cā
cōi.adhuc idē fm pau.qꝛ nō expirat offm ꝯstituti.vt dixi.ī.
eo.q.ſꝫ gl.p hoc qđ nō. Io.an.de elec.si qa iusto.li. vi. sup
gl.no.approbatā.Lap.ꝯdicit ꝑdictis in eo qđ dicit ꝙ ꝯsti
tutus a plato.⁊ ca.i.cā cōi.durat mortuo plato.nā ſꝫ cū ne
gari nō pt qn hoc casu sit ꝯstitut⁹ a plato:lꝫ ēt sit ꝯstitutus
a caplo.vñ posset reuocari vel a plato vel a caplo:⁊ maxi-
me a plato.sic ergo expirat eius offm p mortē plati:ac si ab
eo solo fuisset constitutus.p hoc qđ no.de postbu. bone.ij.
Nā ⁊ cū ab initio ꝯstituiſ pōt ađ lit.ꝯte.libere reuocari.eo.
ti.c.ij.i.rñso:li.vi.⁊ dato ꝙ sit ꝯstitutus a capitulo:tñ pōt
reuocari a plato.vt no.de testi.ꝑsentiū.li.vi. p Inn. ⁊ Io.
an.multo fortius ergo reuocaſ p obitū plati cū efficacior
sit reuocatio q̄ fit p mortē:ꝙ̄ q̄ fit alio mō:vt pꝫ ex hac cle.
⁊ ex.d.c.ij.i.rñ.e.ti.li.vi.Nā post lit.ꝯte.nō reuocaſ sine cā
vt ibi p mortē aūt sic vt ħ.hec dic ṽa quatenus intelligere-
mus ꝙ platus noīe ꝓprio ꝯstituisset ꝓcuratorē in cā cōi

intelligendo ꝙ

intelligẽdo ꝙ esset cã in qua nõ succederet capl'm. Sed si
succedit put cõiter ꝯtingit in talibus: ⁊ put de iure est. de
ma. ⁊ obe. his ꝗ. ⁊. c. cũ olim. tũc verius est: qd̕ dixi. s̃. eo. q.
ſm gl. Gen. ⁊ pau. q2 ex quo tota ptãs deuoluta ẽ capl'm: ⁊
iste ẽt est ꝯstitutus ſequi' ꝙ eius offm̃ durat ⁊ administra-
re pt cũ distinctiõe: de qua. s̃. e. q. ¶ Octauo q̃ro circa h̃ qd
si capl'm procuratorẽ ꝯstitutũ a p̃lato: ⁊ capl'm reuocet. dicit
Lap. ꝙ reuocatus nihilominus põt agere ⁊ defendere: q2
p̃latus est caput capituli: ⁊ h̃z exercitiũ actionũ: de rescrip.
edoceri. qd̕ dic vt i sequẽti. q. ¶ Nono q̃ro si in pmisso the
mathe p̃latus reuocet. dicit Lap. ꝙ tunc d' totaliter reuo-
catus: vel si remãserit procurator capl'i: nõ tñ agere vel defẽ
dere poterit ẽt in re vel cã cõi mortuo: vel etiam viuente p̃
lato. de iudi. causam. ⁊. d. c. edoceri. nec ẽt alio p̃lato de
nouo creato nisi ab eodẽ de nouo cõstituat'. Hic aduerten-
dũ an administratio p̃lati ⁊ capituli sit idistincta: ⁊ pcedũt
dicta Lap. in hac. q. ⁊ precedẽti. an vero distincta. ⁊ tunc p
oĩa idem est de reuocatione capituli: vel de reuocatõe p̃la-
ti. Unde si ponimus aliquã rẽ ptinere piter ad administra-
tionẽ p̃lati ⁊ capl'i procurator ꝯstitutus ab vtroq3 reuocat' si
aliter reuocat. ⁊ sil'r extincto prelato offm̃ eius extinguit': vt
dixi. s̃. q. vij. ¶ Decimo q̃ro si prelatus suo noĩe pprio ex-
presso p ecclesia cõstituit procuratorẽ: dicit Lap. ꝙ tũc pce-
dit qd̕ d' in hac cle. secus si nõ expresso pprio noĩe: q2 tũc
mortuo p̃lato nõ expirat procuratoriũ: nõ tñ agere vel defen
dere poterit procurator nisi postq̃3 ecclesia nouũ p̃latũ ha-
buit: ⁊ tũc poterit ẽt vigore antiqui mãdati qd̕ morte ꝯsti-
tuẽtis nõ expirauit. Pro hoc de offi. dele. qm̃ abbas. de re
scri. si gratiose. li. vi. ⁊ nõ. regula. p̃uilegiũ. eo. li. ¶ Op. ad
hoc de. c. vnico. ne se. va. lib. vi. ⁊ de regula. si ad solũ eo. li.
So. Lap. ꝙ loquũtur alio casu: q2 l3 in cã cõi possit capl'm
sede vacante agere: vel defendere. nõ tñ hoc facit iure p̃re-
lati: sed iure capituli: ⁊ tanq̃3 capl'm p p̃dicta multũ oporte
ret restringi hãc cle. vñ dic ꝙ etiã si nomine prelature prela
tus solus ꝯstituit procuratorẽ eius offm̃ expiret mortuo p̃la-
to: vt aperte pbatur h̃ cũ dicit a prelato ꝯstitutũ. nec dicit
ꝙ noĩe pprio ꝯstituerit. ⁊ sic in dubio d3 intelligi ꝯstitutus
noĩe p̃lature: vt dixi. s̃. q. iiij. ¶ Undecimo q̃ro i eo ꝙ dicit
de rectore: an pcedat i rectore nõ ecclesiastico. glo. ij. dicit
ꝙ nõ. Lau. refert alios ꝯdicere equipantes rectorem ciuita
tis rectori ecclesie. Sed ipse t3 cũ gl. q2 in ecclesiasticis pce
dit h̃ dispositio pp̃ter edictũ: ne se. va. que ratio cessat in nõ
ecclesiasticis. idem pau. Gen. dicit idez in non ecclesiasticis
nã ius ecclesiasticũ e publicũ ⁊ vniuersitaris eadẽ p̃eroga
tiua gaudẽt. C. de sacrosan. ec. l. vt inter diuinũ. ergo eadez
sit dispõsitio. de ꝯsti. trãslato. Itẽ eq̃parant' administrator ec
clesie ⁊ ciuitatis. C. de trãsac. l. p̃ses. ff. de iure fis. l. si procura-
tor. §. i. ergo qd̕ d' vno h̃ d' ad alteꝝ extẽdi' saltẽ quo ad ne
gocia nõdũ cepta: ar. ff. si cer. pe. l. cius. de p̃bẽ. dud ũ. li. vi.
Primũ verius p id qd̕ dico in sequẽti. q. in si. ¶ Op. ad
hoc: q2 administratores ciuitatis noĩe ciuitatis administrãt
q̃ nõ mori': de rescri. si gratiose. li. vi. Sol. p hãc rõnem mo
tus fuit Inn. de so. cõpe. dilecti. ad tenendũ ꝯrĩũ eius qd̕ h̃
d': de quo ibi. ⁊ h̃ in gl. in verbo p ecclesia. S3 rñdet Gen.
ꝙ nõ pñt dici ꝯstitui procuratores a ciuitate vel ab ecclesia
q̃ sunt inanimata: sed tñ a presidẽte dignitati vel eccl'ie qui
mori'. ar. ff. de penis. l. vl. ff. loca. l. si dñi. §. i de p̃ca. c. ij. Et
p h̃ nõ. ne p̃la. vices suas. c. si. ¶ Op. ad h̃. ff. de insti. l. sed
⁊ si pupillus. ⁊. l. si qs. §. si ipubes. ⁊. §. eius. vbi nõ expirat
mãdatũ. So. ſm Gen. pmiscuitas actuũ extraiudicialiũ est
ibi in cã. Pro hoc qd̕ dicit h̃ gl. in ṽbo p ecclesia. in si. ⁊ de
hoc dic vt dixi: de offi. dele. qm̃ abbas. ¶ Opp. ad idẽ de. l.
vẽditor. §. iudices. ff. de iudi. sol. gen. ꝙ ibi loqui' de iudice
delegato: cuius officiũ durat mortuo delegante re nõ inte-
gra. secus i procuratore: qd̕ dic vt. s̃. dixi. i. ij. q. ¶ Duodecio
q̃ro qd̕ iportẽt illa ṽba in text. vel alio. quolibet dicit gen.
puta vicario ppetuo q ius h̃3 i re. d' of. vica. ad h̃. ⁊ h̃3 instã
ti. de p̃b. extirpãde. §. q ṽo. vñ nõ d' bñficio carere d' rescri.
postulasti. de of. vi. c. i. vl' vicario quolibet s3 cũ ẽt cõmẽda
tario q q̃uis nõ sit eccl'ie p̃latus: vt nõ. xxi. q. i. q plures: i tñ

h̃3 canonicũ titulũ. de cle. dudũ. ⁊ legitimã administratio-
nẽ: vt nõ. Jan. in. d. c. dudũ. ⁊ sic de accusato. ⁊ si ꝯstiterit.
Et de hoc de elec. nemo. li. vi. dic pfectius qd̕ dicit alio quo
libet cõprehẽdit quẽlibet administratorẽ eccl'iasticũ: pbãt
ṽba sequẽtia eccl'ia vl' bñficia. ¶ Decimotertio q̃ro qd̕ de
ꝯstituto p hospitali leprosario vel xenodochio: dicit Gen.
idẽ: ⁊ sic ſm eũ ẽt in talibus pcedit hec cle. p hoc ṽba gña
lia ibi. alio quolibet: ar. ff. d' here. insti. l. hoc articulo. de ma
io. ⁊ obe. solite. ¶ Op. ad hoc de cle. q2 ꝯtigit. i de reli. do.
vbi talia phibent' ꝯferri i titulũ bñficij. So. Gen. ꝙ ex hoc
nõ sequi' qn sit eadẽ rõ q̃ hic: ⁊ ob periculũ vitãdũ de quo
hic agi' fauore locoꝝ q ampliãdus ẽ: dicẽdũ ẽ idẽ. ¶ Op.
ad idẽ de cle. l'fas. de p̃b. vbi sub noĩe bñficij talia nõ cadũt.
sol. gen. ꝙ ibi in l'ris gratie q̃ vt ambitiose restringunt'. h̃ aũt
subest fauor ⁊ rõnis idẽptitas. Itẽ frequẽter ṽbũ bñficiũ3
large sumi' ẽt p eo ꝙ nõ est titulus beneficij. vt in li. feudo
rũ. In qbus causis feudũ amitti' circa si. qd̕ tñ nõ puto ve-
rũ ꝙ h̃ nõ cõprehẽdat administrãtões q̃ nõ sũt beneficia.
vt dico in sequẽti ṽrio. ¶ Op. ad idẽ: q2 hec cle. exorbitat
a iure cõi. ergo ad cõseqnẽtia3 nõ est trahẽda. de reg. iur. q̃
a iure li. vi. gen. ꝙ nõ exorbitat: imo ius cõe ponit. Itẽ non
pprie d' trahi ad ꝯsiam: sed statutũ in vno cẽse' statutũ in
alio ob rõnis idẽptitatẽ. Pro hoc qd̕ dixi de rescrip. abba
tes. q. iiij. ⁊ qd̕ no. de reg. iur. l. q̃ pp. Itẽ q2 mẽs ꝯditoris ẽ
eadẽ in istis. s. hospitalibus: ⁊ leprosarijs q̃ verbis est p̃ferẽ
da ẽt in odiosis. C. de libe. prete. l. i. ff. de excu. tu. l. scire. § ali
ud. de ver. sig. intelligẽtia. Et qd̕ ibi no. Bertrãdus. ⁊ Jo.
de lig. tenẽt ꝯrĩũ: q2 hospitalia nõ cõferunt' in titulũ: ⁊ taliũ
administratores cõparant' tutoribus. i. de reli. do. q2 ꝯtigit.
nõ ergo cõstituũt procuratores: sed actores cum auctoritate
epi. C. de pcu. l. neq3 tutores. vñ nõ est verisimile epm con
sentire nisi ꝯstitutus sit idoneus: sed p̃latus libere cõstituit
procuratorẽ. eo. ti. penũo. Et sepe cõstituit cõiunctos sibi ẽt
nõ idoneos: vñ subest rõ vt facilius extinguat' offm̃ institori
obitu prelati. q̃3 in casu precedẽti: q̃ rõ nõ multũ vrget. Nã
rõ huius cle. aliunde fundat'. vt dixi. s̃. q. iij: tñ dictũ puto ve
rũ. Nã cũ hic p̃cise loquatur de procuratore ꝯstituto p eccle
sia vl' bñficio: ⁊ pprie loquẽdo hospitalia nõ sint bñficia. di
cta cle. q2 ꝯtingit: sequi' ꝙ in eis nõ pcedũt hec cle. tñ rõ eius
bene pcedit: vt nõ preiudicet' ei ad quẽ tpe vacatõis fit de-
uolutio administratõis: ⁊ s3 h̃ pt de eq̃tate saluari. qd̕ dicit
gen. Si aũt poneremus ꝙ essent hospitalia q̃ cõferent' i be
neficiũ: ⁊ tũc pprie pcedit hec cle. ¶ Decimoquarto q̃ro
in eo ꝙ dicit procuratorẽ reuocari p mortẽ substituẽtis: an h̃
intelligat' de morte: nõ solũ nãli: s3 ẽt ꝙ ex sola ciuili. gen. di
cit ꝙ sic. Et sic si p depositionẽ cessionẽ vl' trãslationẽ vacat
eccl'a reuocat' procurator. Nã p h̃ dicitur prelatus mortuus
quo ad bñficiũ. vij. q. i. §. ecce. ad h̃ de dolo ṽitatis. de sup.
neg. p̃la. si epus li. vi. de pe. c. ij. eo. li. Et sic hoc casu mors ci
uilis eq̃parat' nãli. ¶ Op. ad hoc. de. c. susceptũ. de rescri.
li. vi. So. ibi de impetratõibus que sũt odiose. de p̃bẽ. quã-
uis. i. eo. li. vel ſm gen. regulariter nõ equipant'. ff. de ṽb. ob
lig. l. ex ea pte. §. insulã. no. xvi. q. i. placuit. ⁊ i. d. c. susceptũ:
sed hic eq̃parant': q2 ẽ i iure expssũ. dic. s. p idẽptitatẽ rõnis
arg. iuriũ p̃allegatoꝝ: ⁊ p hoc ar. ff. de bo. pos ꝯtra. l. i. § si.
p mortuo. n. habet'. ff. p socio. l. actõe. § publicatõe. ¶ De
cimoqnto q̃ro si procurator ꝯstitutus a p̃lato aliũ substituit
⁊ re integra mori'. nũqd expirat mãdatũ: dicit pau. ꝙ sic si
suo noĩe ⁊ vt dñs litis hoc fecit. e. ti. c. i. li. vi. S3 si p̃latus al
terius procurator aliũ substituit ⁊ re nõ itegra mori' p h̃ nõ
expirat mãdatũ. In quo vl' pau. nõ hñ posse intelligi vel li-
ber est corruptus. Ego aũt i hoc ꝯsultus dixi ꝙ si procurator
fuit datus cũ ptãte substituẽdi si substituit: ⁊ mori' ẽt re ite
gra poterit substitutus ꝯseq: q2 potius d' a dño ꝯstitutus:
ad hoc qd̕ nõ. s̃. cle. xxi. in gl. si. q̃ tñ nõ pñt in ꝯrĩu3 induci.
Sed faciũt p potius ex quo p̃supponimus capacitatẽ ⁊ ha
bilitatẽ substituẽtis: p hoc ẽt qd̕ no. Jo. an. e. ti. i. q. li. vi. ⁊
bar. ff. de cura. bo. dã. l. ij. si aũt procurator substituit iure pprio
vt q2 factus ẽ dominus litis: tũc pcedit quod dicit pau. ꝙ
p eius obitũ re integra expirat substitutio: ratio d' se patet.

¶ Decimosexto quero: qr h loquitur de morte prelati. & .h.q.xiiij. dixi hoc intelligi etiaz de morte ciuili. ¶ Quid si platus excōicatur[a]. dicit gl. vlti. q non per hoc reuocat p̄curator: sed suspēdit eius officiū. Idē pau. ¶ Op. ad hoc: qr exceptio excōicatiōis q̄ obstat cedēti nō obstat cessionario vt nō. de iurepa. c. i. li. vi. So. aliud in cessionario q̄ n̄ agit noie ppi. ¶ Decimoseptimo quero de eo quod dicit in gl. vlti. ibi. & facit etiam sol. vt in ea. & ibi v̄. qd si p̄latus. vbi tenet q̄ sic. ne claudicet iudiciū. ad hoc. ff. de arb. l. diem. §. i. & . l. si interpellatur. § si.

a ¶ Quid si p̄latus excōicat. Add. c. i. de of. vi. lib. vi.

¶ De in integrum restitutione. Rubrica.

Ecclesia.

Habz q̄tuor dicta. Scdm ibi. & cū. Tertiū ibi. ēt. Quartū. ibi. sed nō fiet. vt Primo ponit vnū dictū ex quo determinat ecclesiam debere restitui aduersus lapsū tpis. Scdo aliud quo tēpore finiat cā restitutionis. Tertio extendit sm dictū. Quarto limitat dictū primum & partes nō mutantur. ¶ No. de dictōe aduersus[b] q̄ ponit h p̄ ɔ̄. de quo h in glo. iij. & idē pau. ¶ Secūdo no. q̄ ad hoc vt audiat ecclesia petens se restitui sufficit q̄ affirmet se lesam: vt hic in v̄bo affirmat: & gl. in hoc v̄bo. sed tñ in effectu nō restituit nisi p̄bet lesionē: vt h in verbo probabit. & de hoc in glo. fi. Et idē Pau. & gen. & ratio sm eum: qr cuz p̄ponitur de lesione: ēt si vellet ecclesia statī p̄bare nō audiret: cuz regulariter nō sit locus p̄bationi aū litē ɔtest. vt lit. nō ɔte. p tot. de hoc ēt dic vt. j. q. xx. ¶ Tertio no. q̄ ecclia lesa restituit in integrū: & est hec restitutio in p̄stinū statū restauratio. C. de repu. q̄ fi. in iudi. l. i. ff. d mino. l. q̄ si. § restitutio. ¶ Quarto no. q̄ ecclesia lesa[c] potest petere se restitui: & videt velle lra q̄ possit ēt nō peteret qr nō dicit q̄ hoc debeat petere: qd intelligit Lau. vt possibilitas hec nō sit apud iudicē a quo petit: qr potius est necessatiua q̄ voluntarius: sed respicit p̄latū q̄ petere dz si vult tamē peccat mortaliter omittēdo in p̄iudiciū ecclesie: ar. de of. archi. ea q̄. de offi. custo. c. i. vbi de hoc. ¶ Quinto nō. ibi. peti q̄ restō nō dz cōcedi nisi petat. nō enim officio iudicis subuenit. cū loco actōis imploret offīm iudicis in restitutōe. ff de mi. l. si minor. §. fi. de of. iudi. c. ij. nec iudex supplet in facto. ff de dam. infec. l. iiij. §. hoc aūt iudicium: & qd ibi nō. de postu. hon. c. i. ¶ Sexto nō. q̄ causa restitutōis[d] dz finiri itra quadriēniū: & hoc dicit gl. in v̄bo finiri. q̄ offīm iudicis hoc casu nō p̄petuat per litis ɔtestationē. Idē dicit Lau. esse in cā appellatōis q̄ debet terminari infra annū. vt ex cā biennū & nō vltra p̄tendi. ij. q. vi. ei q. C. de tēpo. appel. l. vlt. § vlt. & l. nemo. de appel. ex rōne. & dic vt ibi. q̄ ēt cā restōnis dēt terminari infra quadriennū. p̄bat ēt. ff. de mino. l. papinianus exuli. C. de resti. in inte. l. petēde. & l. vlti. & nō. co. ti. c. i. Sed olim intra annū: qd dic vt in gl. in verbo quadriēniū: & p̄ hoc sm paul. co. ti. c. i. li. vi. & de hoc in spe. de in inte. resti. § infra qd tēpus. v̄. in resti. aūt. Et sic qd dicit de anno vtili. isti. de acti. § rursus. cotigit hoc casu. s. in cā restōnis: in alijs aūt in qbus ɔcedit facultas petēdi infra annū vtilē remanet ius antiquū saluū: vt no. gl. de resti. in integ. l. fin. ¶ Septimo nō. q̄ restitutio aduersus lapsū tēporis datur solū ad tantū tps quātū fuit tps lesionis. Et dicit gen. & mā restitutōis duplex tps fore ɔsiderādū. s. tps infra qd dz peti. & illud est quadriēniū. & tps ad qd datur restitutio: & illud est tm̄ quātū fuit tps lesionis. vt h. & ff ex q. cau. ma. l. fz etsi. § quotiēs. & § sed cū ferie. & . l. necnō. § si qs sepius. ¶ Op. q̄ ecclesia nō possit petere se restitui: aut .n. vacat: & tunc nō dz agi lis: sed dz expectari successor. ne se. va. c. fi. aut nō vacat: & tūc nō ecclesia: sed prelatus debet hoc petere. de rescrip. edoceri. So. expone q̄ dicit ab ecclesia. i. plato ecclie fz pau. & gēz. qr platus ē in ecclesia & ecō uerso. vij. q. i. scire. Vn̄ ēt simplr agēs dicit agē noie ecclie cū qcqd acqrat ecclie acqrat. Si ē platus regularis q̄ ēt nomine p̄prio agere nō posset: secus in plato seculari: vt nō. d resc. edoceri. ¶ Scdo op. q̄ nō sit opus vt ecclia petat se restitui aduersū lapsū tpis. nā ecclia fūgit iure minoris. x. eo. c. i. & c. auditis. C. ex qbus cau. ma. l. respublica. & d iure reipublice. l. rēpublicā. li. xi. Sz ɔ̄ miorē n̄ currit p̄scriptio. C. i qbus cau. i ite. resti. nō ē necessa. l. sancimus. so. i h differt ecclia a minore: qd dic vt i gl. in v̄. a tpe. & i v̄. q̄driēnio. Et rō diuersitatis fz gen. qr cū eccl a nō moriat. xij. q. ij. liberti. & oi tpe cēseat iure minoris: nō currit p̄scriptio ɔ̄ ipaz alias ɔ̄ ecclīaz nūq̄ posset p̄scribi: & sic dn̄ia eēnt i icerto. ɔ̄ id. ff de vsuca. l. iij. & possidētib[9] cū bona fide & ēt cū titulo iura ecclie nil p̄dessent. ɔ̄ id. C. d rei vē. l. certū. & . l. domū. d p̄scri. de q̄rta. & c. si diligēti. & p h aperiet via negligētie platoz: qd ē euitādū. ff q̄ i frau. cre. l. pupillus. i minore āt q̄ futurus ē maior cessat h rō. nō dū ē mior ēt ɔ̄ cū nō p̄scribit: qr melius ē añ tps occurrere q̄ post lesionē remediū q̄rere. l. sancimus. p̄allc. ¶ Tertio op. q̄ imo ēt ɔ̄ minorē currat p̄scriptio. e. ti. cōstitutus. so. gen. q̄ cōtra minorē nō currit p̄scriptio legalis: fz ɔsuetudinaria sic: qd no. Inn. in. d. c. cōstitutus rō: qr i tali ɔsuetudine affuit ɔsensus populi. ff. d legi. l. de qbus: i quo ēt sūt minores quos factū populi ligat. vt no. Inn. de sen. excō. grauē. p h qd no. de simo. dilectus. nō sic aūt ē i lege q̄ arctat ēt inuitos. C. d legi. l. leges. Alij dīt q̄ nec ɔsuetudinaria currit ɔ̄ minorē & h equius: fz p̄mū verius. vt dixi i. d. c. ɔstitutus. quo āt cōpet ecclia reipublice: dic vt no. i spe. de i ite. resti. § sigo aūt. v̄. platus aūt: & dic vt dixi. e. ti. c. i. ¶ Quarto op. q̄ si sit opus itra quadriēniū restōnez terminari. cū possit ɔtingere tps h p̄lōgari p iudicē vel aduersariū & sine facto suo tolleret ius ecclesie contra regulā sine culpa. li. vi. So. vt in gl. in v̄bo finiri. v̄. si tamē. vsq̄ ad v̄. sed qd si. ex q̄ hēs q̄ tūc nō currit tps. idē Lau. & pau. & p̄ hoc in auc. vt spōsa. largi. § ad hec. ¶ Quinto op. q̄ ecclesia debeat ipso iure seruari illesa: qr delictū plati negligētie sibi non debet iputari. regula delictū lib. vi. dicit gen. q̄ illud intelligit de delicto in faciēdo. q̄ cū sit latēs vitiū animi nō pt de facili p alios de ecclesia resisti nec subueniri: ar gu. in auc. de nup. § mitiores. col. iiij. sed negligētia cū extrinsecus se offerat pōt per superiorē potissime ad instantiā illoz de ecclia releuari: ar. d cēsi. in. c. romana. § notoria. lib. vi. xxix. di. petrus. C. de tēpo. ap. l. vlti. § fi. in auc. in medi. li. § sup hoc. col. viij. de h de p̄scri. c. fi. i dicta regula delictū. ¶ Sexto op. q̄ p quadriēniū cā restitutiōis indistincte durare nō possit cū quādoq̄z fiat restitutio aduersus tēpus minus quadriēnio vt aduersus decendiuz ad appellandū: vel tps simile quo casu tēpus petēde restitutiōis nō debet excedere tempus ad quod fit restitutio p iura que allegat glo. magna in ver. restat: vsq̄ ad ver. ad rōnem. quoruz iurium mentē refero. j c. ɔ̄rio. ¶ Ad idē inducit ratio in ea. glo. v̄. ad rōnem. solu. in hoc fuerūt opi. varie quas refert eadē gl. in prin. & Pau. qui satis patent in gl. & similiter patet quo leges que inducebant pro opi. p̄ma posita in glo. pro maiori pte: solū p̄bant de tempore ad qd fit restitutio q̄ nō dz excedere tempus lesionis. Et quo ad hoc idē dicitur h in tex. sed. l. si debitrix. § fi. & . l. ait pretor. § si conditionalis. & . l. cum post. alle. i glo. videt loqui de tempore intra qd dz agi. tamē vt dicit glo. l. cū post. nō loquitur de resti. sed ibi solū dicitur q̄ actio temporalis competens contra filiuz filio defūcto cōpetit ɔ̄ patrez vsq̄ ad tempus qd restabat & nō vltra vt si erat actio q̄ durabat semestre: & qñ filius obijt lapsum erat semestre a tpe competētis actionis solū intra tremestre poterit pater de peculio ɔueniri. ad. l. si debitrix. § fi. dic q̄ non proprie facit: & responde. vt in glo. sed ad § si conditionalis. qr glo. dicit respondendum eodem modo vt ad dictam. l. si debitrix. vt videas quomodo facit ibi dicitur q̄ cum aliquid est factum in fraudez creditorum: licet a lege sit datus annus ad petendum talia reuocari: tñ si actio erat tēporalis creditori ad petendā reuocationem non annus: sed solum tantuz tempus dabit quantū superat ad agendū: & finge q̄ actio durabat semestri & factū fuit in fraudez: & cepit cōpetere actio ad reuocādū post lapsū trimestre poterit creditor solū itra trimestre petē reuocari. Sed ibi nō loquit de restōne: sed de rescisione q̄ fit remedio illius

b ¶ De dictione aduersus. ad de i. al. in. c. si per spoliatiōe. de ordi. cog.

c ¶ Ecclesia lesa. Adde spe. ti. de resti. i ite. in § ij. v̄. Ulti. de eo. i. c. auditis. d rest. in ite. ho sti. eo. ti. i suma in. § qui in v̄. item dicitur.

d ¶ Qd cā restitutōis. Add q̄ ista gl. ē sing. fz abb. h. ad limitatōez. c. cū iter vos. d re iu di. gl. & doc. i. c. cū ex litis. de resti. in inte. gl. in c. i. eo. ti. li. vi.

dio illius tituli q̄ in frau. cre. in qua sufficit q̄ intra annū sci-
pit creditor agē ad revocatōez: nec oꝫ q̄ finiat īfra annū ꝑ-
terꝗ̄ in casu ꝑdicti. §. si ꝯditionalis. in quo oꝫ incipe ut nūc
dixi. Et est rō q: si bēretur tp̄s quo agi poterat actiōe ꝑnci
pali nō posset creditor dicere aliqd factū eē in eius fraudē
nec sua itereſſet. ex quo sua actio iā foret extincta: ⁊ sic eodē
mō est in. l. debitrix. §. fi. non aūt aliqd urgent iste leges ad
casuꝫ nostrū in quo loquitur de restōne in integrū que petit
officio iudicis: ⁊ finiri oꝫ intra quadriēniuꝫ. ad rōnem de q̄
in glo. in v̄. ad rōnem: dic ut in gl. Et idē Pau. vel dic alio
mō q̄ illa rō non ꝓcedit. nā per dispositionē huius cle. non
tollitur qn ꝯtra illum qui est tpe petendi restōnez aduersus
lapsum tp̄is possit iterum vsucapi. vn̄ possemus dicere q̄ si
ꝯtra aliquē vsucapiebatur q̄ fuit absens cā reipublice post
annū quo incipit vsucapio. ⁊ eo absente fuit cōpleta si rever
titur: lꝫ possit petere intra quadrienniuꝫ se restitui aduersus
tp̄s quo absuit: tn̄ si steterit triennio q̄ nō petijt restitui: licet
quarto anno possit petere se restitui aduersus p̄mā vsuca-
pionē: tn̄ possidens p̄t se iuvare ex nova vsucapione inchoa
ta ⁊ cōpleta eo triēnio quo reversus fuit presens. ex p̄dic-
tis concludit per hāc cle. q̄ tp̄s intra qd̄ oꝫ peti ⁊ finiri cā
restitutionis in integrū est q̄driēniuꝫ. Et ex h̄ infert q̄ tp̄s
negligentie nō corrodit tp̄s diligētie sicut voluit scda opi.
posita in glo. quā etiam vr̄ sentire Gen. dicens. q̄ id qd̄ hic
dr̄ concedendā esse restōnem ad tp̄s lesionis oꝫ intelligi cū
superest tp̄s ad qd̄ fuit restitutio alias secus: puta si in locū
tp̄is absentie subrogato tpe negligētie repertat p̄scriptio
cōpleta. ff. ex qui. cau. ma. l. ab hostibus. §. sed qd̄ simplr̄. Sūe
.n. frustra quereret de pte tp̄is quadriēnij cū nō sit dare tp̄s
ad qd̄ fit restitutio: ⁊ q: multe leges ad hoc videnī facere
⁊ multi doctores hoc tenuerūt: posset dici q̄ q̄nqꝫ q̄rimus
de tpe intra qd̄ cā restitutionis debeat finiri: ⁊ tale est uni-
forme. s. quadrienniuꝫ ut hic. q̄nqꝫ q̄rimus de tpe intra qd̄
cā restitutionis oꝫ inchoari: ⁊ aut leditur quis ex ꝯtu vel
quasi vel ex sñia vel iudicio: ⁊ adhuc istud est uniforme. s. q̄
driennīū: ut h̄. aut leditur ex cursu tp̄is: ⁊ tūc si tp̄s lesionis
est magis quadriēnio ut hic adhuc idē. Si aūt est minus q̄-
driēnio: tunc oꝫ p̄poni intra tantū tp̄s quātuꝫ ē tp̄s lesio-
nis ⁊ nō ultra. adeo q̄ si ultra deferaī non audietur: qd̄ nō.
glo. ut. l. divus. ff. eo. tit. ⁊ in. l. fi. C. eo. tit. ibi hoc tenēt bar.
⁊ Bal. ⁊ sm̄ h̄ opi. ij. posita hic in glo. poterit saluari ut sit
opus si qs lesus in vna die: q̄ īra vnā diē a tpe quo pōt pe-
tat se restitui: sed sufficit cā restōnis intra triennīū terminet.
nec ꝯtrium dr̄: nihil enīꝫ dicit hec pte ꝓponendi: sed solū de
tpe finiendi cām restōnis: ut ꝓbat verbū finiri: verꝫ est tn̄ q̄
de iure necessario nō ꝓbatur q̄ opus sit cām restōnis ꝓpo-
ni intra tantū tp̄s quātū fuit tp̄s ipedimenti: vn̄ cōiter intel
ligit hec cle. qd̄ sufficiat ꝓponere infra tantū tp̄s: ut infra q̄
driennīū possit terminari: in eo aūt q̄ tangit in gl. ad fi. de iu
dicio rescindēte ⁊ rescissorio qd̄ de obseruātia simul inten
taī. Idē Pau. ⁊ q̄ ut dixi. eo. tit. tn̄ ex his. ℭ Quero in eo
qd̄ dicit ab ecclesia posse peti restōnem: ⁊ .s. in. l. ꝯrio expo-
sui. i. ꝑlato ecclesie: an hoc pōt sine spāli mādato: gl. ij. dicē q̄
sic. ⁊ idem Pau. ℭ Scdo q̄ro qd si prelatus [a] est excōica
tus: dicit Lau. q̄ nō audiret petēs restōnem. cū videaī potī
us agere q̄ꝫ defendere: arg. de excep. cū inter. ⁊ .c. significa
uerunt ⁊ hoc cū ꝑncipaliter petit restitutio. Sed qd si inci
denter: dic ut in seq. q. ℭ Tertio q̄ro circa dicta in ꝓxima
q. si restitutio petit incidenter an ꝑlatus excōicatus petere
poterit: ut pone excōicatus appellauit: ⁊ ipetrauit ihibitio
nem fieri iudici a quo nec ꝓcedere deinde spoliaī ab aduer
sario: vr̄ q̄ possit petere se restitui cū potuerit appellare: ⁊
hec restitutio veniat in vim accessorij per viā revocationis:
ꝓ hoc qd̄ nō. glo. xxiij. di. c. i. Et hoc plꝫ Bertrā. ⁊ Jo. de
lig. ꝑsupponendo q̄ appellās fuit reus: dic de hoc nō curā-
dum: cū ēt originarius actor audiaī appellans: de excep. si-
gnificauerūt. Iterꝫ vr̄ ꝓcedere hec opi. q: audiī excōicatus
appellans ad ꝓsequendū q̄ sunt pertinētia ad appellatiōeꝫ
solū quatenus ꝯtingunt articulos appellatōis. Ubi si appel
lat ab interlocutoria finito articulo appellationis hn̄ audiī

super ꝑncipali si peteret restōnem in integrū ēt incidenter:
ut ꝯtra lapsum dilationis peremptorie nō audieī: ad hoc d̄
excep. cū inter ⁊ qd̄ ibi nō. ℭ Quarto q̄ro an procurator [b]
ꝯstitutus a ꝑlato possit petere restōnez noīe eccle. dic Gē.
q̄ aut petit ꝑncipaliter: ⁊ requirit q̄ habeat speciale māda
tum. ff. de mino. l. illud. §. si tutor. ⁊ .c. corā. Aut incidenter ⁊
audiī ēt sine spāli mādato: q: cū sit datus ad cām ꝑncipalez
censetur datus ad oīa sine qbus cā nō pōt expediri. ff. de ꝓ-
cu. l. ad rē ⁊ . l. ad legatū: qd̄ tꝫ glo. eo. ti. suscitata: qd̄ dic ⁊
Gen. verꝫ si ante sñiam vel post eā appellatione suspensa: vl̄
si saltē adhuc pōt appellari: secus si appellari non pōt. d. c.
corā: q: tunc sup principali mādatū ꝓcuratoris est finituꝫ:
multo ergo fortius sup incidenti vel accessorio. ℭ Quinto
quero corā quo oꝫ peti restō: dic Pau. q̄ corā iudice eius
cōtra quē petit. C. ubi ⁊ aduer. quos in integ. resti. postu. l.
ij. ℭ Sexto quero si lapsu tp̄is nō ledit ecclesia: sed solum
ꝑsone ecclesie: ut q: lapsum est tp̄s quo prelatus habuit ꝓ-
uidere vel canonici debuerūt eligere: dicit glo. ij. q̄ tūc non
ꝯceditur restō. Idē Pau. ⁊ Gen. qui dicit q̄ hoc casu no-
mine ecclesie restitutio peti nō posset. per id qd̄ nō. spe. e. ti.
§. ij. v̄. ut aūt. ⁊ dicit Pau. q̄ forte aliō in ꝑlato q̄ꝫ in cano
nicis: q: si ad aliū spectat collatio vel electio per eius negli
gentiā posset ledi ecclesia eius noīe: hoc fiebat: ut q: potuis
set ꝑscribere: que nō prescripsit ut finge q̄ noīe eccle colla
tuꝫ fuerat beneficiū ⁊ inceperat ecclesia p̄scribere ius cō-
ferēdi: sed ꝑlatus neglīgit interrūpere ꝑscriptio q̄ fuissꝫ cō-
tinuata si nō neglexisset: ergo ecclesie cōpetet restō: q̄ puto
verꝫ. Et pro hac dr̄ia inter ꝑlatuꝫ ⁊ canonicos est. de testa.
requisisti. ⁊ qd̄ nō. eo. ti. qd̄ sicut: vnde qd̄ dicit glo. de ꝑla-
tione intellige verꝫ qn̄ hꝫ ꝯferre rōne ꝑsone nō aūt ecclesie.
ℭ Septimo q̄ro in eo qd̄ dicit de restōne aduersus lapsuꝫ
tp̄is: de exēplis. so. ut in gl. in verbo lapsum: vel sm̄ Lau. exē
plifica in anno ad ꝑstandū: vel ad interrūpēdā prescriptio
nē: vel ad denunciandū aduersario receptionē restit̄ū. Et di
cit Pau. hoc ꝓcedere siue agit de dāno vitando siue lucro
captādo: ⁊ sic gn̄aliter aduersus lapsum tp̄is: in quo nō fe-
cit ecclesia id qd̄ fieri expediebat ꝯcedaī restō: ꝓ hoc eo. ti.
c. ij. ⁊ .c. corā Gen. ēt intelligit siue hoc tp̄s sit ab hoīe siue
a lege statutū: q: h̄ indistincte loquitur: ⁊ in utroqꝫ eadē ē rō
⁊ de termino hoīs in. d. c. corā: de termino iuris eo. ti. audi
tis. ℭ Octavo q̄ro circa hoc qd de biēnio ad ꝓsequendā
appellationē. An ecclesia nō ꝓsequēs [c] iuste impedita indi-
get restōne vel ipso iure seruetur illesa. Gl. eo. in v̄. lapsum
remittit ad nō. de ap. ex rōne: ⁊ ibi cōiter teneī opus esse re
stitutiōe. ℭ Nono q̄ro an ꝯ ꝑscriptionē [d] .xl. an. possit ec-
clesia petere se restitui: gl. eo. sentit qd̄ nō: qd̄ tꝫ Joā. an. eo.
titu. auditis. ℭ Op. ad hoc de hac cle. So. hec gl. qd̄ loq-
tur h̄ de restōne aduersus lapsu: tp̄is: ꝯ qd̄ competit restitu
tio: vult dicere q̄ ista cle. nō ꝓbat qd̄ aduersus quēlibet lap
sum tp̄is: ꝯcedatur restō: sꝫ solū determinat intra q̄ tp̄s de-
beat ecclesia posse petere se restitui aduersus lapsum tp̄is:
⁊ debet intelligi qn̄ nō reperitur ꝓhibitū. Pau. h̄ late pro
sequitur ea q̄ no. eo. ti. auditis: ⁊ primo vr̄ q̄ gl. sit v̄a: q: si cō
peteret restō iura loquētia. d̄ ꝑscrip. eēnt sine effectu. Hos.
eo. titu. c. i. dicit q̄ nō inuenit ecclesiā restitui ꝯ vsucapionez
vel prescriptionē: lꝫ aliq̄ tp̄a de ꝑdictis. aliqn̄ subducanī:
per hoc qd̄ nō. Spe. eo. titu. §. si qs autē. ver. hoc autē no-
tandū: ubi refert cle. ꝓnunciasse ecclesiā non posse post biē
nium opponere exceptionē nō nume. pe. cōtra creditores.
In contrariū q: contra prescriptionē restituitur minor qn̄
prescriptio ꝯtra eum currit: ergo ⁊ ecclesia q̄ cōparaī mino
ri. C. si aduer. vsucapi. l. vna: ⁊ hoc tenet Hosti. de transac.
contingit: ⁊ in sum. eo. titu. §. quādo: ver. nec obijcitur. ad h̄.
§. in qbus v̄. in prescriptionibus: ⁊ plenius de ꝑscrip. sup
Rubrica. de prescrip. re. immobili. §. que exigātur: ver. res
etiam dominica: quod dicit Pau. verius maxime ꝑ istam
litterā que generaliter loquitur: nam ⁊ maior impeditus re
stituiī ad tempus impedimenti. ff. ex q. cau. ma. l. sꝫ ⁊ si per
pretorem: versi. quotiēs. ⁊ . l. succurritur: ⁊ . l. in eadem cā.
Item ecclesia restituitur aduersus lapsuꝫ decēdij ad appel-

a ℭ Qualiter sꝑ latos. adde tex. ⁊ Jo. an. in. c. fi. de foz. cōpe. Jo. an. in. c. significauerunt de excep.

b ℭ An ꝓcurator. adde Inn. in. c. ij. de arbi. ⁊ abb. c. suscitata. d̄ resti. i. ite.

c ℭ An ecclesia nō ꝓsequēs. ad de Rotā deci. lxxxvij. incipi. lectiones sufficiē ⁊ Rote decis. xliij. incipi. l. c. cuꝫ si petat. etc. de hui. l. d. c. cū ex litis. de resti. in inte. ⁊ abb. i. c. suscitata. eo. ti.

d ℭ An ꝯ prescriptionē. add abb. in. c. ꝯstitutus. liii. eccl. d̄ resti. in integ. gl. ⁊ doct. in. c. auditis. de resti. in integ. doc. in. c. i. ⁊ in. c. fi. de ꝑscrip. gl. in anc. de accidea C. de sa. san. ec.

landū: vt tꝫ glos. in vbo lapsuꝫ: vel aduersus aliud tps circa statum iudicioꝝ: ergo eodē modo: ⁊ ꝯtra pscriptionē currentē ꝯ bona cū iura velint ēt per pnias pscriptiones piudicari ecclesys eo. tit. c. corā. Et maior sit lesio ecclesie in perditione rei q̄ȝ in lapsu dilationis: vł in alys pscriptionibus iudicialibus. Itē si transfert dn̄ium rei per traditionē factam in ꝯtu licite celebrato sicut per pscriptionē. C. de pac. l. traditionibus. Sed ꝯ tale tractatū restituitur ecclesia eo. titu. c. i. ergo ⁊ ꝯ prescriptionē. Et in hoc qđ dicit Paul. dn̄iuȝ trāsferri p pscriptionē: dic vt dixi de prescrip. ad aures. Itē sm Pau. sicut cū snia transiuit in rem iudicatā rescinditur per restōnem eo. tit. c. i. ita ergo ⁊ pscripti. Refert tn̄ quosdaȝ dicere hanc cle. non loq de pscriptione. xl. an. de alio tēpore aduersus: cuius lapsum ꝯceditur restitutio: qđ tꝫ glo. vt. s. eo. q. dixi. Et tunc vr̄ ꝙ ꝯ prescriptionē. l. an. nō ꝯcedatur restitutio cū hoc nō sit iure expressuȝ. Ad quod dicit Pau. ꝙ satis est expressuȝ in verbis gnālibus: vult dicere ꝙ exprimit h in eo ꝙ gnāliter dr̄ aduersus lapsuȝ tpis concedi restōnem. ad hoc. de ma. ⁊ obe. solite. qđ puto verius. ⁊ tenui in. d. c. auditis: qđ ēt tenet gl. in auc. de eccle. tit. §. ꝓ tpalibus. col. ix. ⁊ Hen. ⁊ Stepha. h: pro hoc qꝛ sufficit ꝙ nō inuenitur ꝓhibitū. Itē satis probat hic: ⁊ nunc dixi sm Jo. an. in apostillis: possit r̄nderi ꝙ hec cle. solū probat dari restōnem aduersus lapsuȝ tpis. Sed per h non infert ꝙ aduersus pscriptionē per quā restōneȝ non soluȝ sit restitutio aduersus lapsuȝ tpis: sed ēt restitueretur reꝰ prescripta. Ad qđ dici pōt ꝙ hec restitutio rei venit in viȝ ꝯsequētie. Quidaȝ tn̄ volentes defendere glo. dicūt ꝙ aut simul intentat ecclesia iudiciū rescindende: ⁊ rescissoriū: ⁊ ꝓcedit glo. vt non admittaf hec petitio: aut sepatatiȝ admittit ecclesia petens se restitui aduersus lapsum tpis. Et ex hoc pscriptionem rescindi: ⁊ ea rescissa poterit agere pristina actōe sicut prescriptio alio nō esset interrupta: pro hoc qđ nō. Inno. de prescrip. illud: ⁊ eo. titu. tū ex līis qđ nō procedit quātū per hoc velint saluari glo. qꝛ sm eos verū est dicere ꝯ prescriptionē cōpetere restōnem: in eo autē ꝙ distinguūt an simul intentetur rescindens: ⁊ rescissoriū an separatim nō vr̄ in hoc inducenda diuersitas in effectu: nā ⁊ obseruantia simul intentatur vt dixi in. vi. ꝯtrario in fi. ⁊ dic idistincte verius esse ꝙ ꝯtra prescriptionem restituitur ecclesia. An cōtrariū cum vr̄ ꝙ sm hoc frustra erunt iura. de prescrip. ꝯtra ecclesiaȝ loquentia. dic ꝙ immo non frustra: qꝛ nisi ecclesia cōpleta prescriptione infra quadriēniū petat se restitui amplius nō audietur. eo. titu. c. i. lib. vi. ¶ Decimo q̄ro an aduersus lapsum instantie q̄ de iure ciuili nō finiť triēnio possit ecclesia petere se restitui. dicit Hen. ꝙ nō tn̄ in subsidiū. r. q̄n aliunde nō pōt ecclesie succurri ad instar minoris cui cū pōt succurri agendo de suo iteresse ꝯtra eū qui neglexit agere pro ipso restitutio nō concediť: alias sic. C. de iudi. l. ꝓperandū. in fi. ⁊ qđ nō. eo. titu. bn̄ficio: vbi Host. videtur tenere ꝯtrium: sed pmuȝ sequi vr̄ in sūma eo. §. aduersus[a] ⁊ verius. ¶ Undecimo q̄ro an aduersus[b] cōfessionem restituatur ecclesia. dicit Inn. eo. ti. auditis ꝙ non nisi probato errore: ꝙ tenet Specu. eod. titu. §. i. ver. sed nunqd eccl̄ia. ⁊ Matth. h vt dixi in. d. c. auditis. ¶ Duodecimo q̄ro an aduersus vsucapionē restituatur ecclesia. h questio psupponit aliā an vsucapio currat ꝯtra ecclesiā in qua tenet Pau. ꝙ sic quod tenet. eo. titu. c. i. quo presupposito. dic ꝙ poterit ecclesia petere se restitui probata lesione. qđ etiā tꝫ paul. ¶ Decimotertio q̄ro an ꝯtra exceptionē annualē que currit nō presentanti rescriptū possit ecclesia petere se restitui. Pau. qđ sic. si per negligentiā omisit secus si dolo: quod tꝫ Inno. alias Uin. eo. tit. tū ex litteris: ꝓ hoc qꝛ aduersus delictum nō datur restitutio. C. si aduer. deli. l. i. ⁊ hoc q̄n tota eccl̄ia deliquit. C. d sacrosan. eccle. l. iubemus. xvi. q. vi. si epm̄. nō. de ordi. cog. c. ij. in glo. iij. ¶ Decimoquarto q̄ro an aduersus peremptoriū datū ad opponendū crimina vel defectus restituatur ecclesia. dicit Spec. eo. titu. §. si qo autē ver. sed pone ecclesia. obtentū ꝙ nō. qđ tenet Cōp. de elec. ꝙ sicut. ⁊ Paul. ⁊ Matth. h: qꝛ in actionibus penalibus nō est proditū auxiliuȝ restitutionis. ff. de mino. l. auxilium. ¶ Decimoquinto quero an restituaf ecclesia[c] aduersus lapsum termini ad ꝓponendum dilatorias. glo. in vbo lesam. tangit ⁊ nō soluit. Lau. refert id qđ nō. Inn. eo. titu. coraȝ. vbi dicit ꝙ nō nisi iudici videatur hoc equū ex circumstantys. qđ tꝫ Pau. Hen. ⁊ Matth. ꝙ dixi in. d. c. corā. ¶ Decimosexto q̄ro an publicatis attestationibus[d] restituaf ecclesia ad producēdos testes. Pau. refert id qđ nō. Inno. eo. tit. auditis: vbi ꝯcludit. ꝙ nō nisi iudex pmissa cognitione videat ecclesiā lesam suis vel plati facilitate: dꝫ autē iudex eē cautus vt nō ꝯcedat restōneȝ vbi subest psumptio subornationis qđ pōderabit ex qualite personaꝝ. arg. de ꝓcu. in nostra. qđ tꝫ Spe. de resti. in integ. §. viii. ver. qd si cā. Et h q̄n aliquos testes ꝓduxit ecclesia qui nō bene ꝓbarunt: ⁊ de hoc ēt in seq. q. ¶ Decimoseptimo quero circa dicta in proxima. q. quid si oēs testes ecclesie repellunť pp excōicationem vel aliud graue. dicit Inn. in. d. c. auditis. ⁊ Paul. h ꝙ restituef ecclesia ad ꝓbandū per alios vel per eosdem cessante impedimēto: dūmō producens nō inueniaf in culpa. tn̄ Host. ibi dicit culpā vel negligentiā producentis nō nocere eccl̄ie. arg. d. c. si epm̄. xvi. q. vi. ⁊ regula dlictū li. vi. ¶ Decimooctauo q̄ro an ecclesia petens restitui teneaf exprimere, ꝙ dolo aduersary vel sui facilitate est lesa. dic Spe. eo. titu. §. qualiter in pn̄. qđ nō. qđ dic vt ibi. ¶ Decimonono q̄ro an ecclesia possit plures causas lesionis ꝓponere. vł si proposuit vnā an possit alteram ꝓsequi. Idez Spec. loco pallegato dicit ꝙ sic: sed in vltimo dic ecclesiā posse aliam cām proseq solum vsqꝫ ad tps quo pōt mutari libellus. C. de eden. l. edita. quod tenet Jo. an. in additionibus Spec. loco pealle. ¶ Uigesimo q̄ro qꝛ h dr̄ ecclesiam audiri[e] q̄ affirmat se lesam: vt. s. dixi. in. ij. notabili. qđ non auditur cuȝ effectu nisi probet lesionē: an semp ecclesie sit necesse lesionem ꝓbare. dicit Pau. ⁊ Matth. ꝙ aut petitur restitutio in iudicio ⁊ in hys q precedunt sniam: ⁊ nō esse necesse probare lesionē: qꝛ per tractū temporis ⁊ negligentiā satis apparet de lesione. eo. titu. suscitata. ⁊ ca. coraȝ. ⁊. ca. auditis: Aut petitur restitutio aduersus sniam vel extra iudiciuȝ aduersus ꝯtractuȝ: ⁊ tunc dꝫ probari lesio. nō. n. eoipso ꝙ snia est lata vel ꝯtus initus lesa est ecclesia. eo. titu. cū venissent ⁊. c. i. ⁊. c. fi. restitutio aūt nō datur nisi leso. C. eo. tit. l. si minorem. Pau. tn̄ ꝯcludit id qđ dixi in dicto. ij. nō. ꝙ sufficit lesionem allegare vt examineť cā restitutionis: sed vt detur restitutio necesse ē lesionē ꝓbare q̄n bene ꝓbatur h. nā dato ꝙ sit lapsus terminus pemptorius nō ꝓpterea sequiť ecclesiaȝ eē lesaȝ q̄ ꝓbationes nō ꝓduxit: qꝛ nec forte sibi expediebat ꝓducere: ⁊ hoc dꝫ examinari vt ꝓpendaf an sit lesa. ¶ Uigesimoprimo q̄ro qꝛ h dr̄ cām restōnis debere terminari infra q̄driēniū qd si finito quadriēnio detur restō. gl. in vbo finiri allegat ꝓ. ⁊ ꝯ. ⁊ vr̄ tenere ꝙ nō tꝫ restō: qđ ēt tꝫ Pau. eisdem rōnibus. ꝓ hoc ꝙ ipsemet notauit. s. de deci. cle. i. qđ ibi dixi. q. xxx. ⁊ duabus sequētibus: ⁊ ꝓ h ēt: qꝛ restō ꝯ ius cōe ꝯceditur. iō est restringēda regula q̄ a iure. lib. vi. sup qua rōne fundaf glo. ⁊ Pau. Sed Hen. tꝫ ꝯtriuȝ qꝛ fauore rei limitatū est quadriēniū ad finiendā restōneȝ: vn̄ qua rōne volente reo pōt ꝓlongari. C. de tēpo. in integ. resti. l. petēde. ⁊ nō. eo. tit. l. fi. eadeȝ rōne patiente: ⁊ reo ⁊ nō excipiente. Nā ⁊ alibi de lapsu fataliū in appellatōe opꝫ excipi ⁊ ꝓbari. C. de tēpo. ap. l. ij. §. fi. Ad. §. ꝯsis allegatū i gl. r̄ndet Hē. ꝙ ibi ab initio tenuiȝ datio tutoris: tꝫ possit reuocari si ꝓposita fuisset excusatio: ⁊ ꝓbata infra tps legitimū q̄ elapso nō potuit audiri in piudiciū pupilli: h r̄nsio nō sufficit: nā ēt h id ꝯ qđ cōpetit restō tꝫ mero iure. vel sꝫ Hen. ibi spāle fauore pupilli: sic ēt spāle ē ꝙ excusatio ptextu falsitatis obtēta ipso iure nō tꝫ. tꝫ aliud sit in alia snia: vt ibi nō. dic ⁊ aliter. vt dico. s. e. q. Ad id qđ nō. C. d iudi. l. ꝓperādū post pn̄. qđ nō. gl. ꝓ se inducit. vbi tꝫ gl. ꝙ snia lata post terminū nō tꝫ. R̄ndet Hē. ꝙ ibi ideo: qꝛ fuit lata ex actis q̄ iā pierant pempta instātia: ⁊ sic ē nulla tanq̄ȝ ex actis nullis: ⁊ h puto verius. Et dic ꝙ i. §. ē sequēs subest rō. qꝛ nō dꝫ piudicari iuri iā q̄sito in cōmodū pupilli cuius interest hēre tutorē.

Sed io contra

---

[a] ¶ Aduersus. Adde doc. i. c. ex. lit. to. d resti. i integrum.

[b] ¶ An aduersus. Adde spe. ti. d resti. in integrum. §. ij. Dy. i regula possessor. d reg. iur. li. vi. Jo. de imo. l. c. illud de pscrip.

[c] ¶ An restituas eccl̄ia. Adde spe. tit. de resti. in integ. in. §. ij. ⁊ si. sed pone doc. i. c. auditis. de in integ. resti. Cōpo. in. c. ꝙ sicut. de elec. i.

[d] ¶ An publicatis attestationibus. Add Inno. i. c. corā i si. d resti. in integrum. Lap. alleg. liiij incip. an oporteat in. iij. col. bal. i. l. sero. ff. d resti. in integ.

[e] ¶ Ecclesiaȝ audiri. Adde spe. eo. tit. §. ij. ⁊. Illud. ⁊ ver. sequē. Bart. ⁊ Pau. de ca. in. l. nā ⁊ postea. §. ꝫ minor. ff. de iureiuran.

Sed is contra quē petitur restitutio bene pōt preiudicare sibi omittendo exceptionē sibi cōpetentē ꝓpter lapsuꝫ quadriēnij. Quia ēt iura in hoc sunt varia an teneat factuꝫ post tps distingue: qꝛ aut tps prefigit parti aut iudici aut actiōi. Primo cāu post tps nihil pōt fieri: ꝛ si fiat nō tenet. C. sen. rescin. nō pos. l. peremptorias. de ꝓba. l. exceptionem. ff. de iudi. l. sed ꝛ si susceperit. Scdo casu aut prefigit tps iudicis ꝛ iurisdictioni: aut iudici tantū: si iudici ꝛ iurisdictioni non valet ꝙ fit finito tpe. ff. de iudi. l. ij. §. sed ꝛ iudex. de arbi. l. si cū dies. §. si intra: ꝛ. l. non distinguemus. §. ij. C. qñ prouo. nō est neces. l. cū non eo die. Si iudici tantū vꝫ qđ fit post tēpus lꝫ iudex puniatur. C. de edi. priua. l. fi. C. vt oēs taꝫ ciui. ꝙ̄ milita. l. i. at si pro vtroqꝫ mēbro. de offi. deleg. de causis ꝛ qđ ibi dixi. Tertio caso aut prefigitur tps circa substantiaꝫ actionis: ꝛ finito tpe finitur actio ꝛ nō tenet qđ postea fit. C. de dolo. l. fi. ne de sta. defunc. l. ij. in fi. aut prefigit non circa substantiā actionis: sed circa litis instantiā: ꝛ finito tēpore iudex de nouo pōt cognoscere non aūt vigore prime instantie. C. de iudi. l. properandū. ad fi. ad. l. falci. autē. sed cū testator. in auc. de he. ꝛ fal. § illud quoqꝫ col. i. de hoc p Ray. ꝛ Bar. in. d. §. ꝯsequens. ¶ Uigesimoscdo q̄ro an h quadriennijꝫ* posse per iudicem prorogari: vr ꝙ nō sicut nec tps ꝙ datur ad appellationē finiendā. qđ nō. de ap. cuꝫ sit. pro hoc qđ nō. C. d lit. ꝯtesta. auc. offerat. qđ tenet Lau. qꝛ h tempus datur sine ministerio iudicis: nō pōt ergo per iudicem auferri. regula indultū. lib. vi. quā rōneꝫ dic Gen. non ꝓcedere non tñ reddit cām: sed posset reddi: qꝛ hoc tēpus pōt ex cā prolongari. C. eo. l. petēde. dicit āt genꝫe. aliā esse efficatiorē rōnem: qꝛ qñ lapsus temporis effectualiter absorbet ius partis non potest minui vel protendi: ꝛ sic est in tempore prosequende appellationis vel petende restitutionis: secus in tēporalibus quoꝝ lapsus non absorbet ius partis vt in tēpore qđ datur ad deliberandū. ij. q. iij. offeratur. vel ad sententiā exequendam. ff. de re iudi. l. ij. de re iudi. qđ ad consultationeꝫ. Sed cōtra dici posset: qꝛ in quo libet lapsu tēporis absorberet ius partis cū acquiratur ius aduersario vt post tēpus non audiatur qꝛ dimisit tēpus labi: tamem potest rō genꝫe. sustentari quando aduersarius nō est factū deterius. per id qđ no. de verbo. signi. ꝑ cle. sepe. §. ꝛ qꝛ in glo. in verbo nō obstante dixi. de fi. instru. cuꝫ dilectus. Sed etiā ratio Lau. est vera: qꝛ h quadriennium daꝛ a iure sine ministerio hois: ideo nō potest a iudice mutari pro hoc qđ dixi in. d. c. cum sit. licet. n. ex aliqua rationabili causa possit protendi ꝑut dicit h in glo. in verbo finiri non per hoc sequiꝛ ꝙ iudex hoc possit cū non reperiatur sibi ꝑmissum. ¶ Uigesimotertio q̄ro in eo ꝙ h dicitur hoc quadriēniū eē ꝯtinuū qđ dicaꝛ tps ꝯtinuū: ꝛ qđ vtile. So. vt in gl. in ꝟbo ꝯtinuū: ꝛ in ca ibi ꝯtinue: vtile h est multiplex. de q̄. ꝑ eo. q. ibi quo ad progressuꝫ: ꝑ hoc. ff. d calū. l. annus. de edi. edic. l. cum sex. ꝛ cū dicit glo. ꝙ quadrienniū est continuum in ꝑncipio per lr̄am q̄ sequiꝛ ponderat verbū a tpe lesionis: qꝛ statiꝫ ab eo tpe incipit currere: vñ dicit Genꝫe. ꝙ currit a momēto finite lesionis: ꝑ hoc qđ nō. Innoc. eo. tit. coram. Pau. quo ad primū quesitū h. ꝛ de elec. cle. cām in verbo ab interpositione. dicit ꝯtinuū tps qñqꝫ dici ꝙ continue currit in p̄sentia ꝛ absentia diebus feriatis: ꝛ nō feriatis sit copia iudicis vel nō. C. de p̄scrip. long. tēp. l. vlti. qñqꝫ ꝯtinuū est vno respectu: qꝛ veniunt dies feriati: sꝫ alio nō vt qꝛ nō currit īpedimento: ꝛ sic sumiꝛ h. ꝛ ꝑ hoc qđ nō. Archi. ij. q. vi. anterioꝝ super gl. nunqd hoc tps. in fi. Tps vero vtile est qđ nō currit ꝯtinue: qꝛ nō diebus feriatis: vel qñ nō est copia agēdi vel tpe absentie. Et hoc multiplex quoddaꝫ ꝯtinue vtile vt tps semestre. de quo de sup. neg. prela. lꝫ de ꝯces. p̄ben. c. ij. c. qꝛ diuersitatē: ꝛ tps centū dieꝝ ad petēdam bonoꝝ possessionē. C. qui admi. ad bo. pos. p̄st. l. ij. qđdam vtile quo ad principiū tñ: sed quo ad progressuꝫ cōtinuū vt tps ad appellandū qñ ferꝛ sn̄ia ꝯtra absentē: ꝛ ignorantem. C. quo ꝛ qñ iudex. l. ab eo. quoddā vtile in ꝑgressu sed ꝯtinuū ab initio vt tps appellationis ꝓsequēde. de ap. ex rōne. Et qđ quadrienniū: de quo h sit ꝯtinuū ꝛ vtile mō p̄dicto tꝫ glo. C. eo. l. fi. df aūt oē tps ꝯtinuū nisi ꝓbetur esse vtile: vt nō. gl. ff. de diuer. ꝛ tēp. p̄scrip. i Rubri. ꝛ. l. i. ¶ Uigesimoquarto q̄ro si ecclesia nō ꝓbauit in ꝑemptorio an q̄driennuū petēde restōnis cōputetur a fine peremptorij an a die scientie. vr ꝙ a facie termini per hanc lr̄aꝫ qđ prosequere. vt in glo. in verbo a tpe in ver. ꝛ nō. ꝛ cū opinione Inn. quā approbat gl. tꝫ h Pau. ꝛ Archi. eo. tit. c. ij. lib. vi. pro h dicit h Lap. referēs id qđ nō. Spe. eo. titu. §. infra qđ tps vel. cetez. vbi dicit ꝙ sicut ecclesia vel minor debēt petere restōnem infra quadriennū a tpe lesionis: sic ēt maiori qñ sibi ex iusta cā cōpetit restitutio currit hoc tps a die lesionis si est p̄sens vel tps reuersionis si erat absens. ¶ Uigesimoq̄nto quero: an hoc quadriēniū currat ignorāti. dicit Lau. qđ tps continuū currit ignoranti: ꝛ imputet sibi q super h debuit vigilare. h. eo. corā. ꝑ de ꝯces. p̄ben. c. vno. in fi. de vtili. dicit secus: qꝛ ꝓbabilis ignorantia inter impedimēta legitima cōputanꝛ. C. de edil. edic. l. cū sex. de cle. excō. mini. a post oicc. de tpe autez partiꝫ ꝯtinue partiꝫ vtili dicit ꝙ ab initio excusat ignorātia nō post cā: ex q̄ icepit. de rescrip. plerūqꝫ. nisi sit affectata ꝛ supina ignorātia q̄ idistincte ñ excusat. de tēp. or. eos. lib. vi. Sꝫ p h nō ē soluta qō ꝓposita nisi p̄supponēdo id qđ dixi. h. q. xxiij. ꝙ q̄driennuū est ptiꝫ vtile partim ꝯtinuū qđ tenet genꝫe. dicens p hoc videri qđ non currat ignorāti cū succedat loco vtilis anni. de quo in. l. fi. C. de tēpo. in integ. resti. qui nō currebat ignoranti cuꝫ eēt vtilis. Item qꝛ alias sequereꝛ qđ iusta ignorantia puniretꝛ ꝯtra. l. gnāli. C. de tab. lib. x. ꝛ de ꝯsti. c. ij. Refert tñ aliquos ꝯtra sentire: sed primū verius: qꝛ vt dixi. h. q. xxiij. ꝛ. h. eo. q. hoc quadriennuū non est oīno ꝯtinuū: sed partiꝫ vtile: ꝛ sic nō currit impedito. ¶ Uigesimosexto q̄ro nūqd hoc quadriennuū currat ecclesie tpe prelati ecclesiā ledentis: videꝛ ꝙ nō: qꝛ tunc nō currit p̄scriptio per quaꝫ acquiraꝛ dn̄ium xvi. q. iij. §. itē sit: ꝛ. c. si sacerdotes: pro hoc qđ nō. Inno. eo. titu. tum ex lr̄is. In ꝯtrium est qđ nō. Archi. eo. titu. c. i. lib. vi. ꝙ sentit h Pau. dicēs hanc lr̄aꝫ facere ꝑ. de hoc dixi in. d. c. tū ex lr̄is. vbi tenui primū ꝙ prescriptio nō currit. nec ista lr̄a facit ꝯtra: qꝛ in eo ꝙ dicit quadriennuū currere a tpe lesionis vꝫ intelligi saluo quā in cāu dicti. c. si sacerdotes: vt iura iuribus ꝯcordent. de elec. cū expediat. lib. vi. ¶ Uigesimoseptimo q̄ro an post quadriennuū possit peti restitutio per modū excipiendi: vr ꝙ sic: qꝛ q̄ annua sunt ad agenduꝫ ꝑpetua sunt ad excipiendū. ff. de doli excep. l. pure. §. pe. de rescrip. plerūqꝫ. vbi hoc declaraui. In ꝯtriuꝫ: qꝛ h exceptio hꝫ vim actionis: ꝛ daꝛ eius exēplo. ff. ex q. cau. ma. §. exēplo g sicut actio nō cōpetit post quadriennuū: ita nec exceptio. ff. de inoffi. testa. l. papinianus. §. si filius: ꝛ hoc tenet hꝫ Pau. Ad ꝯtrium rñde ꝙ nō obstat: qꝛ nō est in pcāte rei qñ exceptionē proponat: sed bñ est in pcāte volētis restitui qñ hoc petat. Et ꝑ hoc qđ dixi in. d. c. plerūqꝫ. per hoc inferꝛ solutio qōnis sequē. ¶ Uigesimooctauo q̄ro ecclesia ꝯtrahendo fuit decepta is cū quo ꝯtraxit post quadriēnuū petit reꝫ sibi tradi ecclesia excipit petens sibi restitui vꝫ ne audiri: dicꝛ Pau. ꝙ n [illegible]. per id qđ dixi in ꝑxi. q. Et pro hoc. de transa. ꝯtingit. ¶ Uigesimonono q̄ro quō sciri poterat quantū sit tps lesionis: dicit Lau. ꝛ Gen. qñqꝫ tps est limitatū a lege vt decendiū ad appellandū vel simile: ꝛ tunc tantūdem restituetur: ꝛ non vltra quandoqꝫ tempus erat arbitrariū: puta ad producendum instrumenta: ꝛ tunc restituitur tempus arbitrarium. pro hoc quod nō. Inno. eo. titu. coram.

¶ De iudicijs. Rubrica.

Udum. Nō. ꝙ modus citandi p edictū in formis hiius cle. hꝫ locum in solo papa ibi. auctoritate apostolica: ꝛ ibi papa spāliter mādāte: ꝛ pro h fm Laud. ꝙ inferiores hñt certos suos modos per quos citāt subditos: vt nō. de dolo. cām. ꝛ. c. ꝑut. ꝛ. c. veritatis. ¶ Scdo nō. ꝙ in verbis generalibus cōprehēdūꝛ ēt persone i dignitate cō-

¶ An hoc q̄driēniū. Adde gl. in regula indultū de re. iu. li. vi. ꝛ. d. gl. sequitur ant. de hu. ꝛ abb. l. c. cū sit romana. de appel.

stitute et si sit rex vel imperator ibi qbuscūqz. iuncto eo qd dicit glo. in hoc verbo. idem Lau. Pau. et Genz. et hoc in dispositione nō restringibili: alias secus. arg. de pben. c. si. quod tn̄ nihil pbat de personis: sed tantū de beneficijs: vn̄ de personis posset dici qd nisi sint alique psone expresse ad quarum similitudinē restringat clausula gnālis: oēs venient cum non sit maior rō de vna q̄z de reliqua: neqz sit ɔtrariū iure expressum pro hoc quod dixi. de rescrip. significauit.

¶ Tertio nō. casum in quo citat quis vltra duas dictas. vt hic in glo. in verbo vndecūqz: et idē Lau. et Gen. ¶ Quarto nō. de albo pretorio qd dic vt in glo. in verbo albo: et dicit Gen. qd ideo citatio scripta in albo efficit: qz patenter et publice fit: ideo presumit ad notitiaz citati peruenire: pro hoc .C. quō et qn̄ iudex auc. q semel. in auc. de iudi. §. si. colla. vi.

a ¶ De dictione ad instar. Adde do. c. in c. inter dilectos. de fi. instru. abb. in c. cū olim. in prīc. no. de ɔsue. et in l. si ad instar .C. de libe. exhiben.

¶ Quinto nō. de dictione ad instar[a] que exponit. i. ad similitudinē. C. de iur. fis. instar de hoc de fi. instru. inter dilectos. ver. ceterū. de offi. leg. c. ij. lib. vi. ¶ Sexto nō. de diebus solēnibus in qbus fiunt in curia citatiōes generales: et q sint. dic vt in glo. in vbo solēnes: et idē Gen. et Lau. dicit cū Lau. qd papa et extra hos dies pōt facere citatiōes in cōsistorio publico vel priuato: et in camera: et sufficit qd de eius certa scientia: et speciali mādato hoc fit cū non arcetur iuribus. de cōces. pben. proposuit. Et idē genze. et fm Lau. regulare est qd citatione prius facta legitime ad curiam ab hoie vel a iure. Si non cōpareat citatus in die assignata fit citatio in audientia publica vel preconizatio in palatio: et tales sunt magis ppie declarationes primarū citationum q̄z citationes. Contra quos aūt fiant processus generales in curia. dicit glo. in vbo gnāles. et idē Pau. et gen. ¶ Septimo nō. casum in quo non tantū operat genus quantum spēs. ibi specialiter iuncta glo. et fm Pau. et gēze. vr papa specialiter mādare qn̄ mandat qd citatio fiat in audiētia: et de certa psona: et expedit qd exprimat qd fiat citatio p hāc formā: tunc. n. fm genze. vr tollere velle ius cōe quod etiaz dicit glo. in verbo ex certa scientia. et in verbo specialiter.

b ¶ Qd mandatum et iussus. Adde i cle. i. c. ci. ic. de rescri. in. §. iter mādatum. in. i. colū.

¶ Octauo nō. qd mandatū et iussus[b]: qnqz capiunt pro eodez ibi mandante. iuncta glo. et idē Pau. et de hoc dixi de offi. deleg. qm̄ abbas: et. s. de procu. cle. si. q. i. ¶ Nono nō. differentiam inter audientiā lrarum apostolicaz: et papale palatium. qd dic vt in glo. in verbo lrarum: et idē land. et Paul. Et de auditore ɔdictarum. s. de elec. cle. ne romani. de rescrip. cle. auditor. Innuit aūt glo. predicta in verbo lraruz in fi. qd audientia sit locus ordinatus: dicunt tn̄ aliq qd non sic est imo vbi ē auditor: ibi est audiētia et vbi audit causas. ¶ Decimo nō. qd cessante cā legis cessat lex. pbat h in eo qd excusat constitutionē bonifacij pp malitiā temporis: et dicit land. qd potentia et astutia inimicoz quos habuit iste Bonifa. et vsqz ad mortē fecit rigorē hūc esse rōnabilē cuz multis crassantibus opus sit exēplo: arg. xxiij. q. iiij. guilisarius. lxxxvi. dist. c. i. s. de penis. cle. si quis suadēte: ver. ciuitas et idē genze. p hoc. ff. de penis. l. aut facta. §. fi. ¶ Undecimo nō. de alternatiua[c] ibi vel quorū qd dic: vt in gl. in hoc verbo: et idē Pau. ¶ Duodecimo nō. qd sicut dz prouideri vt qs cicetur ad locū tutū: de ap. ex parte. Ita etiā dz prouideri iudici apparitori et executori: seu nūcio: vt tute possint ad locū accedere: vt h ibi: vel quorū domicilia possint tute adiri: pro hoc. vt lit. nō ɔtest. qm̄. dicit aūt Pau. qd hoc dz exprimi in citatiōe. ff. de trāsac. l. cū hi. §. si tutor. de ap. Romana. §. cū aūt lib. vi. In quo non vr quid velit dicere: sed poterit intelligi qd qn̄ quis citat dz exprimi qualiter locus est tutus: qd tn̄ nō est oportunū: sufficit. n. qd ita sit. Si autez nō est tutus citatio nō arctat: de ap. ex parte. et dic vt ibi dixi. Et ex hoc colligit Matth. qd si aliqs per se vel alios pcurat ne citatio pueniat ad eū: vel ne ad eius domiciliū: vel locus possit libere adiri: hētur pro vero ɔtumace. Et h speciale dicit eē in his duobus casibus: de qbus in lra: secus in alijs citationibus. I. tit. i. c. i. §. si vero. ¶ Decimotertio hic Papa in ver. porro. ad ɔseruationē iuris sui simile. de prescrip. nihil. Et hoc fit ex superabundanti coz potestas eius semp remaneat libera nec subijciat iuribus: de elec. signifi

c ¶ Alternatiua. Adde Joan. an. in regula in alternatiuis. de reg. iur. lib. vi. in nouella. Jo. an. in. c. ij. de rescrip. lib. vi. in nouella.

d ¶ Quot modis possit. Adde in auc. q semel .C. quo et quando iudex.

e ¶ An sp qs sit citādus. Adde Inn. et hoc. in. c. si. qui ma. ac. pos. Abb. in. c. albericus. de testi. abb. in. c. grati de offi. deleg. Abb. in. c. quis. de re iu. di. in fi.

casti. de preben. dudū. lib. vi. Lau. et genz. ¶ Decimoquarto nō. de citationibus absentiū: et exēplificat Lau. et Genz. per. c. ex lris. de resti. in integ. de dolo veritatis: et. c. cū dilecti. de dila. c. fi. de accu. lz: et. c. veniens. cum similibus. Formas haz citationū: et modū procedendi ponit Spe. de citatione. §. dicto. de citatio. vsqz ad fi. ¶ Op. qd hec cle. nō sit situata sub congruo titulo: sed debuit poni potius sub titulo de citationibus: maxime cū prima citatio videat non iudicialis: qd dic vt in glo. in ver. citationes. So. vt in ea. Et idez Lau. Pau. et Gen. ¶ Scdo op. qd nō sufficiat citatio generalis: sed requirtur specialis: de elec. c. fi. libr. vi. ff. de ap. cū qdā: dicit qd h ē spāle in papa: et i cā huius ɔstōnis: alias regulare ē qd nō debeat fieri talis citatio gnālis: nisi de pus citatio ab hoie vel a iure: s. de elec. c. i. et. c. vt circa: et. ca. cupientes li. vi. de ap. sepe: et sic citatio q fit i albo: magis ē exaggeratio citationis iā facte. p hoc qd dixi. s. in. vi. nō. et dic Lau. et plenius Pau. qd in facto gnāli sufficit publicatio generalis. de postu. c. i. lxxvij. distin. pposuisti: sed in facto spāli qd tangit partē non sufficit citatio generalis: et sic loquunt cōtraria. de h in Spe. de do. et contu. §. restat in prin. vbi dicit qui iudices possint per edicta citare et qui non. ¶ Tertio op. ad hoc nō solus Papa: sed et alij citare possint p hanc cle. I. tit. i. q̄nis. Solu. ibi est casus specialis. de quo dic vt ibi. et hoc vult glo. hic in vbo papa. ¶ Quarto op. qd non fuerit necessaria restitutio quaz fecit Papa hic in ver. nos rigorē. Nam et in ɔstitutione Bonifa. dicebatur citationez in forma huius cle. presertim hēre locum in casibus positis hic in tex. vnde exponendo presertiz pro tantū: idē ibi dicebatur qd hic. So. vt in glo. in ver. restringimus: q videt stare ɔrio. Et hoc tenendo dic qd hec ɔstitutio fuit necessaria pro tollendo ambiguū: an illa dictio staret pro tm̄. an pro maxime. Itē dicit Lau. qd ibi hec dictio presertiz stabat pro maxime: pro hoc qz h est sua ppria significatio. qd dixi de excep. c. i. ¶ Quinto op. qd lz domicilium alicuius nō possit libere adiri: nō propterea debeat tenere citatio generalis: naz pōt esse qd hoc est sine facto citandi: qui tunc nō dz alterius odio pregrauari. C. de inoffi. testa. l. si quis in suo. So. intelligit Genze. qn̄ hoc surgit ex facto citandi per lraz precedentē ibi per se vel alios. ¶ Quero quot modis possit[d] qs citari: dicit lau. qd quattuor. ¶ Uno mō litteris iudicis de pba. qm̄. ¶ Scdo modo voce preconis. de ap. cū parati. C. de fer. l. dies. ¶ Tertio mō dispositione iuris. de elec. c. i. et. c. cupientes. de offi. ordi. q̄nis lib. vi. ¶ Quarto scriptione facta in albo pretorio: et ad illud instar fit citatio: de qua hic q fz land. dz magis arctare citatū q̄z alia: qz magis indubitata. nā ex quo tot oculis transeuntiū publice legēda subijcitur: presumit violenter ad notitiam citati peruenisse: ideo in loco publico ponit: et in foribus ecclesie pro hoc. C. quō et qn̄ iudex auc. qui semel. ff. de ori. iur. l. ij. §. si. q ratio nō ɔcludit: fortius. n. vrget citatio personalis q̄z hec que fit per edictū: immo h est subsidiaria: et solū certis casibus locum hz: vt in tex. nec et presumptio qua presumit hāc citationem puenisse in citati notitia est violēta: qz si sic esset nō admitteret probatio in ɔtrarium: q tn̄ admittit: vt dico. I. q. viij. ¶ Scdo q̄ro circa hoc: an semp qs sit citandus[e] psonaliter si fieri pōt. Matth. tractat referēs opi. Hos. et Hostiē. de do. cū olim: fm quos distinguit qd aut citandus ē intra puinciā aut extra: si intra dz citari psonaliter si extra tūc ad domū. de do. c. fi. et eo q mit. in pos. c. fi. sz Matth. dic extra ciuitatē et diocesiz: quē si posse citari cū extra territoriū et c. p h. I. ne re iudi. pastoralis: ver. pisanaqz ciuitas. et. s. de elec. cle. cāmi ver. qd si forsan. vbi absente appellato dz fieri intimatio ad domū appellati vel in ecclesia cathedrali: vbi cōsistit beneficiū: et nō dicit qd debeat fieri in ecclesia cathedrali: vbi morat absens: qd fieri deberet si vera foret opi. predictoz: p h. I. ti. i. cle. i. v. i. ibi: et ipsi psonaliter vel ad domū et c. ¶ Op. ad h de. c. Romana. §. ɔbentes. de fo. cōpe. li. vi. ibi si eoz auctoritate et c. vbi vr qd possit fieri citatio et territoriū. So. ibi fit citatio p iudicē territorij ad reqsitōez iudicis cāe: et fatis dē fieri eoz auctoritate qd fit ad eoz reqsitionē,

Tu dic qd

Tu dic ꝙ dũmodo citatio sit decreta intra territoriũ pót mandari executioni extra territoriũ: ſi iudex territorii non ꝓhibeat: qḋ dic vt dixi de fo. compe. c. fi. Quo ad id aũt qḋ dixi de citatione faciẽda personaliter vel ad domum: dicit Matth. ꝙ pdicta ꝓcedunt siue qs citari debeat ciuiliter: siue criminaliter: q2 illi expulsores criminaliter poterãt ꝯueniri vt ibi pz: per quã cle. dicit tolli opi. Gof. ⁊ Spe. de accusatore. §. i. ṽsi. ⁊ nunqd: qui tenuerũt ꝙ in criminali semꝑ dz quis ꝑsonaliter citari: ⁊ ad iura q̃ allegant rñdet ꝙ non faciũt: vñ ad. c. cũ oliz: dicit ꝙ ibi fuit quedã papalis ꝓuisio ad h̃ vt subreptitius platus illius ecclesie nõ pficeref. Item loquit in delegato Pape: q vbiq3 citare pót: ⁊ vbi papa ex certa sciã sic mandauit. Et iõ quo ad citationẽ illud. c. non potuit nisi ad. c. platũ. q fi. sint legi. ꝙ ibi nõ fuit citatus vir ille per suũ platũ: s3 fuit mandatũ parẽtibus: vt ꝓ eo mitterent ⁊ eũ ad propria reuocarent ad. c. relatũ. qui ma. accus. pos. rñdetur ꝙ ibi nõ dĩ ꝙ fuerit requisitus: s3 ꝙ fuit reqsitus nõ per modũ restõnis. Itẽ predicta. c. platũ ⁊ relatũ: sĩ ponũtur quo ad citationẽ s̃m eũ: pro quo inducit qḋ nõ. Inno. de eo qui mit. in pos. c. fi. vbi dic̃ ꝙ in cã matrimonia li altero ꝯiugũ absente pt ad diffinitiuã ꝓcedi: ⁊ sufficit absentẽ citari ad domũ: q2 ꝑsumit maliciose abesse: cũ3 teneat cohabitare ꝯiugi: ⁊ ꝓsequitur Matth. quedã alia nõ. per Inno. in. d. c. fi. ⁊ in Spe. de inqsitione. §. quare aũt dicẽu: ꝙ ad h̃ vt valeat citatio ad domũ: pmo necessariũ est ꝙ citandus inueniri nõ possit: de dolo cõm. ⁊ qḋ nõ. scḋo ꝙ ibi publice: ⁊ alta voce citetur: ita ꝙ edictũ [a] perueniat ad eos q sunt in domo. de do. c. fi. de cle. nõ resi. ex tue. ff. de institoria. l. s3 ⁊ fi. §. ꝓscriberet: dic plenius vt dixi in. d. c. fi. de eo qui mitti. in pos. vbi late dixi in qbus valeat citatio ad domum. Et de intellectu. c. cũ olim. ⁊ c. relatũ. ⁊ c. perlatũ pallegatorũ ibi dixi in dictis. c. Et spãliter dixi qñ ꝯ coniugatũ sufficiat citatio ad domũ: vt dixi in. d. c. fi. ⁊ d. c. relatũ. ¶ Tertio quero an valeat citatio [b] facta die feriata. So. Matth. qrit: ⁊ nõ est q̃stio hic necessaria: distinguit aũt ꝙ aut sit citatio die feriata vt cõpareat die nõ feriata ⁊ nõ v3: q2 est de ꝓcessu iudicij de ꝓbationi. qñ. q2 fieri non dz die feriata de ferijs. c. fi. aut citatur die nõ feriata: vt cõpareat feriata. ⁊ tũc dz cõparere: q2 duo videnf sibi mandata. de dolo. cũ dilecti de in inte. resti. cum ex lris: de dila. c. fi. de accu. veniẽs. Pe. rñ de Sansonia vt refert Matth. tenuit in. d. c. fi. de ferijs. ꝙ citatio facta die feriata teneat si cadit in nõ feriataz: ⁊ ita dicit curiã seruare: de h̃. xv. q. iiij. placita: ⁊ in Spec. de citatione. §. i. ṽ. itẽ excipif: ⁊ de ferijs. §. ij. ṽ. porro: dic vt ibi dixi in. d. c. fi. ð ferijs. ⁊ ex ibi nõ. pz ꝙ citatio facta die feriata in honorẽ dei: ẽt ad diẽ nõ feriatã nõ t3: secus si ẽ feriata in fauorẽ hoium. ¶ Quarto q̃ro si iudex sedẽs ꝓ tribunali sciẽter assignat diẽ feriatã in fauorẽ hoiũ3 ptibus pñtibus ⁊ sciẽtibus ꝙ est feriata: an vĩ renũciasse ferijs: rñdet Matth. ꝙ sic: de quo p Spe. de ferijs. §. fi. ver. sed qd si. ꝓ hoc qḋ dixi de ap. significãte. ¶ Quinto q̃ro in eo ꝙ dicit reqri certam sciam pape: qũo h̃ cõstabit ꝙ ex certa scia fecerit. solu. vt in glo. in ṽbo ex certa scia. Et idẽ Pau. ⁊ est glo. notãda. Et facit ad qõnem: cũ querif qñ dicatur. Papa cõfirmasse ex certa scia: de quo. de ꝯfir. vti. c. antepe. ⁊ pe. ⁊ in hac gl. ibi regrendi sunt amici: de hoc in seq. q. ¶ Sexto q̃ro in eo ꝙ gl. pdicta in ṽbo ex certa scia: dic̃ ꝙ qñ sit citatio ad domũ regrendi sunt amici [c] : an h̃ sit vex: vĩ qḋ sic: p iura allega. in glo. ⁊ ꝓ hoc qḋ nõ. de offi. deleg. ꝯsultationibus. S3 Pe. ⁊ Cy. C. de bo. au. iudi. pos. l. cum ꝓponas. q. ix. dicũt hoc verũ solũ in minoribus: p. l. h̃ aũt. ff. ex q. cau. l pos. ea. vel in minoribus ꝯ q̃s ꝓcedif de iurẽ spãli. ff. ex q. cau. ma. l. Itẽ aũt. §. fi. ⁊ l. se. vt si maior petit restitui ꝯ maiorẽ ex clau. vt ibi. Et h̃ q2 ius spãle facilius denegaf q̃3 cõe: vt in auc. de non alie. §. q2 ṽo ṽisimile. col. ij. ꝓ h̃ qḋ nõ. gl. ff. ex q. cau. in pos. ea. l. ij. alla tñ facit in ꝯriũ: q2 loquif de illo q semel cõparuit vel de eo q fuit inuẽtus: h̃ aũt dz intelligi de nõ inuẽto: ⁊ tutius ẽ sꝫ arc illi gl. q2. l. itẽ aũt. §. fi. ⁊ l. sequẽs. tradunt gñalem doctrinã: nec bñ ꝓbatur iure illa restrictio ꝙ illud ꝓcedat solũ eo casu quo agif de iure spãli: vñ dic indistincte regrẽdos amicos ꝙ saltẽ est tutius. Et s̃m h̃ intellige qḋ dixi. de elec. cle. cãm. §. ꝙ si. q. iij. ¶ Septimo q̃ro in eo qḋ dicit ꝙ citatus ac si fuisset citatus personalr: in q̃ cõparaf h̃ citatio citatõi ꝑsonali. Glo. i ṽ. ꝑsonalr isol. ⁊ dic vt in ea. Et ex eo ꝙ dicit gl. citatũ in forma huius cle. cẽseri vex ꝯtumacẽ: nõ tñ manifestũ si nõ cõpareat. ¶ Nõ. drãm inter vex ꝯtumacẽ ⁊ manifestũ: ⁊ cũ glo. t3 Matth. qui tñ dicit hũc cẽseri adeo ꝯtumacẽ ꝙ appellare nõ pót: q2 si ꝑsonaliter citatus iusto ipedimento cessante nõ venisset hẽretur ꝓ cõtumace: adeo ꝙ appellare nõ posset. Pro h̃ qḋ nõ. Inno. de accu. ad petitionẽ. ⁊ Spe. ð ꝯtumacia. §. i. ver. fi. ⁊ Archi. ð elec. c. i. lib. vi. ⁊ de h̃. ij. q. ix. caueant. de excess. pla. ex lris. vt lit. nõ ꝯtest. qm̃. §. si aũt. in glo. ⁊ in hac glo. si nõ pót. ⁊ ꝯ. titu. i. cle. vnica. sub titu. de testibus. q̃ est in regula presumif. li. vi. ⁊ de h̃ dixi de eo q mit. in pos. c. fi. ¶ Octauo q̃ro in eo ꝙ dixi in ꝓxi. q. ꝙ citatio de qua h̃ cõparaf citationi personali qḋ ẽt dicetur in lra an citatio de qua h̃ presumif puenisse ad citatũ ita vt sit ꝑsumptio iuris: ⁊ de iure. gl. ea. in ṽbo ꝑsonaliter. in fi. sentit ꝙ nõ in eo ꝙ dicit ꝙ citatus h̃ nõ audif excusans ꝯtumaciã. Idez Lau. dicens ꝙ ẽt admittef si incõtinenti paratus est ꝓbare ꝯriũ3 p regulã hodie ꝯsiut hodie ugaf. ff. vt in pos. leg. l. is a q̃. de resti. spo. lras. qui ma. accu. pos. c. fi. ¶ Op. ad h̃ q2 vĩ hec esse iuris fictio per quã fingif citationẽ hanc ad citatũ puenisse. Sed ꝯ fictionẽ nõ admittif ꝓbatio. C. de ꝓba. l. fine. despon. is qui. so. Genz. stat ꝯrio. Jo. de lig. dicit ꝙ admittif ꝓbatio iusti ipedimẽti quã facere posset ꝑsonalr citatus: s3 nõ admittif ꝓbatio ꝙ citatio ad eũ nõ puenerit. ⁊ in h̃ ꝓcedit dictũ Gen. ⁊ idẽ paul. vt dico in seq. q. ꝓ hoc q2 in h̃ standũ est fictioni iuris predicte. ⁊ ꝓ hoc. C. de rei vxo. l. vna circa pncipiũ. qḋ pl3. qñ aũt ⁊ qũo possit probari ꝯ fictionẽ vel ꝑsumptionẽ iuris ⁊ ð iure: dic vt dixi despõ. is qui. ¶ Nono q̃ro in eo qḋ dicit citationẽ de qua h̃ ꝓcedere de rigore in. q̃ ẽ iste rigor. dic̃ Lau. ꝙ est in h̃ q2 rigor est qḋ citatio factũ ꝯ Anglicũ vel britonem in albo Pape vel ptorio sine alia citatione iuris vel dolo ipm arcter q forsan nõ credebat cãm aliquã hẽre in curia. Itẽ per hoc curia oẽs ad se traheret. Itẽ iste nõ debuit credere referẽtibus nisi eẽt nuncius iuratus: de appel. cum parati. ff. de custo. reo. l. diuus: nõ. n. dz eẽ nimis credulus. ff. de eo per quẽ fac. erit. l. i. §. dolũ. Item est ꝯ stilum antiquũ curie s̃m quẽ ꝯsueuit citare nõ citatũ ab hoie vel a iure. Et vult Lau. dicere ꝙ cõsueuit curia citare ꝑsonaliter: ⁊ idem Gen. propterea s̃m Pau. eqns fuit hic moderatio: alias si gñaliter pmitteretur citatio de qua hic teneref quilibet habere ꝓcuratorem in curia qḋ est durũ. Pro hoc q2 nec dz fieri sñia: nisi peremptoria veniat ad nõ3 citati. Et s̃m quosdam lata non tenet. C. qũo ⁊ qñ iudex. l. ea que. ff. que sen. sine appel. resciñ. l. i. §. item cũ ex edicto. Et qḋ nõ. iij. q. ix. caueant. Azo. tñ refert Pau. dixit sñiam tenere si citatus fuit aduersarius tribus edictis vel vno peremptorio pro oibus licet ad citatũ non puenerit. S3 si postea ꝓbauerit ad se nõ puenisse restituitur ꝯ sñiam qḋ est verius per. l. C. qũo ⁊ qñ iudex ab eo. ꝓ hoc qḋ nõ. Inno. de ꝓcu. c. ij. Et qualiter ꝓbatur: nõ. iij. q. v. qsqui. Et facit qḋ nõ. de in integ. resti. ex lris. lxxxij. dist. ꝓposuisti. dicit tñ pau. ꝙ in casu huius cõstitutiõis nõ audiref volẽs ꝓbare citationẽ ad se nõ puenisse: q2 papa vult hãc citationẽ hẽre vim citationis ꝑsonalis. sufficit ad hoc vt lit. nõ ꝯtesta. qm̃ ad hoc quod dixi. ĩ. pcce. q.

d **Dispendiosam.** ¶ Nõ. dispendiũ eẽ si ꝓrogat lites. C. de indi. l. ꝓperandũ: de dolo ⁊ ꝯtu. c. finem: ⁊ dicif dispendiũ longũ ⁊ inutile: compendiũ breue ⁊ vtile. de accu. qualiter. ij. ad fi. ⁊ exponit dispendiosaz. i. dãnosaz: vt in gl. vel dic. i. longũ ⁊ vtilẽ. pau. ꝙ recidit in idẽ. ¶ Scḋo nõ. iudicioꝝ ordinẽ regulr obseruandũ: ꝓ hoc q2 restringif in certis casibus tñ: ⁊ ð ordine iudiciario hñ. C. de sen. ⁊ inter. l. platã. de ꝓba. qñ ꝯ. ¶ Tertio nõ. ꝙ q̃nq3 ex obseruatiõe subtilis ordinis iudiciarij nimis ꝓrogant lites: ⁊ ꝓpterea subest equitas: vt i causis ð qbus h̃ desiderãtibus celeritatẽ restringaf: ꝓ hoc qḋ hic dĩ in gl. ij.

a ¶ Q ð edictũ Adde Inno. ⁊ doct. i. c. fi. qui ma. accus. pos. Jo. an. i. c. fi. ð ele. li. vi. in nouella. abb. i. c. l. de posthu. ꝑla. doc. i. c. cãm ð do. ⁊ ꝯtu. ab. i. c. albericus ð testi. abb. in ca. grati. ð os. dle.

b ¶ An valeat cita. Adde gl. i ꝑ. ecclesiã i. c. placita. xv. q. iiij ab. i. c. fi. de ferijs in. viij. collũ. ꝑ. redeo ad primũ. spe. ti. de cita. i. §. i. ver. siiij.

c ¶ Regrendi sũt amici. Add gl. an. de hur. ⁊ ab. i. c. cãm. de do. ⁊ cõtu. Jo. de imo. ⁊ lud. ro. l. i. si finita i §. iulianus. ff. de dã. infec.

a ¶ Noie electiois. Add ab ba.in.c.scriptu de elec.

b ¶ Dffias inter dignitatez. adde Inn. in.c. de multa. de pbe. Inn.i.c.q2 nonnulli de cle.non resi. Inn.i.c.cu accessissent. de psti-archi.i.c.i. de psue. lib.vi. cardi.zab.i cle. bi g.l. §.illi zo in.iiij.no.d.de etate z quali.

c ¶ Dffiam inter canonicatu Adde do.d rota in ti. d psue. decisione. vi.i nouis.

¶ Quarto nõ.q noie electiõis a non ptinet postulatio vel
puisio: z ponunt hic tanq diuersa:pro hoc qd nõ. de elec.
c.fi.lib.vi.tm quo ad postulationẽ solẽnez:q2 multam idẽti-
tatem hz cũ electione:iura ẽt penalia loquentia de electõe:
locum hñt ẽt de postulatione.de postu.c.i.in fi.de elec.cum
in cunctis.z.c.cũ in causis.Et qd sit electio.dixi de elec.c.i.
z qd postulatio.dixi de postu.c.fi. ¶ Quinto nõ. dfiam in
ter dignitatem b psonatuz z officium:qñqz tñ sumitur pmi
scue.de psti.cũ accessissent: z qd sit quodlibet istoz:nõ.Ar-
chi.de psue.c.i.lib.vi.dixi.de pben.de multa. ¶ Sexto nõ.
dfiam inter canonicatũ z pbendam: z qd sit vtrũqz:nõ.gl.
de psti.cum.M.vbi dixi.Et nõ.q pbenda est ius spiritua
le:si.n.sapet mez factuz cã sup pbenda tanqz mere pphana
nõ priuilegiaret hic:p hoc qd nõ.hec glos.in vbo bñficijs.
¶ Septimo nõ.dfiam inter canonicatũ c z bñficium.diffe
runt ẽt tanqz genus z spẽs:nã canonicatus qlibet est bñfi-
cium nõ econuerso:tñ q2 h exprimit de canonicatibus pos
set argui q si tm dixisset de bñficijs nõ veniret canonicatus
qd non puto: z fuit h expressum cã maioris expressionis.vñ
puto q si solũ dixisset de bñficijs cõprehendisset electiões
z postulationes puisiones z dignitates:officia: psonatus:
canonicatus: z pbendas:nã in quolibet casuuz pdictoz cã
dr esse sup bñficijs:p hoc q2 h est dispositio iuris cõis: z sic
verbũ bñficijs dz intelligi large.d v.sig.oliz regula bñficiũ.
z qd ibi nõ.lib.vi.sed q2 h cle.exorbitat a iure cõi posset ar
gui in ƺrium:q2 verbũ bñficijs dz intelligi stricte: ideo non
sine cã h exprssit casus pdictos:tñ pmũ puto verius:q2 h pri
uilegiũ pcessuz istis causis nulli piudicat.iõ dz intelligi lar-
ge per pmissa: z de h.J.q.iij. ¶ Octauo nõ.q pt dici bñfi-
ciũ ẽt nõ ecclesiasticũ pbat vbũ ecclesiasticis:tñ i suo potio
ri significato noie bñficij intelligit de ecclesiastico: vñ i mul
tis iuribus exprimit bñficiũ nõ adiecto ecclesiasticũ.d pbẽ.
si tibi absenti.lib.vi. z in pluribus similibus. ¶ Nono nõ.
q ad prestationẽ decimaz cogunt nõ soluentes per censu-
rã ecclẽiasticã:de quo in vbo pstationẽ z in verbo tenentur.

d ¶ No.q excõicatio. Adde gl.in.c.idigne. xj. q.iij. i vbo monitio. z i.c. oẽs ƺcine.xvi. q.vij. z in.c.sacro d sen.excõ. z an snia excõicatõis lata nulla pmissa monitione valeat vide p Ant.d bu. in.c.ab excõicato.in.iij.col.de rescri. z p abb. in.c.illud i.iij. col.d cle.ex.mi.

¶ Decimo nõ.q excõicatio d non dz fieri nisi pcedẽte mo
nitione:qd dic:vt in glo.in ver.pmoniti: z nõ.illaz gl. in eo
q dicit de monitione gnali. ¶ Undecimo nõ. q idẽ iuris
est in annexo qd in pncipali ibi quoquo mõ tãgentibus.de
psti.trãslato.de iudi.quãto. z intelligit Genz. quoquo mõ:
dũ tñ sit eadẽ rõ.de trãsla.c.ij. ¶ Duodecimo nõ. dfiaz in
ter illa vba simplr de plano sine strepitu iudicij z figura. de
hoc in gl.in vbo figura: z J.dico.q.xxxviij. z pluribus seq.
¶ Decimotertio nõ.q pstõ nõ respicit pẽdẽtia nisi expri-
mat:de q in gl.pe. Itẽ ẽt si exprimit d pñtibus nõ respic pẽ
dentia p appellationẽ q dic.vt in gl.vlti.d.ti.i.ƺrio.v.z.vi.
¶ Op.in eo q dic per hãc cle.restringi ordinẽ iudiciariũ:
q2 imo potius relaxat.So.vt in gl.in vbo restringere: vsqz
ibi.Et h est pstõnis: z ibi glo.reddit rõnem huius pstõnis
vsqz ad fi. z idem Pau. ¶ Scdo op.q in cã electionis nõ
possit pcedi sine figura iudicij nã si partes sunt psentes p-
cessus factus lite nõ ptest.nõ tz de elec.dudũ.ij.so.illud pce
dit de iure antiquo:sed corrigit hoc.qd dic:vt in glo.in ver
bo electionibus: z idẽ Geze.pte aũt absente p ƺtumaciã ẽt
de iure antiquo poterat pcedere li.nõ pte.vt lit.nõ pte.qm
§.porro.ad h de eo q mit.in pos.cũ q li.vi. Et dicit Pau.
q olim poterat electio pfirmari sine solẽni cãe cognitiõe si
potẽs nõ hẽbat aduersariũ.vt nõ. Inn. de dolo. cũ oliz:sed
si debebat lis ptestari:vt nũc dixi. z nõ. Inn.d accu.sup his
hodie ẽt reqrit citatio in forma que hẽtur de elec.c. fi.li.vi.
¶ Tertio op.q in cã matrimoniali nõ possit pcedi lite nõ
ptest.nisi pte ƺtumace:vt lit.non ptest.accedens.ij. z.c.qm
§.porro.so.illud de iure antiquo:sz corrigit hic quod dicit
hec gl.in verbo matrimonijs:ver.hoc ẽt casu: z idẽ Pau.
¶ Quarto op.ad hoc q imo ẽt hodie pte pñte debeat lis

e ¶ De beneficijs. Adde glo. in cle.p lras de pbẽ. Archi. in .c.i.d eo q mit. in pos.

ptestari per h qd nõ.gl.qui fi.sint leg.p venerabilẽ:ver. pre
terea:quã dicũt aliqui sing.So.illa gl. corrigit per hãc cle.
Et si aliud diceret nihil adderet hec cle.ad.c.qm.§.si autez
de carnali.vt lit.non contesta. z sic esset superuacua z fru-
stra mẽbranas occuparet ƺtra.c.si romanoz.xix.dist.Gen.

¶ Quinto op.in eo q exprimit de pẽdentibus ad ea extẽ
dens hanc dispositionẽ:aut.n.intellexit respectu preteritis
z istud foret absonũ q2 per h ius superueniẽs nõ debuit re
uocari qd iam legitime factũ erat.de resti.spo. audita regu
la factũ legitime.lib.vi. aut respectu futuri: z ad hoc exten-
deret etiã si nõ expressisset.d.de eta. z quali.cle.vt hi qui. z
qd ibi nõ.gl.q posterius. Confirma h vltimũ:q2 hec cle.cõ
cernit ordinationẽ litis:non aũt decisionẽ. Et ideo debuit
hẽre locũ in litibus pẽdentibus tpe quo fuit edita respectu
pcessus nondũ facti. p hoc qd dixi d ƺstitu.c.fi. dicit Lau.
standũ ƺtrario:cũ hec lex fuerit pmulgata pprio motu pn
cipis:secus si ad instantiã ptis in auc.in medio litis sacras
iussiones nõ fieri.§.si vero.de hoc in Spe.de appel.§.nouis
sime:versi.sz qd si dũ cã appellationis:de quo. dic vt dixi in
d.c.fi.de psti. z hoc ẽt tenet glo.fi.in ver.daro tñ. ¶ Sexto
op.q ex quo extẽderat hãc cle.ad pẽdentia.nõ fuerit opus
exprimere de pẽdentibus per appellationẽ: naz ẽt talia dñr
pendẽtia.So.vt in gl.vlti.q reddit rõnez: quare fuit opus
exprimere: z p hoc in auc.vt cũ de appel.cog. in prin. col.
viij. z dixi de psti.c.i. ¶ Quero in eo qd dicit d obseruatõe
iudiciarij ordinis.q sint pncipalia seu substãtialia eius.So.
per nõ.de libe.obla.c.i.in gl.Et de h ordine nõ.ij.q.i.in sũ-
ma:dicit aũt Pau.q quedã sunt nõ substantialia de se.que
tñ petita si n pcedũt annullat pcessus: vt nõ.vij.q.iiij.vxor.
¶ Op.ad hoc q semp omissio ordinis vitiet.d rescrip. cũ
dilecta.So.dic Pau.q distinctio pcedẽs iter substãtialia
z nõ substãtialia nõ pcedit qñ a papa pfigit ordo:q2 tũc in
distincte pcessus nõ tz.d.c.cũ dilecta:vbi de hoc per Inn.
de offi.dele.venerabili.de resti.spo.pisanis.J.ti.i.c.vno. Sz
q ad ordinẽ iuris cõis:dicit satis valere sniam: lz testes vel
alie pbatiões nõ sint facte si hoc petitũ non fuit cuz snia ta-
lis solũ sit lata contra ius litigatoris.de re iudi. cum inter.
¶ Op.ad hoc de.c.nos in quedã.iij.q.i.So. Pau.expo-
nẽdo q ibi dr non possimus.i.nõ debemus:nec possumus
sine partis pudicio:de hoc melius.dic vt dixi de psti. eccle
sia. z per ea que ibi dixi nõ simpliciter procedit quod dicit
Pau.in proxi.contrario.nã si ex actis apparet q snia fuit
lata sine medijs ipo iure nõ tenet:vt colligit ex gl.fi.in.d.c.
ecclesia.qd itellige vt ibi dixi. ¶ Scdo quero in eo q dicit
de bñficijs c an cõprehendant cause super hospitalibus ele
mosinarijs vel leprosarijs:glo.in ver.bñficijs: dicit q si p-
pter verbum officijs:qd est in lra: z idẽ Pau. z Ge. dicẽs
subesse indẽntitatem rõnis:ar.J.de reli.do.cle. q2 contingit.
¶ Tertio quero circa hoc nunquid ppter ƺtumaciam rei
debeat actor mitti in possessionem hospitalis consueti per
laycos gubernari. Lap.sup hoc quesitus a Federico de se-
nis arguit p z ƺ. Primo sic per regulam generalẽ vt li.nõ
cõtest.tue. z.c.qm.§.in alijs:que nõ est restricta:nisi cũ agi
tur de dignitate personatu vel beneficio ecclesiastico obti-
nẽdis.de eo q mit.in pos.cã rei seruãde.cũ qui.li.vi. Hospi
tale aũt nõ venit sub nomine beneficij: sed sub noie pij vl re
ligiosi loci.i.q.vij.siquis oẽni:ver.quicunqz.de ele.sciant. z
c.generali.lib.vi.vnde ẽt.c.cupiẽtes:de elec. lib. vi.non hz
locũ i hospitalib:vt ibi nõ. z co.ti. z li.c.i.nã z tales p lras
sup bñficijs pferri nõ possunt.J.de pben.cle.per litteras: de
reli.do.q2 contingit.p hoc stilus curie sm quem in rescrip
tõibus noiantur ecclie monasteria z pia loca. In ƺriũ ẽ de
terminatio pcedentis qõnis: z pro hoc vbuz generale h in
tex.ibi qbuslis bñficijs ecclesiasticis:pro hoc ẽt:q2 institu-
tio z destitutio rectoz hospitaliũ pertinet ad diocesanuz:si
cut in rectoribus ecclesiarum.xviij.q.i.qdam. Item subest ea
dez rõ que in beneficijs ne pateat ingressus ad ea vitiosus:
pro hoc qñ nõ. Inno.Spec.in.ij.decreto.§.videndũ. ver.
qd si electus. Et hoc tenet Lap.ad ƺria:rñdet q loquunt i
ambitiosis z odiosis:in qbus sit stricta iterptatio: secus in
fauorabilibus:in qbus noie ecclie veniũt monasteria z pia
loca:p hoc qd nõ. Arch. z Jo.an.de resti.i inte.c.vl.i vbo
ecclia li.vi. Pro h ẽt q2 hec dispõ iuris cõis q dz extẽdi:sz
in ƺriũ facit qd dixi in.vij.no.q2 hec dispõ exorbitat a iure.
Item q1 glo.hic in determinatione precedẽtis questionis

moueт per

mouet per verbū officijs: sub quo cōprehēdunt hospitalia. viij.q.i.apostolica. Et sic secus si hoc verbū nō fuisset appositū. qđ puto verius intelligendū de hospitali qđ ↄferri pōt laico. nā tale ēt si in generali vocabulo posset dici bñficium non est bñficium ecclesiasticū: pro hoc verbū sonat titulū. et sic cessat dispositio. c. eū qui palle. dcīn tn̄ Lap. est tutius. ¶ Quarto q̄ro si agit cā sup monachatu: an sit locus huic cle. glo. in v̄bo bñficijs. ver. eadē rōne: dicit q̄ sic. Pau. idē et vltra rōnes: gl. inducit q̄ ēt ex monachatu ↄsequitur q̄s prebendā monachalē que ↄsistit in victu et vestitu. et alijs q̄ per monasteriū ministrant. Item ↄsequit quendā locū qui satis est offm̄ ad h̄ de simo. de reg. et. c. dilectus. ij. et qđ nō. Inno. Item monachus postulat a seipso vel ab eo: in cuius est ptāte: vt nō. Inno. de elec. officij. et sic cōprehendit in v̄bo postulationibus. hanc tn̄ ēt rōnem tangit gl. et intelligit Pau. hoc vez de monacho astricto regule in specie: nō āt in genere tm̄: pro hoc ēt qđ nō. Hosti. de reg. c. fi. vbi dicit q̄ cā monachalis dz expediri sine libello. ¶ Quinto quero qd de cā super canonicatu regulari: dic vt in ea. glos. q̄ dicit hāc cle. locum hēre per verbū canonicatibus positū in tex. et idē Pau. et hanc glo. nō. sing. q̄ noīe canonicatus venit ēt canonicatus regularis. ¶ Sexto quero qd de cā ↄuersi: dicit Pau. idē si est totū datus. xxvij. q. i. vt lex. et qđ ibi nō. et de puile. vt priuilegia: hec tn̄ iura loquunt de oblatis: de ↄuersis aūt religionum. dic h̄ procedere indistincte: nā ↄsētentur substātialia regule: et gaudent puilegio monachoz: de sentē. excōi. nō dubiū: et. c. parrochianos. et. c. ex tenore. ¶ Septimo q̄ro quid de cā sup clericatu exemplū per. c. si iudex. de sen. excō. lib. vi. dicit Pau. q̄ si pncipaliter agitur de clericatu nō hz locū h̄ cle. q̄ cessant eius v̄ba quo ad h̄. Item cessat cā huius dispositionis: q̄ longa dilatio nō est in h̄ casu periculosa: secus si accessorie: exemplū. de transac. ex lrīs. vt si ↄ petentē bñficium opponit q̄ nō est clericus: nā tunc cū in pncipali pcedat hec cle. ḡ et in accessorio: arg. de do. inter vi. et vxo. de prudētia: et de reg. iu. accessoriū. li. vi. ¶ Octauo q̄ro si agitur de bñficio vt de pprietate: glos. in verbo bñficijs: dicit nō esse locū huic cle. cū hec q̄stio nō sit beneficialis. qđ dic vt in ea. idē Lau. sm̄ quem nō subest rō periculi ppter morā sicut qn̄ agit de titulo. Idem ēt paul. et Gen. ¶ Opp. ad hoc q̄ nō pōt denegari qn̄ talis cā cōtingat cām bñficialē: et sic est locus huic cle. per id qđ ↄ. di cis ibi eas quoquo mō tāgentibus. Solu. Lau. q̄ dz exponi eas. s. causas bñficiales: non āt eas. s. ecclesias: et aliud est cā et aliud est res ex qua cā oriṫ: pro hoc. de v̄bo. sign. forus. et hoc sentit etiam glo. ibi: nec hic dicit de causis ecclesiarū. ¶ Oppo. ad idem q̄ si agit de pprietate decimarū cā censetur decimalis: vt dicit glo. in ver. decimis. in fi. Sol. vt ibi et ↄ. dico. q. xiij. sed Lap. intelligit determinationē precedētem esse verā si de proprietate bñficij ex vtraq̄ pte agitur: secus si de proprietate per vnā partē agitur vel excipitur: et per aliā de beneficio defendit: q̄ tunc idē ac si de bñficio tantū ageretur: q̄ sufficere debet qualitercūq̄ agatur vt de beneficio: dūmodo nō tantū: vt de pprietate: q̄ ratio petit principiū: et dic melius q̄ debet ponderari id qđ principaliter deducit. s. cā proprietatis: lz reus se defendat tūne titulo: cuius ptextu suā interest. de re iudi. c. penul. et qđ ibi nō. Causa tn̄ tota dicitur de pprietate: si aūt eque principaliter deduceretur proprietas: et titulus beneficij erunt due cause diuerse: et in altera est locus huic cle. in altera non nisi diceremus naturā recōuentionis: qn̄ per recōuentionē deduceretur operari: vt pariter procederet in eā recōuentionis vt in principali: de mu. peti. c. ij. q̄ qn̄ procedat dixi ibi: et in. c. i. illius titu. et de hoc ↄ. de verbo. signi. cle. sepe. ver. nō sic. in glo. in verbo voluerit. ¶ Nono quero si agit ad remotionem beneficiati. glo. eadē distinguit: an negeṫ sedus cōiugij spūalis: vt q̄ negatur eū electū: vel dicat eum nō habere titulum: an vere petat remoueri ppter crimen: pmis duobus casibus dicit eē locū huic cle. vltimo casu nō exemplū cum negatur hēre titulū: vt si dicitur q̄ symoniacū habuit ingressum: vel q̄ non fuit electus a canonicis: vel q̄ per metum fuit electus vel qd simile. Lau. et Gen. in hoc ↄtradicētes q̄ qn̄ negatur hēre titulū: vt in exēplis nunc positis nō est ppriē questio super beneficijs: sed potius cōtra psonas institutas: et hoc siue criminaliter siue ciuiliter agat: arg. vt lit. non ↄtest. c. i. de reg. iur. beneficium lib. vi. de transac. super eo cū ibi nō. dic q̄ quādoq̄ negatur titulus ex aliqua causa que infert nullitatē ipso iure: et vera est glo. q̄ cā est bñficialis: ex quo hz discuti an ↄuentus hēat titulū vel nō: vt q̄ dē indignus in dignitate: de quo in iure exprimit q̄ nō teneat institutio: de elec. cū in cunctis. et. c. duobꝰ. i. et. c. bone. i. et. c. per inq̄sitionē: q̄nq̄ negat titulus non tn̄ q̄ inferat nullitas ipso iure: et tunc vera est opi. Lau. et Gen. Sed nec in h̄ gl. ↄtradicit. immo idē vult: et idē Pau. ¶ Decimo quero si agitur de beneficio possessorio: an est locus huic cle. vt finge q̄ bñficiatus dicit se spoliatū. Ber. dicit q̄ sic: q̄ hec cā tangit cām bñficialem: q̄ ēt de titulo suo in possessorio saltez pbabiliter tenet facere fidē: vt nō. gl. de resti. spo. in lrīs et. c. ex trāsmissa. vt lit. pen. c. i. lib. vi. Itē hec cā possessoria est bñficialis: q̄ de bñficio pōt agi petitorio et possessorio ↄ. de seque. cle. vna. Itē ↄtinentia petitorij et possessorij nō debet diuidi. C. de iud. l. nulli. de seque. c. i. Itē facilius pcedit in possessorio q̄ petitorio. C. qui legit. psonam. l. fina. ¶ Op. ad hoc de. l. naturaliter. §. nihil. ff. de acq. pos. soluit q̄ pprietas: et possessio nihil hñt cōe: quo ad h̄ q̄ sententia lata in vno piudicet in alio: sed in multis hñt cōnexionē vel q̄ loquit in pbantis. ¶ Op. ad idē. ā. vt lit. nō ↄte. c. i. per qđ multi: vt refert tenent ↄtrariū. So. q̄ ibi odiū in separatione cōiugis: et fauor ↄiunctionis h̄ inducūt q̄ hic cessant: et dic q̄ ita vidi seruari in palatio pape. ¶ Op. ad h̄ q̄ cā sup possessorio bñficio nō est spūalis: vt nō. gl. de iur. cal. lras. q̄ est notabilis. So. stat ↄtrio. et per illā gl. nō plz opi. Ber. et rōnes eius tolluntur: q̄ nō est vez q̄ agēs possessorio recuperande super bñficio teneat docere de titu. d. c. in lrīs. qđ dixi. et de resti. spolia. ex parte. ¶ Undecimo q̄ro si agitur super beneficijs secularibus. dicit glo. in v̄bo ecclesiasticis nō esse locū huic cle. si in ecclesiastico foro tractentur qđ nō. et ponit exemplū de bñficio collato alicui tanq̄ benemerito: vel de alio bñficio cadēte in laicū. de prescrip. ad audiētiā. de penis ad aures. et. c. in qbusdā. Et idē Lau. Paul. et Gē. dicit Lau. quo ad v̄bū bñficijs hāc cle. locū hēre in casibus in qbus locū hz. c. vt circa. de elec. lib. vi. Et eius declaratio posita in cle. ↄstōnē. in pn̄. de elec. sz nō puto hāc cle. restringēdā pūt ibi: q̄ v̄ba sunt h̄ latiora q̄ in. c. vt circa. de ele. in. vi. ¶ Duodecimo q̄ro in eo q̄ dicit de decimis: de qbus decimis pcedit q̄ hic dr: glo. in v̄bo decimis intelligit de debitis iure diuino: secus si iure speciali. per literā que sequitur ibi ad quarū prestationū et c. Sed non vr̄ facere pp dictionez etiā. que probat idē esse de alijs decimis pro hoc qđ dr hic in hac glo. in fi. Pau. tn̄ concordat cū glo. et idē Gen. q̄ sm̄ eum in alijs decimis cessat rō expressa in text. Itez in illis cadit prescriptio. sed ↄtra debitas de iure diuino nō: ↄ tn̄ est: q̄ causa decimarum est spiritualis etiā si alicui debeātur de iure spāli. Sed ppter auctoritatez glo. que a nemine reprobat cūiter statur ei. Et ad dictionē ēt. dic vt in glos. et dic q̄ nō probat idem esse in alijs: sed potius ↄtra: q̄ h̄ lra duo exigit. Primū q̄ sit cā super decimis. Scōm q̄ sint tales ad quaz prestationē possunt hi q̄ tenent cogi per censurā ecclesiasticā. in decimis aūt debitis de iure speciali nō haberet locū hec coactio. Et hoc infert ad sequentez q̄ōnem. ¶ Decimotertio q̄ro de decima papali: dicit eadē gl. non eē locū huic cle. pro h̄ qđ dixi in pxi. q. q̄ ad talē decimam soluendā nō posset q̄s cogi p censurā ecclesiasticā qđ vr̄ exigere h̄ cle. que tanq̄ exorbitans a iure cōi nō debet extēdi. ¶ Decimoq̄rto q̄ro si nō est qđ cū debitore decime: sz inter duas ecclias de iure decimādi dicit eadē gl. q̄ locus ē huic cle. ¶ Oppo. ad hoc de eo q̄ dixi. ā. q. viij. q̄ cā nō est bñficialis si est super pprietate bñficij. ¶ Oppo. ad idē de eo qđ sequit ad quarum etiā prestationē et c. q̄ h̄ casu nō est locus tali coactioni. glo. sū. vltimū q̄ illa verba ad quarū etiā prestationē nō sit restrictio: sed interpositio. qđ pbat ex di-

ctione ēt: que implicat idez esse in alio casu: sz ꝯ: hoc est qđ dicit hec glo. in pn. ⁊ qđ dixi. s. q. xij. Sol. verius est qđ hoc dicit glo. ꝓpter nām dictionis ēt. Ad aliud rñdet glos. ꝙ lz cā super ꝓprietate ecclesie nō sit bñficialis: negari tñ nequit qn sup ꝓprietate decimaꝝ sit decimalis: qđ singu. nō. ⁊ idez Pau. Matth. aūt tenet ꝯtrium. pro glos. facit q: si ꝯtendit de ꝓprietate bñficij nihil deducitur per qđ ꝑueniat ad ꝯten tionē super titulo bñficij: vt qn vnit bñficium alteri vnione transfusiua: ita ꝙ extinguit titulus: de quo no. ne se. va. in. c. i. sed si ꝯtenditur sup iure decimandi non vi diuersitas iter ꝓprietatez ⁊ titulū: q: ipm ius decimandi cōplectit vtrūqz qđ est subtile. ¶ Decimoquinto q̄ro si est questio inter un os super successione feudi antiqui decimaꝝ habiti de facto vr ꝙ nō sit decimalis per id qđ dicit gl. in v. decimis in pn. etiā presupposito ꝙ veꝝ sit id qđ dixi in ꝓxi. q. ꝙ cā super ꝓ prietate iuris decimandi sit decimalis: nā in casu pmisso nō de iure decimandi: sed de successione feudi agitur ꝙ ē factū distinctū a cā decimaꝝ. Itē presupposito ꝙ de iure decimā di queri deberet: adhuc: idē vr p hanc glo. in pn. q̄ vult hāc cle. procedere solū in decimis de iure cōi debitis: in cāu āt proposito nō de iure cōi: sz speciali ex cā feudi. pro h quod dico: de deci. cle. ij. q. ij. ¶ Op. ad hoc: q: cā feudi decimaꝝ est de decimis antiquitus debitis: de iure cōi. licet tale ius sit translatū in vasallū. dz ergo vti eodē priuilegio: argu. de iurepa. c. vno lib. vi. illud tñ potius facit ꝯ: sed ꝓ hoc. ff. de reg. iur. l. q in ius. ⁊ regula ea qui in ius: lib. vi. So. ꝯtrīū est difficile: ⁊ Rota in deci. h: stat ꝯtrio: ꝓ hoc: q: lz sit qđ inter laycos: tñ litigāt de decimis: ⁊ sic sit locus huic cle. q̄ locuz hz ēt si causa quoquo modo tangit causas: de qbus hic: vt in littera. sic ēt si de iurepatronatus est qđ. licet sit inter laycos: causa tñ est est ecclesiastica. e. ti. quāto. Et hoc tenēdo ad glo. q̄ dicit hāc cle. ꝓcedere in decimis debitis de iure cōi: nō in spāli: dic ꝙ ꝓcedit de decimis q̄ habuerūt originē de iure spāli: vt ex pacto: qđ secus est i casu premisso: ⁊ hoc tutius. ¶ Decimosexto q̄ro in eo qđ dicit eos q tenent ad decimas posse cogi ad eas ꝓstandas p cēsurā ecclesiasticā. Quid si ex longa ꝯsuetudine antiqui ꝑceperūt. dicit Laud. ꝙ si sine titulo pōt ꝯ eos ꝓcedi sicut ꝯ agricultores: q: pn cipalr tenent cū pncipaliorē cōsensum prebeāt. xxiij. q. iij. q aliorꝫ. Sz in hoc debet intelligi ꝙ possint cogi p hāc cle. ad eorꝫ instantiā: quibus de iure cōi debent p id qđ dixi. s. iiij. ꝓximis. q. ¶ Decimoseptimo q̄ro nūqd ꝯ aduocatos ⁊ ali os potētes qui detinētibus fauēt poterit eodē mō procedi. Lau. ꝙ sic: ⁊ silr ꝯ audiētes penitētias: qui in foro ole remit tūt seu nō cōsulunt: ꝓ hoc. de offi. dele. c. i. de sen. excō. quāte. xxiij. q. iij. nō inferēda: qđ vltimum de audiētibus penitētias nō ꝓcedit: q: ex his q̄ fiunt vel omittunt in foro penitētiali: nō pt in iudiciali nec ecōuerso. xxiij. q. ij. admonere. de spon. tua. ¶ Decimooctauo q̄ro qd de priore rurali qui multas possessiōes rōne sui ꝑoratus colit in ꝑochia alicuius ⁊ retinet sibi decimas: q: dicit possessiōes eē in dote sui ꝑoratus: iuxta. c. nouū genus: de deci. vr esse nouālia ꝓprijs manibus vel sumptibus culta. de deci. ex pte: an si petunt ꝓ cedet sm hāc cle. vr ꝙ nō: p id qđ dixi. s. q. xij. In ꝯtriū qđ dixi. q. xiij. ⁊ q: est ꝯ istos nō soluentes est ius cōe. de deci. statuto. §. ceterū. lib. vi. qđ dicit. Lau. verius: secus tñ dicit si interuertēdo possessionē nomine sue administratōis vendicaret ius decimādi ex ꝯsuetudine priuilegio vel ꝓscriptōe. de deci. cle. religiosi. de ꝓscri. auditis. cū simili. ¶ Decimo nono q̄ro an possit fieri compensatio[a] cum laicis de aliquo certo dādo ecclesie ꝓ decimis qđ sit minus debito: ꝙ sic in ducit de transac. statuimus: vbi hoc vr tenere Hostiē. Sed Ber. hic dicit illud. c. nihil facere: q: loquit cum est qđ iter duas ecclesias qđ nō. glo. de re. eccle. nō alie. vt super: ⁊ dicit Ber. hoc verum in decimis predialibus: in quibus non valet talis compositio nisi interueniat auctoritas Pape. Et sic dicit cumā seruare: ꝯ hoc dixi. de re. permu. exhibita. ¶ Uigesimo quero nunqd rector ecclesie possit obtinere lrās monitionis pro decimis in futuꝝ soluendis: vr ꝙ sic p id qđ dicit glo. in ṽbo ꝓmoniti[b]. Sed illa glo. pōt intelligi

[a] ¶ An possit fieri cōpēsatio. Adde doc. i. c. cum sit. ꝯ deci. glo. i. c. i. de decimis. Jo. an. in. c. pe. de ꝯsr. vi. vl'imaill. Bar. bri. in. q. dñica lsbus. q. xlix.

[b] ¶ Gl. i ṽbo ꝓmoniti. Addē ad itellectū isti us glos. c. Romana in. §. caueant. de sentē. excō. lib. vi.

[c] ¶ De mrimonio. Adde de materia istius glo. in. c. nec si. ibid. xxx. q. v. ⁊ in. c. his ita. ⁊ in. c. agatosa. i gl. in ṽbo bñ. dictionē. xxxi. q. ij.

de monitione q̄ sit pro decimis nō solutis: de qbus dico in seq. q. pro hoc ēt inducit. de deci. ꝑuenit. in ꝯtriū. de sen. ex cōi. Romana. §. caueant lib. vi. Archi. de sen. excō. c. i. li. vi. quo ad id qđ querit de excōicatione ꝙ ferri possit pro futu ris culpis: dicit ꝙ interdū trahitur excōicatio ad futura: nō tñ enumerat istū casum. Alij aliter dicunt: vt Jo. an. in. d. c. caueāt. Her. ⁊ Jo. de lig. dicunt ꝙ possint fieri lre monitio nis ⁊ excōicationis: ēt pro decimis futuris: per. c. peruenit: ꝓall. ⁊ q: ius decime est ius seruitutis: ⁊ in seruitutibus tra ctus futuri tpis spectat ad iudicē. vt nō. de sepul. in nrā. pro hoc qđ dico. i. q. seq. ad. §. caueāt. diē ꝙ fallit in casibus spe cialibus: ⁊ ꝓcedit in alijs in qbus ex sui nā tractus futuri tēporis nō solutus nō spectat ad iudicē. ¶ Uigesimoprimo q̄ro de decimis preteritis nō solutis: quō procedit ꝯtra nō soluentes: glo. in ṽbo coerceri: ⁊ in ṽbo premoniti. vult ꝙ possit fieri generalis monitio cum excōicatione: ⁊ sentit idē de decimis futuris in eo ꝙ rñdit ad. §. caueant: ⁊ de hoc. s. q. pxi. Et tradit Lau. formā lrārūz monitoriaꝝ: q: dicet iudex monemus vos: vt infra tot dies: pone. xxx. ꝓ primo se cundo: tertio peremptorio. quorum. x. pro primo. x. pro se cundo: ⁊. x. pro tertio peremptorio assignamus. decimas ꝯ fructibus taliū possessionum sitarū in tali parrochia solutio eadē vel restitutio: alioqn ex nunc: ꝑut ex tūc in his scri ptis vos excōicationis snīa innodamus qđ nō. in practica: ⁊ pro hoc. de sen. excō. lata sub ꝯditione de appe. preterea ij. vbi de hoc. ¶ Uigesimoscđo q̄ro circa hoc an anteqꝫ fa ciat lrās recipiat aliquā informationē: diē Lau. ꝙ sic: q: se iformabit sūmarie ꝙ possessiones sint in ꝑochia ad instar illius qui vult missione in possessionē facere: de q̄ vt lie. non ꝯtest. qn. §. si super. ¶ Uigesimo tertio q̄ro an iudex ex officio possit cogere nō soluentē decimas. Lau. ꝙ sic: q: imminet periculū aīe si nō soluunt: de deci. prohibemus: ⁊ in talibus exuberat offm iudicis: de iudi. nouit. de offi. or. cle. i. vsl sm eum: dūz tñ ꝯstet possessiones: ex qbus decime petuntur eē infra limites parrochie vel hoies recipere ab ea sacramē ta ecclesiastica quo ad ꝑsonales decimas vel aīalia depasci in parrochia: sufficit ex quo ꝯ iure cōi scripto decima debet ꝑochiali ecclesie ꝯ del. cū ꝯtigat: ⁊ ius cōe notoriū ē ⁊ tāqꝫ notoriū dz sciri. i. q. iij. §. notādū. Et iō in ꝯ faciente notorie delinquētē pōt aduertere iudex ex officio adeo ꝙ nō est necesse ꝙ cā in iudiciū deducat vel testes admittant: pro hoc qđ nō. de fil. ꝓsby. qn. ⁊ per Inno. de offi. vi. c. i. Et poterit ꝓcedi sine vlla alia iuris solēnitate. idē Gen. ⁊ per h q̄ dicta sunt in hac. q. ⁊ duabus ꝓcedentibus: dicit Lau. nō eē opus in lris monitorijs ꝯ nō soluentē decimas ponere cām: illaꝫ nisi cām rōnabilem voluerit allegare: ⁊ ꝓbare ad qđ faciēdūz vobis: talē diē ꝑemptoriam assignamus. ¶ Oppo. ad hoc ⁊ ad supius dicta ꝙ nō possint fieri tales lre cuz nō debeat snīa ferri ꝯ nō citatum: de maio. ⁊ obe. inter quattuor. So. stat ꝯtrio: ⁊ diē ꝙ littere debēt eē ꝯditionales: vt q: narretur decimas nō eē solutas: ⁊ adijcit ꝙ si veꝝ est ꝙ nō soluerit monet vt soluat tā ꝓteritas qꝫ futuras: cū tpe erit: alr excōicet: ⁊ adijciat clausulam ꝙ si senserit se grauatū veniat ad docendū: pōt esse. n. ꝙ legitima rō cum tueatur: vt q: priuilegiatus est sup decimis nō soluendis: vl qd simile: ꝓ hoc q: ēt alias lz per receptionē scđi bñficij curati vacet primuz simile ipso iure: ⁊ possit ꝯferri: tñ in danda possessione citat possidens: de ꝓben. lz. ij. lib. vi. qn aūt lre monitorie ⁊ prece ptorie hñt clām ꝓdictam si is ꝯtra quē dirigunt: tunc cōparet intra terminū: ⁊ offert se docturꝫ de grauamine: ⁊ velle stare iure resoluunt lre in simplicē citationē: ⁊ eaꝫ effectus per cōparitionē tollit: qđ dixi de cau. pos. c. i. ¶ Uigesimo quarto quero in eo ꝙ diē de matrimo[c]. qn dicat agi de matrimonio. ad hoc vt sit locus huic cle. So. vt in gl. ṽbo mrimonio. Et idē Pau. ⁊ Genze. ¶ Uigesimoqnto quero si agit de crimine adulterij ad sepationē thori: dicit eadē gl. ꝙ nō ē locus huic cle. Idez Pau. q: tūc nō ē in cā mrimoniali: sz potius accusatio mixta ad penā iponēdā vel sepationē thori faciēdā: de ꝓcu. tue. vt lit. nō ꝯte. c. i. Et idē Gē. q: hec ꝯstitutio nō est laxanda ꝓ h vltimo est qđ dixi. s. q. xiij.

¶ Uigesimosexto

¶ Vigesimosexto quero si agit de sponsalibus [a] dicit glo. ea. locu esse huic cle. qr sponsalioꝝ ca tangit matrimonium. idē Pau. qr sine pmissio ꝯhendi mrimonij. xxx. q. v. nostra ten. ff. de spon. l. i. ¶ Vigesimoseptimo qro si ē qd successio mo: in qua incidit qd de natalibus: ꝛ sic de mrimonio. glo. ꝛ. in fi. distinguit: an qd pricipalis sit corā iudice ecclastico: ꝛ nō est locus huic clemē. an corā seculari: ꝛ tūc cū exceptio predicta remittatur ad ecclasticū erit locus huic clemen. ꝛ dic vt in ea. ꝛ idē Pau. ¶ Vigesimooctauo qro si christianus [b] de nouo baptizatus petit separari ab vxore infideli que nō vult sibi cohabitare sine ꝯtumelia creatoris: Lau. dicit eē locū huic cle. cū agit de federe mrimonij: ꝛ h etiaz vult gl. in vbo mrimonijs: ver. q aūt. ¶ Vigesimonono qro si agit de mrimonio ia soluto post mortē pp natalia successoꝝ in bonis defuncti: exēplū qui fi. sint. legi. causaꝝ. vel ppter alia matrimonia coniungenda vel disiungenda. exēplū de pba. per tuas. dic Laud. locū eē huic cle. pp vbum eas tangentibus. ¶ Trigesimo qro si agit de dotibus restituēdis. vr idē qr actio de dote sortit pulegia cause mrimonialis. p hoc qd no. ff. solu. matri. l. i. in glo. ij. ¶ Trigesimo primo qro in eo q dic de vsuris: qn in eis locū habeat cle. h glo. in vbo vsuris [c] dic q cum petunt vel petitur vt vsurarius illas cōpēset: ꝛ idē Gen. ¶ Trigesimoscdo quero si reus dicit q tenet cōpensare: exēplū de vsuris. salubriter. dicit ea dē glo. adhuc idē Lau. vr tenere ꝯtrariū. dicit. n. q si agit de retentione vel recuperatione vsuraꝝ in casibus in qbus h fa cere lz puta in dote ꝛ similibus nō pcedit hec cle. cū cesset ratio piculi aiarum nec in h casu petunt vt vsure: sz potius vt interesse: ar. de arbi. dilecti. ꝛ. C. de vsu. l. cum allegas: qd tz Gen. sed pnt cōcordari: qn glo. loqtur qn p exceptionē h deducitur: ꝛ tunc ponderet cā principalis: q est super vsuris. ꝛ opi. istoꝝ pcedit qn principalr hoc deducitur: qr tūc non hz discussionē: an cā sit vsuraria sed tm an sit talis casus in quo nō cōmittat vsura: tn ēt qn principalr deducit: vt verius: qd dicit glo. pp vbū eas tangentibus: qd sentit Pau. exemplificando illud vbū: vt dico. J. q. xxxvi. ¶ Trigesimotertio quero si creditor petit debitū: ꝛ debitor excipit q est vsurariū: an sit locus huic cle. glo. ea. dicit q non nisi debitor petet pnunciari ꝯctū feneraticiū. idē Paul. vt dico. J. q. xxxvi. idē ēt Gen. dicit q si debitor excipiendo petit pnunciari ꝯctū feneraticiū erit locus huic cle. quo ad h qd exceptio discutiatur p iudicē ecclasticū: ꝛ in ea erit locus huic cle. sicut dixi. J. q. xxvij. de excep. natalium. ¶ Trigesimoqrto quero si de vsuris agit in foro seculari: dicit ea. glo. locū nō esse huic cle. idē Pau. ꝛ ē mens glo. q in his q ꝯcernūt. p cessum iudex secularis seruabit leges ꝛ ꝯsuetudines seculares: qd tenet Joan. cal. in. q. disputata que incipit statutum i solutione: sz hec qd presuppōit aliā: an vsure possint peti in foro seculari: in quo glo. tenet q nō: lz recitet opi. ꝯtriam: q presupposita pcedit qd premissa: ꝛ h dixi de vsu. in ciuitate in repe. vbi dixi qn ꝛ qmodo possit secularis iudex cognoscere: de vsu. cle. vna in pn. q. xviij. Et qre crimen vsurarum sit ecclasticū. dixi de fo. cōpe. cū sit. ¶ Trigesimoqnto qro in eo qd dicit littera quoquo mō tangentibus. qd hoc importat. so. exponit Lau. siue pncipaliter: siue incidenter dū tn sit eadē rō. ar. de cōsti. trāslato. de transla. c. ij. ex h infert q h cōstitutio ē ꝯstitutiua nō declaratiua: p h lra ibi ꝯstituimus. ¶ Trigesimosexto quero de exemplis in eo q dicit de tangentibus. so. vt in glo. in h vbo. Pau. latius exēplificat quo ad electionē vt si agit de iure eligendi ad quez spectat. de ꝯsue. cū dilectus. de ver. sig. abbate. vel si dicitur electionē lz cōfirmatā fuisse nullā: vel si agit ꝯ electores: vt puniant fm formā. c. cū in cūctis. ꝛ. c. per inqsitionē. de elec ti. vel si dicat cōfirmatio nulla pp solemnitatē omissam vel quia ꝯfirmans non habuit ptātē cōfirmandi. de elec. si confirmationē. lib. vj. vel electū vltramontanū in cōcordia admistrare non posse: vt qr negat electionez fuisse cōcordem. de elec. nihil. vel electā in abbatissaz nō posse administrare cū negat eaz electā a maiori parte. e. ti. idēnitatibus. §. si vo lib. vj. vel si opponit se aliqs cōsecrando vt repellat. de accu. super his. ꝛ fm Pau. filia exempla possunt reperiri in postulatione ꝛ puisione. Quo aūt ad id q dr de beneficijs ecclasticis. exemplificat pau. de tangentibus quotiēs queritur d aliquo qd examinari ꝛ decidi non pōt absqz cognitiōe electionis postulationis vel puisiōis seu tituli illius beneficij alīt secus: vñ si rector petit pecuniā: lz opponat eum non eē in possessione rectorie: nō ideo pcedit fm hanc cle. qr hec qd non tāgit in aliquo cām bñficialē fm pau. qd no. Et p h qd no. gl. in fi. i. vbo vsuris. ꝛ qd dixi. J. q. xxxiij. ꝛ. xxxiiij. In decimis exemplificat pau. cū petunt decime: ꝛ hz discuti an fundus sit in parrochia: vel non: vel an sit noualia: vel nō vel an decime debeant mihi vel tibi: vel qd simile in vsuris exemplificat: vt si dr testamentū vsurarij non valere. de vsu. qꝛqꝫ. in fi. li. vi. vel vsurariū sepeliēdū vel nō. de vsu. qr i omnibus. J. d vsu cle. i. vel si fideiussor petit vsuras a debitore qs soluit creditori. de fideius. puenit: vel si petitur relaxari iuramentū de iureiur. c. i. ꝛ h exemplū ponit ēt glo. vel si petunt vsure cōpensari cū debito: vel d fruct⁹ extenuasse sortē. de pig. cū ꝯ: de vsur. c. i. ꝛ. c. ij. ꝛ. c. cōquestus: sed h casu glo. in vbo vsuris: vt dixi. J. q. xxxij. dicit hāc cām principalr eē vsurariā. dicit Pau. q sic in. c. cōquestus. ꝛ. c. salubriter: lz opponat q nō debeat fieri cōpensatio per illa iuratū attendit potius: qr causa pncipaliter est vsuraria: ꝛ eadez rōne dicit pau. q si petitio fundat super ꝯctu licito: lz excipiat d vsura non erit locus huic cle. qd ēt tenet glo. in vbo vsuris: qd ēt dixi. J. q. xxxiij. ¶ Trigesimoseptio qro in eo q h dr q pōt procedi sumarie ꝛc. an iudex cogat in causis hic expssis pcedere summarie simplr [n] ꝛc. gl. in vbo valeat: dicit qd nō: ꝛ in ea ibi cōsulo p qd no. Spec. de arbi. ppe fi. ꝛ cū gl. cōcordat pau. ꝛ Genz. ¶ Trigesimooctauo qro qd ipoītent illa vba simplr ꝛ de plano ꝛc. glo. in vbo figura remittit ad no. i cle. sepe. pau. hic tractat aliq que dicunt p glo. in cle. sepe. Et aliqua ēt que ibi non dicunt: iō vba eius refero: dicit ergo q in iure aliqn dicit solū de plano. de iudi. nouit. ad fi. de spon. cū in tua. ff. de offi. pcon. l. nec quicquā. §. d plano. d accu. leuis. de adul. miles. §. sexaginta. qi ordo in bono. pos. seruet. l. ij. de qōni. l. vnius in fi. qñqz simplr ꝛ de plano. de accu. sicut olim. qñqz absqz strepitu. de sta. mo. ea que. §. q si ver. si aūt. qñqz de plano: ꝛ absqz strepitu. de accu. olim quādoqz sine strepitu. ꝛ figura. de elec. idēnitatibus. §. si vo lib. vi. ¶ Trigesimonono qro si in rescripto aliq de predictis omittitur: vel si aliqua dictio in locū omisse subrogat: vt qr dr de plano sūmarie sine strepitu ꝛ figura iudicij. dic paul. q non: p oia est locus huic cōstitutiōi. ꝛ cle. sepe. ꝛ fm eum opz vt nulla omittat. de h aliter sentit glo. in. d. cle. q vult sufficere vbū absqz figura: ꝛ h verius qd dixi in cle. eadē in pn. q. vi. ¶ Quadragesimo qro qd si oēs exprimunt sine culpa: dicit pau. nō curandū: qr sufficit copula apposita ad vltimū: qd ēt tenet glo. in cle. sepe. in pn. vbi dixi. q. vij. ¶ Quadragesimoprimo quero, qd importēt specifice. dicit pau. q vba simpliciter ꝛ de plano nō remouēt substātialia iudicioꝝ: ꝛ quidā exponunt. i. sine magna discussiōe vt summarie iudex pcedat. alij dicūt. i. sine scriptura ꝛ libello. ar. ff. de cōsti. pec. l. i. §. vt remoueat strepitū non sedēdo in ptorio: sed alibi absqz solēnitate strepitus. ff. de adul. l. miles. §. sexaginta. ff. qn ordo in bo. pos. ser. l. ij. que opi. nō placet Inno. ꝛ Host. de accu. olim. ꝛ Spe. de inqsitione. §. nūc tractemus: ver. qd igit: qui dicūt q ēt si addat sine strepitu semp iudex seruabit iudicioꝝ ordinē in citatiōibus libelli oblatione ꝛ ceteris substātialibus. Sz si qd non substātiale omittit non vitiat pcessus. Itē aduocatoꝝ ꝛ partiū strepitus inutilem refrenabit: ꝛ dicit pau. q si dr simplr ꝛ nihil aliud intelligit remoueri itricatio ordinis iudiciarij: vt iudex remoueat dolosas pclatiōes ꝛ exceptiōes ꝛ bona simplicitate canonica ponderata in iudicio pcedat. Sz si dicit de plano pōt exponi. i. sine strepitu: vt iudex non cogat sedere p tribunali vbi ꝯsueuit ius reddere: sed ēt domi vel alibi possit cognoscere ꝛ diebus ob vtilitatē hominū feriatis. ff. de vā. infec. l. iij. §. pe. de interro. act. l. iiij. §. fi. Sz libellus offeret. d. §. sexaginta. ꝛ pbatiōes plene regrentur. de accu. olim. d. c. nouit.

a ¶ Si agit de sponsalib⁹. ad de. l. i. ꝛ. ij. ff. d de spōsa.

b ¶ Si xpian⁹ de nouo. Adde doc. in. c. gaudemus. de diuor.

c ¶ Glo. i vbo vsuris. Add d materia istius glo. se. fi. i. c. ex lris de iureiur. ꝛ p Lāfrācbuz in repe. illi⁹ cle. pau. de elec. in cle. i. de vsuris. Jo. mo. ꝛ hal. c. i. d vsu. li. vi. Hostiē i su. ti. de vsu. in. §. q pena. ꝟ. feneratō: Host. i su. ti. d penis. §. qbus. ver. lz qua forma.

n ¶ Simplr. ad de p Lāfran. in repe. cle. sepe d ver. signi.

Item si lex dicit ꝙ ꝓcedaᷓ extra ordinē. dicit pau. idē eē sal uo ꝙ forte si tūc porrigeᷓ libell⁹. ff. ꝺ li. l. si qs sepulchrū. de offi. prefec. vr. l. i. §. pron⁹. ⁊. d. l. lenia: ⁊. §. ꝺ plano. ¶ Quadragesimoscdo q̄ro si dr̄ semiplenē siue sūmarie. dicit pau. sufficere summariā cognitionē ⁊ semiplenā ꝓbationem qd no. Specu. de offi. iudi. §. postremo. ver. tertio dicēdū. Contrariū dixi vt lite nō ꝯtestata: qūi. §. ꝙ si sup: q2 ēt in summarijs quo ad ꝓbationes reqriᷓ plena cognitio. nō dꝫ fieri grāue preiudicium vt in danda vera possessione. ¶ Quadragesimotertio q̄ro si dicaᷓ sine strepitu iudicij: dicit pau. ꝙ tunc iudex reprimet ꝓcuratoꝝ ⁊ aduocatoꝝ vel partiū clamosam garrulitatē sophisticas cauillationes ⁊ iuris subtilitatē pnitiosam arg. de prescrip. nihil. v. q. iiij. in loco. ⁊ simpl'r ⁊ pure ꝯsiderabit facti veritatē. arg. de sindico. c. vno. de iudi. dilecti. de deci. ad audientiā: qd not. Host. de statu mona. ea q̄ ver. qd si abbas. repellat ēt exceptiones ⁊ appellatiōes frustratorias ⁊ refrenabit multitudinē testiū ⁊ ꝫ libellus dabiᷓ ⁊ substantialia cetera obseruabunᷓ. Sed in nō substantialibus exuberabit iudicis officiū ⁊ per eoꝝ omissionē nō viciabitur ꝓcessus: vt ēt. ꝭ dixi. q. xij. ¶ Quadragesimoq̄rto quero si addiᷓ sine figura. dicit pau. ꝙ eorū q in iudicio respiciunt figurā quedā sunt acta cause de qbus. de testi. cām. Alia per que instituiᷓ ⁊ destruitur cā: vt ꝯfessiones: ꝓbationes: ⁊ attestationes ⁊ similia scām respicientia: ⁊ talia nō tolluᷓ q̄dā respiciūt solēnitatē iudicij: ⁊ talia siue respiciunt partes alterā vel vtranqꝫ siue iudicē tolluntᷓ: de hoc in cle. sepe. ꝟ. nō sic: vbi dixi. q. ij. Et pro ꝭ. ff. ꝺ legatis. i. l. si seruus vetit⁹.

a ¶ Nunqd alt⁹ q̄ papa. ad de abb. in. c. venerabilis. i. iiij. col. ꝺ iud. abb. l. c. ceteꝝ l. vij. col. de iur. cal.

¶ Quadragesimoqūto quero nunqd ali⁹ q̄ papa^a pōt cōmittere cām cognoscendam sine strepitu ⁊ figura iudicij. Specu. de leg. §. superest: ver. ⁊ nunqd: ⁊ Mat. hic dicunt ꝙ non: pro ꝭ q2 inferior a papa nō pōt innuare dispositōes canonicā. ꝭ. de elec. cle. ij. Idem no. gl. in cle. i. sepe. in prin. vbi dixi. q. x. ⁊. xj.

b ¶ Eps. Add. de glo. ⁊ abb. l. c. pastoralis ꝺ offi. ordi.

¶ De foro competenti. Rubrica.

Vlamuis. Epi expulsi a ꝓprijs sedibus possunt i loco insigni aliene diocesis viciniori in suis diocesibus ꝓcedere cōtra expulsores ꝯsiliarios ⁊ fautores citatos: prout dicitur.

c ¶ Qꝫ iniuria q̄ fit. Adde Inno. l. c. cum ꝯtingat. ꝺ sen. excō. ⁊ an iniuria illata clico ecclesia possit remittere.

¶ No. ꝙ eps^b non pōt exercere iurisditionē in aliena dioceſi. de ꝭ in gl. ij. Et p ꝭ. ix. q. iij. per totū ⁊. ix. q. i. puenit. vij. q. i. placuit ⁊. c. seq. de offi. le. nouit. Dicit tū Mat. ꝙ eps exigens eꝛ̄ suā iurisditionē pōt cām delegare. de quo no. de elec. si abbatē li. vi. p arch. ⁊ in Spe. de rescrip. presentatione § rōne. ꝟ. fi. ⁊ ꝭ tenet glo. in. d. c. nouit. ¶ Scdo no. ꝓ allegatione gn̄ali. de ꝭ in glo. ij. ⁊ ad ꝭ. de ꝓben. c. ij. xlv. di. §. huic ēt: vbi de hꝭ ⁊ in Spec. de dispn. ⁊ alle. §. porro. ꝟ. in summa: ⁊ in hac glo. ibi vsqꝫ: vbi dixi. ⁊ de cle. cle. ꝯstitutionē in pn. in i. ⁊. ij. ꝯrio. ¶ Tertio no. de ꝟbo. imbi. ꝭ. de regu. vt ꝓfessores. ¶ Quarto no. ꝙ eps i quolibet loco sue diocesis non exempto pōt ꝓ tribunali sedere ibi: aut eaꝝ parte. de offi. or. cū eps. lib. vi. ¶ Quinto no. ꝙ iniuria^c que fit psone q̄ est ꝺ ecclia fit ecclie ⁊ ibi irrogata. ecclesije. ¶ Sexto no. ꝙ prelatus pōt punire iniuriā sibi factā quatenus ꝯcernit eccliam: nō aūt quatenus ꝯcernat personā. de ꝭ in glo. in ꝟbo eccl'ie. Et dicit pau. ꝙ prelat⁹ non pōt remittere iniuriā sibi scām q̄tenus cōcernit ecclīam. qd no. glo. de sen. excō. cōtingit. ¶ Septimo no. ꝙ malitia nō dꝫ remanere impunita: in ꝟbo ipunita: est. n. hoc ꝯ publicā vtilitatē. ff. ad. l. acq. l. ita vulneratus. i. rn̄so. de iud. si longi⁹ §. i. de sen. exc. vt fame. ⁊ dicit Pau. ꝙ iniuria hoc casu remaneret ipunita q2 archieps nullā habet iurisditionē: ⁊ sic per aliuꝫ iudicē eccliasticū non posset puniri nisi p Papaꝫ: non est ergo iustū ꝙ iurisditionē quā alr̄s potest exercere i causis ecclesie eps perdat pp proteruiā malignantiū: nec ex ꝯtumacia qs efficiatur melioris cōditionis. ꝺ dolo cōtingit. de preben. cū qui li. vi. ¶ Octauo no. ꝙ cū agitur de reddenda iusticia dꝫ qs suū aduersariū grauare q̄nto minus pōt pro ꝭ hic in eo qd di de loco viciniori. Rō f̄m Lau. q2 tanta est eq̄tas iudicialis ꝙ aliquid amaritudinis seu volūtarie vltioni īmisceri nō dꝫ. xxiij. q. iiij. inter querelas: ⁊. §. ꝓcedenti qui incipit pōt: nisi faciat qs bono zelo: vt aduersarius citatus ꝯuertaᷓ. xxiiij. q. i. qui cōtra pacē. ⁊ dicit Gen. ꝙ cū hic non exigaᷓ nisi loci vicinitas nō eē curandū: q̄uis distet: cū hic nō distinguaᷓ: lꝫ secus sit. ꝭ. eisdē. ¶ Nono no. ꝙ debet locus esse tutus^d citato. de appelᷓ. ex parte. ⁊ dicit Mat. locū dici tutū eē eo modo quē dico. ꝭ. q. xxi. ¶ Decimo no. modū citandi. vt quis citetur personaliter vel ad domū. Et intelligit Lau. hanc eē alternatiuā ordinis: vt ꝓ citetur in propria psona si cōmode pōt: vel si nō pt citeᷓ ad domū: ita tū ꝙ citator non intret: alr̄s teneret actione iniuriarum. ff. de in ius vo. l. plerīqꝫ: sed denunciet an̄ ianuā. Et nō refert: an sit domus ꝓpria vel ꝯducta. ff. de dā. infec. l. iiij. §. pretor. Et si hoc fieri non pōt citeᷓ in ecclia cathedrali vt ꝭ vl' intimetur amicis: vt no. de dolo cām. Hoc tū casu dicit Lau. st̄andū huic cle. ⁊ itelligit Pau. citandū personaliter si copiā sui facit in ꝓuincia: alr̄s nō reputareᷓ ꝯtumax. ff. que sen. sine ap. rescin. l. i. §. itē cū ex edicto. de dolo cū olim. ⁊. c. fi. de cle. nō resi. ex tue. qd dic vt dixi. de eo q mit. in pos. c. fi. Et intelligit pau. de ꝓuincia vulgari. d. c. cū olim. ⁊ qd no. Archi. de fo. cōpe. c. i. li. vi. Et in eo ꝙ dixi hanc eē alternatiuā ordinis. dicit pau. ꝙ posset intelligi ꝙ fiet ꝓprie vel alternatiue: ⁊ sic sufficiat vel ꝙ psonaliter vl' ad domū citetur regula in alternatiuis li. vi. Jo. an. in appostillando ꝭ tenuit primū ꝯtrarium ꝙ sit ordinis: ad ꝭ de dolo ⁊ cōtu. cām. ꝺ offi. deleg. cū plures. li. vi. qd puto verius: vt ex quo aliud nō exprimitur in litteris itelligaᷓ f3 alias iura: nec inducat vllaꝫ specialitatē. ¶ Undecimo no. sufficere citationem fieri ad domū etiam si non puenerit ad noticiā citati. Gen. p ꝭ qd no. Inno. de acc. ad petitionē: de exces. pla. ex l'ris. Et gl. ff. qui ap. sit. l. i. § fi. ⁊ q̄ sen. si. ap. rescin. l. i. Itē cū ex edicto. ⁊ idē Mat. ¶ Duodecimo no. f̄m pau. q̄nqꝫ que reqrunᷓ in ꝓcessu faciendo eꝛ̄ diocesim. Primū ꝙ locus sit insignis. Secūdū ꝙ vicinior sue dioceſi. Tertiū ꝙ sit securus epo q̄ ad morandū. Quarto ꝙ ēt sit secur⁹ q̄ ad iurisditionē exercendā. Quintū ꝙ securus citatis. ¶ Deciotertio no. casuꝫ in quo non sufficit^e vnica citatio: ēt si non cōtineat plura interualla si facta fuit vna die sed reqriᷓ ꝙ diuersis diebus: de ꝭ in glo. in ꝟbo diebus: ⁊ i ea ibi ꝙ tribus: ⁊ equū eēt ꝙ q̄tuor. ff. de iud. l. ⁊ post pau. ¶ Decimoq̄rto no. ꝙ presumitur quē scire id qd publice fit ibi vniuersalibus presumaᷓ. ꝺ postul. c. i. de presum. quosdā cū ꝯcor. ⁊ dicit glo. in ꝟ. p̄sumatur ꝙ ꝭ non est p̄sumptio iuris. ⁊ de iure q̄ dr̄ fictio in q̄ minus aduertenter loqtur cū differāt plurimū p̄sumptio ⁊ fictio. qd dixi de spon. is qui. ꝭ. de elec. qd circa. dictū tū glo. tenet in eo ꝙ non est p̄sumptio iuris: ⁊ de iure est veruꝫ: qd tenet ēt Lau. ⁊ Gen. ¶ Decimoqūto no. de termino peremptorio statuendo: ⁊ dicit Gen. ꝙ ex cā pōt statui in ꝓ citato rio. ff. de iud. l. nō nunq̄. cām expressa de ꝭ inte. rest. rū ex littera in fi. ⁊ loco pemptoꝝ cedūt tres citationes: q2 vltima intelligiᷓ pemptoria ēt si nō exprimaᷓ. de ꝭ de offi. dele. consuluit. ⁊ p Inno. de accu. ad petitionē. ¶ Decimosexto no. ꝙ citatio vt arctet dꝫ eē legitima ibi legitime: puta p nunciū vel l'ras. de offi. dele. prudentiā. ff. de fideicō. li. l. cū vero. §. fi. vl' f̄m Gen. dic legitime: puta ad domū vbi psonaliter non inuenitur qd dic vt. ꝭ dixi. x. ⁊. xi. no. vl' melius dic legitime f̄m naturam eius de quo agiᷓ ⁊ q̄uo debeat fieri citatio. ꝭ. dixi. in. d. x. no. ¶ Op. ꝙ ēt circa hanc ꝯcessionē possit prelatus exercere iurisditionē eꝛ̄ suā diocesim. ar. ff. ꝺ adop. l. si ꝯsul. de of. presi. l. ij. de offi. leg. noui. Solu. ꝭ de iurisditione ꝯtentiosa. vt dicit gl. in ꝟbo iurisditionē. Et idē Lau. pau. ⁊ Gen. secus in voluntaria. vt in ꝯrijs. ¶ Scdo op. ꝙ etiā ꝯ expulsores fautores ⁊ cōsiliarios non pn̄t epi iurisditionē exercere eꝛ̄ suā diocesim. de ꝯse. dist. i. ¶ Hic ergo. xi. q. i. si qsqꝫ. pro ꝭ qd no. Vin. de ꝓcu. petitio. Solu. illud ꝟuꝫ de iure cōi: sed ꝭ est sp̄alis indulgentia. qd dic vt in gl. i verbo indulgēdū. Idē pau. de ꝭ p Archi. lxxi. di. clericos. Est autē adeo sp̄ale ꝙ cessante hac indulgentia ēt de licentia alterius diocesani nō posset ordinarius ibi trahere suos subditos. de offi. or. litigantes. li. vi. ⁊ qd ibi no. gl. ij. ⁊. gl. iij. §. seq. in ver.

d ¶ Locus eē tutus. Add gl. in ꝟbo nihil in. c. cum loci de ꝓ. ꝭ. Spe. ti. de offi. or. l. § . iij. ⁊ spe. ti. de iur. om. iu. in. §. vi.

e ¶ Nō sufficit vnica citatio. Add Inn. l. c. ad petitionē. ꝺ accu. abb. in. c. fi. ꝺ appel. doc. in. c. ꝯsuluit de offi. deleg.

seq.in ver.indulgemus.qđ tenet Lauren.de pinu: dicens se vidisse doctorē valentissimū in h errare. ꝛ in hac glo. in fin. quomodo h faciat dico.J.q.xv. ¶ Tertio oppo.in eo qđ ꝑmittit citationē fieri diebus festiuis.d.c.fi.de ferijs. Sol.is hoc casus est hic specialis: vt dicit gl.in vbo festiuis. ꝛ de h J.q.xxxiij.qñ dr ꝛ quō possit fieri citatio die feriata ꝓ non die feriata vł ecōuerso dixi in.d.c.fi. ¶ Quarto op.ī eo ꝙ dic posse ꝯ citatus i forma q̄ hic ponit̃ i vbo si vo ꝓcedi ac si citati forent peremptorie.ꝙ imo possit ꝓcedi tanq̄ ꝯ cōtumaces. Triu.i.cle.i.dicit Gen.ꝙ cū h dicat̃ ac si citati extitissent: ꝛ non dicat̃ ac si ꝑsonaliter citati: ꝓut dr̃ in dicta cle.nō cēsent̃ isti veri ꝯtumaces vt appellantes nō audiant̃: sed ꝓcedit̃ ac si simplr̃ eēnt contumaces: qa hec cle.in multis dui et a iure cōi: ideo dꝫ restringi ꝛ reduci quanto plus pōt ad ipsum ius cōe: ar.de rescrip.cām: de ꝯsue.cū dilectus: Et ex hoc habet̃ casus in quo ipediēs citationē ad se ꝑuenire: nō habetur ꝓ vero cōtumace: qđ no. ¶ Quinto op.de.d.cle. dudū: ꝛ.§.vt lit.non ꝯtest.qm̄.§.porro. Solu.Gen.ꝙ ꝯria loquunt̃ in certis casibus ꝛ spālibus: qđ non est veruꝫ quo ad.§.porro: vel ſm cū aliud in illis q ꝓcurāt ne ad eos ꝑueniat: vt in ꝯrijs. Aliud in alijs qui ꝓcurāt in ceteris locis h in tex.expressis citent̃ de qbus h qđ no. ꝛ sic.§.porro loquit̃ de eo qui oīno ipedit citationē ad se ꝑuenire. Sed hoc nō vr̃ ꝓcedere: naꝫ ēt i isto casu satis impedit q nō ꝑmittit citationem ꝑuenire ad locum: in quo est tamen dictū puto verū ꝓpter speciale modū citandi: de quo hic. Itē non solū ꝓcedit citatio de q̄ hic qñ citandi malitiose ipedimētū ꝑstāt ne ad eos ꝑueniat: sꝫ ēt quomodocūqꝫ epi aufi nō sint eos citare: qđ intelligo ēt si h ꝯtigat sine scō expulsoꝝ: ꝛ tūc est specialis casus: in q̄ tenet citatio non scā ꝑsonaliter nec ad domū.qđ est ꝑ ꝑ culpā ꝑcedentē ipsoꝝ expellentiū ꝯsiliariorꝫ vel fautorꝫ: alr̃ aūt de eo q ipedit: ne ad eū ꝑueniāt citatio: dic ꝙ non est opus eū citari in locis vicinis: sꝫ habet̃ ꝓ citato eo ipso ꝙ ipediunt ad se ꝑuenire: qđ no.de conces.prebē.si capitulo lib.vi.in glo.quomō: ꝛ ꝓbatur.ff. qđ vi aut clā.l.i.§.sed si aristo. ꝛ.§ fi.vbi modū ꝓbādi qđ ipediuerint ponit Bar. ꝛ de h dixi in.d.§.porro que no. ¶ Quero circa id qđ dixi in.i.ꝯrio an proprijs insignijs[a] possit vti ꝑlat⁹ aliena diocesi.dicit Lau.ꝙ aut loqmur de insignijs que designant honorē vt est mitra in abbate: palliū in archiepō: de presum.cū in iuuētute.de priui.abbates.li.vi. seu biretuꝫ in doctore.xx.di.si quis virorū.ibi cū reuerentia ꝛč. ꝛ talib⁹ pōt vti.de priui.apłice li.vi.ff.d offi.procō.l.i. aut d insignijs qui designāt offīm seu administrationē: sic paliū i archiepor sic exemplificat Lau. ꝛ in h ꝯdicit ei qđ nunc dixi. Et h vltimū verius: itē mitra ꝛ bacbulus pastoralis in epō: ꝛ talib⁹ non pōt vti sine spāli licentia pape.de vsurpa.ex tuarū.d alijs aūt epalibus dicit Lau.ꝙ si ꝑlatus vult vti eis exercēdo aliquid de officio vel iurisditione: puta ꝯgradare subditos vel facere ordines crismare vel absoluere ab excōicatione vel similia non pōt sine licentia illius diocesani.ix.q.ij.ꝑ totuꝫ. Sed si sine exercitio officij vel iurisditiōis pōt h facere: puta cantare missam ꝑdicare vel qđ sile: pro h qđ no. vi.q.iij. scriptū. ꝛ de vsurpa.c.fi. ꝛ de his dixi.de priuil̃.antiq̄. ꝛ in eo qđ dixi de absolutione: dic vt in seq.q. ¶ Scđo quero ī eo qđ dixi.ꝯ.q.proxi.ꝑlatū non posse[b] extra diocesiꝫ absoluere ab excōicatiōe: an h sit veꝝ. Ber.refert ꝙ aliq auditores palatij tenebāt qđ predixi.ꝙ tenet Inn.de offi.lega.nouit: sꝫ Host.ibi distinguat inter excōicatum ad instantiā partis: d quo dicit ꝓcedere dictū Inno. ꝛ excōicatū ex officio in quo tenet ꝯriuꝫ. Sed Ber.ꝯsulunt ad oē dubiū tollendū petendā licentiā diocesani. Jo.de li.dicit opi. Host.esse verā: nam qñ ad instantiā est excōicatus in absolutiōe ps est citanda: ꝛ cū cause cognitione debet procedi qđ nō pōt fieri ex̃ diocesiꝫ. Sꝫ qñ ex officio nō expedit citari: ꝛ sic nō requiritur strepitus iudicialis: vñ potius h est voluntarie iurisditionis qđ dic veꝝ qñ solū vult denūciare illū absolutuꝫ qđ tenet Gof.d.c.nouit.vt dixi. Sꝫ si habet absoluere cum absolutio sit iurisditiōis.vr̃ idistincte nō posse qđ tꝫ gl. i.d. .c.nouit.nec ꝓcedit qđ dicit̃ nō expedit̃ aliquē citari: sufficit enim ꝙ veꝝ est dicere actū eē iurisditionalē: ꝛ nō pōt dicere voluntarie iurisditionis: dato.n.ꝙ nemo citet̃: ipse tñ iudex tenet locū partis: pro h de testi.cū clamor: ꝛ d accu.cū oporteat.cū vtrobiqꝫ notatis. ¶ Tertio q̄ro nūqd h cle.ꝓcedit in prelatis inferioribus epō. Glo.in vbo.epi: dicit ꝙ nō: idē Pau. ꝛ Gen. ¶ Opp.ad hoc qꝛ eadē est rō i alijs ne iniuria eccliaꝝ remaneat ipunita. ergo idē ius de trāsla. .c.ij.de cōfir.vti.cō dilecta.C ad.l.fal.l.fi. Itē ꝯcessum primatibus oībus sub eis existentibus cōcessuꝫ vr̃.C. de aduo.diuer.iud.l.restituende: so. Gen.ꝙ qꝛ hec ē indulgentia spālis non dꝫ extendi.vij.q.i.petisti.xxvi.q.i. huic ēt: cū.n.exorbitent a iure cōi nō dꝫ trahi ad ꝯsequentiā. regula q̄ a iure li.vi. Si enim creditor voluisset de alijs intelligi expressisset de deci.ad audientiā.ij.q.v.cōsuluisti.C.de ca.tol.l.vna.§.si aūt ad deficientis. Est ergo h ꝯcessuꝫ fauore epalis dignitatis⁴.ar.d pri.qđ nōnullis.d of.dle.qꝛ pōtificali.li.vi.ad ꝯria rñdet ꝙ non est idētitas rōnis: qꝛ maior est offēsa in ꝑsonis epōrum q̄ inferiorū.J.de penis si quis suadēte.nec mirum qꝛ fungi dicunt̃ vicibus apostoloꝝ.xxi.di.in nouo: ꝛ quod plus est legatione christi.vij.q.i.sicut vir. ꝛ.c.omnis. ꝛ eius ꝑsonā representant.xxxiij.q.vlti.mulier. Et sic non imerito ex persona ꝑsidentis maior reputat̃ iniuria.ff.de re mili.l.oē delictū.§.qui in ꝓpositū.insti.de iniur.§.atrox. Itē qꝛ inferiores prelati: ēt si suos expulsores nō possint trahere intra illoꝝ districtū.ꝑsit enim qđ ꝑsit ex̃ districtum in diocesibus suoꝝ epōrum. ¶ Op. ad h qꝛ hec concessio est hodie ius cōe: ꝛ sic extendēda ꝑ ea que no.vi.di.ad eius.de pri.sane.d iura.cal.c.i.So.Gen.illud veꝝ quando id qđ dr̃ est de iure cōi cōueniēs: secus si cōcessum sit ob ꝑuilegiū vel prerogatiuā ꝑsone: quo casu sec⁹: ar.d.c.ꝙ nōnullis. ꝛ dicte cle.si qs suadente.de penis.felicis.li.vi.qđ no. Et ꝓ hoc qđ dixi d ꝑ. antiqua. ꝛ h ēt tꝫ Pau.dicens hāc ꝯstitutionē cū a iure cōi exorbitet ad cōsequentiā non trahendā regula que a iure li.vi. ¶ Quarto quero an in prelatis supioribus epō ꝓcedat hec cle.dubiū facit: qꝛ ꝯcedit̃ h soluꝫ epis: nec dꝫ fieri extensio.dixi in.q.ꝑcedēti. Pau.tenet ꝯriuꝫ cū oēs superiores sint epi.xxi.di.in nouo.de sacra vn.c.i. ¶ Quinto q̄ro an in ꝯfirmato nondū cōsecrato in epm locū hēbat qđ hic dr̃ in ver.epis.dicit ꝙ sic. Idē pau.cū subsit eadē rō: qꝛ ēt confirmatus q̄ ad iurisditionē est epō. de elec.transmissam.pro h de iureiu.cle.ne Romani. ¶ Op.ad h qꝛ añ ꝯsecrationem non est plene epō: cū non possit ea que sunt ordinis vel cōsecrationis: quo ad que dr̃ ecclesia vacare.d.c.transmissaꝫ.cū ibi notatis. So.Gen.ꝙ indulgentia huius cle.magis dignitati epali q̄ ordini cōcedit̃.arg.dicti.c.transmissaꝫ. ꝛ d trāsla.c.i. ꝛ.ij. Itēꝫ h indulgentia nulli est ꝑiudicialis.vt.J.in fi. huius cle. Et sic tanq̄ fauorabilis dꝫ extēdi quo ad ipos ar.de dona.cū dilecti.ff.d cōsti.prin.l.vlt. Itē hec ꝯstitutio tanq̄ nouiter edita debet trahi ad illū intellectū ſm quem maiorem effectū operari pōt.arg.ff.ad munici.l.i. in fi. de vbo.signi. Abbate. ¶ Sexto quero i eo qđ dr̃ episcopū regulariter non posse exercere iurisditioneꝫ in aliena diocesi: an possit episcopus cogere subditum recipere ordines ab alio episcopo. Host.de foro cōpe.significasti.dicit ꝙ nō ratiōe ordinarie potestatis: sed ratiōe delegate sic: nā sicut potest inuito subdito cām delegare: ita ꝛ ordinationē maxie si sobest causa: ar.de temp.or.ex tenore.dicit Pau. veruꝫ si delegat ordinationē in sua diocesi: secus si in aliena nisi subesset iusta causa: quare ordinarie non posset ex ꝓprio ipedimēto ꝛ alter epō non velit ad suam diocesiꝫ venire: regulare cuiꝫ est ꝙ subditus inuitus alij subtrahi ꝛ submitti nō pōt: nec ipse submittere se inuito ꝑlato.de preben.cū non liceat.C. d noua.l.i. ꝛ.d.c.significasti. ¶ Septio q̄ro circa dcā in pxi. q.an sit veruꝫ indistincte ꝙ epō de iure cōmuni non possit exercere iurisditionē in aliena diocesi.dicit Pau.ꝙ sic non tm̃ de episcopo: sed de quolibet alio primate superiore vel inferiore.ix.q.ij.nullus. ꝛ duobus.c.seq. ¶ Op.ad h d cen. .c.i. ꝛ.fi.li.vi. Pau.ibi casus spālis: ꝛ rō ibi dicitur. Sunt ꝛ alij casus speciales ſm euꝫ: vt si episcopus est negligens. ix.q.iij.cum sinius.de offi.ordi.ad reprimēdaꝫ. de sen.exc d.

a ¶ An proprijs insignijs. Adde doc.i.c.i. d au. ꝛ vsurpa.doct. in.c.i.vt lit.pē. doc.l.c.antiq. d priui.doc.l.l. i.ff.d offi.ꝓcō.

b ¶ Prelatuꝫ nō posse. Adde abb.i.c.ꝑ tuas de sen. excom.

c ¶ Epalis dignitatis. Adde .c.venerabilis d ꝑben. ꝛ in.c.omnis.xxi.di.gl. i vbo manib⁹ i cle.fi. d reui. gl. in vbo epo in ꝓhemio.vi.

d ¶ Qñ ꝛ quō Adde doc.i.c.ꝑuenit.vij.q.i. doc.in.c.ex pte el.ij.d cle. non resi.arch. ꝛ Jo. an.i.c.lꝫ cōmē. de cle.li.vi.an. de.hu.r.in ꝓhemio ꝯcretaliuꝫ Ludo.ro.in.l. i.ff.so.ma.

per totū. Itē cū vacat eccl'ia cathedralis.xij.q.ij. cū nō lice
at fm Goff.qui hoc no.de offi.ordi.pastoralis:vbi multos
casus no.in quibus metropolitanus habet iurisditionē in
subditos suffraganeoꝝ. Pro h ꝙ no.xvi.q.vi.placuit.vt in
vlti.glo. ¶ Octauo quero in eo ꝙ dicit ꝓpter metū qualis
debet eē:dicit pau. ꝙ iustus ⁊ verisimilis q possit cadere in
cōstantem:al's nō excusaret.qd̄ no.ca.cū dilectus:⁊ super h
oneratur epoꝝ ꝯscientia.J. §.fane. ¶ Nono quero quid
intelligit̄ per v̄bum parte:glo.in h v̄bo dicit ꝙ quelibet mi
nima particula:adeo ꝙ si in q̄cunqꝫ parte diocesis ēt mini
ma pōt epūs iudicare cessat h dispositio. Idem Lau. paul. ⁊
Gen. Ex h no.singulariter ꝙ lꝫ dictio pars intelligat̄ de di
midia tn̄ cū adijcitur dictio aliqua intelligatur ēt ꝺ minima
particula. dū tn̄ apta ad effectū de quo querit̄ ꝙ vult h gl.
que est singularis: ⁊ sic dictio aliq̄ ampliat significatū cum
adijcitur alibi relatiuū restringit.ff.de au. ⁊ argen.leg.l.si qs
legauerit. ⁊ qd̄ ibi no.de ali. ⁊ ci.le.l.a filio. de hoc de cle.
non resi.c.si.sed aliud in relatiuo qs vel q restrigit subiectū
precedens pro qualitatib' illis solis q̄ sequunt̄ ex dictis iu
ribus. Exemplū dicit.c.si.preallegatū in ecclesijs que resi-
dentiā exigunt ⁊c. Et sic v̄bū ecclesijs vr̄ importare eccl'ias
non requirentes residentiā ⁊ req̄rentes:sꝫ restringit̄ p rela-
tiuū que requirētes tn̄. Sed dictio aliqs potius est signū
⁊ nō relatio:⁊ facit significationē eius cui adijcit̄ eē magis
particularē ad hoc qd̄ no.ff.de here.insti.l.hoc articulo per
Bart. ¶ Decimo q̄ro si in aliquo loco exēpto diocesis sue
possit epūs manere ⁊ ꝓcedere: dicit gl. eadē rōe cessare hāc
cle. Idē pau.q negari non pōt qn locus exēpt' sue diocesis
lꝫ non sit iurisditiōis.ad h.J.de priule.cle.ij. ⁊ idē Mat. sed
non sic expresse. ¶ Undecimo q̄ro circa dicta in ꝓxi.q.an
epūs in loco exēpto possit in casu hui' cle.sedere inuitis exē-
ptis.glo.eadē sentit ꝙ nō in eo ꝙ sedere potest in loco exē
pto si ibi recipit̄:secus ergo si nō recipitur. ¶ Op.ad h qr
ex quo pōt locare sedē in aliena diocesi vt hic fortius in sua
in loco exēpto cū locus exēptus ⁊ locus extra diocesiꝫ eq-
parant̄.ꝺ offi.ordi.cū epūs lib.vi.So. Jo.an.in apostillis ꝙ
non est ita graue epō ꝙ alius epūs in aliqua parte sue dioce
sis se collocet: sicut vni abbati ꝙ in suo monasterio sedeat
epūs. Et fm h apparet ꝙ erit necessariū epō vt possit gaudē
priuilegio huius cle.ꝙ ꝓ videat an in aliquo loco exempto
sue diocesis tute possit iurisditionē exercere:qd̄ tenere pos-
sumus per rōnē predictā in ꝓxi.q.qa negari neqꝫ locum eē
in diocesi.pro h de offi.ordi.grauē. ⁊ qd̄ ibi dixi de rescrip.
abbatē. ¶ Duodecimo q̄ro in eo qd̄ ponderat residētiā in
verbo residere qn̄ ⁊ quomodo' dicit̄ prelat' residere in sua
ecclesia:dicit Mat. hoc non eē intelligendū vt nunq̄
discedat:nā v̄ba sunt ciuili modo intelligenda.ff.de serui.l.
si cui.de edil.edi.l.si qs venditor: ⁊ qd̄ no.xxxvij.di. de qui-
busdā.de ꝯse.di.v.sicut ꝓcipue aūt fm Mat. residē debēt
cōstituti in dignitatibus.ꝺ offi.archipre.c.j. ⁊.ij. Et hi q ha
bent beneficia dependentia a prebendis.de prebendis ex-
tirpande. ⁊.c.exposuisti.qd̄ intellige vt tales residere debe
ant in beneficio principali dictis iuribus.dicit aūt Mat.ꝙ
verbum residere sumit̄ diuersimode. Qñqꝫ strictius:vt coꝫ
prebenda habet onus residentie annexū.de preben.signifi-
catum. ⁊.c.extirpande.quādoqꝫ latius vbi sunt ministri qui
officiantur p septimanas.lxxxij.di.ꝯsuluit.vij.q.i.illud.xxv.
di.perlectis. In omnibus tn̄ predictis debent cessare frau-
des.de cle.non resi.ex parte. ⁊ qd̄ ibi no. ⁊ negligentie. de
offi.archi.ea que. ⁊ ꝙ dicatur quis cōtinue residere ēt si fit
aliquis intermissio ꝓbat̄: q: medius actus non īpedit quin
dicatur sine intermissione fieri.ff.de v̄bo.ob.l.cōtinuus.§.si-
quis de duobus reis.l.duos.l.dist.si qs volūtate:vñ si testa
tor legauit decē vxori sue cū filia moraret̄ non requirit ꝙ
moretur per singula momēta.ff.de cōdi. ⁊ demon.l.si qs:ite
de annu.le.l.mennia.d.l.cōtinuus in prin. ⁊.§.si qs pro hoc:
q: dicitur cā stillicidij perpetua q̄uis semp non cadat aqua
.ff.de ser.vrb.pre.l.foramen.de aqua quoti. ⁊ esti.l.i.§.q̄tti
diana.pro h qd̄ no.glo. de cā pos.cū eccl'ia. ⁊ ita itelligitur
fm Mat.qd̄ dī ꝺ frigidis littere.de coha.per totū. ¶ De
cimotertio quero circa hoc qd significat verbū residere: di
cit Mat.i. ecclesie seruite.de cle.non resi cōquerente.xvi.
q.i.generaliter.parū est enim residere nisi cura habeat̄ ꝺ be
neficio vt sic intelligat̄ residere cū effectu.C.ꝺ episcop. ⁊ cle
ri.l.generaliter.de cle.non resi. nonnulli.ff.de captı.l.nihil.
¶ Decimoq̄rto quero ī eo qd̄ pmittit epm exercere iuris-
ditionē in aliena diocesi si non pōt ī sua p se nec per aliū.qd
si pōt ibi exercere p aliū gratū ꝑsequentibus: sꝫ nō per quē
cunqꝫ idoneū ⁊ non suspectū: dicit Paul.ꝙ adhuc locus
huic cle. nā dici non pōt ꝙ iurisditionē non hꝫ liberaꝫ ex q
tn̄ certe ꝑsone tenent̄ cōmittere cū non sit verisimile ꝙ ille
ꝓcederet ꝑsequentes viriliter ꝫ. Itē nullus eēt effectus cō
stitutionis huius qr ꝑsequentes inuenirent aliquē amicum
qd̄ facile possent qui nomie epi se offerret paratū exercere
iurisditionē in diocesi.ꝓ h quia non tenet̄ quis suas causas
cōmittere suspectis:imo cōmissas pōt reuocare. de procu.
q̄uis.li.vi.iij.q.v.qa suspecti.de ap.cū speciali.vt lit.nō con
test.accedens.ij.venit ergo h in arbitrio boni viri qui consi
derabit causam quare epūs non possit committere cui velit.
Quid.n.si cōmittere velit inimico capitali ꝑsequentiū cer-
te non est equū fm Pau.idem Lap.qa quod p antibū ex-
ordinariū fit vel per vnū soluꝫ fieri pōt dicitur īpossibile. vt
no.ꝺ cau.poss.pastoralis. ⁊ in regula semel deo.li.vi. ¶ De
cimoq̄nto quero circa id qd̄ in glo.in v̄bo indulgendō.id
est not.in.c.per venerabilē.q fi.sint legi.quō faciant. dic ꝙ
faciunt qa fm Jo.an.ibi dicit ꝙ si duo sint electi in discor-
dia ⁊ alter possidet locum si cā cōmittit̄ dignitati possidēs
cognoscet. Et sic videbat̄ ꝙ expulsus qui non possidet iu-
risditionē exercere nō posset. Sed ꝯtrum h cōcedit̄ per in-
dulgentiā.dic tn̄ ꝙ exēpluꝫ premissum nō multū facit: qui a
hic loqtur de expulso qui non negat̄ eē prelatus. Sed ī exē-
plo premisso dubitabat̄ quis haberet titulū:īō in dubio pre
sumitur ꝓ possessore. ¶ Decimosexto quero q dicant̄ con
siliarij. ⁊ qui fautores. dicit Mat. ꝙ ꝯsiliorij dicunt̄ hi qui
super crimine prestant cōsiliū. ⁊ isti dicuntur excōicare cri-
minosos in crimine.de sen.excō.noper.§ in secunda. ⁊ mitt
us puniantur q̄ fautores.vt no.de of.dele.c.i. ⁊.ij.q.ꝑ notū
percussores tn̄ fautores ⁊ captores ⁊ hi q bānierunt epꝫ ⁊ cō
siliarij puniunt̄ pari pena.J.de penis.cle.i. de hoc dixi.in.d.
.c.i.de offi.deleg. ¶ Decimoseptimo quero qui dicunt̄ fau-
tores.dicit Mat.ꝙ illi qui elemosynā ꝓstant criminosis: ⁊
qui ꝓcurant aliqua p q liberent̄ criminosi vel subministrāt
aliqua.xxiij.q.iiij.est iniusta.ff.ꝺ fur.l.si pignore. ꝺ heret.ac
cusatus.§.sacerdos.li.vi. Et de h no.de here. quicunqꝫ.lib.
vi. per Archi. ⁊ dicit Matth.ꝙ puniunt̄ tales vt princi-
pales.J.de penis cle.i. ⁊ dic vt ibi. ¶ Decimooctauo que-
ro qn̄ teneat̄ quis de cōsilio. Lau. distinguit ꝙ aut ille erat
alias facturus.aut factur' tenetur.vt.ff.manda.l.si remune-
randi.§.plane. ¶ Op.ad h.ff.de ser.cor.l.i.§. ꝑsuadere. de
fur.l.qui seruo.§.sed si aliud.So.Las.ꝙ vbi qn̄ cōmisit do
lū. de quo bene tenet̄.ff de dolo.l.si cū scires. h no.ff. de re
gu.iu.l.ꝯsilij. ¶ Op.ad hoc idē ꝙ ēt si non erat alias factu
rus non teneat̄.ff.de fur.l.si qs vxori.§.i.insti.de fur.§. ope.
Soluit Lau.ꝙ non tenetur de fur.vt in ꝯrijs. nisi opē cum
ꝯsilio adhibuerit.tūc eni tenet̄ de fur.ēt si ille al's erat factu
rus ēt si nō adhibuerit ꝓncipal'r:sꝫ secūdario.ff. ꝺ fur.l.si pi
gnore.§.pe.d.§.ope.vt si qs scalā cōmodauerit ad ascēdē-
dū ī domū suā lꝫ ꝓncipal'r ad h nō ꝯsueuerit. ¶ Op.ad idē
ꝙ ex solo cōsilio tenetur lꝫ ille al's eēt facturus.ff.de ser. cor
ru.l.i.§.quis ergo.sol. Lau.ꝙ rō est ibi qa laudando ⁊ hor
tando seruū ad maleficiū auget̄ eius malitia qd̄ non opꝫ.ꝓ
hoc qd̄ no.glo.ff.de v̄bo.signi.l.sepe.§.fi. ⁊.d.§.ope. ⁊.d.§.
tua gratia.ff.mandati.l.i.in.fi.dic plenius:vt dixi.de offi. ꝺ
le.c.i. ¶ Decimonono quero in eo ꝙ h dicit̄ iniuriaꝫ fieri
ecclesie q̄ fit prelato:an ⁊ qn̄ possit prelatus punire iniuriā
sibi factā.dic Mat.ꝙ punire pōt si ē notoria:al's nō. qd̄ ēt
no. Inno.de v̄bo.signi.ex parte Stepha. dicit ꝙ iniuriam
irrogatā ꝑsone punire neqt. pro h qd̄ no.ff de iur.om.iud.
.l.qui iurisditioni.xxiij.q.iiij.inter q̄relas. ⁊.q.v.de occidē-
dis:sed factū eccl'ie sic.xxiij.q.iiij.guilisarius.quā ēt remit-
tere nequit.

tere nequit. vt dixi in vi. notabili. de hoc dixi plenius in. d. c. ex parte. pro hoc qd no. in spe. de le. §. i. vsi. sed nunqd legatus: et multos casus in quibus quis pot dicere sibi ius. no. spe. de auctoritate. §. i. versi. fallit. ¶ Uigesimo qro quis dicatur locus insignis. dicit Pau. q ille qui est nobilis et pcipuus et magne fame. pro h de rescriptis statutu. li. vi. et q sint talia recurrit ad comune opinione puincie. ar. ff. de sup. leg. l. labeo. et ad arbitriu boni viri. ff. de ver. obli. l. ptinu. Et lz Bertr. dixerit non sufficere arbitriu delegati. Jnn. et Compo. dicunt contrariu: et sic qmuis de ca cognoscat non est ppterea suspectus in arbitrando super h. Et dicit pau. sufficere q ibi inueniant necessaria pro psonis et eqtaturis lz no sint ibi periti fm Compo. qd tenet Specula. de citatione. §. ij. ver. sed q loca. vbi dicit non sufficere. s. si locus non est de se insignis q delegatus ducat secu pitos p consilio. d his dic vt in. d. c. statutu. ¶ Uigesimoprimo quero in eo q dicit loca debere ee secura. q et dixi in. ix. notabili. quid requirit vt secura censeant: dicit Mat. reqritur q ipsi citati sine periculo possint accedere et oes sui testes aduocati seu pcuratores. xxxiij. q. ij. sine de piugij. iij. q. ix. hortamur. ij. q. ij. c. fi. ff. de iudi. l. si locus. de sen. exco. venerabilis §. et hoc. li. vi. de re iudi. cle. pastoralis. vsi. pisana. ¶ Uigesimosecundo quero circa h an eoipso q locus no tutus assignat possit appellari: Uincen. et Goffre. de ap. interposita dicunt q no: sz debet opponi exceptio de loco non tuto cora iudice cause et probari. ff. de offi. procosul. l. nec quicq §. fi. et h si causa non est notoria: secus si notoria. pro hoc qd no. vt lit. no contest. c. ij. et. d. ver. pisana. ibi non tenet licetia lata 9 citatu ad locu notorie non tutu. Sed Inno. de no. op. nunc. c. pe. dicit eoipso posse appellari q locus non tutus assignatus est. ide tenet de appel. ex parte: qa iudex debet p se assignare locu tutu. Host. in dictis locis tenet 9triu dicens iudice reqredu vt locu tutu assignet et si negat vel negligit poterit appellari expressa causa qre locus non est tutus. de hoc per archi. in. d. c. venerabilibus. Mat. nihil approbat. dicit tn non sufficere offerre securitate parti. qa ppterea non tenet in loco non tuto coparere. d. c. ij. vt lit. non cote. Et qn debet opponi exceptio de loco no tuto. no. Spe. de ap. §. restat versi. Et no. Gen. aut dicit opi. Inno. pcedere qn notoriu est locu non ee tutu. p no. in. d. c. ij. vt lit. no 9test. ad hoc. d. ver. pisana. et ff. de arbi. l. si cu dies. §. si arbiter. qd no procedit qa notorietas non excusat ab onere pponendi: lz excuset ab onere probandi. vt no. glo. i. de appella. cle. appellanti. de hoc q dic melius: vt dixi in. d. c. pe. de. no. ope. nuncia. et. d. c. ex pte. ¶ Uigesimotertio qro q dicant expulsores an etiam q veniente no admittut. glo. in vbo expulsores. dicit q sic: qd veru si p possidebant: secus si a pncipio non recipiunt: et sic nunq possederat. ad hoc. §. q ad nundinas allegata in glo. Jte q2 turpis eijcit. et c. de iureiur. queadmodu. ¶ Uigesimoqrto quero in ver. aliogn. in eo qd dicit d eccsia cathedrali. si madantur alicui cappellano curato vt aliquem citet an sufficit hoc fieri in eccsia et diebus dominicis. dicit Bertran. q sic: qa intelligit q fiat in missa vt pueniat ad notitia citati. vt hic: qd tn dic pcedere si p capellanus reqsiuit domi et non poterat inuenire citandu. vt h pro h vt lit. non 9test. qm. §. porro. die in eo qd dic de dieb do minicis h procedere qn est potius itimatio q citatio: et sic est actus facti: sec si iuris: qa tunc non valeret fca die feriato: qd dic vt no. de ferijs. c. fi. quatu tn ad hac cle. fit citatio dieb dominicis: et festiuis: vt h ver. si vo. Sed h est casus specialis: et hoc casu pcedit dictu Bertran. pro h qd dixi d. 9trio. ij. ¶ Uigesimoqnto quero in eo q dicit de domicilio qd si citandus[b] hz duo domicilia. dicit Lau. q dz citari: vt no. h eo. ex parte. h. et de rescrip. dilectus. ij. et vtrobiqz dixi sufficere eu citari i altero. ¶ Uigesimosexto quero an sufficeret h casu citatione fieri in eccsia no cathedrali. dic q non: et si fiat in alia valde pncipali: qa de h oporteret inhere litteris: secus aut est in casu cle. i. de iudi. vbi sufficit q in maiori eccsia illi loci. Lau. ¶ Uigesimoseptio qro in v. si quid reqrit vt possint epi pcedere vt sequit: adeo q sit vuz dicere eos non posse citare vt pmissuz est. Lau. exemplificat vt q2 imminent piculuz nuncijs citatione portantib: timor enim talis excusat. qd dixi. h. q. viij. dicit tn Lau. q in h casu sufficit q possit citatione sine metu mittere ad illu locu quo casu e loc huic v. ar. d dolo cu dilecti. ¶ Uigesimooctauo quero an forma citationis de q h sit generalis. dicit Matth. q lz h cle. ptineat aliq spalia tn quo ad forma citationis que hic ponitur cotinet ius gnale et emanauit ad declarationez eoz q. s. hac ma. no. d iudi. cle. i. d elec. cle. iij. Et ex hac cle. notat Mat. modu fz que dz fieri citatio. p cui citandus est quis in ciuitate vel diocesi psonalr si inueniri pot. si aut est extra vel vagabundus dz citari ad domu. pro h inducit lram ista ibi personalr vel ad domu. Aliogn si h fieri no pot citari debet in eccsia cathedrali loci 9tractus delicti vel qsi vel vbi habet domiciliu: et tunc publice citandus est i dicta eccsia et alta voce ita q edictu perueniat ad eos q sunt in eccsia. ad h de eo qui mit. in pos. c. fi. ff. de insti. l. sz et fi. §. pscribere: et de cle. non resi. ex tue. Et dicit Mat. speciale i odiu malitie citandi: vt citatio fca in eccsia cathedrali domicilij vrgeat citatu: et debet talis citatio fm eu fieri p ordinariu domicilij et per inquisitione ordinarij loci cotractus. Si aut in dictis locis citari non posset vel ppter timore vel maliciosum impedimentu qd facit citandus ne ad eu pueniat: tunc potest citari in eccsijs parrochialibus. i. q. xxxi. vt citatu vel locoz insigniu vicinoz aliqbus diebus dominicis et festiuis vt in hoc vsi. Et attenditur dies festiuus qa maior populi multitudo 9uenit tunc ad diuina: et dicit Mat. obseruari q qn est citandus habens reqrunt parentes et 9sanguinei citadi vt pro comitant et ipsum ad ppria reuocent que obseruatia approbat fm eu. qui fi. sint legi. platu. de h toto dic clarius de eo q mit. in pos. c. fi. et de intellectu. c. platu ibi dixi. et qui ma. accu. pos. c. i. et de h an requirendi sint consanguinei seu amici. dic vt dixi de iudi. cle. i. q. vi. ¶ Uigesimonono qro in eo qd dicit maliciose qd si sine malitia citandi 9tingit impedimentu. dicit Pau. no pcedere qd hic di. vt si pp guerram non pmittit alique intrare locu sine tn fco expellentiuz 9trariozu 9siliaoz et fautozu. Ego dixi 9triuz. s. in vi. 9trario qa hic apparet sufficere q epi non sint ausi istos ibi citare. modo supius posito et deinde p alternatione vel sequit casus qn maliciose ipedimentu prestat p citandos. ¶ Trigesimo qro in eo qd dicit cu populus conuenerit ad diuina: an sufficit q conuenerit ad audiedu vbu dei. dicit gl. in vbo diuina q sic ide Pau. et hz h cu possit pdicari i eccsia interdicta ad h de sen. exco. responso poterit ibi fieri citatio in hac forma fm eu Gen. ¶ Trigesimoprimo qro i eo q dic citatione debere fieri in eccsijs de quibus intelligit. dicit Gen. no sufficere q in quibuscunqz ecclesijs. Sed debet intelligi d parrochialibus cu populus 9uenit ad diuina: qa saltem dieb festiuis tenet couenire. de 9se. di. i. missas. d parrochijs. vt dominicis. ad h in auc. de eccle. titu. §. si qs vnu. de sanctis col. vbi et parrochialis dicitur eccsia ciuitatis. ¶ Trigesimosecundo quero an in pluribus eccsijs expediat citatioem fieri videtur q saltem in duabus per plurale eccsijs. pro h q no. glo. e. c. ver. in vbo diebus: dicit tn Genz. sufficere q in vna et plurale eccsijs cocernit pluralitate locoz vt sic singule ecclesie ad singula loca referant. ar. ff. vi. bo. rap. l. ij. §. homines: et pluralitas resoluitur in singularitates. argu. de priuile. vt priuilegia: et h dicit indubitanter vez vbi vna ecclesia sola sit in loco: al's tutius est q fit in pluribus: sed dic no necessariu rone predicta. ¶ Trigesimotertio quero an citatio facta in forma h posita que facit citatos pemptorie vt hic sufficiat vt possit pcedi cotra non venientes in tota ca etiam ad sententiaz eis amplius non citatis. dicit Pau. q sic si citati fuerunt ad tota causaz: si ad aliquem spalem articulum: quia tunc ad alios non pcedetur nisi iteruz citentur: qd tenet Inno. de of. deleg. 9suluit: et de pcu. audito: qd dic vt dixi de dil. c. fina. et est simile fm Paulum. de citato ad locu suspectum qui licet ibi semel respondeat si citetur iterum nihilominus potest excipere et post lit. cotest. di alia tamen instantia: in eade enim non posset: et durat instantia vsqz ad

a ¶ Quid si vel cas. add spe. ti. de cita. in. §. i. ver. sed que lo.

b ¶ Quid si et tandus. Adde gl. in cle. cas de elec. Bar. in. l. ij. l. §. pror ait. ff. de di. infec. Bar. in. l. q si dubitetur. ff. d acq. here. Pa. pie. i sua practica de libel. rei. R. in termino.

c ¶ Trigesimo primo. adde spe. ti. de istru. edi. l. §. ij. R. qualiter. R. sequen. spe. ti. di cita. l. §. vi. R. an litem. 9te. Oldra. co. s. xxxiiij. icipiete articuli domini arnoldi.

d ¶ An i pluribus eccsijs. Adde gl. i. c. ij. d rescrip. et est glo. i. in ordi.

qꝺ non.idē Pan.qꝛ ħ casu sumus in iure cōmuni ſm quod non potest subditus trahi extra diocesim inuitus. de of.or. cum epo.li.vi.secus aūt in expulsoribus ꝯsiliarijs ꝛ fautoribus qui licet citari debeant in loco viciniori: tñ si tute fieri nō potest citari pñt vbicunqꝫ tute fieri potest:dū tñ vicinis. ratio diuersitatis qꝛ ipsi sunt in culpa ꝛ dolo in quo nō sūt alij subditi. ℭ Op.ad hoc qꝛ ſm ħ ꝯtingere poterit ꝙ indulgentia ꝯcessa per hūc.§.erit elusoria.cōtra id de prim. si papa.li.vi.ergo videretur intelligendū ꝙ ħ dicitur de diocesibus in qbus morā traxerint.s.securā:alˀs enim non videretꝰ moram trahere quo ad id qꝺ ibi cōmode nos pñt.ar.ff.de ver.signi.nepos. vt lit.nō conte.accedēs.ij. pro ħ ratio tex.ne ob defectū iustitie ꝛc̄.possent.n. subditi ꝯquerentes pati magnū detrimentū.Confirma:qꝛ hec indulgentia est fauorabilis:ꝛ sic extendēda.de dona. cū dilecti.regula odia.li.vi.ꝛ calumniose intelligenda.ff.de serui.l.si cui ad exhibēdum.l.pe.de ver.sig.olim.Item quia aliter intelligēdo eēt hec dispositio iperfecta contra id.C.qui mi. non pos.l.si quis seruum.li.xij.So.dicit Gen.stādū istis cōtrarijs.lꝫ.n.tex.hic indefinite loquatur tamen debet attendi mens per quā receditur ēt a propria significatione ṽborū.vbi mēs aliter salua eē non potest.C.de lib.pte.l.iij.de ver.sig.intelligentia.ꝛ qꝺ ibi no.Itē qa istud ṽbum non trahantur:sic potest exponi.s.si cōmode infra illas duas dietas trahi pñt. que expositio est minus captiosa ꝛ minus iniqua qꝫ indefinite itelligendo ergo amplectenda.ff.de re iudi.l.quotiens.ꝺ cōsue.cū dilectus.Itē qꝛ ſm hunc intellectū maiorē effectū iportat.ꝛ in dubio debet intelligi ius in casu quo plus operatur.ar.ff.ad munic.l.i.§.fi. ℭ Op.ad ħ qꝛ securitas episcopi non debet subditis eē dānosa vt trahi possint vltra duas dietas.So.Gen.ꝙ hoc fit ob necessitatē q legi aꝺ subiacet de obser.ieiu.ꝯsiliū.de reg.iur. qꝺ non est.de cō. di.i.sicut. Itē hoc tñ locū habet qñ infra duas dietas trahi aꝺ pñt q casu maior eēt iniqtas si nullo mō traherētur qꝫ ꝙ trahanꝰ vltra duas dietas:nā cōtingeret ꝙ epūs expulsus sine causa careret exercitio sue iurisdictiōis ꝛ agēs careret debito suo que sunt duo mala ꝙ aūt subditꝰ trahaꝰ vltra duas dietas si est malū est vnicum:ꝛ sic debet potius permitti vt in pluribus malis pmittatur potius id qꝺ est minus.xxij.q.iiij. ꝙ dauid.ꝛ.c.si aliquid. Item qꝛ aliter multa delicta remanere possent ipunita.ꝫ id de sen.excō.vt fame. ℭ Op.ad idē qꝛ tenendo opi.gen.non erit differentia inter expulsores ꝛ alios quā tñ facit iste tex.So. gen.ꝙ imo.nā expulsores ad locū quantūcunqꝫ distantē viciniorē tñ ꝛ securū trahi pñt. expulsores aūt non vltra duas dietas vt ħ puto nos obstantibus premissis determinationē glo.ꝛ Pauli.veriorē: naꝫ sicut.ī.ea.q.dixi extra casum ħ expressuꝫ sumus in iure communi ſm qꝺ subditus trahi neqt inuitus extra diocesiꝫ.ꝛ expositio gen.cū dicit subditū non trahēdo vltra duas dietas ita ꝙ tute possit inter eas trahi nimis restringit tex.ꝛ sine ratione absurda que iducit gen.facile rñdetur.ꝙ eni expulsus episcopus careat exercitio iurisditionis: lꝫ sit malū ꝛ cauendū.sufficit tñ subdito trahendo ꝙ ex sua cāħ non surgit. ꝙ aūt dicit gen.de actore qui carebit suo debito non pcedit: nam potest recurrere ad legatuꝫ si est in puincia vel a papa impetrare:vel si hoc est difficile cōpetunt ei remedia pdita in defectū iustitie.item rarissime ħ occurret ꝙ iter duas dietas non inueniaꝰ aliquis locus pro episcopo.

§ **Volumus.** Episcopi predicti in premissis debent petere licentiā diocesanorum qua ēt non obtenta procedere pñt. ℭ No. de ṽbo volumusᵃ qꝺ inducit preceptū.pro hoc.ī.de offi.vi.cle. vnica.in glo.in ṽbo volumꝰ.ꝛ qꝺ ibi dixi in.iij.notabili. ℭ Secundo no.casū in quo sufficit petere licentiā ēt si nō obtineatur simile in ꝯsilio petendo in q sufficit cōgruo tpe spectare responsum.de elec.cū in veteri.aliqñ aūt requiriꝰ ꝙ licētia obtineaꝰ.ī.de elec.si religiosus.li.vi. ℭ Quero quare rōne fuit iductū vt peteretꝰ lnia ex q nō expedit vt obtineatur: dicit Lau.ꝙ iō vt iō superioritas diocesanoꝝ quoꝝ epi expulsi sunt tanqꝫ subditi.ar.de renū.ad supplicationē. pro ħ qꝺ dico.ī.q.xij.vel ſm pau.ne episcopi expulsi videanꝰ ꝯtēnere diocesanos.fuit aūt ſm Ste.permissum vt ēt non obtēta licentia pcedere possint ne periret iustitia subditoꝝ: quā colere est summū bonū.xij.q.ij.cū deuotissimā: ꝛ in odium epoꝝ q hanc lniaꝫ forte denegarent. ℭ Scꝺo qro si nō petita licentiaᵇ pcedit:an valeat processus: glo.i.dicit ꝙ non per ṽbuꝫ qñ omnia.ꝛ p.c.prouida.de elec.li.vi.ꝙ facit qꝛ ħ traditur ptās nōs hñti sub certa forma: ergo ea nō seruata non tenet qꝺ gerit.ꝛ idē gen.frustra.n.exigeretꝰ petitio lnie si non obesset non petere.ar.ff.de iur.fi.l.si fiscus.cū ibi no.ꝛ voluntas pape de qua ħ eēt delusoria cōtra iura.ff.ne qd in lo.pu.l.vl.q voluntas p lege huanda est.isti. ꝺ iur.naturali.§.sed qꝺ princi.di.xix.in memoriā. ℭ Tertio qro si sub spe ratificatiōis ꝛ obtinende lnie pcedit epūs videtꝰ valere pcessus secuta ratificationeᶜ.lxiij.di.salonitane.ix.q.ij.lugdūn.xviij.q.ij.ꝺ monachis.ff.de sol.si qs ꝯtrā:lꝫ Pau.ꝛ ꝯtria fꝫ euꝫ loquunꝰ de ratihabitione eius qui pōt totum supplere rōne plenitudinis ptātis.vel ratihabitiōe eius cuiꝰ nomine gestū est:sed ħ non pcedit epūs nomine alteriꝰ epi sed proprio:ꝛ sic ratihabitio locū non hꝫ.de sen. excō.cum quis.ij.rñso.li.vi.qꝛ ħ ordo est ꝺ substantia.xx.di.§.i.xxxiij.q.iiij.displicet.i.q.i.vt euidenter.lxiij.di.si.rector.ꝺ rescrip.cū dilecta.eo.ti.c.i.li.vi.de elec.prouida.e.li. alˀs aūt si ħ lra non exigeret ordinē qꝛ non eēt ħ ṽbum i an oia sufficeret ꝙ licentia ēt postea interueniret.ff.de aq plu.ar.si plures.vbi ꝺ hoc per Bart.facit qꝺ no. Inno. de ꝯsue.cuꝫ ꝯsuetudinis. ℭ Quarto quero qd hic intelligitur p diocesanosᵈ. sol. vt in glo.in ṽbo.diocesanis.idē pau.ꝛ ꝺ ħ.ī.§.fi.q.ij. ℭ Quinto quero an officiali epi sufficiat hanc lniam peti.glo.eadē dicit ꝙ non:maxime si episcopus ē i dioceſi. Itē pau.ꝛ Gen.ꝛ qꝺ dicit glo.maxīe intellige p tantum per iura q allegat. ℭ Sexto quero si epūs multū distet:nec est ibi officialis a q possit peti.dicit eadē gl.ꝙ fcā requisitione apud locū habitationis poterit pcedi.qꝺ no.ꝛ idē Pau. ℭ Septimo quero si vacat sedes:dicit eadē glo. ꝙ sufficiet peti a capitulo. dic idē si quasi vacat.de sup.ne prela.si epūs li.vi.ꝛ quod ibi no. ℭ Octauo quero si ecclesie vacanti datus est visitator: dic ꝙ ab eo peteꝰ.de elec.is cui.li.vi. ℭ Nono quero an sufficit lniam peti gñaliter p oibus causis:glo.in ṽbo i pmissis.dicit ꝙ sic.idē Pau.ꝛ Gen. ℭ Decimo qro si in vna cā petita fuit:dicit eadē glo.ꝙ siue denegata fuerit siue data p alia peti debebit.ꝛ idē pau.ꝛ Gen.rō ſm gen. qꝛ concessio in vna cā non trahitur ad aliā.ff.de ver.si.boues.§.ħ sermone.de aqua quot.ꝛ esti.l.i.§.itē queriꝰ.ꝛ §.trebatius.de preben.non pōt.li.vi. ℭ Undecimo quero an habeat necesse epūs expulsus petere a diocesano vt citet suos subditos: vi ꝙ sic:sicut ꝛ alˀs vnus iudex in subsidiū iurisditiōis alteriꝰ. citat.ar.de treu.ꝛ pa.c.i.C.de iudi.l.pperandū.§.sin autem reus.gen.tenet ꝯtrium.pro ħ qꝛ nec possent diocesani citari subditos expulsorū:ꝛ ħ qñ nulla rōne sibi subsunt. ℭ Duodecimo quero an subditi expulsoꝝ possint cōqueri de iniustitia pcessus corā diocesano:videꝰ ꝙ sic.p id qꝺ dico in sequenti.q.glo.in ṽbo pcedāt. dicit ꝯtrium ꝛ rōnem reddit. ꝛ idē Pau.eadē ratione.idē ēt Lau. qꝛ vterqꝫ episcopus auctoritate legis mortue suā iurisditionē exercet.ꝛ ħ est qdā prorogatio loci ꝛ alˀs dꝫbēt epi inuicē suffragari. ꝺ treu.ꝛ pa.c.i.ꝛ dicit Lau.ꝙ ħ petitio lnie est potius ad notandum reuerentia qꝫ subiectionē.simile.de regula.lꝫ.de sepul.clemen.dudū.§.statuimus.qꝛ non habet imperiū par in parem.de elec.innotuit pro ħ qꝺ dixi.ī.in.i.q. ℭ Decimotertio quero qd si episcopi expulsiᵉ delinquūt. dicūt in eadem glo.ꝙ potuerunt iudicari a diocesano.ꝛ idē pau. ℭ Opp.ad ħ de notatis in precedenti.q. Sol.aliud qñ delinquunt pcedentes vt ordinarij.vt in.q.premissa quo casu habet locum ratio par in parem ꝛc̄. aliud quando delinquunt tanqꝫ priuati.vt in hac.q. ℭ Decimoquarto quero quid si delinquant in territorio prelati inferioris episcopo:glo. eadem remittit:de maio.ꝛ obe.inferior.vbi Inno.dicit episcopuꝫ a tali prelato puniri posse. Hosti. tenet contrarium primuꝫ verius vt ibi dixi.

a ℭ De verbo volumꝰ. Adde gl.i ṽbo volumꝰ i cle.vni.de offi.vi.gl.i verbo volumꝰ in cle.vni.de reprimu.gl.in ver.volumꝰ i cle.i.de celebꝰ: gl.in ṽbo vidêmꝰ i c.vlti.ꝺ ver.signi.li.vi. abb. in.c.ex rōne in ver.vl.not.de app. Car.zab.i.c.i.ꝺ confessis. idē Car.i.c.ad audiētiā.ꝺ res.

b ℭ Si nō petita licētia. Addꝫ berta.ꝺ firmo in tractatu de gabellis.in ter tia pte octaue prīs.l.vij.col.ꝟ. itē nō tenet processus.

c ℭ Secuta ratificatiōe.adde Bertachinum ꝺ firmo.in tractu ꝺ gabellis.in.iij. pte octaue prīs in.vij.col.ꝟ.item nō tꝫ processus.

d ℭ Quid ħ intelligiꝰ p diocesanos. adꝺ ſm ab. hic sup ista gl.dū dic vel q si ꝙ nō solū veniūt epi.ſꝫ inferiores hñtes i illo loco iurisditionem quasi episcopalē. idē cōpetentē epiōs dūmō hēant si lā i illo loco exclusis epis.ꝛ ibi abb.alleg.istaꝫ glo.singularē.

e ℭ Quid si epi expulsi. Adde abb.c.sane.ꝺ foro cōpe.doc.in.c.i.ꝺ rapto.doc.in.c.fi.de ꝯsti.li.vi.lo.de ſm.tū.q.vi. in gl.sume.ꝛ barba.i.o.c.sane.

erit ius inter partes.ff.que sen.sine ap.rescin.l.i. de re iud. cum inter. Jo.de lig.tz primū per.c.si qñ.de rescrip. ⁊.d.c. ad aures.de tēpo.or.dicēs ꝙ nō exequēs erit tutus corā su periore. Itē subditus nō tenef parere pcepto plati notorie iniusto vt fatef ēt Genz.fortius:nec vnus eps alteri: ⁊ dicit Jo.de lig.nō reqri in hoc cognitionē cū presupponatur eē notoriū.de accu.euidētia: ⁊ qꝛ vix pōt eē snia iniuste notoria:qn sit etiam nulla.de sen.excō.p tuas.nullitatis aūt exceptio impedit executionē.vt no.in.d.c.pastoralis.§.qd vor qꝛ dixi de of.dle.cū in iure. Et in eo ꝙ dic̄ Jo.de lig. vix posse eē sniaz iniustā notorie sine nullitate.dic vt dixi de re iudi. cū Bertrā.p h tollit rō gen.dū dicit sniam facere ius tanq̄ que trāsiuerit in rē iudicatā.nō eni pōt transiisse cū ꝯstet de notoria iniqtate: ⁊ sic de nullitate:quo antē ⁊ qñ dicaf snia seu euidēter:seu notorie iniqua .dixi in.d.c.cū Ber. ¶ Op po.ad hoc iustificādo op.Gen.qꝛ is q exeqtur denūciando nihil vi facere.ī.de ap.pastoralis: ⁊ sic de ipso nō pōt ꝯqueri denūciatus ergo simplr pareat.si.n.denūciatus cōquerif potius cōqueri dz de eo q mādauit.pro h qd no.Inn. de of. dele.cū in iure:in glo.j.vbi dicit fortius ꝙ etiā is cui mā datur a delegato vt aliqd exequaf:lz non teneaf parere nisi videat lrās delegatiōis per.d.c.cū in iure:tñ parere pōt ⁊ prudēter agit si exeqtur ēt lrās non videat:dūmodo delegatus sit ꝓbata psona.pro hoc inducit.xcvj.di.nobilissimus: vbi credif dicēti se legatū ēt sine lris pp honestatē dicētis:nam sm Inno.ibi ēt si per se appellet ne exequaf nisi videat lrās pōt nō audire:nā he appellatiōes corā delegato nō coram executore sunt faciēde.de offi.dele.sup qōnū.§.porro . Itez sm Inn.in.d.c.cū in iure:in minoribus.i.nō pīudicialibus forte nō tm̄ pōt parere:sed dz ēt si nō videat lrās delegationis:vt si pcipif alicui vt cōpareat.de dila.c.ij.nisi delegatus eēt nimis remotus ⁊ vilis psona.dicit tñ Inn.in.d.c.ꝙ alij ꝯ.Sol.dic predicta debere intelligi qñ de notorietate iniustitie ꝯstabat executori sine alia discussione: vt qꝛ ex tenore snie hoc colligebaf q̄ casu iustitia notoria inducit nullitatē. de offi.dele.cū ꝯtingat.vbi hoc apte probaf: ⁊ ibi dixi: ⁊ h casu pōt executor nō tm̄ nō parere:imo etiā si parere vellet posset ipune sibi nō obediri vt posset ei violēter resisti.de of. dele.ex lris: ⁊ qd ibi no.in gl.penul.q̄ sic intelligif:alr̄ si nō eēt talis notorietas ēt si executori sit certū ꝙ snia sit iniusta dz parere.de offi.dele.si qñ ibi.certū sit:qd intelligo certum sir nō tñ notoriū:sed in dictis Inn. non suberat notorietas que induceret nullitatē:sed potius ꝓbabilitas dubij:p h infero ad.q.facti sequētē. ¶ Tertio q̄ro circa dicta in ꝓxi.q. ordinarius q in vitate nō erat delegatus asserēs se dlegatū apl̄icū: ⁊ ex vigore delegatiōis excōicasse titiū mādat Antonio subdito vt denūciet ticium qui nō petita ostēsione delegationis paruit:cōquerif ticius de Antonio petēs eū puniri q denūciauit cū snia foret nulla tanq̄ lata a nō delegato: an incūbit Antonius onus ꝓbādi delegationē: ⁊ an sinc ꝓbet siue nō:vel etiā si quocūqz ꝯstet ꝙ ordinarius nō hēbat dlegationē:possit Anto.puniri. Ad pmū dico ꝙ dicēs illū nō fuisse delegatū dz hanc negatiuā ꝓbare cū sup ea se fundet.p hoc qd no.sm Inn.de accu.sup his: ⁊ qd ibi dixi:qꝛ neqz ꝓprie pōt cōqueri ticius de Anto.q vo nō grauat:sed potius obedit suo plato q licet mādauerit tanq̄ delegatus ita ꝙ potuisset Ant.petere sibi ostēdi delegatiōez:tñ pruden ter egit hoc nō petēdo ne videretur nō credere suo supiori cui credere debuit pp honestatē psone:vt apte ꝓbaf in.d.c. nobilissimus: ⁊ p id qd.ī.q.ꝓxi.dixi. Ad aliud dic ꝙ qcqd ꝓbef ēt si doceaf qūocūqz ꝙ eps nō habuit delegationē nō ꝓpterea puniet Antonius :qꝛ nō est in iure expressū:nāz.c. sacro.de sen.excō.loqtur in excōicāte nō in denūciāte. Itez qꝛ nulla culpa saltē punibilis pōt imponi Antonio:q lz posset velle videre delegationē tñ ēt nō vidēdo nō peccauit:qꝛ nullo iure h ꝓbatur:sed potius ꝓbaf ꝯriū: ⁊ cū potuerit ⁊ debuerit verisimilr credere epo suo maxime in hoc leui ⁊ nō multū pīudiciali:in q̄ ⁊ alr̄ credif lris ordiarij.de ꝓba. post cessionē.p h qd dixi.ī.q.ꝓxi. Et circa pdicta notāter pōderāda est lra.c.cū in iure:qꝛ illud.c.dirigif epo cui mādabaf ab aliq̄ vt denūciaret quē excōicatū: ⁊ nō di q̄lis foret is q mādabat vñ poterat eē psona:alr̄ nō auc.vl̄ hōesta.d q̄ ēt si erat verisile ꝙ sibi foret facta delegatio. Itē q̄cūqz foret psona sufficit ꝙ nihil aliō ꝓbaf nisi ꝙ exeq nō tenef nec cogitur nō per h tollitur:qn possit ⁊ prudēter agat exequēdo cū verisimilr dhuerit ei credere:p h dico ꝙ si asserens se dlegatū fuisset psona verisilr nō dbuit credere: vt qꝛ nō mltū honesta posset iputari ad culpā exequēti: ⁊ tūc posset puniri pena eē ordinaria cū nulla sit pena statuta.p hoc de offi.dle.de causis q̄ no. ¶ Quarto q̄ro i eo ꝙ dic̄ reqrēdos vicinos epos vt denūciēt:an reqsiti h poterūt exeq.dic̄ Lap.ꝙ sic. p h de offi.dle.c.iij. ⁊ no. Host.c.ti.nouit: ⁊ ꝓbaf de raptorib⁹.c.i. eo.titu.postulasti.xi.q.iij.siqs psbyter.pro h qd dixi.ī.q.i. ¶ Quinto q̄ro circa dcā in ꝓxima.q.an in executiōe dabif libellus.dicit idē Lap.ꝙ nō:nec aliqs ordo iuris suabif: vt no.Spe.de sen.execu.§.nūc dicēdū.v.sed pone iudex: ⁊.§. breuiter dicēdū:vbi dicit ꝙ nō dz exequēdo iudicis partes assumere sed solū executoris:nec cognoscere sit bñ vel male sniatē sed tm̄:an sit sniatū ⁊ qd dicit de libello.dic̄ idē Inn. de li.obla.c.i.p hec dicit Lap.ꝙ in casu hui⁹.§.eps exeqns nō poterit recusari vt suspectus nec ab eo appellari cum sit merus executor.de offi.del.sup qōnū.d ap.nouit. p h quod no.Inn.d offi.dele.cū in iure in gl.i. ⁊ Archi.ij.q.vi.i.§.sūt ēt q̄rū.v.ab executore:nec tenef aliqs exceptiōes ēt nullitatis admittere sic̄ est exceptio falsi.qd no.Cōpo. de rescrip. sup lris. Inn.d re iud.de cetero.Host.c.ti.ꝙ ad ꝯsultationē.Spe.ti.pdcō.§.vl.v.si.Archi.ij.q.i.sicut. ⁊ si admitteret exceptiōes posset ab eo appellari:vt no.Host.in.c.ꝙ ad cōsultationē.de re iud.qꝛ per hoc modū excederet.p h quod no.d ꝯsir.vti.c.i.dic melius ꝙ de exceptōibus nullitatis poterit se instruere nō vt ꝓnūciet sed vt supsedeat si videat eas veras.d offi.dle.pastoralis.§.qꝛ vo: ⁊ dic vt ibi dixi. ¶ Sexto q̄ro an epos ꝯuicinos volētes denūciare possint epi expulsi punire.glo.vlt.dicit ꝙ nō.idē Gez.qa par in parē ⁊c.d ele. innotuit.ff.ad treb.l.ille a q̄.§.tēpestiuū:sed agef vt dic̄ gl.corā supiore vt puniat: ⁊ dic̄ pau.ꝙ puniet istos tanq̄ ꝯtēptores canonū.d tēpo.or.sane: ⁊ .c.lras: ⁊ .c.nullas alle.in glo.

Uer. Per premissa.

No.ꝙ qñqz ifenior epo hz iurisditionē q̄si epalē.d h in gl.in v.hñtib⁹. ¶ Op.in eo ꝙ dic̄ nō pīudicari iurisditionē hñtib⁹ ꝙ imo pīudicef nisi ꝓtestetur d iure suo:nā ex q̄ patiunf epos expulsos iudicare pp eorū negligētiā pscribef iurisditio ꝯ eos.de pscrip.ad audiētiam: ⁊ .c.auditis: ⁊ qd ꝓtestatio sit necessaria:ꝓbaf de elec. cumana. Solu.per reseruationē:de qua hic non preiudicaf iurisditionē habentibus ⁊ nō protestantibus qd vult glo.i verbo vt predicitur: ⁊ eam no. Ex hoc no.casū in quo non currit pscriptio:sunt ⁊ alij qui no.de prescrip.cum non liceat: ⁊ ratio quare hic non currit est sm Genz.qꝛ prescriptio de sui natura contra negligentem inducitur.C.de anna. excep.l.vlti.de prescrip.vigilanti.diocesanus autez non potest dici negligens:hoc casu:qa etiam inuitus cogitur obseruare que hic statuta sunt:quod etiam vult predicta.glo.in verbo vt predicitur. Ex qua no.singulariter ꝙ is qui vtitur potestate sibi concessa in modū priuilegij per ius cōmune nō intelligitur vti animo prescribendi.pro hoc de pscrip. veniens: ⁊ qd ibi no. ¶ Quero in eo ꝙ dicit de diocesanis vel alijs iurisditionē hñtibus:qd intelligitur per verbum alijs. sol.intelligitur de omnibus qui hñt epalez in loco.pro hoc ī.§.volumus: ⁊ qd ibi no.gl.per diocesanos. ¶ Scdo quero circa dicta in proxima.q.si iurisditio spectat ad duos vt ad episcopum ⁊ archidiaconum.dicunt Lau. ⁊ Gen.quod vterqz requirif ad hoc. de vsur.ex tuarum: ⁊ hoc si habet exercere casum tangentem iurisditionem vtriusqz:qꝛ ꝙ oēs tangit ⁊c.ff.de serui.ru.predi.per fundum.C.de auc.pstan. .l.fina.de offi.archidiaco.ad hec in fi.de prescrip.accedentes.insti.de stip.seruo.per totum.si autem habent exercere casum spectantē ad iurisditionem solius episcopi solus eps requiritur. ¶ Oppo.ad hoc ꝙ etiam in casu precedēti sufficiat reqri solū episcopū:per id qd no.ī.e.cle.§.volum⁹ an

b ¶ Vltr pōt eē. Add Card. cōñ.lvi.icipiē. dominus reuerendus fil. in .c.inter ceteras de re iud.i fi.x. col.ver .tertie conclu.

glo. in verbo diocesanis. so. stat Zrio: qz lz alius habet iurisditionem cũ epo non dicitur habere quasi epalem: et sic per id quod dicit illa glo. debet h. v. intelligi: de his qui habent iurisditionem quasi episcopalem per exclusionem episcopi qd est verius: nam si non est exclusus epus tunc hz totalẽ iurisditionẽ epalem. de offi. ordi. cum ab eccliaꝝ: et sic sufficit euz solũ requiri. ¶ Tertio quero qd si epi expulsi in diocesibus alienis iudicent inter subditos alioꝝ diocesanoꝝ: dic Lau. et Gen. ꝙ preiudicabit si non ꝯdicat et sciũt: et de prescrip. ad audiẽtiã. de re iudi. c. pe. ff. de re iud. l. sepe. Cõtra tñ vi: qz tex. dicit nullũ preiudiciũ fieri illis: sed dic h verum p exercitium iurisditionis inter subditos epoꝝ expulsoꝝ: de quibus. Locũ est: in alijs casibus cessat iste ẽ. p pmissa et summas in dispositionẽ iuris cõis: et ideo pmum verius.

¶ De causa possessionis et proprietatis.

Causa. In cã beneficiali ðlata etiã per appellationem ad curiam vtraqz pars põt petitoriũ et possessorium intẽtare: et añ cause ꝯclusionẽ põt spoliatus suspẽso petitorio suo vel aduersarij possessoriũ proseq bẽt duo dicta. secũduz sbi: et in spoliãtis. pone casũ p id qd dico. J. q. i. ¶ No. ꝙ appellationẽ deuoluit cã ad supiorẽ p hoc ṽbũ deuoluta causa: nõ aũt deuoluit res sup qua litigat: vñ de illa re cum tertio: corã supiore nõ põt agi. de app. romana. §. in aliuz: et §. sic. li. vi. de hoc in Spe. de ap. §. nouissime. ṽ. illud tñ. et ṽ. verum: tamen Lau. Genz. dic tamen ꝙ tertius potest pro suo interesse appellare vel appellationi assistere. de re iudi. cũ super: et qd ibi no. ¶ Scdo no. ꝙ vt actus pariat effectum dz esse legitime factus: pbat in ṽbo legitime. ad hoc de trã sac. c. ij. de procu. clem. i. et qd ibi no. in ṽbo debito. ¶ Tertio no. ꝙ appellatio est cõe remediũ appellãti et appellato: ibi tã appellãti qz appellato: pro h de ap. sepe. c. oblate: et c. nicholaus: et c. interposita. Ex hoc fm Lau. ꝙ lre super appellatiõe ipetrate ꝓsunt etiã aduersario vt p eas possit petere ꝓcedi ẽt ꝯdicẽte appellãte. de prescrip. ex parte. ff. de resti. spo. ex ꝯquestione. d. c. oblate. pro hoc qd no. Inn. de app. cor. li. vi. et rõ est quã dicit h glo. in ṽbo appellatio: qz cum appellatio arctet vtrãqz partẽ: hoc casu cũ appellat sup cã bñficiali: de elec. c. i. li. vi. dz vterqz sentire cõmodũ. idẽ Gez. ex hoc appet ꝙ in causis bñficialib⁹: aliud sit qd tz glo. ij. et est veꝝ quo ad effectum huius cle. Sed gñalr loquendo in qlibet cã ꝓcedit qd dcm̃ est vt etiã appellatus appellatiõez ꝓseq possit. ¶ Quarto no. casũ in quo in cã appellatõis põt deduci noua cã. de hoc. J. in. i. ꝯrio. ¶ Quinto no. ꝙ ṽbum decernimus⁹ inducit ius nouũ: qd colligit glo. iij. lz nõ apte de hoc de iudi. decernim⁹. ¶ Sexto no. casũ in q ab codez põt intẽtari petitoriũ et possessoriũ. de hoc. ff. e. pastoralis: et J. in. v. ꝯrio: et h no. fm Lau. ꝙ ex codẽ libello põt qs prosequi duplex cõmodũ. p hoc de capel. mo. c. ij. qd ꝓcedit intelligendo ꝙ idẽ in codẽ libello possit petitoriũ et possessoriũ intẽtare: qd ꝓbat h ex eo qd h lra loquitur indistincte. ¶ Septimo no. ꝙ in odiũ alicuius qñqz statuit ius sicut h in odiũ spoliãtis: et hoc. J. in. iiij. ꝯrio. ¶ Octauo no. de conclusiõe cãe q fieri põt ẽt in spũalibus qd tz gl. in ṽbo ꝯclusionẽ. de hoc. J. q. xi. et. xij. ¶ Nono no. casũ singularẽ i q actio hz vi exceptiõis: qz h i odiũ spoliãtis possessoriũ post petitoriũ itẽtatũ agẽdo ꝓdiscunt: idẽ ꝓbat de resti. spo. ex ꝯquestione: et de h. J. viij. ꝯrio. ¶ Decimo no. ꝙ petẽs se restitui ad bñficiũ nõ tenet ꝓbare titulũ. ꝓbat h ex eo ꝙ põt ꝓseq possessoriũ solũ recupãnde. de hoc i gl. fi. et dico. J. ꝯrio. viij. ¶ Opp. ꝙ cũ cã deuoluta ẽ per appellationem nõ debeat posse deduci petitoriũ et possessoriũ ꝓut h pmittit: sed intẽtũ super quo fuit appellatũ ex̃ iudiciũ siue in iudicio añ sententiã vel a sñia vt ꝓbatur in iuribus allegatis in. iij. gl. sol. vt in ea. ꝙ h clem. ꝓcedit in appellatõe sup cã bñficiali que deuoluit oia q ꝯcernere pñt illã cãm. de elec. c. i. li. vi. ꝯriũ g ꝓcedit in alijs causis. idẽ Pau. et Stephe. q dicũt ꝙ sicut ex simplici cõmissiõe cãe venit petitoriũ et possessoriũ. ff. eo. c. i. et. ij. de sequest. c. i. vbi de hoc: sic ex simplici deuolutiõe veniat vtrũqz ꝙ dcm̃ sic gñalr ꝓlatũ videret intelligenduz in qualibet cã. Sed tñ nõ ꝓcedit nisi in cã bñficiali que per appellationẽ dz simplr deuolui p. d. c. i. alie aũt cãe deuoluũtur solũ quo ad id sup quo est appellatũ vt vult h gl. ¶ Secũdo opp. ad h ꝙ ẽt in cã bñficiali nõ possit deduci aliud qz id sup quo est appellatũ. de elec. vt circa. li. vi. So. hoc opatur noua ꝓuisio huius clem. ita vult eadẽ gl. et Pau. p ṽbã ðcernimus: vl rñde alr ꝙ. c. vt circa: nõ hz locũ cũ qs ꝓseq tut suũ interesse: vt dicit eadẽ gl. et Pau. sed per hoc oporteret hãc clem. restringi in casu in quo appellãs ꝓsequeret suũ interesse que tñ gñaliter loqtur: vñ verior vr precedens solo. scda tñ etiã est vera in suo casu. ¶ Tertio opp. ꝙ non possit intẽtari petitoriũ sine beneficio cuz platus nõ sit dñs bñficij. de do. fraternitatẽ: nã sacra in nullius bonis sunt. insti. de re. diui. §. nullius: et §. se. So. Lau. ꝙ prelatus est dñs quãtũ ad administrationẽ: et sic intelligit ꝙ ecclastica sunt in bonis nullius ꝑsone secularis: sed ecclastice sic: pro hoc ꝙ no. Inn. eo. ti. cũ sup: et de proba. ex lris: et qd no. in auc. de alie. et emphite. ꝯctus. §. et qñ cognouimus: col. ix. vel fm Jo. de lig. ꝯriũ nõ vrget qz nõ dr hoc ꝙ nõ possit plat⁹ vendicare bñficiũ: sed dr ꝙ erat cã bñficialis. i. sup titulo bñficij qd est verius: nã sup titu. cũ sit intitulatus põt per ipsum agi petitorio. ¶ Quarto opp. in eo ꝙ dicit i spoliãtis odiũ qz in odiũ alterius nõ dz aliqd statui. xxij. q. iiij. inter querelas. Solu. odio vicij vel excessus statui põt vt h. et de resti. spo. sepe: sed in odiũ persone nõ: vt in ꝯrio. ad h. lxxxvj. di. odio. de re iu. cũ eterni. li. vi. Lau. et Gen. ¶ Quinto op. ꝙ ab codẽ nõ possit itẽtari petitoriũ et possessoriũ. si. n. qs intẽtat possessoriũ qñqz dicit se possidere in possessorio retinende. de ꝓba. lz: sed itẽtãdo petitoriũ dicit aduersariũ possidere. de iudi. examinata: et sic est sibi ꝯtrarius et nõ audiẽdus. de app. sollicitudinẽ. So. h loqtur de possessorio recuperãde: vt ꝓbatur in ṽbo spoliantis: et in hoc possessorio nõ ꝓcedit ꝯriũ. de possessorio aũt retinẽde: an et qñ ꝯcurrat cuz petitorio: dixi eo. ti. pastoralis. Lau. ẽt gñalr h ꝓseqtur de qlibet possessorio dicẽs ꝙ cũ qrit: an ab codẽ vel a diuersis possit intẽtari petitoriũ et possessoriũ simul dicẽdũ ẽ ꝙ aut a nã actionis quã ꝓponit petitor talis ẽ que excludit ꝓrsus dñium ipsius rei nec negat: qn dñium eẽt apud reũ: vt ẽ hereditatis petitio in q nõ asserit ad se spectare dñiũ: sed dicit bona ẽ hõditas tpe mortis eis successit: et tale petitoriũ intẽtari põt cũ possessoriũ adipiscẽde. ff. quo. le. l. i. §. ꝙ aũt: aut ꝓsupponit sibi deberi tale dñiũ: et aut itẽtãdo vtrũqz esset sibi ꝯrius: aut nõ si sic nõ audit. d. c. sollicitudinẽ: vt si intẽtet solmanũ per qd dicit bona alterius sibi obligata: et cũ h rei vẽdicationẽ per quã asserit rẽ suã esse cũ tamen res propria nõ possit sibi obligari: qz res sua nemini seruit. Si autẽ nõ esset sibi ꝯrius secus: vñ possessoriũ adipiscende et recuperãde simul intentari pñt cum petitorio. ff. quo. le. l. i. quoꝝ bonoꝝ. l. i. eo. ti. cũ ecclesia: et. c. cũ super: sed possessorium retinẽde non: vbi possessio et detẽtio ꝓsupponitur pro petente: ergo sibi nõ cõpetit vẽdicatio. d. c. examinata. Si tamen lz possideret non detineat poterit vtrãqz intẽtare: vel in re deposita et cõmodata. ff. cõmodati. l. rei cõmodate: h ꝓcedũt cum queritur: an actor possit vtrũqz intentare: sed si actor intentauit possessorium et reus petitorium si erat possessoriũ adipiscẽde auditur reus recõueniens de propzietate si habet probationes incontinenti paratas et predicuntur petitorium. ff. ad exhi. l. iij. §. ibidem: qz dolo petit et c. regula do lo. lib. vi. Sed si non habet probationes incontinenti paratas vtrũqz simul tractabitur: vt no. de resti. spo. c. i. Si vero actor intẽtat interdictum recuperãde reus non recõueniet de ꝓprietate. de resti. spo. c. sollicite: et. c. in litteris: nisi hoc fiat de volũtate aduersarij. d. c. i. In hoc tamẽ quo ad cãm matrimonialẽ: dic vt in. c. lras. de resti. spo. si aũt actor intẽtat possessoriũ retinẽde põt sustineri vt reconueniatur de ꝓprietate per. c. audita. de resti. spo. quod dic vt ibi: ad hoc ẽt de ꝓba. lz. in hoc tamẽ dicit Lau. ꝙ si spoliator pmo itẽtet

petitorium

¶ Quod verbũ decernimus. ndũ glo. i. cle. p tras. h pben. in cle. si. ꝯ cta. et q lra. i cle. h. de ap. i cle. ij. de re. eccle. non alie.

petitorium reus vo postea intentet possessoriū petere pote-
rit vt possessoriū ꝯ cum p̄mitus intentatū suspendat: vt h: ꝺ
hac mā ꝯcussiōis plenius ꝛ formalius dixi co. ti. pastoralis.
¶ Sexto op. in eo ꝙ p̄mittit de petitorio trāsire ad posses
sorium in odiū spoliātis. p hoc eni vī secus ecōuerso: qꝛ tūc
cessat rō odij spoliātis: cuius ꝯriū no. co. ti. pastoralis in gl.
magna ī mediū. So. vt ī gl. in vbo spoliātis que ꝑ dicit p
hunc tex. videri gl. illā eē reprobatā: deinde ōfendit dupl'r.
ꝑ qꝛ illa gl. solū dicit posse trāsire de possessorio ad petitori
ū: nō aūt ꝙ possit suspēdi possessoriū: vñ pōt itelligi ꝙ pos
sit transiri renūciatio ꝑori iudicio: ꝛ dic ꝗ ad h ꝙ ēt non re
nūciato dūmodo nō suspēdat possessoriū: sed accumulet pe
titoriū possessorio qꝺ fieri pōt in possessorio cuius nā nō re
pugnat tali accumulationi: ꝛ sic ꝓceditur sup vtroqꝫ sm̄ re
gulā q prior appellat ꝛ c̄. de or. cog. cū dilectus: de h dic vt
dixi in. d. c. pastoralis: sed alio mō defendit gl. h gl. d. c. pa-
storalis ꝙ sic spāle: vt etiā in cā appellationis possit fieri su-
spensio ꝛ trāsitus de ꝗ h qꝺ dic vt in gl. ꝛ in eo ꝙ remittit
ad no. ꝯ. e. clem. in gl. fortius: vult dicere ꝙ hoc ꝓcedit solū
in cā beneficiali: qꝺ nō vī ꝓcedere: nā etiā in causis nō bene
ficialibus qñqꝫ deduci pōt in cā appellationis: aliud a ꝑnci
pali recōueniendo que recōuētio etiā in appellatione qñ lꝫ
sm̄ ea que no. de mu. peti. c. i. tamē defendēdo h dic vt. ꝯ. in
l. no. Matt. aūt simpl'r dicit h reprobari opi. illoꝝ qui di-
cunt añ ꝯclusionē cāe omisso possessorio posset hri recursus
ad petitoriū. Oē. etiā dicit talē transitū nō p̄mitti: qꝛ in hoc
posset vsari fauor spoliātis ꝛ pena immunitatē prestare nō
ꝺꝫ. ff. de interdi. ꝛ rele. l. relegatoꝝ. §. fi. dicit tñ ꝙ cū fauore
spoliati sit introductū qꝺ h oī pōt renunciare huic fauori ꝛ
moo ei gerēdus est. ff. de pba. l. circa. hec intelligo sm̄ ea ꝗ
dixi. ꝯ. c. ꝯrio. ¶ Septimo opp. ꝙ nō liceat suspēdere peti-
torium a se ꝛ ab aduersario itentatū: qꝛ agens petitorio di-
cit reum possidere. de iudi. c. exaiata. possessor aūt nō pōt age
re petitorio. d. c. forte nictu ꝯrij. gl. ante. pe. exponit ꝛ ꝓ vel
dic ꝙ etiā pōt stare ꝓprie per id qꝺ dico. ꝯ. q. i. ¶ Octauo
opp. qꝛ intentās possessoriū non possit suspendere petitoriū
aduersarij: sed pot⁹ sit locus regule qui prior appellat ꝛ c̄.
de or. cog. c. ij. nō eni de nā actionis est opari exceptionem.
So. vt in glo. in vbo aduersario ꝗ dicit h approbari opi. eo
rum quos alle. tenētiū ꝙ qñ sup eadē re vnus intētat peti-
toriū alter super illa intētat possessoriū recuperāde pri⁹ au
ditur: ꝛ sic hoc possessoriū est ꝑuilegiatū vt ēt hēat nām ex-
ceptionis. Refert tñ gl. opi. Hosti. ꝯtenuit ꝯriū. de restitu.
spo. ex cōquestione: qꝺ dic vt in glo. ꝛ dixi in. d. c. ex cōque
stione. Lau. approbat p̄mū dicens ꝙ ante hāc cle. non erat
dubiū: qn suspenso possessorio possit is q possessorium intē
tasset recurrere ad petitoriū ꝛ ecōuerso per. c. pastoralis. e.
ti. Sed de petitorio vel possessorio aduersarij dubiū erat ꝓ
d. c. cū dilectus inducēdo vt nūc dixi opponēdo. Sed dicit
Lau. ꝙ illud est reglariter verꝫ: sed fallit in casibus clem. ꝓ
quā hēmus ꝙ possessoriū ēt intētatū post petitoriū per viā
actionis: ꝑ expedit si hoc petat spoliatus: ꝛ hoc sit tā i odi-
um spoliantis vt h: q̄ꝫ in fauorē bñficioꝝ ecclasticoꝝ: in q-
bus ꝛ alia spolia sunt statuta. ꝯ. de iudi. clem. ij. de eo q mit. i
pos. cū qui. li. vi. dicit tñ Lau. ꝙ non hñ pōt repiri exemplū
q̄o possidenti ꝯpetat petitoriū: ꝑut hic nisi in matrimonia
libus vt h: ꝛ co. ti. cū super: qꝺ declaro exēplando hāc cle. ꝯ.
in. i. q. Pau. ēt ꝯcordat cū glo. ꝙ qꝛ sup eadē re intētat pe-
titoriū ꝛ possessoriū: per possessoriū preiudicat ꝓcessui sup
petitorio: vt prediscutiat possessoriū: aīs sm̄ eū si essent sup
diuersis forēt mutue petitiōes. d. c. cū dilectus: ꝛ de hoc in
Spe. de pe. ꝛ pos. §. in ꝯ. porro: ꝛ ꝙ possessoriū hoc casu ꝑ-
iudicet mō ꝑdicto inducit Paul. dcm̄. c. ex cōquestione: ꝛ
c. lras. c. ti. vbi ex ordine lre appet ꝙ mulier egit ad diuorti
um ꝯ vir pretextu ꝯsanguinitatis: vir autē nō excipit ꝺ spo
liatione: sed egit directe petēs restōnē: ꝛ ex fine colligit ꝙ
prius tactaꝭ cā recōuentionis q̄ꝫ ꝯuētiōis: qꝺ procedit quo
ad. c. lras: sed in. c. ex ꝯquestione fuit ecōuerso: qꝛ ibi vir pe
tit matrimonium separari: ꝛ mulier petebat se restitui: tñ ē
effectus. Refert vlterius Pau. ea que no. Hosti. in. d. c. ex

conquestione ꝗ omitto: qꝛ ibi dixi: ꝛ qa h in effectu ponunt
in gl. refert. deinde opi. alioꝝ dicentiū ꝙ in. c. ex ꝯquestiōe
ꝑus actū fuit ab vxore possessorio: ꝛ iō vir nō pōt recōueni
re sup ꝯsanguinitate. de or. co. c. fi. sec⁹ si ꝑ agat petitorio: ꝛ
scdo possessorio: qa tūc sūt mutue petitiōes: vt sic ꝑuilegiuꝫ
spoliatiōis i h ꝯsistat ꝙ spoliatio p̄ma ꝓposita nō patiatur
alicuius petitorij recōuētionē: ꝛ ꝓposita in modū exceptio
nis repellat agētē: sed posterius ꝓposita i modū actiōis nō
tollit p̄miū: lꝫ h obtineat in ꝑiudicialib⁹. iij. q. vi. §. si qñ: ꝛ. c.
se. isti. de excep. §. ꝑiudiciales: vult h opi. ꝙ possessoriū non
hꝫ indistincte nām ꝑiudicialis: vt debeat sp discuti añ petito
riū: tñ in eo ꝙ dicūt ꝙ qñ ꝑ actū est possessorio nō auditur
actor in petitorio nō ꝓbatur h iure nisi de possessorio exci-
piat: vt dixi i. d. c. ex cōquestiōe: vbi ēt ponit h solo ꝛ repro
baꝭ, dicit Pau. ꝙ p h reprobat opi. Ber. in. d. c. ex cōque-
stiōe: vbi tꝫ ꝙ post lit. ꝯte. ēt sup petitorio nō audiꝭ reus de
spoliatōe agēdo vel excipiēdo: de ꝗ in Spe. ꝺ peti. ꝛ pos. c.
i. §. si vo vnus. dicit tñ Pau ꝙ lꝫ ꝓbetur hic gl. illa. Ber. ꝗ
ad id ꝙ dicit de spoliatiōe ꝺducta agēdo: qa vt h pꝫ pōt añ
ꝯclusionē deduci: nō tñ hic reprobat in eo ꝙ dicit de spolia
tiōe dedūcta excipiēdo: cū eni sit dilatoria p ꝯsis añ litē ꝯte
statā est ꝓponēda. iij. q. vi. §. exceptio: ꝛ no. xxix. q. ij. cu⁹ rei
cāiu gl. ar. ꝙ tenui in. d. c. ex cōquestiōe. Mat. circa h gñā
liter declat qliter sup materia recōuētiōe agi debeat: ꝛ qua-
liter petitoriū ꝛ possessoriū simul deducūtur: de ꝑ tñ remit-
tit ad no. de mu. pe. c. i. ꝛ dic vt ibi dixi. de scdo distinguit:
qa aut agit petitorio ab vtroqꝫ: ꝛ tūc ꝓcedit vt dixi i. d. c. i.
aut agit possessorio ab vtroqꝫ: ꝛ tunc si pñt simul tractari: ꝑ
tractari debēt de or. cog. c. fi. ꝛ tractant sm̄ illā regulā q pri-
or appellat ꝛ c̄. ff. de iudi. l. q po: ꝛ. d. c. cū dilect⁹: ꝛ qñ sunt
tractant debēt vna snia terminari. d. c. cū dilectus. Si vero
vnus agit petitorio: ꝛ alter possessorio subdistinguit qualr
obyciat spoliatio: qa si directe petit restitutio sunt due peti-
tiōes mutue: ꝛ sic simul tractāde. d. c. cū dilectus. Sed si spo
liatio ꝓponit in modū exceptionis: ꝑ tractāda ē. d. c. cū di-
lectus: ꝛ sm̄ eū in hac cle. tā appellās q̄ꝫ appellatus itētare
pñt petitoriū simul in cā appellatiōis ꝛ ēt possessorium: vl
ecōuerso: sed p hec vba Matt. nulla spālitas appet in hac
clem. vñ ꝗ ad h vt h cle. iducat casū nouū: dic vt dixi. ꝯ. eo. ꝯ
rio: ꝛ. ꝯ. ꝯrio ꝓxi. ¶ Nono op. in eo ꝙ p̄mittit h sup cā bñ-
ficiali posse ꝓcedi in solo possessorio: qꝛ petēs se restitui ad
bñficiū dꝫ iustificare suā possessionē ex ti. ꝺ fi. ꝑsby. ꝯstitut⁹.
Sol. vt in glo. vl. ꝗ ꝑ dicit h ꝓbari ꝙ petēti restitui ad bñfi
ciū nō hꝫ iustificare possessionē vel ꝓbare titulū. deinde ibi
volēs se defendere sentit ꝙ teneat iustificare possessionē ex
titulo i eo qꝺ dicit qꝺ aliud ē itētare petitoriū: aliꝺ ꝙ tenea
tur iustificare possessionē ex ti. in eo ꝙ dic ꝙ aliꝺ est intēta-
re petitoriū: aliud ꝙ teneat iustificare possessionē ex titulo
qꝺ expedit: vbi nā possessorij h requirit: qꝺ no. sing. ꝛ p h vult
h gl. ꝙ iste q ꝓcedit in solo possessorio dꝫ ex eo ꝓcedere in
possessorio solū: qa nō teneꝭ ꝓseq ꝑncipal'r: sed tñ teneꝭ ꝓse
qui ad iustificādū possessoriū. Pau. aūt simpl'r dic p hanc
cle: ꝙ nō teneꝭ ēt iustificare possessionē ex tit. ꝛ ꝺ h p Host.
i sūma. de resti. spo. §. i casibus. ꝯ. qd ꝯ: vbi qrit si qs petit ec
clesiā quā possidebat tanq̄ꝫ bñficiū: qa fuit spoliatus: ꝛ dicit
eū nō restrigēdā nisi ꝓbet ꝙ auctoritate ordinarij ipꝫ fue
rat adeptus. de isti. ex frequētib⁹. ꝺ renū. admonet: ꝺ cle. pe
regri. c. fi. d. c. ꝯstitutus: ipse tñ Host. notauit ꝯriū. de resti.
spo. sepe. qꝺ tenuit frater Aluarus p no. iij. q. ij. in summa: ꝛ
fac h cle. vt dic Mat. Ber. aūt dic qōnē fuisse i palatio pa-
pe. Quidā bñficiat⁹ molestabaꝭ i possessiōe bñficij sui p quē
dā q asserabat illꝺ ad se spectare: qrebaꝭ: an teneretꝭ facere fi
dē ꝺ titlo: videbaꝭ ꝙ nō: p. l. cogi. C. ꝺ peti. here. ꝛ ꝺ rei vē.
. l. fi. ꝺ rest. spo. i litis. In ꝯriū qꝛ iste nō dꝫ dici possessor sine
ti. re. i. li. vi. vt lit. pē. vt hi q. c. li. ꝛ dic sic obtētū i palatio ad
. l. cogi. rñdet ꝙ loqꝭ i casu i ꝗ nō ꝑsumiꝭ ꝯ possidētē: h aūt
ꝑsumiꝭ nisi ꝓbet ti. ad. l. fi. pal. Rñdet eodē mō dicēs ꝙ ad
istātiā nō teneꝭ facere fidē sed ex officio iudicis sic. Sed dic
h vera interdicto vti possidetis in quo obstat exceptio tituli
sꝫ aliqs p. c. audita. ꝺ resti. spo. lꝫ ꝯriū. no. de insti. cū venis-

sent in gl.pe. ⁊ idē ibi tȝ Inno. de quo ibi dico in pe. ⁊ vlti. cōtrario: vbi dixi ꝙ obstat qñ per eū infert ꝙ possidēs possidet vi aut clā vel ꝓcario ab aduersario: sicut est in.c. audita. de resti. spo. alias nō ist etiā in īterdicto vñ vi. idē tȝ Jo. cal. vt dixi de resti. spo. ex parte. Sȝ ibi tenui ꝯtrariū: sufficit.n. ꝙ cōstet petentē eē habilē ad bñficiū: vt q: est clericus: ⁊ si beneficiū reqrit sacros est in eo ordine quē reqrit bñficiū: quo ꝓsupposito eoipso ꝙ decet possedisse tanq̄ȝ bñficiatuȝ dȝ restitui. docto. de spoliatiōe: nō eni est verū ꝙ ꝓsumat ꝯ ipm: imo potius ꝓ ipso: qđ dic plenius: vt dixi in. d. c. ex parte. Et pꝫ dico ꝙ glo. hic q̄ vult saltem opus eē ꝙ iustificet possessionē ex titulo: nō est vā vt de necessitate ad ꝫ teneat: tutū tñ est ꝫ facere ad cuitādas opiniōes: sed satis hic apte ꝓbat in tex. ꝙ sufficit docere de solo possessorio: nec est veruȝ ꝙ ille q deducit petitoriū ēt nō ꝓncipaliter: vt ad iustificandū possessoriuȝ dicat oino in solo possessorio ꝓcedere. Spe. tñ de teste. §. dicendū. ver. sed pone ꝙ in bñficialibus: ⁊ dicit petentē restitui nō restituendū nisi ꝓbet legitimū titulū: lȝ aduersarius obyciens de ꝓprietate nō sit audiēdus: vt in. c. in lris. de resti. spo. qđ sequit hic Lap. dicēs vt dicit Hosti. de resti. spo. ex trāsmissa: hoc possessoriū diuersuȝ eē ab alijs possessorijs ⁊ est simile possessorio matrimonij carnalis: in quo expedit docere de ꝯiugio cōsumato. de resti. spo. ex trāsmissa: sed primū verius. Et rō diuersitatis inter matrimoniū carnale ⁊ spūale: pȝ ex his q̄ dixi in. d. c. ex parte. ¶ Quero de exēplis huius cle. So. Lau. ponit casum: pone qđ beneficiū vacans qđ erat mihi debitū tanq̄ȝ priori in data: alter acceptauit ⁊ sibi ꝯferri fecit ponēs se in possessionem in qua prius positus fuerā ⁊ violēter me eiecit: vñ appellaui ad curiā: quert an ego appellans: vel ipse appellatus possimus petitoriū ⁊ possessoriū insimul vtrunq̄ȝ intentare ⁊ vr ꝙ sic: scdo an cū ego spoliatus insimul vtrūq̄ȝ intentauerim possim suspendere petitoriū ⁊ ꝓsequi possessoriuȝ: ⁊ ꝙ vr qđ sic in odiū spoliantis: sed per hāc positionē nō aperitur intellectus huius cle. videt.n. mirabile quo ad id ꝙ dicit spoliatū posse suspendere petitoriū ab aduersario intentatū ⁊ deducere possessoriū recuperande: quomodo enim potuit spoliatus per spoliantē cōueniri petitorio cum possidenti nō sit ꝓdita actio. de iudi. examinata: ⁊ iō nō est facile per hāc cle. exēplificare. Sȝ dic vt dixi de cau. pos. pastoralis. de resti. spo. ex ꝯquestiōe. vbi plura exēpla posui. quorum vnū ponit Jo. an. in addi. Spe. de peti. ⁊ pos. §. fi. ⁊ ꝓ nūc pone vnū egi petitorio ⁊ possessorio sup beneficio cōtra possidentē recōuenisti me petitorio qđ pōt. de. ꝓba. in ꝓsentia. in cā appellatiōis possunt ꝓsequi possessoriū recuperande ⁊ meū ⁊ tuū petitoriū suspendere: ⁊ fm hoc intellige qđ dixi. ꝯ. cōtrario. vij. ¶ Scdo q̄ro in eo qđ dicit cā beneficiali p appellationē deuoluta. q: dixi. ꝯ. in pēo notabili ꝙ p appellationē deuoluit cā non aūt res sup qua ē lis. Quid si appellās ab epo ante appellationē erat in carcerib⁹ epi an relaxabit: vr ꝙ sic: vt possit appellationē ꝓseq. Ste. ꝯ p rōnes ꝓdictā in ꝓncipio qōnis. ⁊ p. l. C. de ap. eos. §. sup his. ⁊ .l. minime. ¶ Tertio q̄ro in qb⁹ bñficijs ꝓcedit ꝫ cle. So. ꝓcedit in oib⁹ tā maiorib⁹ q̄ȝ minorib⁹ q̄ȝ etiā in ꝓbēdis. vt hic in gl. i. ⁊ idē Pau. ⁊ Gen. ⁊ no. gl. ad ꝫ q: sub hoc verbo beneficiū in mā nō restringibili cōprehēdit ꝓbēda. pro hoc q: ꝓbēda ē titulus. de ꝯsti. cū. M. vbi dixi. ¶ Quarto q̄ro an in cā nō bñficiali ꝓcedat hec cle. dicit gl. i. ꝙ non. ⁊ idē Gen. ⁊ Math. pro ꝫ q: dicēdo de cā beneficiali excludit de alijs de qbus si voluisset ꝫ intelligi exꝓssisset. C. de cadu. tol. l. vna. §. si aūt ad deficiētis. de deci. ad audientiā. idē Pau. qui ēt ꝓsequit de causis nō bñficialib⁹ ad sciēdū qñ possit possessoriū ⁊ petitoriū intentari: ⁊ distinguit: q: aut intentat ante litē cōtestatā ⁊ ante porrectionē libelli: ⁊ tūc finita cā appellatiōis in qua appellatiōe nō licet ꝓsequi nisi cās expressas in ea: vt. ꝯ. de appel. cle. appellāti. pōt appellās intentare petitoriū ⁊ possessoriū: sicut posset coram iudice principalis cause: q: adhuc nō vr iudiciū ceptuȝ. ad hoc in aut. de relig. §. oēm. de verbo. signi. ex parte. ij. ⁊ sic corā iudice appellatiōis pōt inchoare iudiciū: prout posset coram

¶ An in cā ap. Add. In. l. c. cū cōtingat. de offi. del. spe. ti. de ap. in. §. nūc dicēdū. ꝟ. sed nūquid. ⁊ ibi Jo. an. i addi. ⁊ ēt vide ibi p bal. in addi. in ver. iudicium. bal. i addi. spe. ti. de libel. concep. ꝟ. in cā appellatiōis. Lāfrācus i reperit riōe cle. sepe. b ver. sig. ꝟ. libellus. bal. i auc. hodie. C. de usu. ra. catum.

iudice cāe ꝓncipalis in cui⁹ locū succedit. idē Pau. de appellato si in cā ꝓncipali erat actor ⁊ reus ante libelli porrectionē ex cā appellauit: alr reus hoc nō posset ēt per reconuentionē cū nō habeat locū recōuentio in cā appellationis .ff. de iudi. l. ij. § legatis. ⁊ qđ not. Inno. ⁊ Host. de mut. peti. c. i. de quo ibi dixi nota. videt ꝙ ex quo est appellatū ante lit. cōtesta. finito appellatiōis articulo possit fieri recōuētio corā iudice ad quē sicut posset corā iudice a quo: aut libellus erat parti porrectus vel facta litis ꝯtestatio: ⁊ tūc cū actor teneat illā instantiā finire. C. quō ⁊ qñ iudex. auc. qui semel. ad hoc de dolo cām. nisi iuris bñficio est suspēsa possit ad aliā trāsire. c. ti. pastoralis. ⁊ hic in fi. dicit Pau. ꝙ q intentauit petitoriū nō pōt trāsire ad possessoriū: q: op⁹ est noua instātia q̄ virtute appellatiōis nō est ad superiorē delata cū sit alia cā: in hoc ꝯ speciale est ꝫ in cā bñficiali i qua sicut appellans ⁊ appellatus arctant p. c. i. de elec. li. vi. Si vterq̄ȝ pōt petitoriū ⁊ possessoriū intentare: de hoc dic etiam vt. ꝯ. q. vi. ⁊ dixi. ꝯ. in ꝓmo ꝯtrario. ¶ Quinto q̄ro si agat de beneficio tanq̄ȝ de ꝓprietate. gl. i. dicit nō esse locū huic cle. idē Lau. ⁊ Gen. ꝓ hoc q: cā nō est bñficialis. vt no. ꝯ. de iudi. cle. dispēdiosam. vbi dixi. q. viij. ad hoc de eo qui mit. in pos. c. i. ⁊ c. cum qui. lib. vi. ¶ Sexto quero q: vr hoc de causa deuoluta per appellationem: quid si per querelā. glo. ij. dicit idem ⁊ fortius: ⁊ fm hanc glo. post verbum cā beneficiali deberet addi. dictio etiā reddit aūt glos. rationem quare expressit de cā deuoluta p appellationeȝ. qđ dic vt in glo. ⁊ pro hoc qđ dixi. ꝯ. q. iij. ⁊ idē Gen. dicens prout dēt glo. ꝙ qñ per simplicē querimoniam causa est delata est eadem ⁊ maior ratio. ergo idē ius. de confir. vti. cū dilecta. ff. de ver. obli. l. a titio. nō etiā submittens se protectioni sedis apostolice habet pro appellāte. de ap. ad audientiā. ¶ Septimo q̄ro quid si appellatio est extraiudicialis. glo. ea. videtur dicere locū esse huic cle. ibi siue extraiudiciū. ⁊ idē videt velle in qualibet appellatiōe: sed math. dicit hāc cle. ꝓcedere tantū in appellatione extraiudiciali cū hoc vtat tex. verbo intentare: ⁊ ille qui intentat vel petit aliquid in iudicio etiā in causis vbi non debet seruari iudiciarius ordo debet dare petitionē in qua intentat petitoriū vel possessoriuȝ. ꝯ. de ver. sig. cle. sepe. ver. verum. nō ergo potest dici in causa appellationis intentare: qđ iā intentatū est: ⁊ hoc intelligendo de appellatione iudiciali solum: ergo in appellatiōe extraiudiciali locū habet. Itē fm eum sequeretur aliud absurdū quia posset quis aliā cām prosequi q̄ȝ ex qua esset appellatum cōtra cle. appellanti. ꝯ. de ap. ¶ Op. ad hoc de. c. vt circa. de elec. lib. vi. so. math. ꝙ illud. c. locum non habet qñ quis ꝓsequit suū interesse vel ius ecclesie: quod ēt dicit hec glo. ij. hic in fi. quo ad id quod dicit de prosequēte ad suum interesse: sed quo ad dictū precedens. Gen. tȝ cōtrarium dicēs propter indefinitā istius tex. ꝙ in qualibet appellatione iudiciali vel extraiudiciali locus est huic cle. ⁊ respōdet ad id qđ dicit mathe. de verbo intentare. dicens ꝙ appellans prosequēs appellationē dicitur intētare in effectu. Idē ꝙ primo cū ille idē dicat actor in cā appellationis qui fuit in causa principali. C. de appel. l. bi qui ad ciuilia. ⁊ ibi no. nec sequit ꝙ a causa ob quā appellauit discedat. nā potuit esse ꝙ prius appellauit: q: non restituebat ꝙ nūc prosequit: qđ ēt tenet Jo. de li. ⁊ est verius. nā qđ dicit intentare intellige ad bonū sensum siue intentet ab initio vt quia appellatum est extra iudiciū vel in iudicio ante litē cōtestatā: vel ante tēpus quo si fieret contestatio contestari soleat vel intentari. s. in effectu. i. iam intentatū ꝓsequendo. nam etiaȝ dicit ꝓsequi qui iā ꝓsecutus est. de rescrip. mandatuȝ ⁊ qđ ibi no. ¶ Octauo q̄ro circa hoc an in causa appellationis debeat dari libellus. dicit mathe ꝙ in cā bñficiali de qua ꝫ nō debet dari libellus ēt in causa principali. ꝯ. de verb. sign. cle. sepe. ꝟ. nos aūt. Sed tñ petitio redigenda etiā in actis. vt in ea cle. ꝟ. verū. In alijs autē causis distinguit quia aut appellat ab interlocutoria: aut a diffinitiua. primo casu non datur libellus. scdo sic: ⁊ sic seruat in curia. vt no. spe. de libel. concep. §. nūc dicendū. ꝟ. sed nunqd. pro hoc qđ no. de offi. dele.

offi. dele. cũ ꝯtingat: sed Jo. an. in d. ℣. sed nunqd. dicit ꝙ potius esset dicẽdũ ecõuerso: qꝛ qñ est appellatũ añ sententiam noua est cã grauaminis: nec statim intẽtat negociũ pn̄cipale: et sic opus fit libello in discutiẽdo appellationis articulo. Scdo casu cũ articulus appellationis nõ distinguat a pn̄cipali cessat hec rõ. et idem tꝫ Jo. an. de test. Raynaldus super glo. in ℣. ꝯtestata pro practica curie que vr̄ mihi dictare facit: qꝛ in appellatione ab interlocutoria ꝓcedi dꝫ tanꝙ̃ super emergenti et sup emergentibus nõ daꝛ libellus: nec fit litis ꝯte. de necessitate: de offi. dele. prudẽtiã. §. sexta: et quod ibi no. glo. ex loco isto. Sed qñ a diffinitiua est appellatum cũ per appellationẽ extinguatur acta ordinaria iudicij: lꝫ non decisoria: qd̓ dixi de pba. qñ ꝯtra: merito dꝫ dari libellus: sicut ẽt de nouo iuraꝛ de calũnia. de iura. calũ. c. ij. in pn̄. lib. vi. et idem dixi. d. c. Raynal. et de h̄ etiã dico de app. cle. si. q. ix. ¶ Nono quero si cã deuoluta ad curiã per imediatã subiectionẽ: an sit locus huic cle. Lau. qd̓ sic. et idẽ Gen. ponendo exemplũ per. c. cupiẽtes in pn̄. de elec. li. vi. mouetur Lau. qꝛ eadẽ est rõ si de spoliatione opponaꝛ et partes sint i curia p̄ntes: arg. d. c. cupiẽtes. §. i. dicit tamẽ qd̓ aliud in cõfirmatione que deuoluit ip̄m beneficiũ et electionẽ ad curiam: et secus in appellatione que cãm: et ꝓcessum: et p̄sonas partiũ tñ deuoluit: et hoc ṽuꝫ pn̄cipaliter sed nõ incidẽter: vnde dicit ꝙ qꝛ ẽt in ꝯfirmatione põt oriri qd̓: et cã videtur eadẽ rõ in ea q̃ in appellatione: dũ tñ partes sint in curia p̄sentes cũ curia sit cõis p̄ria. ar. eoꝝ que no. ĩ. de elec. cle. cõstitutionẽ. §. insuper: vbi dixi in. vi. et ix. ꝯrio: et .i. q. ¶ Decimo q̃ro qꝛ hoc dicit de appellatione interposita ad sedem apl̄icam: qd si ad iferiorem: glo. ij. dicit: secus esse: et idem Pau. Lan. tenet ꝯriũ. per id qd̓ no. de elec. statuimus: et c. vt circa: li. vi. Gen. tꝫ primũ: qꝛ ex eo qd̓ dꝛ in tex. de appellatione ad papã emissa: videꝛ ꝯtrariũ dici de emissa ad inferiorẽ: qꝛ si voluisset idẽ si ad inferiorẽ hoc expr̄ssisset: de offi. de. ad audiẽtiam. ĩ trãsla. c. ij. ℣. sed neqꝛ: est et alia rõ potissima: qꝛ cũ qz appellatio emissa ad aliũ solũ articulũ appellationis ad illũ defert: nec de alio põt se intromittere. de fo. ꝯpe. romana. li. vi. Et sic vult Gen. secus in appellatiõe ad papã interposita vt talis deuoluat totã cãm qd̓ est veꝝ in casu. c. cordi. de app. li. vi. et in casu huius cle. q̃ cũ exorbitet a iure cõi extra suos terminos non est trahẽda regula q̃ a iure: li. vi. ¶ Undecimo q̃ro in eo ꝙ añ ꝯclusionẽ[a] permittit id qd̓ in tex. dr̄: an post ꝯclusionẽ vllo casu liceat. glo. in ṽbo ꝯclusionẽ ꝙ sic: qd̓ dic vt in ea. ¶ Opp. ad hoc et ad tex. qꝛ i cã bñficiali non fit ꝯclusio. ĩ. de ver. sig. cle. sepe: et sic in nullo dꝫ põderari ꝯclusio. So. Mat. ꝙ lꝫ nõ sit ꝯclusio necessaria i p̄dictis: tñ fieri põt si vꝫ iudici: nec ꝓpterea est irritus ꝓcessus vt dr̄ in. d. cle. sepe. põderaꝛ aũt ꝯclusio s̄m Steph. quia post ꝯclusionẽ nõ restat nisi ferre sñiam: iõ regulariter nõ ꝑmittiꝛ trãsitus de petitorio ad possessoriũ. ¶ Duodecimo q̃ro circa hoc q̃liter fit ꝯclusio in cã. dicit pau. ꝙ fit cũ renũciatur ꝓbationibus facti et iuris s̄m Jnn. qui hoc no. ĩ cau. pos. pastoralis: vel cũ renũciaꝛ allegatiõibus s̄m Jo. ĩ deor qd̓ tꝫ Specu. de renũ. et ꝯclu. ℣. et no. et ℣. audiuis. ꝓ hoc qd̓ no. gl. de ꝓba. qñ ꝯtra in ṽbo renũciationes: vbi dicit ꝙ post ꝯclusionẽ nulla admittiꝛ exceptio vel allegatio vel instr̄m et idem tꝫ de fide instru. cũ dilectus. vbi in ṽbo ꝯclusem exponit. i. renunciatũ allegationibus et omnibus ꝓbationibus. ¶ Op. ad h̄ maxime ad dcm̄ Jnno. qꝛ post ꝯclusionẽ ꝓhibetur solũ ꝓductio eoꝝ que ꝯsistũt in facto vt testiũ et instrorum. C. de dila. l. cũ a nobis: s̄m veꝝ intellectũ quẽ tenet ibi Cy. et Bal. nõ aũt ꝓhibenꝛ allegationes iuris: nã ẽt partibus nõ allegantibus iudex ex officio in talibus allegatiõibus iuris: supplere dꝫ. C. vt q̃ desunt aduo. l. vna. de postu. hone. i. So. cõiter staꝛ ꝯrio: et ita de facto obseruaꝛ: nã corã ꝯsulto et assumpto ad ꝯsulẽdũ q̃ sñia ferẽda veniẽs ex actis allegatur de iure: lꝫ nõ posset corã eo ꝓduci aliqd ꝯsistens in fcõ. C. de rela. l. i. vbi per Bar. q idẽ no. ff. ĩ app. l. i. §. q̃tiũ p. d. l. cũ a nobis: dic ꝙ lꝫ scribẽtes ponãt dcm̄ Jnn. ꝓut iacet dꝫ tñ itelligi ad s̄m itellectũ: vꝫ ꝙ post ꝯclusionẽ vlteri⁹ non põt qcꝙ̃ dici de iure nec de facto qñ super h̄ peteretur dilatio que nõ est dãda p. d. l. cũ a nobis: sed si pars sine dilatione vult allegare de iure audiꝛ sicut apparet in obseruãtia: tñ inherendo rigori iuris posset dici ꝙ stãdũ est verbis Jnn. vt qñ ptes cõcludũt in cã intelligant fecisse qcqd in eis est tã de facto q̃ de iure: adeo ꝙ iudex nõ teneaꝛ audire ẽt allegationes iuris: tñ vt dixi ꝯriũ est in obseruãtia: et ex hoc ꝯcludo ꝙ ꝯclusio ꝓprie cõcernit solũ exclusionẽ eoꝝ q̃ sũt in fcõ vt qꝛ petaꝛ dilatio q̃ dãda nõ est vt p̄dixi: et ita ꝯsului i. q. facti. ¶ Deciotertio q̃ro an sit dr̄a[b] inter renũciationẽ et conclusionẽ. Pau. dicit ꝙ nõ ꝓ hoc inducẽs hãc cle. q̃ ex eo facit: qꝛ nihil dicit de renũciatiõe: lꝫ tñ de ꝯclusiõe: vnde s̄m pau. ponunꝛ ꝓ eodẽ. inducit qd̓ nõ. de cau. pos. pastoralis ibi aut cõclusuꝫ. vbi aut exponiꝛ ꝓ. i. et s̄m Lan. gos. ꝯtrarium tñ tꝫ ibi. Hosti. dicẽs ꝙ in plus se hꝫ cõclusio q̃ renũciatio: qꝛ q ꝯcludit hñ renũciare: lꝫ nõ ecõuerso: lꝫ. n. qs renũciet testibus põt tñ instr̄a ꝓducere. de fi. instru. cũ dilectus. dic ꝙ renũciatio põt eẽ talis ꝙ p oia hẽret vim ꝯclusiõis vt qꝛ renunciatũ est ꝓbationibus iuris et facti: ꝓut dixi. ĩ. proxi. q. ¶ Decimoquarto q̃ro an post publicationẽ attestationum possit rediri de petitorio ad possessoriũ: vr̄ ꝙ non sicut nec post ꝯclusionẽ vt hic: ꝯriũ tꝫ Pau. qꝛ post publicationem p̄nt adhuc fieri ꝓbatiões saltẽ p instr̄a vel p testes sup aliis articulis. Sic ẽt positiões et ꝯfessiones. de fi. instru. cũ dilectus. qd̓ vltimã no. in eo ꝙ dicit de positionibus: qꝛ iã vidi altercari in facto: nã dicebãt qdã positiões post publicationem attestationũ admitti non debere: lꝫ primũ verius: cum possent fieri ꝓbatiões ergo et positiões q̃ sunt admuẽte ad releuãdũ ab onere ꝓbãdi. ĩ. de verb. signi. cle. sepe. ℣. et. quia positiões. et hoc tꝫ spe. de positiõibus. §. iiij. ver. regꝛ. ibi quidam tñ et male: et sic ꝯsului in. q. facti. pro p̄io aũt dicto de trãsitu petitorij ad possessoriũ ꝙ possit fieri post publicationẽ: facit qꝛ cã nõ est liqda: ex quo non est ꝯclusum: sup qua rõne fundaꝛ. c. pastoralis. e. ti. et hec cle. q̃tenus ꝓhibet talẽ trãsitũ post ꝯclusionẽ: qꝛ tũc eñ cã sit liqda sup petitorio dꝫ ꝓnũciari. ¶ Op. ad hoc: nã etiã post ꝯclusionẽ[a] ꝓducunꝛ testes p beneficiũ restõnis in integrũ. de in inte. resti. auditis: et sic nec tũc vꝫ de cã plene liqueꝛ. So. Pau. ꝙ nõ vꝫ posse fieri qd̓ fit p bñficiũ restõnis in inte. cũ sit auxiliũ extraordinariũ et nõ ꝯpetit donec ꝯpetat extraordinariũ. ff. de mino. l. in cãe. ij. scdo rñso. qd̓ tꝫ Jnno. in. d. c. pastoralis in verbo renũciaꝛ et ẽ singulare. ¶ Deciogñto q̃ro an faciẽs trãsitũ de petitorio ad possessoriũ ante ꝯclusionẽ cõdẽnabiꝛ in expensis. gl. in ṽbo suspẽdere. dic ꝙ nõ. idẽ Gen. et Mathe. ¶ Op. ad hoc qꝛ temere vꝫ inẽtasse petitoriũ ex quo non ꝓsistit. ꝗ ꝓpter temeritatẽ dꝫ ꝯdẽnari in sumptib⁹. ff. de iudi. l. eũ quẽ temere. de penis. calũniã. So. Mathe. ꝙ non temere facit cũ ei hoc iure ꝑmittaꝛ: et nemini facit iniuriã etc. de elec. cũ cã. et beneficiũ iuris nemini est auferendũ. xxviij. di. de his regula indultũ lib. vj. ¶ Decimosexto quero an succumbens[c] in petitorio possit agere possessorio. Pau. refert id qd̓ nõ. glo. ĩ. c. pastoralis. vbi dicit ꝙ sic: si nudã proprietatẽ deduxit in iudiciũ cũ separata sit cã possessionis et ꝓprietatis. ff. de acqui. pos. l. naturaliter. §. nihil. et penul. ergo et sñia lata in vno nõ parit exceptionem in reliquo. ff. de excep. rei iudi. l. iij. C. de interdic. l. incerti. ꝯriũ vꝫ notari. ff. de interdic. l. ij. §. q̃dã. vbi no. ꝙ sñia lata in petitorio absorbet ius possessorij. Dy. in regula q ad agẽdũ. li. vj. dicit ꝙ ẽ tale possessoriũ qd̓ excludiꝛ p exceptiõẽ dñij vt possessoriũ adipiscẽde et retinẽde sñia lata i petitorio p̄iudicat i possessorio: sic itelligit qd̓ nõ. i. d. §. q̃dã. lꝫ si est tale possessoriũ ꝙ nõ excludiꝛ p exceptionẽ dñij vt possessoriũ recuperande sñia lata in petitorio nõ nocet in possessorio: sic intelligit. d. l. incerti. ¶ Op. ad hoc ꝙ ẽt obstet in possessorio recuperãde: nã per sñiam latã in petitorio surgit notorietas ꝓprietatis pro eo pro quo ferꝛ cũ sñia faciat notoriũ. de coha. cle. e. si. sed notorietas dñij pro aduersario excludit possessoriũ etiã recuperande. de si. pres by. cõstitutus. et qd̓ ibi nõ. ĩ diuor. significasti. et qd̓ ibi no. Jnno. So. contrarium est difficile et perscribentes non tangit: dic vt dixi in. d. c. pastoralis. ad fi. vbi dixi ꝙ notorietas dominij non excludit possessorium quod

a ¶ Ante ꝯclusionem. Adde. Domi. in. c. licet. in. §. sane i i. col. de sen. ex cõ. lib. vi.

b ¶ An sit differẽtia. Adde. spe. titu. de pe. pos. in. §. i. ver. et solus.

c ¶ An succũbẽs. Adde. spe. titu. de peti. et poss. per totũ et ibi Bal. i additio.

quod habuit ortum priusquam surgeret talis notorietas: quia ex facto superuenienti non debet tolli ius iam quesitum parti. de resti. spoli. audita: et sic non obstante sententia lata in petitorio pro aduersario pot. pro deducere possessorium recuperande quod sibi competit ex spoliatione primo facta. Si autem competeret ex spoliatione postea facta videretur posse dici quod non competeret possessorium. per. d. c. significasti. Contrarium tamen no. Inn. de cau. pos. cum dilectus. quod dic vt dixi. de resti. spo. in literis. et per ibi no. vi verius dictum Inn. quicquid autem sit de hoc vltimo potest tamen si propria auctoritate deiecit competere conditio ex. l. si quis in tantam. C. vnde vi. de quo not. de dolo. c. i. vbi dixi. de restitutio. spoliato. sepe. ex qua conditione non tamen potest agi vt in iuribus predictis et no. eo. ti. pastoralis. in gl. sed nunquid: sed etiam excipi. vt no. eo. ti. pastoralis in glo. penul. ¶ Decioseptimo quero si reus obtinet in petitorio et actor in possessorio et obtinens in possessorio petit sententiam exeq. dixit O. do. vt refert Paul. quod aut non obtinet reus in petitorio quia proprietatem probauit: et tunc actor non potest petere executionem in possessorio: aut ideo obtinet reus quia actor nihil probauit: et tunc potest actor petere executionem possessorii: ar. ff. de iureiur. l. sed et si primo respo. quod tenet abbas. e. t. cum dilectus. et Specu. de peti. et pos. ver. quid si is. pro hoc quod dicitur eo. ti. cum ecclesia. vbi secundum aliquos fit in possessorio executio tantum verbo. ex quo de petitorio constat pro aduersario. dic melius vt ibi dixi quod imo fit etiam realiter quo ad fructus preteritos patet quia ibi cassata fuit electio facta exclusis quasi possessoribus iuris eligendi. ¶ Decimooctauo quero nunquid possit suspendi possessorium et transiri ad petitorium: videtur quod non: ar. a contrario huius cle. cum hic permittatur transitus ad possessorium in odium spoliantis. Contrarium no. gl. e. t. pasto. sed dicit Pau. primum verius quod dic vt in gl. in verbo spolians. et dixi. contrario sexto.

¶ De dolo et contumacia. Rubrica.

I ante. Appellans ante diffinitiuam etiam a diffinitiua lata eo absente citato vel non appellare potest nisi prima appellatio fuerit friuola manifeste. quo casu non appellat tanquam manifestus contumax primo dictum: secundo exceptio ibi. nisi. ¶ Nota quod appellari potest ante diffinitiuam quod est verum indistincte de iure canonico dum tamen appelletur ex causa rationabili. de appel. vt debitus. sed de iure ciuili non appellatur nisi in certis casibus: quod dixi de appel. sup. eo. cl. ij. ¶ Secundo no. quod appellationi interposite ante diffinitiuam non semper deferri debet. de appel. cum appellationibus li. vi. secus si a diffinitiua. de iureiur. venientes. de appel. non solum li. vi. Ratio est quia in appellatione ante diffinitiuam exprimitur causa nec potest ex alia causa iustificari vt hic in gl. ij. sed in appellatione diffinitiua non expedit causam exprimi. ff. de ap. l. scio. et no. de appel. cum causam. et hoc procedit nisi in aliquibus casibus in quibus prohibetur appellatio a diffinitiua vt si appellans est criminosus notorius. de appel. peruenit. et in casibus similibus quod dic vt ibi de ap. non solum li. vi. et hoc no. secundum Genz. quod appellatio ante diffinitiuam debet iustificari ex virtute grauaminis illati: non autem ex superuenienti. J. de appel. appellanti: licet gl. tenuerit contrarium et minus bene. vt li. non conte. accedens. ¶ Tertio no. secundum Lau. et expressius secundum Gen. qui dicit hoc innui ex hac cle. quod si quis appellauit ante diffinitiuam nisi appellet etiam a diffinitiua transibit in rem iudicatam: et appellatio precedens non extenderetur ad grauamen sequens nec ex illo maiores vires assumeret. dic verius quod si appellatio prima tenet sententia postea lata venit reuocanda per modum attemptati vt hic in gl. magna. v. sed secundum hoc. et ex hoc quod ibi dicit gl. tollitur obiectio de hac cle. et colligitur quis est effectus secunde appellationis pro hoc quod dico. J. in. iiij. contrario. ¶ Quarto no. casum in quo potest procedi ad diffinitiuam contra non citatum. vt quando quis recessit a iudice appellando ante diffinitiuam. e. ti. cum qui li. vi. quod dicit hic glo. iij. Et est ratio secundum Lau. et Gen. quia appellans ante diffinitiuam sub colore boni vult suam contumaciam palliare cum tamen palliatio non sit introducta ad defensionem iniquitatis: de appel. cum speciali: multiplicat enim suam maliciam: quia simulata equitas duplex est iniquitas: ideo non citatur amplius quam tamen citaretur si non appellasset alias autem regulariter non tenet sententia nisi prius assignato termino peremptorio ad hoc. et non sufficit simpliciter petere citari nisi dicatur ad audiendam sententiam quod no. Inno. de of. dele. consuluit. de acc. ad petitionem. pro hoc. ff. que sen. sine appel. rescin. in. l. i. §. item cum ex eo edicto. ad hoc de resti. in integ. cum ex literis ad finem. dicit tamen Stepha. quod licet dum curia hoc non seruatur: licet enim non sit necesse citare tamen quandoque citatur: quia quandoque citatur quis ad conuincendam maliciam de dolo. prout ex hoc no. quod quandoque quis citatur etiam si non sit opus. pro hoc litera hic ibi: eo citato. et e. ti. cum qui li. vi. et quod ibi no. glo. in verbo non tenetis. ¶ Quinto nota quod appellatio debet interponi intra tempus debitum quod exponit glo. in verbo debitum. i. decennium a die noticie per c. concertationi. de appel. lib. vi. Sed Lau. dicit a die sententie computando de hora in horam. de re iudi. quod ad consultationem Gen. licet primum per id quod habetur in auc. de collato. §. ad hec. iiij. col. ij. q. vi. anterior: quia decem dies predicti sunt vtiles ab initio: sed continui in progressu. C. quando et quando iudex. l. ab eo: quod est verius: dic enim quod currunt a die sententie cessante legitimo impedimento. ¶ Sexto no. quod appellatio manifeste friuola non excusat a contumacia quod patet hic: quia talis appellans est verus et manifestus contumax: adeo quod non auditur appellans a diffinitiua secuta. de hoc in gl. magna. et J. q. x. et xi. ¶ Oppo. vt aperiatur que fuit ratio dubitandi. nam videtur appellantem ante sententiam non audiendum si postea appellat a sententia maxime si presupponimus eum fuisse citatum ad diffinitiuam et non venisse: quod probat litera ibi absente. facta relatione ad verbum citato et tamen tunc tanquam contumax videtur non audiendus per iura que allegantur in gl. si. Item dato quod non fuerit citatus videtur idem quia iudex non tenetur citare appellantem ad ea que postea fiunt in iudicio. e. ti. cum qui. lib. vi. Item superflua videtur appellatio a diffinitiua cum sufficiat appellatio ante diffinitiuam quasi licet infertur postea secuta reuocari debere. Solu. ex his potuit surgere dubitatio. Sed his non obstantibus deciditur contrarium nisi prima appellatio fuerit friuola manifeste. Ratio autem decidendi colligitur ex glo. vlti. et J. dico. q. xi. ¶ Secundo op. quod contra appellantem ante diffinitiuam non teneat diffinitiua postea lata cum possit esse quod appellauit ante litem contestatam. ad hoc vt lite non contestata in rubro et nigro. So. vt in glo. in verbo promulget. que intelligit hoc. c. quando lis erat contestata. vel erat casus in quo procedi poterat lite non contestata. ¶ Tertio op. quod nullo modo possit a diffinitiua appellare sine suo preiudicio. ex quo appellauit ante: quia si prima appellatio est legitima diffinita postea lata non tenet. de appel. non solum. li. vi. Sed appellando ab ipsa videtur eam habere ratam. ff. de ta. ba. l. iij. §. falsos. So. vt in gl. in verbo appellare. que tamen non soluit contrarium: sed remittit. Sed soluit de secundum Pau. quod licet in §. falsus. per appellationem videatur velle recedere a iudice tamen appellando videtur factum procuratorio falsi acceptore: vt sic sententia non mandetur executioni contra ipsum procuratorem quam cessante appellatione non fuisset mandata executioni contra dominum cum quo ad ipsum esset nulla: sed contra procuratorem quia non ad ipsum licet. de hoc de re iudi. c. i. ¶ Quarto op. quod nullo modo posset iudex [a] a quo est appellatum ante diffinitiuam procedere: vlterius contra non citatum. de ap. si a iudice. lib. vi. Solu. Lau. quod ibi iudex ad hoc solum citat appellantem vt veniat ad audiendum reuocari grauamen. sed Joan. de fantu. per illud. c. dixit oportere clementi. istam limitare quod loquitur: vbi appellatio interposita: ante diffinitiuam erat friuola. c. vero si a iudice. loquitur quando erat legitima. Et pro hoc dicit summarium Paul. non esse verum qui summando hanc clemen. dicit hic loqui de appellante legitime ante diffinitiuam. Ego autem summaui generaliter non distincto an appellatio prima fuerit legitima an non. pro opinione tamen Joannis de fantu. licet ipse nihil iudicat est glo. in. c. cum qui. in verbo appellans. eodem titulo libro sexto. qui ibi ad verbum appellans supplet frustratorie dicens quod si bene appellasset non posset procedi contra eum cum non esset contumax. et pro illa glosa. facit argumentum a titulo: quia sub illo titulo dolo et contuma. non bene poneretur illud. c. si loqueretur de bene appellante: et sic de non contumace. Sed tamen dic vt predixi quod hec clemen. loquitur indistincte: vt sic appellans ante diffinitiuam nisi eius appellatio prima fuerit friuola manifeste audiatur appellans a diffinitiua: quo vero ad id quod hic dicitur procedi

posse ipso

a ¶ An succedens. Add. spe. ti. de peti. et pos. per totum et ibi Bal. in additio.

b ¶ Nullo modo possit iudex. Adde. Domi. in. d. c. si a iudice. Filinus l. c. cum ei de re iud. in iii. col. versi. limita tertio.

posse ipso appellante nō citato vlterius:lz glo.multū vrgeat. glo.in.d.c.cum qui. ¶ Et rō quā supra pro eo feci: tñ dico ꝙ ēt presupposito ꝙ appellatio sit nō friuola:nō tñ processus iudicio factus appellante ꝛ amplius nō citato pōt dici nullus tanꝙ factus contra nō citatum.no.i.expedit eū citari cum pcestari videaꝭ eo ipso ꝙ appellat se nolle coram iudice a quo de cetero litigare:vt dicit.c.cum q:non est ergo amplius citandus:pro hoc qđ no.ff.qñ appel.sit.l.i.§.fin.ꝛ.ff.de in inte.resti.l.si.in gl.vlti.C.quō ꝛ qñ iudex.l.treo denunciatiōē:ꝛ.xxiij.q.iij.de illicita.in glo.mag.vſi. si in.ð quo per Jo.an.is addi.Spe.de ꝯtumacia.§.i.post pn. vbi ꝯcludit potius talē esse citandū q ṽbo dixit in pma citatione se nolle venire:qꝛ pōt eē ꝙ si putasset se amplius non vocandū hoc nō dixisset:lz sec⁹ si de eo qui dixit appellādo vt in.d.c.cū qui:qa tunc ipso facto vī expresse velle ampli⁹ nō litigare:corā ipso iudice:ꝛ plus est/facto facere ꝙ ṽbo dicere.de app.dilecti.ij.ꝛ de hoc.l.q.viij. Ex hoc dico ꝙ ēt psoppositoꝙ appellatio tenuerit:tamē in hoc dubio ꝓcessus iudicio q putauit eū nō tenere.ꝛ per hoc nō detulit non pōt dici nullos ex eo ꝙ nō citauerit in sequētibus:lz postea si docebit de ṽitate appellationis venit ꝓcessus reuocādus per.c.nō solū.de app.lib.vi. Et h est verus intellectus.c. cū qui:lz alī videanꝭ scribentes sensisse maxime.d.glo.in ṽbo appellans:ad.c.si a iudice.dic ꝙ nō ꝓbat iudicē teneri ad citandū appellantē.sed solum dicit qñ teneaꝭ citatus nō obstante appellatione corā ipso ꝯparere:qa tenētur ꝗ ad h solum vt audiat reuocari grauamē si iudex ad hoc ipm citauit:vbi dic ꝙ si iudex reuocaret grauamē ignorāte appellāte talis reuocatio nō sufficeret ad effectū vt posset iudex ꝓcedere:vt ēt ibi tz Jo.an.tamē puto ꝙ si reuocauit ēt appellante nō citato dūmodo intimet appellanti de reuocatione poterit ꝓcedere ꝛ poterit appellās de aliquo cōqueri:quia nec citatio omissa ad videndū reuocari ad aliud tēdebat nisi vt appellāti ꝯstaret de reuocatione. Et hāc dico verū intellectum huius.c.ꝛ si ꝯsului in qōne facti:ꝛ circa h dicit Stepha.ꝙ interdū in curia ro.fuatur ꝯtrium quo ad h ꝙ q appellauit ab interlocutoria etiā manifeste friuola citaꝭ ad vlteriora.Sed dic ꝙ h fit ad abundātē cautelam vel ad ꝯuincendum ꝯtumaciā.arg.de dolo prout. ¶ Quero in eo ꝙ h loqtur de iudice q nō detulit appellationi interposite ante diffinitiuam qd si detulisset.glo.in ṽbo non deferens dič ꝙ sententia per ipsum postea lata nō teneret.idē Pan.qui tñ dič ꝙ po‵et ab ea appellari.ff.quoꝝ app.non reci.l.i.§. fin. ¶ Secūdo quero circa h si iudex a quo est appellatum remanet dubius:an appellatio sit iusta vel nō.dič Mat.ꝙ debet potius deferre.de app.dilecti.qđ non multū facit:ꝛ dic vt.ꝭ.in.ij.no.ꝛ de app.cū appellationibus:li.vi. ¶ Tertio q̃ro an idem opeatur prefigere terminū ad appellationem qđ deferre.dič Mat.ꝙ nō:qđ tenent Archi.ꝛ Jo. an.de ap. cum appellationibus:li.vi.Et ꝓbatur rōnibus. Primo qa decretalis oblate.de app.ponit h tanꝙ diuersa . pro h.l.de app.cle.i.vbi idem ꝓbatur.Scđo qa vbi facta est pfixio termini si appellans appellationē suam nō fuerit ꝓsecutus infra terminū a iudice datuz ad ꝓsequendum iudex a quo cognoscit de cā principali.de app.sepe:secus est si detulit quā uis enim appellatio sit friuola nō pōt se vlterius intromittere.d.c.cum appellationibus:qđ dic vt ibi.Tertio qa ibi est prefixus terminus ad prosequendum:ꝛ non est aliter delatum appellationi:sufficit ꝙ qs mittat ꝓcuratorem ad impetrandum rñ.vbi ṽo delatum esset dz mittere ad totam cāz. de renun.veniens.vbi de hoc in glo.sed nō videꝭ qđ dic vt ibi dixi.de app.nicholao. ¶ Quarto q̃ro per id qđ cognoscitur appellationē manifeste friuolam:ꝛ cur qñ est manifeste friuola appellās nō auditur si appellat a diffinitiua.So. vt in gl.vlt.quā diuidet:qa primo de appellatiōe friuola ponit q̃tuor exempla.Scđo ponit differentiā inter ꝯtumacem manifestū ꝛ non manifestū ibi:ꝛ aduerte.Tertio ponit duplicem distinctionē de ꝯtumacia ibi.Guil.q̃rto distinctionem. Ja.de ar.ibi Jaco.quto q̃tuor opinio simul de vero ꝛ ficto ꝯtumace:ꝛ approbat scđm ibi:sed circa. Sexto de appellatione contu.ponit etiā q̃tuor opi.ibi sciendum.Septimo ex his suam opi.infert ibi:ꝛ ex his.Octauo ex predictis infert ad intellectū huius clem.ibi ad tex. Nono ꝯ predicta ꝛ ꝯ tex.opponit ꝛ quadruplr.Sol.ibi:sed fm h. Decimo ex predictis infert solōnem vnius.q.ibi ex predictis. Et de singulis partibus predictis.dic vt sequitur in hac.q.ꝛ sequētibus. Et quo ad primū quesitū per qd cognoscitur appellatione manifeste friuolam.dic vt in hac gl.pn.q enumerat q̃tuor modos:ꝛ adde quītum si appellatio non fuit facta in tēpore:ꝛ de hoc constat.de appel.c.i.lib.vi. Et ex hac glo.in eo qđ dꝛ appellatiōe friuola exemplificat quando pronūciatū iam erat appellationē esse falsam ꝛ non fuit appellatum. No.singulariter ꝙ qñ appellaꝭ ab interlocutoria si iudex a quo nō deferat appellatiōi tanꝙ ex causis friuolis interpositis ꝯs appellari ab hac reiectione:alꝭ a diffinitiua appellās:postea nō audireꝭ qđ oino notaꝭ. ¶ Op. ad hoc ꝛ ad tex.ꝙ idistincte teneaꝭ iudex a quo appellationi deferre ēt si precedēs appellatio fuerit friuola manifeste: non enim pōt de hoc ipso cognoscere:sed iudex ad quē.ff. ð admi.tu.l.chyrographis.in fi.nil nouari app.pen.l.i.C.ð app.l.a procons.libus.So.dicit Inno.de offi.dlc.pastoralis:in glo.mirū ꝙ per euidentiam facti pōt hoc videre:si enī per euidentiam cognoscit male appellatū nō deferret: sed exequitur. Pone enim ꝙ appellatū fuit ab interlocutoria ꝛ iudex reiecit appellationē tanꝙ ex causis friuolis iterpositam:nec a reiectione fuit appellatū si postea appelleꝭ a diffinitiua nō audietur appellās tanꝙ manifestus ꝯtumax.ꝛ h sentit glo.h vt dixi.ꝭ.in eadē.q.pro hoc qa hoc ꝙ iudex nō deferat hz vim cuiusdā interlocutorie:ꝛ hoc spectat ad ipz vt videat:an sit admittēda vel nō.de app.cum appellatiōibus.lib.vi.ꝗ potest cognoscere:an sit admittēda:an reijciēda:vt idem iudex sit in preparante ꝛ preparato.de eff.dele.preterea cum similibus.ꝛ per hoc videꝭ ꝙ sine solēnitate h possit:qđ tenet Inn.in.d.c.pastoralis.si ergo fuit interlocutus appellationē non esse admittendā talis iterlocutoria ꝓiudicat non appellāti qđ est no.dignum. Pro hoc qđ no. ð testi.ex parte:vbi ad solutionē ꝯtrarij.c.interposita.ð ap. dicitur ꝙ oblatio probationum reiecta non sufficit ad iustificandam appellationē nisi a reiectione fuerit appellatum: quod dixi in.d.c.ex parte.pro hoc etiam ista cle. Et ita consuluit Jo.cal.in.q.facti licet videatur magnus rigor p quē plurimi appellantes illaqueari possint putātes sufficere appellationem ab interlocutoria interpositam.ꝛ per hic a reiectione a[p]pellare non curant:sed imputetur eis qui debuerunt consulere peritiores prout de iure fieri debet.pro hoc quod dixi de ignorantia iuris quando ꝛ quomodo excuset de rescri.ab excommunicato.ꝛ de postu.c.i. ¶ Op.ad hec quia si iudex a quo super hic cognoscit an appellatio sit admittenda videtur impedire officium iudicis ad quē: quod fieri non debēt.de ap.sollicitudinem.So.cognitio iudicis a quo facta modo predicto in nullo impedit cognitionem iudicis ad quem:quicquid enī pronunciet iudex a quo dūmodo appellans non consentiat:sed appellationem prosequatur cognoscet iudex ad quem de appellatione:prout dicitur de appel.romana.§.cum autem.ꝛ.§ si vero.ꝛ.§ ꝙ si obijciatur lib.vi. Et ꝯtra iudex a quo reiecerit poterit eaz admittere iudex ad quem. Pro hoc quod dicit hic gl. magna in ver.ex his.ꝛ no.hec tanꝙ minus plene declarata p scribentes. Et de his etiam dixi.de offi.deleg.pastoralis. ¶ Quinto quero circa hoc psupposito ꝙ appellatio aſi diffinitiuam fuerit iniusta si detulit iudex a quo qui erat subdelegatus delegati pape an delatio deuoluat causam ad papam adeo ꝙ nec ipse:nec delegatus nec subdelegatus possint se impedire exequendo:videtur ꝙ non:quia hec delatio non potest censeri nisi quedam interlocutoria:quia edictum iudicis faciens ad causam:nec causam diffinit:ergo ē iterlocutoria.p h gl.ꝗ sz aliqs nō ē alibi i auč.de litigiosis .§.ad excludēdas.viij.col.qđ dixi ð ap.cū cessāte:sed iterlocutoriā pt iudex reuocaꝭ.ff.ð re iu.ꝙ iussit.ꝛ.d.c.cū cessāte si refert: an expsse:an tacite.s.p actu ꝯtu.ð ap.ex pte. Ab:

statim ergo cum delegatus vel delegans incipiet exequi revocata erit illa delatio. Item delatio iudicis a quo nõ defert ipso iure cãm: sed tunc demum cum fuerit acceptata per iudicem ad quem: unde si non acceptat delationẽ primus remaneat iudex. d. c. cum appellationibus. v. si vero: ubi patet quod iudex ad quẽ põt appellationem et delationẽ refutare et pronũciare quod nõ valuit: quo pronunciato iudex a quo remaneat in pristina iurisdictione etiã si erat delegatus: quod tenet glo. in. d. c. cum appellationibus: et Archi. et Jo. an. ibi pro hoc. de offi. deleg. quesivit. li. vi. et quod ibi no. Inno. de rescrip. ab excõicato in glo. ista. preterea quoniam actus non tenet licite: convenitur etiã per eũ qui fecit. C. de libe. cau. l. i. de evictionibus. l. si tibi liberam. xxxv. q. ix. quod quo. de elec. nosti. de rebus eccl. non alie. fiquis. ¶ Quarto probatur idẽ et fortius: quia si diceretur quod ab hora delationis esset facta devolutio: iudex a quo postquam detulit non posset assignare terminum appellanti ad iter arripiendum vel se presentandũ quod tamẽ potest: ut no. de matri. contra interdic. eccle. c. ii. in. iii. glo. et probatur de appella. personas. c. cũ sit: et. c. reprehensibilis que generaliter loquuntur: et expressius. de appel. sepe: et expressissime. de app. c. i. lib. vi. quod etiam tenet Joan. an. in. d. c. cũ appellationibus. In contrarium videtur de appel. dilectis. §. preterea: ubi licet non valeret appellatio: tamen iudex qui detulit sibi adeo preiudicavit quod si postea fac. aliquid ipso iure est nullũ etiã si sit tale quod quod statim fortiri solet effectum: ut excõicatio: de qua loquitur predictus. §. preterea. non enim tenuit ibi appellatio decani ad papã cũ ipse non detulisset appellationi epi. co. ti. constitutis. et. c. an sit: nec cã quã expressit fuit rõnabilis de presbytero qui detinebatur captus hoc enim erat illud quod principaliter erat in quõe: et sic iniuste cõquerebatur ante finẽ cãe in eo quod volebat per iudicẽ revocari vel fieri quod principaliter veniebat in diffinitiva co. ti. significantes: et ponderandũ est: quia illud. c. fortissime fac. probat. n. hoc in appellatione ante sniam: fortius ergo in appellatione a sentẽtia cui regulariter deferendũ est. de appel. non solum. lib. vi. unde dicit glo. fi. in. c. cum appellationibus quod iudex a quo qui detulit appellationi a diffinitiva etiã frivole non põt increpari quia ex novis causis poterit contra primã sniam etiã iustã iudicari. C. de temp. app. l. per hanc. de fi. instru. cum Jo. et quod no. de testi. fraternitatis: secus si ante diffinitivam est appellatum: quia ibi fuit querela de iniquitate iudicis tantum. de app. interposita. §. fi. nec iustificari põt ex novis causis. de app. clem. appellanti. Secundo probatur idẽ nam presupposito quod delatio non tenuerit: iudex tamẽ delegatus nõ põt eam revocare si deferẽdo erravit in iure: ut quia appellatio erat manifeste frivola: secus si errasset in facto: ita singulariter dicit Inno. de re iud. c. i. et per. l. error. C. de iu. et fac. igno. quia facti: quia error facti nõ autem iuris excusat. Pro hoc regula ignorantia: lib. vi. et hoc tenet Bar. ff. de re iud. l. iudex: sed delegans videretur posse contra ad hanc rationem: tamen dici põt idem de eo: ut actus delegati deferentia teneat etiam in preiudiciũ delegantis sicut scim procuratoris in his que non inferunt penam propter delictum preiudicat domino: ut lit. nõ contest. c. i. Item est perinde ac si ipse delegãs detulisset cũ esset delegatus ad totã cãm: et delegatus et delegans censentur eadem persona quo ad illã cãm et utriusque est eadẽ persona. de rescrip. super litteris in fi. de offi. dele. studuisti. ff. de iurisdi. om. iud. l. et quia. Tertio quia delatio tollit iurisdictionem a quo saltem sub conditione si voluerit iudex ad quẽ. d. c. cum appellationibus. spectat ergo ad iudicẽ ad quẽ hoc declarare et non ad iudicem a quo. C. de contrahen. empt. l. fi. quod ad hoc optime facit pro hoc quod no. Ge. de condi. app. super eo. in gl. in v. arbitrio. ¶ Quarto quia cũ per interlocutoriã extinguitur iurisdictio iudicis talẽ revocare nequit: ut si interloquitur se nõ esse iudicem. de offi. dele. significantibus. de prebẽ. dilectus. ii. et utrobique dixi: talis autem fuit hec: quia contra ad se iudex a quo abdicavit a se iurisdictionẽ. de. c. cũ appellationibus. v. si vero: quod tenet ibi Joan. and. de appe. constitutus. ii. de accu. meminimus. Ubi in c. cum appellationibus. dicit iudicẽ nõ posse revocare delationem nisi sit nulla quod intelligo de nullitate facti per id quod dixi in scda precedenti rõne: et quod ipse iudex a quo de nullo possit se impedire postquam detulit etiam appellationi frivole iu-

duco decim. v. si vero iuncta glo. in vbo eandem que exponit. §. frivolam appellationem: nec in v. salvis in fi. tex. dicit contrariũ quod etiam ibi dicitur aliud esset in appellationibus a diffinitiva procedit quo ad aliuni effectum prout ibi exponit glo. fi. et contra ius ad ptãtẽ revocandi delationem fortius procedit quod nõ põt revocari quoniam a diffinitiva est appellatum cũ tunc etiam citra appellationem tollatur iurisdictio delegati tamquam functi officio. ff. de re iudi. l. iudex: et. l. i. Pau. de offi. dele. in litteris: has rõnes pro et contra induxi super hoc puncto in quodam consilio in quõne facti ubi conclusi secundam partem esse veriorẽ respectu cuius quod queritur de iudice a quo ut sic nõ possit: ex quo detulit ulterius se impedire. Et ad rõnes contrarias patet responsio ex predictis. ¶ Sexto quero que est rõ quod quoniam appellatio est manifeste frivola nõ põt appellans a diffinitiva postea appellare. So. glo. mag. in secunda particula ibi et adverte: sentit rõnem esse quia talis est contumax manifestus: et ex hac glo. relata ad text. apparet quod non ois contumax prohibetur appellare: sed tantũ manifestus. ¶ Opp ad hoc quia iura dicũt generaliter contumacẽ non appellare que allegant in eadem particula. glo. Sol. illa iura debẽt intelligi secundum hanc cle. de contumace manifesto quod singulariter no. gl. tamen hec cle. s. in. vii. particula ibi: et ex his sentit quod si nõ sit manifestus nũ tamẽ sit verus contumax appellare non põt: quod dico. s. q. x. ¶ Opp. ad hoc quod quilibet contumax indistincte possit appellare. ff. de app. l. creditor. §. iussus. So. ut in glo. quia predicta intelliguntur de contumace in nõ parendo iudici: ut si iudex precipit presenti quod aliquam rem restituat adversario si nõ paret nihilominus põt appellare: sed quoniam citatus a iudice nõ cõparuit: tunc tamquam contumax in veniendo ad iudicium non auditur appellans: et rõnẽ diversitatis reddit gl. quia nõ cõparens peccat in duobus: non veniẽs in duobus: quia nec venit nec cõparet. Itẽ est et alia rõ: quia contumacia in nõ parẽdo non est ita proprie contumacia: sicut in non veniendo. spernit enim magis iudicẽ qui ad eũ venire nõ vult quam si venit et nõ paret: quod tamen recidit in idem cũ gl. ¶ Septimo quero circa hoc quis sit verus contumax manifestus[a]: quis non manifestus. Itẽ quis sit verus contumax[b]: et quis non verus. Gl. in tertia particula ibi. Guil. ponit duas opi. speculatoris: primis distinguit duplicem contumaciã verã et presumptã. Secdo opi. distinguit triplicẽ: quia ultra verã et presumptã addit evidentem: et dicit evidentẽ contumacem eum qui citatus respondit se nõ esse venturum: et de hoc in seq. q. ¶ Octavo quero circa dicta in prima. q. an ad inferendã evidentẽ contumaciã sufficiat quod reus extra iudicium dicat nuncium se nõ venturum. gl. remittit ad. c. venerabilibus. §. secus. de sen. excom. li. vi. ubi videtur gl. velle quod per hoc nõ sit vera contumacia: sed melius ibi dixisset quod per hoc non cẽt notorius contumax seu manifestus. hoc enim solũ probat tex. in. d. §. secus: et pro hoc. ff. de appel. l. ex consensu. §. fi. et. C. quo et quoniam in. l. tres denunciationes in quibus glo. tenet contrarium: sed in utraque lege loquitur contra ad hoc: ut cum quis dixit se venturum amplius nõ citetur: quia in incertis non certis est locus coniecturis. Et hoc sequitur Jo. an. in addi. Spe. de contumacia. §. i. ubi dicit quod ex eo quod quis dicat se nõ venturum in termino: coram iudice non detegitur statim contumacia. Si enim non obstantibus illis verbis veniet: hoc sufficit contra quis hec verba dixerit extra iudicium: nõ per hoc infertur contumacia nisi postea persistat non veniendo ad iudicẽ. Item secundum eũ nõ est credendum nuncio hoc referenti. Creditur enim sibi[c] in hoc solo: an citaverit. hoc enim solum iurat se fideliter citaturum et relaturum: sicut ergo non crederetur nuncio dicẽti se percussum a citato: sic nec debet credi sup relationẽ predictorum verborum: sed glo. iuris civilis dicunt hanc esse apertam contumaciam. Ita no. glo. ex quibus cau. in pos. ea. l. fulcinius. §. fi. et de in inte. resti. l. fi. ibi tamen solum dicit talem esse verã contumacem. Ego puto quod relationi nuncii in hoc sit credẽdũ: quia hoc est de his que sunt iuxta id super quo iurat nuncius: sicut igitur in mandato quod est stricti iuris veniũt ea que sunt iuxta mandatum ff. iudi. sol. l. iam tamen. pro hoc quod no. de offi. delega. cũ olim. in glo. iii. et quod ibi dixi in. q. penul. Ita et in iuramento nuncii maxime: quia in hoc multum interest. si enim expresse dixit se nolle venire cum per hoc certe constet de sua intentione nõ est necessario

[a] ¶ Quis sit verus cõtumax manifestus. ad de spe. co. ti. in §. i. v. et no.

[b] ¶ Quis sit verus cõtumax. add. In. i. c. cabinuã. de penis. Anto. de bui. et moderni i. c. i. de iud. et ang. co silio. ccx. incip. ad hoc ut scriptura sit publica.

[c] ¶ Quis dicat se nõ venturus. Add gl. i. c. ii. de dolo et cõtu. li. vi. gl. xxiiii. q. iii. c. de illicita. Hostie. i summa ti. de cõtu. Ant. de bu. i. c. fi. de eo qui mit. i pos. ab ba. i. c. i. i. xx. co lii. de iud. spe. ti. de cita. i. §. viso v. Itẽ põt contra re. et v. sit ergo peremptorium. bal. i. l. de eri. C. de fideicom. li. Bal. i. l. qui crimẽ. C. q. accusa.

[d] ¶ Creditur nuncio. add Inn. Jo. an. i. c. i quis stõrs. de accu. Jo. de Imo. i. l. fi. nit a l. §. iussus. ff. de dam. infec.

est necessario citandus amplius quo ad illud sup quo cita batur quo supra ꝯrio quarto et omnibus liberatis vr verius ꝙ talis possit dici verus ꝯtumax immo et manifestus post-quã nuncio retulerit: adeo ꝙ iudex statim et nõ expectato ter-mino possit ꝯ eũ tanquã ꝯtumacem pcedere: nõ enim prodest citato terminus cui nõ ꝯsensit: qꝛ nõ põt se iuuare ex eo qd impugnat. de cẽsi. cũ olim. tñ qꝛ. c. venerabilibus in. §. secus: in eo qd dicit de eo q dixit in iudicio multum resistit a ꝯrio sensu: possumus dicere ꝙ iudex nõ dꝫ pcedere ꝯ talẽ ante euentũ termini post terminũ aũt tenendo ꝙ credatur nun-cio infert ꝯtumaciam illã deberi censeri manifestam. Si aũt non credit nuncio quo ad hoc tunc p illa verba nulla dete-gitur ꝯtumacia: sed solum ex eo qd non venit vt tñ predixi verius puto ꝙ nuncio credi debeat: et hoc aut quis sit eui-dens ꝯtumax declaro melius p id qd dico in se. q. ¶ Ro-no quero circa opi. Spe. de qua. s. q. vij. qs dicat verus ꝯtu-max et qs fictus. Rñdeo ꝙ ille quẽ citatio ꝯprehendit est verus et põt intelligi citatõem apprehendisse: vel qꝛ fuit in-uentus vel saltem postea ad eũ puenit citatio. fictus aũt sm Spe. est qñ citatus fuit ad domũ: nec eũ citatio apprehen-dit: per hoc dicit Spe. ꝙ citatus psonaliter q nihil dixit est verus ꝯtumax maxime si bis vel ter fuit citatus. ff. de ap. l. ex ꝯsensu. §. fi. dicit enim Spe. in. §. i. allegato in gl. circa hoc quedã alia q tangunt in sequẽtibus opi. est enim circa predi-cta alia opi. Ja. de are. quã ponit glo. in quarta particula su-pra signata q dixit ꝯtumacem esse triplicẽ verissimũ verum et fi-ctum: verissimũ dicit eũ q inuentus dixit se nolle venire quẽ s. q. vij. dixi euidentẽ sm Spe. verũ aũt dicit eum q inuẽtus dixit se venturum et postea nõ venit: fictũ vero dicit eum q ci-tatur nõ psonaliter: sed ad domũ qñ autem et quõ predicti appellant: licet glo. simul hic referat cũ opinio Ja. de are. hoc tñ referno ad seqentẽ qõnem. Deinde glo. ibi quinta pticula ibi: sed circa ponit quattuor opiniones circa hoc q oẽs differũt a duabus opinionibus pmissis: qꝛ in illis distin-guitur triplex ꝯtumax istis duplex tm: oẽs enim quattuor se-quentes opiniones solũ distinguunt de vero et ficto ꝯtuma-ce inter quas prima opinio vult verũ ꝯtumacem dici eum quẽ supra dixi euidentem sm Spe. vel verissimũ sm Ja. de are. variat tñ hec opi. in hoc mẽbro: qꝛ quidã reqrunt ꝙ ci-tatus fuerit inuẽtus. Alij hoc nõ reqrũt: sꝫ dicũt sufficere ꝙ se citatũ nouit. Alij exigunt ꝙ fuerit citatus ab homine: et hoc vltimũ coincidit cũ quarta seqũti opinione q hꝫ cita-tũ a iure nõ posset dici ꝯtumacem verũ: sed fictum tm. q re-probatur: vt dico s. ea. q. fictum aũt dñt tenentes hanc pri-mam opi. inuentũ qui dixit se venturũ vel tacuit: sed nõ ve-nit: scda opi. ponit in glo. ibi. alij dicunt hũc verum: et vult hec opi. ꝙ inuentus qui dixit se venturũ vel tacuit: sed nõ venit dicat verus ꝯtumax: fictus aũt dicat nõ inuentus. tertia opi-nio ponit in glo. ibi: tertij et quarta ibi. Alij dñt et clare sunt in glo. glosator aũt approbat scdam et reprobat primam et quartã et non dicit quare: sed rõ reprobationis opi. prime surgit ex eo ꝙ gl. vult eũ dici verũ ꝯtumacẽ quẽ vere cita-tio apprehendit. Constat aũt ꝙ inuentus: siue dixerit se vẽ-turũ: siue tacuerit fuit apprehensus: et sic est verus ꝯtumax: eum tñ prima opi. velit eũ censeri fictũ tm. Causa vero re-probationis quarte opinionis colligit ex eo quod dicit gl. in fi. cum dicit verã ꝯtumaciã fortius cadere in citato p iu-re qd ignorare nõ licet: ad hoc de ꝯstit. c. ij. qꝫ in citato p iudicẽ: qd tenuit Pe. et Cy. post eũ. C. de iud. l. pperandũ §. fin. aũt reus. q. penul. vbi refert pronunciatũ fuisse roma-na curia talẽ dici ꝯtumacẽ fictũ et appellare posse quod re-probat rõne predicta: qd sentit rota deci. liiij. Et idẽ tꝫ hic Pau. Lau. aũt tꝫ primũ dicẽs ꝙ talis reputat dubius ꝯtu-max tanquã citatus p citatõem fictã que fit a iure: sed primum verius rõne pdicta. Tertiam vero opinionem glo. declarat ibi. Et licet tertia dicens ꝙ non inuẽtus qui postmodũ sci-uit de citatõe quidẽ verus ꝯtumax: in tertia opi. lꝫ vere di-cat ꝯtumax tamẽ: qꝛ hoc iudicialiter nõ ꝯstat et ex presum-ptione iudicamus habet pro ficto: ex hoc apparet glo. vel-le ꝙ ad h vt quis possit dici verus ꝯtumax reqrit ꝙ ꝯstet iu-dicialiter eum fuisse apprehensum per citationẽ: qd etiã vult scda opi. quã glo. s. approbat: sed tñ glo. dicit in hac pticu-la qdam verba p que vr velle ꝙ ille dr verus ꝯtumax q vo iudici ꝯtumaciter resistit qbus verbis inherendo opꝫ dici tunc quẽ cẽseri verũ ꝯtumacẽ qñ ex mera volũtate et ꝯtem ptu iudicis ad iudiciũ venire recusat: et h clarius tenet glo. in septima particula ibi. et ex his. Et p hoc habemus decla ratas opiniones quas circa pdicta tangit glo. Lau. aũt po nit triplicẽ ꝯtumacẽ notoriũ vel euidẽtẽ. Itẽ verũ nõ est: in euidentẽ vel notoriũ. Itẽ interpretatiuũ seu fictum. Primũ dicit eum q citatus: dicit se nolle venire. Secũdũ dicit eum qui citatus nihil dicit: vel dicit se venturum non tamen ve-nit. Tertiũ dicit eum quẽ citatio non apprehendit: dicẽs eũ dici fictũ: sicut et citatus a iure non veniens dicitur fictus tantũ: quod tamẽ. s. eo. q. reprobaui. Pau. videtur concor dare cum glo. dicens verũ ꝯtumacem inuentũ: fictum nõ in-uentum per id no. ff. de app. l. ex consensu. § fi. Refert etiam opi. Nicholai de neapoli quã refert Cy. in. d. §. finautẽ: q est quod verus contumax est qui inuentus nihil dicit: vel non inuẽtus ad cuius noticiam citatio peruenit. pro hoc qd no. glo. ff. quãdo appellatũ sit. l. vlti. Sed dicit Pau. ꝙ nõ potest dici verus: nisi quando de hoc iudicialiter constet. Et h et dicit h gl. vt dico in seq. q. i. ij. opi. Et dixi et. s. ea. q. Bar. vero. ff. de in inte. resti. l. fi. ponit quadruplicem ꝯtuma cẽ: qꝛ sm eũ quidã est verus apparenter et existẽter: quidã verus apparẽter: sed nõ existenter: quidam fictus apparen ter et verus existenter. quidam fictus apparenter et existen-ter. Primum dicit eum qui inuentus dixit se nolle venire vel dixit se venturum et postea non venit sine vlla causa: et sic per solam cõtumaciam venire destitit. Secundum dicit inuentum qui dixit se nolle venire postea mutauit ppositum et venire volebat: sed fuit impeditus absq culpa sui. Tertiũ dicit eum qui non fuit inuẽtus: tñ citatio puenit ad eius no ticiã: et cum possit venire nõ venit. Quartũ dicit eum q cita tus fuit ad domũ: nec ad eũ perueniat citatio. Et hec vba licet aliter relata coincidunt cũ opi. glo. maxime in eo qd di cit in septima particula et ibi. et ex his. Pro quorum oĩm clara noticia videndũ est quid importet hic verbũ cõtuma cia: vel verbum cõtumax. Huguitio dicit in deriuationibus ꝙ cõtumax deriuatur a ꝯtumeo quod componitur cum con et tumeo quod significat inflari: vel superbire. Dicitur er-go ꝯtumax sm eum superbus vel iniuriosus: vel repugnãs et dicitur sic: qꝛ tumet in verbis iniurie vel qꝛ ꝯtẽnit et negli-git. Papias autem dicit ꝯtumacem dici eum qui superio-res ꝯtẽnit et hoc pbat. ff. de re iudi. l. ꝯtumacia: vbi dicit ꝙ ꝯtumax est q tribus edictis ppositis vel vno p tribus euo catus pñtiam sui facere ꝯtẽnit: p hoc de dolo cõm: ibi iudi-cio vestro parere ꝯtempserit: et. c. pũt ibi ꝯtumaciter iura-mẽto ꝯtempto recessit. Ex hoc infertur ꝙ tunc tãtum est cõ-tumax quãdo in ptãte eius fuit venire in termino et non ve-nit quod expresse dicit. l. ff. de appel. l. ex cõsensu. §. cũ qui. hoc presupposito. dic ꝙ distinctio Bar. statim posita saluari potest. Et declarãdo plenius dic ꝙ ille tm in veritate est ve rus cõtumax qui ex cõtemptu resistit iudici: ille autem qui nõ resistit ex cõtemptu nõ est verus cõtumax immo nec cõ tumax: vt patet ex significato vocabuli per premissa: sed qꝛ veritas nõ semper patet de sen. ex. a nobis. secundo ideo cũ queritur de cõtumacia quo ad hoc ꝙ possit tanquã cõtumax puniri oportet cõsiderari circumstantias et propterea si iu-dici verum cõstat eum fuisse citatum tribus edictis vel vno p tribus et fuisse inuentum si aliud nõ apparet habet eum p vero cõtumace et p tali habetur donec aliud appareat. Sꝫ si postea doceret se iuste fuisse impeditũ detegeret eum non fuisse cõtumacem cum per hoc appareat eum nõ recusasse ex cõtemptu venisse ad iudicem: et hoc vult glo. in. vij. par ticula. ibi si vero cõstabit. vsq ibi ad tertium igitur: et quod dixi de tribus edictis vel vno pro tribus pcedit in casu in quo reqritur trina citatio: non autem in casu in quo sufficit vnica. Et quando et quõ reqratur trina vel sufficiat vnica dixi de offi. dele. cum causam. et. c. consuluit. Si autem cita-

tus non fuit inuentus si tamen citatio fuit facta ad domum in casu quo sufficit ad domuꝫ citare: quod dic vt dixi de eo qui mit. in pos. c. si. tunc talis non potest censeri contumax qꝛ nō appet ꝙ fuerit apprehensus per citationem tñ si citatio ad cū ꝑuenit ꝛ nō venit ad iudicē sine cā ē vere ꝯtumax ꝛ ita ꝓnunciabit̄ si postea hoc apparebit. Sed si nō ꝑuenit ad eū citatio nullo modo est ꝯtumax: adeo ꝙ si quid fiat tā ꝙ̄ ꝯ ꝯtumaceꝫ dato post ea ꝙ ad eum nō ꝑuenit citatio reuocabit̄: qd̄ dic vt in glo. in dicto ver. Et ex his tñ interim dicimus euꝫ fictū: seu verius p̄sumptū ꝯtumacē: ꝛ hoc ideo qꝛ presumimus ad eū ꝑuenisse citatōeꝫ ex quo facta fuit ad domum. ad hoc. de elec. cle. cūm. §. verū. hec ꝓcedunt quādo ꝯstat an fuerit apprehensus ꝑ citationē an nō: sed in dubio. dicit Bal. C. de iudi. l. properandū. §. ꝛ si quidē. ꝙ p̄sumitur nō apprehēsus ꝛ potius cēsetur fictus ꝯtumax ꝙ̄ verus vt fiat minor interp̄tatio. regula in penis lib. vi. vt finge cōmisit iudex nūcio vt citaret ꝑsonaliter vel ad domū ꝛ nūcius retulit se fecisse sibi iniūcta p̄sumeret̄ potius ad domuꝫ ꝙ̄ ꝑsonaliter. ¶ Op. ad p̄dicta. de sen. excō. venerabilibus §. idē ꝛ §. secus. vbi dicit p̄sumptum ꝯtumacē fore quando citatus nō venit cū possit subesse iustū impedimentum: ꝛ sic etiam si fuit apprehensus nō potest dici verus ꝯtumax: sed hoc pendet ex futuro euentu. Manifestum auteꝫ ꝯtumacē dicit ibi tex. in. §. secus esse illū qui fatet̄ se ꝯtumacē: vel de cuius ꝯtumacia ꝯstat: vt qꝛ dixit in iudicio ꝙ minime cōpareret. So. ille duo. §. faciūt potius ꝓ p̄dictis. Ex his apparet ꝙ vera est opinio gl. ꝛ vera distinctio Bar. ē insup apparet ꝙ aliquando quis nullo modo est ꝯtumax aliqñ aliquo modo: ꝛ hoc scd̄o casu: aliquādo vere: aliquādo p̄sumpte: si vere aliquādo manifeste seu euidenter seu verissime: q̄ omnia vocabula ad idem tendūt: aliqñ non manifeste: ꝛ manifeste dicimus ꝯtumacē qñ de ꝯtumacia iudicialiter cōstat: ꝛ sic loqtur. §. secus. prealle. Et in hoc accepimus manifestū pro notorio iuris: non manifeste autē ꝯtumacem dicimus quando iudicialiter non constat ꝛ hec etiam perfectius declarabuntur in sequēti questione. ¶ Decimo quero quādo ꝛ quomodo ꝯtumax* appellare possit. glo. in sexta particula ibi. Itē sciēdū ponit quadruplicē opi. circa hoc. prima est ꝙ verus ꝯtumax nō appellat fictus sic. pro hac inducit hāc cle. que facit hoc modo: qꝛ hic dr̄ euꝫ q appellauit añ diffinitiuā appellare posse a diffinitiua nisi prius appellatio fuerit friuola manifeste: ꝛ sic dato ꝙ sit friuola licet ꝑ hoc appellās sit ꝯtumax: tñ ex quo nō est manifeste friuola debet censeri fictus cōtumax ꝛ eius appellatio admitti: vt hic. Et hoc idē dicit Pau. qꝛ sꝫ eū sicut occultus peccator in dubio nō ꝓhibet̄ a cōione eucharistie: de ꝯse. di. ij. non ꝓhibet. no. ij. q. vi. ad romanā: sic hoc casu non potest dici cōtumax i iudice a quo licet videat̄ dicere se nolle litigare coram eo. nā ex iusta causa recessit cū cām suā prosequi videat̄ in hoc dubio. Scd̄a opi. indistincte dicit ꝯtumacem appellare nō posse. per. l. ꝓperandū. §. sinaūt reus. C. de iudi. vbi dicit de non inuēto qui tñ dr̄ fictus: sꝫ ad illū. §. potest respōderi ꝑ id quod dicit glo. in verbo vbi iudicialiter ergo que dicit ꝙ si de nō inuēto ꝯstat et iudicialiter ꝙ ad eum ꝑuenisset citatio haberet̄ ꝓ vero ꝯtumace: ꝛ sic dicit intelligi posse dcm̄. §. sinautē reus: ꝛ idē Pau. vt dixi. s. q. pxi. ꝛ sic itelligendo cum tex. ibi dicit. Sinautē reus abfuerit dꝫ exponi abfuerit. s. a iudicio. ꝛ tunc non infertur ꝙ loquatur de nō inuento: immo de inuēto ibi. ꝛ si obnoxius fuerit inuētus: sed illum verbum inuētus ꝯiungitur cum verbo obnoxius. s. in non veniēdo. Item pro primo dicto est quod dicit̄ in eo. l. in. §. sinautē ex gestis ibi loquitur etiam de nō inuēto: ꝛ tamen ibi dicitur ꝙ non possit appellare. ꝛ glo. etiaꝫ hic. Pro hac scd̄a opi. iducit. ff. de iud. l. ꝛ post edictū in fi. vbi simpliciter dr̄ citatum peremptorie qui ꝑ ꝯtumaciaꝫ defuit non audiri appellantē. Ad qd̄ respondet glo. qd̄ debet ibi intelligi de eo qui fuit vere ꝯtumax: sicut etiam ibi dicit gl. qꝛ tex. ibi dicit ꝙ si non defuit per cōtumaciam auditur appellās: quod exponit ibi glo. qñ fuit ꝯtumax p̄sumptiue nō vereꝫ aūt nullo modo foret cōtumax non esset necessaria

* ¶ Qñ ꝛ quō cōtumax. Add Inno. in. c. ꝓ nas de appella. Abb. i. c. ex rōne de appe. ab. in. c. dilectus de sequestra. posses. sio. ꝛ fructu. bar. i. l. fi. l. iij. col. de i integ. resti. ꝛ in. l. i. C. quo appel. nō lꝫ. bart. in. l. cō tumacia. ff. de re iud. bart. i. l. ex cōsensu l. §. fi. de appel. bar. ꝛ bal. in. l. ꝓperādū in. §. ꝛ si qdē. ꝛ l. §. sinaut. C. de iudi. Spe. ti. de ap. i. §. ij. v. i. spec. ti. de ꝯp̄sa. i. §. i. bal. i add. spe. ti. de ap. v. verus cōtumax.

appellatio: qꝛ sentētia foret nulla tanq̄ lata ꝯ nō citatū. nō aūt pōt itelligi. d. l. post edictū in fi. ꝙ ibi audiatur bñficio nullitatis: qꝛ tūc nō ꝯueniret parti ibi p̄cedēti que dicit citatum ꝑemptorie ꝛ absentē nō audiri appellāteꝫ: vt dicit hec gl. ibi ꝛ si expōas ꝛ c̄. Et iste ē sensus hui⁹ pticule gl. Deinde pōit gl. tertiā opi. ibi. Alij dñt ficte ꝯtumacē: q̄ vult ficte ꝯtumacē appellare posset tūc tñ cū venit iudice sedente ꝓ tribunali ꝑ ꝓallegatū. § sinautē quē sic itelligūt hāc opi. tenētes. Et hāc opi. tenet glo. in. d. §. sinautem in verbo ꝯdictione. vbi cum tex. dicit cōtumaci ꝯdictioneꝫ denegari: supple nisi deueniat iudice sedente ꝓ tribunali. ꝛ loqtur ibi de p̄sūpto cōtumace ꝓut pꝫ ꝑ p̄dicta. sed in eo ꝙ hec opi. vult ꝙ audiatur appellans. Jaco. de are. dixi eum audiri nō de iure cōi: sed bñficio restitutionis: vt pꝫ. s̄. in glo. ibi Ja. de are. ꝛ hoc p. l. diuus. ff. de in inte. resti. que hoc ꝓbat. Alia vero que dicit Ja. de verissimo ꝛ de ficto cōtumace qñ appellet. patēt in glo. in. d. ver. Ja. de are. deinde glo. in verbo. Alij dñt nedū. ponit quintā opi. que est quinta respectu eius qd̄ nunc dixi ꝯ tertiam: ꝛ hoc vult hec opi. etiam verum contumaceꝫ appellare: dūmodo nō sit manifestus seu euidēs seu verissimus: que oīa vocabula ad idem tendunt. Accepimus enim manifestum hic qñ de cōtumacia iudicialiter cōstat: vt dixi in. q. p̄ce. in fi. ꝛ ꝓ hac opi. inducit glo. hanc litterā. ꝛ de sen. ex. venerabilibus. §. idem est li. vi. Sed dic ꝙ hec opi. nō est vera simpl̄r: sed debet intelligi ꝙ verus cōtumax auditur appellans. s. prima facie: qꝛ recipitur appellatio ꝑ iudicem ad queꝫ tñ in effectu nō auditur: qꝛ constito ꝙ fuerit verus cōtumax reijcitur appellatio: qd̄ vult gl. in verbo ꝛ ex his. ꝛ tunc ad hāc litterā dic ꝙ non ꝓbat nisi ꝙ reijcitur appellatio a diffinitiua interposita per euꝫ q appellauit ante sentētiā manifeste friuole quo casu infertur euꝫ fore cōtumacē. Sed tñ non pōt propterea concludi ꝙ inferat̄ contumax manifeste: nisi accipiatur verbū manifeste ꝓ notorio iuris: vt qꝛ notorie cōstat appellationē esse friuolam ponendo exēpla ꝑ id quod dicit glo. ista in prin. adhuc sic itelligēdū: lꝫ ꝓbetur hoc ꝙ qñ appellatio est friuola nō manifeste debeat: audiri appellās: nō tñ infert̄ ꝙ cōtumax audiat̄ appellās: pōt eniꝫ esse ꝙ appellās putauit cāꝫ fore rōnabilē ꝛ se ꝓbaturū ꝛ tñ ꝓbare nō potuit: ꝛ sic nō resistit iudici ꝯtumaciter. ad. c. venerabilibus. §. idē. dic ꝙ ibi solum ꝓbatur id qd̄ dicit h̄ glo. ꝙ citatus etiam apprehēsus nō veniens nō sit ꝓpterea vere ꝯtumax: sed tñ p̄sumpte: qꝛ potuit esse impeditus ita ꝙ venire nequit. nihil ergo ꝓbat de vero ꝯtumace. i. de illo q ꝯtumaciter resistit iudici. Deinde gl. in. vij. particula ponit opi. suā ibi: ꝛ ex his. Et vult i effectu ꝙ ꝯtumax verus etiā nō manifestus nō appellet cū effectu: ꝛ in h̄ ponit practicā que in glo. pꝫ: ꝛ est glo. signanda vsq̄ ibi ad tex. igitur. Et idem cū gl. sꝫ Bart. in. l. i. fi. ff. de in inte. resti. lꝫ ꝑ alia verba dicēs ꝙ ꝯtumax verus appenter ꝛ existenter non audit̄ appellās per. l. ex ꝯsensu in fi. ff. de ap. ꝛ. l. ꝛ post edictū in fi. ff. de iud. sed cōtumax verus appenter tñ appellans a iudice a quo nō audit̄: tñ si apparebit corā iudice ad quē ꝙ sit nō cōtumax existēter audit̄ effectu: sꝫ Bar. Pe. de ancha. dicit ꝙ hoc casu audiet̄ non ꝑ appellationē: sed remedio restitutiōis p. c. ex litteris. de i ite. rest. ꝛ de re iud. cū bertoldus. ꝓmū dīuis: ꝛ dic ad. c. ex lr̄is. ꝙ ibi plene nō ꝯstitit: qd̄ ille nō fuisset cōtumax d h̄ ibi i gl. h̄. iō ad. c. cū bertoldus. dic ꝙ non appellauit: ꝛ dic vt ibi. dicit etiā bar. vbi. s. ꝙ fictus ꝯtumax seu p̄sūptus apparēter verus existēter auditur appellās a iudice a quo: qꝛ sibi nō liquet eū esse verū cōtumacē: sed si liquebit corā iudice ad quē nō audiet̄ i effectu: fictus aūt seu p̄sumptus cōtumax appenter ꝛ existēter auditur appellans cū effectu. i. a iudice a quo ꝛ a iudice ad quē. C. quomodo ꝛ quando iudex. l. ab eo. Et qd intelligat per vocabula predicta existenter ꝛ apparenter. dic vt i. q. p̄cedenti. ꝛ hec opi. ē vera. ꝛ ꝓbatur ex iuribus p̄allegatis: ꝛ ēt de se ē notabilis: vt illi deneget̄ appellatio q ꝑ inobedientiā iudici resistit. nō enim debet sibi fauere in p̄iudicium honoris q iudici debet̄: de ap. vt debitus. curia romana audit appellanteꝫ etiam si sit verus cōtumax: dum tñ appellet infra decennium

fra decennium a die prolate sententie: vt patet in decisione rote.ccclxv.fm vnā cōputationē fʒ aliā cōputationē est in numero.cli.vbi ēt decidit ꝙ citatus p edictū.iuxta formā cle.i.ō.de iudi.ꝛ nō cōparēs possit a diffinitiua infra decēniū a die notitie appellare: qđ vltimū placet intelligo ꝙ nō fuerit vere contumax: sed si ad eum peruenisse citatio nō deberetur audiri ēt īfra decēniū a die ꝓlate sentētie ꝛ hoc in effectu. Et decisio rote ꝓcedēs dʒ itelligi ꝙ audit.s. prima facie si aūt vellet ꝙ audiretur in effectu: ita ꝙ etiam constituto postea qđ vere restituisset iudici pmitteret ei ꝓsequi appellatōeʒ: tūc repugnaret oībus iuribus dicentibus cōtumacē nō audiri appellantē: q nō fundat sup euidentia cōtumacie: sed super veritate: vt patet ex predictis: pro hoc glo.in.viij.particula infert ad intellectum huius cle.dicens ꝙ cum duplex appellatio interponitur ab eodem: vt hic in text. anteꝗ per iudicem ad quem recipiatur appellatio secunda cognosceretur de prima tanquā preiudiciali cuius euētus dabit initiū: vel denegabit cognitionē sup altera qđ ꝓclaro. si enī inueniet primā fuisse friuolā manifeste reijciet illā ꝛ ēt scđam. si aūt inueniet eā validā admittet scđam: si vero inuenio primā friuolā: sed nō manifeste admittet secundā ꝑma reiecta: qꝛ vt.s.in hac.q.dixi.lʒ prima fuerit friuola non p hoc infert ꝙ fuerit prumor verus vel si p iā agitata apparet reijcietur etiam scđa. ¶ Opp. ad ꝓdicta ꝛ ad predicta ꝛ ad tex. ꝙ ex quo est appellatum ante sentētiā nil releuet appellatio a sñia: qꝛ p ꝑmā si tenuit attētata posten sūt reuocāda. si autē nō tenuit hoc cōstito infert ꝙ ēt scđa nō tenuit iura ad h mēbra allegant in glo.So. vt in glo.in viij.particula ibi: sed fm hoc q ponit effectū geminationis appellationū: ꝛ est clarū ꝛ idem Paul. ꝛ Gen. ꝛ in eo qđ gl. remittit ad no.de appel.dilecto. dic vt ibi no. Ioan.cal. ꝙ etiam non prosequēs primū audit secundo appellans: nisi prima fuerit friuola manifeste: vt hic. Et hoc etiam casu: dic ꝙ si reuersus est ad iudicē a quo nec ꝓsistit in appellatione deserta. auditur iterum appellans: quia per reuersionem ad iudicē a quo tollitur contumacia precedēs. ¶ Undecimo quero circa geminationem appellationum de qua in ꝓxim.q. nunquid in eodē libello possit appellans modo premisso prosequi vtrāqʒ appellationē. videtur ꝙ non: quia alia veniunt examinanda in vna ꝗ̄ in alia. nam in appellatione ante sententiam appellans non potest prosequi nisi causam in ea expressam. J. de appel.cle.appellanti: sed in appellatione a diffinitiua omnia veniunt per que sententia potest reddi iniusta. C.de appel.l.eos.ij.q.vi.ab eo. In contrarium quia vtranqʒ potest interponere vt hic: ergo ꝛ ꝓsequi. de excep. significauerunt. Et appellanti est licitum dicere sententiam nullam ꝛ iniustam: ꝛ quibuscunqʒ modis suā appellatōeʒ defēdere. ff. de appel.l.scio. ad si.q sen. sine appel.resci.l.i.ꝛ p totū. ff.fami. hercis.l.qdā. de opt.lega.l. vl.ꝛ sic ꝟtute appellatōis ꝑme pt petere sñiā secutā ꝓnunciari nullā: ꝛ reuocari p modū attētati. de appel. nō solū: ꝛ si ꝑma appellatio non tenet: tū sentētia secuta reuocabitur remedio secunde appellationis: ad hoc de prim. cum olim ꝛ ꝙ no. Inno. de appel. dilecto. ꝛ Spe. de senten. prola.§. iuxta. ver. sed nunquid talis libellus nec possūt dici hec cōtraria cum tendant ad eundem finem.s.iustificatōis appellationis ꝛ cassatōis processus. Soluit Pau. ꝙ si de ambabus vel litigare de prima tanꝗ̄ preiudiciali cognoscetur ꝑus: qꝛ sic constabit eum vere ꝛ manifeste contumacem nō audietur appellās: vt hic: alias sic: quod declara: vt dixi in ꝑcedenti questione. ¶ Duodecimo quero an citatus a iure nō veniens sit verus contumax. gl. in decima particula ibi. ꝛ ex predictis dicit ꝙ sic: quod declara. vt dixi.s.in.q.ix.

¶ Ut lite pen. nibil innouetur. Rubrica.

I duo. Si duo litigātes super beneficio moriūtur siue vterqʒ in curia vel solus possidens vel neutro possidente alter tantum altero alibi moriente ad papam: ꝛ in conuersis casibus ad ordinarium spectat collatio si ad alterum ad beneficium pertinebat: si autem alter tantum moritur si superstes vel alius cuius interfit litem prosequitur ex futuro euentu apparebit ad quem collatio spectet. Diuide vt in glo. primo distinguit ꝛ distinctionis vnum membrorum prosequitur. secundo aliud ibi. si vero. tertio protestatur ibi. salua. ¶ No. de romana curia: ꝛ dicit Pau. ꝙ ꝓ eodem accipiūtur hoc casu sedes apostolica ꝛ romana curia. de cōcessio. preben.c.i.ꝛ.c. presenti lib.vi. cuius.c. presenti moderationem dicit Pau. locum habere in casu huius clemen. ¶ Secundo not. ꝙ per obitum beneficiati extinguitur titulus beneficij: nam fm Genze. mors est dissolutio corporis: ꝛ anime. ꝺ peni. dist.ij. charitas. ver. corpus. de celebra. missa. in quadam. Item per mortē abdicatur omne ius a defuncto. in auctē. de nup.§. deinceps. iiij. collatio. Et dicit Matthe. ꝙ mors dicitur a morsu primi hominis: qꝛ per esum pomi mortem incurrit. Et tria sunt fm eum genera mortis. est enim mors acerba: vt infantium. immatura vt iuuenum. matura ꝛ nālis: vt senum. ¶ Tertio nō. ꝙ melior est conditio illius collatoris apud quē moritur possessor bñficij: quod dic vt in gl. i verbo possidebat. Et quo ad id quod dicit glo. meliorem esse conditionem possessoris dic quia petitore non probante absoluitur possessor etiam nihil probans. ff. si vsufru. peta. l. vti frui. de ꝓbatio. ex litteris. ff. de rei ven. l. fi. de hoc. J. contraria. ij. iij. ꝛ. iiij. ¶ Quarto nō. ꝙ ceteris paribus prefertur is qui est maioris auctoritatis. argumen. C. de natura. libe. l. iiij. Ex hoc no. Laud. malum fore habere diuidere cum suo superiore: nesciunt enim petentes diuidere immo totum sibi appropriant. Inde dicit lex potentioribus pares esse non possumus. ff. de alie. iudi. mu. cā fa. l. iij. ꝛ Cic. dic ꝙ supiores libēter ducūt aquam ad molendinum suū: argumē. C. de bonis vacan. per totum. ꝛ. x. col. que sint regalia. ¶ Quinto nota. ex eo quod dixi in proxi. not. ꝙ vbi duo auctores concurrunt ꝛ factum est tale ꝙ p alterum tātum habet expediri. i. ꝙ non potest simul expediri per vtrunqʒ lʒ vtriqʒ ius competeret prefertur maior. ꝓ hoc: qꝛ cessat officiū minoris legati presente maiori. de offi. lega. volētes. xxi. dist. deniqʒ. viij. dist. que contra. xi. q. iij. que resistit. Et ratio est: qꝛ tunc agit de quadā particulate que a superiore duobus conceditur. ideo prefertur maior. ne in vno corpore sint duo capita ꝗ̄si monstrum. de offi. ordi. quoniā in plerisqʒ. Pau. qui etiā dicit ꝙ presente maiore cessat minoris iurisdictio reuerētialis ꝛ insignalia non autem contentiosa. xciij. di. ecce. xi. q. iij. peruenit ꝛ per hoc presente legato de latere exercet episcopus suā iurisdictionē ꝛ confert beneficia. papa tamen ꝛ eius legatus possunt contentiosā iurisdictionem ledere in ꝗ̄tū placuerit. viij. distin. que §. d. c. qui resistit. de appel. si duobus. de offic. leg. c. i. Et hoc nota. Hostien. in. d. c. volentes de quo dic vt ibi dixi. ꝛ hoc vltimum de ledēda iurisdictione ordinarij. verum est de papa qui habet plenitudinē potestatis non autem in legato cuius potestas iure limitatur: vt non ledat ius diocesani. de confir. vti. c. fi. ꝛ quod ibi dixi. ¶ Sexto not. in ver. si vero. ꝙ non auditur cuius nō interest. ꝛ dicit Laud. ꝙ de hoc interesse saltem summarie cōstare debet: de in integ. restitu. suscitata. de test. veniens. ij. de re iudi. cum ca. ꝛ idem Genze. ¶ Septimo no. de euentu dubio spectādo. ꝛ ꝙ dubius est litis euentus: vt in glos. est euentus. ff. de re iudi. l. quidam: ꝛ si cer. peta. l. proinde. ¶ Octauo nō. ꝙ agi potest de iure spectāte ad defunctū ꝛ hoc propter superstitem: vt in cāu isto. argu. ij. q. i. in primis: sicut ēt agitur de crimine[a] post mortem propter bona. xxiij. q. v. sane: ꝛ ibi de hoc in sūma. xxiiij. distinctio. quorundā. de here. accusatus lib. vi. C. si reus vel accu. mor. fu. l. vltima: Pau. ¶ Nono no. ꝙ quis debet ius suum protestari ibi. salua tamen. pro hoc. ff. quibus modis pignus vel hypo. sol. l. si debitor. §. si vēditor. xxv. distinctio. diaconus ix. q. iij. saluo. vbi de hoc de appel. vt debitus. Pau. de electio. cum ann. de cōsti. cum. M. vbi dixi. ¶ Decimo no. ꝙ libera ꝛ plena dispositio beneficiorum ecclesiasticorū pertinet ad papam: vt hic in fine ꝛ intantū pertinet fm Pau.

a ¶ Sicut agit de crimine. ad de. c. ad monere. xxxiij. q. ij. i. l. vlti. C. ad leg. iul. ma.

ꝙ potest priuare quem suo beneficio [a]: qd intellige etiam si ne causa: vt nõ. ix. q. iij. per principalẽ: ꝛ pro hoc qd nõ. x. di-stin. c. i. xv. q. i. omnis. ꝛ c. sequẽ. ꝛ pro hoc. xi. dist. c. ij. qꝛ vocatus est in plenitudine potestatis. Alij in partẽ sollicitu-dinis. de vsurpal. ad honorẽ. ij. q. vi. decreto. iij. q. vi. multũ. vnde adiectiõe nõ indiget plenitudo. vi. q. i. si oĩa. ¶ Op. ad hec cle. nõ pertineat ad titulũ: potius enim ptinet ad ti-tulũ. de cõces. prebẽ. dic ꝙ pertinet: qꝛ hic qritur de benefi-cio sup quo pendebat lis: ꝛ hoc vult gl. in vbo litigãtibus: ꝛ idẽ pau. ¶ Scdo op. in eo ꝙ attẽdit possessio bñficij: cũ tñ in beneficijs potius debeat attẽdi canonica institutio re gula primo. lib. vi. soluit Pau. ꝙ hoc est: qꝛ magnũ est cõ-modũ possessiõis adeo ꝙ facit meliorẽ ꝯditiõez eius penes quẽ moritꝰ possessor qd ẽt. ꝰ. dixi in tertio notabili. ꝛ hoc se-cundũ Gen. est: qꝛ lꝫ possessio ius nõ tribuat presumptionẽ tamen inducit quo ad id quod hic dicitꝰ: ꝛ eo ipso ꝙ quis rem detinet presumitꝰ eam possidere. vt nõ. Inn. de p[re]tmle. cum olim. ij. quod plenius dico. I. q. xi. ¶ Tertio oppo. ad idem: qꝛ ẽt bñficiũ ab aliquo possessum sine titulo põt colla tor libere cõferre. de preben. de multa. ꝛ c. licet. ij. libro. vi. ꝛ sic possessio nõ iuuat. Solu. iuuat quo ad dispositionẽ hu ius cle. lꝫ nõ iuuet quo ad oĩa vt in ꝯtrio. ¶ Quarto op. in ver. si vero in eo qd dicit ꝙ si superstes vel alius litem ꝓseq tur bñficiũ ꝯferre nõ põt. nã pendẽte lite põt existẽs in qua si possessione cõferẽdi ea vti. xvi. q. iiij. volumus: vt lite pen dente. c. i. ꝛ. ij. de integ. resti. c. ij. Solu. aut lis pẽdet inter ha bẽtes ius eligẽdi ꝯferẽdi vel p̃sentãdi ꝛ ꝓcedit ꝯtrium: aut inter electos vel p̃sentatos vel eos qbus est facta collatio: ꝛ ꝓcedit hec cle. vt lite pẽdente nõ fiat presentatio collatio vel electio q̃ ẽt nõ valeret prima cassata. de elec. cõsiderau i mus: lꝫ de presentatiõe patroni laici. ꝛ hoc ꝓcedat cũ possit p̃sentare plures accumulatiue: de inrepa. pastoralis. Et sm hoc intelligitꝰ eo. ti. c. i. ꝛ. ij. li. vi. ¶ Quinto op. in ver. qd si qꝛ omittit alterũ membrũ subdistinctiõis ꝛc̃. vt in glo. in v bo ad neutrũ sol. vt in ea. ¶ Sexto opp. qꝛ omittit ꝛ aliud membrũ qñ cõstiterit bñficiũ ad vtrũqꝫ ptinuisse. Soln. vt in ea. glo. ver. ad vtrunqꝫ autẽ: ꝛ ex ea nõ. ꝙ impossibile est duos esse intitulatos a iudice in eodẽ bñficio. de ꝓb. maio-ribus. ¶ Septimo opp. ꝙ ẽt si cõstiterit bñficiũ ad neutrũ litigantiũ spectasse debeat tñ dici vacare in curia si litigãtes in curia decedũt. ꝰ. ea. cle. in pn. cuius ꝯtriũ dꝫ in ver. ꝙ si ad neutrũ. dicit Matthe. ꝙ pnicipiũ loqtur qñ vterqꝫ decessit anteq̃ sit declaratũ ad quẽ pertinet collatio bñficij. Sed v. ꝙ si loqtur post dclaratiõez ꝛ vno litigãtiũ tñ mortuo alio supstite ꝛ ius sui ꝓsequẽte: dic tñ ꝙ ver. ꝙ si ꝓcederet etiã si vterqꝫ decessisset si patẽter ꝯstaret ad neutrũ ptinuisse bñ-ficiũ. Sed in dubio ꝓcedit pncipiũ huius cle. a quo tñ exci-pit. v. nisi forsan. p quã exceptiõez apparet ꝙ nõ tñ patẽter appet ad neutrũ ptinuisse: sed qñocũqꝫ ꝯstare possit nõ spe ctat collatio ad papã: vbi aduerte ꝙ in. v. forsan. loqtur qñ ꝯstat ꝙ alius a litigãtibus ius hꝫ i bñficio quo casu pꝫ bñfi ciũ nõ vacare: ꝛ sic nõ esse locũ collationi: ꝛ p ꝯñs nõ ꝓce-deret. q. huius cle. sed ver. qd si ad neutrũ de litigãtibus bñ ficiũ ptinuerit: nõ ẽt qd ad aliũ tertiũ ptinuerit: quo casu ꝓ supposita vacatiõe bñficij collatio spectat ad ordinariũ: cõ-stat enĩ vt dicit glo. pe. qd nõ vacauit in curia ẽt si is q obijt decessit in curia: ꝛ idẽ Matth. sm quẽ lꝫ pendẽte lite diffe-ratꝰ collatio ordinarij: tñ ius cõferẽdi ei nõ auferꝰ nec aufer ri dꝫ pp factũ litigantiũ. ¶ Quero qꝛ dicit in prin. de duo-bus litigãtibus sup bñficio qd si sunt plures. glo. ij. idem di cit: ꝛ idẽ Lau. ꝛ Gen. qꝛ nõ põt reddi diuersitatis rõ. ff. de iniusto. testa. l. posthumi. §. i. C. de libe. prete. l. i. de confir. vti. cũ dilectis. Et dicit Lau. ꝙ vidit. x. simul petentes vnam p̃bendã in ecclesia beate Marie pictauiensꝰ. ꝛ hoc ꝓcedit si cõtingit oẽs mori in curia: secus aũt sm Lau. si vnus de illis pluribus superesset: vel si esset quidã tertius q diceret se ius habere in illo bñficio: qꝛ tunc ꝓcedit qd dꝫ. I. in ver. ni si forsan. argu. de testi. veniẽs. ij. nõ refert aũt quo ad casũ huius. c. sꝫ Lau. an simul moriantꝰ an ex interuallo: an vnus sit iuuenis alter senex: lꝫ aliqñ referat. ff. ad treb. l. ex facto

a ¶ Qd potest pri uare quem suo bñficio. add ob ha. in. c. trãsla to de ꝯsti. Jod. de imo. in. c. ad supplicationez in viii. no. de re nũcia. Domi. in. c. i. isto. tit. et domi. in. c. i. l. iij. col. x. et. Pet. de mõte i ua monarchia i. xiiij. ꝛ. xlviij. col. ꝛ Car. zab. ꝯsi. lxxx. incip. venerabilis vir ꝛc̃. rõ est pp gl. singu. in. d. c. p ncipalẽ. ꝛ dic Domi. de sã geni. i. c. si gra tiose. de rescrip. lib. vi. in pen. col. ꝙ papa in titulis benefi-ciatibus hꝫ vo luntatẽ ꝓ rõne ꝛ ꝙ ad libitũ põt prelato au ferre titulũ bñ ficialem: ꝛ dif fuse in ista ma teria. vid Car. zaba. ꝯs. cxli. i-cip. sanctissimꝰ dñs noster.

b ¶ Indefinite dictũ. Adde l. c. denique. iiij. dist. ꝛ in. c. de-niqꝫ. xxvi. dist.

c ¶ An laici hẽbant. Adde Card. Alex. in c. hortamur in viii. colũ. lxx. di. ver. ꝛ pprie dicta.

ad hoc. ff. de rebus du. l. q duos. §. cũ in bello. ¶ Scdo q̃ro de quo bñficio loquitꝰ lra ibi. sup bñficio: gl. in ver. bñficio dicꝰ qd de quocũqꝫ: ꝛ idẽ Pau. qꝛ idefinite dictũ [b] indefini te debet intelligi. xix. dist. si romanoꝝ. ff. de offi. pres. l. iij. ꝛ hoc exceptis episcopatibus: pro hoc qd nõ. de p̃ben. c. ij. li. vi. ꝛ hoc vult hec glo. ibi saluo ꝛc̃. ¶ Tertio q̃ro circa hoc nũqd quocũqꝫ agatꝰ de bñficio ꝓcedat hec dispositio. dicit Lau. ꝓcedit qñ litigatur sup bñficiali ꝛ ꝑsonali iure qd qs assequitur in talibus ex sola institutiõe canonica. regula bñfi-ciũ lib. vi. hoc enim est ius coherẽs oĩno ipsi ꝑsone: ꝛ ab ea dependens ꝛ sicut de nouo in ipsa institutione creatur cũ instituto: sic ꝛ perimitur eo defuncto: arg. de p̃ben. dilecto: ꝛ iõ remãet vacãs ꝛ liberũ i curia penes papã: ex quo oẽs q i dicto bñficio ius sibi vẽdicabãt in curia mortui sũt: qꝛ ex hoc constabat bñficiũ in curia vacare qd sufficit: de p̃ben. li cet: lib. vi. Et in eo ꝙ lau. dicit intelligi de bñficio. i. bñficia li ꝛ ꝑsonali iure: cõcordat Genz. dicẽs tale ius acqri p solã collatione absqꝫ alia traditiõe. de p̃ben. si tibi absenti. ꝛ. c. quodã. lib. vi. de ꝯces. prebẽ. quoniã. eo. li. ꝛ de hoc p Inn. de resti. spo. in litteris. Pau. vero intelligit hãc litterã cũ agitꝰ d bñficio pncipaliter cuius sit: secus si accessorie: vt qꝛ obijciatꝰ de pluralitate bñficioꝝ: de elec. dudũ. ij. quo cãu nõ ĩpeditꝰ collatio ordinarij collatoris quod no. In eo vo qd lau. dicit ius bñficij extingui cũ defũcto instituto: dic hoc ve rũ respectu defuncti: sed ipse titulus bñficij de p se manet ni si in casu in quo loqtur de p̃bẽda in ecclesia in qua nõ ẽ cer tus numerus. tũc enĩ ex toto ius creatur cũ electo ꝛ extingui tur cũ defuncto. d. c. dilecto. ¶ Quarto quero si ordinari-us beneficij asserit neutrũ de litigantibus ius habuisse ꝛ pe tit admitti in ꝓsecutiõe cause iuxta tenorẽ. c. ij. eo. tit. lib. vi. dicit Lau. ꝙ admittetꝰ ꝛ ex euẽtu cãe apparebit: an ad ipsũ vel papã spectet collatio. I. c. cle. §. si vo. ꝛ ideo seqꝰ. I. nisi for san alius ꝛc̃. ¶ Quinto q̃ro qd si litigant sup beneficio di-centes sibi deberi. glo. in verbo collato: dicit nõ esse locũ huic clemẽ. p hoc qd dico. I. q. xij. ꝛ idẽ dicit Pau. in eo ꝙ dicit de bñficio collato nõ referre: an a clerico: an laico in hoc potestatẽ habente sit facta sm id qd not. x. dist. imperi um. ꝛ. xvi. q. iij. in sũma: qd dixi de elec. ꝙ sicut. ¶ Sexto q̃ ro circa hoc de electo nõ ꝯfirmato q moritꝰ in curia pendẽ-te lite sup electiõe vel ꝯfirmatione. So. vt in ea. glo. in ver. ꝛ p hoc q̃ dicit nõ esse locũ huic cle. Et idem pau. dicẽs idẽ de presentatione cuius institutio peteretur: argu. de prebẽ. cũ in illis. li. vi. qd facit: qꝛ ibi distinguitꝰ inter collationẽ: in stitutionẽ: ꝛ p̃sentationẽ: ꝛ hoc quo ad impetrantes vt ibi: alias in multis equiparantꝰ: pro hoc qd no. de elec. c. si. li. vi. pro hoc etiam sm Pau. qꝛ per obitum predictoꝝ nõ vi-duatꝰ ecclesia quã ẽt rõnez ponit glo. vsqꝫ ibi. ꝛ faciunt hec vbi glo. inducit predicta ꝓ opi. quã tenet de ele. cupientes §. ꝙ sm glo. vlti. lib. vi. vbi dicitꝰ ꝙ si electus non seruauit tempora. c. predicti cupiẽtes: licet priuatus ipso iure vt ibi: nõ tamen vacat beneficiũ in curia: sꝫ electio reuertitꝰ ad ele ctores: qd lꝫ etiam pau. Archi. tenet ibi contrariũ. dicẽtes curiaz sic seruare vt fiat celerius ecclesiaꝝ expeditio: sed dic primũ esse verius: qꝛ nulla subest ratio quare dicatꝰ in curia vacare hoc casu beneficium. ¶ Septimo quero si in curia vacat beneficiũ de quo prouidetꝰ per electionem. dicit pau. ꝙ tunc bene spectabit ad papaz collatio: vt patet de prebẽ. licet. lib. vi. vbi tenet Jo. an. idem si spectat ad presentatio-nẽ. sed Bar. ꝛ Archi. tenent cõtrarium in patrono laico: ꝛ sic dicit Bar. se vidisse seruari in curia. ad hoc de preben. di lectus. iij. de iure patro. cũ dilectus. nam cũ papa non appa reat voluisse mutare gratiam ex qua patroni laici habent iuspatronatus. qd nõ mutatur ꝛc̃. C. de test. l. sancimus. Et ꝙ de gratia habeat hoc ius pꝫ. x. q. i. nouerit. xvi. q. ij. sign episcopatus. xxxij. q. iiij. nemo: de iure patro. quoniam: sed si voluisset immutare bene potuisset cũ sit supra ius: de cõces. preben. proposuit: de hoc dic vt dixi. de offi. lega. dilectus: vbi feci differentiã: an laici [c] habeant ius presentãdi rõne patronatus. an non ratione prescriptiõis: vt primo casu ta lia non cõferantur per papaz adeo ꝙ collatio valeat nisi fa

ciat mentionem

ciat mentionem de patronatu. secundo casu: sic quod tenet Fede. de senis in cōsilio. clxiij. in pn. ita et possemus dicere q̄ si rōne patronatus spectat p̄sentatio nō dr̄ bñficiū vacare in curia si bñficiatus ibi decedit: τ h̄ ad h̄ quo vt papa cōferat: secus si rōne prescriptōis Gen. tamen in extrauagā. execrabilis. Joā. xxij. quā glosauit: dicit q̄ si papa reseruat bñficia τ adijcit q̄ nulli liceat i eis aliqd inouare impedit ēt presentatio laici patroni que ē inouatio: sed verius ē qđ in generali dispositōe non includit bñficiū spectās ad p̄sentatōez laici patroni: vt no. in cle. p litteras: in gl. no. de p̄bē. ¶ Octauo q̄ro de bñficijs cōfirmati in curia: an vacēt in curia[a]: τ q̄ñ vacare dicant: gl. in verbo collatio. ver. sz de prioribus: refert opi. Arch. dicētis q̄ vacāt p adeptā possessionē: vel cū p eū stat. Et sic si tpe possessionis cōfirmatus est in curia: vt q2 p procuratorē apprehendit possessiōez bñficia vacant in curia: q2 fingit mortuus quo ad illa bñficia τ mori nō pōt: nisi vbi p̄sona aliter est: sed ɔ̄triū tz glo. quam signa ibi nō placet: q2 s̄m eā sequeret absurdū: q2 si qs cōstitueret p̄curatorē ad renunciandū bñficio in curia facta renūciatōe non in curia vacaret bñficium: sed vbi ēēt qui p̄curatorē constituit: quod dicit glo. falsum per id qđ nō. idem Arch. de p̄ben. c. i. lib. vi. Ad ratione Arch. respondet q̄ renuncians dicitur mortuus quo ad illa bñficia ficte nō vere: sz bene pōt fictio trahi ad locū vbi possessio apprehēditur: τ sic ibi vacat bñficiū: τ procedit hoc si consideramus actum p quē iducitur vacatio: iste eni bñ pōt eē separatus a p̄sona bñficiati. sz si consideremus separationē p̄sone bñficiate a bñficio quod ei coherebat p iuestituras p quā separationē iducitur vacatio: tunc non pōt fieri nisi vbi est p̄sona: tamē licet vacatio videatur vere fieri vbi ē p̄sona bñficiata: nihilominus quo ad potestatē conferēdi tale bñficiū cōsideratur actus vacationē inducēs ēt alibi factus: i nā sepe id qđ agitur in vno loco porrigit ad alium vbi eius effectus p̄ficit. ff. de offi. prefec. vrb. l. i. ff. de act. τ obliga. l. contraxisse: de foro cōpe. dilecti. ¶ Opp. ad hoc: q2 due fictiones nō cadunt circa idē: de spon. c. fina. vbi dixi. C. de do. p mis. l. i. τ ibi no. i gl. si. nō pt ergo in casu nostro fingi q̄ is q cōstituit p̄curatorē fuerit loco apprehēse possessiōis: q2 per hoc eēnt due fictōes: sed ista τ altera p quam fingitur mortuus. So. respectu diuersorum non repugnat duas fictiones fieri in eodez facto: p hoc quod dixi in clemē. quo circa de elec. q. xx. sic aūt est h̄ q2 quod fingatur mortuus hoc fit respectu beneficiorum que prius habebat. quod autem fingatur fuisse in loco apprehense possessionis hoc fit respectu beneficij nouiter acquisiti. ¶ Op. ad idē q2 gestū noīe alicuius habet robur solum cum ipse ratum habet: de preben. si tibi absenti libro. vi. ergo tunc tantum vacabunt beneficia cum sciens de apprehensione possessionis beneficij nouiter acquisiti eam ratificat: τ sic vacabunt primo vbi fit ratificatio. sol. vt i gl. ibi. sz vbi amicus quā signa: ex q̄ habes dr̄ā iter gestū a p̄curatore: τ gestū a negocioꝝ gestore q2 in primo non reqrit ratificatio: in secunda sic: ideo de secundo dicit glo. procedere posse opi. Arch. Ego vero puto q̄ etiam in gestore idem sit qđ p̄curatore. Nam ratificatio trahitur retro ad diem apprehēse possessionis τ comparatur mandato regula: rati. li. vi. Idem sentit Pet. de ancha. licet sub dubio forte. τ pro hoc quia sicut ratihabitio trahitur retro quo ad tempus. d. regula rati: ita τ quo ad locū: argumen. ff. si cer. peta. vinuz. sic etiam actio negociorum gesto. oritur non ex ratihabitione: sz ex negocio gesto propter ratihabitionem. ff. de nego. gest. l. si pupilli. §. item queritur: licet glo. aliter ibi dicat: sed hoc probatur. ff. de nego. gest. l. ij. §. hec autē actio: pro hoc quod no. Bart. ff. de fideiuss. l. si vt proponitur: vbi etiam dicit q̄ si existens perusij mandat delictum committi Florentie. commisso delicto potest puniri Florentie per predicta. ¶ Oppo. ad idez. q2 in curia beneficia promoti in episcopum statim conferunt etiaz anteq̄z sibi constet de promotione. frustra ergo queritur de possessionis apprehensione. So. vt in ea. gl. ibi. Itē aduertendum quam etiam no. ibi quod puto. vsq3 ibi si vero consecrationis tempore. Et ex ista glo. no. q̄ si papa aliquem episcopum creat cardinalem potest administrare tā q̄z epus: τ nō desinit esse epus nisi postq̄z ɔ̄senserit: p hoc qđ nō. in regula. q̄ ob gratiam. lib. vi. de postu. c. si. per hec clara manent cetera que dicit hec gl. ¶ Nono q̄ro in hoc qđ dicit de litigantibus[b] morientibus: quid si renūciant. Sol. vt in glo. in verbo mori: que dicit idem esse: τ ex hoc no. q̄ quo ad istam cle. comparantur mors ciuilis: τ naturalis: τ cum hac glo. concordat pau. dicens q̄ attenditur mors litigantiuz pendēte lite: sed secus esset ea finita p diffinitiuā a qua nō est appellatum q̄ haberet viz rei iudicate. ij. q. vi. §. i. ff. de re iud. l. j. q2 tunc spectamus mortem tantuz obtinentis quo ad collationē: per papaz faciendam. de p̄bē. lib. vi. Et hoc etiam sentit h̄ glo. in verbo interim: cum exponit. s. illa lite pendēte: τ sic secus vbi non pēdet. Et de hoc co. ti. c. ij. lib. vi. Genze. tenet ēt idem cum glo. q̄uis s̄m eum simpliciter loquendo de morte videret hoc intelligendū de naturali. ff. de ver. ob. l. ex ea. ff. insulaz qđ dic vt de rescrip. susceptum lib. vi. Et ratio quare h̄ intelligitur etiam de ciuili est quam nūc dixi. ¶ Decimo q̄ro qd si nō emanasset hec ɔ̄stitutio. So. vt in gl. i verbo possidebat: q̄ dicit q̄ adhuc post mortē querendū hoc fuisse ad quē de iure spectasset bñficium: τ idem pau. p hoc qđ dixi in. viij. notabili. ¶ Undecimo q̄ro circa hoc qs dicatur possidere[c]. So. pau. q̄ is q detinet: per id qđ no. Inno. de priui. cum olim. ij. τ de hoc. s̄. in. ij. ɔ̄trio: τ p̄cedit hoc nisi iuris adminiculō obuiet: de rescrip. cām. τ s̄m pau. is possidet bñficiū q possidet omnia bona bñficij vel maiorem partē. de resti. spo. c. i. lib. vi. τ sic spectat possessio rerum corpaliū nō tm̄ spiritualiū: argu. i. q. iij. siquis obiecerit: cū spiritualia nō possideant: sz q̄si. d̄ so. cōpe. ɔquestus: adeo q̄ in eis nō datur interdictum i vnde vi. ff. si seruitus vendi. l. ij. §. pōponius: dic tamen q̄ pro eis cōpetit interdictum vtile vel ɔditio ob causam ex. c. querelam de ele. de quo ibi dixi. Itē s̄m pau. si bñficium est curatum ille dr̄ possidere qui habet liberum exercitium cure: vt nō. de ele. cōmissa. lib. vi. ¶ Opp. ad hoc q̄ etiaz incorporalia dicantur possideri: vt nō. lxxxiij. dist. qsqs: dic q̄ nō ē possessio p̄prie: de cau. pos. cū eccl̄ia τ qđ ibi nō. ¶ Duodecimo q̄ro si mouens litem ɔ̄ possessorem beneficij renunciat liti τ cause in manibus superioris ɔ̄sentientis nunqd amplius dr̄ lis pēdere. So. pau. q̄ si lis erat cum eo q dicebat bñficiū suū sibi collatū τ tūc dr̄ pendere donec q̄ sentētiam terminet τ h̄ dr̄ de casu mortis: nam per talem renunciatiōez dr̄ bñficiuz vacare si ad renunciantem spectabat oz ergo cognosci adhuc finem τ interim potestas eius a quo dicebat bñficium sibi collatum remanet in suspenso ne p̄pter nouos aduersarios qui interdū τ ē. c. ti. c. ij. lib. vi. Si vero nō dicebat bñficium suum: sed ratōe alterius interesse petebat possessorē amoueri tūc per ipsius actoris renunciatōem finita est instantia: nec p h̄ aliquo casu dr̄ de nouo vacare beneficium. vñ nō subest cā quare debeat amplius laborare p hac distinctōe facit pn. huius cle. in verbo collatio qđ ēt tz gl. in illo verbo: p hoc qđ dixi. s̄. q. v. ¶ Decimotertio q̄ro circa h̄ rōne cuius interesse possit qs se opponere. So. vt in gl. in v̄bo intersit: τ in ea ibi. c. ij. τ qđ nō. ibi in gl. penult. ¶ Decimoquarto q̄ro qs intelligit ordinarius quo ad effectū huius cle. in qua h̄ verbum ordinarium crebro repetit: dic q̄ intelligitur qlibet collator etiam si nō habeat ordinariam i loco vt dic̄ gl. i verbo ordinarium: τ idem pau. p hoc de p̄cess. p̄ben. si soli. lib. vi. τ sic nō solus epus. alias tamē ordinarium dicimus eum q habet iurisdictionē ordinariā siue sit epus siue iferior. xi. q. i. experientie. in fi. l. dist. in capite. ij. q. i. nemo. xv. q. ij. nullus sacerdotuz τ. q. iiij. c. i. τ qđ nō. xi. q. iij. qui resistit. alibi archipresbyter appellat pastor. lxiij. dist. si in plebibus. s̄m pau. qui dicit ordinarium esse eum q suo iure vel principis beneficio vniuersorum iurisdictionem pōt. ff. de iurisdi. om. iudi. l. more: τ. l. se. τ qđ nō. de offi. archi. c. vlt. in gl. ij. τ qđ noīe ordinarij intelligatur h̄ qlibet collator tenēt τ Gen. Math. τ sic sumitur. de offi. lega. collatio. lib. vi. de conces. preben.

[a] ¶ An vacēt i curia. add Jo. an. l. c. inotuit d̄ ele. Dñi d̄ rota decisio. c. In nouis.

[b] ¶ De litigātib[us]. Add abb. τ Jo. d̄ anania l. c. ad petitiōez de accu.

[c] ¶ Quis dicatur possidere. adde glo. τ archi. i. a. cōmissa d̄ ele. li. vi. τ gl. in v̄bo antea i cle. i. de sequestra. pos. τ fruc. Inno. i. c. ɔ̄stitut[us] in gl. fina de appel. arch. i. c. ij. epis d̄ p̄b. li. vi. gl. i. cle. gñe. de rescr. doc. i cle. si plures. de p̄bē.

si soli.e.co.ti.de offi.or.de.c.ij.lz frequētius sumat p epo: vt.d. ca.q.dixi: τ p hoc de offi.ordi.p totū: τ sm eos sunt hec in argumentū q ad epm tm̄ spectet collatio bn̄ficioꝝ sue dioecesis: ad hoc de here.cū exhmuncto.de hoc dixi.in.c. cū ecclesia: de ele. ¶ Decimoquinto q̄ro in eo qd̄ dicit qñ neuter possidet: qd si possidet vterq3. So. vt in glo. idē puto. q dicit idē esse τ idē Genze. ¶ Decimosexto q̄ro in eo qd̄ in fine ibi salua tñ pte pꝛestat qd requirit vt psit pꝛestatio.[a] so. pau.p ea q nō.gl.xxvij.di.dyaconus: vbi dicit q pꝛestatio facta re integra psente aduersario valet nisi iudex vl' aduersarius ɔdicat. de in integ.resti.cū venisset: p hoc de elec.cū mana: sz ibi Inn. τ alij dicūt pꝛestationē prodesse nisi aduersarius expresse cōsentiat: q: licet pꝛestāti credat p se nō tñ ɔ aliū.arg.ff.de interro.actio.l.de etate.§.i.qd̄ plz pau.q dicit q in.c.cum ana: de elec.ptes fuerūt cōcordes. Unde p mutuū ɔsensum pꝛestatio facta est ɔdictionalis: qd̄ declara vt ibi dixi: τ plenius de ɔstitu. cum. M.

> [a] ¶ Ut psit pꝛestatio. Adde Inno.Hostie. τ Ioā.an.in.c. cum ana b elec. τ in.c. in gene si.co.tit.archi. in.c. dyaconi xxvij.dist.

c Um lite. Lis dicitur pēdere quo ad h vt nihil debet innouari cum citatio legitime puenit ad ptem: vel p euz stetit quo minus pueniret cū tali expssione: q potuit instrui sup quo ɔuenitur: pmo dictū generale: scdo declarat ibi litem. ¶ No. q ad hoc vt citatio inducat litis pendentiam quo ad reuocāda innouata expedit q facta sit a iudice competenti: τ sic sm Gen.facta a non cōpetenti nō sufficit: quo ad hoc: nam nec talis interrumpit prescriptionē.C. ne de statu defunctorum.l.si pater: τ ibi nō.de appel. vt debitus: nec arctat citatum: vt nō.de accu.veniens τ.ff.si quis in ius voc.non ier.l.ex quacunq3: q: cum extra territorium τc.ff.de iuris.om.iudi.l.penulti. de consti.c.ij.libro. vi. sic etiam sm euz requiritur q sit facta tempore competenti: vt nō.de elec.bone.ff.si quis in ius voc.non ier.l.ij.in si. alias nō arctat sicut nec facta ad locum inhonestum.ff.de arbi.l. si cum dies.§.si arbiter vel notorie non tutuz. de re iudica. clemē.pastoralis versi.pisana. ¶ Secundo nō. q is p quez stat q citatio ad eum non perueniat habet pro citato: simile sm Gen: c.ff.de eunc.l.si ideo: τ.l.si dictum.§.si presenter vt lite nō contest.quoniam.§.porro.de ele.cle.cām: de iud. cle.dudum: de foro compe.cle.q̄uis. ¶ Tertio nō. q vt citatio inducat pendentiam litis debet esse cum plena expssione per quam po plene instruatur super quo citatur: alias sm Gen.patuz pdesset citationē intimari quo ad impediēdam inouationē τ obtinendā reuocationē innouatoꝝ nisi fieret talis istructio: facit in simili in auc.quo oz epos.§.igitur ordināḋos: τ qd̄ ibi nō. τ.ff de trāsac.l.cū aquilia: τ.l. ō bis: ad vellela.l.si.§.pe. ¶ Quarto nō.ex eo qd̄ dixi in pximū no. τ ex tex. simul. q ad hoc vt inducat litis pendentia quatuor requiruntur. Primum q citatio emanauerit. Secundum q a competenti iudice. Tertium q ad citatum peruenerit vt per eum steterit. Quartum q plene potuerit instrui sm gen. Quintum adde q citatio sit apta de hoc in glo.alibi qd̄ dicam.j.q.iij. Sexto q nuncius sufficiēter intimauerit per id quod dicit glo.ulti.in fine. ¶ Quinto nota ex predictis q citatio debet fieri certa: ratio est ne citatus vaget in incertū sine sua culpa.ad hoc de rescrip.cū in multis.li.vi.de postu.c.vno. de elec. vt qs duas: co.lib. τ de hoc.C.de litigio.auc.litigiosa: τ sic intelligit.C.de prescrip.xxx.anno.l.sicut.τ.xvi.q.iij.§ penul.pro hoc: q: τ alias scriptura nimis generalis vel obscura non prodest: de libe. obla.c.i. τ.ij.de dolo.ex litteris: sicut sigillū in quo littere non apparent non est sigillum: de fide instru.inter. Ex hoc nō. Lau. q si aliquid per alteram partiuz producitur inter acta qd̄ non est intelligibile: vel per quod alia pars q̄tum eam tangit non pōt instrui habetur pro non producto per iura preallegata: quod nō. ¶ Opp. q hec rubrica sit superflua per titu.de restitu.spolia.per quem sufficienter prouidetur contra innouata in preiudicium partis. So. vt in gl. i.ver. τ in hoc differt: que est clara: τ idē pau.dicens q quo ad istum titulum iudex solū habet summarie se informare q̄ q citatio in causa precesserit: τ quod post eam aliqd fuerit per partem indebite innouatuz τ talia innouata per modum attentati reuocabuntur sicut ea que fiunt appellatione pendente vel recusatione: vel relatione: vel dilatione. de appella.dilectio: τ.c.cum speciali: τ.c.intimasti: τ.c. significaste: sicut etiam ea que fiunt pendente itineris arreptione: de cle.peregri.c.vno. ¶ Secundo oppo. q facta lite pendente lite non debeant reuocari. licitum est enim pendente l.te vti possessione sua: non enim debet quis priuari commodo sue possessionis lite pendente: de resti.in integ. cum venissent: vt lite penden.c.i. τ.ij. Sol. Pau. q lite pēdente nihil debet innouari in partis preiudicium: alias bene pōt aliquis vti possessione sua: etiam si possessionem habeat tantum ex consuetudine prescripta: quia nemo debet sine cognitiōe cause spoliari.d.c.i.de resti.spolia.cōquerēte: de accu.olim: τ hoc non est innouare: sed verius ius suū cōseruare: de iude.consuluit: potest etiam aliqua noua facere τ ante lit.contesta. τ post: vt nō. Inno. τ Hostien.in.d.c.i.nāz per negationē prohibitionē τ appellationē alicuius nō oz qs dimittere iure suo vti.C.de rei ven.l.si fundū: τ de hoc per Inno.de censi.venerabili: τ de offi.delega. sane.ij. vbi dixi. Itez non debet sua possessione priuari nec res litigiosa alienari vel priuilegium impetrari: super eo.ti.c.i.penul. τ fi. ¶ Tertio oppo. q ēt citra citationez lis dicatur pēdere statim cuz libellus est principi oblatus.C.quando libellus pncipi oblatus.l.i. τ.ij. Et hoc fortius ex quo est impetratus iudex: de ap.suggestum: de testi.causam.ij. So. vt standū ɔtrio per id qd̄ dicitur in glo.i.in pn̄.sed dic q illa que ponuntur hic in glo.recipiunt limitationem p hanc cle. vt vult eadem glo.in pn̄.ibi determinans quod nō. Hostien. τ eādem pau. τ alij: τ sic est sensus glo. τ aliorum q requiritur citatio quo ad effectuz reuocandi attentata qd̄ expsse dicitur in hac clemen. ¶ Quarto oppo.ad hoc q immo p solam cōmissionem cause dicatur lis pendere adeo q pnilegia vel rescripta postea impetrata debeant reuocari.d.c. causaz: de testi.so.gl.in verbo citatio videt stare contrarios: τ idem Laud.dicēs speciale in lr̄is apostolicis vel priuilegijs q impetrata super aliquo negocio iaz iudicibus cōmissis: tanq3 impetrata tacita veritate non tenent: sed quo hic dicitur generaliter obtinet in alijs. genze. autez dicit q quo ad hoc vt lis dicatur pēdere exigitur citatio[b] vt dr̄ in text. cuz citatio dicatur prima pars iudicij.institu.de pena temere litigantium §.fi.sed quo ad reddendū rescriptum impetratū subrepticiuz facta prius commissio sufficit vt in ɔtrio: tacuit enim impetrator tale quid quod si expressisset nō obtinuisset rescriptū secundū de rescrip.super litteris: τ sic oz dici potius casus dissimilis q̄3 cōtra sm eum. Hostiē.aūt in d.c.causam: intelligit q secuta sit presentatio citatio. Uel saltem q puenerit ad notitiā aduersarij per.c.i.de ali.mu.iudi. τ de ap.meminimus: quod puto verum: nec ɔtrium volunt solutiones precedentes: τ hoc presupposito. dic q vera est solutio genze. q: quo ad effectum reuocandi attētata pendēte lite q̄uis pars sciret se debere citari tamē non sufficeret nisi citata fuerit: vt in tex. sz quo ad impediēdum impetrationē sufficit impetratio facta p aduersariuz parti intimata ratione predicta. ¶ Quinto opp. q nō sufficiat citatio ad inducendā litis pendentiā: sed requirat litis contestatio. de verb.signi.ex parte.ij. q: tunc dicitur iudicium ceptum in auc.de litigio.§.omnez. τ.§.si vero: quia litis contestatio est exordiū litis. de offi.dele.super questionuz. ver. nos autē. Sol.pau. q per citationem inducitur pendētia litis quo ad impediendam innouationem: vt in tex.pro hoc quod dicitur in littera ibi.quo ad hoc. Item τ quo ad perpetuandā iurisdictionē: de offi.delega.gratuz. alias autē requiritur contestatio: τ idem genze. τ Matthe. Et ex hoc apparet istos tenere q non perpetuetur iurisdictio per actum aliquem citra citationez quod tenui.de offi.deleg. gratum: eod.titu.licet plurimi teneant contrarium: quod dic vt ibi dixi. ¶ Sexto oppo.ad hoc τ ad tex. q non requiratur citationem peruenisse ad citatuz: sufficit enim qualitercunq3 geri ceperit lis.d.c.licet. Solu.glo.in verbo ad partem: tangit

> [b] ¶ Exigit citatio. Adde.c. gratū. τ.c.licet vndiq3.ā.ɔ offi.deleg doc.in c.fi.de ꝑiu.gi.l ɔ hō ɔsuetudine. τ ibi doct.l cle.statutuz de elec. Ange. ɔsi. exc.scip.in die accie τc. Ordinamēti facti.

tem: tangit illam questionem an sufficiat citationem emanasse ēt si nō peruenerit ad citatū quo ad ppetuandā iurisdictionē: & sentit q̄ sic: de quo plenius nō. de offi. leg. c. vi. vbi dixi q̄ si tenemus q̄ ad ppetuandā iurisdictionē sufficiat q̄libet actus factus p delegatū ēt citra citatōez: tūc sufficit citatio emanata ēt nondū executa: sed si tenemus q̄ reqrat citatio qd̄ tenui. de offi. deleg. li. & c. venerabili. & dixim primo cōtrio: tūc expedit q̄ citatio sit executa qn̄cūq3 enī ex aliquo actu vz aliqs effectus surgere reqrit q̄ actus sit perfectus suis partibus: de elec. q2 pp2: & c. cū post pentā. ¶ Secūdo opp. ad idē & ad solutionē predictā: q2 citatio etiam nō pueta ad citatū habet effectū. s. de foro cōpe. cle. q̄nis in pn. Soluit Gen. q̄ in casu huius cle. exigit citationē deuenisse ad notitiā citati: alias regulariter cō dictā cle. q̄nis. Et ratio huius casus pōt esse sm eū: q2 talis citatio inducit effectū impedimēti innouatōis & eius faciēde reuocatōis q̄ forte nō sine magno incōmodo innouatōis fiet: & ideo ne pbabili ignorātia feriat est indictū: vt ad suā notitiā citatio deducat. arg. C. de tabulariis. l. generali lib. x. de cōsti. c. ij. & c. nā cōcupiscentiā. Tu vero dic q̄ ad hoc vt citatio operet aliquē effectū reqrit regulariter q̄ pueniat ad citatū: l3 qn̄ sufficit puentio psumptiua vt in casibus in qbus sufficit citatio ad domū. de quo dixi de eo qui mit. in pos. c. si. & sic loqtur cle. q̄nis. ¶ Octauo opp. q̄ ēt si factū fuerit p citatū q̄ citatio ad eū nō peruenerit nō debeat haberi p citato: nisi hoc fecerit dolose. de elec. cle. cū3 & alijs iuribus hic allegatis in gl. in verbo perueniret. Solu. stat cōtrio: vt dicit gl. in verbo factū: p hoc vt lite nō cōtesta. qm̄. §. porro: ibi sine q2 malitiose se occultat &c. ¶ Quero quō reuocent innouata lite pendēte. i. qua cause cognitio reqrit. Sol. vt in gl. i. ver. p q̄ dixit: quā nō. vsq3 ibi. & i hoc differt. Et idē Lau. q̄ dixi. s. m. i. cōtrio. ¶ Scdo quero q̄ in tex. deducit quādo incipit lis pēdere vsq3 ad quantū tps duret pēdentia: gl. in vbo postq3: dicit q̄ vsq3 ad sniam a qua nō est appellatum. Idē pau. ex hoc nō. q̄ qn̄ est appellatū lis est eadē instātia sit diuersa: & ideo si lis erat cōtestata in pncipali nō reqritur cōtestatio in cā appellatōis. de appel. p tuas: & qd̄ ibi nō. tollitur ēt pendentia litis & alijs modis de qbus gl. remittit. ¶ Tertio q̄ro: q2 h dicit de iudice cōpetenti qs dicat incōpetens [a] & qs cōpetens. Ad primū dicit Pau. q̄ dicit incōpetens multis modis: puta si iudex secularis citat clericū xxiiij. q. viij. cōuenior. vbi de hoc: vel ordinarius citat exemptū nō expressa cā ppter quā sit ei subiectus: de priuile. c. i. li. vi. vel duo citant nō facta mētione de tertio. de offi. dele. prudentiā. i. rn̄. & c. seq. vel delegatus qui nō h3 hoc in mādatis citat psonalr: de iudi. c. i. li. vi. vel si is cui dat iurisdictio citādi sub certa forma ea omissa citat. s. de foro cōpe. cle. vna. ver. volumus: vel cū euidens est citantē non esse iudicē: de rescri. nōnulli: vel si error exprimit in citatiōe. puta q̄ veniat respōsurus seruo vel excōicato vel alteri de quo cōstat q̄ agere nō pōt: vel si citat ad diē feriatā: de feri. c. fin. vel ad rn̄dēdū de sole & luna. ff. de iudi. l. nō quemadmodū insti. de inuti. stipula. §. i. & §. ij. vel ad locū inhonestū. ff. d arbi. l. si cū dies. §. si arbiter. vel vt rn̄deat militi pcuratori alterius. C. de pcu. l. militē. Et gn̄aliter vbicūq3 in citatōe exprimit iniustū vel manifeste inhonestū ita q̄ citatus est certus q̄ si presens esset nō teneret rn̄dere: de hoc no. iij. q. ij. si epo: de accusa. veniēs. Et Spe. de citatōe. §. i. per totū. Ad scdm qs dicat cōpetere. dicit glo. in vbo cōpetēte: q̄ is qui iurisdictionē cause habet cū exercitio ēt si possit p exceptionē elidi quā gl. no. & idē pau. p pdicta patet q̄ nō solū3 sufficit q̄ iudex sit cōpetēs quo ad iurisdictiōis fundamētū: s3 ēt q̄ citatio sit cōpetēs: vt p3 per exēpla Pau. statī dictas qd̄ ēt dicit hec glo. in vbo cōpetēte: in fi. qd̄ nō. Et ad predicta q̄ nō. gl. C. de bonis aucto. iudi. possi. l. cū pponas: & dic quemlibet iudicē cōpetentē nisi appareant incōpetētes: q2 edictū de iudicibus est prohibitoriū: arg. de offi. deleg. cū. R. & qd̄ ibi not. de iudi. causam. ij. Et quo ad effectum huius. c. dic cōpetentē quando citatio arctat ad cōparendum ēt si alias nō sit iudex: dūmodo teneatur citatus ire ad allegandum priuilegium suum: adeo q̄ non veniens possit vt cōtumax puniri. arg. ff. de iudi. l. siquis ex aliena: de rescri. sup litteris: vbi de hoc: de accu. veniēs in glo. vlti. Et p hoc fortius dic litē pendere si citatus comparuit & opposuit de incōpetentia iudicis: licet in. q. facti viderim allegari in cōtrariū. p hoc videret tex. hic in verbo cōpetente: qui vr̄ presupponere q̄ cōstet iudicez esse cōpetentez. Sed dic q̄ est competens vsquequo non erit doctū de incompetentia: vt vult glo. ista. & Pau. p dicta. s. eo. q. in eo q̄ dicunt cōpetentē dicit ēt si iurisdictio possit p exceptionē elidi qd̄ diligenter nō. ¶ Opp. ad hoc q̄ si iurisdictio potest per exceptionē elidi citatio nō inducat litis pendentiā: q2 nō arctat citatū. iij. q. v. q2 suspecti: de filijs presby. qm̄ de appel. ex p-te. i. Sol. Lap. q̄ si exceptio est notoria pcedūt contraria. Et p hoc premissa debēt intelligi: sicut stati. s. dixi qn̄ citatio ēt aliter facta q̄ arctatur citatus ad veniēdū. ¶ Quarto q̄ro circa hoc si rescriptū est ipso iure nullū: vt q2 ipetratum per excōmunicatum. de rescrip. c. i. lib. vi. vel est obreptitium & super beneficio impetratū. de rescrip. ad audientiam. ij. an citatio facta per tale rescriptū inducat litis pendentiā: dicit Lap. q̄ non si de hoc constat: per id quod dixi. s. q. pxi. Si autem non constat: sed pendet ex futuro euētu secus est: ad hoc. s. c. proxi. ¶ Quinto quero qualis expressio requiritur in citatione ad hoc vt citatus dicatur potuisse plene instrui. Sol. vt in glo. fina. quam nō. in eo q̄ dicit consilium esse actori q̄ in citatione libellus [b] inserat: & cum glo. concordat Pau. qui dicit idem esse in criminali in qua si in citatione non exprimuntur ea que obijciuntur accusato venire non tenetur. v. q. ij. si primates. lxxxi. distin. Maximianus. vij. q. i. presentium: & quod not. iij. q. ix. indicas & hoc casu quando fit tanta expressio in criminali non dantur deliberatorie sm Pau. quod tenet Gof. in summa de dila. §. sunt & inducie: & sic dicit Pau. intelligendū3 qd̄ nō. iij. q. ij. in summa. alias autē dari debent: vt not. ij. q. viij. per scripta: quod ēt tenet Rof. in libello iuris canonici: in rubrica qualiter fiat citatio iuxta principium: ad hoc. C. vt intra certum tempus criminalis causa finiat. l. ij. & quod not. C. de lit. contesta. auē. offeratur: & idem tenet Hostien. in summa de dila. §. i. ver. alie deliberatorie: & arch. in palle. c. per scripta: & de hoc in Spe. de dila. §. i. ver. deliberatorie sunt: dicit ergo Paul. q̄ quo ad effectum inducende litis pendentie: debet in citatione exprimi quis a quo & quare petatur. Et pro hoc dicit non sufficere si citetur vt veniat responsurus super fundo: prout etiam dicit hec glo. fina. in prin. quia si hoc diceremus sequeretur q̄ ex tali citatione super omni re & causa ciuili posset cōueniri: & q̄ super quolibet fundo quem possideret reus lis diceretur pendere dō nec per libellū3 declarasset actor de quo fundo intelligit q̄ esset absurdum: & est simile de donatio. c. iij. ¶ Sexto quero si iudex in citatione sufficienter expressit: sed nuncius nō sufficiēter parti intimauit: an dicatur lis pendere. Solu. vt in glo. ea. in fin. que dicit q̄ non pro hoc quia ex quo non sufficiēter parti intimauit pars non potest dici plene instructa. ¶ Septimo quero quid si iudex sufficienter expressit: & nuncius [c] sufficienter intimauit: sed non retulit iudici de citatione facta vel si retulit non fuit hoc redactum in actis: & deinde aliquid attentatur quod iudex vult reuocare per modum attentati: sed ex aduerso dicitur hoc non debere fieri: & negatur citationem factam vel si facta fuit non fuisse in actis redactam: videtur q̄ iudex non possit reuocare innouata adeo q̄ si is contra quem petitur reuocatio appellet q̄ iudex hoc non admittit debeat deferri appellationi cum sit grauatus: pro hoc inducit Lap. cle. appellāti. vbi iustificatur appellatio. ex his solis que in appellatione sunt expressa quando ab interlocutoria appellatum est: ita ergo videtur hoc casu non posse verificari reuocationem attentatorū3: nisi ex his que in actis sunt redacta: sed pro & contra inducit Lap. ea que nō. i. q. dispu. in regula: eum qui certus: lib. vi. vbi quando dati sunt duo delegati cum clausula q̄ si ambo &c. Altero impedito: sed de impedimēto fide-

[a] ¶ Quis dicatur icōpetēs. vide spe. t. de sen. in. §. iij. v. & de scdo. s. d cōpe ten. vide Spe. ti. de cōpe. iud. §. i. v. xi. & ibi no. Joan. an. i addi.

[b] ¶ Q̄d in citatiōe libellus adde hostien. & anto. de bu. i. c. pastoralis i. §. qm̄ de rescrip. & Jo. de imo. i iiij. col. anto. d bu. in. c. pterea d ofi. & ibi abb. in. v. col.

[c] ¶ Et nuncius. Adde gl. i v. in iudici. & ibi do mi. i. c. venerabilib9 i. §. sec9 d sen. exco. li. vi. Bal. i. c. cū dilecti in. vij. col. de dolo & cōtu.

non facta collige queritur an valeat processus per non im peditum factus: & arguitur pro & contra: & dic ut ibi: & ut dixi: de offi.deleg. prudentiam in prin. ad questionem tamē premissam: dic q verum est quod dicit Lap. Nam ad hoc ut iudex possit procedere contra citatum non sufficit q vere sit citatus nisi etiam de hoc constet iudici [a]: ut proba tur. ff. de bo. aucto. iudi. pos. l. hec autem. §. i. ibi liqueret pre tori: quod tenet ibi Bart. de quo dixi de eo qui mit. in pos. c. fin. ¶ Octavo quero q̄ sit ratio quare ad inducendā li tis pendentiam requiritur expressio ita plena. ut dixi. s. q. v. Solu. ideo requiritur ne conventus in incerto vagetur: ar gumen. de rescrip. cum in multis: de postu. c. uno de elec. ut quis duas: lib. vi. & de hoc. C. de litigio. aucten. litigiosa sʒ Stepha. qui sic intelligit. C. de prescrip. xxx. anno. l. sicut. xvi. q. iii. §. penulti. Et ex predictis ad inferendam litis pen dentiam requiruntur aliqua de quibus. s. in. iii. notabili.

a ¶ Cōstet iu dici. adde An. de bu. in. c. cuʒ dilecti. i. x. col. iii. d dolo & cō tu. Ant. de bu. i. c. cū dilecti in iii. col. de elect. abb. in cle. pre senti de censi. abb. i. c. ad no stram cl. iii. i. v. col. de iureiur. abb. i. c. fi. i. ix. col. d fo. cōpe.

¶ De sequestratiōe possessionum & fructuū Rubrica.

D compescendas.

u

Dividitur in partes quattuor ut dicit gl. i. continet tamen unum casum solum: sed quia aliqualiter est lōga lego per partes. ¶ Not. malitias litigantium esse com pescendas: de hoc in glo. ii. dicit Henr. q ad plenum pro hiberi non possunt. xxxiii. q. i. hac ratione. in auctē. de nup. §. minores col. iiii. & in auctē. ut hi qui obligatas perhibent habere res minorum. §. i. colla. vi. ¶ Secundo nō. q per verbum diffinimus [b] inducitur ius novum sm Henr. Est enim casus novus hic in quo lite pendente fit sequestratio. Alii casus nō. C. de prohibita sequestratione. l. i. & ff. c. dile ctus: & q iste sit casus novus: tenet glo. i. ibi novuʒ & equis simum &c. ¶ Tertio nō. de dictione duntaxat [c] que est re strictiva & sonat idem quod tantum. l. di. ex penitentibus. de rescrip. statutum. §. i nonnullis. lib. vi. de iureiuran. c. i. eo. lib. ¶ Quarto no. q snia lata sup possessorio potest eē diffinitiva: qd colligit glo. in verbo possessorio quam no. & idē nō. de resti. spo. cum ad sedem: in gl. mag. in fi. ¶ Quin to nō. in casu huius cle. equiparari sententiaʒ latā in possessorio snie late in petitorio eiusdem rei. quod est veruʒ quo ad effectū sequestratiōis fiende: de qua hic: & est ratio sm Lau. qr presumit pro eo q obtinuit ēt in altero iūi: argu. s. eo. ab eo. pro hoc. s. titu. i. clemen. si duo. ¶ Sexto not. ca sum in quo titulus beneficii potest sequestrari: quod colli git glo. in verbo beneficium: & sic sm Henr. non soluʒ fru ctus sequestrantur: prout fit. ff. de appella. l. imperatores. s. eo. ab eo. immo quandoqʒ etiam ipsum ius q petitur ut hic: ad idem. ff. de iudi. examinata. ¶ Septimo no. q ver bum beneficium de se non comprehendit dignitates vel p sonatus: alias frustratoria fuisset expressio de illis hic in tex. facta quod est verum in materia restringibili ut in gratiis: privilegiis que tanq̄ ambitiosa restringuntur. de prebē. cū tis. i. li. vi. sed alias beneficiū large accipitur. de verb. sig. tria: de causa pos. clemen. unica. ubi de hoc in gl. ii. & ibi di xi. q. iii. Et per ibi nō. vr q ēt hoc casu cōprehenderent di gnitates & sic expressio de qua hic nō fuit necessaria: sʒ fuit ad maiorē certitudinē: qd dico. s. in. iii. q̄rio. Noie aūt be neficii comprehēdit canonicatus & prebēda: ut no. Archi. de rescrip. gratia. lib. vi. dicit aūt Steph. q nomine digni tatis hic expresso nō comprehenditur episcopatus: de con ces. preben. dilectus. de preben. c. ii. li. vi. & qd no. ibi in glo. ii. & per Archi. ¶ Octavo nō. casuʒ in quo de iure canoni co prescribit triennio. nā ad evitandam sequestrationē suffi cit possessio triennii: ut in tex. ad hoc. xvi. q. iii. sigs incogni tus. de prescrip. c. i. sic & usucapio terminat trienio: insti. de usucap. in prin. de qua an currat cōtra ecclesiā: dixi de in in teg. resti. c. i. ubi tenui q sic. Debet aūt in usucapione inter venire bona fides & iustus titulus & q res nō sit viciosa & q possessio duraverit usqʒ ad ultimum diem quē sufficit at

b ¶ Verbum diffinimus. ad de sbū diffini mus. ff. de ver bo. signif.

c ¶ De dictio ne duntaxat. ad de archi. i. c. sta tutū. in. §. i nō nullis d rescri. lib. vi. do. in. c. i. de iureiur. li. vi. doct. in. c. i. d tēp. or. eo. li.

d ¶ Cū debeat fructus pcipe. adde innoc. in c. fi. in fi. de cō ces. pbe. diffuse p Goffredū hī uctanū in libel lis, iuris canōi ci in tit. de iure patro. i. §. quo rū nobis. ff. sʒ ra opponis. Domi. de rota titu. de electio. decisione. iii. in antiquis.

tigisse. ff. de diver. & tempo. prescrip. l. in usucapione. & no. eo. titu. l. ii. dicit autem Hen. q limitatio triennii hic facta fuit arbitraria: de qua non posset reddi ratio quare non de pluri vel pauciori dixit: p hoc qd nō. de prescrip. si quando. ¶ Nono nō. casum in quo de causa devoluta ad curiā se in tromittit iferior: qr ordinarius hic sequestrat beneficiū su per quo lis pendebat in curia: qd dic ut in glo. in verb. or dinariū & intelligit Lau. etiaʒ si ab ipso ordinario fuerit ap pellatum: & ex hoc colligit casum in quo iudex a quo se in tromittit de causa pendente corā iudice ad quē: sunt & alii casus sm Lau. Secundus est de appel. cum teneamur. ubi reformatur possessio turbata alteri parti per alterum. Ter tius qn nō compareat appellans in termino prefixo. de ap pella. per tuas. Quartus in appellante contra residentiam de appella. pcenit: qr ibi ponit ordinarius vicarium. Quin tus si qd fiat contra appellationē & interdictum ecclesie: de matri. contra. contra interdictum eccle. per totum. Sextus quando ignorat iudex inferior de appel. ut. in. c. si duobus de ap. Septimus in. c. si a iudice: de ap. lib. vi. Octavus in casu. s. c. ab eo. Dicit tñ lau. q illo casu fit seqstratio a iudi ce a quo ē appellatū anteq̄ appellatio sit psītata iudici ad quē: sʒ post psītationē fit p iudicē ad quē. C. quor. ap. nō re ci. l. ab executore: qd tʒ Host. in. d. c. ab eo. & dicit pau. q si iudex a quo detulit appellationi nō pōt amplius se impedi re de principali nec de accessorio: de ap. dilectus. §. pterea & c. cū appellationibus lib. vi. nisi in favorem matrimonii ubi vertit pīculū aie. Sic nō. Inno. de matri. ptrac. con. in terdi. eccle. c. ii. casus aūt. xvi. in qbus iudex a quo se intro mittit. de cā devoluta no. Spe. de ap. §. pe. in pn. ¶ Decio no. de offō sequestri in casu huius cle. habet. n. plenā curaʒ de beneficio sequestrato: & sic est legitimus administrator sicut is qui administrat sede vacante. de elec. quia sepe. lib. vi. eo. ti. c. statutū: sm laud. & ibi Hen. q dicit hoc esse u d in star cōmētarii. d quo no. de ele. nemo. li. vi. Et hoc vult gl. s in ūbo bñficiū: in fi. & de hoc. i. q. xxvii. Et idem pau. sm quē cū debeat fructus pcipere [d] poterit psītare vel eligere si hoc ptinet ad bñficiū: p hoc qd nō. d re in. cū bertoldus. ¶ Op. i eo qd s pmitti vi appellari a snia late sup posses sorio: nā ut hec cle. pcedat oʒ eā itelligi quo a pma snia fue rat appellatū: alr nō pcederet qd hic dr de expectādo fina lē victoriā: & sic cōtra qr a snia lata sup momētanea posses sione nō appellat. C. si de momēta. pos. l. unica. & . ii. q. vi. §. sūt quor. v. de possessiōe. So. cōtr dr q q̄ria pcedunt de iure civili: sed canonico secus: hoc nō. gl. in. d. versi. de pos sessione. de resti. spo. cū ad sedē in glo. pe. in fi. ¶ Secundo op. ad hāc so. qr. l. unica palle. ē canonizata i. d. ū. d posses sione. So. Vin. ut refert Arch. i. d. ver. de possessiōe: dixit q sʒ canones si appellat ne adversarius mittat i possessiōeʒ defertur appellationi: nā & appellatur ab interlocutoria: de ap. sup eo. tā sup interdicto quor bonor: cū vnde vi. nam & his casibus snia diffinitiva est & pimit pncipale: sʒ secus de interlocutoria que nō pimit. & sic vr Vin. velle q etiaʒ sm canones a sententia interlocutoria lata in possessorio non appelletur: tamen dictum eius minus pfecte recitatur. Alii aliter dixerūt stātes simplr in eo qd pdixi q indistincte sm canones ēt ab iterlocutoria appellet. Jo. aūt. faven. ut dicit Archi. in. d. ū. de pos. dicit de iure canonico nō appel lari in casu pmisso sicut nec de civili: qr remanet qd ppriē tatis p quam succurreretur ei q succubuit in possessorio p d. l. unicam: & dictum ver. de pos. & hoc dicit verum quan do is qui succubuit malitiose impediebat restitutionem. de resti. spo. ex cōquestione: & . c. in litteris: & . c. Ité cū qs. ar chi. in. d. versi. de pos. & Pau. hic tenent de iure canonico idem qd de iure civi. lʒ Pau. in fi. mutet sententiam & di cat verius esse: q indistincte sm canones appellari pt. Vi deamus motiva p opinione glosarum & sequacium q ali ud sit de iure canonico iducitur. de resti. spo. ex conquestio ne. c. cum ad sedem. & de testi. c. significaverunt. Item ra tio: quia sm iura canonica regulariter appellari potest eti am ab interlocutoria. de appella. super eo. & . c. ut debitus.

Pro opinione

Pro opinione alia inducitur q:.l.vnica:preall eg.expresse dicit appellari nõ posse:⁊ canones [a] expresse nõ dicunt appellari posse:ergo standũ legi etiã de iure canonico: ꝓ hoc quod nõ.de ope.no.nun.c.i.Archi.vt predixi sequitur hoc scdm.Et ad contraria respondet ad.c.cum ad sedem.dicit ibi nõ exprimi ꝙ appellatũ fuerit:põt ergo intelligi ꝙ per supplicationem pape fuit aditus:quam solutionẽ reprobat in.d.c.cum ad sedem:q: patet indecisa ꝙ fuit appellatũ. Aliter respondet etiaꝫ Archi.presupposito ꝙ ibi fuerit appellatum nõ tñ ibi dicitur ꝙ propter appellationem executio fuerit impedita que solutio ẽt non ꝓcedit:nam si tenuit appellatio debuit executio suspendi:de iureiur.venientes. ℭ Tertio soluit ꝙ si bene aduertitur in.c.cuꝫ ad sedẽ: fuit actum possessorio ⁊ petitorio:quod colligit ex tex.ibi asserens de iure ad hospitale spectare:qḋ sonat petitoriuꝫ ⁊ ẽt ibi restitui postulauit ⁊ ibi diutius possedisse que sonãt possessorium:sed dic qḋ etiam colligit ibi in prin.q: cã fuit cõmissa quo ad petitorium ⁊ possessoriũ:pro hac solutione ẽ qḋ nõ.in spec.de ap.§.ij.ver.vi.⁊ seq.in addi.Jo.an. vbi refert Guid.de suza.dixisse ꝙ qñ simul actum est petitorio ⁊ possessorio põt appellari super vtroqꝫ etiam de iure ciuili: ⁊ sic leges locum habent tantũ cum possessorio solo agit. Ratio differentie:q: qñ simul tunc cã possessionis est accessoria ꝓprietati.de cã pos.cum dilectus:ideo sequit naturaꝫ ꝑncipalis que ratio cessat qñ solo possessorio actum est qḋ est nõ.dignũ:⁊ idem vult Archi.lꝫ non sic expresse in.d.ꝟ. de possessione:sed nõ videt hoc procedere quo ad dictũ.c. cum ad sedeꝫ:q: ẽt presupposito ꝙ fuerit actũ petitorio ⁊ possessorio fuit tñ in solo possessorio pronunciatũ: vt patet ibi in verbis sententie ibi nullatenus de spoliatione tractabant:⁊ in eo papa ꝓnunciauit interdictum vnde vi locũ nõ habuisse:⁊ retractauit sniam restitutionis lata ꝯ epm.So. Archi.ꝙ lꝫ non exprimat de petitorio tñ includit: nã respectu petitorij fundata erat intentio epi de iure cõi cum ecclesia eẽt in sua dioce.si.n.de possessorio tñ considerasset papa nõ fuisset admissa ꝓbato per instra:cum per instrã nõ ꝓbetur possessio:de fi.instru.inter.que rõ nihil vrget: q: etiã dato ꝙ per instrumentũ nõ probet possessio bene ꝓbatur spoliatio:sicut ẽt per instrumentũ põt probari crimen ꝓut dixi.de ma.⁊ obe.cum in ecclesijs:⁊ illo respectu papa ibi dicit:ꝙ instrã non ꝓbarunt q: de spoliatione nõ tractabãt sed ꝙ snia pape in.c.cum ad sedem:fuerit generalis ẽt quo ad petitorium faciunt verba ibi nos priora acta iudicij recensentes:vbi nõ distinguit ⁊ sic cũ acta essent etiam in petitorio de illa etiam papa ꝓnunciauit:vbi considera ꝙ licꝫ ibi deduceretur petitorium deducebatur adiuuandũ possessorium:qḋ patet ex conclusione libelli:q: procurator hospitalis postulauit restitui ⁊c.⁊ sic lꝫ iudicium quo ad acta esset sup petitorio ⁊ possessorio:snia tamen debuit eẽ in solo possessorio ⁊ sic ibi fuit tñ q: etiam deductũ erat petitoriũ potuit appellari.per id qḋ.s.dixi multũ tñ facit illud.c. ꝙ indistincte possit appellari:nõ.n.videretur petitoriuꝫ debere aliqḋ operari quo ad ptãtem appellandi quando deductum est non principaliter:sed ad coadiuuanduꝫ possessorium:talis enim sententia nõ preiudicat in petitorio: de iure autẽ ciuilis sententia lata in possessorio potest appellari tunc tantũ qñ facit preiudicium ꝓprietati: vt dico.j.e. contrario:sed per hec habes modũ quomodo illud.c. põt euitari ad.c.ex conquestione:respõdet Archi.vbi.s.ꝙ ibi non fuit ꝓnunciatum super possessorio:sed fuit appellatum eo ꝙ iudices prius volebant in petitorio procederet ꝙꝫ restitutorio iudicio:⁊ sic intelligit Inn.illud.c.vt nõ.de noui ope.nuncia.significantibus:⁊ sm hoc habebis ꝙ presupposito ꝙ a sententia lata in possessorio non appelletur: tamen si iudices omisso possessorio seu reiecto volunt in petitorio procedere appellari potest:⁊ hoc probat.C.de app.l.i.vbi etiam de iure ciuili a tali preposteratione appellari potest. Ad.c.significauerunt.rñdet Archi.ꝙ ibi non fuit appellatum a snia lata in possessorio:sed a grauamine denegate ꝗr te productionis:⁊ etiam ibi nõ.Inno.ad iõneꝫ que fiebat:

q: sm canones regulariter appellatur: respondet ꝙ generaliter procedit:fallit in casibus prohibitis.de ap.cõsuluit: cum simil.⁊ generi per spẽm derogatur: de rescrip.c.i.regula generi.lib.vi.Concludit itaqꝫ Archi. ꝙ quando per causam possessionis nõ paratur preiudicium ꝓprietati appellari non põt.qḋ est in omni interdicto nisi ageret ex constitutione si quis in tantã.C.vnde vi.quo casu qui spoliauit cadit a proprietate:ideo appellari põt:arg.ij.q.vij.lator:⁊ de hac cõstitutione dixi de cau.pos.cũ ecclesia:de resti.spo. sepe.de dolo.c.i.similiter: sm Archi.si agitur hypothecaria post aduocatam hypothecam nõ habet locũ questio ꝓprietaria nisi soluto debito.ff.de eui.l.si cum venditor.j.rñ. quod simile non multum est ad ꝓpositũ:⁊ h Archi. dicta refert hic.Pau.auctore suppresso quibus attentis apparet probabiliter posse defendi ꝙ etiam de iure canonico a sentẽtia lata in possessorio non appelletur.Aduerte tamen ꝙ.l.vnica preall eg.vt dixi in.c.cum ad sedem:solum ꝓbat ꝙ si appellatur in possessorio nõ impedit executio. nõ autẽ dicit ꝙ appellari nõ possit:sed vt ibi dicit Cy.satis h in effectu ex quo non defert appellationi:fundatur aũt illa.l.sm aliquos ex eo ꝙ snia sup possessorio est interlocutoria:qḋ est falsum:⁊ reprobatur hic in tex.⁊ glo.qḋ dixi in.iiij. notabili:⁊ etiam de iure ciuili dicitur diffinitiua: vt nõ.ff.de re iudi.qḋ iussit.Sꝫ ratio.l.vnice.est vt breuientur lites: ⁊ q: non agitur de ꝑiudicio succumbentis in possessorio cũ agẽdo petitorio possit sibi succurri:vt ibi dicitur:⁊ per hoc infero ꝙ vbi non posset sufficienter succurri postea agendo petitorio poterit appellari etiam de iure ciuili:qḋ tenet Bar. .ff.de ap.nõ reci.l.ij.per.l.creditor.§.iussus.ff.de ap. vbi in actione ad exhibendũ que est minoris preiudicij ꝙꝫ restitutio possessionis potest appellari quando condẽnatus non est exhibens ad interesse petentis exhiberi:⁊ sm iuramentum petentis quo iurauit quanti sua intererat exhibitioneꝫ fieri:⁊ q: hoc non posset reparari postea preiudicium petitorium:ad idem inducit.l.i.C.de appel. vbi appellatur si omittitur ordo possessorij ad petitorium:quod est q: iam esset lesus ex eo ꝙ proceditur in petitorio prius que nõ.
ℭ Omnibus tamen consideratis:q: canones multum fauent appellationibus:⁊ q: h cle.indistincte videtur ꝑmittere talem appellationem:concludo ꝙ magis cõsona canonibus est opinio que vult idistincte appellare posse. ꝓ hoc quod dico.j.e.cle.in fi.q.iij.Et ad rationem contrariam q: .l.vnica est canonizata ⁊c.vt.s.dixi.Respõdeo ꝙ licet per gratiam inducatur:non sequitur ꝙ sit canonizata: pro hoc quod nõ.de rescrip.c.ij.imo errauit ibi.gratia:in text.in eo ꝙ dixit sententiam sup possessorio esse interlocutoriam cũ tamen possit esse diffinitiua vt probatur h ⁊ dixi.s.eo.cõtrario.Et hoc etiam de iure ciuili:vt dixi.s.eo.cõtrario:quod nõ.Cy.in.d.l.vnica.⁊ Bart.in.d.l.ij.de appel.non reci.
ℭ Tertio op.ꝙ superflue fuerint in tex.adiecta illa verba etiam si dignitas vel personatus ⁊c. q: in dispositionibus non restringibilibus sicut est dispositio iuris:de consti.c.i. ⁊.c.fi.nomine beneficij veniunt omnia beneficia cuiuscũqꝫ status:de verbo.signi.olim.Solu.vt in glo.in ver.etiaꝫ: ex qua dic ꝙ ꝙuis non fuisset facta dicta adiectio:tamẽ comprehenderentur dignitates ⁊ personatus.Et rõ est que sit in glo.q: sequestratio est odiosa non vrget:non eniꝫ est ita odiosa vt propterea sit recedendum a cõmunibus regulis que volunt dispositionem iuris vniuersaliter intelligi.Iteꝫ eadem est ratio i beneficijs maioribus:⁊ magis cõmuniter de talibus est lis apud sedem apostolicaꝫ ꝙꝫ de simplicibus pro hoc quod dixi.in.vij.no.Et no. de dictione [b] etiaꝫ que est implicatiua.ff.de verb.ob.l.quodcunqꝫ.§.fi.de cõsti. cũ omnes.⁊.c.ecclesia.ℭ Oppo. quarto in eo ꝙ precipit sequestrationem fieri:quia sequestratio generaliter est prohibita.C.de ꝓhi.seqstra.l.vna eo.ti.c.i.fallit in casibus nõ. eo.ti.c.ij.in gl.vlt.inter quos iste nõ enumerat:simili mõ arguit iurisconsultus.ff.de his qui sunt sui vel alie.iur.l.patre furioso.de actio.⁊ obliga.l.obligationum.§.placet.Solus.per hanc clementinam.iste casus debet addi ad alios

[a] ℭ Et canones cꝫ pisse.add glo.'coaꝫ in.c. i de excep.gl.i c.sup eo el.j.de testi.⁊ ibi abb. in fi.gl.i ꝟbo tractatus i.c.i. de rebus eccle. nõ alie.lib.vi. Secus si lex cẽe in scda canone sm gl.in ꝟbo lex.in.c.i ꝑmis ij.q.i.quã segl abb.i.c.nouit. ꝟ.iudi.in.xiij. col.abb.in.c.i. in.i.not.de pre scrip.ioan.de imo.in.i.in pri ma col.de ꝯstu.

[b] ℭ De dictiõe ẽt.Adde glo.in cle.ij.de here. doct.i.c.cũ secũ ctis ꝟ cle.doc.i cle.i.ꝟ ꝑbẽ.ab bas i.c.i.de cõ mo.l.ij.no.ab. i.c.ex tue ꝟ ele. nõ rect.ab.i.c. cu sit romana ap.i.c.accusat⁹ i.§.de qõnib⁹ de here.li.vi.i cle.dispẽdiosã i.fi.de iudi.i.c. cũ i illis.i.§.ꝗ lis ꝟ o ꝟ ꝑb.li. vi.bar.i.l.si ter tius i.§.offi. ff.de aq.plu.ar. bart.i.l.et C.fi su.vel.cu.bar. i.l.ẽt.C.de fur.

Et que fuit ratio huius dispositionis: patet per id quod di co.ij.q.iiij.z.vi.z tribus sequentibus. ¶ Quero in eo q hic loquitur quando sententia fertur contra possessorez be neficij pro petitore: quid si contra petitorem: z pro posses sore. Sol. vt in glo. in ver. contra possessorem: z idē Pau. ¶ Secundo quero si inter duos vel plures petitores bñfi cij fertur snīa pro vno ɔtra reliquū vel reliquos. Sol. vt in glo. z in ea ibi petitores quorū nullus possidet. ¶ Tertio quero si fertur snīa ɔtra possessorē nō tñ pro petitore. So. vt i ea.gl. z in ca ibi seqstratōi. potissime cū eo casu fructus nō debeant victori. z in fi. p h quod nō. vt lit. pendē.c.i.z ij.lib.vi.z de hoc p Hosti. in sūma huius ti. ad fi. ¶ Quar to quero qd si in curia prima snīa lata fuit pro possessore se cunda ɔtra eum pro petitore: an sit locus sequestrationi de qua hic. vr̄ q sic: qz indistincte vult sequestrū fieri cum peti tor contra possessorez hʒ vnam diffinitiuam. Ioā. an. tenet ɔtrium in addi. Specu. in titu. dicens se putare contrarium esse de mente huius cle. habet. n. vterqʒ in casu premisso p̄ sumptionem huius sententie pro se in hac paritate debet eē melior conditio possidētis. regula in part. libr. vi. potissime in materia regulariter ɔhibita vt hic. Itē deficit rō cuʒ hic concurrant due presumptiones ɔtrarie: pro hoc qd nō. de elec. cum inter. R. in glo. hic currunt. Itē si stetur huic litte re sequeret absurdum: dato q possessor habuisset duas sen tentias z petitor tertiā fieret sequestratio qd esset iniquum z sm hoc q hic dicit de vna diffinitiua debʒ intelligi de pri ma: qd est equum z bene cōforme huic littere in prin. cū di cit vna contra possessorez diffinitiua ɔmulgata: qd satis si gnificat nōdum aliam esse promulgataʒ pro vel contra. Et ex his colligitur notabilis limitatio huius cle. z per hoc cō fulm q si lata vna snīa contra possessorem pro petitore ipsi petitori cedenti vel decedenti alter subrogatur: lʒ debuisset fieri sequestrū ad instantiā petitoris anteqʒ cederet vel de cederet nō obstante aliqua exceptione: vt hic in fi. nō tamē sic fiet ad instantiā subrogati: sed ordinarius cui cōmittetur ad instantiā subrogati vt faciat sequestruʒ tenetur admitte re exceptione a cōtra subrogationē discutere de iure ipsius. Cessat. n. subrogatio que erat pro obtinente: qz iura ipsius obtinentis erant discussa in suis autē subrogatis nō sunt di scussa. Et ex multis causis pōt esse q non rʒ subrogatio: vel q est inhabilis ad bñficium: z ordinarius ergo cui cōmittit vt faciat seqestrū sup iure nō plene discusso non est merus executor: sed mixtus: de offi. delega. pastoralis. §. qz vo. Et qd ibi nō. in glo. ad intelligentiā: z sm hec intellige qd di co.ij.q.xxv. ¶ Quinto qro in eo q dicit de diffinitiua snīa q̄ sit diffinitiua[a] z que interlocutoria. So. vt in glo. in v. diffi nitiua quā singulariter nō. z pro hoc qd dixi de ap. cū cessan te: z in fi. glo. de hoc per Hosti. in sum. de snīa. §. quot sunt eius species: in prin. ¶ Sexto qro si est questio inter peti torem z possessorē nō tñ sub titu. bñficij. Solu. vt in glo. in ver. sup beneficio: z idē Pau. z Gen. qui intelligunt qd h dicitur super bñficio q sit lata super titulo beneficij: sicut z alias dixi. ē. de iudi. cle. ij q. iij. z de cau. pos. cle. vna. q. v. z p hoc infert q si esset questio sup proprietate bñficij nō esset locus huic cle. tū qz regulariter est prohibita nisi in casibus in iure expressis: vt. ē. dixi in. vij. contrario: z sic debet intelli gi hec cle. vt quāto minus fieri potest offendat alia iura: ar. de rescrip. causaz. de consue. cum dilectus: tum qz beneficia to pacifice possidente potest inter alios duos de benefi cio vt de proprietate agi. quo casu absurdum esset dicere de beneficiato qui in nullo impeditur sequestrationem fieri cū sic priuaretur fructu possessionis cōtra iura. C. de iure fi. .l. facultas. lib. x. in auc. vt nulli iudi. §. illas. colla. ix. ff. de aq̄ quot. z esti. l. penul. vt lit. penden. quasi per totum: tum qz esset ɔtra hanc cle. que ad hoc exigit saltem vnam snīam fo re latam cōtra possessorem: tum potissime. qz hic dicitur de fructibus conseruandis illi qui snīam obtinebit: z ɔstat de iure q ille qui de beneficio vt de ɔprietate ɔtendit fructus suos facturus nō est. ē offi. ordi. presenti lib. vi. per hoc in fert q opʒ vt feratur snīa contra possessorem z pro petito re prout ēt dicit glo. ita q cōtra possessorem sit pronuncia tum cū careret titulo z petentem hēre: z sic secus si aliquis agebat tantū ad priuationem: qz ēt si snīa priuatoria cōtra possessorem sit lata: tū qz nō pro petitore nō est locus huic cle. pro hoc quod nō. Hosti. in sum. huius titu. §. z an sit li cita: in fine. ¶ Septimo quero quid si super hospitali: di cit Man. h. q questio fuit in curia z arguebat in consecus esse qz appellatione beneficij[b] non continetur hospitale: ar gu. de preben. cle. per litteras. Contrarium tenet: arg. eius quod nō. Ioā. an. de regu. iur. beneficiuʒ: in p̄ma gl. lib. vi. z quod nō. Ioā. mo. z Archi. de eo qui mit. in posses. cum qui in ver. beneficiam lib. vi. presertim: qz vbicunqʒ agitur inter duos quorum quilibet dicit se legitime institutuʒ agi tur de ecclesia vt de beneficio non vt de proprietate: de trā sac. super eo. Item eadem quia est ratio: ergo z c. arg. eius quod nō. C. de fur. l. si quis seruo. in glo. fina. z de relig. do. de xenodochijs. pro hoc quod dixi de iudi. clemen. ij. q. iiij. ¶ Octauo quero si actor petit ecclesiam vt beneficium z episcopus vel abbas dicit ecclesiam ad suaʒ mensam[c] perti nere an sit locus huic clemē. dicit Lap. se fuisse interrogatū de hoc a Fede. de senis. cui post allegationes pro z contra respondit distinguendo q aut hoc dicitur a parte que fuit in iudicio in quo contrariam sententiam reportauit z tunc non debet audiri: z habet locum istud. c. ad hoc de preben. extirpande. § qui vero. z quod ibi nō. naʒ sicut ibi propter negligentiam habentis ponere vicarium in ecclesia parro chiali annexa prebende confertur talis ecclesia non obstan te annexione: ita z hic fiet sequestratio ex quo est lata sentē tia de beneficio mense episcopi vel abbatis annexo non ob stante q dicatur esse de mensa. Et hec quo ad effectum se questrationis. Ratio qz talis exceptio non habet locū post dictam sententiam maxime ad effectum impediendi seque strationem que ex dicta sententia procedit: aut hec dicitur a tertio z tunc audietur: vel non audietur vt in illo casu cuʒ tertius petit admitti. de test. venientes. ij. de re iudi. cum sup. z sic habebit vel non habebit locum illud. c. Et videtur nō habere locum vbicūqʒ notoriuʒ est q sit de mensa. pro hoc quod nō. idem Lap. de sta. mona. attendētes. §. visitatores vbi dixi. q. vij. z de peniten. clemē. ij. in prin. vbi dixi. q. v. z hoc quo ad id quod de notorio dixi: z facit quod nō. de ap pella. interpositi: z de lit. cōtest. c. i. lib. vi. sed per superius dicta non videtur procedere hoc secundū membrum. nam requirit hec clemē. vt. ē. q. vi. dixi q si lata sententia contra possessorem z pro petitore: sed intellige q sic erat hic. ¶ Nono quero quare restringit auctor hanc clemē. tantū ad casum quo in curia Ro. lata est sententia. solu. vt in glo. in verbo dūtaxat. z in ca. in fi. pro hoc etiam. quia in curia romana: cum multa deliberatione z maturitate cause ter minantur. quod nō. specu. de appella. §. non breuiter. versi. item si ex iusta causa: z cum glo. concordat Pau. dicēs q quando extra curiam seruatur: quod habetur. eo. titu. c. fi. z idem Laud. z Genze. qz cum cause in romana curia cuʒ magnis expensis ducantur frequenter contingebat q pos sessor beneficij cum fructibus eiusdem litigans plus debi to causam prorogari faciebat: z aduersarium de bursa sua habentem expensas ministrare ad exinanitionem deduce bat. arg. de symo. licet. iij. q. ij. qz ca. x. q. iij. inter cetera: z de censi. cum apostolus: z metu expensarum actor induci po terat ad ius suum relinquendum. contra. l. illud. ff. de peti. here. z frequenter in fine cause succumbens fructus vel eo rum estimationem restituere non poterat forte existens nō soluendo: de restitutio. spoliato. olim. ij. de so. odoardus. ¶ Decimo qro in eo q dicit de sententia in curia per quē debet esse promulgata. solu. vt in glo. in ver. promulgata: z idem Pau. qui dicit etiam q non intelligitur de sententia lata per papaʒ cum ab eo non appelletur. ix. q. iij. cuncta. ff. a qui. appel. non licet. l. i. licet ab eius snīa possit supplicari hoc tamen non impedit executionem prestita cautione q restituuntur si sententia fuerit retractanda. C. de pre. iper. offer. auc. que supplicatio: z nō. de in integ. restitu. ex literis.

¶ Undecimo qro

a ¶ Quesit dif finitiua. Adde glo. iūme. ē. q. i. abba. in Ru brica. de senten tre iudi.

b ¶ Appella tōe bñficij. adde gl. in cle. p. fas de preben. Pau. z eleaʒ. i cl'. qz ɔringit de relt. Domi. archi. in c. i. de eo q mit. in pos. lib. vi.

c ¶ Ecclesiaʒ ad suā mensaʒ. Adde q sunt be neficia ē mēsa vide gl. i. c. i ē sup. neg. ɔla. i cle. i. ē excep. ɔ la. Imm. z Doc. i sc. vt sup de re. ec. nō ali. Adde i cle. i. ē relo.

¶ Undecimo quero in eo ꝙ hic dicit de triēnio: an sufficit tertium annū eē incboatum. So. vt in glo. in ver. triēnio: q̄ dicit requiri cōsumatum quā glo. nō. ad q̄onez de qua vidi q̄ri in examine circa. l. i. C. de fideicō. vbi dr̄ ꝙ heres qui ex testō tenetur ad alimenta alicui p̄standa si triēnio prestitit non pōt excipe de minus solēni volūtate testantis: et ē lex valde notabilis. Querebat aūt an sufficeret tertiū annū incboatum esse. R̄ndi ꝙ non: q2 ibi dr̄ ꝙ debent esse prestita nō minus triēnio: et sic requirit ꝙ ēt tertio anno sint prestita: ad idez q2 hic: et ibi ponit tp̄s in ablatiuo. ergo requirit ꝙ sit cōpletuz ex quo nō ponit ablatiuus cū prepositione in sicut ponit in cle. viii. §. de eta. et quali. et p̄ hoc qd̄ ibi nō. in glo. intelligo: et qd̄ ibi dixi. q. iiij. pro hoc ēt s̄m Genz. et de reg. ad nram. Item q2 hic agit de impediēda sequestratiōe que in cā fauorabili hoc cāu est inducta. per id qd̄ dixi. s̄. q. iij. d3 ergo ipedimentū tanq̄ odiosum restringi: argu. ff. de actio. et obli. l. in oībus: et qd̄ nō. de elec. cū in cunctis in. v. glo. Item a ɔ̄trio colligit hic ꝙ ab illo qui añ sniam triēnio pacifice possedit ecclesiam nō sit sequestratio: cuius rō pōt esse: q2 per tale triennū lapsum aliq̄n acquirit possidēti ius ecclesie: de rescrip. c. i. naz dn̄ium rei mobilis p̄bane acquirit. instit. de vsuca. in p̄n. C. de pac. l. traditionibus. Et hoc vi3 Genz. in eo ꝙ dicit p̄bane velle ꝙ res ecclesiastica nō vsucapiat triennio: cuius ɔ̄trium tenui. de resti. in integ. c. i. et s̄. in. viij. nō. ¶ Op. ad p̄dicta ꝙ nō debeat in aliquo pōderari possessio trienny cū ēt longius tp̄s non det titulū in bñficio in quo requirit institutio canonica: de insti. ex frequētibus: de reg. iur. c. i. lib. vi. Solu. Genz. format et nō soluit soluo ꝙ appareat valde iniquū vt qui triennio cōpleto possidet p̄p sniam a qua erat appellatū priuetur cōmodo bñficy. concurrunt. n. due p̄sumptiones. vna p̄ possessore cui fauet ɔ̄tra petitorē qui tāto tpe tacuit. altera ecōtra p̄p sniaz: sed cum a snia sit appellatū cōueniens fuit ꝙ p̄sumptio possessionis trienny excluderet presumptionē sententie. ex p̄dictis et ex tex. nō. casum in quo snia per appellationē suspensa p̄ducit effectū quo ad qd̄. s. vt fiat sequestratio: et sic sequitur ꝙ per appellationē nō extinguitur: qd̄ etiaz probat. eo. ti. c. fi. vbi dixi. ¶ Duodecimo q̄ro si ante litē motaz quis possedit bñficium pacifice per biēniuz et vltra: non tñ p triētium cōpletū: sed pendente lite cōpletuz fuit an sufficiat talis possessio ad euitandā sequestrationē de qua h̄. So. glo. in ver. antea. dicit ꝙ nō. et exponit antea. i. ante motā litem Pau. et Gen. qui dicunt motā dici litem quo ad hoc etiā si nondū sit ɔ̄testata. arg. de accu. olim: et qd̄ ibi nō. Hostiē. p̄ hoc ēt. s̄. titu. i. cle. cuz lite. ¶ Decimotertio q̄ro in eo ꝙ dicit sequestrationem faciendam per loci ordinarium an requiratur ꝙ ad eum spectet institutio. Sol. vt in glo. in ver. loci ordinariū: que dicit ꝙ nō: idē Pau. et Ge. q2 dicit tña loci ordinariū et non dicit bñficy. pro hoc de offi. or. c. iij. et s̄m Gen. hanc sequestrationē facit ordinarius iure suo ordinario nō aūt delegato: arg. de offi. or. licet cū ibi nō. maxime per Inno. q2 nec ɔ̄stituitur h̄ delegatus sicut fit alibi. de offi. ordi. irrefragabili. §. ceterū. de hereti. ad abolendaz. in fi. de sup. neg. prela. cle. q2 irregulares: et hoc ēt si ab ip̄o ordinario super hac cā sit appellatū: qd̄ etiam t3 gl. ista ibi. et nō. casum. et idē Pau. dicēs hoc p̄cedere nisi detulerit appellationi: q2 tūc amplius se intromittere nō pōt de appel. cuz appellationibus lib. vi. et de hoc ēt dixi in. ix. nō. Fit āt hoc casu s̄m Pau. sequestratio per ordinariū et nō per iudicez litis: q2 ordinarius melius h3 notas p̄sonas idoneas sue iurisdictionis p̄ quas poterit ecclesie deseruire. ordinarys. n. vr̄ cura aiarum principaliter esse cōmissa. xvj. q. i. p̄c̄ p̄imus. xvi. q. i. §. ecce sufficienter. xxv. dist. perlectis. x. q. i. decretuz: et c. regēda. alias regulare est ꝙ in casu ɔ̄cesso fit sequestratio per iudicē litis ēt si ab eo sit appellatū: dūmodo appellatio nō sit a sup̄iore recepta: q2 tūc ad superiorē eēt recurrendū. C. quoz ap. nō reci. l. ab executore: et de hoc eo. ti. c. fi. ¶ Decimoquarto q̄ro que dicat p̄sona ᵃ idonea apō quā fieri possit sequestratio. So. vt in gl. in ver. idoneā. idē Ge. quid qd̄ dicit gl. equū simplr̄ ponit p̄ vero. et idē Pau. qui vltra iure q̄ allegat gl. inducit. de eta. et quali. ex rōne. de ap. puenit. de offi. ordi. c. p̄sertim. §. porro li. vi. ¶ Decimoquinto q̄ro circa id qd̄ dicit de sequestratiōe de pluribus de quibus in sequētibus q̄onibus: et p̄mo qd̄ est sequestratio: dic ꝙ rei de qua est ɔ̄trouersia facta depositio. ff. depo. l. l3 in p̄n. et qd̄ ibi dr̄ ꝙ nō nisi per plures fit sequestr̄ intelligo in effectu. i. de re de qua est q̄stio inter plures: s3 quo ad apparentiā pōt fieri per vnū: nā iudex solus aliq̄n sequestrat: de sequestra. c. i. nō expedit aūt ꝙ sit ɔ̄trouersia iudicialis: sed sufficit ēt extraiudicialis vt p3 ex sequenti. ¶ Decimosexto q̄ro an sequestratio ᵇ sit vnius nature: et sit vnica an plures. Dic ꝙ plures: et q2 diuisiōe res fit lucidior. ff. de doli excep. l. i. ideo diuidēdo sequestrationē. dic ꝙ alia fit partium ɔ̄uentiōe alia iudice. ¶ Decimoseptimo q̄ro circa dicta in ɔ̄xi. q. quo ad sequestrationē que fit partiū ɔ̄uentione de exemplis. So. exeplifica per. l. l3. ff. depo. vt q2 ɔ̄ueniunt ɔ̄certantes ꝙ res de qua est ɔ̄certatio deponat apud tertiū. ff. deposi. l. ei. in prin. §. penul. et iste tertius vocat sequester a sequēdo: q2 vterq3 de ɔ̄tendentibus fidē ipsius sequit dictis iuribus: et ff. de ver. signi. sequester. Regalariter aūt hec sequestratio fit ex ɔ̄uentione deponentiū. d. §. viii. cū sit ɔ̄tus depositi et ɔ̄tus ex ɔ̄uentione legē recipiunt. ff. deposi. l. i. § si cōuenerit. ¶ Decimooctauo q̄ro circa h̄ an sequester possideat: vr̄ ꝙ sic. d. l. l3. §. rei. In ɔ̄trium. ff. de acqui. pos. interesse puto. vbi dr̄ ꝙ possidet tūc tantū q̄n fit sequestratio aīo dimittende possessionis. Glo. in hoc variāt: naz in. c. examinata: de iudi. dicit ꝙ sequester nō possidet. Contrariū t3 de sequestra. c. i. in. v. sequestrari. dic vt dixi in. d. c. examinata. nā glo. in. c. examinata intelligit de sequestratiōe necessaria q̄ fit a iudice: s3 glo. in. c. i. intelligit de volūtaria q̄ fit a ɔ̄certantibus: qd̄ dic vt dixi et s̄m Jo. mo. in regula locupletari lib. vi. et Archi. xi. q. y. q2 res: vbi ponit verba Joā. mo. ad ɔ̄trū auctore suppressio: de quo nō. Jo. an. in addi. Spe. eo. ti. et s̄m Pau. h̄ dicit q̄n nō fuit p̄ deponentes expresse actū ꝙ sequester possideat vel nō possideat possessio proderit victori ɔ̄ alios: sed vnus ɔ̄ alium de possessione illa non poterit se iuuare. si aūt actū fuit ꝙ sequester possideat tunc neuter ɔ̄certantiū pōt iuuare ex possessione ɔ̄ alios quoad actū vsucapionis cū iaz sit interrupta vult dicere ꝙ q̄n actū fuit ꝙ sequester possideat possessio dr̄ abdicata a litigantibus quo ad effectū vsucapiendi ꝙ neuter pōt cōplere vsucapionē cū possessione translata in sequestruz sit interrupta vsucapio. dic tñ quo ad h̄ ꝙ adhuc nō remanent alia cōmoda ex possessione surgētia: nā ei qui possidebat añ sequestrū non incūbit onus p̄bandi sicut possideret. p̄ut dixi in. d. c. examinata: q̄n aūt nihil fuit actū ꝙ sequester possideret vel nō vult dicere Archi. ꝙ possessor poterit se iuuare: si autez actū fuit ꝙ possessio intelligit remanere apud deponētes q̄ ad effectū cōplēde vsucapiōis: ita ꝙ is q obtinuerit dr̄ vsucepisse ɔ̄ quoscūq3 p̄terq3 contra aduersariū. Et est rō quare non contra aduersarium: q2 cum deposuerint sequendo fidem sequestri interim vnus contra alium possessione iuuari non debet: sed contra alios non concertantes sic: tñ quo ad eos liberas edes habeat. l. liberam possessionem. ff. si serui. vendi. l. loci corpus. §. cōpetit: sic intelligūt. Jo. mo. et Archi. d̄ñam. l. l3. et. l. interesse puto. ff. de acq. pos. q̄ no. p̄ concordātia illarū legū. ¶ Decimonono quero an hec sequestratio ᶜ sit regulariter p̄missa. Dic ꝙ sic: ex quo est voluntaria: quod intellige a principio cum fiat de cōsensu cōcertātiū: sed ex postfacto est necessaria sicut ceteri ɔ̄tus. C. de ac. et obli. sicut: vñ ex quo ɔ̄uentuz est recedere nō l3 nec ipsis ɔ̄certātib⁹ nec seq̄stro nisi ex cā. ff. depo. l. ei. §. si velit. ¶ Uigesimo q̄ro qua actōe hoc cāu ɔ̄uenit seq̄ster. So. vt no. gl. i. d. l. l3. vbi dicit ꝙ actōe depositi sequestraria. ¶ Uigesimoprimo quero si de sequestratiōe que fit iudicis auctoritate an et quādo locū habeat: dic ꝙ locū h3 siue de re sit cōtentio in iudicio siue non. scd̄a duabus ex causis fieri pōt: aut ad iuris sui conseruationem: aut oneris euitationē. exēplū p̄: imi plures heredes habētes instrumenta cōia concertant inter se apud quem ex eis seruent si non possūt cō-

ᵃ ¶ Que dicatur p̄sona idonea. Adde. l. si qs stipulatus si. ff. de v̄. signi.

ᵇ ¶ An sequestratio. add gl. et Bal. in. l. i. C. de p̄hibi. seq̄str. bal. l. l. interesse. ff. de acqr. pos. Abb. et doc. i. c. examinata de iudi. abb. in. c. i. de seq̄. pos. et fruct. abb. i. c. dilect⁹. ad. ti.

ᶜ ¶ An hec sequestratio. Adde Inn. i. c. fi. de seq̄stra pos. Lanfran. in reperi. c. q̄n ɔ̄ h̄ p̄ba. ff. appellatio. bal. i addi. spe. ti. de ap. ff. p̄dēte appellatiōe Papiēsis i sua practica i libello seq̄stri. gl. in l. si cū dotes. in §. sin aut. ff. so. lu. ma.

uenire sit iudicis auctoritate sequestratio apud aliũ qui seruet.ff.fami.hercis.l.cetex.§.ij.⁊.l.seq.ff.d fide instru.l. vlti. vl' exẽplifica per.c.cũ locũ. de spon.vbi sequestraf mulier q̃ petitur in coniugẽ in domo tuta.exemplũ scdi. debitor volens soluere creditori ne imputef sibi mora si per creditorẽ stat pecuniã deponit apud aliquez auctoritate iudicis.C.de vsuris.l.acceptã: de sequestro vero de re ꝯtẽtiosa. dic ꝙ est rei de qua ꝯtenditur in iudicio vel fructuũ eius a possessore separatio ⁊ penes aliũ depositio iudicis officio ⁊ ex.cã: ⁊ h̃ casu d'r a sequestrando.i.separãdo. ¶ Uigesimoscdo quero de hac sequestratiõe necessaria quot modis[a] fieri pt: dic ꝙ quattuor: qr aut offõ iudicis nobili: aut mercenario: aut ad petitionẽ sequestri: aut alterius ptis. Exemplũ primi.iudex videt litigãtes paratos ad arma pót ⁊ dz eos cõpescere sequestrando rẽ.ff.de vsufru.l.equissimũ: ꝓ hoc qd nõ.de ꝓba.l.lz ad fi. Exemplũ scdi bñficiatus monitus a supiore nõ deseruit bñficio: sed appellat supior ex officio mercenario deseruiente illi monitiõi: ⁊ sic cause incohate sequestrat fructus bñficij ⁊ assignat ei q deseruiat: de appel.peruenit. ad hoc.C.de asser.tol.l.i.§.sup peculio.C.qui ad li. ꝓcl.nõ licet.l.iij.per q̃ iura vr ꝙ si duo ꝯtendũt de bñficio quorum nullus sit possessor pacificus poterũt fructus seq̃strari maxime vbi possessor viciose possessionẽ intrauit.s.ꝯ inhibitionẽ superioris.ff.de ꝓba.l.si quis liberi: ⁊ deposi.l.i.§.apd iulianũ.⁊ ad h̃.de rescrip.cũ ꝯtingat.ff.de tabu. exhi.l.vlti. Et hoc indubitate ꝓcedit in cã bñficiali: vbi mota est lis inter duo quoꝝ neuter antea pacifice possedit: de iurepatro. c.i.ij.⁊.iij. Et circa hoc quedã alia recitat Joã.mo.in dicta regula locupletari.⁊ Archi.in ꝓcal.c.qr res.xi.q.i. Exemplũ tertij qñ ad petitionẽ sequestri: vt qr sequester se vult exonerare ex cã: ⁊ sic auctoritate iudicis quo ad aliũ res sequestraf.d.l.ei.§.si velit. Exemplũ quarti datur multiplex: nã qñqz petit po sequestrationẽ pendente cã ꝓncipali. qñqz pendẽte appellatione a snia qñ pẽdente appellatiõe ab executione: primo casu qñ pendente cã principali: aut petif cõtra presentẽ aut ꝯtra absentẽ si contra presentez regulariter non cõcedif.C.de probi.seques.l.vna.viij.q.xiiij.nõne.nõ.n. dz concedi nisi qñ est presumptio ꝯtra possidẽtẽ que psumptio regulariter nõ surgit añ cognitũ de cã: sz vbi surgeret ꝓcederetur: de spon.cũ locũ.de resti.spolia.l.fras in fi.d offi. presi.l.senatus.ff. qui satisda.cog.l.si fideiussor.§.vlt.ne qd in loco pub.l.vlti.facit qd nõ.Spe.eo.tit.in fi. ideo dicif in hoc cãu subsidiaria.C.de agri.⁊ cẽsi.litibus lib.xi.ff.depos.l.z.⁊ fiet cũ cause cognitione.de symo.q̃relam.eo.tit.c.ij.C.si per viz vel alio mõ.l.vlti.si vo petif ꝯ absentẽ.aut ꝯtumacez aut nõ.scdo casu nõ pót ꝓcedi.qequid.n. fit iudicialiter ꝯ non citatũ nõ tz.ff de adop.l.nã ita diuus.de ma.⁊ obe.iter. si aũt ꝯ ꝯtumacez: aut in cã in qua pt ꝓcedi ad missionẽ aut nõ.si nõ vt qr agif de bñficio in titulũ quo casu nõ pót fieri missio.de eo q mit.in pos.cũ qui.lib.vi. tunc pót fieri sequestratio.de rescrip.olim: nã cũ missio cesset hoc casu fieri dz id qd est ei vicinius.ita nõ. Archi.xi.q.i.qr res dicẽs.gl. q̃in.c.oliz: dicit ꝙ male fuit facta sequestratio minus bñ dicere: cũ eadẽ decret.ꝓsequatur factũ sequestrationis qd nõ faceret si indebite facta fuisset qd ẽt tz Pau.hic: ⁊ est equũ tñ nõ oĩno ꝓbatur in.d.c.oliz: nõ.n. papa in aliquo approbauit sequestrationẽ ibi.si vero est cã in qua possit fieri missio tũc cũ illa sit via ordinaria regulariter est seruãda.C.vbi in rẽ actio.l.ij.vt lit.nõ ꝯtesta.tuc: ⁊.c.qm.§.in alijs.intuitu tñ religionis vel alia iusta cã iudex pót ad sequestrationem ꝓcedere.d dolo.c.ij.⁊ in hoc.dicit Archi.in.d.c. qr res: ꝙ hoc casu cũ reus est ꝯtumax sua ꝯtumacia de iure est puniẽda: aut in re de qua ꝯtendif: aut in persona.si in re puniri nõ pót.d.c.tue.⁊ in re dupliciter: nã vbi missio fieri non pót fet tur excõicatio vt ibi vel fiet sequestratio: ⁊ ꝙ possit fieri sequestratio: ẽt vbi missio locũ hz.est qd nõ.gl.in.d.c.ij.de dolo: nã plus est actorẽ in possessionẽ mitti q̃ rem sequestrare ⁊ magis reo penale ⁊ in alo durius: ergo si iudex pót qd ẽ grauius pót ⁊ leui⁹: arg.de deci.ex parte.q si.fint legi.p venerabilẽ: de reg.iur.cui lz.lib.vi. Sed Pau.hic tz ꝯtriũ: qr sequestratio regulr est ꝓhibita ⁊ fieri non pót nisi in casibus expressis a iure.de quibus eo.tit.c.ij.⁊ ad.c.ij.de dolo. a d.c.ii de dolo rñdet ꝙ ibi nõ requirif de vi sequestri: sed tñ narratur factuz ad narrationẽ premissaz. dicit ꝙ sequestratio magis prohibetur q̃ missio: qr magis exosa iuri.⁊ illa ratio: ꝙ cui conceditur maius ⁊c.non procedit quando lenius est magis exosuz iuri.de transla.c.vlti. Item sequestratio aliquo respectu est maior: qr non restituif reo sequestrata ante sententiã: ⁊ post sententiam datur victori vt h̃. Sed si fit missio restituitur reo quandocũqz intra annũ. his tamẽ non obstantibus primũ videf verius ꝙ ob intuitũ religionis mitius agẽdo possit fieri sequestratio loco missionis vt sic in hoc.d.c.ij.de dolo.ponat casum singularez de quo ibi dixi. Si vo proceditur in negocio appellationis interposite a diffinitiua.aut petif sequestratio cõtra petitorez appellantem.aut contra possessorez. primo casu fieri non potest cum nil possideat nec possit ab eo separari res ex quo non habet.ij.q.vi.quotiens.ij.si contra possessorem appellantẽ regulariter fieri nõ dz cum status appellantis debeat remanere integer pẽdente appellatione.ff.nil innoua.appel.pen.l.fi.fallit quando possessor fructus dilapidat.ij.q.vi.quotiens.ij.ff.de appel.l.imperatores.eo.titu.c.fi.⁊ vbicunqz in cã principali posset ꝓcedi ad sequestrationez multo magis in causa appellationis vbi possessor victus appellat cuz.n. iam diffinitũ sit contra eum facilius est ꝓcedendũ ad sequestrationẽ q̃ prius.si aũt petif sequestratio in cã appellationis interposite ab executione sententie: aut immobilis ⁊ sequestranf: aut res ẽ mobilis ⁊ ipsa sequestratur fructus eius restituendi ei q obtinuerit: ⁊ h̃ casu pcipif sequestrationẽ fieri nõ distincto an possessor sit suspectus vel nõ.C. quoruz ap. nõ reci.l.ab executore.⁊ est ratio ꝓpter magnã psumptionem q̃ est contra victum q a snia nõ appellauit i sz ab executione tantũ. ¶ Uigesimotertio q̃ro si in cãu huius cle. possessor beneficij velit satisdare an euitabit sequestrationẽ. videtur ꝙ sic.ff.de offi.presi.l.senatus.in fi.⁊.C.d agri.⁊ cẽsi.litibus lib.xi.ꝓ hoc ꝙ dixi de iudi.examinata. Joan. an.in addi.Spe.eo.tit.dicit ꝙ in hoc casu nihilominus fiet sequestratio ne is q succubuit incumbat viciose possessioni beneficij.d eo q mit.in pos.cũ q.li.vi.⁊ ne ꝓtelat litẽ de fructibus bñficij qd est nõ.dignuz. ¶ Uigesimoquarto q̃ro an possit fieri sequestratio de qua h̃ apud plures personas idoneas simul vel saltẽ successiue. So.ad pmũ dic ꝙ non: qr in singulari hic dicit apud aliquam idoneam psonam nec extat causa quare plures ponanf in locum vnius: si.n.de pluribus voluisset intelligi expressisset sicut fecit de duobus coadiutoribus epi.de cle.egro.c.vno lib.vi.subest.n.ratio euitationis expensa[illegible]minus.n.grauat vnus q̃ duo: cũ tñ tales debeãt de bñficio alimẽtari.de ap.peruenit. Ad scdz dic ꝙ ex cã pót puta mortuo primo: vel male se gerẽte. vl' administrare nolẽte.⁊ ita in vtroqz dicto tenet Jo.an.in addi.Spe.e.ti.§.i. ¶ Uigesimoquinto quero an sequestratio in forma huius cle.debeat fieri vocatis quorum interest: ⁊ cuz cause cognitione.dicit Lap.in quadam additione ꝙ si per ordinarium fit ex officio vel ad petitionẽ hñtis sniam: ⁊ sine cõmissione papali vocari debent possessor: ⁊ hi quoruz interest.de maio.⁊ obe.inter.sicut cũ daf cõmenda.de elec. dudum.ij.eo.titu.nemo lib.vi.sacu.de pbẽ.lz eps eo.lib.si aũt eam faciet ad mandatũ pape nõ habet aliquẽ vocare cum in h̃ sit merus executor: nec de hoc potest aliquis de eo cõqueri: nec ab eo etiam appellare s̃m ea que no.de conces.preben. proposuit. ꝙ vltimuz procedit quando papa cognito de causa ⁊ plene discussis omnibus exceptionibus h̃ mandat alias secus: ꝓ hoc qd dixi de offi.dele.pastoralis.§.qr vero.⁊.xi. q.iiij.hoc tñ casu ꝯtra rescriptũ per qd mandaf ordinario ꝙ sequestret.poterunt opponi exceptio falsitatis ⁊ obreptionis ⁊ alie legitime.⁊ simpliciter contra ipsum deputatum nec ex hoc dicetur opponens impedire sequestratione: qr h̃ loquitur de impediente de facto nemini autem facit iniuriam ⁊c. de electi.cum ecclesia.nec debent alicui tolli legitime exceptiones.de offi.delega.ex parte.ij.⁊ sic consului.

¶ Uigesimosexto

[a] ¶ Quot modis. adde bal. in addi. Spec. titu. de libe. cõ cep. ꝟ. quãdo ptes. bal. in addi. Spe. tit. de sequestra. pos. ver. i.

possessionis sibi ppetuo auferaſ. C. de agri. ⁊ censi. l. tributar circa fi. lib. xi. secus ai se voluntarie per pces res litigiosa poneretur apud aliquē: tunc. n. pdit possessor ius possessionis ff. depo. l. licet: nisi protestetur ꝙ saluo sibi iure in petitorio ⁊ possessorio hoc facit: q2 tunc nihil amittit: p h qḋ dixi. x. q. xviij. ⁊ sic intelligit Gen. ꝙ sequestratio hec fiet per ordinariū inuocato ꝯ resistentē si opus fuerit brachio seculari. de offi. ordi. c. i. ⁊ c. qm̄. ¶ Uigesimoseptimo q̄ro qḋ sit offm̄ sequestri de quo hic. So. vt dixi in. x. nō. q2 dz hēre plenā curam de bñficio: ⁊ est similis administratori legitimo sede vacāte. de quo de elec. q2 sepe lib. vi. ⁊ hoc tz Jo. an. in addi. Spe. eo. titu. § i. dicēs fateri oportere ꝙ hz titulum aliqualē exquo hz administrationē. pro hoc qḋ nō. de elec. nemo deinceps. lib. vi. in glo. ij. ⁊ sup ea. ¶ Uigesimo octauo quero nunqd sequester de quo hic fructus qui sunt vltra onera beneficij possit conuertere in vtilitatē beneficij. Solu. vt in glo. in ver. restituat. que dicit ꝙ nō. idem Lau. Pau. ⁊ Gen. ¶ Uigesimonono quero in eo ꝙ dicit h de finali victoria quādo dr̄ obtenta. Solu. vt in glos. in ver. fi. idem Lau. Pau. ⁊ Gen. dicunt ⁊ Lau. ⁊ Genze. finalē victoriam dici sniam que vltimo super ppietate ferſ. de cau. pos. cū dilectus. dic hoc verū si petitorium ⁊ possessoriuz simul deductū ⁊ pfectum est. alias sufficeret sola snia vltima in possessorio vel petitorio vt probatur h per alternatiuam ibi in petitorio vel possessorio. dicit autez laud. ꝙ post latā vnam sniam postq̄ fit sequestratio: vt h licet obtineret in secunda instantia is qui succubuit in prima nō per hoc reuocabitur sequestruz donec appareat quis finaliter obtinebit. nec poterit amodo allegare bonam fidē vt ex eo possit fructus suos facere. iuxta. c. grauis. de restitu. spolia. immo potius mala fides presumitur. ideo fit sequestratio vsq3 ad finalem sententiam vt hic.

Uer. Siquis autem.

Nō. ꝙ occupare sumitur hic in mala parte. de hoc in gl. in verbo occupare: ⁊ cōcordat sm Pau. viij. q. i. illud. de proba. ex lris. de elec. vt preterite. ⁊ eo. titu. generali. ⁊ c. q2 sepe. de offi. ordi. psenti. li. vi. C. vi bono. rap. l. i. vnde vi. l. fi. J. de iureiur. cle. i. Aliqñ sumitur in bona parte. vij. q. i. factus. de penitē. dist. ij. charitas de cōse. dist. ij. nunq̄. de pcu. nō iniuste. ⁊ eo. titu. si duo. lib. vi. ⁊ de elec. siquis iusto eo. lib. ¶ Scḋo nō. casum in quo incurriſ excōicatio ipso facto. de hoc in glo. alios i ⁊ alios casus colligunt h Pau. ⁊ Matth. de qbus J. de sen. excōi. clemē. i. in glo. ⁊ per Spec. in suo repert. in tit. de sen. excō. ¶ Tertio nō. in eo ꝙ nō fit absolutio nisi prius amoto impedimēto ꝯ illos q in electiōibus: vel matrimonijs vel alijs qbuslibet negocijs volūtarie: ⁊ maliciose impedimēta ppo nunt ꝙ non possunt absolui: nisi interesse restituant si pfuit ⁊ impedimēta remoueri faciant. arg. de rap. c. ij. qḋ sm Lau. non erit facile exquo causa translata est ad superioris tribunal. arg. de elec. quāuis. ⁊ c. ꝯstitutio lib. vi. Et credit laud. cōfessores maxie discretos: ⁊ litteratos errare si alias istos absoluant. arg. de peni. ꝙ quidā. de vsur. cū tu. ¶ Quarto nō. casum in quo poniſ duplex pena: ⁊ de h in glo. in ver. nihilominus. ¶ Quinto nō. de duplici iure respectu beneficij. s. in re ⁊ ad rem. de hoc in gl. in ver. vel ad ipm. ¶ Op. ꝙ impediens sequestrationem non indistincte debuerit puniri prout hic punitur. nam potest esse qḋ ex causa resistit iudici sequestranti quod fieri potest etiā de facto. de offi. deleg. ex litteris ⁊ qḋ ibi nō. gl. pe. dicit laud. ꝙ hic diciſ pcedere si constat ꝙ sequestrans mouetur bono zelo. vel si est de hoc dubiuz: q2 in dubio dz obtemperari. xxiij. q. i. qd culpatur: sed si notorium erat ꝙ non erat lata sententia: vel aliud impedimentū propter qḋ non erat faciēda sequestratiō tunc standum est cōtrario: ⁊ idem Genze. ad hoc. C. de de iur. fis. l. prohibitū lib. x. intellige tamē ꝙ tunc permittiſ cere etiam de facto in defectum [a] omnimode iustitie: ⁊ pre dictis concordat Pau. dicens verbum impedire hic intellige quando de facto: secus si de iure. puta allegando sententiam non esse latam: q2 tunc non incurrit penam nisi de hoc conuictus adhuc de facto resistat vel impediat: facit quod nō. de preben. pro illorum: secus si ꝯfitetur sententiā latam: sed dicit nullam: vt dicit hec clemen. in fi. ¶ Quero an sub verbo si quis cōprehendaſ etiā epus. Solu. vt in glo. i. q̄ dicit ꝙ sic. ⁊ idē Genze. ¶ Oppo. ad hoc ⁊ solue vt in glos. ¶ Scḋo quero in eo qḋ dicit de restituendis fructibus qd si nō extant. Sol. teneſ ad estimationē vt dicit glo. in verbo fructibus. Et idē Genz. pro hoc ꝙ nō. ij. q. i. §. is notandū. ¶ Tertio quero circa hoc cuius sumptibus fiet hec restitutio. dicit Genze. ꝙ sumptibus occupatoris. argu. ff. de rei ven. l. si vero ⁊ qḋ nō. in simili. iij. q. i. reintegrāda. ⁊ per gl. de vsu. cū tu. ¶ Quarto quero nūqd isti fructus possint remitti ab eo qui obtinuit in cā. vr̄ ꝙ non. de rescrip. statutuz §. notoriū. de censi. felicis. in fi. lib. vi. de here. clemē. ij. §. i. in fi. Contrariū tenet Matth. ⁊ ad ꝯria rñdet ꝙ in eis phibetur remissio que nō prohibeſ h: tamen sm cum non dz absolui absq3 satisfactione ꝙ intellige respectu tollendi impedimentū. pro hoc. J. de here. cle. ij. de pe. cle. i. §. ij. de sentē. excō. cle. fi. sed quo ad fructus dr̄ satisfactū eo ipso ꝙ ille remisit. p hoc qḋ nō. pre. glo. in regula peccatū lib. vi. dic ꝙ hoc casu nō sufficit remissio in odiū impedientis sequestrū. ⁊ q2 isti fructus pendēte lite nō efficiuntur partis aduerse. immo debēt permanere apud sequestrū. h eo. clemē. ⁊ hoc puto fuisse de mente: q2 nō sunt fructus pdicti in libera dispositiōe ptis aduerse eius ergo remissio nō iuuat. ¶ Quinto q̄ro quis potest absoluere [b] ab excōicatione. de qua hic. Solu. vt in glo. in versi. nullatenus q̄ dicit ꝙ ordinarius. ¶ Sexto quero absolutio [c] facta nō seruata forma de qua hic teneat. So. vt in ea. glo. que arguit pro ⁊ contra: ⁊ remittit ad no. in cle. i. de iurepatro. de quo ibi in glo. hic addit. ⁊ per ibi no. dicendū est absolutionem tenere. Aliud ē enim quando simpliciter mādatur absolutionem non fieri nisi certa forma seruata: quia forma videtur esse quedā monitio vt h: ⁊ hoc ex quo alias habet potestatem. Aliud quādo simpliciter prohibetur potestas absoluendi q2 tunc ligata est potestas inferioris ⁊ sic loquuntur iura allegata in glo. ad probandum absolutionem non tenere: pro hoc qḋ no. Hostien. de priuile. c. i. lib. vi. tamen pro parte quod nō teneat hic absolutio inducit Gen. verbum nullatenus hic in tex. quod denotat abdicationem potestatis absoluendi. de ap. romana. §. snias li. vi. ⁊ qḋ nō. Hostien. de sen. excō. romana. §. in vniuersitatem. ⁊ §. officiales li. vi. ⁊ dicit Gen. h tutius: q2 in dubio dz potius putare se ligatum q̄3 absolutum. de cle. excō. illud. ⁊ quod nō. vt li. nō conte. quoniaſ in glo. vlti. primū verius per rationez predictam. ¶ Septimo quero quare in ver. ⁊ nihilominus. fit restrictio ad alterum de litigātibus tm̄ dicit Pau. ꝙ ideo: q2 si duo litigāt de beneficio qḋ totuz spectet ad tertiū absurdū foret dicere quod p talē litez ille impediret in iure suo: si ergo tertius qui non est de litigātibus ipedit sequestrū vel fructus occupat nō ē locus huic pene. ¶ Octauo q̄ro an ordinari[us] possit pnūciare impedientē sequestrū cecidisse a iure suo. so. vt in glo. in ver. cecidisse [d] que nō expresse aliqd approbat tamē inclinat ꝙ sic. ⁊ hoc tenet laud. q2 exquo notorie cōmissum est crimē in sua iurisdictiōe ipsa hz iudicare. ff. de of. psi. l. presides. xxiij. q. iij. ecce. de offi. or. c. i. cessat eni in hoc ois exceptio priuilegij vel appellatiōis vbi res de se notoria est iudici. de appel. romana § sinautem lib. vi. ij. q. i. §. qñ maxime cum omnis notorius reatus excludat quācūq3 dignitatez. de offi. ordi. cle. vt clericoruz. dicit aūt ꝙ non est necessaria hominis snia in priuādo sufficit declaratio quod etiaz dicit hec gl. in fi. ad hoc de hē. cū sm li. vi. ⁊ quo ad pn. cō

[a] … Adde Baldū repert. … col. C. de seruis.

[b] ¶ Quis pōt absoluere. adde Pau. h elegā. in cle. i. de reb. eccle. non alie.

[c] ¶ Absolutiō. Adde Bertachinū d firmo. in tractatu de gabellis i octaua pte tertie ptis in prin. vij. colū. v. It̄ē est in absolutione Cardi. in cle. i. in. xxx. q. de decimis.

[d] ¶ Glo. i v. cecidisse. Adde de materia istius glo. vide in c. i. de priuile. li. vi. ⁊ ibi doc. in. c. sup eo. de offi. d ele. doct. in. c. i de cetero de r. iudi. doc. in. c. ⁊ per tuas de ma. ⁊ obe.

cor. Lap. in quadā additione: qr ordinarius punit sibi sub-
ditum de quocūqz crimine ēt priuando eū beneficio: licz cā
beneficij qstio sit in curia. pro h de priuile. c. i. in prin. li. vi. et
qd nō. de offi. deleg. super eo. de re iudi. ō cetero. et ō maio.
et obe. per tuas. ¶ Nono qro quare impediēs sequestruz
ita grauiter punitur hic. So. qr deliberate volūtati superio
ris resistit. p hoc. xi. q. iij. qui resistit: et. c. Julianus. Laud.
¶ Decimo qro an ordinarius si inuenit resistent. az possit
implorare brachiū seculare. So. Lap. q sic. de offi. ordi. c. i.
et ibi dixi. ¶ Undecimo qro an a sñia de qua hic per quam
pnunciatur cecidisse a iure suo possit appellari. dic Lap. q
nō: cuz a pena legis nō appelletur: sufficit āt q is qui leditur
pdicat: vt nō. de psti. cum deo: nec. n. lex cōfirmatur pcessu
spiali: immo si est iniusta nichil valet. xvi. q. iij. iter cetera. alias
post quingētos. vbi nō. in glo. ibi prescriptio que est singu
laris. pro hoc qr de rōne legis est q sit iusta. iiij. dist. erit āt
lex. pro h q non possit appellari est qr hic cadit ipso facto.
et idem fm Lap. si diceret eo ipso cadat. de electione. quā sit
in si. lib. vi. secus si diceret cecidisse pnuncietur: qr tunc sen
tentia esset hois non iuris. pro hoc de iura. calum. c. fi. et qd
ibi nō. in glo. fi. de sor. cōpe. si diligēti. in glo. sed vnūqd hñ
autem fm Lap. poterit appellari a declaratione pene legis
que ab hoie fit. et hoc cum dubium est an inciderit vel con-
stat eū incidisse. pro hoc qd nō. de elec. cupientes. §. insuper
in glo. et pertinet lib. vi. que est singularis. et Spe. de recu.
§. viti. ver. hoc ēt nō. et per Arch. iiij. q. v. qr suspecti. et hoc
casu per appellationē suspenditur effectus pene legis cum
dependeat ab ipsa declaratione que suspensa est per appel-
lationem qua pendente et c. de ordi. cog. tuam. qui fi. sint le
gi. cām. ij. et dic Lap. idē videri si appellet a declaratione q
pronunciatur aliquis excōicationem incurrisse. qr penden.
appel. non dz in extraiudicialibus et forte ēt in iudicialibus
euitari. de senten. excō. solet. in fi. lib. vi. de app. peruenit. i. et
quod nō. de ap. pastoralis. ¶ Op. ad hoc qr sicut nō appel
latur ab excōicatione. d. c. pastoralis. ita vr q nō possit ap-
pellari ab hac declaratiōe per quā pronunciat illū excōica
tum cū huic declarationi sit standū. de pba. post cessiones.
So. aliud qñqz iudex excōicat. qr tunc pstat de excōicatio-
ne q ligat ēt si iniusta. de sen. excō. sacro. nec suspendat p ap
pellationez. d. c. pastoralis. aliud in tali declaratione q pōt
esse nō vera ideo in dubio: vel cū constat eā non esse veram
pcedit dictū Lap. qd est singulare et vtile in practica: et idē
no. Lap. de senten. excom. is cui lib. vi.

Uer. Premissis. Nō. q constitutio non concernit pcedētia nisi
de eis exprimat qño et qñ cōcernat. dixi de cōsti. c. ij. et. c. fi.

Uer. Non obstante. Nō. casum spe-
cialē in quo nō
excipit de nullitate cū tñ alias possit excipi. et pendēte causa
nullitatis nil dz innouari sicut pendente appella. C. nil inno
ua. ap. pen. per totuz. de reg. iur. de cetero. ¶ Quero an qli
bet exceptio nullitatis hic intelligat sublata. gl. vlti. dicit q
non est sublata nullitas p quā negat iurisdictio: qr oportet
q pstet de sententia: et de iurisdictione auditoris. et q glos.
est singularis et nescio alibi et facit ad multa: et pro ea est. ff.
qui sa tis. cog. l. ij. §. qd ait pretor. ij. et qd ibi nō. Bart. naz ex
eo qd ibi dicit tex. q id quod dicit ptor sufficere qualiscūqz
fideiussor: accipiatur de iudicio sisti referendū est ad facul-
tates. i. q ēt non locuplex. arguit Bar. saltem de substantia
oportere q constet vz q sic fideiussit. et pro hoc arg. q. Di
ctat statutum q sñia arbitri nulla obstante exceptione man
detur executioni. qd debet intelligi ita tñ q constet q sit ar
biter: et q sñiam tulerit. qd expresse deciditur per hanc gl.
pro hoc qd plene nō. Bar. ff. quod vi aut clam. l. i. §. hoc in-
terdictum. vbi dicit q si statutum dictat q pira instrumen-
tum publicum nulla obstet exceptio intelligit ita tñ q pstet
de instrumēto: et q constet esse publicū: sic admittitur q-
libet exceptio contra solēnitatem substantialē instrumenti.
alie autem exceptiones non iure exceptionis: sz per implo-
rationem officij iudicis etiam admitti possunt: qr prohibi-
tus excipere non prohibetur officiū implorare. ff. de pe. he
re. plane. et. l. fi. nau. cau. sta. l. iij. in fi. qd nō. et p h de iureiu.
ad nram. ij. et idez dixi de offi. deleg. ex parte. ij. et qd dico. i.
eo. q. secus aūt dicit Bar. ibi si statutuz dicit nulla exceptio
seu defensio admittat: qr tunc ēt iudicis offiīm est exclusum
qd nō. per hoc infert ibi q si opponeret stante casu pmisso
q instrumentū eēt simulatū non admittitur exceptio: qr lz
pctus de quo in instrumēto nō sit verus: sufficit tñ q instru
mentū est publicū: qd dic vex respectu simulationis cōcer-
nentis pctum: sed si opponit simulatio respectu rogationis
vt qr dr q rogatio notarij non fuit simulata hñ admittitur
q pro hoc deficit solēnitas substantialis instrumēti. in auc.
de tabellio. §. nos aūt. colla. vi. ¶ Op. ad pdicta potissime
ad dictū glo. in eo q dicit vt pdixi solam nullitatē per quaz
negat iurisdictio h cān opponi posse: q imo et alia nullitas
notoria vel quā statiz patuit sit pbare. arg. de resti. spo. litteras
in fi. Solu. Lap. et Hen. q si ordinarius hz sñiam pro bona
iustam et rite lata nō audiet impugnāis ex aliqua cā nullitatis
in casu isto: alias si sibi nō pstat poterit informari: et audiet
tūc impugnationē sup nullitate rōne deficiētie pcessus de
quo nō presumitur nisi pbetur. de pba. qm. vbi de hoc. vel
aliter dic ad. c. litteras. q ibi loquitur qñ de impedimento con
stat: et per illud. c. dico q nō audit h exceptio nullitatis qñ
de ipsa oporteret probari: secus si constat q tenet Lap. di-
cens q a quocūqz opponatur nō auditur exceptio nullita-
tis vt hic. si tamen constaret ordinario sententiā nullaz esse
non faciet huiusmodi sequestrationem: nō enim dici potest
lata sententia que nulla est: et dicit Lap. q in multis casibus
repellit opponens nō tñ tollitur iudicis officiū: vt nō. ij. q.
vij. alieni. facit de elec. si forte li. vi. et qd ibi nō. de excep. ex-
ceptionem. et. c. i. lib. vi. et quod nō. Inno. de ap. sollicitudi
nem. ver. cū autez. p hoc quod dixi. h eo. q. et de hoc etiā. de
eta. et quali. cā te. et quod nō. Archi. de rescrip. si eo tempo
re. lib. vi. qd singulariter nō. et pondera in hoc qd dicit glo.
vlti. ibi. ex quo tamē de iurisdictiōe et pnunciatiōe constat.
et sic vult de his duobus cōstare debere ad excludendā ex
ceptionem nullitatis: sed constare nō potest qñ constat de
nullitate sñie. nā parte ēt non opponente tenet iudex ex offi
cio reijcere pro nūc dicta. pro h de fi. presby. pstitutus: et de
offi. vica. c. i. qd ibi dixi post Inno. et hoc ēt sentit Hen. hic
dicens q qñ non pstat de iurisdictione eius qui tulit sñiam
non pcedit h lra: qr nec tunc pōt dici sñia aliq fore lata qd
exigit hoc. c. de ver. signi. forus. ver. in oi possent. n. si aliud
diceretur procurari fraudes infinite: et qr per priuatam p-
sonam petitor faceret sñiam ferri ad suū sensum. et fm hoc
dicit Genze. q verba hic posita nō obstante et c. debent ci-
uiliter intelligi tamen hoc dictū non facit q si constaret de
alia nullitate qz de ea que opponitur ratione iurisdictionis
q sufficiat: imo potius facit cōtra: et expressius facit q subij
cit Genze. dicens ex alia causa nō admitti exceptionem nul
litatis in quo fm eum salubris fuit hec prouisio ne sit in po
testate eius contra quē lata est omni tēpore dicere nullam:
et sic oino tollere prouisionem huius cle. cuius rō pōt esse
fm eum: qr vbi pstat de iurisdictiōe sñiam ferentis iure psu
mit q sit legitima. ō renū. in pñtia: secus vbi nō pstat. ar. C.
ō mā. pn. l. i. de offi. dele. cū in iure. qd vltimū nō pcedit. nō
. n. psumit pro sñia: nisi trāsiuerit in rē iudicatā. ideo oz q p
acta probet. de pba. qm pz. h aūt loquit de sñia q nondū trā
siuit in rē iudicatā: pz in eo qd pōderat expectādā finalē vi
ctoriā q frustra expectaret si nō esset appellatū: qr iā dicere
tur puentū ad victoriā: vnde dic verius put pdixi fm Lap.
et vt dico. i. q. seq. ¶ Scdo quero circa hec an qlibet exce-
ptio inferēs nullitatē iurisdictiōis audiet: vr q sic per pdi-
cta in pri. q. sed Jo. de san. geor. intelligit q audiet cum p
ponitur per vba negatiua: vt qr negat pferentē fuisse iudi-
cē que negatio trāsfert onus pbandi in aduersariū: vt nō. de
elec. bone. i. vel si negat cōmissionē ei factā. qr statiz p cācel
lariā pstare pōt de hoc: sed si p verba affirmatiua vel nega
tiua q resoluerent in affirmatiua secus: vt si dicit iudicez ex-
cōicatuz vel rescriptū impetratū ab excōicato non auditur
etiam si velit

etiam si velit statiz ꝓbare: ⁊ dicit sic seruari: ⁊ est mirabile. ¶ Oppo. ad hoc de resti. spo. c. līras. pōlle. vbi appet paria fore si ꝯstat vel si statim vult ꝓbare. So. puto equius vt stetur ꝯrio ⁊ restringat̃ iste tex. ad exceptionē de qua non constat vel ꝯstare statim nō pōt: alias inherendo lr̃e ita indistincte loquenti dici oporteret nullā penitus exceptionē admittendam qd̄ tenendo resultare possent absurda: vt dixi in. q. preceden. Itē quādo statim cōstat vel cōstare pōt exceptio pōt dici notoria quo casu locus est. d. c. litteras. ⁊ de diuor. significasti. ⁊ qd̄ ibi nō. in quibus probat̃ q̄ ēt vbi non dʒ admitti exceptio tn̄ admittit̃ ea de qua ꝯstat vel statim constare potest. qūo autē dicatur statim ꝯstare posse. nō. de ap. interposita. ¶ Tertio quero si appellatū fuit a snīa lata super possessorio an per appellationē suspendat̃ ipsa snīa ⁊ eius effectus ita q̄ non fiat executio sicut nō fieret si esset lata super petitorio ⁊ appellatū ab ea: dicit Lap. posse dici q̄ sic per principiū ⁊ fi. huius cle. ⁊ pro hoc qd̄ nō. ij. q. vi. §. diffinitiua. ver. de possessione. per Jos. ⁊ Lau. ⁊ in Spe. de appel. §. in quibus. ver. vi. ⁊ seq. licet contrarium teneat Jos. ij. q. vij. in sum. ⁊ Archi. in. d. versi. de possessione. ⁊ Inno. de no. ope. nun. c. penul. dicit etiam Joan. an. de rescrip. c. ij. q̄ ille versi. de possessione non habet locū s̄m canones quod licet Lap. hic esse satis expressum. de hac questione. dic melius prout dixi. s. in princi. in. iij. contrario.

¶ De probationibus. Rubrica.

Itteris. Nō. dr̄iam. an papa dicat reseruam[a] nobis an dicat se. apostolice. de hoc in glo. iij. ⁊ idē Pau. nā primo cū morte pape extinguitur. scd̄o nō. de rescrip. si gratiose. in. vi. de hoc. I. q. iij. ¶ Scd̄o nō. de verbo censemus[a] de quo dic vt in gl. vlti. ¶ Op. q̄ litteris narratiuis pape credi non debeat. de priui. si papa. lib. vi. So. hec fuit rō dubitandi vt colligitur ex glo. i. ⁊ solue. vt in glo. in ver. fundat̃ ratio aūt decidendi quare qū fundatur intentio pape sup narratione creditur: ⁊ s̄m Laud. q̄ soli viue voci pape crederet̃. de test. cū a nobis: ⁊ eius lr̃is bullatis[b] est credendū. de ꝓba. post cessionem: maxime cū he lr̃e ad aliud nō valeant cum tn̄ debeant aliqd operari: arg. ff. de leg. i. l. si qn̄. d. c. si papa: ⁊ ex hoc notat Laud. q̄ tantū vʒ vox exꝓssa per lr̃as sicut oretenus ꝓlata. de quo per Hosti. de despon. impub. ad dissoluendū. vel s̄m Genze. rō potuit esse: q̄ papa non puri hoīs[c]: sed dei quē impossibile est mētiri vicem gerit. de trāsla. quāto. ⁊ eius legatione fungi dr̄. vij. q. i. oīs. necnō discipulorū eius. ij. q. v. si qs ꝓsbyter. nā eo ipso q̄ ad tāte dignitatis apicē est ꝓmotus sanctus reputat̃. xl. di. non nos. vñ actus sui ex celesti arbitrio facti censent̃. C. de sum. tri. l. i. in fi. ⁊ vtraqʒ ratio tolerari pōt. ¶ Scd̄o op. ad idē I. de sen. excō. cle. si summus. Solu. non ꝯdicit sed ꝯcordat. ⁊ sol. vt ibi in glos. pe. ¶ Tertio op. q̄ ēt si non fundet̃ intentio pape super narratiuis verbis tn̄ debeat eis stari. de cēsi. cū olim. ⁊ qd̄ ibi nō. de instrumēto faciente mentionē de finibus epatuū: licet p̄ncipaliter nō ꝯfecto sup finibus cui tn̄ statur. Solu. Matth. q̄ illud ꝓcedit in ꝓbatione finiū vbi non requirunt̃ arcte ꝓbationes. de ꝓba. cum cām. quasi velit dicere q̄ sufficit semiplena ꝓbatio: ⁊ colligit aliqua genera semiplene probationis. p̄mo per vnū testē. ff. de dote prele. l. theopōpus. quēadmo. test. aper. l. i. §. fi. Item per scripturam domesticā q̄ nō sola: sed cū alijs ꝓbat. C. de ꝓba. l. instrumenta. de hoc dic vt dixi de fi. instru. c. i. itē per fugā in auc. de col. §. sup hoc. ⁊ §. si quis aūt. d presum. nullus. iij. q. ix. decernimus. Itē si qs dicit se in vrbē cōpulsum: q̄ non est verisimile ex hoc semiplena ꝓbatio ꝯ eum. ff. q̄ met. cau. l. non est. Item per famā. C. de re. credi. in bone. qd̄ dixi de test. veniens. i. ⁊ qd̄ nō. glo. de appel. c. i. ¶ Quero an litteris[d] inferiorum pape credatur. Sol. vt in glo. ij. que remittit: ⁊ de hoc ēt de re iudi. abbate sane. lib. vi. ⁊ de verbo. signi. abbate. Lap. distinguit q̄ aut narratio seu assertio in talibus litteris fit in cōmodū alterius: ⁊ probat: aut in dānū ⁊ non probat. ratio diuersitatis: q̄ in primo fauor ideo amplandus. in scd̄o odiū ideo restringendū. regula odia. lib. vi. in preiudiciū vero impetrantis vel scribentis bene faciūt fidem. pro hoc qd̄ nō. de iureiurā. c. fi. lib. vi. ⁊ per eundem Lap. in repe. c. Jacobus. de symo. in. iiij. q. sed quod dicit Lap. q̄ in cōmodum alterius credit̃ non videt̃ procedere nisi in preiudicium scribētis: ⁊ sic potius debet fieri duplex mēbrum tantū q̄ in preiudiciū scribentis vel impetrantis statur: sed in preiudiciū alterius nō: ⁊ hoc quo ad priuatas personas quo ad alios. dic vt nō. in. c. post cessionem alleg. in glo. ¶ Scd̄o quero de instrumento sentētie in quo dicit̃ libellū oblatū litem ꝯtest. ⁊ similia: an faciat fidem de illis. Solu. glo. in ver. fundat̃. remittit. dicit Paul. q̄ facit fidē q̄ tabellio nō intelligit̃ loqui nisi de his que eadē die ⁊ loco acta sunt corā eo etiam si exprimat̃ dies ⁊ locus: quibus singulariter p̄dicta facta dicunt̃: q̄ de eis instrumentū est testimoniale: vt nō. Innocē. de proba. qm̄. ⁊ de hoc ibi dixi. ¶ Tertio q̄ro in eo q̄ h̄ sit differētia ꝓut etiā dixi. in. i. nō. an papa reseruet collationi sue an se. ap. quid dicit reseruamus collationi nostre vel se. ap. talem prouisionē. an abeunte papa extinguat̃ reseruatio: vr̄ q̄ non: q̄ ibi due disiunctiue ꝓponuntur quorū alterū per se stare pōt primū scd̄m ordinē scripture recipimus ita dicemus. Lau. qui subdit cōtrarium videt̃: ⁊ nihil alleg. pro primo de ordine attendendo. de ꝓben. super eo. lib. vi. pro secūdo: q̄ dispositio videt̃ incerta: ⁊ sic nō tenere: ⁊ de elec. c. ij. li. vi. tamē q̄ actus pape nō possunt per inferiorē interpretari. de ꝯstr. vti. c. i. ⁊ c. ij. ⁊ vr̄ ꝓcedendū q̄ ipse reseruans vel successor habeat eligere an reseruatio sit facta sub noīe persone an sub noīe dignitatis. de alternatiua aūt. dic vt dixi de rescrip. inter ceteras. ¶ Quarto quero an reseruationem[b] beneficij possit alius facere q̄ papa. Sol. vt in gl. in ver. reseruasse. ⁊ idē Pau. ⁊ Genz. ⁊ in glo. fi. ⁊ de hoc per Hosti. de ap. cōstitutus. i. ¶ Quinto quero q̄ in glo. in ver. reseruasse fit mētio de reseruatione legati. an eius reseruatio[c] sit realis. an ꝑsonalis. dic q̄ expirat finita legatione. de offi. leg. ꝑsenti. lib. vi. ideo dicit Archi. ibi q̄ est ꝑsonalis. argu. viij. q. i. peristi. xxvi. q. ij. nō exemplo. de cōcessio. ꝓben. constitutus. ¶ Sexto q̄ro an potestatē recipiēdi resignationē beneficij possit alius q̄ papa cōmittere alij: ⁊ cū hoc potestatē conferēdi. Solu. vt in glo. in ver. cōmisse. ⁊ idē Paul. ¶ Septimo quero de exēplis circa tex. Solu. in eo qd̄ dicit de reseruatione pape exemplū de. c. si capitulo. de cō. pre. lib. vi. in eo qd̄ dicit de receptione resignationis. exemplū. de offi. deleg. ex parte. i. de ꝓben. dudum. lib. vi. in eo quod dicit suspendisse exemplum. de concessio. preben. c. fi. de dolo ⁊ contuma. c. veritatis. in eo quod dicit vel alia similia. exemplum vt in glos. in hoc verbo. vel s̄m Genze. vt q̄ dicit postulationē vel electionem se refutasse. de elec. innotuit. de postula. prela. gratum. vel s̄m Pau. vt q̄ dicit se interdixisse vel deposuisse vel loca exemisse. ¶ Octauo quero generaliter an ⁊ quando stetur verbis narratiuis pape. Solu. vt in glo. in ver. fecisse. que est notabilis: ⁊ in effectu vult q̄ aut super narratiuis non fundat̃ intentio pape. ⁊ non probant aut sic: ⁊ aut sunt de facto proprio ⁊ c. vt in glo. ver. ex his vsqʒ ad fi. cuius mēbra bene ꝓbantur in precedenti parte glos. ⁊ idem Pau. in eo tamē q̄ glo. dicit q̄ statur narratiuis etiā que non sunt de facto pape. dūmodo super eis fundetur eius intentio. Contrarium videtur tenere Old. in cōsilijs. cccl viij. per arg. a contrario huius littere: sed verius est quod dicit glo. que bene respondet ad hanc lr̃am. Et pro maiori intellectu glo. dic vt in sequē. q. maxime. q. x. Et in eo qd̄ hic dicitur de narratiuis verbis litterarū pape generaliter de verbis enunciatiuis. an probent. nō. de succes. ab intest. c. fi. ⁊ p Bart. plene. ff. de dona. l. ex hac. per Bal. C. de milita. test. l. ex his. ¶ Nono quero circa hoc quid si papa narrat in litteris suis de reseruationibus suorū predecessorum super quibus gratia sua fundatur. Solu. vt in extrauagā. clemen. vi. ꝓuida. vbi dr̄ q̄ adhibet̃ plena fides in iudicio ⁊ extra.

a ¶ De verbo cēsemus. Add gl. in cle. i. d cōcessio. preben.

b ¶ Lr̃is bullatis. adde gl. in v̄bo maxie in. l. s. ⁊ ibi Cy. ⁊ Bal. C. d epi⁊ sco. ⁊ cle. huid. l. l. si qua. C. eo. titu. Bal. in. l. si procuratorē. ff. de procura. Jo. an. i addi. Spe. titu. d instru. edic. in. §. nunc videndū ver. sed supplementum in additio. mag.

c ¶ Papa nō puri hoīs. add c. vt nīm vt eccle. bñfi. c. i. de homi. libr. vi. text. in cle. i. in §. ideoqʒ d magis. tex. in. c. ad apostolicā i. §. nos itaqʒ. de re iudi. lib. vi. gl. in v̄bo q̄ deo in. c. serpens. de pe. di. i. gl. in v̄bo papa in prohemio. vi. lib.

d ¶ An litteris. Adde rotā decisiōe. cccciij in nouissimis.

e ¶ An reseruationē. Adde tex. i. c. i. d offi. delega. libr. vi.

f ¶ An eius reseruatio. Adde doc. in. ca. ꝑsenti. de offi. lega. lib. vi. ⁊ archi.

¶ Decimo quero quãdo dicit̃ super narratiõe fundari in tentio pape: dicit Lau. q tunc q̃n apparet q papa intendit ad hoc principaliter narrandũ 7 insinuandũ. 7 ideo dicit idem Lau. 7 Gen. hanc cle. intelligendũ de lr̃is principalr̃ pfectis ad insinuandũ gratiã vel intentionem lʒ principalr̃ ipsam grãm non ptineant. qd fieret si principales lr̃e exhibe rent. de offi. deleg. cũ in iure. C. de man. prin. l. i. 7 in hoc di stinguit Lau. naʒ qñq3 papa narrat factũ suũ tantũ sicut q̃n suã gratiam vel intentionẽ in suis lr̃is indicat. 7 tunc est ei credendũ vt hic. qñq3 narrat factum suũ tantũ sicut quãdo suã gratiam vel intentionẽ in suis litteris indicat: 7 tunc est ei credendũ vt hic. qñq3 narrat factũ alterius tantum: puta quãdo ea q̃ sibi per partẽ sunt suggestu in suis lr̃is narrat: 7 tunc nõ vult sibi credi nisi sint veritate subnixa. de fi. instru. ex lr̃is. de priui. si papa. in prin. lib. vi. de pben. cle. si dignum tẽpus. qñq3 narrat factũ suũ: 7 alterius: 7 q̃n in lr̃is ius pti red dit vl̃ alicui illis lr̃is grãʒ facit: 7 tũc sibi credẽdũ est. d. c. si papa. §. i. ꝟ renũ. sane. de ꝟ. sig. abbate. cũ similibus. Lap. vo dicit posse dici. q et si narrat factũ alienũ sup his sup qbus fundatur intẽtio pape: dũmodo nõ de facto suoꝝ predeces sorum si hoc facit pprio motu statur lʒ possit probari ptra rium si aũt ad petitionem alterius nõ statur nec trãsferatur onus probandi in aduersariũ: sed probet ille pro quo est fa cta narratio. ad hoc. de prebẽ. si motu proprio. 7. c. si. li. vi. 7 cle. si romanus. eo. titu. de sen. excõi. si summus. de transac. ex litteris. 7 qd ibi nõ. in regula non liceat actori. iij. q. in fi. lib. vi. 7 sm hoc limitandũ foret qd hic dicit̃ in glo. magna tñ de stilo curie est q litteris nõ motu pprio concessis post narrationem dr̃ vt asserit impetrans vel vt asseritur. Et ve ruʒ est q impetrãti incũbit onus probandi. 7 de hoc dic vt dixi de presum. c. fi. 7 per hoc decidit̃. q. sequens. ¶ Unde cimo quero circa hoc papa narrauit in lr̃is q priuauerat ti tium 7 reseruauerat tale beneficiũ qd habebat qd mandat cõferri Seyo: nunqd auditur tertius volens pbare q be neficium nõ fuit titij. So. fuit. q. in facto. dic q sic 7 hoc ap te dicitur in glo. ma. in ꝟbo pbatio vero. 7 in hoc dic̃ Lau. de pryn. ꝯcordando ei quod dixi statim q impetrãs tenet̃ probare q beneficium fuerit illius. 7 qd littera non probat qd super hoc littere pape fidẽ faciant. Alij tamẽ in. q. illa al legauerunt q de stilo curie nõ cõcederent̃ littere nisi fides fieret q fuisset titij. dic vt dixi. ꝟ. q. proxi. q imo concedunt̃ cũ illis verbis vt asserunt impetrãs vl̃ vt asserat̃: 7 tunc incũ bit ipetrandi onus iustificandi suã grãm per predicta.

¶ De testibus. Rubrica.

Tam iudei. Summa vt in glo. i. vel magis ppie sic. Exorbitant̃ principes. pncipis ne pri uilegia ꝯcedant iudeis vel sarracenis. q per christianos testes cõuinci nõ possunt 7 q priuilegia cõcessa sup hoc seruari nõ permittãt qbus si vtuntur subtrahit̃ christianoꝝ cõmertiũ. ¶ Nõ. de dictione haud [a] q sm Pau. stat negatiue 7 cõ iuncti 7 innuit q super ciuilibus 7 criminalibus priuilegia ti erãt. facit. ff. de ver. obli. si sic stipulatus sm euʒ: sʒ melius probatur. ff. de reb. dub. l. si is qui ducenta. §. vtrũ. naʒ alter natiua sequens negationẽ hʒ vim copulatiue vt hie: de quo dixi de rescrip. inter ceteras. põt et sm Paul. dictio haud esse alternatiua: 7 innuere q super altero tantũ priuilegiati erant 7 vtrũq3 intellectũ tangit glo. ij. 7 qualitercũq3 intel ligatur in hoc nõ refert. ¶ Scdo nõ. q verbuʒ principes [b] aliq̃n sumitur generaliter p quolibet principe citra regem sicut hic 7 sumit̃ hic latius. q̃. J. de bap. cle. vna. non cõprehẽ dit quẽlibet sub quo tanq̃ sub noĩe tẽporali degunt iudei. eo. titu. postulasti. 7. e. in nõnullis. idẽ dico J. de iureiur. cle. vna. in prin. in. i. nõ. ¶ Tertio nõ. q principes non debent priuilegiare infideles in his que sunt opprobriosa fidei de hoc in glo. in ver. principũ. in nõ. 7 sic intelligit̃ sm Steph. xxv. q. i. generali. sic 7 sm Pau. nõ põt princeps dispensa re vel aliquid concedere contra ius canonicũ sicut nec con tra ius nãle. J. de re iud. cle. pastoralis ante fi. 7 dicit Steph. q contra iura priuilegiare nõ possunt nisi papa 7 imperator. C. de offi. prefe. pret. l. ij. facit qd nõ. Hosti. de offi. archi. c. fi. 7 dicit Genze. q in casu huius cle. priuilegiũ est de mani bus iudeorum vel sarracenorũ eripiendũ: 7 principi remit tendũ. C. de paga. l. sicut. nã de iure nõ valet tanq̃ bono pu blico ꝯtrarium. C. de preci. impera. offe. nec dãnosa canoniza ta. xxv. q. ij. ad idẽ ea. q. oẽs. C. si ꝯtra ius vel vti. publi. oẽs. ¶ Quarto nõ. de religione christiana. sumit̃ autem [c] 7 alijs modis religio. de quo remittit glo. in ꝟ. religionis. sʒ Pau. prosequit̃. nam primo sumit̃ prout hic ꝯcordat. xcij. dist. c. i. de diuor. gaudemus. ꝟ homi. pro humani. lib. vi. C. de sum. trini. l. i. 7. iiij. 7. l. si quis. aliq̃n sumit̃ magis stricte vt cum per pfessionẽ perditur liberũ arbitrium xij. q. i. nõ dicatis. de elec. si religiosus. lib. vi. Aliq̃n pro vita honesta. de ꝯsti. ecclesia. de re. eccl. nõ alie. c. fi. xvi. q. i. iuxta. xxiij. q. v. quod deo. Aliq̃n pro dignitate episcopali. de voto ex multa. §. i. ¶ Quinto nõ. q superior ex officio debet pbibere obseruã tiam illiciti 7 prohibiti sm Paul. de his que fi. a ma. par. ca. c. ij. de sentẽ. excõmu. nouerit. de sup. neg. prela. cle. vna. ¶ Sexto nõ. casum in quo pbibetur sub pena vsus priui legij nõ autẽ impetratio. de hoc in glo. in ver. vti. 7 idẽ pau. qr ius offendat̃ ex solo vsu. ¶ Septimo nõ. q in delictis superioris auctoritas nõ excusat. xi. q. iij. si dñs. de tẽpo. or. dilectus. 7. e. ad aures: patebit hic qr nõ excusant̃ vtentes pri uilegio principũ minus tñ puniẽdi sunt inferiores q̃n in de lictis sequũtur errorẽ maioꝝ: de transla. c. ij. ad fi. ¶ Octa uo nõ. censura ecclesiastica: 7 dicit Matth. q ꝯsistit circa spiritualẽ penã: de ver. signi. querẽti. Seueritas aũt canoni ca ꝯsistit circa penã tpalem. de penis. in qbusdaʒ. Sed eccle siastica ꝯuiuerso consistit circa degradationẽ 7 curie secu laris traditionẽ. de verb. sign. nouimus: q nõ. Host. de ho mi. p humani. li. vi. sumitur aũt hic pmiscue vnũ p alio. p hoc qd no. de penis in qbusdã: de verb. sig. qd p censuram. ¶ Op. q papa nõ debuerit iudicare ꝯ̃ iudeos vel saracene os: qr nihil ad nos de his qui foris sunt. q. i. multi. de diuor. gaudemus. Cõfirma qr papa hʒ curã solũ populi xp̃iani. J. de re iudi. cle. pastoralis. in prin. so. vt in glo. in verbo prĩci puʒ. q̃ dicit ꝯ̃ria ꝓcedere regulariter 7 q iste est casus spe cialis: 7 idẽ pau. Matth. dicit q inquantũ deũ offendũt p cedũt: sʒ inquãtũ offendũt hoĩeʒ ꝓcedit cle. vel sm eũ ꝯ̃ria pñt intelligi de directa cohertione hoc de indirecta: p hoc qd dicit glo. pe. 7 hec vltima vera: lʒ etiam precedentes to lerari possint. ¶ Secũdo op. ad idem: qr iudei sunt tanq̃ layci sub regula laycali constituti. xij. q. i. duo. Itẽ post cor ꝑ oreum non recipiunt aliqd spiritualis exterius puta coronã vel conuersionẽ religiosuʒ nec vlterius caracterem baptis malẽ 7 sic quo ad foruʒ cõtentiosum corpus. nec ad forum anime pape subsunt. Sol. Gen. q hoc facit papa ppter in iuriam 7 offensam quã aduersus religionem xp̃ianam cõ mittũt quam papa aduersus quoscũq3 extraneos defendit. xxiij. q. iiij. displicet. vel q subsunt indirecte. put dixi in pce den. ꝯ̃rio. vel sm eum etiaʒ recte. qñq3 quo ad penam tẽpo raleʒ nõ quo ad spiritualẽ. de hoc. xvij. q. iiij. ꝯstituit. xxiij. q. i. sepe. 7 q̃libet solutio de p̃dictis tolerari potest. ¶ Ter tio. op. q non debuerit pbiberi priuilegium de quo hic: naʒ iu dei ꝯ̃ christianos non recipiunt̃ in testes. eo. titu. iudei. 7. c. lʒ ergo 7 ecõuerso non debent xp̃iani admitti ꝯtra iudeos. vt seruetur paritas in iudicijs. Solu. vt in glos. in ver. iuri. quã singulariter nõ. in eo q dicit illaʒ regulã de paritate ser uanda in iudicijs intelligi quo ad psonas actoris 7 rei: nõ autem quo ad alias quod dic vt in glo. 7 idẽ Pau. vel sm Lau. ꝯtrarium ꝓcedit quo ad priuilegium qd quis impetrat ad sui instantiã: tunc. n. tenet̃ eũ recipere ꝯtra se. ff. qd quis. iur. in rubro. 7 in. l. iij. ad hoc de ꝯsti. cum oẽs. de pben. p illo rum. secus in priuilegio qd habent xp̃iani ne ꝯuincantur p testes infideles: qr fuit ꝯcessum pprio motu: 7 sic nõ debet ꝯtra xp̃ianos retorqueri. simile Solu. nõ. gl. motu. petitio. c. fi. que est notabilis pro hoc sm Lap. 7 Genz. qr in xp̃ia nis cessat

a ¶ De dictione haud. Adde q aliq̃n ponit̃ ꝓ disiunctiua vt ẽ glo. ij. in. c. i. de ꝯstẽ. li. vi. qñq3 ponit̃ restrictiue vel aduersatiue 7 correctiue. Bald. in. l. hoc amplius i §. fi. ff. de dã. i. fec. qñq3 ponit̃ p 7 vt i. l. sepe ff. de verb. sig. glo. in aut. sed nouo iure. C. de epis. 7 cle. qñq3 ponit̃ pro non vt i. l. i. C. qbus mu. excu. 7 de bet scribi p h 7 per. d. qñq3 ponitur p vel. ar. chi. in. c. i. ꝯtrarij distin.

b ¶ Principes. Adde i cle. i. de iureiu. 1 cle. i. ꝟ rex prin. i. c. fil dam. cta ꝟ elec. lib. vi.

c ¶ Sumit̃ et. Adde. c. ecclesia scẽ marie. de ꝯsti. 7 in. c. fi. de re. ecc. nõ alie. i. c. gaudemus de diuor. 7 i. c. pro humani ꝟ homi. lib. vi. poet. in rubri. de regu.

sumitur eē fidelis homini.xxiij.q.v.si epud. pro h qd no.ij.q.vij.pagani.cessante ergo rōne ⁊ c.ipi.di.§. his omnibus. ¶ Quarto op.in eo q papa exhortatur principes. potuit.n. cōminari ⁊ penā infligere.de iudi.iudei.ij.So.vt in glo.in ver.exhortamur.que stat ꝯrio dicēs q hoc facit ex curialitate.idē Lau.pau.⁊ gen.⁊ dic q potius exhortat q̄ puniat.iuxta illud Mat.xiij.ne forte colligens zizania eradicet triticū.i.ne cohercendo infideles prouocet xpianos principes. ¶ Quinto opp.in eo qd ꝓhibet non obseruari priuilegia prius ꝯcessa:q ꝯstitutio debet cōcernere futura non ꝑterita.de ꝯsti.c.ij.⁊ fi. So.Lau.q ꝯstitutio h retro respicit q concordat iuri nāli simile de vsu.cū.ni.⁊ idē gen.⁊ dic naturali.i.diuino.pro h qd no.de ꝯsue.c.fi.Itē ad ꝯriū dic q constitutio cōcernit preterita qn de ꝑteritis exprimit vt hic rō ꝗt quare hic iuste exprimit est ea quam tunc dixi. ¶ Sexto op.q non debuerit papa hortari principes vt ꝑuilegia per eos concessa facerent non seruari.cū non liceat venire ꝯ factū suū.de cleri.coniuga.diuersis.dicit pau.q dēt ꝯuenire q factū a iure iprobat.vt no.i.d.c.diuersis:aīs nō liceret:q priuilegia simpliciter data sunt ppetua.xxv.q.ij.si eps.de instituto.cū venisset.de preben.si cui.de reg.iur. decet.li.vi.in auē.hec ꝯstitutio q̄ de dignitatibus.in fi.col.vi. ¶ Septimo opp.q cū hic ꝓhibeat tm̄ vsus ꝑuilegioꝝ sub pena vt in ver.q si iudei non debuit supra ꝓhiberi ꝑuilegia cōcedi.So.pau.q̄ ꝓhibetur concessio ne principes vel eoꝝ officiales timentes negare ꝑmissa obseruēt ea de facto.xxij.q.iiij.c.ij.⁊ eadē rōne ꝓhibent factio statutoꝝ ꝯ libertatē eccl'ie ne de fcō ea seruēt officiales.de sen.excō.nouerint.⁊.c.graue.J.de vsur.cle.vna. ¶ Quero si xpiani producuntur in testes ꝯ infideles qd pſit vt dixi.S.in.iij.ꝯrio.an poterit excipi ꝯ eos de criminibus.Sol.vt in glo.iiij.q̄ dic q sic:⁊ remittit Lau.arguit pro ⁊ ꝯ.primo q debeant admitti:q oīs legitima defensio[a] competit etiā excōicatio.⁊ cuiuscunqꝫ.de excep.cū inter.In ꝯriū q frustra legis auxilium ⁊c.de vsur.q frustra.sol.ſm Host.que h notauit.S.c.iudei.si crimen qd obycitur est vtroqꝫ testō dānatū admittuntur:⁊ idē si nouo tm̄ cū iudicent ſm legē romanā:⁊ ſm eam excipere pſt.C.de iude.l.iudei:sed si veteri lege tātum dānetur vt comedere carnes suinas vel similes repellentur.xxviij.q.i.sepe cū sequentibus:sed tm̄ in eo qd dicit de peccato ſm nouū testamentū tm̄ aliter dicitur in dicto.c.iudei.⁊ pau.h dicit tale crimen opponi non posse p infideles i penā erroris sui.de quo dixi in.d.c.iudei. ¶ Scdo q̄ro si infidelis[b] testificat ꝓ xpiano.so.paul.q testificari pōt vbi non tractat de alieno preiudicio.vt no.ð peni.di.i.multiplex ad fi.aīs secus sic intelligit qd no.Spe.de teste.§.i.v.itē q est iudeus. ¶ Tertio quero si iudeus ꝓducitur in testē ꝯ iudeum.vel alius infidelis ꝯ infidelē:an admittitur.dic spec.q sic in.d.v.Itē q est iudeus per.c.ij.q.vij.si hereticus.⁊.c.nō potest.xxiij.q.iiij.ipsa pietas. ¶ Quarto quero q̄ est rō quare reprobat priuilegiū.de quo hic so.Lau.⁊ genz.q id q cum infideles pro sola humanitate foueant a xpianis cū ipsi admittantur in aliquibus casibus ꝯ xpianos.C.de hereti.l.qm̄.multi viderent xpiani inferiores eis saltē ſm distinctionē auē.si hereticus.c.ij.q.vij.cui videnf standū cū sit in volumine decretoꝝ:lꝫ aliqui dicāt nō standū cū oēs heretici sint hodie excōicati.de hereti.excōicamus.i.⁊ iudei sint in peccato mortali:⁊ sic merito repellēdi.eo.ti.testimoniū.ꝓ h not.eo.ti.c.i.⁊ ex hac rōne iparitatis:q iudei non vtūtur cibis xpianoꝝ probibent xpiani eoꝝ cibis vti.xxiij.q.i.oēs.de iudeis.⁊ si iudeos i ꝑn.Lau.⁊ in eo qd dic de hereticis indistincte repellendis.dicis veꝝ rōne predicta de infidelibus alijs.dic q illi nō indistincte repellunt nec ē ea rō ꝑmissa q sint i mortali.⁊ ð his dic vt dixi.eo.ti.c.i. ¶ Quinto q̄ro si iudeus ꝓducitur in testē.nunqd sup sacra[c] iurabit vel si litigat cū xpiano:nunqd iurabit de calūnia.vt q non:q non lꝫ ei ingredi sacra sic nec tangere.v.di.ad eius.C.

¶ Sexto quero cur cōicamus cū infidelibus ⁊ nō cū excōmunicatis cū vtriqꝫ sint immundi ⁊ sic euitandi.xlviij.di.i mādatis:dicit Lau.q id vt lucrificamus xpō:⁊ q paꝝ curarēt si eis non cōicaremus:secus de xpiano:q ex rubore pp h ꝯfunduntur.vt no.glo.xi.q.iij.ad mensaz. ¶ Septimo quero nunqd ff ꝓ fratre[d] possit testificari.so.Mat.querit de h ⁊ de pluribus similibus sequentibus q̄ non sunt h necessaria:de h in spec.eo.ti.§.i.v.sed nunqd. ¶ Octauo querit idem Mat.de dapifero.i.familiari an possit inter duos dnōs testificari:de h qn̄ ⁊ quō admittantur testes de familia.eo.ti.in lris. ¶ Nono querit si testes discrepāt inter se:de eo.ti.in nostra:⁊ dicit Mat.notandū q testes i cā criminali debent de gradu ꝯcordare si interrogent.xxxv.q.vi.de parētela.dicit ēt q testem queꝫ semel approbaui reprobare non possum:de hoc de excep.cū venerabilibus. ¶ Decimo q̄ro si testis dixit vnū veꝝ ⁊ aliud falsum possuꝫ ꝓ parte approbare.⁊ ꝓ parte reprobare.⁊ an si reprobat in vno articulo p h reprobet in oībus:de ꝓ dic q si pro me recipio teneor ⁊ contra me.eo.ti.pſitū:⁊ qd ibi no.de cens.cū olim.de secūdo dic q vno dicto testis reprobato reprobāt oīa q cōuincitur piurus.qd dixi de hereti.fraternitatis. ¶ Undecimo q̄rit:an testis[e] teneat respondere:an sit infamis criminosus vel odiosus:de h.eo.ti.cum causam.

Testibus.

Primo dcīn.scdo ratio sit i cum non nimus. ¶ No.ð verbo rite[f] qd exponit Gen.i.solēniter:q hoc verbū iuris solēnitatem denotat.ff de bo.pos.ꝯ ta.l.non putauit §.non quecuis.de inoffi.test.l.ij.pro hoc de sum.tri.c.i.v.vna.vbi distinguit inter rite ⁊ recte. ¶ Scdo no.de articulis exhibendis.in litibus:de h.J.de v.sig.sepe. ¶ Tertio no.de dictione cum[g] q̄ ponit h ꝓ q de h in glo.pe. ¶ Quarto no.de subornatōe vitanda in litibus:⁊ dicit Lau.⁊ Gen.subornatio est de aliq̄ fcō exprimendo vel tacendo in testimonio testi.per aliquē facta informatio.iij.q.ix.pura.ad h de accu.qualiter:⁊ dicit subornare q̄si subdita in aures aliqd malū ornare ⁊ sub colore ponere in auē.c.§.q v.col.vij. ¶ Op.q publicatio non ipediat testiū receptionē nisi attestationes sint recte publicate.potuerūt enim publicare parte incisa vel inuita ⁊ ꝯdicēte ex eā rōnali quo casu non preiudicat publicato.eo.ti.ꝯstitutis.§.qd ibi no.i glo.vlti.So.vt in glo.in v.publicatio.que stat ꝯrio ⁊ repetit.v.rite.ꝓ hac repetitione est q q̄litas ꝑcedens adiecta alicui rei intelligitur repetita in eadē orōne q̄ ad res:aīs.ff.de fun.instru.l.sexe.§.Gaio.ð vbo.ob.l.si ita stipulatus.§.grisogonus:⁊ ibi per Bar.⁊ de leg.iij.in repetendis.de ap.c.ij.requis.⁊ cū hac glo.ꝯcordat pau.q ſm eum:aīs posset iudex per fcm̄ suum parere preiudiciū partibus:qd eē non debet:⁊ de h in spec.de teste.§.satis vtiliter.v.qd si publicate.Sed gen.h latius prosequens ꝯriū tꝫ ꝓ pro glo.tm̄ inducit hūc tex.a ꝯrio.Itē q testes non rite recepti nō valēt ⁊ nō prestat ipedimentum.qd de iure non sortitur effectuꝫ.regula non pſtat li.vi.sed h nō obstante distinguit q aut attestationes sunt publicate ad ꝓducētis instantiā:⁊ tunc via sit preclusa sibi producendi alios ob periculū subornatiōis vt hic aut aliter.⁊ tunc secus per iura in contrariū inducta:⁊ per ea que no.eo.ti.cum clamor.Io.de lig.tenet primuꝫ q hec cle.oīno requirit q sint testes rite publicati:⁊ ſm eū nō obstat timor subornatiōis.nō.n.potest ꝑsumi q animo subornandi ꝓducat ex quo ꝓductio nō tenet:aīs nihil operatur h vbum rite ad no.in.c.cū clamor.rndet q loquuntur quādo testes sunt rite publicati:sed obscure dixerint:vnde iterato repetuntur:vt se declarent.vel ſm eū pōt dici q qn̄ receptio vel publicatio est fcā non rite iterato ꝓducent nō vt iterato examinent sed tm̄ supplebitur id qd nō rite factū est.de sacra.non ite.ca.i.⁊.c.presbyter.qd est pulchrū dcm̄ ⁊ pro h inducit Bertran.dicentē q si excōicatus producit in testē non petito per partē q absoluat sicut absolui dbet

[a] Ois legitia dfensio.Adde cle.vnicā ð homicī.⁊ diffuse p Fabrui intellex.imus ð iud.

[b] ¶ Qð si infidelis.Addē tex.l.c.i.ð testibus ⁊ in.c.iudei:⁊ l.c.vniuersis.ð testibus l.c.placuit.iiij.q.iij.spe.ti.de test.in §.i.v.itē q iudeus.alexan.ð imo.cons.lxx.in.l.volumine

[c] ¶ Nunquid super sacra iurabit adð los.ð imo.h in ista cle.circa princ.ante.ð hui.in prohe.

[d] ¶ Nunquid ff p fre.adð.d.anto.l.c.lris.ð testi.idē anto.l.c.lras.ð pba.⁊ diffuse p alb.i trac.de testi.i tm̄.col.v.si autem causa,

[e] ¶ An testis.adð bal.in.l.si duo proni.l.§.idē ff.ð iureiu.doc.l.c.l.i v.si ne confessione de excc.

[f] ¶ De vbo rite.adð i.c.nequ.i.q.i.⁊ ibi archi.ioā.an.i.c.i.ð sum.tri.in v.rite.glo.i.l.iij.ð lib.⁊ post.⁊ i.l.lecta.ff.ð cer.peta.

[g] ¶ De dictione cū.adð i.l.si quis arbitratu.ff.ð vb.obli.doc.l.l.i.⁊.ij.C.ð v.ob.Rep.cū.ꝯ.i.lxvi.ici.petrus heres.

Re.c.veniens.ij.post publicationẽ absoluteẽ e rite iterato ꝑducetur.intelligit tñ Bertran.h vũm qñ producens ignorauit de excõicatione:q: tũc ignorantia excusat.de his dic vt no.in.d.c.cõstitutis.allega.in glo.vbi cõcludit ꝙ si parte sciente ꝛ ꝯdicẽte fit publicatio admittit ꝑductio si pars non didicit testificata:sec⁹ si cõsensit publicatiõi vel tacuit. de h in Spe.co.ti.§.vl.v.antepenul.de teste.§.satis vtiliter. ver.quid si publicate:ꝛ fm hoc dic ꝙ dictũ Gen.procedit qñ pars que vult ꝑducere didicit testificata:tũc non admittitur ꝗ̃uis publicatio fuerit non rite fcã:nã ẽt non facta publicatione non admitteret ex quo penetrata est testificata: in auc.eo.§ q: vero.colla.vij.qd dico.J.q.xiiij. dictũ ẽt Jo. de lig.procedit qñ nondũ didicit.ꝛ h vult h Jo.de sant.q refert Jo.de lig.legendo.c.ꝯstitutis. distinxisse ꝙ aliquãdo fit publicatio attestationũ solũ ṽbalis.vt q: iudex ꝑnũciat ꝙ habeant ꝑ publicatis:ꝛ ꝓcedit opi.ꝙ admittat receptio si publicatio non fuit rite fcã. Aliquando publicatio fuit non simplr ṽbalis sed fcã cũ publicatione recitãdo dicta testiũ ꝛ talis ĩpedit productionẽ vlteriorẽ. iste tñ vltimus modus nunꝗ̃ seruat in fcõ:sed est de se verus ꝛ pz ex predictis. ¶ Scdo op.ꝙ ẽt si publicatio fit rite fcã non indistincte ĩpediat vlterior ꝑductio nisi pars didicerit testificata.cessant.n.periculũ subornatiõis.So.Lau. si ai contrario.ꝛ idẽ Gen.q: si adhuc ostẽdentur attestationes clause adhoc admitteret ꝑductio.vt no.in spe.eo.ti.§.satis.ver. quid si publicate.Contra tñ est q: ex eo quo partibus non ꝯtradicentibus fcã est publicatio hec interlocutoria trãsit in rẽ iudicatã.de testibus significauerũt.ꝛ tacite videnť partes renunciasse ꝑductiõi.e.ti.fraternitatis.ꝛ.e.de testibus in fi.qd ẽ ṽius.Sz iudex posset iterlocutoriã ꝑdictã reuocare.de ap.cũ cessante.Et eoipso reuocat si ꝑducentẽ admittit:pars tñ aduersa posset apellare. ¶ Tertio oppo.ad idẽ de dicto.c.fraternitatis.vbi post publicatas attestationes[a] admittuntur testes.solu. hic ꝓhibeť sup eisdẽ capitulis ibi ꝑmittitur super nouis.ꝛ h vult glo. h in ṽbo eisdẽ que aũt dicantur noua.glo.remittit ad no.i.d.c.fraternitatis.ꝛ ibi dixi qd noua sunt ea que nunꝗ̃ fuerũt ꝑducta i illa forma. od hoc ꝺ iudeis.ꝯsuluit.ꝛ.c.iudei.vt si ago ex mutuo ꝛ publicatis attestationibus volo ꝓbare ꝙ ꝯfessus fuisti mutuũ audiat q: h est nouũ ꝛ ꝑtinet ad cãm.qd decla:vt dixi i.d.c. fraternitatis.in.i.q. ¶ Op.quarto ꝙ super capitulis ꝯtrijs admittantur testes. eo.ti.ex tenore.So.vt in glo.ꝛ in ver.directo. vsqz ibi.super directa.ꝛ ꝯiunge finẽ gl.cõ dicit directo ꝯtria eẽ qñ de eisdẽ ꝑsonis ꝛ actibus.ꝛ de eodẽ instanti tẽporis cõtrarie formant.vt in exemplis in gl.positis.ꝛ idẽ Pau.dicens ꝙ super indirecta ꝯtrietate admittunt testes post publicationẽ:dũ tñ primo certificatũ non fuerit id super quo fit ex forma articuloꝝ.ꝛ vult Pau. se referre ad vnũ dictũ.Inno.in.d.c.ex tenore.cũ dicit illud.c.intelligẽdũ qñ miles non capitulauerat de loco vel tẽpore:sz testes sui h dixerãt:si aũt capitulasset post publicationẽ nõ admitteret mulier ad ꝓbandũ absentiã a loco cõtractus tẽpore iam dicto in capitulis.ĩputet enim sibi qui non probauit añ publicationẽ cũ potuerit istrui p capitula.ꝛ hunc itellectus approbat Jo.an.in addi.spe.eo.ti.§.sepe testes in pñ.ꝛ v. porro.ꝛ vt dixi in.d.c.ex tenore.fm hunc intellectũ destruitur cõmunis modus intelligendi.quẽ oẽs sequunť:nã fm hoc non ꝓbat illud.c.ꝙ super indirecta ꝯtrietate testes admittant:sed h solũ ꝙ possũs post publicationẽ super non capitulatis specifice probare falsitatẽ testiũ:tñ postea ostendẽdo intellectũ predictũ:ꝛ hãc cle. dixi ibi ꝙ directa ꝯtrietas est ea que ꝑcise oppõit capitulis siue imediate:siue p quoddã mediũ ꝙ necessario inferť attentis solis capitulis. Indirecta est aũt ea que non inferť ꝯ capitulũ expresse. Exẽplũ primi capitulasti ꝙ mutuaueras post publicationẽ capitulo ꝙ non mutuasti:hec est directa ꝯtrietas ꝛ imediata.si aũt capitulasti ꝙ mutuaueras tali die ꝛ tali loco.ꝛ post publicationẽ capitulo ꝙ illo die fui longe absens a loco ꝯct⁹ ita ꝙ non potuissẽ ibi eẽ:hec est ꝯtrietas directa p quoddã medium.s.q: idẽ corpus nõ põt eodẽ die esse i diuersis locis.

Exemplũ secundi capitulasti ꝙ mutuaueras cẽtũ.testes ꝓbauerunt ꝙ tali die ꝛ tali loco mutuauerat post publicationẽ volo probare.ꝙ ea die fui absens longe a loco cõtract⁹. hoc non directe resistit capitulo:sed solũ indirecte ꝗ̃tenus testes restrinxerant capitulũ ad certũ diẽ ꝛ locũ:qd plenius prosequere:vt dico in.d.c.ex tenore.vbi pone ꝛ alium modũ itelligendi.tñ modus premissus est verus declaratione predicta. ¶ Quinto op.q: ẽt super directo ꝯtrijs post publicationẽ admittanť testes vt si capitulať ꝙ corrupti falsa dixerunt.de proba.lz.So.vt in e.gl.ibi.sup directa.vsqz ibi essent aũt que stat cõtrario.ꝛ idẽ Paul. ego vo in.d.c. fraternitatis.in vltima qõne.ꝛ in.d.c.lz.in pñ.in.iij.q. intelligo ꝙ põt probari falsitas cũ corruptiõe.dũ tñ idirecte sz formã.d.c.ex tenore.sed nõ directe vt ibi declaro. ¶ Sexto op.ad idẽ de.c.ferien.e.ti.vbi super directo ꝯtrijs admittuntur testes.sol.fm Host.ibi.ꝛ alios speciale in cã infirmitij.vel dic vt ibi dixi ꝙ nõ fit ibi mentio de publicatis:sz tñ q: sanũ colligiť ibi ꝙ intelligiť post factã publicationẽ:precedẽs so.cõior est.qd dic vt ibi dixi.ꝑsequiť aũt Lau.hic dicens idẽ in quocunqz alio simili in quo res iudicata non obstat:q: ẽt post publicationẽ audieť exceptio.qd lz Host.in. d.c.ferien.ꝛ enumerat Lau. aliquos alios casus speciales in quibus post publicationẽ audiť exceptio.de qbus dixi i d.c.fraternitatis.in vl.q. ¶ Septimo op.i eo ꝙ permittit eosdẽ testes super nouis capitulis post publicationẽ producit:quia q semel deposuit ꝯ me amplius non admittiť.iiij.q. iij.in criminali.de accu.meminimus.ꝛ.c.cũ.p.ff.de test.l.ꝑ doci.dicit Matth.ꝙ ꝯria loquunť in cã criminali hec in ciuili.de h in.d.c.fraternitatis. vbi reprobata hac solutione datur alia verior ꝙ semel productus q dixit fsm nõ potest ꝑduci cõtra eundẽ nec ꝯ aliũ tanꝗ̃ periurus:sed si nõ dixit falsum aut fuit cõpulsus ꝛ admittiť.scdo aut se obtulit ꝛ nõ admittitur nec scdo nec ꝑ tanꝗ̃ suspectus:nec refert inter cãm ciuilẽ ꝛ criminalẽ nisi qñ aliqualiter facilius repellitur in crĩnali. ¶ Octauo oppo.ad idẽ de eo qd no. Host.i.d. .c.fraternitatis.Sol.vt in glo.in v.alios.ꝛ idẽ Pau.reprobatur.n.Host.in hoc vt dicit glo.ꝛ fm Pau. ꝯ eu3 fac qd no.eo.ti.cũ cãm in vlti.glo.ꝛ idẽ Host.fateť ꝙ cõmuniter teneť cõtrariũ. ¶ Nono op.ad principalẽ decisionẽ huius cle.de multis casibus q no.in.d.c. fraternitatis. in quibus post publicationẽ admittiť receptio.So.vt in glo.in v. producere que dicẽ h regulari:ꝛ idẽ Pau.ꝛ casus excepti. no. ẽt in Spe.de teste.§.satis vtiliter.v.nec ẽt.ꝛ.v.se. ¶ Decio op.ꝙ in cã appellatiõis indistincte sint recipiendi testes ẽt super eisdẽ capitulis.C.de tẽpo.ap.p hãc so.vt in glo.añ pe. ꝛ pe.ꝛ idem Pau.generaliter aũt qñ ꝛ qñ admittať exceptio post publicationẽ.dic vt.J.q.iij. ¶ Quero de rõne decidendi ꝗ̃re eodẽ modo timeť subornatio in cã appellationis sicut in principali:dicit Lau. ꝙ ideo q: cã appellatiõis vna ꝛ eadẽ est cũ principali:lz instantia eas diuersificet.C. ne li.ꝛ in vna ꝛ ea.eiter ꝑ in rub.ꝛ nigro.ꝛ ap.sua. ¶ Secũdo quero qñ dicit receptio testiũ rite fcã.dicit pau. ꝙ tribus respectibus.s.respectu modi.respectu recipioꝝ:ꝛ recipientis.pmũ patet.eo.ti.c.ij.vbi de hoc ꝛ ca. fraternitatis. in fi.ꝛ.c.nup.de h in spec.de testib⁹.§.nõc tractem⁹.ꝛ duo. .§.se.de scdo.eo.ti.c.ij.vbi de hoc in gl.ij.ꝛ.c.de cetero.ꝛ in spec.de test.§.i.ꝺ tertio. vt lit.nõ cõtest.accedẽs.de iudi.at si clerici.ꝛ facit qd no.eo.ti.cũ cãm in fi.glo.vlti.hoc etiam sentit gl.in v.rite.vsqz ibi. idẽ si de receptiõe non rite facta alia exempla vltra posita hic in glo.ponit paul. vt q: parte non citata vel iuramento non prestito.vel de ꝑsona ĩhabili puta ĩpuberi. ¶ Tertio ꝗ̃ro circa dicta i ꝑxi.q.si receptio est fcã nõ rite nõ tñ sic ꝙ sit nulla ipso iure.an potuerunt iterũ testes recipi:dicit pau.ꝙ non.ĩputet eni po sibi q nõ excepit.de proba.lz:opz ergo ꝙ non sit rite fcã itaꝙ sit nulla: ꝛ tunc pñt iterato testes recipi. ¶ Quarto quero si post receptos testes ꝛ publicatos perit instantia lapsu triẽnij. p.l.ꝓperandũ.C.de iudi.an in alia instantia potuerũt testes recipi.dic ꝙ qd non ꝓcedit de iure canonico fm ꝙ nõ perit instantia lapsu triennij.de iudi.venerabilis.sed ꝑsupposito ꝙ procederet.

[a] ¶ Publicatas attestationes. adde.c.series.eo.ti.ꝛ.c. Insinuit ꝺ ꝓba.

pb. qr lz pereat instantia: nō tñ pereunt ꝯfessiones ⁊ attestationes: vt ꝓbat in. d. l. properandū. ⁊ no. Inno. de test. cām sed ꝓ prima opi. facit: qr lz non pereant attestatiões. perit tñ publicatio cū pereant oia que sunt de solēnitate iudicij. Ad h dic ꝙ qr subest metus subornatiõis in alia instātia sicut in prima: vt ꝓbatur hic: iõ verius est qđ dicit Stephs. ⁊ idē dic si alio modo ꝑijsset instantia vt qr fcā fuit absolutio ab instantia ꝑꝑ ineptā actionē. de iud. examinata: qr lz non tenuerit instantia: tñ quo ad ea q legitime fcā sunt tz. ⁊ sic si publicatio testiū solēniter fcā est non poterūt vlterius recipi. ¶ Quinto quero si testes deposuerūt super aliq non inclusom articulis: dic ꝙ non īpediet pars post publicationē super h ꝓducere testes qđ dic vt in glo. in v. rite ibi idez fi. ⁊ idē paul. ⁊ ratio qr non est qđ īputetur parti que ꝑus non potuit instrui. arg. de accu. inqsitionis. §. i. ⁊ pone exemplū vt qr testes inducti super vēditione deposuerunt ēt sup ꝯditione venditiõi inserta de q nihil dictū erat in capitulis publicatis attestationibus poterit pars ꝓbare ꝙ nulla fuit apposita ꝯditio. ¶ Sexto quero si nulli sunt testes ꝓducti in cā principali: an sup appellatiõe ꝓduci potuerunt: dicit Lau. ꝙ sic. ꝙ probat in tex. in ꝑn. ibi testibus rite receptis a ꝯtrario: ⁊ rõ qr cessat piculū subornatiõis. ¶ Septimo q ro si pars renunciauit ꝓductiõi testiū nullis tñ testibus productis. so. Lau. ꝙ aut renunciauit generaliter: ⁊ tūc i cā appellatiõis producere poterit: qr renunciatio ꝯcernit instantiā cause principalis tñ cum sit actus iudicialis in illa fact⁹ ꝑ hoc ꝙ no. in. l. ꝑperandū. C. de iudi. qđ dixi. S. q. perimat qr acta ordinaria pereunt finita instātia: sed decisoria non ff. iudi. sol. l. cū apud. aūt. expsse renunciauit testibus ⁊ omnibus probatiõib⁹ iuris ⁊ facti in cā illa ꝓducēs: ⁊ tūc acqritur pti aduerse ius ita ꝙ nec ēt in alia instantia pōt ꝓduci: nam lz instantia pereat processus partialis non perit. de resti. spo. pisanis. ⁊ ar. S. de elect. cle. cōstitutionē. §. insup. vbi ꝓcessus partialis non perijt: lz instantia iudicij pereat. ar. S. de testi. ibi vel renunciatū testibus. ⁊ h verū nisi renuncians se restrinxisset ad certos articulos: qr tunc in alijs non noceret: vel specialiter in cā principali: qr tunc in cā appellationis non īpediret. S. c. cū venisset: ⁊ h ibi no. Inno. ⁊ idem h Gen. dixi in. d. c. cū venisset. ¶ Octauo q ro numqd ijdē testes ab eodē aā supplicationē sepe iduci possint: vr ꝙ sic. S. c. ꝯstitutio. ij. in fi. vbi h no. in glo. fi. ⁊ c. cū cām. so. spe. e. ti. §. satis. v. numqd. ⁊ Mat. hic dicūt ꝙ nunq ijdem testes pōt produci sepius nisi ex causis. no. i. d. v. sed numqd. vt qr non fuit in oibus recordatus. in auē. e. §. qr vo. vel nō plene examinatus. S. e. p tuas. ⁊ c. cū clamor. ¶ Nono q ro si testibus publicatis ꝓduntur attestationes. dicit Matth. ꝙ iterum pōt testes ꝓduci. de h in Specu. in. d. §. satis. v. lz qđ s tamen est: qr pōt metus subornatiõis vt qr pars bñ recordatur eius ꝙ non bene ꝓ se probauerūt testes: tñ si sunt ita ꝓdite ꝙ ꝯstat eas rehabere nō posse vt qr scēdio cōsumpte verius puto primū: qr est pinde ac si nūq fuissent. querit ēt Matth. de duabus alijs. q. non pertinentibus ad hanc clemen. tamen ne desint eius verbo expedio in duabus se. q. ¶ Decimo q ro si aliqs I. terminum⁹ petit examinari testes tñ non deposuerunt. so. Abat. ꝙ īputabitur parti si non fecit eos cogi quantum in se fuit. si autem stetisset per iudicē parti non imputabitur: vt no. spec. eo. ti. §. qualiter. ver. quid si quis. vbi dicit ꝙ iudex tenetur de suo resarcire. ff. d. ma. cō. l. i. de dam. infec. l. iiij. §. penul. ¶ Undecimo q ro si testis vnum dicit⁹ in primo testimonio ⁊ cōtrarium dixit in scdo so. Matthe. ꝙ stabitur primo. vt no. S. eo. ti. c. veniens. ⁊ c. cum causam. de hoc in spec. de test. §. i. ver. quid si idem testis. ⁊ dic ꝙ si nondum lata erat sententia. vt qr per vtrāqz ptē in eadem cā fuit productus neutro dicto stabitur qr infertur periurium ꝙ repellit a testimonio. de test. testimonium: qn imo enim iam reddiderit testimonium tamē ex quo non est approbatū videtur de sequenti piurio oppõi posse. ¶ Duodecimo quero quare magis timet subornatio post

publicatione videt in quo testis dixerit... potest subornare alium: vt illud suppleat. quod sic non potest fieri in prima examinatione: nam per interrogatoria circumstantiarum poterit deprehēdi. si testis erit subornatus. qđ post publicationem fieri non posset cum iam non sint publicata interrogatoria. Item post publicationem facilius inducitur pars tanq prouocata ad subornandum q an. vidēs ꝙ nō probauit ꝙ superabatur: ad hoc. ff. de bo. lib. qui cuz maior §. si libertus. fuit etiam hoc inductum vt productioni ponatur meta: ⁊ sic finis litibus: facit. eo. ti. lz. iij. ¶ Decimotertio quero saltem per restitutionem in integrum possunt ꝓduci testes post publicationem: videtur ꝙ non: qr non potest dici ecclesia vel minor: vel alius parentes restitui grauatus: qr non recipiuntur testes cum hoc iure prohibeatur. c. ti. fraternitatis. ⁊ hoc in filibus: ⁊ non dicitur lesus qui iure communi est vsus. C. de resti. in inte. non videtur. Lau. tenet contrarium: qr restitutio datur ecclesijs lesis. de resti. in inte. c. i. ⁊ c. auditis. ex hoc infert ꝙ equiparantur restitutio ⁊ appellatio quo ad hoc: qr in appellatione produci nō possunt: vt hic. differunt in alijs: vt no. de i inte. resti. ex litteris. C. de preci. impe. of. auē. que supplicatio. ⁊ idem Gen. primum ꝙ ad hoc non ꝯcedatur restitutio tenui in. d. c. fraternitatis. ⁊ ad. c. auditis. dic ꝙ non probat nisi ꝙ post conclusionem conceditur restitutio: ad probandum ꝙ debet intelligi salua dispositione. d. c. fraternitatis. ¶ Decimoquarto quero generaliter: an ⁊ quando post receptos testes liceat alios recipi. so. ⁊ Lau. distinguit ⁊ adhuc plen⁹: ⁊ dic aut querimus inter diuersas personas aut inter easdem. primo casu sicut rei iudicate exceptio non obstat. C. res inter alios acta in rubro ⁊ ni. de re iudi. cuz super. ⁊ c. pe. ita nec receptio testium. eo. titu. veniens. ij. secundo casu aut variatus est modus agendi aut non si sic receptio alia fieri nō potest: sicut inter diuersas personas d. c. veniens. si non aut nōdum sunt attestationes publicate aut sic. primo casu regulariter fieri potest productio. eo. ti. fraternitatis: ⁊ hoc a contrario. Fallit si pars precunctata fuisset dictum testium: qr tūc subesset metus subornationis: ideo non admitteretur in auē. de testi. §. qr vero. colla. vij. eo. ti. constitu. ij. in ver. didicerint. secundo casu aut in eadem instantia aut in diuersa. si in eadem regulariter non admittitur alia productio: vt h ⁊ hoc super eisdem articulis vel directo contrarijs: vel inclusis: sed super nouis dependentibus a primis. i. pertinentibus ad causam sicut hic ⁊ in. c. fraternitatis: quod declara vt ibi dixi. Fallit si attestationes essent omnino amisse: quia tunc poterunt produci antiqui. ⁊ noui testes. fm Lau. pro hoc de proba. c. fi. ⁊ quod. S. dixi. q. ix. si in diuersa instantia aut in causa appellationis aut in principali. primo casu idez quod in eadem instantia: vt hic. ⁊ ratio est propter maximā affinitatem quam habet instantia cause appell. cum principali. ⁊ qr subest eadem ratio scilicet metus subornationis. scdo casu exemplum: vt qr perijt instantia: ita ꝙ opus fuit noua. ⁊ aut perijt qr lis non fuit contestata in prima aut ex alia causa. primo casu fm Lau. indistincte debent admitti testes de nouo tam recepti quam alij. de elec. dudum. ij. ꝙ non multum facit nisi in hoc quod talis receptio tanquam non rite facta non tenet. ⁊ sic est locus receptioni. argumē. a contrarijs huius cle. Si vero perit ex alia causa vt per lapsum triennij fm leges. C. de iudi. l. properandum: vel quia iudex venit contra formam rescrip. de restitu. spolia. c. fi. dicit Lau. quod est in voluntate aduersarij an iterum producantur si vtuntur stetur productio. S. c. cum causam. ⁊ c. presentata. dic verius quod receptio valida nō tollitur per peremptionem instantie postea secutam. eo. titu in. c. cum causam. cum ibi no. per Inno. ideo non erit locus alteri productioni sicut in causa appellationis: quia subest metus subornationis. ad. c. cum causam. dic quod loquitur quando attestationes non erāt rite recepte ad. c. presentia. dic ꝙ loquitur in casu speciali quando recepte sunt coram arbitros ⁊ rationem ibi dixi.

a ¶ Si aliqs I. fra terminum. Add. l. loci in. §. hoc iter di. cui. ff. d iab. ex hi. l. i. si qn. C. d testi. in. l. i. §. i. ff. eo. ti.

b ¶ Si testis vnū dicit. add c. sollicitudinē de appel. in fi. ⁊ in. l. q varia. ff. eo. ti.

c ¶ Si pars renunciauit. add Bal. in. l. fi. in apostilles. ff. d test. bald. ⁊ ange. in aue. iube mus. C. d iud. ⁊ ibi allegat. c. fraternitatis. de test.

De iureiurando — Rubrica

Romani. Deinde vt in gl.i. et lege per partes: licz contineat vnu factu: et sm pau. h dicit iuramenta que romane eccle pstant romani principes fidelitatis existunt. vel sm Hen. imperator astrictus est ad fidelitatis iuramentum prestandu eccle vtraqz summario h colligitur: sed plus verius in v. ceteru. ¶ No. q vbum princeps est generale et coprehendit imperatore vt h in prin. et etiam inferiores clericos vel laicos: vt. J. in hac particula ibi. certos principes comprehendit etiam papam. de h. J. de bap. cle. presenti. in glo. in ver. regu. ¶ Scdo no. q impator dz ee catholicus: vt hic in prin. in ver. fidei possessores. et no dicit simpliciter fidei sed ortodoxe. i. catholice seu xpiane. Hen. vel expone vt in. c. dnamnus. alleg. in glo. et q non debeat nisi catholico tradi regimen imperij: probatur de ele. venerabilez ibi. sacrilegium. et ibi Henricu. et ibi paganum: et hoc hodie. i. post aduentu xpi[a]. xxiij. q. iiij. si eccia. in aue. iusiurandum qd presta ab his. col. ij. vbi etiaz inferius offin non dz comitti non catholico. ad ide. xvij. q. iiij. oftituit. C. de sum. tri. l. i. C. de here. per totum. et dua. rub. se. C. de iudeis. l. vlti. h officij. prefec. p. apbri. l. i. in aue. de eccle. tit. i princi. col. ix. pau. et Hen. ¶ Tertio no. q eccle[b] caput est xps. de h in glo. iiij. ad hoc extrava. Bonifa. viij. vna sancta. in pn. xxiiij. q. i. adnotauit. suo nanqz passione nos redemit. de conse. di. ij. iteratur. Ite sm pau. xps est sponsus eccle[c] vi. di. c. sponsus. et ecca sponsa. xcvij. di. c. i. xxiij. q. i. loqtur. et ideo sm Hen. eccia dicitur ee sine macula. et sine ruga. xxi. di. quis. qd declara: vt no. de elec. fundamenta. in prin. li. vi. et no potest esse nulla. xxix. q. i. pudenda. ¶ Quarto no. q imperator approbationem persone ad imperiu recipit a papa. et sm Lau. approbatio fit examinando. d. c. venerabile. vbi et ponunt hec qnes de unctione. osecratioe et coronatioe. et no. sm pau. q dicit ad pbatione et no dicit ofirmatione: qr co firmatione non vr indigere: sed approbatione: vnctioe. consecratione: et coronatione: lz glo. videat aliter sentire. xciij. distin. legimus. vbi dicit euz ex electione vez imperatorem anteqz ofirmet: qd non est vez cum ex electione habeat imperiu. J. e. cle. postqz. vbi de h in glo. istud. ¶ Quinto no. differentia inter apes et apex: qd dic vt in glo. in v. apicem. et simile verbum sm gen. xi. di. non vos. h. in prohemio. li. vi. v. nos. de coce. preben. c. si. eo. li. ¶ Sexto no. de translatione iperij a grecis in germanos. de qua. de electio. venerabile. et fuit facta in persona charoli. Anno dni. cccl. vt dic Laud. Sed dic vt ibi dixi. fuit enim anno septingentesimo quinquagesimo tertio: vt in Specu. historiali. lib. xxiij. c. lvi. et no. sm Matth. q apud theotonicos e regnu mundi et regnum romane ecclesie. de conse. distin. v. in die.

¶ Septimo no. q ius eligendi imperatore spectat ad certos principes. qui sunt Maguntinus. Colonieñ. Treuerensis archiepisc. Comes rheni. Dux Saxonie. Marchio Brandeburgensis. Dux Boemie qui nunc est rex. et sm quosdam no est necessarius nisi quando ceteri discordant nec istud habuit ab antiquo: sed de fcto hoc hodie tenet sz Hostien. in. d. c. venerabilem. et Lau. hic. ¶ Octauo no. h corona iperij. et sz Pau. corona qnqz datur in signu victorie et magni muneris teporalis. i. di. ius militare. qnqz spiritualis. et sic datur nisi pbatis. de renun. nisi. ver. sciens. et interdu est signum regni spiritualis. et hanc differunt clerici. xij. q. i. duo interdu teporalis. et de hac. hic et J. e. cle. v. porro. in glo. i. ¶ Nono no. q iperator vngitur. s. oleo de sacra vnc. c. vno. et per manus cardinalis Hosti. q sup hoc est priuilegiatus. vt no. Hosti. i. d. c. venerabile. ¶ Decimo no. q impator osecratur. et intelligunt aliq q in consecratione suscipit ordine. qd non est veru. de h. lxiij. dist. valentinianus. ff. de re. diui. l. sacra. et io Spe. e. ti. ij. h nuc aut ofide. dum. v. xxxix. et ideo osecratio quo ad h sumitur iproprie. qd et no. in. d. c. venerabilez. ¶ Undecimo no. attendedaz antiquitatem. qd dic vt in glo. in vbo antique. qd est veruz sm Pau. nisi ex ea aliquid noue inducat. vel error in antiq deprehendatur: vel ex euidenti vtilitate reformetur. ix. dist. neqz. lxiij. di. h. verum. de sacra vnc. c. vnico. ver. pe. ¶ Duodecimo no. p renouatioe facienda. ver. renouate. et sz Hen. sit ne per lapsum tpis aliqua dubitatio oriatur. C. de pscrip. xxx. vel. xl. an. l. cu notissimi. h. si qs de precarijs. ca. i. vbi de hoc per Host. ¶ Op. in eo. q dicit q eccle caput est xps. qr alibi dicitur q viri caput est christus. caput xpi deus. de sacra vnc. c. vno. vsi. hoc vnguetu. xxxiij. q. v. cu caput. solu. per h non tollitur quin et eccle caput sit christus. pro h qd dixi in. ij. no. ¶ Scdo oppo. q papa non sit vicarius xpi: sed petri. lxiij. di. ego lodouicus. so. vt in glo. in v. vicariu. et ide Pau. et Hen. dicens q non puri hominis: sz dei vices gerere coprobat. de transac. quato. et eius legatione fungi. lxx. di. oes. ¶ Tertio op. in eo q gl. exponedo. v. apice. dic q reperitur hec apes apis. cum debeat potius sm Hug. et Pau. dicere hec apis. So. potest etia dici h apes sm catholicon. ab a qd est sine et penna: na sine pennis et pedibus nascitur. ponitur et apes pro lra que in frontis pilijs murorum inscribitur. Item p alijs quibuscunqz lris. Matth. v. Luce. vi. lxxij. di. lectis. xcvij. nobilissim[d]. ¶ Quarto op. q imperator no assumatur[e] ad apice celsitudinis: sed papa q habet plenitudine potestatis. de vsupal. ad honore. de ma. et ob. solite. So. vt in ea. glo. in v. apice. in fi. cu dicit q summitas. de qua hic. s. iperatoris ocernit teporalia. et ide pau. sm que ad apice spiritualiu assumit papa. xl. di. non vos. qd latius psequitur Lau. dicens q iperator excedit in teporalibus. de iure oes alios. d. c. solite. C. de sum. tri. l. i. qd dicit verum de his q sunt de iperio: qa secus de alijs. J. de re iudi. cle. pastoralis. h. deniqz. et sic nedu de fcto. vt denotat. ca. per venerabile. imo et de iure rex francie[f] et qda alij ipm i superiore minime recognoscunt maxime cu Charolus magnus in cuius psona fuit translatu imperium in germanos non videatur verisimiliter suu temporale pmioniu: quod erat regni francie vel alicui subiecisse et in quasi possessione diuturna non interrupta libertatis est rex francie: lz Jo. x. di. contrarium tenet que sm Lau. forsan. fauor patrie loco carnis et sanguinis sibi reuelauit. ar. vt lit. non otest. accedens. ij. de p ben. grauis. in prin. dic q nisi diceremus q talem libertatem prescripsissent dicti regis passiue subyciendo se pape immediate et in temporalibus non precederet prescriptio contra obedientia: vt ne prescrip. cum non liceat: nec pcedit quod dicit Lau. q Charolus magnus noluit subycere suu patrimonium: naz regna non sunt patrimoniuz. pro h qd no. de vo tor: lz. Item ia erat subiectu imperatori q prius erat grecus a quo non potuit Charolus eximere. saluantur ergo tales subtractiones ab imperio intelligendo q ecclesia romana prescripserit actiue vt sibi subsint imediate. d. c. per venerabilem. ¶ Quero si princeps ad quos[g] spectat imperatorem elige sint negligentes. Sol. non potest ppie dici negligentia ex quo non est eis tepus statutum. de con. pre. ex parte. sed posset papa eos monere vt infra certuz terminum eligerent: et tunc eis non eligentibus ad eum deuoluetur. d. c. p venerabilem. vbi de h. et simile no. in. d. c. ex parte. et h elec. cum ecclesia.

Uer. dudum. No. de dictioe quonda que remouet de presenti et ponit de pterito. vt hic. et ff. de postu. l. cu. h. affinitates: tamen de sui natura denotat tria tempora. preteritum presens et futurum: sicut olim et dudum. de quo dixi de offi. dele. cu olim. ¶ Secundo no. q imperator ante coronationem dicitur rex. vt hic in glo. i. et expone literam ibi. imperatorem tempore mortis. et ibi regem tempore discordie Lau. ¶ Tertio no. q rex sicilie subest romane ecclesie: na et sicilia est de pmonio eccle. de quo in gl. ij. et p hoc. xciij. di. mirat[r] valde. in si. x. q. iij. relatuz. ¶ Quarto no. q papa vocat reges filios h cn. sal. qs grau. ¶ Quinto no. vn dicat discordie vt in glo. iij. et dicit Lau. q hec fuit initium depositiois Federici. de re iudi. ad apostolice. li. vi. quod etiaz nimendum fuisset de isto

---

a ¶ Post aduentu xpi. Addde. c. iusiurandu q pstat ab his col. ii. et h offm no dz tradi no catholico. vt l. c. ostituit. xvij. q. iiij. et l. i. C. de sum. tri. et C. de hereticis p totu cu duab rubricis sequet. et l. i. vlt. C. h in deis. l. i. ff. de of. pfec. p. afri. in auc. h eccle. titulis. in prin.

b ¶ Q h eccle sie. add ibo. in iij. pte. q. viij. arti. i.

c ¶ Sponsus ecclie. adde. c. o's h. xxxiiij. q. iiij. et c. lector. c. ci. et q. et l. c. sponsus. xlvi. di.

d ¶ Q h iperator nu assumat add cle. pastoralis. h. deniqz. de re iudi. doc. c. solite. h ma. et obe. doc. l. i. C. de sum. tri.

e ¶ Rex francie. add Berta chinu l tractatu. de gabellis. in. i. pte et pma col. ver. reges omnes.

f ¶ Si principes ad qs. add glo. i. v. h illi adit l. c. ad apostolice. h sen. et re iudi. li. vi. in no. i. c. cu. M. de ofil. doc. i. c. venerabile. de elec. bal. i. l. si. C. h qdri. pscri. Fed. i tractatu pmutationuz. q. xix.

fuisset de isto Henrico si vixisset. ¶ Sexto no. pro celerita te. de h de elec. ca. fina. li. vi. et celeriter obuiādū discordijs. nielius est enim ante tps occurrere et c. de homi. suscepimus. ¶ Septimo no. q papa loquēdo de cardinalibus oēs vocat fratres ibi. fratribus nostris. et de offi. leg. c. i. li. vi. vbi gl. i vbo fratribus: et dicit Pau. q ibi hi fuerūt in casu isto dominus Nico. de prato et Host. et dns Sabi. qui erat legat⁹ et dns lucas de fliscor et sm lau. illuc accessarant pncipaliter p concordādo Henrico. et hui⁹ Henrici gesta eleganter scripsit Albertin⁹ mussat⁹ histori⁹ et poeta patauin⁹. ¶ Octauo no. q nomine vrbis intelligitur Roma. de h in glo. in verbo vrbis. ¶ Nono no. q in rescriptis attēditur tēpus date patet in eo qd papa scribendo vocat eū regē: ibi. inter reges. qui tamen susceptaꝝ litteraꝝ erat impator: vt ibi ad imperium iā promoti: et sm pau. tēpore date non erat coronatus vel papa ignorabat eum coronatū. Ad primū de rescri. eā te. de hoc. Sin probe. hui⁹ Cōpo. v. vniuersitati. vbi dixi in. i. q. et pluri. seq. ¶ Decimo no. q reges subiecti ecclesie Romane debent eē eius defensores. xxij. q. v. de forma: et maxime impator qui est aduocatus et defensor ecclesie. de elec. venerabilē. v. obiectioni in fi. ¶ Undecimo no. q moleste fuerunt aliq audire veritatē: sic enim moleste tulit Henricus ibi. qsi moleste. sic et impij moleste ferunt correctionē iuxta illud. Corripe insipientē et odit te. argu. v. q. vi. c. i. cū seq. iustus vo econtra irascitur peccatis: non tamē odit peccatorē put homo est. vij. q. i. §. cū vo. ¶ Duodecimo no. q ad pacē pertinet: vt familiariter et secreto amic⁹ conqueratur amico de ipso vel de eius supiore vt h. ibi nec secrete: vt pacis qualitas exigebat: sunt eni ad talia vocādi hi qui salutē discordantiū zelātur et pacē. de re iudi. ad apostolice. li. vi. et frequenter in secreto in talibus liberius exprimitur mentis cōceptus q̄ in publico. ar. de elec. qr pp. d testi. venerabili. C. de test. l. nullū. ij. q. i. si peccauerit. alibi presumit ꝯ occul. faciētes. xix. di. anastasi⁹. vt eccle. bnfi. c. vno ff. de ritu nup. palā: et qui male agit et c. de offi. deleg. consuluit: an aūt grauius peccet q peccat occulte q̄ qui māifeste. no. lxxxi. di. clericus. xxxij. q. ij. nemo. d cele. miss. de homic. et dicit lau. q quanto Henricus corā maiori multitudine respondit: et sic maius scandaluz suscitauit magis peccauit et fuit magis puniēdus potissime habito respectu ad altum statum in quo erat. xl. dist. homo christianus. Decimotertio no. q̄ tabellio debet eē rogatus. de h in glo. in v. requisitus. quā no. pro h in auc. de tabellio. §. i. colla. iiij. dicunt aūt aliq vt refert lau. q semp presumit rogatus. de q̄ i Spe. de instru. edi. §. instrumentū. qd non pcedit nisi apponat i subscriptione aliqua vba: ex quibus h inferatur: vt qr dicit publicaui: vel quid simile: qd dixi de fide instru. c. i. et. ij. et dicit Host. in summa de fide instru. §. quibus: v. et hi q. q si tabellio reqsitus non cōfecerit instrumentū piurus est: qr iurauit facere cū requiref: et debet puari officio: qd no. dicit autem Pau. q et sine instrumento credi debuisset relationi Henrici. ar. de proba. cle. litteras. sed hoc facit ad memoriā successorū et alioꝝ. qd vltimū dicit et glo. in v. instrumenta: sz primū nō procedit: qr cle. litteras loqtur de papa et nō gnāliter de pncipe aliqd asserente ex officio. hic aūt Henricus hoc dixit vt priuatus. et tanq̄ pa cui nō creditur in preiudiciū aduersarij. arg. de proba. c. i. qr in talibus princeps tractatur tanq̄ puatus. vt ibi. ¶ Decimoqrto no. q reprobat simulationē hi simulans: et h qr erat in malū. ad idem quod me. cā. c. i. quedā tñ dissimulare possumus. xxij. q. ij. vtilez. ff. de noua. l. dolo in fi. dū tñ absit dolus et mendaciū. xxij. q. ij. ne quis. ¶ Quero in eo q iperator rñdit se nunq̄ iurasse neq3 scire q antecessores iurassent ecclie: an ex h sit periurus. So. q̄ ad pdecessores potuit excusari propter ignorantiā pbabilē. reg. cum quis in iur. li. vi. quo ad se nō: qr non est tollerabilis ignorantia i fcō proprio. d rescri. ab excōicato. et dicit laud. q peccauit i duobus: pmo qr venit cōtra iuramenta licita cā fidelitatis pstita: qbus nō obediuit: scdo qr scieter falsuz iurauit vel asseruit: cū inter simpliciter fidē et c. xxij. q. v. duobus eni istis modis directe qs deierat nec admitteref amodo in testē. de testi. testimoniū. et h siue iurauerit de presenti: siue de pterito: siue de futuro: qr semp est infamis sm canones. vij. q. i. ifames. dic. u. lau. q duplex est iuramentū. vnū assertoriū qd fit de re preterita vel psenti: qr pōt asserere q est certus: et h iurare. i. de teste asserere. xxij. q. i. in sum. et de hoc dicit hic intelligi. Aliud pmissorium: qd fit de re futura. de q nemo tenet. d iureiu. iurare quē admodū. et primū assertoriū hz mltas species: qr quādoq3 dicitur de calūnia: qnq3 de veritate dicēda. Itē de militia: d iura. calū. in appellationibus. li. vi. Itē aliud necessariū qd cogente iudice qs prestat siue in testimonio ferendo i siue i veritate: al's quomōlibet releuāda: de test. testimoniū. Aliud voluntariū: qd volūtarie qs subijcit: et qn pars defert parti vel sibi iponit: de iureiuran. ca. fi. li. vi. de pmissorio. dicit q est quadruplex: quoddā pstaf licite: et super licita: sicut fecerat hic Henricus iuramētum fidelitatis. xxij. q. vlti. de forma. Quoddā prestaf licite. i. sine metu et violētia: sz sup re illicita. S. eo. cū quidā. quoddā prestatur illicite: sed super re licita: sicut si per metū iura quis dare ea que nō sunt magni dāni. S. eo. si vo: quoddā illicite super re illicita: vt si per metū iurat dare vsurā vel rē ecclasticā vel al's nō suā. S. eo. c. ij. ¶ Oppo. ad id q nunc dixi periurium indistincte est esse infamē: q imo non sit infamis: sed tm̄ teneatur crimine stellionatus. ff. de cri. stel. l. vlt. et qualis sit hoc crimen: no. in. d. c. testimoniū: dicit lau. legistas distinguere q si iuramētum est de pterito vel psenti pcedit ꝯriū: si aūt de futuro: tūc piurus fit infamis. si pactū interuenerit inter partes. C. d trāsac. l. si quis maior: sed si pactū non interuenit: sz iuramētuz solū ꝯfaciens nō est ifamis. C. de re. cre. l. iusiurādū: hz eniz solū deū vltorē. C. de re. cre. l. ij. ego vo indistincte dixi i. d. c. testimoniū piuriū eē infamē si violat iuramētū licitū p id qd no. de iureiu. querelā. in glo. et de fideius. puenit. ij. in gl. et ad ꝯria rñde: vt dixi in. d. c. testimoniū. ¶ Scdo qro nunquid Henrico licuerit venire ꝯ iuramenta si erant pstita ꝯ iura ipeŕij. Sol. non sic erat h: sed psupposito q sic eēt. dic lau. q pprio motu non liceat ꝯuenire: sz de lnia superioris sic de elec. venerabilē. et h regulariter fallit qn iuramēti obseruantia vrgēt in dispēdiū anime. S. e. cū qdā. Scdo qn vrgit in detrimentū diuz rex vel maioris ptis. xxij. q. iiij. §. fin. qr sine talibus nō posset ducere vitā tēporalē: vt ibi qd pcedit qn si seruaref posset timeri de salute corporali: vt ibi dī. Tertio si itendit in deteriorē exitū. xxi. q. iiij. si aliqd. Quarto si sit pstitū: d re tertij: vt p plati. d reb. ec. S. e. c. ij. de elec. nosti. maxime si sit pstitū ꝯ iuramentū pmū per eū fcm d nō alie. re. eccle. Quinto si sit pstitū ꝯ ius publicū auctoritate et vtilitate. de fo. cōpe. si diligenti. Sexto si est pstitū ꝯ primū licitū. S. eo. itellecto. et c. tua. Septimo qn ius cōditōis apposite h sustineret. S. e. quēadmodū. de spon. sicut ex lris. Itē qn vrget summa necessitas h inducit et superioris lnia haberi non pōt. arg. de obser. ieiu. ꝯsiliū. cōcludit lau. q cū aliquis de istis casibus non excuset imperatorez directe: vr incurrisse periuriū. non eni habebat ipse iudicare d iuramēto suo: sed superior: vt dicit. c. venerabilē: et pbatur. S. e. iiij. no. et videf casus. de ma. et obe. dilecti. vbi iurās ꝯ iura sue ecclesie regrit in ꝯueniendo licentiā pape. ¶ Tertio quero circa hoc an saluē licuit Imperatori negare: hec que iurauerat presupposito q essent ꝯ ius imperij: dicit lau. q sibi non licuit pro ꝯseruandis iuribus imperij mentiendo negare iuramenta a se pstita: cū et non liceat pro vita alterius conseruanda mentiri. xxij. q. ij. ne quis arbitretur. de vsur. sup eo. et qd ibi no. ex h: et ex dictis in dua. prece. q. concludit laud. ex quo non erat hic casus in quo liceret venire ꝯ iuramētuz nec potuit excusari imperator tanq̄ inmemor: sequitur q incurrit sine omni excusatione periurium.

Ver. Nos itaq3. ¶ No. puidendum in futurū: de hoc in gl. ij. et pro h. xxiij. di. c. i. et dicit lau. si non pōt prouideri de iure occurrendū et de fcō vim vi repellēdo. de restitu. spo. olim. i. de homi. significasti. et qd ibi no. sit tamē sm eū cum protestatione et cautela: ne resistens videatur possidere cū scan-

rio.d.l.i.aut obligatio est de presenti: ⁊ aut est purat aut cō ditionalis:si purat aut est dilata ⁊ non extēsiua: vt qui dz in diem:vt in isto festo pasce sine extensione.s.qz semel soluen do non plus extēdit petitio nec solutio: ⁊ tunc spectat ad iudicē:imo puniret q̄ h̄ peteret ō plus pe.c.vnor aut est dilata ⁊ ēt extensiua:sicut in annuis pēsionibus q̄ retterantur an nuatim ⁊ in expensis:que multiplicant̄ ſm ꝯtinuationē mo re ꝯtumacie ⁊ malitie: ⁊ tunc pōt fieri ꝯdēnatio in futurum sic intelligitur de offi.deleg.querenti.ff.si seruū ven.l. barū. ⁊.l.egi.si ꝯditionalis ⁊ penalis sequēs ex principali ⁊ con tumacie:tunc pōt ēt fieri in futurū.de testa. Ryanaldus.v. demū.ff.ad.l.acquil.in.l.i.qn̄ga semel iura alterius vsurpa uit vel impediuit:pōt .n.peti.ab eo: ⁊ de eo qd̄ cōmisit satis faciat. ⁊ de cetero similia non attētet.de sepultu.ī. nr̄a.vbi hic no.Host.h̄ ⁊ in virtuo dic ꝙ per vel possidētia petit̄ ꝓ hiberi molestatio presens ⁊ futura:de ꝓbationibus lz . vbi de h̄ ēt dicit vt dixi in.d.ca.l nostra.i.iij.ꝯtio. ¶ Scd̄o op po.i eo ꝙ Henricus post electionē añ coronationē dicit se futurū Imperatorē:tum tñ electio principū faciat iperato rem:vt no.glo.xciij.dist.legimus.Sol.vt in gl.istud . ⁊ dic ꝙ quicqd sit de ptāte administrandi:de qua no.glo.ī.e.cle. §.porro.l v.reges.vbi dico in.ij.q.de nomine hz obseruan tia ꝙ non vocet̄ iperator:sicut ēt epi ante ꝯsecrationē dicun tur electi.ō re ind.iter.sicut ēt archiepi ante susceptū paliū non dr̄ archiepiscop⁹ neqz ptātē hz archiepiscopalē . ō elec. ꝙ sicut.§.preterea. ⁊ de hoc in Spec.de rescrip.p̄sentatiōe §.ratione aūt cause.ver. Itē qd̄ obiectū est. ¶ Quero ī eo ꝙ hic dicit de iuramento. quid est iuramētum[a] dicit Lau. est obligatio aie alicuius.ad qd̄ asserendū vel promittēdū deo sup h̄ in teste vocato. ⁊ ſm eū qa oia iuramenta respici unt animā iurātis:iō cū quis iurat pro alio exprimit̄ de aia illius: vt hic. ⁊ ō testi.presentiū. ¶ Scd̄o quero circa id qd̄ dixi in proxi.q.de iurante ꝓ alio : nā tūc iuramētum tangit animaz iurantis:dicit Laud.ꝙ non nisi iurans ipm spāliter obligat:ideo ipse non deierat:si tñ scit ꝙ falsum iurat in iu ramento assertorio:vel nō debere attendi in ꝓmissorio pec cat:qz p̄stat auxiliū piuriis:cū per organū eius exeat mēda cium.ar.xlvi.dist.sicut nō suo.per qd̄ vr̄ directe dicendus ꝓ iurus:sicut ⁊ alius iurans in aiaz suā:ar.d.c.sicut. ¶ Tertio quero q̄ fuit cā institutionis sacramenti.dicit Matth. ꝙ sa cramētū fuit institutum pp īfirmitatem hominū de facili du bitantiū:vt cū quis non vult credere simplici v̄bo alicuius: tunc permittit illi iurare.xxij.q.i.non est. ⁊ .c.ita. ⁊ .c. si pec catū cū si.est aūt sacrm.i.sacre rei signū. qd̄ prosequit̄ magi ster sententiaꝝ in.iiij. de h̄ dixi de sacra.non ite.in rubri . de ecle.mis.cū marthe.vbi ꝓbat̄ ī tex. in ver.distinguēdū. ⁊ di cit Mat.ꝙ iuramētū est p̄sonale respectu p̄stāns : adeo ꝙ lz homines vnius populi iurentiꝫ populus sit idē qui fuit iā mille annis.vij.q.i.deniqz:vbi glo.tñ successores nō obligā tur ad periuriū:pro h̄ qz lz iuramentū possit eē reale ex par te eius cui iurat̄.eo.ti.veritatis:tñ ex parte prestantis est p sonale: vt ibi no. Inn . ¶ Quarto quero an papa potuisset remittere sacramētū et prestitū ab imperatore vī ꝙ non:qñ prestitū sit deo:qz per quēcūqz ⁊ cuicuqz p̄stet̄ deo p̄stituꝫ vī de iureiuran.debitores ibi.dn̄o reddere iuramentū.dicit Matthe.ꝙ si iramentū factū est in fauorē dei.i.honorē eius non potest ab homine absolui:si ī fauorē hominis fit.ō spō. preterea.i. ¶ Quinto quero si qs iurauit soluere certā quā titatē pecunie vsqz ad certū terminū:cui creditor concessit maiorē dilationē:an est absolutus a iuramēto. Ray.in sum. eo.§.itē pone.dicit ꝙ sic p.d.c.p̄terea.pro h̄ de vsu. cōsuluit ⁊ idē h̄ Matth. ¶ Sexto q̄ro si tenebatur sub pena excō municationis quā ipso iure icurrerat nisi ī termio soluisset: an potuisset terminus ꝓ creditorē prorogari. Ray.in sum. e.§. Itez pone. ⁊ Spe.e.ti.§.nūc ostendendū.v. h̄ quoqz. ⁊ Inno.de app.preterca.ij.h̄ prosequunt̄:ego aūt in.c.prete rea tenui ꝙ ꝓrogatio valet:qz sicut in totum possidet credi tor acceptilando liberare debitorē:ita ⁊ ad tps: lz Inno. ⁊ cōtra alij videant̄ tenere ꝯtrariū:vt ibi dixi. ¶ Septimo q̄ro si quis pignorauit rē sub pacto: vt nisi solueret ad certū ter minū posset creditor eā vendere:si in termino non vēdidit ⁊ debitor offert creditori pecuniā:an poterit amplius ven dere:dicit Matth.ꝙ non p.l.iij.C.de pig. ⁊ qd̄ no. ī Spe. de lite cōtest.§.nunc dicamus:ver.item si tibi. ¶ Octauo q̄ ro si debitor ꝓmisit soluere certa die dato fideiussore si cre ditor prorogauit terminū:an postea tenetur fideiussor . dicit Matth.ꝙ non.qd̄ est verū si fideiussit ad certū tēpus.C. lo. .l.si cū hermes.ff.de preto.stipu.l.valerianus.secus si fide iussit in omnē casuz.ad h̄ qd̄ no.de appel.preterea.ij. ⁊ de h̄ de fideius.c.ij. ⁊ in Spe.de fideius.§.i.ver.illud autem.

§ **Ceterum.** Not.ꝙ in possessione vitia tēpo ra spectantur:de h̄ in v. immedia tus.pro h̄.xxviij.dist.qz sunt.C.ne de sta.ōfun.l. si mater . ⁊ de hoc in.c.cū eccl̄ia.in glo.alleg.in glo.h̄ñ dicit. ¶ Scd̄o no.ꝙ ex fcō vnius arguit̄ ad aliū existētē in eodem offō:sic enim inducit papa fcm̄ Alber.regis imediati ad ꝓbanduꝫ intētionē.ꝙ ad idē teneret̄ Henricus sic.xv.q.vij. alius ex h̄ etiā no.ꝙ factū predecessoris successor pōt ꝓ se iducere. de h̄ in gl.i v.Bonifa. ⁊ idē pau. ⁊ lz gl.dicat ꝙ est familia ris probatio tñ ſm Pau.est plenaria.de ꝓba.cle.Interiꝰ q̄ hoc non probat:nisi in casu q̄ papa procedit ex officio: ⁊ sic secus qñ vt pars: vt h̄ eē videbatur:tñ h̄ ēt processit vt supe rior legē condēdo:qd̄ potuit: vt.ī.dico.v.porro . in.i.ꝯtio. ¶ Tertio no.ꝙ papa recipit iperatorē in spūalē filiū: de h̄ de ver.sig.c.i.in prin.li.vi. ⁊ dicit Lau. ꝙ ꝓceditur h̄ ordi ne in promotione impatoris:primo eligitur in regez roma norum:deinde electio cū decreto pape p̄ntatur:tertio exa minatione canonice per papā facta ⁊ p̄sona approbata ī re gem a papa assumitur:q̄rto promouendus in iperatorē pro nunciatur:quinto iungitur:sexto seruat̄:septimo ī imperato rem coronatur:que oia habentur h̄. ⁊ de elec.venerabilem. ¶ Quarto no.de cl̄a quā apponit papa de fratrum nostro rū ꝯsilio: ⁊ qd operet̄ no.de re iudi.ad apl̄ice.li.vi. ¶ Qui to no. quod mens iuris ⁊ non nudus cortex debz atten di.de h̄ in glo.in ver.corticē: ⁊ dicit canon ꝙ euangeliū est in sensu ⁊ medulla non in sup ficie. Itē in radice non in ser monum folijs.i . q.i Marchion.ad h̄.ff de execu.tu.l. scire §.aliud.de elec.si postq̄.li.vi . ⁊ dicit lex ꝙ fides veritatis v̄borum adminicula nō reqrit.C.si vt se ab here. absti.l.i.ō dona.l.si.de formul.l.i. ⁊ .ij.nec curandū est satisfacere sub tilitati eoꝝ:qui non sensuꝫ:sed sola vocabula amplectuntur .C.de ꝯsti.pe.l.ij. ⁊ de hoc in regu. certū li.vi. ⁊ dixi de ver bo.signi.p̄terea. ⁊ .c.itelligētia . ¶ Sexto no. ꝙ curiositas reprobatur[c]. ⁊ expone vt in glo.in ver.curiositas: de h̄.ff. de noua.l.voli in fi.de postu.c.vno in prin.li.vi . vbi de hoc per Archi.ex hoc no.non referre ꝙ qd dicatur per alia ver ba:dū tamen eūdem sensuz habēnt. ¶ Septimo no.ꝙ ali quādo:lz plura v̄ba idē importātia dicere ad maiorē exp̄s sionē: vt hic in glo.in ver.virtutē. ¶ Octauo no.de antido ta[d]. ⁊ expone: vt in glo. ¶ Nono no.ꝙ hec ꝯstitutio est iu ris antiq declaratoria nō noui iductoria: vt h̄ in v.declara mus qd̄ potest facere princeps.ad quez spectat edere iura .C.de legi.l.vlti.xi.q.i §.ex his.ō sen.excō.iter alia. ¶ Que ro in eo ꝙ dicit de iuramēto fidelitatis[e]: quare dicit fideli tatis. ⁊ sub qua forma prestari dz: ⁊ de aliquib⁹ circa hoc:ō quibus in glo.in v.fidelitatis. Solu.gl.remittit. dic̄ Laud. ꝙ lz omne iuramētuz habeat in se fidē.xxij.q.v . iuramenti tamē qz magis exuberat fides in hac spē q̄ȝ in alijs: ideo di citur iuramentū fidelitatis vt alibi dicitur de actiōe bone fi dei.insti.de actio.§.actionē:de quib⁹ de excep.cū venerabi lis. ¶ Secūdo quero circa h̄ quid est fidelitas . Laud.dic̄ ꝙ est iusiurandū qd̄ a vasallo prestatur dn̄o.qd̄ dz fieri post inuestiturā.x.col.n.i.c.i. ⁊ de forma fidelitatis: ⁊ in plurib⁹ alijs titu.hec cle.latius capi videt̄. ¶ Tertio quero qd de beat ꝯtinere tale iuramētum:dicit Laud.ꝙ sex:icolumie tu tū:vtile:facile possibile:cōsiliū:auxiliū: de quo in.c.ō forma alleg.in glo.in v.fidelitatis:de quadruplici aūt genere iu ramēti.no. Specu.de iura.calū.§.i.ver.itē in cā. ¶ Quarto quero ad cuius expensas mittit̄ sacramētum:dicit Mat.ꝙ ad absentē voluntarie mittit̄ quis expēsis suis ; lz si ex insta

a ¶ Quid ē iu ramētū.add gl. fm.xxij.q.i cū. si qs p̄sbyter. ij.q.vi . Nol.ī ti. ō pace iura. fir.i §.itē facta in vsibus feu dorum.

b ¶ Que fuit cā institutiōis. add Tho. secū da secunde.q. lxxi.

c ¶ Curiositas reprobat̄.adde .c.i de reml.li. vi.i.c. Inigs ī itu.di. ⁊ i.c.gn qz medio.ō cō secra.di.v.

d Antidota.ad de.c.Mō.xxiij. q.ū.vor.i.c.cū in officijs.ō te sta.voc.l.i. lz ⁊ si.ff.ō peti.hē.

e ¶ De iura mento fidelita tis. adde ē for ma.xxij.q.v.

causa expensis vtriusqz: vt no. Spec. eo. ti. §. restat. ver. viti. & de multiplici iuramentorum forma in Spe. eo. ti. §. i. v. illud autē. ¶ Quinto quero nunqd ex eo q̄ iperator iurat pape per h̄ subditi imperatoris censeantur subditi pape: so. vt in glo. in ver. existere. que dicit q̄ non: & idem Pan.

Ver. porro. ¶ Not. q̄ successor dz ībērere vestigijs predecessoris. de iur. calū. c. i. ¶ Secundo no. q̄ assumptus in regem romanorum et pronūciatus per papā non exercet iura aliqua: donec iuramentū fidelitatis pstiterit: qd intelligit Lau. ex eo. q̄ hic ante ingressum italie & antēqz i italia iura exerceret pstitit iuramentū. ex hoc no. q̄ electus & pfirmatus in prelatiōe nō hz exercitiū donec iuramentū fidelitatis prestiterit: pro h̄ inducit extrau. Bonifa. viij. iniuncte. & idē Genz. sed illa loquitur de epis & alijs platis pmotis in curia. qd aūt de imperatore. J. dico. q. q. ¶ Tertio no. q̄ stat litis alicuius i suū preiudiciū ibi patentiū literarū. de pba. post cessionē: vbi de hoc de fide instru. c. ij. & c. inter dilectos: dz tn̄ constare de sigillo. ff. de procu. l. si pcuratorē. ff. rem. ra. ha. l. ne satisda. tio. C. de re. ali. nō ali. l. ij. xi. q. iij. cure. ¶ Quarto no. q̄ iuramentū pōt prestari alicui recipienti pro alio: sicut hic ibi in manibus Jo. & c. de quo dixi. s. e. cle. ver. nos itaqz i. xxij. no. ¶ Quinto no. q̄ iperator iurādo tangit sacra. de hoc in glo. in ver. tactis. & iurat super sacra dei euāgelia. qd pcedit sm̄ Gen. quando quis iurare cogit ex iuris iudicio vel pacti dispositione: vt no. Inno. s. e. & si christus. ¶ Sexto no. q̄ iuramentū nihil aliud est q̄ pfirmatio rei pmisse. ibi iuramēto cōfirmauit. Lau. qui dicit q̄ si pmissio nulla ē iuramenti exhibitio: nulla erit. ar. de fide instru. inter. si. quod non procedit indistincte. & dec: vt in. eo. ti. cū pringat. & de so. cōpe. si diligenti. de hoc. J. q. iij. & v. ¶ Septimo no. q̄ iperator iurat seruare fide catholicā: & eam conseruandam tenetur quilibet prefectus iurisdictionis: vnde dz astringi iuramento de hereticis persequendis. C. de epi. audi. auc. statuimus. de heret. ad abolendam. §. statuimus. ¶ Octauo no. differentiam[a] inter heresim & scisma. quod dixi in rubrica de scismati. ¶ Nono no. q̄ iperator iurat exterminare hereticos. de hoc in glo. in ver. exterminare. ¶ Decimo no. q̄ sufficit quē facere pro posse. xxij. q. ij. faciat. ff. de regu. iu. impossibilium: de pac. c. fina. regula nemo. li. vi. ¶ Undecimo no. q̄ imperator iurat proseq quēlibet communionē fidei nō habētem: rōne q: sepe malorum psortio corrūpunt mores bonorum. xxviij. q. i. sepe. vbi de & generalia hec est prohibitio omnib⁹ christianis vt tales euitent. xxviij. q. i. caue. xi. q. iij. si inimicus cū multis. c. illius. q. als communicans inimico fidei vel romane ecclesie inimico presumitur ecclesie inimicus. C. de in offi. testa. liberi. ¶ Duodecimo no. q̄ parentela[b] accipitur pro affinitate. de hoc in glo. in ver. parentelam: & in ea ibi cōsanguinitatem inire non posset: q: a natura producitur: & naturalia nō mutantur iure positiuo. insti. de legit. agnatorum tutela in fi. de pac. l. ius agnationis. v. di. c. i. ¶ Decimotertio no. q̄ iuramētum qd prestat vasallus prelato ecclesie durat per totam vitam vasalli ibi tam nostram q̄ successorū. vnde dicit Lau. q̄ nouas successiōes successorū non expedit inouari. s. e. s. e. veritatis. de hoc. J. q. vi. ¶ Decimoquarto no. de verbo generalibus ibi. & alijs quibuslibet que sufficiunt: siue sit dispositio cōformatoria: siue derogatoria. de testi. c. i. de pen. qui ad agendum lib. vi. ¶ Decimoquinto no. in eo q̄ procurator recognouit puilegia pcessa per imperatores ecclesie romane de effectu recognitionis: nam sm̄ Gen. pbat q̄ sunt talia. ar. ff. depositi. l. publia. §. fi. p hoc: q: stat pfessioni in pudiciū pfitentis: de elec. per inquisitionē. de cōces. c. i. dicit tn̄ Gen. q̄ talis recognitio rea de se alodiales non pstituit emphiteoticas seu feudales. C. de pac. l. traditionib⁹. de iur. & fac. igno. cum falsa: q̄ probāt q̄ pfessio non inducit dispositionē. de hoc dixi. de fide instru. si cautio. ¶ Decimosexto no. q̄ iperator est aduocatus ecclesie. de hoc in glo. in verbo aduocatus. ¶ Decimoseptimo no. in eo q̄ imperator iurat defendere fideles ecclesie & non opprimere qd interest ecclesie habere subditos locupletes & non oppressos: ideo pro eis agere potest si per hoc ecclesia grauatur: als non. de priui. auctoritatem. §. fi. li. vi. de hoc dixi post Inno. de app. dilectis. ¶ Decimooctauo no. de insignijs imperialibus in fin: ibi sue coronationis insignijs: & in hoc dicit Lau. q̄ diademate vel bireto quē posse insigniri: dū tn̄ ex hoc declinet ad humilitatē. c. di. contra morem: lz quādoqz aioribus idecori hoc appetant vt ibi cōtra quos est. xij. q. ij. glia. de eta. & q̄ li. indecorum. ¶ Decimonono no. de aurea bulla q̄ vtitur imperator. de hoc in glo. pe. & dicit Gen. q̄ per aurū denotatur excellentia potestatis: de hoc in gl. in ver. vestigijs. & no. cautelā glo. pe. q̄ non expedit vt bulla aurea pp piculū subtractionis q̄sqz aūt sit bulla aurea solida: q̄sqz in interiori parte vacua. ¶ Uigesimo no. de archiuis romane ecclesie & quid sit archiuū. dicit glo. vlti. qn̄ dicitur locus: in q̄ sacra vasa reponuntur in auc. qui. mo. na. effi. le. §. illud in fin. col. viij. & qd no. in auc. de defenso. ciuita. post princi. colla. iij. ¶ Opp. q̄ papa non potuerit declare vel statuere ea q̄ statuit hic q: i cā propria nō dbuit ius dicere. C. ne quis i sua cā in rubro & nigro. So. non erat cā ppria: sz ecclie romane: patet in pluribus locis in hac cle. q: iurat impator nō soluz. Pape: sed et romane ecclesie: & in fauorem ipsius ecclesie: sed in cā ecclesie prelatus pōt eē index. de ver. sig. ex parte. de quo ibi dixi. Itē hic non fecit vt index in seq. peratio. ¶ Scdo oppo. ad idē q: non debuit hoc facere impator non citato de cōsti. ecclesia. Sol. in actibus iudiciarijs: vel qui possent iudicialiter preiudicare dz interuenire citatio: vt in contrario: qd dixi de maio. & obe. inter q̄tuor: secus i e'̄ iudiciarijs: papa aūt h̄ pcedit cōdendo legē ex v̄tute ptatis vniuersalis quā hz. de transla. c. i. Itē cū nō eēt aliqs maior papa in dubio inter papā & iperatorem papa est iudex: qui. fil. sint le. p venerabilē. v. rationibus. prima solu. verior. ¶ Quero q: vt hic pz Henricus venit romam pro coronatione: quis modus obseruetur. So. vt in gl. in ver. vestigijs ibi: scire debes quā signa vsqz ad fine: q: singulariter: & in ea ibi: acqsgrani eiusdē diocesis: ita ponitur in prouinciali: sed Host. in sum. de peni. §. cui cōfitendum. sub. §. imperator. in prin. dicit q̄ est in diocesi leodiū ibi scda est argētea: dicūt aliqui q̄ imo ferrea & pma argentea: & sic hodie seruat: sed forte olim seruabatur qd dicit gl. ibi dabatur tributū pmo quinquēnio in auro ad pseruādā rē publicā: scdo qnquēnio in argento pro stipendijs. tertio in ferro ad arma facienda: vt no. in auc. vt pponat nomen imperatoris in pnci. col. v. ¶ Secundo quero an romanus rex anteq̄ sit iperator possit administrare. vr̄ q̄ sic: prout arguit gl. in ver. reges ipsi. qd prosequeretur in ea q̄ cōcludit q̄ sic ca no. sing. In fi. ibi electis duobus in discordia & c. ex qua habes vnum mirabile q̄ duo administrant tanq̄ reges romanorum: quod declara per id quod dicit Joan. an. in addi. spe. de rescrip. presenta. §. ratione autem forme. ver. item q̄ obtentum: tñ impossibile est & hereticuz tenere q̄ psit eē duo imperatores[c] vel pape: q: ostenderetur ille articulus fidei vnā sanctā catholicā & c. qd tenet glo. sing. iij. q. i. non aūt: & dixi de elec. lz: sed illa glo. loquitur de tit. imperij q non cadit in plures pendente lite: & cū hac glo. in eo qd dicit electū anteq̄ sit iperator administrare cōcordat Pan. alij vt Lau. & Genz. dicunt q̄ non pōt administrare anteq̄ sit appr obatus a papa p id qd no. de ver. signi. super quibusdā: lz glo. xcvj. dist. legimus teneat cōtrariū: cui Laud. se nō credere: q: Jo. fuit Theotonicus: dic standū huic glo. propter antiquam approbationem: cuius contrariū non est memoria: ideo vim habet constituti seu iuris. ff. de vsur. cum de in rem verso: de rescrip. c. i. li. vi. ¶ Tertio quero in eo q̄ confirmabit hic iperator donationem Cōstantini[d]: an valuerit illa donatio. so. vt in glo. in ver. constantinum: que concludit eam valuisse & esse irreuocabilem: quod latius prosequitur Paul. & q̄ non valuerit. inducit quod no. Cy. C. de prescrip. xxx. an. l. competit. vbi plus dicit q̄ ecclesia non potuit predictam donationem prescribere: q: signa subiectionis nō sunt prescriptibilia: vt ibi quod dicit Pan. eē ver in subdito nō ab aliquo possesso

[a] ¶ No. differen. adde gl. i. c. inter hēsiz. xxiiij. q. iij. doct. i. c. firmissime. de here.

[b] ¶ Quod parentela. adde gl. in appellatiōe parēns. ff. de ver. signi. in. l. iter cognatos. de gradi. poc. l. l. ij. C. de in ius vo.

[c] ¶ Et hereticū ē tenē q̄ psit eē duo impatores. Adde gl. i. verbo ecclie in cle. ad nram. de hēre. abbas i. c. at si clerici. xix. col. de iudi. abb. i. c. i. de parrochi. abb. i. c. qm̄ in plerisqz. li. ij. col. de offi. ordi.

[d] ¶ Donatione Cōstantini. Add tex. i. c. fi. dameta de ele. li. vi. tex. i. c. fuit gl. Bonifacij. viij. i. capl. vnā sanctā. tex. i. c. cōstātin⁹. xcvi. di. tex. i. c. futuraz. xij. q. i. tex. & ibi archi. i. c. placuit el. i. xvi. q. iij. gl. i. ver. vinculis. & ibi archi. i. c. ego ludo. lxiij. dist. Host. i. summa. t. de imu. ecclesia. §. in q̄tum.

aliquo possesso. de prescrip. cũ non liceat. de priui. cum olim et c. ti. cũ psone. lib. vi. vult dicere: secus esse de non subdito vt est papa. pro hoc qđ dixi in. d. c. cũ nõ liceat. ad idem inducit idem pau. h et Bar. in phe. ffo: qr sequeret qđ impiũ posset annihilari: qr idẽ faceret alius successor qđ esse non põt: in auc. quõ opor. epi. §. fi. Item vnus impator successori pindicare nõ põt. C. de legi. l. digna vox. Bal. in eodẽ pemio: al's rõnes ad idẽ inducit: qr lz officialis possit q̃nq3 donat res singulares: tñ offm non põt a se abdicare: sicut nec tutor offm tutele. l. ii. C de diui. tutelare. ff de admi. tuto. l. inter tutores. Item offm impatoris est ad vitam: ergo de iure officij disponere nequit in pindiciũ successoris. ff. de iuris di. om. iu. l. cũ qui. ar. ff. de leg. ij. l. peto. §. pdium. Item imperator hẽt iurisditionẽ ex lege regia: cuius forma est vt p vnũ regat impium nõ per plẽs. ff. de ori. iur. l. ij. ff nouissime ergo impator donãdo non põt diuidere impium. preterea vr fuisse ɔtra publicã vtilitatẽ: qr pluralitas pncipum mala. xij. metaphice: vbi ɔcluditur vnus: ergo pnceps pro parte ɔtria. inducit pau. rõnes que pro magna parte fuerũt. Guil. de cu. qui in phemio ffo hoc tenuit: decet eni priuilegia pncipum perseuerare. regula lz: lib. vi. de sepul. clem. dudũ cũ ɔcor. Item donatio fuit facta ex cã: et ob beneficium receptum: qr fuit curatus Constãtinus a lepra per beatũ Siluestrum papã: quo casu lz dare ẽt ei qui alia dare nõ põt. ff. de dona. l. aquilius: et lz ẽt donare ratiõe dignitatis: cui al's nõ licere. c. ti. l. filiusfamilias: et maxime licere dz impatori qui ẽ mũdi dñs. C. de quadri. pscri. l. bene a zenone. ff ad. l. rho. de iac. deprecatio. xxiij. q. v. dicat. preterea donatio facta non reuocat nisi ex cã. de dona. c. fi. vbi de hoc: vt ex causa ingratitudinis: sed eccl'ia ingratitudinẽ incurrere nõ põt: qa non est corpus viuus nec eccl'ie preiudicare dz delictum plati: regula delictũ. li. vi. sed posito qđ ẽt cã reuocatiõis subesset deficit iudex corã quo fiat cognitio de cã. ix. q. iij. aliorum: item: per talẽ donationẽ nõ minuit imperiũ: lz minuat exercitiũ iurisdictionis in psona impatoris: qr impiũ est penes eccl'iam: sed gladius eius dz exerceri manu regali ad nutum eccl'ie: vt in ex̃uagan. Bonifa. viij. vnã sanctã: et sic rõne dignitatis impialis nõ viciat donatio: qr non refert per quem exerceat: facit de his que fi. a pla. cũ aplice. C. de edi. diui. l. siqs post. de fideicom. l. voluntas. ff de leg. i. vnum ex familia. §. ij. l. peto. §. frater. potuit eni impator sibi preiudicare cum in hoc nõ prohibeatur ab aliquo supiori: nec a lege: qr nec legẽ tenet obseruare. insti. de iure nãli. §. sed quod principi: fuit etiam facta capaci. s. eccl'ie cui fauẽdum est. C. de sacro san. eccl. l. priuilegia: et qđ reuocari nõ possit. facit qđ no. Inn. de iudi. nouit: vbi dicit qđ impator nõ põt reuocari priuilegia que ɔcessit eccl'ie. Inducũtur et alie ratiões per Guil. Ray. Bar. et Bal. in phemio ffo: nam non põt dici qđ fuerit donatio immensa: qr in donatione facta eccl'ie immẽsitas dicit mensura. in auc. de nõ alie. §. si autem: et sacrilegiũ est disputare de eo qđ facit impator. C. de cri. sacri. l. sacrilegij. Item eccl'ia et impator adeo constituta sunt: auc. quõ opor. epis. in pn. et sic sunt frater et soror: nõ ergo ẽ alienare qđ datur eccl'ie. ff. de admi. tu. l. cũ plẽs. §. in pmis. Preterea inducit ratio nãlis que dz attendi vbi ɔtentio est de ptãte inter duos nõ hñtes superiorẽ. Constat eni qđ sm rõnem nãlem et sm iusgentium ɔuincie eligũt regẽ. ff. de iusti. et iur. l. ex hoc iure gentiũ: sed per ɔuincias approbatũ est et obtentũ vt ciuitates donatas prestẽt iuramẽtũ fidelitatis pape: ergo subsunt pape: et hanc partẽ sequũtur moderni: et dicit Stepha. qđ si Constantinus hanc donationẽ facere nõ potuit eodem errore: nec populus impiũ impatorem transferre qđ est falsum. insti. de iure na. §. sed qđ pnci. Item tenendo qđ vterq3 gladius sit penes papã non proprie donauit Constantinus sed resignauit qđ etiã tenet Joan. de lig. qui plenius hoc ɔsequit in tractatu somnij: et hec pars cõiter tenet: et sic in facto obtinet: si qđ valuerit pmissa donatio vr sentire gl. ff. de offi. prefec. vrb. l. i. §. initio: et not. Spe. de rescrip. pñtati. §. rõne aũt cause. v. itẽ qđ obtentum et ibi per Joan. an. et hanc partem sequendo ad contraria.

Respondeo ad illud quod non potuit imperium minuere. dico qđ non diminuit cum exerceat per papã: et in hoc non refert per quem exerceat. Ad aliud qr par in parem et c. respondeo qđ legem statuẽdo par nõ ligat parẽ vel successorem. de rescrip. c. fi. sed ɔtrahendo sic si ɔtractus est licitus. §. si minus. in auc. de nõ alie. colla. ij. C. de dona. l. sancimus: et. d. l. bene a zenone. de pba. c. i. ne prelati vices suas. c. fi. et qđ ibi dixi. Ad aliud qr nõ dz esse duos imperatores. respõdeo qđ non sunt duos eque principales: cum impium temporalium subordinet sacerdotio: qđ dic vt dixi. de elec. venerabilem. per hoc respondet ad illud cum dicitur qđ posset impium annihilare: non eni annihilatur: lz de vno in alium transferatur. presupposito aũt qđ potestas non eẽnt subordinate: sed impium et papatus essent duos pncipatus distincti immediate ɔcedentes a deo: questio hẽt plus difficultatis: tñ adhuc defenderet rationibus qđ valere potuit tanq̃ collata in pias cãs. Item presumẽdum est qđ si nõ valuisset deus fidelibus inspirasset vt eam reuocarent. ¶ Quarto quero super eo qđ dixi in. ij. no. qđ si pmissio est nulla iuramẽti exhibitio non tz: qd si de donatione irreuocabili dedi oĩa bona mea heredibus institutis in testõ Titij adhuc viuentis: et iuraui non ɔuenire. deinde Titius fecit aliud testm̃ et alios heredes: nunqd tenet donatio. dicit Lau. qđ non: qr nulli sũt heredes quibus sub noie appellatiuo facta fuit donatio: et sic est in cã caduci. C. de cadu. tol. l. vnic. ¶ Opp. ad h qr lex illa loqtur in legato qđ a testõ dependet: secus in donatione que sic non dependet. Sol. Lau. qđ imo depẽdet: ex quo fuit facta sub noie appellatiuo heredũ et nõ ɔprio que multũ differũt. de offi. dele. qm̃. insti. de stip. huo. per totũ. Preterea tpe donationis erãt hẽdes solũ in spe: cũ testatoris voluntas adhuc eẽt ambulatoria. de cele. miss. cũ marthe. xiij. q. ij. vltima volũtas: et anteqũ veniret ad rẽ firmã. s. ad mortem testatoris fundamẽtũ cor. s. testm̃ perijt: et spes eorum oĩno frustra est. ar. viij. q. i. c. i. qđ ɔcedit nisi ex aliis ɔiecturis appareret donatẽ fuisse ɔtemplatũ personas: ita qđ appellatiuũ de heredibus fuisset adiectũ solũ cã demõstrationis. de testa. requisiui. ff de reb. dub. l. qui hẽbat: et pro hoc quod dixi in. d. c. qm̃ abbas. ¶ Quinto quero si fiat donatio inter vir et vx. per quã alter fit pauperior: alter ditior: et sic de iure nõ tenet. ff. et C de dona. inter vi. et vx. per totũ: nunqd firmet iuramẽto: videt qđ non: qr ɔ publicam vtilitatẽ ɔstituz vr: et sic nõ valet: de foro cõpe. si diligenti qđ sentit Lau. dicens idẽ cum nullitas est ex parte facti qđ fictionẽ non recipit. viij. di. ṽitate cũ si. In aliis ṽo que lz publica sint auctoritate: sunt tñ pruata vtilitate: dicit secꝰ vt in casu. c. cũ ɔtigat de iureiur. et de pac. q̃uis: lib. vi. Idẽ tñ Lau. nõ persistit in h et aliq̃ alia. dicit p quẽ vr velle aliud eẽ de iure ciuili: aliud de iure canonico: qđ tz Guil. de cu. ff. de iureiuran. l. sed et si possessori. §. itẽ si iurauerit et bar. ff. de fideiuss. l. si qs p eo. s. qđ donatio pdicta firmet iuramento: qr nõ est ɔ publicã vtilitatẽ: sed ɔhibet pp vtilitatẽ subditorũ. i. ipsorũ sponsorũ ne mutuo amore spolient: sed tenẽdo pmã: dic qđ imo est ɔtra publicã vtilitatẽ cũ in mrimonio ṽset publica vtilitas. ff. so. mat. l. i. et sufficit qđ nõ est expressum de iure canonico qđ h donatio firmet iuramẽto: et ad. c. ij. de pac. et ad. c. cũ ɔtigat. dic qđ nõ debẽt extendi: qr deuiãt a iure cõi: et h pars vr ṽior: tñ in dubio nõ debet qs venire ɔ tale iuramẽtũ sine supioris auctẽ. de elec. venerabilẽ. ¶ Sexto q̃ro circa id qđ dixi in. xij. no. si vasallus iurauit plato: an teneat iurare successori. Sol. Lau. qđ iuramẽtũ durat p totã vitã vasalli: nec ẽ p singulares successores innouãdũ: et h si ponit ṽbũ successoribꝰ vt qr iurat plato et successoribus: sicut h iurauit imperator ibi: sed tam nostram q̃3 successorũ: secus si non ponatur: qa tunc singulis successoribus est innouandũ. xij. q. ij. sepe: et c. longinquitate: dic vt dixi de iureiuran. veritatis. Si eni prestatur prelato tanq̃ prelato cum sit acquisitũ ecclesie obligat etiam respectu successorũ. ¶ Septimo quero si vasallus iurauit pro se et successoribꝰ: dic qđ nõ releuant successores a iurando ratio diuersitatis inter hoc iuramẽtũ: et illud de quo i. q. pce. qr iuramẽtũ ex pte pstãtis est personale: sed ex

parte eius cuius prestatur potest esse reale: qd dic vt dixi in .d.c.vitanis: et .s. v. nos itaqz .q.iii. ¶ Octauo qro si successor exigit iuramentu a vasallo: dicens fuisse iuratu pdecessori pro se tm et no pro successoribus. vasallus aut otradicit. Sol. Laud. q nisi vasallus pbet qd dicit succubet. ff. de pba. l. ei. qui. qd pcedit in eo: qz fundata est psona dni: eo ipso q no negat se vasallu. ¶ Nono qro an totiens pot peti iuramentu quotiens otigerit reuocari p successore: videt q non: siue remouet p morte: siue alio modo: vt per depositione vel cessionem. ar. h. et per no. s. q. vi. qz durat p tota vita iurantis. So. Laud. relinquedo disputationi: dic q semp reuocabile si fuit pstitu predecessori personaliter: secus si tanqz prelato p id qd dixi. s. q. pce. et .s. q. vi. ¶ Decimo quero sup quo fundat iuramentu. Sol. Genz. et Mat. q dz hre tres comites[a] veritate: iudiciu et iustitia. xxii. q. ii. animaduertendu. s. c. et si xpotet declara vt ibi: et de hoc i spe. ti. ii. §. nuc ostendendu. v. xxiiii. ¶ Undecimo quero si qs iurat falsu ignoranter adhibita oi diligentia. So. no est piurus neqz peccat. xxii. q. ii. homo: sed si no adhibuit oem diligentia qua debuit peccat: et est veniale sm Mat. xxv. di. §. aliu ca demu: dic q posset ee tanta negligentia q inferret culpam lata que eqparat dolo. ff. deposi. ti. l. qd nerua. de commo. c. vno. et qd ibi no. et qd tuc foret mortale. ¶ Duodecimo qro si aliqs inducit aliquem ad piuriu. dicit Mat. q vincit homicida. xxii. q. v. si qs piurare fecit: et .c. se. Intellige q vincit in dano dato: qz maius danu est[b] in amissione vnius anime qz infinitoz corpoz: vt ibi no. ad h. xxiiii. q. iii. si habes: tn qz et p homicidiu inducit amissio anime ipsius occidentis nisi peniteat vz q h ro no vrgeat et de hoc. s. q. xiii. ¶ Decimotertio quero circa hoc: an piurium[c] sit maius peccatu adulterio: vz q no: qz difficilius est obseruare pceptu de non piurado qz pceptum de non adulterando cu nullus ho possit domare lingua: minus est aut trasgredi id qd est difficilius ad obseruandu qz id qd est facilius. In otrium: qz quato persona cui fit iniuria dignior est tanto iniuria maior. insti. de iniur. §. atrox. de sen. excom. cu illoz: sicut et augef crime pp dignitate psone cui fit iniuria. ff. de re mili. l. oe delictu. §. i. Sed deus cui ho iniuriatur piurando est dignior qz pximus cui iniuriaf q adulteratur. dicit Mat. q piuriu est maius: qz corrupit ordine digniorem q dz esse hois ad deu. p adulteriu vo corrupitur ordo ad pximu. de hoc dic vt in se. q. ¶ Decimoquarto quero an piuriu[d] est maius peccatu homicidio vz q sic: qz maiori cura prohibitu: qa est de pceptis pme tabule: non occidere vo est de pceptis scde. In otriu: qz homicida peccat o duos .s. o deum et o proximu: piurus o deu tm. Ite homicide debef maior pena .s. mortis: piuro vo pena infamie tatu. Mat. remittit ad no. iq. fniaz. xxiiii. disti. per Ricardu. dic q crimina no hnt certu plodu .i. mesuram: sed variant per circunstatias. .b. de sen. exco. cu volutate. c. ii. eu qda: et qd vtrobiqz otrariu ceteris paribus videret dicendu piuriu maius[e] adulterio et homicidio: qz magis immediate resistit deo et charitati: qua debemus ferri in deu: et sibi inherere: sed qa deus est summe misericors: id oumodo piurus peniteat minus punif qz propter iniuria pximi. ¶ Decimoqnto quero qd faciet iudex: cora quo pbatu est teste esse piuru: q tn scit eu veru dicere: et qd si scit accusatu fore innocente otra quem pbatu est crimen. de vltimo per Raymundu in summa. eo. §. qd de iudice: et incidit vtraqz qo in illam: an iudex iudicare debeat sm allegata: cu habeat osciena otria: in qua dic vel q dz iudicare sm allegata deponedo oscietia: vel ex toto abstinere qd dixi. de offi. dele. pastoralis. §. quia vero. ¶ Decimosexto quero qd si iurans vel recipiens iuramentu adhibet dolu. dicit Mat. q debet referri ad itentionem eius qui dolu non adhibuit. xxii. q. v. quacuqz: et .§. si ergo: et .c. q periurare: et .§. ex his. pro hoc de spos. ex litis. xxii. q. v. ecce. In otrium q sm intetione iurantis sint interpretanda iuramenta. xxii. q. v. humane. de hoc per glo. c. ii. veniens et dic vt ibi dicit Inn. q cu aliqs iurat aliqd determinate i foro penitentiali fit interpretatio sm intetione iurantis. In ptentioso sm eos. co. titu. veniens. ¶ Decimoseptimo quero an papa possit[f] remittere iuramentum: quidam dicut q sic. argumen. xv. q. vi. iuratos: et .c. nos sanctorum: et .c. auctoritatem. Matthe. contra cum redditio iuramenti sit de iure naturali: quia precipitur in euangelio et in lege redde domino iuramenta tua. xxii. q. i. si peccatum. dicit tamen q papa possit absoluere a pena periurii: et ab infamia quo ad ecclesiam: ita q non repellitur ob hoc a testimonio vel ab alio actu publico. ff. ad muni. l. vlti. sed non potest absoluere a peccato: quin peccet otrauenien si iuramentum fuit licitu. de hoc. lxxxv. di. Archidiaconum per Hug. et Archi. et dixi. e. ti. quato: vbi dico q iuramento prestito super obligatione dissolubili per papam absoluere pot papa indistincte: sic si quis iurauit ingredi religionem poterit absoluere: qz etiam si esset religiosus posset dispensare: vt no. Inn. de sta. mona. cum ad monasterium. Si vero obligatio non est per papam dissolubilis: secus sicut in casu. c. i. e. ti. qz tuc no absoluit: sed alius cuius interest puto homo si est homini pstitum. d. c. i. nisi oster q sit illicitu: vt dicit Inno. eo. ti. debitores: si autem ocernit deu: tunc etiam papa non absoluit sine causa: qz hoc esset otra ius diuinum: sed ex causa pot cu possit interpretari et distinguere ius diuinu: qd plenius dixi in. d. c. quanto. ¶ Decimooctauo quero an papa possit[g] deponere impatore vel regem qui non subest impatori. so. Mat. q sic si de voluntate principum accusetur et conuincatur: et tuc monebitur: et si nolit satisfacere excommunicabitur: et si non resipicit poterit deponi a papa vel a principibus de voluntate pape. est enim papa maior eo. xcvi. disti. duo. xv. q. vi. aliud: vbi de hoc in. c. cu ad ver. xcvi. dist. pro h. s. de re iud. ad apostolice. lib. vi.

¶ De exceptionibus Rubrica.

Xcōmunicationis.

E[e]xceptio excommunicatiois opponitur dilatorie quadocuqz pemptorie non obstante: primo dictum: qd secundo limitat ibi seruata. ¶ No. q gnalis renunciatio tacita vt hic vel expressa sicut illa que fit in fine libi: de qua de causa pos. pastoralis in h. speciales prouisiones non tollit. pro hoc quod no. de transac. c. i. vt enim patet h post lapsum pemptorium auditur opponens excommunicationem: licet tacite videretur renunciasse exceptionibus permittendo peremptorium labi. ¶ Opp. q post peremptorium no possit opponi de excommunicatione: prout no. Inno. e. tit. pastoralis ad fi. So. vt in glo. i. que dicit opi. Inno. reprobando: et idem Lau. Gen. et Pau. qui tamen dicit opi. Inn. posse intelligi qn excoicatio proponit peremptorie: pro h qd no. Arch. e. ti. c. i. li. vi. in vbo valeat: dic melius q Inn. loqtur de termino dato ad pponedas peremptorias post que dicit excoicatione proponi non posse: et sm hoc h cle. non obstat que loquitur de termino ad pponendas declinatorias et dilatorias. Et ro diuersitatis pot esse: qz terminus ad proponendas pemptorias ex quo lapsus est vz habere vim oclusionis postqz in facto nihil osisteo pponi pot de fi. instru. cum dilectus: et quod ibi dixi: vnde licet dicaf q excommunicatio[g] proponi potest vsqz ad sniam: vt h: et eo. ti. c. i. lib. vi. non tamen per hoc sequitur q per conclusionem proponi possit cum post eam statim debet ferri sententia. ¶ Opp. ad hoc de pba. l. i: vbi post lapsum omnem terminum peremptorium auditur exceptio falsi. So. ibi de termino pbatorio: secus de termino ad omnes peremptorias: et sic ad omnia iura pducenda que vt predixi het vim conclusionis: de hoc etiam hic vt in. d. c. i. in prin. in pens. q. que singulariter no. ¶ Quero de qua excommunicatoe procedit qd hic dicitur gl. i. intelligit de maiori: et ide Pau. pro hoc qz minor repellit a communione sacramentorum tm. de cle. exco. c. si. et sic no a iudicio: qz no repellit a communione hoium vt ibi. ¶ Scdo quero an pcedat h cleri. i qualibet excommunicatione maiori: siue ab homine: siue

exco. venerabilis.§.pe.z fi.li.vi.qr remota excõicatione pcedit iudiciũ z valent que precesserũt.e.ti.c.i.li.vi.qñ autez opponit peremptoria non est opus absolõne petere: qr eo obtenta nihilominus exceptio suũ operat effectũ rõne pcessus viciati: ideo hoc casu sm eum obstat lapsus termini nisi redderet iudiciũ retro nullũ: qd etiã vult glo.ij.ibi dic guil. z in hac glo.ibi: vel electi: vt de psue.cũ dilect' z de eta.z qli. cũ bone.de cle.excõ.si celebrat ibi: vt ibi no.in gl.intelligas ibi: in nostra: z dic vt ibi dixi: z in eo q gl.dicit de excõicatione p iudicẽ vel procuratorem: dic idẽ si opponeret p impetrantem.de rescrip.c.i.lib.vi.vel p arbitrium: vt no. spec. de arbitro.§.differũt.v.itẽ sm eũ. Ex his infert q excõicationis exceptio est anormala cũ possit opponi pemptorie z dilatorie.e.ti.exceptionẽ: z ibi no.hoc tñ respectu non dicit anormala: sed ex eo q ẽt in vim dilatorie põt opponi in qlibet parte litis: vt Sz z sic in modo opponẽdi sapit naturã perẽptorie. ¶ Quarto quero si opponit exceptio p lras papales ptinentes grãaz: an pponi debeat dilatorie: an vo posset opponi qñcũqz sicut excõicatio. So. Lau. distinguẽdo put no.s.eo.pastoralis: z de rescrip.pstitutus: vbi dixi q aut oritur actio ex rescripto: z sic exceptio tangit lras z gratiaz: z opponi põt post litẽ ptesta. vt si dixi me clicũ in litteris in quibus prouideri mãdabat mihi de bñficio: si aduersarius excipit hoc eẽ falsum audietur si hoc obijcit iter dilatorias.d.c. pstitutus: vel ẽt si post lit.pte. z tũc ex hoc nõ viciat pcessus: qd vltimũ dic vez si non probat: sed si pbabit absolueret reus z sic pcessus remanet sine effectu. Aut ex rescripto nõ orit actio: sed cõpetebat prius: vt si ipetraui super mutuo: z tũc excipiens q false ĩpetrate sũt: seu vo tacite. vt qr de pacto d non petendo nõ fuit in lris facta mẽtio non audiret iter dilatorias.de lit.ptest.c.i.li.vi.als nihil aliud eẽt q̃ decidere negociũ ante lit.pte. expectabit ergo tẽpus pemptoriarum .d.c.i. ¶ Quinto quero circa hoc si qd obijcit pcernit aliquid de substantialibus lrarum: vt qr ciuitatensis sub cla d dioecesi cõuenitur p.c.Rodulphus.de rescrip.vel vltra vnã dietam: vel in dioecesi prohibita: p.c.statutum.de rescrip.li. vi.dicit Lau. q hoc casu talis exceptio pponet inter dilatorias.ar.s.e.ti.c.olim: dic q hoc casu posset etiã pponi pemptorie tanq̃ inferens nullitatẽ lrarum.pro hoc qd no.in.d. c.Rodulphus: z in.d.c.statutũ in fi. ¶ Sexto quero an exceptio falsi[a] possit opponi post terminũ datũ ad peremptorias.dicit Lap.q exceptio falsi vel nullitatis iudicij non includit sub termino pemptoriaz nisi de ipsa fiat expressa mẽtio: z tũc lz si nõ fuisset expressa: potuisset etiã post sñiaz opponi non tñ cũ expressa fuit opponi poterit nisi fuerit appellatum: de hoc de pba.lz: vbi dixi in.i.q. z de fide instru.accepimus: z qd no.de appel.c.vlti.li.vi. ¶ Opp.ad hoc de eo qd dicit h in glo.pe.in fi.qd dico.x.q.xvi.So. aliud in exceptione excõicationis per id qd ibi dico q̃ in exceptione falsi vel nullitatis iudicij: qr si pronunciatũ est eas d cetero nõ audiendas talis interlocutoria obstat opponẽti qui tacẽdo potuit in hoc sibi preiudicare.pro hoc qd dixi in.d. c.lz. de rescrip.super lris. Pe.tñ de aneba.dicit etiã in istis terminis lapsũ non obstare: qr nõ põt iudex auferre bñficiũ iuris ex quo permittitur q etiã post sñiam opponatur: primũ verius qr paro appellãdo videt acquieuisse interlocutorie: de elec.cũ dilecti. ¶ Septimo quero generaliter a quibus repellat excõmunicatus. Mat.prosequtur quẽ ordinãdo z breuiando: dic q quedam sunt certa: a quibus repellit sm oẽs quedam dubia de secundis videtur in duabus sequenti.q. de primis dicit Matth.quod excommunicatus repellitur ab agendo .eo.titu.pia.lib.vi.a patrocinando z testificando.de senten.excommu.decernimus.eo.lib . tamen in casu testificari potest.de hereti.in fidei.lib.vi . Item repellitur a procuratione.de proba.post cessionez a iudicando si publi

cedunt ad suum commodum z alterius impugnationem: sed ad sui defensam admittitur eo.ti.dilecti.significauerunt obstat autez in casibus predictis excommunicatio sibi personaliter: ita q si actiones cedat cessionario non obstabit z idem si delegat suũ debitorem alteri.pro hoc no . Brixien. in venerabili: quidam cum esset excommunicatus: z Spe. de procu.§.sequitur videre.ver.quid si excommunicatus: z Archi.in.d.c.pia: z Joan.an.de iurepa.c.i.lib. vi. ¶ Octauo quero prosequendo ea de qbus dubitatur: an ab eis repellatur excommunicatus: an excommunicatus[b] possit testari. Matth.refert ea que no. Joan.an. de sen.excommu.decernimus: lib.vi.vbi tenet testamentum valere: sed Jo. cal. in.q.excommunicatus maiori in solutione secundi articuli: tenet contrarium dicens q licet testamentum videatur q̃si contractus: qr tamen ipsius factio est de iure ciuili.insti. de testa.ordi.in princi.ideo non tenet pfectuz ab excommunicato cum a ciuilibus actibus.i.non habentibus formã a iure ciuili sit remotus.de senten.excommu.lib.vi.vbi df q debet remoueri ab actibus legitimis.primum puto veri' vbi dic q.c.lz.debet intelligi de actibus omnino legitimis qui sunt de iure pub.ratione nature ipsorum actuum z etiaz ratione facientis: sed si sunt legitimi ex natura actus: sed ratione faciẽtis geruntur ratione priuati interesse: secus at testamentum est huiusmodi: qr licet testamenti factio sit iuris publici.ff.de testa.l.iij.tamen qui testantur non ratione alicuius officij publici: sed tanq̃ ipse facit: vnde hoc respectu quatenus concernimus testantis voluntatez: dicimus q testamentum est de iure naturali.C.de test.l.testandi: z quod ibi no. Est autem lata differentia inter actus legitimos primo modo: z legitimos secundo modo: nam in primo non curatur patria potestas: filius eni familias potest talia exercere: sicut paterfamilias: vnde potest esse iudex etiã quo ad cogendum patrem.ff.ad treb.l.ille a quo in fi. z.l.se. sed in actu legitimo secũdo modo bene curatur patria potestas: vnde filiusfamilias testari non potest.C.qui testa.fa. pos.l. senium.de sepul.lz.§.q̃uis: lib.vi.sic ergo actus legitimos primo modo interdictos excommunicato: sed interdictos secundo modo non: immo tenet tanquam facti ratione priuati interesse quod plenius dixi in repetitione.c. perpendimus.de sen.excommu.q.xxviij. ¶ Nono quero an instrumentum[c] confectum a tabellione excommunicato valeat. Matth.refert ea que no. Innocen. z Joan.an.in.d.c.pia: z vltra illa dicit quod si excommunicatio est occulta vel ẽt manifesta tamen probari non potest: valet instrumentuz ab eo confectum.argu.ff.de offi.pretor.l.barbarius.iij.q.vij.§. tria.de re iudi.ad probandum: z.d.c.pia.§.si vero: secus si esset notoria: quia notorie excommunicatus a talibus repellitur.d.c.decernimus: in eo q Matth.dicit excommunicationem esse posse manifestam: z tamen probari non posse: est contra.de cohabi.clerico. vestra: z quod ibi no. glo. in verbo notorium: dicens manifestum esse id quod debet eẽ: z potest probari pro Matth.tamen facit quia aliquando manifestum probari non potest nisi per famam que nõ sufficit: de quo de penis.c.i.in glo.penul.lib.vi: z in.d.c. decernimus: z dixi in.d.c.vestra: z hoc bene potest saluari: sed d q.dic plenius vt in.d.c.perpendimus.q.xxxix.vbi tenui q valet instrumentum si non est publice excommunicatus: secus si publice etiaz si non sit sententialiter damnatus: quod dic vt ibi. ¶ Decimo quero an ad probandum excommunicationem sufficiat probare denunciationez tantũ. Mat. remittit ad no.i.c.prudẽtiã.§.sexta.d offi.dele.vbi dixi q si denũciatio fuit solẽniter facta a iudice: sufficit q̃ ad oẽz effectũ: ĩputet eni denunciatio qui nõ appellauit.de ap.pcertationi.li.vi.qd tenẽt etiã Archi. z Jo.an.in.d.c.pia. ¶ Undecio q̃ro: qr h dic excõicationẽ obijci posse i qlibet pte litis

[a] ¶ Exceptio falsi.adde tex. z bar.l.l.ticia.in.§.vsuras.ff. de leg.ij. Spe. ti.d dila.in.§. i.v. z nota. ab ba.in.c.pastoralis in.ij.no. de excep.

[b] ¶ An excõicatus. adde Archi.i.c.pia.d excep.li.vi. doc.i p.Vitaris d dolo z pru.abb.i c.pastoralis in §.vez l pe.col. d app.abb.i rubri. de testa.in pri. Inn. in.c. cũ voluntate. d senten.excom.

[c] ¶ An instrumentum. adde glo.fi.in.c. decernimus.d se. excom. archi.i .c.nullus.ij.q. iiij.Spec.de instru.edi.§.restat.

an etiam in causa appellationis.gl.iij.remittit ad no.e.ti.significauerunt:vbi dixi. Sed Paul.hic prosequitur dicens q quandoq tractat causa appellationis a grauamine et audiutur excommunicatus vsquequo finitus sit articulus appellationis amplius nõ:q2 instãtia se defendit in scda ipugnat et iudex appellationis tũc facit qd facere dz pncipalis:ideo corã eo põt excipi:sicut corã pncipali cũ sit eadẽ rõ et cognitio vtriusq qñq appellat a diffinitiua: et tũc obstat excommunicationis exceptio:q2 tũc simul cognoscit de pncipali et grauamine;et per nouas pbationes põt appellãs pbare de iure suo.de fi.instru.cũ Joã.et sic impugnat actorẽ qd ei nõ lz.eo.ti.cum inter Sm pau.Çtrã in hoc vltimo pbat in.c.significauerunt:vbi etiã originarius actor a psecutione appellationis per excõmunicationẽ non repellit:qa intelligit potius se defendere q̃ impugnare cũ si non appellaret vel nõ sequeret lapsis fatalibus snia transiret in rẽ iudicatã graue piudiciũ:qd dic vt ibi dixi. ¶ Duodecimo quero si fuit assignatus terminus nõ expresso q esset peremptorius:an peremptorius intelligat:vĩ q non:q2 in tex.exprimitur:als enim superflue exprimeret:glo.in vbo peremptorio tz Çtrã et idem Paul.quod tenui.de dilatio.c.i.de quo tñ dic melius vt in.d.c.pastoralis:vbi dico q terminus pbatorius intelligit peremptorius:secus in dilatione expectatoria.d of.de le.cũ cãm:et.c.psuluit:et qd vtrobiq dixi.Et ad expressionem que h fit.rñde vt in ea.gl.ibi:sed dato que hoc vult q h exprimit cã fortioris dubij. ¶ Decimotertio quero ad cuius instantiã assignari põt terminus ad pponendas dilatorias.glo.in verbo assignare dic q actoris nõ rei. ¶ Opp.ad hoc qd etiam ad instãtiam rei.de ap.cũ cãm.So.Laud.stando cum his que no.Inn.eo.ti.pastoralis:vbi tz q predixi Sm glo.Gen.vo dicit q si reus vult se arctare ad pponendas oẽs exceptiones ĩfra certũ terminum nõ videt cur ei mos gerẽdus non sit.ar.ff.de pba.circa:et sic dicit posse intelligi.c.cũ cãm.dicit tñ q in initio litis nõ datur reo terminus ne det occasio malignandi q2 debuit venire instructus:sicut etiã non dat terminus actori de dila.pterea.Sed tenẽdo primũ ad.c.cũ cãm:dic q ibi narrat scẽ:dicñ tamẽ Gẽ.vĩ posse de iure sustineri. ¶ Decimoquarto quero an possit dari terminus peremptorius ad pponendas pemptorias.glo.in vbo dilatorias remittit ad.c.pastoralis.Hy.i regula indultum:li.vi.dicit q cũ cause cognitione dari põt siue non.pro hoc.ff.de re iudi.l.iiij.§.si qs pdemnatus.d hoc vt dixi post Pau.Ç.de elec.cle.psitutionem.§.cetex.q.vij. ¶ Decimoqnto quero de rõne decisionis.glo.in vbo non obstante:ponit aliq̃s rationes.et idẽ Pau.et Stepha.q tñ etiam aliã rõnem reddit:q2 intentio statuẽtis terminum ad pponendas dilatorias que necessario pponi debent añ lit.pte.non fuit prefigere terminũ ad exceptiones anomalas qualis est exceptio excõmunicationis que etiam post sniaz opponi potest contra executionem.e.ti.pia:fuit etiam ratio vt ecclesiastica censura timeatur:et vt commune periculũ cõmunionis vitetur et ptumacie vicium reprimatur. ¶ Decimosexto quero quid si iudex statuendo terminũ dilatorijs nominatim.statuit et quo ad excommunicationem.glo.pe.in fi.dicit q non obstante termino audiet excipiens:et idez Pau.opp.ad hoc tali interlocutoria iudicis transit in rẽ iudi.nisi appelletur.de elec.cũ dilecti.de excep.significauerunt.So.exceptio excommunicationis non concernit mere partis interesse:sed ad ius publicum:ita q nullo proponente iudex ex officio pter excommunicationẽ repellit.e.ti.exceptionem.Ideo taciturnitas in non appellando non piudicat:et in hoc no.hanc glo.tanq̃ singularem:et nescio alibi.et pro hoc qd dixi.ẽ.q.vi. ¶ Decimoseptimo quero si Ç agentem proponitur excommunicatio et pbatur an i alio iudicio sufficit h probatio.dicit Mat.q non:sed dz de nouo probari.ar.ff.de excep.rei iud.cũ queritur:et.l.seq.et de hoc in.d.c.pia. ¶ Decimooctauo quero si excommunicatus petens absolui repellitur:q2 probatur q pro manifesta offensa fuit excommunicatus.dicit Matth.q si interim petat absolui non audietur nisi pmo satisfecerit:de sen.excõ.

a ¶ Per trinã sniam.adde.c.sua nobis.de app.et in.l.vnica.C.ne lice.tertio prouocare.

b ¶ De verbo plenarie.adde Ang.cõsi.cxxij inci.subtiõnẽ.

solet.§.in prima.li.vi. ¶ Opp.ad hoc de eo qd dixi in pce.q.So.h non est aliud iudiciũ:sed idẽ q2 petebat absolui:sic pus. ¶ Decimonono si aliqs simplr existens vicarius ppetuus alicuius ecclie certa portione eidẽ assignata:ita q generaliter alios fructus percipit monasteriũ seu poratus et istitutus censet vicarius monachoz:si asserit se vt possit vendicare decimaz et agit contra priorem pditione ex canone Ç.de deci.clem.religiosi:prior vero excipit qd nõ est rector sed vicarius qui dz sua portione ptentari:an hec exceptio pponi poterit inter dilatorias vĩ q sic:q2 de falso excipit cõtra agentem dicentem se platum cũ sit simplex vicarius.Ad psum.q2 verisile.C de nominis mutatione.l.vnica.ij.q.x.§.aliqñ:maxime cũ iste erret in altero de substantialib' iudicij.s.in nomine actoris qui hz pmo firmare psonam suaz anteq̃ ad alia iudicia pcedat.ar.de rescrip.pstitutus.d accu.c.i.In Çtrium q2 exceptio falsi est de peremptorijs.de pba.c.lz.Lau.relinqt disputationi:de hoc dic vt dixi de elec.nihil.in.q.d prelato armenie litigante in curia romana qui negatur esse prelatus vel haberi pro prelato. In qua dicit Compo.in.d.c.nihil:q ante oia tenet docere se esse in possessione plature:qd tz Specu.de actore.ver.sed pone qdaz vbi quasi ad lrãm ponit verba que ponit Compo.in.d.c.nihil pcludens q non auditur excipiens si dicit tu nõ es platus:q2 peremptoria.Sed si dicit q non habet pro prelato sic:et opz q prelatus doceat de sua quasi possessione qd no.Et q2 Spe.non allegat Cõpo.dicit Jo.an.in.d.ver.q fuit nimia patens furtum:pro hac decisione est.C.qui accu.non pos.l.non ignorat:et qd ibi no.in gl.ij.vbi mater vẽdicans necem filij tenetur se probare matrem nisi pstet q sit i quasi possessione maternitatis:ita et in casu pmisso dic q nisi ille qui in veritate erat vicarius cõi reputatione haberetur pro prelato audietur exceptio q non est prelatus:sed vicarius etiam per modum dilatorie per predicta.

¶ De sententia et re iudicata. Rubrica.

T calumniis. Diuidit lau.q2 p de exce.rei iudi.facienda post tres snias non obstante nullitatis obiectu.scdo de eadẽ executione facienda non obstãte processu appellatiõis ab interlocutoria:ibi.similiter.tertio extẽdit ad pẽdentia ibi.que lego per partes. ¶ No.calumnijs litigantium obuiandum.de pe.calum.et est calũniari falsam causam scienter intendere seu dicere.ij.q.iij.§.notandum.de calum.per totum.ff.de insa.l.athletas.§.calumniator. Esset autem calumnia:quia litigantes qui non possent appellare contra tertiam sententiam dicerent eam nullam:et sic non esset finis litium:et per hoc dicit Matth.prouisum contra maliciam.de qua in Specul.eo.titu.§.d.ver.item secundum cum:vbi dicitur si appellans vult causam multum trahere debet sententiam dicere nullam:coraz iudice appellationis:et sic in infinitum semper poterit dicere nullam.Et per hanc clemen.declaratur quod no.Inno.de offi.dele ga.cum in iure:in gl.ij.de testi.veniens.ij.in verbo opponere. ¶ Secũdo no.quod eoipso quod quis succũbit per trinam sententiam[a] dicitur temere litigare:quod probatur h in ea quod eoipso succumbit si se opponit executioni.pro hoc secundum Pau.quia post primam sentẽtiam non fuit ignorantia probabilis cum esset iuris que nõ excusat.C.de iur.et fac.ignoran.l.ij.xxxviij.distin.si tñ laicis et.c.que ipsis:regula ignorantia:et quod ibi no.lib.vi.i.q.iiij.c.fin. ¶ Tertio no.de verbo plenarie[b] de quo dic vt in glo. ¶ Oppo.quod non sufficiat tres sententias esse latas contra aliquem ad excludendum eum ab agẽdo de nullitate:possent enim esse late super diuersis articulis:et sic ex validitate vnius vel inualitudine nihil infert ad reliquã.de test.Raynutius.Solu.vt in glo.ij.que intelligit q sint late circa idem:et idẽ pau.et Lau.dicens hoc intelligi de sentẽtijs latis in eadem causa:ita q in confirmatione que fit in pma

tentiaꝝ pōt multiplicitate appellationū inducere.tñ ex quo
h agitur de executione ꝑsupponit non fore locū appellatio
ni:qḋ dctū est verū:ꝛ eadē fuit mēs Lau.ꝛ hoc ēt vult gl.in
ṽ.alicuius:qḋ dico.J.q.xvij. ¶ Quero an calūnia litigantis
q̄ sumit hoc casu post tres snias:vt dixi in.i.nō.excludat per
iuramentū.i.si volens agere de nullitate iurat de malitia. di
cit Pau.ꝙ non:sicut ēt iuramētū[a] non excludit ꝯdēnatiōē
expensaꝝ:vt no.de do.finē:ꝛ in Spe.de expen.in.§. nunc.ḋ
expen.ṽ.qd si est talis:lꝫ enim iuramētū hoc casu quo nulla
snia lata est faciat ꝑsumptionē per quā excludit calumnia:
non tñ excludit temeritas pp que nō fit expensaꝝ ꝯdēnatio
de pe.calūniā.pro hoc in auc.de iudicibus.§.opꝫ.colla.vi.
¶ Oppo.ad hoc:q: esse potuit ꝙ absoluendus succubuit
cū dubius sit litis euentus.ff.de pecul.l.qḋ debet: ꝛ sic non
semp infert temeritas:q: nō probat h esse rē .de transla.c.
ij.Sol.Pau.ꝙ regulariter euenit ꝯriūm ꝛ iura adaptātur
ad ea que frequēter emergūt.ff.de legibus.l.nā ad ea.de ḋ
spon.impu.lr̄as. Concludit ergo ꝙ per snias is qui succu
buit ꝑsumitur calūniosus:q: per eā tollit presumptio q̄ sur
rexerat per iuramētū:sicut ꝛ alia ꝑsumptio fortior tollit mi
norem.ff.de in integ.resti.l.diuus.de elec.cū inter.R.ꝑsum
ptio nāqꝫ ex iuramēto est semiplena tanq̄ꝫ causata ex ꝑsum
ptione per quā presumit innocēs.scda ex snia est plena cau
sata a sciā:scie intentionis in qua non est ꝓbabilis ignoran
tia.de rescrip.ab excōicato.ff.de iureiurā.l.nā ꝛ postea §.i.
ꝭm pau.vult dicere in hoc vltimo ꝙ ex snia presumit ꝙ nō
bona intētione litigauerit qḋ ꝓcedit si nō apparet aliḋ: alr̄
secus:vñ si error esset in facto alieno:vt q: successit in ius al
terius excusaret ab expensis:qḋ dic vt dixi i.d.c.finē. ¶ Se
cundo quero que dicat cā beneficialis[b] quo ad id qḋ h dr̄ ḋ
causa beneficiali.dicit Lau.ꝙ est cū agitur de beneficio:de
quo.J.de cau.pos.cle.vna:dic ꝙ simpl'r cā beneficialis ē cū
agitur de titulo beneficij:nō aūt cum agit de proprietate.J.
de iudi.cle.ij.etiā si agatur de ꝓprietate beneficij:idē est di
cendum.pro hoc lr̄a que seqtur ibi:vel alia q̄uis cā. ¶ Ter
tio quero circa ṽba premissa:vel alia q̄uis cā[c] qd importāt.
glo.ij.So.ꝛ idē Lau.ꝛ Pau.Et plus dicit Lau.ꝙ impor
tant ēt cām qualibet :siue sit realis:siue personalis:siue pos
sessoria:siue petitoria:siue ecclesiastica:siue tpalis : ex q̄ ge
neraliter loqtur.de maio.ꝛ obe.solite:ꝛ idem Gen.ꝛ de di
uersis cārum spēbus.no.xi.q.i.in sūma. ¶ Op.in eo ꝙ gl.
ꝑdicta dicit includi cām criminalē:nam posset esse talis cu
ius executio foret retractabilis:vt si ꝯtinebat mortē nālem:
ꝛ sic si nō audit opponens de nullitate frustra reseruat post
executionem actio de nullitate:pro hoc qḋ no.J.de iureiur.
cam te.nā factum non poterit hri pro infecto.ff.de capti .l.i
bello.§.facte.xxxij.q.v.si Paulus.Sol.Paul.intelligēdo
ꝙ h dicitur qñ executio est retractabilis:secus si irretracta
bilis:qḋ no.pro hoc arg.v.di.baptizari.si ergo snia lata eēt
super execu.seu ꝯsuma.matrimonij non haberet locum ista
cle. ¶ Quarto quero in eo ꝙ h loqtur de illo:contra quan
do late sunt tres snie[d] quid de tertio qui se opponit ne sibi
ꝑiudicet executio.gl.in ṽbo ꝯ se remittit:ꝛ vl tertiū admit
tendum ne sua ꝯditio efficiatur grauior.de testi.veniens.ij.
in prin.J.eo.cum super:vt si petebat executio in bñficiū va
cans de iure ꝛ de facto:ꝑiudicabit eni tertio q: erit durior
eius ꝯditioni in obtinendo bñficiū possessū q̄ꝫ si eēt vacās.
Lau.tenet ꝯriūm dicēs ꝙ.c.cū super:intelligit qñ ante ter
tiam sniam se opposuit:nā post tertiā sniam nō audit vt h:
ꝛ per hanc clem.dicit sic limitādū dctū.c.cum super:ꝛ.d.c.
veniens.Gen.tꝫ ꝯriūm:q: ista clem.precludit viā illi soli ꝯ
quem late sunt tres snie:ergo in alio secus:nam hec cle.de
uiat a dispōne iuris ꝯmunis quo cautū est oppositionē nul

non fuit in iudicio ꝛ res inter alios acta nō dꝫ obesse:vt.C.
res inter alios acta:sibi forsitan ignorāti qḋ est verius:ꝛ ꝓ
hoc inducit Lap.q: tertius ꝓ se nō pōt vti illis sententijs:ꝯ
nec sibi obstent:ad hoc.e.ti.c.pen.de prebē.dilecto in fi.ꝛ
qḋ ibi no.Et in Spe.de snia.§.nūc de effectu.ṽ.sed pone ꝛ
se.ꝛ qḋ no.gl.de excep.cū ecclesiastice:in fi.sui. In ꝯriūm in
ducit qḋ no.Jo.an.de rescrip.mandatū.vbi tractat qñ pos
sit opponere tertius:qḋ maxime ꝓcedit in cā bñficiali: pro
hoc qḋ no.idē Lap.vt lit.pen.c.ij.li.vi.Ego tñ puto ꝑmuꝫ
verius et predixi:q: h solum loqtur de eo ꝯ quem late fue
runt tres snie:pro hoc facit lex Papinia.§.meminisse.ff.de
inoff.testa.vbi snia lata ꝯ absētem ꝑsumit magis lata rōne
ꝯtumacie q̄ꝫ eo ꝙ iniustā cām habuerit:cū ergo non posset
dici ꝯtumacia cū vocatus non fuerit: ergo nec q: iniusta cā
fuerit:ergo vtraqꝫ cessat:gn̄aliter aūt cū querit qñ opposi
tio tertij impediat executionē snie:distinguit Laud.ꝙ aut ē
ꝑsumptio ꝯ opponentē ꝛ non ipedit : immo cautiōe ꝑstita
fit executio:de in inte.resti.suscitata:aut nō est ꝑsumptio: ꝛ
aut res de qua agit erat possessa:ꝛ adhuc fiet executio ꝑsti
ta cautione.ff.de rei ven.l.is a quo:aut per neminē possessa
ꝛ aut opponens erat pñs tpe snie ꝛ nihil opposuit:ꝛ adhuc
fiet executio.de re iu.c.pe.Aut opposuit:ꝛ adhuc non fuit
ꝓsecutus legitime:ꝛ idē aut fuit ꝓsecutus ꝛ audit:vt quia
appellauit.e.ti.c.cū super:aut erat absñs tpe snie:ꝛ tunc co
gnitio semiplene ꝙ sua interest impediet executio:maxime
vbi agitur de beneficio spūali.d.c.veniens.vbi de hoc per
Inno.Sed quo ad intellectū illius.c.dic vt ibi dixi:ꝛ in.d.
c.cū super:intellige ꝙ h sufficit iuramentū pro semiplena ꝓ
batione.l.thesaurus.ff.ad exhiben. ꝛ vide.pro hoc qḋ no.
Bar.in.l.si cui.ff.vt in pos.lega.qḋ verū est quantū ad suspē
dendum executionē ad tēpus. ¶ Quinto quero an hoc ꝑn
cipium[e] locum hēat in sententijs interlocutorijs.gl.in ṽ. sen
tētias:dicit ꝙ sic ex eo q: h nō dicit snias diffinitiuas:qḋ tñ
dicit.J.§ sil'r.idem Lau.Pau.ꝛ Gen.ꝛ rō ꝭm Lau.q: ea
dē ratio est in interlocutorijs:dūmodo circa idēꝫ late sint.
¶ Oppo.ad h:q: noie snie[f] intelligitur de diffinitiua.ḋ iu
reiur.veniēs:vbi dixi.ff.qñ app.sit.l.i.§.biduū .vbi hoc no.
glo.So.ex proprio significato ꝛ stricto noie snie intelligit
de diffinitiua:sed q: h in prin.non exprimitur: an intelligat
de diffinitiua:an de interlocutoria:ꝛ in.§. simil'r exprimit ḋ
vtraqꝫ.Seqtur ꝙ etiam in ꝑncipio dꝫ intelligi: vt sit bona
similitudo in vtroqꝫ casu.ar.de ꝯsti.trāslato.pro hoc:q: sen
tentia declarant ꝑcedentia.de app.ij.regnis qḋ sic:legis ꝑn
cipium ꝯcordet cū fi.l.regula.§.fi.ff.de iur. ꝛ fac. ignoran.
¶ Sexto quero in eo ꝙ h excludit agens de nullitate: qd
de excipiente.dicit Lap.ꝙ si opponitur defectus iurisditio
nis iudicis audiet opponēs nullitatē:ꝛ in hoc nō fac Lap.
differentiā:an agat:dicens ꝙ ēt agens audiet. per no.J.de
seq.cle.vna in glo.vl. ¶ Opp.ad hoc de eo qḋ no.J.e.cle.
§.sil'r in glo.in ṽbo pendere:que dicit ꝙ non iuuabit in ca
su illo:dicens se appellasse ꝛ ꝓnunciatum pro se fuisse bene
appellatum.Lap.non soluit:sed in quibusdam additionib[9]
dicit ꝙ gl.predicta non facit contra si intelligitur ibi quod
aduersarius appellauit:vt dicit illa gl.ibi:sed aduersarius
vel dicit ꝙ aliud est negare originalem iurisditionē:vt qa
nunquam iudex.Aliud illā fateri:sed dicere eā suspensaꝫ ꝓ
pter appellationem .in primo casu ꝓcedit quod dictum est
clem.vna.de sequestra.in secundo:glo.predicta in ṽbo pē
dere:ratio diuersitatis:quia secundo casu exceptio hēt or
tum a processu iudicis quod hec clem.vult tollere.pro h fa
cit gl.no.J.in cle.ij.vt lit.pen.in ṽbo cōpetētē:i alio ortū hꝫ
a defectu iurisdictiōis:ꝓ h qḋ dixi i dicta cle.vna i ṽ.nō obstā
te:i.i.q.gn̄al'r aūt cū querit:an oppositio nullitatis ipediat

elec.c.litteras.
de resti.spo.

b ¶ Que dica
tur causa bene
ficialis. Adde
Bal. in.l.ini.
.C. de li. causa.

c ¶ Vel alia q̄
uis cā. no. sin
gu. istā glo . ꝙ
hec dictio alia
includit crimi
nales causas .
mixtas ꝛ spūa
les quam gl.al
legat sin. abb.
consi.cviij.icl.
inuocato diui
no suffragio in
.iiij.colū. ꝑ.ꝛ
alio respectu i
primo volu.

d ¶ Quando
late sunt tres
snie. Adde que
hētur in regu
la eaqꝫ.de res.
tur.li.vi. dñi ḋ
rota ti. ḋ re iu.
decl.vij.i anti
q.ꝛ dcl.ij. in
antiquior:hꝫ .
domini ḋ rota
ti.ḋ ꝓba. decl.
xiiij. in nouis.

e ¶ An hoc ꝑn
cipium . Adde
quod hoc ṽbū
snia positum i
gl. ṽificatur tā
i diffinitiua ꝙ
interlocutoria
ꝛ est singu. ꝭm
abb.in ista cle.
cuius contrariū
tim no. glo. in
.c.cū olī.ḋ resti.
ꝛ ibi Abb.

f ¶ Noie snie
adde glo. in.c.
cum olim. ḋ re
sti.in.c.inp co.
ꝛ ibi Philip.
ḋ app.glo.in.l.
i.ff.quādo ap.
sit. bal.i addi.
Spe.ti. de sen
ꝑ.nomie snie.

executionē.dicit Lap.q̄ h̄ sunt duo casus in quibus impedit:sed in alijs casibus distinguit:q2 aut excipit corā illo q̄ summauit:aut corā alio.p̄ casu auditur excipiēs si statim offert paratā ꝓbōnē:⁊ differt executio sñie.vt no.de testi.veniēs.ij.de resti.in inte.suscitata.ad h̄ de testi.spo.lr̄as.Si corām alio:aut maiore:vel pari:vel minore q̄3 ille q̄ sñiauit.secūdo casu:aut ē mixtus executor:aut merus:si mixtus.idē3 qđ in iudice qui tulit sñiam.si merus nō audiet excipientem q̄trūcūq3 ꝓbōnes offerat nisi exceptio sit notorie v̄a:vel saltē vitas nullitatis sit executori patēs:⁊ idē si ꝯstaret legittime appellatū a sñia vel ēt añ ⁊ fuisse delatū appellationi.de app.nō solū:⁊.c.cū appellationibus:li.vi.⁊.c.dilectus i fi.tūc.n.nō tenet̄ supiori parere.Si aūt exequēs est supior vel equalis.dicit idē qđ in primis casibus vt audiat̄ excipiēs.no.per Inno.Host.⁊ Io.an.de re iudi.de cetero:⁊.c.ad ꝯsultationē.de offi.dele.pastoralis.§.q2 v̄o:⁊.c.cū in iure:⁊.c.ex lr̄is.de tēpo.ordi.ad aures:qđ dic vt dixi in.d.§.qa v̄o:⁊ d.c.cū in iure:vbi posui ea que ponit Ioā.de lig.h̄ q̄ refert ea que no.Bart.ff de re iud.l.iiij.§.ꝯdēnatū:⁊.l.si cū nullas ⁊ vltra hoc ēt dixi aliq̄ in dictis locis:⁊ ꝓcedūt h̄ q̄n opponit̄ nullitas per eū ꝯ quē lata est sñia.de oppositione v̄o tertij q̄n impediat executionē:dixi.s.q.iiij. ¶ Septimo q̄ro si executio sñie late per iudicē ecclesiasticū petit̄ corā seculari.dicit Lap.in additōe qđ nō h̄3 examinare ꝓcessū iudicis ecclesiastici maioris:ꝑut no.de offi.ordi.c.i.⁊ p archi.xxiij.q.v.administratores.p hoc q2 iudex secularis credere d3 iudici ecclesiastico. ¶ Op.ad hoc q2 si saltē iudex secularis videt ꝓcessum ecclesiastici eē iniustū:vt q2 post appellationem legittimā excōicauit non d3 obedire:vt no.in.d.c.i.de offi.or.Sol.nō ꝓpterea sequit̄ q̄ possit cognoscere:sicut nec inferior cognoscit de sñis supioris.arg.de excep.c.ij.li.vi.⁊ de hoc dic plenius vt dixi in.d.c.i.i tribus vltimis q̄stionibus. ¶ Octauo q̄ro q̄d ecōuerso.dicit Lap.q̄ iudex ecclesiastic⁹ poterit cognoscere de exceptionibus ꝯ sñias secularis iudicis:sicut.s.q.vi.dixi de executore superiore vel pari.pro h̄ q̄ no.Archi.ij.q.vi.q̄sq̄s:⁊ Io.mo.de sen.excō.decernimus li.vi.pro hoc de foro ꝯpe.c.pe.li.vi.de excep.c.ij.e.li.Spe.tit̄ de sen.executio.§.nunc dicēdū.v̄.sed pone:dicit q̄ iudex par vel minor a quo petit̄ executio non cognoscit nisi an sit sñlatū non bñ vel aūt male sñiatū.pro hoc qđ dicit Inn.de ꝯfirma.vti.c.i.vbi dicit q̄ petēs executionē nihil h̄3 ꝓbare.Lap.v̄o dicit q̄ si iudex a quo est appellatū mandat sententiā exequi:aut ꝯstat q̄ in casu permisso est appellatū:aut cōstat q̄ in casu ꝓhibito:si in casu permisso abstinendū est ab executione:si v̄o in casu ꝓhibito ab hoie vel a iure.de offi.dele.pastoralis.§.p̄terea.de ap.pastoralis in ꝑn.⁊ in.c.romana.§.si aūt post sñiam.li.vi.tūc erit faciēda executio:⁊ hoc vltimo casu ꝓcedit qđ no.Inn.de offi.dele.cū in iure:in gl.⁊ si pp.v̄.si aūt subdito.p̄ añt casu ꝓcedit regula appellatione pendēte nihil d3 innouari:⁊ qđ no.de offi.dele.ex lr̄is.in glo pe.⁊ super ea.Scđo casu ꝓcedit rō predictor̄:qa sicut q̄n appellat̄ ante sñiam ex cā rōnali in casu p̄misso id qđ fit post appellationē añ inhibitionē nō est ipso iure irritū:sed ex futuro pendet euentu.d.c.nō solū.§.illa v̄o:sic ēt cum appellat̄ a diffinitiua q̄n appellatio est ab hoie vel a iure ꝓhibita:id qđ interim fit nō est ipso iure irritū sed ex futuro dependet euentu nisi facta sit inhibitio vel a superiore recepta sit appellatio:q̄n v̄o appellatur a diffinitiua in casu p̄misso irritum est eoipso:q̄cq̄d post sñiam etiā añ appellationē attētatur.d.c.nō solū.i.rn̄so:ergo in dubio supiore mandāte sententiam exeq̄ parendū est.de reg.iur.qđ quis mādato.li.vj. ¶ Nono q̄ro q̄bus modis sñia dici pōt nulla.gl.i v̄.ad agēdum remittit.Lau.dicit q̄ dr̄ nulla pp omissionē aliquor̄3 de substātialibus:⁊ de exēplis remittit ad no.de seque.cle.vna.in fi.vbi dixi in v̄.nō obstāte:in.i.⁊.ij.q.⁊ dicit Lau.q̄ ꝓprie est nulla pp defectū iuris publici:vt si est lata lite non ꝯte.de lit.ꝯte.c.ij.no.s.e.c.i.secus si ꝯ ius p̄uatū:vel pp defectū eius:vt qa cū falso ꝓcuratore vel sīli:q2 tunc est annullāda.ff.rem ra.habe.l.iij.§.falsus:⁊ eo casu venitur ꝯ sñia3 beneficio restitutionis iure maioris,vel minoris ex clausula si

qua iusta.de in integ.resti.c.i.⁊.c.ex lr̄is.C.de preci.imper.off.auc.que supplicatio. ¶ Decimo quero quis cognoscet de nullitate sñie.glo.in verbo ad agēdū:remittit.Laud.dicit q̄ iudex qui cognouit de p̄cipali:⁊ tūc iure ordinario ꝓnunciabit.C.de sen.⁊ inter.l.j.per hoc infert q̄ cā nullitatis nō pōt simul tractari cum cā appellationis:corā eodem:qa cā appellationis tm̄ coram superiore tractat̄.ff.quis ⁊ a quo appellet̄.l.i.de app.imperatores:non aūt coram eodē qui ꝓnunciauit.de ꝯsue.non putamus.li.vi.pro hoc qđ no.Inn.e.ti.c.i.⁊ de app.interposita:qđ t3 Spe.parte.ij.e.ti.§.insta. ¶ Oppo.ad hoc q̄ immo iudex ad quē possit de appellatione ⁊ nullitate simul cognoscere.ff de app.l.si expressim.ff.fami.her.quedā mulier:qđ no.Inno.de appella.dilectore de in integ.resti.ꝯstitutus.dicit Lau.verius esse dcm̄ Spe.q̄ ipsemet ordinarius qui pronunciat solus de nullitate cognoscit ⁊ suū errorem corrigit.C.quomodo ⁊ quādo iudex.l.si preses.de elec.qualiter.i.Genz.videtur inherere dicto Inno.idem Pau.qui tamē dicit q̄ si dicit̄ sñia nulla propter defectū iuris priuati non cognoscit iudex ad quē q2 appellādo ratificat̄.ff rem ra.ha.l.iij.§.falsus.de iudi.lr̄r ⁊ sic implicaret cōtraria si peteret ꝓnunciari nullam:ergo non est audiendus.de app.sollicitudinē:secus si dicitur nulla ꝓpter defectum iuris publici vel iurisditionis:q2 tūc per appellationem nō efficitur aliqua.ff de app.si expressim:que sñie sine app.rescin.l.i.de sen.excō.per tuas.pro hoc de priui.cum olim.ij.dic q̄ nō dicitur sñia nulla propter defectum iuris priuati:sed magis proprie nō dicitur iudicare:nam sñia lata ꝯtra falsum procuratorē tenet contra ipsum.de arbi.per tuas:l3 non preiudicet dn̄o nisi appellet:q2 tūc videtur approbare.d.§ falsus.Et ad questionem dic q̄ corā iudice ad quem simplr̄ pōt deduci nullitas sententie:qđ declara:vt plene dixi in.d.c.dilecto.Generaliter aūt cum queritur coram quo posset agi de nullitate:distinguit Paul.qa aut loquimur de interlocutoria:⁊ corā eodem agi pōt:cum p eū non expirauerit iurisditio.de app.cu3 cessante.ff.de re iudi.qđ iussit:⁊ de diffinitiua:⁊ aut est lata ab arbitro:aut a delegato:aut ab ordinario.primo casu per eundē reuocari non pōt.ff.de arbi.qa si arbiter.no.Spe.de arbi.§.fi.v̄.l3 autem ⁊ hoc etiam si ꝓposuit condemnare ⁊ errando absoluisset vt in ea.l.Contra tamē est:q2 non videtur dixisse qđ mente non agitauit.ff de sup.leg.l.labeo.de reb.dub.l.iiij.de quo in Spe.predicto.§.v̄.quid ergo.Paul.de hoc dic vt in.l.quid tamē.ff.de arbi.si ꝓnunciauit super omnibus:sup quibus fuit assumptus:amplius se non impediet:secus si solum de aliquibus:cum tamen de omnibus habuisset ꝓnunciare:⁊ tunc etiā tm̄ dicitur ꝓnunciasse q̄n ex mente ꝓnunciauit:non autē facto seu casu.ff de arbi.l.dicere:in ꝑn.vbi de hoc dicitur ꝯiuncta glo.qđ est singulare.si v̄o loquimur de delegato:aut pronunciauit super p̄ncipali:aut super instantia.Si super principali functus est officio suo.ff.de re iudi.l.iudex.de offi.delega.in lr̄is.potest tamē superior sñiam corrigere.C.quomodo ⁊ quando iudex.l.si vt proponis.de hoc in Specu.de sen.prola.§.qualiter.ver.hoc quoq3.Cōtra hoc est.de accusa.qualiter.el.i.Solu.Paul.q̄ illi erant legati generales:⁊ sic ordinarij.de offi.le.c.ij.li.vi.qđ no.Inn.in d.c.qualiter:⁊ spe.in dicto versi.dicit autē Pau.hec v̄a nisi delegatus ad pronunciādū id qđ est nulla ipso iure ducat̄ errore facti probabili:tunc enim iterū ꝓnunciare potest:vt no.Inn.de re iudi.c.i.ar.ff de iur.⁊ fac.igno.l.error.⁊ idē dicit Hosti.in.d.c.i.⁊ error est iuris:q2 non interest:vtrū non fiat vel iniuste non fiat.de transac.c.ij.facit de offi.dele.significasti.Ego vero in.d.c.teneo cum Inno.nam ex quo errauit in iure indignum est qđ amplius iudicet cu3 ex hoc sit puniendus:sed hoc faciet superior.Si vero delegatus ꝓnunciat sup instantia iterū de cā cognoscere pōt:nec expirat pp hoc eius iurisditio.de iudi.examinata.⁊ no.e.ti.c.pen.Si aūt loquimur de ordinario:tūc ipse idē suā sñiam si ē nulla corrigit p viā q̄rele.C.de accu.l.iiij.Sed si nō ē nulla p̄ret ff.l.ite.vbi ius hoc p̄mittit.ff.de mino.l.l causē.§.vl.alʼ est necessaria supplicatio:sic itelligit̄.e.ti.cū Bertoldus.vbi

h in gl. sed qualiter ⁊ p Dy. in regula qd semel. li. vi. paul. de h dixi plenius in. d. c. quast. i. ⁊ de h. Lo. dubio seq. q. ¶ Undecimo quero circa hoc an auditor[a] in romana curia censeat ordinarius quo ad cognoscendū de nullitate. dicit Lau. ꝙ sic per no. s. de rescrip. cle. auditor. cognoscet aūt p simplicem querelam sm eum qd non posset delegatus: sed recurretur ad delegantem: vt. C. quō ⁊ qñ iud. l. si vt pponis. de sen. ex peri. recitan. l. i. de offi. dele. in litis: qd dicit Lau. verū si agit de nullitate tangēte pcessū habitum in curia: secus si habitum alibi: vt quando causa est extra curiam: tunc enim non cognoscet auditor de nullitate nisi per viam appellationis: non autem simplicis querele tanq̄ preuentus. ar. de fo. cōpe. c. si. ¶ Duodecimo quero quid de executore grãz: dic vt no. Inno. in. d. c. in litis: ⁊. s. e. c. i. ⁊ vtrobiq3 dixi: ⁊ p ibi no. pz ꝙ idem in eo qd in delegato: qr etiā executor est delegatus. de offi. dele. si super. li. vi. ⁊ de hoc dixi. s. q. x. tamen quo ad quid aliud in eo q̄ in delegato ad cās per id qd no. Inno. in. d. c. in litis. ¶ Decimotertio quero annqd eo ipso ꝙ appellauit a sententia nulla videtur eam facere aliquā videtur quod sic per. l. iij. §. falsus. ff. rem ra. he. pro hoc dixi. s. q. x. ⁊ hoc maxime procedit si iudex ad quem confirmauit sententiam. Lau. tenet contrarium dicens ꝙ licet elegerit viam appellationis non propterea preiudicauit sibi: qn possit sententiam dicere nullaz. ff. de inoffi. testa. mater: de app. si expressim: refert alios dicere ꝙ si appellans sciebat eā nullam: ⁊ tunc tacite eam confirmat: alias non. ff. de iudi. l. ij. in princi. Ipse autem Lau. distinguit: qr aut sententia erit nulla ipso iure: ⁊ tunc non confirmat appellando: aut aliqua sed annullanda: ⁊ tunc confirmatur. d. §. falsus: que distinctio non cadit h: quia titulus questionis querit de sententia nulla. Ideo dic simpliciter quod appellando nō confirmat eam per. d. l. si expressim ⁊ quod ibi no. ꝙ dixi in. d. c. dilecto. ¶ Decimoquarto quero infra quantum tempus[b] possit agi de nullitate. dicit Lau. ꝙ semper etiam sine temporis prescriptione si sententia est ipso iure nulla: ⁊ vertitur periculum anime. xxxv. q. ix. §. quia ergo ⁊ seq. Et idem in similibus in quibus non cadit prescriptio. de prescrip. quoniaz xxxiij. q. v. ꝙ deo. in alijs dicit ꝙ semper potest agi. i. vsq3 ad. xxx. vel. xl. annos: cum tale tempus omnem actionē tollat. xvi. q. iij. §. quas actiones. de prescrip. vigilanti: nisi loci vel fori consuetudo aliud inducat. C. ad. l. corne. de sal. sicut de procu. in nostra. Et hoc quo ad agendum: sed perpetue poterit excipi si ex ea agitur. ff. de doli excep. pure. §. si. cum omnes actiones sint perpetue exceptiones. de nō nu. pec. ⁊ de non numerate dotis. C. de nō nume. pe. per totum. de dote cauta nō nu. l. si. per totum. insti. de litarum obl. ⁊ idē Ge. ¶ Decimoquinto quero: an sententia pronunciata nulla[c] iudicabitur de causa ex primis actis. glo. in v. ad agendum remittit Gen. dicit ꝙ si ob incompetentiam iudicis dicitur nulla non ex actis primis: sed ex nouiter faciendis dz procedi: sic dicit posse intelligi. ff. de app. si expressim. C. de sen. l. i. C. quomodo ⁊ quando iudex. si vt proponis: secus si dicat nulla ob iuris ordinem non seruatum. ar. ff. de iudi. mortuo C. de accu. l. iiij. de resti. spo. cum ad sedez. ibi. prioris acta iudicij recensentes. de testi. presentata: sic dicit posse intelligi quod no. in. d. l. si expressim. Alij distinguunt: qr aut fuit habitus processus coram eo q potuit ab initio iudicare sed pter aliquod superueniens tempore sentētie fuit inhabilis: ⁊ sic non tenuit snia: ⁊ tunc quia valuit processus sm illum iudicabitur. Aut fuit habitus coram eo qui ab initio nō fuit habilis: vt qui carens iurisdictiōe: ⁊ tunc tegritur nouus. dicit Jo. an. h ꝙ hec distinctio nimis se restringit ad personam iudicis: nam etiam si iudex erat competens ex tempore processus ⁊ sententie: tamen si male iudicauit: vt qr non in scriptis adhuc procedit primum membrum distinctionis. s. ꝙ ex eisdem actis iudicabitur iterato: presupposito ꝙ id ꝙ pbatum est in preterito. concludit etiam in presenti: vt si probaui me maiorem vel dominum: ⁊ est inspiciendum tēpus preteritum ⁊ non presens lz probatum: tunc non concludat nunc. sufficit enim ꝙ tunc concludebat: vt si tractabatur de etate impetrantis tempore impetrationis. de rescript. si eo tempore. lib. vi. Si vo iudex competens male processit: vt qr lit. non contest. ⁊ per consequens male iudicauit: tunc procedit scdm membrum: qr ex quo processus non valuit opz alium de nouo fieri. ¶ Decimosexto quero an agendo de nullitate debeat fieri libellus ⁊ lis contestari. Lap. dicit ꝙ sic. pro hoc quod no. Spe. de libellorum conceptiōe §. nunc dicendum ad finez. v. qd si sententia: vbi dicit quod quando opponitur nullitas in modum exceptionis non debet dari libellus: quando vero in modum actionis fiet ⁊ eodem modo distinguit de lit. conte. in tit. de lit. conte. §. quando autem. v. qd de causa nullitatis. ¶ Decimoseptimo q̄ro snia cōtinebat diuersa capl'a: nunquid procedit h cle. glo. in v. alicuius: dicit ꝙ sic: cū certa limitatione qd dic vt in ca: ⁊ de hoc. s. in. iij. q̄ro. ⁊ pro hoc qd dico in se. q. ¶ Decimooctauo q̄ro: an sit locus huic cle. sine tres snie: de qbus hic sint late successiue: siue interpellate. So. Steph. ꝙ sic: qa lra non distinguit: ⁊ sufficit ita scriptū esse. ff. qui. ⁊ a q. pspexit vi. q. iij. scriptū. exemplum lata snia pro actore reus appellauit ⁊ obtinuit appellauit actor ⁊ obtinuit. tertio reus succubuit. h sunt tres sententie q̄ reum: lz nō successiue: ⁊ sic executio nō impediet vt h. pro hoc qd dico. s. in. i. cle. si. q. vi. lz si vltima vice succubuisset actor iterato posset appellare.

¶ Op. ad hoc qa in eadem cā non lz appellare tertio. C. ne in vna ⁊ eadem cā in rubro ⁊ nigro. de app. sua. So. q̄rium pcedit quo ad eandē personam: sed actor pōt bis appellare ⁊ reus bis: de quo in. d. c. sua. ⁊ Spe. de app. §. q̄tiens in prin. ¶ Decimonono q̄ro si ago de nullitate[b] q̄ costiz hui cle. nec excipit: an iudex ex officio possit agentem reijcere. So. vt in glo. in vbo admittatur q̄ dicit videri ꝙ sic p hanc lram ⁊ vr ponderare glo. ꝙ vba huius cle. diriguntur iudici: ⁊ hoc no. ꝙ qñ vba legis vl canonis super actoris repulsione diriguntur iudici ēt parte non excipiente potest agentez reijcere: qd singulariter probat ex hac glo. pro hoc qd no. C. de col. si soror: qd dixi. de offi. iudi. c. ij. ⁊ cum hac gl. cōcordat Pau. dicens: ꝙ etiam si nō petatur executio snie p victorem: per officium iudicis reijcitur. arg. de excep. exceptionem. ff. de postbu. quos prohibet: ⁊ hoc dicit velle hāc lram. In hoc negatiuo nullatenus admittatur. vide circa h quod no. Barto. in. l. i. ff. ad macedo. l. ij. ff. ad vell. l. i. §. i. ff. ad treb. de eo cui a lege denegatur actio. ¶ Oppo. ad hoc qa erit per hoc in potestate victoris impedire processuz super nullitate. Sol. vt in. c. gl. ⁊ idem Paul. qr oz victus se offerre executioni: quod no. concordat. de resti. spol. c. vlti. iij. q. i. reintegranda: ⁊. q. ij. iij. iiij. v. ⁊. vi. ¶ Uigesimo quero circa hoc si petitur executio snie: dicit Pau. ꝙ sola petitionis pendentia impedit processum super nullitate: etiam si non opponatur de tertia sententia per modum exceptionis. Est enim ipsa actio preiudicialis: sicut in. c. vi. de or. co. dic ꝙ non ex vi pendentis petitionis: sed ex vi nō facte executionis hoc surgit vt dixi in precedenti. q.[d] ¶ Uigesimoprimo quero: an executio facta reuocabitur: si postea in actione nullitatis obtinebit agens. glo. in verbo donec. dic ꝙ sic ꝙ no. ⁊ idem pau. ¶ Uigesimosecundo quero quando dicetur executio plenarie facta: vt sit satis factum huic cle. So. vt in gl. in verbo plenarie: ⁊ dicit Lau. ꝙ fiet executio nulla cautione prestita ⁊ nullo grauamine imposito illi: pro quo lata est sententia. ¶ Op. ad hoc. s. de resti. spo. suscitata. So. Lau. ꝙ ibi loquitur in casu diuerso. ¶ Uigesimotertio quero si appellatio deserta[e] est per lapsum fatalium: an debeat iudex ad quem remittere partes ad iudicem a quo dato ꝙ appellans opponat causam nullitatis: hec questio implicat aliam per quam sit facienda executio: an p iudicem a quo: an per iudicem ad quem: ⁊ in hoc dicit Lau. ꝙ per iudicem ad quem. per no. de offi. deleg. pastoralis. §. preterea. in glo. sed pone. ¶ Opp. ad hoc de. c. vt debitus. So. Lau. standum cōtrario dicens ꝙ ex quo iudex ad quē non pronunciat super principali: sed super appellatione remittere debet ad iudicem a quo. per. d. c. vt debitus: sed si pronunciasset super principali: puta super beneficio eccl'ia-

a ¶ An auditor. adde Host. i sum. ti. de offi. or. i pal. spe. ti. de of. or. i. §. ordinari. v. auditor: q̄dicte z. idē spe. ti. de auditore in. §. i. i princi.

b ¶ Infra quātū tpe. adde papi. i sua practica in v. sapiēs ⁊ p eidē l tit. de execu. sen. pau. de ca. q̄i. cccxv ici. i cā q̄ rust p me iter andr. filui quōdā ⁊c.

c ¶ An snia pnūciata nulla. adde ioā. an. i. c. si. de re iu. li. vi. abb. i. c. significasti i. ij. col. de foro cōpetenti.

d ¶ Si ago de nullitate. adde barbatiam i. c. cū dilectus. de ordi. cogni.

e ¶ Si appellatio deserta. adde diffuse de isto articulo p barb. in. d. c. pastoralis sup gl. i v. sz pone. vbi multa plura adducit.

stico de quo erat questio: tunc ipsemet posset exeq. iuxta cle. auditor. de rescrip. sic dicit posse intelligi. d. glo. sed pone per hoc ad precedentem qstionem: responde quod causa nullitatis debebit proponi et expediri coram iudice a quo: ex quo appellatio deserta est: tamen non negat Laud. qui causa simplicis querele presentibus partibus: et alias rite inchoata: coram auditore. idem auditor ex noua causa: et ex nouo pcessu possit inhibere ne lit. pen. aliqd in eius preiudicium attentet. pro hoc. de elec. cle. pstonem. §. insuper. nisi velimus dicere sm eum: q in causa predicta simplicis qrele excipi possit q de hoc pendet cam: coram executoribus: et pterea alleget ius reuocandi domum super ca inchoata coram executoribus et nondum finita. de offi. dele. querenti: et c. pastoralis: et est cautela sm eum q appellatus q obtinuit pt appellantem pp desertionem appellationis se absentaret a curia: et reuocaret pcuratores suos ne p simplicem querelam possit pt ipm pstem agi in curia: et eandem cautelam tradit qn tres snias obtinuit vt h. dic quo ad intellectum. §. vt ibi dixi: maxime in. i. q. quo aut ad incidens dubium per quem debeat fieri executio. dic vt dixi in. d. §. pterea. ¶ Uigesimoquarto qro circa dicta i pxl. q. nunqd in casu premisso pnti iudices sine alio mandato iudicis ad quem: et sine aliq certificatione sup desertione pdicta ad solam appellati requisitionem simplici vbo eius super pdca desertione credere debeant et exeq: ac si non fuisset appellatum. dicit Laud. videri q debeant certificari per iudicem ad quem anteq iurisdictionem resumant per. c. vt debitus: i ibi remittat. pro hoc inducit q ipse idem no. de app. cle. sicut: et ibi tz et dz vocari appellans per iudicem a q et eo citato recipi certificatio sup desertione: alias non tenebit q fiat pt no citatum. de testi. in inte. tum ex lris. de cau. pos. c. i. dic q lapsis fatalibus no expedit q iudex a quo expectet aliqd a iudice ad quem: sz libere sequtur. de app. reprehensibilis. v. si vo: et an debeat citari pars in executione. dixi de app. ex rone: et ad. e. vt debitus. dic q loqtur in alio casu qn iudex ad quem pnunciat male appellatum: et sic nondum erant ipsi lapsa fatalia: qd dic q et si non remittit eoipso quod pronunciant male appellatum intelligitur remisisse: ita q iudex a quo libere vtetur sua iurisdictione: vt ibi no.

§ **Similiter.** Op. ad lram iuncta gl. in v. alicuius in eo q exemplificat hac litteram: qr geminando appellationem[a] per secundam vi a prima recedere. ff. re ra. ha. l. cu minor: et l. iij. §. falsus: et sic si p appellaui ab interlocutoria: et iudex no detulit: sed pcessit iuxta. c. cu qui. de dolo lib. vi. et diffinitiue pt me pnunciauit: et ego a diffinitiua appello videor recedere ab appellatione prima cum tanqua no pfisus de ipsa appellauerim. scdo per dca infra. So. sm Lau. Mat. geminando appellationem non videor recedere a prima: sed potius eam approbare. arg. xxii. q. i. Lotharius. de testi. cu tu. de app. cum bone: et c. dilecto: vbi h tz Inn. dat tamen psiliu q in scda appellatione ptestet q per hoc no intendit recedere a prima: et ad. §. falsus. dic q ibi in appellando vi approbare sniam latam pt falsum pcuratorem: que de se est nulla: tz et pt pcuratorem. de arbi. per tuas: sz qn appellatum est a snia si appellatio fuit legittima snia: postea lata est nulla: de quo no. de test. ex parte: io ab eo appellando no intelligit eam approbare. p hoc qd dixi. de hac cle. i. risso. q. iij. ¶ Quero si iudex a quo detulit appellationi iterposite ab interlocutoria: et de eius pendentiu pponit pt executionem tertie snie: dicit Mat. q tunc no pcedit h cle. qr si vera erit ca in appellatioe expressa: iudex ad quem appellante psequente cognoscit de principali. Si aut no e vera remittit ad iudicem a quo: dic melius q dummodo no appeat a tertia snia appellatu semp mittet executioni: et si dicat fuisse delatum appellationi ab interlocutoria et ea pendere: qr et si diceret se obtinuisse in causa appellationis ab interlocutoria non audit ad effectum impediendi executione tertie snie diffinitiue: vt dicit glo. antepe. et ide Paul. ergo multominus auditur dicens appellationi delatum esse.

Uer. Que ad eam. ¶ No. de dictione etiam que e amplia-tiua et extensiua. de consti. cum omnes. vbi dixi de elec. cum in cunctis. §. inferiora. ff. de ver. obl. qdcunq. §. si ita: et dicit Laud. q est falsus: ac si dicat nedum ad causas principales pendentes qd est minus: sed et pendentes per appellationes qd est plus hanc pstitutionem extendi.

q **Pastoralis.** ¶ Ostendit nullam fuisse quondam sniam latam per Henricum quondam imperatorem in reges Robertum: tam ex causis et aliis in ea insertis q ex psona a quo et in quem lata fuit et eam irritat qtenus de facto pcessit. h. d. sm Pau. vel Gen. Snia lata ptra citatu ex citatis territoriu existentez nulla est ipso iure vel sic. Snia lata ab inimico notorio vel ptra absentem citatu ad locum euidenter no tutum no tenet. ¶ No. q ptas pape imediate pendet a deo: vt h in vbo diuinitus. ad hoc de trasla. c. i. et in hno. glo. in vbo diuinitus: que dicit q pcessa fuit per illa vba: pasce oues meas: et ide Paol. pro hoc extrauagans Bonifacij viij. vnam sanctam: et hanc ptatem xps pmiserat an passionem per illud dabo tibi claues[b] regni celor. Mat. xvi. et xxi. di. in nouo. de psti. translato. ¶ Scdo no. q ptas pape concernit ppsm xpianum tm: et sic non pcernit sectas alior: cu nihil ad nos. de his qui foris sunt. de diuor. gaudemus: et dic Pau. hoc vex si loqmur de ptate: de qua hic i pn. per quam obuiat periculis aiar: alias aut hz papa potestatem sup oes: qr oes sunt oues: lz non sint de ouili. facit de homi. p humani li. vj. et qd no. de voto: qd super his. ¶ Tertio no. q papa copellit ex cura officij sui inuigilare remedijs subiectorum. pro hoc. in pphe. et ex hoc arguit Pau. q ptrium faciendo peccat vt dixit Hoff. de offi. dele. psultationibus. q papa peccat mortaliter si iustitiam denegat: vel ad psultationes no rndet. per. c. qsuis. e. ti. indecisas pt h tn est: qr pnceps solutus est legibus. ff. de leg. l. princeps[c] de pces. preben. ppo suit Genz. q copellitur copulsione no precisa sed causatiua. s. debiti officij et affectionis: et sic loqtur h. et in phe. et ff. de separatione bonor. l. i. ¶ Quarto no. de dictionibus li dudum[d] et quondam[e] de qbus dixi. de offi. dele. cu oli. ¶ Quinto no. q olr loqmur de defunctis q de viuentibus: nam noia defunctor proferunt sine alio titulo sicut h ibi quondam Henricum: sed no sic noia viuentiu pz ibi carissimu in xpo filium et hoc sm Lau. io est: qr mortui honore huius seculi non indigent cu sint ad maius tribunal vocati. de sepul. sacris: et ideo pax in missa eor non dat: vt no. glo. de psc. di. ij. pacem vbi reddit et aliam ronem: qr iam non sunt in turbatione huius mundi: sed quiescunt in dno: et ide dicit inter monachos qr mundo mortui sunt: et est gl. sing. pro hoc est qr cu allegam[f] doctores defunctos dicimus sine comendatione aliq: puta Inno. Hosti. et sil: sed viuentibus pponimus hoc appellatiuu dns: quandoq tamen defunctus efficit iniuria. ist. qui. ex cau. manu. non pos. §. i. et quandoq laudibus extollitur. de reliqui. gliosus. li. vi. de reliqui. si dnm. ¶ Sexto no. q papa puidet ad tollendu discordiam exortam inter principes: ibi materia turbationis exortam non tamen propric pbatur h: sed probatur: de iudi. nouit. pro hoc. xc. di. oblatio necnam et ceteri coguntur per suos iudices ad pacem. e. di. stin. studendum. et c. placuit: et c. precipimus. ff. de vsufruc. eqssimum. ¶ Septimo no. q considerationes et conspirationes[f] reprobantur: qd procedit quando sunt in malis. xi. q. i. piurationum: et c. pspirationum. Et tunc sm Lau. conspiratio est machinatio ab aliqbus facta in detrimentu alicuius persone vel dignitatis eiusdem. de iureiur. petimus et pma facie sonat in malu: vt in dictis. c. pspirationu: et piurationum: et vt ibi no. dicitur a con et spiritu: et ponit pro superbia. Et Hug. piuratio est plurimum in vnum iuratio pspiratio fit vo sine iuramento: et vt dicit Mat. non tm a canonibus sed etiam a legibus reprobat. C. de monopolijs. l. si. ff. de colle. illi. l. i. x. col. de pace tenen. §. conuenticulas: si soper re licita licite fit. xvi. q. iij. sane. de quo in. d. c. pro hoc de testi. co. in. c. vlti. xlij. dist. siqs. xi. q. i. si quis: et tuc potius e pcordia q pspiratio. ff. de col. illici. l. i. et per. d. §. pventiculas videntur reprobari pfederationes seu lige quas domini ciuitatum

a ¶ Geminando appellationez ad h spe. xi. h appel. §. sed pone qo appellat.

b ¶ Tibi dabo claues. adde l. c. audiuimus l. §. i qb aut xpi xxiij. q. i. et l. §. hoc diserctio. xxi. di. gl. i v bo potentia in. c. scissitat. h re. scrip.

c ¶ Princeps. Adde l. digna vox. C. de leg. l. ex imperfecto. C. de testa. in. §. fi. xxv. q. i.

d ¶ Dudum. Adde i. l. dudum. C. vbi causa sta.

e ¶ Quondam. Add spe. xi. h instru. edic. i. §. restat ad fine. dic q dictio quondam et dictio olim designat triia tepora. s. pns preteritu et futuru sz abb. in. c. ex parte. h. circa pri. h foro cop.

f ¶ Ob conspirationes. Adde. c. si quis. xlii. dist. c. si. h testi. co. et. l. i. C. de monopolijs. l. i. ff. de coll. illi. hal. in. l. hac edicta li. §. pventiculas. de pace te.

vbi ciuitatū vł ciuitates faciūt inuicē. qđ dicit Bar. l. ex ua- gan. qñ nuper i ver. occulte ꝓcedere qñ preſēte iperatore: secus ſi eo abſente faciant ad defenſaꝫ: arg. ff. quod cuiuſqꝫ vniuer. no. l. i. et qđ ibi no. et in eo qđ dicit hic ꝙ rex fecerat ꝯfederationes cum ſubditis Imperatoris: dic maxime. idem enim ſi cū hoſtibus: vel cū non ſubditis. ſ. de ſcō. C. ad. l. iul. maie. l. qſquis. canonizata. vi. q. i. ſi qs cū. ¶ Octauo no. ꝙ in atrocibus tractus habetur ꝓ ſcō vt hic in ṽbo tractaue- rat: et. C. ad. l. iul. maie. l. qſqs. vi. q. i. §. vex. ¶ Nono no. ꝙ cōmittitur crimen leſe maieſtatis ſi qs ciuitates obediētes principi facit ei rebelles. ff. ad. l. iul. ma. l. i. et. iij. ¶ Decio no. ꝙ tenetur h crimen leſe maieſtatis is qui ſubſidium pre ſtat criminoſo ibi. ſubſidio. In alijs aūt criminibus quando teneatur. dixi de leg. c. 2. ¶ Undecimo no. ꝙ dñs non tene tur de ſcō ſuaꝝ gentiū niſi preſtet eis ſubſidiū illud: vt h in ṽbo ſubſidio. Pau. et Gen. ar. ff. de peri. et cōmo. rei. ven. l. ſi vendita. de vi et vi arma. l. iij. cū procurator. no. de reſti. ſpo. cum ad ſedē in glo. pe. et hoc niſi neglexerit de eis facē iuſtitiā. xxiij. q. ij. dñs. ¶ Duodecimo no. ꝙ cōmittitur cri- men leſe maieſtatis ſi ſit iniuria officialibus pncipis: ibi. offi cialib⁹: pro h. vi. q. ij. qſquis. ¶ Decimotertio no. ꝙ noie vrbis intelligitur de Roma p excellentiā. inſti. de iure nāli §. ſed ius. pro h. ſ. de iureiur. cle. Romani in pn. ¶ Decio quarto no. ex verbo et alibi ꝙ expreſſo vno loco delicti i ac cuſatione vel inquiſitione ſeq pōt indefinito. Paul. qui tñ dicit ꝙ forte hec loca oia ſpecificauit Iperator: ſed h omiſit Papa cā breuitatis: alˀs vł obſtare. ij. q. viij. libellorꝫ. pro hoc qđ no. de ordi. cog. c. ij. in pn. i eo ꝙ ibi dł i predijs ais lium et alijs. ¶ Decimoqnto no. ꝙ noie reipublice intelligi tur de Romana: vt h iṽbo reipublice: et proprie romanorū dicitur reſpublica. ff. de ver. ſig. l. eum qui: lꝫ largo modo ēt aliter dicatur. ff. de publi. l. ſed hi. de furtis: ſꝫ ſi imagines. p hoc qđ dixi de reſti. in inte g. c. i. et no. qđ eſt crimen leſe maie ſtatis ſi quid ſit in detrimentū reipublice Romane: et vocał crimen perduellionis: et hoc iō qꝛ admittitur probatio per duellū que alˀs nō recipił: vt no. ff. ad. l. iul. maie. l. ſi. vel veri us dicunł pduelles hi cū quibus eſt duellū. i. bellū tāqꝫ cū hoſtibus populi romani. ff. de ver. ſig. qsos nos. et de h. ꝫ. q. v. ¶ Decimoſexto no. ꝙ in abſentē cōtumacē tenet ſenten tia lata ſuper crimine: de quo no. de dolo veritatis. ¶ De- cimoſeptimo no. ꝙ cū debet procedi ſuper crimine tāqꝫ ſu per notorio vtile eſt declare ꝙ notoriū eſt ibi declaratio: et glo. in eo. ver. ſimile. de elec. cū dilectus: dicit tñ pau. ꝙ lꝫ h declaratio ſit vtilis: non tñ eſt neceſſaria: ſed ſufficit ꝙ de eo verificał notorium ēt ſi de eo iudici nō ꝯſtet: vt no. Inno. et Hoſt. de coha. cle. tue: alˀs ſi ꝓcederet tanqꝫ ſuper notorio et non eēt retractareł ſnia. vt no. Spe. de no. §. i. in pn. quod intelligit pau. niſi preceſſiſſet hec declaratio: quia tunc iputet ſibi qui non appellauit cū ſit lata ꝯ ius littigatorio. Et hoc infert vtile eē ꝙ ꝓcedat: pro h qđ no. de iureiuran. ad nr̃aꝫ iij. de offi. deleg. c. i. li. vi. puta ēt pau. in hanc interlocutoria declarare debere quale notoriū ſit vtrumqꝫ iuris pſumptio nis vel facti: et ſi facti vtrumqꝫ actus cōtinui: an interpollati vel tranſeuntis cū alˀr ꝓcedatur in vno qꝫ in alio. vt no. In- no. in. d. c. tue. et no. ij. q. i. de manifeſta. et in Spe. de noto- rio. §. i. et vi. de quo dic vt dixi de coha. cle. vr̃a. ¶ Decimo octauo no. ꝙ in notorio dꝫ interuenire citatio. vt h ibi: cita tum: qđ dicit Gen. verum niſi qs in ipſo actu notorio faci- noris deprehēdał: tunc eni ꝯ nō citatū fertur ſnia: ꝺ trāſla. quonto. no. Inno. de re iudi. cū olim. et no. de offi. deleg. i. c. i. li. vi. ¶ Decimono no. ꝙ ferł ſnia poteſt ſub ꝯditione ibi. ſi quando veniret. Lau. rōnem autē q̃re hic fuit appoſita con ditio. dico. ꝫ. in. i. cōtrari. ¶ Uigeſimo no. ꝙ ferł ſnia mor tis in abſentē. et in eo ꝙ hic fuit lata ſnia capitis cōtra regē dic fuit pena legalis non canonica. ne cle. vel mo. ſniam. Ci cero in orone pro Deodato rege. in pn. ita inſitatū ēt regē capitis vt añ an hoc tēpus non ſit auditū: et ſic fuit hec ſnia lata piſis. Mccciij. v. kał. may. anno qnto regni ſui. Impe rij vero primo. ¶ Uigeſimoprimo no. ꝙ in ſnia ꝑuationis non expedit ꝙ exprimanł beneficia priuati: ſicut hic nō exp rimuntur dignitates regis. pro h de exceſ. pla. c. ſi. ¶ Uigeſi moſecundo no. ꝙ princeps ſupplet oēm defectū ſolēnitatis omiſſe. Et dič Lau. ꝙ hoc facere pōt Imperator i tpalib⁹: ſi alˀs rite et recte ꝓcedat. C. de teſt. l. omniū: ſicut et papa i fo ro ſuo. de tranſac. c. i. iij. q. vi. h quippe. ¶ Op. ꝙ nō value rit ſnia lata ꝯ abſentē. ff. de requiren. reis. l. iij. Sol. Lau. ꝙ ideo qꝛ erat abſens fuit lata ſnia ſub ꝯditione ex q̃ erat pe- na infligenda in corpus: ſecus ſi non requireret inflictionē corporalē aliā: ſicut eſt relegatio exiliū. vel alia pena que dā nū extimationis ꝯtineat: qꝛ talis pōt fieri ꝯ abſentē: ſicut ēt depoſitio beneficij ferł ꝯ abſentē: de dolo veritatis. dicit tñ Lau. ꝙ ꝯditionaliter ēt ſententia corporalis fertur ꝯtra ab ſentē vt hic: et lꝫ regulariter non ſit ſententia ferēda ſub cō- ditione. ij. q. vi. biduum: lata tñ: ſicut ēt tenet excōicatio ſub ꝯditione lata: de appel. preterea. ij. et de ſententia cōditiona li. dic vt ibi dixi. de h qđ no. in. d. c. veritatis. ¶ Quero cir- ca hoc an tēpus euenientis ꝯditionis trahał a die ſentētie an econuerſo. Lau. diſtinguit ꝙ aut eſt talis actus q ſubſtan tiā ſuā accepit ab exiſtentia ꝯditionis potius qꝫ alio: et tunc tempus ſententie trahitur ad diē exiſtentis ꝯditionis vt eſt in excōicatione q̃ vires accepit ex cōtumacia ſecuta. xi. q. iij. epiſcopi: aut aliunde ſumit vires et aut fortius impedimen- tū interuenit tale ꝙ poteſt tollere pmā oblonēꝫ. Et adhuc idē exemplū in ipedimēto ab homine. de reſcrip. ſi ꝓ te. lib. vi. in ipedimento a iure. de ſpon. c. vnico. li. vi. aut nullū fuit ipedimentū: qđ immutare poſſet naturā pme oblonis: et tūc exiſtentia ꝯditionis trahił ad diē ſnie. ff. qui po. i pig. ha. po tior. de pi. et cōmo. rei ven. l. ꝙ ſi pendēte: qđ no. et de h ēt di xi de reſcrip. ſi pro te. li. vi. ¶ Scđo quero an ſtandū fuerit aſſertioni iperatoris in eo ꝙ aſſeruit regē fuiſſe legitime ci- tatū: gl. in ṽbo aſſerente: dicit ꝙ forte veraciter aſſeruit: ſꝫ ꝙ hoc non iuſtificauit ſniam quā declaro: qa ēt preſuppoſi- to ꝙ ſtateł iperatori in ſcō qtenus dixi regeꝫ fuiſſe citatuꝫ: non tñ ſtari debuit in iure qtenus dixit euꝫ fuiſſe legitime ci- tatū cū ex notorietate circunſtantiaꝝ de qbus infra pꝫ mā- nifeſte liqueat ꝯtrariū eſſe veꝝ: dicit ergo Stepha. ꝙ nō de buit ſtari maxime cū de cōtrario cōſtet. ¶ Opp. ad hoc de ꝓba. cle. lris. So. Stepha. ꝙ imperator nullā ptātē habebat in regē Robertū niſi rōne ceteroꝝ feudorū: et ſic non tenuit citatio: et dato ꝙ legitima fuiſſet pp inimicitias non arcta- bat. Lau. aūt. et pau. videntur velle ꝙ tali aſſertioni ſtandū fuit: vñ dicit Lau. ſpāle in Iperatore cui credił. de teſti. cum a nobis in ſi. C. de teſta. l. omnium: et idē in papa. d. cle. lris: alˀs aūt non creditur. d. c. cū a nobis. vbi de hoc dic ꝙ pnci- pi ſtatur quo ad eos qui legibus arctanł: nā ꝙ ſtetur dicto vnius ēt principis nō eſt de iure diuino: ſcđm ꝙ ſaltē requi runtur duo teſti: lꝫ quia in ore [a] duorum. et c. vt ibi: ſed eſt de iure poſitiuo p predicta iura: iō quo ad illos ſolos ſtał qui per ius poſitiuū arctanł: qđ no. ¶ Tertio q̃ro ſi rebelles de quibus hic vocauiſſent alios in auxiliū q acceſſiſſent et aliq̃ bona perdidiſſent in libello: an habent actionē mādati vel aliā contra vocantes pro damnoꝝ reſtauratiōe. dicit Inn. de iureiur. ſicut. iij. qđ non. et idem hic Matth. ſecus ſi vo- cati fuiſſent ad iuſtū bellū: vt no. d. c. et in ſe. q. ¶ Quarto quero circa hoc: an bona iniuſte [b] pugnantiū licite poſſint occupari: dic ꝙ ſic. per no. in. d. c. ſicut. ex quo erat bellū idi- ctum per imperatorem: tñ quia vt patet. ꝫ. ṽ. illo: ſuper regeꝫ non habeba ipator poteſtatē: ſed papa non potuit p Ipera torem induci bellum contra regeꝫ niſi in defectū iuſtitie. de buit aūt primo regri papa vt iuſtitiā faceret cōtra regem q ſubeſt eccleſie: vt. ꝫ. ṽ. vt illud. pro h quod no. de reſti. ſpo. olim. i. ¶ Quinto quero in eo qđ dicit hic de crimine leſe maie. quibus modis [c] committitur: dicit Lau. ꝙ committi tur vbicunqꝫ quis cōtra vrbeꝫ machinatur vel fugit ad ho- ſtes vel eos iuuat qualitercūqꝫ vel ſubiectas ꝓuincias nitił facere rebelles vel ſi ſeditionē mouet in ciuitate vel ꝓ curat ꝙ princeps magiſtratus ſenatus illuſtres vel ſimiles q po enis ſunt decidantur vł h cogitat. ff. ad. l. iul. maie. l. i. ij. iij. et. iiij. C. ad. l. iul. maie. l. qſqs: et h i crimine ſm eū: multo ſunt ſpecialiſſima: nā admittunł ad accuſandū q alias repel-

[a] ¶ In ore duorum. Add. tex. i. c. ab illo dies. xxx. v. q. vi. in. c. cū eſſes. i. c. relatū el. i. h teſta. c. nouit. h iudi. c. in oī negocio. h teſti. gl. i ṽbo tres teſtes i. c. forˀh ꝫ. ſi. Mat. xviij. c. ii. ad corinthi- os. xiii. Deute ronomii. xix.

[b] ¶ An bona iniuſte. Adde Bal. i margarita. i ṽbo pncepe. Io. h lig. i tracta. de bello

[c] ¶ Quib⁹ mo dis. Adde. ff. et. C. ad legē iuliā

lerentur.ff.ad.l.iul.maie.l.famosi.⁊.l.in questióibus. Item qui patefecit anteꝗ̃ sit visus vel ꝓcesserit ad actú veniá meretur ⁊ premiú: sed si processerit ad actum veniam meretur ⁊ nó premiú.C.e.l.antepe.in fi.alr̃s auté nullá hʒ excusatio-nem: siue sit reus: quia perfecit: vel q: cogitauit: vel quia ꝑficere voluit procedendo ad aliquem actum: vel dando: vl' recipiendo sacramentum super facinore committendo: vel quid simile ⁊ gladio debet feriri ⁊ bona eius omnia publicari.C.e.l.pe. Et crimine cómisso nihil potest criminosus alienare nec tenet emancipatio vl' manumissio per eos fcã. d.l.pe.simile de hereticis.li.vi. Ité potest accusari post morté.C.e.l.vl. Lau.dic gñaliꝰ q dicantur incurrere h' crimen: vt no.Bar.in extrauag.qm nuper in.v.rebelles.⁊ in vbo rebellando: ⁊ dicit Jo.de lig.ꝙ istud crimen vocat lex crimen ꝑduellióis: q: .s.duellú sit prohibitú: ét lege ciuili: tñ h' tantum casu permittitur: sicut ét quibusdá alijs casibus i de quibus.x.col.de pace tenen.vbi no.Colúbus circa ꝑncipium. Sic ét est in.l.lóbardi.⁊ de h' per Jo.de lig.in tractatu de bello: vel dic crimen ꝑduellionis alio modo vt dixi i.xv. no.pro predictis in eo ꝙ dixi ꝓhiberi ét affectú est: q: non solum facere ⁊ operari ꝯ imperatoré: sed ét maledicere qlibet prohibet ⁊ punitur maledicens.C.si quis impe.male.l. vna.xxij.q.iiij.inter querelas.C.de epis.⁊ cle.si qs in h': de maledicentibus aút deo quale sit peccatú: no.ĩ cle.maledi. statuimus. ¶ Sexto q̃ro circa h' si aliqs maledicit deo ore: sed non corde: an peccet mortaliter: dicit Mat.ꝙ sic.xi.q. iij.non solú.⁊.c.existimant. ¶ Septimo q̃ro an ꝓpter delictum[a] patris seu nimic lese maiestatis vel alio pp bona sint ꝯfiscata filius perdat legitimá: vĩ ꝙ non: q: iure nature debetur: ergo p positiuũ tolli non pót: ar.i.ver.ceterú: ⁊ ꝓ h' de testa.Raynutius.v.quia vo: ⁊ quia pr̃ non posset filium priuare legitima.C.de inoffi.test.l.qm in prioribus: ⁊ h' tenet Lau.in ver.ceterú dicens ꝙ filij audita ꝯdemnatióe patris furtim vel vi vel dolo suá debitá subtrahunt non tenentur saltẽ in foro aie ad restitutioné p̃cipi faciendá: q: possit tenere de iure per p̃dicta ergo iuste: de v.sig.ius dictú. Sé. in.d.v.tenet ꝯtrium: quia per contractú tolli pót: debetur.n. ere alieno deducto.ff.de inoffi.test.l.papinianus.§.qm aút quarta: q: si pater vendit oia bona: non pót filius reuocare pro sua legitima: vt in.d.§.sic: ergo cú bona sunt cófiscata: q: nihil ẽ i bonis: nihil ét ẽ i legitia ꝓ h' q: legitia ðbet ð iure ciuili: lʒ instinctu naturali: ⁊ ideo tolli potest per.l.municipalem: vt no.Dy.in regula indultum.li.vi. qð tenui in.d. v.i.q: in.ij.contrario: pro h' quia ex quo potest tolli p cótractum modo predicto: ergo ⁊ per delictú: quia in delictis q̃si contrahitur: ⁊ per quasi cótractum se obligat delinquendo ad penaʒ.ff.de iure fis.imperatores: no.glo.ff.deposi.l. i.§.bestias: dixi de his que fiunt a ma.par.ca.c.ij. Et similr infertur ꝙ per statutum pari ratione. Matthe. tamen hoc de statuto tenet contrarium.i.ver.ceteruʒ. per id quod no. Inno. de consti.que in ecclesiarum: nam statutuʒ hoc est ꝯ naturalem equitatem: quod non ꝓcedit per predicta: ⁊ ꝑ id quod no.Dy.in dicta regula indultum: ⁊ ꝙ hoc possit auferri.tenet Jo.de lig.dicens ꝙ pro defensa.Lau.facit q: titulo lucratiuo vt per donationem non potest pater alienare in preiudicium filij.C.de inoffi.dona.per totum: quod dixi de dona.c.fina.fiscus autem si hoc casu capit ex titulo lucratiuo: dicit tamen opi.Gen.esse veriorem: quia legitima est quota bonorum que pater habebat tempore mortis: nihil autem habet quando sunt confiscata.ff.de interdi.⁊ rele.l.ij.⁊ quod no.ff.de iure pa.l.diui. ¶ Octauo quero an crimen lese maiestatis committatur contra inferioreʒ a ꝑncipe: dic ꝙ sic: per id quod dixi.i.q.v.⁊ pro hoc.ij.q.i.in ꝑmis.ver.quid autem dicitur: dicit tamen Pau.ꝙ non cómittatur contra tyrannum qui non habet naturale ⁊ legitimum dominium: vt no.i.de baptis.cle.i. ¶ Nono quero si rex habuisset aliquaʒ iurisdictioné ab ecclesia: an ꝑsupposito ꝙ valuisset sententia fuisset ea priuatus ex eo ꝙ ꝑuatus fuit omnibus auctoritatibus: de h' per Paul.i.de exces.p̃la.cle. i.vbi dixi in.v.nónulli.q.xj. ⁊ pro h' qð no.xvij.q.vij.filijs.

Ver. verum.

No.ꝙ discretio est mater virtutum: ⁊ dicit Lau.ꝙ discretio est cum proceditur ex summa deliberatione discernendo ⁊ ratiocinando. ¶ Secundo no.ꝙ precipitata voluntas iudicis est nouerca iustitie: quod dic: vt in glo. ¶ Tertio no. ꝙ expedit malos effectus ⁊ penas nocentium publicare: vt hic in verbo non prodiret: ⁊ hoc fit vt manifesta possint correctione puniri ⁊ vt sit posteris in exemplum.de peni.c. i.ff.de iureiu.l.eum qui: de conse.dist.ij. ego Berengarius. ¶ Quarto no.de libramine rationis: dicit Lau.ꝙ ratio est quedá vis anime que conferendo ⁊ ratiocinando intendit diuinis ⁊ alijs virtuosis que vtilia sunt aie: ⁊ euitant dánosa cuius ꝯtrium facit sensualitas pro h' qð vl' de gratia insortiante: de hoc.i.de sum.tri.cle.vna in fi. ¶ Quinto no.de ꝯsiderandis causis cuiusqʒ rei.cognoscitur.n.bonitas.vel ꝑuitas rei p causas suas.xxiij.q.viij.decidit: de testi.cú causaʒ .ff.de fur.l.verú. ¶ Sexto no.ꝯsiderari debere tenoré sñie h' in vbo cótinentia ex quo poterit colligi: an sit rite ⁊ recte lata respectu ipsius ꝓlationis. ¶ Septimo no.ꝙ ꝯsideraƚ ꝑsona iudicis ꝓnunciantis: ⁊ dicit Laud.hoc fieri vt appareat de superioritate pronunciantis vel saltẽ ꝙ cói opinione habebatur pro tali.ff.de offi.p̃to.l.barbarius.iij.q.vij.§.tria aliter in non subditú quis iurisdictioné nó hʒ.ff.de iuris.om. iudi.l.fi.de arbi.nã magistratus.i.de elec.innotuit: de ꝑsti. .c.ij.li.vi. Ex hoc ét no.quare hic cósideratur ꝑsona in quá fertur sñia: vt pʒ de subiectione eius. Et dicit Lau. hoc maxime fieri in penis spiritualibus: ⁊ ideo lʒ excóicatus occultus qui se gerit pro absoluto.possit ferre aliꝗ̃s sñias in probantes: de re iudi.ad probandú: nó tñ excóicationé vl' similes a claue procedentes ferre pót cú per excóicationeʒ sibi subtractum sit prelationis exercitium.xiij.q.i. audiuimus.

Ver. Notorium.

No.id ꝙ no gl.i.⁊ in ea ibi ex p̃te: dic vt ibi dixi: ⁊ ad hoc vt metus excuset non sufficit ꝓbare metú precedenté: sed expedit vt probeƚ ꝯtinuatio tpe actus gesti. ita enim hic dicit ꝙ tpe processus ⁊ sñie metus iminebat: pro hoc de spon.ad id qð. ¶ Scðo no.ꝙ ad hoc vt locus censeatur tutus non sufficit ꝙ sit tutus alicui nisi ét sit tutus suis ibi.⁊ suorum dic suos: puta propinquos familiares ⁊ subditos. ¶ Tertio no.ꝙ citatio dʒ eẽ[b] legitima: ibi.legitime: ⁊ ad hoc vt sit legitima requiriƚ ꝙ sit trina.C.quó ⁊ quando iudex.l.tres.q̃sqʒ tamen sufficit vna si i ea exprimitur ꝙ sit peremptoria: de testi.in integ.rum ex lr̃is.in fine. ¶ Quarto no.ad qð no.glo.in verbo violentam[c] quam singulariter signa: ⁊ idé Pau.ex eo quod dicit glo.captiuuʒ teneri ad redeundum ad vincula si iniuriose tenebatur: iferƚ ꝙ si mors non est iniuriata non potest qs eam fugere sine peccato: sed quod no.i.dist.ius militare.in gl.ij.qð tenet Pau. ⁊ Lau. ⁊ idem Steph.vt dico.i.ver.ceterum.in.ij.no. ¶ Opp.ꝙ non fuerit excusatus rex a cóparendo.non enim debuit timere corá iperatore cóparere.C.de his q p metú iudi.non appella.l.i.ff.qð me.causa: non est verisimile.i. rñ. Solu. Pau.ꝙ h' iuste timuit exercitum imperatoris qui potuisset regem offendere de facto neqʒ rex potuisset aliqué adire qui hoc prohibuisset: non ergo tenebatur se cómittere capitalibus inimicis: vt lit.non contest.accedens.ij.ad hoc .i.de foro compe.cle. q̃uis in prin. ⁊ hec littera que dixit exercitum fuisse ferocem.dicuntur autẽ fera animalia que nocent.de iniu.c.fi.cessante vero tali metu non istius esset metus: vt in contrarijs sm Pau. ¶ Secundo op.ad h': q: debuit appellare vel saltem protestari.de appel.c.fi.⁊.d.c. accedens. Sol. Pau.ꝙ hoc casu locus non est appellationi que non interponitur a principe: ⁊ sufficit locum notorie fore non tutum quod etiam voluit glo. in verbo notorio.quod no. ⁊ per hoc quod no. Arch.ij.q.vi.quotiens. hoc casu dicit Pau.ꝙ ad cognoscendum de causa debent eligi arbitri.xi.q.i. si clericus vel imperator committit alij causam.de ap.cum speciali: vel habebitur recursus ad papam.qui fi.sint legi.per venerabilem. ¶ Tertio op.ad hoc ꝙ etiaʒ si timuerit morté debere se offerre.xxiij.q.viij.conuenior glo. in.

a ¶ An ꝑp delictu pris. Adde Salyce.⁊ doc. in.l.q̃sqs.i ꝑ. filij.C.ad.l.iul. maie. Et i qd de feudo: an pp delictú pris filius amittit feudú. vide abb.i.c.ex p̃te i gl.fi.ð fe. ⁊ ibi p Joã.ð imo.Dy.i reg. non dʒ.ð reg. iur.li.vi.

b ¶ Citatio dʒ eẽ legitima. ad de glo.i.l.mior .ff.de bo.auct. iudi.pos. bar.i .l.iiij.i.§.p̃tor de dá.infec. bal. ⁊ doc.in.l.fi.C. de procurato.

c ¶ Violentá. Nob ꝙ si captiuus ad penam vel piculú mortis relaxaƚ cuʒ iuraméto ð redeundo ad carcereʒ certa die si mors erat iniuriosa redire non teneƚ: alr̃ teneƚ: vt ð hoc ꝓbaƚ iure q: iuramétuʒ nó est seruádú si sine piculo mortis fuari non pót: vt in.§.fi.xxij. q.ij.⁊ i.c.fi ve-ro.de iureiur. Bar.in.l.adoptio.C.ð adop.

nior glo. in ver. offerre. So. q ibi hoc dicit Ambrosius de caritate et ex merito nimie patientie: idem Paul. qui etiam dicit q ibi hoc fit pro tuitione ecclesie. pro qua ad hoc tenentur. vij. q. i. §. hoc servandum. de renu. nisi. §. propter maliciam et quod ibi. dixi. ¶ Quero quid est consistorium. So. pau. q est locus in quo sedet princeps in audiendo. ij. q. vi. anteriorum. ver. quod hoc. xxiij. q. viij. convenior. de appel. ex insinuatione. Tribunal vero est ubi sedet ordinarius. ff. de mino. l. minor autem. de offi. ordina. cum epo. li. vi. sm Gen. consistorium est locus ubi redditur ius: vel dic ut in glo. i ver. consistorij: et omnes solutiones: idem sonat in effectu: sit autem per romanum pontificem duplex consistorium. alterum secretum in quo ipse est cum cardinalibus. alterum publicum quod omnibus patet.

Ver. Ut illud. No. q citatio non arctat extra territorium. de hoc in. q. iij. sunt et alij casus in quibus citatio non arctat quos colligit Matth. ut cum quis citatur ad locum notorie suspectum ubi manifeste timetur periculum mortis: ut in. ver. prece. de fo. competen. cle. una. in prin. Item si citetur quis ab eo qui notorie non est iudex suus in illa ca: ut si laicus citat clericum super spiritualibus de quibus non potest preiudicare: de ordi. co. tuam. de iudi. decernimus: de arbi. contingit. Item si in citatione exprimitur q veniat responsurus servo vel excommunicato vel cuicumque alteri non habenti personam standi in iudicio. ff. si quis cau. l. quot. de iudi. intelleximus. Item si citatur die feriata etiam ad diem non feriatam ad iudicium exercendum: de fer. c. fi. Item si in citatione exprimitur locus inhonestus ubi debent comparere. ff. de arbi. l. si cum dies. §. si arbiter. Et generaliter ubicumque in citatione exprimitur aliquid inhonestum non tenetur comparere: vel etiam si non sit turpe vel inhonestum est tamen q certum est q contra eum que agit competit exceptio declinatoria iudicij. de resti. spo. c. i. li. vi. iij. q. ij. c. fi. de or. cog. c. ij. lz hoc casu. dic q citatio afficit nisi in ea exprimatur error ut puta non ob. q talis te spoliaverit compareas sibi responsurus de iure quo tamen casu videtur citatio tenere: quia posset non uti exceptione spoliationis: de resti. spo. c. i. sz quia non presumitur quis nolle uti iure suo. de renun. super his: verius dicendum est q non arctat. Item non arctat si citatur quis a non suo iudice nisi exprimatur in citatorio causa propter quam sit factus iudex. pro hoc quod no. Inno. c. ij. de dila. et de hac materia in Spe. de cita. per totum. ¶ No. q de facto suo quis potest testificari pro negativam putam non coarctatam: ut hic in verbo nequaquam: et in glo. in eodem verbo. et per hoc quod dixi de proba. tertio: et est hec glo. similior pro eo quod ibi dixi: creditur autem papa neganti sicut et affirmanti. de proba. cle. litteris. ¶ Op. quia papa restringit iurisditionem imperatoris ad certum districtum cum tamen dicatur mundi dominus. ff. ad. l. rodiam: de iactu. deprecatio. So. ut in gl. in verbo districtu. que tamen non plene solvit contrarium: et no. causa in fi. ibi. fac. tamen usque ad fi. Lau. autem plenius solvit premittens q districtus territorium et dioces. quasi pro eodem sumuntur et nihil aliud sunt quam universitas agrorum infra fines cuiuslibet loci existens. ubi quis obtinet ius imperandi. de proba. lz in prin. ff. de verbo. sig. pupillus. §. territorium: et dicitur districtus a distringo. territorium a terreo: ut. d. l. pupillus: pro hoc. extra de elec. cle. ij. §. sane: ubi distinguuntur inter predicta: et de hoc ibi in glo. iustum permittit etiam Lau. q duplex est territorium: alterum in quo exercentur, ea que fiunt in foro anime: sicut sacramenta ministrare: de peni. per totum: alterum in quo exercentur ea que fiunt in foro contentioso: sicut iudicare: quibus premissis cui et qualiter competat districtus prosequitur Lau. quod dico in. q. i. ad propositum autem dic q imperator debet obtinere iurisditionem in solidum in universo mundo: quia solus est cui a deo committitur gladius tamquam vicario. viij. di. quo iure. xvi. q. iij. c. fi. vij. q. i. in apibus: et. d. l. deprecatio: et in hoc fundat intentionem suam de iure communi quo ad ius reddendum et ius gladij exercendum: secus quo ad proprietatem rerum in quibus de iure communi ius non habet cum multa sint allodia: de iureiur. nimis. et quod ibi no. sed per hoc non est solutum contrarium. Gen. verbo. dicit q salva meliori sententia dici potest q de iure scripto habet imperator iurisditionem temporalem in toto mundo quia dextra ad regimen universi sacerdotium et imperium constituit in alio: in auc. quo opor. epis. in prin. l. i. vel iusto. et obe. solvere: sed attenta translatione facta de imperio per Constantinum in ecclesiam: de qua no. in. d. auc. et extra cle. romani: de iureiu. §. porro. exercitium habet limitatum: unde etiam in certis mundi partibus reges iurisditionem et iura temporalia prescripserunt: pro hoc q fi. sint legi. per venerabilem: et quod no. de dona. inter vi. et uxo. et sic necesse. et plenius in. d. c. nimis: et aliqui ita prescripserunt q non recognoscunt imperatorem. d. c. per venerabilem: et secundum hanc limitatam potestatem loquitur tex. hic: nam terre que sunt de patrimonio ecclesie sunt extra districtum imperij. ut hic. ¶ Secundo op. ad hoc q prescriptionem non potest prescribi iura imperialia quia contra superioritatem non prescribitur. C. de prescrip. xxx. vel. xl. annorum competit. canonizata. xvi. q. iij. § potest. ver. iubemus. So. Gen. q procedunt contraria respectu temporis quo imperator dominabatur toti orbi hodie: secus vel secundum eum non potest prescribi contra imperatorem intra limites imperij nisi precedente concessione imperiali et subsecuto lapsu. xl. annorum. C. de fun. patri. l. fi. li. xi. sed extra sic pro hoc. C. de sum. tri. l. i. et quod ibi no. et in. d. ver. iubemus: dic melius q si presupponeretur q si potestas imperij esset dependens a papa non posset iuridice prescribi q aliquis eximeretur ab eo. de prescrip. cum non liceat. Sz presupposita dependentia iurisditionis imperialis ad papalem cessat hec ratio: nam exempti ab imperatore non sunt sine capite. s. papa: qui si sint legi. per venerabilem: et hoc respectu procedit hec littera. ad cuius veritatem sufficiat presupponere q donatio Constantini valuerit: quod no. de iureiur. cle. romani. ver. porro. ubi dixi. i. iij. q. quo presupposito sequitur q terre donate sunt extra districtum imperij et tales erant iste. ¶ Quero circa hoc generaliter quis habebat districtum seu territorium de iure communi. Lau. distinguit quia aut loquimur de principibus secularibus: aut de ecclesiasticis: primo casu solus imperator habet districtum qui debet esse unicus tantum in orbe: unde quod dicitur. viij. dist. quo iure: ubi dicitur imperatores in plurali debet intelligi successive: vel prout quandoque contigit de facto: ut in Tito. et Vespasiano. Ex hoc infert Lau. q ceteri reges et comites qui non fundant intentionem de iure communi non habent territorium: quia ut patet limites regnorum et comitatuum per usurpationem confunduntur. x. di. lege: et in his sufficit bona fides sine titulo: secus autem in limitibus diocesium et parrochiarum que non prescribuntur: de parro. c. pe. immo etiam intra diocesim non prescribitur sine titulo. de prescrip. c. i. li. vi. quod est verum quando ius commune est contra prescribentem: et pro eo contra quem prescribitur ut ibi. Si autem loquimur de ecclesiasticis: aut de papa aut de inferioribus: de papa dicit Lau. q totus orbis est sibi pro territorio. ix. q. iij. cuncta. Et ideo fundat intentionem de iure communi ubique: ut ibi: quod non est verum quo ad exercitium temporalium: qui si sint legi. causam quam ad que fundat intentionem solum de iure speciali: ut de dona. Constantini[b] vel alterius qui donare potuerit. Si de inferioribus: aut de habentibus delegatam: aut ordinariam: si delegatis dic q habent iurisditionem ubi habet delegans: tamen potestas delegati pape restricta est in loco ubi deputatur per. c. statutum. §. cum vorent duobus sequentibus li. vi. Sed de habentibus ordinariam aut delegato pape: et iste habet ordinariam in provincia sibi decreta. de offi. le. c. i. et. c. nemini. de postu. prela. c. i. de ap. nonnt: de offi. leg. c. i. li. vi. aut de ordinariis puta epo archiepo patriarcha: vel primate. Et de his dicit Lau. q habent iurisditionem in suis diocesibus: in provincia autem habent solum in casibus a iure expressis: de offi. or. ut litigantes. li. vi. et extra de offi. or. pastoralis in prin. Sed de inferioribus ab epo sunt opi. quidam dicunt: ut refert Lau. q solus epus in solidum habet iurisditionem in sua diocesi quo ad causas spirituales et ecclesiasticas: alias esset monstrum: si alius sibi haberet sicut si duo capita forent in uno corpore. de offi. or. quoniam. Et si aliqui iurisditionem exercent in diocesi habent eam in personam non in territorium. xciij. distin. legimus: de fo. compe. si contingat. ad instar arbitrorum qui possunt iudicare inter partes ubique maxime si sint religiosi. de sen. excom. cum

[a] ¶ Quid consistorium. Adde glo. in verbo consistorium in auc. ut lis i. c. prevenior. xxij. q. ultima.

[b] ¶ Ut de donatione Constantini. Adde que dixi in apposita in cle. prima de iureiuran.

illorum: et quod ibi no. et fm hoc dicūt isti q̄ inferiores episcopis de personis in quas iurisditionē hn̄t: vbiq̄ iudicare possunt: alij prout refert Lan. q̄ in h vltimo tenent ɔtrium dicentes q̄ iudicare pn̄t solum in locis: vbi ɔsueuerunt. Hosti. concordat: qui aūt hn̄t certam terrā limitatam: sicut abbas casiens. et tales dicuntur habere territorium: vt in illo iudicant: sicut epi. Aut non habent certum territorium: et tunc dicuntur habere iurisditionē in personis tm̄: sed tn̄ solum iudicabūt: vbi prescripserūt qd̄ est verius. ¶ Scdo quero circa hoc de monachis qui obtinēt prioratus sui ordinis retento sibi loco in primo monasterio p dispensationē pape. An abbas primi monasterij pōt de eis iudicare et eos excōicare. vr̄ q̄ non: cū non habeat prelationē veram que requiritur ad hoc vt clarius operet. xxiij. q. i. audiuimus. In ɔtrium de priuil. volentes. li. vi. Lan. relinquit hoc disputatiōi: dic pōderandā formā dispensationis: et reseruat iurisditionem abbati pōt iudicare: alias non: quia lz sit dispensatū q̄ remanet locum in primo monasterio: tn̄ de iure desierūt eē monachi illius. de elec. ɔstitutis. et ɔcessum in fauorē eorum nō dz i odium retorqueri. C. de leg. l. q̄ fauore. regula q̄ ob gratiam. lib. vi. ¶ Tertio quero generaliter in eo q̄ dicit de citatione: an citatio afficit ex̄ territorium: vr̄ q̄ non ēt si citatus alias sit subditus citantis: quia citatio est sententia. C. de episcopis et cle. l. omnes. §. nihilominus. et l. cum clericus: de his q̄ ad eccle. confu. l. presenti. de procu. l. vl. Sz sn̄ia extra territorium non ligat. de ɔsti. c. ij. lib. vi. de iurisdi. om. iud. l. vl. § nec citatio. Itē iudex prohibetur exercere iudiciū extra territorium preterq̄ in casu. ar. ne foro cōpe. cle. vna. citatio āt est pars iudicij. de proba. qm̄: ergo de ipsa ɔhibitū est: qz a quo remouetur totum remouet q̄libet eius pars. ff. de rei vē. l. que de tota: de spon. oratio. C. de rebus alienis non alie. l. vlt. xiiij. q. v. penale. xxxij. q. iiij. meretrices. Itē iudex non iudicat vltra tps officij nec citat. ff. de iudi. l. et post edictum: de peni. l. vltima. de postu. et puto. de iurisdi. omni. iud. l. cū qui. §. si. ergo nec extra locū suū: tpis et loci vnū est iudicium. ff. si cer. peta. l. vinum: de v̄bo obli. quot. de offi. dleg. de causis. de plus peti. c. vnū. In ɔtrium q̄ citatio possit fieri extra territorium per nunciū et lr̄as probat. C. de epis. et cle. l. oēs vet. verū si apparitor: vbi dicitur q̄ apparitor .i. nuncius ex sententia iudicis. i. per decretū de citādo pōt monere degentes in prouincia: et loqtur ibi in pfecto vrbis qui citat existētes in ɔuincia: et sic extra suā iurisditionē quā non habet nisi in vrbe et extra vrbē tm̄ intra centesimū miliare. ff. de of. pf. vrb. §. sed et si quis: et no. de offi. vica. c. penul. in glo. Si autem loqtur. d. vsi. verum: de iudicijs: qz non precise apparet cui loqtur adhuc tn̄ idem probat: ad idē inducitur. C. de of. prefe. vrb. l. ii. vbi prefectus vrbis psonas in ɔuincia. i. extra suam iurisditionē nō aduocat nisi sint sui officiales vel sint de vrbe: ergo suos subditos ēt existentes extra territorium citare pōt: et ad idē de fo. cōpe. c. pe. vbi iudex domicilij: quia inchoauit processum terminat cūm ēt si reus postea factus sit de alio domicilio: et sic poterit eum citare quāuis sit alibi hoc tn̄ ibi aperte nō probat. Ad idez induciturq̄ cōtinet duo extrema. primū est actus iudicialis qui fit per iudicē cū decernit quē citari. Aliud est citationis executio q̄ non fit per iudicē nec in iudicio: sed p nūciū vel litteras: sufficit ergo q̄ primū fiat i territorio: nā scdm lz fiat ex̄ territorium: sicut ēt delegatio fieri potest extra territorium: et suffic̄ q̄ delegatus cognoscat in territorio. ff. de offi. prefe. vrb. l. fi. no. de offici. leg. nouit. pro h qz paria sunt aliqd fieri tēpore concesso vel ɔhibito si refert dare ad tempus concessum. ff. de dona. inter vi. et vxo. l. si enim. §. fi. et l. seq. de here. insti. in tēpus: vt sic spectetur finis. de testi. cog. preterea. Itez primū extremū citationis vr̄ posse fieri etiā ex̄ territorium: quia non vr̄ esse actus iudicialis: nam arbiter citat. ff. de arbi. l. sed interpellatur: de arbi. cum dilectus: et . c. p tuas ex quo videtur q̄ iurisditio non requiratur ad effectū vt quis possit citare. Nam arbiter non hz iurisditionē. C. de arbi. l. i. ff. de re iudi. l. ait pretor: sed notionē tm̄. i. cognitionē non iudicialē. ff. de v̄. signi. l. notionem. cessat ergo rō ɔhibitionis: nam si aliqua rō ɔhiberet citationē fieri posse extra territorium eēt illa sola ne dicat ius ex̄ territorium. cum ergo citatio non exigat iurisditionē poterit fieri ēt ex̄ territorium. preterea lz citatio realis ɔhibeatur quo ad existentem in domo habitationis: de q̄ trahi non debet inuitus. ff. de in ius vo. plerique: tn̄ si videtur de publico: puta per fenestras pōt citari v̄baliter. ff. de in ius vo. l. satis: in fi. alias. l. sed si ergo eodē modo posset nuncius v̄bo citare existentē ex̄ territorium: lz non possit realiter inuitū ad iudicem deducere. Sol. multe sunt in hac. q. opi. quidaz enim stant secunde parti q̄ citatio valeat: qd̄ tenet Gof. in sum. de foro cōpe. §. itē rōne ɔtractus. alij dicunt citationē debere fieri in loco habitationis per edictū. no. in auc. de litigio. §. oēm: et ff. de iudi. et post edictū. Sz hec solu. fm Pau. deficit si citandus non habz domum. dic q̄ deficit ēt alia rōne: qz citatur quis ad domum nisi in certis casibus qd̄ dixi. de eo q mitt. in pos. c. si. alij dicunt q̄ de absente loco edicti. sufficit ipso sino iudicis in actis scripta et fcā nuncio q̄ reū citet: vt sit illa scriptura in locum edicti: et tunc nuncius citabat ad domū: et si nō hz domum vice preconis publicabit citationez. d. §. oēm: et ff. de dam. infec. l. iiij. et vt refert Pau. sic seruauit iperator i citatiōe de qua hic: et sic fm istos non sufficeret sola vox preconis nec missio nuncij et epistole facta extra territorium cū exerceri non possint: nec in alieno territorio: alij dicūt p edictum nuncij et epistolā citationē posse fieri extra territoriū: et hoc de verbali citatione: sed per iudicē vel reali citatione: nō vt qn̄ capitur reus et deducitur ēt inuitus ad iudicē: duplex est enim citatio v̄balis que fit v̄bo tm̄ seu edicto vel lr̄is: et realis que fit modo nunc dicto: vt not. de i ius vocan. sed si in auc. de exhiben. et introdu. reis. §. si vo. col. v. Sz hec opi. reprobatur hic: ipsi tn̄ rn̄dent q̄ ratio quaz facit hic papa nō est vera: et quod ibi cū dicit illud tanq̄ notissimū subaudiri dz apud quosdam quorum falsa est opinio: sed vt dicit Pau. hec solutio satis est temeraria: p h qz patet hic q̄ papa sup hac rōne fundatur. Sunt et alie opi. de quibus dixi de foro compe. c. fi. et no. c. ti. Romana. §. ɔtentes. Pau. dicit q̄ si loqmur de citatione faciēda per iudicē precise verū est q̄ fieri non pōt extra territoriū. et de hac. C. de iudi. sancimus. C. quomodo et qn̄ iudex. l. ij. idē dicit de citatione reali: de qua de depositio. c. i. xxiiij. q. iij. displicet. de sen. excō. si clericos. lib. vi. ff. de in ius vo. vt eam in rubro et nigro. ff. si quis i ius vo. non ie. l. ij. et de in ius vo. plerique. et l. se. C. de fe. l. fi. de foro cōpe. Romana. §. ɔtentes. li. vi. Si aūt loqmur de citatione v̄bali facienda per preconē: adhuc idē vr̄ dicendū p d. l. vl. C. de fe. et auc. qa i prouincia. C. vbi de cri. agi opor. et idē videtur de citatione que fit per litteras. C. quomodo et quando iudex. l. ɔsentaneū: de in integ. resti. cum ex litteris. de dolo. cū dilecti. Et idē de qua fit per nūciū: de appel. cum paran. ff. de arbi. sed interpellatur in ɔn. C. de pres. xxx. an. l. sicut: et idē si fit per publicū edictum: de quo. ff. de iudi. cle. dudū. C. vbi in rem actio. l. ij. C. quō et qn̄ iudex: auc. qui semel. de cle. non resi. ex tue. et hec citatio eqparatur epistole. ff. de offi. procon. l. iiij. §. anteq̄. C. cōminati ones eplas in rubro et nigro: nam per istos modos iudex exprimit suam voluntatem sicut per organū: de do. et ɔtu. c. fi. ff. de cōsti. pecu. qui aūt in fi. et l. se. de acqui. pos. quod meo. §. i. de regu. iur. qui facit. lib. vi. Cum ergo per se non possit: vt dictū est tanq̄ qui extra territoriū est persona priuata: de offi. leg. nouit. ff. de offi. presi. l. iij. no. ēt per aliud qd̄ eum representet: qz etiam quo ad illud censet loco priuati fm Pau. qui tn̄ h nō presistit: sed dicit posse dici q̄ iudex domicilij verbaliter citare potest extra suum territoriū per edicta preconū lr̄as et nuncium: vt in iuribus p secūda parte allegatis. Et ille actus intimationis cū sit non iudicialis fieri pōt in alieno territorio: nam si diceremus q̄ deberet scribi iudici territorij qui citaret posset eē casus in quo citare non posset: vt si ibi existens non deliquit nec contraxit: nec habet ibi domicilium nec alia rōne sibi subest: nam p solam existentiam vel transitum non efficitur subditus. ff. de iudi. heres absens. §. nā. vbi de tem. or. cuz nullus. li. vi. de fo. comp. qd̄ clericis. et quod ibi dixi.

ibi dixi. Si vo loquimur de iudice rõne delicti vel ɔtractus qui est iudex solũ per accidens talis citate non põt ex territorium quo ad arctandũ personã: et sic loquit hic: sed fieri debuit citatio per ordinariũ vt dixit Ulber. prout hic di ibi. nos quoqȝ et c. et sic intelligitur. §. ɔtrahentes ſm Pau. qui dicit idẽ si talis transiret ad certũ territoriũ: et sic vult paul. ꝙ ad requisitionẽ iudicis delicti vel contractus rõne domicilij. citabit ɔhentem vel delinquentem: siue sit in suo territorio: siue alibi: vel ſm pau. potest intelligi ɔhentes de citatione emissa a iudice cõtractus que i territorio ẽt alieno fieri potest quo ad executionẽ faciendã in rebus suis intra territorium: nõ aũt quo ad psonam: sed hic citatio fiebat quo ad personã: ideo non arctat ex territorium: vel loquitur ille §. contrahentes: de illo q in loco cõtractus habebat pergulam vel armarium. i. apothecã: et sic erat tanq̃ hñs ibi domicilium: secus si simplr contrahant: vt ibi no. Ad predicta ſm pau. facit optime littera sequẽs: et sic dicit intelligi posse: qd no. Inno. de fo. cõpe. c. fi. ad contraria vo non aliter rñdet pau. nisi ad id qd dicebatur d toto ad partẽ ad quod dicit ꝙ illud verũ ſȝ quid. vt no. gl. ff. de leg. iij. si quid. et nõ aliter declarat pau. vult dicere ꝙ non simpliciter et indistincte ꝓcedit argumentũ de toto ad partẽ: per hoc: qa aliqñ lȝ in parte qd non licet in toto. de offi. dele. c. fi. §. vices. li. vi. vbi qui non põt ɔmittere vices suas i totũ cõmittit quo ad partem: vt quo ad citationẽ et denunciationẽ sententie: pro hoc qd no. de do. et contu. c. fi. in fi. Lau. aũt simplr dicit ꝙ citatio emissa in ꝓprio territorio extetinũ nullũ arctat: et ꝙ citatio duo ɔtinet. s. interlocutoriã iudicis per quã decernit talem citandũ: et hoc fieri dȝ intra territoriũ sicut et alij iudiciales actus. C. de epi. et cle. l. omnes. §. verũ: et §. preterea. Scdo ɔtinet denunciationẽ seu executionẽ. s. qñ iudex p apparitorem citationẽ mittit vel denunciat ei q citatur et hanc per alium ex territorium facere põt: sicut etiam citat qui nõ hȝ territorium: vt canonici. de elec. cũ nobis. et c. ti. c. i. et c. cupientes. lib. vi. vt cle. cãm: sic ẽt arbiter: vt dixi. s. e. q. dicit tñ tutius ꝙ fiat per iudicẽ sub aliquo degit citandus: vt hic dicitur. et hoc tñ non persistit Lau. sed p alternatiuã vel dicit ꝙ p citationẽ que fit solis vbis põt facere iudex extra territorium: sed per illã que fit re et vbis non põt facere: vt in delictis in qbus fit remissio: et fit per iudicẽ sub quo degit d. l. omnes. §. verum. vt h Gen. vo tenet primũ indistincte ꝙ citatio fcã inter territoriũ non arctat citatũ alibi habentem domiciliũ: sed fieri dȝ per illum: sub cuius iurisditione ɔsistit ad reqsitionẽ alterius: vt h. ar. C. de iudi. l. properandum. §. fin. aũt. de fo. cõpe. Romana. §. contrahentes in. fin. li. vi. et idẽ Mat. remittẽs ad no. l Spe. d cõpe. iudi. aditione. §. i. in v. sed quomodo. de accu. §. i. v. qd de latrone. vbi ponitur forma talis citationis. Lap. dicit ꝙ sup crimine nõ potest qs citari extra territoriũ vt hic: secus si sup cõtractu per preallé. §. ɔhentes: qd intellige vt dico. s. e. q. fac ẽt Lap. alla dñam inter delictum et cõtractũ: qa delinquens ẽt si incontinenti discedat tñ potest per epm delicti excõicari: sec? in contractu per. d. §. contrahentes: ibi nisi inueniatur ibidẽ qa contractus est licitus et permissus: delictũ aũt ꝓhibitũ quod ẽt no. Jo. cal. de rap. c. i. Ad hãc litterã q vi obstare: dicit ꝙ hic rex non deliquerat in districtu Impij i propria psona: vel qd fuit allegatio partis nõ bñ fulcita iure. Sed ɔ hoc vltimũ est qd dixi. s. e. q. qꝛ papa sup hac rõne fundat: et dic melius: vt dico. s. e. q. et de hac materia dixi: de foro cõpe. c. fi. vbi tradidi distinctionem quã approbat romana curia que ponitur in decisionibus Rote decisione vlt. quaȝ in aliqbus reformaui. et est in effectu ꝙ iudex rõne domicilij potest citare subditũ latitantẽ. i. de quo nescitur vbi sit et citatio fcã inter territoriũ afficit eum vbicũqȝ sit: ꝓ hoc vt no. Inno. de rap. c. i. sed si non latitat potest citare existentem in alieno territorio q̃ ad afficiendũ bona. de cle. nõ resi. ex tue. non quo ad afficiendũ psonã. de ɔsti. c. ij. li. vi. iudex aũt rõne rei citare potest ẽt alibi existentẽ solũ quo ad hoc vt procedit possit sup illa re: vt lit. non conte. qm. §. in alijs. de dolo ꝑut. sic et iudex ɔctus citat alibi existentẽ q̃ ad afficiẽdũ bona q̃ sūt ĩtra territoriũ: vt i. §. cõtrahentes. nõ quo ad alia nisi qñ malitiose se occultat ne ad eũ ꝑueniat citatio: qꝛ tũc potest decernere missionẽ faciendã in bona i alieno territorio et iudex territorij exeqtur: vt ibi iudex vo delicti nõ põt citare ex territoriũ q̃ ad puniẽdũ grauius. i. vltra religionẽ. ff. d reg. reis. l. i. Sed debet reqri iudex territorij q citabit et remittet si crimen sit graue. i auc. vt nulli iudi. §. si qs vero cõprehensorũ: sed ẽt quo ad crimina leuia non vȝ citatio ex territoriũ i ſȝ opȝ vt fiat p iudicẽ territorij ad lras citantis q̃ casu afficitur citatus: ita ꝙ tȝ sententia ẽt i persona lata per iudicẽ dlicti. Arch. d pu. c. i. li. vi. et d h. iij. q. vi. c. i. et h cuȝ scit vbi degit. Si ẽt nescit iudex delicti euocabit legitimis edictis: et si non veniat ꝓceditur ad annotationẽ bonorum. C. de adul. auc. si vo: et de hac annotatione no. de dolo. et contu. Circa hoc tñ quo ad iudicẽ domicilij in eo ꝙ i hac distinctione dicit ꝙ non citat existentẽ i alieno territorio: q̃ ad afficiendũ personã nisi qñ nescitur vbi degit citãdus dic ꝙ imo simpliciter et indistincte citat vbicunqȝ existẽtẽ: quo ad omnem effectũ cũ iure probat eũ posse citare. s. d. l. oes. ver. vũm si apparitor. et C. de offi. prefec. vr. l. ij. qd ẽt ꝓbat hic l ver. deniqȝ. l eo qd ponderatur ꝙ iperator non erat iudex regis rõne domicilij: dũmodo ergo citatio decernatur intra territoriũ poterit ɔsumari extra territoriũ: q̃ ad oẽm effectum: et hoc de citatione verbali: nisi forte iudex territorij de fcõ ꝓhiberet nunciũ ingredi territoriũ: de citatione vero reali: secus p iura supra ad hec inducta: de alijs oibus iudicibus: vt rõne contractus delicti vel rei procedit distinctio predicta: qꝛ de istis cum sint iudices per accidens non potest dici ꝙ iurisditionẽ haberet nisi in his tñ. de quibus in iure reperitur expressum. Et quo ad iudicem ratiõe rei dic vt predixi: sic etiam quo ad iudicem contractus de quo specifice loquitur §. ɔtrahentes. vbi i primo dicto dr ꝙ iudex contractus non potest contrahentem inuitum trahere corã se nisi inueniatur ibidem: et sic patet ꝙ loqtur de citatione reali: deinde subiungitur id qd dixi in distinctione: de iudice delicti. dic p omnia: vt predixi: tñ quo ad intellectum huius cle. ɔsidera id quod hic dicitur in ver. deniqȝ: vbi patet ꝙ rex non erat subditus imperatoris ratione domicilij: sed solum suberat ratione quorũdam feudorum: vnde non habuit Imperator potestatem super regem nisi eaȝ que pmittitur ex natura feudi: de qua dixi. de iudi. ceterum. ratiõe vo delicti: qd dicebatur commissum infra districtum ipẽrij potuisset bene procedere contra regem si fuisset inuentus in eius districtu. Sed cum notorie traheret moram continuã in regno Sicilie qd est extra districtum imperij citatum afficere: quo ad personam: vt quo ad dignitates vel alia: sed si Imperator ꝓcessisset sup bonis que erant intra districtum imperij fortasse valuisset sicut in iudice contractus dicitur i §. contrahentes: tamen hic nihil deciditur: sed dic ꝙ sicut iudex contractus procedit contra citatum alibi existentem et non venientem quo ad missionem tñ: vt in. d. §. contrahẽtes: sic iudex delicti p ad annotationẽ tñ: vt. s. dixi q diligẽter no. tanq̃ minus bñ p alios explicata. Et his ꝓsuppositis patet facilis solutio ad omnia contraria. ¶ Quarto quero circa hoc si imperator petijsset a papa vt reũ citaret vel mitteret: nunquid si hoc non facit poterit in eum animaduertẽ vel compellere saltem in temporalibus: videtur ꝙ sic. ff. de re iudi. l. a diuo. §. i. ibi. si hoc iussi fuerũt: facit de treu. et pa. c. i. in fi. xxiij. q. ij. dñs: nam quãto papa celsior est magis delinquit si negligens sit in faciendo iustitiaȝ vel coadiuuãdo si opus fuerit que duo pari passu ambulant h casu. ij. q. vij. negligere. xxiij. q. iij. non inferenda: maxime in his que sunt in potestate ad talia facienda: vnde propter omissam iniustitiã procedit quãdoqȝ minor in maiorem: de offi. or. significauit: qd tamen dic vt ibi dixi. Item papa non habet superiorem ad quem possit recurri: prout fieri deberet de iure pa. nullus: ergo lȝ imperatorem defectum iustitie per se procedere. Contrarium tenet Lau. qꝛ si non hȝ imperium[a] par in parem: multominus inferior in superiorem. de elec. innotuit. xxi. di. inferior. Itẽ imperator habet imperiũ a papa:

[a] ¶ Nõ hȝ imperiũ. Adde gl. i vbo marcellinus. in c. nũc aũt. xxi. di. gl. i verbo ɔfirmet in. c. de treu. et pa. i. l. nã magistratus. ff. d ar.

vnde contra naturam esset vt seruus se exaltaret contra illū qui eum creauit.d.c.inferior.De hoc vltimo vt dixi. de iud. nouit.de elec.venerabilem.de qōne aūt dic ꝙ vera est dēterminatio Lau.nisi dicamus ꝙ qn̄ Papa precise sine causa rationabili hoc recusaret.et licitum sit tunc imperatori l de fectum iustitie sibi ꝓuidere:non quidem puniendo papā: sed subtrahendo tēporalia debita quaten⁹ satisfiat sibi pro suo interesse:cū alꝪ liceat cuilibet priuato hoc facere:vt no. Inno.de resti.spo.olim.i.Et de hoc materia ēt dico .ſ. ver. seq.q.ix.et pluribus seq.¶ Quinto quero in eo ꝙ papa pōderat ꝙ tēpore quo procedebat imperator nō peruenit ad eum noticia de ꝓcessibus:qd si peruenisset dic ꝙ non: propterea valuisset.Sed papa hoc pōderauit.ad h vt nō possit redargui de negligentia sicut reprehenditur ille de quo legitur.xxvij.q.i.si custos.et.c.seq.ſm Lau.et ſm Gen.hoc dicit ad denotandā maiorem precipitationē sententie:i ꝓ h quod dicitur .ſ.ver.seq.et vtrunqꝫ potest tolerari.

Ver.deniqꝫ. ¶ No.de dictiōe forsitan[a] qd dic vt in glo.i.ad hoc.ff.si certuꝫ pe.l.si et me. ¶ Scḋo no.ꝙ vasallus non dicitur subditus domini ratione domicilij: nam qm̄uis rex haberet feuda ab Imperatore:tamen dī hic ꝙ domicilium non habeat i territo imperij:dicitur ergo soluꝫ subditus rōne rei.de iudi. ceterum:et qd ibi dixi.i de hoc.ſ.q.iiij.¶ Tertio no.ex hoc ꝙ dominus feudi non habet iurisditionem in persona vasalli sed tm̄ quandam superioritatē ex natura feudorum. de hoc l d.c.ceterum.¶ Quarto no.ꝙ ratione delicti[b] qs forū sortitur ita ꝙ si inuenitur in territorio iudicis vbi deliquit per omnia distringitur etiam quo ad personā: pro h littera ibi inuentus.C.vbi de cri.agi.opor.l.i.et auc.qua in prouincia .ē.de fo.cōpe.postulasti.et.c.si.secus si non inuenitur ibi. vt hic a cōtrario:et dicit Pau.hoc no.pro h qd no. iij.q.vi.c. i.de rap.c.l.et per Archi.de consti.c.ij.li.vi. ¶ Quito no. de remissione facienda in criminibus: et de hoc.ſ.q.xi.et pluribus seq.¶ Sexto no.ꝙ sn̄ia que non est rite lata non meretur dici sententia:qꝛ paria sunt non eē et non legitime esse .ff.qui satisda.cog.l.quotiens.de transla.c.ij. ¶ Septimo no.ꝙ non tenet sn̄ia lata in non citatū vel inde sensum:de h in.i.contrario.¶ Octauo no.ꝙ sn̄ia non debet fieri principaliter:sed maturo iudicio presertim in criminalibus: et intellige presertim pro maxime: et hoc est ideo : qꝛ maius est preiudicium in criminalibus:ideo cautius agendū.ff de car. edic.l.i.§.sed si quis.xlij.dist.quiescamus.vij.q.vi.c.vl.ē.de ele.vbi.li.vi. ¶ Op.in eo qd dixi.in. vij.no.ꝙ sn̄ia lata ꝯtra non citatū non tenet ꝙ imo teneat sed dꝫ per appellationē rescindi.C.quo et quando iudex.l.ab eo.So.aut nullo modo fuit citatus aut sic.ꝑ casu est nulla. de maio et obe. inter quattuor:lꝫ Goffre.dixerit ꝙ non est nulla: et ꝙ expedit appellare vel ꝙ beneficio restitutionis succurratur qd non ꝓcedit qn̄ nullatenus est citatus:sed si foret citatus: lꝫ non sit contumax ꝓcedere potest hoc : prout dī in membro se.Si autem aliquo modo fuit citatus:aut legitime: aut non legitime: aut dubitatur. si legitime sn̄ia valet si alia sint rite gesta.si tn̄ citatus non fuisset contumax vere:sed ficte subueniretur sibi per restitutionē.de re iudi.cū Bertoldus : et hoc casu ꝓcedere potest dictum Goff.cum dixit ꝙ sn̄ia lata cōtra absentē non contumacem tenet . Si non legitime vꝫ ꝙ debeat haberi pro non facto.de elec.bone.ij.de fo. compe. ꝓposuisti.ij.q.vi.non ita. et no.e.ti.tenor in glo.pe . Si dubitatur.dicit pau.ꝙ presumitur pars citata si sn̄ia transiuit in rem iudicatā:nec probetur aliqd ꝙ reddat eam nullā vl falsam.qd no.Spec.de sen.prola §.vt aūt.ēē.et no.sꝫ quosdam.qd tamē dicit ibi Spe.verum esse quando in sententia ꝯtinetur illum fuisse citatū vel presentem: qd verum est i vltimo de presente.Naꝫ statur tabellioni quo ad oīa que tūc agitata sunt:sed quo ad illud de citatione non videtur verꝫ qꝛ citatio sit ante ꝓlationē sententie : nec creditur tabellōi de his que prius agitata sunt: vt no. Inno.de proba. qm̄ in si.¶ Secundo opp.ꝙ non procedit rō que hic fit in eo qd dicit regem ex quo non fuit citatus per ꝯsequēs fuisse idefē-

a ¶ De dictione forsitan.ad de gl.iiij.i.c.nisi de renuncia. c.serpēs .et .c. fortassis.de pe. ni.di.i.gl.i.i.c. tue.de procur. hoc.i.c. inuēis de sponsa.i.c.so lue. de maio.et obe.aut.de hui. in ꝯstitu. teipse de vna venerabilis.

b ¶ De rōne delicti. Add gl. in.c.i.xvi.q.i. hoc.i.c.ij.de rapto.hoc.i.c.p. et.g. de offi . de le.ento.de hui.l .c.qd clerici.de fo.cōpe.

sum.Naꝫ potuit esse presens et se tueri.So.hic ēt dicitur ꝙ erat absens.¶ Tertio op. ad hoc : qꝛ potuit esse defensus per procuratorem So.pau.ꝙ non tenebaꝛ mittere procuratorem cū causa esset ardua.de ꝓcu.c.ij. dic ꝙ nec admitteretur procurator hoc casu cū agereꝛ ad penā capitalē: de accu.veniens . ¶ Quero an ordinarius rōne domicilij possit punire subditū alibi delinquentē:videtur ꝙ sic:qꝛ hic dicit ꝙ non potuit imperator ꝓcedere contra regē:qꝛ non subeat ei rōne domicilij :secus ergo si fuisset ei subditus ex domicilio: et hoc tenet pau.siue loquantur de pena fori penitentialis:de qua no.xvi.q.i .c.i.et dico.ſ.ver.seq.i.i.cōtrario:siue in foro ꝯtentioso:dū tn̄ pena non afficiat in personaꝫ.de cle.non resi.ex tue.iij.q.vi.c.i.C.vbi de cri . agi opor.l.i.ff.de interdi.et rele.l.relegatorū.§.sed et eos.et.§ si qs.de priui. c.i.li.vi.vbi vꝫ speciale l exēptis ꝙ nō possint ab ordinarijs puniri de delicto alibi cōmisso . ergo eius ꝯtrarium est ius cōmune.ff ad municipales.l.i.§ si.pro hoc qd dixi.ē.versi.ꝓcedenti.q.iij.¶ Scḋo quero circa hoc si pro delicto certa pena iponitur p ꝯstitutionē synodalē in loco delicti: et alia in loco beneficij quā penam impōat ordinarius . Bar.hic. xij.di.illud.dicit seruari debere ꝯsuetudinē loci contractus et delicti.xij.di.illa.viij.di.que contra.idē Cin. per .l.testiū .ff.de testi.facit.ff.de extraordi.cri.l.pe.§.sunt quedā:vbi dicit ꝙ qs subiacet legibus loci vbi dliqt:ad idē.C.vbi sena. vel cla.l.i.sicut i cōtractib⁹ seruatur cōsuetudo loci contractus.de eo qui mit.l pos.cū venisset.Spe.no.de sen. prola. .§.qualiter post prin.et sic in delictis:qꝛ quātum ad forū delicti et contractus equiparantur.ff.de iudi.l.omnem. de foro cōpe.c.si.pro hoc ꝙ statutū iudicis domicilij non potest concernere territorū alienū.de cōsti.c.ij.li.vi.In cōtrariū ꝙ puniri debeat ſm suam legē:qꝛ in subditos absentes habet iurisditionē et sententiā ferre potest.C.de iudi.l.ꝓperādum.§. finaūt.iij.q.ix.decernim⁹.xi.q.iij.rursus: et quicūqꝫ. de dolo.veritatis:ergo potest eos ligare sua lege:qꝛ sn̄ia et lex equipollet.ff de manumis.l.si seruus hac lege.C.cōmunia.de lega.l.i.ff.de testa.l.i.C.de adul.auc.si quis.vbi iudex secularis delinquentē in ecclesia punit ſm suam legē : et tamen in ecclesia non habet territoriū vel iurisditionem .de immu.ecclesia.cū ecclesia.et co.ti.decet.li. vi.C. de emu.l.ij.de sum.tri.l.i.ff.de actio.et obli.l.obligationibus. So.pau.ꝙ aut pena vel vtraqꝫ vel loci delicti tm̄ imponitur ipso facto et aliam penā non imponet:nec ex eodē delicto sufficienter punitus iterū puniatur.de iudi.at si clerici.aut neutra imponitur ipso fcō: et aut delicto aggrauatur vel inducitur ex cōstitutione delicti tm̄ vel punitur fortius qꝫ per legē domicilij:aut non: et sic tunc rōne delicti penā imponit.i.ſm cōstitutionem delicti.ff.de accu.l si cui.§.vltimo : q̄ pena tanqꝫ grauior hꝫ cōmensurari delicto.xxiiij.q.i.non afferamus. Naꝫ et ratione loci quandoqꝫ peccatur in aliquo : alꝪ non esset peccatuꝫ.xij.di.illa:ergo et delictum aggrauatur.dicit tamē Pau.ꝙ de facto qd est alibi delictū et non i suo territorio extra territorium punire non pōt:qꝛ nouā obl'onis substantiā extra territoriū inducere non potest: sic intelligiꝛ illd ex territoriū ius dicenti et c̄.Sed nouā pene qualitatē ad delictum substantiatū cū de iure cōi bene pōt inducere per suā legem:facilius enim inducitur qualitas qꝫ substantia .ff. de nopa.l.in delictis.§.si detracta.et no.C.de edē.l.edita.pau. verius puto ꝙ ex q̄ religt possit ordinariū eū punire qm̄uis illud non fuisset delictum in diocesi iudicis domicilij: qa hꝫ potestatē in personā.pro h qd dixi.ē.q.proxi.Si vo dlictuꝫ non aggrauatur vel inducitur per.l.delicti iudex domicilij īponet penā ſm suā ꝯstitutionē nec tolliꝛ qn possit ēt iudicē p delictū punire ſm legē delicti:nā pōt quis pluribus legibus subijci sicut ēt pōt quis in pluribus locis ꝯueniri. de rescrip.dilectus.de fo.cōpe.ex parte.H.de sepul.cū qs.ij. rū. lib.vi.sꝫ ꝯ hoc facit.de cōsti.c.ij.de cōsti.li .vi. Solu . paul. ꝙ loqtur de pena q̄ ex prolatione stati per modū executiuū afficit personā qd esse nō pōt ꝯ existēteꝫ in alieno territorio sicut ēt realiter non posset fieri executio sn̄ie i alieno territorio.Ex h infert pau.ꝙ sn̄ia q̄ trahit secū executionē i psonaꝫ.

non potest

non potest iudex proferre ꝯ subditū existentē extra territorium: ꝛ sic ꝙ nō pōt eū excōmunicare. Contrariū tenui. de foro cōpe. c. fi. nā executio excōicationis non fit a iudice: sed a iure qđ ligat ocꝰ. de ꝯsti. c. i. potest ergo fieri vbiqꝫ. Si aūt ex genere delicti imponit̃ pena personā afficiēs corpꝰ ꝙ iudex pronunciat super delicto: exemplū. iij. q. vij. §. porro. dicit Pau. ꝙ valet sententia ēt ꝯ existentem extra territoriū: cum illa pena īponatur a iure: cui subsunt omnes. de cōsti. c. i. ¶ Opp. ad h̄ de. l. properandū. C. de iudi. vbi absolunt̃ etiam existens extra territoriū. So. pau. ꝙ ibi non fit executio nec persona in aliquo obligat̃. dic aūt ꝙ si executio debet fieri in rebus: vel si snia trahit secū executionē respectu rerum: vt si priuatur beneficio: bene valet sentētia ēt ꝯ alibi existentē: qꝛ executio fiet hominis ministerio in loco debito de foro cōpe. postulasti. ꝛ facit hec ꝑ lectura quā ibi teneo: scilicet ꝙ si iudex delicti non tm̄ ꝓnunciet super delicto: sed ꝙ ēt possit priuare delinquentē beneficio quod habet alibi. ¶ Tertio quero circa hoc quid in ꝯtribus: pone d̄bitor hꝫ tempore contractus domiciliū padue transtulit se Ferariā an debitor poterit eū conuenire padue. Spe. de cōpe. iudi. adit. §. i. ver. qđ si debitor. Et Abat. hic dicit ꝙ est electio creditoris. ff. de eo qđ certo loco. l. non vtiqꝫ: sed tamen ꝙ debet citari Ferarie: vbi hꝫ domiciliū. C. vbi in rē actio. l. ij. ꝛ fina. qđ procedit quatenus retinuerit domicilium padue: alꝭ non poterit nisi rōne contractus si fuit ibi celebratus: ꝛ tunc procedit vt dicitur. de fo. cōpe. c. i. §. contrahentes li. vi. ¶ Quarto quero in eo qđ dr̃ de dn̄o feudi quā ꝑtātē habeat. Sol. Lau. ꝙ quilibet dn̄s feudi quātūcunqꝫ vilis etiā rusticus super rebus que tenētur ab ipso ī feudū hꝫ ordinariā iurisditionē per. l. īperialē. §. vi. de prohi. feu. alie. Ex h̄ infert ꝙ cum sit ordinarius potest sniam suā executioni mādare: ꝛ vasallos ꝯmonere si clerici sint sine metu excōicationis expellere de feudo si ob ipso ceciderint: alij tñ dicūt hoc verum circa manuū iniectionē: alꝭ incidet in canonē. xvij. q. iiij. si quis suadente: qđ dicit Lau. verius: qđ ēt dixi de foro compe. verū. Itē ēt non iniciendo manus iniustus facit si p iudicē ordinariū facit expelli vasallū: sicut dr̃ in emphiteota: vt no. de loca. potuit. ¶ Quinto quero circa hoc an pōt dominus iure suo pignorare vasallū: dicit Lau. ꝙ sic: ꝛ in bonis inuentis in rē feudalē: qꝛ sunt dn̄o tacite hypothecata ad istar bonoꝝ inqlini. dic ꝙ ēt si essent hypothecata: nō tñ ꝓpria auctoritate illa inuadere nisi hoc fuisset expressum in contractu: sicut sepe fit. C. de pig. l. creditores: quod ibi no. ¶ Sexto quero an possit dominus[a] precipere vasallo sub debito fidelitatis: dicit Lau. ꝙ sicut epūs sub virtute obediētie ꝑcipere pōt subditis suis: sic dn̄s vasallo quo ad ea que ad naturam feudi spectāt: imo fortius q̄ꝫ epūs: cū domino iuretur fidelitas: de iureiur. veritatem. xxij. q. vi. de forma: sed obedientia regulariter non iuratur. de maio. ꝛ obe. legebatur. ¶ Septimo quero an extra ea que cōcernūt feudū teneat̃ vasallus domino. dicit Lau. ꝙ non: qꝛ fm̄ predicta in precedenti questione tenetur vasallus tm̄ quo ad ea que cōcernunt feudū: vñ dicit Lau. ꝙ est oblō potius realis q̄ꝫ personalis. Ex hoc īfert ꝙ refutato feudo cessat ex toto subiectio or. cius. qđ no. de electione. venerabilē. in fi. potest aūt vasallus renunciare feudo ꝓprio motu sciente domino: nō tamē nimis tēpestiue fm̄ eū: de hoc dic vt dixi. de cōsti. que in ecclesiarū. Sed lꝫ vasallus renunciet feudo tñ in memoriā pristini dominij nō dꝫ offendere. x. col. de vasallo qui ꝯ cōsuetudinē Lothari. c. i. de hoc in. d. c. q̄ in ecclesiarum. Ex predictis seqtur ꝙ si vasalli per papā absoluat̃ a fidelitate pp heresim vel aliam cām rationabilē ꝙ fieri pōt. de here. c. fi. nō tenetur domino. de hoc de dolo. veritatis. ¶ Octauo quero si vasallus inuenerit possessionē feudi. dicit Lau. ꝙ tūc non dominus: sed ordinariꝰ cognoscet: ex quo vasallus nō fatetur esse feudū. de iudi. ceterū: vbi de hoc. ¶ Nono quero in eo qđ dicit de remissione: an remissio de q̄ hic fit d̄ iure. Glo. in v̄. de more. So. vsqꝫ ibi. dicūt feu. pau. latius prosequitur: ꝛ ꝓ prima opinione posita in glo. ꝙ remissio fit d̄ vrbanitate tm̄: īducit quia quelibet ciuitas hodie pretendit se habere merū ꝛ mixtū imperiū. ꝛ hꝫ originē suā: vt olim habebāt prouincie: vt no. C. de prescri. lon. tēp. l. fin. §. sancimus. Ex quo videt̃ ꝙ non fit remissio de necessitate: cū quo ad iurisditionē non sit vnus oīm superior: ꝛ sic non est idē paritas iurisdictionis q̄ ab vno solo preside p suos officiales exerceatur sicut olim erat pro scđa opi. ꝙ fit de necessitate. inducit de priuile. c. i. li. vi. qꝛ si ē ibi speciale i exēptis qđ p ordinariū remitti non pōt ad locū delicti: ergo eius contrariū est ius cōmune. Itē qꝛ est ī ciuitatibus habentibus suum regimen necessaria est obseruatio iure cōmunis: cū remaneat vna superioritas cōmunis omnibus. pro hoc de ꝯsti. c. i. ꝛ debet ius ciuile obseruari etiā ī foro ecclesie propter approbationē iuris canonici. de no. ope. nū. c. i. So. autem pau. distinguendo ꝙ aut remissio petitur ī foro ecclesiastico aut seculari. ¶ Primo casu vera est scđa opi. ꝙ est de necessitate ēt si iudex ecclesiasticus petat a seculari: vt ī crimine heresis. d̄ here. vt cōmissi. li. vi. licet videret̃ ꝙ hereticus debeat puniri vbi reperitur: quia hereticus vbiqꝫ delinqt eodē modo ī celo terra ꝛ mari. C. de hēti. arriani. facit. xxiij. q. ij. necqsquā. ¶ Scđo casu aut petitur remissio de his locis que sunt eiusdē iurisditionis aut diuersꝭ: si eiusdē fieri d̄bet. de necessitate. si aūt diuerse: puta pau. non fieri remissionem de necessitate nisi hoc habeat cōsuetudo: ꝛ vt h̄ de hoc dixi. in. c. fi. de foro cōpe. ¶ Decimo q̄ro ī eo casu q̄ est de necessitate nunqđ iudex potest cōpellere iudicē sub quo degit delinquens: vt remittat. so. vt in ea. glo. ī ver. imo dicūt vsqꝫ ibi. dicūt ēt: ꝛ idem pau. ꝛ Hen. ¶ Undecimo quero an ī contractibus[b] debeat fieri remissio. Io. ꝛ Azo. ꝙ sic. si reus latitat: alꝭ non. ff. de iudi. l. heres absens. Io. d̄ ranē. dicit idē ī cōtractibus ꝛ ī delictis. ff. de iudi. l. omnē. Inno. vt refert Pau. dicit remissionē non fieri ī ꝯtribus: ꝛ vbi antē hoc dicit Inno. non dicit Pau. Et ꝯtrium vr̄ tenere Inno. de foro cōpe. dilecti. Primū autem ꝙ non fiat remissio: tꝫ pe. de bellap. qꝛ nulla. l. caueat ꝛ nō d̄bemꝰ le. extendē. ff. sol. matri. l. si vo. Itē si in contractibus haberet locum remissio cessaret rō legis dicentis ꝙ ꝓmittens in certo loco soluere potest alibi ꝯueniri ne sit in eius potestate nunq̄ꝫ soluere nō veniendo. de pe. et peni. c. vno. ff. de eo quod certo loco. l. i. ¶ Opp. ad hoc: qꝛ delicta ꝛ contractus parificant̃. ff. de iudi. l. oēm. so. pau. illud verum quo ad forū non tñ q̄ ad omnia. In delictis fit remissio: qꝛ multis crassantibus locus est exemplo. ff. de penis. l. aut fcā. §. vl. que rō cessat in ꝯtribus: pro hoc. de foro cōpe. romana. §. ꝯhentes li. vi. ¶ Opp. ad idē de priui. c. i. li. vi. So. idē quod id ꝙ dicit ibi. remittendi respicit v̄bū deliquerint: ꝛ qđ dicit iniungendi: respicit v̄bū ꝯtraxerint: qđ facere potest ordinarius de non exēpto: quia requisitus a iudice ꝯtrus pōt ꝯhentem citare ꝛ iniungere: vt vadat ad iudicē ꝯtrus: sed non eū inuitū remittere. de h̄ dixi. de foro cōpe. c. fi. ꝙ in cōtractibus nō hꝫ locū remissio nisi quando contrahens renunciauit priuilegio: vt no. gl. ff. si quis in ius vo. non ierit. l. i. ¶ Duodecimo quero qđ in cā criminali mota ciuilr̃. Pe. de bellaper. vt refert pau. dicit ꝙ hoc est locus remissioni p auc. vt nulli iudi. §. si quis vero qꝛ cessat rō supradicta: qꝛ pene ipositio non est alijs in exēplū. dicit tñ pau. ꝙ non precise ꝓcedit fm̄ canones: primus vr̄ verius: qꝛ hec cā cōparatur ciuili. de procu. tue. ¶ Decimotertio quero an ī criminalibus iudex reqsitus debeat remittere sine cāe cognitione. So. vt in glo. ī v̄. more. ver. dicunt ēt vsqꝫ ad fi. pau. dicit ꝙ si petitur remissio in prin. processus d̄bet fieri aliqua cognitio: secus si ꝯdēnato: facit de rap. c. i. ꝛ qđ no. Inno. de inuocatione brachij secularis. de offi. or. c. i. qđ est verū nisi ꝯstaret ꝙ fuisset iniuste condemnatus: tunc enim non remitteret: alꝭ edificaret ad gehennam tanq̄ꝫ faciens contra conscientiam. de resti. spo. litteras. pro hoc dixi in. d. c. i. de offi. ordi.

Uer. Rursus.

¶ No. ꝙ ratiōe originis[c] sortitur quis forū. de hoc in glo. in v̄bo originē. Et dicit Matth. ꝙ ratiōe originis proprie vel paterne quis sortitur forū. C. d̄ mu. ꝛ hono. l. filios. ꝛ. l. se. lib. x. ff. ad muni. l. assumptio. §. i. ꝛ. l. libertus. §. patris: ꝛ

a ¶ An possit dominꝰ. adde doc. in. c. q̄ ī ecclesiarꝫ de ꝯsti. ꝛ maxime Ab. ꝛ Ant. d̄ bu. ꝛ Io. d̄ imol.

b ¶ An in ꝯtibus. Adde spe. de primo ꝛ scđo decreto. §. iiij. ad fin.

c ¶ Ob rōne originis. Adde. l. si filios. ꝛ. l. seq. C. de muni. ꝛ orig. lib. x.

hoc quo ad honores non quo ad onera: vt no. de proch. c. fi. in glo. i. ¶ Scdo no. q crimen lese maiestatis nō pōt cō mitti p nō sub ditū: qd dic: vt in glo. i vbo nō subsunt. Et idē Lau. et Mat. ex hoc no. q nō oēs subsunt Iperatori p Ipe ratore tñ fac iua cōe. xxiij. q. v. dicat. et q. viij. pueniat. sic p epom sua diocesi: de excep. cū venerabilis. xi. q. i. de p̄sentiū de of. or. cū epē. li. vi. Sz pro ꝓ facit. qui. fi. sint legi. p vene rabilē: et falsē incidice quo ad papā potuerūt aliq eximi ab Imperatore de quo. J. vsi. fi. ¶ Tertio no. q lz aliqs sit vasal lus: tñ si nō est also subditus dñi nō pōt cōmittere crimē lese maiestatis respectu dñi. sicut ꝯ of de rege. ¶ Quarto no. de colore iurio ibi. iuria colore. et idē vbū de elec. auaritie. lib. vi. J. de vsur. ex graui. facit pro libello qñ agens possessorio narrat petitoriū ad colorandū possessoriū. ¶ Quinto no. q snia ptinēs iniqtatē q deprehendit ex tenore eius non tz qd dic vt in glo. i vbo habebat. Idē pau. et de ꝯ. J. q. vi. Et error pz ex actis: qz snia robur hz ex actis sicut Sermo ex mē te pferentiū. ff. ꝯ act. et ob. l. oblonū. Et snia refert ad acta vt eis certa indicetur. C. de sen. q sine certa quāt. l. i. et. iij. Si ꝯ referri dz vt videat an sit erronea. ff. de re iudi. ait pretor. §. ij. no. Inno. de test. Raynaldus. ¶ Sexto no. q roma est de districtu pape. de hoc l glo. i vbo districtū. p ꝯ. xcvi. di. Cō stantinus. ¶ Septimo no. q nō dz quis excedere terminos suos. de sepul. c. i. ¶ Op. q pp delictū alibi cōmissum[a] pos sit iudex punire suū subditū vt no. glo. xvi. q. i. c. i. vbi plus dicit q non sortit forū in loco delicti. So. illa gl. loqtur in foro penitētiali vt et dicit hic Mat. qz si prochianus vni[b] sacerdotis delinqt in prochia alterius non ppterea pōt il li pfiteri qd singu. no. Et est rō: qz dz confiteri pprio sacer doti. de peni. omnis. qd ibi dixi. sed in foro ptētioso hñ sor titur forū iudicio delicti. de foro cōpe. romana. §. ptētes: vt ꝯ. et cū hoc puniri pōt a iudice domicilij: vt dixi. ꝯ vsi. prece denti. i. q. Et de iudice domicilij loqtur illa gl. hic aūt Im perator non erat iudex rōne domicilij nec delicti. ¶ Scdo oppo. q poterit iperator absoluere subditos regis a fideli tate: dato q rex subesset pape: nā et ecōuerso et papa absol uit subditos imperij. xv. q. vi. alius. Sol. vt in gl. i vbo fide litate. et idē Lau. pau. et Hen. ¶ Quero qs dicat hō ligi[c] sol. vt in glo. i. q singularis est. et idē Lau. et pau. ¶ Scdo q ro circa hoc: vñ fuit introductus modus faciendi hominez ligiū. dicit Lau. q de moribus et vsu antiq potius q aliquo iure naturali vel gentiū fulcit: tñ iure positiuo pp pactiōes et stipulationes q interueniunt qbus mediātibus qs pōt ob ligare personā suā et pditionē suā dteriorē facere. C. ꝯ agri. et cen. l. cū scimus. li. xi. ¶ Tertio qro in eo qd dixi i. v. no. de iniqtate snie si notorie pstat ꝯ iniquitate snie: an pinde vicietur. ac si error eēt expressus in snia. pau. disputando te nuit q sicut si erat notoriū actus cōtinui. p hoc si notoriū est crimen non potuisse cōmitti p cōdēnatū snia est nulla: vt ꝯ et est rō: qz ipossibilitas ipedit oēm oblonē. ff. de statu lib. l. cum heres. §. i. q sen. sine app. rescin. l. vl. i. et. ij. rñso. iiij. dist. erit. de pac. c. fi. regula. nemo. li. vi. ergo qd nō pōt eē oblo nē inducere non pōt. Itē si notoriū est cōmitti nō potuisse: patet qd falsuz est id qd de q fuit pdēnatus: facit de pe. di. i. si eni inqt v. que. n. cōio: qd autem fsm eē nihil est: nec im pedimētū prestet. sufficit qñocunqz cōstet. ff. ꝯ tuto. et cura. l. tuto. Itē notoriū et in psonā iudicis: facit sententiā non valere. de re iudi. ad pbandū ergo codē mō in forma snie. Itē notoriū sic iustificat sniam q fert sibi pformis qd ab eo nō appellat. de appellatio. cū sit. et c. puenit. ergo fortius et p contrarium erit nulla si fertur contra notorium cū iura ma gis faueant absolutioni q condemnationi. de proba. ex lit teris. l. dist. ponderet. pro hoc quia ex quo est notorium ac tus continui succedit loco expressi. Et est ac si errorem ex pressisset in sententia: vt no. Inno. de sentē. excom. Roma na lib. vi. et Archi. ibi. et. xi. q. iij. nemo. dicit pau. idem si est notorium transiens: dum tamen tamen fiat expressio in sen tentia q concurrat notorium cum tempore: quo iudex di cit maleficium commissum ad hoc hec littera. Sed vbi no torium condemnatum non commisisse: non tamē negatur

[a] ¶ Qd pp delictū alibi cōmissū. adde doc. in c. P. et G. de of. dele. doc. l. c. i. de rapto. ant. ꝯ but. l. c. q ex delicto. ꝯ foro cō petenti.

[b] ¶ Quis dicatur hō ligius. adde gl. iv. homagiū i. c. vniuersale. ꝯ reg. iur. spe. ꝯ feu. i. § i. in ptin. and. ꝯ iser. in. c. i. de natura feu. in vsibus feu. ꝯ d. i. c. veniēs in. ij. no. de accu.

[c] ¶ Si notorie constat. adde domi. ꝯ sancto gemi. post io. an. in. c. roma. i. § an vniuersitatez in. ij. col. de sen. excō. li. vi. Abb. i. c. fi. quādo l. i. not. de offi. delega.

committere potuisse: distinguit pau. q aut sentētia lata est ab eo qui non est iudex nisi ratione delicti qd dicit l suo ter ritorio commissuz aut ab ordinario: primo casu aut compa ruit citatus et de hoc cognitum et pronunciatum est: valet sententia si nullus error exprimitur in ea: qa de hoc potuit cognoscere. de rescrip. super litteris. ff. ꝯ iudi. l. si qs ex alie na. ꝯ offi. preto. l. iij. ff. si quadru. pau. fec. l. i. qd tenet spe. de cōpe. iudi. adi. §. i. ver. sed pone et seq. facit de sen. excō. ve nerabilibus. §. sed et si iudex. li. vi. Si aūt nō comparuit pu tat pau. sententiā nō valere nec citationē arctasse. facit qd no. ꝯ accu. veniēs. iij. q. ij. ca. ad ꝯ. xi. q. i. nullus. xxiij. q. vlti. conuenior: quod tenuit Ber. de rescrip. dispendia. lib. vi. et spe. de citatione. §. i. ꝯ. item generaliter. Si autem sententia lata esset ab ordinario ordine seruato: et nullo errore expres so valet si feratur super bonis: sed non quo ad penam cor poralem infligendam nec omissio appellationis potuit tur pitudinem sententie tollere et eam iustificare: licet hoc pos sit in his que sunt liberi arbitrij et ex nostra potestate pen dēt: vnde executor talem sententiam non debet exequi: vt no. Inno. de offi. deleg. pastoralis: facit. ff. de iniust. rup. et irri. testa. si quis filio. §. q si quis tenet quod non. tamen pre dicta oportet intelligi de tali notorio. de quo sine vllis li quidationibus patet: ita q sufficit proponere: proponi au tem debet. vt no. de lit. non contesta. accedens. i. et ꝯ appel. clem. appellanti: non enim posset iudex supplere de his que sunt facti parte nō proponēte. de postula. bone. i. ¶ Quar to quero presupposito q tenuisset sententia Imperatoris an debitores obligati ad soluendum regi per iuramentum certo termino non soluentes cucurrissent periurium. Glo. qd debitoribus remittit ad. c. significauit. ꝯ censibus: vbi dixi in i. q. dicit Lau. q non: cum potius sit obediendum iuramē to q Imperatori. xi. q. iij. Iulianus: sed fm eum debent ap pellare a tali sententia: als imputaretur eis: argu. ff. de mi nori. l. aut pretor. i. Responso. nisi forte per sententiam iu stam bonam condemnati cōfiscata forent: quia tunc fisco tanq heredi respondendum esset. ff. ad. l. iul. maiesta. l. fi. et idem Pau. Nam si iudex solum precipit debitori ne sol uat non est obediendum ex quo debitor est obligatus vt si recte soluit creditori etiam reo criminis. ff. de iur. fisci. l. au fertur. §. in reatu. et cum iuramentum fuerit licitum prece ptum contrarium non obligat. d. §. iulianus. de iureiuran. veniens. et si iudex propter hoc procedat contra non obe dientem obligatur ei. ff. qd met. cau. l. ij. ff. ad. l. acquil. quē admodum. §. magistratus. de contrahen. emptio. l. fi. de re iudi. c. i. li. vi. verius tamen est quod imputatur debitori non appellanti a tali precepto: sicut illi cui iudex precipit vt sol uat minori sine curatore. ff. de mino. l. ait pretor. §. permittit ver. q tamen. Sed quando bona sunt cōfiscata q sit rñdē dū fisco vt nūc dixi. fac. C. de bo. dā. l. fi. de bo. eorū q mor. sibi consci. l. i. et. ij. ff. de iur. fis. l. in fraudem.

Uer. Ceterum. ¶ No. q licet impera tor possit supplere defe ctus iuris positiui: et in hoc de nihilo aliquid facere. C. ꝯ re. vxo. ac. l. vna. communia. de leg. l. ij. non tamē potest aufer re que sibi competunt de iure naturali. pro hoc quod dici tur hic in glo. ij. et institu. de iure naturali. §. sed naturalia. v. distin. §. naturale: et sic non tollit defensionem que est de iu re naturali: vt hic. et in hoc singulariter quotidie allegatur hic versiculus. et hoc etiam in sequen. nota. et in hoc glo. ij. in fin. et quod hic in hoc dicit Pau. dicitur ibi in gl. ¶ Se cundo no. ex eo qd vt dixi in pxi. no. quod dicit Stepha. ex cusatur qui non offert se spontaneum ad mortez. et hoc quā do mora erat iniuriosa. vt. ꝯ. c. clemen. ver. notorium. in gl. per hanc. vbi. dixi in. iiij. nota. Si autem iusta debet se offer re: tunc enim licitum est iudicez resistentē impugnare. xxiij. q. v. non putes: als non te. cum. c. sequentibus. Et sic defen dens se committit bellum iniustum. xi. q. iij. qui resistit. quā do vero sententia est iniusta potest ei resisti sicut violētie la tronum. i. dist. ius gentium: nam sicut defensio cōtra aggres sorē est de iure nāli. ff. de iniusto et irri. te. l. vt vīz. l. ius nāle.

sic etiā

sic etiam in lite.l.in iudicio debita defensio est de iure naturali.vt h etiam ptra fiscum.C.de iur.fis.facultas. ¶ Tertio no.ex hoc q clausula que ponitur in priuilegijs seu processibus supplentes ex plenitudine potestatis oes defectus si qs fuerit defectus ec. Intelligitur quo ad defectus iuris positiui. pro hoc de elec.illa.de transac.c.i.per illam autem clausulã nõ inducit aliqd extrinsecum:vnde per eaz non intelligitur dispensatum cum est necessaria dispensatio.ar.eius qd not. de fi.presby.veniens:sic et non inducit absolutio ab excõicatione.pro hoc de sen.excom.si summus. Matth. e de hoc in Spe.ti.ij.§.nunc ostendum.v.e no. ¶ Oppo.ad hoc qd dixi in.i.no.imperatorem non posse tollere ius alicuius: q immo possit.C.de bo.dam.per totum.Sol.potest ex causa per sniam legitimam:qd dic vt no.de const.que in ecclesiaz sine cã non:e sic procedit qd.s.dixi. ¶ Quero an portio debita iure nature filijs possit eis tolli propter delictum pris. Lau.Gen.e Matt.prosequuntur.dic vt dixi.s.ea.clemen. in princ.q.viij.

Uer. Ut igitur. Quero in eo q dicit vacante impio papam succedere si legatus de latere de causis laicoz poterit cognoscere in terris imperij.Spec.ti.ij.§.nunc ostendum.v.xix. dicit q non:e hoc vult glo.in v.succedimus.pro hoc o fo. cõpe.lz.i.ibi.si maluerit.e in fi.ibi.ad nos pro iustitia recurratur.de elec.venerabilẽ:e qd no.Inn.in.d.c.lz. ¶ Scdo quero in eo q h snia retractat quot modis retractat[a] sentẽtia. Mat.dicit q pluribus:aliqñ de corrupti iudicis: e tunc aut fuit corruptus pecunia aut gratia vel amore. primo casu snia est nulla.C.qñ prouo.non est ne.l. venales : e.c.qui recte.xi.q.iij.e in.c.vẽdentes.i.q.iij.scdo casu tz sed per i in teg.resti.retractat.ff.ad trebel.seruo inuito.arbiter aũt siue pecunia siue gratia corrumpat non est snia nulla:sz ope exceptionis rescindit.C.de arbi.l.ij.pro hoc de arbi.c.ij. qñ aliqz retractat rõne false aduocationis: e tunc si interuenit pecunia ipso iure non tz si gratia vel precepo opus est restõne vt dcm est de iudice.de hoc.C.de aduo.diuer.iud.l.i.qñ qz rõne falsorum testium: e tunc necessaria est restitutio.ff. de re ind.diuus.qd dic vt dixi de proba.lz in pn . Idem dic Mat.si reuocatur rõne falsorum instrumentorum: qz eandem vim obtinent cum testibus.de testi.cogẽ.puenit.e tũc si ex parte actoris non obstante snia replicabit de dolo. Si ex parte rei competit sibi exceptio quã prius habebat.ff.de dolo.l.e elegãter.§.si procurator.vbi de hoc: e.C.de pena temere litigantium.l.i.qd dic vt dixi.de pen.in nostra:qñqz rõne falsarum allegationum.Et dicit Mat.q necessaria ẽ restitutio.ff.de iudi.l.si pretor.§.Marcellus . dic q qñ per dolum ptrio ẽ absentem lata est per falsas allegatiões ipso iure est nulla.d.§. Marcellus.de quo dixi in.d.c.lz.

¶ De appellationibus Rubrica.

Ia iudicibus. Ualet appellatio coram maiore parte plurium iudicum:sz appellatio est delatio e termini prefixio intimanda:hz duo dicta.secundum ibi.est tñ. ¶ Pmo. q dz appellari[b] corã iudice si põt eius hri copia.de hoc in glo.in v.corã:e dicit Gen. intelligi corã aliquo fieri qd fit eo sciẽte:e itelligente:lz non ãsentiente.ff.de vb.sig.corã:e.l.vlti. ¶ Scdo no.q appellatio dz intimari appellato ignoranti.dic tñ sufficere q eius pcuratori spẽliter in causa constituto intimetur.de elec.cle. cãz .i.rñso:e dicit Lap.q si non intimet non arctat appellatuz quem arctaret si esset intimata.d.cle.cãm:nec hz fm euz effectum appellatio ante intimationem.i.vt ea pendente nihil debeat innouari: e reuocetur si fuerit innouatum: e hoc dummodo potuerit intimari.alias secus:tunc enim fiet qd habetur in.d.clemen.facit.eo.tit.si iustus.Et hoc dic Lap. quod licet appellatio legitima eximat appellantem a iurisditione iudicis a quo eo.titu.directe:tamen debet intelligi si fuerit intimata ei contra quem interponitur:secus in priuilegio exemptionis:quia e si in notitiam eius contra quez conceditur non veniat:tamen eximit priuilegiatum.de concess.preben.c.i.lib.vi.que not. ¶ Tertio no.quod debet intimari delatio e termini prefixio:e dicit Pau.non sufficere quod sola termini prefixio intimetur:quia non habet ius delationis.eo.titu.cum appellationibus.lib.vi. ¶ Oppo. quod non sufficiat appellari a maiori parte plurium iudicũ sed necesse sit ab omnibus.not.Innocen.de offi.delega. cũ super.Solu.vt in glo.in verbo simul.Et idem Pau. e per dictum Innocen.quod ponit hec glo.potuit surgere dubitatio:de qua hic:vel secundum Genze.fuit causa dubitandi:quia sicut omnes iudices saltem delegati vel arbitri simpliciter dati simul debent cognoscere sic videbatur quod eorum sententia simul habeat suspendi per appellationem e apostolorum petitionem : sed ad hoc respondz.ij.q. xij. ibi.nec per hoc vel potuit dubitari:quia secundum Lau.videbantur contrarium sicut cum supplicatur a sententia senatorum a qua non lz separatim a singulis:nec a maiori parte sed ab omnibus supplicandum est.C.de peti. here.l. finali. Sed quo ad vltimum:dicit Land.quod ibi senatus totius habet iurisditionem in communi: e non dicitur fieri:coraz vniuersitate quod separatim fit:coram singulis.xij.q.ij. qui manumittuntur.h autem fm Genz.quilibet habet iurisditionem separatim:lz omnes habeant exercitium simul. de rescrip.pastoralis in princi.de offi.delega.prudentiam in pn. quo ad alia.dic quod ratio decidendi fuit ea que ponitur i tex.dicit Steph.quod causa huius prouisionis est:qz plus debito potuisset causa dilatari quod esse non debet.de arb. questionibus.lib.vi.e quod fit a maiori parte censetur fieri a toto.ff.ad municipa.l.quod maior.de re iudi.duo ex tribus:vnde licet videretur offerri omnibus.C. de appella.l.si offerendis.eo.titu.vt debitus:ibi.coram iudice:omnes autem sunt iudices:vt predixi:tamen sic statutum est propter difficultatem que erat in congregandis omnibus infra tempus appellandi.ij.q.vi.anteriorum. ¶ Secundo oppo.ad hoc quod immo in absentia omnium iudicum possit appellari.eo.titu.suggestum.so. Matt.q ibi in appellatione extraiudiciali.de qua eo.tit.bene:e sic vult Matt.q hec cle. habeat locum in appellatione extraiudiciali. Contrarium tenet h glo.ij.e verius .dic ergo q in.c. suggestum loquitur de appellatione que surgit ipso facto per itineris arreptionem e non de appellatione verbali.de qua fi:vel illud.c.est correctuz:tamen de intellectu eius: e.c.meminimus: dixi.e. titu.vt debitus. ¶ Tertio oppo. q possit appellari coram vno ex pluribus iudicibus:nec sit opus quod coram maiori parte:quia quilibet potest per se iudicare.ff.de offi.consu. .l.vna.C.de auctori.prestan.l.vlti.so. Land.q illud in ordinarijs:secus in delegatis nisi aliud sit in delegatione expressum.de offi.dele.causam:e.c.prudentiam:vel fm Lau . hic loquitur de actu communiter ab omnibus celebrato.s.de sententia per plures lata. Contrarium loquitur de potẽtia procedendi simpliciter quam habent plures ordinarij.vult dicere q lz si erant ordinarij potuissent separatim procedere:tamen ex quo simul processerunt e pronunciauerunt locus est ei qd h dicitur. ¶ Quero in quibus iudicibus locũ hz hec cle.glo.i.dicit q in omnibus tam in ordinarijs qz arbitris iuris. e idem Pau.quia in omnibus subest eadẽ rõ. ¶ Scdo quero circa hoc generaliter cum sint plures iudices ordinarij:an possint separatiz procedere.dic q sic:vt dixi in vltimo contrario.e de hoc de offi.dele.prudentiaz in pnci. ¶ Tertio quero circa idẽ qd si simul cognouerũt:dic q simul debent pronunciare.de hoc in spe.de snia.§.sed qd ver.quid si duo.de pluribus autem arbitris:dic vt de arbi. vt qõnibus.li.vi. ¶ Quarto qro circa h d arbitris[c] si arbiter fert iniquã sniam:an facit litẽ suã sicut iudex. Mat.format e est ipertinẽs sicut alie qõnes sequẽtes.sol.aũt q sic .C.de pac.si qs in ãscribẽdo.de hoc i spe.de arbi.§.i.v.quid si arbiter. ¶ Quinto quero corã quo petit reductio arbitramẽti ad arbitriũ boni viri.dic Mat.q corã iudice q dz bon[us]

a ¶ Quot modis retractat. adde Spe.ti.de app.i.§.v.spe. ti.de execu.snia. .§.vi.spe.ti.de snia.§.vij.an. h hu.i.c.ex pre dereti.spo.

b ¶ Qñ debet appellari.adde archi.i c.appellatio.de appel. bal.l addi.spe. ti.de app.§.appellatio dz ter poni.bar.i.l.i. in.§.sign.ff.de appe.

c ¶ De arbitris. Add spe. ti. de sent.ver. arbit. barto.e doc.in.l.si qs i ãscribẽdo.C.de arbi.dic q hoc est ver nisi iurauerit facẽ eqtatẽ.vt i auc.decernim[us].C.d arbit.fm Lo.roma.in.l.i.i. vi. col .ff.de arbi. itẽ si sit renunciatũ reductiõe fm pau.de castro.ãsilio.lxxx incipiente visa e ponderatis omnibus.

vir.ff.de ver.obli.continuus.§.cum ita.l.vir bonus.ff.iu.so.
¶ Sexto q̄ro īfra q̄d tp̄s peti pōt reductio.dič Matt. q̄ vsq; ad.xxx.ann.de hoc per Spec.i.e.tit.§ sequitur.v.īfra q̄d tp̄s.de hoc dixi de arbi.exposita:vbi tenui q̄ tm̄ īfra annū q̄d tm̄ dic plenius vt ibi. ¶ Septio q̄ro q̄re a sn̄ia arbitri[b] nō appellet.dič Matth.q̄ q̄ nō est sn̄ia cū ex ea non nascatur actio ī factū sicut ex sn̄ia iudicis.C.de reb.cre.l.actori.⁊ sic non pōt rumpi per appellationem:rūpitur eñi tm̄ id q̄d tenet.ff.de iniu.⁊ irri.testa.l.nā ⁊ si.§.rūpendo.de pena recedunt a bn̄ficio legis pmittētis appellatōez.ad hoc.C.d pac.sup dote.l.vl.ff.de precario ⁊ bz.de hoc dic vt dixi.de arbi.cum dilectus. ¶ Octauo quero de dr̄ia iter arbitrum ⁊ arbitratorē. Mat.r̄ndit aliquas dr̄ias ī proprijs.dicmeli[us] vt dixi de iureiur.qūtauallis:nam tunc arbitrator nō sumit p̄prie vt p̄nunciet:sz vt cōponat īter partes:secus d arbitrio.
¶ Nono q̄ro si arbiter cognouit īter maiorem ⁊ minorē ⁊ minor petit in itegrum restitui.dič Matt.q̄ arbiter poterit incidenter cognoscere:sz non p̄ncipalr̄:sed h q̄d decidit per tex.de i iteg.resti.causa. ¶ Decimo quero an i appellatione extraiudiciali locū habeat:quod h dr̄.glo.ij.dič q̄ sic. Idem Pau.q̄d ēt dixi.s.i.ij.2rio. ¶ Undecimo quero si i appellatione iudiciali est appellatum extraiudiciū:⁊ postea infra tēpus legitimum est itimata appellatio corā iudice an sufficiat:videt q̄ sic:q̄ appellatur coram iudice vt certificetur de appellatione:nunc aūt est certificatus ⁊ nō refert q̄d ex eq̄pollentibus fiat.ff.si cer.pe.l.certum.d v̄bo.sign.in his. In contrarium q̄ ad aliū effectū tēdit appellatio ad aliū itimatio. Item non eēt pro hoc differētia:an posset hēri copia iudicis an non que eē dz:vt h.facit.ff.d consti.pecu.l.i.§.qui:q̄d tz Bertran.dicēs q̄ dz appellatio interponi ex quo copia iudicis hr̄i potest:⁊ non sufficit q̄ fiat per modum appellationis. ¶ Duodecimo quero in eo casu quo hr̄i potest copia omniū iudicum:an sufficit appellare corā maiori parte vt h.glo.iij.dicit q̄ sic:mouet ex verbo forte i tex.⁊ idem Pau.⁊ s̄m hoc dicit Lau.q̄ lz difficultas congregandi plēs iudices videat causa finalis huius dispōnis tamē est potius impulsiue que cessante nō cessat dispositio.ff.de postu.l.i.§.sexū.simile de v̄bo.sig.abbate:q̄ 2stitutio iuris dz esse perpetua:vñ licet cessat cā remanet p̄ncipis auctoritas que facit eā durare.ar.ff.de legi.l.de quibus:de offi.lega.c.fi. Gen.aūt dicit q̄ in p̄ntia iudicum est appellādū si ipsoz copia possit hr̄i.ff.q̄n ap.sit.l.i.§.dies.⁊ sic no.gl.⁊ Inno.e.ti.si iustus:⁊.c.suggestū:⁊ sic 2cordant gl.2rie.e.ti.si iustus:⁊.c.dilectis.i gl.pen.ad hoc.e.ti.si duobus.pro hoc ista lr̄a a 2rio:⁊.e.ti.vt debitus.v̄.cū aūt:⁊ q̄ h decre.aliter intelligēdo esset correctiua iurium.contra id.de elec.eccl'ia.ij.v̄.deniq;:⁊.c.cum expediat.li.vi. Et s̄m hoc dicit Gen.q̄ v̄bum separatim:h in tex.non vr̄ referendum ad v̄bum appellare:sed ad v̄bum apostolos petere attēto ordine lr̄e.arg.ff.de leg.ij.cū pater.§.arte.ff.ad trebel.l.heredes.§.vi. In hoc tamē non persistit:sed dicit q̄ mēs huius cle.est prouidere appellanti q̄ etiam separatim possit appellare a plr̄ibus iudicibus:dum tamē a maiori parte appellet p̄pter difficultatē 2gregandi omnes:⁊ sic v̄bum separatī refertur etiā ad v̄bum appellare:⁊ hoc verius q̄ cū sit vna rō v̄bum sequens dz determinare oīa precedentia.e.ti.ij.requiris:⁊ q̄d ibi dixi. Et sic s̄m Gen.erit repetire q̄ lz plēs delegati simplr̄ non possint separatim p̄cedere.de offi.del.prudentiam.in p̄n.ipsorum tm̄ iurisditio separatim suspēdi potest.pro hoc q̄ sicut staret sn̄ie maioris partis delegatorū si non appellaret.ff.de re iudi.duo.de iudi.c.fi.⁊ sicut etiam quando est appellatū statur delationi ⁊ termini prefixioni maioris partis:ita standū est appellatōi facte a maiori parte. Item qua rōne maioris partis sn̄ia partem non appellātem esset astrictura eadē rōne appellatio a maiori parte est appellantē releuatura:q̄ oēs reos ⁊c.de reg.iur.c.i.ne per hoc h clem̄.corriget alia iura:q̄ lz in eis caueatur q̄ in presentia iudicum sit appellandum vbi commode adiri possunt.pro hoc.e.ti.si iustus:⁊.c.appellatio.lib.vi.non tamē cauet q̄ eis existentibus simul debeat appellari. Ad illud de ordine scripture dicit non curandum de ordine vbi constat d legis mente.ff.d solu.nec ordo.h autem d mente contraria cōstat vt dictum est.s.e.q. ¶ Decimotertio quero qualr̄ itelligitur q̄d h dicitur de maiori parte.dicit Lau.q̄ de duab[us] partibus alios non proprie dr̄ de maiori parte.vt no.de ele.cum inter canonicos:in p̄n.vel loqtur de maioritate facti:⁊ sic sufficit si in vno excedat.s.de elec.cle.q̄ circa:q̄d est verius:⁊ nullibi noie maioris partis intelligitur de duab[us] partibus nisi quando in iure exprimit. ¶ Decimoquarto quero si erant tm̄ duo iudices q̄uo appellabitur corā maiori parte. So.vt in glo.in v̄bo maiori:⁊ ibi q̄rit de alio q̄d dic vt i ea.ibi.absolutio:vsq; ad fi. ¶ Decimoq̄nto quero si corā omnibus simul fuit appellatū:an potest quilibet iudex separatim ap̄los concedere.dicit Pau.q̄ sic:si alij requisiti nolunt cum eo 2uenire sicut ab eo pōt appellari:⁊ hoc ad sui exonerationem ⁊ euitationem pene:de qua.e.ti.de pore.ij.q.vi.decreto.C.e.l.q̄m ⁊.c.vt sup:li.vi.lz melius sit q̄ i dādo ap̄los oēs 2ueniant si possunt.pro p̄mo inducit Paul.q̄ alr̄ ex facto maioris partis non deferētis punitur appellans sine culpa.contra id de consti.cognoscentes.lvi.di.si tamen.de his que fi.a ma.parte ca.quesiuit. ¶ Decimosexto q̄ro in casu p̄misso si vnus concedit ap̄los dilatorios alij refutatorios:an pōt ille vnus penitere ⁊ cum alijs dare refutatorios.dicit Pau.q̄ si est talis qui non pōt solus p̄cedere penitere pōt:⁊ sic etiā pōt si deferentes sunt maior pars q̄ per dilationem factam ab vno:vel per partem minorem aliorum iurisditio non perditur cum in actibus iudicialib[us] iste vnus non preferatur eis.ff.de re iudi.l.duo ex tribus.de arbi.si in tres.lxv.dist.c.i.ij.q.vi.diffinitiua.v̄.item si plēs.d offi.dele.cūm.de re iudi.c.fi.de ar.c.ij.lib.vi.⁊ per 2sequēs ipse vnus retinet iurisditionem ex p̄sona aliorum.e.ti.vnus. Et sic appellanti ex tali delatione nullū ius est quesitū:nec iurisditio ad superiorem delata:q̄ absq; preiudicio alicui[us] penitere pōt:⁊ sic intelligitur regula mutare.lib.vi.facit de offi.del.q̄uis.eo.lib.de elec.auditis. Itē taliter deferēs nō dicitur functus officio suo cum res nō possit sortiri suū effectum tanq; facta ab eo qui non possit:⁊ per hoc sibi nō obstat.de offi.dele.in lris.de app.intimasti:⁊ cū non habuerit potestatem volēdi potest penitere non obstante regula.q̄d semel.li.vi.dicit tm̄ Paul.q̄ si alij postea deferant appellationi etiā diuisum videtur valere delatio:⁊ ap̄loz assignatio.arg.ff.de ser.rust.predi.per fundum.dicit tm̄ contra hoc esse:q̄ delatio pendet ex facto iudicum in quorum potestate ⁊ simul conuenire:⁊ cuz sit actus iudicialis dz fieri simul sicut ⁊ alios actus iudiciales:⁊ hoc dicit forte verius:⁊ de mente huius littere.p̄mum verius vt dico.i.q.xxxiij.
¶ Decimoseptimo quero in eo quod dicit de intimatione an appellanti scienti debet fieri intimatio.glo.in ver.ignoranti quod non:⁊ idem Pau.qui dicit non curanduz quomodo sciuerit:siue quia eo presente fuit appellatum:siue aliter ex quo plene est instructus. ¶ Decimooctauo quero si iudex non detulit appellationi:an debeat hoc intimare appellato.dicit Paul.⁊ Genze.quod non:quia solum h dicitur faciendam intimationem de dilatione.ratio vero quare intimatur delatio:colligitur ex gl.in verbo delationis:quare autem refutatio non sic intimetur:patet ex eadem glo.q̄ tunc cessat ratio de qua in glo. ¶ Decimonono quero in eo quod glo.premissa dicit quod per delationem principale negocium defertur ad iudicem appellationis:an hoc sit indistincte verum.dicit Lap.quod si iudex deferens habebat iurisditionem per suam delationem:transfert etiaz causam principalem:si autem non habet iurisditionez tunc trāsfert causam appellationis tantum non principalem:vt not.Specu.eo.titu.§.qualiter autem.ver.porro.in fine.alias v̄.quod autem dixi:⁊ Ioan.and.eo.titu.cum appella.lib.vi.
¶ Uigesimo quero an per approbationem appellanti cā p̄ncipalis eodē mō transferat.dicit Lap.q̄ nō sed transfert solū cā appellationis quo ad cognitionē ⁊ decisionē:dz tm̄ tunc appellās ⁊ appellatus mittere p̄curatorē nō tm̄ ad impetrandū sed etiā ad tractādū ⁊ finiēdū cām appellationis in curia

a ¶ Infra q̄d tp̄s. adde bar. i l.si q̄s arbitratu d ff.ob.ver to.l.h vēditio. de 2pē.empt.

b ¶ Quare a sn̄ia arbitri.ad de Spe.ti.d arbi.i.§.iiij.spe.ti.d ap.i.§.iij.i.C.d legi.bar.

in curia: ⁊ hoc nisi appellatus dicat ꝙ vult ēt cām ꝑncipalē diffinire in curia.e.ti.c.i.li.vi.de hoc in Spe. in.d.§. ver.iij. ¶ Uigesimoꝑmo quero an delatōez pōt iudex facere iuito appellato.dic̄ Lap.ꝙ sic:⁊ ꝙ ēt appellatus pōt approbationem facere iuito iudice:quod ēt no.eo.ti.iterposita. ¶ Uigesimosecundo quero quem terminū pōt iudex a quo prefigere appellatōi.So.vt ī glo.pe.que,dic̄ ꝙ duplicē.s.ad iter arripiendum ⁊ ad se presentandū.de ꝑmo.eo.ti.ꝓuenit.ij.d scdo.eo.ti.significauit:⁊.c.ꝑsonas.Est aūt ⁊ tertius terminus ad finiendā appellationē:⁊ istum nō pōt iudex a quo ꝑfigere.e.ti.ex isinuatōe:sed prefigitur a lege.e.ti.cū sit.J.e.sic hunc tñ terminum prefigere pōt iudex ad quē.vt no.ue do lo:cū olim:in glo.vl.quā nescio alibi.⁊ idem h Lap.qō dic procedere in papa: ⁊ sic loqtur.c.cū olim:inferior vō nō posset terminum iuris breuiare.regula īdultum.li.vj.d.c. cum sit:vbi dixi.Est ⁊ quartus terminus ad redeundū ab appellatōe.d.c.ex isinuatōe.Et iste est idem i effectu cum termino ad finiēdam appellationē:⁊ reprobat illud.d.c.ex isinuatiōe. ¶ Uigesimotertio quero si iudex a quo assignauit terminum appellāti ad se ꝑntandum alium terminū ad fidē faciendū sibi ꝙ presentauerit si appellās fidē nō fecerit:an appellatio sit deserta:dic̄ Lap. ꝙ lz ex hoc veniat puniendus: qꝛ nō paruit:nō tamē appellatio dz censeri deserta cū h non sit iure expressum.fac̄ de sen.excom.is q.i.respōso.li.vi.idē tenet Fede.de seni i ꝯsi.cxxvij.⁊ dixi.e.ti.personas:⁊.c. ex isinuatōe.dic̄ tamen Lap.ꝙ si iudex cōminatus fuisset ꝙ nisi in termīo assignato sibi fidē de neā presentatione fecisset hēet appellationē pro deserta:tunc secus.Pe.de ancha.dicit ꝙ iudex a quo nō pōt pronūciare appellationē esse desertam hoc vltimo casu:qꝛ h snia ꝯfert i tempus quo futurus ē non iudex cū sit transfusa iurisdictio i iudicē ad quem.ar. de offi.leg.ꝑti.lib.vi.ff.de iurisdi.om.iud.cū q. §.fi.dem placet:sed rō non vrget:qꝛ si appellatio est frustratoria:nec iudex detulit non est i superiorē transfusa iurisdictio.e.ti.cū ꝯ appellationibus:li.vj.sed verior est rō qa beneficium appellationis pendet i cognitione superioris:nō ergo potest iudex a quo ēt in parte ipm tollere nisi vbi reperitur ei a iure ꝯcessum.fac̄ de ꝯsit.vti.c.i.⁊.ij. Itē est beneficium iuris.e.ti.cūz spāli:ergo non auferendū.regule indultū.preal.tñ tutius est appellanti ꝙ fidē faciat ne se igerat opinionibus:⁊ h nota. ¶ Uigesimoquarto quero an ꝑfixo termini: ⁊ delatio si sōt plꝛes iudices possit separati ab eis fieri.glo.i vbo prefixiōis videtur sentire ꝙ non:qō etiā tenet Genz.sub dubio forteqa appellatio ⁊ apostolorum petitio a parte prouenit. s; appellationi deferre:⁊ terminum prefigere prouenit a iudice: vnde sicut iudices vel arbitri plꝛes non possunt procedere separatim:nec istos actus explicare maxime cū per delationem agat de iurisditione ab eis abdicāda:⁊ i superiorē trāsferenda.e.ti.cū appellationibus.li.vj.pro hoc de offi.dele. prudentiam:⁊.c.cū causam:⁊.c.cū super abbatia:⁊.e.si cōtra vnū. Jdē Pau.vt dixi.s.q.xvj.Lap.dic̄ verius esse ꝙ sicut appellari pōt separatim:ita ⁊ apostoli dari:vt nō ad impatia iudicent iudices ⁊ appellans:qō puto verius:vt sic ꝑmisso antecedēti permittat ꝯsequēs.de offi.deleg.preterea. ¶ Uigesimoqnto quero si ex duobus iudicibus vnus dfert alius non.dic̄ Lap.ꝙ valebit delatio vel repudiatio:put acceptabit iudex ad quē:⁊ hoc si illi erant delegati. Jn ordinariis vō vz illa que fac̄ pro reo.de re iud.duobus.⁊ ꝑ hoc.J. q.xxvij. ¶ Uigesimosexto quero si iudices erāt i dispari numero.dic̄ Lap.ꝙ valebit dlatio vl repudiatio maioris partis.de rescrip.pastoralis.de arbi.c.j.⁊ fi.li.vj. ¶ Uigesimo septimo quero i eo qō dixi.s.q.xxv.de duobus iudicibꝰ discordantibus qd si sunt plures in numero pari ⁊ discordāt. dic̄ Lap.ꝙ si sunt dati cum cla qō si ambo vel qō si non oēs vel cum illa oēs:vel alter vestrū:vel simili: ⁊ vna pars dfert appellationi altera non: ⁊ pars nō deferens ꝓcedit eius ꝓcessus ex futuro pendebit euētu:vtrum valeat vel ne:⁊ ꝑdicta in duabus ꝓximis qōnibus locum hñt quando insimul oēs ꝓcedunt:sed si vnus eoꝝ eo casu quo pōt ꝓcedit:⁊ ab eo appellctur:⁊ ipse appellationi deferat deuoluetur ad superiorem causa appellationis:⁊ precludetur collegis via ꝓcedendi.ad hoc de offi.del.cum plures:⁊.c.si ꝯ vnum.lib. vi.⁊.e.ti.cū super abbatia.Si vō detulit sed ꝓcedit ex futuro pēdebit euentu eius ꝓcessus:qꝛ si pronunciabit male appellatum tenebit ꝓcessus sm Lap.⁊ videntur eius dicta eē inuoluta:nec opz in hoc insistere:qꝛ deciduntur per.c.fi.de re iud.cum ibi no. ¶ Uigesimooctauo quero an iudex qui non detulit appellationi possit terminum prefigere. Jnno. de accu.c.vlt.dicit ꝙ non.Contrarium tenet Spe.e.titu.in quarta parte.§.sequitur videre in forma reuerendo vel sanctissimo.dic̄ Lap.ꝙ h cle.in eo ꝙ dicit de delatiōe ⁊ termini assignatiōe a contrario.facit pro dicto Jnno.verius puto dictum Spe.qꝛ regula est ꝙ iudex a quo potest prefigere terminum appellanti.de appella.personas:⁊.e.cum sit ꝙ iura indistincte loquuntur:nec ista clem̄.contradicit:nā argumentum a contrario debet sumi a causa fin.vt no.de ele. publicato:⁊ sic non sumitur inducendo hanc clem̄. modo ꝑdicto. ¶ Uigesimonono quero si iudex detulit appellationi:an ex postfacto potest terminuz prefigere. videtur ꝙ sic.s.eo.cū sit romana.dicit Genz.ꝙ contrarium non improbabiliter potest dici:qꝛ per dilationem desijt esse iudex.eo. ti.cum appellationibus:⁊ negocium principale ⁊ omnia accessoria sunt ad superiorem deuoluta.s.eo.dilectis §. preterea:⁊ statim succedit terminus iuris ad prosequendum : ⁊ imputet sibi iudex : qui cum detulit terminum non prefixit vtendo iuris beneficio.C.de iur.delib.l.scimus.§.si vō post quam a contrario:⁊ dic contra vt no.Jo.an.eo.ti.cum appellationibus.li.vi.vbi respondet rationi premisse. ¶ Trigesimo quero:an sicut intimatio fit appellato i h ita debeat fieri iudici cum appellatur in eius absentia. dicit Genze. ꝙ non:qꝛ si hoc voluisset ita expressisset de iudice sicut de appellato.de hoc dic vt dixi de ele.ele.cāni in prin.q.xxvij.

¶ Trigesimoprimo queto an in qualibet causa appellationis debeat fieri intimatio appellato:videtur ꝙ sic per hanc cle.quod videtur tenere Spe.eo.ti.§.qualiter.Gen.dic̄ aliter dicendum:vt ipse no.de elec.clem̄.cāz.dic quod in casu huius cle.locum habet intimatio. Jtem in casu dicte clem̄. causam:alis non nisi reperiatur expressum:⁊ clem̄.cāni non habet locum nisi in appellationibus interpositis ad sedem apostolicam:vt no.glo.in ea.cle.in prin.in ver.sedem apostolicaz . vbi dixi in.vi.q.quoad hanc cle.dic vt in sequē.q. differt tamen intimatio:de qua hic ab illa:de qua in clemē. causam.vt dicit glo.vl.⁊ dico.J.q.xxxij. ¶ Trigesimosecundo quero si ab omnibus iudicibus simul est appellatum:an debeat fieri intimatio appellato.dicit glo.vl.ꝙ sic :qꝛ eadē est ratio sicut si separatim:qꝛ tantum periculum est ignoranti vno casu sicut reliquo si non prosequeretur appellatiōem cui delatum est propter quod periculum vitandum fuit inducta hec intimatio:⁊ lz h dicatur eam faciendam quando separatim est appellatum non negatur quin sit idem quando ab omnibus appellatur: ⁊ idem Gen. ¶ Trigesimotertio quero an intimatio de qua hic locuz habeat in casu cle. causam.glo.vlt.ibi.⁊ aduerte dicit ꝙ non.⁊ dic vt in ea.⁊ ibidem Gen. ¶ Trigesimoquarto quero in eo qō dicit h glo.ꝙ in causis beneficialibus terminus est appellationi ꝑfixus si termino nō pareatur:an deserta dr appellatio. dicit Lap.ꝙ non.de elec.c.i.li.vi.lz secus si in termino hominis eo.ti.personas. ¶ Trigesimoquinto quero si iudex a quo cā beneficiali defert appellationi ⁊ assignat terminum de ꝙ i.c.i.preall.vel alium consentientibus vel non contradicētibus partibus ad iter arripiendum:vel ꝑntandu: ⁊ appellans vel appellatus nihil faciunt in termino : an appellatio sit deserta:ꝙ sic si nullū subest ipedimētū.e.tit.ꝑsonas:⁊.c. cū sit.J.e.ꝙdiu.Lap.Pe.d ancha.dicit ꝙ iudex nō pōt assignare aliū terminū ꝙ illū:de quo in.d.c.i.qꝛ hoc esset tollere legē maioris.ꝯtra id qō no.de accu.cum.p.in gl.fi. de forti.c.ij.d ele.cupiētes.§.qō si.li.vi. Jtē ꝑsupposito ꝙ possit.dic̄ tñ ꝙ non cōparendo in termino appellatio non erit deserta:qꝛ in.d.c.imponit alia pena nō cōparenti vt in eius absentia ꝓcedat cui standum est per predicta: ⁊ hoc videt

probabiliter dictum pro Lap. tamen est qz loquitur quando statuitur terminus partibus ꝯsentientibus vel non ꝯtradicentibus: possent autem partes ex toto renunciare appellationi. de elec. ꝯnio. lib. vi. possent ergo ꝯsentire ꝙ alteret dispositio illius. c. in suum ꝑiudicium: ⁊ sic ꝙ iudex assignet terminum: nec istud est tollere legem superioris: sed partes renũciant suo fauori qḋ possunt. de regul. ad aplicam: ⁊ dato ꝙ iudex assignet terminum iurisꝫ nõ fieret deserta si terminus esset a iure tm̃ assignatus: vt dixi i. ꝓxi. q. secus tñ qñ a iudice ẽt idem terminus assignatur: qz durius agiṫ cũ ministro legis q̃ꝫ cum lege. ff. de arbi. l. celsus. pro hoc qḋ dixi de rescrip. c. i.

a ℭ Optima legum interpres. adde. l. si de interpretatõe. ff. de legi.

q **Uamuis.** No. ꝙ obseruantia cõis attẽdenda est: talis enim obseruantia ẽm Lau. est optima legũ interpres[a] ꝯ ꝯsue. cũ dilectus: maxime si in romana curia obseruetur: qz qḋ rome fit spectandum est. ꝯ offi. ꝑchi. sed lꝫ. xii. di. c. i. ij. ⁊ iij. qḋ est verum si mandetur per alios obseruari vt hic: vel etiam si non mandetur: dũ tñ non refrageṫ specialis loci ꝯsuetudo. de ꝯsti. ex lris: secus si ꝓhibeatur per alios obseruari. de temp. or. c. i. vbi de hoc. ℭ Scḋo no. ibi: volẽtes ꝙ voluntas pape[b] pro rõne sufficit. insti. de iure nãli. §. sꝫ qḋ principi: ⁊ facit communem obseruantiam iuri preferri vt hic. de hoc. e. di. §. leges. de consue. c. fi. sicut facit ẽt equitatem pferri iuri: vt hic: ⁊ de rex permu. c. vno. li. vi. Quid autem[c] sit equitas ⁊ quomodo[e] pferatur iuri. no. hic Lau. ⁊ Pau. dixi de transac. c. fi. ℭ Op. ꝙ nõ sufficiat aplos sepe petere vno ꝯtextu: nam qḋ fit vno ꝯtextu: lꝫ pluries habetur pro vno facto: nec hoc casu ṽborum replicatio actuũ diuersitatem geminat. xxi. q. ij. lotharius: sicut de promissione dr̃. ff. de ṽbo. obli. qui his: ⁊ de leg. sepius. ff. de leg. i. l. planc. §. si eadẽ res debuit ergo petitio ꝯtineri interualla. de sen. excom. ꝯstitutionem: li. vi. So. ꝯria sunt vera de rigore sed de equitate ꝓcedit qḋ hic dicitur: vt pꝫ in tex. ⁊ per hoc papa vtiṫ ṽbo decernimus ad ostendẽdum ꝙ sit nouũ ius: ⁊ ꝙ ante hoc ꝯrium erat dicendum. pro hoc gl. in eodẽ verbo. ℭ Quero quid sint apli[e]. Dico ad effectum huius. c. dicit Laud. ꝙ sunt breuis forma iudicem ad quẽ appellatur instruens motũ iudicis a quo: ⁊ totius appellationis circũstantias breuiter cõprehendens. ij. q. vi. §. forma. ℭ Scḋo quero vnde dicatur. dicit Lau. ꝙ ab epi qḋ est supra: ⁊ stolõ qḋ est missio. sũt. n. lre ad superiorem misse. de hoc in Spe. e. ti. in q̃rta parte. §. seqtur. ℭ Tertio quero qḋ est tempus petendorum[f] aplorum. dic vt in glo. in ṽbo tempore ꝙ est. xxx. dierum. co. tit. vt super. li. vi. olim erat. v. dierum. ij. q. vj. ab eo. ℭ Quarto quero quando currant isti. xxx. dies. Gl. ea. dic ꝙ a tempore snie vel a tempore quo icipit currere decẽdium ad appellandum. Et idem Pau. dicẽs ex hoc ꝙ in istis. xxx. diebus computanṫ. x. qui dantur ad appellandum: qz appellatio ⁊ aplorum petitio fiunt corã eodem: ⁊ petitio aplorum que est verbalis tantum est accessoria appellationi: ideo vnũ tẽpus imputatur in alio. C. e. ti. iudicibus. canonizata. ij. q. vij. qḋ tenet glo. ff. de libellis dimissorijs. l. j. no. co. ti. ab eo. lib. vi. Alij dicunt computandos a tempore appellatõis iterposite: qz. x. dies dantur ad appellandum: ⁊. xxx. danṫ ad petẽdum aplos super appellatione: nec est opus ꝙ petanṫ i appellatione: vt dico. J. q. vi. pro hoc. d. c. ab eo. qḋ tenuit Hosti. e. ti. c. i. li. vi. Et in summa huius ti. §. qualr. ṽ. iudex autẽ. Idem Gen. dicens. l. iudicibus: cum dicit a tempore sentẽtie intelligendam postq̃ꝫ sententia est per appellationem suspensa: qz lꝫ sint multe spẽs aplorum quidam dimissorij. de qbus. ff. de libel. dimisso. l. j. ij. q. vi. §. forma: qdam refutatorij. C. de ap. l. vlt. §. l refutatorijs. ff. de ap. reci. l. sciendum. e. ti. cum appellationibus. li. vj. qdam reuerentiales. de qbus eo. tit. c. i. lib. vi. tñ nulli predictorum peti vel ꝯcedi pñt nisi sit appellatum: ante eni non põt admitti vel refutari appellatio cum non sit emissa. argu. ff. de leg. ij. l. si ita scriptum. §. si sub ꝯditione. xxxij. q. j. qḋ do: nec ante appellationem stringiṫ pars petere: nec iudex prestare. ij. q. vi. post appellatõem. ff. de libe. dimis. l. j. vñ absonum vr̃ ꝙ. xxx. dies ad eos petẽdos currant anteq̃ꝫ sint necessario petendi: qz sic reperireṫ ꝓscriptio currere ꝯ illũ qi nullo est negligẽtia qḋ est ꝯ nãm ꝓscriptionis q̃ inducta est in odiũ negligẽtis. C. de anna. exce. l. vi. ℭ Scḋo qz sic est tpa hoc illi tpi in quo ꝯcedi dbẽt imo est idem. d. c. ab eo. li. vi. Sed tps. xxx. dierum istra quos dbet ꝯcedi currit post appellationẽ. d. l. j. de libel. dimis. ergo tps. xxx. dierum intra quos dbẽt peti also citius currerent dbẽt appellare q̃ꝫ dbẽt ꝯcedere qḋ vr̃ absonum. ℭ Tertio qz tps petẽdi aplos est. xxx. dierum: sed finge ꝙ appellatur vltio momento decẽdij si currerẽt a die snie hẽret appellans. xx. dies tm̃ qḋ repugnat iuribus dãtibus. xxx. ℭ Quarto qz nõ possunt peti nisi ꝑ illũ qui appellat: ergo opꝫ ꝙ ꝑus appellauerit ad. l. iudicibus. rñdet Gẽ. vt ꝑdixi ꝙ dꝫ itelligi a die sententie. s. ꝑ appellationẽ suspense: expedit eni iura iuribus cõcordari. de elec. cũ expediat. lib. vi. ⁊ vnũ ius trahiṫ ad aliud: si. de leg. sed ⁊ posteriores. Et ẽmones itelligẽde sũt iuxta mãm in qua sunt ẽt: q̃siq̃ꝫ ꝯtra ꝓpriam significationẽ. ff. locati. l. si ab vno. Alij distinguũt: qz aut loqmur respectu iudicis: aut respectu appellãtis. ꝑ casu ꝓcedit opi. scḋa. scḋo casu procedit ꝑma si tpe snie sciuit appellans de snia: qz hic casu iputet sibi non appellauit statim ⁊ aplos petijt. i casu do ꝑmisso dꝫ permitti iudici ꝙ possit deliberare. nõ eni potuit diuinare an appellareṫ: ⁊ per hoc dicũt ꝙ cũ appellaṫ extra ꝑntiam iudicis currunt a die itimationis facte iudici: ⁊ ita decidit rota romane curie. deci. xxxij. Item fuit dubitatum a quo tpe: dic ꝙ verior est opi. ꝑma indistincte per. d. l. iudicibus: nec rõnes premisse in ꝯriuꝫ vrgent: nã ex quo ista tẽpora sunt cõpassibilia põt vtrũq̃ꝫ simul currere. ff. ad turpi. l. in senatus. no. de elec. cũ in cũctis in fi. ⁊. J. de magris cle. ij. ṽ. siqs in glo. ⁊ ibi dixi i. ij. q. ⁊ plenius in. d. c. cũ in cunctis. ℭ Quinto q̃ro quare apli debẽt istanter peti. dic Lau. ⁊ Gen. ꝙ iõ qz iudex a quo ꝓuocaṫ. de offi. dele. sospitiõis ob hoc ad eũ mitigandũ disponũt iura ꝙ petanṫ instanter ⁊ cũ reuerentia: qz forte non traderet si cũ arrogãtia peterẽtur: qz cũ is q displicet ad itercedendũ mittitur ⁊ c. xlix. di. §. i. in auc. de man. ꝑin. §. deinde cõpetens. ℭ Sexto quero an sit necesse ꝙ petanṫ simul cum appellatione. glo. in ṽ. ꝯtextu dicit ꝙ non: idem Pau. ⁊ Gen. pro hoc verbũ sufficere hic in tex. ⁊ sic non est necesse.

s **Uerum.** No. ꝙ appellãs teneṫ ad duo. s. ad cõparendum in termino assignato ꝓ petendis aplis: ⁊ ad eos petẽdos vt hic: secus cũ citaṫ vt veniat ad vidẽdũ reuocari grauamẽ: qz tũc sufficit: cõpareat etiam si nil petat. e. ti. si a iudice. li. vi. q̃ sit rõ diue diciṫ in glo. sola. ℭ Scḋo no. ꝙ terminus iuris põt arctari: hic eni iudex certũ terminũ assignat pro aplis ⁊ loqtur de termino hois: qz. J. §. ꝓxi. loqtur de termino iuris. opꝫ aũt itelligi ꝙ fuerit terminus breuior. nõ eni posset iudex terminũ. xxx. dierum ꝓlongare: q̃si aũt quõ possit terminus iuris breuiari. no. de reg. iur. indultũ. li. vi. dixi eo. ti. cũ sit ꝯcludẽdo ꝙ terminũ datũ a iure: siue hois ministerio iudex nõ breuiat: nisi cũ reperitur ei permissum datũ autem cũ hois ministerio sic. ℭ Tertio no. ꝙ apli dandi sunt expensis[g] iudicis a quo: nam assignat terminũ ad eos recipiendos. pro hoc etiã. J. §. ꝓx. ibi. se dotur: ⁊ ibi. oblatos. Sic etiã libellus daṫ expẽsis actoris. iij. q. iij. offeraṫ. hec enꝫ verba dare: conferre: tribuere: ⁊ exhibere videntur gratuitatem ꝯcessionem respicere: ⁊ his verbis vtitur hoc: ⁊. C. e. l. iudicibus. posita. ij. q. vi. in fi. ibi. ꝯuenit ꝓstari ꝙ necessitatem imponit iudici. xiiij. q. j. ꝙ precipitur ad idẽ. e. ti. c. j. li. vi. ibi assignare deproperet: ⁊ i. c. ab eo: ibi a iudice exhiberi. fit eni ꝯcessio ex officio. ij. q. vi. ab eo etiam non petenti. C. e. l. eos similẽ. de offi. ordi. si canonici. lib. vi. Pau. ⁊ idem dicitur. J. §. prox. in gl. vl. que dicit cõmuniter seruari ꝙ denṫ expensis appellantis: qḋ dicit hẽre eq̃tatẽ maxime in delegatis. idem Paul. dic ꝙ immo veritatem. q̃uis enim iudex debeat offerre: non tamẽ debet suis sumptibus ocu facere: qz non dꝫ suis sumptibus militare. de ꝑscrip. cũ ex officij. de rescrip. statutũ. §. assessorem. li. vi. ⁊ de hoc etiã dico. J. §. se. q. v. ℭ Op. ꝙ ex quo apli fuerit in appellatõe petiti nõ sit opus ꝙ in assignato termino iterum petanṫ: qz sufficit simul

b ℭ Uolũtas pape. add. c. cũ cta per mundũ ix. q. iij.

c ℭ Quid aũt sit eqtas. adde Hosti. ⁊ Ant. hic. i. c. fi. de transac. Jo. an. in c. magne. de voto. bal. i. l. i. ff. de iusti. ⁊ iur.

d ℭ Et quo. Adde doc. i. c. fi. de trãsac. ⁊ i. c. disciplia. xlv dist. doc. i. l. placuit. C. de iudi. l. hac cõditõe. ff. de ꝯdi. ⁊ dmõ. l. vi. i. l. i. i fi. C. de legi.

e ℭ Quid sint apostoli. adde gl. i. ṽ. petat in c. cordi. de ap. lib. vi.

f ℭ Tps petendorũ aplorum. add. rotã decis. xxxi. sci. fuit dubitatũ i nouis. bal. i addi. spe. ti. de ap. ṽ. apli. doct. i. l. iudicibus. C. de app.

g ℭ Expensis. adde Iacinũ in Leon in. §. apostolos. de app.

sufficit simul fieri.s.pce.rñso.Sol.Lau.ꝙ quandoqȝ iudex statim pcedat vel expresse denegat:vel assignat tps non determinatum:vt.j.in fi.⁊ procedit ꝯtrium quandoqȝ certum terminum assignat:vt h.vel terminum iuris:vt.j.px.§.⁊ tūc tenet appellans iudicem requirere vt h:sed in eo ꝙ dicit d termino incerto videtur potius dicendum: idem de illo sic quando assignatur terminus iuris:vt.j.in fi.vẽ. ratio autem quare in termino tenet iterum appellans petere:qꝛ petitio sua vr sospensa ad terminum:ideo ne videat ab ea recessisse dȝ eam renouare. ¶ Quero que est ratio eius qd dixi in.i. no.ꝙ h in termino non sufficit comparere nisi petant apli: ⁊ in casu.c.si a iudice:sufficit comparitio sola.Sol.vt in gl. in ṽ.petat.⁊ idem Pau.⁊ in hac gl.iurisdictionem resumat ⁊ sic fauore ipsius iudicis:⁊ ideo ad minus tenet appellās. ¶ Secundo quero an apli debeant dari clausi ⁊ sigillati: vr ꝙ non:qꝛ relationis copia dȝ dari litigatoribus.co.ti.intimasti.ergo ⁊ aplorum.Item si negaretur,delatū ⁊ iudex velit iterum procedere probari non posset si essent clausi. In ꝯtrium qꝛ diriguntur superiori cui sunt psētādi ⁊ ab eo aperiendi.arg.de offi.dele.cum olim.ij.dicit Paul. equum ꝙ dent aperti:⁊ necessarium qñ sermo dirigit ad appellantes vt sciat qualem pcuratorem habeat mittere ad psecutionē cause.c.ti.interposita.ij.rñso.e.ti.c.i.li.vi.vbi ṽo diriguntur superiori tolerari pōt ꝙ dentur clausi.bene tamen facit iudex certificare appellantem:an detulerit vel non: immo vr necessarium per id qd dictum est.facit.c.s.prox.in fi.gl.ṽo vlt.j.§.pxi.vbi dico.q.vi.simplr videtur velle ꝙ necessario dentur apti:⁊ sic communiter dantur:qꝛ dant actis p aplis ⁊ in actis scribitur responsio iudicis:an deferat vel non.

¶ Tertio quero quid si iudex assignauit terminum appellanti ad audiendum voluntatem vel responsionem suam:si appellās nō comparuerit an dicat renunciasse appellatiōi: gdoȝ ꝙ non:qꝛ h loquitur quando assignatur terminus ad recipiendos aplos:cum ergo cle.sit penalis non dȝ extēdi. de peni.vi.i.§.pene.Alij ꝯ qꝛ non est pena sed prouisio causaꝝ ⁊ abbreuiatio ad qd iura intendunt.de dolo.fineȝ.Itē isto sunt paria sic dr fuisse pronunciatum in curia de consilio auditoꝝ:⁊ h pars indubitanter procedit qñ in appellatiōe apli fuerunt petiti:qꝛ tunc dando terminū ad audiendū responsionem intelligit dare ad recipiēdos aplos dilatorios vl refutatorios vel reuerentiales:sed qñ in appellatiōe non fuerunt petiti:verior videtur alia pars:vel saltem equior:tamen ad hoc puto idē esse:qꝛ dando terminū ad audiendum responsionē intelligit dedisse terminum ad oia que sub rñsione contineri possunt:⁊ sic etiam ad aplos recipiendos.

¶ Quarto quero in eo qd dixi in.i.no.ꝙ iudex a quo pōt reuocare grauamē qñ hoc possit quidam vt refert Matth. dicunt ꝙ de re integra cum appellans nō fecerit sumptus i psequenda appellatione.ff.de ꝯdi.cau.da.si pecuniā: in pn. glo.eo.tit.cum cessante.dicit ꝙ etiam postea pōt dūmodo reficiat sumptus. Host.dicit ⁊ verius ꝙ semper pōt donec desierit esse iudex.desinit aūt dando aplos dilatorios.e.tit. cum appellationibus.li.vi.⁊ alijs modis. de quibus dixi in d.c.cum cessante. ¶ Quinto quero si in termino assignato ad recipiendos apostolos nō comparuit appellans qꝛ fuit impeditus:dic ꝙ non dr deseruisse.co.tit.ex rōne. ¶ Sexto quero quid si compareat per procuratorem:dic sufficere maxime si hȝ spāle mandatum:qꝛ qui per alium facit ⁊c. de sen.excom.mulieres.lib.vi. ¶ Septimo quero an in termino teneatur petere instanter ⁊ sepius. Pau.vr dicere ꝙ sic:nam in verbo petat:dicit subaudiendum instanter ⁊ sepius:⁊ hoc nisi tempore appellationis fuerint petiti instanter ⁊ sepius:tunc enim non expedit nisi petantur.pro h glo. in ṽ.videtur sed illa loquitur in alio casu.ipse autē Mat. concludit melius esse h supplere ꝙ instanter.pro hoc.§.proximo ⁊ fin. ¶ Octauo quero si in termino assignato iudex assignat alium terminum. Solu.vt in glo.in ver.vẽ quam no.in ṽ.⁊ lȝ vsqȝ ad fi.⁊ idem Paul. ¶ Nono quero in eo qd h dicitur ꝙ non veniens in termino ad recipiēdos apostolos vr renunciasse appellationi:an h sit presumptio iuris ⁊ de iure.dic ꝙ sic:nam in tantum deserta est appellatio ꝙ nullo modo audietur eam prosequens nisi fuisset impedit' vt dixi.s.q.v.Si tamen erit intra decendium ad appellandum posset iterum appellare vt dicunt quidam. Contrarium tenui.de testi.significauerunt:qꝛ videtur omne in prima appellatione deduxisse:cum ergo ei renunciauerit amplius nō audiatur:qd dic vt ibi dixi.

§ Similiter. No.ꝙ terminus iuris h equiparatur termino hominis:sicut.n. non petens apostolos in termino hominis censetur appellationem deseruisse.s.§.prox.ita ⁊ in termino iuris vt h. Ex h no.ꝙ terminus iuris cēsetur certus:si enim foret incertus non arctaret.j.§.px.dicitur autem certus:qꝛ iura sunt certa.ff.de iur.⁊ fac.igno.l.ij.de consti.c.fi.⁊ quocūqȝ scribi debent.C.de legi.leges ⁊ iuris terminus arctat:vt h sicut hominis.pro hoc de elec.statuimus:⁊.c.cupientes.lib.vi.pro hoc quod dico.j.q.ij.⁊.iij. ¶ Quero in eo qd h dicitur quādo iudex respondet appellanti ⁊c.an hoc procedat siue petat apostolos siue non.dicit Paul.ꝙ sic:⁊ ideo in verbo appellanti supplet ⁊ apostolos petenti vel non petenti: vel alteri vel procuratorio nomine ipsius petenti. Ex hoc no. ꝙ etiam si appellans petierit apostolos:tamen si iudex dat terminum ad eos accipiendos debent in termino iterū peti:quod tenet Lau.⁊ Genz.dicens ꝙ ad hoc tenetur pp̄ter spem in qua iudex eum super hoc posuit terminum iuris vl hominis assignando. ¶ Secundo quero in eo quod dicit de iudice qui respondet se daturum infra iuris terminum: an sit differentia:an iudex assignet certam diem pro apostolis vt quia dicat compareas tali die:an incertā:vt infra tot dies.glo.ij.Solu.⁊ dicit quod sic:quia primo casu non potest comparere intra diem:secundo casu sic:quod nota. Ex hoc no.quod valet terminus incertus:nam cum dicit compareas infra tot dies terminus est incertus:⁊ hoc etiaȝ no. eadem glo.sed dic quod sufficit quod est aliquo modo certus:ex quo non transgreditur diem vltimam termini. Ex hoc etiam no.id quod dicit eadem glo.ibi:⁊ per id videtur vsqȝ ad finem:per quam terminare potest questio que queritur de citatione facta vsqȝ ad pascha vel aliam diem feriatam:tenet enim citatio ⁊ debet comparere intra dieȝ:quod dixi de fer.c.fina. Et in hoc vt dicit glo.sufficit quod compareat quandocūqȝ loco:tamen ⁊ tempore congruo ⁊ intelligo congruo:quia secundum Pau.non sufficeret si incontinenti compareret:debet enim expectare tanto tempore vt cuȝ commoditate potuerit iudex apostolos formasse: quid enim si tertius assignauit terminum predictum ⁊ in nouis compareat non est de mente iuris quod satisfactum sit termino ⁊ de loco congruo.pone exemplum per id quod no. eo.ti.ab eo.in glo.antep.lib.vi.⁊ ibi no.de loco incōgruo. congruus autem videtur si sui copiam facit in publico.ff.qñ app.sit.l.i.§.adeundi.ij.q.vi.biduum.ver.adeundi. Et dic publico:idest in quo sedere consueuit.vt no.Barto.in.d.§. adeundi.⁊ de hoc.j.eo.q.⁊ dicit Pau.quod iste terminus non potest dici dubius cum sit iuris:⁊ initium eius sit ex facto appellantis:vult dicere quod de iure statutum est tempus appellanti intra quod apostolos petat:⁊ si iudex dicit se daturum intra iuris terminum vel intra breuiorem nō potest dici incertitudo cum etiam prius ad hoc teneretur appellans:⁊ ideo non est in eo probabilis ignorātia. pro hoc quod dixi.s.in.i.notabili. Ex hoc infertur ꝙ dummodo cōgruo loco ⁊ tempore compareat itra terminum tenetur iudex apostolos tradere:⁊ dicit Gen.ꝙ in tantum tenetur iudex eos tradere ꝙ sicut iudex quando non est assignat' terminus liberatur tradendo apostolos infra.xxx.dies quandocunqȝ sic appellans quando terminus est assignatus liberatur:quandocūqȝ petat congruo tempore quasi totuȝ tempus ad sui commodum sit inductum.arg.ff.de verbo. obli. stipulatio ista. §.inter.ex hoc dicit Genze.j.§.seq.quod iudex non eligendo certum terminum transfert potestatē eligendi in appellantem:simile de consue.cum in tua. de preben.si pluribus.li.vi.dicit tamen ꝙ licet appellans petēdo

¶ An apostoli ad d. Philip. l.d.c.intimasti. tot.l.c.oli. et ij.de offi.dele.

infra iuris terminuz non obtineat apl'os adhuc per totum iuris terminum tenet expectare ad iudicem si eos offerre velit.arg.§.c.si a iudice:li.vi.q: iudex ante lapsum iuris terminum non dr esse in mora tradendi eos:sed appellãs non tenetur iterum adire iudicez:ex quo semel dictum terminũ petijt:q: semel iuris dispositionis satisfecit:secus autez si iudex assignasset certum terminum:q: illo elapso non est amplius expectandus.¶ Op.ad id qd dixi de loco ꝯgruo.vr enim quilibet locus congruus cum appellatio non sit actus iudicialis:pôt actus enim interponi etiam die feriata .C.de fer.l.i.no.de fe.c.fin.in glo.ij.sicut etiam libellus offerri.ff. de adul.milea.§.sexaginta:ꝛ sic etiam quolibet loco potest exerceri.So.vr vbicumqꝫ appellatio porrigatur iudici hoc sufficiat ad impediendum ne snia transeat in rem iudicataz: qd satis innuit lex permittẽtes appellare posse die feriata:q̃ tñ iudex non sedet:sed quo ad effectum vt iudex non tradẽdo apl'os intelligatur detulisse appellationi:vt h requirit ꝙ loco ꝯgruo sint petiti.Et quo ad hoc ꝯgruus dr vbi sedere ꝯsueuit:vt dixi.§.c.q.vel eo ipso ꝙ non apparet incõgruus. apparet autem incongruus ex ꝯiecturis vt in exemplis i de quibus habetur eo.ti.ab eo.li.vi.in gl.añpe.ꝛ sic dicenti incongruum incumbit probatio.¶ Tertio quero si iudex respondit se datuꝫ apl'os in termino iuris:vel vlti.vel penul. die termini.dicit glo.ij.ꝙ terminus est certus nec sufficit añ terminum cõparere quam no.dic tamen ꝙ dꝫ comparere ea hora diei in qua possit actus expediri.ar.de offi.dele.ꝯsuluit:fm Lap.pro hoc qd dixi.§.q.xxi.¶ Quarto quero si iudex qui dedit terminum sit remotus ꝛ alius subrogatus: dic idem in eo.ff.de iudi.l.mortuo:ꝛ.l.ꝓponebatur.dabit ergo subrogato tñ tempus quantum supererat de.xxx.diebus.arg.ff.de iudi.si iudex.¶ Quinto quero cuius expẽsis debent tradi apl'i.gl.vlt.dicit communiter seruari ꝙ expensis appellãtis.In contrarium tñ aliqua inducit.de h etiam dixi.§.§ prox.in.iij.no.Et pro opi.ꝙ expensis appellantis inducit Gen.§.§.xx.q: si iudex expensis ꝓprijs hꝫ tradere cum non voluntarie sed necessario hoc faciat suum ministerium erit sibi damnosum.ꝯ id.ff.quemad.testa.aper.l.sed si quis ex signatoribus.de elec.cum non deceat.h.vi.ꝛ laqueus videret sibi inijci cum ex precepto iuris tradere teneatur .§.c.vt supra:punitur enim si non tradit in.xxx.pondo auri fisco applicandis.C.eo.qñ.laqueus autem nulli est inijciendus.xxvij.q.ij.ne viduis:nec dꝫ quis iuris auctoritate vel ꝓcepto decipi.C.de his qui ve.eta.l.i.nam dꝫ parci ei qui iuris precepto obtemperat ne detrimẽtum patiatur.ff.de bonis lib.l.qui cum maior.§.si pñs.item apl'orum traditio vr esse de processu.C.c.l.iudicibus.ar.C.de ꝓba.qñ:sed ō ꝓcessu non tenetur iudex dare copiam suis sumptibus.ꝛ dic Gen.hoc de iure verius.¶ Sexto quero an apl'i debẽt dari clausi.gl.vlt.arguit ꝙ non:de quo dixi.§.§.xxi.q.ij.Gẽz. autem per hoc ꝙ aperti ꝛ non clausi dari debeant induc̃ q: in eis est exprimenda cã quare admittatur vel refutetur appellatio.ff.de app.l.sciendum.co.ti.cordi.que cã ignota eẽt appellanti:ꝛ sic nesciret an coram iudice a quo deberet amplius comparere vel non:ex quo nesciret:an detulerit vl' nõ que ratio est sufficiens:q: pôt de hoc deliberare.de app.sua cui licite innititur si tenet al's secus:dictum tamen est verũ per id qd.§.dixi.§.prox.in dicta.q.ij.

a ¶ Pôt enim interponi.adde .l.i.C.de ferijs. spe.ti.de ferijs i §.ij.l ff.pôt āt ant.d bu.ꝛ Jo an.d imo.in c. preterea.d dila. lãfrãcus i repe ti.cle.sepe i ff. d plano.d ff.si gni.L.nd.ro.is l.i.d in ius vo.

b ¶ Ats dics q Adde qd nota tur is simili is .c.statutum.de p̃ben.lib.vi.

§ **Quod si iudex.** No.id qd no.glo.vult ꝛ idem Pau.¶ Op. ꝙ iudex qui requisitus non dedit apl'os non debeat haberi pro denegante vt h dr:sed potius pro concedente sicut iussus respondere si non rñdet habetur pro ꝯfesso.de iure cal. c.fi.So.si haberet pro concedente nõ puniretur iudex qui negligit ꝓcedere ꝛ pars deciperet:q: fingeretur habere qd non hñet.fit ergo interpretatio vt taciturnitas hẽatur ꝓ denegatione.¶ Scdo opp.ad idem:nam cum apl'i dent in signum remissionis ad superiorem ad informationem ipsius ij.q.vi.post appellationem non videtur releuari appellans: ex hoc ꝙ iudex habeatur pro denegante.So.releuatur qz probato ꝙ iudex non rñdit procedit superior ꝛ compellet iudicem ad dandum processum qui al's non procederet:sꝫ potius remitteret appellantem sine apl'is comparentem:ac si deserta foret appellatio.§.c.c.i.v.ꝙ si appellator.lib.vi. ¶ Quero si iudex in termino ad dandum apl'os non venit ad locum in quo se rñsurum ꝯstituit:dic ꝙ habetur perinde ac si venisset ꝛ non tradidisset:dummodo comparuerit appellans ꝛ quantum in se est petierit:sufficit enim quomodocũqꝫ satisfiat huic lr̃e:vt verum sit dicere iudicem non tradidisse:ꝛ ita rñdi in.q.facti.hoc aũt casu si appellans non cõpareret:lꝫ iudex non venisset:puto ꝙ deserta censeretur appellatio:lꝫ al's non censeat ꝯtumax qui nõ cõparuit in termino si iudex non sedit:vt no.gl.de dolo.c.fin.qd est ibi:ideo q: non interest aduersarij.h aũt loquitur de appellante q summa ope prosequitur appellationem.C.de temp.ap.l.fi. no.c.ti.ex rõne.pro hoc ista lr̃a ibi appellãti petenti.si ergo non petit quantum in se est non est locus huic dispositioni qd no.¶ Scdo quero si iudex appellanti petenti apl'os nihil rñdit.gl.ij.dicit idẽ esse ac si respondèrit se daturum nõ pfixo ad hoc termino quo casu hẽtur pro denegãte.¶ Op po.ad h qa ex quo non prefixit terminum videtur intelligẽdum de termino iuris vt actus valeat.Itẽ q: lꝫ citatio sine termino.e.ti.cum paratus intelligitur q̃ primum pôt.So. aliud in citatione:q: cũ citatus arcteat necessario venire dꝫ parere q̃ primum pôt:sed hoc casu cuꝫ dicit iudex se traditurum non assignato termino nihil ꝓcipit:sed sunt ṽba enũciatiua que nihil operant:ꝛ ex hoc pꝫ ꝙ verba que sequunt ibi:ꝛ postea per appellantem ꝛc̃.referunt solum ad casum qñ asserunt se daturum infra terminum iuris:nam tunc non sunt ṽba enunciatiua:qa appellatio terminũ hꝫ precepi ō cõparendo intra terminum illum fm hoc intellige gl.penult. ¶ Tertio q̃ro si iudex dicit rñdendo appellationi ꝙ nõ admittit nisi q̃tenus de iure tenetur dixi in.q.facti ꝙ habet ꝓ non rñdente quo ad apl'os:q: respectu petitionis apl'oruꝫ nihil dixit:non enim dici pôt ꝙ admissio vim hꝫ delationis: qa verba hoc nõ important qd no.¶ Quarto quero in eo ꝙ permittit appellanti prosequi appellationem postq̃ꝫ non potuit ꝯsequi apl'os petitos:qd si qs petit per ordinarium confirmari electionem suam:videtur ꝙ eo recusante possit electus sine appellatione adire superiorem.arg.huius litere:ꝛ de supplen.neg.prelato.c.i.dicit Lap.ꝙ Jo.an.interrogatus respondit contrarium dicens ꝙ lꝫ collator sit constitutum tempus ad conferendum:tamen secus in ꝯfirmatore.Lap.dicit sibi videri primum verius per.c.si.lxv.dist. ꝙ non multum facit.Item ibi non de confirmatore:sed ꝯsecratore:ꝛ dic ꝙ a ꝯfirmatore opꝫ appellari cum procedere debeat in forma iudicij.de elec.c.si.lib.vi.

a **Icut.** Not.ꝙ appellatio extraiudicium comparatur appellationi iudiciali discomparatur etiam.vt no.eo.ti.bone.de hoc in glo.iij.in fi.Et lꝫ hec dicatur appellatio extraiudicialis:proprie tamen dicitur ad causam prouocatio.de excep.cum inter eo.ti.cum sit:ꝛ fit a parte contra partez.d elec.cum nobis:ꝛ.c.cum inter canonicos.Aliquãdo fit cõtra iudicem extra iudicium.argu.de tempo.ordi.ad aures. ¶ Secundo no.quod extraiudicium appellatur a futuro grauamine.de hoc in glo.in verbo a futuro:ꝛ in ea ibi illato vel comminato.de hoc per Archi.eo.titu.cordi.lib.vi. Idem Pau.de hoc in Spec.eo.titu.§.in quibus.v.xxxvj. ¶ Tertio no.ꝙ non sufficit incohoare prosequi appellationem:sed debet finiri:ibi finire.Et sic no.quod tempus prosequendi censetur tempus finiendi:ꝛ hoc quantum est ex parte appellantis cessante iusto impedimento:qualiter autem inuetur impeditus:no.e.ti.eo.¶ Quero an dies qua appellatur computetur in anno prosequendi.glo.iiij.dicit quod non.idem Paul.ꝛ secundum hoc ibi a die.hec dictio a excludit:aliquando vero includit.de hoc.xxxi.disti. .c.i.per Archi.de elec.c.i.li.vi.pro hoc.iiij.q.v.q̃sqs.vbi dies in q̃ qs recipit lr̃as citatorias nõ cõputat in numero mẽsis.ad hoc.e.ti.sup eo.ij.Itẽ dies annotationis bonoꝝ nõ cõputant i anno ad recuperãdũ bona.ff.d reg.reis.l.annus.

In ꝯtrium

In contrarium qr dies in qua fertur sententia cóputantur í numero.x.dierꝫ ad appellandū.ij.q.vi.anteriorꝫ.ff.qñ ap.sit .l.i.§.dies. Itē in numero.xl.dierꝫ datorꝫ a tempore diuor tij ad accusandū cóputantur dies diuortij.ff.de adul.l.is cui⁹ §.ex senatus:ꝛ dies delate bonorꝫ possessionis cóputaſ in cētum diebus vel anno que danſ ad eā petēdā.ff.de success. edicto.l.i.qđ dicimus:sic ēt dies natiuitatis alicuius cóputaſ in.xxv.ann.intra quos dī quos minor vt possit petere re stitu.ff.de minoribus.l.iij.§.minorem. Et hoc vltimum dič Gen.pbabilius per hanc lrām cū dicit a die interpositióis. Si enī dies illa non cóputetur non curreret annus a die:sed post diem nisi exponeretur a die.s.finita. Item fauor rei iu dicate pro qua prima facie presumiſ:facit vt dies illa cóputeſ.pro hoc qđ no.in.d.§.dies:ꝛ.§.minorē. Ad contraria r̄ndet q in eis non cóputantur dies:qr ſi cautū reperiſ qđ non est hic:qr in illis de nullo fauore agitur sicut hic:vel in ei⁹ odium dat eām illi computationi.dic plurium veri⁹:qa si di es interpositionis deberet cóputari nó dixisset hic ifra annū a die interpositionis:sed dixisset ab interpositióe sicut etiā dicit q a tpe snie dꝫ appellari infra decendium:nó enī pót esse annus a die interpositionis nisi a tota die finita sit cóple tus bene fateor q regulariter tempora numerantur de mo mento in momentū per iura in ɔ̄riuū allegata:ꝛ hoc nisi ali ud exprimaſ sicut hic exprimitur róne predicta. ¶ Opp.ad hoc ꝛ ad tex.in auc.de iudicibus.§.appellationes.colla.vi. vbi tps fatale anni non currit nisi a lapsu duorꝫ mensiū qui danſ ad producendā appellationem in ɔsistorium pncipis. Sol.Gen.illud spāle:vbi a certis iudicibus appellaſ vt ibi dicit glo.al's si indistincte loquereſ videreſ correctum per hanc cle.saltē in foro ecclesiastico.Et enī corrigereſ.l.fi.§. illud.C.de tēpo.app.ꝛ de hoc.§.dic vt in gl.ma. ¶ Quero an sit indistincte verꝫ qđ hic dī.So.vt in glo.iiij.ibi scire dbes vsqꝫ ad fi. ¶ Scđo quero an iudex a quo ad instantiā ᵃ ap pellati asserentis appellationē esse desertā nó citato appel lante ꝛ al's non certificato de desertione possit sniam execu tioni mandare.dicit Lau.q nó:sed debebit appellantē vo care vt de hoc certificeſ.ꝛ.eo.personas:al's contra partē in auditam non est iudicandū.de in inte.resti.sū ex lrīs. ꝺ cau. pos.c.i. ¶ Tertio quero si nódum est elapsus annus:tamen notorium est q a tempore quo incipit ꝓsequi infra annum nó poterit appellatio finiri:nec habuit excusationeꝫ quare prius non incepit.dicit Lau.q sibi imputet vt hic:ꝛ.ij.q. vi.ei qui non enim debuit sic se arctare.de offi.dele.ɔsuluit.dicit tñ q iudex a quo non poterit reassumere cām donec totus annus sit elapsus.de elec.ɔmissa.lib.vi.Et in hoc dicit ēt q lꝫ iudex a quo possit cogere appellantē ad arripiēdum iter vel se pñtandum iudici ɔgruo tempore:nó tñ poterit co gere vt infra breuius tempus ab appellatione recedat:qa beneficium iuris quo daſ sibi annus nó pót sibi auferri. ar. xxviij.di.de his.de hoc.ij.q.vi.biduū.ꝛ.eo.cū sit:ꝛ.c.ex insi nuatione.pro hoc qđ dixi.ꝛ.eo.cle.i.q.xxij.ꝛ.iij. ¶ Quarto quero si appellans fuit infirmus:ita q fuit ípeditus appel lationem ꝓsequi:an si non hꝫ testes poterit de impedimēto docere per iuramentum ꝓprium. Spe.eo.ti.§.nūc breuiter ꝟ.quid ergo:ꝫ q sic.ar.c.fi.qđ me.cau.li.vi. ꝛ dicit ibi spe. per Clementem.iiij.mandatū fuisse q ita seruareſ qđ vt di cit ibi Jo.an.commendabile fuit in curia:vbi difficile ꝛ q̄si impossibile eēt ducere testes ɔscios de infirmitate:secus si corā ordinario:ꝛ sic ēt dicit:secus de vicinis curie.de hꝫ no. Archi.ꝛ Jo.an.de dolo cū qui.li.vi.vbi ɔcludūt qđ est ar bitrarium que ꝓbatio sufficiat. ¶ Quinto quero si ifra ter minum appellās misit ꝓcuratorem ad ꝓsequendū qui non iuit.dicit Mat.q si procurator iter arripuit nó imputabiſ appellanti eius malitia.ff.ex qui.cau.ma.l.qui mittunſ.§.vl ti.ꝛ.ꝛ.e.meminimus:sed spec.e.ti.§.nūc breuiter.ꝟ.Itē qd si paro dicit q nó excusabitur.debuit enim prosequi.ff.man dati.l.si procuratorem.§.si tutores. Idem Pau.hꝫ qđ ē ve rius agat ergo appellans ɔ̄ procuratorem ad suum interesſ se:ꝛ si esset non soluendo restituetur ad prosequendum.ff. de eo per quem fac.erit.l.fi.§.i. ¶ Sexto quero si appellās negat se appellasse:deinde processu temporis vult appella tionem prosequi.dicit spe.in.d.§.nunc breuiter.ꝟ.sed pone appellans q fuit obtentum eum non esse audiendum. arg. de proba.per tuas.

q **Uamdiu.** No.q pendente compro misso dormit cursus fatali um:ꝛ sic finito compromisso reassumit suū cur sum ꝛ computantur vltima tempora cum prio ribus.de ver.sign.dilectorꝫ de in inte. resti.cle.vna.ff.ex q. cau.ma.l.sed ꝛ si per pretorē.§.quotiens.pau. ¶ Scđo no. q in causis in quibus ꝟtitur piculum pót iudex ēt partibus non prosequentibus appellationem procedere.de hoc ī gl. in ꝟ.imminere:ꝛ in ea.in fi.idem si ex dilatione fit alijs piu dicium:vt si esset questio hereditaria vel natalium que dif fertur in fraudem legatorꝫ:qui si.sint leg.lator.ex hoc no.sꝫ Lau.q vbi interest tertij:puta reipublice seu ecclesie vel ꝓ uati:vel vbi periculum animarum imminet pót iudex com pellere partes ad litigandum.C.quomodo ꝛ quando iud. duc.qui semel.de collu.c.i.ꝛ qđ ibi no. ¶ Oppo.q etiam pendente compromisso currant fatalia.de elec.si compro missarius.i.responso.lib.vi.Solu.vt in glo.ij.vel secundūꝫ Genze.ibi non est verum compromissum:sed translatio iu ris quo pat a per se vel per alium non vtitur infra tempus legitimum. ¶ Quero quid importet verbum quandiu ᵇ. Solu.vt in glo.i. ¶ Secundo quero si compromissarius non pronunciat vel pronunciat:sed appellans vult penam soluere ꝛ appellationem prosequi.Solu.vt in glo.ij.que di cit eum hoc posse.ꝛ idem Paul.ꝛ de hoc in.q.sequen. ¶ Tertio quero si durante compromisso vult appellās ap pellationem prosequi.dicit ea.glo.quod soluendo penā po test.ꝛ idem Pau.quia per compromissum non expiret iu risditio etiam delegata:licet primum compromissum expi ret per secundum:ꝛ per ambas partes vel per alteram lite conte.ff.de arbi.l.sed si in seruum:in fi.ꝛ duabus se.nam ar bitrium est voluntarium.ideo ab eo nuda voluntate recedi tur. Iudicium vero est necessarium.ff.de verbo.oblig.inter stipulantem.§.i.de iudi.c.i. Item iurisditio datur a lege vel a superiore arbitrium a partibus.ita no.Spe.de arbi.§.fini tur in fi.Lap.dicit hoc verum nisi dictum fuisset in compro misso quod quotiens veniretur contra quotiens pena com mitteretur:ꝛ ea soluta vł non steſ compromisso ꝛ arbitrio quo casu non poterit rediri ad iudicium:de hoc per Host. in summa de arbi.§.qualiter constituatur.versi.si ex quo se mel.ꝛ in Specu.de arbitro.§.vt autem in forma:ꝛ.§.sequi tur.ver.consoluit:ꝛ ver.sm premissa:ꝛ ver.quid si in com promisso.pro hoc quod no.gl.ff.de arbi.l.ij.ꝛ.c.de arbi. di lecti in glo.vlti.in fi.vbi dixi q hec clausula inducit emolo gationem arbitrij. ¶ Quarto quero si partes per tacitum consensum suspendunt appellationem.glo.in ver.expresso. dicit per hoc nó impediri cursū fatalium. Idem pau. Lau. tenet contrarium ponens exemplum si ambo ordinati de eundo ad sanctum Jacobum:etiam si non expresse dicant quod fatalia non currant:nam videtur per consequens ta cite voluisse fatalia non currere.ar.xxv.di.qualis.xliiij.dist. sit rector.de presum.nonne.Genz.tenet primum vt non re cedatur a verbis littere ibi.expresse.ar.ff.de exercitoria.l.i. §.in qui.de leg.ij.l.non aliter.vi.q.iij.scriptum:qđ est veri us.dictum tamen Laud.equiua vbi posset dici q quando qꝫ nulla conuentio interuenit:sed de facto appellans:ꝛ ap pellatus se absentarunt per longam peregrinationē:ꝛ tunc verum sit dictum glo.que etiam sic exemplificat:aliquando interuenit conuentio vt in exemplo premisso sm Lau.ꝛ tūc secus quasi tacite dicatur de expresso cósensu appellatio dif ferri. ¶ Quinto quero an per eorum compromissum ípedia tur cursus decendijᶜ ad appellandum.pau.dicit q non:nāꝫ hic non dicitur nisi de tempore prosecutionis:ibi.prosecu tio:ꝛ ibi.ad prosequendum:ratio quia decendiū datur par ti grauate ad suspendendum effectum grauaminis:sed tem pus prosecutionis daſ vtriqꝫ.iđ communis ɔsensus vtrius qꝫ facit cursum dormire. Item decendiūꝫ datur ad transfe-

ᵃ ¶ Instantiā appellati.adde bar.i.l.i.i fi.ff. nil no.appella. pē.p.l si ɔ̄.C.de app.ꝛ ibi bal. ier.l.i.ij.i fi.C. ꝺ tēp.ap.quem dicit ibi bald. meliorem tex. de iure.

ᵇ ¶ Quādiu. Adde gl.i cle. si.ꝺ vi.ꝛ ho.cle ri.bar.i.l.i.C.ꝺ lega.bar.l.pr̄ se uerissam.ff.de ɔdi.ꝛ demon.

ᶜ ¶ Cursus de cēdij.adde rorā decī.ii.i tit.ꝺ di la.ietē i.trē fuie dubitarī in no uis ad fi.ant.ꝺ bar.i.c.lꝫ in.x. col.ꝺ ꝓba.bal. i auc.ei.q.C.de tēp.ap.ang. in auc.hodie.C.ꝺ app.Lud.ro.ꝛ pau.ꝺ ca.l.l.ij. ff.ꝺ re iudi.

probat rota romane curie: vt dixi. de no. ope. nun. c. pe. Et ex hoc talis clausula in appellatione ab interlocutoria reddit superflua. ¶ Quinto quero quid si cause sunt notorie: vt nō te quiri q exprimant per id qđ no. vt li. nō cōtes. c. ij. in pmo glo. Cōtrariū tz h gl. in verbo alias. t idē Genze. p hoc q saltē debeāt pponi. licet nō pbari: q2 debet quis allegare id qđ est cā sue intētionis et si ipso facto probet. ff. de adul. l. si adulteriū cū icestu. §. idē pollioni. t ibi hoc tz Bart. vt ff. si cer. pe. l. cum qd. ¶ Sexto quero an qđ hic dicit in secūdo dicto locū habeat siue iudex a quo sit ordinarius siue delegatus. dicit Lap. in additōe q sic. t in hoc dicit corrigi dictum illoꝝ maxime Guil. t Alb. q dicūt q pcessus ordinarij pōt iustificari corā iudice ad quē pbādo q cōtra illū quem inquirebat laborabat ifamia qū ꝯ ipm incepta fuit inqsitio super veritate criminis: lz tūc de infamia nō ꝯstiterit inqrenti. secus dixerūt in delegato. vt nō. Spe. de inqsitione. §. nūc tractemus. v. hoc aūt scias. t in hoc dicit Lap. approbari dictū Inn. tenētis ꝯtrariū qđ tz arch. xxiiij. q. iij. de illicita. dic q hec cle: nō facit pro: nec ꝯ predicta: t saluari pōt primū dictū: ordinarius pōt inqrere sup veritate et nō pdiscusso de ifamia. ar. de of. or. ex pte. t qđ ibi no. secus in delegato q tenetur pdiscutere de ifamia. de accu. cū oporteat: si tñ non prediscutit. lz possit appellari tñ si non appellat processus tz. de accu. c. i. li. vi. qđ dixi. de accu. qualiter. ij. q ergo pcessus ordinarij iustificet pbando de infamia corā iudice ad quem non repugnat huic littere: q2 ex quo prius tenuit processus ordinarij sup veritate nō dr ꝑprie iustificari. ¶ Septimo quero an locus habeat hec cle. in scđo dicto in executoribus. dicit Lap. q nō cuz nō teneant ordinē iudicioꝝ obseruare vt nō. de pbuni. c. fi. de of. dele. cle. vnica. ¶ Octauo quero de quo iudice appellatōis intelligit hoc. c. dicit Gen. d quocūqz papa: vel alio: q2 indistincte loqtur. ff. de le. pstan. l. i. t §. generaliter. xix. di. si romanorum. ¶ Nono quero an qđ h dicit de exprimendis causis in appellatione locū habeat in interlocutoria sup attentatis si ab ea appellat rota romane curie. de cisi. lxxxiij. determinat q nō: q2 habet vim diffinitiue. Et sic pōt iudex ad quē cognoscere de causis et in appellatōe nō expressis. t qđ hec cle. nō habeat locum[a] in interlocutoria que hz viz diffinitiue tenet eadē rota deci. xvi. qđ singulariter no. q et dico. J. eo. cle. si. q. ij. ¶ Decimo quero an h reqrat tanta specificatio quanta in appellatione: d qua de elec. vt circa lib. vi. dicit Pau. q non: hic enim sufficit q nominatim ibi non requiritur maior specificatio.

I appellationez.

Prosecutio appellationis deserte non impedit quin sñia censeat in rez iudicatā trāsiuisse. ¶ Op. q pseqtio appellati prosit appellāti quāuis appellatio sit deserta sicut et restitutionē petēti prosunt dilationes quas petit aduersarius vltra quadriennium. C. de temp. in ite. resti. l. petēde. Sol. vt in glo. in ver. cū appellato. t in ver. appellatus. Et dicit Lau. q ibi ponit tps prorogari: q2 adhuc nō sublatuz: simile de of. dele. cōsuluit: h vero deserta appellatione appellatio est nulla. t sic nō pōt recōualescere. de electiōe. auditis. regula nō firmat. li. vi. Ita aūt sm Gen. eēt et hic si durante fatali termino aduersarius dedisset causas dilatōis negocij. Sed postq appellatio est extincta vt sit litium finis non pōt etiam appellatus prosequi vt hic. ¶ Scđo opp. ad idē. S. eo. cle. qđ diu. So. codē mō: q2 ibi: de ꝯsensu partiū suspēdit tps fataliū. ¶ Tertio opp. ad idez: q2 poterat esse sñia nulla: t sic licet sit deserta appellatio nō recōualescit. d sen. excō. licet li. vi. so. debet hoc intelligi qn sñia erat aliqua vt q2 lata ꝯ ius litigatoris. vt dicit glo. vlt. p hoc qđ nō. C. qn puo. nō est ne. l. i. t pe. t in spe. de sen. pla. §. iusta. ver. sed nunqd talis. S. de re iudi. cle. i. in glo. i. facta ergo. ¶ Quero circa primū dicta quare sñia lata[b] ꝯ ius litigatoris transit in rez iudicatā. dicit laud. q ideo q2 dominia t pene oēs ꝯtractus sūt de iuregentiū: t eodē iure data est potestas regibus t alijs magistratibus. ff. de or. iur. l. ij. §. post originē. Itez quocunqz ferat sententia ex quo fert ab habente potestatem iudicandi t disponendi est dominus per sententiaz, debet ei stare. Gen. dicit q ideo q2 non appellans videtur tacite consensisse sententie. C. eo. ti. hi. qui. de re iudi. q ad consultationem. Et idem de appellante nō prosequente. C. de temp. ap. auc. ei qui. quia fingitur non appellasse vt hic quod magis placet. ¶ Scđo quero si post lapsū fataliuni per iudicem ad quem reuocat sñia primo an teneat. dicit Inn. S. eo. ex rōne. q sic. Hostié. contra t forte verius sm Gē. t eius opi. dicit glo. vt hic fortificari. pcedit autē ex eo: q2 reperitur secūda lata p non iudicē. Et hoc presupponendo q inceperit pseqni post desertionē. Si aūt incepit ante desertionē saltē dicit iudex quo ad hoc vt cognoscat an sua sit iurisdictio: t in hoc dubio pronunciare potest super attentatorū reuocatione. Item super desertione t condemnatione expensaꝝ. de rescrip. ex pte. ij. t dic vt ibi dixi. ¶ Tertio quero si appellatus intra terminū pseqt appellationem t facit citari appellantē q non venit t pronunciat ꝯtumax an si postea venit possit pseqni: dicit lap. in additōe q sic. licet enim ꝑpter contumatiam possit ad instantiam appellati procedi t condemnari debeat appellans in expensis. appellans tñ nō puat psecutione appellationis cum hoc non sit iure cautū. ar. d sen. excō. is qui. li. vi. ¶ Quarto quero qd erit in casu pmisso si postq appellatus incepit pseqni ipse impediat. Videt q nihilominus currunt fatalia q dant appellanti nō appellato. eo. ti. ex rōne. t. c. psonas: t hic. nā et si appellatus non fuisset psecutus deserta fuisset appellatio t transiuisset sententia in rem iudicatam vt hic. In contrariū: q2 appellatio t eius psecutio est cōis appellāti t appellato. c. ii. cordi. li. vi. de elec. c. i. t. c. qm̄ his. li. vi. t cle. cāꝫ t cle. ꝯstitutionē. J. Insup. eo. ti. facit de mu. peti. c. i. t ij. appellatus vr eē reuereri magis fauendū ē. regula cū sūt li. vi. So. lap. stando pmo dicto dicēs q hoc casu nō currit tps appellato quo ad executionem sententie t condemnationē expensarum faciendam per iudicem appellationis: non tamen quin appellatio sit deserta t transiuerit in rem iudicatam vt hic. quia tempus prosequendi conceditur appellanti per. d. c. ex ratione. t. C. de temp. ap. auc. ei qui. t p hoc ij. q. vi. appellatorc. Pe. de anch. dicit q non potest fieri p iudicem ad quem condemnatio in expensis si definit esse iudex propter desertionem appellationis: cum expensarum condemnatio veniat in consequentiam: t sic sublato principali tc. C. de fruc. t lit. ex. l. terminato. eo. titu. cum appellatōibus li. vi. t qđ nō. de dolo finē. dicit etiā q ex quo appellatus fuit psecutus est in optiōe sua an desistat pseqni: t tūc rata manet sñia an pseqtur. t tūc potest petere q iudex ad quem cognoscat de iustitia cause principalis t de omnibus accessorijs non autem q tantuz de expensis vel qđ exequatur: q2 deserta appellatione debet fieri executio per iudicem a quo. p hoc qđ not. de offi. dele. pastoralis. §. preterea: t si appellatus pseqtur audietur etiaz appellans pseqens: ar. C. de tēpo. in integ. resti. pendente. l. petende. pro hoc quod dixi. S. in. i. contrario. t q appellatus prosequi possit: facit q2 appellatio est remediuz commune. vt dixi. S. eo. q. t pro hoc eo. titu. oblate: t hoc tenendo ad hāc cle. dic q loquitur quando appellatus incipit prosequi iaz deserta appellatione: secus si ante: vt in hac. q. Quia tamē hec cle. loquitur generaliter verius. dic q etiam appellato prosequente etiam si inceperit ante lapsum fatalium: tamen lapsis fatalibus non audietur prosequens super principali: vt hic nec etiam audietur petens exequi sententiam ex quo iudex ad quem pronunciauit nec coram eo peruentuz est ad aliquid quo habeat vim sententie quo casu ipse exequeretur. ff. de pac. l. tale pactum. §. qui prouocauit. quod dixi in d. c. pastoralis. §. preterea. hoc autem cessante fiet executio per iudicez a quo. vt no. in. d. §. preterea: sed appellatus poterit petere declarari per iudicem ad quem appellationem desertam esse t appellantem non prosequentem condemnari in expensis. de rescrip. ex parte. S. eo. titu. Nicolao: nec sūt iste expense victorie: sed potius contumacie: t sic cessat ratio premissa cum dicebatur q ex quo non habet iurisdi-

a ¶ Non hēat locū. adđ ang. i. l. v. in prin. ff. de ob. hel. i. l. minoribus. C. de his qb9 vt idig. hel. in. l. i. i. vij. col. ff. x. quero. C. qn pnoca. nō ē necesse. vnī de rot. ti. de re iu. dec. iōe. viij. i antiqs. Jo. an. i. c. pueīt el. ij. d app. Domi. ij. q. i. in gl. sūme i. iiij. collu. in. roma. cōsi. xli.

b ¶ Quare sententia lata. adde ab. in. c. ꝑterea el. ij. i. v. col. de ap. abb. i. c. qm̄ ꝯtra d pbā. ab. i. c. cū iter de re iu. doc. i. l. i. si ex pñū. ff. de app. doc. i. l. ij. C. qn puoca. non est necesse

ctionem in principali ⁊c. qr illud procedit de expensis vi-
ctorie. Expense autem contumacie seu frustrationis veniūt
qr iurisdictionē habuit in cognoscēdo an sua sit iurisdictio
ꝓ hoc quod nō. de rescri. c. si. in glo. si. quod declara vt di-
xi in. d. c. ex parte. Et hec nō. qr nona ⁊ alias nō bene refera
ta. ¶ Quinto quero si appellatur a sententia ⁊ per lapsum
fatalium sit deserta: an iudex ad quem possit cognoscere de
nullitate snie. videtur ꝙ non: qr appellans videt renūcias-
se ꝓsecutioni nullitatis cum veniat accessorie ad causaꝫ ap-
pellationis: vt nō. C. quando ꝓuo. nō est ne. l. i. in si. Subla
ta ergo appellatōe que est ꝑncipalis debet esse sublata nul
litas vt accessoria. ff. de reg. iur. cum principalis. regula ac-
cessorium li. vi. Steph. dicit cōtrariuꝫ: qr desertio appella
tionis non potest tollere deuolutionē potestatis cognoscē
di de nullitate factam iudici ad quem: sunt enim diuersi mo
di agendi de nullitate vel de appellatiōe ⁊ vno sublato nō
tollitur aliud: ⁊ ẜm cum nullitas nō accedit ꝓprie appella-
tioni: sed de vtraqꝫ principaliter cognoscit iudex ad quem.
dic primum verius: qr de nullitate cognosci debet coraꝫ or
dinario si nō sit appellatum. de hoc co. ti. dilecto. de re iudi.
cle. i. vbi dixi. q. x. sed ex vi appellatōis de hoc cognoscit iu
dex ad quē: ẜ sublata appellatōe cognoscit solus ordinari⁹.

Um a repulsione.

A peremptoria repulsus ex alio ꝗꝫ ꝓp ineptitudinē scdo appellās ⁊ succūbēs nō audit̃ sup ea i appellatiōe a diffiniti ua: ꝑ dictū. scdo exceptio ibi. nisi. ¶ No. ꝙ nō lꝫ tertio ap-
pellare[a]: de hoc in gl. in ṽbo succūbit. ¶ Scdo no. ꝙ sicut
actor succūbēs ꝓp ineptitudinē iterū audit̃. de iudi. exami-
nata. ita ⁊ appellās. ¶ Op. ꝙ is q succubuit in iterlocuto
ria ⁊ tm̃ semel nō debeat audiri in appellatiōe a diffinitiua
eo. ti. c. si. in si. li. vi. cuius ꝯrium ẜ dicitur in eo ꝙ excludit̃
tūc tm̃ qñ secundo appellās succubuit. So. qñ interlocuto
ria fertur sup eo qđ nō ꝑstat preiudiciuꝫ negocio principa
li nec iudicium reddit nullū: ⁊ tūc ꝓcedit ꝯrium. qñqꝫ sup
eo qđ preiudicat principali negocio vel iudicium nullū red
dit: ⁊ tunc auditur nisi secundo appellans succubuerit. d. c.
si. in prin. ⁊ hic. nam loquit̃ de repulsione exceptionis per
emptorie que ꝑiudicat negocio principali: vt dicit gl. ij. ⁊
idem Gen. ¶ Scdo oppo. ꝙ hic innuit ꝙ sup exceptioni
bus sit pronunciatum. cōtra id de or. cog. c. i. Lau. soluit di
stinguendo: quia aut loquimur de dilatorijs ⁊ pronuncian
dum est: alias nō potest ꝓcedi ad expeditionem principa-
lis negocij. de re iudi. ꝙ ad consultationē. ⁊ c. inter. Et iō
ẜm cum litis contestatio super eis fieri debet: de offi. dele.
prudentiam. §. sexta. cuius contrarium tenet ibi glo. melius
vt ibi dixi: nec etiam verum est ꝙ sit necessario pronunciā
dum. nam quandoqꝫ pronunciatur tacite: vt dicitur in glo.
ij. in princi. ⁊ eo ipso ꝙ lis cōtestatur tacite intelligunt̃ om
nes dilatorie reiecte. d. c. inter. Item presupposito ꝙ pronū
ciandū nō esset propterea necessaria foret lis contestanda:
quia pronunciatiua illa est interlocutoria non diffinitiua vt
hic no. gl. ij. Aut loquimur de peremptorijs: ⁊ aut pronun
ciatione in eis dilata impeditur principale negocium ⁊ ꝓ-
nunciandū est sicut super preiudiciali. de ordi. cog. tuam.
de electio. cum dilecti. iij. q. xi. §. aliquando. aut ꝑncipale po
test expediri sine ipsis ⁊ non expedit super eis pronūciari:
sed si pronuncietur tenet. de ordi. cog. c. i. Land. dic plenius
vt dixi in. d. c. ¶ Tertio opp. ꝙ secundo appellans ⁊ suc-
cumbens super repulsione peremptorie sit audiēdus super
ea in appellatione a diffinitiua: quia si a peremptoria nō ap
pelletur auditur tamen pars super ea in appellatione a diffi
nitiua eo. titu. licet lib. vi. paria sunt autem[b] non appellare
vel secundo appellare ⁊ succumberet. vel appellare ⁊ nō ꝓ
sequi eo. titu. personas. ⁊ c. cum sit. ⁊ c. reprehensibilis. gl.
in verbo super ea. soluit ꝙ hec non sunt paria interlocuto-
ria sicut in diffinitiua. dic vt in ea quā no. ⁊ idē Pan. ⁊ no.
singulariter hanc glo. in fine in eo ꝙ dicit interlocutoriaꝫ[c]
per quaꝫ repellitur secundo appellans super peremptoria
non posse reuocari per iudicem cause principalis. ⁊ idem
Pan. per rationem: quia in ea reuocata appellāti super ea
per consequentiam audientia videretur esse concessa qđ
ꝓhibet hec littera. Ex his no. casuꝫ in quo ꝑ iterlocutoria
non reuocatur. alium posui. eo. ti. cum cessante. qñ interlo-
cutoria est executioni mandata quo casu non reuocatur nisi
de consensu partium. vt no. gl. singularis de preto. stip. l. i.
in si. ¶ Quero de qua repulsione loquitur hic gol. ij. intel-
ligit de verbali ⁊ reali que surgit ipso facto ꝓcedendo ad
vlteriora. ex hoc no. equiparari repulsionem per quam iu-
dex ꝓnunciat interlocutoriam admittendam non esse ⁊ ta
citam quando procedit ad vlteriora. naꝫ eoipso videt̃ reij-
cere. eo. ti. ex parte. i. quod no. Per hoc eniꝫ tollitur caute-
la que habet ꝙ non ꝓnuncietur super exceptione: sed solū
ꝓcedatur ne appelletur. de qua in Specu. de appellatione
§. qualiter. ver. item ꝙ facit. ¶ Secundo quero an senten
tia lata super peremptoria sit interlocutoria an diffinitiua.
glo. ij. ibi. ⁊ per hāc dicit ꝙ interlocutoria. ⁊ hanc gl. no. in
eo ꝙ ex sententia super interlocutoria non oritur actio: sed
exceptio. Item no. ea. gl. in eo quod dicit si ꝓnuncietur ꝙ
appellans non potuit appellare sententia est interlocuto-
ria: quod intelligit Jo. an. vt refert lap. verum quo ad prin
cipale: secus quo ad instantiam appellationis quam diffinit
⁊ sic eo respectu est diffinitiua. ⁊ dicit lap. Jo. an. sic ei scrip
sisse. ⁊ ad. c. dilecto. e. ti. quod allegat hec gl. respondet lap.
ꝙ nulla ibi erit instantia finita seu diuisa a principali vult di
cere ꝙ ibi solum ꝓbatur ꝙ sententia lata super perempto-
ria per iudicem principalis cause est interlocutoria: secus
quando incepta est alia instantia coram iudice ad quem vt
in exemplo premisso. Et pro hoc ꝙ sententia lata super per
emptoria sit iterlocutoria: inducit lap. quod no. Spe. de of.
iudi. §. deseruit. in ver. quid si ꝓponens coram delegato. vbi
dicit ꝙ si quis ꝓposuit actionem ineptam corā delegato ⁊
succubuit potest ꝓponere aptam coram eo: qr delegatus
absoluendo reum ab instantia ꝓpter ineptitudinem petitio
nis non est functus officio. Idem no. de iud. examinata. qđ
etiam hic no. Matth. vt dicit. J. q. x. ⁊ faciunt ad premissa
qr sicut absolutio ab instantia ꝓpter ineptitudinem non est
diffinitiua. ita nec iterlocutoria lata sup peremptoria cuꝫ ꝑ
eam nō diffiniatur causa: tamen quandoqꝫ habet vim diffi-
nitiue vt in hac glo. in si. in eo quod dicit ꝙ sententia sup ꝑ
emptoria per quam ꝓnunciatur peremptoria obstare in effe
ctu habet vim diffinitiue. quam glo. not. singulariter ⁊ exē
plificat vt pronuncietur effectum pati defectum. Si autem
ꝓnūciet̃ sup nā exceptiōis: vtrū sit admittēda vel nō: vel an
ꝓbatiōes sint admittende vel nō: nō hꝫ vim diffinitiue: qr
nihil diffinit etiam in effectum. distiguit ergo Jo. de sancto
Georgio. ꝙ aut iudex ꝓnunciat super admissiōe vel repul
sione exceptionis peremptorie singulariter vel super eius na
tura: vt qr ꝓnunciat eā esse talis nature vt obstet vel non: ⁊
tunc quo ad formam ⁊ quo ad effectum est interlocutoria.
aut pronunciet ita esse vt in exceptione continentur: ⁊ tunc
quo ad formam est interlocutoria: sed quo ad effectum dif
finitiua: sed si huic pronūciationi adderetur decisio nego-
cij principalis simpliciter diffinitiua esset: ⁊ idem ⁊ fortius
si nihil diceret̃ de exceptione: sed visis actis cause ꝓnuncia-
ret̃ super ꝑncipali quod vltimū hꝫ ptem dubij. Ex his infer
tur ꝙ si appellet̃ ab interlocutoria nō semp est opus causas
exprimere: cum quandoqꝫ habeat vim diffinitiue: cū a diffi
nitiua appellatur non oportet causas exprimi. ff. e. ti. l. scio.
tamen ꝯrium tenet archi. xx. di. ṽ. i. sed primū. Krenut. e. cle.
appellāti. q. ix. ¶ Tertio quero quid est exceptio pempto
ria. dicit Pan. ꝙ est ea que actionem elidit. instit. de excep
ti. §. perpetue. ff. de excep. l. iij. iij. q. vi. §. exceptio. ¶ Quarto
quero si quis appellauit semel tantum a peremptoria ⁊ suc
cubuit. glo. quart⁹ dicit non esse locum huic clemē. ⁊ ideꝫ
Gen. ¶ Quinto quero quid si secūdo appellans sed appel-
lationem non ꝓsequitur. glo. ea. dicit locum esse huic cle.
¶ Op. ad hoc qr non sunt paria succumbere vel deserere
vt dixi in. iij. contrario. glo. eadem soluit ꝙ si renūciat spon
te audietur: qr vtitur iuris consilio volens expectare euen-
tum negocij

a ¶ Appellare. adde. l. vnica. C. ne liceat tertio prouocare.

b ¶ Paria sunt. adde abb. s. c. cum cessante de ap. ab. l. c. iter cetera de re iu. bar. in. l. a diuo pio. ff. de re iu.

c ¶ Quod dicit interlocutoriaꝫ. Adde anto. de bu. s. c. fraternitatis de frigi. c. tua. ⁊ ibi ab. de appel. Alex. de imo. l. i. ꝙ iusti. ff. de re iud.

rum negocij pncipalis. ⁊ idē Pau.q2 nō dicit ꝓprie succū
bere:sed appellatōez deserere expresse in quo est idē ac si ta
cite deseruisset.s.c.primo.⁊ cle.q̃uis.⁊ cle.sicut.⁊ idē Ge.
q2 cū sit pena in hoc ꝙ repellit nō dz infligi nisi in casu quo
reperit expressa.de elec.statutū li.vi.dicit tn̄ Pau.hoc ve
rū nisi renūciatio fieret tali tpe ꝙ non diceret spontanee:sz
metu ꝓbationū facta.xxiij.di.c.vlt.de elec.dudū.ij.in fi. de
simo.per tuas.i. ¶ Sexto q̄ro an ꝓcedat hec cle.sive qs suc
cubuerit bis imediate vel mediate vt si obtinui in scda ap
pellatiōe ⁊ in tertia ab aduersario interposita succubui: di
cit Pau.sic ꝓ hoc:q2 idistincte hic loqtur.ꝓ hoc ēt dixi.s.
ti.i.cle.i.q.xviij. ⁊ qd̄ dicit ꝙ nō lz tertio appellare verū est
eidē persone.eo.ti.directe.vbi de hoc no. Spe. d appel.§.
quotiēs post prin. ¶ Septimo q̄ro quo ad id qd̄ dicit de
diffinitiua emissa per quē fuit lata.dic vt in glo.in verbo dif
finitiua. ⁊ idē gen. ¶ Octauo q̄ro vtrū is q scdo succubuit
in appellatōe iterlocutoria possit audiri aliquo mō.Lau.ꝙ
lz nō audiat in appellatōe a diffinitiua tn̄ debet audiri p viā
nullitatis.s.de re iudi.cle.i.vel supplicatiōis vel in integrū
restitutōis.de mino.l.in cause.⁊ .l.se.⁊ de hoc de restitut.
in integr.ex litteris.maxime si sit cā matrimonialis vel simi
lis que in rem non transeat iudicatā.d.c.ex litteris. ¶ No
no q̄ro qn̄ dicatur exceptio peremptoria rite ꝓposita. dicit
Lau.ꝙ tūc quando lite contestata ꝓponit ⁊ alias ordine
iuris seruato de quo dicendum est p acta alias ꝓ iudice nō
ꝓsumit.de ꝓbat.quoniam.ex hoc infert ꝙ petens sentētiaz
ꝯfirmari ꝓbare debet ⁊ rite ꝙ iuste lata sit. Sed si petit eā
exeqni sufficit ꝙ nō impedit per aduersariū. ¶ Ratio di
uersitatis:q2 p̄mo casu est actor. in secūdo reus. de hoc de
confir.vti.c.i.per Inno.Ex hoc infert lau.ꝙ aliquo casu q
possidet agere pōt.s.ad confirmationē vel executionem.ali
us casus.C.de ingenuis.ma.l.diffamari. sed ibi oportet ꝙ
ꝓcedat infamia.hic nō.⁊ de ꝯditione illius.l.no. Inno.de
ꝓces.preben.cū sup.de offi.ordi.conquerēte.qui fil.sint leg.
lator. Infert ēt Lau.ꝙ in causa in qua lis est cōtestata:licet
in p̄ncipali foret ꝯtestata tn̄ in appellatōe ꝯtestare dz[a] sup
veritate cause.de appel.interposita.§.sane.⁊ ꝯrio de testa.
Raynaldus.Sz sup articulo appellationis in ꝯtumaciam
partiū p̄cedi pōt lite nō ꝯtestata.⁊ hoc q2 arguit iniquitas
iudicis.d.c.interposita.de hoc quando in appellatione sit
lis ꝯtestāda.dic vt dixi in.d.c. Raynaldus.v.dilectus. in.i.
ꝯrio.⁊.s.de cau.pos.cle.vna.q.viij. ¶ Decimo q̄ro si peti
tio fuit inepta tn̄ nō fuit reiecta ⁊ ꝓbauit actor.Spe.de of.
iud.§.deseruit.ver.qd̄ si libellus.dicit ꝙ condemnabit reus
si aliquo mō pōt petitio adaptari petitioni agentis: quod
dic vt dixi de iudi.examinata.⁊ circa ineptitudinē actionis
ꝓsequitur. Matth.aliqua que nō sunt h̄ necessaria ⁊ meli
us cadūt in.d.c.examinata.⁊ ibi replicant. Et inter cetera
dicit Matth.de delegato corā quo succubuit actor pp ine
ptaz petitionem ꝙ iteruz potest cognoscere. qd̄ dixi.s.q.ij.

¶ De vita ⁊ honestate clericorum. Rubrica.

Dioceſanis. ¶ Nō.ꝙ hec di
spositio est stricti
p̄cepti tibi districte p̄cipimus.concordat
de decimis.nō est.Ex quo infert cōtra fa
ciētes mortaliter peccare. iiij. di. deniqz.
in fi.d offi.arch.ea que.vbi de hoc. ¶ Se
cundo nō.ꝙ plus punit quod fit publice q̄z qd̄ occulte.⁊ di
cit Lau.dici publice fieri id qd̄ nulli lz ignorare.de hoc de
exce.exceptiōez.⁊ maxime qd̄ hic dicit nō licet p̄latus igno
rare ac quoz offiñ spectat talia corrigere.xiij.q.iij.non infe
renda.de offi.ord.irrefragabili.de sen.excō.quāte. ¶ Ter
tio nō.de trina monitiōe[b] ibi tertio moneant.⁊ ex hoc di
cit Lau.vnā peremptorie nō sufficere maxime hoc casu cū
nō sit recedendū a verbis edicti.ff.de leg.iij.nō aliter.alias
regulariter sufficeret.xxiiij.q.iij. de illicita.Stepha. contra
per ca.ꝯstitutionē.de senten.excōi.li. vi.primū verius hoc
casu p hanc litteram. ¶ Quarto nō.ꝙ terminus hic est ar
bitrarius vt ibi arbitrio.Et generaliter dicit lau.terminos
hic esse arbitrarios q ad deliberandū vt hic vel cōparēdū
ꝯceduntur.de resti.in integ.tum ex litteris.in fi. ⁊ vt frequen
tius oēs termini sunt arbitrarij.ar.ff.de ver.ob .l.cōtinuus
§.ij.de hoc de elec.cupientes.in p̄n.li.vi. ¶ Quinto no.ca
sum in quo requirit monitionē fieri per ipsum prelatū in
v̄bo moneat . vnde sz pau.nō sufficeret vlterius monitio.
de hoc.j.de oci.cle.i.p eundē. vbi dixi in.ij notabili.quocū
qz tn̄ fiat monitio dūmodo fiat de mādato diocesani suffi
cit regula qui p alium lib.vi.Et dicit Pau.hoc casu regri
tur vt in monitione seruetur forma de qua hic ibi.vt sic ⁊c̄.
Unde sm eūz nō videt sufficere si simpliciter monet vt desi
stat nec sufficit nisi fiat clerico tale officium exercēti: ⁊ per
hoc dicit ꝙ si fiat clerico tabernario vt desistat ⁊ exerceat
offiñ carnificis vel macellarij non erit locus pene.Et sic re
grit ad hoc vt sit locus pene ꝙ clericus monitus exerce
at illud offiñ a quo monitus ē desistere: ⁊ dī exercē sz cū:lz
actualr̄ nō exerceat:dūmō nō i totū dīstiterit dponēdo aiūz
exercēdi.de pui.petistis.⁊ qd̄ ibi no.⁊ idē lau.q2 nō dī ver
sū qd̄ nō durat versum.ff.de in rem ver.ꝓ pte.§.versum. de
hoc de fideius.qd̄ qbusdā.que nō.nā p hoc infert qd̄ si non
exercēns officia de qbus moneat vt h̄.licet postea exerceat
nō erit locus pene. ¶ Sexto nō.ꝙ in pena iuris nō est lo
cus purgatōi more:nā hic eo ipso nō destiterint puniunt.
simile.de ele.quā sit li.vi.sed ante lapsū termini purgari pōt
arg.ff.de off.dele.ꝯsuluit.Gen.q ex hoc infert ꝙ iste termi
nus quo ad sui initiū pōt dici terminus hoīs:sz quo ad exi
tum est terminus iuris:licet ministerio hoīs statuat: ⁊ dic
ex hoc ꝙ pōt iudex moderari ꝓut vult ēt si in iure p̄ciperet
ꝙ certū terminū statueret sicut dicimus de quadrimestri
qd̄ datur cōdēnatis:de re iudi.qd̄ ad consultationez: secus
qn̄ sine ministerio hoīs statuit.de ap.cū sit.vbi de hoc.⁊ de
hoc ēt.j.q.ix. ¶ Septimo no. ꝙ clerici coniugati[c] gaudēt
p̄uilegio clericali:alias nō priuarent vt h̄: ⁊ dic vt in.c.vno.
de cle.cōiu.li.vi. ¶ Octauo no. ꝙ clerici gaudēt p̄uilegio
clericali non tantū in ꝑsonis:sz ēt in rebus.de hoc in gl. in
verbo rebus.⁊ idē Pau.de hoc.j. de censi.cle. p̄senti.per
eundez vbi dixi. in.ij.notabili. ¶ Nono nō.ex hoc qd̄ dixi
in.i.notabili casuz in quo pena infligitur ipso iure: ⁊ tamen
necessario est monitio de hoc in gl.in verbo eo ipso. Et no.
ꝙ clerici nō debent arma portare.s.eo. clerici .ar. xxiij.q.i.
maximianus.tamē ꝓ tuitiōe pn̄t.j.de homi.cle.vna. ¶ De
cimo nō.ꝙ prelati in puniēdo clericos delinquentēs debēt
obseruare canonica statuta qd̄ exemplificat Matth.per.c.
ij.ne cleri.vel mona.xci.di.clericus.dicit autem ꝙ clerici ar
ma portantes vel faciētes ꝯ id qd̄ p̄cipit vt i ver.aduersus.
lz sint moniti ⁊ nō desistāt nō ꝓpterea pdūt p̄uilegiū clerica
le.ꝯ id qd̄ no.gl.eo.ti.clerici. quod bene ꝓbat h̄ vt fiat di
stinctio inter eos.de qbus hic vsqz ad v̄.aduersus : ⁊ alios
de qbus in illo v̄.vsqz ad finē. ¶ Undecimo no.ꝙ neglige
tia in prelato est dānabilis.Et dicit lau.ꝙ ideo est dānabi
lis:q2 sanguis subditorum ⁊c.de offi.ordi. irrefragabili.⁊
vt.s.dixi in.i.notabili.est mortale. ⁊ eo ipso ꝙ prelatus ta
cet videtur consentire.xliiij.di.sit rector: ⁊ punitur de negli
gentia ac si faceret.lxxxiij.distin.quid enim prodest.⁊ .c.cō
sentire. ¶ Oppo.ꝙ non requiratur trina monitio quo ad
clericos coniugatos.de cle.coniuga.c. vno libr. vi. Soln.
Matthe.ꝙ ibi quando nec tonsuram nec vestes deferunt
q2 tunc ipso facto perdunt priuilegiū clericale:sed quando
tonsuram ⁊ vestes deferunt sed exercent artem tabernario
rum exigitur trina vt hic. ¶ Secundo opponitur in eo ꝙ
dicit istos perdere priuilegiūz quandiu institerint premis
sis: ⁊ sic videtur ꝙ si desisterent reassumerent priuilegium.
contra id de sen.excō.contingit.ij.Sol. Pau.ꝙ ibi de cle
rico monito vt habitum ⁊ tonsuraz dimissis reassumat. hic
de monito vt officia predicta dimittat.⁊ iō hic si dimittunt
habent immunitatem. Sz si monitus fuisset vt dimitteret
officia ⁊ reassumeret habitum ⁊ tonsuram si dimitteret hec
officia ⁊ non reassumeret habitum ⁊ tonsuraz dimissos nō
gauderet immunitate:vt in contrario que verba sunt clara:

a ¶ Tamē in appellatiōe cōtestare dz.adde gl.in.§.post se cundā.ij.q.vi. gl.⁊ doc.in.c. Raynaldus d testa.gl.in.c.si qs in quacūqz .ij.q.vi.doc.in .c.per tuas. de appel.in.l.si.C. de tēpo.ord.in §.illud.ver.in .l.ab hostibus in.§.sz nunqd .ff.ex qui. cau. ma.Ly.ebart. in.l.i.C.nō liceat in vna eadēqz causa tertio prouocare.

b ¶ Trina monitione . adde tex.in.c.i audientia: ⁊ in.c.cōtingit el.ij. ⁊ i .c.ꝓpendimus de sen.excōi.⁊ ibi abba . gl.in v̄bo tertio l.c. s.de vit. ⁊ ho. cle.glos.i. in.c. clerici el.j. eo. titu.glo.i.in.c. tue fraternitatis de aposta.

c ¶ Clerici cōiugati.add do cto.i.c.i.de cle. cōiug. Jo.cal. in.c.ij.de iudi. doct.in.c.que retua.xxij.q.i. abba.in.c.i. de vi.⁊ ho. cle.in iij.col.v̄.sed h̄ dubitatur.

sed dic ꝙ ibi fuit monitus vt habitũ ⁊ tonsuram resumeret ⁊ negocia secularia dimitteret ⁊ non paruit. Sed postea nõ puniebat vt laicus volẽs euitare iudiciũ iam inceptum reassumpsit habitũ ⁊ tonsurã qđ nõ debet sibi prodesse. ar. de fo. cõpe. c. pe. ⁊ hoc ex quo pcesserat trina monitio cui p̄ uenit. de quo tñ dic vt dixi in repetitione. c. perpendimus. in vlti. contrario. de sen. excõ. ſ aũt resumit ⁊ gaudet priuilegio clericali quo ad futura tñ. ¶ Quero an hec cle. locuꝫ habeat in quibuslibet ordinarijs: glo. i. dicit ꝙ non: sed tñ in diocesanis. i. episcopis. Et idem Lau. Pau. ⁊ Gen. Ex hoc nõ. lau. ꝙ soli episcopi habent mãdari executioni canones cõditos circa priuilegia ⁊ correctionem clericorum: vt ſ. de sen. excõ. nuper. ⁊. c. vt fame. ⁊. c. si clericos lib. vi. qđ pcedit regulariter ſꝫ cũ. fallit in plarijs religiosis q idẽ possunt: vnde dispẽsat ꝯ canonẽ. xvij. q. iij. si qs suadente: vt p̄batur. ne sen. excõ. cuꝫ illoꝝ. sed alias p̄ epis est ius cõe cui stãdũ ẽ nisi i exceptis. de ele. ecclesiaꝝ. ij. vel habẽtibus similem rõnẽ cũ exceptis. ¶ Scđo q̃ro cui diocesani pñt pcedere: vt ſ dr̃ ꝯ clericos exceptos. gl. ij. dicit ꝙ sicut si in loco nõ exẽpto delinquũt: secus in loco exẽpto. Idẽ Pe. ⁊ Gen. ¶ Tertio q̃ro quare specialiter ſ disposuit ꝯ clericos macellatores vel tabernarios: gl. in vbo. macellarioꝝ: dicit ꝙ pp horrorẽ: ⁊ vilitatẽ istoꝝ officioꝝ. ⁊ idem lau. p̄ hoc de horrore. de cõse. di. ij. c. ij. ſꝫ pp̄ter multũ sanguinem quem effuderat ⁊ ẽ. de con. distin. iiij. nequaq̃. quod pcedit specifice quo ad macellarios: quo ad tabernarios pcedit ratio de vilitate. p̄ hoc qr inducit Gen. quia in tabernis multa vilia factis ⁊ verbis committuntur: ⁊ ad eas persone viles accedere consueuerunt. argu. C. de inces. nup. humilem. ex quarum consortio boni mores corrumpuntur. xxvij. q. i. sepe. dicit tamen Pau. ꝙ ex causa necessaria clerici possunt tabernas ingredi. liiij. distin. non oportet eodem titu. clerici. ¶ Quarto quero an in alijs vilibus officijs vt apta re pelles. vel quid simile locuꝫ habeat hec cle. glo. iiij. dicit ꝙ non. Genze. contra propter indẽtitatẽ rationis dicens idem in alijs in quibus est maior ratio: puta lenonibus balneorum publicis custodibus ⁊ similibus: quia in his status clericalis dicitur dehonestari: ar. ff. de his qui no. infa. athletas. §. ait pretor. C. si mancipium ita fuerit alienatuꝫ ne prostituatur. l. vltima. Sed verius videtur quod dicit glo. propter specificam expressionem quã facit litera de istis duobus: ⁊ dic ꝙ non est eadẽ ratio: qua vt dicit Pau. licet illa prohibeantur pp̄ter vilitatem: ista tamen prohibentur p̄pter horrorem. vult dicere ꝙ licet alia etiam sint vilia nõ ẽ in eis tantus horror quãtus in his duobus de quibus hic: sed vt dixi. ſ. questione tertia: ratio horroris nõ procedit in tabernarijs. vnde dic ꝙ forte magis specifice prohibuit: ſꝫ de his quia frequentius peccabatur in eis. ¶ Quinto quero si occulte vel nõ personaliter clerici exercẽt predicta: an sit locus pene: glo. in ver. publice. dicit ꝙ nõ. ¶ Ad vtranq3 opp. solue. vt in eadem gl. quam singulariter nõ. pro intellectu. c. mulieres. de senten. excommuni. ad quod dic vt ibi dixi. vbi per hanc glo. cum illo. c. dixi determinari questionem que fieri solet: an per statutum quo punitur maleficium teneatur mandans: ⁊ videtur ꝙ nõ: quia mandans facit ficte tantum: verba vero statuti requirunt ꝙ vere fiat. ff. de nego. ge. l. iij. §. hec verba. Contrarium probatur ex. d. c. mulieres. iuncto cũ hac glo. vt dicamus ꝙ tenetur nisi in statuto puniretur tantũ is qui personaliter faceret. ¶ Ad contrarium dic ꝙ hec non est interpretatio: sed potius extensio ex mente legis: quia mandans vere dicitur facere. d. c. mulieres. quod dic vt ibi plenius. ¶ Sexto si clericus p̄sonaliter non excercet: sed pro alio. dicit lau. ꝙ tenetur hac clemen. quia subest horror ⁊ vilitas. ar. xlvi. di. sicut nõ suo. ¶ Septimo quero quando dicentur moniti nominatim: glo. in ver. nominatim [a] dicit ꝙ debent exprimi nomina p̄pria nec sufficit in genere monere clericos de dioceſi vel talis plebanatus vel ecclesie: sed debent exprimi nomina propria. Idem Pau. dicit ꝙ nõ sufficiunt circũlocutiones individentes personas sicut sufficiunt. de testi. licet. ij. nam si

[a] ¶ Nominatim. Adde qđ ipse tar ibi not. ij vide Inn. i. c. i lateranẽ. ſ p̄. he. vide q̃ dixi i apostilla in cle. i. de sepul.

papa hoc voluisset faciliter poterat exp̄mere: facit qđ not. archidiaco. de senten. excommuni. constitutionem: libr. vi. ¶ Oppo. ad hoc de eo quod no. Innocen. de prebend. in lateranẽ. Genze. stat contrario dicens ꝙ per rationem p̄prium vel per equipollentiam moneantur quod est verius: nam dicere ꝙ requiratur expressio p̄prij nominis est rigor sine ratione: dummodo circũlocutiões fiant ita specifice ꝙ non possit intelligi de alio. puto tamen esse verum quod predixi ꝙ non sufficeret monere clericos talis ecclesie vel plebanatus q̃cq̃ Innocen. in. d. c. i lateranẽ. dicat nominatim interdictos dici cum interdicitur ciuitas vel castrum. p̄ hoc quia nominatim dicitur fieri per quod certificatur de quo quis intelligit. de offi. ordi. c. ij. sed dic ꝙ debet esse certificatio sine ambiguitate. posset autem esse ambiguitas in exemplo premisso: quia negaret clericus se esse de plebanatu. sed quando fit per circunlocutiones omnino specificas tunc eque fit certificatio sicut per nomen proprium: ideo illa sufficit. Et ad no. per Archidiaconum in. c. constitutionẽ dic ꝙ non procedunt. ⁊ glo. ibi tenet quod predixi q̃ est verior ⁊ hec no. qr alias minus bene declarata. ¶ Octauo quero an pro trina monitione de quo hic sufficiat vna monitio facta cum tribus interuallis: videtur ꝙ sic: per. c. constitutionem. de senten. excõ. li. vi. In contrarium. ff. de ver. ob. qui his idem promittit non tenetur nisi semel. ff. de leg. i. l. plane. §. si eadem. vbi si idem sepius legatur in eodem testamento debetur semel tantum: qr videtur testator sepius loqui non sepius legare. ff. de lega. ij. meuius. §. cum enim ⁊ not. ff. de proba. l. quinquaginta. ad hoc optime. ff. de pigno. actio. si conuenerit. cuꝫ gl. Ex quibus patet ꝙ ibi. vbi requiritur trina denunciatio vt quis soluat non sufficit ter dicere soluere. pro hoc. ff. de publi. iudi. inter accusatorem. sicut etiam si quis ter dicat appello non dicitur tertio appellasse. xxxi. q. ij. lotharius. vbi de hoc. facit de appella. bone. Steph. tenet primum. ad contraria dicit ꝙ loquuntur quãdo verba eodem tempore sunt sepius dicta: secus si diuersis. ad hoc. de ac. emp. non est nouuꝫ. de fideius. heres. §. nõ est. genze. vero dicit ꝙ per verbum tertio dat intelligere ꝙ inter vnam monitionem et aliam debent esse interualla: ar. d. c. constitutionem. ⁊. d. l. inter. de publi. iudi. ⁊ sic videtur contradicere Steph. Sed intellige dictum eius sm̃ formã d. c. constitutionem. vbi vnam monitionem cum tribus interuallis equiparat tribus monitionibus: ⁊ sic concordat. ¶ Nono quero qualis dicatur iste terminus. Solu. vt dixi in quarto notabili: qr iste est terminus arbitrarius. Et dicit Lau. quod dicitur terminus hominis arbitrio designatus ⁊ a lege firmatus: ⁊ sic est partim hominis ⁊ partim legis. simile. de sen. excom. tua. Item est alius omnino hominis qui communiter est in dãdis dilationibus ⁊ similibus. ſ. de dila. c. i. de in integ. restitu. cuꝫ ex litteris. Alius est omnino iuris. de elec. ne pro defectu. de supplen. negli. prela. licet de concess. pre ben. c. ij. in primo ⁊ tertio. dicit Laud. moram purgari non posse nec p̄rogationem fieri per iudicem nisi alia lege concedatur. de elec. cupientes. ⁊ iuribus preallegatis. In secundo dicit purgari posse. ff. si quis cau. ⁊ si post tres. dic ꝙ etiam primum terminum potest iudex moderari q̃cq̃ in iure non dicatur specifice. de re iudi. quod ad consultationem: ⁊ solum in tertio termino qui datur a iure sine hominis ministerio. locum habet dictum Lau. vt nõ possit immutari per iudicem nisi a iure concedatur expresse. de appel. cuꝫ sit. vbi de hoc sic loquitur. de excep. pastoralis. vbi dixi: sed etiam ipse Lau. nõ persistit in dicto precedenti. dicit enim ꝙ in potestate est episcopi hic statuere terminum quem voluerit: sed postq̃ statuerit nõ licebit immutare p̄ostq̃ lapsuꝫ fuerit: sed cũ durat prorogare poterit ex causa. de offi. delega. consuluit. de offi. ordi. litteras. quod dictum non consonat precedenti cuꝫ dixi terminũ qui datur a iure ministerio hominis imutari per iudiceꝫ non posse: sed hoc vltimuꝫ verius per id quod modo dixi. ¶ Decimo quero in eo ꝙ equparat hic clericis moniti non desistunt vel qui resumunt: sed tamen desistunt ante lapsum termini. glo. in

verbo resumpserit

verbo resumpserit dicit non esse locum pene. Idem Laud. et Pau. p hoc quia terminus totus cedit sibi nec ei debet auferri.argu.de secun.nup.c.fi. Idem Gen. qm in talibus penalibus maxime finis est spectandus.argu.de elec.commissa li.vi.de verb.obli.in illa. Itez si pennuassent intra terminum dummodo ante eius lapsum destitissent penaz cuitassent: non ergo debet esse deterioris pditionis ex hoc qd aliquando destiterint. ¶ Undecimo quero de intellectu verbi omnino[a] ibi coniugati omnino.glo.in hoc verbo ponit duos intellectus.fm pmo est sensus q coniugati non desistentes pdunt priuilegium clericale omnino.i.quo ad omnia in quibus sunt priuilegiati que sut duo.de qbus de cleri.coniug.c.vno lib.vi.tamen si desistut postea quandocunq resumut illa. Secundus intellectus est quod verbuz omnino exponatur. idest perpetuum: et tunc licet desistant postea non resumunt. Et vter istorum intellectuz sit verior. So.patet in.q.seq. Ex his infertur ad.q.sequen. ¶ Duodecimo quero circa dicta in proxima questione i clericus coniugatus cum vnica et virgine prius incedebat vt laicus an si resumit habitum et tonsuram gaudeat priuilegio clericali.fm primum intellectum verbi omnino positum in questione precedenti dicenduz est q sic.fm intellectu: scdaz dicendu est 3. Pau.tenet primu dicens q scda expositio verbi oino premissa no amicatur lre. Lau.tn cam tenet. Genz. exponit oino.f.taz in psona qz in rebus: vl oino.i.quo ad p uilegia q habere possunt p.c.vnicum de cle.piu li.vi. Et videtur Genze.adherere Lau.dicens q no resumant priuilegiu p hoc.eo.ti.c.fi.vbi loqtur in no piugatis. dicit ergo q h eqparantur coniugati no piugatis quo ad res et parificatur oratione solutaised in priuilegio personali disparificantur amittendo tempus: et post tempus resumedo volt dicere q quo ad priuilegiu in psonis discomparantur coniugati et no piugati: qr primi omnino.secundi qudiu insliterint pdunt priuilegiu.et sic scdi desistedo resumet no primi.vel aliter dici pot et probabilius fm eu q no piugati etia in rebus resumet puilegiuz si desister: qr id qd dicit eo. ti.c.vlti. super resumptione talis priuilegij in rebus hic no tollitur nisi in coiugatis cu verbu oino no repetat in no coniugatis et qr hic agit de odio de se restringendo: et qr priuilegia rerum et psonarum in no coniugatis eqparari psueuerunt.de piugatis autem instat Gen.primo dicens q eo ipso q moniti non desistunt.vel talia reassumunt pdunt priuilegiu solu qdiu insliterint et desistendo recuperabunt et h exponet verbu oino fz primaz expositione gl.S.posita.i. quo ad priuilegia que certuz est eos habere.si enim exponeret omnino idest ppetuo verbu omnino et verbuz qdiu pria viderent: deinde dicit Genze.se tutius putare q de mente huius littere sit q piugati moniti no desistentes vel talia reassumetes ppetuo amittant priuilegiuz: tamen qr in eis no desistere vel reassumere eqparant et vbi no desisterent illa verba qdiu.et c.no viderent cogrue adaptari: qd eo ipso q no desisterent statim amitterent priuilegiu: et sic frustra adderet in littera qdiu et c.illa ergo vba qdiu et c.referenda erut ad reassumptione tu qr ex reassuptoe quandoqz facta amittit priuilegiu: et ideo frustra viderent apponi illa vba: ant ipsa reassupserint si sequetia verba quadiu et c. ad hoc referunturuz qr alias non videret differentia inter coiugatos et no piugatos: fiet ergo expositio verbi oino idest in totu: simile de elec.qr sepe.de pcef.pben.ne captade.li.vi. Et alii quado exponit oino.i.in nihilo.ff.d fideiuf.l. grece.§. illud: et hec vba Gen.no sunt oino clara: et se se intricat. Matth. videt tenere secundaz expositione verbi omnino: dicit eniz hanc esse differentiam inter piugatos et no coniugatos: qr coiugati nullo tpe reassumunt priuilegiu quo ad res et psonas: no coiugati vero quo ad res amittut priuilegiu statiz: vt h.S.eo.c.fi.quo ad psonas amittut si incedut vt laici: sed no semper sed qdiu insliterint et sic coincidit cum vno dicto Gen.premisso: dicit etiam Matth.aliqua circa hoc q dico S.q.xvij. Alij tenent prima expositione verbi oino.S.posita: quod tenet Jo.mo.de cleri.coiu.c.vno li.vi. dicens q ibi volnit no priuare: sed suspendere clericos piugatos a priuilegio. Jo.an.de cle.piuga. Jo.hoc et sentit: dicit tamen q egeret declaratione. Ego et primam tenui in.d.c. Joannes p hoc qr hic est tota vna oratio q referunt ad verbuz amictanu: clausula ergo illa qdiu et c.intelligit in oibus repetita .ff.de leg.iij.l.in reperedis: et quod ibi no. de appel.secudo requis: nam etiam in pluribus orationibus fit repetitio verbi cum omnibus suis qualitatibus quando vna est completa: et alie defectiue.ff.de publi.l.i.in prin. et qd ibi no. Bar. vnde expone ibi coniugati omnino.i.tam in rebus qz in psonis: q expositio bene probatur ex eo q statim prosequit distinguedo de non coniugatis inter res et psonas. ¶ Decimotertio quero in eo q non coniugati pdunt priuilegiuz in rebus de qbus loquitur glo.in verbo rebus: dicit q de pprijs in qbus cessante pena gaudent immunitate: cuius est ratio Genz.qr cum clerici sine temporalibus no possint esse.i.q.ij.siquis prebendas: cum sint ipsi priuilegiati: ergo et eorum bona tanqz accessoria: de offi.deleg.si super.li.vi. de preben.dilectus.nam et familia clericorum[b] gaudet eodem priuilegio cum eis.xi.q.i.clericum.xxij.di.eos: et vero hicqz: de hoc.xvij.q.i.§.nouarum.de offi.archi. dilecto: vbi de hoc: quod declaro plenius.S.q . xvij. ¶ Decimoquarto quero si clerici non coniugati[c] incedunt vt laici: tamen tonsuram deferunt: an exercentes hic prohibita penam incidut de qua hic in ver.si oratio. Genze.dicit q non: quia ex quo tonsuraz deferunt non incedut omnino vt laici q exigit hec littera a qua cum sit penalis non est recedendum: licet aliqui cotra fm eum.primum placet: quod dic vt plenius dixi de senten.excom.perpendimus: in repetitione in vlti.contrario. ¶ Decimoqnto quero: qr h de priuilegio clericoz fit mentio: vnde processit eorum priuilegiu dicit Lau.q in veteri lege incipit a rege egypti. Genef.xlvij.c.vbi di q eo tpe vsqz ad presentem die in vniuersa terra egypti regibus quarta ps soluit: absqz terra sacerdotali que libera ab hac pditione fuit qd etiam habet de immuni.eccle.non minus. In noua lege[d] ab imperatoribus et regibus ecclesia Romana hoc approbate.C.de sacrosanc.eccle.l.ad instructiones et.l.pleriiqz: de censi.c.i. alias sine pape approbatione non valuissen: et de consti.ecclesia.xcvi.distin.bene quidem: et palea ibi posita: dic q hec iura loquuntur de lege principis: non de priuilegio inter que refert: quia lex fertur etiam inuitos priuilegium in volentes: quando tamen et quomodo valeat priuilegium principis in ecclesiaz: dixi in.d.c. perpendimus in.vij.contrario. ¶ Decimosexto qro vtru ide sit priuilegium clericorum et ecclesiarum quantu ad res.dicit Laud.q sic rationem reddit quaz dixi.S.q.xiiij. ¶ Decimoseptimo quero in quibus et de quibus sunt res ecclesiarum et clericorum priuilegiate[e]: dicit Lau.q in numeribus: seu oneribus vel obsequijs personalibus secularibus vel realibus regulariter non prestandis: de immu.eccle.no minus. Bertran.vero.enumerat.xiiij.priuilegia clericoru. Primu q non conueniantur coram iudice seculari de fo.cope.si diligeti. ¶ Scdz q verberans incidat in canonez. xvij.q.iiij.siqs. ¶ Tertiu q no vacent ad munera: vt nunc dixi.d.c.non minus. ¶ Quartu q possint facere collegiuz q laicis est interdictu de reli.do.c.fi.ibi tn solu phibetur nouaz religionem instituit: sed pbat rone: qr oe collegiuz e reprobatum nisi inueniat approbatu in iure.ff.d colleg.illi. .l.i. et.ij.qd dixi de excef.pla.dilecta. ¶ Quintuz: qr psit vendicare rem pcessaz eccle ante traditoez.C.de fa.fan.ec.l.fi. de psue. ex lris. ¶ Sextu: qr gaudent eode priuilegio familie sue cum eis.qd dixi.S.q.xi. ¶ Septimu: qr facietes statuta p clericos sut excoicati ipso iure de imu.ec.eos.li.vi. ¶ Octauu: qr soli clerici psit obtinere bnficiuz eccliasticu: de transac.ex lris. ¶ Nonu q p lras impetratas cotra laicuz cu clausula generali non pot clericus pueniri.vt no.gl. de rescrip.sedes. ¶ Decimu: qr no tenet dare sportulas de vi.et ho.cle.cu ab oi. ¶ Undecimu q de acqsitis et si sint i prate pris testari pot.C.de epi.et cle.anc. psbyteros qd dixi.de eta.et qli.indecoz. ¶ Duodecimu: qr sine psensu pris

a ¶ Verbi omnino.adde q importat ipo iure glo.e sing.fm Bal.in.l.i.§. si pecuniam.ff. depos. quaz allegat sing. Lo. ro.singulari.l. et Mothesilanus in suis notabilibus.et dicit Jo.d imo.i ca.in causis.de testi.q verbuz oino importat necessitate.et dicit glo.i.c.ex pte el.i.de of.de le.vbi exponit pbui oino.i. sine alia pactoe. Ab. Jo.d ana. in.c.qualiter et qn.el.ii.de acc. q dictio oino excludit omne gfaz et dispesatione sicut et illa nullo modo allegat glos.in cle.vt hi qui d eta.et quali.

b ¶ Familia clericoru.adde gl. et archi.i.c. clericu nullu el .i.xi. q.i.i.c.ecclesias serуos. xii.q.ij doc. in c.iusta.xvi.q.i.

c ¶ Clerici no piugati. Adde Bertrachinu d firmo in tractatu de gabellis i iij.parte i.i.q. ver.aliud.

d ¶ In noua lege. Add ab.i c.litteras in.v. col.de resti.spolia.abb.in.c.p posuit.de pcef. pb. Lo.ro.psil. ccccxlii. incl. sed an possit facere papa.

e ¶ Et clericorum priuilegiate adde Card.in repe.c.ppendimus de sen.excom. doc. i.c.ij. de ma. et obe. abb.in.c.lras i v.col.de restit. spo.gl.fin .i p. pescuti in.c.si i perator adrianus.xcvi.dist.

agere sit p rebus suis recupandis. vt no. archi. de iu. c. si. li. vi. ¶ Decimūtertiū: qr nō pīō necessitate a patre distrahi sm. l. ij. C. de patri. qui fi. distra. quod dixi in. d. c. indecorū. ¶ Decimūquartū: qr si seruus sciente domino fit clericus liberat a dominica potestate. liij. di. si seruus. i. et plura alia possent inueniri diligēter pscrutādo. Abatib. vero dicit q priuilegiū clericorum consistit in duobus. Primo: qr non possūt vexari in persona nec in rebus. C. de epis. et cleri. l. ij. de immu. eccle. per totum. Secūdo gaudent priuilegio canonis. xvij. q. iiij. si quis suadente. Et ad eorum intelligentiam que varie in hoc notant dicit notandū q si clerici nō coniugati exercent secularia illicita vilia et inhonesta: de quibus h et incedunt clericaliter: si post monitionem trinaz nominatim factam vt hic nō desistunt pdunt priuilegiū in rebus non in psonis. s. quo ad collectas: et munera: et alia corum bona: qr in his non gaudebunt eodem priuilegio quo gaudent in personis. s. eo. c. si. et hic de hoc. de cle. coniu. c. vno: li. vi. Si vero omnino incedunt non clericaliter et post admonitionē a dicto negocio non desistunt perdūt omne priuilegiū etiaz canonis: si quis suadente. xvij. q. iiij. quādiu talibus negocijs insistunt vt dici et sic intelligit. de priuile. ex parte. ij. de senten. excō. in audientia: et. c. contingit. Si vero omnino incedunt vt laici immiscendo se seu his enormitatibus eo ipso perdunt priuilegium absq alia monitione: et sic potest intelligi de sen. excōm. cū nō ab homine: et. c. perpēdimus: et dicit se immiscere enormitatibus quādo intererest in prelijs et rixis. sed si incedūt clericaliter et exercēt aliqua negocia secularia. de quibus ne cle. vel mo. c. i. lxxxviij. dist. ejicientes. si moniti nō desistunt puniri possunt: pena de qua ne cleri. vel mo. c. ij. De clericis aūt coniugatis dicit q tonsuram et habitum deferentes artez macellariorum et tabernariorum et alia vilia exercentes: si post trinaz monitionem a talibus non desistant vel postea dimissa reassumāt omni priuant priuile. vt hic. Si autem alijs negocijs se immiscerant procedi debent contra istos coniugatos sicut cōtra nō cōiugatos. Sed si nec tonsuram nec vestez deferant absq omni monitōe perdunt oē priuilegium. de cleri. cōiu. c. vno lib. vi. pro hoc quod dixi sm eundem. Marti. s. q. xij. et dic vt ibi. et plenius declaro. de sen. excō. ppendimus: in repetitiōe in vltimo 3rio. ¶ Decimooctauo quero in eo quod dixi in. i. q. clericos a muneribus eē immunes a quibus muneribus. Laud. Soluit distinguendo: qr munerum alia sūt sordida alia honesta. Sordida et non subit ecclesia. xvi. q. i. s. nouaz. et. c. pl. Et hec munera sordida seruilia nūcipant sicut calcis coquende. harene fodiende. custodie balneorum et huiusmodi. de quibus. ff. de mune. et hono. l. munerum honestorum: alia sunt ordinaria: alia extraordinaria. Item extraordinariorū: alia pertinēt ad pietatem: sicut ad refectionem pontium et itinerum. et hec subit ecclesia. C. de sacrosan. eccle. l. ad instructiones. In hoc tamen Host. in summa de immu. eccle. s. a quibus tenet contrarium ad qd inducit: qr omnes extraordinarie actiones quo ad ecclesias sunt prohibite. in auc. de eccle. titu. s. ad hec sancimus. colla. ix. et in auc. vt nulli iudi. s. nulli vero. inducit et alia dicens iura contraria esse correcta. primū placet quia. l. ad instructiones hoc expresse dicit nec aliquod ius nouum specifice 3dicit qd ergo non mutat et c. C. de appel. l. precipimus. de elec. cū expediat. li. vi. et de hoc dixi. de immuni. eccle. c. nō minus. q. vi. Alia ptinēt ad publicā vtilitatē: et hoc non subit eccl sia. xvj. q. i. iusta. et. c. placet. C. de sacrosan. eccle. l. placet. nisi sm leges in casu. C. de sacrosan. eccle. l. iubemus nullam. vbi dicit q nauis ecclesie non excusatur ab onere perferēdarum rerum vel personarum in fauorez reipublice. Item ordinariorū: alia angaria: alia perangaria. alia rerum: alia superindicta: angarie consistunt in operis psone tm: et hec nō subit ecclesia nec homines ecclesie: vt no. xij. q. ij. ecclesiarum. nisi pro custodia ciuitatis contra paganos. de immu. ecclesia. peruenit. Perangarie cōsistunt ptiz in persona partiz in matrimonijs: nec ista subijt ecclesia. C. de epis et cleri. l. omnes et. l. psbyteros. ¶ Munera rerū seu realia sūt tributa et census hec subijt ecclesia: et clerici p agris suis. xxiij. q. vlt. tributum. xi. q. iij. magnum: et. c. si tributum. adeo q si cessauerit a tributo fiet necessario translatio et additio in publicū. C. de epis. et cle. l. iij. de exactoribus tributoz. l. vl. li. x. nisi sit ager quo fundata sit ecclesia. de cē. si. c. i. et dic vt ibi. Laud. glo. tamen. in. d. l. iij. dicit q illa lex est correcta p auc. Item nulla co. tit. Host. in sum. de imu. ecclesia. s. a quibus. dicit q non distrahetur res ecclesie: sed tenebit loco pignoris donec satisfactū fuerit. C. ne exacto. tribu. l. si diuina. li. x. vbi hoc tz glo. ibi. tn nō pbatur: immo potius pbat q possessiōes q a priuatis puenerūt ad ecclesias tenētur ad tributa sicut prius. p hoc qr res transit cū onere suo: de deci. pastoralis. Sed primū eqnius et tenēdū tanq̄ ecclesie fauorabilibus de superindicto. dicit Lau. q est id qd iponit tempore sterilitatis. Et dicit gl. C. de indictōi. in Rubrica. li. xi. q est id qd imponitur vltra tributum. Et in quo differāt indictum et supindictuz. dicit ibi glo. et dixi de imu. eccle. non minus. q. vij. et p hoc qd no. C. de superindic. in glo. rubrice. li. x. et hoc nō subijt ecclesie. C. de sa. san. ec. l. placet de hoc. xij. q. ij. ecclesiarum. et plenius de his muneribus dixi in. d. c. nō minus. q. i. et. vi. sequentibus. ¶ Decimonono quero quis compellet clericos ad soluenda munera predicta ad que tenētur. dicit Laud. q ipsorum prelati de quorum foro sunt. de fo. compe. si diligēti. de imu. ecc. peruenit: exceptis feudalibus in quibus domini feudi sunt iudices ordinarij. et possunt sentētiare et exequi inter vasallos etiam clericos circa iniectionem manuum violētam. x. colla. de prohibi. feudi. alie. imperialem. s. de hoc de iudi. ceterum. de fo. compe. verum. ¶ Vigesimo quero quid fiet de eo [a] quod lucrati sunt clerici ex negociationibus. dicit Mat. he. q in foro anime tenētur pauperibus erogare xiij. q. v. habetis. Refert tamen fratrem Aluarum tenuisse q si totum non reddiderint non propterea sunt in statu damnationis: xiiij. q. v. nō sane: ibi. excellētiores et c. et ibi. facilius et ibi. tāq̄ sua. que verba nō videtur tales cogere ad dādum pauperibus nec propterea ibi. damnātur. Idē Oc. quod videtur sentire Inno de immu. eccle. qr plerique.

a ¶ Quid fiet de eo q lucrati sūt clerici. Ad de archi. florētinū. l. iij. parte sue sume ti. xiij c. ij. in. s. si.

Q Voniam.

Clerici beneficiati vtētes veste virgata vel partita per sex menses a beneficijs sunt suspensi non beneficiati in sacris vel in minoribus constituti tōsuram cum veste portantes per idem tempus sunt inhabiles ad beneficium obtinēdū: obtinētes autem dignitates vel beneficia curata et sacerdotes et religiosi hoc facientes vel infulam seu pileum lineum publice portātes a perceptione fructuum si sūt beneficiati: nō beneficiati vero redduntur inhabiles ad beneficium obtinēdum: et hoc itra annum: puniri etiam portātes epithogium sodcratū. notabiliter breue. Paul. habet sex dicta vt dicit glos. i. et ita lego per partes. ¶ Not. q ex causa rationabili licitum est clerico vti veste virgata vel partita: et dic rationabilem causam [b] scilicet timoris eo. titu. clerici: quod dicit glo. puta vel scādali. eo. ti. decus qui. qd vult glo. ij. Et vestem virgatam. dicit Pau. siue per primam texturam siue artificiose per accidens partitam. dicit in coloribus siue fiat per partes integrales: vt ex vna parte sit vnius coloris et ex alia alterius: siue per minutas partes: de hoc in gl. in verbo positam. ¶ Secūdo nō. q hic punitur soluz qui publice vtitur tali veste. secus ergo si occulte: puta in camera vel in prandio: et quia caret alio panno: solus ergo publicus vsus hanc penam meretur. simile. s. c. proxi. sm Paul. Et dicit Laud. q dicitur publice portare cum multitudini hoc patet sicut etiaz dicitur publice aleator vel vsurarius: vel maleficus. vel meretrix. vel excommunicatus. de excessi. prelato. inter. de malefi. c. ij. de exceptio. exceptionem. xxxiij. dist. cito. vidua. In domo vero dicitur fieri secrete: quia domus rem secretam et nō publicam denotat. vi q. i. ex merito. Ex his nota q vestis virgata vel partita non cōuenit clericis. Ex hoc infert Laud. et Genzen. q clericus coniugatus talem deferens perdit priuilegium clericale. de cleri. coniuga. c. vno libro. vi.

b ¶ Rōnabilē cām. Adde gl. s. hoc temere i c. ij. ne cler. vel mo. li. vi. et gl. i. c. clerici el. i. s. vi. et ho. cle. gl. s. hoc temerarius i. c. i. de sen. ex. li. vi. et gl. i. s. relaxamēti l. c. si qa ex clericis de vi. et ho. cle. abb. i. c. i. ad fi. p me co. s. apo sta. Do. de ass. in Rubrica de aposta. l. ij. col. Fr. de ro circa p. dicta.

¶ Tertio nō.

¶ Tertio no. de verbo eoipso[a] quod dic vt in gl. in hoc v bo. p hoc de rescrip. c.i.li.vi. ¶ Quero que sint vestes cõgruentes ordini clericali. gl.ij. solũ remittẽdo Lau. specificat dicens q qlibet vestis generalr cõpetit. naz iuxta regulã beati Benedicti de colore vel grossitie taliũ non multuz curat: vnde ordinator cuiuslibet pfessionis vl suos pfessores reliquisse sub cõi et antiquo statu et regula alioz nisi in his in qbus expresse nouum et speciale interdictuz fecerit xvi.q.i. sunt nõnulli: licet enim quilibet christianus sit generaliter in susceptione baptismi professioni christiane ligatus: tñ applicãdo se alicui speciali pfessiõi ipse se et religat sicut clerici ordini clericali monachi sue regle: et sic de aliis iiij.di. deniqz. de cle. quotiẽdã. li.vi. ¶ Scdo qro circa hoc q vestes specialiter interdicte sunt. dicit Lau. q indistincte interdicunt oibus nimis fulgide[b] et nimis sordide. xli.di. c.i. et c.ij. Et specialiter ille p quas adulterat et transmutat effigies et statura humana: et sic despicitur suus creator contra illud psalmi. Ipse fecit nos: et nõ ipsi nos. de ↄse.di.v. nõ licet fucare. & eod. cũ decorem. specialiter aũt quo ad singulos. quo ad clericos seculares. dicit Lau. recurrendũ. & eo. clerici. et hic. xxi.q.iiij. p totũ. quo ad monachos nigros. de sta. reg. cũ ad monasteriũ. et cle. ne in agro. quo ad albos griseos et alios dicit hoc ↄsistere in eoz regulis et ↄstitutiõibus. nec põt certa doctrina tradi cũ hec sint facti. de ↄsti.c.i. lib. vi. et qlibet professio abũdat suo sensu. immo et in eadẽ pfessione qlibet puincia[c] abũdat suo sensu. de sepul. certificari. sicut pz in clericis anglicanis q pannos optimos portãt. et burgũdis q vilissimos. dz tñ euitari extremitas vt non sint nimis preciose vel nimis sordide: qr in medio consistit virtus: declinandũ tñ in magis ẽ ad humiles q ad fulgidas. de pe.di.i. principium. Et in hoc sequat doctrinã Horatij. Non mihi res: sz me me rebus submittere etc. ne hoc. xiiij. q.i.c.i. in fi. ¶ Tertio qro si clericus portat vestem virgatã: vel partitã nõ cõmuniter nec causa vsus. sed alia puta ob festum socij militarẽ: vel doctoralẽ: vel vxorale. dicit Gen. q nõ incidit in penã. de qua hic: qr talia raro ↄtingũt: et ad talia iura nõ adaptant. de spon. impube. l. fan. ff. de leg. l. nã ad ea. de re iudi. ea q raro. Itez hic punit vtens qd denotat cõfirmationẽ actus. ar. insti. de re. di. §. columbarum. ff. de acq ren. re. do. l. naturale. §. pauonũ cũ seq. Itez que causa feste iocose fiũt nõ ↄsueuerunt obligationẽ inducere. ff. de act. et oblig. l. obligatõuz substantia. §. verboruz. de mino. l. illud xv.q.i. illud. de sentẽ. excom. c.i. sicut ẽt est in his que causa honoris momẽtanei fiunt: vt nõ. ne cle. vel mo. saper specula. Item vestiuz tali tẽpore mutatio non videt clericalẽ habitũ limitare. ff. de reg. iur. nemo alieno. §. temporalia. nam et q causa amenitatis aliqd facit etiam publice excusatur a pena infamie quã alias incurreret. ff. de his q no. infa. l. ij. §. fi. nec talis peccare dr. pro hoc quod nota. Inno. eo. ti. cuz decorez: et iste littera. ibi. rationabili cã dr et rõnabilis arbitraria: nullus aũt arbitraret iuste q ob pmissa icidat in hãc ↄstõnẽ. Itẽ hic in pncipio dr assumere. ille aũt assumere nõ videt q statim est dimissurus. arg. ff. de diuor. l. iij. de pe. di. i. diuortiũ: vt sic intelligat assumere cũ effectu. ff. de verbo. sig. l. aliud est capere. et l. nomen filiaz. §. habere. de cle. nõ resi. relatũ: sicut nec videt translatũ qd ad tẽpus momentaneũ translatũ est. ff. de leg. iij. ↄsitũ. ff. de he. insti. ex facto p h littera ibi presumit qd sonat in victuz. nam etiam in religioso non solũ dimissio habitus: sed temeraria dimissio punit ne cle. vel mo. vt periculosa. li. vi. Item verba iuris nõ sunt calũniose intelligenda. ff. ad exhiben. l. pe. ¶ Quarto qro an tpe huius cle. potuerint qui habebant vestes hic prohibitas eas deferre post publicatõez eius. gl. vestibus q nõ: qr hoc non est prospicere preterita ad futurã vsum. Laud. arguit q sic: qr hec ↄstitutio noua ibi. presenti constitutione. respicit ergo futura tñ. de ↄsti. c. fi. dicit tñ Laud. q potuisset ex hoc piudiciũ generari huic ↄstitutõi: et ideo ↄstitutio ↄcernit futurã delatõez: qr lz hec ↄstitutio sit penalis: tñ quo ad executionẽ declaratiua est antiquoz iuriũ q talia iterdicebãt. Et in hoc. dicit Steph. q generalis ↄsuetudo ante hãc cle. interdicebat has vestes clericis et cõsonabat canoni. xxi.q.iiij. ois. Pau. dicit indistincte q non potuerũt deferre ẽt priua factas rõne prius dicta: qr phibet vsus futurus. p hoc qd dixi. de ↄsti. c. fi. ¶ Quinto qro quid cõtineat nomine vestis[a] dic q omnia qbus caput et cetera tegi solẽt. ff. de auro et argen. lega. l. vestis. ¶ Oppo. ad hoc infra in fi. vbi specialiter phibet de caligis. Solu. prohibet si specialiter: qr solet plus timeri qd specialiter iniugit et c. l. de exces. prela. cle. frequens. in fi. sz quosdã. Ego puto quo ad hanc cle. vestẽ dici fm vsitatũ modũ loquẽdi eam que tegit caput et corpus: et ideo in fine specialiter dicit de caligis cũ cõmuni locutioni standum est. de spon. ex litteris. ij. Ad leges ↄtras. dic q loquũtur in legato qd large interpretat hic in ↄstitutione penali q restrigitur. ¶ Sexto quero a qbus beneficijs sint suspensi ↄfacientes huic cle. glo. in verbo beneficioruz. dicit q ab omnibus. idẽ Pau. et Genze. ¶ Opp. ad hoc de elec. si cõpromissarius. §. huiusmodi. et §. se. li. vi. So. vt in glo. et in eaibu ppter indefinitã que eqpollet vniuersali. de elec. vbi de hoc. li. vi. et per Archi. xix. di. si romanoz. per Dy. in rubrica. de reg. iur. li. vi. ¶ Op. ad idem et ad tex. simul: qr hic innuit quẽ posse habere plura beneficia[e]. cõtra id. de preben. cũ iaz dudũ. dicit Pau. non curandũ: an de iure cõmuni: an dispensatiue vel de facto teneat. ar. de preben. cum qui. li. vi. nic q h plurale beneficioz põt concernere pluralitatem beneficiatorum. arg. de priui. priuilegia. vel si cõcernit vnũ non per hoc datur licentia habendi plura vt in solutione premissa. ¶ Septimo quero an istis possint subtrahi decime et oblationes. dicit Matth. q si sunt voluntarie oblationes subtrahi possunt: sed decime et oblationes debite nõ: qr debẽtur ecclesijs et delictum psone etc. regula delictum. li. vi. de hoc. xxxij. di. p ter hoc. dic q immo indistincte subtrahentur: nec per hoc sequitur q priuetur ecclesia. cui autez applicentur. dico. j. q. x. de co autem q dixi de obligationibus volũtarijs vel debitis. dic vt no. de parrochi. super rubrica. ¶ Octauo qro in eo q suspendit a beneficijs q obtinent qd de obtinẽdis. dicit Lau. et Genz. idem. i. q si obtinebũt infra sex menses de quibus hic q possunt: qr hic solum subtrahũtur fructus istorũ. p hoc. de eta. et qua. cle. vi hi qui. ¶ Nono quero si interim tales fructus percipiat. dicit gl. in verbo suspensus q non ob hoc erit irregularis. et idẽ Pau. ¶ Decimo qro cui applicabuntur[f] isti fructus. Gl. eadez dicit q quottidiani socijs applicabũtur fructus pbende vel distineri beneficij accrescẽt ecclesie: et idem Pau. ¶ Undecimo qro qd de his qui cõiter diuiduntur. dicit Jo. an. idez qd in quotidianis. ¶ Duodecimo qro an saltem pcipiet suspensus sustentationẽ. dicit Steph. q sic si nõ habet aliũde victũ. de hoc de ap. pastoralis. de elec. cum Glo. vintonẽsis. ¶ Decimotertio qro an canonici qbus hec applicant possint hãc penam remittere: videtur q sic: qr cuilibet licet renunciare iuri suo. et ita no. de cle. non resi. c. vno. lib. vi. in glo. de his Archi. ibi dicit q foret contrariuz est verum: qr recipit cõtra mẽtẽ iuris. Matth. videt tenere pmũ qd est verius ad rõnẽ areh. dic q isti remittẽdo vident donare: de testi. veniẽs. i. et sic nõ tollit pena: de qua hic pdit hoc fructus: sed recupat et satis puniunt: qr suo iure petere nõ pñt. ¶ Decimoquarto qro si isti volent interim officiare ecclesiã. Gl. in vbo suspẽsus remittit et l ea ibi. in gl. nõ ergo: vbi no. q epus eos coget per priuationẽ beneficiorum nisi allegent aliorẽ causam rationabilem: et idem Matthe.

Uer. Si vero. Nõ. q grauius punit sacerdos q ↄstitutus in minori ordine quod colligitur ibi circa sacerdotium. iuncto versi. seq. Alibi maiori gaudet priuilegio. liiij. di. ex antiquis. alibi minori ne cleri. vel mona. c. fi. de postu. c. fi. ¶ Scdo no. q inhabilitas ad bñficiũ succedit in õfectũ bñficij vt h: et de sta. mo. cle. ne in agro. §. porro. ver. q si nullã. Alibi succedit excõicatio. j. de deci. cle. i. ¶ Op. in eo q vocat nõ bñficiatũ eũ q pmotus ẽ ad sacrosanctã. n. dz absqz bñficio pmoueri. de pb. cũ sz. so. lz pmoueri nõ debeat tñ põt ↄtingere q

a ¶ Eoipso. ad de archi. in c. ei qui. de pbe. lib. vi. archi. in c.i. in fi. de sepul. li. vi. et oct. in c. qui fi. de cle. lib. vi. doc. in c. ij. de vi. et ho. cle. Bar. in l. fi. C. de sacro sanc. eccle.

b ¶ Nimis fulgide. adde c. ois xxiiij. q.i.

c ¶ Quelibet puincia. Adde tex. in c. vtina l. xxvi. di. gl. in l. c. catholica. gl. di. gl. in v. alij. l. c. capellanus de ferijs.

d ¶ Nole vestis. adde Bar. in l. vsus. ff. de bo. dãna. et ibi Bal. et Bal. in l. cum an. C. de dona. l. vestis. in. §. i. ff. de aur. et argen.

e ¶ Plura beneficia. adde gl. l. c. dudũ cl. ij. de ele. et ibi Jo. an. et doc. abb. l. c. cũ adeo ex de h. de rescrip. abb. in c. dilectus filius cl. de co. titu.

f ¶ Cui applicabunt. Adde glo. in v. dimidia in cle. hi q de eta. et quali. Jo. de imol. in c. ad audientiã de cleri. nõ resi. in. ij. col. v. qd dt fieri debeat.

fuit ꝓmotus sine beneficio. ꝛ dicit pau. ꝙ ēt si hēat victua- lia a presentāte vel ordinante nō dicitur beneficiatus: alioquin oēs existentes in sacris dicerent beneficiati in re vel in spe: cum habeant actionē ad petendū: ꝛ sic rem habere videt̄ .ff. de reg. iur. q actionē. Ex hoc dicit pau. ꝙ de talibus victualibus [a] nō tenet̄ facere mentionē in rescripto bñficiali. de hoc vi. dic vt de rescr. ad audictiā. ij. ¶ Quero qs pt inhabilitare ad beneficiū. So. vt in glo. ꝛ idem pau. in eo qđ dicit glo. legatuȝ ꝛ episcopum hoc posse: dic ꝙ non: tamen posset tollere inhabilitatē indictam per hanc cle. vt no. de elec. cupientes. §. ceterū: in gl. est ergo: ꝛ .J. de homi. cle. vna in fi. ¶ Secūdo quero quid si de facto recipiāt beneficia. dicit Lau. ꝙ nō ꝓpterea fiunt irregulares cum sint suspēsi a beneficijs tm̄. Et idem Gen. ꝓ hoc qđ not. Inn. de renū. nisi: circa fi. ꝛ sufficit ꝙ iure nō reperit̄ cautum de sententia excommu. iu qui: lib. vi. ¶ Tertio quero si durante hac inhabilitate impetrat litteras ad beneficium: dic ꝙ littere nō valent: ita ꝙ etiā post sex menses non poterūt obtinere bñficium carū vigore: quia in talibus ponderatur initiū: de rescrip. eam te. ꝛ c. constitutus. ꝛ eo. tit. si eo tempore. lib. vi. ¶ Quarto quero si prius impetrauerat: ꝛ tpe inhabilitatis vacauit beneficiū: dic ꝙ si non habet clausulaȝ acceptandi littere apprehēderent illud beneficiū: ꝛ cuȝ non possit obtinere vt hic reddentur littere vacue: de ꝓben. si clericus. in pꝛīso. li. vi. secus si in eis esset clausula acceptandi: qꝛ tūc poterat acceptare post sex menses etiaȝ beneficiū quod vacauit infra sex menses: tūc enim tantum debet ponderari habilitas cum acceptat: qꝛ tūc purificant̄ littere: pro hoc qđ nō. de conces. ꝓben. si soli. lib. vi. ¶ Quinto quero si littere erant impetrate ante hanc inhabilitatem. dic ꝙ non pereunt p superuenientiam inhabilitatis: h̄ enim priuat tantum iure qrendo nō q̄sito: ius ergo quesitum ad bñficium non tollitur. ¶ Opp. ad h̄. de here. c. ij. li. vi. vbi inhabilitas supueniens priuat iure ēt quesito. So. ibi hoc exprimit̄ h̄ nō. Itē illa pena est perpetua hec ad tempus: pro hoc qđ no. de cōsti. ex litteris: in glo. iij. ꝛ .I. di. c. i.

a ¶ Quod de talibus victualibus. Adde sꝫ Inn. idē tenētē in. c. postulasti de rescrip. i. x. col. ꝟ. circa sꝫ.

Ver. Idem.

Quero ad quid refert hec dictio Idem: dic ꝙ ad id qđ dixi de inhabilitate ad beneficium ꝛ expone litteram ibi. clericis. s. in minoribus ordinibus constitutis non beneficiatis. Ex hoc vides differentiam inter beneficiatos ꝛ non beneficiatos qui sunt in sacris citra sacerdotium ꝛ non beneficiatos qui sunt in minoribus nō puniuntur nisi duo cōcurrant de quibus hic. s. ꝙ deferant vestem virgataȝ ꝛ partitā ꝛ cum hoc tonsurā. Ex hoc dicit gl. in ver. tōsurā in pn̄. ꝙ si isti sine tōsura vestem predictam deferant non subiacent huic pene. Idem Lau. cuius est ratio sm̄ Gen. qꝛ possent ex toto recedere a statu clericali. de cle. coniu. Ioānes: alij non nisi sunt beneficiati non in sacris dimittant beneficia. In quo tamē dic ꝙ ea dimittere non pñt sine superioris licentia. de renū. quod in dubijs: vbi de hoc. ¶ Secūdo quero quid importat verbum tonsuram. Solu. vt in glo. in hoc verbo quam no. qꝛ singularis: ꝛ idem Pau. ꝛ dic ꝙ cōiter loquēdo solum facimus curam de rasura superiori quā tonsuraȝ ꝛ clericalem coronam: ꝛ sic fuit hic de mente.

b ¶ Dictio alit od. adde gl. in verbo alteri in cle. i. de reb. ec. nō alie. glo. in ꝟ. alius. in. c. i. de sum. tri. gl. in ꝟbo alios. i c. i. de ꝓbe. lib. vi. gl. in. l. si fugitiui. C. de ser. fug. gl. in ꝓhe. ff. Diui de rot. decl. xlviij. i ti. de rescrip. i an tiqs. ꝛ decl. xij. i antiqs. Ant. de hiis. in. c. offici in. ij. no. h peni. ꝛ re.

Ver. Dignitatem.

Nō. ꝙ religiosi tenētur deferre vestē religionis extrinsecus. Et dicit Laud. ꝙ religiosi ꝛ sacerdotes sunt astricti regule ecclesiastice ꝓpter se. Alij autem de quibus. s. sunt astricti ꝓpter beneficia quod est verum si sūt in minoribus: secus si in sacris. s. e. cle. ꝟ. si vero. ¶ Secundo no. in ver. ceteri. ꝙ qui nō potest priuari re priuatur spe: simile. xviij. q. i. c. i. de cōces. preben. quia diuersitatem. ¶ Quero an qđ hic dr̄ de dignitate vel psonatu ꝓcedat in nō curato. pau. dicit ꝙ sic. per. c. dudum. ij. de elec. ꝛ de ꝓb. de multa. In contrariuȝ est dictio aliud ibi. beneficiū. aliud in cura immineat: qꝛ ponit idē i qualitate. de rescrip. sedes. ꝓrimū verius. hic enim dictio aliud [b] ponitur ampliatiue vt cōprehēdat qđcūqȝ bñficiuȝ dū sit curatū. ꝛ illa clausula cura immineat nō refert ad id qđ dicit de dignitate ꝛ psonatu.

c ¶ Defert habitū religiosū. Add. ꝙ h̄. q. fuit originaliter guillelmi de petra lata: vt refert Io. an. i re gula certum in ꝓiu. Old. ꝯsi. cliij. incip. ꝓt fancte in pe. col. Lud. ro. cō sil. ccc. l. incip. circa ꝓmū ꝯsultatōis articulū

¶ Scđo q̄ro in eo ꝙ puniit obtinētes dignitatē ꝛc. q̄si dicat obtinere vt sit locus pene: dicit Lau. ꝙ cū realr̄ obtinet ita ꝙ hꝫ possessionē: arg. de ꝓb. de multa. xxi. q. ij. sigs iuȝ. de here. cuȝ scđm li. vi. ¶ Tertio q̄ro si monachus defert habitū religiosū [c]. sed coopertū: dicit glo. in verbo extrinseci ꝙ nō euitat apostasiaȝ: ꝛ in ca in mercuria. in regula certū. lib. vi. vbi idē determinat̄: qꝛ dꝫ deferri desuper cessante cā rōnabili vt hic. de vi. ꝛ hone. cle. deus qui. ꝛ idē Gen. pau. ꝛ Lau. ¶ Quarto q̄ro qd est infula seu pileū. gl. in ꝟbo infulā. soluit vel sm̄ Gen. pōt dici infula vestis pōposa ad collū pforata circūquaqȝ qđ nihil est: hic enim accipitur pro pileo ꝛ sic ꝓ bireto quod ponitur sub capucio ad euitandū sudorem: quod ꝓhibuit hic sacerdotibus ꝛ monachis ne appareant delicati. ¶ Quinto quero quare magis puniuntur isti de quibus hic q̄ȝ alij. de qbus. s. ver. ꝓxi. dicit Laud. ꝙ hoc facit altitudo dignitatis ordinis seu religionis: ꝛ sic circumstantie que bone sunt de se sunt istis damnose. demde. dicit lau. ꝙ auget̄ pena: qꝛ maior vr̄ contēptus in istis. ar. de elec. cum in cunctis. in pn̄. de vo. magne. hoc vltimo ē. nam sm̄ Gen. quia in istis maior est status prerogatiua exigitur maior honestas. ar. C. de epi. ꝛ cle. l. presbyteri: ꝛ ob vitādū malū exemplū qđ ex eis magis q̄ȝ ex alijs orit̄. ex deuo. c. magne. Ex hoc no. ꝙ magis puniuntur is q est in maiori statu. qđ dic vt nō. de iureiur. cum quidā. ¶ Sexto q̄ro quid si infulā deferunt nō publice: dic ꝙ nō est locus pene. ꝓ hoc littera ibi. publice: qđ tenet lau. ꝛ Gen. Unde dicit laud. ꝙ secus si de nocte ad euitandū capitis: vel alias sub capucio lateret. ¶ Septimo quero si sacerdotes: vel monachi portant vestes rubeas vel viridees: dicit lau. non esse locū pene de qua hic. que tñ locū habent cū portāt vestes partitas: vel virgatas: vel infulaȝ. ꝓ hoc littera ibi. vestem ferant huius tenentur: tamen alio iure. per. c. clerici. s. eo. ¶ Octauo quero quid includit̄ in eo qđ in versu ceteri inhabilitat ad qđcunqȝ beneficium. Solu. vt in glo. vlt. ex qua dic ꝙ includit̄ omne quod datur in titulum beneficij: ꝛ idē Pau. Et sic ꝓ hoc nō ꝓhibet̄ assignatio possessionum in stipendiuȝ. vel sustentationē. xvi. q. i. possessiones: nec gubernatio hospitalis non concessi in titulum. J. de relig. do. qꝛ ꝯtingit. ¶ Nono quero que est maior pena vel priuari fructibus beneficia. vel inhabilitari ad beneficia: videt̄ ꝙ prima: quia turpius eijcit̄ ab obtēto q̄ȝ ab obtinēdo. de appel. cōstitutis. de accusatio. sup his. In ꝯtrium. nam scđo casu ex toto pdit titulū bñficij q̄ forte nunq̄ȝ assequet̄: qꝛ nō faciūt anni qđ facit vna dies: ar. de fer. lꝫ. Lau. relinquit disputationi. dic ꝙ prima est maior pena. nā potest esse ꝙ secundo nulla erit pena: vt qꝛ non fuit vocatus ad beneficium intra tempus prohibitum.

Ver. Sed ꝛ tales.

Nota ꝙ clerici seculares ꝛ religiosi habentes administrationē equiparātur quo ad dispēsandi ptitē: qđ est singulare: ꝛ facit ad ea que dixi. de pecu. c. fi. ꝛ ꝓ hoc qđ dico in seq. no. ¶ Secūdo nō. in eo ꝙ dicit de monachis non habentibus administrationem: ꝙ si administrationem habent possunt facere elemosynam: nec miruȝ sm̄ lau. qꝛ in hoc non faciūt nisi quod iuris est: cuȝ quicqd habet ecclesia sit pauperum. xvi. q. i. quoniaȝ. ad hoc de dona. ceterum. de testa. relatum. §. lꝫ. pro hoc quod dicitur date elemosynam ꝛ omnia sunt mūda vobis. xij. q. i. quia tua. lxxxvi. di. non satis. Si autem non habent administrationē secus: qꝛ tenet glo. in verbo conuertendum. ꝛ idem Genꝫ. qꝛ talis non potest sine consensu abbatis etiam bonum monasterij ꝓsequi nec peregrinari. xvi. q. i. monachi. Fallit in casu de quo in glo. preal. ꝛ de hoc. J. q. iij. ꝛ duabus sequen. ¶ Tertio not. de verbo assignare: quod exponit genꝫe. i. tradere: aliter sumitur. ff. de assigna. libe. l. i. §. assignare. ꝛ .l. assignare: vbi exponitur. i. applicare vel attribuere: vt quando patronus assignat libertum alteri filiorum: qꝛ vult ꝙ sit illius tantum libertus venit tamen ibi ad ideȝ in effectu qđ hic. ¶ Oppo. in eo ꝙ prohibet tabardum soderatum ita breue ꝙ vestis inferior notabiliter videatur: qꝛ permittere videtur non soderatum quātūs breue cuȝ tamen vestis superior clericorum

perior clericorum debeat eē thalaris.xxiij.dist.nō licet.ij. So.h vacat:arg.a ɔ̄rio sensu:quod sm Lau.& Gen.cessat qñ aliud ius vel ratio est in ɔ̄rium:vel si aliqđ inconueniēs vel absurditas sequeref:vt nō.de for.cōpe.significasti:& C. de epis.& cleri.conuenticulā:quod dixi.de elec.publicato. Uel dic qđ a ɔ̄rio huius litere solū probatur qđ non est locus pene de qua hic nisi duo ɔcurrant.s.qđ sit tabardū seu epubogiū breue & foderatū.& de hoc in seq.q. ¶ Quero circa proxime dicta:an hoc vltimū sit verum.glo.ij.arguit ꝙ sufficiat sola breuitas:i tenet tñ ɔ̄rium:cū hec ɔstitutio sit penalis & nō extendenda.Idē Pau.& Gen. ¶ Opp.ad hoc:q: videf esse rationis idemptitas in nō foderato:ergo idē ius.nā per idemptitatem rōnis iura etiā penalia extendunf.ff.de adolte.si postulauerit.§.ratio. de edendo.l.quedā.§.nūmularios:& qđ nō.de ele.si postq̄.ver. si vero lib. vi.dic ꝙ nō est eadem ratio.nam ratio quare prohibef epithogium breue foderatum sm Gen.fuit: q: apparentia talis videbaf qđ militare & ad iactantiā: & ad incompositionem corporis qđ non sic censef ex sola breuitate:vñ cum h cle.sit penalis tutius est iterpretari i partē benigniorem vt nō extendaf regula que ɔtra ius.lib.vi.Matth.tenet ɔ̄riū dicens ꝙ intendit prohibere solā breuitatem. Refert tamē fratrē Aluarū dixisse scdm veritatē:q: si hoc voluisset specificasset:de priuile.q: circa qđ placet.succedit.n.ratio predicta que nō consistit in sola breuitate. ¶ Scdo quero quādo incipit currere mensis.de quo h in glo.in verbo mensez dicit ꝙ post incoatū vsum. Idē Pau. Refert tamē alios dicere a tpe publicationis huius ɔstitutionis.cōcordat.de preben.cuz singula.§.circa cos.lib.vi. Sed sm hoc hodie vtentes nō ligarent.dicit ergo Pau.primū verius quo ad nunc vtentes per verbū vtentes positum.ī.eo.ver. ¶ Tertio quero an monachus[a] non hñs administrationem extra in studio de licētia abbatis possit facere elemosynā de quo hic:glo.in ver.conuertendus. dicit ꝙ sic.Et nō.in eo quod glo.dicit ꝙ quando est in studio in loco distante per quod videretur etiam si non causa studij sit in loco distante de licētia abbatis per iura allegata in glo. quod tenet Matth. qui refert fratrem Aluarum dixisse ꝙ perfectius est in religioso non potente ad dandum si non dat q̄ habere i idest esse potentem ad dandum & dare: quia religiosus nihil habet preter deum cui omnia dedit.xxxvi. distin. non satis. ¶ Oppo.ad hoc:q: beatius est dare q̄ accipere.de celeb.mis.cuz marthe.So.Matth.illud in paupe qui omnia ɔpter deū dedit & h labore suo pascit se & alios.vt Paulus apostolus & alij anacorite.i.heremite q quōdā erāt in egypto qui erant pauperes spiritu & tñ charitatē faciebāt ɔximo.tales enim sunt pfectiores q̄ alij pauperes q tm̄ recipiūt & nō dant.alias absurdū esset ꝙ pfectior sit laicus elemosynā faciēs q̄ religiosus pauper euāgelice elemosynaz respiciēs:qđ est ɔ̄ id.de verb.sig.exijt.li.vi. viij.q.i. qualiter nec semp est pfectius dare elemosynā q̄ accipere:alias dātes elemosynaz xp̄o fuissent pfectiores q̄ ipse q recipiebat ɔ se & pauperibus.xij.q.i.hēbat qđ est nephas dicere. Sz hoc nō vrget:q: nō q̄rimus de psonis.sed de actu dādi vel recipiēdi.de quo dicit Matth.ꝙ virtuosius est dare.xlvij. di.sicut hi.de dona.c.i. ¶ Quarto q̄ro qđ si monachus videt aliquē fame morientē.dicit Gen.& Matth.ꝙ tūc pōt facere elemosynaz ēt si caret administratōe:q: quilibet ex pcepto tūc tenef.lxxx.di.nō satis.& .c.pasce:& q: tūc oīa sunt cōia.xlvij.di.sicut hi.ff.ad.l.rhodiam.l.ij.§.cum in eodem. ¶ Quinto q̄ro si abbas hoc expresse ɔhibet:dicit Gen.& Matth.ꝙ adhuc pōt:q: magis deo q̄ hominum obediēdū est.xi.q.iij. Julianus.xviij.di.q ɔ̄.x.q.iij.q resistit. ¶ Sexto quero an vxor[b] pōt facere elemosynā sine licētia viri.dicit Matth.ꝙ si hz res parafrenales pōt.de rebus aūt viri ex approbato more ēt pōt facere elemosynas moderatas vt ē pane & vino vel similibus sm facultatē viri q vr̄ hoc pmisisse nisi ɔhibeat.de hoc.xxxiij.q.v.qđ deo. ¶ Septimo q̄ro si clericus est in ptāte patris: an poterit tabardū de quo hic erogare ɔut hic dī:dicit pau.ꝙ sufficit ꝙ resignet patri infra mensez:sicut hic sufficit monacho ꝙ abbati cuz donare nō possit.ff.de pac.l.ɔ̄ iuris.in fi.nisi haberet peculium castrēse vel quasi:vl̄ nisi esset in lōginquis partibus: arg.ff. de iudi.l.si longius.§.i. ¶ Octauo q̄ro de intellectu illorū vboꝝ p id tps.Glo.annale.exponit tripliciter:& vltima est notabilior & facit ad multa:& eam tz ēt Lau. Pau.& Gen. Et ex hoc infert Pau.ꝙ existēs in minoribus nō hñficiatus:nō incurrit hanc penā.ɔ̄ tñ est.ī.eo.ver.ibi:qcunqz clerici.qđ dicit Pau.nō obstāte p id qđ habef.ī.eo.v. Idem quoqz vult dicere ꝙ in tali regritur ꝙ portet simul cū tonsura & publice vt ibi.& in hac glo.ibi.ɔxime dictum.ar.de ap.inqsitiōi.ff.de leg.i.si seruus plurium .§.vltimo.de iurisom.iu.l.si idē.Et ibi in pncipio dixit.arg.de peni.di.i. pene.ff.de penis.l.si preses:q: q̄ in pncipio usir & ē.de ap.scdo requis.& d.c.inqsitiōi ibi:dignitatē. ad hoc.ij.q.v.cōstituimus.de cōse.di.ij.cū oē.ff.de in rez verso.l.i.ɔ patre.§.pe.de dona.cū dilectus.& qđ ibi no.& de rescri.cūm. ¶ Nono q̄ro an clericus seu platus[c] q bona seu fructus bñficioꝝ dat cōsanguineis.teneaf ad restitutionē. Matth.q de hoc minus ptinēter q̄rit hic dicit ꝙ sic:q: cōtractat rez alienā inuito domino:q: quicqd habent clerici paupeꝝ est.xvi.q. vlt. c.si. xij.q.ij.gloria. & illi qui pauperibus de bonis suis nō tribuūt voce dei dānabūtur in futuro:multo magis hi qui auferūt.xij.q.ij.& si illi.& tales recipientes tenentur ad restitutionez.ij.q.iij.peruenit.xiiij.q.iiij.si res:quod procedit quo ad foꝝ cōsciētie.Et eo casu qđ supflue datur:sed quo ad foꝝ contentiosum si erant talia que poterat clericus dispēsare:puta fructus nō cogenf restituere.vt dixi.de pecu.c.si. ¶ Decimo quero quid de clerico vel alio ludente[d] ad taxillos & lucrante an peccet & an teneatur restituere. Ad primū dicit Matth.ꝙ peccat octo rōnibus. Prima propter desiderium lucrandi quod est cupiditas que est radix oīum malorum.de consti.nam concupiscentiam. Secundo volūtas spoliandi proximū que est rapina. Tertia est blasphemia que fit in ludo que est heresis sm Matth. de quo dic ꝙ nō est ɔprie heresis.ponitur.n.in diuerso titulo.ī. de male.c.ij. Quarta propter verba ociosa & mendacia. Quinta corruptio proximoꝝ qui ad ludum conueniunt. Sexta scandalum bonorum. Septimo tempus ɔhibitionis ecclesie. Octaua tpis & honoꝝ amissio & talis si est epūs pbyter:aut dyaconus:potest damnari:aut deponi. Alij autē cōmonitione priuari nisi desistant. Quo ad aliud de restitutione. dicit Matth.ꝙ si aliqs voluntarius ludat si omisit repetere non pōt: & si vincit tenetur ad restōnem in foro aie. Sed si inuitus & tractus vel ɔpter infirmitatē cā recreationis ludit nō tenetur illi restituere cui vincit:sz pauperibus erogaret: nec ab eo pōt repeti.xiiij.q.v.nō sane. ē symo.dilectus.C.ad.l. iul.de vi.pub.qm̄ dixit vt dixi. de vit. & hone. cleri. clerici. ¶ Undecimo q̄ro quid de ludo scbaccoꝝ. dicit Matth. ꝙ est mortale si fit cā voluptatis vel cupiditatis quod dicit de ludo taxillorum non dubium: & pro quolibet tali ludo potest excommunicari:si non vult cessare:vt nō.xxxv.distin. episcopus. dic ꝙ non est mortale: nisi fiat in contemptum iuris contrarium statuentis.de elec.generali lib.vi.& quod ibi nō.glo.in ver.inhibemus.

ver. huic isuper.

Nō.de verbo sanctioni.iuncta gl. ꝙ sanctio dicif cum pena ;ponitur.Et dicit Matth.ꝙ peccat mortaliter ɔtrafaciens.per id qđ nō. xlviij. di.c.i.in fi.i.q.vij. siqs oēm.quod dic vt dixi.ī.versi.ɔximo.q.vlti. remittendo ad c.gñali. Quero an clericus portādo vestē scbaccatā videaf recedere a veste clericali:ita ꝙ si sit ɔiugatus perdat ɔuilegiū clericale ēt in psona.dic Lau.ꝙ sic:si est in tm̄ scbaccata ꝙ est ac si eēt virgata cū de similibus sit idē iudiciū.de cōsti.trāslato.alias secus cū oēs vestes liceāt clericis:nisi sint expsse ɔhibite:& sup hoc arbitrabif epūs cuius sup hoc est cognitio.de sen.excō.si iudex.lib.vi.ff.de v.obli.ɔtinuus.& in dubio iudicabit nō virgatas cū h sit penale: vt.ī.ex h dic ꝙ pp vestes rubeas vel virides nō recedit a veste clericali cū in multis ptibus ita vtātur talibus vt alijs vestibus.vt in

[a] ¶ An monachus. adde gl. in vbo possidere.i.c. nō dicatis.xij.q.i.abb. in.c.iij. de sta. abb.i.c.ex pte. de acc.i ii.ij.gl. Tho. i a sc.q. xxxij.

[b] ¶ An vxor. adde gl.i.c.manifestu. xxxiij. q.v. Hosti.i sū ma ti. de peni. & remis.in.§.q bus vbi.qđ de vxore.abb.i dispputatiōe sempronius clericus.scūs Tho. sa sc. q. xxxij. arti.viij.bart.i l.i.ff.rex amo. bart.in.l.si spōsus. ff.de do.inter vir & vxo. Flor.in.l. mulier.ff.ad.l.agl.

[c] ¶ An clericus seu platus. adde tex. iūcta glo. in vbo vt mercede i.c. os no & ibi Dñs. xxxi.di.text.in .c.nō satis tam ero.c. pasce fame.lxxxvi. dis.

[d] ¶ Quid de clerico vel alio ludente. Adde gl.ad alias i.c. clerici. el.ij. de vi.& ho.cleri.& ibi doc.gl.i.in c.episcop[9].xxxv.distin.

Cathalonia: et multominus si de his caligas portētim: immo etiā si caligas mediatas: vel partitas: vel virgatas portent adhuc nō recedunt a veste clericali ex quo alias vestes principales clericales portāt: non enim trahitur principale ad accessorium: sed econuerso regula accessorium. li. vi. sm Laud. ¶ Opp. ad hoc co. ti. clerici. So. ibi prohibendo vestes rubeas vel virides loquitur de cōsilio. vt nō. ibi Inn. et hic Gē. qui tenent cum Laud. dicens q licet male faciat dici potest q non omne maleficium punitur in amissione priuilegij clericalis. ar. ff. de sepul. viola. l. iij. §. nō perpetue. de religio. et siquis. §. idem labeo. in fi. et ibi nō.

¶ De prebendis et dignitatibus. Rubrica.

I dignitatem. Nota q obreptio viciat litteras bñficiales ipō iure ibi: nullus penitus est momēti. qd melius probatur hic q alibi. et de hoc de rescrip. ad audientiam. ij. et de hoc. J. q. xij. Ex hoc inferunt Lau. et Genze. q processus vigore talium factus est nullus. licet secus sit in litteris iustitie. de rescrip. super litteris. Et dicit Lau. q quādoqz littera est falsa vt quando diximus preter conscientiam principis emanat et tūc quicqd ex ea fit nullius est: de falsarijs: sup eo. pro hoc de of. vi. c. pc. quādoqz subreptitia vt quādo de sciētia principis est habita. sz aliquid falsum est suggestum: vel verum suppressum. vt hic de cōcess. preben. cum nostris. ¶ Opp. nam hic fuit facta duplex gratia vna per quā papa mandauit prouideri de dignitate habenti alteram. Alia per quam dispensauit super retentione vtriusqz. et dicitur hic q si non fuit facta mentio de cura alterius gratia est nulla: et sic viciatur vtraqz cum tñ deberet tenere gratia per quā mādauit. de dignitate prouideri etiā si non sit facta mentio de cura parrie: licet non teneat dispēsatio super vtraqz retinenda: non enim est iure cautum q impetrans beneficium teneatur facere mētionem de qualitate primi quod habebat. So. propter hoc contrarium et similia que formari possent: Glo. v. legit hāc cle. tribus modis et quarta lectura colligitur ex glo. sequē. legit ergo hec gl. primo modo q dictio vel alteri posita in tex. itelligatur de secunda dignitate que impetrabatur et tunc cessat contrariū: qz h casu etiam impetratio dignitatis est obreptitia eo. tit. cum in illis li. vi. Et hanc lecturam prosequitur gl. vsqz ibi. nisi dicat. Et nō. glo. ibi sicut nec habetur et c. Ex quo no. q quis nō tenetur facere mentionē de valore beneficij qd impetrat. hodie tamen de stilo curie oportet exprimi verum valorem. Alie lecture ponūtur in sequēti et in quarto cōtrario.
¶ Secūdo opp. ad hoc: qz exponēdo dictionem vel alteri modo predicto: surgit inculcatio i littera ibi. que illi vel alteri. nam dictio illi videtur etiā debere referri ad secundam: vnde etiam Pau. exponit illi de qua prouideri mandat. Itē exponit dictionem alteri. s. prime et secunde: dicens q si sic non intellexit auctor. dicit Pau. se non videre quare tunc expressionem fecerit per alternatiuam: pro hoc qz dictio alter denotat vnum de duobus non determinando quod nō. ff. de reb. du. qui duos: et quod ibi. no. So. saluādo hāc litterā: dic q dictio alteri hic restringitur propter dictionem illi que precepit. Sed per hoc nō euitatur inculcatio: qz si exponis illis. s. secunde vel alteri. s. scde repetitur idem p idē: et prout dicit Gen. violatur dictio alteri de cuius natura est vt predixi non magis referri ad vnum q ad reliquum que violatio vitanda est. ff. de leg. iij. non aliter in fin. de verbo. signi. preterea: et quod ibi nō. in glo. ij. in fi. Si vero exponis prout dixi sm Pau. stat primū contrarium: qz de qualitate primi nō fuit opus facere mentionē. eo. titu. nō pōt: in fi. li. vi. vbi dicitur q expressio de primo solū operatur cautationem subreptionis: non autē dispensationem super pluralitate: et cū ergo non posset tenere primā propter hanc expressionē gratia de secunda saltem valere debet: non enim apparet rō quare de cura prime dignitatis debuerit exprimi ex quo illā dimittit.

Et per illud. c. nō potest: dicit Genze. q vidit aliquos hoc tenere. Ipse tñ dicit q oportet intelligi q ibi fuit facta mētio de qualitate prime: alias nō fuisset ibi dubiū vtrum expressio de prima induceret dispensationē. nā clariū est q non: cū oporteat dispensantē esse informatum. de scisma. fraternitati. et qd ibi nō. de fil. presby. veniēs. Sed sm eū ideo nō fecit mentionē de certa qualitate primi cū illa multiplex esse possit: sicut nec fecit mentionem de qualitate obtinendi quā tamen certū est debuisse exprimi. vel dic q. c. nō potest in fi. probat hoc solū q expressio facta de primo tollit subreptionē. Et qz nō distinguit qualis fuerit expressio debet intelligi q fuit talis que sufficeret ad euitandā subreptionē. i. q nihil fuit omissum per qd papa potuisset moueri ad denegandū. Ex his apparet q hec lectura prima nō bene potest sustentari: licet hec glo. eam teneat ad finē quā etiam repetit in glo. seq. Secundam lecturam ponit eadem glo. ibi: nisi dicas q debet fieri mentio de qualitate cure prime dignitatis. pro quo inducit cle. scdam. de offi. ordi. et hunc intellectū. dicit Gen. tutiorem: qz littera noviter supra edita ad pinguiorē intellectū trahenda est: et sm quem magis operetur. ff. ad municip. l. i. §. fi. Itē per rōnem: qz taciturnitas cure beneficij obtinendi impedit gratiam. R. c. cum olim. eo. titu. cū in illis li. vi. et sic impedit adeptionem beneficij. ergo fortiori ratione debet verere ne tollatur vinculū quo tenetur beneficiatus primo beneficio: arg. de cog. spiri. c. ij. Non enim debet aliqd substineri qd possit mouere papā ad denegandū: argu. ff. de ptraben. emp. q sepe. §. vlt. C. qui mili. non pos. l. v. libro xij. de rescrip. super litteris: et sic fertur q Clemēs quartus ita interlocutus est. Expressio autē de cura primi beneficij mouere posset principem denegare aliud ob residentiā ad quā tenetur curatus in primo ob vinculū quo astringitur ratione cuius in primo poterat retineri inuitus: vt nō. xxi. q. ij. si quis iam eo. tit. de multa: pro hoc. eo. tit. is cui. ij. rñso. lib. vi. vbi gratia: alias fauorabilis nō cōprehendit curatū ad dlem. J. eo. si romanus: vbi prouisio proprio motu valz: si qualitas primi obtentorū nō exprimatur: ergo a contrario: secus si ad instantiam posset tamen dici q ibi ponitur facit contra: qz illa verba qualiacūqz fuerint bñficia et c. veniunt ad maiorē expressionem. Sed dispositio simpliciter versatur in hoc: qz cū gratia obtinetur motu proprio nō expedit de primis fieri mentionem qualiacūqz sint: et sic secus si ad instantiā: qz tunc de ipsis oz fieri mentio: siue sint magna: siue parua: siue simplicia: siue curāta: non tñ dr ibi q de qualitate cure ipsorū vel alia simili debeat fieri mentio: multa tñ facit illa cle. pro hoc lectura: propter quā et facit magna restrictio gratiarum bñficialiū concessarum ad instantiā eo. tit. cōstitu. i. lib. vi. Et ex h infert q si hñs dignitatē curatā ipetrat simplex bñficiū oz facere mentionē de cura de hoc rōnes predicte: qd vr durū cū dr. h in primo contrario non sit iure cautū q impetrās beneficiū teneatur facere mētionē de qualitate primi qd habebat: nec ista cle. obstat: q solum loquitur qñ simul iunguntur in eadē gratia impetratio et dispensatio vt in sequēti lectura q tutior est. Tertiā lecturam ponit gl. ibi. et caute: q hec cle. loquitur qñ in eadē gratia mandatur prouideri de bñficio et dispensatur sup retentione alterius cū isto. ¶ Tertio op. ad h de regula vtili: vt opponit glo. ibi contra hanc. pro hoc de rescrip. si eo tpe lib. vi. Glo. dic q egeret declaratione. Pau. plz h vltima lectura: et potuit eē rō sm eū: qz simul pcedēdo et dispēsando voluit vtrūqz simul valere: et similiter vtrūqz non valere si esset ibi subreptio: et sic gratia et dispensatio est inseparabilis: et h in odiū impetrātis qui verū tacuit: et per hoc soluitur contrarium de regula vtile. et h plz. ¶ Quarto op. ad h: qz eo ipso q dispensatur sup pluralitate dignitatū satis constat de mente concedentis q voluit hunc habere plura incōpassibilia quāuis de cura non sit facta mentio. So. duo sunt h ipedimenta. Unū qz dignitas. Secūdū qz cura. vñ lz sit sublatū primū durat scdm qd lz Hosti. de rescri. postulasti. et Spe. in ver. sed nunqd allegato in glo. i. Ex predictis hēs duos casus notos. Unū per scdam lecturā. Aliū per tertiā: et procedunt solum in rescriptis bñficialibus propter eorum restrictionē in alijs non propter contraria primaiz qz

hec sunt

hec sunt difficilia et intricata: ideo glo. seq. ponit quartã lecturã ꝙ id qd hic dicit̃ ꝙ gratia est nullius momẽti intelligitur de gratia iã concessa. s. dispẽsationis super pluralitate: non autem de gratia per quam mandatur prouideri que nondum erat completa: et tũc cessãt cõtra pma: tñc tñ precedentes lecture sunt magis cõformes textui. cetera dic vt in gl. p̃cedẽti: et in ea ibi statiz dicã i gl. sequen. ¶ Quito op. ad hoc et ad tex. ꝙ nõ sit opus semp facere mentionẽ de cura: cũ qñqz bñficiũ curatũ sit annexũ simplici. eo. ti. sup eo. li. vi. quo casu tractat̃ vt mere simplex: vt ibi. So. ꝙ hic dicit gratiaz esse subreptitiã si nõ fiat mẽtio de cura intelligit Lau. qñ cura imediate iminet ipsi dignitati: ita ꝙ bñficiatus ca: p se immediate exerceat vel p suos tpales vicarios. de elec. dudũ. §. eo. cũ singula. li. vi. secus si nõ immediate: q: tũc procedit cõtrarium: de hoc qui Inn. eo. ti. extirpande.
¶ Sexto opp. ꝙ clausula de qua hic in ver. quã sufficiat vt dicatur facta mentio de cura: quia non refert in qua pte rescripti exprimatur: lz enim ponat̃ in fine trahit̃ ẽt ad principiũ. de ap. sedo requis: glo. in verbo aiarum: dicit ꝙ hec fuit ratio dubitãdi: et soluit̃ ꝙ clausula hic non poñt ad augendũ gratiam: sed sonat in monitiõez: idem Lau. qui dicit: secus si intẽtio principaliter fundaret̃ super ipsa cura. §. de pba. cle. luterior: et idez ẽt Pau. qui dicit ꝙ hec clausula habet executionẽ solum facta collatiõe. nã cũ dicit p̃uisio ꝙ aiarum curaz nõ negligat̃: ẽ ac si diceret pudeas si cura iminet dignitatibus ꝙ nõ negligat̃: et idez Gen. et Steph. et in hoc glo. ibi actorũ quod nõ. Inn. de excep. cum venerabilis ad finẽ. l. iij. ibi Steph. allegat. ff. de libe. leg. l. aure lius. §. testamento. ij. de fide instru. si mancipia. l. respõso. de cõdi. et demon. l. cũ tale. § falsuz: pro quo nõ. Inno. de ele. duduz. ij. super verbo inualidaz reputamus: et de p̃sump. c. si. ¶ Quero qd est dignitas[a] Lau. dicit ꝙ est quedã p̃eminẽtia quo ad forum cõtentiosum in eccl̃ia gradũ tenens q̃ qñqz p̃sonatus appellatur ab honorificẽtia in qua ponit p̃sonã: qñqz offm̃ ab officio ꝙ exercet. de p̃sti. cũ accessissent: qñqz sũt propria specialia nomina. sicut custodia: de insti. c. si. soccẽtoria: de exces. prela. iter decanatus et sorules. de rescrip. ad aures. Matth. dicit ꝙ aliud ẽ dignitas[b] et aliud p̃sonatus: aliud simplex offm̃: licet de iure dignitas ponatur indefferẽter largo sumpto vocabulo: de p̃sue. cuz olim. de elec. cuz in cunctis. §. inferiora. c. dudũ. ij. de p̃ben. ad hec: sed stricte sumpto vocabulo dignitas dicitur episcopatus et superiores. de transla. inter: et sic potest intelligi. de eo q̃ mit. in pos. eum qui. li. vi. p̃sonatus vero dñr dignitates que nõ hñt curam: vt in ecclesijs cathedralibus: et est differẽtia inter p̃sonatus et dignitates curatas quarũ prelati hñt corrigere visitare et excõicare: de elec. duduz. ij. de p̃ben. de multa. Simplex vero officium est qñ quis habet administrationem aliquarũ reruz sine prerogatiua aliqua vltra alios sui ordinis: vt p̃positi carnotenses: ad hoc de verbo. sig. quia. Simplicia vero beneficia sunt canonicatus et alia inferiora de consti. c. i. cum. M. d. c. dudum: de hoc per Arch. de cõsue. c. i. et dic plenius. vt dixi in. d. c. de multa. ¶ Scdo q̃ro an archipresbyteratus[c] sit dignitas: dicit Lau. cõsiderãdã conditionẽ: q: si habet saltẽ in modicis causis spiritualem iurisdictionẽ: sicut in pictauia: p̃pter tales gradũ quẽ in foro cõtẽtioso obtinet excõicando suspẽdẽdo interdicẽdo et similia censet̃ dignitas: et excluditur a pena. c. licet canon. de elec. li. vi. per. c. statutũ. eo. tit. et lib. Si aũt nullã iurisdictionẽ obtinet: sed solũ visitat et refert episcopo ad instar testiũ sinodaliũ de qbus. xxxv. q. vi. epõ: de test. cog. pterea. tũc est simplex offm̃: sicut sũt p̃positi carnotenses: de quibus no. Inn. de preben. de multa: tunc tamen adhuc excludit a pena. c. licet: sed habet locũ pena extrauagãtis execrabilis. Jo. xxij. dic vt dixi in. c. de multa: et videtur ꝙ de iure sit dignitas nisi aliud inducat̃ de p̃suetudine: arg. de of. archip̃s. c. si. vbi in sua plebe comparant̃ episcopo: et hoc de archipresbytero rurali vt ibi: de ciuitatẽsi autem fortius videtur idem precipue: quia vicarius est episcopi in foro penitẽtiali et in celebratione diuinorum: de offi. archipres. c. i. ij. et iij.

¶ Tertio q̃ro an prioratus secularis sit dignitas: dicit lau. distinguendũ an sit collegiatus an nõ. arg. de rescrip. cle. ij. vult dicere ꝙ si est collegiatus ẽ dignitas: alias nõ: de hoc dixi in. d. c. de multa. ¶ Quarto q̃ro circa l̃ram hec cle. q̃ loquitur de dignitate habet locũ in p̃sonatis. Pau. ꝙ sic: cũ sit eadẽ ratio: p hoc. d. c. de multa. ¶ Quinto q̃ro an hec cle. q̃ loquitur qñ papa p̃uideri mãdat habeat locũ qñ p̃uidet: gl. ij. dicit ꝙ sic: dũmi tñ nõ p̃prio motu: et idẽ Pau. et Gen. p hoc qd no. eo. ti. et cũ in pan. et quod ibi no. Lõ post. de rescri. c. ca. sancte crucis: et si. gl. magne. et Spe. ti. ij. §. videndũ. v. qd si indulgetur. ¶ Sexto q̃ro qd est cura aiarum[d]. dicit Lau. ꝙ est peruigil onerosa et sollicita et custodia animarum cõmissa alicui vt curet ne pereãt: sz soluent̃: de hoc dic vt in. c. ois de peni. ¶ Septimo quero q̃ est dignior et maior cura: an ea q̃ exercet̃ i foro cõtentioso: an ea q̃ in foro aie: vĩ ꝙ prima: q: archi. p̃pter curã et sollicitudinẽ quã exercet sup foro cõtentioso est dignior q̃ archipresbyter qui aiaruz curã gerit. de offi. archip̃s. officium. naz et dyaconus qñqz rõne officij p̃ponit̃ p̃sbytero. xcij. di. p̃cipimus: sic ẽt maior ẽ cardinalis dyaconus q̃ epũs. xcvij. di. nobilissimus. In cõtrarium: q: cura fori penitẽtialis est potentiũ: de cẽta. et quali. cum sit. dicit Lau. ꝙ inquãtũ anima preest corpori et rebus maior est aiarum cura q̃ qz periculosior et grauior: sed cura fori cõtentiosi est dignior et honorabilior et fauorabilior inquãtũ exercentes eaz magis immediate adherent pape per iura preal. arg. de offi. le. volẽtes: dicit Jo. de lig. ꝙ cura fori penitẽtialis est dignior sicut aia est dignior corpe. xij. q. i. p̃cipimus: de pen. cũ infirmitas: sed cura cõtentiosa est administratione supior per iura allegata: dic enim simplr̃ ꝙ cura fori cõtentiosi est supior: q: ab ea depẽdet cura fori penitẽtialis: nec p̃cedũ ratio ꝙ aia sit nobilior corpore: q: ẽt cure cõtentiosa p̃uidet aie. ¶ Octauo q̃ro hic loquitur qñ papa dispẽsat sup pluralitate qd si nõ sit dispẽsatio: sed papa mãdat p̃uideri habẽti dignitatẽ curatã de alia curato nõ adiecto de cura: sed adiecta clausula p̃uisio ꝙ aiarum cura nõ negligat̃: dicit glo. iij. ꝙ ẽt hoc casu nõ valebit gratia: et dic vt in ea. et idẽ pau. ¶ Nono q̃ro si papa dispẽsauit cũ al. quo vt possit habere duas dignitates. an videtur dispẽsasse ꝙ in neutra teneat̃ residere: vĩ ꝙ sic: alias indulgẽtia videret̃ inutilis: qd sentire videt̃ gl. vij. q. i. si qs in clero: et hoc vĩ indulgẽtia necessario velle: q: nõ põt in vtraqz p̃sonaliter residere: de cle. nõ resi. q: nõnulli: et. c. relatũ. Spe. ti. ij. §. videndũ v. quid si. et Matth. hic tenent cõtrarium et verius: q: indulgentia tãq̃ ambitiosa est restringẽda: de fil. p̃sby. is q̃ li. vi. ¶ Decimo q̃ro si papa cõcessit alicui ꝙ possit tenere plures dignitates adiecta clausula: dũmodo in ea i qua nõ resideret faciat deseruiri: si nõ faciat deseruiri: an valeat dispẽsatio. Inn. de ele. dudũ. ij. et Spe. d. §. videndũ. v. sed si. et Matth. hic dñt ꝙ nõ viciat̃ dispẽsatio: q: clausula illa habet̃ loco monitiõis potius q̃ cõditiõis cũ ẽt si nõ fuisset apposita seruari debuisset: arg. ff. de tutel. l. minio. de ele. significasti. de hoc. õ p̃sump. c. si. poterit tamen priuari si non fecerit deseruiri: de cler. non resi. relatum. ¶ Undecimo quero circa dicta in proxima. q. q̃bus beneficijs[e] possit quis priuari si nõ residet. dicit Matthe. ꝙ habentibus curam et etiam simplicibus residentiam requirentibus ex statuto: priuilegio: vel consuetudine approbata: sed si non requirunt residentiam nisi vtilitas vel necessitas subsit non cogetur residere: nec quia non residet priuari poterit. vij. q. i. quia frater: et potest quis talia plura habere: de excep. cum ecclesiastice. de excep. apostolice. de rescrip. gratia. li. vi. et cle. gratie: quod dic vt ibi dixi. q. xix. ¶ Duodecimo quero in eo quod dixi notando ꝙ rescriptum beneficiale est nullum propter obreptionez. sed si est ad litem opus est exceptione: que est ratio diuersitatis. dicit Lau. ꝙ vna est: quia beneficium sine canonica institutiõe obtineri non potest: regula. i. lib. vi. Secunda quia littere beneficiales habentur pro titulo: de renun. veniens. Tertia quia in spiritualibus maior puritas debet adesse q̃ in p̃phanis. i. q. iij. si quis. dic vt dixi. de rescrip. ad audientiaz. ij.

[a] ¶ Quid est dignitas. adde gl. i. v̈bo dignitate i. c. statutũ õ rescrip. li. vi. gl. i. in. c. q: nõnulli. de cle. nõ re. gl. i. i. c. et cuꝫ qz. iiij. vi. et doct. i rub. de p̃be. abb. i. c. de multa. c. ri. gl. i. v̈bo maiores i. c. sedes apl̃ica. õ rescri. archi. et doc. i. c. i. õ p̃sue. ti. li. vi. her. in l. i. c. õ dignitatibus. lib. xij.

[b] ¶ Q3 aliud ẽ dignitas. Ad de Inno. i. c. õ ma ta õ p̃b. archi. i. c. i õ p̃sue tu. li. vi. doc. i. c. cũ accessissẽt. õ p̃sti. doc. i. c. q: nõnulli de cle. non resi.

[c] ¶ Archipresbyterat[9]. adde an. õ hu. i. c. i. õ of. archip̃sby. et ij. no.

[d] ¶ Quid ẽ cura aiaz. add̃ ho sti. et io. an. i. c. ois de pe. et re. mi. Inn. in. c. cũ satis. de off. arc. Inn. i. c. õ mu ta. de p̃bẽ. spe. ti. delega. in §. videndũ v. õ curat. doc. i. c. q̃ epatũ. viij. q. i. doc. in cle. i. de offi. vica.

[e] ¶ Quib[9] bñficijs. add̃ doc. i. c. relatũ õ cle. nõ residẽ. et doc. in. c. lz canon. de elec. lib. vi.

¶ Decimotertio quero si clausula de qua hic ponit nō cō ditionaliter. vt qꝫ dicit prouisio ꝙ animarum cura imminens dignitatibus non negligat: glo. viii. dicit idem esse ac si sub conditiōe exprimatur: qꝫ exponitur imminens. i. si reperit imminere. Idē Gen. inducit simile si qs legat. x. q̄ sibi titius dz: qꝫ vz legatum si sibi debent: alias nō. ff. de leg. i. l. si sic. §. i. et qꝫ sup h nō fundat intentio seu grē. h. de pba. cle. litteris.

§. Ad hec. Nō. ꝙ vniuersale adiectū vni speciei non includit aliaz: hic. n. verba illa q̄ uis dispositionē adiecta collationi et prouisioni non includunt electionem: pro hoc co. titu. cū in illis: de hoc in glo. istud: et idē Pau. et in hac glo. ibi de materia restringibili: facit de pcura. clemē. nō potest. ¶ Scdo nō. ꝙ per psuetudinem dignitatis efficit electiua ibi. psueuit. pro hoc co. titu. cū de beneficio. lib. vi. ¶ Tertio nō. ꝙ psideratur modus prouisionis: sicut etiam psideratur qualitas psone. d. c. cum de beneficio: et. c. cum singula. §. prohibemus. lib. vi. h. de sup. neg. prela. clemē. vna. ¶ Quarto nō. ꝙ clausula posita ad finem rescripti nō debet operari eius extensionem si aliud nō appareat: sic etiaz clausula inhibitionis non ampliat gratiā: qꝫ apponitur ad exequendā nō ad augendaz gratiam vt h df. et de h. s. ptrario. ij. et. iij. Ex hoc notant aliqui ꝙ clausula amoto quolibet illicito detentore: nō sufficit vt dicatur facta mentio de colorata facti possessione: cuius cōtrarium nō. de pcessio. prebē. cuz nostris: quod dic vt ibi dixi in. v. ptrario. et. q. xv. et. xviij. et h tenendo. dic ꝙ non est ampliatio gratie: sed euitatio obreptionis quam cōmitteret non faciēdo mentionē de colorata possessione. ¶ O p. ꝙ per illa v̄ba quāuis dispositionem includatur modus electionis: debet enim fieri interpretatio vt v̄ba aliquid operantur. de priuile. si papa lib. vi. Sol. h potuit esse ratio dubitādi et impetrantes h dicebant: vt dicit glo. istud. Ratio decidendi in ptrarium: qꝫ verbum dispositionē nō includit electionem: quod dic vt in eadē gl. vsqꝫ ibi. vidi. Ex qua etiaz colligitur qd. s. dixi in primo notabili: ꝙ vniuersale adiectū vni speciei aliam nō includit: et fm h dicit Genze. ꝙ hic illa verba quāuis dispositionem nihil operātur. ¶ Scdo opp. ad hoc. s. de procu. qui ad agendum. lib. vi. Solu. Laud. ꝙ clausula generalis bene comprehēdit alia q̄ expressa si sūt eiusdem generis vel pditionis nō alterius separati et diuersi vt pdixi maxime si sunt grauiora: de rescrip. sedes: de offi. vica. cum in generali. lib. vi. dignitas aūt ad quam qs assumitur per electionē maior aliis et diuersi generis censetur: pro hoc: qꝫ h loquitur in materia restringibili: vt dicit glo. ij. et idē dicit Genze. et Matth. et per hoc patet ratio quare etiam clausula inhibitionis exprimētis electionez nō ampliat gratiaz: quod dixi. s. in. iiij. nō. et de h plenius in sequē. ptrario. ¶ Tertio op. ꝙ saltem per clausulam inhibentes et c. de qua h dicatur facta mentio de modo electionis: sufficit enim in quacūqꝫ parte litterarum sit apposita. sicut etiaz sufficit iuramentū de calūnia in quacunqꝫ parte litis: de iur. calum. c. i. lib. vi. Item finis trahitur ad pncipiū: de appel. secundo requiris: sicut. n. falsitas posita in quacūqꝫ pte scripture eam viciat. iij. q. ix. puta: ita veritas declarata iuuare debet. dicit Lau. hec tolli per rōnez que sequitur in fi. cum dicit. ꝙ hec clausula est nō ad augendam: sed ad exeqūdā gratiam cuius ratio est fm eum: qꝫ intētio pape nō tendebat ad h nec super hoc fundabatur: alias secus foret de pba. cle. litteris: et idez Pau. Ex h nota ꝙ clausula ad vnuz finem posita alium finē operari nō debet. arg: de prebē. nō potest: lib. vi. ff. de adimē. leg. l. legata inutiliter. de condi. et demon. cum tale. §. fi. de manumis. test. l. titia. §. viti. de libe. lega. l. aurelius. §. testō. de fun. instruc. l. mancipia in pn. qꝫ ibi fuit adiecta ad augendū: de hoc. ff. si quis cautiōibus. l. si eum. §. fi. pro hoc. qꝫ fm Pau. verba clausule tenent fm principalem intentionē ipsius et ipsam tantū respiciunt: cuz igitur inhibitio fiat principaliter p executione gratie: oia eius verba debēt habere effectum nō ampliare gratiam cū istud nō fit de effectu executionis. ¶ Quero an quod hic dicitur de dignitate locū habeat in bñficijs minoribus in q bus per electionē prouidetur. ¶ Glo. i. ꝙ sic. et idē Pau. qꝫ subest eadem ratio. ¶ Secūdo quero si de dignitate pvidetur per collationē que tamen erat collegiata an cōprehendatur in gratia per quā mandatur prouideri ad collationem. Dicit Lau. ꝙ sic et idem Genze. arg. c. deliberatione. de offi. lega. lib. vi. de rescript. cle. et si principalis. Et in hoc dicunt nō attendenduz valorem bñficij: qꝫ etiam si sit exiguū: sed electiuum locus est huic. §. et dato ꝙ sit magnū dum tamen non electiuū comprehenditur in grā. ¶ Tertio quero que ē ratio ꝙ nō comprehēdatur modus electionis sub verbo prouisionē vel dispositionem vel sub aliis generalibus. So. patet ex premissis. Sed est etiā alia ratio fz Lau. qꝫ presumit in dubio voluisse preiudicare eligentibus qui sunt plures: lz voluerit pīudicare collatori. q̄ ratio posset impugnari si poneremus ꝙ ad collegiū spectaret collatio dignitatis. vñ melior est ratio tex. declarata. vt dixi. s. p xime in. ij. et. iij. ptrario. ¶ Quarto q̄ro que dignitas dicat electiua. Dicit Lau. ꝙ illa tñ in qua seruari dz forma. c. qꝫ pp. de elec. lib. vi. lz non hēat necesse fieri infra tres menses iuxta. c. ne p defectu. de elec. Sz hec est nimis magna restrictio ad hanc elec. que gñaliter probat in quacūqꝫ dignitate electiua locū esset huic. §. dicit autē tunc prouideri per electionem qñ dz electio per superiorē confirmari. de reli. do. elc. qꝫ ptingit. §. vt autē. vbi nō. in gl. per superiorē. que est singularis: et ibi dixi in. iij. et. iiij. nō. ¶ Quinto quero si nullus modus prouidēdi exprimit an veniat modus electōis. ¶ Gl. ij. refert q̄sdā tenē ꝙ sic. ad qd opponit et soluit idē pau. dicēs id qd dic gl. h solū pbari ꝙ qñ sūt certi modi expressi nō venit electio si exp̄ssa. Jo. mo. tñ in regla in gñali. li. vi. dic ꝙ si mandat pvideri d dignitate curata vel ñ curata ñ poterit pvideri d dignitate ad quā qs psueuit p electionē assumi. qd plz lapo. Sz p p̄ma opi. fac qꝫ qñ nullus modus exp̄mit nō ē maior rō d alius modis q̄ de mō electōis. Sed qñ aliqui exprimunt subest rō ne vnus modoꝝ contineat aliuz. nā electio tribuit ius ad rē: sed dispositio et collatio in re. vt nō. Inno. de ap. pstitutus. ij. hz. n. prouisio instare electionis et pfirmationis. vt nō. Inno. de pces. pben. qꝫ cunctis. lib. vi. p hoc de rescrip. susceptū in fine pmi rñsi et qd nō Jo. co. si de bñficio. in glo. piunge. et sic grā nō limitata sine limitatiōe intelligit. l. limitata vo nō trāsgredit suos terminos. co. ti. cui de nō. lib. vi. Itē qñ nullus modus ē expressus nulla incertitudo obstat q̄ minus veniat ēt modus electionis nec est rō q̄re magis veniant alij modi: sufficit. n. ꝙ nō est expressuz: debemus ēt intelligere grām. vt potius valeat: nec est vez ꝙ modus electiōis indigeat spāli nō. nec hoc pbat. c. cū in illis. co. ti. li. vi. ibi. n. loqtur qñ certi modi sunt exp̄ssi: qꝫ tūc nō veniūt alij qd tz Jo. de sancto georgio et idem tz Rota decisione. cxcij. alias. cxcix. Itē habes grāz pro alia tñ opi. facit qd dixi. s. q. iij. qꝫ nō est verisimile ꝙ papa velit ita grauare plures eligētes sicut vnū collatorē ad qd dic ex quo non pōt iure pbari ꝙ nō veniat bñficium electiuum: qñ nulli modi sunt expressi tenenda est presens opinio per rōnes predictas. ¶ Sexto q̄ro si mandatur prouideri de dignitate in certa ecclesia an possit pvideri de illa q̄ est vnica et principalis q̄ est ibi glo. ij. dicit ꝙ nō: hoc ēt pvidere de illa q̄ est vnica et pncipalis q̄ est ibi glo. ij. dicit ꝙ nō: hoc ēt pvidere de ecclesia nō in ecclesia qd singulr nō. et idē Pau. ¶ O p. ad h de. c. q̄uis. co. ti. lib. vi. de pces. preben. nulla. vij. q. i. scire. gl. ibi. circa pncipiū format et nō soluit: dic ꝙ si obstātia: mo. c. q̄uis nihil fac: nec ēt. c. nulla: nec c. scire: qꝫ ista duo nō loquunt in ipetratōibus: nec ēt pprie faciūt ad h. et in hac gl. ibi. ne tenuis: vbi p̄textu aduēt' officialiū boses tenuis vite lumine vnico vel breui suppellectili pvari nō debēt: et exponit gl. vnico lumine: puta candela vna vel lucerna: vel loquit p similitudinē: vt qꝫ hēbāt porcellū quē tanq̄ oculum seruabant: et idē dico. s. de sen. excō. cle. i. §. in cessationibus: in. iij. nō. ¶ Septimo q̄ro qd si mādatur pvideri de dignitate q̄ exprimit h adiecto qd est pn cipalis in ecclesia: an si ē vnica pvideri poterit: vz ꝙ sic: p id quod fuit dictum ꝙ erat principalis: qꝫ videtur idē esse ac

si mandatum

si mandatū fuisset prouideri de ecclesia. dic ptra: qr immo potius verbū principalis innuit ꝙ sint alie dignitates in ecclesia: nec est verū ꝙ sint paria ꝙ mandat prouideri de ecclesia vel ꝙ de dignitate pncipali in ecclesia: de hoc dixi de pben. c. si. q. xiij. et hoc tenet Ber. dicens ꝙ Jo. papa. xxij. sic declarat in consistorio. ¶ Octauo quero quid si mādatur in forma pauperū pͦuideri de aliquo beneficio in ecclesia. Solu. vt in glo. de isto ibi: dicit etiā que dicit ꝙ si est ibi nisi vnicū pͦuideri non poterit cū illud aliquo sit relatiuum supponēs diuersitatem. Et in hoc nō. singulariter gl. et dic ꝙ est relatiuū et partitiuū: sed partiri non pōt vbi est vnicū qr vnitas non capit diuisionē. vij. q. i. denique. xvi. q. i. plures xxiiij. q. i. loquitur ad fi. et c. scisma. ¶ Op. ad hoc eo. tit. si clericus. lib. vi. ff. de reb. du. si is qui ducenta. §. vtz. et quod nō. xxi. dist. deinde. Solu. de his aliqui opponūt: sed paruz obstant: et ad. c. si clericus: dic ꝙ facit: qr gratia afficit pͥmuz beneficium vacaturum vt ibi: sed dic ꝙ hoc casu non afficit hoc qd est vnicum in ecclesia ratione premissa. Ad. §. verū dic ꝙ ibi facit: qr ppositio particularis verificat ex vno solo vt ibi: sed in casu premisso bñficium quod est vnicum nō comprehenditur ratione premissa. Ad nō. in. c. deinde: dic ꝙ ibi improprianski vt ibi nō. in. i. glo. Itez ibi sunt alia verba precipue: aut procedit quod dictū est in materia restringibili impetrationū. ¶ Nono quero si tēpore date spectabant duo beneficia ad collationē eius ad quē quis impetrauit: sed tēpore exceptionis vnicum: vt qr papa vniuit ad aliud cuidam monasterio. videt ꝙ gratia fiat inualida: qr sufficit ꝙ res venit ad casuz in quo incohoare nō potest. de cōuer. coniu. placet. In ꝯtrarium per regulam factū legitime lib. vi. Item in rescriptis inspicitur tēpus date. de rescript. eā te. et c. tibi qui. lib. vi. Bertrā. dicit questionē fuisse in palatio: et nondū determinatū: sed scd̄a pars videt verior: licz pro prima facit quod nō. Dy. in. d. regula factū lib. vi. vbi dicit ꝙ si factū est perfectū non reuocat perfectum sequēs: secus si non est perfectū: hic autez non erat perfectū: qr per litteras nō acquiritur ius in re nec ad rem quo ad certū bñficium: de cōces. preben. c. pe. eo. lib. sed dic ꝙ hic factū fuit perfectū quo ad impetrationē. de offi. deleg. si super gratia lib. vi. nec potest aliquid surreptionis imputari ipetranti.

¶ Decimo quero an iste. §. habeat locū si mandet pͦuideri in diocesi vel puincia: glo. in verbo ecclesia ꝙ sic: et idez Pau. ¶ Undecimo qro qn̄ incipit currere tempus datū ad acceptandum. glo. in ver. mensem soluit: et idem Pau. ¶ Duodecimo quero in eo ꝙ fuit adiectus mensis cum clausula acceptandi: quid si nō esset illa clausula: dic Pau. ꝙ idem erit si mandat pͦuideri simpliciter: ꝙ intellige quo ad effectū huius cle. vnde illa vba in tex. quā infra mensem duxerit acceptandā: nō sunt necessaria: sed factum referunt.

P

Ex litteras.

No. ꝙ comparantur littere apostolice et littere legatorum: simile de offi. leg. collatio. li. vi. quandoqz tamē discōparantur: vt dico. j. q. iij.

¶ Scdo nō. varia nomina hospitalium: et de hoc in glo. v. et. vi. et j. q. ix. ¶ Tertio no. de verbo decernimus: quod facit nouiz ius: et dicit glo. in hoc verbo: et idez Gen. de hoc de iudi. decernimus. ¶ Quarto no. ꝙ accessorium [a] sequitur naturā pncipalis sicut hic ecclesie: et alia de quibus hic sequitur naturam hospitalium qbus annectuntur. Ex hoc no. Lau. ꝙ eccl̄ia curata vel alias duplex pōt accedere simplici. de preben. sup eo. li. vi. ¶ Quinto no. ex eo quod dixi in pͥn. no. ꝙ cum vnus possit tenere duo vel tria hospitalia: licet habeāt ecclesias curatas annexas per consequens poterit plures ecclesias curatas possidere quod est vt accessorij: et gubernabit curam per vicarium. de cap. mo. c. vno. li. vi. hoc quod no. Inno. de pben. extirpande. §. qr vero: et sic sz Lau. de facto seruat in pictauia. Contra tamen facit de preben. cum singula. lib. vi. ver. circa eos: sed ibi loqtur in alio casu. Contra ēt facit de reli. do. qr contingit. ver. vt autē: vbi dicitur tales debere eligi ad hospitalia q velint et valeant gubernare: et sic videtur regrere residentiā. nec possunt plura vni conferri. de cleri. nō resi. c. vlti. lib. vi. qd est equius: sed primum verius: sufficit eniz ꝙ non reperitur iure expressū qd regrant residentiaz continuā: de hoc dixi de reli. do. d xenodochijs. q. viij. ¶ Sexto no. casuz in quo regritur scriptura ad probandū. qd dic vt in gl. penul. et idez Lau. et Pau. Gen. aūt dicit ꝯtrariū: arg. eius qd no. arch. et Jo. an. in pͦhemio sexti. vbi dicunt scripturaz non esse de substantia gratie: et dicit Gen. ꝙ ideo dicit h̄ de litteris: qr de eis questio proposita erat: dic quod glo. procedit eo casu quo super gratia emanarunt littere: vt fieri solet. Itē hodie gratia pape probari non potest sine litteris: vt in decisione Rote. item ꝙ romana curia. ¶ Septimo nō. casum in quo non operatur idem genus ꝙ species: de hoc in glo. vlti. Ex qua collige ꝙ oportet ꝙ specifice mandetur prouideri de hospitalibus et hoc sufficit: nā vt dicit Genze. papa conferre potest etiam ecclesiam que spectat ad patronū laicum si hoc exprimit. de iurepa. cum dilectus: vbi de hoc.

¶ Oppo. ꝙ frustratorie fuit oppositum hic in principio. de legat. nam et alias legati non possunt beneficia conferre nisi sint de latere: de offi. lega. c. i. lib. vi. glos. y. metu contrarij restringit ad legatos de latere tantum: et idez Paul. et Genze. ¶ Secundo oppo. ꝙ hospitalibus non possunt accedere iura spiritualia que nō possunt accedere: nisi alijs spiritualibus: vt nō. Innocē. de iurepa. ex litteris: gl. in verbo ecclesiasmetu contrarij intelligit ꝙ hospitalia erant religiosa auctoritate episcopi: de hoc. j. q. x. et idem Laud. et Pau. Colligit Laud. ꝙ id quod est principale licet minoris valoris trahit ad se accessorium maioris. simile. Reo. ti. super eo. lib. vi. et nō. de pben. extirpande. Sz dic ꝙ sufficit ꝙ non sit omnino alterius nature puta pphanum: qr tunc non possunt ei accedere spiritualia: vt nō. in. d. c. ex litteris.

¶ Tertio oppo. in eo ꝙ enumerat decimas [b] inter iura spiritualia: cuz tamen consistant in fructibus tēporalibus. gl. in verbo decimas: exponit. i. ius decimandi. ¶ Quero de ratione huius decisionis: glo. in verbo elemosynarijs. So. qr hospitalia deputata sunt ad certum vsum: ideo nō debēt trahi ad aliū vsum sine licentia pape: et idē dicit Pau. propterea Genze. intelligit hoc de hospitalibus quoruz pͦuentus sunt ad certum vsuz deputati: in quibus papa per tales litteras in dubio derogare non intendit: de rescrip. si pͥpter lib. vi. qr redundare posset in scandalū construentium talia fundantium vel dotantiuz qui pͥpter hoc retraherentur forte a talibus. argu. eius quod nō. de iurepa. nobis. et c. cum dilectus: secus si talis deputatio facta sit: vt sunt hospitalia que sunt in multis monasterijs: quorum prouētus fac suos sicut de alijs beneficijs: quod non faciunt hi qui ad regimē hospitalium deputatorum: vt. s̄. preferuntur. argu. C. de episco. et cle. orphanotrophos. quod nō. et placet: licet posset opponi ꝙ generaliter hec clemē. debeat intelligi in oibus hospitalibus sicut generaliter loquitur: sed dic quod ratio premissa probat restrictionem predictam faciendā esse: et hoc etiam tenet Matth. dicens ꝙ ideo nō veniunt sub litteris: qr licet scribatur pro prouisione de talibus: nō dicitur prouideri cum instituti non faciunt fructus suos vt pͥdixi: vt teneantur reddere rationem de multis: de qbus in clemē. qr contingit: ad quem non tenētur beneficiati: vnde fm eū nomine beneficiorū seu ecclesiarum tales non solent cōprehendi et alio nomine separatim nominant: de elec. sciant: et c. generali: lib. vi. Et est alia ratio fm Lau. de pynu. qr alia discretio requiritur in his qui preficiūtur talibus q̄z in his qui preficiuntur beneficijs: exigitur eniz ꝙ sint boni patresfamilias qui bene sciant dispensare in vsus pauperuz: vnde potest esse idoneus ad beneficium qui nō esset idoneus ad talia: de hoc etiam. j. q. xix. ¶ Secundo quero an ordinarius possit hospitalia cōferre clericis in titulum beneficialē. Laud. dicit ꝙ sic: dummodo sint consueta ab antiquo per presbyteros gubernari vel hoc fuerit ab initio constitutuz alias non: dicta clemē. qr contingit: vbi probatur. ¶ Tertio quero an legati de latere possint talia conferre: videtur ꝙ sic si hoc exprimunt iungendo pncipium huius. c. cuz si.

[a] ¶ Accessorium. adde i reg. accessorium de reg. iur. lib. vi. gl. in. c. q̄ i dubijs h̄ ꝯst. ecc. vel alia. doc. in c. debitores. de iureiur. in. i. q. h quas pͥmus no. acq. et in. l. eos. C. d̄ appel.

[b] ¶ Decimas. adde c. tua de deci. et ibi add. et i. c. parrochianos eo. ti.

In contrarium: qr non reperit in fine de litteris legatorum: sed tantum de apostolicis: et hoc sentit gl. in verbo apostolicis: simile de hereti. inquisitores: lib. v. et quod ibi no. in glo. ij. et hoc tenet Stepha. dicens legatos non posse concedere talia: etiã in casibus de quibus in dicta cle. qr cõtingit: quod dic veruz dando litteras anteq̃ vacent: sed administrationem talium vacantiuz cõmittere possunt sicut epi. ❡ Et nõ. illaz glo. in verbo apostolicis: in eo q dicit legatum non conferre ecclesiam spectantez ad presentationem laici patroni: secus tamen dico si ad laicuz spectaret ius presentandi sine patronatu. qr tũc cessat ratio que est ne retrahantur patroni a fundatione ecclesiarũ: et sufficit q hoc casu non reperiaſ interdictũ legato alia conferre: qđ tenet Fede. de senis in consilijs. clxiij. ❡ Quarto quero si emanãt littere super reseruatõe fructuum an cõprehendanſ hospitalia. glo. iij. dicit q non: per rationem quã ponit glo. vi. in fi. quã cũ alijs posui. ſ. questione prima. ❡ Quinto quero si littere cõcesse fuerint ꝓprio motu an cõprehendãt hospitalia. glo. iiij. dicit q non: qr proprius motus non ampliat gratiam vel vim verborum licet excludat surreptionem. et idem Pau. q nõ. Lap. dicit q immo etiã ampliat interdictum eo. ti. si pluribus. i. responso. lib. vi. et hoc saltem quo ad grauem prerogatiuã: pro hoc q no. de rescrip. duobus lib. vi. sed dic q ille ampliationes sũt [a] potius quidam fauores extrinseci. glo. autem loquitur de ampliatione ꝓpria in eo quod dicit q non ampliat vim verborum. ❡ Sexto quero an in litteris in forma pauperum locum habeat q h dicitur. ❡ Septimo quero an in locum habeat sine littere sint directe executoribus siue ordinarijs. Pau. q sic: quod intellige quando mandatur prouideri clericis: vt h in verbo clericorum: secus dicit Lap. in laycis per quos talia regi possunt. xviij. q. ij. quidã. d. cle. quia contingit: quod intellige quando dixerunt se laycos et impetrarunt non vt eis ꝓuideretur: sed si vt alia cõmitterentur facta mentiõe q erãt hospitalia: alias littere cõcesse tãq̃ super beneficijs nõ tenerent: de transac. ex litteris. et q̃uis tenerent talia nõ comprehenderent. vt hic. ❡ Octauo quero si papa concessit gratiam alicui q possit ꝓuidere decem personis: an de hospitali poterit prouideri: dic q non: per id quod dixi in precedenti questione ſm Pau. cum dixi q procedit hec clemẽ. siue littere sint directe executori siue ordinarijs: quod expꝛessus tenet Lap. dicens idem etiam si littere sint directe alicui super gratia in alium deriuanda per modum predictũ de quo eo. ti. dudum: et. c. is cui. et. c. quãuis: li. vi. ❡ Nono quero quid sunt xenodochia. [b] et alia de quibus hic Laud. dicit q xenodochiũ ponitur hic pro loco in quo pauperes recipiuntur: sed quandoq̃ accipiuntur generaliter pro omnibus hospitalibus: de re. do. de xenodo. Alij vt refert dicunt q xenodochium est locus senum vel debilium vt verbum sonat. ar. xlij. distin. oratorium. et idem Gen. et Matthe. Leprosaria autez sunt ſm Gen. vbi recolliguntur leprosi de reli. do. cle. ij. idem Matth. ꝓ hoc de eccle. edi. c. ij. Elemosynaria dicuntur omnia talia ſm Lau. qui dicit ea sic appellari in pictauia et pluribus alijs locis. Henze. dicit q est locus deputatus ꝓ elemosynis pauperibus distribuẽdis et bona talia sunt per episcopos conseruanda ad vsus ad quos sunt deputata: de relig. domi. c. ij. xviij. q. ij. quidam. Et in his super iure temporali fũdat episcopus intentionem suam de iure communi: de exceptio. cum venerabilis in fi. ❡ Decimo q̃ro an talia sint spiritualia. dicit Laud. q sic. eoꝝ tñ sint fundata de voluntate epi. de relig. do. de xenodo. dic melius q sũt religiosa. vt dicit gl. in v̾bo ecclesias: vt et dixi. ſ. in. ij. q̃rio. ❡ Undecimo q̃ro an talia põt cũ bñficijs [c] permutari: dic vt dixi de re. pmo. q̃esitũ. Et arguit Lau. q non cum instituti frequẽter sint ꝯiugati ꝓut eẽ põt. ar. xxxij. distin. si qs do ꝓ h: qr tales nõ reputanſ psone ecclesiastice cum non sint ꝯuersi nec religiosi. argu. xij. q. i. duo: qđ dico in sequẽ. q. lau. tñ ꝯtrium dicens q si sint talia in qbus instituti ꝯsueuerũt clerici ꝑpetui potuerũt pmutari qđ est veꝝ: qr tũc sunt beneficia: secus si instituunſ tanq̃ gubernatores vt cõmuniter fit. vt in. d. cle. quia contingit. ❡ Duodecimo q̃ro an hospitalarij [d] vtẽtes coniugio portãtes aliquod signum: puta crucẽ gaudẽt priuilegio clericali: in persona vel rebus. Lau. dicit q in bonis applicans hospitali gaudeant priuilegio. C. de episcop. et cleri. l. orphanotrophos. In sua vero nõ: cuz nec sint clerici: nec conuersi nec religiosi in aliqua religione approbata: de reli. do. c. fi. Idẽ dicit de heremitis [e]: licet glo. xvi. q. i. q vere: et. xciij. dist. nulla: dicat q gaudent priuilegio clericali. Idez dicit Laud. de bigamis [f] coniug. alias non coniuratis leprosis vel similibus scilicet q non gaudent: qr ad hoc vt aliq gaudent priuilegio clericali requiritur vt sint clerici vel professi in aliqua religione approbata. xvij. q. iiij. si quis suadente de senté. excõmu. non dubium: de cleri. coniug. c. vno li. vi. ❡ Oppo. ad hoc: qr leprosi dicunſ religiosi: de eccle. edi. c. vno: dicit Laud. ꝯtrium esse verum: vt ibi nõ. Hostiẽ. qđ etiam tenet h Gen. dicens q nullo iure caueſ q leprosi sint religiosi: quicq̃d dicat Inno. in. d. c. ij. Dic q Inno. ibi solum dicit q eorum collegiũ est religiosum et licitum: et intelligi debet religiosum. i. pium et honestũ: pro hoc de rebus eccle. non alie. c. fi. quod etiã tenet glo. ſ. de reli. do. cle. ij. in ver. secularibus: quantũ autem ad premissa videſ non esse verum quod dicit Laud. in eo q dicit non gaudere priuilegio clericali nisi clericos vl̃ professos. per id quod dixi de fo. compe. si diligenti. vbi dixi q etiã nõ clerici dũmodo censeantur persone ecclesiastice gaudent priuilegio sicut sunt fratres de tertio ordine beati Francisci. pro hoc de priuile. vt priuilegia. ver. hoc autem vbi confratres oblati qui mutauerunt habitum secularẽ gaudent priuilegio clericali: ad hoc tamẽ potest dici q vbi gaudent ꝓuilegio quo ad ea de quibus ibi: et hoc qr sic ibi exprimitur pro hoc quod notaſ de deci. clemen. i. in glo. fi. sed pro hoc melius. d. clemen. in fi. de priuiſ. per exemptionẽ: lib. vi. vbi nõ solum monachi et conuersi qr religionem profitentur: sed etiã perpetuo oblati gaudent priuilegio ecclesiastico: quod tenet Joã. and. in. d. c. per exemptionẽ. Item ad hoc vt aliquid censeatur ecclesiasticum: sufficit q auctoritate episcopi sit deputatum vsui ecclesiastico. d eccle. edi. ad hoc. vbi loquitur de rebus fortius ergo de personis quibus res accidunt. xij. q. ij. precipimus. de dote post diuor. resti. ꝑ vestras: ꝑterea nouitius in religione gaudet priuilegio clericali etiã quo ad canonẽ si quis suadẽte. xvij. q. iiij. de sentẽ. excõmu. religioso. lib. vi. qui tamen non est monachus vt ibi: et per hec dic q aut talibus psonis est traditus certus modus viuẽdi a papa aut non: de primo exemplum in fratribus de tertio ordine beati Francisci. vt nõ. de sentẽ. excõ. cum ex eo in glo. iii. in fine et tales gaudent priuilegio clericali: qr omnia nostra facimus et c. de preben. hi. qui et. c. si apostolice. lib. vi. q autem papa possit patet eadem rõne: qr potest aliquem ascribere militie clericali: et potuit clericos eximere tenendo q exemptio clericorũ sit de iure positiuo: qđ dixi de maio. et obe. c. ij. tamen quo ad ipsos fratres de tertio ordine non videtur q gaudeãt priuilegio ecclesiastico: qr nõ dicunſ plene trãslati ad ordinem ita q desinant esse de seculo. qđ dico in. d. cle. cum ex eo. q. ij. Scđo casu videretur standũ opi. Lau. q non gaudent ꝓuilegio nisi sint clerici vel religiosi per superius dicta. nã nec inferior papa põt nouam religionẽ cõstituere: de reli. do. c. fi. Uerius tñ dic q dũmodo auctoritate prelati hñtis potestatem vt epi sint deputati ad aliquẽ vsuz perpetuuz ecclesiasticuz vel pium gaudent priuilegio ecclesiastico. ita q censentur persone ecclesiastice: pro hoc dicta cle. i. de deci. et dictum. c. per emptionẽ nõ tñ q gaudeant priuilegio canonis: si quis suadente: qđ locum hꝫ in percutiente clericum vel monachuz vt ibi dꝛ: et sic nõ in alijs nisi quatenus inuenimus iure expressum: sicut exprimitur de cõuersis: de sen. excõ. nõ dubiũ: qr et ipsi sũt religiosi vel de nouitijs in religione qui interim cẽsentur religiosi. d. c. religioso: de sen. excõ. lib. vi. Sed extra casus expressos in iure nõ est locus. d. c. si qs suadẽte. Tales ergo q sunt hospitalarij vel ad aliũ piũ vsum deputati: dũ tñ perpetuo et mutuo habitu censebuntur

a ❡ Ille ampliationes sũt. adde diffuse ꝑ Joan. de imol. h in. iij. col.

b ❡ Xenodochi. addꝰ. §. sancimus. xxxiiij. q. viij. et ibi gl. doc. i. c. d xenodochijs. d reli. do. in. l. si quis ad declinãdaz. C. d epis. et cle.

c ❡ An talia possint cũ bñficijs. adde doc. in cle. qr cõtingit. de reli. do. Federi. de se. in tractatu de permu. bñfi. Pet. de anchꝰ. in. c. i. de reruz permu. lib. vi.

d ❡ An hospitalarij. addꝰ doc. in. l. c. ij. de fo. cõpe. Hostien. in summa tit. de regula. in. §. i. ver. qđ d rusticis Spe. tit. de sta. mo. ver. xxvi.

e ❡ Idez dicit de heremitis. adde gl. in ver. acephalos. i. c. nul. la rõne. xciij. di. stin. Inn. in. c. cũ ad monasteriuz. Archi. in. c. vnic. d excess. prelato.

f ❡ De bigamis. adde bar. ba. i. c. ij. de fo. cõpe. et doct. in cle. i. d reli. do. doct. in cle. ad nlam de here.

bitri censebuntur psone ecclesiastice.d.c.vt priuilegia:quo ad gaudendu3 alijs priuilegijs immunitatū concessaꝝ personis ecclesiasticis sicut sup immunitate ab oneribus:de imu.eccle.aduersus.et.c.nō minus.de censi.ꝗꝗ.lib.vi. vbi generaliter d: de psonis ecclesiasticis: et sic intelligo quod nō.Hosti.in sum.de reg.§.i.ver.quid de rusticis. et Spe.d sta.mona.ver.xxvi.et iura rōnes ꝑallegate ad hoc. Si vo nomine est facta talis deputatio sicut ꝯtingit de aliqbus heremitis qui aliqn ad tpus accipient aliquem habitum et viuunt d elemosynis nullo priuilegio ecclesiastico gaudēt non.n.sunt incorporati ecclesie quodā iure speciali et absonum foret ꝙ censerent persone ecclesiastice cū sint meri laici et recedant ad sui libitū et ad nullū vsum ecclesiasticū vel piū auctoritate ecclesie.i.prelati qui hoc possit sint deputati:et procedit h vlti.casu opi.Laud. ¶ Decimotertio ꝗro an hospitalia conferri possint personis regularibus : videt ꝙ sic:qꝛ solum prohibet de clericis ibi clericorum: ꝙ videtur intelligendū de secularibus.arg.xix.q.ij.duc. Item cle.ij.J.de reli.domi.prohibet de secularibus: et sic videt de regularibus pmittere.de presump.nōne.facit in arg.xvij.q.ij.quidam:vbi videt innui ꝙ hospitalibus clerici seculares et religiosi laici preesse possint:preterea in leprosarijs minus videtur dubiū cum leprosariū videat esse locus religiosus vt nō.Inno.de eccle.edi.cū dicat Genze.tenet contrarium per regulā qua cauetur ꝙ religiones professus secularibus ecclesijs prefici nō pōt:de reg.super eo.nisi propter officium predicandi quādo sunt curate.de sta.mona.quod dei. Ad nō.per Inno.in.c.cū dicit:respondet nō esse verum ꝙ leprosi sint religiosi:qꝛ nullo iure hoc cauetur et nihil de substantialibus religionis faciūt:immo matrimoniū contrahere et eo vti possunt vt tenet Hostie.in.d.c.tu autem intellige dictum Inno.vt dixi.s.q.proxi.Ad.c.quidā:respondet ꝙ ibi numerant tria genera.s.monasteria qbus monachi possunt prefici et materia.i.seculares eccle.qbus preficiuntur clerici et hospitalia qbus prefici possunt laici. Dic ꝙ ꝗstio quo ad istud.c.non erat dubia:qꝛ papa non concederet litteras religiosis super ꝓuisione beneficioꝝ nisi esset curata per ea que nunc dixi:ideo hoc tantū expressit de clericis:an tamen et quādo possint hospitalia concedi religiosis : dixi de reli.do.xenodoc.et dico in.d.cle.ij.§.vt autem.q.i. ¶ Decimoquarto quero an in fabricis locū habeat qd hic dicitur:gl.in verbo elemosynarijs in fi.dicit ꝙ sic:et est sensus eius ꝙ per litteras super prouisione beneficiorū non poterit ꝓuideri de fabrica. Stepha.dicit ꝙ quicquid sit de iure : de facto seruatur ꝙ sub huius gratijs includātur.dic vt in seq.q. ¶ Decimoquinto quero si certi redditus deputantur ad fabricam quibus preficiunt aliqui qui appellant operarij. An cōferri potuerunt per litteras de qbus hic videt ꝙ nō cum eade3 sit ratio que in xenodochijs: vt redditus deputati ad vsum fabrice ad alium nō trahantur. Ite3 tales qui deputantur tenent reddere rōnem et reliquas que restant deponere cōuertenda in emptionē prediorum : vel aliud augmentū fabrice.xij.q.ij.nobis.facit auc.de san.epis.§.economos.col.ix.et sic non dicit assignata fabrica predictis in beneficium:qꝛ tunc facerent fructus suos.de offi.ordi.presenti.lib.vi. In contrariu3 qꝛ nomine beneficij continet omne quod gratis et liberaliter cōfertur.ff de ser.expor.l.seruus. nec videt procedere ratio ꝯtraria ꝙ redditus predicti sint deputati ad vsus fabrice:nā et omnes redditus sunt ad vsū pauperum deputati.xvi.q.i.quoniā quicquid.vnde sic sub gratia alij redditus cadunt ita et isti:et sufficit ꝙ hec constitutio de his non faciat mentionē primū verius quod tenet glos.vt dixi in proxi.q.licet Stepha.teneat scdm : et primo sunt rationes ad hoc inducte maxime:qꝛ fabrica non censetur beneficium ratione predicta : nec procedit quod dicit Stepha.ꝙ redditus omnes [a] clericorum sunt deputati ad vsus pauperum:qꝛ illa deputatio non est immediata:s3 ꝑncipaliter sunt deputati ad vsus pauperu3: qꝛ illa deputatio non est imediata:sed principaliter sunt deputati in vsus ministrorum:de prebē.de mona.et.c.cum sm.Item sunt deputati in vsus pauperū per erogationem faciendā per institutos.d.c.quoniā quicquid:qui tamen faciunt fructus suos ita ꝙ si distribuunt in alios ꝗ3 in pauperes tenet ꝗuis peccent male distribuendo.qd dixi.de fideius.peruenit: de pecul.c.fi.in cle.gratie.q.xix. ¶ Decimosexto quero si ecclesia habet hospitale annexū:an poterit ꝓuideri per litteras de quibus glo.hic in verbo ecclesiaꝝ: ꝙ sic et idem Paul. ¶ Decimoseptimo ꝗro si ecclesia et hospitale sint vnita: et nō appareat qd sit principale:glo.eadē soluit esse standum possessioni ex qua colliget ꝙ sit principale: et si hoc non apparet repelletur impetrans quā glos.nō.qꝛ facit ad multas per quā glo.Consuluit Bal.vt refert Pet. de aneha.ꝙ si mandat prouideri de ecclesia sancti.A. cum hospitali sibi annexo de hospitale est ꝑncipale et ecclesia annexa non obtinebit. In contrariū inducit qꝛ verba transposita idē significant.ff.de pec.leg.quidā testō:cum glo. ꝓ hoc de rescripcām:inducunt et alia:s3 dic ꝙ in rescriptis bñficialibus verba intelligunt proprie:et stricte vt hic.et eo.tit.ꝗuis.i.et in c.cui de non lib.vi. Itē questio premissa videt hēre parum dubij:qꝛ rescriptū erat obreptitiū in quo dicebat hospitale annexū ecclie cū esset econuerso:in qōne āt glo.si ꝯstaret ꝙ hospitale et ecclesia essent vnita eque ꝑncipaliter:dicit eadē glo.locū esse hinc.c.et idem Pau.et Genze.et in hac gl.ibi cum de beneficio.xxvij.di.quod interrogasti.xx.q.i.que3 ꝓgenitores.xx.q.i.vidua.de regula.vidua.de presby.nō bapti.c.fi.ibi per tuas:qui fil.sint legi.per tuas : et in fi. qꝛ ex quo hospitale venit ꝑncipaliter cōprehendi non pōt sub litteris vt hic:nec vnitio cum ecclesia hoc pōt operari:nā cum concurrunt duo quoru3 vnum se habet ꝓhibendo aliud ꝑmittēdo:vel vnū negatiue aliud affirmatiue plus operatur negatio:qd dixi de renun.in ꝑscutia : plus.n.tollit negatio ꝗ3 ponat affirmatio:vt nō.glo.de cōsue.cū dilectus. ¶ Decimooctauo ꝗro de quibus spūalibus loquit littera ibi.spiritualis.So.vt in glo.in eo verbo. ¶ Decimonono ꝗro si hospitalia possunt ꝯcedi in titulu3 sicut ꝗsqꝫ permittitur.J.de reli.domi.cle.ij.an comprehēdent sub litteris:gl.in vbo prouideri:dicit ꝙ nō:dicens ꝙ qualitas hospitalitaris est in litteris exprimenda vt expresse appareat papā hoc voluisse:qd nō.Gen.autē vꝫ stricte intelligere hanc cle. de elemo.que nō conferunt in beneficiū:dicit.n.ꝙ si sunt elemosynarie q sunt in multis monasterijs ad quas sunt deputati prouentus quibus aliqui ꝑficiuntur et faciunt suos non h3 locum hec cle.qd dixi.s.q.i.et sm hoc intellige glo.eo casu quo licet conferantur in titulum tamen habent natura3 hospitalium in alijs de quibus in cle.qꝛ contingit.

Iplures. Oppo.qꝛ de non dubio ē hoc.c.qꝛ si impetrans habebat duas dignitates etiā anteꝗ3 assequeretur tertiā vacauerint prime:qꝛ per adeptionem secunde vacauit prima eo.ti.de multa: et si non dimiserat primam verbo de facto vacabat etiam secunda : per extrauagan. Joan.xxij.execrabilis:de qua hic in glo.vlti.glo.ij.soluit intelligendo ꝙ impetrans habebat dispensationem super primis: et idem Laud.et Pau.et Stepha.vero intelligit siue de facto siue de iure obtineret primas: et dicit ꝙ ratio dubitandi fuit:qꝛ non sic de facili tolluntur plures sicut vna:ideo licet per adeptione3 secunde dignitatis vacet prima non tamen per hoc expressum erat ꝙ per adeptionem tertie vacent due prime: et non debet prima extendi : dicit tamen ꝙ quia maior est ambitio si habens plures alias petat ꝗ3 si habens vna3 : ideo dignum est ꝙ vtrāqꝫ perdat vt hic:sed hoc presupponendo remoueret hoc.c.de in dubio: cum fortior sit ratio in duabus primis ꝗ3 in vna prima:vñ verior est precedens solu.vt sit aliqua dubitatio:nam si de facto habebat primas non potuerunt dici vacare per adeptionem tertie:qꝛ iam vacabat ex alio. Ratio tamen Stepha.saluatur per id quod dico.J. in vltimo contrario. ¶ Secundo opp.ad hoc quia si intelligimus: ꝙ habebat dispensationem super primis expeditum videbatur.eo.tit.non potest.ij.respōso.li.vi.quod dic vt in glo.in verbo va-

[a] ¶ Redditus ole.adh.c.quā xvi.q.i.c.qd at xxiij.q.vij.c.quentor.xxiij.q.viij.c.sicut hi.xlvij.distin.

care vsq3 ibi: sed qr que soluit ꝙ poterat esse dispensatū sū per illis: et declarando glo. dic ꝙ qn̄q3 dispensat̄ generaliter super duabus curatis et intelligit̄ de duabus primis: et istū casum dicit terminatū per. c. non pōt: vbi dr̄ ꝙ dispensatio intelligit̄ de duabus primis: et sic per adeptionē tertij ambo p̄ma vacant: qr non pōt quo ad tertiū dispensatio aliquid operari qn̄q3 dispensatū est super duobus q̄buscunq3 et qn̄q3 bn̄diis: et tunc per adeptionē tertij vacant nō ambo prima: sed tertiū surrogatū loco scd̄i: et scd̄m loco primi: et primū solū vacabit: et iste casus non ponit̄ in. d. c. nō potest neq3 in hoc casu loquit̄ hec gl. qn̄q3 dispensatū est sup duobus noīatim: vt super bn̄ficio sancti. A. et bn̄ficio sancti B. et idem iuris est qd̄ in primo casu: tn̄ non erat iste casus terminatus per. c. non pōt: qd̄ loquit̄ in casu primo: nec contingebāt hūc: sed determinat̄ hic: ideo vtilis fuit hec declaratio. ¶ Tertio oppo. ad hec: qr s̄m hoc vr̄ esse supflua hec cle. nā si p adeptionē tertij vacāt duo prima qn̄ dispensatio fuit generalis fortius debet vacare qn̄ factā fuit nominatiȝ: cū tūc certū sit ꝙ respectu tertij nihil operari pōt: glo. eadē ibi: et videbat̄ soluit ponēdo rōnem dubitandi: videbatur enim quibusdā ꝙ hoc casu nō vacarent ambo prima: s3 p̄nceps. i. papa deberet eligere qd̄ ex p̄mis dimitti volebatur. gu. ff. de excu. tuto. l. si duas in p̄ncipio. vbi si tres tutele alicui deferunt̄ is qui creauit. id est iudex eliget quē oporteat illū suscipere et quē dimittere. Circa hoc tn̄ refert gl. opi. aliorum ꝙ ipse promsus debet eligere per. c. c. ti. preterea et. c. referēti: et q̄uis sint he opiniones inter se diuerse tn̄ pariter obstāt textui. cū hic dicat̄ ambo prima ipso iure vacare: sed hoc tenēdo r̄ndet gl. ad. l. si duas ꝙ in pluribus tutelis per vnius receptiōem non vacat alia: et p hoc vult dicere secus esse in dignitatibus: cū per adeptionē vnius vacet altera: s3 adhuc vr̄ stare ratio. d. l. qr per dispensationeȝ poterat iste hēre duas: et per adeptionē secunde non vacauerat prima. vn̄ videbatur ꝙ per adeptioneȝ tertie non vacarent ambo prime. quasi essemus extra iura cōe ꝓpter dispensationem: et sic extra casum. c. de multa: et per ꝯn̄s videbatur standuȝ antiquis iuribus vt ipse impetrās eligeret per. c. preterea i. et. c. referente p̄allega. dic ꝙ dispensatio hoc solū faciebat ꝙ hn̄s duo prima censebat̄ ac si hēret vnicuȝ: sed si habuisset vnicum vacasset per adeptionē secundi: ergo per adeptiōeȝ tertij vacant ambo prima. qd̄ voluit h̄ Matth. dicēs ꝙ vigore dispensatōis duo prima habebant̄ loco vnius: vn̄ quo ad illa duo veneramus extra iura cōe: sed comparando ista duo simul respectu tertij nihil operat̄ dispēsatio: est ergo locus iuri cōi. ¶ Quarto op. ad idē: nā collatio tertij non tenet: de offi. ordi. ordinarij in fine. lib. vi. nisi dispensatio extēdatur ad tertiū vel nisi prius signet ambo prima. glo. ea. in ver. sed remaneat ibi. et forte hoc fuit dubiū huius cle. quā declara qr nō prestat impedimentū et c. regula nō prestat li. vi. ergo si collatio tertij nō valet non pōt inducere vacationem priorū ꝓpter hoc ꝯtrium. Fran. vercel. hoc tenebat in. d. c. ordinarij: sed vt ibi nō fuit excusabilis: qr non vidit. c. eum qui. lib. vi. eo. titu. vbi per adeptionē beneficij incōpassibilis ēt de facto obtenti ita vacat primū sicut per adeptionē iustā: et sic est locus huic cle. ¶ Quinto opp. ad hoc qr sic intelligendo remanet hec cle. de nō dubio. iungendo. c. ordinarij in fi. cum. d. c. eum qui. Solu. ibi erat declaratum de hn̄te vnum se intrudente in aliud incōpassibile: sed non erat declaratū de habente plura iurisdic. et impetrāte a papa aliud incōpassibile. immo sup hoc erat questio per superius dicta: et per alias rōnes que ex superioribus dictis possunt inueniri. vn̄ ante hanc cle. pendebat questio in curia vt dicit hec glo. nec adhuc hētur pro plene declarato in eo ꝙ dicit ꝙ procurasset a cōpositoribus declarari. concludit tn̄ pulcherrime distinguendo ibi. puto tn̄ vsq3 ad fi. et ibi est signanda maxime in hoc ꝙ ex ea vr̄ inferri licet non oīno apte. quod licet cū aliquis est adeptus curatū: si per eum stat quo minus acquirat possessionem vacet primū. hoc tn̄ verū est cū tenet adeptio curati: sed si nō tenet penitere pōt non se inmiscēdo possessioni et retinendo primū. et idē Pau. g

quasi eadem verba dicit cum glo. et in hoc vltimo expresse dicit ꝙ nunc dixi. Lau. vero refert opinioneȝ Garsie qui tenuit ꝙ adeptio tertij nullius erat momenti. per. c. ordinarij prealle. et ꝙ non vacabūt duo prima: sed retinebit ex dispēsatōe quod reprobatur hic. vnde dicit Lau. ꝙ licet videret ꝙ per adeptionem tertij non vacarent ambo prima. sicut p adeptionem secundi vacat primuȝ: qr duplex funiculus difficilius rumpit̄: de treu. et pa. c. i. tamen contrarium h̄ dicit̄: qr ꝓpter dispensationē duo prima habētur loco vnius. vt dixi in tertio ꝯtrio. ad. c. ordinarij. dicit Lau. ꝙ id quod dicit ꝙ collatio est nullius momenti intelligit̄ quo ad hoc: vt omnia tria possit tenere: nā ꝓpter possessioneȝ tertij admittit duo prima. et hoc in collatione ordinarij. arg. de offi. or. cle. ij. secus in collatione pape vel legati. d. c. qr tunc nō vȝ collatio. et dicit Lap. ꝙ sic potest intelligi. c. ordinarij in fi. in impetrātibus a papa vel legato. nisi gratia sit facta motu proprio: qr tunc valet. l. c. pxi. et in hoc videtur Lau. contradicere ei ꝙ prime dicit: sed videtur esse mēo eius ꝙ si. c. ordinarij intelligitur de collatione ordinarij debet exponi vt proxime dixi ꝙ collatio non tenet quo ad hoc vt possit tenere omnia tria. si aūt intelligitur de collatione pape vel legati debet intelligi vt iacet: qr collatio tertij non tenet. d. cle. ij. quod vltimum ꝓcedit si tacet de primis: vt in. d. cle. Laud. dicit ꝙ eo casu quo collatio tertij non valet si antēq3 adeptus fuerit pacificam possessionem vel antequā steterit per eum quo minus adipisceret̄ nō renunciauerit collationi minus legitime facte d̄ tertio vacabūt prima et nulliū habebit. ad quod inducit. c. eū qui. eo. ti. et. c. si beneficia. et. c. licet. ij. et prealleg. consti. Jo. xxij. execrabilis. §. q vero: qd̄ placet vt nō sit melioris cōditionis is qui permittit sibi cōferri tertiū illicite q̄3 si licite. d. c. eū qui. et hoc verius q̄3 id qd̄ dixi s̄m glo. et Paul. h̄ eod. contrario: alias non posset iste diu tenere rem in pendenti: qr forte non facile: alias acceptaret tanq̄3 volens cum ipso qui foret potens erat ligare. Pe. de ancha. pro glo. et Pau. inducit: qr non perficitur delictum ex sola attentatione. ff. de fur. vulgaris. §. qui furti. et hoc dicit ꝙ per adeptionem tertij non vacāt prima nisi requisitus ab ordinario dimittat tertium super hoc cōtendat eod. titu. de multa. sed dic ꝙ hic ꝙ non considerImus dictum: sed iuris dispositionē que comparat hec duo ꝙ habeat possessionem secundi. vel ꝙ per eum stet. de cle. cōmissi. §. i. li. vi. et sic stat quod p̄dixi ad aliud an et quādo per attentationeȝ: dic vt dixi de coq mit. in pos. c. i. ¶ Sexto opp. ad h̄. et ad litteram: qr pōt esse ꝙ fructus tertij beneficij debebantur alicui. eo. ti. super. et. c. si tibi concesso. lib. vi. glo. penul. soluit ꝙ tunc non vacabunt prima. et sic hec cle. intelligitur extra illos casus: et idem Pau. per hoc videtur ꝙ toto tempore quo debebuntur fructus alteri possit iste deliberare an velit dimittere tertium vt sic retineat p̄ma. quod est veruȝ per dicta iura. ¶ Que dicatur adeptio Lau. ꝓsequitur dicens non pacificam si fructus debebant̄ ad tēpus alteri. dic ꝙ tūc nō dicitur adepta possessio[a] per d. c. si tibi concesso. ¶ Secundo quero an officiū executoria sit finitū data tali possessione: dicit Lau. ꝙ sic cū moderatōe tamē. c. querenti. de offi. deleg. deinde mutat opinionem dicens qd̄ non est finitum officium donec habebit fructus quod est verius. ¶ Tertio quero si data fuit possessio ecclesie s3 ꝯdicit̄ i fructibus: qr negant̄ eē bn̄ficij vel ex alia cā. dicit lau. ꝙ si ꝯdicitur respectu institutionis cognitio ptinet ad executores vt qr dicitur eam non valuisse: sed si cōtradicitur ex alia ratione. vt qr dicuntur predia ex quibus proueniunt fructus illi non spectare ad beneficium nō cognoscent de hoc cum hec sit qōestio separata ab executiōe pro hoc quod no. Inno. de offi. dele. in litteris. et quod ibi dixi. de preben. pro illorū. et de conces. preben. cuȝ nostris. ¶ Quarto quero si lata fuit sententia per executores contra quoscunq3 qui contradicerent: an durabit etiaȝ post annū: quidā vt refert Lau. ꝙ sic i rescripto si clausula tuearie inducta vel similis. alias non excedit annum. de offi. deleg. querenti. Alij ꝙ indistincte expiret post annum ex quo pacificam possessionē

[a] ¶ Adepta possessio. adde. c. sig. s. trāslat. xxij. q. ij. glo. i. ꝯ ho vacare in c. si tibi ꝯcesso eo. tit. lib. vi.

cificā possessiōez est adeptus: qđ dicit Lau. hoc esse verius et hoc tenui. de pb. p illorūz. in. vij. q. per. d. c. qrēti. qđ loqtur indistincte et ex priuilegio concedit delegato aplico q post latā diffinitiuā vsqz ad annū habeat ptātē: ergo non vltra. executor aūt est delegatus. de offi. deleg. si super gratia, li. vi. ¶ Quinto qro si is q tenebat duas dignitates adipiscitur tertiā de facto. dicit Lau. q pp pluralitatē fit ībabilis ad alia beneficia et illicite occupat fructus eoꝝ que hꝫ et tenet restituere. de elec. dudum. ij. et qđ ibi no. pro hoc qđ hic dicitur in glo. antepe. qꝛ licet collatio tertij non valeat facit tamē vacare ambo primo p. c. cum qui. eo. ti. li. vi. ¶ Sexto quero vt qrit Matth. an ꝯfirmatus [a] possit admīnistrare ante installationē: que questio nō est impertinēs: et dic q sic: qꝛ installatio nō est de substātia: sed de solēnitate. vt not. Innoc. de causa pos. cū super. et dic vt ibi dixi.

I romanus.

Nō. q nomine beneficij intelligit de quocūqz vt hic iuncta gl. iij. et idem Pau. q pcedit qn exprimitur in dispositōe iuris cōis vt hic. qꝛ est fauorabilis et amplianda. ff de legi. non possunt de consti. transfato. et c. si. secus impetrationibus que sunt odiose et restringende. eo. ti. c. si. et c. quis. i. li. vi. ¶ Scdo nota de ꝟbo declaramus [b] p qđ nouum nō inducit: de hoc de indi. decernimus. Ex hoc nō. id qđ dicit gl. penulti. que facit differentiā inter corrigere et reprobare: qꝛ corrigere ē id quod aliquando tenuit transmutare. de cōsangui. nō debet. Reprobare est quādo nunqꝫ tenuit. quod tene menti. ¶ Tertio nota q proprius motus tollit subreptionem in quodcunqz beneficijs et qualibuscunqz. quod dico. vt in gl. vltima ex hoc nō. non esse differētiaz inter multitudinem et paucitatē nec inter maiora et minora qđ est idē: qꝛ eadē est ratio: attēdimus. n. in hoc volūtatē pape ad quā recurrēdū est. s. eo. cū olim. de deci. ex multiplici. de verbo. significa. dilecto. eo. ti. cū illis. lib. vi. cuius ptās magna de trāslatio. quanto. et qđ nō. Inn. de regula. porrectū. et dixi de electio. venerabilē. de indi. nouit. qui fili. sint legi. per venerabilē. ꝟ. rationibus. Cuius pprium motū debemus interpretari vt sit liberalis. q nō varietur ex beneficioꝝ pluralitate. ex quo ad nullius instantiā fuit motus. argu. ff q quisqz iur. l. ij. in pncipio. alias aūt inter multitudinē et paucitatē: et inter ea que sunt diuerse qualitatis diuersimode ius disponit. de rescrip. sedes. et p hoc habes rōnem dubitandi et decidendi hic. et secundum hoc in tex. ibi. quandocūqz. dic sm Paul. etiam si essent plusqꝫ mille. argumen. C. de tempo. ap. anē. si tñ. s. de appel. cle. quādiu. et qđ ibi nō. gl. i. hoc tñ nō occurrit. ¶ Op. qꝛ hic innuit in verbo bñficijs quē posse habere plura beneficia. 5 id eo. ti. preterea. et c. cū nō ignores. et c. cum iaꝫ dudū. soluit Pau. q papa hic nō intēdit hoc dicere: sed respexit factum vel hic debet intelligi de bñficijs legitime obtentis ex dispēsatōe. vltimū tꝫ gl. hic in verbo valida. ¶ Quero in eo q dicit pōtifex. qd de legato glo. ij. remittit ad cle. ij. de offi. or. Paul. dicit secus in eo qđ dic vt nō. s. d. cle. ¶ Scdo qro an pprius motus tollit qlibet inhabilitatē gfc. glo. antepe. dicit q tollit solum viciū surreptionis. quā singulariter nō. qꝛ quotidie ad eam remittit: et idē Lau. qꝛ nō habemus cautū iure nisi q pōt viciari gratia motu pprio facta ppter surreptionē. idem ēt Paul. et Gens. qꝛ papa nō intēdit tollere aliud ipedimētū. ¶ Op. ad hoc qꝛ eoipso q papa mādat alicui pūideri vr oēm ībabilitatē eius tollere. nā sacrilegiū ē disputare an sit dignus is quē elegit princeps. xvij. q. iiij. §. q aut. So. hoc 5rium pcedit qn cōstaret de precisa volūtate pape: et qñ ībabilitates sup qbus pōt dispēsare: sed in dubio psumit ius obscurare. de rescri. si qn. et p hoc decidit ro. deci. ci. al. cx. q proprius motus nō tollit ius pronatus laicoꝝ de quo si papa sciuisset verisimile nō pūidisset. s. eo. cle. p litteras: et qđ ibi no. in glo. antepe. et in Spe. ti. ij. §. videndū. ver. sed nūquid bñs. ¶ Tertio qro generaliter qd operet pprius motus pape. dicit Lau. q ē optimus artifex oēm bñs virtutē et enumerat multa q pōt papa: et aliqua q nō pōt sicut de corrupta facere virginē. vel id qđ factū est nō fuisse. xxxij. q. v. si Pau. vel facere q qui fuerūt decē fuerūt qndeci. de elec. cle. q circa. et cōcludit q in his q factū respiciūt nullā habet ēi potestatē: qꝛ de nigro nō pōt facere albū. de iureiurā. et si xpristus: sed in his que sūt iuris potestatē habet fingēdi fuisse q non fuit. l. di. ferrum. de reg. vidua. dicta cle. q circa. dicit etiam q nō habet potestatē in his q sunt ad fundamentū ecclesie militātis: sicut sunt legis pcepta articuli fidei et similia. de resti. spo. litteras. vel in his que sunt de iure nāli de re iudi. cle. pastoralis ꝟ. rursus. de quo dic vt dixi. de pb. pposuit. et quo ad ppositū dic q motus pprius nihil operat nisi in his que sūt iure expssa. qđ dixi. s. q. i. naꝫ qđ aliqd operet est quasi quoddam priuilegiū extra ordinem iuris. ¶ Quarto quero si clericus habēs possessionē ab ecclesia ad sui instantiā obtinuit beneficium a papa. dicit Matth. videri q nō vꝫ si de possessione nō est facta mentio. xvi. q. i. possessiones. et. q. v. illud. Matth. tꝫ 5rium si habet tanqꝫ laicus. secus si in titulū tanqꝫ clericus. xxxij. q. siquis vero: et de hoc de rescrip. ad audientiā. et c. postulasti. ¶ Quinto qro si impetrās beneficiū [c] expressit de primo: sed tacuit q in pmo esset intrusus. Bal. vt refert Pe. de anch. consuluit q viciat nisi esse taliter intrusus q esset factus inhabilis ad bñficia. sicut. s. de elec. quisquis. quod est verius. naꝫ ex quo fecit mentiōez de pmo satisfactum est iuri. eo. titu. si motu pprio. lib. vi. Et ex hoc vr q ēt si dixisset se canonice institutū in primo adhuc idem cum tale mendaciū sit omnino extrinsecum a gratia.

I de beneficio.

Expectans titulū ad collationē epi et deuolutū ad illius capitulū obtinere nō possit. deuolutū tñ ad epm vel ēt ad papā ex cuiuscūqz negligētia poterit obtinere. hoc dicit sm gen. Primo thema ex quo qđ. Scdo soluuo. Tertio antiphora seu alterius dubij. So. ibi. lꝫ. vel si diuidis in quattuor dicta vt diuidant gl. et Pau. dic secundū ibi. licet. tertiū ibi. vel alterius. quartū ibi. sibi siue. et formaliter sunt solū tria dicta. scdꝫ ibi. licet. tertiū ibi. siue: sed scdm et tertiū habent duas ptes. scda scde ibi. vel alterius. scda tertie ibi. et alioꝝ. licet hec vltima nō sit pprie pticula distincta. ¶ Nō. q p negligentiaꝫ episcopi deuoluit collatio ad capitulū: et dicit Lau. q ipso iure deuoluit nec indiget facto hois quin statim surripiat ptās ab ipso negligēte: et deuoluat in manus supioris nec pōt purgari mora. de sup. neg. pla. lꝫ. cū. c. sequēti. In instāti eni opatur ius in talibus abdicādo ptātes a negligēte et trāsferēdo in aliuꝫ. p hoc. viij. di. quo iure. debere. qcunqz. §. alioꝝ. et c. cum sm lib. vi. qđ potuit facere legislator. s. papa qui est gubernator vniuersi. et pōt auferre vni et dare alteri maxime ex cā. et dic q negligētia currit a die sciētie cessante ipedimēto. de elec. c. si. de cōces. pben. qꝛ diuersitatē. ¶ Scdo nō. q impetrāti ad collationē epi pūidetur de bñficio ex negligētia episcopi ad papā deuoluto. et similiter pūidetur de bñficio spectāte ad collationē capituli vel alterius deuoluto ad episcopū: et pcedit hoc sꝫ Jo. an. non tamen in deuolutiōe tēporali de qua hic: sed et fortius si ad aliquē sit facta deuolutio in ppetuū: p hoc qđ nō. s. de rescrip. cle. vlti. in gl. vlti. et quod ibi dixi in septimo 5rio. ¶ Tertio nō. ex eo quod dixi in primo notabili et ex littera q ad capitulum spectat quandoqꝫ collatio: qđ intellige de iure speciali: qꝛ de iure communi spectat ad episcopum. quod dixi de elec. cum ecclesia. ¶ Oppo. qꝛ per gratiam apostolicam afficitur beneficium et ligantur manus ordinarij collatoris. s. titu. i. cle. vna. ergo non potest ab episcopo post factā gratiam cū sit impeditus legitime fieri deuolutio ad capitulum. Solo. hec cle. pcedit quando bñficium non est effectū per gratiam: et quando afficiatur: dic vt nō. de conces. preben. si soli. lib. vi. quod hodie raro euenit quia dantur gratie in forma que afficit. s. titu. i. cle. vna. et sic raro vel nunqꝫ hodie locus est huic cle. et per illaꝫ cle. videtur etiam ex alio non esse hodie locuꝫ huic cle. qꝛ in forma de qua ibi mandatur pūideri de beneficio qđ acceptauerit

[a] ¶ An ꝯfirmatus. adde. ab. i. c. cū i cūcti. i. §. cū nō i. i. col in ꝟ. admīstratione ꝟ cle. ab. i. c. nosti. in prin. ꝟ cle. ab. i. c. trāsmissam de ele.

[b] ¶ De ꝟbo ꝺclaramus. adꝺ doc. i cle. si. ꝺra scri. doc. i cle. statuti de elec.

[c] ¶ Quid operet. Adꝺ lap. et domi. i. c. quis de rescr. li. vi. et i. c. si eo tpe. et i. c. si pp de ele. c. cū ex eo. ꝺ pb. li. vi. doc. i. c. iacobus de simo.

[d] ¶ Si ipetrās bñficiū adꝺ ab ba. i. c. cū in cūdi i. ii. col. ꝺ pbē. ab. i. c. preterea i vl. no. de surrepa. ab. i. c. p igsitiōeꝫ. i. iij. col. de elec.

infra mensem a die note vacatiōis. ¶ Q̄ ergo beneficium spectās ad collationē alterius deuoluitur ad epm. tn̄ nō poterit executor ꝓuidere cū nō fuerat acceptatū infra mensē: ꝛ dicit Gaspar. de cal. in repetitiōe huius cle. ꝙ posset hoc teneri. qꝛ tn̄ ꝓm hoc hec cle. eēt inutilis. cū hodie cōiter apponat hec clausula. dicit scdo ꝙ executor poterit ꝯferre etiā post mēsem: si nō est alteri collatū. ꝛ de hoc in. d. cle. §. licens in glo. iste terminos. vel tertio ꝛ melius dicit ꝙ mensis nō currit a tpe quo facta est ad epm deuolutio: qꝛ prius nō cō prebendebat hoc bn̄ficiū sub gratia ꝛ impedito nō currit tps. de offi. oꝛ. pastoralis. ¶ Scdo op. in eo qd dicit ꝙ mādabat ꝓuideri de beneficio ad cuiuscunqꝫ epi collatōez. talis gratia est incerta nec videt papaꝫ talē eē cōcessuruꝫ cuꝫ nolint grauare multos. eo. ti. cū in illis. li. vi. Sol. v̄bum cuiuscunqꝫ epi refert ad pluralitatē gratiarū. simile de priui. vt priuilegia. ꝛ dic epi in gratia noiatim: si tn̄ papa ꝯcederet sub predicta generalitate valeret: ex quo ꝯtrariū nō est iure expressū: sicut qn̄ mandat ꝓuideri in ꝓuincia vel regno eo. ti. q̄uis. li. vi. ¶ Tertio opp. ꝙ q̄uis collatio beneficij sit deuoluta de epo ad capl̄m nihilominus possit executor ꝯferre: sufficit enim ꝙ constet de intentōe pape qd ꝓuidere voluit de bn̄ficio de quo mādat. nec variatio collatoris vꝫ viciare ex quo ꝺ corpe ꝯstat. ꝺ testi. lꝫ ex quadā. ff. Steph. ꝙ hic loqtur qn̄ mādat ꝓuideri de bn̄ficio in genere: secus si de certo beneficio. qꝛ tunc falsa demonstratio nō viciaret. ff. de cōdi. ꝛ demō. l. falsa demōstratio. de cōsang. ꝛ affi. qꝛ circa. Idē Io. an. ego puto ꝙ idē si ꝺ certo bn̄ficio ex quo adiecit ad collatōez talis epi: qꝛ verba ista restringunt gratiā. nec pōt dici ꝙ voluerit grauare capitulum. eo. ti. cuꝫ in illis. li. vi. ꝛ ideo vꝫ gratia ꝯditionalis vt ꝓuidere possit do nec beneficiū ad collatōez epi spectabit: ꝛ hoc appet q̄ē rō huius cle. vt seruet forma mandati. de rescrip. cum dilecta. ¶ Quero qui icludant in v̄bo qbuscūqꝫ. gl. ij. soluit ꝙ exēpti ꝛ nō exēpti ꝛ supiores epis. idez Pau. dicit ꝙ ēt includunt inferiores cū eadē ratio. ¶ Opp. ad hoc ꝙ exempti nō includant. de offi. oꝛ. graue. de priui. ex pte. ij. Gen. dicit ꝙ fortiter obstant. non tn̄ soluit. Dic ꝙ. c. graue loqtur qn̄ scribit ordinario excitādo suū offm̄. ideo nō mirū si non includant exēpti. de offi. oꝛ. licet. hic aūt loquitur quando non ita datur potestas executori. vel ipsi ordinario scribitur nō excitando suum officium: sed constituendo ipm legatuꝫ: vt dicit glo. iij. quam no. ꝛ pro hoc qd nō. de rescrip. abbatē. ꝛ c. si ꝓpter. lib. vi. Ad. c. ex parte dic ꝙ nō facit: qꝛ ibi solum dicitur ꝙ receptus sub protectione pape non censetur exēptus. ¶ Secundo quero an locum habeat hec cle. quando ex delicto episcopi facta est deuolutio ad capitulum. gl. iiij. dicit ꝙ sic. ꝛ idē Pau. qꝛ eadem est ratio sicut qn̄ ex negligentia fit deuolutio. ¶ Oppo. ad hoc qꝛ ex delicto collatoris non fit deuolutio. nisi ad papam. de cle. bone. i. ad solutionem. de conces. preben. qꝛ diuersitatem. glo. eadeꝫ pro solutione remittit. Matth. refert qd no. Inno. in. d. c. qꝛ diuersitatē. vbi dicit ꝙ deuolutio de episcopo ad capituluꝫ nō fiat nisi vbi iure hoc cauetur. dicens ꝙ nō inuenitur iure cautum ꝙ ex culpa episcopi vel archiepiscopi in conferendo fiat deuolutio ad capitulum. pro hoc de sup. neg. prela. c. i. li. vi. Matth. tn̄ hoc reprobat per. c. vnicū. ne se. vacan. li. vi. ꝛ ibi nō. qd dicit expressiue. ff. de sta. mo. cle. i. § abbate. pro hoc etiā facit de elc. cū in cūctis. §. clerici. in fi. vbi loquit de epo qui ꝓpter delictuꝫ priuatur potestate conferendi. ꝛ tamen ibi fit ad capitulū deuolutio. Mihi tn̄ placet dictum Inn. qd etiā tenuit in. d. c. qꝛ diuersitatez in vltimo ꝯtrario. nā regula est ꝙ cum quis priuatur iure conferēdi vel eligēdi supplet solus papa. de elec. bone. i. in fi. ꝛ. c. q̄uis. li. vi. ꝛ d. c. qꝛ diuersitatem. Si qui ergo casus inueniuntur in qbus fiat deuolutio ad inferiorem. speciales sunt ꝛ eis standum est in suis terminis. ꝛ per hoc respōdeo ad. d. c. cum in cunctis. ꝛ ad. c. vnicū. ne se. va. ꝛ ad dictā. cle. i. §. abbate: qꝛ locum habent in suis casibus tm̄ ꝛ in terminis in qbus loquūtur ꝛ cōcordent iura iuribus. de elec. cū expediat. lib. vi. dic tn̄ quo ad hanc cle. nō expedit instare: nā questio premissa ꝓcedit ꝓsupposito ꝙ ꝓp delictū fiat deuolutio. qd esse pōt vt in dictis casibus spālibus. ¶ Tertio q̄ro si ex cōmissione epi capitulū vel alius habeat cōferre. gl. iiij. soluit ꝙ tūc executor conferre poterit. Ratio diuersitatis inter hūc casum de quo in ꝓxima questione: qꝛ cōmissarius confert iure committentis nō ꝓprio: de rescrip. si diligēti. ꝛ qd nō. de consti. c. fi. sed is ad quem fit deuolutio siue ex negligentia siue ex delicto confert suo ꝓprio noie. idē Pau. ꝛ gen. ¶ Quarto quero an negligentia executoris noceat impetranti. ita ꝙ si non cōtulit infra sex menses possit conferre non possit. glo. in verbo episcopi. dicit ꝙ nō cum distinctione tamen: quia aut executor ꝓuidere potest ad cuiuscūqꝫ collationem: ꝛ tūc non currit sibi semestre: sed si ad collationez certe persone durat potestas solū donec durat potestas collatoris: ꝛ idem Pau. ꝓ hoc ꝓm genze. qꝛ vltimo casu lapso tempore aut vult conferre tanq̄ spectans ad collationem primi ꝛ amplius nō potest cuꝫ non spectet. aut tāq̄ spectans ad collationem eius ad quem facta fuit deuolutio ꝛ nō potest: qꝛ de hoc nō recipit mandatuꝫ nec vꝫ grauari non expressos in rescripto. eo. titu. cuꝫ in illis. Item ꝓ hoc preiudicaret iuri quesito tertio. qd sibi auferri non debet: arg. ff. de elc. constitutionem. §. insuper. regula indultuꝫ. li. vi. hec dicit ꝓcedere nisi per tot negligētias collatio tñ fierit ꝙ ad papam sit deuoluta. tunc enim executor conferre potest vt hic in fi. quod vltimam dicit etiam gl. ꝛ sic medio tempore dormitare dicit potestas talis executoris. que nō. ex his infert lap. in. c. ij. de conces. preben. ꝙ hec glo. dicit locum habere in ordinarijs collatoribus. locum etiā habet in alio executore q̄ pape. Item etiaꝫ in executore pape datis ad prouidendum de beneficio certe persone spectante ad collationem alicuius specialis expresse maxime negligente illo cui prouideri mandat ꝛ executore. secus si executor tm̄ sit negligens. ad hoc de rescrip. ubi qui. ver. in ꝓdictis. eod. titu. si clericus. libr. vi. ¶ Quinto quero an legato apostolico[a] currat tempus semestre. d. c. ij. dicit Lap. ꝙ sic cum sit ordinarius. de offic. le. c. ij. lib. vi. poterit tn̄ conferre quousqꝫ conferre pōt quilibet sue legationis. siue iure ꝓprio siue deuoluto: sed postq̄ deuoluta fuerit collatio ad ꝓlatum extra suam legationē conferre nō poterit quousqꝫ sit facta deuolutio ad papam vt satis probat hec cle. ¶ Op. ad hoc: qꝛ legatus non habet aliquem superiorem nisi papā: sibi ergo non potest currere tempus dicti. c. ij. nam legatus etiā deuoluta ad papam cōferre pōt. de offi. le. c. i. li. vi. Sol. dictū lap. ꝓcedere potest habito respectu ad collationem quam facit legatus cōcurrens cum collatione spectante ad inferiores sue legatōis: sed habito respectu ad collationem quam specialiter facit ipse non videt ꝓcedere: qꝛ ab ipso nō posset deuolui nisi ad papam: ꝛ hac deuolutione facta adhuc conferre potest vt predixi. vnde si proprie non currit tempus: ꝛ possimus cōparare legatuꝫ executori dato ad prouidendum de beneficio ad cuiuscunqꝫ collationeꝫ spectante cui tempus non currit. vt ꝓdixi in ꝓxima q̄one. ꝛ hoc respectu videt ꝙ nunq̄ sit locus dicto Lapi. Sed dic ꝙ potius pōt cōparari legatus executori dato ad conferendum beneficium spectans ad collationem alicuius seu aliquorum cum nō possit cōferre bn̄ficia itra suā legationē existentia. de offi. leg. in prin. li. vi. ꝛ talis potestas nō impedit quin ab inferioribus collatoribus fiat deuolutio ꝓpter negligentiam ad superiores etiā existētes extra legationē. quo casu eueniente cessat legati potestas sicut hic executoris: ꝛ per hoc saluat dictū Lap. ¶ Sexto quero si tpe date collatio deuoluta erat ad capitulum. an ꝓcedat hec cle. glo. in verbo existit ꝙ nō. Dic ꝙ licꝫ nō habeat locū ratione huius littere. habet tn̄ locū eius dispositio: qꝛ executor qui datus erat ad prouidenduꝫ de beneficio spectāte ad collationem episcopi nō potest ꝓuidere de eo quod spectat ad capitulum ante datam litterarum: sed quando post datā videbatur data attendēda ita ꝙ non obstante deuolutione possit executor conferre cuius contrariū hic deciditur: qꝛ nō intendit papa grauare nisi expressos in litteris ꝛ hoc ꝯsequēre vt in gl.

a ¶ An legato apl̄ico. Adde doctō. i. c. ij. de conces. prebē.

quere vt in glo. Ex qua no. q licet quis cõferat beneficiũ iure deuoluto. tamẽ conferre dicit iure proprio quod facit ad multa: sed specialiter ad id qd dicit glo. sequẽs qd dico .s. q. x. ¶ Opp. ad predicta q qñ tempore date spectabat ad episcopũ: licet postea deuoluat ad capitulũ adhuc possit executor cõferre: qz beneficium fuit affectũ. de rescrip. tibi qui. li. vi. Sol. vt dixi in primo contrario: qz hec cle. pcedit quando beneficium non fuit affectum et hodie raro habet practicã: vt ibi dixi. ¶ Septimo quero si eligẽs vel presentans ius suũ post datã rescripti donat epo. Pau. disputando terminauit q nõ poterit executor pferre siue episcopus habeat primo eligere et postea cõfirmare: siue habeat pferrenda. primo casu planũ est qd beneficium nõ dicitur spectare ad collationem episcopi. et sic in rescripto non includitur: secundo etiam casu est ratio: quia collatio talis quo ad episcopum est de nouo creata: ergo non includitur. de rescrip. cle. litteras. debet enim attendi primus modus pvisionis qui erat per viã electionis vel presentationis: facit .s. eo. cle. i. ad fi. ibi cõsueuit per electionẽ assumi. p hoc ẽt eo. ti. cũ de beneficio. li. vi. ¶ Op. ad hoc qz vba rescripti nõ dicunt de beneficio cuius collatio de consuetudine spectat ad epm. vnde sicut executor potest cõferre beneficium cuius collatio est deuoluta ad epm vt hic. ita etiam hec. nã ẽt in deuolutiõe posset fieri ratio pdicta: qz si deuolutio facta fuit post datã quo ad episcopũ dicitur collatio de nouo creata. So. licet dictũ Pau. sit subtile tamen obiectio est fortissima: et pro dicto Pau. facit qz cum mandat pvideri de beneficio spectante ad episcopũ videt intelligendũ de eo qd spectat de iure cõi non ex priuilegio vel alio iure speciali cui nõ intẽdit papa preiudicare nisi exprimat. de pstt. c. i. lib. vi. et ad priũ dic q aliud quãdo p deuolutionẽ: qz tunc de iure cõi: aliud quando p donationem: qz tunc de iure speciali spectat ad episcopum collatio. et de hoc etiam .s. q. x. ¶ Octauo quero si episcopus beneficium spectans ad sui collationẽ post datam donauit alteri. Pau. in eadẽ. q. tenuit q executor possit de tali pvidere: qz rescriptũ et executoria factũ afficit beneficiũ anteq̃ vacet. de rescrip. si eo tpe. et c. tibi qui. lib. vi. de pces. prebend. executor cum duobus. c. sequen. lib. vi. et sic transiit ad donatarium cum suo onere. et hoc durãte tpe quo episcopus pferre potuisset. nõ enim potuit epus potestatem collationis in preiudiciũ executoris in aliũ transferre. licet transferri possit beneficium iure pprietatis. de reli. do. qz monasteriũ sm Pau. quod cõtra dictum Pau. qz ibi dicitur q beneficium vnitũ beneficio alterius diocesis non desinit esse sub potestate pmi epi: sed dic q pau. intendit hoc solum: qz per rescriptũ impeditur epus transferre in aliũ potestatem cõferendi: ita q si trãsfert in effectu nõ dicitur aliqd translatum: qz non poterat donatarius conferre: sed executor: quando vero fit translatio iure pprietatis: licet nõ preiudicet ei cui ius erat acqsitum nõ tenet. d. c. qz monasteriũ. pro hoc qd dixi: de exces. prla. sicut. ¶ Opp. ad hoc qz etiam quo ad collationẽ põt episcopus transferre in alium antequam beneficium sit affectum. nec afficitur ex sola gratia nisi aliud interueniat. de cõces. preben. si soli. li. vi. Soluit Lap. intelligẽdo dictũ pau. quando beneficiũ est affectum alias secus. facit de rescrip. tibi qui de elec. si eo tpe. de preben. si. beneficia. c. quodam. de pces. preben. executor. et c. si capl'z. lib. vi. p preallegatũ c. si soli. ¶ Nono quero an sicut fit deuolutio ad capitulũ ex negligentia episcopi: ita etiam fiat ex negligentia alterius inferioris prelati ad suum capitulum: dicit Laud. q non nisi aliud sit de iure speciali: sed fit deuolutio ad episcopum quod sentit hec littera in ver. licet ibi. vel alterius cuiuscũq; p hoc. §. de sup. neg. pre. cle. qz regulares. ¶ Opp. ad hoc de cesti. relatum. ij. Lan. format et nõ soluit. dic q ibi loquit in alio casu. s. quo ad diuidendum bona prelati que acquisita sunt. ideo ibi applicantur collegio de quo tamen: dic vt ibi nõ. ¶ Decimo quero si scribitur ad collatiõẽ episcopi an prouideri potest de beneficio spectante ad electionem inferioris et confirmationẽ episcopi facta deuolutione ad episcopum. glo. in verbo capituli. licet non firmet tamen videtur tenere q nõ: qz dz intelligi gratia de beneficio cõsueto reformari per collationem: pro hoc quod dixi. s. q. vij. Hen. dicit hoc pcedere si dicimus q ad episcopũ deuoluatur electio. secus si dicimus q prouisio: et de hoc de elec. ne pro defectu. lapus dicit q si ad episcopum spectabat cõfirmatio et capitulũ electio poterit executor de illo pvidere: si autem confirmatio spectabat ad alium cuius negligentia habet episcopus supplere. secus rõ: qz in primo casu episcopus confert in secundo eligit. facit de iure pa. c. vno. §. verũ lib. vi. de elec. si compromissarius: primo responso. et .c. si postq̃. §. vlti. et quod nõ. de elec. ne p defectu: et dic vt dico .s. eo. q. in fi. ad pleniorem tamen intellectum videtur distinguendum sm lap. qz aut collatio beneficij de quo mandatur prouideri sm formam huius. c. spectat tempore date et collationis ad episcopum: aut tempore date tantum: aut tpe collationis tantum neutro tempore. primo casu potest per executorem cõferri. Idẽ in secundo quando ex negligentia episcopi et aliorum in hoc ibi succedentium est deuoluta collatio ad papam. quod dicunt aliqui verum quando collatio spectet ad episcopum iure principali non iure deuoluto qd vltimum vt hic reprobari. nam et quando spectet iure deuoluto ipse confert iure proprio. vt dicit glo. in vbo existit: vt dixi. s. q. vi. Tertio casu dic Lap. idẽ si ad illũ a quo ad epũ peruenit spectat collatio. secus si electio vel psentatio: qz tunc collatio quo ad episcopum est creata de nouo. pro hoc quod dixi sm pau. q. vij. et dic q hoc pcedit vt ibi dixi quãdo iure speciali peruenit: secus si de iure communi. et hoc tertio casu. dicit Lap. q si post datam et postq̃ collatio est ad papam deuoluta deuenit ad episcopum proprietas vel collatio beneficij: et sic spectat ad epm p nũc collatio beneficij saltem habitu: et eo reformato p papam spectabit habitu et actu non potest executor conferre. licet videretur aliter dicendum sm id quod dixi. s. q. vij. et per ea que ibi dixi. dic q executor nõ potest hoc casu conferre: cũ de iure speciali ad epm spectet. Quarto casu nõ potest executor conferre. ¶ Oppo. ad secundum casum q quando tempore date tantum spectat ad episcopum. non possit ab eo deuolui. quia non potest episcopus dici negligens cum impediatur. de conces. preben. quia diuersitatem. dicit lap. q tpus currit executori in tantum q pferre debet intra tpus intra quod debuisset epus conferre. licet ipsi epo tpus nõ curat. vnde lapso tpe non pt executor cõferre: sed epus cõfert ac si non esset executor et si negligẽs deuolueret ad aliũ collatio. ar. eo. ti. si clericus lib. vi. et de hoc p Lap. .s. ti. i. clemẽ. vnii. §. secus. vbi dico. q. x. no. qz pulchrum dictum est: sed non videt verum: qz ex quo executor potest pferre beneficium spectans ad collatiõẽ quousq; spectabit ad epũ. durante vba gratie. quod magis placet. vnde vt dixi .s. in primo contrario cle. ista pcedit quando p rescriptum nõ fuit affectum beneficium. ¶ Opp. ad tertiũ casũ: qz in litteris debet attendi tẽpus datis. de rescri. eã te. et c. si eo tpe. lib. vi. et cle. litteras. et bene facit de prim. cum appel. et quod ibi nõ. et de cẽs. cle. si extrauagans. Jo. xxij. sedes apostolica. Lapus soluit stando pirario. dic sufficere q anteq̃ pferatur beneficiũ experiatur spectare ad collatiõẽ epi: dum modo de iure cõmuni ad eum spectet et nõ sit beneficiũ de nouo creatũ: qd pbat littera hic in eo q generaliter loquitur. p hoc qd dixi. s. q. vij. ¶ Op. ad pdicta et ad id quod dicit glo. in eo qd dicit executorem nõ posse cõferre beneficium deuolutum ad epũ in quo pmo gradu assumebatur quia per electionem. naz ex quo facta est deuolutio ad epũ. pt epus vno actu se expedire et pferre. cum hoc facit iure pprio. vt sentit gl. in verbo existit: et ita dixi. de ele. ne p defectu. et sic verum est dicere q ad epm spectat collatio qd sufficit vt hic in verbo l3. so. vt dixi. s. ea. q. s3 Lap. pñum pcedit si ad epm ipsum spectabit pfirmatio. si autem ad alium spectaret ita q ad episcopum deuolutum foret solum ius eligendi verum est qd dicit gl. p hoc inducunt aliqui. de vbo. signifi. cle. exiui. §. ceterum: vbi dñ q p negligentiam eo

pituli habētis eligere ministrū spālem deuolui¶ prouisio ad ministrū generalē: ⁊ sic licet bñficium p̄mo reformaret per electionē tñ post deuolutionē reformabi¶ per ꝓuisionem: ⁊ sic executor poterit conferre. ⁊ hoc tenet Gaspar. de cal. in repetitione huius cle. ⁊ ideo Pe. de anch. melius tñ vide tur ꝙ etiā si ad episcopū spectet confirmatio tm̄: qꝛ non est verum dicere beneficium spectet ad collationē epi non cō prehendi¶: licet enī ꝙ episcopus possit se expedire vno ac tu. ille tñ hꝫ vim duoꝝ. s. electionis ⁊ confirmationis vt at tenda¶ originalis natura bñficij. ꝓ hoc qđ dixi. ⁊ eo. in p̄n. ⁊ precipue vt restringa¶ gratia apostolica in eo ꝙ grauat ordinariū collatorē. eo. ti. Quia. i. li. vi. ad cle. exiui. §. ceteꝝ dic ꝙ dici¶ deuolui ꝓuisio: qꝛ potest se vnico actu expedire vt dixi. ea. q. sed oꝫ attēdi natura originalis. vt dixi. ¶ Un decimo q̄ro de intellectu verbi cuiuscunqꝫ gl. soluit exponē do ꝙ p quodcunqꝫ gradus deuenerit ad episcopū confer ret executor. ¶ Opp. ad hoc qꝛ deberet: saltem requiri ꝙ primus collator fuerit talis qui potuerit grauari per execu torem. per id qđ hic dicitur in glo. penul. que dicit qđ cum scribitur ad collationē epi non cōferret executor beneficiū spectans ad collationē decani: lꝫ deuolutū sit ad epm̄. ⁊ de inde ad papā. So. eo ipso. ꝙ beneficium deuolutum est ad epm̄. verum est dicere ꝙ spectat ad collationē epi. ideo exe cutor potest illud conferre cū habeat potestatē ꝓuideri de beneficio ad collationē episcopi spectante. Sed quādo be neficium spectās ad collationē decani deuolui¶ ad epm̄. ⁊ deinde ad papā: nō est verum dicere ꝙ sit beneficium spe ctās ad collationē episcopi: ideo nō venit sub gratia. ⁊ hoc etiam tenent Pau. ⁊ Gen. qđ etiam ꝓbatur in littera que tunc tñ permittit executorem cōferre beneficiū deuolutū ad papā quando deuolutū est ex negligentia epi ⁊ alioꝝ in hoc eidem succedentiū. ⁊ de hoc in glo. in verbo ad nos. ⁊ in ea ibi littera. Dy. in regula. i. li. vi. ibi. gratiam specialeꝫ. dicit Lau. de pyñ ꝙ q̄n ordinarius ꝯfert beneficia nō de bet dicere faciens gratiā specialē: qꝛ ad hoc tene¶. sed q̄n cōfert vel cōferri mandat: secus facit enī gratiā: qꝛ preiudi cat ordinario collatori. Dic ꝙ etiam ordinarius facit gra tiam in iure dando. de p̄ben. relatuꝫ. vbi de hoc ibi in trabi tis solutio ⁊ reprobatur in dicta regula. ¶ Duodecimo q̄ro si bñficium spectat ad collationē pape nō iure deuolutorꝫ ꝓprio: vt qꝛ vacauit in curia. gl. in verbo ad nos dicit ꝙ exe cutor nō confert. ⁊ idem Pau. ⁊ Gen. ⁊ vltra rationeꝫ po sitam in glo. dicit ꝙ est ratio qꝛ papa scribendo voluit gra uare collatoreꝫ certū vel incertū sibi auferre collationeꝫ sn am liberam: secus in deuoluto in quo fit preiudicium epi scopo a quo deuoluitur. ¶ Oppo. ad hoc vltimū: qꝛ non potest negari quin fiat preiudicium pape etiam in deuolu to cum conferant iure proprio. vnde non deberet compre hendi papa ex quo de ipso non est facta mentio: cum rescri pta beneficialia sint restringenda. eo. ti. Quia. i. lib. vi. Sol. Matthe. ꝙ large interpretamur in preiudiciū conceden tis. de dona. cum dilectus. ⁊ ad. c. Quosd. dic ꝙ loqui¶ respe ctu preiudicij alterius tertij. ⁊ in hoc nota. hanc cle. nā de ri gore videretur ꝙ sicut non pōt conferri beneficium deuo lutum de episcopo ad capitulū. ita nec deuolutū de episco po ad papam. cum vtroqꝫ casu verum sit dicere ꝙ non spe ctat ad collationeꝫ episcopi post factam deuolutionē. Ra tio vero decisionis est: qꝛ nisi esset stricta interpretatio que fit in litteris beneficialibus posset executor conferre id qđ deuolutū foret episcopo ad capitulum post datam: qꝛ quo ad efficaciam litterarum attendimus datā: nec deberet hec variatio secuta impedire collationē executoris. Sed ratio decidendi contrarium est ne grauetur capitulum qđ nō fu it expressum in litteris. eo. ti. cum in illis. lib. vi. que ratio ces sat quando deuolutio facta est ad papam: quī non pōt esse grauatus a seipso. ¶ Decimotertio quero in eo ꝙ exp̄mit tria tp̄a. Primum quando collatio spectat ad episcopum. Secūdū quando a succedentes ei. Tertiuꝫ q̄n ad papā. an locus est in omnibus tribus istis cle. glo. vlti. soluit. ⁊ de suc cedentibus dic ꝙ sunt hi q̄ui sunt medij inter episcopum ⁊ papam. Lau. exemplificat in archiepiscopo vel patriarcha. ¶ Oppo. ad hoc de patriarcha ꝙ immediate de archiepi scopo fiat deuolutio ad papaꝫ. de sup. neg. prela. licet. ar. li. vi. c. si. in fine. xxiij. q. i. pudenda. Lau. ⁊ Gen. stant contra rio. dic contra per dictum. c. licet. vbi a contrario probatur ꝙ si archiepiscopus haberet superiorem citra papam ad illum ⁊ non ad papam fieret deuolutio. ⁊ alia duo iura pre allegata nihil faciunt.

a ¶ Archidia conatus. adde hoc. i. c. de mul ta. de pb. pau. de elec. a. i cle. i. de elec. ide pau. in cle. ne i agro. de sta. mo. dñi de rota dec. cxvi arch. i. c. i. de cō suc. li. vi. abb. i c. nouit de iudi. abb. i. c. ad au res in p̄mo no. de rescri.

b ¶ Papa vi dea¶ respōdere ad de aut. de hui. i. c. i. de ap. ab. i c. i. i ij. col. de do lo ⁊ cōtu. abb. i c. si. i. iij. col. de sur. cal. Car. in c. in nostra i. iij col. de rescrip. Domi. i. c. de li bellis. xx. disti. Jo. de imo. i. c. i. i. ij. col. de vi. ⁊ ho. cle.

Iusta. Nota archidiaconatus [a] est di gnitas quia ex vi mandati su per dignitate consecutus hic fuit archidiaco natum. ¶ Secundo not. de dictione ibi. de qua glo. remittit. ¶ Tertio nota ꝙ per adeptionem pre bende perdit quia prebendam quaꝫ ille primo habebat in eadē ecclesia de hoc in glo. penul. ⁊ fi. ¶ Quarto no. casū singularem in quo scriptum ad prebendā consumi¶ succes sione in duobus quod est mirabile cum videatur consuma tum per adeptionem prime. eo. ti. si clericus. li. vi. de hoc in se. contrario. ¶ Opp. ꝙ ex quo expectans fuit consecutus prebendam nō possit aliam cōsequi vigore illius rescripti. eo. tit. nō potest. ij. respōso. li. vi. So. ex hoc redditur hec cle. dubia ⁊ ponun¶ in ea due lecture. in gl. ij. Prima est ꝙ pce dit de equitate. Secunda ꝙ de iure. examinemus primam dicit glo. ea. ꝙ ideo assecutus prebendam pōt aliam anne xaꝫ dignitati consequi: quia adhuc pendebat gratia in par te principaliori. s. super dignitate ⁊ super prebenda vno cō textu. ⁊ ideo equum fuit vt dimissa prius p̄benda posset as sequi secundaꝫ. pro hoc. eo. ti. si is cui. li. vi. Pro hac lectu ra inducit Lau. in eo quod dixi ꝙ gratia pendebat: quia ni hil est perfecte actum ex quo aliquid remanet ad agenduꝫ maxime si est id qđ est magis principale. vt hic ar. C. de his quibus vt indig. l. pe. ⁊ quia alias intentio pape nō esset im pleta. si non posset consequi dignitatem que intentio mul tum consideratur in talibus. de rescri. super litteris. in quo dic ꝙ ex eo ꝙ potest consequi dignitatem debet posse asse qui prebendam propter annexionem. Unde dicit pau. ꝙ adeptus quomodocunqꝫ prebendam expectat solaꝫ digni tatem potest acceptare dignitatem habente prebendā an nexam in eadem ecclesia. ⁊ hoc probatur hic s̄m istam le cturam. deinde glo. ponit aliam lecturam vt predixi ꝙ hec cle. pcedat de iure: qꝛ ex quo papa mādauit ꝓuideri de di gnitate ⁊ p̄benda voluit ꝓuidere dignitate etiā si haberet p̄bendā annexā. licet prius aliā fuerit adeptus. Quia vt di cit glo. si mandaretur de sola dignitate non posset consequi dignitatē hñtem p̄bendam annexā. ex his lecturis respon de¶ ad. c. nō pōt tenēdo primā lecturaꝫ ꝙ ibi de iure hic de eqtate. Tenēdo scđaꝫ dic ꝙ hoc opatur mādatū duplex. s. qꝛ mādaba¶ de dignitate ⁊ p̄benda. Itē ibi loqr de gr̄a totaliter cōsumata. hic aūt erat ꝯsumata: qꝛ pēdebat sup di gnitate. ¶ Scđo op. ad priorē lec. qꝛ si loquere¶ hic de eq tate ponere¶ aliqđ verbū hoc significans quo nō posito oꝫ intelligi ꝙ loqua¶ de iure. cū hic papa videa¶ respondere [b] ad consultationē. ꝓ hoc ꝙ no. gl. de temp. or. consultatio ni. Cōfirma¶ qꝛ cuꝫ hic loqua¶ de gratijs impetrāū odio sis ⁊ restringendis. eo. ti. Quia li. vi. nulla subest eqtas ad extensionē gratie faciēdaꝫ ad p̄bendas. imo potius vide¶ imputandū impetrāti qui oꝫ ꝓuidere casum hunc ꝯtingere posse. scilicet ꝙ vacaret p̄mo p̄bēda sola. deinde dignitas cum prebenda expectaret ergo dignitatem non habenteꝫ prebendaꝫ ⁊ si nulla talis est in ecclesia gratia erit frustato ria quo ad dignitatem. Iteꝫ ad idem contra in eo quod di cit gl. ꝙ hec operatur gratia facta super dignitate ⁊ p̄ben da vno contextu. non enim videtur aliquid operari vnus contextus. cum posset consumari diuersis temporibus vt hic in tex. So. equitas est vt gratia non sit nulla. quantu enim tales gratie restringantur debent tamen intelligi. ita ꝙ non sint frustratorie. ⁊ verba ipsaruꝫ debent intelligi vt operetur effectum aliquem. ꝓ. titu. i. clemen. vna. §. secus. ⁊ ex hoc soluuntur duo prius contraria statim facta. Ad ter tium potest dici ꝙ etiam si diuerso contextu vt ex diuersis

rescriptis debeatur

rescriptis debentur dignitas ⁊ prebenda. adhuc procedit hec lectura: ⁊ hoc vult gl. ij. in fi. sed est equum quod hic di citur quãdo gratia est facta vno contextu per rationez pre dictam: qr gratia est consumata in prebenda ante adeptio nem dignitatis dicitur pendere. ¶ Tertio oppo. ad secun dam lecturam in eo ꝙ ponderatur in ca. ꝙ in gratia facta erat mentio de dignitate ⁊ prebenda. ex quo vt predixi. gl. tenet ꝙ si de dignitate tantum fieret mentio non debere tur dignitas habens prebendam annexaz. non videtur eniz hoc habere rationem. nam de accessorio nulla considera tio est habenda. eo. titu. super eo. lib. vi. ⁊ ibi no. gl. penul. Accessorium enim sequitur naturam principalis. So. licet auctoritas glo. multum obstet tamen isto contrario. ⁊ ipsa etiam gl. se firmat: sed dicit ꝙ egerit declaratione. dico au tem in hac cle. esse rationem decidendi: quia siue in eodem rescripto mandetur: de prebenda ⁊ dignitate siue in diuer sis: nihil obstat quo minus adeptus prebendaz posset asse qui dignitatem habentẽ prebendã annexam: qr ipsa vi ac cessorij venit ⁊ ex natura sua vnitur principali: nec est verũ dicere ꝙ gratia facta super prebenda consumetur in dua bus prebendis. immo secundam prebẽdam obtinet tãq̃ acces sorium. quam obtineret etiam si mandaretur prouideri de so la dignitate vt predixi. ¶ Quarto opp. ad hoc qr si de ac cessorio non curatur: ergo per adeptionem secũde preben de non vacabit prima. eo. tit. super eo. lib. vi. vbi beneficium incompassibile vnitum simplici potest haberi cum alio in compassibili. So. hoc inducit hec clemen. qr vr continere casum mirabilem ꝙ sit maior incompassibilitas duaz pre bendarum in eadez ecclesia q̃ duorum curatorũ: quod dic vt ibi nota. in glo. viti. que remittit ad notata. de conces. ꝑ ben. litteras. vbi ponuntur rationes quare due prebende in eadem ecclesia haberi non possunt: ⁊ ponit hic Pau. di cens ꝙ hoc ideo est: quia si in eadem ecclesia quis haberet plures prebẽdas infringeretur numerus si esset in ecclesia. ⁊ si non esset ibi numerus habere duas prebendas esset ite rato in voce non in re. vult dicere ꝙ quãdo nõ est numerus in ecclesia cũ tunc ius canonicale creatur cũ canonico. i. dest cum quis sit canonicus. eo. titu. dilecto. si in crearetur esset iterato in voce non in re: qr per hoc non haberet nisi vnuz ius canonicale. Sũt ⁊ alia absurda q̃ no. in. d. c. litteras: q̃ nõ sic procedunt si quis haberet vnũ curatum in titulũ ⁊ aliud vnitum prebende. Ex his apparet defensata prima ⁊ secunda lectura: tamẽ secũda magis placet: qr vt ex pre dictis apparet saluari põt hec cle. de iure. ⁊ hoc no. qr pri mi nõ opertar ⁊ sm hoc intellige qd dicit gl. in verbo anne xa vsq; ad §. sed qd si dicas. ¶ Quero vnde oritur canoni catus[a] Lau. dicit ꝙ ex institutione seu receptiõe in canoni cum ⁊ fratrẽ. ⁊ dicit a canon[b]. grece quod est regula: nã ca nonici sunt sub regula: ⁊ sm eum hoc est spirituale benefici um ex quo cõpetit stallũ in choro: ⁊ locus in capitulo. de re num. cum inter. ⁊ ius est in corporale ⁊ indiuiduum quod non potest duobus cõicari eo. tit. dilecto: qd ideo est: qr lz sit incorporale non põt diu manere sine re corporali: sicut nec anima sine corpore. i. q. iij. si quis obiecerit eo. ti. dilectum. primo de hoc. Lau. dicit ad excludẽdũ id qd nõ. de iurepa. c. i. vbi nõ. ꝙ iura incorporalia possunt pluribus insolidũ cõpetere: illud eniz est verum de incorporalibus que nõ sic mediate trahunt secũ corporalia sicut in iure patronatus: de quo ibi: hoc eniz non immediate trahit secum corporalia: sic etiam iura seruitutum. ff. de seru. l. vie. sic ⁊ iurisdi. q̃ est quid indiuisibile. vt nõ. de officio delega. prudentiam in pri cip. in glo. ij. hec enim quamdiu inhereant rebus corporali bus: non tamen sunt iura immediata rerum corporalium: tunc enim diuiderentur sicut ipse res. vt contingit in domi nio quod insolidum non potest esse apud plures sicut nec possessio eiusdem rei. de proba. licet. ff. commo. l. si vt certo §. si duobus: quod ideo est: qr licet dominium sit quid incor poreum: quia tamen est iuri in re corporea: ideo diuiditur si cut ipsa res: ⁊ sic est canonicatus respectu prebẽde: secus si in iure patronatus: ⁊ alijs que. s. dixi: que sunt indiuisibilia ratione sui: nec diuiduntur ratione rerum corporalium: vt predixi que nota. ¶ Secũdo quero an canonicatus sit ius perpetuum: dicit Lau. ꝙ quandoq; est temporale ⁊ momẽ taneum: vt quando in ecclesia non est certus numerus: sed ius oritur cum canonico de nouo creato ⁊ extinguitur cuz defuncto. eo. titu. dilecto. ⁊ nunc vacare non potest vt ibi. Quandoq; est perpetuum ⁊ formatuz: ⁊ per existens vt in ecclesia habente certum numerum: ⁊ tunc non extinguitur mortuo canonico: sed vacat. d. c. dilecto. de consti. cũ. M. de conces. preben. ex parte. ex his facit Lau. ⁊ aliaz differen tiam dicens ꝙ canonia est duplex: vna que adheret preben de: ita ꝙ ea possessa possidetur prebenda: ⁊ vacãte vacat si cut quãdo canonicatus ⁊ ꝑbenda simul cõferuntur: alia ca nonia est que per se tempus est: sed finaliter consolidatur ꝑbende: sicut quando Papa confert canonicatum nulla ꝑ benda vacãte ⁊ mãdat illum cui contulit poni in possessiõe iuriuz canonicalium ante habitã ꝑbendam: ⁊ hec forma vi titur multum Romana curia. eo. titu. si clericus in fi. ⁊ sm Lau. hec forma potest vti quilibet ordinarius: dummodo nõ promittat ꝑbendã vacaturã que tñ debetur ratione cano nicatus: ⁊ sic expressuz noceret quod non nocet tacituz eo. ti. relatum. ⁊ c. dilectus. ⁊ nõ. de cõces. ꝑbende detestanda li. vi. ¶ Tertio quero que est ratio ꝙ canonicatus põt cõ ferri sine aliqua vacatiõe: vt dixi in proxi. q. ꝑbẽda vero nõ. de cõces. preb. in rubro ⁊ nigro. dicit Lau. ꝙ est qr canoni catus consistit in solennitate ⁊ iure incorporali: ideo nullum preiudicium fit alijs canonicis: consistunt enim iura canoni catus in charitate ⁊ fraternitate ⁊ quadam releuatiõe sup portantibus se in honoribus diuini officij sine diminutiõe tpali: talia spiritualia quanto in plures diuiduntur: fortius agunt cum sint opera spiritus sancti que nõ dantur ad men suram: de cõse. dis. v. non mediocriter. Prebenda autem consistit in rebus corporalibus ⁊ in talibus verificatur pro phetia. Multiplicasti gentem ⁊ non magnificasti letitiaz: ꝑ hoc de consti. cũ. M. de conces. ꝑben. c. si. li. vi. Dic subtilius ꝙ ratio est: qr canonicatus nõ importat immediate cõmo da temporalia seu res corporales. prebenda autem sic: qd dixi de cõsti. cum. M. ⁊. s. q. i. ⁊ ex hoc cum quis creatur canonicus vltra numerũ statiz assequitur ius canonicale ⁊ nu merus rumpitur: vnde nõ expedit ꝙ expectetur vacatio q̃ nec esse potest vbi non est numerus. de cõces. prebẽ. ex par te. Prebẽda vero cũ importet commoda temporalia que procedunt ex rebus corporalibus non põt constitui ex sola ver borum prolatione: sed requiritur factuz vt certi redditus de putentur. vt dixi in. d. c. cum. M. ideo non potest conferri nisi expectetur ꝙ aliqua vacet: vel nisi aliqua de nouo con stituatur ex fructibus excrescentibus. d. c. cum. M. ⁊ hoc si certus erat numerus ꝑbendarum: secus si incertus: tũc eni quis potest recipi ad canonicatuz ⁊ ꝑbẽdaz non expectata vacatiõe que nõ habet locuz. d. c. ex parte: stat autez numerus ꝑbendaruz etiaz rupto numero canonicoruz: vt quãdo reci piũtur canonici supernumerarij: ⁊ qd iuris habeãt: dic vt in seq. q. ¶ Quarto quero an canonicus[c] sine ꝑbenda ha beat vocez in capitulo. Lau. distinguit ꝙ aut sup hoc extat cõ suetudo ⁊ ei standũ est prout est in vrbe: vt nihil percipiat nec vocez habeat: de hoc per Inno. eo. titu. dilectus el primo: aut nõ extat cõsuetudo. ⁊ tunc sunt opi. qr Inno. ⁊ Hosti. de consti. cum. M. dicunt ꝙ sic: alij cõtra. ⁊ idem Jan. in. d. c. dilectum. dicit ꝙ aut sũt ibi distincte ꝑbẽde: ⁊ vltra ipsas quedã bona cõia ⁊ de cõibus habebit: aut oĩa sunt cõia: sz simul colliguntur ⁊ in singulis diuiduntur: ⁊ tunc de nouo re ceptus nihil hẽbit: qr fieret alijs diminutio qd tz Lau. Sed ꝑ hoc nõ soluitur qd: qua q̃rit de voce in. c. tñ idem vr de vo ce dicendũ ꝙ de distributiõibus: ⁊ de hoc dixi in. d. c. cum. M. defendẽdo consuetudinẽ que cõiter hz vbiq; ꝙ tales nõ hñt vocẽ nec distributiões. ¶ Quinto q̃ro qs possit dare ca noniã: dicit Lau. ꝙ papa indistincte ẽt ante vacatiõez ꝑben de: legatus nõ: sed reseruare: ordinarij vero pñt sicut papa: vbi nõ est certus numerus canonicoꝝ. vel vbi est certus: dũ tñ non sit iuramento firmatus: nec ꝑ sedez aplicaz confirma-

[a] ¶ Unde ori tur canonicat[us] adde docto. in c. dilectus. de preben.

[b] ¶ Et dicit a canon. add io. an. i. c. i. de cle. lib. vi. abb. in Rubr. de vi. ⁊ ho. cle. abb. in c. causamq; de iudi.

[c] ¶ An cano nic[us]. add doct. in. c. cum. M. de consti. doc. in. c. dilectus de preben. abb. in c. relatuz in. ij. no. de preben.

tus. de rescri. ꝯstitutus. de ꝑben. dilectus: ⁊ c. relatuȝ. ⁊ c. dilecto: dic ꝙ legatus potest id qd ordinarius: ⁊ plus. de of fi. lega. dilectus. ¶ Sexto quero quot ꝑsit recipi in canonicos sub expectatõe ꝑbende: dicit Laud. ꝙ per papã quot placuerit ꝑ alios arbitrarie ſm numeꝝ alioꝝ. de hoc eo. ti. dilectus. ¶ Septimo q̃ro qñ quis est receptus vltra numeruȝ[a] ⁊ postea vacat ꝑbẽda quã assequit: an assequat nouuȝ canonicatũ. dic ꝙ illũ assequit cui ꝑbende est annexa: ⁊ sic extinguit ius canonie qd primo habuit: ⁊ h tenet gl. iij. eo. ti. dilectus: ꝑmo dic verius ꝙ ex quo ruptus erat numerus canonicorũ mortuo canonico ꝑbendato nõ vacabit canonicatus: vt dixi. ſ. q. ij. sed ꝑbenda tantũ ⁊ illaȝ assequit ex vi canonicatus quaȝ habebat: ⁊ hoc ẽt tenui in. d. c. dilectus. ¶ Octauo quero an eligentes canonicũ vltra numerũ renõcient numero: dicit Lau. ꝙ sic: nisi hoc faciãt auctoritate Pape: vt no. glo. de ꝑben. pro illorũ. ¶ Nono quero si ex ꝑmotatione facta auctoritate Pape canonici recipiunt aliquẽ in cuius litteris erat clausula nõ obstante aliquo statuto de certo numero ⁊ c̃. cũ aliis nõ obstantiis: sed in ecclesia erat statutũ iuratum de non recipiendo aliquem: donec essent redacti intra numerum viginti. cui statuto erat satisfactũ: dicit Lau. hoc disputatiõi se relinquere: nec aliter apparet quid velit. ⁊ forte vult querere: an isti sint periuri: vel an recipere teneant: ⁊ dic ꝙ recipere tenentur ⁊ non sunt periuri: q: in iuramento intelligitur auctoritas superioris excepta. de iureiur. venientes: ⁊ c. petitio. ⁊ si hoc si fuit facta mentio de numero iurato. de hoc de rescrip. ꝯsti. in glo. ij. ¶ Decimo quero quid est prebenda[b]. dicit Lau. ꝙ est spirituale ius recipiẽdi certos ꝓuentus in ecclesia cõpetẽtes ex diuino officio cui ꝑbendatus deseruit ⁊ nascitur ex canonia tanq̃ filia a matre. xij. q. i. §. de quibus. i. q. iij. in sum. ⁊ c. relatum. ⁊ c. dilectus: de hoc dixi. de consti. cũ. M. ¶ Undecimo q̃ro: vnde dicit prebẽda: dicit Laud. ꝙ a precio qd recipit quis ꝑ labore. ¶ Duodecimo q̃ro quotuplex est ꝑbenda: dicit Lau. ꝙ duplex. quedã est spiritualis: lȝ substantia eius ꝯsistat in rebus tꝑalibus: ⁊ hec ꝑmutari nõ potest nisi cũ iure spirituali. de rerum permu. ad q̃nos. alia temporalis que datur ẽt de rebus ecclesiasticis ꝓ aliquo labore tꝑali alicui tanq̃ benemerito: puta aduocato vl' simili: ⁊ hec nullam spiritualitaté ꝯtinet. ideo ꝑmutari nõ posset: cũ spirituali intercat. de symo. cũ esset: ⁊ c. veniẽs: de pac. cum pridem. xij. q. ij. qcunq̃. xvi. q. i. possessioné. ij. q. vi. illud. In quo est ⁊ alia ratio: q: cum iste pẽsionarius habeat ad vitã tantũ si cõtingeret his in quem transfertur viueret vltra ipsum nihil haberet: q: nõ potuit ille plus iuris transferre q̃ haberet de dona. inter vir. ⁊ vxo. nuper. que ratio cessat qñ ꝑbenda ꝑmutat tanq̃ titulus beneficij. tunc enim fit permutanti collatio: ⁊ ideo q̃uis moriatur is qui primo habebat iste nõ desinit hr̃e titulum. ¶ Decimotertio quero an fructus ꝑbende sint ꝑbẽdati loquendo de ꝑbenda ꝓut est beneficium. nam ꝓut est ꝑuisio tanq̃ benemerito questio non habet. dubiũ: qd sic dicit Lau. ꝙ si ꝑbendatus fideliter lucratur fructus ꝑbende deseruiendo diuinis officijs facit fructus suos: ⁊ de ipsis testari potest sicut laborator de denario diurno: de magistris. c. fi. in fi. ꝑ hoc leuiti. xxx. Nõ morabitur opus mercennarij tui apud te vsq̃ mane: ⁊ de die in diẽ talibus laborãtibus in vinea domini talis debẽt absq̃ mora persolui: ⁊ hinc dicunt distributiones quotidiane[c] de cle. nõ resi. c. vno lib. vi. dic plenius quõ ⁊ qñ bñficiati faciũt fructus suos: vt dixi ſ de peculio. c. fi. ꝑbẽdo ꝙ sic. ¶ Decimoquarto q̃ro an ꝑbendatus ꝑt agere nomine ꝑbẽde cõtra canonicũ: dicit lau. ꝙ sic: si bona ꝑbendaꝝ sũt diuisa. arg. de rescri. edoceri. de hoc de ꝓba. ex litteris. ¶ Decimoquinto quero in quo differat ꝑbẽda[d] a canonia: dicit lau. ꝙ tanq̃ filia a matre: q: canonia est mater. Item canonia in rebus ꝯsistit incorporalibus: ꝑbẽda in rebus corporalibus: excepto titulo seu iure spũali: qd in vtroq̃ est incorporale. Item ꝑbenda spiritualis non est sine canonia: sed canonia põt esse ad tꝑs sine ꝑbenda: vt patet in expectãtibus ꝑbendas: dicit ergo Lau. ꝙ canonia est ipsũ ius spũale: per qd ea

[a] ¶ Receptus vltra numerũ. Adde doct. in c. cum. M. de constitu.

[b] ¶ Quid ẽ ꝑbẽda. adde gl. in verbo recepturum in. c. cũ. M. de cõstitu. no. glo. summe xij. q. iij. abb. ſ c. dilecto. de ꝑbẽ. doc. i. c. olim de verb. signi.

[c] ¶ De distributionibus quotidianis. adde domi. de sacro Gemi. in. §. q vero circa fin. de cle. non resi. li. vi. ⁊ Rota decisio lxxxvij. ⁊ deci. cclij. ⁊ hodie est extrauagans Io. xxij. incip. suscepti.

[d] ¶ In quo differat prebẽda. Adde gl. in v. receperit in. c. cum. M. de cõsti. ⁊ ibi abb. ⁊ doct. ⁊ p dños de Rota ti. de consue. decisi. vi. in nouis.

q̃ sunt diuini ⁊ ecclesiastici officij exercent: sicut cantare in choro ⁊ aliud diuinũ officiũ exercere. eo. ti. dilectus: ibi stallo in choro ⁊ participatõe qualibet diuinoꝝ. Prebẽda vero est ius spirituale: quo ad ea que spectant ad perceptõeȝ ecclesiastici bñficij. sicut colligere decimas ꝑmicias ⁊ oblationes. de deci. q̃uis. de ver. sig. cũ. i. q. iij. in sum. ⁊ de hoc de ꝯsti. cũ. M. vbi dico in. i. q. ¶ Decimosexto q̃ro quare põt augeri numerus canonicoꝝ ⁊ nõ ꝑbẽdaꝝ. dicit lau. ꝙ ideo q: ex multiplicatõe canonicoꝝ crescit salubre ꝯsilium ⁊ diuinũ offiñ: secus in ꝑbendis q̃ ꝑsit intantũ diuidi ꝙ canonici mẽdicarẽt. Itẽ cõciliũ Lateran. ꝓhibet ꝯferre ꝑbendã sub expectatõe anteq̃ vacet nõ dr̃ ius canonie: ⁊ sufficit ita scriptũ eẽ. ff. q ⁊ a qbus. l. ꝓspexit. de hoc. ſ. q. iij. ¶ Decimoseptimo q̃ro an dispositio huius cle. ꝓcederet si expectans dignitaté nõ haberet bñficiuȝ acceptãdi. gl. iij. ꝙ sic. idem Pau. ⁊ dicit eadẽ glo. iij. ⁊ pau. ꝙ clausula respiciebat dignitaté nõ ꝑbendã oportuit ergo vt assequeret ꝑbendam q̃ primo vacauit ne sibi fieret ꝑiudicium. per. c. si clericus. eo. ti. lib. vi. ¶ Decimooctauo quero si habens canonicatum ⁊ ius ad ꝑbendam ꝑmo vacanteȝ ⁊ ad dignitaté quã duceret ad acceptandã ꝑbendã: que ꝑmo vacauit sine dignitate nolunt acceptare: ꝓtestans ꝙ fiebat vt expectaret dignitaté cuȝ ꝑbẽda annexa: q: omnes dignitates habebãt ꝑbendas annexas: glo. iij. in ver. videt: dicit hanc esse honestam causaȝ differẽdi: sed si clausula acceptãdi respiceret ẽt ꝑbendã dicit nulliũ eẽ dubiũ. f. q: differri posset: vt in eo ibi. apostolo. j. ad corinth. viij. ſ. de regula. lȝ. ⁊ J. de regula. vt ꝓfessores: ⁊ idem lau. ⁊ pau. q dicit ꝙ beneficiuȝ acceptãdi concernẽs dignitatem. vł ẽt cõcernere ꝑben. rõne accessorij: quia de connexis idẽ iudicium. de consim. translato. quod non videtur procedere: quia non fuit mandatum ꝓuideri: de ꝑbenda accessorie: sed ꝑncipaliter: vnde videtur de rigore ꝙ gratia consumetur in prima ꝑbenda: dictum tamen precedens est verum ex alia ratione: quia vt dixi ſ. in penulti. contrario etiam si mandetur prouideri de sola dignitate: debebitur dignitas: qñ dignitas habeat prebendam annexam. ¶ Decimonono quero si acceptationi adijcit tẽpus an poterit postea acceptare: videtur ꝙ sic. eo. titu. si tibi absenti. lib. vi. nam in eius fauoré est adiecta hec clausula ad ligandum potestateȝ ordinarij collatoris que in eius odiũ reto: queri non debet. C. de leg. l. ꝙ fauore. regula ꝙ ob gratiam lib. vi. ⁊ hoc tenet Archi. eo. titu. dudum. li. vi. In contrarium quia reseruatio ⁊ executoris potestas iuncta acceptationi faciẽde de bñficio infra menseȝ nõ durant post mensem: de officio delega. de causis: ⁊ sic forma mãdati non patitur vltra tempus prouideri: facit eo. ti. cui. de nõ lib. vi. ⁊ de hoc tenet paul. quia ad regulam ꝙ ob gratiam dicit responsuȝ per predicta: vult dicere ꝓpter formam mãdati que debet obseruari ad. c. si tibi. respõdet ꝙ in questione nostra acceptatio ꝑcedit ⁊ collatio sequitur ibi econuerso vnum: non mirum si durãte collatõe ibi põt fieri acceptatio: ſȝ ibi collatio restringit ad tꝑs acceptatõis expirãte potestate expirabit executoris potestas q̃ nõ põt exerceri nisi in bñficio accepto: ⁊ hoc nisi tꝑs eẽt adiectũ inhibitõis ita ꝙ esset ligata ptãs ordinarij infra illud: q: post tale tꝑs ante collationé ordinarij valeret acceptatio ⁊ executoris ptãs: qd vltimũ verũ est de iure: q: tũc ptãs acceptãdi ⁊ executoris ptãs non sũt limitata tꝑe: seu vt ꝑdixi tꝑs erat adiectũ soli inhibitõi: vt q: inhibitũ erat ordinario ne infra mẽseȝ ꝯferret: nõ tñ hoc hȝ practicã ſȝ formã hodie solitaȝ ꝑ quã tꝑs adijcit acceptatõi. J. ti. i. c. vnico. §. secus. ⁊ de hoc ibi in gl. iste terminus. ¶ Uigesimo q̃ro: si Papa ꝯtulit canonicatũ ⁊ mandat ꝓuideri de ꝑbenda quam infra mẽseȝ acceptauerit: an si acceptat infra mẽsem poterit postea ꝯferri: dicit Pau. ꝙ nõ: q: expirauit quo ad illã ptãs executoris: ꝓ hoc qd dixi in ꝓxi. q. ¶ Uigesimoprimo q̃ro an ꝑ ordinariuȝ poterit ei conferri: videt ꝙ sic. si nõ est aliud expectãs eo. ti. si clericus: primo respõso lib. vi. In contrariũ q: quo ad neglectum beneficium non habet ordinarius potestaté ibi: ergo nec hic. Iteȝ ibi ordinarius surrogatur executori

quia eius

quia eius potestas expirauit: sed hic durat ita ꝙ virtute gratie poterit adhuc expectans habere prebendam: sed ibi non: ideo per ordinarium: ibi fuit prouidendum ne esset canonicus sine prebenda eo. ti. relatum: et hoc verius secundum Pau. ¶ Uigesimosecundo quero: si in casu huius clemen. vacat archidiaconatus cum prebenda: et hoc sciens iste expectans recepit aliam prebendam: an postea possit acceptare archidiaconatum. glo. in verbo post dicit ꝙ non: per litteram a contrario. et idem paul. ¶ Oppo. ad hoc: quia potius videretur dicendum ꝙ acceptatio prebende non tenuerit cum vacaret: alia prebenda cum archidiaconatu: que potius debebat ex intentione mandantis quam prebenda separata. Solu. mandatum non erat hic super dignitate cum prebenda: vel super prebenda et dignitate: alias non potuisset consequi prebendam dignitati non annexam. ¶ Opp. ad idem: quia si non erat tempus adiectum acceptationi dignitatis: licet prius acceptauerit prebendam: videtur ꝙ possit adhuc acceptare archidiaconatum cum prebenda eo. ti. sibi absenti lib. vi. vbi etiam fortius dicitur ꝙ is cui collatum est beneficium dato termino ad acceptandum: dum etiam post terminum acceptare potest si res est integra: Solu. eo ipso ꝙ vacante Archidiaconatu cum prebenda acceptauit prebendam aliam videtur aliam pertulisse prebende annexe Archidiaconatui: quia eligendo vnum incompatibile videtur alteri renunciasse. de presum. nonne. eo. ti. de multa: et per consequens videtur potius voluisse prebendam solam quam dignitatem cum prebenda: et hac ratione potest defendi gl. ista: sed de rigore videtur standum contrario: et per hec declaratur gl. in verbo annexa: vsque ibi. sed quid. ¶ Uigesimotertio quero: si in casu huius cle. adeptus fuit dignitatem: et expectat prebendam: si vacat prebenda annexa dignitati: an prima dignitate dimissa poterit hanc consequi. gl. in verbo annexa: ver. sed quid dicit ꝙ non: quia non est eadem ratio principalis ad accessorium: et econuerso: et idem pau. et est sensus ꝙ licet adeptus prebendam principaliter possit acceptare dignitatem habentem prebendam annexam dignitati: vt hic: secus si adeptus dignitatem vult acceptare prebendam annexam dignitati vt in hac questione: quia ex quo semel gratia fuit consumata in dignitate principaliter: quia dignitas secunda non potest deberi ex vi prebende sibi annexe. tunc principale sequeretur naturam accessorii. ¶ Uigesimoquarto quero si dignitas secunda esset accessoria prebenda videretur posse acceptare prebendam cum dignitate etiam tenendo primam dignitatem eod. titu. super eod. lib. vi. quia non habetur consideratio incompassibilitatis quando vna dignitas habetur principaliter: et alia tanquam annexa beneficio simplici: vt ibi: licet secus sit in prebendis eiusdem ecclesie in quibus prohibetur pluritas etiam si vna habeatur principaliter: alia per modum annexionis: quod dici. c. in. iiii. contrario. ¶ Uigesimoquinto quero si expectans: de quo hic prebendam que primo vacauit non acceptat: ita ꝙ perdit ius litterarum respectu prebende per. c. si clericus. eo. titu. lib. vi. an poterit dignitatem sine prebenda postea vacantem acceptare. Lau. ꝙ sic. per. c. quia sepe eo. tit. lib. vi. et sic dicit Laud. fuisse seruatum in ecclesia Ilerden. ¶ Uigesimosexto quero: si episcopus et canonici sicut de facto fuit in ecclesia Osensi. statuerunt ꝙ canonicus non prebendatus per impetrationem Papalem vel alias non possit consequi dignitatem in ipsa ecclesia: et archidiaconus illius ecclesie fuit consecratus in episcopum Girunden. quo facto Joannes filius regis Aragonum impetrauit prebendam pro se et archidiaconatum pro alio qui habebat canoniam tantum et dignitatem in ecclesia: et sic consecutus fuit Joannes prebendam. Oppositum fuit per canonicos contra socium Joannis. dicit Lau. ꝙ si archidiaconatus vacauit in curia non nocet statutum. de consue. c. fi. Si autem extra curiam videtur statutum valere maxime si est a pena confirmatum. de rescri. constitutus. In contrarium videretur per. c. constitutionem. §. ii. de verbo. significa. li. vi. Lau. dic per. d. c. ii. ꝙ tale statutum non tenet nisi sit a papa confirmatum: si autem est confirmatum obstat indistincte impetranti: argu. de rescrip. constitutus. ¶ Uigesimoseptimo quero: in ecclesia est certus numerus canonicorum et prebendarum iuramento firmatus: an prebenda que vacat in casu huius. c. per assecutionem dignitatis cum prebenda poterit conferri per capitulum. dicit Lap. ꝙ non propter penam periurii: quia non possunt illam conferre: nisi canonico si erat canonicalis et conferendo canonico frangeretur numerus canonicorum et essent periurii: dicit tamen ꝙ habentibus conferre non currit tempus. sed debent conferendi licentiam a superiore petere. de elec. c. fi. ¶ Uigesimooctauo quero qualis fuit forma sub qua mandabatur hic prouideri. dicit Jo. an. ꝙ erat super canonicatu et prebenda et dignitate quam duceret acceptandam etiam si ea separatim vacare contingeret: vel per alia equipollentia verba. ¶ Uigesimonono quero: si mandatur prouideri: de dignitate cum canonicatu ac prebenda an posset impetrans habere canonicatum et prebendam vacantem dato ꝙ non vacet dignitas: videtur ꝙ non: quia prepositio cum: videtur facere conditionem: ita ꝙ nisi omnia simul vacet non habet locum gratia. ff. de condi. et demonstra. l. iulius. Et pau. contrarium tenet Steph. nisi appareat papam aliter intellexisse. ff. de vsuf. acere. l. si mulieri. de le. i. si ancilla cum liberis: vbi legata ancilla cum liberis et si ancilla non sit debentur liberi. ff. de manumis. test. l. si ita fuerit. §. fi. cum ibi no. et eo. ti. l. si cui. et. l. si quis inquilinos. §. si ita: et. ff. de verbo. signifi. triplici. et quod nota. de cele. mis. cum marthe. §. quesiuisti post prin.

¶ De concessione preben. et ecclesie non vacantis. Rubri.

Tam ei. ¶ Nota ꝙ promouendus ad beneficium debet esse idoneus [a] in scientia: et que scientia exigitur. no. Inno. de ele. cum in cunctis in prin. dicit idem Inno. de sum. tri. firmiter. et de renunci. nisi in glo. ignorantia ꝙ habilis ad adeptionem scientie que ad beneficium requiritur nolens ei dare operam peccat mortaliter: quod no. et quo ad casum nostrum dicitur habilis si bene legit construit: et cantat: et in hac forma examinantur impetrantes: vt dicit glo. ii. et in hoc papa credit examinatoribus: vt vult gl. ea. et idem Lau. et alii. ex quo autem Papa reputauit quem idoneum non potest de idoneitate eius dubitari: quia instar priuilegii est dubitare an sit dignus quem princeps elegerit. C. de cri. sacri. l. ii. xvii. q. iiii. §. qui aut. ¶ Secundo no. ꝙ promouendus debet esse vite laudabilis: et hoc perpenditur ex bonis operibus et abstinentia viciorum secundum pau. dicit ꝙ quilibet presumitur [b] vite laudabilis: ar. in prohemio Grego. licet non presumatur litteratus. de ele. si forte. lib. vi. et ex hoc videretur ꝙ super vita non expediat examinari: cuius contrarium probatur hic: in quo dicit lau. ꝙ quia nascimur filii ire et procliui ad peccandum. c. in prohemio huius compilationis. et. xii. q. i. om. Ideo violenter presumitur contra quemlibet vbi agitur de ipso promouendo: ideo examinatur: vt hic de scruti. c. vno. si tamen iam promotus ad ordines quantum ad promotores et successores reputatur idoneus si mandatur ei prouideri sub forma communi: de qua hic. et de eta. et quali. accepimus. dicit Gen. per predicta ꝙ cum de vita et conuersatione pape non constat committit inquisitionem in partibus: vbi de facili potest haberi de talibus notitia: argu. ff. de questioni. l. de minore. §. tormenta. de elec. postquam. ¶ Tertio no. ꝙ promouendus debet [c] esse conuersationis honeste ex hoc non. secundum paul. ꝙ presumitur quo aliquo vel contra ipsum ex conuersatione. xxxiii. di. quorundam. de pur. cano. inter. et. c. cum in iuuentute de vi. et hone. cle. monasteria. et maxime clerici debent a mala conuersatione abstinere: vnde in ps. cum bonis bonus eris: et cum peruerso peruerteris: et talis societas notificat homines: vt no. de elec. innotuit: dicit autem laud. ꝙ cum mandatur sub forma. de qua hic communiter datur executor ordinarius cum impetratur ad collationem aliorum. secus si ad suam cum hec gratia sub forma communi transeat: et sit quasi ius commune vt detur clerico prebenda qui vocatus est in sortem dominii. de preben. cum secundum: ideo deputatur episcopus executor in sua diocesi: in qua habet exequi ius commune: arg. de senten. excommu. nuper. de vi. et ho. cle. dio.

[a] ¶ Idoneus. Adde doc. in c. si eo tpe. de rescri. li. vi. doc. in. c. es cui de preb. eo. li. abb. in. c. dudum. el. ii. de electio.

[b] ¶ Quilibet presumitur. Adde doc. in. c. vadi. de prescrip.

[c] ¶ Promouendus debet. adde doc. in. c. cum in cunctis. de ele.

cesario: et in signum quod littere sunt potius iustitie quam gratie bullantur cum filo canapis sicut alie de simplici iustitia.
¶ Quarto no. quod in litteris ad beneficia quandoque apponitur certus valor et hodie semper apponitur verus valor: apposito autem certo valore potest provideri de maiori: immo nec de minori, nisi exprimatur in litteris vt hic: et eo. ti. cum de nostri li. vi. et hoc dicit gl. in verbo adiicientes: in quo dicit quod si mandetur provideri vt hodie fit de beneficio vsque ad summam centum florenorum poterit etiam provideri de minori summa propter dictionem vsque: quia non est taxatiua valoris et quia hec dictio: alias esset frustra contra id de preb. si papa. li. vi. licet aliqui contra et minus bene. ¶ Quinto no. quod de clausula decreti: et de hoc. extra de ele. si eo tempore li. vi. et dicit Lau. hanc clausulam poni in facto proprio aduersus facta aliorum: alibi ponitur in facto alieno confirmando ipsum. de re. eccle. non alie. dudum li. vi. ¶ Sexto no. quod clausula decreti irritat contra factum: vt dicit gl. in verbo acceptari: et hoc verum etiam si contra fiat ignoranter: vt dicit eadem gl. arg. huius littere: que tamen non omnino probat facit de preb. si apostolice li. vi. vbi communiter tenetur quod decretum etiam legati afficit ignorantes: cuius est ratio: quia potest superior impedire iurisdictionem inferioris: nam etiam si concurrunt prefertur superior. de preb. si a sede li. vi. hodie tamen in clausula decreti ad tollendum dubium apponitur siue scienter: siue ignoranter contigerit attemptari. ¶ Septimo no. quod decretum appositum dispositioni conditionali non habet effectum ante conditionis existentiam: rationem ponit glo. in verbo effectu: quia alias esset editum super incerto: nam ante conditionis euentum non est certum an dispositio habebit effectum: et in hoc dicit glo. in verbo extet esse vtile consilium: quod executor pronunciet conditiones esse purificatas: in quo dic quod licet sit vtile non est necessarium secundum pau. sed sufficit quod constet eas esse purificatas et sequatur collatio que est finis et diffinitiua probationis: pro hoc. de or. cog. c. i. dicit tamen pau. vt dicit gl. est vtile quod pronuncietur vt postea negari non possit. de ele. cum dilectus in fi. quia collatio et talis pronunciatio sunt diuerse: et primum non operatur effectum secundi. de rescri. cle. auditor. ¶ Octauo no. quod non presumitur impetrans acceptare beneficium: sed expedit quod declaret voluntatem suam quod est: ideo secundum pau. quia cum vigore rescripti possit consequi maius beneficium ad quod homo semper aspirat. de ele. non resi. c. i. presumitur nolle minus: et in hoc dicit pau. quod littera habet hunc sensum et postquam repertus est vite laudabilis et conuersationis honeste: ita quod purificata est prima conditio decretum operatur effectum quo ad beneficium taxati valoris: ita quod non valet collatio postea per quemcunque preter executorem facta. Sed de beneficio minoris valoris bene valet antequam extet secunda conditio. s. quod impetrans voluntatem suam declarauerit super valore: quia dixit se velle illud ad beneficium: et ratio est quam tunc premisi.
¶ Nono no. quod effectus dispositionis conditionalis suspenditur in euentum conditionis. In conditionalibus enim non cedit dies ante conditionis euentum. ff. de ver. sig. l. cedere diem. de condi. ap. verum. vbi de hoc: et in hoc no. quod hic conditio trahitur ad tempus existentie conditionis: non autem retro. sic. extra de rescri. si pro te li. vi. ¶ Decimo no. quod etiam littere apostolice etiam dato executore ad prouidendum non afficiunt manus ordinarii ante purificatam gratiam et per ordinarium intellige eum qui confert iure ordinario quicunque sit ille siue iure proprio siue deuoluto. ad hoc. extra i. si de beneficio. sic etiam non impediunt alium executorem vt hic: puta quia erat alius cui erant concesse littere non conditionales dato sibi executore ad prouidendum: cuius est ratio: quia ex quo non afficiunt manus ordinarii multominus executoris qui maior est ordinario. de of. dele. sane. ii. Et ex hoc no. casum in quo videlicet collatio facta secundo impetranti. Alii casus notantur. de preb. quia sepe. li. vi. ¶ Op. quod decretum de quo hic debeat afficere a die date propter dictionem ex nunc [a] cuius contrarium hic dicitur vt dixi in primo notabili. glo. in verbo ex nunc. soluit quod hoc fortificat dubium: sed suppletur ex nunc vt valeat ex tunc. et in hac glo. ibi preterea. vbi no. quod si iudex aliquem excommunicat sub conditione siue dicat ex tunc sis excommunicatus siue ex nunc non refert: quia vtroque casu suspenditur sententia si appelletur ante conditionem: et sic non est necesse: prout communiter dicunt iudices ex nunc prout ex tunc. Ex hoc infertur quod si papa ponit decretum sub forma hodie solita: sed quam decernit irritum et inane quicquid contra factum fuerit a tempore date non operatur effectum nisi a tempore conditionis purificate: idem enim importat dictio ex nunc de qua premisi ac si diceret a tempore date. ¶ Secundo opp. ad hoc et ad litteram: quia conditio trahitur retro ad diem: in qua fuit apposita. ff. qui po. in pig. ha. l. potior. So. hoc casu si mandatur prouideri de beneficio sub conditione: et deinde mandatur alteri pure conditio non trahitur retro in preiudicium pure impetrantis. de rescrip. si pro te. libr. vi. et ibi respondetur ad hoc contrarium.
¶ Tertio op. ad idem quod hic conditio non debuerit suspendere: quia erat de presenti. s. si est idoneus quem non suspendit. ff. si cer. pe. cum ad presens. et l. itaque. soluit Steph. quod hec non erat conditio si sit idoneus. sed si constiterit eum esse idoneum non potest autem constare nisi cognitione premissa que est de futuro.
¶ Quero an executor volens ingredi an impetrans sit vite laudabilis et c. teneatur citare partem: glo. in verbo inquisitioni remittit. Laud. dicit quod non tenetur. per id quod no. Inn. de transla. c. fi. tamen frequenter premittitur talis citatio secundum eum: sed hodie raro citant aut nunquam. ¶ Secundo quero si executor procedit inquisitione non facta nec assumptis partibus iudicialiter quem effectum operatur eius processus: de hoc dixi de of. deleg. clemen. vna. q. xiiii. Pau. autem hic dicit aliqua que videamus. distinguit enim quia clausula quandoque sonat in monitionem [b] quandoque in conditionem. In monitionem sonat quando executorem instruit vt faciat id quod de iure debet facere: scilicet quod prouideat tali persone cui sit prouidendum: ad hoc. ff. de ver. ob. l. fi. de ele. significasti. et c. ecclesia. ii. et talia prestant nouam formam mandato et prouisio facta etiam minus idoneo tenet: si tamen monitionem executor velit sequi: non est necesse quod aliqui vocentur. sed extra iudicium se informabit: poterit tamen assumere partes iudicialiter et vocare quorum interest si is qui committit prouisionem habebit iurisdictionem: omnia enim intelliguntur commissa sine quibus eam expediri non potest. de offi. delega. preterea. ff. de iurisdi. om. iu. l. ii. potest etiam vt predixi partes executoris assumere omissa inquisitione prouideat. Si vero clausula sonat in conditionem puta si titius est de tali loco oriundus: vel per inquisitionem constat eum esse vite laudabilis: vel si studuit in theologia: aut per tale rescriptum alteri preiudicatur aut non: puta quia collatio spectat ad mandantem: primo casu executor prouidere non potest partibus non vocatis et cognitione non premissa super conditione. xxv. q. ii. et si non cognitio. de rescrip. cum dilecta: et dicit Pan. idem videri si iurisdictio vel citatio vel quid simile sub conditione vel successiue committitur: alias ordo scripture contra ordinem iuris non attenditur. de rescri. cam. xxxii. q. vii. apostolus. ¶ Secundo casu potest conferre nulla cognitione premissa: cum tunc cognitionem videatur committere non tanquam iudici: sed tanquam bono viro et sicut contradicentes non possent hoc opponere committenti: ita nec executori. et secundum pau. dicitur sonare in conditionem quandocunque apponitur clausula non subintellecta: de qua mandatur per inquisitionem constare vt hic: et sic limitatus modus sciendi facit conditionem: alias subintellectum expressum non facit conditionem. ff. de conditio. et demonstratio. l. conditiones: vult dicere quod hec clausula si est idoneus non facit conditionem: tamen si datur limitatus modus sciendi: vt quia dicitur si constiterit et c. vt hic: fit conditio. ita quod non valet prouisio ante conditionem purificatam facta. ¶ Oppo. ad hoc quod etiam si clausula sonet in conditionem non sit necessaria citatio: nam quandoque notorie constat de idoneitate. soluit Pau. quod tunc non est necessaria examinatio nisi ad cautelam. de fi. presby. quam. ii. q. i. manifesta tamen secundum pau. executor exprimet hoc in collatione vt sciatur quare inquisitionem non fecit. Ex his refert pau. quod potestas data executori etiam cum decreto non potest exercere nisi in euentum conditionis. ¶ Oppo. ad hoc vltimum et ad litteram: quia adueniente conditione expirat obligatio et contractus. ff. de condi. et demon. l. sub hac soluit pau. illud in conditione adimente qua extante expirat obligatio. d. l. et de condi. ap. verum: et per Archi. xvii. q. ii. dudum: alius in conditione constituente: de qua

[a] ¶ Propter dictionem ex nunc. Adde text. in cle. i. in prin. de in rerum pe. gl. i. l. iiii. ff. de condi. et demonstra.

[b] ¶ Quandoque sonat in monitionem. Adde archi. in c. dudum. xvii. q. ii. hoc. i. c. dudum. de presump. Bal. in l. ii. in vlti. col. C. quando prouo. non est neces.

te: de qua dicit ff. de conditio. & demon. qui heredi. §. vlti.
¶ Tertio quero an in inquisitione [a] predicta debeat offer-
ri libellus: dicit Paul. q nõ nec lis contestari nec aliquis
ordo iuris seruari. vt no. Inno. de spon. cū in tuo. ¶ Quar
to q̃ro an premissa inquisitione seruabitur forma cle. sepe
de verbo. signi. dicit Pau. q sic: si executor procedit parti
bus presentibus: & inter se litigantibus. de iudi. cle. dispendio
sa. secus si ex suo officio inquirit. ¶ Quinto quero an execu
tor predictus possit delegare suas vices: d hoc dixi. de offi.
delega. cle. vna. q. vij. ¶ Sexto quero an executor delega-
re possit qñ datur sub hodierna forma s̃m quam post illa v
ba si per inquisitionē repertus fuerit &c. adijcitur sup quo
tuam conscientiā onerantes: de hoc fuit altercatio inter audi-
tores Rote. cōiter tamen fuit conclusū q sic. per dictā cle.
vnicam. de offi. deleg. de hoc in decisionis Rote decisione.
Item fuit dubitatum vtrū executor datus in forma dignū
quod nõ. ¶ Septimo quero cū mandat prouideri [b] de bñfi-
cio certi valoris: an prouideri possit de minori sūma: gl. de p̃-
ben. c. quis. i. lib. vi. in v̄bo vsq: dicit si mandat prouideri vsq
ad certā summā pōt prouideri de minori: sed nō de maiori: sz
si mandat prouideri de bñficio certi valoris pōt prouideri
de maiori: sed nō de minori: pro hoc vltimo: q plus continet
sub se minus. ff. de reg. iur. in eo. & regula plus: lib. vi. contrium
quantū ad hoc vltimū tenet Archi. ij. d. c. quis. & Paul.
h dicentes q nō pōt prouideri de maiori per. c. de p̃ben. cui
de no. lib. vi. debent. n. seruari fides mandati qui extendunt
in excessu & diminutione. d. c. cui de nõ. ff. man. l. diligenter
in prin. ibi. nā qui excessit aliud quidē facere vr: p hoc. xvi. q.
vij. quicunq. de deci. ex parte. de do. apostolice: de priui. por
ro. & melius. de iurepa. cle. i. ver. p̃cipimus. Itē ex quo ex-
pressit certā quantitatē noluit venire maiorē quasi voluerit
de illo prouideri: nec voluit grauare ecclesiam in maiori: pro
hoc. de preben. c. si. & hoc verius. ad contria: dicit Pau. q lo
quuntur in odiosis: & in quibus plus & minus se hñt vt pars
& totū non vt species ab inuicē separate sicut est merū im-
periū. & iurisdictio. vt nõ. ff. de iurisdi. om. iudi. l. imperiū.
& patet. ff. de iudi. l. solemnus. §. latrunculator. vbi iurisdi-
ctio causarum ciuilium nō includit sub mero imperio: imo in ta
libus vno concesso: aliud vr negatū. arg. de p̃sum. nōne. C. de
procura. l. maritus: & sic qualitas valoris facit bñficia differ-
re specie sicut prouisionis: de hoc. ff. de vul. & pup. si ita quis:
& l. cū ex filio. §. filio. & l. ex facto. §. item q̃ro. ¶ Octauo q̃-
ro quid importat verbū alicubi positū in lra. Sol. apponit
vt determinet locū si mandaret prouideri de bñficio nō adie
ctū vbi mandatū esset nullū tanq̃ incertū: nō refert at quo
ad principiū huius cle. an mandet prouideri gñaliter: puta
in prouincia specialiter in certa ecclesia vtroq casu dic q gra
est spālis: q concernit vnū bñficium tantū: lz sit incerto ai q̃
appareat qd beneficium debeatur. de offi. delega. ex parte.
¶ Nono q̃ro si mandat prouideri de bñficio spectante ad
collationē certe persone. dicit Pau. idem esse ac si mande
tur in certo loco. Ant. i. cle. penul. de rescrip. abbatē. & dic
esse locū huic cle. etiā si mandetur de certo bñficio prouide
ri vni sub cōditione. & postea alter pure vel sub cōditione q
scds prius purificauit suā grām. p̃fertur. n. p̃mo: q subest
eadē ratio: sicut qñ mandat prouideri de beneficio in gene
re. nam etiā qñ mandat in genere dicit gratia specialis: vt
no. q. pri. hec tñ intellige nisi in gra primi sit clausula decre-
ti cum illis verbis ac si die date &c. s̃m ea que dico. j. q. xv.
¶ Decimo quero in eo qd hic loquit de gra facta sub cōdi
tione qd si papa cōmisit alicui cām inter aliquos sub cōditio
ne q nisi debitor satisfaceret intra certum terminū elapso
termino procederet delegatus & de voluntate partiū añ ter-
minū illū delegatus prorogauit terminū ad satisfaciendū: an
valeat prorogatio. dicit Matth. q questio fuit Bononie in
quo Jo. an. tenuit prorogationē nō valere: q añ euentū cō-
ditionis delegatus procedere nō potuit. de rescrip. si pro te.
lib. vi. de spon. c. i. in fi. eo. lib. pro h qd nõ. Inno. d rescrip.
ab excōicato. Jo. cal. tenuit contrariū. p no. de fo. cōp. lz Mat
the. tz primū. per id qd nō. Inno. de offi. deleg. prudentiā.

in glo. magna. & Spe. de citatione. §. i. ver. sed pone papa.
qd placet: q iurisdictio delegati erat sine effectu añ euentū
conditionis: vt hic ergo processus fuit nullus. ¶ Undecimo
quero qd requiratur vt extent cōditiones de quibus h. So.
patet ex lra maxime quo ad scdam conditionem de valore
beneficij: sed quo ad primā. dic q requirit q executor inq-
sierit an impetrās sit vite laudabilis: & conuersationis bone
ste & q inuenerit q sic: lz vt dixi in. vij. notabili. nō sit expe-
diens q super hac pronunciet: in quo dicit Paul. q añ de-
positionē testium sup idoneitate etiā post eorū iuramentū
decretū non operat effectum: sed post depositionē: sic etiā
ante publicationē cum testes sit semp publicari iudici. de te
sti. cū clamor. de fide instru. cum Joannes. ff. de interroga.
actio. vbicūq: hoc tamē casu. dicit Pau. nō sufficere q iu-
dex sciat iustū idoneū: requirit. n. ex forma mandati q sciat
vt iudex que forma seruanda est. de resti. spolia. Pisanus:
diuersa sunt. n. scire vt homo vel deus vel scire: vt iudex. de
offi. ordi. si sacerdos. dic q qñ sibi cōstat de idoneitate pōt
procedere nō facta aliqua inqsitione: de appel. cōstitutis. ij.
vbi hoc probat. vt ibi dixi. frustra. n. inqreret ex quo iā ei cō
stat nec est periculū in hoc: nisi fama laboraret in cōtrariū
qd tamē non videt posse contingere: q si impetrans est cō
uersationis honeste verisimile est q sit bone fame pronunci-
ant aūt executores sup hoc dicentes se inquisiuisse: vel sibi
de idoneitate alio mō cōstitisse. pro hoc q non tenet execu-
tor assumere p̃tes iudi. vt. Ke. cle. q. i. & ij. ¶ Duodecimo q̃
ro an possit impetrās declarare voluntatē suā super valore
in absentia executoris: glo. in verbo declaret. dicit q sic: & i
idem Pau. pro hoc q in lra non dicit q debeat declara-
re in iudicio vel corā executore. ¶ Decimotertio quero si
petit simpliciter sibi prouideri de tali beneficio vel sibi colla-
tum recipit non aliter declarata voluntate qd velit ipsū q̃
uis sit minoris valoris. dicunt aliq expedire q expresse de-
clararet voluntatē dicēs se illud beneficiū velle q̃uis sciat
esse minoris valoris: nā ante talem declarationem cōditio
non est purificata: ergo nō valet quod facit executor nō ser
uata forma. de resti. spolia. Pisanus. dic cōtra: sufficit enim
quomodocunq appeat de eius voluntate q illud velit dū-
modo constet eū scire quod est minoris valoris: pro hoc. j.
ea. cle. §. quem etiā: si de hoc nō constet procedit opinio p̃-
cedens: presumitur enim nolle beneficiū minus: vt dixi in
viij. notabili. ¶ Decimoquarto quero si exprimit volunta
tem ante vacationem beneficij: dicens q ex gratia intendit
consequi beneficiū etiam minoris valoris: dicit Pau. hoc
sufficere pro hoc quia sufficit quomodocūq constet de vo
luntate eius: vt dixi in proxima. q. idem dicit Pau. in con-
ditione precedente scilicet de vite cōuersatione que s̃m eū
extare potest ante vacationē beneficij: & hoc respectu inqsi
tionis generalis per quā inquirit. de vita & conuersatione
respectu beneficij in genere: sed si bñficium requireret spe-
cialē idoneitatē non pōt fieri inquisitio: nisi post vacatōēm
q non potuit sciri que idoneitas reqreretur: respectu hu-
ius beneficij. ¶ Decimoquinto q̃ro an impetrās in forma
pauperum sub forma huius cle. preferatur scdo qui impe-
trauit in forma gratie in eadem ecclesia vel ad collationē
eiusdem gl. in verbo executorem: dicit q sic: dummodo cō
ditio primi purificet ante vacationē vel saltē ante collatio
nē factam scdo: pro hoc inducit multa vsq ad ver. sed ob-
stat: & in ca. vbi executore scdo: id est scdo dato post primas
litteras ibi conditio rōne prioris date: q si hoc procedit in
data pure. de rescrip. tibi qui: lib. vi. fortius quando p̃mus
pure. & secundus sub conditione impetrauit eo. ti. si soli. &
quod ibi no. li. vi. ibi sub titulo. de preben. hodie sub nulla
regula ponitur propter rationem quā dico in sequenti con
trario. ¶ Opp. ad hoc. de rescrip. si pro te. lib. vi. glo. in eo
dem verbo executionem ibi: sed obstat: soluit q ibi condi-
tio pendebat ex alterius arbitrio: ita q illo recusante nullū
ius habebat impetrātis hic ex rei existentia in primo casu
scilicet quo ad cōditionē: de vita laudabili & conuersatione
honesta vel ex voluntate eius cui facta est gratia in secun-

a ¶ An in inq sitione. Adde Bertachinum: in de firmo. in tra ctatu de gabel lis. ij. parte in vi. col. ver. ité nec reqritur.

b ¶ Cū mandatur prouideri. Adde glo. in verbo vsq. q. in c. quis cl. i. de preben. li. vi. & ibi Jo. a. de san cti. & domi. vbi p̃fati doct. te nent s̃. d. gl. & sibi dicit Jo. an. de san. se vidisse correctum dictam gl. manu ppria Jo. an. qui contra eā tenet in. c. cui eod. titu.

do casu.s.quo ad conditionem de valore:⁊ in eo quod dicit glo.in.c.si pro te.pendebat gratia ex arbitrio alterius: vult dicere ꝙ ibi pendebat ex arbitrio episcopi:⁊ ca.vt ibi patet.vnde nullũ ius erat acquisitũ pmo impetranti nisi accedente predictorũ ꝯsensu:⁊ anteꝙ accederet ꝯsensus gratia fuit facta scdo ⁊ fuit canonicus quare nõ mirũ si preferatur. arg.ne ꝓdi.appo.super eo.⁊.c.per tuas.glo.tñ ista ibi.aliquos refert opi.aliorũ dicentiũ ꝙ etiã in questione premissa preferẜ scdo impetrans ex quo obtinuit gratiam pure ante purificatã ꝯditionem primi:nã licet conditio super idoneitate sit de pñti:inquisitio est tñ de futuro:isti volunt dicere ꝙ nõ est dña inter gfãz ꝯditionalẽ sub forma de qua hic ⁊ ꝯditionalez sub forma:de qua in.c.si pro te quod placet vt dico.J.e.q.pro priore aũt opi.facit.ff.si cer.pe.cũ ad pñs cum duabus sequentibus.que dicunt ꝙ cõditio de presenti nõ suspendit.ad quas rñdet Stepha.put dixi.S.in.e.cle.in ṽbo.ꝯtrio.glo.aũt inheret priori opi.dicens eã equiorẽ.⁊ hoc prosequitur vsqꝫ ibi.sꝫ singasr ⁊ nõ.ipsam in eo qd dicit nõ semper deberi beneficiũ ei pro quo primo afficiẜ:⁊ cũ glos. ꝙ preferatur primus qd tenet Paul.⁊ idem Stepha.qui dicit se vidisse sic pronunciari per auditores curie:est rõ qz purificata ꝯditione perinde est ac si a principio fuisset pura.ff.qui po.i pig.ha.l.qui balneũ.⁊.l.potior.§.videamus.ff.de peri.⁊ cõmo.rei ven.qd si pendente.⁊ idẽ Bertran. ⁊ hac de causa:qz qd erat dubia obmisit Jo.an.ponere in mercuria.Lap.pro opi.glo.inducit.J.e.cle.§.quem etiã ibi. aut recipiendo ⁊c.qd non multũ facit:ipe tñ tenet aliã opi. nisi in gratia primi eẽt appositus mensis.J.e.cle.§ secus.tũc enim decretũ afficit etiam ante purificationem vt ibi.⁊ hoc placet.idem tenet Lau.⁊ Oldra.in ꝯsi.cc xxxiij.⁊ Pet.de anch a.hic dicens ꝙ si purificatio cõditionis traheretur retro hoc eẽt per fictionem que fictio causatur ab equitate ac nõ subest equitas cũ littere beneficiales sint ambitiose ⁊ restringende.de preben.ꝯtingit.i.lib.vi.dic ꝙ opi.procedit sꝫ formã hodiernam sm quam in gratijs apponitur clausula decreti:per quã papa decernit irritum ⁊ inane postꝙ impetrans fuerit repertus idoneus quicqd contigerit attemptari ac si die date contulisset ei canonicatum ⁊ prebendã que clausula trahit effectũ gratie post purificationem ad diem date.nam ad hoc vt hec verba verificentẜ:est necesse dicere ꝙ postꝙ primus impetrans fuerit repertus idoneus est perinde:ac si die date litterarum suarũ fuisset sibi collatus canonicatus.de preben.si postꝙ lib.vi.tunc autẽ fuisset preferendus scdo:ergo eodem mõ preferatur:⁊ ita dicit Rota romane curie in deci.ccclxxiij.que incipit. Item si papa fecit gfam:secus esset si in clausula decreti nõ essent illa ṽba ac si die date pñtium ⁊c.tunc.n.effectus clausule suspenditur in euentum ꝯditionis vt hic:⁊ propterea si precessit gfa pura illa erit potior nec facio dñam inter clausulã:de qua in.c.si pro te:⁊ clausulam de qua hic.ex quo hic erat clausula sup idoneitate taliter apposita qd faciebat gfam ꝯditionalem: tunc.n.est perinde ac si gratia inciperet qñ euenit cõditio: merito ergo preferẜ scda pura:nec subest equitas:de qua dicit glo.immo potius equitas est ꝙ preferẜ scdo qui dicitur primus nisi in gratia primi sit clausula decreti cũ expressione predicta ac si die date ⁊c.quo cãu nõ procedit.c.si ꝓ te. ꝙ loquitur qñ in gratia ꝯditionali nõ est aliquid expressũ per qd appareat papam voluisse gfam retro trahi:quãuis .n.de sua natura conditio trahaẜ retro:tñ trahiẜ sine preiudicio alterius qui ante purificatã conditionẽ ꝯsecutus erat ius pure:vt ibi quod nõ.sing.qz primo nõ fuit apertum per scribentes:⁊ licet hec cle.videatur a ꝯtrio probare ꝙ post purificatã gfam:alius executor nõ possit prouidere.tamen dꝫ intelligi sm premissa.vt qz purificata fuit gfa pmi anteꝙ gfa scdi afficeret:alias secus per pdicta. ¶ Decimosexto q̃ro vt querit glo.in eodẽ verbo executorez.ibi.sed singulas solue vt in ea.idem Pau.⁊ melius.dic vt dixi in precedẽ. q.⁊ in gl.ibi:que afficit:vt qz collatus est ei in canonicatus in curia.de preben.si postꝙ.lib.vi.vel in rescripto est decretum.de rescrip.sibi qui.lib.vi.eo.titu.si soli.lib.vi.ibi.est simile:immo dissimile cum ibi secundus preferatur primo Lap.sed dic simile in effectu.

§. **Secus.** ¶ Nõ.ꝙ mandatũ apostolicũ de ꝓuidendo sine decreto nõ afficit.ꝓbaẜ hic a ꝯtrario.ibi.decreto apposito.⁊ de ꝓben.dilectus.ij. ¶ Scdo nõ.ꝙ potestas acceptandi nõ reddit rescriptum gñale:in tantũ quod ei preiudiceẜ per scdꝫ speciale si de pñmo nõ facit mentionẽ Pau.⁊ colligitur ex eo qz clausula acceptandi nõ impedit quominus decretũ afficiat si fuit appositus mensis.Ex hoc infert Pau.ꝙ si mandatur ꝓuideri generaliter de bñficio qd in ciuitate vel dyocesi infra mẽsem duxerit acceptandũ nõ preferẜ scdo impetrans in certa ecclesia ibi afferat:ꝑ hꝫ de ma.⁊ obe.solue.xix.dist.si Romanorũ:⁊ est simile qd nõ.Arch.de clausula ꝯdictores ⁊c. ⁊ de clausula iuratis inductũ.de preben.cũ de nõ.lib.vi.⁊ hoc sm Pau.procedit qñ verba ponunẜ ordinate:⁊ vbi debent:alias perdunt effectũ.de rescrip.cãm.J.eo.tit.i.cle. si dignitatẽ:⁊ dicit Pau.hoc qd hic nr̃ de mense procedere ẽt in alia conditione:vt si dicaẜ prouideas de bñficio certi valoris ⁊ minoris si volueris infra mensẽ:idẽ dicit videri si apponatur conditio si repertus fuerit idoneus:de qua.S.proximo rñso:qz semper incipit mensis a certo.s.a vacatione:nec est necessaria inhibitio facta collatori nec ꝯferet cũ de eo nihil dicatur hic:sed tantũ reseruatio ⁊ acceptatio tẽpore limitata ⁊ decretũ sufficit:nã vbi requiriẜ inhibitio hoc iure exprimitur.de rescrip.sibi qui lib.vi.⁊ procedit hꝫ argumentatio ab omisso.Pau. ¶ Oppo.ꝙ etiam quãdo apponitur mensis debeat suspendi effectus gratie vsqꝫ ad euentũ ꝯditionis.i.vsqꝫ quo declarat impetrans mentẽ suã acceptando certũ bñficiũ qd etiã sub ꝯditione debeẜ in veritate nõ debeẜ:licet sit spes in futurũ deberi.insti.de ṽ.obli. circa mediũ.de spon.c.vnico in pñ.lib.vi.So.Lau.ꝙ ex hac rõne:⁊ qz verba erant posita in vna ⁊ eadẽ orõne videbantur esse in pendenti vsqꝫ ad euentuz ꝯditionis:⁊ sm hoc videbaẜ ꝙ ordinarius vel executor apostolicus alteri datus posset beneficiũ vacans ꝯferre:⁊ ob hoc ab initio ꝓuisionis dñi Pape cle.v.dicebatur sic qd duxerit acceptandum infra mensẽ.⁊ quod ad illud manus ordinarij ⁊ cuiuslibet alterius sit legata:sed nunc sm euꝫ hoc non oportet:qz appositio ad sola mensis operaẜ vt ꝓbenda sit affecta ad hoc vt hec clausula mensis nõ vacet in rescripto:ꝓ hꝫ qd dixi in tertio notabili:alĩs frustra mẽbranas occupet ꝑ allegato.c. si Romanorum.xxviij.q.i.sic enĩꝫ.ff.de vsur.l.si stipulatus. de lega.i.l.si quando.Tamen ad tollẽda dubia ponit curia clausulam magis expressam.de qua in glo.iste terminus in pñ. ¶ Scdo oppo.ad id quod dixi in.ij.notabili de clausula acceptandi que vt predixi non reddit rescriptum generale in tantum ꝙ ei preiudicetur per speciale.obstat enim.de preben.dudum.⁊.c.ꝯtingit.li.vi.nam in.c.dudum dicitur ꝙ si papa det licentiã conferendi beneficia resignata in manibus suis in sua legatione.⁊ secundo papa non habita mentione de predicta potestate confert canonicatum ⁊ prebendam vacãtes in aliqua ecclesia legationis valet collatio.in c.vero ꝯtingit dicitur ꝙ si papa dat licentiam cõferendi beneficia certo modo vacãtia ⁊ secundo aliquod de his conferat specialiter vel alias conferri mandet species derogat generi.soluit pau.ꝙ in ꝯtrarijs est proprie generalitas que diuersas species infert ⁊ includit ⁊ in eis perficiatur.simile de rescrip.pastoralis.§.quoniã.non sic in casu premissorum quia primo mãdatum restringiẜ ⁊ perficietur in vno bñficio tñ respectu cuius clausule tale rescriptũ est spẽale:sꝫ virtute clausule añ acceptationẽ est incertuꝫ ⁊ rõne loci gñale eo.ti.executor.li.vi.de rescri.Abbatẽ:vñ inter alia rescripta respectu ipetrantis nõ ẽ dña q̃ est inter genus ⁊ spẽs:sed q̃ est inter certã ⁊ incertũ:nec rõ gñalitatis ad spẽz faẜ ꝙ cõferri posset per ordinariũ vel scdꝫ executorẽ in ꝓximo rñso:sed ꝯditio nõ rescripta ad tpus q̃ ptãtez ꝯferendi nõ ipedit:vult dicẽ ꝙ rescriptũ ad bñficiũ qd duxerit acceptãduꝫ nõ est generale:sed spãle:qz nõ põt ꝯsumari nisi in vno bñficio.quod non sic est in.c.dudũ ⁊.c.ꝯtingit:dicit ẽt Pau.ꝙ

capitula illa

capitula illa loquuntur in alio casu: qz .c. dudum .i. loquitur qn gratia pfertur intuitu collationis ita qp tractatur de cōmodo collatoris: tunc. n. potestas tradita est generalis donec manet in habitu seu potētia: ideo pindicat specialis: qz cōtinet aliquid actu per qd extinguit spēm de genere: et sub genere amplius nō includatur illa species: ad hoc .xxv. q. i. §. vlti. regula generi. lib. vi. c. aūt qquis loquitur de gratia qualificata ad certū numerum restricta et huic pindicat species donec generalitas manet in habitu. vñ est ibi generalitas potestatis cui derogatur per spēm: hic aūt est generalitas cui nō derogatur per spēm. ratio nō .xxv. q. ij. in fi. vbi dicit glo. qp ratio est in rescrip. qz generale rescriptū nō dat iurisdictionem. de rescrip. pastoralis in fi. priuilegiū autē generale statim hz effectum. et dicit Pau. qp si aliud diceremus posset euenire qp in loco essent tā pauce ecclesie: et tot impetrātes qp iste qui hz generales litteras nunqȝ haberet beneficium. decretū ergo afficit oē beneficium, licet non oē debeatur. i. non poterit nisi in vno psumari. simile. C. qui po. in pig. ha. si generaliter. et ff. eo. qui generaliter. d hoc dixi. de rescrip. cum ordinē maxime in .iij. q. vbi ēt tenui hoc qd Paul. licz Fede. de se. in psiljo. cxci. teneat 9triū vt ibi dixi. Item in eo .c. solui aliud 9triū circa intellectū .c. dudū. et .c. qquis. vt .n. in illis scdm rescriptū fuisse obreptitiū ex quo in eo non est facta mentio de pmo: sed vt dixi in .d. c. cū ordinem non fuit obreptio: qz potestas generaliter per papā tradita intelligit sine preiudicio potestatis pape: et sic remanet apud eū eadem potestas que prius erat. sicut ergo ante potestatem traditā valuisset impetratio et collatio facta a papa: ita etiam nūc valet non facta mentione de illa potestate. talis .n. potestas venit accumulatiue ad ptātem pape. Item impetratio vel collatio facta specialiter a papa non venit ad preiudicandū potestati generaliter tradite: sed papa vtitur sua potestate. secus aūt esset si post potestatē traditam legato generaliter aliquis impetret potestatē conferendi beneficia in certa parte legationis: tunc. n. directe venit secunda gratia in preiudiciū prime. ideo nō valet tacite de pma qd plenius dixi in .d. c. cū ordinem. et hoc nō. ¶ Quero quō continuatur iste. §. ad precedens rñsum: glo. i. rñdet dicens se cus: qz in casu isto nō vz collatio ordinarij vel alterius executoris infra mensez facta licet ante acceptationez. et idem Pau. Gen. qd nō. 9tra eos qui dicūt hunc. §. procedere solum quo ad ordinariū: non autē quo ad aliū executorē pro 9tinuatione autē precedenti facit: qz dictio secus est aduersatiua. ideo dz inferri per eā 9traria dispositio. ut in responso precedenti dixi de ordinario vel alio executore. ¶ Op. ad hoc qz ex quo gratia est sub 9ditione ante purificatiōez remanet generalis ergo nō debet ipediri dispositio specialis si beneficiuz specialiter 9fertur vel impetratur. So. Fede. de senis stat 9trario in 9silijs. cxci. sed Lap. refert eundem Fede. de caria scripsisse per curiales teneri qp iste ver. respiciat superiora modo pdicto: ita qp gratia afficiat infra mensem etiā anteqȝ extet conditio. pro hoc qd nō. de preben. si pauper lib. vi. et hoc tz Lap. dicens qp sic. vt qn scribitur pure decretom statim afficit ita ēt qn sub 9ditione cū appositione mensis qd est verius. et de hoc dixi in .d. c. cū ordinez faciunt hec ad qōnem facti in qua 9sului ferrarie. et idē postea 9soluit collegium doctorū Pad. A. et B. clerici in eadem ecclesia impetrauerūt a papa prebendā quam postqȝ vacauerit infra mensez duxerunt acceptandā cum clausulis inhibitiōis et decreti. scds prebendā que postea vacauit infra mensez acceptauit et per sui executorē sibi collatio facta fuit. primus autē infra mensem nō acceptauit nec aliqd fecit. querit an collatio facta scdo de iure valeat. qp sic arguit multis rōnibus precipue: qz clausule decreti in lrīs primis effectum sortite nō sunt ergo nō impediunt: debēt .n. intelligi cū effectu scz si valuerit. de cleri. nō residen. relatum cuz similibus. alias rōnes prosequor in 9silio qd extense posui in repetitione .c. dilectus .ij. de pben. In contrariū sunt alie multe rōnes quas ibi posui. et precipue p hac parte est casus in hoc. §. fm intellectū qui sumitur ex glo. i. de quo. s. c. q. et hanc partem expressim tenet Pa. hic qui format questionem in terminis qn impetrans infra mensem non acceptat: et ordinarius infra eundē mēsem 9fert in qua dicit qd non valet collatio: qz facta tēpore quo non potuit. vñ noua collatione opus est. arg. de elec. bone .ij. et .c. pe. Ad 9trarium. dic qp appositio mēsis operatur quod clausula decreti hz effectum ēt si gratia nondū sortita sit effectum quod est mirabile tamen equū est vt appositio mensis aliqd operetur. in hac tamē qstione sunt doctores Moderni tenentes aliter et videntur iuuari per vnā regulam cancellarie ad quas respondi in .d. c. dilectus inherendo huic. §. fm intellectum premissum. et hec nō. ¶ Scdo quero an h. §. locum habeat siue in forma pauperū siue in forma gratie. Pau. refert qsdam intelligere tantū in forma pauperuz de qua promisit. ipse vero tenet idē si gratiose: qz hec littera loquitur generaliter. dicit ergo curandū solūmodo an decreto tēpus adijciatur an non: qz sic statim habet effectum: vt hic. et hoc tenet rota romane curie decisione. ciiij. que incipit: item. §. secus: vbi refertur Joan. cal. idem tenuisse et alios plures. ¶ Tertio quero an dispositio huius. §. sit noua. videtur qp sic ex verbo censemus. et hoc tenet Laud. dicens qp potius est noui iuris 9stitutiua qȝ antiqui declaratiua. et sic non respicit gratias preteritas vel pēdentes: sed futuras. i. q post hunc. §. emanauerūt. glo. autē in verbo censemus. tenet cōtrarium: et eā nō. mihi magis placet opi. Lau. nam appositio mensis vel alterius temporis nō deberet de sui natura operari id quod hic dicit cessante hac dispositione: et hec tamē questio hodie est nullius effectus nisi pro intelligēda subtilitate, pp̄ter similia. ¶ Quarto quero in eo quod dicit de mense quid si esset aliud tēpus: glo. in verbo mensem. dicit idem quod est verū fm Pau. siue sit tēpus certum et limitatum siue nō. de elec. innotuit. de pben. inter cetera. nam secundum eā aliud est decretū incertum respectu initij et finis. et proxime responso. Aliud est certū ratione principij: sed incertū respectu finis. vt .d. c. innotuit. et .c. inter cetera. vel si est certum respectu vtriusqz vt hic ex hoc infert qp si mandatur prouideri de beneficio qd acceptauerit [a] intra tēpus arbitrandū ab episcopo erit locus huic. §. quod videtur dubiuz: qz hic. §. deuiat a regulis iuris in eo qd decretuz afficit anteqȝ gratia sit purificata et sic nō debet extēdi extra suos terminos: sed pro dicto Pau. est qz vtroqz casu ē eadem ratio vt appositio tēporis aliquid operetur. et sufficit quod potest fieri certū raro tamen hoc veniat de facto: sed si eueniat videtur verius quod decretum ligabit etiam interim anteqȝ episcopus arbitretur inherendo dicto Pau. tamen subtiliter ponderando dictū Pau. nihil facit: qz loquitur quando decretum est certū ratione initij non autem finis vt in .c. innotuit. vbi papa decreuit irritum quicquid contra fieret ante susceptionem litterarum suarum: et similiter in .c. inter cetera: discernit irritū ante collationē si qua fieret anteqȝ esset de prebenda prouisum magistro. P. his enim duobus casibus statim decretum habet effectum: licz sit incertum quantum durabit. in exemplo autem premisso decretum non est certum ratione initij: sed pendet nec pōt habere effectum nisi postqȝ episcopus arbitratus fuerit: nā qp episcopus debeat arbitrari est cōditio extrinseca que suspendit. de rescrip. si pro te. et hoc verius. ¶ Quinto quero quot dies habebit mensis [b] iste ad acceptandū. Genze. dicit qp tot quod habuit mensis in quo facta est notificatio ita qp si de illo erant elapsi aliqui dies supplebuntur de sequenti arg. ff. de diuer. et tem. prescrip. l. i. de verbo. sig. cum bisextus quod tenet glo. de elec. quam sit lib. vi. ¶ Sexto quero si sunt plures expectantes cum clausula expectandi infra mensem. an quilibet habebit suum mensem. Genze. arguit qp sic. quia hoc habet forma litterarum: nam in litteris cuilibet eorum datur mensis: cum ergo non sit ambiguitas in verbis nulla debet fieri questio argumē. ff. de leg. iij. .l. ille aut ille. §. cum in verbis. Secundo qz acceptatio sequentis in data facta infra mensem carebit effectu si primus intra illū mensem acceptauerit: ut. ff. de optione leg. l. si cuz

[a] ¶ Qd acceptauerit. Adde hoc. in .c. i. de rescrip. li. vi.

[b] ¶ Quot dies habebit mensis. Adde gl. in .c. qȝ sit. de elec. li. vi. et in .l. cū bisextus. ff. de v. sig. et in auc. ut hereus. C. de sudi. in .l. senatus in gl. in v. hoc se paginta. C. de iure delibe.

optio. vbi si legata est optio seruorū heres de aliquo ipsorum non potest aliud disponere in preiudiciū legatarii: ergo nō valet acceptatio scdi impetrantis nisi post mensē cōpetentem. pmo. ff. de adul. si maritus. ij. vbi tps non currit ad accusandū de adulterio ppter maritū qui erat impeditus: ⁊ qui ceteris debeat preferri. in ɔtrarium quod oēs habeant vnicum mensem. arguit Genze. qꝛ debet occurri diuturne ⁊ periculose vacationi que cōtingere posset si quilibet mēsem suū hēret. ff. c. nulla. ⁊ eo. titu. qꝛ cunctis lib. vi. de elec. nc pro defectu. scdo vt seruetur forma litterarū exprimens fore acceptationē faciendā infra mensem a tēpore note vacationis que forme est seruāda. de rescrip. cū dilecta. de pben. cū de nō lib. vi. sed nō seruaretur si quilibet hēret proprium mensem: qꝛ sic mensis nō curreret. scdo a tēpore note vacationis: sed a tēpore nō acceptationis facte per precedentē: ⁊ sic quo ad scdm frustratoria esset dispositio huius clemē. in fi. Tertio videtur clare probari. de psue. c. fi. li. vi. vbi omnes canonici habent vnū terminum ad optandum ⁊ idem. ff. de adul. si maritus preuenerit. vbi idē tēpus ad accusandum de adulterio currit marito ⁊ patri: ⁊ tñ maritus pōt preoccupare: qꝛ si vult debet preferri vt ibi ⁊. ff. eo. tit. . l. is cuius. §. pe. Quarto qꝛ acceptatio facta per omnes infra mensem nulli est nociua nō priori in data. nam in aduentum acceptationis sue: acceptatōes eorū carent effectu nec preiudicatur acceptātibus qui possint acceptare ex quo primū non obtinent. arg. ff. de optio. lega. l. ij. in fi. ⁊ in. l. iiij. ⁊ . l. optione: sed prodesse potest: qꝛ si primus nō acceptauit acceptatio secūdi hēbit effectū ⁊ sic vlterius. ⁊ hoc tenet Genze. dicens ꝙ si recte attendatur cessant cōtraria. tamē ad. l. si maritus. dicit ꝙ ibi tēpus mariti qui prefertur patri in accusatione adultere nō admittitur marito impedito: qꝛ preiudicaretur sibi vt ibi dicit pro hoc. l. ij. §. fi. cū. l. seq. eo. titu. hic autē acceptatio facta per sequentē in data in nullo preiudicat primo quare secus. Pau. ī. §. fi. quem sequitur Lap. distinguit an sīt plures impetrātes sub eadē data: an sub diuersa. pmo casu habent vnū mensē. arg. c. vlti. de cō sue. lib. vi. ⁊ si queritur hoc casu quis preferat. dicit Pau. ꝙ si rescripta possint versari circa diuersa beneficia vnū nō impedit aliud si circa idem preferat primo acceptans ⁊ si est in omnibus paritas erit electio eius ad quē spectat electio vel collatio. de rescrip. c. pe. lib. vi. sed in eo quod dicit preferendū primo acceptantē hoc nō probatur in. d. §. pe. ibi. n. dicit de primo presentante nec videt curandū de prioritate acceptationis cū cedat totus mensis ad acceptandū vt hic. item sufficit ꝙ hoc nō est iure expressum dūmodo ergo vterq; acceptet infra mensē est ac si simul acceptassent: ⁊ sic est in optione habentiū cōferre vter preferat. d. c. pe. Secundo casu quādo sub diuersa data. dicit Paul. ꝙ primus habet vnū mensem ⁊ si infra illū nō acceptat secūdus habet scdm: non. n. currit primus mensis scdo cum nō possit acceptare beneficiū inuito primo. arg. eo. titu. qꝛ diuersitatem. de sup. neg. prela. licet quid. n. si primus dicebat se nolle acceptare ⁊ vltimo momento acceptat vel non acceptat quō potuit ante hoc scire an sibi ius cōpeteret ad acceptandū currit ergo secundus alios mensis a tēpore quo notum est in loco primū non acceptasse: ⁊ dicit Paul. psumi notum nisi notum sit contrariū. fatetur tamen ꝙ si secundus acceptat bñficiū acceptatū a primo nō nocet ei si ignoranter fecit. de prebē. si beneficio. lib. vi. pro hac distinctione est quod nō. Joan. and. in additio. Specu. de concessio. preben. vbi plene hoc examinat. ⁊ pro eadem est quod nō. Bart. ff. de adul. si maritus. ij. vbi dicit ꝙ quandoq; pluribus competit tēpus ordine successiuo: ⁊ tunc secūdo incipit currere post finitū tēpus primi. C. qui admit. ad bono. pos. possunt. l. fi. quandoq; cōpetit simul ⁊ semel. ⁊ tunc oibus currit etiā si aliquis eorū habeat priuilegium preoccupationis. d. l. si maritus. sic autem est in exemplo premisso qui habent eandē datam mensis oibus cōpetit. quādo vero diuersam competit ordine successiuo. Stepha. hoc relinquit disputationi dicens ꝙ vidit pro vtraq; parte in curia pronunciari. tamen ad partē quod habeant vnum tantū inducit dispendiū diuturne vacationis: ⁊. d. c. fi. de psue. ⁊ qd ibi nō. in glo. pe. ⁊. d. l. si maritus. ad partem aliam inducit. ff. quis ordo in bo. pos. ser. l. fi. quid enim pdesset acceptare ex quo conferri nō possit quousq; primus nō declarat se nolle vel labatur mensis. ita posterior intra centū dies qui dantur priori ad petendū bonorum possessionē nō admittitur nisi primus sit mortuus vel de ipsius voluntate cōstet. ff. de suc. edic. l. i. §. si intra. de bonis libe. si filius. §. cū filius. Joan. and. in apostillis hic dicit ꝙ impetrātes nostri temporis acceptant sub conditione si primus nō acceptauerit infra mensē ⁊ eodē modo secundus: ⁊ sic vltra tamen tenent ꝙ omnes habent vnum mensem. eius ɔtrarium tenet in additione Spec. vbi. s. Jo. de lig. tenet quod omnes suū mensem per. c. si pluribus in fi. de preben. lib. vi. per quod etiā mouetur Jo. an. in addi. Spe. vbi. s. nā in. d. c. nō currit tempus secūdo ad acceptandū nisi finito tempore pmi. Mihi placet ꝙ vnus mensis currit omnibus per rationes ⁊ iura. s. ad hoc inducta: ⁊ ita seruatur. vbi aduerte ꝙ secūdo impetranti nihil obstat gratia pmi quominus possit acceptare saltem sub ɔditione si primus nō acceptauerit: recipit. n. acceptatio ɔditionem cū sit nudi facti ⁊ mētis declaratoria immo etiā pure acceptare potest: licz acceptatio sit sine effectu quousq; apparebit de nō acceptatione primi: secus autē est in collatione faciēda ab executore. nā quo ad illā competunt tot menses quot sunt impetrātes: qꝛ nō pōt executor secundi cōferre nisi lapso mense cōpetenti primo nisi primus ante mensē renunciet: ⁊ sic de alijs. collatio. n. est actus legitimus qui nō pōt esse in pendenti nec fieri sub ɔditione. de elec. c. ij. lib. vi. nec ɔferri potest beneficium alteri debitū: de preben. si postq; lib. vi. pro hoc decisio rote. Itē si habens gratiā in forma dignū vbi deciditur ꝙ licet valeat acceptatio ante purificationē gratie nō tamen valet executoris collatio: quod vltimū bene pbat hec clemē. in precedenti responso: vbi ante purificationē gratie libere potest beneficiū ɔferri: ⁊ sic non cadit sub executoris potestate. Ad iura ɔtraria dico ꝙ omnia loquunt in iure ꝙ pluribus defertur scdm gradū sicut est in edicto successorio: qꝛ hereditas defertur proximioribus: ideo quādiu deliberat qui est prior in gradu nō currit tēpus ei qui est posterior: qꝛ nō potest velle cū effectu esse heres: ⁊ si declaret in hoc suā voluntatē declaratio foret nulla. ff. de inoffi. testa. filio. §. ɔtratabulas. de bonis libe. si filius. §. cū filius. de succes. edic. l. i. §. si intra. sic loquit. c. si pluribus. p collegatū. loquitur enim de eo cui collata fuit dignitas vel prebenda in ecclesia in qua plures vacant quo casu quandoq; cōpetit ordinatio collatori potestas eligēdi infra decimū que dignitas vel prebēda debeatur ⁊ si nō eligit deuoluit ad impetrantem: ⁊ sic totū tempus cedit collatori. qd est ideo: qꝛ facta deliberatione statim radicat ius impetrantis sup bñficio sibi relicto. ⁊ sic si intra decimū primū declararet impetrans suā intentionē aut declaratio eēt sine effectu ⁊ tūc frustratorie fieret aut valeret ⁊ tūc excluderet per eā ius cōpetēs collatori. frustra. n. ammodo declarat mētē suā cū gratia impetrātis iā esset reducta ad spēm ⁊ ɔsecuta effectū. in acceptatiōe autē de qua loqtur h nō agit vt per eā aliqd ius applicet impetranti neq; acceptatio est ius aliqd qd deferat p gradus: sed est nuda declaratio volūtatis pparans viā collatōi faciende p executorē: aliud est autē in collatiōi executoris vt dixi. s. ea. q. qꝛ per collationē radicat ius in psonā eius cui sit collatio ipso acceptante collatio. n. tribuit ius in re. de ɔces. pbē. c. si. in fine. lib. vi. ad aliud qd dicebat ꝙ frustratoria ē acceptatio scdi ex quo intra primū mensē nō pōt fieri collatio. dic ꝙ imo est vtilis ad declarandā intentionē impetrantis vt ei possit fieri collatio tpe debito. ⁊ vt satisfiat huic cle. in fi.

¶ Septimo qro si impetrās in forma pauperū petijt infra mēsē purificari ɔditionē sue grē ⁊ in hoc fecē oēm diligentiā: sed p executorē stetit ipse aūt impetrās infra mensē acceptauit: decidit rota decis. xx. ꝙ vz acceptatio adeo ꝙ ēt elapso mēse ordinarius alteri ɔferre nequit qd ē singulare ⁊ nouū.

¶ Octauo qro

¶ Octauo quero an expectans possit acceptare post mensem bñficium adhuc vacans. glo. in verbo menses ibi: sed q̄ritur. arguit ꝙ sic. per regulam quod ob gratiá lib. vi. ⁊ per c. si absenti. de ṗben. eo. lib. tñ tenet ꝙ si clausula reseruatio nis ⁊ potestas executoris adiungit̃ bñficio vacaturo qđ acceptabit impetrãs infra menses vt hic in tex. ⁊ in forma posita in prin. huius glo. non possit bñficium acceptare. vult dicere ꝙ tunc tépus mensis restringit potestaté acceptandi ⁊ cóferendi ita ꝙ post mensem neutra valet. nam in forma posita hic in glo. in prin. papa reseruauit beneficium qđ infra menses impetrans acceptaret ⁊ de illo dedit executori potestatem cóferendi: ergo secus de alio. fatetur tamen gl. ꝙ posset esse talis forma ꝙ valeret acceptatio ⁊ collatio post mensem. qđ dic vt in glo. ibi. fateor tamen. vsq; ibi. si auté. ⁊ in ea ibi. si tibi absenti. Steph. alleg. ff. de cessi. bono. is qui facit qđ nõ. archi. eo. ti. si capitulo li. vi. ibi opinioni contrarie. simile qđ not. de tpe adiecto perceptioni vel vacationi. de rescrip. si propter li. vi. ⁊ cum hac glo. tenet Pau. p p̄mo dicto ꝙ non possit post terminum[a] acceptare qñ termi nus fuit statutus acceptationi ⁊ executoris potestati. indu cit quod no. xxvij. q. i. si homo. in fi. vlti. gl. ⁊ de offi. deleg. de causis. dicens ꝙ licet in. c. de causis possit per partes iurisdictio prorogari vltra terminũ non sic. tamé pót per impetrantem prorogari potestas executoris vltra terminum ad regulam quod ob gratiam. respondet aliter q̃ glo. dicés ꝙ loquitur in casu suo speciali: ⁊ quando fauoris expressio termino nó expirat vel perditur per negligentiam sicut electio ⁊ collatio. eo. titu. c. ij. de sup. neg. prela. licet. ⁊ c. seq. Tacite enim videtur dixisse ꝙ post terminũ non possit conferri: ⁊ sic tacitũ suppressum a cótrario expressi habet̃ pro expresso. ff. de testi. l. ex eo. de presump. nónc. sic in casu nostro. expressum nó retorquetur in dánum: sed tacitum. hec solutio. licet alia sit in verbis a solutione. glo. est tamé eadé in effectu: qz sicut glo. dicit ꝙ hoc operatur forma mandati. vt non habeat locum regula qđ ob gratiam. ita etiá hoc vult solutio Pau. qđ hoc operatur forma mádati. Genz. etiá tenet idem cũ glo. ⁊ pro primo dicto ꝙ vltra mensem nó possit ṗbenda acceptari nec cóferri inducit: qz adiectio temporis facta ad acceptandũ restringere videt̃ potestaté acceptandi: ⁊ vltra illam acceptare non possit qui infra tépus fuit negligens. arg. ff. de arbi. celsus. de act. ⁊ obli. l. transientie. §. de illo. C. de cótrahen. ⁊ cómit. sti. magnam. quasi lapsu temporis semel negligenté ab acceptádo repellat. argumentũ quasi expressum. ff. de leg. ij. statu liberũ. §. sticbus ꝯdi. ⁊ demon. si in dié. ⁊ clarius. ff. de fideicó. liber. thais ancilla. §. intra cũ ibi nó. pro hoc. ff. de vulga. ⁊ pupil. si ita quis substituerit. de bono. pos. ꝯtra tab. l. ij. §. si prius: alias n. contingeret violari voluntaté apponentis tépus qui videt̃ voluisse post tépus impetráté excludere ab acceptádo. ar. ff. de vulg. ⁊ pupil. ex facto. §. ité quero. ⁊ l. qui plures. durat enim tunc tṗs a superiore prefixum ꝯtra iura predicta ⁊ similia: ⁊ hoc idé tenet rota per hanc rationem. decisione cccxxxiij. Ité ꝙ habens auctoritate apostolica canonicatũ ⁊ hoc intelligendo expectans nó fuit creatus canonicus a papa. si vero fuisset factus canonicus tunc. dic vt in. q. seq. ad regulam qđ ob gratiam. respondet Genze. vt dixi. ĩ. ea. q. sm glo. ꝙ hoc operat̃ forma mádati vel sm eum potest dici ꝙ tépus ad acceptandũ non simpliciter apponit̃ fauore impetrantis: sed tantũ quo ad quid. s. vt infra illud tempus ligate sunt manus ordinarij nec ꝯferre possit qđ alias poterit. eo. ti. c. i. lib. vi. in hoc aũt non est in sui fauorem: qz censet̃ adiectũ vt eo lapso non admittat̃ acceptans: si. n. admitteretur nó esset differentia inter habenté potestaté acceptandi tépore limitatam ⁊ habenté non limitatá: quod est absonum: dicit ergo Genze. ꝙ est qd imputet̃ non acceptanti infra tépus nó poterit sibi cóferri ex quo neglexit vti gratia. qz per talé negligentiá extincta est. arg. ff. ó succes. edic. l. i. §. de qbus. de ṗbé. si clericus lib. vi. vná executor hz potestaté ꝯferendi acceptatũ infra tṗs ergo nó aliud: alias v̄ba rescripti nó seruarent̃. ꝯtra id de rescrip. cũ dilecta. de ṗuil. porro. ad. c. si tibi absenti r̃ndet ꝙ ibi re integra fit acceptatio de bñficio qđ per collationé desierat esse liber: tenet ergo acceptatio collatore in eadé voluntate manente. arg. de pecu. l. z lib. vi. ff. ad tertul. l. filij. § fi. ⁊ in eadem voluntate durare videt̃ donec appareat de ꝯtrario. arg. de baptis. maiores. §. vlti. ff. de leg. iij. fideicó. §. si ré. de proba. l. cũ qui. in qóne auté premissa per nullũ factũ alicuius desierat bñficium esse liberũ ex quo fuit negligens in acceptádo infra tépus sibi ergo imputet. qz vigilantibus ⁊ c. ff. q in fraudé credit. pupillus. maxime qz rescripta bñficia tanq̃ ambitiosa restringenda sunt. de ṗben. q̃uis. i. lib. vi. ¶ Opp. ad hoc ff. de optio. leg. l. mancipiorum. vbi post tṗs statutũ ad optádum pót quis optare re integra. soluit Genze. ꝙ ibi nó fuit tṗs adiectum a testatore: alias vltra non fuisset admissus ff. de lega. ij. statuliberũ. §. stichum: sed a iudice ideo fauore vltime voluntatis post tṗs admittit̃ optans re integra: hic auté fauor cósiderari non pót hoc casu. l. mancipiorũ non infringit̃ voluntas testatoris per optioné factá post tépus ex quo testator nó limitauerat tṗs. hic aũt infringeret̃ voluntas mandantis qui tṗs apposuit. ⁊ de intellectu huius. l. nó. J. de verbo. sig. cle. sepe. versi. eo saluo. in glo. vbi ergo ⁊ dixi de fide instru. cũ dilectus. ¶ Oppo. ad idé. ff. de iure delibe. siqs suus. de mino. ꝙ si minor. §. scevo. C. de repu. heređi. l. vlti. in qbus institutus repudiauit hereditaté ad eam adeundá admittitur re integra. So. Genze. ꝙ ibi nó fuit tépus prefixum a testatore adeundum sicut ẽt hic fuit ad acceptandum. Ité si est fauor vltime voluntatis ne pereat hereditate nó adita cum ex ea regulariter legato non debeatur ff. de his que in testa. delé. proximé. C. de fideicó. eam quam. ⁊ qz interest defuncti habere successorem. ff. de interroga. actio. l. ⁊ qz ne aliqs iniuria afficiatur. insti. ex qui. cau. manu. nó licet. §. i. : alia auté non possunt in casu nfo ꝯsiderari. ⁊ pro intellectu predictorũ in hac qóne faciunt que dixi in sequenti qóne. ¶ Nono qro si sm nouam formá papa dat canonicatũ ⁊ circa prebendá dat bñficium acceptandi infra menses. glo. eo. in ver. mensem ibi. Si auté sm nouam dicit ꝙ tunc licet reseruet potestas executoris adiungat̃ ṗben de acceptande infra menses: ita ꝙ ex vi reseruationis acceptari vel per executoré conferri nó potest: tamé ex vi canonicatus si nullus ibidé expectat post mensem sibi petéti cóferri debet p ordinariũ ⁊ cũ decretorum ꝙ alteri facta collatio nó tenet per. c. si clericus. de ṗben. lib. vi. dicit tñ glos. hoc casu posse dici contrariũ ⁊ rationem diuersitatis ponit inter hanc formá ⁊ casum. c. si clericus: qz ibi expirauit potestas executoris. hic auté durat quo ad aliam que vacabit si acceptabitur infra méses. nil ergo mirum si ordinarius ibi aditur. Dicit etiam glos. ꝙ sicut ordinarius non habet ibi potestatem super neglecta: ita nec hic: ⁊ sic videt̃ glo. facere differentiá quo ad aliquid ⁊ similitudiné quo ad aliud. gl. inter casum. c. si clericus. ⁊ casum premissum. vnde quod dicit posse dici ꝯtrarium intelligitur quo ad hoc quod in hoc casu premissa prebenda neglecta non debeat conferri per ordinariũ sicut confertur ibi. non autem intelligas ꝙ non debeatur impetranti sic. dicit Joan. and. super hac gl. vult dicere ꝙ ex quo iste erat canonicus affecta fuit ṗbenda ita ꝙ sibi debetur. licet neglexerit infra mensem acceptare. qđ intelige sm dispositionem. c. si clericus. quando non erant alij expectantes quod etiam dicit hec glo. ⁊. s. eadé questione dixi: ⁊ hoc tenet Rota in decisione quam allegaui. s. q. proxima. Lap. pro hoc inducit quod nó. de excessi. prela. inter dilectos: ⁊ dicit hoc quod dicit glos. debere intelligi verum quantũ ad hoc vt expectanti conferatur prebenda neglecta. dicit tamen ꝙ ordinarius libere potest alteri cóferre si non est alius expectans in ecclesia ⁊ quod pót etiam eidem negligenti conferre si velin licet ille actionem nó habeat ad eam petendam: ⁊ idem tenet in dicto. c. si clericus. vbi dicit ꝙ licet prebenda neglecta non debeatur ex debito impetranti: sed alia sic. vt in dicto. c. si clericus non tollitur quin ex sua libertate possit ordinarius ei conferre: ⁊ ex hoc vult Lap. quod prebéda neglecta non remaneat affe-

[a] ¶ Qđ non possit post terminum. Adde Philippũ in. c. cum inferior. de ma. ⁊ obe. l. ij. col. ij. sed si de legatus.

a ¶ De dicto se aut. adde gl. in cle. i. de reb. ec cle. non alie. l. si ex loco in. §. l. de lega. in. l. si tio d tg. ij. l. sta tuliber. ei. §. fi. eo. tit. i. ille aut ille de leg. iij.

b ¶ Quod tacens adde text. ⁊ ibi Dy. ⁊ Jo. an. i mercuria. in re gula q tacet de reg. iur. lib. vi. gl. in. c. i. in princ de tacuit xxvij di. lex. ⁊ doct. i c. si seruus. ff. si. di. inno. in. c. i. de postu. ⁊ i. c. in gnali de elec.

c ¶ Quod acce ptato beneficij adde Archidi. to i. mo. ⁊ Do mi. i. c. i. §. eq. eo. ti. li. vi. Do mi. in. c. ne cap tande. eo. ti. ⁊ li.

eta propter canonicatum. in ꝯtrarium facit quod dicit Jos. and. in eo quod supra dixi post eum: cum ad glo. ibi posset di ci contrarium supplet scʒ quod non debet conferri per ordinarium non autem quod non debeatur impetrãti. ⁊ hoc videtur tenere rota in decisione allegata in ꝓxima questione. vbi concluditur ꝙ iste qui erat factus canonicus a papa potest post mensem acceptare prebendã si non est alteri collata. ex quibus verbis apparet esse de mente illius decisionis quod post mensem prebenda non remanet affecta. pro primo ex quo acceptare potest ab alio: in quo videtur dicẽdum ꝙ indistincte post mensem non potest impetrãs se impedire de tali prebenda: nec est verũ ꝙ collatio canonicatus sibi facta afficiat prebendam simpliciter: sed eam solam quam infra mensem accepta. q: limitata est collatio canonicatus respectu prebende quam acceptauerit infra mensem: vnde ex quo illam non fuisset canonicus: ꝙ autem illa prebenda non potuerit conferri per ordinarium vel per secũdum executorem infra mensem non fuit ex eo: q: esset affecta sed ex adiectione mẽsis que hoc operatur vt hic ⁊ sic declaraui hanc glo. cuidam doctori de ipsa me interroganti per litteras: ⁊ per hoc dico ꝙ verum est quod dicit Lap. ꝙ ordinarius potest neglectam libere conferre cui vult. dico etiam ꝙ posset eam cõferre expectanti in casu. c. si clericus. lʒ non teneatur vt ibi quod latius dico. j. eo. q. in casu autem huius clemen. videretur eodem modo ꝙ ordinarius eam cõferre possit expectanti: licet nõ teneatur: ⁊ hoc si alteri nõ debeatur: tunc tamen nõ dicetur apostolicus: sed capitularis. quãdo enim papa sm nouã formam creat canonicum nõ intendit ꝙ prebenda primo vacatura afficiatur: tunc enim est locus. c. si clericus: sed intendit ⁊ ita exprimit ꝙ afficiatur prebenda quã acceptauerit infra mensem. vñ acceptatione non secuta collatio canonicatus nihil operatur quo ad hanc ꝓbendam. ⁊ ideo nõ est vera illa particula gl. que dicit vt supra dixi in hac questione ꝙ si nullus ibidẽ expectat ẽt post mensem debeat per ordinarium hec ꝓbenda expectanti petenti conferri ⁊ cum decreto. i. ꝙ alteri facta collatio nõ tenet: q: immo tenet vt predixi: q: prebenda nullatenus ẽ affecta nec est verum ꝙ etiam infra mensem fuerit affecta ex vi canonicatus vt predixi: sed solũ ex vi decreti cũ adiectione mensis. ex hoc dico ꝙ multum refert hanc formam ⁊ casum. c. si clericus. ibi enim in secundo responso vacans non potest per ordinarium conferri alteri q̃ȝ expectanti qui receptus erat in canonicum ⁊ primaʒ que vacauerat negligẽter omiserat acceptare. ipsi. n. negligenti primaʒ: debetur secunda qñ ibi nõ sunt alij expectantes: ⁊ hoc ideo: q: cũ sit canonicus debetur sibi prebenda nulli alteri de iure debita primam autem quã neglígit petere non potest: q: iam in illo quesitum est ius ordinario conferendi eã cui vult. posset tamen vt dicit Lap. ordinarius si vellet etiam conferre primam expectanti. ⁊ dic ꝙ quo ad secundam nulli de iure debitam expectãs obtinebit eã ab ordinario auctoritate apostolica per dictuʒ. c. si clericus. vbi dicit ꝙ alteri facta collatio non tenebit: sed in casu ꝑmisso ex quo gratia durat quo ad aliam prebendã quam expectans acceptabit intra mensem ordinarius non habet secundã conferre expectãti: sed executor. item in illa prefertur omnibus expectãtibus sicut preferri debuit in prima si eaʒ acceptasset: sed si ordinarius collator vellet conferre isti primam neglectam posset vt dixi. j. eo. q. sicut eam conferre potest cuilibet extraneo. nullo tamen iure eã petere potest. ex quibus oĩbus ꝯcludit ꝙ acceptatio facta post mensem nullius est effectus. concludit ẽt ꝙ id quod dicit glo. hic in fi. non est verũ in eo quod dicit ꝙ nec in casu. c. si clericus. nec in casu isto ordinarius habʒ potestatẽ super neglecta: q: immo potest eã libere conferre cui vult. nisi in casu quo sint alij expectantes quoruʒ gratie afficiantur: ⁊ ad illuʒ casum forte retulit glo. licet inspiciendo verba eius videant velle ꝙ ex quo expectans est canonicus debeatur sibi prebenda neglecta si nullus ibidem expectat. quod nõ est verum: q: nõ debetur. licet ei conferri possit vt predixi. ¶ Decimo quero an expectans in forma de

qua hic possit acceptare primũ beneficiuʒ incertũ quod vacabit. glo. in verbo noticia dicit ꝙ nõ: ⁊ in ea ibi quod vacat. de hoc nõ. de preben. si postq̃ȝ lib. vi. in glo. ij. ibi. eod. titu. verbum erit. idẽ nõ. de alie. mu. iudi. c. i.

§. Quem etiam. Nõ. de dictione aut[a] que facit alternatiuam in qua sufficit alteȝ esse veruʒ. de hoc in glo. iij. pro hoc de rescrip. cum inter. ¶ Secũdo nõ. ꝙ tacens[b] habetur pro consentiente. sufficit enim hic ꝙ presens recipiat collationem: ⁊ sic prodest taciturnitas alibi nocet. de his que fi. a ma. par. ca. ex ore. ij. q. vij. plerũq;. vbi de hoc. xxxij. q. iiij. dicat. xxix. q. ij. si quis. xviij. di. c. i. ¶ Tertio nõ. duos modos[c] tacitos acceptandi prebendã vacantem. modũ autem acceptandi vacaturam nõ. archi. eo. titu. ne captande. lib. vi. in glo. ꝯ forma. ¶ Oppo. ꝙ si impetrans petit beneficiũ sibi conferre nõ debeat admitti: sed reijci: tanq̃ȝ ambitiosus. de elec. qualiter. soluit Pau. ꝙ nõ est ambitiosus: q: ius suũ prosequitur sicut nominatus in scrutinio qui petit eligi. de elect. publicato. ⁊ electus qui petit confirmari. de elec. cũdum. ij. ⁊ consecratus in episcopũ qui petit palliuʒ: vt nõ. c. di. priscа. ¶ Secũdo oppo. q: videtur text. velle ꝙ acceptatio beneficij debeat fieri in ꝑsentia executoris in eo ꝙ ponit duos modos acceptandi in quorũ vtroq; executoris ꝑsentia requiritur cũ tamen etiã in eius absentia fieri possit. vt nõ. eo. titu. c. i. lib. vi. ad hoc. solue vt in glo. in verbo executoreʒ. ex qua dic ꝙ licet quo ad duos modos de quibus hic reqratur executoria presentia non tollitur quin etiã in absentia fieri posset. in quo dic Pau. ꝙ acceptatio tacita reqrit executoris presentiaʒ vt hic expressa nõ vt in cõtrario. ⁊ ideʒ Gen. ⁊ dic Pau. ꝙ acceptatio facta in absentia executoris impedit collationẽ ordinarij ⁊ alterius executoris qñ ẽ decretũ appositũ cum termino supra. § pxi. secus si nõ ẽt decretũ: q: tunc debet fieri in presentia executoris ⁊ per eum approbari. dic etiã ꝙ tũc oportet ꝙ purificata sit gratia. ꝯ. ea. cle. in prin. ¶ Quero cuius vtilitatis sit iste. §. Solu. vt in glo. i. ⁊ idẽ Pau. ⁊ Genʒ. ¶ Scdo quero si collatio fit procuratori expectantis an sufficiat vt per hoc videatur expectans expectasse. gl. in vbo ꝑsenti. dic ꝙ sic. ⁊ idẽ Pau. ¶ Op. ad hoc. ff. de verbo. signi. l. vlti. in prin. ⁊ l. si stipulatus fuerim in prin. glo. eadẽ soluit ꝙ ille leges nõ loquũtur in ꝓcuratore: dr autem in. d. l. fi. ꝙ si filius vel seruus stipulatus sit rem illaʒ aut illaʒ vtrum ego velim nõ pater aut dñs: sed filius vel seruus habet eligere de alterutro: ⁊ ideʒ venit. l. si stipulatus fuerim. vbi idẽ dr ex quo habet ꝙ electio est personis quod dicit. d. l. si stipulatus. videt ergo nõ posse expedire per procuratorem: sed glo. vt predixi dic ꝙ non loquũtur in procuratore. vult dicere ꝙ in illis legibus possit electio fieri per procuratorem nec diceret expresse ꝑsonam: q: qui per alium facit per seipsuʒ facere dr. de sentẽ. excõmuni. mulieres. regula per aliuʒ lib. vi. ¶ Tertio quero circa dicta in ꝓxima qõne. an talis procurator possit ẽẽ laicus videtur ꝙ sic. de procura. c. i. lib. vi. nudum enim cõsensum exprimit nomine alterius. vnde si quis potest ꝯtrahere tanq̃ȝ procurator matrimoniũ carnale. cuʒ illa cũ qua nõ posset noie suo ita dʒ esse ⁊ in spũali. nã valet argumẽtũ de carnali ad spũale: ⁊ ecõuerso. de trãsla. c. ij. vij. q. i. sicut. in ꝯtrium. de procu. cle. religiosus. vbi sicut religiosus ꝓhibetur esse ꝓcurator sic non põt per aliũ substituere. sic ergo laicus qui nõ posset acceptare bñficiuʒ noie suo tanq̃ȝ incapax nõ posset ẽt alieno. Pau. soluit distinguendo ⁊ contra pta vr scriptura: sed ꝯsiderato effectu dic ꝙ qñq; loquit de potentia cõpulsiua. i. per quã qs agit ꝯtra aliquẽ: vel ad aliqd cõpellatur qñq; de receptiua: ⁊ executiua. ꝑmo cãn loqtur regula qd alicui. lib. vi. ꝙ id qd lʒ noie suo non lʒ alieno ⁊ hĩ si prohibet rõne delicti: ⁊ si prohibitio parit exceptiões peremptoriã: tunc. n. ꝓhibet per aliũ ẽt cessionariũ: secus si parit dilatoriaʒ punitoriã ꝑsone ꝯtra ⁊ iudicio in toto non immutato: de q̃ remittit ad qões vsurarius p se disputatã: vbi de vsurario q cessit ñ vsurario actionẽ ad repetẽdas vsuras q̃s alteri dederat: distiguit cũ qris an ꝑsonalis exceptio doli vel alia

si vel alia obest cessionario: q2 aut loquimur de exceptione dilatoria iudicij contra iudicē vel partem que proprie est p sone peremptoria cōtractu: ⁊ iudicio in totum nō peremptorio: aut de peremptoria cōtractus vel iudicij. Primo cā non obstat cessionario: sed extinguitur cum persona princi pali: q2 in odium persone intelligitur inducta: pro hoc qui ma.ac.pos. cum in tua. de offi. delega. iudex. lib. vi. vbi dele gantis recusatio nō transit ad delegatum: qui tamen vtitur auctoritate delegātis. ff. de iuris. om. iudi. l. ⁊ q2. Scdo casu aut cessionarius vtitur adminiculo sui auctoris aut nō: si sic patitur omnes exceptionem in rem siue habeat causaz lucra tiuam siue non. ff. de publicia. l. i. §. si ego: si nō vtitur: secus ex hoc infert Pau. ibi q̄ si ageretur ex testamento vsurarij manifeste obstaret exceptio: de vsur. q̄q̄ lib. vi. quasi velit dicere q̄ tunc cessionarius vteret̄ adminiculo sui auctoris ⁊ si secus quando cessat tale adminiculum vt in premissa q̄ stione. ⁊ in eo quod dixi supra eo. qōne. de prohibito ratio ne dilecti: dicit h̄ Paul. idem si prohibetur ratione rei vel mixti: secus si ratione defectus intelligētie: vt in furioso cui acquiritur per alium quod per se nō potest. ff. de acqui. pos. l. i. §. item acquirimus. de vsucapi. labeo in fi. vbi glo. dicit autem Pau. q̄ in casu nostro loquimur de potentia execu tiua ⁊ receptiua: ⁊ sic est locus secundo membro distinctio nis prime facte quo casu distinguit: idez Paul. q̄ qñq3 faci ens noie alieno facit aliqd noie proprio aliqñ nihil: primo casu q̄ nō potest suo nomine nec alieno. sic intelligitur cle. religiosus: q2 substituendo vtitur sua volūtate proprio no mine in tātum q̄ dicitur ille substitutus: cuz ergo fuerit per se non capax. xij. q. i. nō dicatis: nec etiam potest in aliū trāf ferre: ⁊ ad. c. i. de pcura. lib. vi. Respondet Pau. remitten do ad ibi nō. si autem nihil facit nomine suo. tunc licet pro prio nomine nō possit: potest tñ alieno: ex hoc infert Pau. in questione premissa q̄ q̄uis laicus nō possit pro se acce ptare beneficium: tamen potest pro alio: ⁊ ille acquirit ex collatione absq3 cessione: pro hoc: q2 nō reperitur prohibi tum: ⁊ de hoc de preben. accedens: ⁊ dicit Pau. q̄ ex col latione acquiritur domino vtile ⁊ directum dominiū absq3 cessione: simile quod nō. Inno. Hosti. ⁊ Compo. de elec. q̄ sicut: ⁊ quod nō. de iurepat. postulasti. de laico habente collationem prebendaruz ex concessione pape: q2 inuestitus ab eo nō consequitur aliquid spirituale ab illo: sed a confe crutore vl' alio confirmatore vl' alio ministro ecclesiastico: ⁊ de hoc. lxiij. dist. adrianus. de testi. dilecto: de preben. dile ctus. ij. ⁊ quod nō. Archi. x. dist. Imperiuz: dicit ēt Pau. q̄ huic procuratori sufficit generale mandatū ad acceptan dum beneficiuz: alias procurator generalis nō acquirit ab senti beneficiū: sicut hereditatem temporalē. nec etiam con iuncta persona hoc potest: q2 licet a lege admittatur perso na coniuncta ad agendū: lex tamē nō cōstituit procuratorē. ff. iudi. solui. l. i. §. i. de procu. non solū. §. si de dote: facit qd̄ nō. Spe. de cōiuncta psona v̄. qd̄ h̄. vbi dicit q̄ cōiūcta psona nō admittit̄ nisi qñ admittit̄ pcurator gnāls. ¶ Op. ad h̄ de rescrip. nonnulli in fi. de restitu. in integ. cōstitutus: ⁊ qd̄ ibi nō. in. i. glo. So. Pau. q̄. c. nōnulli loquitur in casu spe ciali quādo deficiente ratihabitione cessat interesse aduer sarij: dic vt ibi dixi: q2 ibi admittitur coniuncta persona sup eo quod exigit speciale mandatum: q2 sic reperitur expres sum ibi: alias secus vt in iuribus proxime allegatis: ⁊ pro pdictis est quod nō. de offi. deleg. corā in glo. i. ¶ Quarto quero circa hoc an habens mandatum [a] ad acceptandum beneficium possit acceptare dignitatem: Solu. Pau. q̄ sic per ea que nō. de rescrip. sedes. ¶ Oppo. ad hoc de pben. c. vlti. Solu. ibi in odiosis ⁊ restringibilibus sicut sunt re scripta beneficia: ⁊ eodem modo respondet ad clemē. non potest. de procura. sed contra hoc est: q2 etiam mandatum procuratorium est restringibile: de offi. deleg. cū oliz. dic q̄ immo tñ restringit in tantū q̄ verbuz beneficiū nō compre hēdat dignitates: prout de sua natura cōprehendit. de ver. sig. tua. In rescriptis āt beneficialibus determinatuz est cō trarium ratiōe predicta. sunt. n. magis restringibilia q̄ mā data procuratoria. de preben. q̄uis. i. ⁊ c. cui de nō. lib. vi:

§. Ceterum. Nō. q̄ occurendum est diuturnis vacationibus: sunt. n. piculose: de elec. ne pro defectu: pter periculuz temporaliū ⁊ spiritua lium eo. ntu. nulla. de elec. cum inter vniuersas. ⁊. d. c. ne p defectu. ¶ Scdo nō. obuiandum fraudibus [b]. de rescrip. sedes: de diuor. quanto. ff. de rei ven. in fundo. ⁊ fm̄ Paul. poterāt cōmitti fraudes si dixissent se ignorasse vacationem cum sciuissent: ⁊ pro eis faciebat presumptio si nō erant ha bitantes illius loci: regula presumit̄ lib. vi. ¶ Tertio nō. oc currendū litibus. de dolo ⁊ cōtu. finē. ⁊. c. venerabilis. de re iudi. iurgantiū. C. de agri. ⁊ censi. litibus lib. xi. ¶ Quarto nō. interpretationem papalez per quā interpretatur q̄ scire siue scienter siue ignoranter de diuersis interpretatiōibus: nō. glo. de postu. prela. c. i. sic: ⁊ alias interpretat̄: ⁊ fingitur matrimonium carnale cōtractum esse. de spon. is qui. Ite3 spirituale. de regu. vidua. xxvij. dist. qd̄ interrogasti f3 Lau. qui dicit q̄ papa pōt voluere mentem hoiuum: prout vult cū nedum corpora ⁊ res: inimo etiā anime oium xpianorū in ipsius potestate cōsistant. de transla. c. i. de re iudi. cle. pasto ralis: q2 talia oino subiacent eius dispositioni. de concessi. preben. proposuit. ⁊ de potestate pape ibi nō. ¶ Quinto nō. drīam inter locum ⁊ ecclesiam: locus. n. hic accipitur p oppido vel villa vbi sita est ecclesia. ¶ Sexto nō. q̄ sufficit in hoc casu vacationē esse notam in ecclesia etiā si nō sit no ta in loco. de hoc in glo. antepenul. ⁊ hoc pter alternati uam: in qua sufficit alterū esse verū. de rescrip. inter. insti. de here. insti. §. vlti. debet autem esse publice nota. vt in litteris ex qua notat q̄ non sufficit q̄ sciatur ab aliquibus: s3 opor tet q̄ publice nota. i. omnibus que nota fuerint negligētes inuestigando: de hoc simile habes. de elec. cle. causam. §. ve rum. ⁊ dicit Lau. illud publicuz qd̄ nemo ignorare pōt. xvi. dist. qd̄ dicitis. de hoc nō. glo. de excep. exceptionē. ¶ Se ptimo nō. q̄ cum agitur de cōmodo alicuius presumit̄ sci ens: nisi probet̄ ignorans: ex hoc colligit laud. casuz: in quo nō licet ignorare factū sicut nec eius quod dicit Hen. cōiun gere ex iuris fictione per quā fingitur etiaz scire factū alie num quod publice factum est: ⁊ hoc etiaz si sit absens: licet regulariter absens presumatur ignorare. qui ma. accu. pos. c. si. Item alias regulariter in facto alieno psumitur ignorā tia nisi probet̄ scia. ff. de proba. l. verius. regulā presumatur lib. vi. ¶ Octauo nō. q̄ imputat̄ ei qui scire potuit. de hoc in glo. vlti. facit. ff. de iur. ⁊ fac. igno. regula. ¶ Nono nō. q̄ deus d' scire id quod per aliū inuestigare potuit: pro hoc q2 hoc casu potuit impetrans per aliū facere sibi beneficiuz conferri: vt dixi. s. in. §. proximo. q. ij. ⁊. iij. ¶ Oppo. q̄ tps vacationis debeat computari a die noticie. eo. titu. q2 diuer sitatē. glo. penul. dicit q̄ quo ad hunc casum inductum ē hic rigor q̄ mensis currat etiā ignoranti: cuius rōnes tangit et eandem glo. ante fi. ibi: sed dato dices q̄ licet hic subsit im possibilitas: tamē circa alia beneficia non perdit priuilegiū acceptandi: ⁊ ex hoc temperatur iste rigor qd̄ nō. ¶ Que ro an contra impetrationem hanc admitti debeat pbatio. Laud. q̄ nō. cum sit presumptio iuris ipsum debere scire q̄ ratio nō sufficit: nā contra presumptionē iuris: bene admit titur probatio. vt nō. de spon. is q: sed dic q̄ potius ē fictio. vt dixi in. vij. nō. ⁊ ctra fictionem nō admittitur probatio. d. c. is qui. dicit antē Pau. q̄ cōtraria probatio nō admit titur nisi probare vellet impedimentū qd̄ excluderet omnē possibilitatē scientie: ⁊ hoc idē tenet glo. pe. in fi. ⁊ vī hoc vltimo casu q̄ tps mensis nō currat: qd̄ facit ad id qd̄ dico. s. q. vij. ¶ Scdo quero si locus vbi situs est ecclesia caret ha bitatoribus: vbi attendit̄ noticia: glo. ij. dicit q̄ loci pximio ris. ⁊ idē Lau. ⁊ Hen. ¶ Tertio quero nunqd qd̄ hic dici tur de nō presumendo que scire locū habet in casu. c. si cleri cus. de preben. lib. vi. glo. penul. q̄ nō: q2 hic tātu3 determi natur quādo dicatur habere noticiaz in hoc casu: ibi vero simpliciter punit̄ negligentia: vult dicere q̄ per hunc. § nō immutatur id quod nō. in. d. c. si clericus. i eo quod dicitur ibi de illo qui neglexit acceptare prebendaz: de quo glo. ibi

[a] ¶ Habens man datū. adde Dy. in regula in ge nerali. de reg. iur. lib. vi.

[b] ¶ Obuiādū fraudibus. adde c. ne gd. xxij. q. ij. c. ex cōsilio rū. xxiiij. q. iij. de postu. c. ii. in cle. i. de re. per mu. in. c. ij. de re nū. li. vi. c. vnl. eo. de re. pmu. eo. lib. l. i frau dem. ff. de iure fisci in. l. here mens. ff. de cō di. ⁊ demon.

4.

in verbo negligenter: dicit ꝙ quando dicatur negligens re
linquitur arbitrio boni viri. l. iudicio: ibi. n. agitur de puniẽ
do negligentiam: et ideo oportet ꝙ legitime presumatur eum
scivisse nec statim cum scivit dicitur negligens si non accepta
vit: sed cũ aliquo moderamine arbitrio boni viri: qui vide-
bit an lapsum fuerit tẽpus in quo potuerit deliberare: sic de
bet intelligi glo. preelleg. in. d. c. si clericus: que etiam sic lo-
quitur. hic autẽ non agitur de puniendo negligentẽ. nõ. n.
est sibi pena in hoc ꝙ mensis labatur qr remanet gratia fir
ma in alio beneficio infra mensem acceptando: ideo statim
currit tẽpus a die quo vacatio fuit publice nota. vt hic. et de
hoc. j. q. v. ¶ Quarto quero an qđ dicitur hic de modo no
ticie locum habeat: quo ad ea que nõ. de rescrip. capitulum
in glo. et ita vbi dicit ꝙ valẽt prime littere: sed non secũde:
que de primis non faciunt mentionẽ si primus non fuit ne-
gligens in prosequendo ius suũ: glo. penul. hic dicit ꝙ non
vult dicere ꝙ nõ statim infertur ꝙ primus sit negligens ex
eo ꝙ nõ fuit vsus suo rescripto: immo nõ. ibi ꝙ licet in re-
scriptis ad lites is qui nõ vtitur per annum censeatur negli-
gens: de rescrip. si autem: et. c. plerũqz. secus tamẽ in gratio
sis: in quibus hoc nõ est expressum: vnde in eis erit arbitra
rium quãdo primus videatur negligens: ratio autẽ diuersi
tatis inter illũ casum: et casum huius clemẽ. colligitur ex his
que dixi in proxi. q. ibi enim agitur de extinguendo totũ ius
impetrantis: hic autẽ secus: et de hoc in sequẽ. q. ¶ Quin-
to quero ad idem an quod hic dicitur de noticia locũ habeat
in casu. c. si pluribus. de preben. lib. vi. vbi habens eligere:
habet terminum. x. dierũ postꝗ̃ gratia nota sibi erit: glos.
penul. ꝙ non: qr si computaretur decẽnium a tempore quo
nota esset vacatio in loco beneficij cõtingere posset ꝙ pro-
uisus nõ posset scire infra. x. dies de prouisione sibi facta: et
sic sine causa pderet ius acceptandi: dic ꝙ isti casus sunt di
uersi: ibi enim attenditur noticia respectu gratie hic respectu
vacationis: puto tamẽ ꝙ etia si gratia nota foret in loco be
neficij nõ sufficit quo ad casum illius. c. sed simpliciter opor-
tet vt sit sibi nota: vt ibi dicitur: alias cõtingere posset ꝙ sine
culpa perderet ius optãdi ex toto quod nõ contingit in ca
su nostro per ea que dixi in duabus questionibus proximis.
¶ Sexto quero ad idẽ an quod hic dicitur de noticia lo-
cum habet quo ad extrauagãtem suscepti. Jo. xxij. circa me
dium: vbi dicitur ꝙ hi quibus ex iure speciali debentur fru-
ctus primi anni beneficiorũ vacantium infra. x. dies debẽt
eligere an velint id quod soluit pro decima an residuum de
cima reseruata beneficio. glo. penul. dicit ꝙ nõ: et eius ratio
est: qr ibi non eligens infra. x. dies perdit ex toto ius eligen
di: quod secus est hic vt dixi in tribus proximis qõnibus.
¶ Septimo quero an hec littera locũ habeat in eo cui fa-
cta fuit gratia ꝓprio motu. Lap. ex verbo impetrantem ar-
guit ꝙ nõ: vnde sm eum tunc nõ computabitur mensis nisi
a tempore scientie contrarium puto: nam dicitur impetrãs
large etiam si gratia concedatur motu proprio: põderatio
autem Lap. est pulchra: sed in contrarium est: qr motus pro
prius [a] non ampliat gratiã: sed operatur solum quo ad euitan
dum vitium subreptionis: vt nõ. i. tit. i. clemẽ. si Romanus.
in glo. antepen. vel quo ad alios effectus in iure expressos.
Item qr hec restitutio non fit in odium impetrantis: sz ad
precludendũ tempus vacationis: et ad occurrendum fraudi
bus et litibus: vt dicitur hic in littera: que ratio locum habet
etiam si gratia sit facta motu proprio. ¶ Octauo quero si
impetrans misit procuratorem ad locum beneficij qui ꝓ eo
acceptaret vel vacationẽ intimaret: et ipse ꝓcurator ante va
cationẽ mortuus est ignorante impetrãte qui ob hoc omi-
sit acceptare infra mẽsem: dicit Genze. posse ꝓbabiliter dici
ꝙ si adhuc res est integra possit aduersus lapsum tẽporis
restitui. et sic acceptare. argu. ff. ex qui. cau. ma. necnon. et. l.
sed et si. et qđ in eis nõ. sed si beneficium iam sit alteri colla-
tum ad illud regressum habere non poterit: per ea que nõ.
de resti. spolia. ex parte: sufficit enim ꝙ in alio sibi ius reser-
uetur: alias si nõ reseruaretur puniretur iusta ignorantia cõ
tra id. C. de tabula. generali. lib. x. de consti. cognoscentes

sed videretur posse dici ꝙ hoc casu sit tutus ipso iure: ita qđ
mensis nõ currat per id quod dixi. s. eo. §. q. i. illud tamẽ ꝓ-
cedit quando probaretur impedimentum excludens oẽm
possibilitatem quod non est hic: qr potuit mittere domino.
¶ Nono quero nunquid impetranti currit iste mensis añ
habitas litteras. Bertran. dicit quod si sciuit vacationem
bñficij potuit acceptare: ideo currit ei mẽsis: secus si igno-
rauit. Jo. de lig. dicit quod eoipso quod sciuit gratiam sibi
factam currit mensis: qr potuit acceptare sicut etiam is qui
scit se heredem potest adire ante apertas tabulas. C. de ca-
du. tollẽ. l. vna. §. in nouissimo. Item annus deliberandi cõ-
putatur a die qua scit se heredem etiam non aperto testa-
mento. C. de iur. delib. cum antiquioribus: et ibi glos. quod
nõ. qr sepe vidi dubitari de hoc: an añ habitas litteras pos-
sit acceptare: dic ꝙ talis acceptatio habet omnem effectum
quem habuisset: si tunc habuisset litteras: et hoc dummodo
postea litteras habeat: quod plenius dixi. de resti. spolia. ex
conquestione in repetitione.

¶ De rebus ecclesie non alienandis. Rubrica.

Monasteriorum. Nota in verbo occurrere ꝙ futura sunt spectanda. de
ser. non ordi. c. i. vbi de hoc. ¶ Secũdo
nota in verbo administratiõi ꝙ ita firmo
iure tenet camerarius sacrista vel quiuis
alius obedientiarius suam administrationem sicut Abbas
prior vel alius suam ecclesiam: ita ꝙ id quod licet vni licet
alij. de sta. mona. cum ad monasteriũ. §. tales. Laud. qui ta-
men dicit ꝙ hoc nõ simpliciter procedit: qr creati per ele-
ctionem et cõfirmati per superiorẽ difficilius remouentur ab
administrationibus qꝫ alij. de statu mona. monachi. Item
instituti in ecclesijs parrochialibus per episcopos. licet pre-
sententur per abbates etiam difficilium remouentur. de ca-
pel. mona. c. vno. lib. vi. xviij. q. i. c. i. ¶ Tertio nõ. ꝙ con-
cessio ad vitam non potest alicui fieri de bonis ecclesie per
prelatum. Et dicit Laud. ꝙ talis cõcessio que personaliter
et intuitu persone fit de bonis ecclesie regulariter tãqꝫ am
bitiosa restringitur. de preben. quãuis. i. lib. vi. Dicit etiam
ꝙ vita longeui [b] hominis est vsqꝫ ad centũ annos. ff. de vsu
fruc. l. an vsufructus: plures tamẽ hodie moriũtur infra. l.
annum qꝫ vltra viuant. C. qui eta. se excu. l. i. lib. x. ¶ Quar
to nõ. ꝙ aliud sunt redditus [c] aliud fructus: de hoc in glo.
in ver. redditus. iuncta glo. j. ea. clemẽ. ver. verum. in verbo
fructuum. de hoc de deci. pastoralis. Et in eo quod glo. in
verbo fructuum dicit ꝙ plus est in redditu qꝫ in fructu: dic
ꝙ est: qr omnis fructus consistit in redditu et non econuer
so. quod recidit in idem. ¶ Quinto nõ. ꝙ causa necessitatis
vel vtilitatis pmittitur alienatio rei ecclesiastice. que alias
prohibetur. Et de necessitate exẽplificat Laud. vt qr alias
peribant molẽdina vel domus monasterij: vel dic ꝙ forte
monasterium erat grauatum debitis vel quid simile. De vo
luntate exemplificat Laud. vt qr monasterium emit castrum
valde vtile et vicinum. pro hoc. xij. q. ij. sine. et he due cause
frequenter permittũt a iure cõmuni recedi. i. q. vij. §. nisi ri-
gor. vbi de hoc et semper recipiuntur in alienatione. xij. q.
ij. sine. et. c. aurum codẽ titu. e. i. lib. vi. sicut in dispensatione
. i. q. vij. tali. Et dicit Stepha. ꝙ ad has causas reducuntur
omnes alie. quas nõ. Hostiẽ. in sũma eo. §. que res. ¶ Sex
to nota de dictione aut: ꝙ sufficit alterum scilicet ꝙ subsit
necessitas vel vtilitas. de hoc in glo. in verbo aut. ¶ Se-
ptimo nota in verbo monasterij. ꝙ cõsideratur vtilitas mo
nasterij non personarum: ex hoc dicit Laud. ꝙ ex eo ꝙ reli
giosi expendunt in pulchris equis fulgidis vestibus vel si-
milibus non potest dici versum in vtilitatem vel necessitatẽ
loci: de hoc. j. q. xxxi. ¶ Octauo nõ. in verbo conuentus: ꝙ
sicut nõ licet prelato sine consensu capituli agere sic nec cõ-
trahere. Laud. qui allegat de iudi. causam. Sed primum re
gulariter nõ est verum. de rescrip. edoceri dic vt ibi. Item
nec scõm

[a] ¶ Motus proprius. adde Domi. de sancto gemi. i. c. si ꝓp tm. ix. col. de re scrip. li. vi. Jo. de imo. in. c. cõ stitutus i. x. co lũ. de rescript. Abba. in. c. vt circa. circa fi. de consangui. et affi.

[b] ¶ Vita lõge ui. adde. l. si. C. de sac. san. eccl. spe. tit. de pba. in. §. i. ꝟ fi. qđ si testis.

[c] ¶ Aliud sũt redditus. adde c. pastoralis de deci.

hec fcdm nisi quando contractus sapit alienationem. vt hic. ¶ Nono no. q conuentus[a] di religiosorum vt hic et de preben. nisi. et de sta. mo. monachi. §. pe. de his que fi. a pre. c. ij. de elec. si religiosus li. vi. de resti. presentium. co. li. et ethimologia pueritus ponitur. l. vi. c. i. et fi. Capitulum autem est secularium. de preben. nisi. quandoque tamen ponitur vnum pro alio. de consue. cum dilectus. de elec. cum terra. quandoque capitulum ponitur pro articulo. de appel. reprehensibilis in fi. de verb. sig. olim. Pau. ¶ Decimo no. q auctoritate seu consensu prestandis primitor est conuentus proprius quam superior prelatus. Lau. q probatur ex eo quia premittit h de conuentu. et sufficit de prelato superiore. ¶ Undecimo no. q in casu huius clem. requiritur assensus conuentus et prelati superioris. Ex h dicit Gen. q non sufficit peti consilium. pro hoc qd no. de consti. c. penul. ¶ Duodecimo no. in verbo accedente q consensus potest interuenire etiam post actum celebratum: et ita no. co. ti. li. vi. Quod dicit Stepha. verum nisi bona que alienat prelatus spectent ad mensam conuentus: quia tunc bene requiritur eius consensus in ipso contractu. per id qd no. de consti. cum olim in glo. ¶ Op. in eo qd hic prohibetur concessio ad vitam. contra quod no. xvi. q. i. possessiones. et de his q fi. a pre. c. ij. Solu. Matthe. et se ampliando distinguit q aut alienatio rerum ecclesie debet fieri perpetuo. de qua. xij. q. ij. fine. co. ti. c. i. lib. vi. et nisi seruetur non valet qd fit per dicta iura. ipsa autem forma seruata si ecclesia lesa est restituitur. de in inte. resti. c. i. et c. constitutus. Si ad tempus aut in prelato seculari: aut in religioso. In seculari. dicit Matth. q concedere potest sine consensu capituli maxime vbi non leditur ecclesia p. c. ij. de his que fi. a prela. et qd ibi no. Inno. vt eccle. be. c. vno in fi. glo. magne. et Archi. con. li. vi. de regula. dicit Mat. q concedere potest nisi secundum formam huius cle. ¶ Secdo opp. ad id qd dixi. in proximo contrario de seculari: q ipse etiam non possit ad tempus concedere. xij. q. i. epo. Sol. Mat. q ibi ecclesia fuit defraudata i. in fraudem ecclesie fecit contractum ideo non valet. ¶ Tertio opp. ad idem de his q fi. a pre. ca nosscitur. So. Matth. q ibi de concessione spiritualium vbi debet esse maior examinatio: quia de tanta re sepius est tractandum. vij. q. ij. c. vltimo. de h. xiij. dist. quiescamus. Per hoc dicit Matthe. q c. possessiones preallegatum loquitur in concessione temporalium. et ad tempus et causa pietatis: qd licet vt ibi. ¶ Quarto op. in eo q prohibet concessionem ad certum tempus et ī ver. verum permittit: est ergo hic contrarietas. contra id. ff. in prohemio Grego. So. dic ibi certum tempus non modicum. In fi. autem dicit de modico pau. lau. autem dicit q hic prohibetur concessio ad tempus quantumcunque modicum: secus de arrendatione. i. fructuum venditione vel aliis licitis contractibus. de quibus. ī. in fi. quod est verius: quia hic loquitur de concessione rerum vel iurium que prohibentur. In fine vero de locatione fructuum vel similibus contractibus. ¶ Quero an hec cle. inducat ius nouum. glo. tertia dicit q sic: saltem quo ad penam. Idem Lau. q in verbo edicto dicit q per hoc verbum hic constituitur nouum ius. Ex h no. q per verbum edicimus inducitur nouum ius sicut ex verbo[b] decernimus. In h tamen non persistit Lau. imo dicit q hec cle. est declaratiua iuris antiqui cum quasi idem innuant iura. s. co. possessiones. et de procu. c. ij. in fi. et idem Gen. qui ex hoc infert q concernit preterita. ar. de vsur. cum tu. alias regulariter contra. de consti. ca. ij. et fi. pau. tenet primum in quo dic q non est contrarietas: quia etiam glo. videtur velle q sit declaratiua iuris antiqui preterquam quo ad penam. Ex his decidetur sequens questio. ¶ Secdo quero abbas quidam in Cathalonia ante publicationem huius clemen. fecit concessionem hic prohibitam: an reuocata fuit per hanc cle. Laud. format et hodie qd non est necessaria. ipse arguit q fuerit reuocata per. s. c. ij. et fi. de consti. Contrarium determinat saltem in prouincia Terroganen. propter constitutionem ibi primus factam per quendam legatum de latere qd est facti. dictum autem est verum per id qd dixi in prima questione. ¶ Tertio quero an hec cle. locum habeat in prelatis secularibus: gl. dicit in verbo religiosus. q non est idem pau. et Genz. dic tamen q ipsi debent abstinere a talibus eo. ti. nulli. in auc. de non alie. aut permu. §. non igitur. colla. ij. ¶ Quarto quero circa hoc quare magis prouisum fuit hic in religiosis quam in secularibus: dicit Lau. q ideo quia magis abutebantur quam seculares: ideo magis occurrendum fuit. arg. ff. de legi. nam ad ea. xvij. q. iiij. in venditionibus in fi. Item quia semel applicata aduersus religiosos ad seculares transferre non licet. c. ti. possessiones. de stat. regularium. ea que. Item religiosi non habent ita plenam administrationem rerum ecclesie sicut seculares: vnde etiam facilius remouentur. de accusa. qualiter. ij. i fi. de symo. licet nec in morte de ipsis habent dispositionem sicut seculares. de donati. ceterum. de testa. relatum. ij. quia ergo per concessionem non ad modicum tempus videtur quodam ius transferri ad recipientes. ff. si ager vecti. l. i. ideo non permittitur: quia non possunt prelati transferre plus iuris quam habeant. de donatio. inter vi. et vxo. nuper. Laud. sed hoc vltimum locum haberet in secularibus: vnde videtur verior prima ratio: vel hoc prohibuit fauendo religioni: quia summa est ratio que pro religione. facit. ff. de religiosis. sunt persone. ¶ Opponitur ad hoc de syndico. c. vno. vbi aliqua de bonis monasterij assignantur fausto. So. Laud. q illud ex causa rationabili qd licet sic hic permittitur ex causa necessitatis. Uel dic melius q ibi constituitur salarium aduocato qd soluetur de fructibus monasterij. dic tamen q primum etiam fieri potest pro hoc quod dico. ī. questione. xviij. ¶ Quinto quero in quibus religiosis locum habeant quod hic dicitur gl. in verbo cuius. dicit q quilibet qui preest administrationi: vt in tex. siue perpetue siue temporali: et maxime obedientiarie. idem Pau. qui allegat de sup. neg. prela. cle. vna. ver. premissa. et est simile. de sta. mo. monachi. §. porarius. de priui. c. i. vsi. nisi forsan. li. vi. de rescrip. cle. i. ī. de sta. reg. ne in agro. ¶ Sexto quero si religiosus caret administratione: dicit Pau. q concessio per eum facta non tenet sed tamen pena huius cle. locum non habet. ¶ Septimo quero si religiosus preest ecclesie seculari. glo. in verbo cuius. dicit in eo hanc cle. locum non habere. idem Lau. q in verbo ecclesie intelligit de ecclesia in qua religiosus facit per vicarium deseruiri. de preben. cum singula in prin. li. vi. Secus si ipsemet per episcopum fuerit institutus ad curam cum talis censeatur potius secularis quam regularis. de capel. mo. c. vno. li. vi. Pau. idem. Et in eo qd hic dicit de ecclesia: intelligit de ecclesia solita gubernari per seculares. c. ti. possessiones. de preben. cum de beneficio. li. vi. vel secundum eum ecclesia ponitur hic pro administratione regulari. lv. di. §. qd autem. Genze. etiam tenet idem per id qd dicitur h in prin. administrationum regularium. et quia cum hec cle. sit penalis non est laxanda. arg. de elec. statutum. li. vi. pro hoc qd no. ī. de deci. cle. i. in gl. i. in fi. ¶ Octauo quero si secularis per dispensationem preest ecclesie regulari: dicit pau. idem qd in religioso: quia hic vult prouidere administrationi non persone. qd no. ¶ Nono quero de quibus loquitur hec litera ibi iura. pau. exemplificat in iure colligendi passagium vel petendi collectas pro caualcatis vel similibus. de quibus in spe. de resti. spo. §. nunc dicamus. Ex hoc infert q talia iura comparantur immobilibus. similiter secundum eum comparantur imobilibus quo ad vsucapionem. C. de prescrip. lon. temp. l. fi. et quo ad alienationem. co. ti. c. ij. li. vi. vbi no. q computantur inter imobilia in si dicit Pau. q hic. et ibi colligitur contrarium: quia ponuntur vt diuersa. Stepha. dicit q non comparantur quo ad omnia. ff. de re iudi. a diuo. vbi ponuntur vt diuersa. pro h de elec. generali. et. c. quia sepe. de offi. ordi. presenti. li. vi. pro hoc inducit Pau. qd dico in sequen. q. ¶ Decimo quero circa hoc statuto cauetur q omnia bona homicide mobilia et imobilia debeant publicari: an publicabuntur nomina debitorum. Gandi. in suo tractatu dicit q non. per. l. vxorem. §. concubine. ff. de leg. iij. et. l. si chorus. §. i. et. l. si fundus. et de leg. ij. Gaius vbi legatis bonis non intelligitur legata nomina. ff. de pec. quam tuberonis. §. hoc amplius. facit qd no. Spe. de fruc. et interesse. §. i. vsi. secundo. queritur. et sequenti. et qd dicitur in sequen. q. ¶ Undecimo quero circa idem aliquis legauit Titio imobilia. Seyo mobilia quis habebit nomina: de hoc. ff. de v. sig. mouentium. dicit Jac. de are. q neuter p. d. l. quam tuberonis. ad predicta est qd no. Jo. an. in addi. Spe. in. d. §. i. vsi. sed quid si debeo. x. et de h dicit Bar. de auc. tu. potest alius pupillus. ¶ Duodecimo quero an prohibitio de qua h locum

Zaba. in cle.

[a] ¶ Quod conuentus dicitur religiosorum. Uide ho. stie. in. c. postulasti de iure pa. Jo. an. i. c. nobis. co. ti. doc. in cle. et si principalis. de rescrip. An. de bu. i. c. inter ceteras de offi. ordi. An. de bu. in. c. i. de elec.

[b] ¶ Ex verbo decernimus. Uide de. glo. in cle. per litteras de preben.

habeat in collatione beneficiorum:videtur ꝙ sic:q2 in eum
cui fit collatio transferuntur iura.de can.pos.cũ super.⁊ qđ
ibi no.Inno.contrariũ tenet Pau.dicens ꝙ hic loquitur de
his que prelatus nomine ecclesie d3 retinere:sed beneficia
retinere non potest.de insti.c.fi.imo valet cõsuetudo ꝙ so-
lus prelatus sine capitulo conferre possit.de his que fi.a pre
la.ca noscitur.¶ Decimotertio quero si de consuetudine
erat ante hanc cle.ꝙ solus prelatus possit concedere pos-
sessionem ad tempus vel ad vitam.dicit pau.ꝙ si erat ratio
nabilis ⁊ prescripta non fuit sublata per hãc cle.de consti.
.c.i.lib.vi.dicit ꝙ papa non vult tollere speciales ꝯsuetudi
nes rationabiles p contrariam constitutionem nisi hoc ex-
primat.Ex hoc dicit pau.ꝙ si natura rei habebat ꝙ conce
deretur vtile dominium ad tempus vel ad vitam per solum
prelatum solus poterit hoc facere.facit qđ no.eo.ti.cum sa
per.Hosti.tamen d his q̃ fi.a prela.ca noscitur.dicit ꝙ pre
latus prescribere potest ꝙ solus conferatur ecclesias.nedũ
quo ad titulũ:sed ẽt quo ad proprietatem:si ex hoc proui-
detur necessitati aliarum ecclesiarum vt ꝗd edificationẽ vel
sustentationem ministrorum.ar.de dona.apostolice.xij.q.
ij.⁊.c.bone.sed qđ concedat rem ecclesie laicis sine cosen-
su capituli prescribere nequit.xij.q.ij.sine.Rationem diuer
sitatis assignare nititur per.c.cum apostolica.de his que fi.
a prela.⁊ q2 qđ semel deo dedicatum est non debet reuerti
ad humanos vsus.d re.permu.c.ij.q2 laici clericis oppido
⁊ẽ.eo.ti.c.fi.quod non placet pau.arg.de re iudi.cum cau-
sa.⁊.§.c.proximo.vbi hoc vr̃ reprobari.Item iura generali
ter loquuntur:nec distinguit inter clericos ⁊ laicos.ergo
nec nos distinguamus.ij.q.i.proposuisti.qđ placet ad.c.cũ
apostolica.dicit pau.ꝙ loquitur de reuocata ab ecclesia d
de alienata ab eius dominio.¶ Decimoquarto quero an
respectu cuiuslibet possessionis ꝓcedat prohibitio.de quo
hic in glo.in v̄.possessiones.dicit ꝙ sic:siue transferanť oẽs
siue alique.Et exponit Stepha.possessiones.i.res possesse.
.ff̃.e.vt.d.in fi.⁊.c.possessiones.¶ Decimoqnto quero si ꝓ-
latus possessiones vel alios redditus temporales ad men-
sam suam spectantes clericis vel laicis benemeritis conce-
dit ad certum tempus vel ad vitam.dicit Lau.hoc fieri pos
se per.c.possessiones.eo.ti.⁊ de preca.c.fi.xij.q.ij.qcunq3.
xvi.q.vi.illud.qđ ẽt tenet Gen.de h:vt eccle.benefi.c.vno.
Pau.tenet contrarium per tex.ibi.pecunia etiã recepta.⁊
ibi qualismodo:qđ est tutius ne fiat fraus huic.c.¶ Decio
sexto quero quid de decimis spectantibus ad mensam:vide
tur ꝙ etiam benemeritis non possit cõcedi dato ꝙ vera sit
opinio Lau.de qua in proxima qõne.Sunt enim spiritua-
les:ergo non pñt pro seruitio tẽporali conferri.de pac.cu3
pridem.de transactio.super.eo.de symo.cũ essent:dic̃ Lau.
ꝙ indigenti ⁊ pauperi ad sustentationem ⁊ in elemosynã
dari possunt.x.q.i.c.pe.⁊ fi.non tamẽ assignando in titu'ũ
sicut assignatur clerico.ad quem pertinet ratione beneficij:
sed translatum fructus earum assignari debent:siue sint lai-
ci siue clerici.de hoc per Inno.de prescrip.causam:perpe-
tuo do non possent iure proprietario assignari personis pri
uatis in feudum vel simili titulo:q2 debent in vtilitatem ec
clesie remanerẽ.xvi.q.vij.c.i.qđ dicit Lau.verum in decis
per eccclesiam possessis.sed in possessis per laicos que non
possent de manu ipsoꝝ extrahi d l3:quia non est inutile ec-
clesie ꝙ ab ea recognoscatur vtile dñium pp multos casus
in quibus ad eccl̃iam poterunt reuerti.ar.de resti.spo.oli3
ꝗ.de loca.potuit.x.colla.qui.mo.feu.amit.p toti.¶ Deci-
moseptimo quero si ꝯstituitur pensio in pecunia vel posses
siõis alicui sub pacto qđ adepto beneficio sufficienti debe-
at eam dimitterẽ.Lau.querit ⁊ non est qđ ad propositum:
ipse dicit ꝙ fieri põt:quia non datur nec pmittitur benefi-
cium pro illa pensione nec econtra:sed pensio datur ad tem
pus:donec superueniat beneficium.per casus adeptionem
vonescunsicut ⁊ alr̃ per adeptionem ecclesie vacat prima.d
ꝓeben.de molta.quod procedit si seruitium:pro quo ꝯce
ditur pensio erat spirituale:vel si pensio cõcedatur loco be
neficij:sicut fit de preben.dilectus.ij.alr̃ illicitum esset:quia

videtur deductum in pactu3 qđ dimitteretur pensio que est
commodum corporale pro titulo beneficij.¶ Decimooc-
tauo quero si aduocato assignata erat talis pensio in fructi
bus decimarum vel in alijs rebus ecclesie pro patrocinio iã
impenso ecclesie:⁊ an si habebat ad vitam per contractum
coniugij perdat.dicit Lau.ꝙ nõ si fuit assignata sine aliquo
speciali titulo.eo.ti.possessiones.xij.q.ij.quicunq3.Ide3 di-
cit de beneficio simplici huic collato in titulum.dummodo
non fiat bigamus ⁊ alias clericaliter viuat.arg.de cle.con-
iuga.Jo.a contrario.Sed ibi contrariu3 teneo.quia extra
duo priuilegia.de quibus.de cle.coniug.c.vno li.vi.talis cẽ
setur per omnia tanq3 laicus:sed laicus nõ est capax bñficij
ecclesiastici.de insti.c.ij.de hoc dic:vt dixi in.d.c.Joannes.
in.ij.contrario.¶ Decimonono quero an pensionẽ consti
tutam eo modo quẽ dixi in ꝓxima.q.possit successor consti
tuentis reuocare.dicit Lau.ꝙ non.qñ fuit constituta ꝓ be-
neficio iam ipenso:ita quod hoc constet.nõ enim sufficeret
ita scriptum esse in ipsa constitutione:quia frẽquenter talia
exprimuntur ad colorandum gratiam.C.de sa.san.eccle.in
hemus.ij.§.scientes.Sed si fuit constituta obsequio impen
dendo.dicit Lau.ꝙ reuocari potest.ar.de procur.cle.fi.xij.
q.ij.quicunq3:⁊.c.hec huius placiti.⁊.c.ecclesiasticis.idem
Genze.¶ Uigesimo quero si prelatus concedit parciario
predium pro consueta pensione ⁊ ad tempus consuetum.
dicit pau.non esse locu3 pene.de qua hic:q2 hic loquitur de
concessione preiudiciali.¶ Uigesimoprimo quero circa d
quod si dicat vltra tempus consuetum.dicit pau.locum esse
huic pene per litteram ibi.quouis modo.⁊ quia parari pos
set preiudicium ecclesie.quod intellige qñ ad tempus non
modicum:q2 sic loquitur hoc principium dixi.ῡ.in vltimo
contrario.Pru suo dicto inducit pau.quod no.Goffre.⁊
Inno.eo.ti.nulli.vbi dicunt ꝙ sufficit in alienationibus ser
uare solemnitatem inductam a consuetudine sic intelligũt.
xvij.q.iiij.in venditionibus.⁊ idem ibi Hug.⁊ Hostien.tñ
contra pe.c.i.eo.ti.li.vi.Et idem no.in summa eo.ti.§ iij.v̄.
in rebus.in quo dicit pau.ꝙ si predicta consuetudo est one
rosa:non valet.de consuetu.c.i.⁊ onerosam reputat consue
tudinem per quam euitatur solemnitas vt si iducit ꝙ solus
prelatus alienare possit.vel cum vno vel cum duobus de ca
pitulo omisso tractatu.vel sine licentia superioris si non est
onerosa.valet vt quia formam aggrauat:puta ꝙ tractetur
penes metropolitanum vel quid aliud.de cosuetu.cum dile
ctus.de ver.sign.Abbate.argu.pro hoc.de cõsan.quod su
per.¶ Uigesimosecundo quero de intellectu vbi alicui.gl.
exponit priuato vel collegio.⁊ quod dicit de collegio pro
cedit respectu concessionis ad certum tempus.nõ respectu
concessionis ad vitam:quia collegium non moritur sicut nec
dignitas.de rescrip.si gratiose.lib.vi.¶ Uigesimotertio
quero de intellectu verbi ad vitam eius.glo.exponit.⁊ idẽ
Pau.⁊ Hẽ.¶ Uigesimoquarto quero circa hoc:an talis
concessio dicatur perpetua.glo.eadem dicit ꝙ sic.⁊ idem
pau.per id quod no.in.c.perpetuo allegato in glo.dicẽs ꝙ
tales sunt contractus quos ineunt religiosi fm formam.c.
peccarie.x.q.ij.Hostien.tamen in summa de his que fi.a ꝓ
la.⁊ Feder.in consilijs.cli.dicunt ꝙ in concessione ad vita3
non requiritur solemnitas que requiritur in perpetua pro
hoc:q2 de hoc non loquuntur iura:sed disponunt de aliena
tione perpetua:vnde videtur sufficere ꝙ constet pecuniam
versam esse in ecclesie vtilitatem ⁊ quomodo hoc constet.
dicam.§.q.xxx.que no.¶ Uigesimoquinto quero in eo
quod dicit de pecunia:an datis pecuniam repetat.gl.in v̄-
bo pecuniam.remittit ad no.eo.ti.ad nostram.pau.§.e.cle.
ver.si quis in verbo tuo aliquod.dicit ꝙ non acquiritur ius
quo ad rem:tamen agitur pro precio de eui.vt no.Joan.⁊
Lau.xij.q.ij.volterane.licet contrarium no.x.q.ij.hoc ius.⁊
nihil aliud dicit Lau.⁊ Genze.arguunt ꝙ non debeat red-
di:quia presumitur malefidei possessor ex quo contra iura
mercatur:maxime si est persona cui no l3 ignorare iura.xvi.
q.iiij.§.potest.ver.vniuersas.C.de rei.domi.vel tem.vniuer-
sas.§.de agri.⁊ censi.quẽadmodum.li.xi.de prescrip.xxx.
vel.xl.anno.

¶ Per Zen.
addo doc.Iaue.
hoc iua pcrre-
cui.C.de sacro
san.eccle.q̃ ẽ ca
nonizata.x.q.
ij.i.c.hoc ius.
Inno.⁊ doc.in
.c.grauis d de-
po.doct.i.c.ꝙ
qbusdã de fide
instro.Bar.in
.l.ciuitas.ff.si
certum peta.

vel.xl.anno.l.di.de euic.si fundum.x.q.ij.hoc ius.de pscri.
si diligenti.⁊.c.i.li.vi.secus si esset bone fidei: qr tūc recupa
ret.xij.q.ij.vulterane.in auc.de non alienā.§.si quis.col.ij.e.
ti.ad nostram. Ex hoc dicit Lau. ꝙ an hanc decre. poterūt
excusari probabiliter ignorantes: qr ius positiuum non af-
ficit probabiliter ignorātes.qd ꝓcedit presupposito qd di-
xi.§.q.i.ꝙ hic constituatur ius nouū: vt tamen ibi dixi non
omnino constituitur nouum ius:tamen puto dictum eē ve-
rum:sufficit enim ꝙ ante hoc.c.erat ambiguum qd iuris eē-
set.⁊ in hoc dicit Lau.ꝙ etiam si ante hanc cle. hoc quod
dicitur esset iuridicum esset tamē dubium:⁊ per lumbr:atqꝫ
ꝯsuetudinem obfuscatum.⁊ tale ius[a] non afficit ignorātes
si sit positiuum.de postu.c.i.imo etiaꝫ si sit naturale. de spō.
duo.c.si.xcvi.dist.peruenit.quod no. Eo autē casu quo pe
cunia redditur.dic Lau. ꝙ reddi debet cum emolumento
⁊ interesse propter laborem impensum.d.c.ad nostram:qd
dicit esse verum quando pecunia fuit conuersa i vtilitatem
ecclesie.de fideiussori.qd qbusdam.Sed quo ad id qd dixi
de reddenda pecunia.dicit Jo.de lig.ꝙ etiam si pecunia fu
it versa in vtilitatē ecclesie nō tñ redderetur emptori qui fu
it malefidei.per iura pealle.sed conuertetur i pauperes ad
quod nihil allegat ⁊ de rigore ecclesia lucratur precium.C.
de sac.san.eccle.iubemus.ij.§.sane.vbi tamen.glo.dicit ꝙ d
equitate restituitur emptori ne alius ditetur cum alterius iactu
ra. ¶ Uigesimosexto qro an ꝙ hic dicitur ibi pecunia rece
pta locuꝫ habeat:sine simul tota pecunia recipiatur sine sue
cessiuis temporibus.pau.dicit ꝙ sic.pro hoc qa etiam si nul
la pecunia sit recepta locum habet hec cle. probat dictio ēt
est implicatiua.ff.de stipu.seruo.proinde.§.sed.⁊ si eo:quod
glo.exponit:vel pro etiam no.in.l.supra iter.§.officium.ff.d
q ua plu.arcen.de verbo.obliga. quodcunqꝫ.§ si ita.de cō
fi.cum omnes.vbi dixi. ¶ Uigesimoseptimo qro si prela
tus vendit fructus ad non modicum tempus ⁊ statim reci-
pit pecuniam:an valeat contractus sine solemnitate:videtur
ꝙ sic. cum hic prohibeatur religioso tantum ⁊ ei conceda-
tur habita licentia vel consensu superioris. ḡ a contrario nō
prohibetur alijs. Et ipsi religioso conceditur habita licen-
tia prelati vel ꝯsensu superioris.ergo a ꝯtrario non prohi-
betur alijs. Et ipsi religioso ꝯceditur habita licentia vel cō
sensu superioris sine alia solemnitate.pro hoc primo est:qꝛ
vnum prohibendo ⁊c.de presumpt.nonne.de his que fi.a
prela.cum apostolica.xxv.di.qualis. Preterea versatꝰ ma-
ior vtilitas si recipitur tota pecunia simul q̄ꝫ si partem.ar.ff.
fami.her.l.plane.de pigno.ex litteris. facit quod no.ff. de
lega.ij.l.penul.§.qritur:vnde licet in venditione rei nō mo
bilis seruari debeat solemnitas non tamen in tali venditiō-
ne.facit ne prela.vi. suas.c.fi. In contrarium qa in re mobi
li preciosa debet seruari solemnitas.x.q.ij.hoc ius:sed tales
fructus ditissimi monasterij possunt ad maiorem valorem
ascendere q̄ꝫ sit res mobilis preciosa.ergo subest eadem ra
tio erit ergo idem ius.C.ad.l.fal.l.fi.de transla.e.ij. Mat.
dicit contrarium valere. Pau. melius dicit ꝙ si vendit ius
colligendi solemnitas necessaria: est etiam in clerico secula
ri.eo.ti.c.ij.lib.vi. Item dicit si concedit possessionem. Ad
hanc cle.rñdet vt rñdet glo.in verbo non habebat ꝙ lꝫ ad
euitandam penam:sufficiat licentia superioris vł ꝯsensus ca
pituli.non tamen ad validandum contractum. nisi quo ad
monasterium teneatur illa opinio ꝙ abbas habebat mona
sterij dispositionem sine episcopo.xviij.q.ij.nullam.que opi
nio non placet pau.qa ibi loqtur quo ad regulam ⁊ ad ea
spectantia.⁊ ad hoc ibi.⁊.xij.q.ij.Abbatibus.⁊.xvij.q.iiij.
in venditionibus. Item dicit pau.si venditio fit per moduꝫ
locationis perpetue.eo.ti.ad audientiam.⁊.c.nulli.secus di
cit si venduntur fructus percipiendi ad quos tractādos ob
ligat se prelatus:qa tūc in religioso videtur sufficere forma
huius cle.in non religioso antē alienante fructus sibi ⁊ alijs
communes:debet interuenire ꝯsensus illorum cum habeāt
ius in fructibus.ad hoc de ꝯcessio.preben.proposuit. de h
xij.q.ij.nobis:vulterane:⁊.c.ꝯcesso.hꝫ eni tūc prelatus hos
fructus tantum vt dimidat.arg.i.di.ium militare. fac qd no.

xxiij.q.v.dicat.⁊ regula ꝙ omnes li.vi.Si.vero fructꝰ spe-
ctarent ad alienantem tantū tenet alienatio in eius preiudi
cium:licet non in preiud.cium successoris.de hoc ne pre.vi.
suas.c.fi.Gen.⁊ Matthe.dicunt ꝙ in tpalibus successiōi-
bus non est forma necessaria.⁊ no. gl.de his que fi.a pla.c.
ij. Inn.vt eccle.bene.c.vno.nec exigitur superioris ꝯsensus
nisi in defectū ꝯuentꝰ q regritur.vbi seruanda est forma de
qua.xvij.q.iiij.in vēditionibus.xij.q.ij. abbatibꝰ. hꝫ tñ non
repugnat opini. Pau.qui loqtur de vendēte fructus ad nō
modicum tempus:nam tale ius non colligendi fructus non
modico tempore hꝫ instar alienationis perpetue. pro hoc
J c.cle.in fi.⁊ qd no.gl.viii. ¶ Uigesimooctauo quero de
intellectu verbi quomodo. Paul. exponit siue concessio
large sit alienatio siue non cum litteris quo ad sui penam lo
quatur generaliter. ¶ Uigesimonono quero i eo quod dic
de necessitate ecclesie quid si est summa necessitas que tantā
celeritatem requirit ꝙ licentia vel concessum petere nō pōt
vel petitam obtinere:dicit Pau.non esse locum huic pene.
pro hoc qd no.glo.xij.q.ij.placuit.ff.de pe.here.diuꝰ.de ad
mini.tu.tutor.qui repertorium.§.i.quod tꝫ Hug.⁊ Archi.
xij.q.ij.abbatibꝰ:sic disputando terminatur Pau.in.q.que
incipit:condemnatus.in vlt.membro.quod no. ⁊ bene pro
batur in iuribus preallegatis. qd ergo dicunt iura ꝙ etiam
si subest necessitas obseruari debet solemnitas. intelligitur
de necessitate que non exigit tantam celeritateꝫ. ⁊ pone exē
pla quando rea exigit celeritatem que ponuntur in.d.l. di-
uus. ⁊ in cibaria famulie:⁊ finge ꝙ non facile poterat ob-
seruari solemnitas saltem vt cito contractꝰ expediretur qd
accidere potest multis ex causis. ¶ Trigesimo quero in eo
quod dicit hic d vtilitate. ad hoc vt dicatur fieri vtilitas ec
clesie expediat ꝙ pecunia sit versa in vtilitateꝫ eius ⁊ duret
versa. Lau.ꝙ sic:qr oportet ꝙ necessitas sit euidens ⁊ per-
petua vt qa sit versa in edificijs perpetuis vel in exemptioni
bus rerum immobilium vel saltem grauis debiti. ad quod
tenebatur monasterium.x.q.ij.hoc ius. Ego puto non esse
necesse quod duret versum.quod dic vt dixi.d fideiusso. qd
quibusdam.vbi respondi ad iura que videntur contradice-
re.dicit etiam Lau.ꝙ in probādo versum nō sufficeret pro-
batio per scripturam publicam super hoc confectam super
confessione prelati nisi aliter probetur p legitima documē-
ta:nam de facili ⁊ improuide posset prelatus prodigus cō
fiteri pecuniam versam esse que non esset versa.ar.C.de sac.
san.eccle.iubemus.§.scientes.ff.de re mili. non omnes.§.a
barbaris. ¶ Oppo.ad hoc de eo quod no.x.q.ij.hoc ius.
dic primum verius: quia sicut prelatus non posset expresse
se obligare vt obligetur monasterium nisi interueniant ea q̄
de iure requiruntur.de qbus.de fideius.qd quibusdaꝫ:ita nec
ex sua confessione monasterio preiudicare.quod plene dixi
in.d.c.quod quibusdam.⁊ ex hoc dicit Lau.ꝙ creditor ec-
clesie debet esse curiosus in videndo in quo conuertatur pe
cunia.ar.ff.de in rem ver.quod si seruus.§.quod sic. lꝫ vt re
fert.alij contradicant:quia casus fortuiti non debet imputa
ri creditori.de commoda.c.vno. quod est verius:dummo-
do ab initio versatur in vtilitatem ecclesie.quod dic vt dixi
in.d.c.quod quibusdam. ¶ Trigesimop quero in eo ꝙ pu
nit eum qui preest administrationi. quid si prelatus vnius
monasterij procurator est alterius: dicit quod faciendo cō-
tra hanc clem.pro rebus illius non penam incurrit. de qua
hic.ar.de elec.si compromissarius.li.vi.secus. putat si esset
ibi visitator sede vacante.de elec.is cui.de sup. neg. prela.
.c.vltimo.lib.vi. ¶ Trigesimosecundo quero in eo ꝙ dic
de prioratu qui dicuntur prioratus[b] :dicit Matthe.ꝙ illi
ad quorum regimen per abbatem aliqui destinatur.de pri-
uile.c.i.§.in eos.lib.vi.ita ꝙ possunt ad monasterium libe-
re reuocari.⁊ quando dicuntur inobedientie. de statu mo.
monachi.§.prioratus.⁊.c.cum ad monasterium.§. tales in
quo non est vis:quia etiam si sunt prioratus perpetui locuꝫ
habet quod hic dicitur.pro hoc quod dixi in.ij.notabili.itē
quia hic generaliter loquitur. ¶ Trigesimotertio quero qs
dicatur proprius prelatus[c] cuiꝰ assensus dicatur requiri.so.de

[a] Zaba.in cle.

a ¶ Et tale ius Adde bald. in .c.i.in.§.iudices. d pace iur. fir.barto. in.l. ꝙ nerua.§.vlti. colla.ff. depositi. facit gl. in .c. temerarius. xi.q.iij. dicens ꝙ error probabilis excusat sententie excōicātem.

b ¶ Qui dicātur priorat[us]. adde Inn.i.c.monachi.d sta.monach. Ab. circa i.c.nisi cēt. d prebendis.bal.i margarita i verbo prior.

c ¶ Quis dicatur proprius plat[us]. Add dec. i.c.cū ab eccle. de offi.ordi.⁊ Abba. in.c.ij. de iudi.

superiore immediato debet intelligi:nam ille dicitur ꝓprius
prelatus.facit qđ no.de iudi.cũ deputati.de resti.spo. cum
olim.i.per Inno.⁊ cõtra hoc littera innuat ꝙ ꝯsensus prelati:
tunc tñ requiritur quãdo is qui alienat non habet ꝯuentũ.
Dic tamen ꝙ indistincte requiritur ꝯsensus prelati:vt dicit
gl.innuit.quam no.⁊ ad hanc litteram responde vt i eadẽ
glo. ¶ Trigesimoquarto quero an quilibet prelatus imme-
diatus poterit ꝓstare ꝯsensum per quem validetur contra-
ctus.de quo hic glo.in verbo proprij.dicit ꝙ nomine pre-
lati debet intelligi de epo in non exemptis:sed in exemptis
dicitur ꝙ intelligitur papa. Uel ꝙ forsan potest intelligi ſm
Inno.de illo cui subsit ecclesia pleno iure:qđ dic vt in glo.
quam no.quia vtilis ⁊ vera:⁊ sic seruatur:vt etiam dicit glo.
⁊ no.etiam finẽ glo. Sed quo ad precedens dictum Lau.⁊
tꝫ ꝙ requiritur licentia pape.⁊ refert opi. Inn. de transac.
c.ij.aliter cõtra glo.hic:nam ſm eũ Inno.ibi.dicit in exẽptis
sufficere auctoritatem episcopi vel patriarche.qđ Lau.non
approbat dicens hoc non esse verũ:nisi sint loca que habe-
ant prelatum immediatum.ad quem pleno iure spectat lo-
cus sicut habent plures priores suos abbates. de priui.c.i.
lib.vi.quo casu sufficeret licẽtia illius abbatis ſm Inno.in.
d.c.ij.pro quo inducit Lau.de priui. qm per ꝯfessionem.xvij.
q.ij.visis. Sed dic ꝙ in dicto precedenti Inno. non dicit
illo modo: sed dicit ꝙ archiepi auctoritate patriarcharũ vel
pape faciant alienationem:qđ debet intelligi de non exem-
ptis.de abbatibus autem qui habent ecclias pleno iure ad
se pertinentes.dicit Inno.ibi ab aliquibus dici ꝙ in aliena
tionibus per ecclesias sibi subditas faciendas prestare pñt
auctoritatem: ⁊ hoc est id qđ dicit hic glo. quod ẽt vt predixi
tenet Lau.⁊ obseruari feci sepius. ¶ Trigesimoquinto que
ro si talis locus subest abbati in temporalibus ⁊ in spiritua
libus episcopo.dicit Lau.ꝙ ex quo plene non subest abba-
ti non auctorizabit. ¶ Trigesimosexto quero si abbas est
in vna dioces ⁊ bona in alia.dicit Lau.petendam licentiã
episcopi in cuius diocesi habet bona.per.c.in vẽditionibus.
prealle.quod dic vt in seq.q. ¶ Trigesimoseptimo quero
quid si habet bona in diuersis diocesibus:dicit Lau.tũc suf
ficere licentiam diocesani. cui subest monasterium quo ad
omnes possessiones vbicunqꝫ sitas.⁊ in hoc videtur minus
perfecte loqui. Pau. quo ad hoc:⁊ quo ad id quod dixi
in precedenti qõne.dicit ꝙ cum petitur licentia prelati qui
non est epus non est curandum:an sit eiusdem diocesis.an al
terius. Sed si petitur auctoritas episcopi: tunc refert plures
opiniones. Primam Jo.x.q.iij.hoc ius.⁊.xvij.q.iiij.in vẽ
ditionibus.vbi dicit petendam licentiam epi cuius in dioce
si situm est predium.C.de predi.mino.si predium. de fo.cõ
pe.sane. Deinde refert quod no. Inno.⁊ Hosti. de priui.
pastoralis. dicentes requiri consensum diocesani vbi est
ecclesia sita. Alij dicunt ꝙ vtriusqꝫ episcopi.ar.ff. de excusa.
tu.iurisperitos. Pau.dicit ꝙ licꝫ hoc vltimũ sit tutius:tamẽ
putat veram opinionem Inno.⁊ Hostié.quia non interest
prelati in cuius diocesi sita est res:sed prelati in cuius dio-
cesi sita est ecclesia:ad cuius curam spectat ipsa ecclia cum
dote ⁊ omnibus rebus.x.q.i.regenda.⁊.c. decretum cũ si
milibus:licet enim possit ecclesia pro ipsa re conueniri corã
episcopo rei.d.c.sane.nihilominus ꝯueniri potest etiã corã
iudice domicilij.C.vbi in rem acti.l.fi.⁊ no.de rescrip.dile-
ctus.ij.de foro cõpe.c.vlti.vbi hoc tenet gl. pe.l.si prediũ.
rñdet Pau.ꝙ loquitur i minore in cuius alienatiõe alia so
lẽnitas reqrit̃ cõ in eccla: quia requiritur decretũ quod est
iudiciale ⁊ prestatur in ipso contractu:vt no.de ꝯsue.cũ cõ
suetudinis.c.ti.c.i.li.vi.⁊ in spec.eo.ti.§.nũc dicendũ.ver.
hoc quoqꝫ. Sed in ecclesia sufficit consensus superioris qui
precedere potest alienationem:imo debet:vt no. Archi. in
d.c.i.vnde non mirum si in alienatione minoris reqritur de
cretum iudicis vbi sita est res:qꝛ ipse est ille q potest de ipsa
iudicare:sed in alienatione rei ecclesiastice ꝯsensus superio
ris interuenit ad relaxandũ potestatem inferioris ⁊ cum ta
lis relaxatio nõ sit iudicialis potest omni tẽpore fieri.refert
tamen Pau. quosdam legistas dicere ꝙ in minore potest
auctoritate vterque iudex quod dicit forte esse verum cum
vterqꝫ cognoscere possit vt predixi.pro hoc facit.C.de pre-
scrip.lon.temp.l.vlti.dicit Pau. p predicta ꝙ quando dꝫ
suppleri negligentia prelati:in conferendo supplebit eã epi
scopus in cuius diocesi situm est beneficium: qꝛ eius interest
ꝙ beneficium ordinetur.ar.de reli.domi.c.ij. pro hoc.Et de
sup.neg.prela.cle.vna circa prin.diocesani locorũ.§.sic va-
cantiũ.dic ꝙ in hoc vltimo casu solus supplebit ille cui sub
est beneficium:quia ad ipsum fit deuolutio. Sed i casu pre-
misso vera est vltima opinio.ꝙ etiam in alienatione rex mi
noris non tantum iudex vbi res est interponere potest auc-
toritatem:sed etiam iudex domicilij per.l.magis.§.illud.ff.
de re.eo.qui sub tu.vel cu.⁊ eodem modo dico in alienatio
ne rei ecclesiastice:quia vterqꝫ dicitur suus episcopus q̃ ad
illam rem:⁊ sic non est differentia inter alienationem mino
ris ⁊ ecclesie. Ad.l.si predium.dico ꝙ licꝫ dicat auctoritatẽ
eius cui subest res interuenire debere non tollit quin suffici
at etiam auctoritas iudicis domicilij.per.d.§.illud:vbi hoc
tenet Rayne.⁊ ibi hoc aperte probatur:tamen quo ad alie
nationem minoris tutius est ꝙ interueniat auctoritas iudi
cis vbi est res vt satisfiat.d.l.si predium.

Uer. Si quis. Quero an pena de qua hic includat feminam. videtur ꝙ non per verbum siquis. Pau.tenet contrarium cũ pos
sit vtriqꝫ sexui conuenire.⁊ hoc si officium a quo fit hic suspẽ
sio sumunis non pro ordine: sed pro administratiõe ⁊ pre
eminentia.de consti.cum accessissent.de eta.⁊ quali.hi qui.
Item hoc est regulare ꝙ masculinum comprehendat femi
ninum.ff.de lega.ij.si ita scriptum.de elec. idẽtitatibus.§.licꝫ
cum eas.li.vi.siue tractemus de odio siue de fauore.ff.de v.
sig.l.i.xvij.q.iiij.siquis suadente.de sen.excom.mulieres.de
quo dic vt dixi.de elec.cle.i.q.i.⁊.iij. sꝫ tamen quo ad hoc
c.mihi placet qđ dicit pau. ¶ Secũdo quero an eoipso ꝙ
prelatus attentauit facere contra formam hic traditam sit
locus huic pene. Gen.dicit ꝙ sic:cuius glo.posita est super
verbo attẽtauerit.qđ nõ est in tex.sꝫ verbũ fecerit.ipse itaqꝫ
vꝫ habuisse tex.corruptũ.arguit aũt pro eo qđ dixi. ꝙ suffi-
ciat incepisse. per id qđ habetur.de pen.di.i.si quis non di
cam. In ꝯtrariũ qꝛ valde durũ esset tãtã penã iponi ex sola at
tentatione nõ producta ad effectũ:vt enĩ obstat cognatus
⁊ C.ff.ꝙ quisqꝫ iur.l.i.§.hec aũt vba ad.l.corne.de fal.qui fal-
sa:nã vba debent accipi cũ effectu. de peni.di.i.§.hec autẽ
verba.de ele.nõ resi.relatũ. Itẽ alienator rei ecclastice pe-
nã euitat si per rei recuperationẽ sibi prouideat. e.ti.si quis ꝯ
fortius si ab ipsam perfectã abstineat:qđ dicit Gen.videri
equius.per id qđ sequit̃ in tex.nec est ꝯcessiõe ⁊c.suppõit ꝯ
ꝙ facta erat qđ placet.⁊ nõ est magnũ dubiũ ex quo in tex.
est vbũ fecerit:qđ denotat actũ consumatũ.pro hoc qđ no.
Inn.de appel.preterea.ij.⁊ qđ no. Bar.ff.de leg.i. filiusfa-
milias.§.auri.qđ dixi in.d.c.preterea.qm autẽ voluntas ha
beatur pro fcõ.dixi de eo qui mit.in pos.c.i.pro hoc ẽt qꝛ hoc est
pena iuris ad hanc quis non incurrit eo ꝙ attẽptauerit: vt
no.in regula in penis. iij.q.li.vi. ¶ Tertio quero an hec pe-
na sit perpetua.gl.i.ꝙ sic .ex quo tps nõ adijcitur.pau.idẽ
cũ imponatur pp delictũ: ⁊ idẽ Gen.dicit aũt pau.hoc verum
siue imponatur pro delicto simplr siue delictũ causet a ꝯtu
macia.ij.q.iij.rursus: ⁊.c.qcunqꝫ.de eta.⁊ quali.cũ bone.de
here.cũ ꝯtumatia li.vi.secus si pena iponatur pro ꝯtumacia
tñ.per ea que no.de ꝯsti.ex litis:de quo dicit vt ibi dixi:dicit
ẽt pau.ꝙ delictũ de quo hoc tale est ꝙ perpetuã penã regre-
re põt.xij.q.ij.apostolicas: ⁊.c.monemus.eo.ti.nulli. Gen.
⁊ Mat.dicũt ꝙ hec pena durabit vsqꝫ ad satisfactionẽ ⁊ ab
solutionẽ faciã per superiorẽ:ad hoc.de elec. quia sepe.li.vi.
vel ſm Mat.erit arbitrio superioris quãtũ duret cũ certũ
tps non sit ad hoc statutũ:de offi.deleg.de causis. Sꝫ primũ
tenet ne rũpatur neruus ecclastice disciplie.xxiij.q.vi.ex-
cõicatos.ne ꝯsue.cũ inter.⁊.d.c.cũ bone: dic ꝙ opinio gl.
ẽ vera ⁊ eorũ qui dicunt ꝙ est perpetua nec Mat.ꝯdicat:
qꝛ quis enĩ possit auferri per absolutionẽ non ex hoc tollit̃ qn
sit ꝑpetua. ¶ Quarto quero ab hac pena qs absoluet: glo.Et
remittit ad

remittit ad no.de here.cle.i.vbi de hoc in glo. snia que dicit q qñ tempus est determinatū non pōt superior absoluere: secus si īdeterminatū.pau.arguit q solus papa.xv.di.sicut. xvi.q.i.sup.xxxiij.q.ij.latorē.pro h q no.Archi.de elec.c.i. in fi.li.vi.vbi dicit q solus papa absoluit a suspensiōe canonis.idē tenet de regula .beneficiū.e.li. Host.i.d.c.i. sz ptrariū.pro hoc de pben.graue in fi.de sen.excom.nuper: & qd no.l.di.accedens: & in.d.c.latorē.dicit pau.q vbi papa imponit penā excōicationis suspēsionis vel interdicti pp cōtumaciā cōdendo canonē pōt inferior absoluere.d.c.nup: & qd no.Inn.de solu.c.ij.& glo.de sen.excō.qūia: in fi.& .xi. q.iij.si inimicus.xvi.q.vij.si qs deinceps: lz Arch.ibi pmū verius per iura prealleg.precipue p.c.nuper: & qd dixi. de preben.graue.qd ēt tz Gen.& Mat.per cle.cū ex eo.in fi.de sen.excō.vbi papa reseruat sibi absolutionē: & post satisfactionē cōcedit eā epis qui nullo casu funguntur auctoritate apostolica: cū g ibi specialiter papa sibi reseruet sequitur q in non reseruatis iure cōi absoluet eps: & pro h q dixi.in d.c.graue.q.vlt.& idē dicit pau.de sen.excō.cle.i.vbi dico i .§.quod & in interdictis.q.iij.& de hoc in.iij.se.q.quod no.

¶ Quinto quero si inferioris pstitutio per quam lata erat excōicatio suspensio vel interdictū pape approbauit: dicit pau.q inferior adhuc pōt absoluere: non.n. plus operatur pfirmare qn concedere pro hoc.de insti. ex frequētibus: & qd ibi no.

¶ Sexto quero qd de pstitutione consilij puincialis.dicit pau.q excōicationem vel suspensionē per eam lata pōt quilibet suffraganeus relaxare cū non sit maioris efficatie qūis cōe: pro hoc.d.c.graue: & hoc nisi alij reseruetur absolutio: vt ibi.

¶ Septimo quero: qz in tribus questionibus precedentibus predictū est de pena iposita p constitutionē qd si per sniam.dicit pau.q ligās dz absoluere.d offi.or.eū ab ecclīarū.xxi.di.inferior: soluo q in .c. pastoralis .eo.ti.s.in articulo mortis & cū haberi negt is qui pnunciauit: no.h in Spe.ti.ij.§.nunc ostendendū.v.xxv.

¶ Oppo.ad hoc qd dixi.s.tribus pximis qōnibus posse fieri absolutionē a suspensiōe: qz pon' reqritur dispensatio: vt no. Vin.de transla.c.ij.& spe.de accu.§.scdo loco i v.ita queritur. solu.pau.q cū suspensio sit ppetua hz vim priuatiōis & non sufficit absolutio: sz requiritur dispensatio: & sic procedit qd dicūt Vin.& Specu.ex hoc vz pau.velle q supiora pcedūt qn suspensio de sui natura est tpalis: sed siue sit tpalis: siue ppetua non refert ad superius dicta cū queritur qs possit absoluere: nā pōt.idē ipse dispensare.dicit pau.pseruandū esse crimen pp qd suspensio facta est: an tale sit in quo possit eps dispensare: & tunc poterit suspensionē remouere: alis secus. pro hoc qd no.lxxx.di.c.vlt.& dicit pau.se nō putare suspēsionē.de qua in tex.de sui natura operari puationē: alis papa h expressisset.arg.de deci.ad audiētiā. Ex hoc pcludit id qd dixi.s.q.iiij.quod p ordinariū relaxari pōt rōne premissa: sz fatetur q si nō relaxatur durabit perpetuo. p hoc qd no.i. q.i.reperiuntur.de cohabi.cle.clicos.

¶ Octauo qro in eo qd dicit de suspensione ab officio: an intelligatur. de officio diuino: an de officio.i.administratione.glo. remittit ad no. de deci.cle.i.& ibi non soluit: sz arguit p & ptra: vz hic intelligendū de officio diuino: nā cū dz itelligi de administratione hoc exprimit .de soluti.c.ij.& ita intelligunt cōiter scribētes hic q querunt an p h intelligatur suspensus a beneficio: dic vt dico in seq.q.sz tu de primo dic: vt dico in.d.clem.i.

¶ Nono qro an eoipso q suspenditur hic ab officio[a] intelligatur suspensus a beneficio.dicit Lau. q sic qa vbi vnum pp alterū vtrobiqz tm vnum.lxxxi.di.eos.i.q.iij. si qs: que vba ponit gl.pe.d cle.excō.latores: vbi exposui.refert Lau. autē aliquos pdicere in suspenso a iure de quo remittit ad no.de re iudi.c.i.li.vi.qd tz Host.de quo dic vt no.J.de penis cupientes.in glo.nouaz.

¶ Decimo qro in eo qd dicit ex tali cōcessione q ius aliqd non acqritur que est ratio: dic Laud.qz contra.i.& debita forma omissa: ideo p īfecto habendū est.x.di.videos.xij.q.ij.fine.& de rescri. cū dilecta. potuit enim papa pt?actibus ecclīasticis nouā formā certaz & limitatā apponere a q recedere non liceret & sine q nullum esset qd fieret: vt in iuribus prealle.p h quod no. de despō. īpub.ad dissoluendū in fi.

¶ Undecimo qro an talis pcessio prestet causam prescribendi.pau.q non eū per eā detur res: non vt teneatur ppetuo sed ad t.mpus.argu.C.de prescrip.xxx.anno.male agitur. dicit pau. idē dicendū etiam si detur in perpetuū per no.de his q fi.a prela.c.ij. lz ptrariuz no.de psue.cum dilectus: de prescriptio.de qrta. Archi.x. q.iij.qa cognouimus.dicit q si titulus[b] est erroneus in iure non dat causam prescribendi.ff.de iu.& fac.igno.l.iij.de vsucap.vbi lex.& .l.nunqā: secus si esset erroneus in facto: vt si putatur episcopus qui non est vel qn possideat lattorē diocesim quam possideat.ff.de offi.preto.l.barbarius. extra de sen.excō.c.ij.pau.dicit sibi hoc non placere: qa tunc titulus est iustus quo ad dominiū ex quo tenet bona fide.argu. de electio.qrelam: de cau.pos.cū ecclesia: & .c.cum olim.de iure patro.psultationibus.pro hoc: qa ex q est in possessiōe potest administrare.d.c.qrelam.vt no.eo.ti.nihil: titulus ergo ab eo concessus tenet mero iure: nec expedit q interueniat prescriptio: dicit etiam pau.q vbi recipit a prelato scienter oportet recipere ab eo.& .c.& si. secus fiat non prescribit intelligit glo.ad.c.ij.de his que fi.a prela.sed si recipit credēs eum habere consensum capituli: tunc hz cām prescribendi qa titulus verificatur sm mentem contrahentis: ideo concedit cām prescribendi.qd placet.& no.pro his q de hoc dixi: de prescriptio.de quarta: & sm pau.debet cōtrahēs presumere prelatum habere psensum capituli. de his que fi. a prela.ea noscitur: & qd no.Compo.de consue.cum dilect'. quod vltimum no.sed quo ad proxime dicta Lau. hic intricate loqtur: nam per ea que dicit.J.c.cle.ver.verū.videt velle q posset prescribi spacio.xl.annoz cōtra ecclesiam: i alijs autem pbanis minori tēpore.Genze. simpliciter dicit q hic non datur causa prescribēdi ex tali titulo per hanc lram que dicit non acqri ius aliqd: talis titulus habetur pro non titulo: vt & alis.ff.de pe.here.nec vllam.§.i.argu.ff.p emptore.l.ij.§.si quis a pupillo: & clarius eo.ti.c.ij.li.vi.dicit tamē se vidisse aliquos cōtrarium sentiētes. Matthe.ēt indistincte.tenet idē Gen.per hanc lram: iducēdo eodē mō: qd dic dūz vt ēt dixi.s.eo.q.sm Pau.& de hoc qd hūc casuz: alis aūt qn titulus minus iustus det cām pscribēdi: dic vt proxime dixi sm pau.& in.d.c.cum dilectus: de consuetu.q.ij.

Uer. Uerum.

¶ No. casum in quo vēditio exparatur locationi qd est: id sm Gen. qz venditio hic non prestat ius in pprietate sicut nec per locationē prestatur.ff.loca.non solet.de hoc d loca. vestra.

¶ Scdo no.in verbo ad tempus modicuz[c] q i mora modici tēporis nō est periculum: nec pter modicaz formam inutatur obligatio.ff.loca.si in lege.§.colonus.de loca.potuit.

¶ Oppo.in eo qd permittit locationē de.c.nulli. eo.ti.glo.i.soluit q hic de locatione ad modicū temp' que non est alienatio: secus si ad tēpus non modicū. In h tñ gl. refert opi. Accur. dicentis phibitum alienare posse locare in centū vel mille annos: & opinionem Hy.prām approbat quā ēt tenet Steph.qa per locationē ad modicum tempus trāsfertur vtile dominiū.

¶ Quero si prelatus q locauit ad modicum tempus infra tēpus moritur.glo.remittit ad no. ne prela. vi.suas.c.fi.vbi de hoc in gl.que tenet q si ptract' fuit celebratus p vtilitate ecclīe & pecunia est versa in eius emolumentū tenetur successor stare: alis non: dic plenius distinguendo: vt ibi dixi.

¶ Secūdo quero in eo qd hic videtur comparari venditio locationi: qd etiam dixi.s.in . i. no. cur hoc dicit Lau.q vēditio fructuum. de qua hic & arrendare seu ad firmaz tradere: iuxta.c.vestra: de locato: sunt nomina sinonima & omnia hñt naturaz locationis: vt no.in.d. .c.vestra: & in h dicit Bertran.q differētia est inter emptorem fructuū ad tempus & emptorē vsufructus ad tempus: quod fieri potest: nā potest vsufruct' cōstitui.C. de vsufruc. ambiguitatem in prin. Est aūt differentia sm eum: qz vēditio fructuum ad tempus exparatur locationi: vt hic: sed vēditio vsufructus non: nā vsufructuarius potest colonum expellere: qd non potest simplex emptor fructuū. Itē simplex

a ¶ An suspensus ab offō. adde gl. & voc.in .c.tāta.d excess. pla.gl.i.c.cum dilect' d psue. tex.i.c.i.de sup plē.negli. pla. lib.vi.

b ¶ Qd si titulus ē errone'. Adde Joan. de imol.i.c. cum dilectus.de psue. i.vi.col.abb.in .c.v qrta.d prescri. Joā. an.i .c.cura.de iure patro.anto. de bu.i.c.si oslige. ti.i.vi.col.de pscrip.p.quer. gl.anto.de bu. in. c. vudū. in iiij.col. d deci. Jo.de imo. i.c. fi.i.v.col.d prescrip.Domi.in .c.ij.i.§. Pctus. d reb' eccle.nō alie.li. vi. Loro. psi.clxvi. i v.col. Pau. de ca.psi.lxxij. in penul.col.

c ¶ Ad tēpus modicū. adde glo.i.vbo modicū.i.c.d reb' eccle.non alie. li.vi.io.d ana.i .c.fi.ne pla. vices suas.gl.i.l.a fi.ff.si ager vec. & i.l.si filius.C. de peti.here. & in.l.cū de i rem verso.ff.de vsur.

emptor fructuum nõ possidet ciuiliter nec naturaliter sicut nec cõductor nec colonus: sed vsufructuari⁹ sic .ff. de acq. pos. l. naturaliter. §. i. ideo ei competit interdictum: vti vi. qđ non cõpetit conductori: qa non possidet. ff. de vi ꝛ vi arma. l. iiij. §. hoc interdictũ. Item vsufructuari⁹ cũ possideat nõ potest eijci per ementẽ rem illã: ex h̃ dicit ꝙ talẽ ꝯtractũ in quo ꝯstituatur vsufructus facere non pñt rectores: quia est alienatio: nam vsufructus est res dñij. ff. đ vsufruc. l. iij. ꝛ circa hoc no. Lau. ꝙ reperitur contractus emphitheoticus: ꝛ h̃ perpetuus. de locato. potuit. Itẽ simpliciũ locationũ ꝛ hic duplex. qdam ad non modicũ tempus: qdam ad modicũ: ꝛ h̃ vocaᷓ simplex locatio: insti. loca. §. adeo. ff. si ager vecti. per totum: de loca. vestra. ꝛ an in hac locatione[a] ad tẽpus modicũ ꝯductor nullum ius acqrit directi nec vtilis dominij: nec h̃z naturalem: nec ciuilẽ possessionẽ: sed solã detentationem. ff. locati non solet. de vsucap. nõ solũ. §. qđ vulgo. C. cõmuni. de vsucap. l. i. nisi habeat a municipio: qa tunc perinde est ac si a priuato habeat ad magnũ tempus. de quo. xi. q. se. ꝛ de hoc. ff. de lo. pub. fru. l. i. qñ aũt cõceditur locatio ad tempus non modicũ ille naturaliter possidet ꝛ h̃z vtile dominium: de loca. potuit. de resti. spo. olim. i. ¶ Tertio q̃ro si qs vendidit fruct⁹ cuiusdã castri alicui ꝑ q̃ttuor annis ꝑ certa quãtitate pecunie vel bladi: vel alterius speciei: emptor aũt erat prius obligatus multis creditoribus. Itẽ ex dicto ꝯtractu perdidit vltra dimidiam. Item vltra illã perditionem dãnificatus fuit culpa venditoris: ita ꝙ non potuit attendere qđ spoponderat: vbi q̃ritur: an in fructibus collectis ex dicto castro ꝛ recõditis sit vẽditor potior alijs creditoribus prioribus. scđo: an. l. ij. C. de rescin. ven. locũ habeat h̃ casu cũ iste sit deceptus vltra dimidiũ. Tertio: an vltra tempus q̃ttuor annorum habeat emptor ius retẽtionis ex eo qa venditor non attẽdit qđ ꝓmiserat i faciẽdo ipsos fructus colligere. Lau. ꝫ in primo dubio ꝙ satisfaciendum sit prioribus creditoribus cũ fructus sint emptoris ex quo vẽditor non retinuit sibi certã partem in fructibus: argu. eius quod no. de decimis tua. In secũdo dubio arguit idẽ ꝙ. d. l. ij. locũ habeat: qa ꝓcedit in oĩbus que sunt loco emptionis. ff. ex qui. cau. in pos. ea. l. fin. talis sunt ꝯtractus locationis permutationis ꝛ similes. ff. si qd i frau. patro. l. i. §. si quis de redibitoria sciendũ. §. pe. qđ tenui. de emp. ꝛ ven. cũ dilecti: qa locatio ꝓxima est venditioni. ff. locati. l. ij. ꝛ idem in similibus: qđ dic: vt ibi dixi: h̃ dic̃ Lau. verũ nisi vẽditor sciens rem maioris valoris scienter dederit ꝑ minori: qđ ꝯsueuit apponi in instrumẽtis: tunc eniꝫ cõqueri non põt. C. đ rescin. ven. venditor. arg. regule scienti li. vi. alũ lꝫ presumatur scire valorẽ rei sue: non tñ tollitur ei facultas agendi. C. de rescin. ven. ꝯsquis. ¶ Oppo. ad h̃ qr emitur sola spes in fructibus: non ergo dꝫ hic vel inde valor respici. ff. de actio. empti. si iacti. Confirma qr ꝯtractus predictus non est emptio vel locatio ꝓpterea: lꝫ eius materia ponatur in titulo locati: sicut nec ꝯtractus est emphitheoticus q tamen ponitᷓ in co. ti. instituta. de loca. §. adeo. Laud. non sol. dic per. l. si iactum. ꝙ extimari dꝫ quãtum sit verisimile eũ recipere posse cessante lesione. In tertio dubio dicit Lau. ꝙ emptor non potest retinere rem vltra tẽpus locationis: lꝫ durante tẽpore possit agere ad retinendũ naturalẽ possessionẽ vsqꝫ quod tempus ꝓut ꝯuentum fuit: sed post tẽpus non auditur maxime si non soluit qđ ꝓmisit: argu. ff. de loco pu. fruẽdo. l. ij. de superficiebus. l. i. §. qđ ait: sꝫ agat ꝯtra venditorem. de emptor de emptio. ꝛ venditio. c. fi. ¶ Quarto quero qđ dicaᷓ modicũ tẽpus[b] glo. vi. que est signãda ponit varias opiniones inter cetera ponit illã ꝙ sit arbitrariũ iudicis: qđ dicit glo. videri equũ ꝓpter varias ꝯditiones regionuꝫ: deinde ponit aliam infra decẽnium. Lau. ẽt enumerat alios modos quibus dicitur modicuꝫ tẽpus: ꝛ videtur placere ei illa opinio ꝙ hoc relinquatur arbitrio iudicis ꝓpter ꝯditiones terrarum varias: ꝛ dicit se expertum in castella. vbi non possent ꝯuentus ecclesiastici cõmode vendi ad minus tempus. vij. vel. x. annoꝝ pp agriculturã possessionũ in qbus pro maiori parte bona ecclesiastica ibi ꝯsistunt: ꝛ si non germinãt vno anno germinabũt alio: arg. de locato. propter. Ioan. idem tenet nisi loci ꝯsuetudo vel ꝯstitutio synodalis aliud declaret: pro h̃ quod no. lxxx. vi. c. ij. de loca. potuit. Idẽ Gen. ꝛ Matthe. ꝛ Stepha. ꝛ Archi. eo. ti. c. ij. li. vi. Sꝫ alia opinio qđ modicum sit infra decẽnium cõmuniter tenetur. pro hoc est qđ not. ff. de superfici. l. i. §. qđ ait. ꝛ bene ꝓbatur ꝑ iura ad hoc allegata in glo. ꝛ maxime. C. de prescriptio. lõ. temp. in rubro. vbi dicit. de ꝑscriptio. lon. tẽpo. x. vel. xx. annorum: dr̃ ergo longũ tp̃s. x. annoꝝ: ergo tẽpus minus nõ est longũ: ꝛ ita probatur. C. de long. tẽp. prescrip. l. penul. ꝛ in alijs pluribus legibus illius tituli: ꝛ h̃ ẽt tenet Archi. xij. q. ij. alienationes. Ad iura in ꝯtrium allegata dico ꝙ qñ i iure dicitur. de tẽpore non adiecta quãtitate: ꝛ tunc arbitriuꝫ est. ff. de iure deli. l. i. in fi. de offi. delega. de causis: nec obstat. ff. de effractoribus. l. i. §. i. qr non stricte facit ad qõnẽ: quãdoqꝫ in iure dr̃ de tempore longo vel non modico: vt hic: ꝛ tunc intelligitur longũ vel non modicũ decẽnium vel supra per predicta que no. ꝛ sic sepe ꝯsului: ꝛ ita obseruatur: ꝛ inueni in qbusdam scriptis. Ioan. de sancto Georgio. Ioã. and. post hanc glo. publicatã: ita sibi rñdisse: ꝛ in hac gl. habi. c. vno. ꝛ Spec. de cau. ꝓprie. v. ꝛ est vtilis. ¶ Quinto quero locauit prelatus[c] vsqꝫ ad nouẽ annos: ꝛ finito anno vno locauit ad alios nouem incohandos a fine ꝑme locationis: dic ꝙ non: lꝫ qr vt in fraudẽ huius cle. ad hoc. de priui. quãto. ¶ Sexto q̃ro an possit ordinarius per suã ꝯstitutiones tollere hanc cle. Dicit Lau. ꝙ non: ꝛ idẽ Gen. dicens per verbum declaramus ꝙ h̃ nouuꝫ ius non statuitur: sed antiquum declaraᷓ: ideo tolli non põt per ordinariũ. đ locato. vestra. que rõ non videtur posita necessario sibi ꝙ intellexerit etiam si statutũ epi precedebat hanc cle. tñ non valebit: quia per hanc declaratur retro statutum illud repugnasse iuri: ꝛ sic non fuisse rationabile: ꝛ per consequens sublatum esse. de consti. c. i. lib. vj.

[f] **I vna.** Episcopus venire potest ecclesiã alteri vel loco religioso donare etiam nõ vocato rectore vel defensore. ¶ No. ꝙ dictio alter⁹ reperit eãdẽ q̃litatẽ ꝓbaᷓ h̃ i v̈bo alteri iũcta gl. q̃ itelligit alteri. s. ecclesie: ꝛ idẽ pau. simile no. de dictiõe ali⁹. de rescrip. sedes. ¶ Secũdo no. dñũ inter ecclesiam dignitatem ꝛ prebẽdã: qr ponuntur h̃ tãqꝫ diuersa: pro hoc de preben. c. fi. ꝛ. eo. ti. cũ in illis. li. vi. ¶ Tertio no. casum in quo in ꝯcessione epi requiritur ꝯsensus capituli: ꝛ non sufficit ꝯsiliũ. de hoc in glo. in v̈bo scienter ꝛ hoc qñ debet fieri vnio: vt h̃ pro hoc. de prebẽ. dilecto: ꝛ. c. vacãte. ¶ Quarto no. ꝙ ecclesia dari põt loco religioso: ꝛ multis modis potest ecclesia spectare loco religioso. de qbus. đ preben. monachis: ꝛ. s̃. de sup. neg. prela. clem̃. vna. ¶ Quinto no. ex eo qđ dixi i proxi. nota. ꝙ ecclesia[e] secularis potest fieri regularis etiam inuitis clericis: pro h̃ qđ no. xij. q. ij. epo. ¶ Contrariũ tamen no. eo. ti. possessiones: qđ magis videtur placere Gen. q dicit hunc tex. nõ multũ facere: qr ꝙ nõ vocetur h̃ rector: ideo euenit: qa ecclesia ad vitã suam non aufertur: de do. ꝯsultationibus: facit ergo pon⁹ h̃ littera ꝙ inuitis clericis hoc fieri nõ possit: qđ est verius in tantum ꝙ vnius ꝯtradictio viciaret: nisi ex aliqua causa rationabili hoc fiat: tunc enim fieri etiam põt omnibus inuitis: qđ dixi ꝙ me. cau. cum dilec. pro h̃ qđ no. Inno. de preben. in lateranen. ꝛ quod dicit h̃ Lap. q tenet ꝙ si vnitur ecclesia collegiata reqri debet ꝯsensus collegij cuius ius leditur qđ habet in eligendo prelatũ quod ius inuitis auferri neqt. xvi. q. vlti. monasterium: ꝛ. c. rationis. ¶ Sexto no. differentiã inter vnionem ꝛ donationem: h̃ enim ponuntur vt diuersa: ꝛ dic ꝙ differunt: qr vnio fit varijs modis. de quibus. c. ti. c. i. ꝛ quãdoqꝫ fit ita ꝙ per hoc non extinguitur titulus beneficij vniti. vt ibi no. Donatio vero transfert ius rei donate in donatariũ: lꝫ etiam donatio que fit de ecclesia vel de iuribus que habentur in ea varietur tam ex forma q̃ ex persona donantis ꝛ donatarij: de h̃ de dona. pastoralis. ¶ Septimo no. de defensore. ꝛ dicit pau. ꝙ h̃ loqtur de defensore cõstituto ab homine non a lege: đ quo loqtur. ne se. va. c. vlti.

[a] ¶ Et in hac locatiõe. adde Bal. in auc. si suellarius qui mod. feu. amit. vbi aliter ꝫ.

[b] ¶ Modicuꝫ tp̃s. Addẽ bal. in l. iubem⁹. la. ij. i prin. C. đ sacrosã. ecc. ang. Lo. ro. ꝛ Ioã. de imo. l. i. ff. si filio. l. §. fi. ff. solu. ma.

[c] ¶ Locauit ꝑlat⁹. adđ lapuꝫ allegatiõe. xij. q̃ icipit dispu. tat hic An. ꝯsi. clxxxi. icipiente. Ex forma ꝛ serie. ad fi. licet aĩr sentiat bal. i. l. volutas. C. đ fideicomis.

[d] ¶ Dictio alter. adde glo. ꝛ Cy. i. l. scille. C. đ fur. har. in. l. i. l. §. ꝙ i sentẽtijs. ff. qñ appel. sit. Fulgo. ꝯsi. cxxiiij. i fi. h. col.

[e] ¶ Qđ ecclesia secularis. adde glo. ꝛ doc. i. c. ad audiẽtiã el. ij. đ eccle. edifi.

.c.viii. ibi enim loquitur de defensore .i.prelato dicitur de
putari a lege:qz sua potestas regulatur a lege. ¶ Opp. qp
episcopus et sine psensu capituli donare possit eccliaz loco
indigenti.per ea que no. Host.de his que fi. a prela. nouit
glo.in vbo psentiente:dicit illud h reprobari. et idē Genz.
¶ Secūdo opp.ad idē.s.de dona.apostolice:et qd ibi no.
vbi dicitur qp qnquagesimaz vel centesimam iuxta formaz
de qua potest ibi episcop9 donare sine psensu capituli.So.
sm Lau.et Gē. speciale ibi.dic vt ibi dixi.et de his q fi.a pre
la.pastoralis.vbi dixi qp episcop9 nō pōt monasteriū erige-
re sine psensu capituli:sed erecto donare potest centesimaz
vel qnquagesimā sine psensu capituli: qz hoc facit iure per-
mittente. ¶ Tertio oppo.qp nō sufficiat psensus capituli:sz
requiritur et psensus prelati cui subest ecclia.i.de statu.mo.
cle.i.§.ad hec.Sol.sta ptrario quod dic.vt in glo.in verbo
rectore nec ptrarium hic pbatur. ¶ Quarto oppo.qp imo
vocari debeat rector vel defensor.per id qd no. Hostié. de
exces.prela.sic.vbi dicit qp episcop9 vnire non potuit ecclesi
as sine collatione ambaz.glo.in ver.vocatus dicit illud hic
pbari:et idē Pau.per hoc qd no. de psue. cum dilectus i.
iiij.glo.et eo.ti.li.vi.qd tñ intellige saluo eo qd dixi.s. in. v.
nota. ¶ Quinto oppo. qp sede vacante non possit ecclesia
vniri:ne se.vacan.c.i.vbi sede vacante vnio non pōt dissol-
ui:ergo nec fieri.glo.in vbo vacabat.solu.qp i epalibus pro
hoc:qz eis sedibus vacantibus nemo admittitur ad agen-
dū nisi detur visitator.de quo.de elec.is cui.lib.vi.de suplē.
neg.prelato.ca.viii.eo.tim.Sed p eccliis inferioribus va-
cantibus agit eps et defendit:de succes.ab intest.c.fi. Secū
do solu.glo.qp alia ratio mouit papā in.d.c.i.qd dic:vt i gl.
et idem Pau.et Genz.vel sm Genze. aliud in dissolutione
vniōnis:vel aliud in ipsa facienda:naz ex quo est certa cā fi-
ne qua fieri non potest fcā reperitur non pōt ecclesia cui fcā
est vnio hoc iure priuari:si careat defensore: p hoc eo.tit.
.c.i.lib.vi.sed vnio:vt dixi fiet ex cā:et pro h. de preben.va-
cante:et.c.exposuisti:subsistente ergo cā non curatur: an va
cet ecclia.vel non: qz non pindicatur ecclesie et subuenitur
necessitati vel vtilitati:hanc tñ solutionē redarguit Genze.
qz sic dici deberet qp lz vnio fcā sit ex causa:tñ illa deficiente
et contraria subsistēte possit dissolui: qz cessante cā dissolui
tur iura cōmunia:de psan.non dz:sed ostende qz dato qp sub
sit causa dissolutiōis faciende:tñ qn nūc dixi agitur. de di-
minuendo ius ecclesie reqritur defensor:secus qñ agitur de
vniēndo: qz tunc de preiudicio illius agit:et quatenus vi-
deatur agi:de preiudicio ecclie succedit episcopus q defen
dit ecclīam hoc casu. et si dicas idē in alio casu.dic imo sec9
in illo per id qd dico in sequēti contrario. ¶ Sexto oppo.
ad hoc.eo.ti.c.i.lib.vi.vbi res ecclesie vacantis donari non
potest:glo.in vbo dfensor.dicit qp aliud qñ datur res eccle
sie:vt ibi:aliud quādo ipsa ecclesia:vt hic. Ex hoc no.casuz
in quo maius permittitur:et minus phibetur:qd prosequē
re:vt in glo.Gen.dicit qp ratio diuersitatis est: qz qñ datur
vna res ecclesie:puta decima vel aliq̄ possessio fit sectio bñfi
cij que phibita est et in minoribus beneficijs: que ratio cessat
cum ecclia vnitur vel donatur:qa fit sine immutatione status:
et sine detrimento rectoris. de resti.spo.cū venissent.de pri-
ui. pastoralis: p quo dico.i.q.c. et h ratio etiam tangitur in
glo.que in effectu ptinet: quicqd in hoc dicunt alij et in eā
ibi res ecclesie non ratio:qz per vnionem non fit preiudici-
ciū:imo prouidetur ecclesie vacanti: sed per alienationem
sic.ibi glo. penul.de hoc ibi super ea. ¶ Nunc quero que est rō
que valet vnio vl' donatio ecclie nō vocato rectore: solutio
per ea que dixi.s.de ptrario:qz non agitur. de predio recto
ris:in quo dic Gē. qp qz oēs ecclesie sunt vna ecclia nil alie-
nari si vna ecclesia in aliā transfertur.ar.C. de fideicom.vo
luntas.ff.de leg.ij.vnū.§.ij. et.l.peto.§.fratre.no. de his que
fi.a prela.cum apostolica. ¶ Scdo quero an qd hic dicitur
de vnione vel donatione ecclie locū habeat in alio quocūqz
iure ecclesiastico in aliū locum transferendo in perpetuum:
vt etiam tunc requiratur consensus capituli. Dic qp sic: qz
eadem est ratio:et hoc tenet Inno.de dona. pastoralis.i si.
et ibi dixi. ¶ Tertio quero an per vnionem que fit ecclesie
alterius diocesis preiudicetur diocesano:glo. ij.dicit qp nō:
quod pcedit in vnione que fit per papam vel legatum: sec9
in ea que fit per episcopum:nā tūc sibi preiudicat si fit alio le-
gitime:quid autem videatur episcopus transferre:dic vt de
dona. pastoralis. ¶ Quarto quero an qd dicit:de ecclesie
quam vnitur prebende locū habeat in prebenda cathedra
lis ecclesie.gl.iij.dicit qp sic. ¶ Oppo.ad hoc.i. § proxi.gl.
ibi remittit.et ibi soluitur in gl.cum capella. ¶ Quinto que
ro in eo qd dicit de episcopo:an abbas ad quem spectāt ec
clesie iure pleno possit illas vnire vel vnam alteri subijcere:
glo.in ver.episcopū.dic qp non.idē Pauli.qui dicit hoc nō
esse mirum.cū etiam in alienationibus requiratur psensus
diocesani.xij.q.ij.abbatibus.xvij.q.iiij. in venditionibus.qd
est minus.pro h qd no.Archi.de preben. cum singula.lib.
vi.dic in.q.seq. ¶ Sexto quero circa hoc:an abbas h pos-
sit facere de psuetudine.Stepha.refert opi.Archidia.posi-
tam.de preben.cum singula.li.vi.quam ponit glo.i.de statu
mo.cle.i.§.ad hec:tenet aūt Stepha.qp hoc non potest pre
scribi:qz de iure est qp singula beneficia habeāt speciales re
ctores et solis epis pmittitur ex causa posse vnire a : ergo
inferioribus prohibetur:ar.de tē.or.dilectus. de presump.
nonne.Laud.tenet contrarium:qz talia sunt prescriptibilia
contra episcopum et quemuis alium:de psue non est lib. vi.
de prescrip.de quarta: et.c.auditis:qd etiam tenet glo.in.d.
§.ad h.dic qp cum vnire sit iurisdictiōis episcopalis cōpetit
cuilibet qui habet iurisditionē quasi episcopale sicut aūt ei
competit potestas auctorizandi in alienationibus.s.cle.p-
xi.in prin.qd ibi no.glo.in v.propriij.et ibi dixi in . q.xxxiij.
et ad id qd actum est in.q.preceden.dic qp verū est qp abbas
qñuis habeat ecclesias pleno iure subiectas auctoritate non
potest intelligendo de abbate qui habet ecclias sibi subdi-
tas:non tamen quo ad iurisditionem qsi epalem : et ex hoc
dic esse verū qp talis potestas prescribi potest etiam per non
episcopum tanqz que est iurisditionis:non ordinis: vt dixi
.s.e.q. et in.d.§.ad hec in.q.vij. ¶ Septimo quero an epi-
scopus b possit vnire ecclesiam loco exēpto. videtur qp non
pp̄ter iuramentum de non alienando incōsulto papa. de.c.
ti.vt.s.videtur enim ecclesia alienari ex quo desinit esse de
iurisditione episcopi. In contrarium per hanc litteraz qui
permittit indistincte vnionem. Item iuramentum de non
alienando concernit bona propria cathedralis ecclesie tñt
de hoc dixi.de censi.cum venerabilis:et de his que fi.a pre-
la.pastoralis:vbi dixi qp valet vnio fcā.de consue. capituli:
nec dicitur ecclesia eximi a iurisditione episcopi ex toto: re-
manet enim subdita saltem quo ad ea de quibus in.d.c. cuz
venerabilis: nisi aliud operetur priuilegium exemptionis
concessum: religiosis vt qz sunt exempti cum ecclesijs acqsi-
tis et acqrendis:tunc enim desineret ecclesia cōcessa esse de
iurisditione episcopi non tam ex vi donationis qz ex vi pri-
uilegij apostolici. ¶ Octauo quero an episcopus c de psue-
tudine possit conferre ecclesiam alteri ecclesie sine psensu ca
pituli:glo.in verbo conscientie:opiniōnē refert Hostié.tan
dem concludit non esse prescriptibile:quod etiam in casu li
cito prelatus alienet sine consensu capituli:et signāda est gl.
in fi.sm.Laud.tenet cōtrarium : qz talia sunt prescriptibilia
de consue.non est.lib.vi.de prescrip.de quarta: et.c.auditis.
Dic qp talis consuetudo repugnat iuri non valet nisi sit idu
cta a tacito consensu pape:quod dixi.de consue.c.fi.quia ve
ro tempus de cuius contrario non est memoria tollit iuris
resistentiam: et habetur loco tituli.de prescri.c.i.lib.vi.ideo
puto qp ex tali consuetudine posset hoc prescribi:qz videtur
presumendum qp in tam longo tempore papa de hoc scine
rit qui non presumitur esse negligēs. Item ex varijs causis
verisimile est qp ad papam vel per appellationem super ali-
qua causa hoc tangente vel ex alia causa peruenerit notitia
super hoc nisi ius expresse reprobet consuetudinem. sicut.i.
proximo rñso:tunc enim non valet consuetudo etiam tan-
ti temporis. de cuius initio non sit memoria:qd dico.i.pro-
ximo responso.q.viij. In his autem in quibus ius non resi-

a ¶ Ecclesie iure pleno. vid. l no.i.c. pastoralis i fi. de pui. Abb.i.c. qrela in prin. de elec. Abb.i.c. de monachis i prin. de preben.

b ¶ Ex cā possit vnire. Adde Felinū i g.c. auditis. de pscrip. in.vi.col. .s. et qp dictū est de vnione.

c ¶ An eps possit vnire. Adde Jo.an.i.c. cū p sone. de puile. li.vi. i nouel.

d ¶ An eps ad de doc.i.c.con sulationib9. de vōs. et ibi barba.post alios.

fiit procedit qd dicit Lau. q2 tunc sufficit consuetudo pscri pta spacio quadragenario per iura per eũ allegata. ¶ Nono quero si beneficium est reseruatum per papam: an pos- sit vniri alteri p epm. fuit de scõ ⁊ determinauit Joan. xxij. vnionem non teneret: et si facto esset per legatũ de latere: p hoc: q2 eo ipso q papa reseruat vi prohibere cuilibet infe- riori de illo beneficio disponere: ergo non põt vnire. p hoc qd no. de pben. si tibi absenti. in glo. s3 nunqd: ⁊ decisio Ro te in q decidit q vnio caret effectu donec papa cõtulerit sed ex quo contulit illo dimittente beneficiũ vnio habet ro- bur: vñ posset dici q vnio simpliciter tenet nisi papa vtatur reseruatione conferendo beneficiũ quasi vtitur collatio: ⁊ vnio suspenditur prout nunc dixi: ad hoc facit quod dixi. s. in vlti. contrario q vna res eccle non põt alienari non va- cato rectore si epa alienat sub pditione: vt valeat post mor tem rectoris: dicit pau. q non valet sine consensu rectoris: q2 in h tractatur de pindicio ecclesie ⁊ successoris: ⁊ nõ in pctibus inspicimus initium. de elec. dudũ. i. nam et si eccia vacaret h fieri non posset sine psensu defensoris: eo. ti. c. i. li. vi. aliud autem in vnione. de qua h: q2 per eã nõ paratur p- iudicium ecclesie: imo quãdoq3 defectus ecclesia suppletur. x. q. iij. vnio. xvi. q. vij. ⁊ tẽporis: propterea nõ requiritur de fensor. ¶ Undecimo quero qñ ecclesie donatur religiosis quid seruabitur. dicit Pau. q cedit in vsus religiosoꝝ: ⁊ de fectus ministroꝝ ecclesie supplebitur per religiosos ⁊ pars reddituũ cedit in eorum vsus: vic in hoc: vt dixi. de preben. de mona ehis: debet enim attẽdi sub qua forma data fuit qd ibi plenius dixi. ¶ Duodecimo quero qd si datur collegio dignitati vel preben. Host. de dona. psultatiõibus: ⁊ pau. h dicunt q pars redditum cedet ad sustentãdum illos d col legio vel habẽtem dignitatem vel prebendam: ⁊ hoc opat fauor maioris ecclesie: de prebẽ. exposuisti: ideo hoc quod videtur esse maius qz si res aliqua ecclesie alienetur: vt esse minus esse immunitum iuri. simile. de trãsla. e. vlti. ⁊ hoc vl timum et dicit glo. defensor. ¶ Decimotertio quero si vni tur ecclesia habens sub se capellas. Uin. de reli. domi. c. ij. ⁊ pau. hic dicunt q et ipse capelle trãseunt in ptãtem ecclesie cui fit vnio. ad hoc insti. de ado. §. illud. ¶ Decimoquarto quero i eo qd dixi. in. v. no. ⁊ i tertio ptrario. de requirẽdo psensu eorum quibus preiudicat vnio: an requiratur cõsen sus patroni. pau. q sic. ex eadem rõne per quam dixi. s. i. iij. ptrario requiri cõsensuz plati cui subest eccia. ⁊ hoc tenet Hostien. in sum. de his que fi. a prela. §. i. v. sed nec aliquid. facit. xvi. q. vij. filijs monasterium: ⁊ . c. se. de offi. archi. ad h de his que fi. a prela. tua. ⁊ . c. pastoralis: q2 per talem vnio- nem patitur eccia quasi quãdam capitis diminutionẽ. ij. q. vij. ecõtra. Interest ergo patrõi eam defendere. Item si ec- clesia nõ est collegiata perdit patron⁹ ius presentãdi ⁊ spẽ alimẽtorum que facilius habuisset ante vnionem perdit et ius processionis saltem: q2 nõ sic facile habebit. Item si ec- clesia erit collegiata perdit honorem consensus petendi ab eo in electione iam facta: de iure patro. nobis.

§. Quod si episcopus.

¶ Si episco pus etiaz cuz capitulo mense sue vel ipsi capitulo vnit ecclesiam. nõ tenet vnio: etiam si hoc habeat psuetudo. ¶ Not. q episcopus nõ potest auctorizare in facto proprio: de hoc in glo. in v. mense: ⁊ idem pau. qui vltra gl. inducit. qui si. sint legi. per venerabilem: vbi quia non potest legitimare aliquẽ: vt sibi succedat: licet legitimare posset ad succedẽdum alteri. at. viij. q. i. in scriptis. ¶ Secundo no. q per constitutionem generalem tollitur aliquando consuetudo particularis: ⁊ hoc cum de ipsis fit mentio: vt hic: ⁊ de consti. c. i. lib. vi. ⁊ no. in hoc litteram h cum dicit: etiãis psuetudine: pro eo qd dico. s. q. fi. ¶ Oppo. q valeat vnio facta mense episcopi p id quod not. Innocen. vt ecclesiastica beneficia. c. vno. glo. i. Solu. q illud dictum hic reprobatur: idem pau. ⁊ Genz. per rationem quam dixi in. i. nota. ne auctorizet i facto suo. ¶ Secundo oppo. ad hoc: quia cognoscit de causis eccle- sie ⁊ de eius iniuria: de foro compe. clem. vna. de male. c. i.

xxiij. q. iiij. si is qui. vbi de hoc. d iudicijs cum venisset. ⁊ per Innocen. de verbo. signi. ex parte. Solu. paul. q subest ibi remedium appellandi si grauaret qd non subest h. ¶ Ter- tio oppo. ad idem: quia singulari prebende maioris eccle- sie vnire potest. s. proxi. respõso. ergo ⁊ sue mense vel capi tulo: glo. in versi. ipsi. Solu. q cum vnit singulari prebende capitulum non auctorizat in facto suo: quia id quod est sin gulorum non est collegij: idem pau. ⁊ Genze. qui pro hoc inducit: nam prohibendo de capitulo. videtur permittere singulis de capitulo: quia si de illis voluisset intelligi hoc expressisset: de deci. ad audientiam. C. de cadu. tol. l. vnica §. si aut. cu. Item cessant cause finales prohibende vnionis que sunt in alio casu: ergo cessat dispositio. xl. distin. §. vex. de iureiuran. ⁊ si christus: ⁊ in hac glo. in fi. pro hoc quod no. de iureiuran. breui. ⁊ . c. sicut nostris: ⁊ in Spe. eo. titu. in fi. ¶ Quero que est ratio huius. §. So. per ea q in. i. no. s. dixi: ratio est ne quis auctorizet in facto suo: ⁊ hoc etiã tan git glo. vlti. ⁊ dicit Laud. q cum sint h duo principales do natores neuter potest sibimet donare: q2 inter donatorẽ ⁊ donatariũ oz esse distinctos: de instru. c. fi. ⁊ hoc fortis tãgit glo. i v. mẽnse in pri. pro hoc. de psue. non putamus. lib. vi. ¶ Secundo quero si eps donat de mẽse capituli: ⁊ epi si- mul: glo. i v. mense: dicit q nõ valet donatio fortiori rõne qz si donaret capitulo: ⁊ idẽ Genz. ¶ Tertio qro si laicus habens decimam i antiquũ feudũ ab eccia dat eã capitulo cũ consensu epi. glo. in v. mẽse ibi. facit dicit valere: q2 suffi cit auctoritas epi sine capitulo: idem Gen. ⁊ pau. ¶ Quar to quero si dignitas tollitur i eccia per capituli auctorita- te epi. So. vt i glo. in v. mense. ibi. Item facit vsq3 ad fin. ⁊ est va opi. gl. ibi. videret ⁊ e. ¶ Quinto quero cũ beneficiũ curatum vnitur capitulo qs habebit curã. gl. i. v. ipsi capitu lo. remittit ad no. in. c. exposuisti. ⁊ ibi t3 Host. q totum ca pitulum: per. l. ff. de in ius voc. sed si hac. §. qui manumitti. xij. q. ij. c. qui manumittitur. facit quod no. Inno. de pben. cum nõ ignores. ¶ Sexto quero si eps donat capitulo de his que spectant ad mensam suam: glo. penul. refert opinio nem Hostiẽ. qui dicit hoc valere. Genz. t3 ptrarium per ra tionem quã dixi. s. q. i. quia capitulũ auctorizaret in facto p prio. Joan. de sancto Geor. defendit primũ: q2 hic loqtur de alienationibus vel alijs dispositionibus ptingentib⁹ in- ter epm ⁊ ecclesias inferiores. non aũt inter epm ⁊ ecciaz cathedralem: ⁊ sic t3 intelligi: qd no. xvij. q. iiij. §. sed ⁊ si. ⁊ . c. seq. ⁊ no. in regula qui tacet. lib. vi. i. q. vbi hoc dicit. Jo. an. dic q si diuisa est administratio epi ⁊ capituli vera est opi. Genze. secus si non diuisa: nam qñ diuisa est. ad hoc. de rescri. edoceri: nã adhuc stat rõ piunctionis per . c. requisi- sti: et si administratio sit diuisa: vñ qstio non est sine dubio ⁊ posset dici q etiam psupposito q donatio non teneat: tñ in hoc dubio dat cãm prescribendi sm ea que no. de rescri. de quarta. in glo. vlti. in fi. de psuetu. cum dilectus. in gl. iij. ¶ Septimo quero: an hec dispositio cõprehendat preteri ta. glo. in v. decernimus. dicit per h ver. q non. ¶ Opp. ad hoc q2 dãnatur psuetudo. ⁊ sic respicit preterita. glo. ea. for mat. ⁊ non soluit. Pau. dicit q non dãnat effectũ cõsuetu- dinis circa futuros ⁊ ipsaz cõsuetudinẽ de nouo inducẽdũ. idem Genze. q dicit q licet ratio possit hẽre locũ. de prete- rito: tamen prius facta cessare nõ debent: vt patet subtiliter aduertenti. de spõ. c. duo. ⁊ . c. tuas. d pse. eccle. vel alta. aq. s3 illud facit cõtra in eo quod ibi de misericordia tolerantur: tamen dictũ placet: q2 ante hoc. c. excusauit error probabi- lis: pro hoc quod dixi. s. clemen. proximo. in prin. q. xxvi. ¶ Oppo. ad idem quia ratio prohibẽde talis vniõis erat antiqua: vt etiam dicit glo. sed vbi habet locum ratio: locuz habet dispositio. regula vlti. lib. vi. Sol. hoc operatur. ver. decernimus. sic voluit intelligere glo. in hoc versi. qd aper- tius dicit Gen. qui etiam dicit q ideo non debet concerne- re preterita: quia de natura constitutionis est concernere tã tum futura. de psti. c. ij. Item quia si voluisset expressisset de preteritis: sicut fecit alibi in hac compilatione. de sequest. c. vno. de proba. c. i. de reindi. c. ij. Item inducit verbũ duxe- rit in tex.

---

e ¶ Si benefi- ciũ ẽ reseruatum. Add. doc. in. c. cũ oli. d re iud. doc. l. c. postu- lasti. d rescrip. Fede. de senis in tractatu per mutationum. q. iiij.

sit in tex. quod est verbum futuri temporis. ff. de ver. obli. si quis stipulatus. Item quia iniquum videretur si vniones facte ante hanc clem. essent vocate cum tunc cesset opi. aliquorum doctorum quod valerent que opi. tunc excusauit: licet esset erronea. erat autem opi. Inn. vt dicitur in glo. i. pau. et Hostien. vt dicitur in glo. antepe. licet eius opi. non omnino pro hoc facere vt dixi. s. prox. q. et in hoc dicit Genz. quod opi. doctorum communis erronea excusat etiam in condemnatione expensarum. per id quod not. de app. vt debitus. arg. ff. de leg. ij. qui solidum. §. etiam. de transla. c. ij. in fi. vbi secutus errorem. de diuor. gaudemus in fi. quid enim peccauit antiquitas etc. C. de testa. iubemus. de decur. diui. lib. x. in auc. vt facte noue constitutiones. §. sancimus. pro hoc quod dixi de excusando ab expen. quod no. de postu. c. vno. li. vi. in quo dic quod error iuris excusat cum quis certat de damno vitando: sed de lucro secus opi. ff. de acqui. here. clodius et quod ibi no. vbi plenius de hoc per Bar. Item sententia lata contra ius super eo de quo sunt opi. non est nulla. ff. de re iudi. cum prolatis. de ver. ob. qui rome. §. duo fratres: et quod vtrobique not. ¶ Octauo quero de intellectu verbi consuetudinis. de consue. glo. vlt. dicit quod comprehenditur consuetudo etiam de cuius initio non est memoria. et idem Pau. et Gen. qui dicit quod causa reprobationis est ea quam dicit glo. ne quis auctorizet in facto suo. Item quia humana natura prona est ad lucrum. argu. de ele. non resi. c. ij. quod non multum facit: sed melius facit c. i. et quod ibi no. in gl. de facili: ergo posset induci eps ad consentiendum capitulo vt alias econuerso capitulum consentit sibi: et hec no. Circa quod dico quod quandoque ius expresse reprobat consuetudinem: et tunc non valet consuetudo, etiam de cuius initio non est memoria: et in hoc quamuis in tex. sit verbum consuetudinis: tamen idem puto etiam si hoc verbum non esset: quia indiffinite reprobando intelligitur quamlibet consuetudinem reprobari. de elec. vt circa. lib. vi. et quod no. ibi. de indiffinita. Quandoque ius non reprobat consuetudinem et tunc adhuc de iure canonico non tenet consuetudo contra ius nisi sit inducta de tacito consensu pape: et hoc respectu consuetudinis prescripte spacio quadragenario: sed si de cuius initio non est memoria: valet per id quod dixi. s. proxi. responsio. q. viij. quod no. singulariter ad multa.

¶ De rerum permutatione. Rubrica.

E concessione. Collectio de beneficijs causa permutationis vacantibus facta alijs quam permutantibus non tenet. ¶ No. quod iuris concessio seu beneficium non debet alicui inferri. ff. de re iudi. l. iiij. §. si quis. regula indultum. lib. vi. sic colligit Lau. et Gen. tamen magis proprie colligitur hic quod qui vtitur iuris beneficio non debet inde pati detrimentum. non enim debent nasci iniurie vnde iura nascuntur. C. vnde vi. l. meminerint. de accu. qualiter. i. et dicit Lau. quod concessio iuris de qua hic cum fuit facta proprio motu principis: et est in corpore iuris clausa latissime est interpretanda. ff. de consti. prin. beneficium. pro hoc de dona. cum dilecti. de verbo. sig. cum: secus si ad instantiam: quia tunc stricte interpretatur. de preben. quamuis. i. li. vi. et consan. quod dilectio. ¶ Secundo no. de ver. presertim[b] quod exponitur pro maxime. de hoc dixi de excep. c. ij. et probatur de despon. impub. continebatur. iuncta glo. vi. ¶ Tertio no. quod maxime in spiritualibus debet euitari illusio: sic et duplicitas et fraudandi voluntas. xxij. q. ij. ne quid. xxiiij. q. v. excommunicatorum. de postu. c. fin. ¶ Quarto no. quod iura non debent esse ludibrio. C. de bo. que lib. l. vlti. de elec. commissa. lib. vi. ¶ Quinto no. quod prohibetur illusio. de hoc in glo. in ver. illudatur. ¶ Sexto no. quod licitum est cum renunciatur beneficia ex causa permutationis causam. de hoc in gl. in ver. causa. dico. s. in. i. contrario. ¶ Septimo no. quod ante permutationem potest precedere tractatus. de hoc in gl. in ver. volentibus. et dico. s. in. ij. contrario. ¶ Octauo no. de ver. volumus: quod inducit ius nouum quod dicit glos. in hoc verbo. et idem dicit de officio vicarij. clemen. vna in ver. volumus: et ibi dixi in. ij. notabili. ¶ Nono not. quod voluntas pape reddit matrimonia spiritualia nulla que alias valuissent: nam ante hoc. c. valebat collatio alteri facta: pro hoc: quia quod principi placuit etc. insti. de iure naturali. §. sed quod princip. ad hoc de concessio. preben. proposuit. ¶ Oppo. ad id quod dixi in. vi. notabili: quod potest in renunciatione que fit causa permutationis hoc exprimi quia[a] debet renunciatio fieri libere. i. q. ij. quam pio: nam si fieret renunciatio sub modo vel conditione posset iterum reuerti ad beneficium contra illud. vij. q. i. quam periculosum. de electio. cum inter. R. Item in spiritualibus pactio est illicita. s. q. ij. quam pio. de pact. pactiones. Laud. et Genze. soluunt quod hoc exprimi potest absque vitio symonie: quia iure permittitur. argumen. de preben. significatum. de electio. significasti: et hoc dicit Stepha. quod talis renunciatio intelligitur facta sub modo: ideo non habet effectum nisi sequatur permutatio sicut etiam possessio sub modo tradita non transit nisi modus fuerit subsecutus. ff. de acquiren. possessio. qui absenti: quia hoc importat intentio transferentis. ff. de acquiren. possess. si quis vi. §. differentia. de renuncia. sane. de pac. cum pridem. de restitu. spolia. olim. el. i. pro hoc quod dixi in dicto. c. cum pridem. dicit Stepha. quod licet resignatio fiat libere: tamen ex quo fit causa permutationis subintelligitur conditio sine modus sicut in stipulatione dotis intelligitur si nuptie secute fuerint. ff. de iure doti. stipulationem. dicitur autem renunciatio libere respectu permutationis que pendet ex officio superioris. eo. tit. quesitum. Ex hoc nota modum probandi resignationem factam esse ex causa permutationis quando scilicet hoc fuit expressum. Item dato quod hoc expressum non fuerit. dicunt Laud. et Gen. sufficere quod constare possit: de hoc aliud pro legittima documenta: puta per testes vel instrumenta: non enim verisimile est quod quis sine causa beneficio suo renunciet. de renun. sane: et c. super hoc: et c. veniens. ¶ Secundo oppo. ad id quod dixi in. vij. nota. posset tractatum permutationis inter partes ante permutationem interuenire: quod immo non possit. eo. titu. cum vniuersorum. Paul. sol. quod bene potest interuenire tractatus de permutando vt hic: et eo. tit. c. vno li. vi. Sed contractus permutationis. i. ipsa permutatio fieri nequit inter partes. d. c. cum vniuersorum: sed pendet ab auctoritate superioris que purgat omne vitium. de preben. nisi. ff. de his qui no. infa. l. furti. §. qui iussu. ¶ Tertio opp. ad hoc quod immo etiam ipsa permutatio fieri possit sine superioris auctoritate. per id quod no. Innocen. eo. ti. quesitum: vbi dicit quod vnus canonicus potest permutare prebendam cum alio sine superioris auctoritate. Sol. Pau. quod id quod dictum est in precedenti contrario procedit quando prebende sunt diuersarum ecclesiarum quarum vnus est annexa vni et non alteri: vel sunt diuerse dignitates: sed prebende in eadem ecclesia possunt permutare propria auctoritate: et sic loquitur Inn. in. c. quesitum: tunc enim permutatur spirituale tantum cum temporali: nam aliud est canonia aliud prebenda. de preben. relatum: et c. dilecto: de consti. cum. M. nec dicitur hoc casu fieri alienatio. ff. de leg. ij. vnum. de pba. ex literis: et quod ibi no. dicit tamen Hostien. in. d. c. quesitum. tutius esse quod auctoritate iudicis. de preben. sit annexa spiritualibus: et de connexis idem iudicium. de iure patro. de iure. pro hoc facit hec littera que loquitur generaliter. ¶ Quarto oppo. quod beneficia resignata ex causa permutationis possint alteri conferri. de preben. inter cetera. eo. titu. cum vniuersorum: et quod vtrobique no. glo. Sol. quod olim necessaria gratiosa erat prouisio ne valeret collatio alteri facta hodie ius est per ver. volumus. Idem Laud. Paul. et Gen. nam ante hoc. c. non fiebat iniuria permutantibus: sed vtebatur ordinarius iure suo qui nemini iniuriam facit qui vtitur iure suo. de elec. cum ecclesia: nam etiam potest quisque sibi soluere consuetudinis hoc cedat damno alterius si non facit animo nocendi secundum Laud. quod vltimum dic vt dixi in. d. c. cum ecclesia.

a ¶ Opi. doc. Adde quod dixi in cle. ij. de magis. §. quarto. circa apostillis.

b ¶ De ver. presertim. adde c. licet de foro compe. c. i. de confessio. c. ij. c. per venerabilem. qui filii sint leg. c. per discretionem. de cognatione spirituali. vt. lite. c. per tuas el. i. de symo. de homi. c. ex literis. Io. an. in addi. Spe. ti. de testa. in. §. i. v. item excipitur in. l. in ambigua. ff. de legi.

¶ Quero si aliqui renunciant cã permutationis ad fraudã
dum spectantes. dicit gl. i. ꝙ non poterant uti bñficio hui⁹
clem. qd dic ut in ea. ⁊ idem Lau. ¶ Scdo quero de qbus
bñficijs locum habeat h clē. dic ꝙ in qbuscunq: dum tamē
assignentur in titulum spūalem fm Lau. qui per hoc dic ex-
cludi pensiones de quibus. de sup. neg. prel. cle. vna. § phē.
si iusta. de rescrip. ad audientiam: ⁊ in hoc dicit Pau. ꝙ cō
prehenduntur dignitates personatus curata beneficia: ⁊ q̄
cunq: alia ecclīastica cum eadem rō sit in omnibus: ergo ⁊
idem ius. de rescrip. inter. facit de cle. vt circa. li. vi. de v. sig.
tua. ¶ Tertio quero qd de hospitalibus: glo. in v. bñficia.
Sol. ꝙ includunt qn in titulum ɔferuntur: alr secus. Fede.
in tractatu permutationum vr velle ꝙ etiam si hospitale cō
feratur tanꝗ bono iure: tñ si collatum est clerico permutari
possit: q: non est titulus oīno prophanus. Lau. Abb. ⁊ ale.
de ancilla tenent primū qd dixi. c. ti. quesitum: ⁊ placet i naz
beneficium permutari non posset nisi cū beneficio: non eniz
permutari pōt cum alio iure ēt ecclīastico vt cum iure fune-
randi vel decimandi: q: nō reperitur permissum: ⁊ potius
vr prohibitum ex eo ꝙ iura permutationes bñficioꝝ pmit
tunt adinuicem. d. c. quesitum. eo. titu. c. vno. lib. vi. ⁊ hic.
¶ Quarto quero qua de causa[a] possit fieri permutatio. Ho
sti. vt refert Pau. dixit ꝙ fieri pōt causa necessitatis ⁊ vtili
tatis nedum ecclīaꝝ: sed etiam personarum: sed qn sit intui
tu personarum fieri neqt sine ɔsensu omnium ad quos spe-
ctat electio vel pñtatio. si vo sit intuitu ecclīarum suffic cō
sensus maioris partis: qd etiam tz Jo. an. eo. ti. c. vno. li. vj.
pro h qd no. Inn. de isti. cū omnes: vbi dicit ꝙ in actu col
legij si sit in fauorē personarum: pinde est ac si actus concer
neret singulos qd est no. puto tñ verius ꝙ qlibet actus col-
legij a maiori parte factus. tz de his que fi. a ma. par. ca. c. i.
nisi reperiat expressum ꝙ fieri debeat nemine dissentiēte: vl
ꝙ due partes interueniant vel aliqd aliud qd dixi etiaz. eo.
ti. quesitum. ¶ Quinto quero an ɔsensus prestandus vt in
pxia. q. prestari pōt ante renunciationem ex interuallo vel
post. Pau. dicit ꝙ sic: ⁊ ita disputādo terminatū fuit Bo-
nonie. ¶ Sexto quero an inuiti cogi possint pmutare. Ho
stien. vt refert Pau. tenuit ꝙ sic per. c. ij. q. i. scias: ipe. pau.
dicit hoc procedere in prebēdis equalis ɔditionis: alr se-
cus ne inuitus compellat crescere. ar. lxxiiij. di. gesta. quod
plenius ɔsequor in. d. c. quesitum: vbi dico ꝙ inuitus indi-
stincte cogi neqt: quo ad hoc vt acquirat aliud bñficiuz: q:
inuito nō ɔfertur beneficium. Item ad ɔhendum mřimoni
um spūale requiritur ɔsensus beneficiandi. de elec. cū inter
canonicos: sed quo ad hoc vt dimittat pmuz transferri pōt
etiam inuitus. pro hoc. d. c. scias. ¶ Septimo quero in eo
ꝙ h prohibet permutāda beneficia ɔferri quē ɔcernit hec
pribitio. dic ꝙ quēlibet collatorem: siue sit is in cuius ma-
nibus fit resignatio: siue alius: ⁊ hoc vult glo. in v. ɔferatur
in pn. ⁊ idem Paul. ⁊ ex hoc vr velle. gl. ꝙ possibile est ꝙ
resignatio fiat in manibus alicuius: ⁊ collatio ad alium spe
ctet in quo dic ꝙ lz quis possit ɔferre: non ideo tñ pōt resi-
gnationem recipere nisi sit talis qui pōt inuitum destituere
vt no. de renū. cle. vna: in glo. s. pape: quis tñ habeat aucto-
ritatem permutationem prestare: ⁊ per ɔsequens bñficia ex
cā permutationis ɔferre permutantibus: dic vt in seqnē. q.
¶ Octauo quero si inferior epo hz beneficia ad collationē
suam spectantia: an habebit permutare seu auctoritatem p-
mutationi prestare. gl. pe. dicit ꝙ epōrum est hoc facere ⁊
non inferioꝝ. Idem Pau. q: cum regulariter permutatio
beneficiorum prohibeat: ⁊ spāliter episcopo ɔcedatur. eo.
ti. quesitum: ergo alijs videt esse prohibita. argu. de ver. sig.
clemen. exiui. facit h qd no. de transla. c. ij. ij. q. v. ɔsuluisti. ix.
q. iij. cum simus. xi. dist. c. i. ⁊. c. sicut sancta. per que iura pa-
tet ꝙ soli episcopo: lz regulariter ɔtra canones dispensare:
de hoc tamen quando liceat eis dispensare: dic vt dixi de iu-
di. at si clerici. pro predictis est melior ratio: q: in permuta
tione dz interuenire cause cognitio: ne aliqua fraus interue
niat: ⁊ an permutatio sit necessaria vel vtilis. d. c. quesitum:
quam potestatem[b] non habet inferior epo nisi haberet iu-
risditionem: sed quando habet iurisditionem: an tunc pos-
set auctorizare permutationi. I. dico. q. xi. ¶ Nono quero si
beneficia permutanda sunt in diuersis diocesibus: dic quod
tūc permutatio fiet auctoritate vtriusq: episcopi: quod dic
vt no. eo. ti. c. vno. lib. vi. ⁊ hoc casu dixi vt ibi. Archi. quod
non est locus illi. c. quod loquitur quando ambo beneficia
spectant ad collationem vnius episcopi. glo. tenet ibi con-
trarium ⁊ verius. Paul. h dic quod quo ad casum huius
clemen. non refert: an in eadem diocesi sint: an in diuersis: q:
littera loquitur generaliter: sed quo ad illius casum. c. vnici
forte est vera opi. Archi. dicit tamen ꝙ non seruatur: dic vt
predixi verius esse quod dic glo. in. d. c. vnico: etiaz quo ad
casum illius. c. ⁊ illud quod dicitur ibi ad vnam collationē:
⁊ loquitur vni ponitur causa exempli: at exempla non restri
gunt: q: non disponunt. ff. de actio. ⁊ obliga. obligationum
substantia. §. fina. ¶ Decimo quero an inferior ad quē con
ferre spectat vl eligere habeat permutationi consentire. gl.
penul. dicit quod sic: ⁊ idem Paul. quod dixi. d. q. iiij. pro
hoc q: sua interest. ¶ Undecimo quero an capitulum sede
vacante possit auctoritatem permutationi prestare. glo. pe.
ꝙ sic: q: h est iurisditionis: ⁊ hoc nisi beneficia ambo vel al
terum spectarent ad collationem episcopi tantuz: quod dic
vt in gl. vsq: ibi. puta que est notanda. ¶ Duodecimo que
ro in eo quod prohibetur collatio beneficiorum permutan
dorum fieri alijs quid de electione: presentatione: vel postu
latione. glo. dicit idem esse: quia hoc est de mente. ¶ Op.
ad hoc de preben. cum in illis. Solu. vt in glo. ⁊ idē Pau.
¶ Oppo. ad idem quia hoc est odiosum quod prohibea-
tur alicui exercitiuz sue potestatis: ergo cum prohibeat col
lationem tantum: secus in alijs. de hoc de elect. statutum. li.
vi. regula odia. eo. lib. Solu. Henr. quod etiam in odiosis
totalis idemptitatis rationis trahit statutum de vno ad ali
ud. ff. de eden. quedam. §. nummularios. ff. de adult. si postu
lauerit. §. ratio. ⁊ quod no. glo. in auc. vt hi qui oblig. habe
ri. §. i. mens enim constitutionis seruanda est. de elec. si post
quam. lib. vi. quod optime facit. ff. de excu. tu. scire. §. alius.
pro hoc quod de consue. dixi cum dilectus: in illa. q. quan-
do statutum interpretationem recipit extensiuam. ¶ Deci
motertio quero si regi vel alteri debentur fructus vacanti-
um beneficiorum: an recipient ex beneficijs permutandis de
rigore videtur quod sic: quia vacant: sed dicunt Hen. ⁊ lau.
quod de equitate huius clemen. ⁊. c. vnici. eo. titu. lib. vi. ⁊
de preben. si tibi. lib. vi. secus erit que prefertur rigori cum
sit scripta. C. de iudi. placuit. de transla. c. fina. ¶ Decimo-
quarto quero si canonici fecerunt statutum[c] de recipiendo
aliquem in canonicum donec numerus triginta qui erat in
ecclesia reduceretur ad. xx. anno. si aliquis eorum vult per-
mutare potuerunt canonici absq: violatione statuti permu-
tationi consentire: videtur quod non: quia hoc esset nouuz
canonicuz recipere si de permutantibus alter antea nō erat
canonicus. In contrarium: nam permutatio non sumit effi
catiam ex voluntate permutantium: sed ex traditione rei. i.
collatione: quia ante collationem non dicitur facta permu-
tatio: licet secus in emptione que consensu perficitur. ff. eo.
l. i. ergo ante collationem res est in pendenti: nec videntur
vacare beneficia cum talis vacatio pendeat in euentum col
lationis: ⁊ sic canonici consentiendo permutationi non vi-
dentur aliquem recipere de nouo cum permutatio depen-
deat a superiore potius quam a permutantibus. Laud. te-
net primum ⁊ non dicit quare. Joan. de lign. tenet collatio
idem quia per resignationem vacant beneficia: ⁊ sit nous
vtriusq: vt hic: ⁊. s. eo. c. quesitum: ⁊. c. vno. lib. vi. ⁊ sic fit re
ceptio canonici noui: ⁊ per consequens violatur statutum.
Ego puto partem aliam veriorem: q: in iuramento intelligit
auctoritas superioris excepta. de iureiur. venientes: ꝙ ergo
canonici iurauerunt aliquē recipe debet intelligi quantū in
eis est: ⁊ ɔcenus proprio motu recipiāt: ita ꝙ per receptōez
acqratur recepto ius quod non sic est quando consentiunt
permutationi: nō enim dicuntur recipere: sed superior ipse cō-
fert: ⁊ sufficit ꝙ ipsi non ɔtradicūt: qd dixi in. d. c. qsitum.

¶ Decimoquinto

[a] ¶ Qua de cā. Adde Inn. in. c. quesitum de rerum pmu. ⁊ ar. ebi. in. c. i. e. tit. lib. vi. doc. i. c. quotidiā. lxxiij. di. vbi. ios. an. in addi. spe. tit. de ele. nō rescidē. in. §. i.

[b] ¶ Quā pctā. te. adde abb. i. c. cū ex iniūcto. de here. abb. i. c. cū ecclesia vulterana. de elect. abb. can. de hu. i. c. cū cōtingat. e. ti. archi. i. c. de liberatiōe. de off. leg. lib. vi. doc. i. c. ꝙ i ou hūs. de renun. Jo. de imo. i. c. de multa. de phē.

[c] ¶ Si canonici fecerit statutū. adde doc. in. c. cū. M. ferrariēsis. de cōst.

¶ Decimoquinto quero qñ acquirat ius pmutantibus: refert Pan. id qd no. Inn. de preben. inter cetera: vbi dic qd postqz interuenit auctoritas superioris statim hñt ius in bñficijs p mutatis: sed ipse Pan. dicit qd de facto seruatur vt interueniat collatio qd dic verius vt pbatur hic & sic etiam ad sanū intellectum dz intelligi dcm Inn. qñqz aūt interuenire debeat collatio: dicit tñ Pan. qd hoc casu nō est eps statutum infra qd fiat talis collatio permutantibus: sed pōt eps per superiorem cōpelli ad hoc. arg. de ele. publicato. de iure pro nu. nullus. Et ex hoc qd lz beneficia vacent que sunt resignata cā permutationis: tñ non est locus. c. ij. de conces. prebē.

¶ Decimosexto quero: an bñficia renunciata cā pmutationis possunt optari per alios si ɔsuetudo est in eccl'ia ō optando: vr qd sic. per. c. si. de ɔsue. lib. vi. Cōtrarium tenet Pan. cum talia beneficia ɔferri non possunt nisi permutantibus vt hic. Ad. c. si. respondet qd iō per gratiam expectatis non impeditur optio: qz sibi mandat prouideri de bñficio nulli de iure debito: & sic non tollitur ius optionis: sz disponitur h de certo beneficio. i. de ipsis beneficijs permutādis qd ɔferantur pmutantibus & non alijs: ad hoc inducit Pan. c. vlt. §. in prebēdis. Azo. de renungijs disputādo terminauit contrarium: de rigore iuris: lz fateantur equs esse qd dicit pan. ad hanc clem. respondet qd videt ɔsulere permutantibus ne eis illudat & ne fraudent in toto: sed qñ fit optio illuditur: nec fraudant in toto sed in tanto. i. qz nō habebunt ita bonu bñficia. Item h clem. irritat collationē: sz i permutatio de non fit collatio: immo is cui cōpetit optare p seipsum optat prebendū quam tñ sibi conferre non posset. de insti. c. si. is ergo q innititur collationi facte ex cā permutationis de prebenda antiqua sine noua collatione dimittit illā: & eam recipiet que vacabit ex psona eius qui antiquam optauit: simile. ff. de ɔben. emp. si filius. §. fundum: vbi si emi fundum ab aliquo & moritur anteqz possessionem captā tñ factus sum tutor filioz eius accipio possessionez per meipz hoc modo: qz filij egrediuntur & ego igredior ad idē. C. qñ decreto opus non est. l. i. & ij. vbi ppter precedentem volūtatem restitutionis in re pupilli apprehendēda non est necessarium decretū. concludit ergo qd cum in optione nō cōferatur pbenda: h cle. non ob. optioni: non enī pōt ex hac cle. elici qd plus iuris cōpetat permutāti qz prouisio vult dicere qd prouisio non impedit optionē. d. c. si. ergo nec pmutatio: de hoc latius dixi in. c. quesitum: vbi distinxi: sed quo ad ppositum mihi placet opi. Pan. qz h non tñ dicitur qd beneficia non ɔferantur alijs qz permutantibus: sed includitur etiam qd ɔferant permutātibus qd ipse impediret optio si locum haberet psa alia circa mām permutationis: dic vt dixi in. c. quesitū.

¶ Decimoseptimo quero in eo qd dixi i ix. no. qd voluntas pape annullat matrimonium spūale: qd de curiali vt si papa dicit decernius volumus qd ɔbatis: & si cōtra feceritis pronunciamus nullum. dicit Lau. qd si volūtas pape est rōnabilis non tenebit matrimonium: qz potuit inhabilitare & eius voluntati statur quo ad hoc. i. quo ad habilitatem personarum: & hoc de despon. impu. ad dissoluēdum. Item dicit Lau. de sacramento penitētie: pro hoc qz hoc sacramentum pendet a dispositione eccl'ie: secus dicit i sacramentis in quibus ppria materia non spectat dispōni pape sicut aqua in baptismo: panis & vinum in eucharistia & similibus: qz ibi illis voluntas pape quantūcūqz expressa efficaciam sacramenti non posset impedire debita materia & debita forma cum intentione concurrentibus. de hoc p Hug. vt ar. xxviij. di. nullum: facit qd no. de ɔsue. quanto.

¶ De testamentis & vltimis voluntatibus. Rub.

Eligiosi. Gl. diuidit in tres partes. scda ibi. presentis. tertia ibi. illos. ¶ No. de dictione etiam que est implicatiua. de ɔsti. cum oēs: & qd ibi dixi. ¶ Scdo no. casum in quo exemptio non iuuat: sunt & alij quos enumerat Pan. hic & Jo. de supp. neg. prela. cle. vnica: de stu. reg. clem. attendentes: de peni. & remi. cle. abusiōis. de pruile. c. i. li. vi. & de hoc de pben. c. i. li. vi. de here. ad abolendū. & in h dicit Lau. qd rō est: qz reus non est exempta circa quā delinqt trahit ad se exemptionem & eam vincit: sile de priui. c. i. lib. vi.

¶ Item qz h in fi. dicit quocūqz priuilegio non obstāte: dicunt Lau. & Gen. qd et si exempti essent in tñ qd etiaz rōne delicti non possent coram ordinario ɔueniri eis: tñ non proderit priuilegium ɔ hanc clem. qz reatus oēm honorē excludit. C. vbi sena. vel cla. l. i. in fi. & quo ad hoc procedit ordinarius ɔ eos vice pape sm Lau. & dicit Paul. pdictu pcedere etiam si testamentum sit ɔditum in loco exēpto qd placet per id qd proxime dixi. Item non plus dz operari exemtio loci qz persone.

¶ Tertio no. qd multis modisᵇ sit vltima voluntas: probatur h in v. cuiuslibet: de h dixi. e. ti. i rub. & i eo qd gl. dicit h in v. h qd comprehendit codicillos: dic Pan. qd cōprehendit omnē testamētoz spēm: siue sit militare vel priuatum solenne vel nuncupatiuū. C. e. hac ɔsultissima: & l. iubemus: & de his per Host. in su. e. §. iij. & Spe. ō istru. edic. §. cōpēdiose: v. ad huius aūt. Gen. dicit qd cōprehendit quālibet vltimā voluntatē: siue sit testamētū siue codicillus: siue donatio cā mortis: siue epl'a cū indistincte loqtur. ff. de extra. l. i. de priule. qz circa. dicit et Paul. qd pcedit qd h of etiam si vltima voluntas sit ɔfecta in sanitate: dū tñ sit morte confirmata. xiij. q. i. c. si. de cele. mis. cum marthe.

¶ Quarto no. qd ɔsumatio testamenti dī executio: sile. h. e. tua: & dic pan. qd alibi df executor q snium exeqtur. de offi. dele. pastoralis. §. qa vo: & c. sup qōnū in pn. alibi negociorū executor. ō obl. ad ra. c. vno: alibi executor grē. ō ɔces. pben. cle. vnica. de rescri. ɔstitutus. de offi. dlc. si sup. li. vi. differunt tñ isti a negocioz gestoribus: qz illi nō hñt mandatū isti sic. Itē a procuratoribus qz illi morte reuocant isti: non p h. d. c. si super. & de ɔcu. cle. si. & de varijs noibus istorū. no. in Spe. de instru. edi. §. nūc vo aliqua ad fi. prime colū.

¶ Quinto no. qd religiosusᵃ nō pōt suscipe offm executōis testamēti sine licētia superioris: & intellige de superiore immediato: nec hoc casu reqrit ɔuētus licētia. de ele. si religiosus: li. vi. & intelligit gl. h in v. vtiqz. de religioso claustrali: & fac ad id qd dico. j. in. vij. no.

¶ Sexto no. qd pscidi debet mā delinquēdi. de h in glo. in v. mām. ad h de ɔces. preben. c. ij. & c. nucaptande. li. vi. vt ecc. bene. c. vnico i fi.

¶ Septimo no. qd delinquens etiam si sit prelatus sortit forum iudicis delicti: pro h l'a in ver. prolationis: & dicunt Lau. & Gēz. qd si sit archiepiscopus ex quo suscipit officium in diocesi suffraganei sortitur eius forum quo ad reddendam rōnez. argu. de renun. ad supplicationez: natura enim conditio officij & rei geste omnem prelationem trahit ad se. & de h de rapto. c. i. iij. q. iij. in summa. de maio. & obed. cū inferior. tenet etiam opi. illam qd archiepiscopus delinquens in diocesi episcopi possit ab eo puniri: eius contrarium Jo. an. tenet quod dixi in dicto. c. cum inferior: sed quo ad propositum non procedit eorum opinio: quia h clemen. loquitur de religiosis claustralibus vt dixi in. v. no. Si ergo religiosus sit episcopus vel archiepiscopus non habet locum hec clemen. sed locum habet in religiosis etiam prelatis q non desinunt esse claustrales: & an tunc mortuo executore succedat successor in hoc officio. no. Spe. de instru. edi. §. nūc vero. versi. insuper: & sequenti. vbi dic quod sic: si commissa fuit sibi executio habita relatione ad dignitatem tantū: & idē h Matth. ad h. de offi. deleg. quoniam abbas: & de h per Bar. ff. de vulga. & pupil. qui liberis. §. h verba: & j. q. xxviij.

¶ Octauo no. qd negligentia hic condemnatur quasi dolus qd dicit Lau. vex in prelatis & alijs habentibus officiū quo ad id qd ad offm suum spectat. de offi. vi. c. i. de senten. excom. qñie. ad idem inducit pau. de sta. mo. cū ad monasteriū. xliij. di. ephesijs. i. q. i. quicquid. de ɔse. disti. iiij. queritur ex h etiam dicit pau. notandum qd executor tenetur de culpa leuissima que est id omittere quod potest diligentissime precaueri. ff. ad. l. acquilia. si putator. §. i. & hoc venit ex natura contractus in mandato propter tacitam assertionem

ᵃ ¶ De electione et. add. doc. i cle. i. ō pben. Card. i cle. religiosus. ō pcu. abb. i. c. vnico i fi. no. ō cōm. abb. i. c. tue. de cle. non resid. bald. cōs. lib. iiij. ti. de preben.

ᵇ ¶ Ob multis modis. add. gl. i auc. ō he. & fal. i ɔ. voluntate.

ᶜ ¶ Quod religiosus. add. c. si religiosus. ō test. li. vi. c. si religiosus. ō ele. li. vi. Jo. an. in regula his q tacet. ō re. iur. li. vi. i mercu. Jo. de imo. i. c. gntauallis. ō iure iur. abb. i. c. joan. in fi. vi. col. de testa.

industrie suscipientis propter quam eligitur. C. man. a procuratore. de casu autem fortuito non tenetur secundum Paul. quia non prestatur de natura alicuius contractus in quo species certa est in obligatione. ff. de reg. iur. contractus in fi. nisi precedat culpa. de commo. c. vnico. de depo. bona. in mutuo vero prestatur non propter naturam contractus: sed propter naturam debiti quia cum generaliter sit in obligatione perire non potest. C. si cer. pe. incendium. ff. de actio. et obliga. l. i. §. si is. Paul. ¶ Nono no. quod executor testamenti[a] tenetur reddere rationem non sufficit ergo vt dicit Pau. et executor iuret quod sine dolo et diminutione administrauit vt dicebant quidam: de hoc in Spe. pali. §. nunc vero. v. sed nunquid secundum: et dicit Pau. procedere: hoc etiam finito eius officio sicut curator etiam tenetur. C. de transla. l. iij. et magistratus. C. de admi. re. ad ci. pti. magistratus: et tam ciuiles quam milit. l. vna: vbi de cri. agi opor. l. i. et ij. visitator. de statu regula. ea que ad fi. tenet autem executor reddere rationem de perceptis et distributis secundum pau. et dic quod tenetur reddere etiam si ordinarius non petat quod dic vt in glo. in v. exigere. et idem Gen. de hoc dico. J. q. xxiij. ¶ Decimo no. in v. deliquisse quod delictum aliquando accipitur etiam pro peccato in committendo vt hic licet proprie vocet peccatum in omittendo: facit quod no. de pe. di. i. si perfis: et in regula delictum. li. vi. ¶ Undecimo no. quod delicta puniuntur[b] etiam in exemplum. i. correctionem aliorum; de hoc in glo. antepe. de coha. cle. clericos: vbi de hoc in glo. fi. de exces. pla. c. i. In punitione enim delictorum vsotur publica vtilitas. ff. ad l. acqui. ita vulneratus. i. rnso. de sen. excom. vt fame: et aliorum commodum. xxiij. q. iiij. est iniusta. ¶ Duodecimo no. quod pro delictis vz imponi pena debita: et dic debita respectu delicti. xxiij. q. i. non afferamus: et hoc casu dicit glo. pe. hic quod erit arbitraria: quia alibi non statuta: si autem statuta esset illa esset imponenda nisi mutetur quod potest iudex cum procedit ex officio: secus dicit Gen. si ad instantiam partis per id quod no. de offi. delega. in his. de rap. in archiepatu de hoc de penis. l3. ¶ Opp. quia videtur hic constitutio respicere preterita in eo quod dicit de executoribus deputatis contra id. de consti. c. ij. et c. fi. gl. ij. soluit quod respicit preterita: quo ad futuras questiones: quo ad preteritas secus et idem dicit quod ad illas que sunt partim preterite et ratio futurorum videri non potest nisi videatur etiam de preteritis: quod dic vt in gl. quam no. singulariter: quia valet ad multa. ¶ Secundo oppo. ad hoc vltimum quod quando non potest videri non futurorum quin videatur de preteritis debeat constitutio trahi ad preterita. ff. de neg. gest. cum actus: vbi manumissus non tenetur prestare rationem actus gesti in seruitute nisi habeat connexionem cum actu gesto post manumissionem: ita quod non potest videri ratio de isto quin videatur: et de precedenti ad idem. ff. de aqua plu. ar. sed interdum. Sol. huius habetur ex eo quod dicit hic glo. in fi. cum dicit de preterito et futuro quo ad illum actum ratio redditur pape vel legato in hoc casu: et sic est parorum remedium at in contrarijs aliter prouideri non poterat: nec ergo peat ratio de futuris prestat ibi rationem etiam de preteritis. ¶ Tertio oppo. in eo quod dicit religiosum non posse suscipere executionem testamenti nisi obtenta licentia superioris. vt enim sufficere quod non contradicat: maxime quando in testamento sunt legata ad pias causas quibus est fauendum eo. ti. nos quidem: et c. tua. Sol. vt in glo. ij. in v. obtenta: et ibi sub litera: hodie in regula is qui tacet in. iiij. q. et dic quo ad contrarium quod etiam si fauendum sit executioni testamentum: non tamen ita vt violenter alia iura. ¶ Quarto opp. ad idem quod sufficiat petere licentiam: et si non obtineatur. de regu. l3. So. Pau. quod quando tractatur de augmento perfectionis: et cessat presumptio ambitionis procedat contrarium: sed vbi timetur ambitio expedit quod obtineatur licentia vt hic: et de elec. si religiosus. li. vi. et facit ad id quod queritur an possit esse arbiter: de quo dixi. J. de rescrip. cle. ij. ¶ Quinto opp. ad hoc per contrarium quod etiam obtenta licentia superioris non possit religiosus esse executor testamenti. J. de verbo. signi. cle. exiui. So. ibi speciale in fratribus minoribus quod dic vt in glo. in v. suscipere. de predicatoribus et mendicantibus alijs: dic Paul. quod

[a] ¶ Executor testamenti. adde Spe. ti. de instru. edi. l. §. xiiij. v. sed an simplex. et ibi bal. i addi. Spe. e. ti. et §. ols execu. bal. l. i. id quod paupe. bus l. xi. q. C. de epi. et cle.

[b] Delicta puniuntur. adde c. quapp. ij. q. vij. c. quia sacerdotes. x. q. i. l. sed studi. xlv. dist. c. tota. de exces. p. la. l. capitalium l. §. famosos. ff. de pe.

[c] ¶ An sibi succedat capitulum adde Jo. an. in addi. Spe. l. d. §. nunc vero.

hz locum hec constitutio. ¶ Quero cum vario modo executores deputentur testamentorum: nam aliquando a iudice: aliquando a testatore dantur: de quibus loquatur hec constitutio. dic paul. quod de omnibus datiuis: episcopus autem est legitimus executor: et an sibi succedat[c] capitulum. remittit ad no. in Spe. de instru. edic §. nunc vero ad fi. v. item circa: vbi arguit pro et contra: nec eligit sed Jo. an. ibi magis inclinat in hoc quod succedat quod communiter approbatum quia hoc est iurisdictionis in quo succedit capitulum. de maio. et obe. is quia: et c. cum olim. ¶ Secundo quero an procedat hec cle. in relictis ad non pias causas: vt quo ad illa possit religiosus cum licentia superioris esse executor: videtur quod non: quia non est capax talis executionis: alij contra: pro quibus hec clem. et e. ti. Joannes: et c. ij. lib. vi. et in Spe. pali. §. v. quid de prepositis: et se. quod tenet paul. quia est eadem ratio in omnibus executionibus quod patebit in se. q. ¶ Tertio quero si religiosus est executor ad non pias causas: an hz reddere rationem ordinario: hec questio incidit in illam: an episcopus habeat executionem quo ad causas non pias: in qua glo. quod no. e. ti. tua. contrarium videtur tenere. e. ti. si heredes: et Inno. et Hosti. in. c. tua: quia primum est vt faciat quicquid determinauit testator cum se iuuare non possit nec log. ad hoc. C. de sacro san. ecc. l. i. xvj. q. i. c. vlt. et §. sed alibi: et facit. c. tua. v. in vniuersa: et in auc. de eccl. titu. §. si quis autem col. ix. pro redemptione dicit omnia quod tenet pau. et sic ad questionem: dic quod locum hz hec cle. vt episcopus reuideat rationem quecunque sint relicta: quia in omnibus est pietas vt fiat executio: et sic in omnibus est eadem ratio: ergo et idem ius. de transla. c. ij. et ita obseruatur: licet de iure non possint canonici nisi quo ad relicta ad pias causas: de quibus specifice permittitur hoc episcopo. C. de epis. et cle. nulli: et. l. si quis ad declinandum: secus in alijs. ar. de presump. nonne. ¶ Quarto quero si religiosus noluit suscipere executionem: an cogi possit. dic Pau. quod si petat licentiam acceptandi et habuit: et postea non vult suscipere cogi potest. arg. de renu. quidam: et cle. cum illusio: si autem non petit: sed prelatus ei precipit: adhuc dic Pau. idem: quia ex quo religiosus est parere tenetur. xij. q. i. non dicatis: alij vero non religiosi post susceptum officium tacite vel expresse compelluntur ante non: de hoc. eo. ti. Joannes: et in Spe. d. §. v. hoc etiam queritur: et ff. de reli. si quis sepulchrum in. §. sunno vero quod etiam tenuit Jacob. de are. dicens quod ab initio non compellitur nisi indirecte: quia priuatur commodo hereditatis: in auc. de ecc. ti. §. si autem col. ix. et de heredi. et fal. §. si vero relinquens: col. i. postea vero compelluntur per remedia que sunt captio pignorum mulcte interdictio et persone constrictio. C. de dona. siquis pro redemptione. ff. de ven. inspi. l. i. §. quid ergo: de re iudi. si quis. isti. de satisda. tu. §. fi. ¶ Quinto quero si superior dedit licentiam: et postea reuocauit. gl. in v. obtenta. dicit quod licet male faciat: tamen religiosus non potest contradicere: et idem Pau. ¶ Sexto quero an in exemptis non religiosis locum habeat hec cle. glo. in v. tales: dicit quod non: et idem Paul. qui no. hoc verbum tales: quod secus in alijs: et no. singulariter. gl. in eo quod dicit quod licet in non religiosis sit eadem sufficit quod eorum priuilegijs hec cle. non derogat. nec hanc enim gl. dicit quod licet dicamus quod iura etiam restringibilia comprehendant cum eiusdem rationis quod dixi. J. c. pri. Illud tamen non procedit quando ius aliquod promulgatur per modum priuilegij sicut hic: nam tunc nullo modo suum casum egreditur: regula priuilegium: lib. vi. de hoc quod dixi de priui. antiq. in fi. ¶ Septimo quero in eo quod dic rationem reddendam ordinarijs locorum quid si testator est de vno loco executor de alio. dic Mar. quod ratio redditur ei qui erat ordinarius defuncti ratione domicilij. e. ti. tua: et c. Joannes. i. vbi testator duxit originem vel vbi habitabat: et sic hic est dubium: dic ordinario loci vbi est defunctus. C. de epi. et cle. nulli: et in Spe. d. §. v. quid si eps. Pau. dic quod attenditur domicilium defuncti ratione originis: per no. in Spe. d. v. Melius dic quod ordinarius executoris est ille qui constringit executorem ad instantiam cuius qui fuit ordinarius defuncti: et intellige ordinarium defuncti ratione domicilij quomodocunque dicatur defunctus fuisse sortitus domicilium: potest enim quis habere plura domicilia: et in omnibus conueniri potest: de fo. compe. ex parte: hec procedunt nisi executor acceptauerit executionem domicilio defuncti: quia ratione tunc

quasi contractus

quasi contractum potest ibi conueniri. de foro compe. dilecti et c. si. et de hoc plenius. e. ti. Joannes. dicit autem Paul. q aliud est compellere executorem susceptum officium exequi quod potest quilibet superior executoris: et sede vacante succedit capitulum: quia hoc est iurisdictionis. Aliud est compellere ad rationem reddendam quod potest tantum ille qui habet curationem testamentorum vel eius capitulum sede vacante cum tunc capitulum habeat ordinariam: aliud legittime executionis officium exercere: de quo an hoc possit capitulum sede vacante remittit Pau. ad no. in spe. vbi allegaui. et in. i. q. et dic vt ibi dixi quo ad hoc vltimum: quo ad membra precedentia placet quod dicit pau. in primo membro: in secundo dico vt dixi. in ea. q. q ordinarius executoris coget eum reddere rationem: coram ordinario defuncti. Quo ad tertium membrum puto q ille episcopus succedit in executione cui suberat defunctus: et si habebat plura domicilia omnes episcopi hoc possunt. Item et ille in cuius diocesi sunt res: hoc pot. de foro compe. fin. erit ergo locus preuentioni. de hoc in. d. c. Joannes. ¶ Octauo quero in eo q dicit de ordinarijs qui dicuntur[a] ordinarij: an episcopi tantum: an etiam alij. gl. in v. ordinarius: no. q non dicit diocesanus: et sic est de mente glo. q etiam non episcopi hoc possunt. Pau. etiam tenet idem dicens q hec clem. locum habet etiam in inferioribus episcopo habentibus ordinariam quod esse pot. de privi. abbates. lib. vi. simile de vsur. quamquam lib. vi. Laud. autem et Gen. exponunt hoc v. ordinarijs. i. episcopis: quia sic hoc verbum accipiatur late. de offi. ordi. c. ordinarij. lib. vi. et dicit Lau. q ad episcopos spectat voluntates defunctorum exequi et defendere maxime in his que sunt relicta ad pias causas. C. de epis. et cleri. nulli. de testa. consultationibus. Expectabit tamen episcopus per annum: et post exequitur supplendo negligentiam executorum. in auc. de eccle. titu. §. si quis. col. ix. de eo. nos: sed exigere rationem poterit quandocunque infra annum: et post secundum q sibi videbitur expedire quod vltimum not. sed quo ad precedens. dicit Lau. q hic est vnus de casibus qui ad episcopum spectant. s. exigere rationem ab executoribus testamenti: et maxime vbi videt vel presumit per executores vel alios bona deuastari. ad hoc. C. de epi. et cle. nulli. Alius casus de iu de. cum sicut. alius de vsu. cum tu. mihi placet opi. prima q hec cle. locum habeat etiam in non episcopis. hic enim non agitur de executione testamenti: que ad episcopum spectat: sed de exigenda ratione ab executoribus. pro hoc quod dixi in. q. se. ¶ Nono quero quare potius ad episcopum spectat executio testamenti quam ad alium: cum possibile sit q in diocesi inuenirentur alij prelati qui hoc agerent diligentius quam episcopus. dicit Lau. q de episcopo fuit dictum: quia diocesis est eius parrochia. de rap. c. i. et ad eum recurritur in maioribus dubijs. de offi. archi. ad hec et preordinator est in cunctis. xxv. dist. perlectis: quare iura pro eo presumunt cum debeat semper intendere. viij. q. i. q episcopatum. ¶ Decimo quero an religiosus deputatus executor teneatur prestare heredibus cautionem de restituendo partem singulorum occasione falcidie: de hoc in spe. d. §. xi. col. ver. sed quero: vbi loquitur generaliter de executore quolibet non etiam religioso: et de hoc eo. ti. c. ij. li. vi. vbi Archi. tenet quod non: sed de religioso. dicit Paul. q non tenetur ad eam prestandam quam nec prestare potest tanquam inhabilis propter carentiam proprij. ¶ Vndecimo quero an quod hic dicit de reddenda ratione per executorem locum habeat si testator hoc vetuit: glo. in ver. reddere. remittit Paul. refert id quod no. Hostien. eo. ti. tua. vbi dicit q executor qui non necessitate: sed voluntate suscipit officium: tenetur ad rationem faciendam ex bono et equo arbitrio iudicis. argu. ff. de manu. testa. qui filium. de lib. lega. aurelius. §. filius: et. l. creditor. §. inter cetera: vnde iudex pensata qualitate executoris et quantitate eius de quo queritur in aliquibus credit eius iuramento. C. de dona. l. pen. In aliquibus sue conscientie. argu. de foro compe. cle. vnico. §. sane: in aliquibus exigit plenas probationes. C. de episco. et cle. nulli. l. responso. in auc. de eccle. titu. §. si quis edificationem: col. ix. si autem arbitrabitur q non sit locus fraudi vel minus plene executioni cum talis presumatur. fuisse

mens testatoris: de quo non est verisimile q clausulam illam posuerit in elusionem sue voluntatis et pontificalis officij: sed potius voluerit vtriusque sollicitudine vti: nam nec posset testator officium ordinarij impedire vt hic eo. ti. nos quidem. ff. de admini. tu. lutius: et hoc Pau. tenet quia ex idebita administratione executor delinquit: alias si ex distributione vel retentione non committitur delictum: nec offenditur testatoris voluntas qui vtrumque posuit in voluntate executoris: valet remissio. arg. C. de fideicom. necessitate. ff. de lib. lega. lutius: et. l. aurelio. §. gaius: et. l. aurelius. §. meuia: et secundum hoc intelligit Paul. quod not. in Specu. preallega. §. vij. col. v. qd si testator: et de hoc eo. ti. Joannes: et per Bar. in. d. §. gaius vbi tenet idem quod pau. q non tenet liberatio quantum ad remittendum dolum futurum et idem Gen. hic per. l. non solum. §. si heres: et. l. si quis rationes cum simi. ff. de libe. lega. ¶ Duodecimo quero si testator voluit omnia distribui de voluntate vel consilio religiosi: dicit Paul. q primo casu est quasi executor: de hoc idem dicendum q de executore. Secundo casu dicitur: secus nisi heres vel commissarius consilium eius sequi teneatur ex mandato testatoris. de hoc in Spe. d. §. ver. sed quid si dixit. ¶ Decimotertio quero an executor[b] possit agere contra heredes et alios. pau. remittit ad no. in. d. §. v. col. ver. et scias. Matth. arguit q sic: per. l. C. de epis. et cleri. nulli: et. l. si quis. §. vbi autem. ff. de relig. si quis sepulchrum. §. funus. In contrarium per. l. ff. ad tert. lucius. §. meuia: vbi dicitur q talis minister ab heredibus exigere non potest: sed si heredes ei gratis soluunt tenetur distribuere prout relictum est. Sol. q si est executor ad soluendum legata ad pias causas potest ab inuitis heredibus exigere. d. l. nulli: et. d. §. funus: si ad non pias exigere non potest actionem habet contra heredem. d. §. meuia. de annu. lega. legatum. Fallit in casibus: primo cum testator concedit ei potestatem petendi. ff. de leg. i. l. cum quidam. §. si scriptus: et. l. si a pluribus: in prin. Secundo si sit particeps legati. ff. de leg. ij. si quis ticio: in prin. vbi de hoc. Tertio vbi habet aliquod commodum. ff. de leg. ij. si quis titio. x. de hoc etiam in Spe. d. §. v. et scias: et duobus sequen. vbi etiam no. quo iure petantur legata: et qua actione. Item q in legatis ad pias causas computantur omnia que legata sunt pupillis orphanis peregrinis: et quibuscunque miserabilibus personis: et quo ad premissa. dicit pau. q si religiosus est executor: ei competit actio: nec acquiritur hec actio monasterio: arg. ff. de verbo. oblig. si stipulatus: quia non competit suo proprio nomine: sed officij: vnde non coheret persone: et sic non ob. C. de sacrosan. eccle. auc. ingressi. facit. ff. de mino. l. iij. §. sed quod: quod singulariter no. ¶ Decimoquarto quero an executor sup relictis a testatore possit transigere cum herede vel alio debitore hereditario: videtur q non: cum non possit remittere debitum: licet possit agere nec tutor nec curator liberationem prestant remittendo. C. de pac. pactum curatoris. ff. pro emp. qui fundum. §. si tutor: de admi. tu. lutius. §. fi. de hoc in. §. d. v. de illo autem queritur vbi hoc sentit: licet alleget etiam in contrarium. ¶ Decimoquinto quero an sufficiat executori q cedat actiones contra heredem. Spe. q sic in. d. §. x. col. v. sed an executor. Host. e. ti. tua: dicit q si testator legauit rem alienam sibi debitam vt quia eam emerat sed nondum erat tradita: sufficit cedere. ff. de contrahen. empt. q sepe. §. si res. ff. man. heredem: et hoc est regulare q omnes qui tenentur ex eo q actionem habent: sufficit q cedant. ff. de peti. here. quod debet. Si vero legauit rem propriam ab adita hereditate dominium transit in legatarium. ff. de fur. a titio no. eo. ti. Raynaldus: vnde agit legatarius: nec heres tenetur ad sumptus nisi sit in culpa vel mora. ff. de leg. i. cum res: vel si res erat litigiosa tempore quo legata fuit. C. de litigio. l. ij. et pe. et fi. et auc. ibi posita. ¶ Decimosexto quero an executor testamenti teneatur facere inuentarium. Spe. pal. §. v. sed an teneatur. dicit q non: si non est ad certam rem: secus si generaliter datus. Jo. an. dicit ibi etiam cum est datus generaliter si non facit inuentarium non tenetur vltra vires hereditatis: licet secus in herede: de quo dic vt ibi. ¶ Decimoseptimo quero an filius de voluntate patris pot esse executor. Ja. de are. vt refert pau. q non. argu. ff. de minc.

a ¶ Qui dicuntur ordinarij. add. glo. in cle. i. vt lite pen. arch. in. c. licet canon. de elec. lib. vi. Jo. an. in. c. ordinarij. de of. or. li. vi. in nouella. doct. in cle. fin. de foro compe. mo. doct. in c. si solli. de excess. prelatorum. lib. vi.

b ¶ An executor. adde bar. in l. si quis ad declinandam. C. de epi. et cleri. bal. in. l. nulli. C. eo. tit. ang. in. l. lutius in. §. meuia. ff. ad treb. ang. in auc. de eccl. ti. §. si quis autem col. ix. pan. de ca. con. ex lib. vi. et abb. in. c. Joannes. de testa.

⁊ bono. vt gradatim: cum non habeat testamenti factionem de iure ciuili. ff. de testa. si filius: ⁊. l. qui testamento: non est ergo idoneus ad hoc officium maxime cum hoc officium videatur circa negocia ⁊ iudicialia: forte ad negociatium posset esse. ¶ Decimooctauo quero quid de pupillo. Ja. de are. idem dicit quod de seruo: ar. ff. de arbi. sed ⁊ si in suum. §. sed neque. de pecu. qui generaliter: lib. vi. isti. quibus permis. non est fa. testa. §. item impuberes. ¶ Decimonono quero quid de surdo ⁊ muto. Ja. de are. dicit idem. ¶ Uigesimo quero quid de muliere. Ja. de are. dicit idem. ar. ff. de reg. iur. femine. C. de procu. alienam. Ja. de are. Sed quia cura ⁊ tutela cadit in mulierem: in auc. vt li. ma. ⁊ aue. §. i. col. viij. de app. ex parte. ij. de arbi. dilecti. xij. q. ij. cum deuotissimam: quia non inuenitur prohibitum: immo permissum. ff. de adi. leg. l. si. Item quia mater. co. minus quidem. ¶ Uigesimoprimo quero quomodo suscipiatur hec executio. dicit pau. quod expresse ⁊ tacite vt soluendo creditoribus vel dando legata vel aliquid faciendo tanquam executor. ff. de here. actio. pro herede: non tamen sufficit eius presentia cum taciturnitate. ff. de arbi. si de meis. §. recepisse: immo in casu nostro non sufficit etiam expressus consensus sine licentia superioris. de ele. si religiosus: li. vi. ¶ Uigesimosecundo quero an religiosus executor possit erogare aliquid suo monasterio vel sibi vel consanguineo[a]: ar. quod sic. ff. de lega. i. ab omnibus. §. iussus. de col. bono. l. i. §. si. xxx. q. iij. si quis: in auc. de san. episco. §. diaconissam. col. ix. nam secundum regulam charitatis primo nobis ⁊ nostris debemus subuenire: ino. xxx. di. c. si. facit quod no. xlij. di. quiescamus. xxxi. di. omnino. lxxxvi. di. non satis. nemo. n. carnem suam odio habet. xiij. q. ij. non extimemus. In contrarium. C. de sacro san. eccle. auc. quibuscunque. ff. man. si mandauero. §. si cui. de iurisdi. om. iu. quia iurisditioni. de offi. psi. l. iij. est enim talis erogatio suspecta. x. q. ij. hoc ius porrectum. lxxxix. di. decenter. ff. de fal. si quis legatum: ⁊. l. vxori. de excu. tu. pietas. de iniur. lex cornelia: quidam vt refert Pau. distinguunt: aut est solus ⁊ non potest vt sit differentia inter dantem ⁊ recipientem. de institi. c. si. de iurepa. per vestras: nisi in coniuncto esset eundem respectum pietatis: argu. ff. de adop. si pater. §. duos: aut est cum alijs ⁊ potest: ar. ff. quod cuiusque vniuer. nulli: ⁊. l. placet. ⁊. l. item eorum. de i dicem adiec. quod si vno. Paul. dicit quod monasterio dare potest de his que suo arbitrio habet distribuere etiam si sit solus: quia ibi[b] est euidens distinctio personarum: ar. xij. q. ij. qui manumittitur. xiij q. ij. super prudentia. de testa. insuper: ⁊. c. vt nostrum: ⁊. c. nuper. Idem dicit de consanguineo cessante fraude: sic intelligitur predictum. c. decenter: vt ibi no. sibi autem an potest nisi esset in summa necessitate: quia tunc etiam ei licet aliena rapere. de fur. c. iij. ⁊ de hoc. J. de homi. si furiosus. ¶ Uigesimotertio quero an ordinarius possit executorem ab officio ammouere propter suspitionem. paul. quod sic. in Spe. preal. §. xiij. col. vi. sed quid si executor. ¶ Uigesimoquarto quero an executor: teneatur reddere rationem episcopo non petente. glo. in vo. exigere quod sic: idem Gen. propter verbum teneantur quod est necessitatis: ⁊ vt verbum reddere differat a verbo exigere. argu. ff. de act. emp. iulianus. ff. offerri. idem Matt. ¶ Op. ad hoc ff. de oper. lib. cum patronus: quorum leg. l. vi. §. i. Gen. formatur ⁊ non soluit: dic ad. l. cum patronus quod ibi in operis promissis a liberto: nam absurdum esset quod prestaret patrono operas nisi ipse patronus vellet: ideo in stipulatione operarum quas stipulatur patronus a liberto debet intelligi cum poposcerit patronus etiam si non fuerit appositum vt ibi. ad. l. vlt. §. i. dic quod loquitur in satisdatione que prestatur a bonorum possessore pro legatis in qua sufficit quod paratus sit eam prestare si petita fuerit ab eo: quia nec aliud sibi iniungitur: hic autem iniungitur ordinario vt exigat rationem ⁊ executori vt reddat: quomodo ergo ille non exigat executor tenetur offerre: quia non dicitur hoc quod reddat nisi tamen tunc cum ab eo petitur. ¶ Uigesimoquinto quero si executor obtulit se ad reddendum: sed ordinarius non vult recipere. dicit glo. in eo vo. exigere: quod non imputabitur sed executori. Idem Gen. ad hoc de eo q mit. in pos. c. ij. ¶ Uigesimosexto quero si testator fecit testamentum validum ⁊ post longum tempus incipit aliud facere sed morte preuentus non potuit illud complere. dicit Spe. de instru. edic. §. compendiose. ver. quid si primo: ⁊ Matt. hoc primum quod non valet quantum ad legata ⁊ fideicommissa: quia illa sola voluntate potuit tollere: sed quantum ad institutionem valet mero iure. ff. de leg. iij. si iure. ¶ Uigesimoseptimo quero si testator dixit pro meis male oblatis centum lego in dispositionem talis ⁊ non apparent tot male oblata. dicit Matth. in additione quod aut testator precepit quod illa certam non conuerterentur in aliam causam: ⁊ tunc illud quod superfluit reddetur heredi: aut nihil dixit: ⁊ tunc forte poterit commissarius cum consilio heredis in aliam piam causam conuertere: ar. ff. de vsufru. lega. l. legatum: ⁊. l. quidam predia. de condi. ⁊ demon. quidam testamento: in auc. de eccl. titu. §. si quo. coll. ix. dic sine forte quia heres potest sibi preiudicare: quod autem legatum in vnam causam ex causa possit in aliam conuerti: probatur eo. tit. nos quidem: vbi de hoc dixi: videretur autem equius quod indistincte oporteat id quod reliquit testator distribuere: quia ipse debuit esse certus de facto suo. de rescrip. ab excommunicato. ¶ Uigesimooctauo quero quid si dixit in dispositione talis pro anima mea[b] lego ⁊ non dixit quod videtur non valere. ff. de iure do. cum post. §. gener. de verbo. obliga. ita stipulatus. In contrarium: quia summa est ratio que pro religione facit. de relig. sunt persone. de dolo. c. ij. dicit Matth. dici posse quod legatum valet ⁊ quod commissarius potest disponere vsque ad quantitatem conuenientem iuxta dignitatem persone quantitatem facultatum ⁊ numerum liberorum heredum defuncti. argu. ff. de leg. ij. pater: ⁊. d. §. gener. de reli. ⁊ sump. func. si quis. §. iij. pro hoc eo. ti. cum tibi. ¶ Uigesimonono quero in eo quod in. vij. notabili quod mortuo executore dato sub nomine dignitatis succedit successor quomodo hoc cognosceretur. dicit Matt. quod si fuit deputatus executor antequam esset in dignitate dicetur datus ratione persone. argu. ff. de castren. pecu. si forte: ⁊. l. dotem: si autem post aut adiecit nomen appellatiuum tantum: aut proprium ⁊ appellatiuum: primo casu presumitur ratione officij: ⁊ succedit successor. ff. de annu. lega. l. annua. §. titia: secundo casu: secus. ff. de condi. ⁊ demonst. cum ita. §. ex his: melius dic vt dico de offi. lega. quoniam: vbi plene distingue quando dispositio videtur concernere personam ⁊ quando dignitatem. ¶ Trigesimo quero an executor poterit aliquid erogare in spurium defuncti: dicit Mat. quod non: quia nec per se nec alio mediante capere potest. ff. de vulg. ⁊ pupil. si pater. C. de here. insti. neque: ne perueniatur ad id quod lex noluit. ff. de transac. cum his: ⁊ hoc dicit verum Matth. etiam si datum sit executori arbitrium disponendi: quia debet intelligi sibi datum a iure: ⁊ non contra ius. ff. de ritu nup. l. [illegible] ad municipa. lucius.

a Sibi vel consanguineo. ad. de no. de imo. l. c. i. de coba. de. ⁊ mu. l. c. cum ti. bi. de testi. ant. de bu. l. c. dilecti de offi. ordi. do. mi. l. c. quoniam. xviij. di. ad si.

b ¶ Pro anima mea lego. add. los. de imo. late post ant. de bu. l. a. iudicante. de test.

¶ De sepulturis. Rubrica.

Os. ¶ Not. quod temeritas reprobatur. xvij. q. iiij. si quis. ne cleric. vel mona. c. ij. lib. vi. ⁊ dicit Paul. quod scientiam notat quasi proprio ausu: ⁊ sumitur in malam partem. Ex hoc dicit Lau. quod si ignorans factum vel etiam ius: dum tamen sit talis cui liceat iuris ignorare hoc facere non videtur reus nec infrascriptam penam incurrere. i. q. iiij. §. notandum. de cleri. excommu. apostolice. de senten. excommuni. cum illorum: ⁊ ibi dicit in effectu. glo. in c. clemen. ver. scienter. ⁊ idem Paul. ⁊ Genze. qui etiam videtur velle quod hoc casu iuris error simpliciter excuset: quia iuris error excusat a dolo. ff. vi bo. rap. l. ij. §. si publicanus. not. ff. de abige. l. i. quod est verum: nam iuris error excusat a pena in qua committenda requiritur dolus. ff. ad syll. si quis in graui. §. si quis ignorans. no. Dy. in regula igno. li. vi. pro hoc quia iuris error est si quis lata culpa: non dolus. ff. de his qui not. infa. liberorum. vbi glo. singularis. ¶ Secundo not. casum in quo prohibetur sepultura: etiam alias digno. debet enim hic in principio ibi. defunctorum vt differat ab eo quod sequitur de impedimento ratione persone. vnde

vt dicunt

vt dicunt Laud. et Gen. h est impedimentum ratione loci. ¶ Tertio no. q propter contemptum[a] quis ligatur: et dicit Gen. q ex contempto et alias non ligandus ligatur. xxiij. q. vi. §. notandum. de hoc de cle. excom. si celebrat: et dicit Steph. q contemnere est mandatum nõ curare. xi. q. iij. excellentissimus et q preces ecclesie non est contemnenda. xi. q. iij. nemo contemnat et q tunc transgreditur quis ex contemptu quando voluntas eius renuit subijci ordinationi legis: et procedit ad faciendum contra legem: quis aũt propter particularem causam inducitur ex contemptu non dicitur peccare nisi ex eadẽ causa frequenter iteret delictum et q non facile dispensatur cum eo qui contemnit: et ideo i litteris de stilo curie apponitur clausula. dũmodo non in contemptum clauiũ. ¶ Quarto no. de pluralitate clauiũ. de h in glo. q. et. xx. di. §. i. ¶ Quinto no. q tpe interdicti[b] interdicta est ecclesiastica sepultura. de hoc in gl. iiij. et idem Pau. q tũc interdicuntur sacramẽta et sepultura. large dicitur sacramẽtũ. i. q. i. detrũ. h symo. eũ i ecclesia: et. c. ad apostolicã: et idẽ gl. q alle. h sen. exc. is cui. li. vi. ¶ Sexto no. q tpe interdicti aliq possunt legitime sepeliri. de hoc in gl. in ver. iure. ¶ Septimo no. q excommunicatus non publicatus sepeliri põt in cimiterio probat littera i v. publice a contrario. et de hoc. l. q. xxiiij. et dicit Matth. q nõ est vitandus excõicatus nisi constet de sen. iudicis vel hois: sic etiam sm eũ quis impugnandus non est nisi prius iusta sententia discernatur. facit de homi. c. i. lib. vi. vbi de hoc per Archi. et de psan. cle. vnica. de censi. cle. si. de priui. clem. i. in prin. de pe. clem. i. v. et q. et clem. ij. in si. ¶ Octauo no. q interdictio non nominatim nõ interdicitur sepultura. de hoc in glo. in v. interdictos: secus si noiatim: vt in tex. et no. Mat. q sepultura ecclesiastica multis interdicitur. s. infidelibus. h conse. dist. i. ecclesiam: manifestis iniquis. de sta. mona. cum ad monasterium. xxiij. q. v. placuit. Instituentibus sacerdotem tutorem. xxiij. dist. c. vl. Item publice excommunicatis vt hic. Ren. factis: et nominatim interdictis vt h. Itẽ vsurarijs manifestis vt h. et de vsu. quia. li. vi. Item in casu de tornea. c. i. ¶ Nono no. q excommunicatio et interdictum equiparantur in casu huius. c. et in alijs multis. de hoc de ap. ad h. vbi de hoc: et de sen. excom. c. i. h. vi. et. c. is qui. ¶ Decimo no. casum in quo quis est excommunicatus ipso iure: alios casus colligit gl. in v. subiacere. ¶ Undecimo no. q nõ absoluitur excommunicatus nisi satisfaciat qd procedit i casu huius clem. de hoc in glo. in v. nisi prius: alias autem quãdoq sufficit satisdatio: quãdoq cautio iuratoria. de hoc di xi de app. qua fronte. ¶ Duodecimo no. q excommunicatus in casu huius clem. dz satisfacere arbitrio diocesani: et dicit Lau. q diocesanus est bonus vir ad quem in talibus recurritur. ff. de v. ob. continuus. §. ij. et sm hoc intellige qd. l. de satisdatione dicit competenti. s. ad arbitrium diocesani. ¶ Decimotertio no. casum in quo quis perdis perdit priuilegium. de hoc in glo. pe. ¶ Decimoquarto no. q vba generalia derogatoria sufficiunt. ad hoc in glo. vlt pro h pau. alleg. l. c. prox. in auc. de testa. imperfec. §. et si quid. pro hoc etiam q generalis reuocatio dz idem operari quo ad omnia q specialis quo ad expressa. ar. ff. de admi. tuto. si duo. C. de quadri. prescrip. l. ij. de prescrip. xxx. ann. omnes: et in cõtractibus per verba generalia tolluntur omnia precedẽtia. ff. de v. obli. qui rome. §. duo fratres: et de hoc. l. in. iij. contrario. ¶ Opp. in eo q sepelientes interdictos excommunicantur tam et alias puniti erant cum eis esset interdictus ingressus ecclesie. de priuile. epo. lib. vi. glo. in v. publice in si. soluit q h pena adijcitur ad illam. Et ex hoc videtur q duplici pena puniuntur contra id. de iudi. at si clericus: sed dic q in. c. epo rum non refert: an sint nominatim interdicti: an non nominatim. h autem refert. Item duplici pena punitur quis vbi vna non sufficit: vt lit. non conte. quoniam in si. no. in. c. at si clerici. ¶ Secundo oppo. eodem modo in eo q puniũtur sepelientes vsurarios: q et alias puniti erãt. de vsu. q i oib[9]. gl. qui sunt in si. soluit q pena cumulatur ad illã. ad hoc qd dixi in precedenti contrario. ¶ Tertio opp. in si. in eo qd dixi i. xiiij. not. sufficere vba gñalia derogatoria: qd immo nõ sufficiant. ff. qd vi aut clam. l. i. §. deniq. ex. de offi. dele. ex parte. ij. ex q

bus probatur q si sublate sunt exceptiões tñ administrãtur legittime. ff. e. l. i. ff. qd vi aut clã. si alius. §. bellissime: et. §. seq. de resti. spo. audita. de dona. c. ij. de eta. et qua. accepimus i si. vbi de hoc in vlt. gl. xxij. q. ij. nequis. ff. de leg. iij. si quis i prin. Pau. q qñq verba generalia sunt derogatoria seu confirmatoria actuum precedentiũ: qñq sequentium: et vtroq casu dz intelligi q sunt prolata ab eo q specialiter potuit confirmare vel derogare. primo casu sufficiũt gñalia sic apta q innuãt de voluntate confirmantis vel derogantis sic esse: siue voluntas sit prolata per vniuersale affirmatiuũ. de sen. exc. alma. li. vi. siue negatiuũ vt h. et. d. c. ex parte: et h i concessionibus priuilegijs. rescriptis: et constitutionibus et statutis. de elec. q: sepe. li. vi. de p ben. si motu: et. d. c. alma. In testamentis aũt refert Paul. opi. Dy. q dicit non sufficere vba gñalia: sed opz q exprimatur spãliter. d. l. si quis in prin. et qd no. Dy. in regula quod semel. li. vi. idẽ no. ff. de le. i. si mihi et tibi. §. in legatis. alij contra Pau. dicit q sufficit testatorẽ sic exprimere suam voluntatem qd constet eũ omnino velle reuocare primũ testamentũ: lz vba derogatoria posita in primo nõ exprimantur in secũdo. qd enim si verbo positiuo in primo non recordatur: nec eius copiam hre põt: per hoc enim si oporteret de illis exprimere illaqueatus esset contra id. xxiij. q. iiij. recedite. Et circa h dic pau. quedam alia que non sunt oino necessaria: et de hoc. l. clem. pt. ad si. v. nos enim: et in. d. l. si quis in prin. vbi Bar. cõcludit q si testator dicit nõ obstãte quocũq testamẽto alio et si in eo sint vba derogatoria talis expressio dicitur spãlis: et sufficit ad reuocandũ Ray. tñ dicit ibi necessariã esse spãlẽ mentionem qd probat multis rõnibus precipue per illam. l. in v. spãliter: et idem Fede. de senis consi. cccxxvi. in si: nã papa cõcessit aliquibus religiosis q non possint cogi ad solonem procurationũ que debentur legatis per litteras apostolicas et si in eis cõtineatur q ad queuis loca exempta et non exẽpta se extendãt et alias cuiuscũq tenoris existant nisi de indulto predicto plenam et expressam fecerint mẽtionẽ: deinde emanant alie littere apostolice cũ clausulis derogatorijs pluribus precipue in quibus exprimitur q non obstẽt quecũq littere sub quacũq forma concesse etiam si in eis deberet fieri expressa et spãlis mẽtio. cõcludit enim Fede. ibi q nõ tollitur prima indulgentia: ex quo nõ est facta mẽtio eo mõ quo debuit: et pro hoc faciũt iura que volũt vba in dispõnibus posita operari suos effectus: et aliqd spãle si ex hoc nulla surgit absurditas. ff. de leg. i. si quis. de p̃. mil. si papa. lib. vi. tenẽdo aũt q sufficiat illa mentio non obstante alio testamẽto vel alia indulgentia: etiã si hz clãs derogatorias: sic verba spãliter posita in primo nihil operabũtur et maxime quo ad testamentum: q notarij de consuetudine apponũtur illã clãm reuocãs omne aliud testm̃ sub quacũq forma: et si hẽt clãs derogatorias: tñ puto q si in secũdo est aliqua spãlis expressio per quã aperte tollatur mẽs disponẽtis: h sufficit ad reuocandũ priorẽ dispõnẽ: vt si dicit et si in p̃ diceretur q oporteat exprimi nomẽ talis sancti: vel q ego de manu mea scribã in scdo nomen meũ vel quacunq clãs similis: alias si diceremur contrariũ sorgeret absurdũ promissum q dixisset sibi legẽ a qua recederẽ nõ posset. scdo casu qñ vba sunt derogatoria sequẽtium. dicit Pau. q sub vbis gñalibus cõprehenduntur ea que verisimiliter quis fuisset expressurus. d. c. ne quis: et sic dicit posse intelligi. c. ex parte. pro h regula in gñali. lib. vi. et de hoc vlt. in Spec. de renun. et conclu. v. pone ergo: et v. qd si quis: pro his facit stilus curie hz quẽ apponũtur derogatoria in genere. Item euitatio impossibilitatis que esset in exprimẽdo sm pau. et de hoc de excel. prela. c. vno. li. vi. ¶ Quero an qd in prin. dicit eos icludat qscunq cuiuscunq professionis. glo. i. q sic. idem Lau. et Gẽ. pro h quia littera indistincte loquitur. argu. xvij. q. iiij. si quis. ¶ Secundo quero an comprehendat feminas. gl. e. q sic idẽ Lau. ar. xvij. q. iiij. si quis suadente cum. c. se. de sen. excõ. mulieres. dicẽs q in istis cõstitutionibus iuris communis etiam penalibus masculinum concipit femininum pp auctoritatẽ conditoris: et q: sunt cum magna maturitate: vñ presumitur q nihil iniquum contineant. ff. de iusti. et iur. l. i. de v. sig. fouis: et. C. in prohemio. idẽ dicit Lau. in statutis factis p

a ¶ Propter contẽptũ. adde Archi. l. c. i. de app. lib. vi. sup gl. i v. cõtẽpserit. doc. l. c. cuz non ab hoie in si. de iudi. Jo. de fantutiis in c. excellentissimus. xi. q. iij.

b ¶ Tpe interdicti. adde Inn. l. sua gl. si. l. c si. de excel. pla. et Cal. in trac. de eccl. interdic.

prelatos ecclesiarum: pro quibus etiam presumitur q nil iniquum ptineant. ar. de clan. despon. cum inhibitio. de his qui fi. a prela. nouit: secus l statutis alioꝝ pncipum secularium que frequenter odiose pmulgantur: qꝛ ꝛ in talibus odiosis masculinum non pcipit femininum: sed in fauorabilibus sic. ff. de lib. ꝛ postbu. cum quidam: idem dic si exprimit a testato re: femininum autem nunq̃ pcipit masculinum: qꝛ esset ptra nām quā ars quantum pōt imitatur: ꝛ piculosum esset. exē plo. ff. de ṽ. sig. l. j. vbi de hoc: ꝛ no. de test. Ray. circa pn. di pi de elec. clem. j. q. j. ꝛ iij. sc. ¶ Tertio quero si qs de mandato prelati sepelivit ꝯ hanc clem. vr non esse locum pene qꝛ h punitur audacia. dic ꝯ: qꝛ cum sit h phibitum nō tenet obedire prelato ꝛ posset ei ꝯdicere. ix. q. iij. si dominus: ꝛ c. non semp: ꝛ. c. iulianus. pro hoc qd no. de temp. ord. ad au res. de ma. ꝛ obe. c. ij. ¶ Quarto quero si in capis vel locis puatis sepelitur aliqs de hoc prohibitis. glo. in ṽ. cimiterij dicit nō esse locum pene huius clem. et si locus sit ptiguus: ꝛ vr velle glo. q opꝫ esse locum deputatū cimiterio: ꝛ bndi ctuꝫ. Step. dicit sufficere q locus sit deputatus ad sepulturam: et si non sit benedictus. p hoc qꝛ alr eluderentur iura cū multa sint loca deputata sepulture q̃ non sunt bndicta. itē ecclia non ꝯsecrata gaudet immunitate: ex quo ibi celebrant diuina. de imu. eccl. c. i. de ꝯse. eccl. vel alta. c. ij. pro hoc qꝛ non pōt negari: quin dicat cimiterium ex quo deputatū est sepulture: ergo locus est huic lre. facit qd dico in se. q. tn non dr deputatum nisi post bndictionem. de ꝯse. di. i. nemo qd est verius si ꝯstat q cimiterium non sit bndictum: qꝛ nō dr nisi per bndictionem. ar. d. c. nemo: sed si diu reputatū ē pro cimiterio vr presumendū q benedictuꝫ fuerit: ꝛ vt tūc habeatur pro cimiterio: et si in ṽitate bndictum nō fuerit: ꝛ tunc sit locus dicto Steph. ¶ Quinto quero religiosi aliq hntes modicum claustrum per epm dedicatum longe ipm ampliarunt extendendo ad locū vbi pus erant domus pua te non interueniente aliq̃ solēnitate ꝯtigit q in claustro addito nouiter aliquis fuit sepultus. contra id qd h dr. arguit Laud. q sepelientes incurrant hanc penam cuꝫ ecclia gaudeat imunitate: et si non sit dedicata per iura allegata in precedenti. q. ꝛ cimiteriū: ꝛ ecclia in talibus pari passu ambulant. de ꝯse. eccle. vel alta. ꝯsuluisti. sufficit enim q de ꝯsensu epi illa pars cui h fuit addita deputata erat ad vsum sacruꝫ vt dicat locus religiosus. de reli. domi. ad h. insti. de re. diu. §. sacra. In ꝯtrium qꝛ in talibus reqritur deputatio cū solēnitate: de qua in auc. de eccl. ti. §. si qs. de fabrica in col. ix. in auc. de mona. §. illud. coll. i. ad id qd inducit. ff. de eccle. non ꝯse. rndetur ad illud pcedere si ibi fuerunt celebrata diuina alr non: vt no. glo. de imu. eccle. c. ij. facit qd no. lxxviij. dist. c. i. ex qbus videt q pars addita non cēseat cimiterio: ꝛ q sepelientes ibi puniendi non sint: ac si sepelissent in loco pphano: ꝛ h verius si de hoc ꝯstat vt qꝛ nouiter factū fuit: secus in longo tpe fuit obseruatum q totus ille locus habet pro cimiterio: pro id qd dixi in. q. pxi. ¶ Op. ad h de ꝯse. eccl. vel alta. ligneis: vbi tectū ecclie refectum non facit ecclesiam indigere noua ꝯsecratione. So. Laud. q ibi ꝯsecratio non fuit passa iacturā substātialibus: secus in cimiterio l casu pmo dicto: vel melius dic q ꝯsecratio ecclie ꝯcernit parietes pncipales qbus accedit tectū: sed vna pars cimiterij non accedat alteri: sed sūt oēs eque pncipales. ¶ Scdo oppo. ad idē de ꝯse. eccl. vel alta. qd in dubijs: vbi oleū non sacrum admixtū sacro fit sacrum. So. Lau. qd illud in liquidis que recipiūt cōmixtionem. insti. de re. diui. §. si duoꝝ: ꝛ §. q si frumentum: secus hoc vult dicere q vna pars cimiterij nō cōmiscetur alteri: sed omnes equaliter sunt partes. ¶ Sexto quero an in cimiterijs exemptis ꝛ nō exemptis pcedat qd h dr quo ad potestatem diocesani. ꝛ quo ad penā de quo h. Lau. ar. q sic. per id qd h in fi. dicitur in ꝯtrium per id qd no. h Inno. de pri. ad hec: dic q regulariter de loco exempto nō impedit se eps. de offi. or. graue: sic loqtur Inno. sed h permittit sibi hoc etiam l exemptos. ¶ Septimo quero si contra dispositionem istam aliquis fuit sepultus in ecclesia. dicit Pau. locum esse huic clem. ac si sepultus fuisset in cimiterio. xiij. q. ij. nullus: naꝫ sepultura siue in ecclesia siue in cimiterio habet pro eodem vt Archi. no. de here. c. ij. lib. vi. ꝛ cuius circuitus debeat esse cimiteriū: habet. xvij. q. iiij. sicut antiquitus: ꝛ non refert an sit ecclie ꝯtiguum: an non. de ꝯse. eccle. vel alta. c. vno. i. rnso. lib. vi. nō tn accedere pōt loco religioso nisi ecclie: ꝛ sit sacer auctoritate epali: non qꝛ sit ibi aliqs homo sepultus: vt no. Inn. co. ti. abolende: lꝫ aliud sit sm leges: ꝛ in quo differunt sacer ꝛ religiosus. no. xiij. q. ij. in ecclastico: ꝛ quid sit cimiterium. no. Archi. c. cā. q. i. c. i. Pau. ¶ Octauo quero de quo interdicto loqtur h in eo qd dicit interdicti tpe: ꝛ eadem questio formari pōt. J. in ṽ. nominatim interdictos. gl. in ṽ. iter dictos: dicit sufficere q sit tale q puet sepultura. Laud. idē: sed latius dicit q siue sit gnale siue speciale: siue ab hoie: siue a iure latū procedit h lra: dūꝫ tn procedat a claue. i. ab ecclastica iurisdictione: ita q sit cēsura ecclastica. de cōsue. cū inter ꝛ d excess. pla. tanta. de elec. vbi maius. §. i. li. vi. Aliud dicit lau. de offi. ordi. si canonici ꝯtra. li. vi. Itē in casu. de sen. excō. is q. in pn. li. vi. ꝛ de sta. reg. super quodā. de tēpo. ordi. qd trāslationem. lxx. di. c. i. qꝛ in his ꝛ silibus interdictū non pcedit a claue. ¶ Nono quero an in qtuor festiuitatibus in quibus pōt celebrari tpe interdicti permittatur sepultura. gl. h dicit tꝫ q non. idem Paul. ꝛ in hoc no. simplr glo. in eo qd arguit ex diuisione. c. pro hoc de postula. c. vno. li. vi. Gen. prosequitur hoc latius dicens vt etiā dicūt gl. ꝛ Pau. q lꝫ illis diebus permittatur participatio sacramentorum non tn permittitur participatio sepulture. Item qꝛ de iure tempore interdicti prohibentur celebrari diuina ꝛ sepultura ꝛ sacramenta ꝯferri a quo in re non dꝫ recedi nisi quatenus reperitur exceptum. xiij. q. i. qd si dormierit. de conn. le pro. qm mox: merqꝛ ius est expressum in. c. cuꝫ ꝛ plantare. §. qd si templarij alle. in gl. ad idem. de sen. excom. alma in fi. vbi ceteris que circa obseruationem ꝛc. Item exceptio cōfirmat regulam in qbusdam aliis. ff. de fun. instru. ꝯtitum. §. j. idem rndit de mon. in auc. de non alie. §. vt aūt: col. ij. ꝛ qd ibi no. ¶ Decimo quero an tempore interdicti possint ordines ꝯferri. Pau. refert id qd no. Hostiē. de priui. vt priuilegia: vbi dicit q qn in penam populi est interdicta parrochialis ecclia phibetur laicis ordinum receptio: secus si locus est interdictus ex alia cā: tunc enim sicut pōt alibi audiri diuina. de sen. excom. si sntia. ij. rnso. li. vi. ꝛ ordines recipere. ¶ Undecimo quero si aliquis de loco interdicto sepelit extra locum interdictum. Pau. distinguit aut locus est interdictus pter delictum domini aut populi: sicut distinguit. de sen. excom. si sententia. lib. vi. tamen quo ad casum huius clem. non sufficit q sit de loco interdicto nisi nolatum sit interdictus. ¶ Duodecimo quero de quibus excommunicatis loquitur hic gl. ab homine: dicit q siue a iure siue ab homine: dummodo maiori excommunicatione: sed si minori secus idem Lau. Pau. ꝛ Gen. pro hoc qꝛ nomine excommunicationis intelligitur de maiori. de sen. excom. si quem qd tamen. c. vt dicit Lau. hoc non probat: qꝛ ibi dicitur qd non tantum intelligitur de minori: sed etiam de maiori: dic q hoc. c. probat. per ea que ibi no. Item quo ad predicta ē alia ratio: qꝛ minor non sic inficit sicut maior: nam excommunicatio minori non prohibetur participare sicut excommunicatio maiori. xi. q. iij. excellentissimus: vnde communiter dicitur q excommunicatio non transit ad tertiam personam. xi. q. iij. quoniam multos. ¶ Oppo. ad hoc de eo qd no. Inno. eo. ti. sacris: vbi dicit q excommunicati minori sepeliēdi non sūt: soluit vt in hac gl. que dicit q licet non sint sepeliendi: non est tamen locus huic pene qd dic vt nūc dixi. ꝛ dicit Laud. ꝛ Gen. q propter talem sepulturam factam de excommunicato minori ecclesia non indiget reconciliatione. ¶ Decimotertio quero quis dicatur publice excommunicatus. glo. pe. de excep. exceptionem dicit publice excommunicatum dici quando iudex tulit excommunicationem in loco vbi publice iudicare consueuit, quod nō placet. glo. h in ver. publice que dicit illud nō sufficere quo ad casum istum: sed qd hoc iudicabitur ex qualitate fori ꝛ c. vt in glo

a ¶ Non dicitur deputatus. adde in auc. de mona. i. §. illud.

b ¶ Et fit sacer auctoritate epi Adde hoc. l. c. abolēde. de sepul. Lud. ro. in auc. sit in. xv. priuilegio. C. ad l. fal. io. d imo. l. l. qd ergo l. §. si. ff. de le. i. vnde tamē vt non fiat religiosum sepulchrum per illationem mortui vt erat d iure ciuili aliā ꝯ ad hoc vt vide vel pignorari nō possit. qꝛ in hoc non reperiunt correcta iura ciuilia. ita dicit Io. fab. i. §. religiosū aūt. i. sti. d reru diui.

c ¶ An tpe interdicti. Adde Inno. ꝛ doct. i. c. nō est de spōsa. Hostien. i. c. vt priuilegia. d priu. doc. in. c. q in le. d penl. ꝛ remis. cald. i trac. d eccl. interdicto: ꝛ an eo tpe liceat pdicare. vide doc. in. c. responso. de sen. excom.

in glo. quam ad hoc no. singulariter ad multa: qd aut dicat publicum vel manifestu aut notorium. dixi de coha. cle. vestra. et in hac glo. ibi preponderanda. i. q. i. marchion. de. v. signi. intelligentia. ibi: et qd alleg. C. quo et quando iu. si ut proponis. i. que dicit q si iudex non i loco in quo statuerat: sed alibi per obreptionem auditus pronunciat: adversus absente non tenet: et sic patet q no facit ad propositum: sed poterat allegare. C. de testa. omnium. de dona. in donationibus. ibi dispendiosam. q tamen parum facit eo. titu. clemen. dudum. ¶ Decimoquarto quero si quis sepeliuit excommunicatum non pub. glo. in ea. ver. pub. ibi: et de hoc dicit q non est locus huic pene. Idem pau. Gen. et Stepha. pro hoc qa non presumitur scivisse. Item etiam si scivisset non est locus huic pene que non debet extendi: quod tenet Gen. pro hoc inducit not. per se. de vita et hone. cle. cle. ij. ubi dixi in ver. dignitatem. q. vi. ¶ Decimoquinto quero: an sepeliens excommunicatum maiori sit excommunicatus minori: gl. ea. i ver bo publice remittit ad not. de privi. ad hec. in. gl. que dicit q sic: qz cui non communicamus vivo nec mortuo. Host. ibi contra cum non sit communio cu mortuo: qz homo mortuus no est homo. de cele. missa. in quadam: sed dicit q alia pena puniri debet: quod placet Laud. ut non fiat extensio in pena. et idem Genze. quia in speciali casu mandatur officio privari eum qui sepelit talem. de here. excommunicamus. §. sane: ergo non sit locus alteri pene scilicet excommunicationi: que ratio non vergeret nisi in pena. de qua i. §. sane no tollit iuris dispositionem in alijs casibus. Paul. tenet cum glo. c. ad h quia etiam post mortem durat excommunicatio: ut hic. de sen. excommu. a nobis. ij. et corpus sententia ligatur et anima servatur. de sen. excom. c. i. li. vi. na lz non sit omnino actiua ex parte mortui. est tn ex parte agentis: qd sufficit. de cle. excom. illud: also participans dementi seu furioso excommunicato non esset excommunicatus: qd no videtur procedere: qz in hoc casu no reqritur consensus excommunicati. ad h ut dicatur participatio penam inducens participanti: also aliquis loqueretur excommunicato no respondenti non esset excommunicatus: quod non esset vez sm pau. et hoc placet: quia in dubio potius interpretamur pro excommunicatione. pro hoc quod no. de scru. c. unico in fi. ¶ Decimosexto quero quis dicatur nominatim [a] interdictus. Laud. dicit q is qui in sententia nominatim est expressus. per id quod no. Inno. de preben. i lateranensi. dicit etiam q talis expressa nominatio intelligitur de illis quoz culpa: vel fraude latum est interdictum. Item illis q in hoc prebuerunt auxilium vel favore de sen. excom. c. vlti. lib. vi. de hoc dixi in. d. c. lateranensi. ¶ Decimoseptimo quero si notoriu est de fautoribus qui occasionem dederut interdicto q tn i sententia nominatim expressi non sunt aut erit locus huic pene contra sepelientes. dic Lau. q no: qz no sunt nominatim interdicti: etiaz si i sententia fuisset aliquis interdictus cum suis fautoribus: qz no ex eo q notorie favent dicuntur nominatim interdicti. argu. de cle. excom. proposuit. cum hec constitutio sit penalis et restringenda. de elec. statutum. lib. vi. quod placet per id quod dixi in d. c. i lateranensi. ¶ Decimooctavo quero quid si quis sepeliuit interdictum no nominatim: glo. in verbo nominatiz dicit no esse locum huic pene: quod dicit Stepha. verum qn non constat eum interdictum: also secus. de sen. excom. is cui §. i. lib. vi. Mihi placet glo. qz etiam si constet eum esse interdictum: licet sepelire non debeat: ut i. d. §. i. no est tame huic pene locus specifice late contra sepelientes interdictum nominatim. ¶ Decimonono quero qs est usurari[us] manifestus: glo. in ver. manifestus remittit. Matthe. dicit manifestos dici eos qui sunt publici et q ex eorum libris convinci possunt i quibus apparet extorsio usurarum. s de usur. cleme. i. xlv. di. q sincera. ver. agendum. xxiiij. q. ij. sane. et ibi. de hoc in glo. sed qd ff. de edendo. l. i. §. editiones. vel si confitetur coram sacerdote q quo ad hoc est eius iudex. de pe. dist. i. que pentitet ultra mediu. ver. qritur. et dist. vi. c. i. ver. caveat. xi. q. iij. absit: sed Jo. an. de usu. qsq. lib. vi. dicit q sunt necessarij testes: qd placet Jo. de lig. qz confessio in foro penitentiali non facit rem notoriam: qd est vez. latius autem qs dicatur manifestus usurarius. Examinemus ultra ea que dicit gl. de usur. c. i. et ij. lib. vi. Archi. in eo. c. dicit qntu ad illud. c. argumenta sufficere cu fama. de usu. c. cuz i diocesi. ibi. si tn alijs argumentis: qd bene facit Fede. de sentis i consilijs. cviij. dicit manifestum esse cuius probatio est in evidenti: ita q faciliter fieri potest fides: sicut de usur. constat per libros usurarij: put nunc dixi qd not. Archi. i. c. qsq. in pri. dicit etiam Federi. q etiam post mortem probationes recipi possunt: quia pp bonos potest agi post mortem. de here. accusatus. §. si vero. lib vi. C. si penden. appel. qnis. Item si per constitutiones synodales aliqs modus esset induct[us] adhuc ille sufficeret. ad hoc q convictus sm illum diceretur manifestus: qa iura suadent usurarios convinci ex facilioribus probationibus qz in alijs casibus reqratur. de pigno. illo vos. de emp. et ven. ad nostram. et episcopi psut iura communia fortificare. ut no. de offi. archi. c. fi. Bar. ff. de fur. l. iij. dicit q cu queritur an qs dicatur usurarius manifestus in genere no habito respectu ad certum et limitatu delictum no sufficit q semel aut bis illud fecerit: sed reqritur q stet publice parat[us] sicut meretrix in prostibulo. ff. de ritu. nup. palam i pri. dicit tamen q si no facit ita palam: sed quasi ut mutat i camera quibusqz volentibus. idem est. d. l. palam. et ff. ad macedo. l. iij. circa prin. q verba no videntur vera quo ad id qd dicit reqri plures actus: qz alibi hoc dicitur: vn si manifeste semel numeravit ad usuras. videtur sufficere ut dicatur manifestus usurari[us]: qz manifestum ee no surgit ex frequentatione: ita q sine ea ee non possit: ut not. Spec. de notorijs criminibus. §. seqtur de manifesto in pri. no enim ponitur h in diffinitione manifesti. de quo. de cohabi. cle. vestra. Ite etiam notoriu potest esse ex uno actu. ut si qs coram populo interficit hominem notorius est homicida. ad hoc. ff. de testa. heredes palam. in pri. ex his dic q si hodie legitime docetur q aliquis tempore vite fuit usurarius etiam si solu docetur per aliqua argumenta et famam que sic tunc fuit: sufficit quo ad effectu: ut testamentum eius non valeat. ut i. c. qsq. et ut careant ecclesiastica sepultura: ut hic. et hoc faciut verba Archi. posita. s. ea. q. et casus videtur in. d. c. cum i diocesi. ubi ad convincenduz q quis sit manifestus usurarius: sufficiut argumenta. Sed si ponimus q non docetur de fama tempore vite: sed also probatur q fuit usurarius: videtur hoc no sufficere: qa per hoc no infertur q tempore testamenti aut mortis fuerit manifestus qd reqrit. c. qsq. Item habilitas testamenti consideratur tempore testamenti conditi et mortis testatoris. ff. de bono. pos. sm tabu. l. i. §. exiuit. et ibi. glo. in contrarium facit glo. de usur. c. i. li. vi. que dicit q epus poterit eos publicare si convicti fuerint. licet glo. xiiij. q. iiij. sane. qoe icipit: sed qd si videatur contraria quibus inspectis puto manifestu usurariu dici. de quo possunt fieri iudici manifeste probationes: et manifestas esse dico que sufficiut sicut argumenta. d. c. cu in diocesi: ut si pbat mutuu et usure receptio cu fama: imo vr idem et si sine fama si aliq deponat super usuris: ita q probet et q sufficiat manifestatio post morte. facit qd no. Jo. an. in. d. c. qsq: in illa. q. an sit exhumandus occultus usurarius tempore vite que post mortez manifestat in qnt tenet q sic: ut ex oibus sic dicamus manifestum dici quecunqz. de quo constare potest qncunqz ita q qn constiterit vez est dicere q primo manifestus erat. de hoc dixi in. d. c. vestra. q. ij. ¶ Vigesimo quero si usurarius cavit de usuris restituendis: an sepeliri poterit sine pena hui[us] cle. vr q non: qz hic indistincte loqtur contrariu: tz gl. in v. manifestos. et ide Abat. ne per h corrigat. c. qsq. de usur. li. vi. qz correctio iurium vitanda est. de elec. cu expediat. lib. vi. qd placet: qz per penitentia desinit esse usurarius. l. di. ferrum. de occu. de hia. Et tradit Abat. cautela sacerdoti q hz manifestos usurarios in prochia ad evitanda penam huius cle. qd instet q usurarius satisfaciat p usuris si pot vel caveat idonee: ut in. c. qsq. et qd no credat usurario dicenti de quantitate certa tm exacta: sz si manifesta est quantitas maior pro illa exigat cautione: et si est incerta exigat quantitate qua verisimiliter credit habuisse: qz si scienter reciperet de minori,

[a] ¶ Quis dicatur nominatim interdict[us]. Adde gl. i cle. i. §. nominatim. de vi. et ho. cle. et ibi Car. l. vij. q. Inn. i. c. in laterane. de preben. not. i. c. cum in ptib[us]. de ver. sig. not. i. c. constitutione. de sen. excom. li. vi. not. in. c. ut circa. de elec. eo. li. not. in cle. appellanti. de ap.

tenebitur ad restitutioné residui. ¶ Uigesimoprimo quero si vsurarius satisfieri iussit non tñ cauit: sz post morté caueat. glo. in v. manifestos. dicit sufficere quo ad sepulturá nó q̃ ad validandú testm̃: idé pau. q dicit q ideo testm̃ nó validat: qz fuit nullú ab initio ex psona testantis. siliter non qualescit testamentú ipuberis adueniéte pubertate. vel si erat seruus & efficitur liber: vel si erat captus ab hostibus & reuertit. ff. de testa. filius. & .l. eius. de le. ij. l. i § i. Idem si ab initio fuit voluntas falsa. C. de falsis. sicut. Idé in legato q nó valet ex psona legantis vel legatarij vel eius a q̃ prestandú est vel róne rei legate. ff. de regula catoniana. l. i. in pn. de leg. i. ceterа: arg. de elec. dudú. i. & regula. nó firmat. lib. vi. de h i duabus qónibus seq. ¶ Uigesimosecúdo quero: an sit opus q vsurarius caueat per seipm. dic q nó: sz sufficit q per alium hñté speciale mádatú ad cauendú: qz q per aliú facit &c. regula. qui per aliú. li. vi. ¶ Uigesimotertio q̃ro qd si hñt pcuratoré specialé ad cauendu duraturú post morté q mortuo vel vsurario cauit disputádo determinatú fuit q ex hoc testm̃ valeat qd procedit sm opi. de q̃. de vsur. q̃uiq̃. in fi. in glo. in fi. eo q glo. ibi tz q añ validatur testm̃ ex cautióe: postea prestita p vsurariú. sufficit. n. q añ morté cauit: pro h in .c. q̃uiq̃ dr q testamenta vsurariorum aliter fcá. i. cautione non prestita non valeant: & sic vr itelligendú apposita exceptione: & q non sit necesse q cautio prestet i actu testandi. facit. C. d preci. impera. offe. vniuersa. ñcta gl. & qd ibi no. Bar. & ff. de inios. testa. filio. in vlti. q. ¶ Op p. ad h de dicta glo. Pau. posuit. & q. xxi. ex qbus vr q oporteat cautioné prestari añ conditú testm̃. Solu. pót dici q illa dicta procedút in alio q non ita specifice caueri mádauit: qñ eni specialiter mandauit: tunc qñ cauebitur retro fingit vsurarius cauisse tépore quo mandauit & mádatú durat post morté: qz pfertur post morté. ff. mandati: si vo non remúerádi. §. fi. ¶ Oppo. ad hoc qz vr testm̃ irritum esse cautione nó prestita. d. .c. q̃uiq̃. in fi. vbi dicit q testaméta irrita ipso iure: vñ cú tempore obitus fuerit testm̃ inualidú non qualescit: alo posset diu pendere an testaméntú valeat si diu staret ad cauendum. So. qũo est dubiú tñ tenédo opi. glo. in. d. c. q̃uiq̃. de q̃ dixi & ea. q. dicendú est testm̃ valere. vt seruet eqtas: ná contingere pót q vsurarius volens cauere in forma. c. q̃uiq̃ nó potuit: qz non habuit cui & absonú eét nullum esse remediú. rigor tñ littere in. c. q̃uiq̃. facit in ẽriuz: prout dixi primum: tñ puto qz satis fit mente illius. c. que est: vt reddantur vsure. ¶ Uigesimoquarto q̃ro si p fecit testm̃ postea fit vsurari' manifestus. dicit Pau. q infirmatur testm̃ ex sequẽti delicto. ad h insti. qui. mo. testa. infir. in pri. & §. hoc aũt. ¶ Oppo. ad hoc. C. qui testa. face. pos. furiosum. insti. e. §. furiosi. Solu. Pau. q aliud i furioso q fingitur mortuus. & in ea. voluntate manere in q̃ erat añ furoré. de bap. maiores ad fi. ¶ Uigesimoqnto quero: an portátes ad sepulturá eos q prohibentur h sint excóicati: & quid de comitátibus & pluribus alijs. d qbus querit glo. in v. sepelire. glo. ea. dicit q hec exigũt principia declaratioñ nec aliqd decidit. Steph. dicit hos casus non dubios cú pticipent sepeliẽtibus: & sit in crimine dánato. de sen. excom. nup. & .c. si cócubine. q tz Lap. dicens idé dicédú in prelatis. q cú possent prohibere sepulturá patiunt fieri. de sen. excó. quante. in quo vltimo. dic vt dixi in. d. c. quáte: qz ad h vt sit loc' illi. c. opus est qd ss q non prohibet. fuerit in dolo: secus si in sola negligentia. Quo ad primú aũt. Pau. dic q nedú actualiter corp' ponentes in sepulchro: sz ét dicentes diuinum offm̃ super funus forte incurrũt hanc pená: qz christiana sepultura est q̃ fit cum psalmis & orónibus. xxiij. q. v. placuit. xiij. q. ij. q̃sta. & qd no. ea. q. §. ité q̃ritur. & eo. ti. abolende: imo fortius debent teneri: qz plus cótemnit. Idé dicit de sepelientib' pacto in cimiterio ét absentibus clericis. Ité q sepelire dicútur nó tñ actualiter sepelientes: sed ét mádantes. de sen. excó. mulieres. ff. de eo per qué fac. erit. l. i. dicit tñ pau. q hec lra potius vr loq de sepulturis in terra cimiteriata q̃ de sepultura quo ad offm̃: vñ dicit q dicentes officiú non videtur teneri pena hac: qz vere nó sepeliunt: sed remanet ẽriuz d. c. nuper. & .c. si cócubine. Ad qd dico q ibi de cómunicátibus excóicato in crimine dánato q excóicant post excóicationé. sic eniz loquũtur illa. c. & ponit ró in. c. nuper: quia talis cómunicans delingt in cómunicatoré: secus q̃ siquis cómunicat alicui in actu per qué ille incurrit excóicationé vt h. quo casu non hñt locú illa. c. q̃ qsideratione atténta: puto verius q h solú sepeliẽtes vel hoc fieri facientes sint excómunicati. & p h sepelientibus intellige. de eis qui actualiter mortuú homo vel tumulo qdunt: vt dr in hac glo. de mandantibus aũt probat i. d. c. mulieres: nec per h erit hec qstitutio ludibrio: qd vr timere glo. ná satis qsulũz est excómunicando sepeliẽtes & auctoritaté prestantes. de hoc etiá dico. J. de bap. cle. vnica i. i. ẽrio. ¶ Uigesimosexto quero si quis sepeliuit manifestum vsurariú excóicatú publice nominatim interdictú & tépore interdicti: an vna: an duplici excóicatione ligabitur. glo. in vbo subiacere remittit ad qóné Gualterij q̃ ponitur in regula delictú. li. vi. pau. dicit q ligatus q̃ttuor excóicationibus. facit. de sen. excó. cú p causa. Joan. de sancto georgio. dicit q vnica excóicatione per not. in. d. q. precipue: qz peutientes clericú pluribus pcussionibus sine interuallo non icurrit nisi vná excóicationé. xvij. q. iiij. siquis suadéte. pro h qsuetudo curie q̃ tales absoluit tanq̃ ligatos vna snia non pluribus. In ẽrium est qd no. in e. q. vbi cócludit de eo q percussit vno ictu tres clericos qd sit excóicatus tribus excóicationib': qd placet: nam vna & eadé persona róne pluriũ q̃litatú censet plures persone. de iudi. cú olim. de qces. prebé. postulasti. de ap. a collatióe lib. vi. ergo psupponat q ille q sepultus fuit hẽat varias q̃litates est periude ac si sepelisset q̃ttuor distinctas personas. ¶ Uigesimoseptimo q̃ro in eo qd h dicit. de absolone qs absoluet. dicit. Pau. q ordinarius cú non sit reseruata absolutio. de re. eccle. nó alie. cle. i. vbi de h in ver. siquis. q. iiij. ¶ Uigesimooctauo q̃ro an absolutio' facta nó pcedéte satisfactione. teneat. Pau. q non: qz fit a phibitore & q̃ formá mádati. arg. de rescri. cú dilecta. d resti. spo. pisanis. ¶ Op p. ad h: qz si absolo pót fieri per ordinariú: sicut dixi in pxi. q. istud: qd hic dr de pmittéda satisfatione. inducit potius monitioné q̃ formá: vt no. J. de iurepa. cle. i. in gl. h addit. So. stat in ẽrio. lz absoluẽs sit puniédus. p hoc qd no. de seque. cle. i. glo. per ordinariú. ¶ Uigesimonono q̃ro q sunt hi q bus dz satisfieri. glo. sz q sunt. dicit forte intelligi de his quorú fauore late fuerant snie excóicationis vel interdicti in loco vel psonas: sz quo ad vsurarios. dicit q sunt hi qbus dz fieri restitutio. Laud. idé: sed dicit ét illis satisfaciendú qui sententias tulerunt: qz fit eis iniuria si qtẽnunt snie. xxiij. q. i. quid culpatur. de tépo. or. ad aures: qd dicit vez si in senté tija tangebat aliqualr ius iudicis. de appel. solicitudine: de sen. excó. venerabilibus in pn. li. vi. q. vij. l: & qd not. de ap. cú speciali in glo. sed qualr: & idé Pau. Ité sm Hen. satisfieri dz his clericis q noléntes sepulturis taliũz interest passi sunt iniuriá. ¶ Trigesimo quero an sepulti ẽtra' phibitionem si corpa discerni psit debeant humari: glo. e. dicit q sic i trib' vltimis casib'. i. qñ erũt excóicati publice vel noiatí interdicti vel vsurarij manifesti. In p aũt casu. s. de sepultis tpe interdicti: dicit hos nó exhumandos: & idé pau. ¶ Trigesimoprimo quero circa id qd dixi in pxi. q. an mortuaria licite recipiant. pro sepulto tpe interdicti. gl. ea. distinguit. & idé paul. Et in eo qd glo. dicit q mortuaria data cú funere sepulto tpe interdicti non recipiunt licite. dicit pau. q h est qz recipientes participerent in crimine: & sic illicite reciperent. argu. xvij. q. iiij. miror. & qd no. Host. in súma. d sen. excó. §. qs possit. v. sz siqs. ¶ Trigesimoscdo q̃ro circa idez si nihilominus receperũt: an d talib' dbeat q̃rta eccle parrochiali. pau. q nó: sicut nec dcia de illicite acqsitis. de deci. ex trásmissa. pro h. ff. pro socio. qd aũt. vbi inter socios non cófertur id quod ex turpi cá alter lucratus est.

b Uadum. Gl. diuidit ex ea colligunt. viij. partes q̃s psequor singulatim: & insuper in. §. huiusmodi. J. ea. cle. glo. subdiuidit i quinq partes: q̃s ét singlari psequor. ¶ No.

de verbo

a ¶ An absolutio. add Joan. an. i. c. act' legitimis. de re. iur. li. vi. in mercu.

b ¶ An sepulti ẽtra. Add gl. i. c. si ciuitas. de sen. excó. li. vi. facit notata in. c. si. de excel. prela.

de ṽbo inouamus" qđ exponit Laud.i. restituimus que fuerant reuocata.de rescrip.li.vi.ij.q.iiij.§.notandū.ꝛ dič Lau. ꝙ innouare nihil aliud est nisi casones qui in ꝯsuetudinem abierant reparare.xviij.dist.pp simile.de treu.ꝛ pa.c.ij. dič Lau.ꝙ ħ innouatio hꝫ vim noue factiōis cū perinde est ac si esset noviter edita hꝫ vim fortificationis.d.c.ij.alibi iuris antiqui cōseruationis.de cōfir.vti.cū dilecta.ꝺ priui.ex parte.ꝛ.c.quia intētionis. ℭ Scđo no.ꝙ qñ aliqua dispositio inouatur tenor eius dꝫ inseri.ꝛ ꝭꝫ Laud. inseritur vt ꝺ certa scientia principis.de ꝯfir.vti.c.penul.ꝛ dicit pau.ꝙ notarius eodē modo inserit tenorē cum exēplat instrumētum alteri.de hoc in Spec.de instru.edic.§.ostenso in prin.

Ver. Bonifacius.

Nota ꝙ cōstitutio nes fiunt ad perpetuam memoriā proꝗ ēt fiunt instrumēta ꝛ scripture alie: ꝛ sic recipiuntur testes ꝛ publicanť.i.q.vij.saluberrimū. xxiij. q.i.oēs.vt lit.non contesta.qñ.§.sunt ꝛ alij.de testib⁹.significauit.ꝛ.c.albericus.ff.de pigno.ꝯtrahitur. de ħ i p̄hemio huius cōpilationis. ℭ Secundo no.ꝙ ꝯstitutio pape ppetua est qđ est:ideo ꝭm Genze.qꝛ causa cognita fit ꝛ ppterea durat nisi ex cā meretur. argumen. de offi.delega.c.vlti. .C.de re iudi.gesta.

Ver. super cathedram.

Nota de cathedra pastorali:qđ dic:vt in glo.ꝗ ponit ēt de cathedra iudicis de qua dicit pau.ꝙ iudex super ea sedet ad exercendum actus iudiciales .C. de dila.a procedente.iij. q.iii.§. ad iudicem. de re iudi.c.fi.li.vi. De cathedra aūt pōtificali.dicit paul.ꝙ ab ea dꝛ cathedraticū.de offi.or.cōquerente.de symo. ea ꝗ. ꝛ de hac.xiiij.q.i.qñ vetuos ꝛ hanc nō debent omnes ascēdere: qꝛ locus non facit hominē:sed hō locum.xl.dist.multi.ꝛ dicunt Laud.ꝛ Gen.ꝙ cū cathedra possit cōpetere cuilibet doctori.xl.dist.multi.ij.q.ii.§.is ita.C.de of.diuer.iud. sciant.vbi senato.vel clarissimi.l.fi.fortius papa:vt ħ. ꝛ.xl. dist.non est ibi.tenere cathedrā. ꝛ imperatori.x.col.ꝺ pace tenenda. ℭ Scđo no.ꝙ papa hꝫ p̄eminētiā pastoralē: preeminet enim ceteris dignitate officio ꝛ ꝑtāte.xi.q.iij. cū aliquis.ꝛ.c.seq.naꝫ ipse vocatus est in plenitudinē ꝑtātis: ceteri in partem solicitudinis.ij.q.vij.qui se.de vsupal. ad honorē.ꝛ vocat⁹ est dei dispositiōe:vt ħ.ꝛ.viij.q.lꝫ. ℭ Tertio no.ꝙ romana curia dꝛ alueus: ꝛ de hoc in gl. in ṽbo alueū. ꝛ in ea vbi fluuioꝝ.ff.de flu.l.i.§.ripa.de acq.re.do.adeo.§. ꝙ si.ꝛ quid sit torrens.dic vt in glo.in ṽ.torrens.ꝛ in ea in fi.ff.de flu.l.i.post prin. ℭ Quarto no.ꝙ hōs multis intendere dꝫ expedire qđ grauius est.de hoc in glo. in verbo instantijs.ꝛ in ea in fi.facit qđ nor.de censi.cū nup. ℭ Quinto no.pro instātia.i.solertia:nam mater omniuꝫ artiū est instantia nouerca ṽo eruditionis est negligentia.lxxxiij. dist. nihil.Seneca epistola prima.turpissima est iactura ꝗ per negligentia fit: ꝛ maxime in ꝑlato reprobatur.ꝺ. tit.i.cle.vna. ℭ Sexto no.ꝙ papa debet exaltare catholicā fideꝫ. ꝛ ꝭm pau.hoc in predicationibus fit quibus populus instruitur: ꝛ in fide confoderur.xliiij.dist.c.i.ꝛ in ꝯfessionib⁹ repertis per que peccata vitanť ꝛ cōmissa delentur.de pe.dist.i.ecce nunc in fi.ꝛ.c.seq.ꝛ in sepulturis ecclīasticis: nā homines inuitantur ad suffragia ꝑ defunctis.de quibus. xiij.q.ij.cuꝫ grauia.ꝛ in his ꝯsistit profectus animaꝝ. de quo sequitur. ℭ Septimo no.ꝙ antistites.i.ꝑlati curati habent regimen gregis.i.sui populi.de offi.or.iter cetera. ℭ Octauo no.ꝙ quelibet persona inclusa sub ordine clericali subest pape. sic eniꝫ generaliter disposuit ibi ceteras ꝑsonas quas ordo clericalis includit.ex ħ arguit Lau.cōtra theologos qui dicūt tonsuram clīcalē non esse ordinē:cuius ꝯtrarium tenent canonistę:de eta.ꝛ quali.cū cōtingat.ꝛ dicunt Lau.ꝛ Genz. ꝙ qꝛ sub ordine clīcali ꝯtinentur ordines sacri.vt ħ.ꝛ.xi.q. i.de ꝑsona in fi.qlibet hñs aliquem de ordinibus qui sunt nonē gaudēt priuilegio.de quo.xvij.q.iiij.siqs suadente.cū sit inductū in fauorē totius ordinis clīcalis. de sen.excom. ꝯtingit.i.ꝛ hoc ēt si fuerit ꝑmotus.ꝭ. saltē.xl.di.sicut.lij.di. per to.de cle.ꝑ sal.promo.per to.qꝛ veꝝ est dicere hūc esse inclusuꝫ sub ordine clīali:qđ no.ꝛ idē dicit Gen.si ēēt pror sus illitteratus q ordinē recipit:vt no.xl.dist.sicut. xxvi.di. .c.illiteratus.liij.dist.solicitudo.qđ ēr no. ℭ Nono no.differentiā iter rācorem ꝛ odiū:nam ꝭꝫ pau.rācor ꝯsistit i aïo ꝛ rancorē qlibet teneť dimittere.xc.dist.siqs cōtristat⁹.vbi de ħ.xxiij.q.iiij.si is qui.odiū ṽo est inueterata inimicitia: de vitione cogitās.ipsa aūt vitione nihil est grauius. iij. q. v.qꝛ suspecti.nec est desideranda.xxiij.q.v. de occidendis. Sed nec per iudicē negligenda:vbi expedit.xxviij. dist.qꝛ sunt.de postu.c.i.ꝛ odium peccati suadetur.xxiij.q.iiij.ista. lxxxvi.dist.odio. de hoc nō loquitur hic:sed de odio hōis. ℭ Decimo no.ꝙ rācores ꝛ odia ꝑbēt ausuꝫ malis.C.ꝺ iudi.ꝑperādum.ꝛ dicit Laud.ꝙ hoc frequēter euenit in electiōibus ecclīaꝝ:qꝛ tūc sunt sicut locuste rege carētes. xvi. q.i.qui vere.dꝫ ergo obuiari rācoribus ꝛ odijs ne ħ sequať: argu.de ꝯsti.nā ꝯcupiscētiam:regula.cū qđ li.vi. ℭ Oppo. in eo ꝙ papa procurat pacē subditoꝝ: nā debem⁹ inire certamen spirituale ꝯtra hostes anime.xxiij.q.i. nisi bella.So. pau.ꝙ hic de pace corporali i ꝯtrario certamine ꝺ spiritua li:nam hostis anime cōtinue circuit querēs quem deuoret. iij.q.i.nulle.ꝛ hꝫ mille modos nocēdi.xvi.q.i.visis. ꝛ sedet tanꝗ̄ leo i insidijs:vt iterficiat inocētem.de pe.dist.ij. si enī inquit vltra mediū ṽ.sic que. ℭ Scđo oppo.ad ħ qꝛ ēt certamen corꝑale dēbemus inire.xxiij.q.viij.omni timore.ꝛ.c. hortatu.Solu.iustū bellum[b] exerceť sine peccato:vt ibi.ꝛ ꝺ resti.spo.olim.i.de iureiurā.sicut.iiij.de homi. sicut dignuꝫ: secus de iniusto: de quo hic vel etiā iusto si modus excedi tur.de pe.ꝛ remis significauit.

Ver. Ab olim.

Not.ibi.sacerdotes ꝛ clericos ꝙ aedū sacerdos: ꝭꝫ ꝛ clīcus partem hꝫ oblationū ꝛ funeraliū.ad ħ de fil.ꝑsby. proposuit.ꝛ.c.ex parte:qđ dicit pau. veꝝ nisi cōsuetudo vel statutū aliud habet.de ṽbo.sigin.inter.ꝯtra facit lra.ꝭ.§ huiusmodi ibi.parrochialibus sacerdotib⁹ ꝛ eoruꝫ rectorib⁹. Solu. Pau.ꝙ illud non excludit portionē clerici si est i ecclesia cū coadiuuādi sacerdotē:nam dꝛ curatus per cooperationē: qꝛ sine eo presbyter celebrare ꝛ alia facere nō debꝫ. de vi.ꝛ hone.cle.vt qsquis.de ꝯsue.dist.i.iubemus. ℭ Secundo no.ꝙ ħ cōstitutio locū hꝫ tñ quo ad fratres predicatores ꝛ minores:qꝛ i his tñ loqtur:vñ dicit Laud. ꝙ ad heremitas ꝛ carmelitas:ꝛ alios religiosos cuiuscunqꝫ stat⁹ statur iuri cōmuni.de quo eo.ti.c.i.ꝛ.c.certificari.ꝛ idē no. ꝭ e.cle.§.huiusmodi ṽ.veꝝ in glo.vt pꝫ:ꝛ dico in eo.ṽ.veꝝ. q.viij.Sed fuit postea ꝑrogata per cle. ad heremitas. ꝛ ꝑ Jo.xxij ad carmelitas.qđ no. Jo.an.de regu. ꝯstitutioneꝫ. lib.vi. ℭ Tertio no.ꝙ discordia est periculosa.Salu. in iugurtino.cōcordia parue res crescūt discordia maxime dilabuntur.Hieronymus sup psalmo.lxxv.ibi.discordia:ibi.nō ꝑtector deus. ℭ Quarto no. dīuis inter audire ꝯfessiōes ꝛ iniungere penitētias.ꝛ dicit Paul.ꝙ confessiones audire simpliciter nō prohibeť:imo prodest ad augmentū gratie pluribus cōfiteri ꝑpter erubescentiā que est maxima pars satisfactiōis.de pe.dist.i.queꝫ penitet:ꝛ dist.v.qui vult: sed absolutio ꝛ iniunctio penitētie soli sacerdoti reseruantur.vt not.de offi.ordi.pastoralis in glo .quo casu. ꝛ de hoc.xxv. dist.§.omnis. debet autē sacerdos penitētiam innotescere[e] non iniungere non plene penitēti.de pe.distinctio.iij. nihil. ℭ Quinto not.ꝑ celebritate.ibi. celebrent ad ħ.de elec.c. viii.lib.vi. ℭ Sexto no.i.ṽ.i ecclījs.ibi. inuitati.ꝙ nullus debet predicare in ꝑrochia alterius.vi.q.i.scriptū. nisi inuitatus.ix.q.ij.nullus primas. ꝛ officiū predicādi ꝛ docēdi priuilegiatū ē. de sta. mo.qđ dei. vbi hoc de magis.super spe. ℭ Septimo no.casuꝫ in quo nō sufficit petere licentiā: sed oportet ꝙ obtineať.simile.de testa.c.fina.lib. vi.ꝭ. de testa. cle.vnica.secus de licētia petēda super audiēdo penitētias ꝭ.ea.clem.statuimus.vbi sufficit petere. ℭ Octauo not. ꝙ sacerdotes curan⁹ possent dare licētiā predicādi. pro ħ gl. xvi.q.i.adijcimus:ꝛ qđ no. Inn.de here. excōmunicamus. ℭ Nono no.ꝭm Genze.ex ṽbo prelatus superior ꝙ in talibus habet archiepiscopus potestatē cōcedēdi licentiaꝫ pre

a ℭ De ṽbo innouam⁹. adde .c.pp. xviij.di. .c.fi.ꝺ treug. ꝛ pa.c.cū dilecta ꝺ ꝯfir.vti.vl'ti tī.c.ex pte. ꝛ in .c. qꝛ intentionis. de priuile.

b ℭ Iusti belli.adđ Inn.in .c.oli.el.i.de re sti.spo. Inn.in .c.sic.ꝺ iureiu. host. i summa ti. ꝺ treu.ꝛ pa. in .§.qđ sit belli. doct.in.c.ꝑ hu mani. ꝺ homi. li.vi.host.i sũma ti.ꝺ peni. ꝛ remis.i.§. qb⁹. ꝛ qliter bar. in .l. ex hoc iure: .ff.ꝺ iusti. ꝛ iu.

e ℭ Penitentiā dꝫ innotescere. adđ ꝙ no i fili in.c.officij in ṽbo pnia. ꝺ peni.ꝛ remi.doc. in.c.ij.sup glo. fi.de elec.

d ℭ Qđ sacerdotes curati. adđ gl.i.c.i.de religio. domi. lib.vi.

dictam etiam in diocesibus suffraganeoꝝ qđ non probatur
hic: nam pōt intelligi de superiore habuit puta legato. de of
fi. leg. c. i. ¶ Oppo. in ṽ. in studijs: qđ sit superfluus per id qđ
ꝓcedit. Sol. Genȝe. ꝙ in casibus in hoc ṽ. positis possunt
fratres predicare extra eccl'ias ꝛ loca ipsoꝝ plateas cōmu-
nes: vt aliquid addat iste ver. ad precedentia. de hoc. ꝫ. in. q.
¶ Secūdo oppo. eodē modo: q2 videtur inculcatio ibi fe-
stis specialibus seu peculiaribus. Sol. pau. ꝙ ṽbum peculia-
ribus venit expositiue. i. specialibus vel. i. ꝓprijs non cōmu-
nibus quo ad solēnitatē quasi seorsum a cōmunibus. de cō-
se. dist. ij. ꝛ ꝫ attendēdum. de cele. mis. c. ij. ¶ Tertio oppo.
in eodē ṽ. quid si superfluitas in eo qđ dicit si prelat⁹ ad se cle
rum generaliter cōuocet aut ex aliqua rōne vel cā. So. pau.
ꝙ ṽbum generaliter itelligitur. i. causa nō expressa: ꝛ sic dif-
fert a vocatiōe que fit ex aliqua rōne vel causa. dicit ēt pau.
ꝙ differūt ratio ꝛ cā: q2 ratio est ordo gerēdorum ex causa
venientiū: ꝛ est quasi rationis ordo. argu. de preben. c. iij. i.
dist. ꝯsuetudo. Causa vero pōt eē sine ratione: sȝ nō ecōuer
so. accipit̄ ēt causa pro impulsu animi ad aliqđ agendum. ff.
de postu. l. i. §. sexū. Quādoqȝ causa est ad cuius esse sequit̄
aliud ꝛ ſm hoc sunt due cause essendi. ꝛ due fiendi. no. Jo.
mo. in ꝓhemio sexti. quādoqȝ causa dr̄ modus siue forma.
ꝛ dicitur de preteritis suasio: vt si marit⁹ legat vxori ea que
eius causa cōparauit. ff. de aur. ꝛ ar. leg. quintus. de ꝯdi. in-
de. damus. quādoqȝ ponitur ꝓ explicatiōe facti. ff. ad. l. aq.
si ex plagijs. §. tabernarius. quādoqȝ pro ꝯtractu de plus pe.
ti. c. vno: quādoqȝ pro cōtrouersia. de ṽbo. signi. fortius. de
iura. cal. c. vlti. li. vi. ꝛ differunt cā ꝛ occasio. Causa enim dr̄
ea per quam vnūquodqȝ fit: ꝛ quādo infert necessario cau.
satum: sicut eius remotio perimit causatū: vt not. de iude. ita
quorundā. ꝛ ꝯsistit in iure: ꝛ est rōnabilis: ꝛ dr̄ a chaos qđ
fuit principiū omniū. occasio ṽo ꝯsistit ꝛ est iniusta. de ma.
ꝛ obe. solite. ꝛ ibi de hoc prouer. lxxi. occasionē querit q̄ vult
discedere ab amico. ¶ Quarto oppo. in ṽ. in eccl'ijs: q2 vi-
detur inculcatio ibi predicare vel ꝓponere ṽbuȝ dei. Solu.
sic dixit cā maioris expressiōis. Nā predicare videt̄ donare
ꝓpositionē ṽbi dei cū quadā solēnitate: proponere autē fit
etiam simpliciter. ꝛ ſm pau. dic ꝓponere ad cleꝝ vel ad po
pulum. x. q. i. placuit. de offi. or. inter cetera. de censi. c. i. lib.
vi. ¶ Quero in eo qđ permittit religiosis libere predicare
in eccl'ijs ꝛ locis eoꝝ quare magis ibi q̄ alibi. dicit Lau. ꝙ
ideo q2 infra septa suaꝝ domoꝝ restringit̄ territoriū eoruȝ.
ꝛ exemptio eis cōcessa: ꝛ sic intelligitur locus exēptus: de
quo de priui. c. i. §. i. lib. vi. Ex ꝫ arguit ꝙ extro locū religio
si suoꝝ prelatorum sentētijs non ligātur: ꝛ impune non pa
rent. argu. de sen. exco. cum illoꝝ. ver. si ṽo claustralis: vbi ꝫ
tenet Hostiē. lȝ aliqui dicāt ꝙ tales prelati potius iudices
sont personaꝝ q̄ territorij: ꝛ ideo totus mundus est eis ꝓ
territorio: ꝛ qđ religiosus vbicūqȝ sit ligat̄ sentētia prelati.
pro hoc. de re iudi. cle. pastoralis. Gen. tenet primū ꝛ hoc
placet eo respectu quo prelati isti ferunt sententias quo ad
ꝯtentiosam iurisditionē: q2 nō possunt ponere sedē in terri-
torio alioꝝ. de of. or. cū episcopus. lib. vi. sed respectu volū
tarie sentētiarum iurisditiōis. ꝛ ad quas ꝓceditur nō i for-
ma iudicij: verior est alia opi. q2 talia possunt exerceri etiaȝ
in alieno territorio. de offi. leg. nouit: vbi de hoc. ¶ Secun
do quero quid cōprehendit̄ sub illis ṽbis locis eorum. glo.
in hoc ṽbo dicit ꝙ includitur quicqđ infra septa est etiam
in ortis. idē Lau. ꝛ Genȝe. argu. ff. de procu. presens: ꝛ dicē
Lau. hoc procedere ēt si loca sunt longe a domibus eorum
cum indiffinite dicat de locis qđ debet colligi artēta forma
exemptiōis que dȝ inspici. de priui. porro: sed exēpta eccl'ia
vel monasterio alio non expresso venit tm̄ id qđ est intra se
pta. i. ea que simul tenētur cū eccl'ia intra vnā clausurā. de ꝓ-
uil. c. i. lib. vi. ꝛ ibi glo. in ṽ. exēptos: ꝛ hunc intellectū habu-
it glo. ista. in ṽbo locus: ꝛ tunc etiam si longe distat ab ecle
sia: tm̄ sunt exēpta: ꝛ sic dȝ intelligi qđ dicit Lau. qui ēt expo
nit hoc ṽbum locus eoꝝ. i. ad vsum eoꝝ deputatus cū dñiuȝ
rerum apud eos nō sit nec in ꝓprio: nec in cōi. de re. do. re-
ligionuȝ. sunt enim in summo gradu pficiendoꝝ. alij ṽo qui

a ¶ Quibus li
ceat predicare.
adde glo. i. d. c.
adijcim⁹. inn. i
c. excōicamus
sn. §. si ṽo. de
heret. i sua gl.
abb. i. c. ꝙ sit. ꝫ
iudeis.

sic non renunciarunt ꝓprijs sunt in iferiori ordine. ꝛ de his
duobus ordinibus in ecclastica ierarchia pōit Dyonisius
de ecclastica ierarchia. ꝛ est. argu. xvi. q. i. illa: ꝛ in hac gl.
in ver. locis: ibi includitur. ad ꝫ. xvij. q. iiij. diffiniunt. ¶ Ter
tio quero quid importet ṽbum plateis cōmunibus. Solu.
Gen. intelligēdo de plateis locoꝝ in quibus morātur: ꝛ sic p
verba precedētia: ibi. eccl'ijs ꝛ locis eoꝝ restringūtur seqn̄
tia q̄ q̄ indiffinitiua prolata. ff. de tri. vi. ꝛ oleo le. l. vlti § i.
ꝛ. l. sequ: dicit tamen Genȝe. ꝙ hec littera ēt locū habet in
plateis aliorum locorum q̄ suorum: ꝛ alr̄ hec verba plateis
eorum nihil adderent cum premiserat de locis eoꝝ: maxie
q2 hic de fauore agitur qui nō debet restringi: sed amplia-
ri: regula. odia. lib. vi. ex eo autem ꝙ eis permittitur in his
locis libere pdicare. dicunt Lau. ꝛ Gen. ꝙ hoc faciēt absqȝ
cuiuscumqȝ ꝯtradictione vel licētia. simile verbū. de preben.
si beneficia. lib. vi. argu. ff. ad. l. acqui. quēadmodum. de ac-
qui. re. do. l. iij. ꝛ quod ibi not. Jteȝ quia ſm Lau. exempti
sunt: ꝛ sic non subsunt ordinarijs: ꝛ hoc quo ad ecclesiaȝ ꝛ
loca eorum: sed quo ad plateas que sunt iuris publici prin-
cepis vniuersalis. s. papa potuit disponere vt voluit nulli pre
iudicium faciendo. ff. quemadmodum ser. amit. locus. §. vl-
ti. ¶ Quarto q̄ro in eo qđ dicit plateis cōmunibus. quid
de priuatis: gl. in verbo cōmunibus dicit: secus eē. idē pau.
qui dicit ꝙ in plateis priuatis predicare nō possunt inuitis
eis quorum sunt ex hoc eo. ꝙ platee non sunt semper com
munes. de no. ope. nuncia. significantibus. ¶ Quinto que-
ro i eo qđ permittitur istis predicare certis casibus: an hoc
poterunt tempore interdicti. gl. in ṽbo vbi predicare ꝙ sic
idem Paul. ¶ Sexto quero quibus liceat predicare^a. di-
cit autē Pau. ꝙ quādoqȝ quis predicat ratione ordinis: ꝛ
hoc compent solum sacerdotibus: quādoqȝ ratione prela-
tionis: ꝛ tunc competit etiā subdyacono qui potest eē pre-
latus. de eta. ꝛ quali. preterea. ꝛ doctori i theologia appro
bato per eum ad quē pertinet. de here. cū ex iniūcto. xvi. q.
i. adijcimus. vbi de hoc. xcij. dist. in sancta. quādoqȝ ratione
priuilegij: vt hic. de iude. sicut. de pe. ꝛ remis. cū ex eo. quan
doqȝ ex ꝯcessione speciali quā facere potest quilibet habēs
curā animarum persone note: vt magistro in theologia vl'
idoneo ꝛ cōpetenti predicatori. ſm Jnn. de here. excōmu-
nicamus. §. quia ṽo: qđ intelligit Host. i trāsitu ꝛ casualiter
sed generalem liniaȝ per totā diocesim cōcedit solus eps: de
offi. or. inter cetera. dicit Host. ꝙ eps semp ꝛ vbiqȝ admit-
ti debet ad predicandū nisi ꝓhibeatur ab eo: cuius est dio-
cesis. hec ꝓcedunt de predicatione ṽbali facta ꝯuocato po
pulo: sed predicare dādo de se bonum exēplum: cuilibet lȝ:
vt no. de cōse. dist. v. nouissime. de ꝫ. vi. q. iij. c. ij. Laud. ple-
nius distinguit cum queritur quis possit predicare aut de fi-
de disputare: q2 aut loq̄ris de laicis aut d̄ clericis. Primo
casu nullatenus possunt publice vel priuate: ꝛ si fecerint sūt
excōmunicandi. de here. sicut in vno. ꝛ. c. quicunqȝ. § iube-
mus: nisi faciant hoc aliqui prodētes rogātib⁹ clericis: exē
pta tamē muliere que nullo modo hoc pōt cum sit virile of
ficium. xxiij. dist. mulier. si de clericis: aut de prelatis eccl'ie
aut de alijs: si primo modo: aut de papa: ꝛ ipse potest vbiqȝ
predicare. xix. dist. in memoriā: ꝛ cuilibet cōmittere. de offi.
deleg. c. si. sȝ eius cōmissarij subdelegare nō pñt: vt ibi: si de
inferioribus pape: aut de episcopis: aut de inferioribus pre
latis: si de episcopis aut q̄ris: an possint vbiqȝ per se predica
re: ꝛ dic ꝙ sic: nisi in alienis diocesibus prohibeant̄ ab alijs
episcopis: habēt enim episcopi priuilegiū quo ad hoc per
vniuersum orbem. Matthe. vlti. ite per vniuersuȝ munduȝ
ꝛ predicate ꝛc̄. xxi. dist. in nouo. Matthe. ix. aut queris: an
possint alijs auctoritatem dare: ꝛ dic ꝙ nō nisi i ꝓprijs dio-
cesibus. xvi. q. vi. nullus omnino. si de inferiorib⁹ prelatis si
queris an possint predicare subditis sibi cōmissis: ꝛ dic ꝙ
sic. xvi. q. i. adijcimus. ēt si non fuerit nisi diaconi tm̄: vt ibi.
aut an possint alijs cōmittere forte alicui approbato: puto
magistro in theologia vel alr̄ per episcopum approbato: ꝛ
potest prelatus habēs curam quo ad suas oues cōmittere
casualiter ꝛ in trāsitu: ꝛ iō sacerdotes quotidie cōmittunt
fratribus

fratribus predicatoribus & minoribus: & similibus priuile
giuz predicādi:alijs non liceret in publico.de here.excōmu
nicamus.i.§.sane clerici.Si vo loqueris de clericis nō pre
latis:nec habētibus curas:aut volūt disputare publice tur
bis coadunatis aut secrete:si publice: lz magistris in theo
logia:qui super hoc sunt priuilegiati tanq̃ doctores fidei:de
here.sicut.& illis qbus papa cōmisit:vt sunt predicatores &
minores.de qbus hic & similes de alijs literatis.dicit Lau.
q hoc nō licet.de here.excōmunicamus.§.clerici.si vo se-
crete aut queris an possint cū inimicis fidei:aut cum alijs si
primo dic q non:lz maxime de secretis fidei.xxiiij.q.iij.cū
aliquibus:nisi forte heretici nimis prouocent eos: qa tunc de
bent prudēter per aliqua vba eos trufari & illudere: qz ni-
hil respondere nō ēet vtile ppter audiētes.qui forte crede
rent & hoc non posset responderi.xliij.dist.in mādatis:si āt
cū alijs q̃ inimicis fidei.dicit Lau. q turba nō concitata h
possunt. Refert tamē duas opi.nā quidam dicunt q non p
modum predicatiōis: sed monitionis quaz quilibet facere
potest etiam monachus.xvi.q.i.c.i.&.c.qa iusta. Alij dicūt
q possunt etiā predicare:qz hoc non cōsistit in ptētiosa iu-
risdictione:nec refert quis predicet.xix.dist.sm: & quod ibi
not.glo.& Inno.& Host.de here.excōmunicamus. ¶ Se
primo quero si nō habēs licentiam[a] predicandi predicat:
& aliqua acqsiuit an teneatur restituere.glo.xvi.q.i.adijci-
mus:arguit pro & ptra.Land. ibi tenet q sic.pro quo fac.
ff.de leg.i.si seruus plurium.§.i.vbi si pnunciatur cōtra he-
redem in causa hereditatis non preiudicat legatarijs si per
lusoriē egit.facit de emptio.& vendi.c.fin. Matthe.ēt h ar
guit q acqratur ecclesie.de inoffi.testa.posthumus.§.fiqs:vbi
si extraneus expugnauit testm̄:hoc ei nō pdest nisi vt legiti
mus expugnauerit. In cōtrarium arguit Matthe. qz non
refert quis vel qualis predicet:ad hoc ɔ coha.cleri. vestra.
Mato vetius q nō possit cogi ad restitutionē: qz licet iniu
ste fecerit: non tñ turpiter acqsiuit a volentibus eis gratis
tribuere.pro h qd no.de deci.ex trāsmissa. & ipsi tribuentes
habuerunt meritū ex auditione predicatiōis.de elec.dudū.
ij.& qd ibi not.glo.in vbo decepte.fateor q potest aliter pu
niri tanq̃ qui imiscuit se officio ad se nō ptinēti. ¶ Octauo
quero in eo qd permittitur fratribus pdicare:dū tñ non cō
curant cū prelatis.de quibus prelatis hic loqtur glo.in ver
bo prelati.q locum hz siue sint prelati iure cōmuni.siue cō
suetudinario. Idē Lau.& Pau.qui exponit platos de iure
cōmuni:vt sunt episcopi. vel de ɔsuetudie: vt qlibet prelat⁹
inferior.facit.lxix.di.qm ver.prox. Gen.intelligit de platis
quales h dicuntur epi qui prelati pprie dicūtur omnium lo
coz dioces.alij nō.sic mihi placet glo. cū eo qd dico in seq.
q. ¶ Nono quero an sub h vbo prelati[b] cōprehendanẽ rec
tores ecclesiarum.glo.e.in ver.prelati.dicit q nō:qz .s.exp-
mitur rector post vbum prelati: ibi.ab olim inter platos &
rectores. Idē pau.ex hoc vr q h nomē prelati stricte suma
tur:qd tenet Lau.qui iducit in sili.de offi.or.si eps.de temp.
or.cum nullus.lib.vi. Alibi sm eum accipiuntur largius.ɔ
offi.or.cū ab ecclesiarz prelatis . Steba.accipit largo mō: vt
cōprehendanẽ ēt ipsi curati q suo modo sunt plati.arg.d.c.
cū ab ecclesiarum:qa si aliud diceretur non satisfieret intētiōi
huius ɔstitutionis: que intēdit vitare scandala inter partes
quaz principaliores sunt curati: qz magis ipsos tangit q̃
episcopos & superiores:& si pcurrerēt ad predicandū fres
cū curatis surgeret diuisio populi: & sic nutriret discordia.
alio ēt modo referẽ per aliquos dictum Stepha. q dixerit
prelatos esse eos qui sunt electi a collegio vel vniuersitate:
vel qui pferunẽ collegio ab eo q hz administrationē cuz iu
risdictiōe.d.c.cū ab ecclesiarz. Mihi placet glo.nā ob bono
rem prelatoz reseruatur eis q hora q̃ predicāt non possint
fres predicare.platos aūt itelligo q hñt dignitatē cū admi
nistratiōe q̃rū ad hāc cle.& puto q sit eius mēs loq de pre
lato qui hz iurisdictionē q̃si epalem:quasi ob hanc superiori
tatem deferatur ei in toto loco ēt per eos qui sunt exempti:
& qui puilegiū habēt predicādi: sicut pz hic de fribus pre-
dicatoribus & minorib⁹ . isti enim exēpti sunt & predicare
pñt ex indulgentia apostolica vt hic & vt dicit Mat. predi
care non pñt:qz non tm̄ humanis vocib⁹: sed ēt diuinis inter
dicti sunt.xvi.q.i.placuit. & pro h quod nunc dixi de hñte q̃si
episcopalē:est qd dico.j.§.statuimus.q.iij. Ex his not. sm
Lau.q vbi ius cōmune cōcurrit cū priuilegio pferẽ ius cō
mune:qz nā originis potior est acqsitione.i.causa nālis po-
tior accidētali.ff.ad municip.l.fas.§.prescrip. & vbi adest an
tiquum ordinarium.ff.de mino.in cause.§.cū.nisi in casu quo
specialiter priuilegiū derogat iuri cōmuni: qz tūc speciale
derogat generali & singulare cōmuni . de regu.iur.generi.
lib.vi. ¶ Decimo quero si prelatus velit totā horā matuti
nalem tenere tā pro missa q̃ pro sermone: & sic fres de to-
to impedire videẽ q possit: qz h dicit in singulari de hora
non de horis.itē de hora illa tm̄ qa ipse predicat nō ɔ alia.
pro hoc qz fauor est in multiplicatiōe predicātiū.dist.xxi.s
nono.dicit Lau.q prelat⁹ hz eis partiri illā horam: maxie
si fres aliā sibi non ɔuenientez hñt.arg.de presump.manda
to.i.q.i.interrogato.paria sunt aūt:vt hic pz: an prelat⁹ pre
dicet:an coram se faciat predicari solēniter: qz non refert:
per se an per aliū faciat:de sen.excō.mulieres. & in hoc no.
sm Pau.qd dicit solēniter :si eni faceret pdicari clāz coraz
paucis cessaret h lra: qz tunc non derogatur sue dignitati.
¶ Undecimo q̃ro qd de vicario:gl.in vbo prelati.dic idez
q de prelato. Idem tz Paul.dicēs hoc pcedere si vult p-
dicare[c] & vicarius non:tamē alius prelatus cui cōpetit ex of-
ficio: vt qa habebat aliquā prelaturam. Itē sm pau.secus si
esset vt vicarius vult facere corā se predicari: quia i hoc nō
rpresentat psonaz epi. ¶ Duodecimo q̃ro an ea hora qua
predicabit prelatus cessabūt isti predicare quo ad oīa:dicit
paul.q cessabunt predicare q̃ ad loca de qb⁹ pmisit.s.i suis
ecclesijs & locis eoz & plateis cōmunibus existētibus i ciui-
tate & castro vel villa:vbi ordinarius vel villa vult predica-
re vel aū se facere predicare:nō in alijs nec i plateis parrochie
cessent tñ ēt in casu.de here.vt officium.§.cōpescendi.lib.vi.
¶ Decimotertio quero i eo qd hic in ver. preterq̃: pmittit
q predicet hora qua predicat platus si est de voluntate pre
lati an sufficit volūtas tacita:dicit Paul . q non: vt innuit
littera sequēs scilicet cū dicit.de licētia speciali. Ex hoc no.
casum in quo predicare pñt ea hora qua predicat prelatus
cum habeāt licentiaz specialem eius:aliud est i studijs gene
ralibus:vt statim sequiẽ. ¶ Decimoquarto quero in v. in
studijs:in quo differt iste versi.a superiorib⁹: dicit Matth.
q in hoc:qz i superiori dicẽ q fratres pdicti predicare pos
sunt in ecclesijs & locis eoruz & plateis cōmunibus libere:ex-
cepta hora qua prelati volunt predicare & c.vt.s. Sed in h
ver.possunt libere:tēporibus tamē specificatis pdicare i lo-
cis quibuscūq; per totā ciuitatem vel diocesiz: vbi mordetur
exceptis ecclesijs parrochialibus in qbus predicare non pñt
nisi cū licentia:vt.j in vsi.in ecclesijs. Idem Genze. dicens q
nisi in casu huius vsi. possent predicare etiam extra loca. de
quibus.s.dicitur ante hūc ver. nihil specialitatis hic iduce-
retur nec aliqd operareẽ iste ver.cōtra id.ff.de leg.ij.si quan
do.de vbo.signi.abbate.de conces.prebē.cle . vna §.secus.
¶ Decimoquinto quero in eo qd dicit in studijs generalib⁹
que sint generalia:glo.in vsi.generalibus intelligit de locis
habētibus studium ex priuilegio vel cōsuetudine: cuius ini
tij nō sit memoria.pro hoc.de verbo.signi. super quibus.ff.
de aqua.quoti.& esti.hoc iure.§.duct⁹ aque . & i hoc no.gl.
sing.etiā ponit Jac.de are. in prohemio .ff. exēplum de hac
ciuitate Padue:que ex cōsuetudine longissima studiuz ha-
buit:qd dicit sufficere etiā cessante priuilegio:qz talis cōsue-
tudo facit aliquid licitum sicut priuilegium .ff. de aqua quo
ti.& esti.hoc iure.§.ductus aque.de verbo.signi.super qui-
busdam:nam princeps permittēdo tāto tēpore videtur cō
cessisse & reuocasse phibitionē . de qua in dicto prohe.ff.de
exerci.l.i.§.magistrum.ff.loca. cū in plures.§.locator.super
hoc tamē hec ciuitas multa habet priuilegia.pau.dicit q q̃
studia. dicātur generalia relinquitur arbitrio iudicis: vt si v
geat sacra pagina & artes ibi docēturvt not . Hosti .de cle.
non resi.tue. dicit autez q loca vbi iura docētur debent esse

a ¶ Si nō hñs licētiā. adde gl. i cle.ɔ reli. do.

b ¶ An sub h vbo plati. Adde gl.i.i cle.i.ɔ elec.doc.i.c.de cernim⁹.ɔ iud. Inn.i.c.abbate.ɔ vb.si.doc. i.c. roma.§.i. ɔ fo.ɔpe.li.vi. doc.i.c.cū ab ecclesiaz ɔ offi. ord.arc.i.c. vt aiaz.de ɔst.li. vi.arch.i.c.i.ɔ ma. & obe.c.ii.

c ¶ Si vult pdicare. adde gl. i.c.i sacra. xcij. dis.gl.i.c.adijcimus.xvi.q.i. Inn.i.c. excōicam⁹.i.§.si ve ɔ here.i gl. fin icip . non ergo doc.i.c.cū ex i iūcto. de here.

insignia in probe.ff. hec autem tria: ⁊ alia quibus cõpetat h ex privilegio speciali vel de iure cõmuni.de privi .c.ij.li.vi. vel ꝯsuetudine: cuius in cõtrarium non sit memoria: quia h equiparant: allega.d.c.super quibusdam : ⁊ in.d.§.ductus aque: ex predictis videtur Pau.velle ꝙ quo ad hãc clem. dicitur studium generale: dũmodo actualiter ibi doceantur facultates predicte: pro hoc: qꝛ locũ habet rõ: de qua i tex. de sermonibus qui ex more fieri solent ad clerũ.de hoc dic in seq.q. ¶ Decimosexto quero de novello senensi studio: ita querit paul.cuius tẽpore fuit studium Senis: qð postea fuit destructum ⁊ noviter a.xv.an.citra reformatum: ⁊ iterũ destructum.dicit pau.idem videri sit generale ſm modum premissum ⁊ in regia civitate cõstitutum : quia nõ in castro vel villa: ⁊ littera loqtur de generalibus nõ de privilegiatis tantum: qð no. non ergo sufficit studiũ esse privilegiatum: nisi cum hoc sit generale: ⁊ dicit pau.ꝙ per h videtur dicẽdum quedã sunt studia generalia actu ⁊ privilegiata.J. de magis.cle.inter: quedam ꝓvilegiata: sed nõ actu generalia: quedam generalia sed non privilegiata: quedam particularia non privilegiata : de primis ⁊ tertijs non videt dubiũ quin habeat locũ hec littera.in secũdo ⁊ quarto non habet locum.facit de cle.non resi.tue. ⁊ lra que dicit generalibus: hic dicit pau.verũ: quo ad cõcessa existenti i studio: sed quo ad licentiam docendi vbiqꝫ: secus qꝛ in illa locũ obtinet in studio privilegiato ſm modũ premissũ: nam cum talis licẽtia respiciat omnes: oportet ꝙ concedatur ab eo vel eius auctoritate qui est iudex omnium ⁊ princeps.ix.q.iij.cũcta sicut dicimus de canonizatione sanctoꝝ: de reliquijs ⁊ veneratione sanctorum.c.i. ⁊.ij. ⁊ in privilegio predicãdi.de here.excõmunicamus.§.qꝛ vero ⁊ cõcessione tabellionatus.de quo in Spec.de instru.edi.§.restat.ver.sed potest. ⁊ v.seq. Ex predictis not.pau. vnum privilegiũ studij. Aliud est de magistris per Specu.que nu.in hoc aũt qð dicit pau.oportere quo ad licentiam docendi vbiqꝫ ꝙ sit studium privilegiatũ a principe: puto sufficere esse generale.ex prescriptione: cuius initij non est memoria.per ea que dixi.§. proxi. q. ¶ Decimoseptimo quero de qbus sermonibus loquit hic ibi.sermones ad clerũ: dicit Matthe.de sermonibus in nativitate domini pasce quadragesime adventus domini ⁊ penthe.prout in studijs ꝯsuevit fieri: dic attẽdendam cõsuetudinem studioꝝ: qð probat vbum solet. ¶ Decimooctavo quero quomodo intelligatur ꝙ hic dicit de ꝑdicatione ad funera mortuoꝝ. Solu.Genze. ⁊ Matthe. ꝙ intelligit de funeribus magnatũ non alioꝝ ad q̃ congregat populus: ⁊ tunc predicat. ¶ Decimonono quero qd importat vbũ libere⁹ : qð hic est.dicit Genz. ꝙ importat ꝙ fratres absqꝫ licentia etiam in alijs locis q̃ supradictis possunt : vbi sunt studia generalia vel tẽpore funeris : vbi est de cõsuetudine vel in suis festis predicare: dato ꝙ illis diebus clerus cõvocaretur per suũ prelatũ: quod intellige: dum tñ non illa hora qua convocatur clerus: quo casu non debent sermocinari ad clerũ: licet predicare ad populũ vl' super funere possint ⁊ hoc vult glo.in ver.nisi. ⁊ cum ea concordat paul. q dicit simile.de rescrip.statutũ.§.cum aũt lib.vi. qð hic dicitur ꝙ possit libere impetrare: intelligit etiam extra provinciam: exponit etiam pau.libere.i. non ob alicuius contradictionem. ¶ Vigesimo quero de quo prelato intelligit ibi. vel prelatus superior.glo.non respectu . dicit ꝙ loqtur de superiore respectu subditoꝝ clericorum non respectu epi.de quo premisit. ⁊ id paul.sed Stepha.dicit ꝙ loqtur de superiore respectu: ⁊ ꝙ inferior in hoc non hꝫ potestatẽ cũ hic expresse sic loquatur. Item qꝛ regulariter studia sunt in civitatibus in quib⁹ sunt diverse parrochie: vbi clerici morant: nec posset vnus rector clerum generaliter convocare dato ꝙ vocaret non obtemperaretur sibi cum super hoc non habet iurisditionem compulsoriam: ⁊ sic esset vocatio delusoria.de offi.delega.ex litteris: ⁊ sic contingeret oriri scãdala q̃ vitari intẽdit presens constitutio: vt.§.in ver. ab olim.dic ꝙ verbum prelatus superior debet intelligi.de eo q habet iurisditionem quasi episcopalem in loco: talis enim etiam si sit inferior episcopo potest generaliter convocare clerũ. ¶ Vigesimoprimo quero si prelat⁹ convocat aliquos de clero: puta doc.dicit glo.secus quia hec vocatio non impedit fratres: qꝛ hic loqtur de generali cõvocatione.idem Genze. q cum hic excipiatur solũ in casum quo sit generalis convocatio in ceteris regulis confirmat.ff.de fun.instru.quesitum .§.vt idem respondet domo.in auc.de non alie.§. vt autem colla.ij. ⁊ vt ubiqꝫ no. ⁊ per Dy.in Rubri.de regu.iur.lib.vi. ¶ Vigesimosecundo quero q̃ possit esse causa convocãdi generaliter clerũ. Laud.exemplificat: vt qꝛ forte sit causa examinandi aliquos hereticos vel condemnandi eos vel forte fuit congregata synodus vel qd simile. Genze. exemplificat in eo qð dicit causa vrgente.puta ad cessandũ pericula vel scandalũ imminens pro differentia vero inter generalem ⁊ specialem convocationem.facit de offi.ordi.si sacerdos. ¶ Vigesimotertio q̃ro quid si generaliter a prelato convocatur populus: dicit paul.non esse locũ huic littere: aliud enĩ clericus: aliud populus.arg.de sen.excõ.si sentẽtia lib.vi. ¶ Vigesimoquarto q̃ro in ver.in ecclijs: quid de capellis ipsaꝝ.dicit idem Genze. ⁊ pau. ⁊ Lau. pro hoc vltra gl.inducitur.de peni.qd.de peni.dist.i.sed continuo. ¶ Vigesimoquinto quero quomodo se habeat iste versi.ad precedentes: glo.ea.solvit ꝙ in precedentib⁹ permittit fratres predicare cum certa modificatione hic prohibetur nisi certis casibus ⁊c̃.vt in glo. ⁊ idẽ Lau.paul. ⁊ Genze.in q̃ dicit Laud.ꝙ cũ ius cõmune sit pro prelatis qbus naturaliter hoc cõpetit: illis aũt incidenter.arg.de offi.or.Iter cetera.xvi.q.i.adycimus: ideo predicationis officiũ commissum fratribus per Martinum papam intelligebatur sine aliquo preiudicio prelatorum ⁊ anteqꝫ in locis prelatoruꝫ fieret eorum licentia prius haberet: ⁊ in hoc concordat regula predicatorum asserens ꝙ fratres omnia facient i diocesibus episcoporum cum eorum obedientia : ⁊ similiter regula minorum dicens ꝙ fratres nõ predicent in diocesibus episcoporum cum ab eis fuerit ꝯtradictũ : pro h.vi.q.iij.scriptum.lxx.dist.privatus.xi.q.i.pervenit. de vsurpa.extuarũ. Ad predicta inducit pau.qꝛ quo ad hũc ver. omnia intelligunt negata que non sunt nec̃ia.arg.de privi.pastoralis.de elec.cõstitutis.lib.vi.de v.sig.cle.exivi.ver.cũ dictus sanctus. ¶ Vigesimosexto q̃ro si fratres invitati fuerint a vicarijs parrochialiũ sacerdotum: an sufficiat: videt ꝙ non qꝛ dicit ꝙ debent invitari ab ipsis sacerdotib⁹. Dic ꝯtra vt in glo.que dicit sufficere si sunt vicarij etiaꝫ tẽporales. Idẽ Pau.quia tales habent curaꝫ.de offi.vica.cle.vnica.de preben.extirpande.§.i. ⁊.c.exposuisti. ⁊ eo.ti.super eo.li.vi.sic intelligit de privile.cle.religiosi.in prin. ¶ Vigesimoseptimo quero in eo ꝙ permittit fratres ꝑdicare in ecclesijs parrochialibus mandante episcopo vel superiore prelato : an tunc possint indistincte. Pau. ꝙ sic dicens ꝙ tunc h psũt ꝑsentibus vel absentibus episcopis vel prelatis mãdantibus etiam non vocati vel invitati ⁊ contra beneplacitũ sacerdotũ ⁊ nulla licentia petita vel obtenta ab eis: qꝛ episcopus ⁊ alter prelatus superior ex officio curam gerit in ipsis ecclijs maiorem q̃ sacerdos: argum.de peni. ⁊ remis.si episcopus lib.vi.eius ergo solius licentia sufficit.

§ **Statuimus.** ¶ Glo.dividitur in.v. partes quas sigillatiꝫ ꝑsequor magistri totius ordinis fuit post lniam datam.J.v. seq.ante enim nõ debent eligere. Pau.dico.J.q.viij. ¶ Not. de v. statuimus. ⁊ de v.ordinavimus: que videntur pom ꝑ distinctis.tñ puto ꝙ promiscue accipiunt ⁊ alteruꝫ suffecisset: sed fuit dictum ad maiorẽ expressionẽ. ¶ Scdo no.casuꝫ i quo requiritur ꝑsonalis presentatio ibi.ad presentiã prelatoruꝫ se conferant per se vel fratres.ex hoc dicit pau. nõ sufficere ꝙ per litteras vel per alios nũcios licentiam petant : ⁊ idẽ Genze. ⁊ intelligit paul.ffes sui ordinis: nã hoc casu predicatores non psũt petere pro minoribus nec ecõverso.argu.xvi.q.i.monachi. ¶ Tertio no.ꝙ cũ permittitur alicui cõparere per interpositã personam debet ad hoc deputare idoneã ꝑsonã ibi.ad h idoneos.i.ad talem lniaꝫ gñalẽ petẽdã

¶ Quarto

[Margin note:] ¶ Verbũ libere.adde gl.i cle.sin.de eta.⁊ q̃li.ta.doc.i.c.p ve nerabilẽ.q si.ãni le.doc.i.c. que i ecclijs. de ꝯsti.doc.i.c. de multa.de prebẽ.doc.in.c.h epo.de pive.li.vi.barba.i.c.i. de of.or.raph.cuma.ꝯs.cxliij.scipi.anto.bri.dicto in.ij.col.

¶ Quarto not. ꝙ cū aliquid petitur a superiore vel alio in dignitate constituto debet peti humiliter. de maio. ⁊ obe. humiliter vbi de hoc in glo. ⁊ dico. ſ. q. vij. ex h dicit paul. ꝙ si hec licētia petitur aspere ⁊ cū superbia nō videt̄ satisfactū huic ↄstitutioni: ⁊ ideo iterum eēt petenda pp omissionem forme. argu. de rescrip. cū dilecta: vȝ etiam aduocatus iudicem humiliter cōmendare vt eū in partem suam trahat: no. Spe. de aduo. §. hic dicendū. ver. deinde. vsqȝ ad fi. ¶ Quito no. ꝙ fratres de quibus hic psūt audire ↄfessiones eorūȝ tm̄ qui subsunt diocesanis a quibus fratres habent liniam. Ex hoc infert pau. ꝙ aliorum non subditorum audire non possunt etiam si sunt in loco. dicit aūt Genze. ꝙ diocesani possunt dare hanc liniam audiendi ↄfessiones quo ad totaȝ diocesim: curati vero tantum speciale licentiā cōcedunt. h offi. archipresby. officiū. de peni. omnis. possunt ēt fratres audire eos tantū qui volūt eis confiteri ibi. volentiū: ⁊ sic non compellitur quis eis ↄfiteri: lȝ secus i prochiali. d. c. omnis. ⁊ non expedit volens ↄfiteri fratribus vt habeat licentiam a suo parrochiali: lȝ aliter dicat glo. in. d. c. ois. ⁊ ad hoc. de pe. di. vi. c. fi. sufficit enim licētia diocesani: pro hoc text. ibi libere. pau. ꝙ dixi. h. v. proxi. q. xxvij. Item nō expedit ꝙ cōfessi fratribus iterum ↄfiteātur sacerdoti prochiali. Steph. qui dicit sic terminatum per Jo. xxij. ¶ Sexto not. ꝙ penitentie[a] sunt in arbitrio ↄfessoris ibi. cognouerit: pro h. xvi. q. viij. tēpora. de eo qui cogno. ↄsangui. trāsmisse. ⁊ in h dicit pau. ↄsiderandā q̄titatē peccati peccatoris ↄditionē: ⁊ alias circūstantias: ⁊ ꝓpterea oportet ꝙ ponant in arbitrio confessoris q maxime cōsiderabit ↄtritionē peccātis que tanta poterit eē ꝙ omnem satisfactionē includet. de ↄse. dist. iiij. baptismi. ⁊ no. glo. de pe. dist. i. mensurā: ⁊ q̄lis debeat contritio esse. no. Inno. de pe. omnis. ¶ Septimo no. ordineȝ i ↄfessionibus audiendis: de h in gl. no. ⁊ idē Laud. ⁊ Gen. ¶ Octauo no. ꝙ absolutio est beneficiū. ⁊ dicit Lau. ꝙ absoluens dicet. ego auctoritate dei omnipotētis ⁊ apostolorum pe. ⁊ pau. officij mihi in hac parte cōmissi absoluo te ab his peccatis mihi ↄfessis ⁊ alijs. de qbus nō recordaris: addunt etiam. In nomine pr̄is ⁊ filij ⁊ spiritus sancti amen.

¶ Quero si fratres habēt loca in ciuitatibus ⁊ non in diocesi: an poterunt deputari ad audiendū cōfessiones de tota dioce. pau. ꝙ sic: vn̄ in v. in qbus supplet. s. in ciuitatibus ⁊ diocesibus dicens. idē si in altero hñt locū ⁊ in vtroqȝ pdicare psūt per modū. de quo sequitur pro h qr etiā si non haberent loca in ciuitate nec diocesi: si tm̄ habent in locis vicinis sufficit: qd̄ dic vt in glo. dato: ⁊ illam glo. ibi possunt tamen prelati de qbus sequitur ⁊c̄. Induxi alias in qōne facti ad probandum ꝙ prouincialis vel prior ↄuentualis[b] certi loci predicatoꝝ censetur prelat᷑: adeo ꝙ possit esse procurator non obstāte cle. religiosus. de ꝓcu. probat enim hec glo. ꝙ superiores fratrum pdicatorūȝ ⁊ minoꝝ sunt prelati. ¶ Secundo q̄ro in eo ꝙ hanc potestatem presentādi fratres permittit aliqbus prelatis hic nominatis: an liceat alijs. gl. in ver. custodes. dicit ꝙ non: dicēs priores ↄuētuales predicatoꝝ ⁊ guardianū quo ad minores h nō posse. ⁊ idē pau. ⁊ Gē.

¶ Tertio quero de qbus prelatis loqtur hic ibi. prelatoꝝ: glo. in h ver. dicit ꝙ de episcopis ⁊ superioribus. idē Gen. ⁊ Stepha. ⁊ Matthe. Jo. mo. intelligit de prelatis qui iurisdictionē habēt de iure cōmuni vt episcopi ↄsuetudine vel priuilegio. hec enim dāt iurisditionē. de ↄsue. c. i. Contra h facit littera precedēs ⁊ sequēs que loqtur de ciuitatibus ⁊ diocesibus in qbus sunt episcopi. xxv. dist. perlectis. lxxx. di. episcopi. de priui. c. i. Pau. tenet primū si tales sunt prelati qui in loco habeant iurisditionē quasi epalem: ita ꝙ nulli diocesano subsint ipsi: nec eorum subditi. argu. de priuil. abbates ad fi. li. vi. Nā q̄ ad tales nō sufficeret licentia diocesani: vt probat littera sequēs ibi. suoꝝ subditorum: qd̄ placet: tales enim censentur iuris ipsoꝝ. vt no. de re. eccle. non alie. cle. i. in glo. de episcopo. pro hoc qd̄ dixi. ſ. ver. proxi. q. ix.

¶ Quarto q̄ro an h licētia possit peti a prelato extra territorium. pau. ꝙ sic: cū sit voluntarie iurisditionis. facit quod no. de offi. leg. nouit. ¶ Quinto quero qd̄ si vacat sedes. dicit pau. ꝙ petitur a capitulo. arg. de maio. ⁊ obe. cūȝ olīȝ.

¶ Sexto quero quid si nō pōt haberi copia prelati vel est excōmunicatus suspensus vel interdictus. dicit pau. ꝙ primo casu petetur a suo vicario in spiritualibus si hȝ. de tēp. or. cum nullus. §. episcopo: lib. vi. si vero habet ⁊ malitiose h facit: forte possent eligere sine linia: dicit tamen tutius adire papam vel superiorē qui eius negligentiā dȝ supplere. ix. q. iiij. cum simus: facit de iure pa. nullus. ¶ Scd̄o casu. s. cum prelatus est excōmunicatus suspensus vel interdictus. dicit pau. ꝙ adhibitur is qui habet supplere prelati defectum. ad hoc. de cōces. prebē. qr diuersitatē. ix. q. iij. cū scimus. ¶ Septimo quero in eo qd̄ dixi. s. iij. q. de humilitate: quid est humilitas[c]. dicit Aug. ꝙ est intuitu proprie ↄditionis ⁊ sui ↄditoris volūtaria mentis inclinatio: ⁊ est contemptus ꝓprie excellētie: q cōmendatur: lȝ superbia reprobet̄. ¶ Octauo quero an fratres deputandi ad ↄfessiones audiēdas possint eligi ante licentiam petitā a prelatis. dic ꝙ nō: ꝑ litterā ibi. fuerint: qd̄ dixi in tex. in hoc. v. dicit tm̄ Gē. ꝙ lȝ prima licētia nō petatur valet ↄfessio facta ꝑ prelatos sup audiendis cōfessionib᷑: nā nec iste tex. dicit ꝙ petat̄ licētia super ipsis eligendis: sed super tribus q̄ hic sequunt̄ cōcedendis eis qui electi fuerint: qd̄ tenet ēt Mat. ꝑ hoc qd̄ no. de elec. qd̄ sicut i glo. sic pȝ: ⁊ qr fratrū est eligere ↄfessores: sufficit ergo ꝙ quo ad substantialia seruata est forma i ↄfessione. s. licētie super audiēdis ↄfessionibus. ¶ Nono q̄ro a quib᷑ peccatis possint absoluere fr̄es electi: vt hic dicitur. dic̄ pau. ꝙ ab illis a quibus psūt absoluere curati sacerdotes. ſ. c. cle. versi. huiusmodi. ad casus enim reseruatos non psūt se extēdere sine licētia diocesani. de peni. si episcopus. li. vi. Et exponit pau. tex. ibi. penitentias salutares. i. salutē anime tenētes. de pe. di. i. his positis. de peni. omnis. ⁊ dicit Mat. ꝙ vt penitentia sit salutaris tria necessaria sūt. cordis ↄtritio[d] oris ↄfessio: ⁊ operis satisfactio. de pe. dist. i. perfecta. Cuȝ etiam tribus modis deū offendamus cogitatione: delectatione ⁊ opere. Ideo cōtrarijs modis purgatur peccatum. Cōtritio nanqȝ est dolor pro peccatis assumptus cū proposito cōfitendi ⁊ satisfaciēdi[e] ⁊ talis debet esse triplex acer: qr deum offendimus. acrior qr patrem celesteȝ qui nos pascit multipliciter offendimus. acerrimus qr nos ꝓprio sanguine liberauit. ⁊ quātus debeat eē dolor: vt no. Inno. de pe. omnis. in glo. cōtritio. ⁊ in eo qd̄ dixi deuȝ offendi cogitatione intellige deliberata: nam primi motus cū non sint in potestate nostra non imputātur nobis ad culpaȝ. vi. di. §. pensandū. ¶ Decimo quero in eo qd̄ hic dicit̄ prius imponendum penitentiaȝ ꝙ fiat absolutio q̄ est ratio. dicit Lau. ꝙ qr in penitētie impositione apparet tertia pars principalis mittere debite hui᷑ sacramēti penitētie. s. satisfactio quatenus est ex parte peccatoris sine qua saltē in effectu nō est perfectum sacramētum penitētie: ideo nō potest forma debita apponi per ministrum: donec prius ipsa debita materia integre sit peracta que in tribus cōsistit que dixi. h. proxi. q. s. contritiōe: confessione: ⁊ satisfactione: saltē in effectu. argumen. de. pe. ꝙ quidam.

Ver. Ac deinde. ¶ Not. ꝙ persone electe ad audiēdas ↄfessiones debent esse sufficiētes quo ad sex qualitates: que hic exprimuntur. Prima ibi. sufficiētes ⁊ cōsideratur fm̄ pau. sufficientia pro solicitudine potētie ⁊ scientie. Secūda qualitas ibi. idoneas: ⁊ dicitur idoneus irreprehensibilis aptus vtilis conueniēs quasi conformis cuilibet fm̄ veritatorem ⁊ fm̄ ethymologiam habēs duplex donū. Tertia ibi. vite probatas. de hoc in glo. in hoc v̄bo hoc requiritur: qr alias bonā vitam suadere non possent seu modestiā. xlvi. di. §. necesse. Quarta ibi. discretas: vt sciāt soluere ⁊ ligare. de peni. dist. i. quem penitet. ⁊ di. vi. c. i. in prin. ⁊ misericordiā cum rigore miscere. xlv. dist. disciplina. ⁊ caute inquirendo circūstantias peccati. de pe. omnis. §. sacerdos: nam discretio est mater virtutum. de offi. custo. c. i. i. q. v. presentium. Quinto ibi. modestias. Si prohemio Gregoriano. ⁊ fm̄ Tuliū rethoricorum: modestia est per quā pudor honestatis purā ⁊ stabileȝ

[a] ¶ Qd̄ penitentie. Add. tex. i. c. deus q de peni. ⁊ remi. quē penitet. h peni. di. i. glo. i. in. c. ꝓ penitudinis. xxvi. q. vij. gl. i ꝑ. arbitriū. i. c. suscepimus. de homi. gl. i. v. ⁊ ↄfessio i cētuȝ. bonifacij. viij. incipien. antiquorum.

[b] ¶ Prior conuentual. Adde gl. in cle. si religiosus. h peni. facit. c. quorundā i ꝑ. soli placuere. h elec. lib. vi. ⁊ ita ēt refert se ↄsuluisse Car. i. d. cle. si religiosus in xiij. q. ⁊ idem Car. i cle. i. i. x. q. h ele. ⁊ est ēt gl. in. c. nullus. de ele. libro. vi.

[c] ¶ Quid ē humilitas. Adde gl. i. c. ↄtritio pollicens. xxv. dist. glo. i cle. i. h reli. do. facit ꝙ not. i. c. solite. h ma. ⁊ obe.

[d] ¶ Cordis cōtritio. adde hostiē. i sum. ti. de pe. i. §. qs debȝ arch. i. c. i. h peni. di. iij. Dy. i regula peccati. h reg. iur. li. vi.

[e] ¶ Et satisfaciendi. adde arch. i. §. his auctoritatib᷑. h peni. di. i. Archiepo. ſo. i. ii. pte sue summe. c. h penitentia.

comparat auctoritatē: ꝛ per hoc Pau. dscribit eā effectus modestie: nam pudor qui est timor turpitudinis exterioris causat modestiā: que etiam ꝯsistit in tēperantia ꝛ sobrietate cibi ꝛ potus. xxx. di. §. i. xlij. di. §. viii. Sexta ibi pietas simile de pbē. causam. ꝛ pro talibus presumitur ꝙ nō erent. de ꝓcu. i nostra: de presump. cū i iuuētute. in fi. sic ēt ꝓsumit pro bono que bene ꝛ iuste agat. vij. q. i. omnis qui. vbi ꝺ hoc. ix. q. ij. Lugdunen. ¶ Secūdo no. ꝙ ministeriū ꝛ officiū acci piuntur pro eodē. alibi accipitur offiū pro dignitate. de cō sti. cū accessissent. de hoc. de cōsue. c. i. ¶ Tertio no. ꝙ offi cium cure quo ad audiēdas confessiones est salubre. de hoc in glo. in ver. officium. ¶ Quarto no. ꝙ hoc casu requiritur ꝙ personalr presētetur electi diocesano: ꝛ in hoc no. sing. glo. in ꝟbo presentari: lʒ enīʒ varijs modis dicatur presens[a] tamen ꝓprie loquendo presens dicitur qui exhibetur sensi bus: vt dicit glo. pro hoc sm Lap. nā dicitur presens quasi presentibus positum. facit qđ no. iij. q. ix. testes. in gl. super verbo super eorūʒ presentia: ex hoc dicit nō sufficere patro no presentare superiori aliquē absentē: lʒ posset presentare per litteras. de his que fi. a prela. ca nosscitur. de exces. prela. cle. frequens. vbi de hoc dico in ver. presentatos in. i. pxa no. ꝛ ꝙ non requiratur ꝙ presentatus hoc per se faciat i pro bat littera ibi. vel faciāt presentari: ꝛ non dicit per quem: in quo dicit Pau. ꝙ sufficit per quēcunqʒ: qꝛ qui per alium fa cit ꝛ c̄. regula qui per aliū li. vi. ꝛ pro personali presentatiōe facienda. facit de iurepa. nobis. ꝛ. c. fi. ꝛ dicit Paul. ꝙ re quiritur personalis presentatio pp sex qualitates requisitas in istis quas dixi in. i. nota. que deprehēduntur quādoqʒ ex aspectu: nec aliter cognoscere possumus: sed nec presumun tur inesse: lʒ enim religiosus presumat bone cōscientie. facit qđ no. xij. q. i. expedit in viii. glo. de no. ope. nun. cū ex inim cto: non tñ presumitur peritus vel aptus ad tale officiuʒ cuʒ sit ab hoc excusatus. ad hoc. xxxvj. dist. quando: nam potest esse bonꝰ religiosus ꝛ illiteratus: vt no. xvi. q. i. ledi. Dicit ergo pau. ꝙ ne predictis qualitatibus prelati potuerunt se in struere ne preficiant ignaros ꝛ nō probatos. lxxviij. disti. quid est ergo. ¶ Quinto no. ꝙ isti deputātur ad placitū pre latorum ibi: beneplacito[b]. ꝛ sic videtur ꝙ eorum officiū du rabit sub episcopo cōcedente: non autem sub successore. de rescriptis. si gratiose lib. vi. qđ procedit si sub his ꝟbis fue rint deputati. s. ad beneplacitum prelati: secus si simpliciter. d. c. si gratiose. debet ergo attēdi forma cōcessionis. de pri ui. porro: ꝛ sic respondi. de hoc dico. s. ver. seq. ꝛ si idem in i. q. ¶ Sexto no. ꝙ officiū istoꝝ est in audiendis ꝯfessioni bus ꝛ in imponendis penitentijs ꝛ absoluendis: ꝛ dicunt Manbe. ꝛ Genze. ꝙ laico permittitur in necessitate audi re: lʒ absolutionem impēdere non posset cū claues nō habe at. vt no. de offi. or. pastoralis: in glo. de quolibet. ꝛ per In no. de consue. quāto. ¶ Quero an sit necesse ꝙ presentati licentiam obtineant a diocesano. glo. i. dicit sufficere perie rint alij: vt refert pau. dicit ꝙ debent obtineri: qđ reprobat Jo. mo. qꝛ littera hec non exprimit sicut facit. s. ver. in eccle sijs: dic tamen debent congruo tēpore expectare ne videan tur superbe agere cū diocesano. contra id qđ dicitur. s. pro ximo ver. pro hoc. de elec. cū in veteri. ¶ Secūdo quero in eo qđ dicit ꝙ magistri ꝛ prouinciales eligant tales: an hoc poterunt facere eorum vicarij: glo. ij. dicit ꝙ non: lʒ se cus sit in ver. precedenti: ꝛ ibi hoc tenet Pau. rō diuersita tis ponitur in glo. qꝛ ibi. de eo qđ est leuius. s. de petenda li centia. hic de eo qđ est grauius. s. de eligendo fratres in qui bus ꝯsiderātur conditiones quas dixi in primo notabili.
¶ Tertio q̄ro an isti debeāt eligi nominati vel an sufficiat generaliter nominare episcopo oēs ꝯfessores de diocesi. q̄ dā vt dicit pau. dicūt sufficere generalem noīationē qđ ei nō placet: qꝛ idirecte tolleret epō ptās recusandi idignos pp i certitudinē ꝛ posset numerꝰ nimiū excedere. ¶ Quarto q̄ ro si plati eō isti offerunt stati rīdēt ꝙ nolūt admittere di centes nō presentetis: qꝛ nolumꝰ admittere: vr ꝙ sine alia ꝓ sentatiōe possint ꝓsentādi ꝑ quos nō stetit audire ꝯfessiōes qꝛ in rebus certis nō est locꝰ ꝯiecturis. arg. de appel. quā uis. §. ꝙ si: qđ placet Laud. ꝛ reprobat. s. ꝟ. si vo. ¶ Quinto q̄ro si omissa pma oblatiōe: de q̄. s. ꝟ. proxi. veniūt ꝓsidētes cū fribus corā prelatis: ꝛ petūt eos admitti: vr ꝙ nō teneat admissio. ar. de rescrip. cū dilecta. Laud. tʒ ꝯtrariū p. c. cām. de rescrip. ꝑ h ista lrā q̄ nihil exigit nisi ꝙ presentet. ad id aūt qđ di. s. ꝟ. proximo: rīdeo ꝙ illa oblatio fieri debeat. adeo ꝙ si ea nō fcā presentet isti pōt prelatꝰ dicere ꝙ vult ꝙ ꝓ fi at oblatio. ¶ Sexto q̄ro q̄s ꝯfessiones audire possint: dicit Laud. ꝙ q̄scunqʒ gnāliter h loquat ibi ꝯfessiōes ꝯfiteri vo lētiū. dicit ꝙ ꝙ poterūt absoluere tā exēptos: q̄ʒ nō exēptos vel subditos a qbuscunqʒ peccatis: ita tñ ꝙ de casibꝰ epali bus vel reseruatis sedi apostolice se nō intromittāt. s. ꝟsi. ꝑ huius. Sʒ in eo qđ dicit de exēptis dic ꝯ: qꝛ ꝑ talē liciam so lū audire possent ꝯfessiōes eoꝝ q̄ subsunt platis ꝯcedētibꝰ liciam. s. ꝟ. proxi. ibi subditoꝝ suoꝝ: ꝛ sic quo ad exēptos re quirit licia platoꝝ qbus imediate subsunt ipsi exēpti: vt dixi. s. ꝟ. proxi. q. iiij. obseruat tñ qđ dicit Laud. ¶ Septio q̄ro qui sunt hi casus reseruatiꝰ[c]. dicit Laud. ꝙ de epalibus arebi epalibꝰ ꝓiarchalibus ꝛ alijs circa papā nō pōt dari doctri na cū depēdeant ex eoꝝ statutis ꝛ eoꝝ doctrinis. Quidam aūt sunt iure expressi: de qbꝰ. de pe. si eps. li. vi. ꝛ h h i extra. benedicti inter cūctas: ꝛ dant ꝟsus. ¶ Qui facit icestū ꝺflo rās vt homicida. Sacrilegus ꝑcussor vel sodomita. Tran sgressor voti periurus sortilegusqʒ. Et mētita fides faciūt i cēdia ꝓlis. Oppressor blassemus hēticꝰ ois adulter. Pon tificē sup his semp decētꝰ adhibit. De papalibꝰ dicit Lau. ꝙ reuoluēdo iura recolligunt: ꝛ q̄ʒ plēs ponit Host. de re mis. nisi. §. pp ꝯscietiā: ꝛ Spec. ti. ij. i tractatu dispēsationū. ¶ Octauo q̄ro qd de irregularibus q nō pñt absolui nisi a Papa. de re iud. c. i. i fi. li. vi. de sen. excō. c. i. in fi. eo. lib. an possint saltē absolui a peccato: dicit Lau. ꝙ nō: ex q̄ nō pōt i ferior absoluere a seq̄la peccati: q̄ est irregularitas: ꝙ nec a peccato dicta extrauag. inter cūctas: q̄ lʒ si reuocata: tñ eius rō remanet. ꝑ h qđ no. de iudi. nouit. ꝛ. s. i ꝓhemio huiꝰ cōpi latiōis qđ nō placet: qꝛ irregularitas est potius macula q̄ʒ pctm: pōt ꝙ tolli ab eo q ꝺ tali pcō pōt absoluē remanēte tñ ipsa macula. ¶ Nono q̄ro an isti deputati hēant curā: glo. vlti. dicit ꝙ nō. Pau. arguit ꝓ ꝛ ꝯ: ꝓ ꝙ habeant curā: quaʒ lʒ exerceāt iurisdictionē: altera respectu legātis: tñ exercēt ꝓ prio noie. ff. de offi. eius cui mā. est iurisdi. l. i. §. q mādatuʒ. Iteʒ ꝯcessio est gnālis ad vniuersitatē territorij. ff. de ꝟ. sig. pupillus. §. territoriū. In ꝯtrariū est ꝺ ꝟbo. signi. li. vi. ꝛ hoc tʒ Pau. dicens ꝙ nō habent curā nec principalē cū nō sint ꝓ lati: nec delegatā cū ad huius executionem non obligentur nec quo ad subditos q eis cōfiteri nō obligentur: non enim habent administrationem in inuitos: ꝛ idem Genze.

ver. extra ciuitates.

¶ No. ꝙ aliō est diocesis aliō ꝓuincia. de pbē. cū vnia: q̄ndoqʒ tñ ꝓuincia ponit ꝑ dioces i. l. di. studeat. de spon. nō est. no. xvi. q. iij. qcunqʒ. de ele. cle mē. ne Romani. §. sane. ¶ Scđo no. ꝙ isti ꝯfessores depu tari nō debēt ex̄ ciuitates diocesis: gl. i. alā ꝛ idē est. xxxv. q. vi. in synodo. de test. cog. ꝓterea. Ex h no. ꝙ inter ciuitates ꝛ dioceses deputari pñt sine aliq̄ limitatiōe: nā ex q̄ ꝓhibet ex̄ ꝑmittit intra. ar. i. q. i. ex̄ catholicā: nā q̄cquid est intra li mites cedit limitatio. ff. de leg. iij. ꝓsonas. §. sempronio. ꝺ ac q. rerūʒ do. inter eos. de h. s. q. iij. ¶ Tertio no. ꝙ ēt in foro penitētiali ꝯsideratur territoriū: vt sicut qs nō pōt exercere iurisditionē extra territoriū. ff. de iuris. om. iu. l. fi. de rescri. statutum. §. in nullo. de cōsti. c. ij. lib. vi. sic nec audire ꝯfessio nes: quod dici vt. s. q. iiij. ꝛ. v. ¶ Quarto nota ꝙ numerus ꝓsidentiū multiplicari debet sm numerū suobditorū: gl. in ver. paucitas: ꝛ est in ꝟbo exigit. ad hoc alleg. ꝛ ad idem in auc. vt determinatus sit numerus clerico. circa ꝓn. colla. i. de sta. regu. c. i. libro. vi. ꝑ hoc sm Paul. qa vbi messis est multa operarij nō debent esse pauci. xxi. disti. in nouo ꝛ eō uerso. de vo. ꝙ super his. ¶ Quero qd est ciuitasꝰ quid est diocesis: qd ꝓuincia: dic ꝙ ciuitas est hominū multitu do societas viculo adunata sm Ysydori. xv. ethimolo. vel sm philosophū. primo politicorū: est cōmunitas q̄daʒ ꝯsti tuta ex pluribus

a ¶ Dicat pre sens. adđ gl. in ꝟbo ꝓsentes i auc. ꝺ sācti. glos. i. c. si tibi absēti. ꝺ pbē. li. vi. gl. i. c. ex pre ꝺ cle. nō re. Jo. an. i. c. vbi pi cului. ꝺ ele. lib. vi. i nouel. ab. i c. deputati in penal. not. de appel.

b ¶ Beneplaci to. adđ. c. cū ex eo. ꝺ elec. li. vi.

c ¶ Qui sunt hi casus resua ti. adde. Host. i sum. ti. de pe. ꝛ remis. in. §. cui ꝯfitēdū. Spe. i suo aureo rep torio in. tit. de peni. ꝛ remis. in. §. seqtur.

a ¶ Quid ē ci uitas. Adđ i. c. ꝑ ciuitas. ꝺ sē. ex. li. vi. bar. in. l. i. i. §. finale. ff. de no. ope. nū. bar. l. i. li lex res. ff. de leg. i. barto. l. i. vrb. is. ff. ꝺ ꝟ. signif.

rata ex pluribus vicis hñs per se terminum omnis sufficien
tie ad vitā. Pōt ꝛ aliter describi: vt no. de sen. excommu.
ciuitas: li. vi. diocesis autem dicitur idem ꝙ diuisio qua ter
mini epātuum diuiduntur. vij. q. i. epm. x. q. iij. vnio. xv. q. iij.
quicunq;. Prouincia vō dicitur quasi procul victa. cū enī
romani vicissent aliquas regiones appellabant prouincias
ideo regiones procul victas: vnde dicitur prouincia a pro-
cul qđ est longe ꝛ vinco vincis fm deriuatores: sunt autem
ꝓuincie fm Paul. per modum conclusiuum ad ciuitates:
plures enim tales comprehendunt: non autem per modum
correlatiuum sicut sumuntur ciuitates ꝛ dioceses: quando-
q; tamen prouincia sumitur pro diocesi: vt dixi in. i. no. ꝛ di
cit Pau. ꝙ ꝓuincia h̄ pōt intelligi de vulgari siue canonica
. xvi. q. i. scitote. de preben. q̄uis. i. in si. lib. vi. de censi. c. i. in
pun. co. li. Quid autem sit verbo oppidum ꝛ territorium di
citur. ff. de v. si. populus. §. verbo cum duobus seq. ¶ Secun
do quero quare h̄ attendit̄ ciuitas ꝛ diocesis ꝛ non prouin
cia. dicit Lau. ꝙ ideo q: epūs verus ꝛ vnicus sponsus ē dio
cesis non sic archiepūs prouincie nisi quatenus canon ei pre
stat: ꝛ consuetudo sibi confert. de offi. ordi. si duo. qđ singu.
no. ¶ Tertio quero si in eadem ciuitate ꝛ diocesi sunt plu
ra loca predicatorum ꝛ minorum habentia determinatos fi
nes fm eorum ordinem: an confessores loci vnius possint
audire confessiones intra terminos alterius loci. dicit paul.
ꝙ sic: cum h̄ deputentur intra territorium ciuitatis ꝛ dioce
sis: ꝛ non per terminos conuentuum vel custodiarum. pro
hoc qđ dixi in. ij. no. dicit tamen Pau. ꝙ aliud est si consti-
tutio benedicti inter cunctas fuerit: q: ibi dicebat̄ ꝙ au-
dirent confessiones infra terminos ad diuina offīn exercen-
dum sibi assignatos: ꝛ sic videbatur loqui de terminis con-
uentualibus. ¶ Quarto quero si non deputatus officio cō
fessionum se ingerit: vel deputatus exercet extra diocesim.
dicit gl. ij. ꝙ ab illo absolutus tutus est quo ad deum: ꝛ idē
no. in. d. c. dudum alle. in glo. qđ dicit Stephā. verum si est
simplex ꝛ iura ignorans: alš non. de sen. excō. cum illorum.
ꝛ dicit Jo. an. ꝙ quo ad penam eternam tutus est propter
grām precedentem ꝛ suam contritionem. de pe. di. i. magna
ꝛ no. c. vi. in sum. sed a satisfactiōe peccati ꝛ pnia nō: vt no.
de pe. di. vi. c. fi. in vlti. glo. ꝛ videt̄ expressum. iij. di. si qs ꝓ-
postera. ex hoc no. ꝙ hñs potestatem audiendi ꝛ absoluē-
di non pōt hoc exercere extra diocesim qđ dicit Pau. verū
nisi in articulo necessitatis. de pe. di. i. quē penitet. de conse.
di. iij. sanctū: ꝛ hoc vī vt dixi in. iij. no. ꝙ in foro pniali: ideꝫ
sit ꝙ in ꝯtentioso qđ procedit quo ad istos deputatos: sed
an procedat quo ad proprium sacerdotem. dic vt in seq. q.
¶ Quinto q̄ro gñaliter que permittant̄ ꝛ que prohibeant̄
extra territorium. Lau. distinguit inter foꝝ aīe ꝛ forum iu-
diciale: quo ad primum subdistinguit: q: aut loqr̄ de con
fessore non ꝓprio: sed ex ordinario: aut de ordinario vel de
penitus extraneo: primo casu exemplū hic in istis deputatis:
ꝛ de istis dicit Lau. ꝙ audiūt ꝯfessiones de peccatis vbicū
qꝫ cōmissis etiam extra territorium: q: h̄ sunt voluntarie iu-
risditionis: sed ex territorium non possunt absoluere ꝙ si fa
ciunt vmbra quedā ostenditur in ope: veritas aūt nō subest
in effectu vt h̄. ar. de ꝯsue. quāto. ¶ Scđo casu qui loquitur
de ordinario ꝑlato siue perpetuo siue tpali. dicit Lau. ꝙ ab
soluere pōt: de peccato etiam ex territorium cōmisso: etiaꝫ
si ipse sit extra territoriū: q: in his que sine strepitu fiunt nul
lius territoriū leditur. arg. ff. de offi. leg. e. pen. ꝛ fi. ꝛ sunt hi
ꝓprij ꝯfessores pape legatus in ꝓuincia epūs propri⁹ archi
ꝑsbyter cathedralis: presbyter parrochialis ꝛ eoꝝ vicarij.
¶ Tertio casu de ꝯfessore penitus extraneo. dicit Lau. ꝙ
absoluere nō pōt: vt si parrochialis sacerdos absoluit par-
rochianum alterius: fallit in viatore ꝛ in ꝑiculo mortis. de
quo per Hostien. in sum. de parrochijs. §. qs intelligat̄: ꝛ ꝺ
peni. §. cui. de foro iudiciali. distinguit Lau. q: aut loqr̄ de
absolutione ab excommunicatione: aut de alijs iudicialib⁹.
Scđo casu remittit ad no. de re iudi. cle. pastoralis. ꝺ excō-
municatione distinguit: q: aut lata est ab hoīe aut a canone
primo casu qui ligat absoluit. de sen. excō. per tuas: ꝛ. c. ve-
nerabilibus: lib. vi. si a canone: tunc ꝓprius epūs vel ratione
delicti vel domicilij intra territorium absoluit: ꝛ etiam ex-
tra: cum hoc sit voluntarie iurisditionis. pro hoc de offi. le.
nouit: ꝛ alle. etiaꝫ Lau. qđ nō. Jnn. ꝺ cle. vel mo. c. fi. vbi dic̄
omnes epōs absoluere posse ab excommunicatiōe: de qua
ibi parum: tamē facit: sed dcīn est veruꝫ qđ dic vt in. d. c. no
uit: vbi dico ꝙ absoluere pōt denunciando simplr̄ illū non
ligatum: sed ꝑ modum ꝯtentiose iurisditionis nō. legat⁹ vō
de latere: nec extra ꝓuinciam: nec alienos etiam itra pōt ab
soluere. ꝺ offi. leg. c. pe. nā cum sua ptās exorbitet a iure cōi
dꝫ esse ꝯtenta suis finibus. de offi. ordi. duo simul. ¶ Sexto
quero qđ si epūs ꝯtendit cum fratribus sup numero quē dic̄
excedere. gl. vlt. sol. ꝛ idē Pau. qui ēt dicit ꝙ epūs pōt reij-
cere si vltra modū solitum pūtet: nec exercuerit ꝓpt̄ multi-
tudo. ar. de presum. c. vi. de ꝯces. ꝑben. ex parte in fi. ꝛ i hac
gl. ibi. boni viri. i. iudicio qui debet esse medius inter extre-
ma. ff. de pig. ac. si seruus.

ver. Et si idem. ¶ No. pro gīarum actio
ne ꝯcordantie in glo. facit
ad philip. iiij. ꝛ dicit pau. ꝙ dꝫ referri gratia cuilibet ꝯfose
ꝯcedenti exemplo xp̄i. de cele. mis. cū marthe. an aūt postq̄
prelati ꝯcesserint licentiam: de qua h̄ possint eam reuocare
sine cā. gl. i. dicit ꝙ non. idem Gen. ꝛ Pau. ꝺ hoc de cleri.
non resi. c. pe. ꝛ regula mutare: li. vi. ff. c. ti. nemo. ¶ Quero
an talis ꝯcessio licentie expiret morte ꝯcedentis. dic̄ Laud.
ꝙ non: ꝙ cum sit epalis cuius auctoritas ꝛ talis durant. ar.
de trāsac. veniens: ꝛ q: de communi approbata. idē Genꝫ.
ar. de offi. dele. si sup melius. de elec. ne romani circa pn. de
hoc dixi. ꝺ. v. ac deinde in. v. no. vbi dixi ponderandam for-
mam deputationis: puto tñ ꝙ debeant ali deputari ꝙ po-
testas eoꝝ sit perpetua tanq̄ summens auctoritatē ab hac
cle. ex predictis. dicit Lau. ꝙ isti deputat̄ cēsentur hīc vni-
uersitatem cārum: ꝛ sic eorum ptās est magis ꝓprie epalis
q̄ papalis: vel ex ordinaria. de offi. vica. per totum. de of. or
di. cis. de hoc vltimo seq. q. ¶ Scđo quero an isti deputa-
ti hēant potestatem absoluendi exemptos religiosos vel si-
miles: videtur ꝙ non per id qđ dixi. ꝺ. q. pror. in fi. q: si po-
testas est epalis non possunt concedere epi qđ ipsi non ha-
bent. i. q. vij. dalbertum. pro hoc. §. ꝺ. seq. ibi. nisi prelati vbe-
riorem grām ducerent faciendam. ibi enim innuitur ꝙ epi
possint horum potestatem limitare: ad ideꝫ qđ dicitur in. c.
ver. se. ꝙ isti non habent maiorem potestateꝫ q̄ curati. Jn
contrarium ꝙ horum potestas sit papalis: q: conceditur a
papa per hanc cle. simile de transla. c. i. circa medium. ꝺ cle.
significasti. ꝺ offi. or. irrefragabili: in fi. de here. ne aliq: ꝛ. c.
se. li. vi. Jtem q: eoꝝ potestas est ordinaria surgens ab hac
cle. debēt ergo esse ꝑpetua ad instar legati. de of. le. legatos.
li. vi. vel inquisitorum heretice prauitatis. d. c. ne aliquis: ꝛ ꝑ
consequens cēseri dꝫ eoꝝ potestas papalis ꝛ exemptos: sic
etiam complectit. Laud. dicit ꝙ nec proprie ordinarij sunt
nec delegati: nec aliqua est subiectio ꝯfitentium ad eos: sed
est quedam gratiosa ordinatio pape in fauorem animaruꝫ
introducta: ꝛ possint dici nudi ministri. ꝛ idē Gen. ¶ Op.
ad h̄ ꝙ imo sunt commissarij epi propter licentiam quā eis
tribuit: vt h̄: q: omnia nostra facimus ꝛc̄. de preben. si apo-
stolice: li. vi. de rescrip. cū aliquibus. c. li. So. Laud. ꝙ istud
de petenda licentia epi sit ad quandam reuerentiaꝫ in recō
pensationem relaxate super hoc subiectionis in memoriam
naturalis vinculi: ꝛ propter vestigia ꝛ reliquias que adhuc
remanēt: simile in liberto cui patronus succedit propter ve
stigia seruitutis. ff. de bo. libe. si libertus. insti. de succe. lib. §.
sed nostra. prelati enim hic faciunt de necessitate virtutem ꝛ
q: si denegant licentiā h̄ ꝯstitutio ꝯcedit. simile de deci. nup.
ꝛ sic ꝑbent nudū ministeriū in ꝯcedendo sicut minister i ba
ptizādo. i. q. i. sicut. est ergo ptās ipsoruꝫ potius papalis. ex
hoc videtur inferendum ꝙ possint audire confessiones exē
ptorum: siue religiosorum: siue aliorum: ꝛ hoc tenendo ad
seq. ꝺ. dic ꝙ potestas istorum potest limitari per prelatos
quo ad subditos ipsorum prelatorū: non quo ad alios. Jtē
isti nō habent maiorem potestatem q̄ sacerdotes curati ꝙ

a ¶ Quid aūt
sit verbo. Adde
l. singulorum. C.
ꝺ edi. pua. bar.
in. l. fi. ꝛ repro-
bari in. §. fi. de
excu. tuto.

non possunt a casibus absoluere a quibus curati nō possunt: sed tn̄ potestas eorum non terminatur ad eos qui subsunt illis curatis qui sunt sub plātis pcedentibus licentiam: sed quoscūqз pfiteri volentes audire possunt.J.ver.se.ibi.volentium: ⁊ ibi glo.dicit: an possint audire religiosos de predicatis etiam in seq.q. ¶ Tertio quero d scholaribus alienigenis vel exemptioris an possint pfiteri istis.dicit Laud. q si studentes sunt prelati ēt iferiores epis: immediate tn̄ subiecti pape hn̄t a iure licentiam per.c.de penitentijs: ne pro dilatione: secus si habeant aliquem superiorem citra papam: sicut sunt abbates cistercien.qui subsunt alijs superiorib[us] abbatibus: tunc enim si sunt licētiati a superiore: vt possint sibi eligere pfessorem: vel a penitētiario pape sicut quotidie fit poterunt isti pfiteri.arg.de peni.ois: alias autem non poterit absoluere potissime exemptos vel aliorum epōrum subditos per rōnes de quibus in pxi.q.⁊ in hoc recitat Lau. extrauagā.inter cunctas: de qua.J.ver.seq.in gl.forte pcludēs q hi qui hn̄t licentiam studendi intelligunt licentiam habere ad omnia sine qbus illud nō potest commode fieri.arg.ff d iud.si longius.de offi.deleg.preterea.⁊ maxime quo ad studentes.arg.C.ne fi.pro pa.auc.habita: ⁊ sic erit vnus casus audiendi non subditum ad pfessionem: ⁊ ita obseruatur: p hoc qd dixi in pxi.q.respondeo ad tex.in v.se. ¶ Quarto quero an isti vices suas possint committere. Lau. q non: ⁊ idez Gen.cum habeant nudum ministerium: vt dixi.s.q.ij.pro h d offi.deleg.c.si.qd dic vt ibi.dico qn̄ possit nudum ministerium committi: ⁊ in hoc dicit Lau. q isti hn̄t potestatē sine administrationem instar cor: de quibus de in integ.resti.c. pe.vt censeant ordinati ad pvidendum in spūalibus: an fratribus sicut arbitri eligūtur ad temporalia: ⁊ id hn̄t tantum de potestate quantum eis tribuit voluntas pfitentium: tn̄ a iure limitata: vt i v.ver.se.arg.de arbi.cū dilectus. ¶ Quinto quero an epūs possit pūatos omnes refutare. glo.vī arguere q non: ⁊ priūm tenet: ⁊ dic vt in ea.⁊ idē Pan.q refert aliquos tenere primum per singulare istud: quēquāz qd reprobat Paul. Nā eadem ratio est in plibus personis: q in vna.ff.si cer.pe.singularis.de pe.di.iij.adhuc instanti ⁊ qz indiffinita equipollet vniuersali per iura allegata in glo.⁊ p Dy.d regu.iur.in prin.li.vi.⁊ per Archi.xix.di.c.i.per glo. de elec.vt circa: li.vi.⁊ de hoc etiā in seq.q. ¶ Sexto quero circa h dicta in px.q.an epūs possit repellere istos ex sola voluntate: glo.pe.q sic.⁊ idē Lau.⁊ Pan.per rōnem gl. pp vbum nollent: qd non exigit cause cognitionem: in quo dicit Paul.q aliud est arbitrium: aliud voluntas que refert ad pprium motum.ff.de here.insti.si quis semproniam. de le.ij. .l.i.ad treb.qz poterat: ⁊ sic ex libera voluntate pōt epūs repellere eos: lз secus sit in pūtato ad beneficiū.de iure pa.pastoralis.pro hoc qz voluntas cogi non pōt.ar.de rescrip.scientiatus in fi.xxxij.q.i.§.i.Genz.dicit istos sine cā non posse repelli: nam qui cām pradicendi non hз dз haberi pro volente: ar.d.c.pastoralis.lxv.disti.c.i.de app.suggestū: alias se quereretur quedam iniqtas qd ex malitia vel inuidia: alз idonei possent repelli non sine ipsorum iniuria.arg.ff. qui satisda. cog.si vo.§.qui pro rei: ⁊ psumitur malitiose repellere qui cām non allegat.d.c.pastoralis: cui malitie prebenda ē via .ff.de rei ven.in fundo.de diuor.quāto: ⁊ hoc casu sm Gē. locum hз sequens.v.mihi videtur qd epūs vnuз de presentatis possit repellere me.cā.⁊ si hoc facit dз alius subrogari: ⁊ idem de plibus eorum: dummodo non sint in tāto numero qd videatur hoc ex malitia facere: quasi vellet d lfa qd i hoc fratres non contendant: sed si omnes reijceret non allegata causa: mihi placet opi.Gen.⁊ idem si reijcit tot d eis q presumi possit eum facere hoc ex malitia: qz ēt fratres forte non habent alios quotidie ad subrogandum: ⁊ hec videtur esse mens lre continuando.v.si vero ad v.qd si. naз si voluisset.vsi.qd si forte qd epūs ex sola voluntate posset oēs reijcere hoc expressisset.de deci.ad audientiaз ⁊ nō est par rō in omnibus que in qbusdam paucis rōne predicta.pro h qd dico.J.q.viij. ¶ Septimo quero infra quantū tempus a die psentationis pōt prelatus aliquem deputatū repellere.

¶ De dictione ex nūc.adde gl. in v. ex tunc i cle.i.d iure patr.⁊ ibi. abb. l.c. pastoralis. d ap.gl.i.l.iij. ff.de condi.⁊ d monstra.

So.pstitutio inter cunctas: dicebat infra triduū qd erat rōnabile.argu.de reg.pstitutionē.lib.vi.sed si sit sublata.dicit Lau.hoc arbitrarium.ad hoc de offi.dele.de causis.ff.d iu.delib.l.i. ¶ Octauo quero si loco remoti alius subrogetur q etiam reijcitur: gl.vl.So.q etiam ex cā potest: sine cā non: ⁊ idem Lau.⁊ Pan.qn̄ enim ex causa fit est qd imputetur male eligenti.d elec.si cōpromissarius: li.vi.ex hoc apparet q hoc pōt iterari. ¶ Oppo.ad hoc.ff.d arbi.si duo.§.si semel: de aqua plu.arcē.in diem.de bonis au.iudi.possi.l.vlt. in fi.de le.iij.fideicōmissa.§.si qs.So. Paul. q pria procedunt quando res hз effectuз: ideo non dз iterari: sed h loquitur quando non hз effectum ex cā ⁊ mala electio ē in culpa.ff.de neg.gest.nam ⁊ seruus in fi.d.c.si cōpromissarius: li.vi.⁊ ideo Steph.qui dixit q cum dubitat: an ex causa sint recusati determinabitur arbitrio superioris.

Ver. Si vero.

¶ No.de dictione ex nūc[*] de hoc de app.preterea.ij. ¶ Secundo no.concessionem iuris super potestate alas phibita.de hoc in glo.in ver.pcedimus: que allegat vnā concordantiam: alas etiam alle. Pan.de sup.neg.prela.c.i.d regula.lз dicens: q hec concessio dз stricte interpretari: quatenus pstringit ius tertij.ar.ff.ne quid in loco pub.l.ij.§. merito.⁊.§.si quis a prin. ¶ Tertio no.q ptās religiosorum in audiendis pfessionibus est similis potestati sacerdotis parrochialis: nisi superior tribuat eis vberiorem gratiā: ⁊ ex h vltimo arguit Laud. q ptās istorum videtur dependere a potestate epōrum qd pcedit respectu vlterioris potestatis eis pcedende: sed respectu potestatis que hic conceditur depēdet ab hac constitutione: pro hoc qd dixi in px.no. ¶ Op. ia eo qd permittit fratribus vt possint audire confessiones volentium sibi pfiteri: ⁊ sic omnium volentium cuз generaliter loquatur: cum tn̄ sint aliqui religiosi qui sз statuta suorum ordinum confiteri nō possunt nisi suis prelatis. Gl.forte so.q per hanc pstitutionem non cōprehenduntur illi qd latius psequitur. Lau.dicens q audire pnt pfessiones quorūcunqз in casibus quibus absolui a suis curatis possent: ⁊ etiam hoc si sint religiosi exempti scholastici vel non: qz h ē quedam gratiosa ⁊ spālis prouisio quaз papa in fauorē aiarum ex plenitudine potestatis sue ordinat: que in nullo subiacet seu dependet ab alijs formis seu pūisiōibus a iure cōstatutis: vn̄ cum sit prouisio papalis pexcellentie: cuncta tn̄ exemptis q̄ non exemptis scholasticis aut alijs pvidet.addit ēt Lau.in hoc quedam alia membra ⁊ videtur corrupta scriptura.concludit tn̄ q in iuribus communibus non bene potest argui.ad hanc prouisionem specialem.dicit q lз ex mētis exorbitet pstitutio a iure communi: maxime absorbet ius prelatorum: tn̄ attento statu primitiue ecclīe sз qd optabant fideles ministri habere socios: videtur hec constitutio amplianda.⁊ in hoc multa verba dicit que non continent quid iuris: dic verius sз gl.vt dixi cum qua tenet paul. dicens q in religiosis non habet locum h constitutio si statuta religionum eis prohibent confiteri alijs q̄ suis prelatis: quia non habent velle.xij.q.i.nolo.de elec.si religiosus. lib.vi.etiam electo confessore.argu.xvi.q.i.c.i.de sta.regu. cle.ne in agro.§.sane.non possunt ergo dici volentes: ⁊ sic non habet locum tex.hic in ver.volentium: ⁊ quo ad id qd dixi sm Lau.q hec constitutio non debet stricte interpretari: dic contra vt dixi in.ij.not.⁊ in hac glo. ibi. benedicti. Steph.remittit ad no.per Host.i sum.de peni.⁊ remiss.§. cuius confitendam.ver.cui monachus. ¶ Secundo op.qz videtur superfluitas in tex.ibi. curatis seu parrochialibus sacerdotibus.So. Laud.intelligendo per verbum curatis prelatos collegiorum conuentuum ⁊ capitulorum: ⁊ addit Genz.idem de archipresbytero in cathedralibus ecclesijs absente epō.de maio.⁊ obe.cū in ecclesijs ⁊.c.his que. de offi.archipresby.offiū: ⁊ per hoc apparet differentia iter curatos ⁊ parrochiales: quia nomine parrochialium intelligitur d his que habent parrochiā: non tn̄ presunt collegio, pro hoc arg.de elec.statutū: li.vi.vel dic melius q seu poni pro.i.de ap.c.romana.§.cum aūt.li.vi.vbi de h per Archi.

¶ Octauo

¶ Quero si prelati non recusant dare licentiam fratribus: sed nec pcedunt. gl. i. dicit q post trinam requisitionem locu͂ hz priuilegium de quo h. Idez ꝑ Pau. et vltra iura allegata in glo. inducit in fi. qd no. de offi. deleg. cu͂ cā. ad idem. xvi. q. vij. omnes decime. xvij. q. iiij. si qs domum. de sen. excom. cōtingit: et c. in audientia: et c. sacros et co. ti. cōstitutionem: lib. vj. de cleri. non resi. ex tue: quandoqz tn̄ fm̄ eum sufficit vna monitio. xvi. dist. si epo. xiv. dist. c. ij. et vlt. de rescrip. ab excō municato. de offi. dele. prudentiam. §. ceterū. pro hoc. xxiij. dist. non vos. vt dixi in. d. c. cu͂ cā. ¶ Scdo quero an fratres in audiendis cōfessionibus debeant hre licentiaz sacerdotis parrochialis. gl. denotat dicit non esse necesse ppter d. libe re. id Pau. ¶ Tertio, qro an cōfessi fratribus teneant iteru͂ cōfiteri proprio sacerdoti. glo. absolute dic q non: et ita terminat per extrauā. Jo. xxij. vas electionis. ¶ Opp. ad hoc de peni. ois. glo. eadem soluit: et dic vt in ea que etiam recitat opi. Joan. mo. cōtrariam quam latius prosequunt. Lau. et Pau. In quo instando pro opi. glo. est: qr. c. omnis videt corrigi per hanc cōstitutionem posteriorem. de cōsti. c. i. li. vi. Item spālis prouisio tollit generalem. C. de pac. conuen. super dote. l. fi. regula generi. li. vi. ad que cōtraria respondet q non corrigit. c. omnis: qr non contradicit: sed se comparatur cum hac cōstitutione: ad aliud de. l. fi. dic q loquit vbi erat specialis prouisio hominis et generalis legis: sz h vtraqz est iuris quo casu specialis non tollit generalem: sz geminat subsidium vt plenius pˀuideat saluti animarum sicut et als fit vt improbitas reprimat. ff. nau. cau. stab. l. et ita. §. ex hoc edicto: ad regulam generi. dic q intelligit qn genus et species tendunt ad diuersos fines: nam si legat mihi genus et tibi species eiusdem gnīs: legatum meum attenuat nō extinguit. ff. de adimen. leg. qui hominem: sed h genus et species tendunt ad eundem finem. s. salutis animarū: et sic concurrūt sicut si genus et spēs eadem lege: et qr tunc generi per speciem non derogat si testator primo numerat species: et postea genus copulatiue. ff. de leg. iij. hoc legatum. ad hoc de procu. q ad agendum: li. vi. sed si pmo genus: postea species locum hz hec distinctio. l. ff. de fun. instru. quesitū. §. penul. Si autē enumerat indiuidua que sub certa specie continentur enumeratio generis operatur q legatum non extēditur ad alia indiuidua que sub eadem specie cōtinet: siue pcedat genus et sequatur enumeratio: siue econuerso. ff. de le. iij. heres meus. §. pe. de fun. instru. cum de lanionis. §. si cui. de aur. et arg. leg. l. i. §. si duo: sic no. Dy. in. d. regula generi: et per hec videtur improbari opi. glo. pmissa contra quam instat et alijs modis vt pz in pluribus sequētibus cōtrarijs quā tamen opi. I. sustineo. ¶ Op. et alio modo ad opi. Jo. mo. premissam: qr ex quo fuit semel cōfessus nō dz teneri ad confitendum iterum: als prima confessio videretur frustratoria. So. hoc non facit sacramenti necessitas: sed voluntaria obligatio: seu ex officio confitentis cui non subuenit sic non satisfacienti ex necessitate. de offi. deleg. ab arbitris: lib. vj. ff. de procur. procurator: qui pro euictione. per hoc dicit Jo. mo. q per concessionem hanc gratiosam non tollit cōmune ius precedens. Si autē diceremus q non hret ad suum sacerdotem reuerti posset eius iurisdictio in totum euacuari: et sic priuilegium hoc non teneret tanq̄ vergēs i enormem lesionem alterius. ff. de vulg. et pup. ex facto ia prin. de deci. suggestum. Item curatus quo ad alia sacramenta ministrabit alijs confessus non isti cum ei sit ignotus: qr nescit si penituerit: et maxime si peccata publica cōmiserat: ad h illud Boetij: Si operam medicantis expectas opz vt vulnus detegas tuum. Item sacerdos oz cognoscere vultū peccatoris sui: cum dcm̄ est. Ecclesi. xxvij. curam illius habe: et videre dz erubescentiam et cōtritionez. de pe. di. i. quē penitet. Als posset iste facile illudere sacerdoti. cum ergo h cōstitutio non corrigat. c. ois stare nō phibet. C. de app. pcipim⁹: et de elec. cu͂ expediat: lib. vi. ¶ Op. ad idē: qr sacerdos et fres sunt duo ordinarij: ergo sup facto p vnū: alter nihil pōt. ff. de offi. pcō. l. vna. So. illud qn duo dant pariter ab initio: sed h vni alius accumulat sine pˀiudicio pmi cū fortius sit ius cu-

rati tanq̄ necessariū q̄ adiūcti qd est postea. ¶ Op. ad idē qr ptās fratrum est delegata a papa: et sic de cōfessis eis nō dz ordinarius se impedire cū sit maior ptās q̄ ordinaria. de of. leg. studuisti. So. ptās fratrū intelligit data sine pˀiudicio curati: ex quo aliud nō exprimit. ff. ne qd in loco publi. l. ij. §. si qs a pncipe: maxime vbi fieri pōt: nec deterior sit cōditio cōfitentis: ex qbus dicit Jo. mo. q lz cōfessus fratribus sit ve absolutus: dz tn̄ iterum cōfiteri: als pena puniri posset. c. ois tanq̄ pcemptor tam salubris statuti. ar. C. de ser. vrba. predio. si domus. pro hoc qr funiculus duplex et c. de vsupat. ex tuarum. ad predicta est qd no. Host. in. d. c. ois: vbi dicit q sufficit cōfiteri cuicūqz de licentia pape vel legati vel epi. de offi. archi. c. iij. v. cōfessiones: vel vicarij epi. arg. ff. de offi. or. inter cetera. de app. romana: li. vi. sed d hoc fides faciēda ē sacerdoti: nec sufficit dicere nisi probetur. ar. de pben. cū super. de scisma. c. ij. als illusoria eēt illa prouisio. dicit Host. q generalis licentia non pdest ad cōfessionem faciendā parrochiali: semel in anno nisi hoc exprimat q liceat sine licentia parrochialis. nam in gnāli licentia non venit id qd aliqs specialiter non esset pcessurus: regula in generali: li. vi. et ex his iustificari vr opinio Jo. mo. opi. tn̄ glo. tz Lau. et Pau. dicit enim Lau. q de rigore et veritate sacramēti quantū ad culpam mortalem et penam perpetuam fratres in sacramēto penitentie reputant proprij sacerdotes: et sic satisfactum est. c. omnis: sed qr cōfessio est exhibendum corpus xpi p pprium presbyterum et non alij: nec pōt esse bene certum pˀsbytero de cōfessione ab his fratribus facta: iccirco equum et vtile est vt vltra voluntariam cōfessionem talibus factā non omittatur: als detraheretur presbyteris et eorum ecclesijs in quibus parrochiani in sua cōfessione dant presbytero ouum vel denariuz que consuetudo non improbatur. de symo. ad apostolicam. Ad idē q non sit necessarium iterum confiteri sacerdoti. paul. inducit hanc litteram que dicit cōfitentes absolutos et permittit libere et licite confiteri exceptis casibus epo reseruatis: et reseruat solum ius diocesanum: et sic videtur omittere cui fiat confessio: non autem ipsam confessionem ad quam de necessitate tenentur peccatores. dicit enī Pau. q per hoc non corrigit. c. omnis: sed qd ibi dr̄ de parrochialib addit: et de fratribus: et pro hac parte est: qr ex quo semel est absolutus desijt esse peccator. l. di. ferrū. Itē semel cōfessus penitentiario pape non tenet illa: alij cōfiteri de sen. excom. cos. li. vi. Itē fm Lau. fieret iniuria sacramēto si reiteraret sine causa. de aposta. c. ij. qd. c. tn̄ loquitur de baptismo qui non est iterabilis: sec⁹ in penitentia: dic tamē q lz possit penitentia iterari: tamen qs non debet cogi ad eius reiterationem sine causa ne cogat subire onus importabile. xxvi. q. vi. alligant. ¶ Quarto quero an cōcessio quā facit h pape fratribus de audiendis cōfessionibus locum hz eo ipso q episcopi recusant eis exhibere licentiam: super h dicit pau. q debet intelligi hec licentia pcessa de obseruatis gradibus enumeratis ab illo. §. statuimus: hucusqz als non habet hanc licentiam: nam primo gradu non seruato nō est locus secundo. ff. de acquir. here. l. iij. et. l. quādiu. de rescri. cum dilecta. de offi. deleg. venerabili. ¶ Quinto quero in eo qd dicit q fratres concessione de qua hic non habēt ampliorez potestatem q̄ curati qui dicuntur curati quo ad h. So. ex his que dixi. ē in vltimo contrario. ¶ Sexto quero circa hoc si episcopus est ille qui est curatus: vt hic loquimur de canonicis ecclesie cathedralis qui non hnt aliū prelatum immediatum: an istos poterunt fratres absoluere of casu quo pōt eps: videt per hanc litterā q sic. In cōtrariū: qr in ecclesijs cathedralibus est archipresbyter vel esse dz q immediate curam hz illorum de ecclesia. de offi. archipresby. officium: qd placet Lau. qui dicit q etiam si epo gerat curā in hoc ipse est alter tanq̄ curatus. arg. de pces. prebē. postulastis. vult dicere q etiam si casualiter cōtingat q eps sit immediatus: tn̄ quatenus cōsiderat tanq̄ curatus nō hz absoluere o casib⁹ epo reseruatis: sz solū tanq̄ eps: et h mihi placet: lz Lau. relinquat disputationi: et pro hoc quod dico in seque. q. ¶ Septimo quero si aliquis gerit curam nomine

epistula q absoluere potest in casibus episcopalibus: an sub ditos tales poterunt huiusmodi fratres absoluere in casib⁹ epalibus. Gen. q non: qz pceditur fratribus vt hēant illam ptātem quā habent curati a iure. h autez de qua premisi pēdet ab homine: dicit tñ Gen. q aliq de hoc turbare videnť sed de eis nō curando: sicut non curať de scandalo irrōnabi li. de no. oper. nun. c. ij. ¶ Octauo quero de intellectu littere cum dicit q fratres nō habent ampliorem potestatez q habeant curati a iure. Sol. ex his que dixi in duabus px. q. vt dicit glo. in v. concessa: que dicit sensum eē huius lrē q in casibus epo reseruatis absoluere non possunt: et idem lau. et qui sunt hi casus. remittit glo. Lau. et Mat. enumerant et danť versus quos posui. s. e. cle. v. hac deinde. q. vij. ¶ No no quero qualis est ptās quam hñt curati. dicit paul. etiam q est fori penitētialis: dicit q ēt h loquitur de potestate dispensandi: vel d casibus epo reseruatis: et q multomin⁹ psit fratres absoluere in casibus pape reseruatis: et hoc vt dicit Pau. nō procedit ex defectu ptātis ordinis: ex qua posset qlibet sacerdos absoluere quēlibet a peccato. ad hoc Joā. xx. nam cū posset species panis et vini puertere in corpus et sanguinem. de psc. di. ij. panis. de sum. tri. c. i. §. vna vo. Fort⁹ pōt quēlibet peccatorem puertere in membrūz xpi. l. vi. ferrum. dicit ergo q hoc qd predixi est in ordinatiōe canonica iurisditionis exercitiū restringente. de parrochis. nullus. de peni. d. vi. vñ requiritur q absoluēs in foro pniali habeat ptātem ordinis et iurisditionis exercitiū que a maioribus in inferiores dscendit. xxi. di. in nouo. d elec. significasti § h. et a maioribus tamē maius imparium hñtibus restringiť ff. d iudi. iudicium. l. xxiij. di. salonitate. de offi. or. cū ab ecclesiarum: et sm Pau. hoc pcedit ex ordinaria ptāte quam hñt epi. xi. q. i. de persona. tñ recusare nō dz epus sine causa. ea. q. puenit. ¶ Decimo quero an epus[a] possit sibi reseruare casus: d quibus curati poterant añ hanc pstōnem absoluere: ita q reseruatio pjudicet fratribus. gl. ea. in v. pcessa. ibi dicit et tz q sic. et idē Lau. Pau. Steph. et Gen. rōnes. dic vt in glo. et in ea. ibi. aio iniuriandi. ad hoc. ff. de dā. infe. fluminum: et l. proculus. de aqua plu. arcen. l. i. de elec. cū ecclesia. ¶ Undecimo quero in eo qd in px. q. dixi d casibus reseruatis epo: an restitutio male oblatorum: et in certorū in magna qñtitate sit reseruata epo. Jo. mo. h dicit q sic. ar. de iudic. cū sit. vbi idem tz Hosti. de vsu. cū tu. Arch. xiiij. q. v. nō sane. et d testa. religiosus. lib. vi. tz pⁿrium dicens q epus circa talium derogationē non hz se intromittere nisi in dfectū vbi persona certa a testatore non est dputata. de testa. tua: et c. Jo. C. d epis. et cleri. nulli: qd tz Pau. dicēs q tñ epus pōt reseruare sibi pfessionem et absolutionē peccati: ipsam autē satisfactionem que est in restitutione: et pcernit pximuz cui facienda est nō pōt epus immutare cum sit certa et a iure sposita: qz non dimittiť peccatum nisi ablatū restituať: et ad hāc restitutionē tenetur etiā ipse penitens: vñ etiam si añ penitētiam facta eēt per peccatorem distributio si diceremus q iterum ad arbitriū epi teneatur dispensare iniquum esset sm Pau. q etiam d hoc no. s. de priui. cle. i. vbi dico in v. quib⁹ in. ix. nota. et q. v. de peni. cle. ij. §. ad h. q. x. et dic vt dixi i. d. c. cum sit. vbi dico qd ex quo distributio puide scā est debet epus eam approbare: qz non refert per quā fiat solutio. ff. de neg. gest. soluēdo. de rigore tñ pōt interdicere hāc distributionem per aliū fieri: et hoc etiam per pstitutiones statuere ad obuiandum fraudibus que in hoc fieri psūt: qd dic vt ibi dixi. ¶ Duodecimo qro in eo qd h dicitur d potestate parrochialium sacerdotum: an possit sacerdos[b] absoluere parrochianum de dlicto extra parrochiam commisso. Matt. dicit q sic. per id qd no. xvi. q. j. c. i. in gl. dicunt qdaz et Archi. de psti. c. ij. lib. vj. in gl. fi. nam in hoc casu nō contrahit delinquēs forum rōne dlicti: et hoc in foro penitentiali: qd dic vt dixi. de pe. ois. ¶ Decimotertio quero de qbus prelatis loqtur littera ibi. nisi prelati. glo. fi. dicit q et de epis et de superioribus. Idem dic Pau. in aliis exemptis habentibus in loco in talibus iurisditionem quasi epalem. pro h qd dixi. s. e. cle. §. statuimus. q. iij.

[a] ¶ An epus. adde hal. i. l. ois priuilegia. C. d sacro san. ecc.

[b] ¶ An possit sacerdos. adde gl. iiij. i cle. i. d foro cōpe. glo. fi. in. c. nouit. d offi. lega.

[a] ¶ Quid sit sepultura. Adde hoc. i rub. d sepul. per Hosti. en. co. ti.

§ Huiusmodi. ¶ Primo premittit fratribus q libere possit apud eos eligi sepultura. ¶ Secundo disponit q de omnibus funeralibus et de omnibus relictis a dfuncto sepulto ibi dbetur quarta rectori parrochiali: ibi. verbum veri. ¶ Tertio monet fratres ne faciant fraudem contra hanc constitutionez ibi. facturi. ¶ Quarto in hoc onerat pscientias fratrū et statuit q possint conueniri de dolo: et comminatur de ratione in extremo iudicio: ibi. in qbus. ¶ Quinto prohibet parrochiales a fratribus aliquid vltra quartam predictam exigere: ibi. vltra. ¶ No. ex eo qd dicit gl. i. q qñcs surgunt de eo in quo vertitur lucrū qd maxime pcedit inter viles: sz magni viri d lucro parum de honore plurimuz contendūt. ¶ Secundo no. q ius sepulture nō competit ecclesijs non parrochialibus nisi spāliter eis concedatur: sicut h pcediť fratribus. de hoc in glo. quam: et qbus cōpetat hoc ius. gl. ea. remittit. et de hoc per Archi. de sepulturis. c. i. lib. vi. pcl pus aūt non competit sepultura religiosis: qz diuinis et humanis vocibus mortui sunt. ij. q. vij. placuit. xvi. q. i. placuit: et dicit Matth. q lz eis pcedatur sepultura: tñ cauere dbēt ne inducant ad vouendum vel iurandū super hoc. de sepulturis. c. i. li. vi. et sic contra fecerint incurrunt penas: de qbus. s. d pe. cle. fi. §. fi. ¶ Quero quid est sepultura[a] dicit Lau. q est locus conceatus in cimiterio: vbi corpus catholici sepeliť: et sm eum talis sepultura est ipm diuinum officium qd mortuis impendiť dum terre traditur corpus eius. habent autem hanc libertatem sepeliendi fere omnes parrochiales ecclesie d iure communi: et plures alie de consuetudine vel priuilegio speciali. s. eo. per totum: et licet quilibet locus ex quo per episcopum est ad hoc deputatus et dedicatus sit aptus: tamen quandoqz deficit exercitium: vel propter dfectum materie vel propter conuentiones initas cuz rectore. de pac. pactum. lib. vi. de hoc dic vt no. eo. ti. in rub. et in. c. certificari. ¶ Secundo quero an fratres qbus h sepultura conceditur possint processionaliter ingredi cum cruce parrochiam inuito rectore ad suscipiendum funus eius qui elegit apud eos sepeliri. Oldra. in consi. lxxx. al's. cxiij. multis rationibus arguit q non: et inter cetera inducit hanc litteram que permittit q recipiant ad sepulturam eos qui elegerint: et debet sic intelligi q ad eos dferetur funus per parrochialem sacerdotem qui hoc potest. arg. eo. ti. cū liberū. et qd ibi no. pro hoc etiam facit. s. e. clemen. ver. in ecclesijs: vbi non permittuntur fratres ingredi ecclesias parrochiales ad predicandum nisi de beneplacito rectorum: vel episcopi: vel alterius superioris. In contrarium est: qz cum h permittitur fratribus libere sepulture: et vno permisso permittuntur preparatoria necessaria. de offi. dele. preterea. et posset instari multis rationibus qd prosequitur Oldr. in consi. cciiij. et vide illa duo consilia que sunt contraria: primum consilium qd est. lxxxij. tenet q isti fratres non possint secundū consilium qd est. cciiij. tenet oppositum. Pe. de ancha. tenet hoc vltimum. primum tamen obseruatur: qz non leuatur funus nisi iubente sacerdote parrochiali qui etiam incipit versum: subuenite et c. et hoc tutius ne dentur materie rixe: et ad illud qd dicitur q vno permisso et c. dic q permittantur preparatoria: ita tamen q eos non dicat sibi ius. contradicente ergo sacerdote non debent ingredi per violentiam eius parrochiam: sed de hoc conqueri coram iudice competenti: et pro hoc qd dico. s. v. se. q. xxvi. et c.

§ Uerum. ¶ No. quod ad rectores curatos spectat predicare. de hoc in glo. i. et per hoc. xxviij. disti. per totum. de offi. ordina. inter cetera. Et ex hoc infert Lau. quod curatus debet habere scientiaz predicandi. xvi. q. i. adijcimus. de here. excommunicamus. §. quia vero. de statu mona. quod dei: et debet habere sciētiam omnium eorum: de quibus. xxxviij. distin. que ipsis: et hoc officium priuilegiatū est: adeo q per ipsum exit monachus obediētiā. d. c. qd dei. Et no. in eo qd dicit pdicare vbū dei. hoc enim non est minus qz corpus xpi. i. q. i. interrogo. de conse. dist. ij. cum omne: qd non itelligas quantū ad

essentiam

essentiam et dignitatem sacramenti: sed quantum ad efficaciam: nam secundum Lau. per verbum dei plures compunguntur et sic mortalia delentur: sed per corpus christi sola venialia. vt no. in dictis iurib⁹. ¶ Secundo no. quod curati habent audire confessiones. de peni. di. .i. multiplex: et .c. mensuram. de peni. omnis. ¶ Tertio no. quod curati cum ministrent sacramenta fraudari non debent beneficijs necessarijs. fraudarentur autem si vocati ad onera repellerentur a mercede. in auc. de iudi. §. ne aut. col. vi. contrarium fieri debet: vt qui participes fuerunt passionum sicut socij consolationum. .ii. eo. c. i. regula. qui sentit. li. vi. ¶ Quarto no. quod operarijs debetur merces. de hoc in gl. ij. et pro hoc Mat. xxi. et de magistris. c. vi. ¶ Quinto no. quod attenditur id quod fieri consueuit. de consti. ex lris. ¶ Sexto no. quod canonica de funeralibus debetur exemptis vt hic quod dixi. .ii. e. ti. certificari. ¶ Septimo no. quod quo ad fratres de quibus hic canonica limitata est ad quartam: et ab hac taxatione secundum Lau. et Gen. non licet recedere cum sit papalis. xix. di. in memoriam. ff. de consti. prin. l. i. in alijs vero casibus quanta sit hec canonica statur consuetudini: quod dic vt dixi in. d. c. certificari. ¶ Octauo no. differentiam inter verbum taxatiuum et verbum limitatiuum. dic tamen quod idem important et vtrumque ponitur hic causa maioris expressionis. ¶ Nono no. quod quandoque quis dicitur largiri id ad quod tenetur: sed sumitur largiri improprie pro tribuere. ¶ Opp. in eo quod dicit quod curati habent ministrare sacramenta parrochianis: quedam enim sunt que ministrari non possunt: nisi per episcopum vt confirmatio. de conse. quanto. Sol. pau. quod hic loquitur de sacramentis necessarijs: vt sunt baptism⁹: penitentia: et extrema vnctio: et sic non loquitur de confirmatione: que autem sunt sacramenta necessitatis: no. de sacra. non iterandis. in rub. de transa. venientes. ¶ Secundo opp. quod ad curatos non pertinet predicare. xcij. di. in sancta: vbi dicitur quod hoc pertinet ad diaconum. pau. ibi remittit dicens standum vltime solutioni. gl. que est ibi: et illa exponit predicationem .i. lectionem euangelicam. ¶ Quero in eo quod dicit de omnibus obuentionibus quartam deberi: quid si non relinquitur fratribus: sed frater datur executor ad certam summam distribuendam arbitrio suo: et ipse distribuit in fratres. gl. in omnibus refert quandam declarationem emanasse a Bonifacio. viij. de qua etiam glo. i. mentionem facit: vbi declaratur quod canonica debetur quod dic vt in glo. et pro hoc facit verbum vniuersale omnibus: quod est in tex. per quod dicit lau. quod de his que sequuntur quomodocunque debeatur canonica et quod conditor apposuit quod integre deberetur. Quarto ponendo verba generalia et vniuersalia propter multiplicias cauillosas subtilitates quas alibi reperiebant super canonica fraudanda: et quasi ad nihilum redigenda quod prohibere vult hec constitutio: et no. id quod dicit gl. quod ea que sequuntur ibi tam funeralibus: vsque ibi. quartam partem cum ponantur causa dubitationis tollende non restringunt generalitatem: sic et ea que ponuntur causa exempli non disponunt. ff. de act. et ob. obligationum substantia. §. si. et dic secundum Pau. et Gen. quod illa verba ad quecunque determinatos vsus non intelliguntur cause limitande constitutionis: sed potius causa tollende dubitationis: et ideo non minuunt generalitatem que procedit. ff. de aur. et arg. leg. pediculis. §. labeo. de reg. iur. l. que dubitationis. Ex hoc dicit paul. quod loquitur hec lra non tantum de relictis ad determinatos vsus sed etiam ad indeterminatos: quod dicit verum siue sint vsus non sacri: licet quidam vt refert dicere velint quod de relictis pro construendo capellaniam vel aliam rem sacram non debetur canonica: quia rei sacre seruitus imponi non potest. ff. de serui. rusticorum. §. sacer. vnde intelligunt hec loqui de vsu personali: puta pro victu de relig. domi. c. vno. §. nos enim. lib. vi. quod dicit paul. esse contra mentem huius lre: et illud. c. pro eis non facit quod placet: quia ibi loquitur in alio casu. ¶ Secundo quero si decedens executori mandat vt det fratribus quid tale. glo. e. dicit per eandem declarationem declaratoriam contineri quod canonica debetur: quod dic vt in glo. et idem Pau. per eandem rationem: quia tacitum relictum non capaci subiacet falcidie. ¶ Opp. ad hoc. ff. de his q. vt indig. heres. Sol. Paul. quod ibi de hereditate non remansura heredi: sed fisco applicanda. C. ad. l. fal. l. iij. vult dicere quod ibi non probatur quod non detrahatur falcidia: sed detrahitur et applicatur fisco. fallit in filio et seruo qui excusantur a confiscatione ex eo quod habuerunt necesse parere testatori. ff. ad. l. fal. tacitum. de hoc in. d. l. iij. ¶ Tertio quero in eo quod de funeralibus dicit que sunt funeralia[a]. glo. declarando: dicit quod ea que deferuntur cum funere: vel etiam ex causa funeris ante obueniunt ecclesie quod no. et idem Pau. quod latius prosequitur Lau. dicens quod funus dicitur secundum Hug. a funibus quibus ligari consueuerunt mortui: vel fedaria mortuorum dum traduntur terre: sed hodie cum filio suunt: et funeralia dicuntur .i. bona que conueniunt ratione funeris. ex hoc dicit quod ex quo funus traditur est terre coopertum non habet locum funes: quia satis corpus terra astringitur: et sic per consequens tunc non videntur habere locum funeralia: et sic cessante causa cessat effectus: et nomen sit consequens rei: et fortius agens vincat minus: sicut de aia rationali dicitur cuius aduentus annullat alias aias: et de magna copia que ad se trahit modica accidentia corporis christi: et hec secundum aliquos. Et secundum eos vt refert Lau. canonica debetur tantum[b] de obuentionibus quamdiu corpus est in funibus extra terram: sed de obuentionibus postquam est reconditum terre nihil debetur. Sed vt dicit Lau. desipit qui sic sapit: nec insistendum est in hoc scientie grammaticorum. xxxvi. di. si quis nam de superficiebus verborum curandum non est. de iureiur. cle. romani. §. verum. dic ergo melius vt predixi: quod siue ante corpus reconditum terre: siue postea obueniant occasione funeris dicuntur funeralia: et debetur canonica: et per hoc soluitur quod sequens. ¶ Quarto quero quanto tempore durant funeralia: an dum corpus traditur sepulture tantum: an per totam diem sepulture: an potius. xxvij. vel. xxx. diebus: quo ad omnia que interim offeruntur. Lau. istat et pro vltima opinione est vt dicantur funeralia quamdiu fit memoria de funere: quod vero dicantur funeralia: tamen ea que portantur in funere est. ff. de reli. et sum. fu. l. funeri: et pro alia opi. quod durent tamen donec sit officium sepulture est. ar. de elec. commissa. lib. vi. pro alia quod tota die est: quia tota die debet cedere curatis: maxime cum certent de damno vitando: et religiosi de lucro. arg. de offi. dele. consuluit. insti. de verbo. obli. §. omnis: pro alia quod intelligatur vsque ad tricesimum et etiam anniuersarium et in perpetuum. de verbo. signi. cum inter. Lau. non decidit. dic vt dixi in prece. q. ¶ Quinto quero et in eo quod dicit quartam[c] deberi de quibuscunque quomodocunque relictis si cum funere dicuntur eque cum armis: dicunt aliqui quod hec non dicuntur funeralia: quia non deferuntur cum funere. seu ducuntur quod reprobat Land. quia dici non potest: quin dentur vel offerantur. ¶ Sexto quero in eo quod dicit quartam deberi: de his etiam de quibus solui non consueuit: an valeat consuetudo quod nihil soluatur pro canonica portione. frater Raymundus vt refert Matthe. tenet quod non: quia talis consuetudo esset contra rationem et naturalem equitatem: quia secundum apostolum debent esse socij consolationum qui fuerunt et passionum. .ii. eo. c. i. Item quia per hoc aufertur prime ecclesie tota commoditas rei sue: idest ius parrochiale quod esse non debet. ff. commu. predi. venditor. .ii. eo. certificari: quod tenet Hostien. in summa. eo. §. et quota. ver. sed nunquid per. d. c. certificari: vbi dicit secundum rationabilem consuetudinem. dicit contra dummodo prescribens habeat bonam fidem et titulum qui requiritur: quia ius commune est contra ipsum. de prescrip. de quarta. de hoc dixi in. d. c. certificari in. x. q. ¶ Septimo quero si aliqua dantur pro anniuersario: vel. xx. vel. xxx. an de eis debetur canonica: videtur quod sic per id quod dixi. .ii. q. iij. In contrarium: quia hec constitutio est correctoria iuris antiqui in eo quod vult canonicam solui: etiam de his de quibus de iure alias non debetur. ergo alias restringenda ad casus in quibus loquitur. videtur autem loqui tantum in eo quod datur vel relinquitur a testatore: et sic secus de his que dant consanguinei vel amici. argu. xiij. q. ij. non estimemus. dicit Pau. quod pro primo faciat lra que dicit de omnibus obuentionibus quod placet per id quod dixi. .ii. q. iij. dicitur obuenire causa funeris. Consuetudo tamen non habet quod detur canonica nisi de his que cum funere deferuntur: vel que offeruntur dum funus est in ecclesia. ¶ Octauo quero an in alijs fratribus preter minores et pre-

[a] ¶ Que sunt funeralia. adde c. ii. e. ti. tex. l. l. et si quis l. §. funeri ca. et. l. funeris. ff. de reli. et sump. fu. Fe. de. c. fe. l. col. vi

[b] ¶ Canonica debetur tantum. adde pe. de vbal. i trac. de canonica epali. l. i. pte. c. viij. in. §. col.

[c] ¶ Quartam deberi. adde pe. de vbal. i trac. de canonica epali. l. i. parte. c. vij. in. iij. col.

dicatores hēat locum h̄ ꝯstitutio.glo.vt pz.dic̄ q̄ non:q: restringenda:vt dixi.s.q.px.dic̄ Jo.an.in apostillis:q̄ Clemens quintus prorogauit eam ad heremitas:ꝛ Jo. xxij. ad carmelitas.de h̄ no. Joan.an.de reg.ꝯstitutionem.lib.vi.ꝛ Lap.dicit q̄ prorogationē ad heremitas fecit Bonifacius viij.s3 p̄mū vi⁹.ꝛ ꝯ hac ꝓrogatōe ēt dixi.s.e.cle. ꝯ.ab oli in ij.no. ¶ Nono quero si quis sepelit apud sorores ordinis minoꝝ ꝛ predicatorum fuit de facto:dic q̄ cum h̄ ꝯstitutio sit restringenda:vt dixi.s.q.vij.nō h3 locū in sororib⁹ maxie de ordine fratrū minoꝝ:q: ille nō hn̄t per oia regulā beati Francisci:s3 ēt si haberēt sufficit q̄ h̄ de eis non exprimitur.

¶ Decimo quero si testator legatum soluit in vita. glos.in verbo datis dicit quod debetur canonica.ꝛ idem Paul.

¶ Undecimo quero quid si sepelitur defunctus cum habitu fratrum.glo.hac ratione dicit canonicam dberi. ꝛ idem paul.ꝛ Stepha.qui allegat.ff.de alimen.leg.alumne.§.vlti.

¶ Duodecimo quero si quis in sanitate ꝯtulit se ꝛ sua loco religioso vl̄ seculari.dicit Lau.q̄ curati nihil hn̄t.s.e.ꝯ his.filij tn̄ si extant habebunt legitimam sicut hēns in donatione causa mortis:per id qꝺ no. Host.i.d.c.de his.per.c.raynucius.ꝯ testa.vbi ꝯ hoc per cū:ꝛ per.l..C.de inoffi.dona.si totas.fac.xvij.q.iiij.quicūqz.pro hoc qꝺ dixi de dona.c.fin.

¶ Decimotertio q̄ro si nouitius morit̄ tpe ꝓbatiōis.pau.refert q̄ no.e.ti.ꝯ his vbi referunt̄ opiniōes ꝯrie.s3 āt pau.q̄ idem de ipso qꝺ de nō ꝓfesso:qꝺ tenui in.d.c.de his per c.reli.§.i.de senten.excomm.li.vi.vbi ꝓhat̄ q̄ non censetur religiosus cum effectu:ad idem de regu.beneficium:lib.vj.

¶ Decimoquarto quero si testator donauit in mortis articulo vel legata in vita soluit:postea ecclesia sepulture interdicitur:ita q̄ ibi sepeliri nō pōt.dicit pau.q̄ nihilominus debetur canonica:ne ex delicto ꝛ pena ꝯsequatur commodū qꝺ esse non dz.ff.de dona.inter vir ꝛ vx.l.iij.ꝛ.xvi.q.i.lege. Ex hoc infert qꝺ quādoqz debetur quarta etiā ab illis apꝺ quos funus non est sepultum.idem dicit videri si casu alibi sepelitur:q: forte apud primos non potuit portari.pro hoc qꝺ no.co.ti.in nostra.Contrarium tenet Fede. de senis in ꝯsi.ex.per rationem quam subijcio ꝛ amplio ego in.d.c.nostra.dico q̄ si perpetuo dz manere sepultus in alia ecclia solum derelictis illius ecclie vel de funeralibus dabitur canonica:per id qꝺ no.c.ti.c.i.facit h̄ littera coniungendo ꝯ.istō verum:cum precedenti:ex qua ꝯiunctione pz qꝺ h̄ dterminatur quartam dandam solum ab ecclia in qua quis sepelitur:ꝛ ad hanc questionem facit.j.q.xix.pro opi.tn̄ pau.inducit aliqui qꝺ no. Dy.ꝛ Bar.ff.de adul.miles.§.fi.vbi dicunt q̄ si quis legauit fratribus ꝓdicatoribus centum si eum in tali loco sepelierint:ꝛ postea iste sint interdictus vel se iterū fecit ita q̄ non potuit ibi sepeliri nihilominus debetur legatum:ex quo stat per testatorem.ar.illius.§. Sed hoc non facit ꝯ predicta:q: in questione premissa loquitur de quarta que debetur non ex testatoris sed ex legis dispositione:sed cum certa limitatione.s.si fuerit ibi sepultus:ergo secus alibi.

¶ Decimoquinto quero si defunctus mandauit aliqua dari singularibus fratribus ad eorum cōmoditates.glo.per h̄ dicit quartā deberi qꝺ ꝓbatur rōnibus:vsqz ibi. nō obstat:ꝛ idē pau.ꝛ Gēz.q pro hoc ponderant ꝯbum fr̄ibus ipsis.

¶ Opp.ad hoc de testa.requisisti.vbi relictum persone cedit persone.glo.sol.q̄ illud cum persona est proprij capax:sed qꝺ dictum est procedit de incapaci:ꝛ idē pau.Genze.ꝛ Mat.qui oēs ꝯcludunt quartam deberi vt predixi. Step.ꝯrium tz:ꝛ prosequitur ea que ponit Oldra.in ꝯsi.cccxxvi.a sic quartoꝗ tamen nō allegat:dicit aūt q̄ littera h̄ que loquitur de fratribus dz intelligi cōplexiue:ꝛ sic nō de relicto singulis.ff.de re.dub.cuibus.relictum ēt ecclie in qua qs sepelitur:intelligitur relictum cā sepulture.ff.ꝯ excu.tu. nēsenius ꝛ.l.se. Item recipe ad sepulturā est actus totius corporis. relictum ergo singulis cā amicitie vel parentele nō subijcit.l.canonice portionis.arg.ff.de castren.pecu.si forte:ꝛ.l.castrense.C.de impo.lucra.descrip.l.pe. Ad hanc lr̄az q̄ dicit quartam deberi de relictis a quoscūqz visis:respondet q̄ respicit res legatas ꝛ modos legandi:non autem personas legatoꝝ ampliat.de alimen.lega.a filio.§.fi. Ad id qꝺ dr̄ i gl. q̄ relictum singulari ꝓsone acqritur ꝯuentui: rn̄det q̄ non obstat:q: ꝯuētus repn̄tat personam singularē.ff.ꝯ iud. mortuo:nec est causa canonice portionis:sed cā est sepulture:ꝛ h̄ fuerūt ꝯba Old.ꝛ ponit Fede.in ꝯsi.cccxlix. hanc aūt q̄stionem ꝛ latius ꝓseqtur Jo.de lig.ꝛ pro hac vltima parte inducit̄.ꝯ ꝯ.sig.ex parte.ij.ibi que ꝓsonis ꝛc̄.vbi dicit q̄ relictis personis nō soluit̄ portio ecclie cathedrali:ꝛ quod no.co.ti.relatum in.ij.gl.vbi di de relicto pauperibus non deberi canonicam. Item q: per clem.hanc īmutentur antiqua iura:qꝺ autem nō immutat̄ ꝛc̄.C.ꝯ appel.ꝓcipimus. ꝯ elec.cum expediat:li.vi.per ipsa ꝯo iura antiqua non debet̄ q̄rta.de relicto personis singularibus:sed solū de relictis ecclesijs vel monasterijs.e.ti.c.i.ꝛ.ij.ꝛ.c.in nostra:ꝛ noie fratrum intelligit̄ ꝯuentus ꝛ nō singulares persone .ff.de reb.dub.cuibus:ꝛ qꝺ.s.dixi. Item debemus attēdere cuius cōtemplatione fiat relictum.ff.de bono.pos.ꝯ tab.l.pe.§. hoc solum.de dona.cā mor.l.si filio.ij.ꝛ.l.fi.de vulg. ꝛ pupil.q liberis.§.h̄ ꝯba. Preterea si defunct⁹ fuisset alibi sepultus:de hoc legato non deduceretur canonica.ergo nec nūc cū legatū nō pēdeat a sepultura.vltimo q: religiosus ē capax talis legati.ff.de his que pro nō scriptis:si in metallū. ꝯ ali.ꝛ cib.leg.is qui:ꝛ.l.fuus:ꝛ hoc no.Archid.xviij.q.iiij. q: ꝓpinus ꝯo parte inducitur vltra glo.q: ꝯbū fratribus cōprehendit singulares ꝓsonas vt dcm̄ est.facit de priui. per exēptionē:lib.vi.vbi exemptis canonicis itelligit̄ exēpta ecclesia. Itē populo interdicto intelliguntur interdicti singli ꝯ ꝓplo.de sen.excō.si sententia in fi.li.vi.ꝛ priuilegium ꝯcessū anglicis ꝯcernit singulos.de foro cōpe.dilecti.pro hoc q: in regula minorum dicitur q̄ fratres nihil sibi appropriant qꝺ exponit̄ gn̄aliter de fratribus:tam in cōi q̄z in singulari.j.de ꝯbo.sig.cle.exiui.§.porro. Ad idem iste .§.ꝛ hanc partem tz Jo.de lig.quibusdā rōnibus:sed sufficiunt rationes posite in glo.ꝛ ille que nunc facte sunt:ꝛ maxime quia negari nequit:quin hoc sit relictum monasterio cū nō posset religiosus capere:ꝛ per hoc soluuntur rōnes cōtrarie.

¶ Decimosexto quero si relinqtur⁹ alicui q̄ in ecclia fratrū faciat ꝯstitui capellam ꝛ emat illi ornamenta. consuluit Lau . de pinu.q̄ non debeatur canonica:q: nō est relictum ad vsum fratrū. Jo.de lig.consuluit contrarium:qꝺ est verius per ea que dixi in prox.q.negari eni nequit:quin sit relictum monasterio.posset aūt procedere dictum primū quādo testator reliquisset fieri capellam in aliqua ecclesia: nec dixit in qua:tunc eni eligitur locus mēdicātiū:non per hoc potest dici relictum fuisse fratribus:ꝛ cessat omnis fraus q̄ fieri posset tenēdo q̄ idez esset q̄si expressisset qꝺ capella fieret in ecclia fratrum. Item si detracta quarta residuum nō sufficit ad cōstructionem capelle non detrahet̄ q̄rta:vt dicit Oldra.in ꝯsi.cccvi.alias.iij.ꝛ alias.ccxxvi.sicut q̄si relinquitur pecunia pro seruo emēdo manumittendo si detracta falcidia residuum non sufficit ad consumādū opus cessat falcidia.ff.de fideicom.lib.l.decē.ff.ad.l.fal.si seruus:sed posset dici q̄ aliud in falcidia:q: testator videt̄ ꝓhibuisse falcidiā:vt no.ea.l.decem in glo.fi.secus in hac quarta quā prohibere non pōt.ꝯ testa.requisisti.suppleat ergo heres residuū pro capella:vel si hoc non vult fiat id qꝺ fieri pōt ꝯtracta q̄rta.ꝯ testa.nos eqdem qꝺ vl̄ viuis maxie ad obuiādū fraudibus. ¶ Decimoseptimo quero de intellectu lr̄e:ibi.vel alijs pro eisdem:puta eoꝝ creditoribus vel fuentibus vel similibus. Pau. ¶ Decimooctauo q̄ro an debeatur quarta ꝯ relicto fratribus si defunctus non fuit apud eos sepultus:ꝛ h̄ questio non est eadem cū.q.xiiij.s.eo.ꝯ.q ibi.qꝺ apud eos eligit sepeliri:sed h̄ casu nō fuit sepultus:h̄ aūt questio pōt intelligi q̄si nō eligit:ꝛ sic eam format pau.vt.j.e.q.dico.gl.quero refert opi.pro ꝛ contra:ꝛ cōcludit quartam non deberi nisi interuenerit fraus:qꝺ expressius tenet Laud . cum canonica debeatur.de funeralibus vt.s.eo.ver.non sunt autem funeralia:vbi non est funus.s.eo.c.i.ꝛ.c.in nostra . Et idem Matthe.qui dicit fratrem aluarum ita tenuisse . pro h̄ q: quo ad corpus nō est facta iniuria ecclie parrochiali q̄ monasterium

a ¶ Si relinquitur.adde pe.de vbaldis i trac. h̄ canonica epi scopali.c. iiij.i prima parte.

monasterium vbi defunctus non sepelitur: et procedant hec quo ad quartam parrochialem sed in episcopali secus quia illa debet episcopo de relictis omnibus ecclesiis sibi subditis. de testa. requisisti. Pau. in versi. preceden. et idem tenet cum gl. et in hoc videtur aliqualiter ei contrarius: quod dixi post eum. de q. xiiij. licet vt proxime dixi hec questio differat ab illa. dicit autem Paul. in dicto precedenti versi. quod pro hac parte est: quia dicta hac constitutione in prin. dicit discordiam ortam super tumulandis corporibus defunctorum: et sic non extenditur hec constitutio nisi ad ecclesias: in quibus corpora tumulantur: talia namque sunt subiecta et c. xxxiij. q. vij. apostolus. de si. instru. inter. ver. ceterum: quod dicit Pau. verum: vt etiam dicit glo. nisi procurent sepulturam in fraudem apud alios eligi: quid enim si destinauerat sepeliri apud fratres ex proposito expresso electa sepultura faciunt alibi eligi et sibi nihilominus legari: quod alias erat legaturus. Ex hoc apparet fraus et tenentur ad quartam: et idem in similibus fraudibus. ¶ Decimonono quero si episcopus sepelitur[a] in monasterio mendicantium: an debeatur canonica alicui ecclesie: videtur quod non: quia tota diocesis est sua parrochia. xvi. q. i. in parrochia: et sic dicitur sepultus in sua parrochiali ecclesia. In contrarium quia cathedralis ecclesia est parrochia episcopi: et ibi debet iacere[b] nisi aliud disponat: nam ibi habet domicilium. de testa. requisisti. i. q. vij. scire. de priui. c. i. et hoc tenet Bertran. de elec. cle. i. de hoc dixi de sepul. c. i. vbi teneo quod predixi. s. canonicam deberi sicut etiam episcopus viuens tenetur ad decimas: vt no. Inn. de deci. nouum genus: quod autem debeatur ecclesie cathedrali probant iura Coll. nonnulli tamen consoluerunt contrarium per rationes non necessarias cum questio de facto accidisset. ¶ Vigesimo quero si testator erat viator vel vagabondus[c] quidam vt refert Pau. dicunt quartam deberi episcopo in cuius diocesi moritur: arg. xiiij. q. ij. vbicunque. de offi. archipresby. officium: et quod notat Innocen. et Hostien. eo. titu. c. i. dicentes tales deberi sepeliri in ecclesia cathedrali: et idem Gof. in summa. eo. titu. Alij dicunt vt refert Paul. quod parrochiali ecclesie: in cuius parrochia mortuus est: quia in ea deberentur sepeliri si decedant sepultura non electa. xiij. q. i. ecclesias: quod tenet Hug. xvi. q. i. c. i. in fi. et videtur tenere Archi. eo. titu. c. i. lib. vi. Pau. dicit quod hec vltima opi. potest esse vera in vagabundo non habente parrochiam argumen. ff. ad municipa. l. labeo. in princi. de viatore: secus dicit in quo tenet quod ecclesie quarta dari debet parrochiali: vbi habet domicilium. eo. titu. is qui. i. responso. lib. vi. et expensis ipsius quarte mittetur: et si non sufficiat: vel alio modo mitti non possit deputatur vel detur pauperibus. argu. xvi. q. i. c. fi. sicut in simili dicitur cum habent vsure restitui absenti: de quo de vsu. cum tu. et hoc intelligit Pau. nisi pro tanto tempore stetisset in parrochia quod ibi sortitus esset domicilium. xiij. q. ij. §. quia ergo. pro hoc inducit Pau. quod no. Inn. de peni. omnis: vbi dicit quod scholares et alij incole et annuales mercenarij debent confiteri sacerdoti in cuius parrochia steterunt per annum. ar. xvi. q. i. questio. nam ibi dicitur quod ibi debent soluere decimas personales: quia ibi recipiunt ecclesiastica sacramenta per anni circulum. Alij dicunt idem etiam si minori tempore quam per annum steterint. ar. de deci. apostolice. Inn. vero dicit tutius esse quod viatores et alij habeant specialem licentiam a proprio sacerdote. de hoc Host. in sum. de peni. §. cui sub. et fi. et hoc de parrochijs: et quis intelligatur parrochianus. Ex his infert Paul. ad primum quesitum dicens quod si non sunt in totum translati debet quarta diuidi inter primam ecclesiam et secundam in qua ex tanta mora videtur domicilium secundum accumulasse. c. ut. cum quis. §. eum autem. li. vi. et probabile est hoc dicere: tamen obseruatur si viatore quod sepelitur in ecclesia cathedrali: et si sepeliri alibi eligit soluitur quarta ecclesie cathedrali: quod latius dixi. c. ti. c. i. et pro hoc vltra predicta est: quia ex quo non apparet quod sit parrochianus alterius censetur parrochianus ecclesie cathedralis: sicut etiam decime que non apparent esse intra limites alicuius parrochie debentur episcopo. de deci. quoniam. Quo ad vagabundum[d] autem l. labeo. preal leg. facit quod censeatur habere domicilium in pluribus locis si in pluribus negociatur et tunc deberet sepeliri in parrochia vbi tempore mortis morabatur et si alibi eligit sepeliri huic parrochie deberetur quarta: vel melius debet diuidi inter ecclesias per. d. c. cum quis: potest autem dici vagabundus ex quo non habet habitationem firmam: per id quod dixi de eo qui mit. in pos. c. fin. In hoc tamen obseruatur vt in viatore dixi statim: et quo ad id quod dixi de diuisione facienda inter ecclesias: dic melius vt dico in seq. q. ¶ Vigesimoprimo quero in eo quod in prox. q. dixi de scholaribus: quid si scholaris in studio eligit sepulturam apud fratres et legauit eis de bonis que habet in partibus cui dabitur[e] quarta. dicit Matth. quod fuit de facto: credit autem quod debeatur illi parrochie: vbi sita sunt bona. ar. de fo. compe. sane. de parro. c. vl. quod non procedit: nec iura illa hoc probant vt in eis patet. Dic ergo quod debet ecclesie in cuius parrochia morabatur in studio: et licet vt dixi in prece. q. Pau. dixerit quartam diuidendam inter ecclesias parrochiales: tamen probabiliter dici potest quod debetur illi ecclesie in cuius parrochia pro maiori parte anni moram traxit. ff. de fun. instr. cum de lanionis. §. et si fabius: vbi legato fundo et ea que sunt in eo veniunt que solita sunt esse in fundo pro maiori parte anni: et hoc tenet Bald. C. de epis. et cle. si quis ad declinandam: obseruatur tamen vt dixi in prox. q. quod datur quarta parrochiali ecclesie in qua morabatur tempore mortis: et hoc quando ecclesie sunt diuersarum diocesum: sed si sunt in eadem diocesi fit diuisio secundum quod dicitur in. d. c. cum quis: quod etiam locum habet quo ad ecclesias diuersarum diocesum: licet alia sit obseruantia: que ideo procedit: quia multa tolerantur et c. de preben. cum iam dudum. ¶ Vigesimosecundo quero in eo quod mandat quartam solui rectoribus ecclesiarum: quid si perpetui vicarij sunt. dicit Paul. idem in eis. de offi. vica. cle. vna. ¶ Vigesimotertio quero a quibus debet quarta peti an a fratribus: an ab heredibus. glos. pro hoc sentit quod peti potest ab vtrisque in eo quod dicit quod ecclesia ab heredibus vendicare potest quod no. diligenter ad id quod dico in ea. q. et cum glos. concordat pau. sed latius allegat ad partes. pro fratribus enim inducit quod ab eis peti non debeat. ff. de leg. ij. l. si quis seruum. ff. ad treb. filia. pro hoc quod no. Inno. eo. ti. de his dicens quod contra heredes non agit nisi ecclesia cui est relictum: episcopus autem et ecclesia que habent ius in legato ratione sue portionis possunt petere se mitti in possessione nominum: et postea agent. ff. vt in pos. leg. si mutules: vel petent a iudice quod det eis pretorium pignus. C. de preto. pigno. l. i. et ij. Sed si episcopus et ecclesia qui habent ius in relicto volunt agere contra heredes facient sibi cedi actionem ab ecclesia cui est relictum. ff. de pecu. quod debetur que subtilitas non placet. Host. in. d. c. de his. dicit enim quod quilibet potest agere quatenus sua interest contra eum qui facultatem habet rei restituende: etiam nulla actione expressa. argu. de elec. cum inter. R. xiiij. q. v. forte. pro hoc quia si pecunia est mea equum est vt eam mihi reddas. ff. si cer. pe. si me et titium in fi. Pro ista opi. facit. ff. de leg. i. quidam testamento. §. si scriptis: et. l. si a pluribus. Et dicit paul. quod si heredes soluunt curatis liberati videntur a fratribus saltem ope exceptionis doli. ff. de bo. lib. libertus sub conditione. §. si vero titius. de pig. act. solutum. §. solutam: et dic quod ad ea que refert pau. extra no. in. c. de his vt ibi dixi: quo ad hoc c. vera est opi. gl. quod antequam soluantur legata possent curati quartam vendicare. Sed si antequam vendicent soluta sunt legata fratribus nihil amplius potest ab heredibus peti: quia soluerunt vt mandauit testator. pro hoc litera ista est que nihil mandat heredibus: sed tantum ipsis fratribus quod ipsi quartam soluant. Idem. quia ex quo fratres tenentur ad quartam: ergo possent etiam petere: alias non possent soluere quod non haberent. i. q. vij. daibertum. de dona. inter vi. et vx. nuper. ff. de offi. consu. obseruare. §. fi. et pro hoc quod de manu ecclesiastice sepulture peti debeat hec quarta est. arg. ff. de vsufru. lega. fundi trebatiani secundum eum. Si autem tamen heredes soluerint quartam curatis. tunc procedit dictum pau. quod si fratres petant integrum legatum poterunt excludi exceptione doli: quia dolo petunt quod restituere eos oportet: pro hoc quia potuerunt curati vendicare quartam: vt dixi in ea. q. secundum glo. que verba proprie procedunt quando legata sunt in speciebus: sed si in quantitate tunc non competit vendicatio sed alia actio prout dixi in. d. c. de his.

a ¶ Si episcopus sepelitur. adde Lap. in cle. ne romani. de elec.

b ¶ Et ibi debet iacere. adde dominicum. l. c. i. de sepul.

c ¶ Vel vagabundus. adde pe. de vbaldis in tractatu de canonica portione. c. ix. in ij. parte.

d ¶ Vagabundum. adde spe. ti. de instructio. in. § i. ij. post i. ¶ aru

e ¶ Cui dabitur quarta. Adde spe. de portione in tractatu de quarta canonica.

¶ Uigesimoquarto quero an inter canonicam que debet curatis: et eam que debet epo sit differentia. dicit Matth. q sic: et psequitur de hac duplici quarta dicens q duplex est canonica portio: vna epalis quam recipit epus pro iure epali ppter communionem quam hz cum ecclesijs suis. de testa. requisisti: et hanc hre dz de omnibus relictis factis ecclesijs pstitutis in sua diocesi: sed si extra diocesim sunt nihil hz: alas vna eccla solueret duas portiones fm eum: vult dicere q epo cui eccla subest vellet etiam suam. Et in hoc dic q id qd dixi. s. q. pxi. non hz locum quo ad canonicam hanc: q non hz ius p eos: sed contra ecclam legatariam. de hoc tn dic vt dixi. e. ti. de his. Alia est canonica parrochialis q debetur eccle parrochiali de relictis factis illi eccle vbi sepelitur parrochianus eius: et debetur h de relictis factis ecclesiastice sepulture: non autem de factis alijs ecclesijs. e. ti. c. i. et de his: vbi de hoc. ¶ Uigesimoqnto quero in eo qd dic integram soluendā quartam si eccla parrochialis habuit aliquas obuentiones ex eo q ad ecclam parrochialem fuit pmo delatum funus: et ibi celebrata missa. Dicit glo. in v. integre: q per hoc non diminuetur quarta: q nihil est immutatum de iure antiquo. de elec. pstitutio. li. vi. Et eisdē vbis in v. pcedenti vtitur Pau. et loqtur clarius q gl. dic enim q fratres nihil hebunt de eo qd obuenit eccle parrochiali et q nihilominus tenet fratres ad integrā quartam et idez Mat. qd etiam tz Lau. et Gen. I. c. cle. v. vi. ¶ Uigesimosexto quero circa hoc: an debeat portari funus pmo ad ecclesiam parrochialem. glo. ea. dicit q si psuetudo est super h q sic illa seruabitur: qua cessante adhuc dic puenien q portetur vt recipiat ad vltimum vale. et idem Pau. in v. prece. h tamen nō seruatur: pro hoc quod dixi. s. ver. proximo. q. ij. ¶ Uigesimoseptimo quero testator legauit certam quantitatem ecclesie parrochiali: an teneatur compensare in qrta. dic Mat. q si dixit q esset ptenta legato si ecclesia nō acceptauit relictum pōt petere quartam: secus si acceptauit sciens pditionez adiectam: de testa. officij: et in hoc vltimo. idē Pau. si autem relictum fuisset sine pditione tūc indistincte pōt peti vtrūqz. d. c. officij. Fede. in psi. cij. late h vltimum psequitur. s. quando non fuit expressum q cōputaretur in qrta: et q nihilominus debent computari: arguit q dicitur in c. i. eo. ti. q ecclesia parrochialis dz habere tertiam partem iudicij ipsius defuncti quomodocunqz: ergo habeat debet ei sufficere. ¶ Secundo q ecclesia comparatur filio de pba. in presentia: sed filius non agit ad legitimam si hz tantum de bonis que sufficiunt ad legitimam: alas agit tantum ad supplementum. C. de inoffi. testa. omnimodo: et. l. cuz qritur. ¶ Tertio q testator videtur in dubio voluisse compēsare: arg. ff. so. ma. si cum dotem. §. si pater. In ptrium est qd dixi. s. q. xxvi. in eo qd dixi quartam non minui ppter obuētiones que puenerunt ecclesie parrochiali ex missa dicta sup funere ad idem eo. ti. officij: et. c. requisisti in fi. Item debitor legando creditori non videtur relinquere animo cōpensandi nisi exprimat. C. de here. insti. si cōpensandi. ff. de lega. ij. si creditorem. Fede. de senis videtur approbare primam opi. dicens q eccla hz ius in bonis defuncti nō tanqз creditor: sed tanqз pinnctus ab intestato: et vltra h dicit q istud non debetur eccle non est verum debitum: vñ sic i do te et in legitimo pōt quis instituti: immo ēt dz filius institui in legitima: in auē. vt cum de app. cogno. §. illud. coll. viij. et no. de testamen. Raynutius. in glo. ij. ita in ista qrta etiam: et ideo illud quod ē pceptum de bonis defuncti dz cōpensari ad. c. officij. respondet q epus quo ad testatorem est extraneus: et ideo relictum epo non dz impedire iuris executōez que est inter epm et capellas ex quo nihil dixit: sed ecclesia parrochialis hz ius in bonis defuncti: vt dictum est: iō relinquens videt voluisse compensare: et idē tenet Ioā. de lig. q de verbo ad verbum ponit verba Fed. nec allegat. Ego puto partem secundam veriorem per iura ad h inducta. Item q quarta debetur a non defuncto: sed ab ecclesia sepulture vt h: et qnqз deberetur a defuncto: tamen non est debitum precise necessarium: sed hz initium a causa voluntaria in eo

q defunctus voluit ibi sepeliri. Et ideo si quid legauit ecclesie parrochiali non intelligitur facere nisi animo cōpensandi: sicut nec alius debitor nisi ex pctu per preallegatam. l. creditor: videt enim eligendo alibi sepulturaz tacite se obligare ad dandam quartam eccle parrochiali: et legando vltra hoc sibi videt velle q h habeat eccla vltro id: secus autem in parēte legante filie ad quā dotandam tenet ex dispositione legali: et sic non ex cā voluntaria: sed mere necia: ideo psumitur legare animo se liberandi ab illa obligatione q nō hz ortum a sua voluntate: et iō computabitur in dotez: sic loquitur. l. si cum dotem. §. si pater: et dixi de hoc in. d. c. officijs et per h patet responsio ad pria. ¶ Uigesimooctauo quero testator eligit sepulturam apud fratres minores et legauit eis centum simpl'r. Itez quinquaginta pro fabrica: et ibi sepultus est: eccla parrochialis detraxit qrtam de illis. c. d iure communi: et de illis legatis etiam detraxit per hāc pstitutionem: an epus ab eccla parrochiali detrahet quartā suā de vtroqz videt q non: q epus percipit qrtam de his que relinquunt ecclesijs a decedentibus. de testa. officij: et. c. regsisti. de v. sig. ex parte. iij. at eccla parrochialis non percipit suā quartam ex voluntate decedentis: sed potius ecōtrario: q ista quarta sicut est falcidia: que p voluntatem testantis īducitur. de testa. Raynaldus. preterea res pilegiata semper durat pilegiata. de priui. c. fi. sed ista legata sunt pilegiata habito respectu ad qrtam epi: q non detrahit ab exēptis vt no. d testa. officij: et. e. ti. certificari. ergo ex persona eccle parrochialis non dz h epus psequi: ne vno via pcedat et c. de pen. tue. ¶ Tertio q illa quarta descēdit a relicto nō onerato onere epali: ergo sine onere de manibus fratrum debet transire ad ecclesiam parrochialem: fac de deci. dilecti ibi. consueuerant decimas et ca. pen. ibi. quibus ratione prediorum antea soluebatur. I. de censibus. c. i. ibi. prestari solita. In contrarium nam epus non solum de lega. factis ecclesijs sibi subiectis petit quartam: sed etiam de omnibus mortuarijs. de offi. ordi. pquerente. de prescrip. de quarta. ibi. oblationes defunctoz. i. mortuariorum: vt ibi exponitur: sz mortuaria et oblationes dfunctorum dicuntur quecūqz oblationes occasione funeris ad ecclam parrochialē peruenerunt eo. ti. ex parte in fi. et. c. cū liberum: et melius. e. ti. in nostra: in fi. Nā funeralia seu mortuaria dicuntur que occasione funeris obueniunt etiam preter voluntatem morientis. nā minores. xiiij. et etiam maiores si sunt filijfamilias non possūt pro anima iudicare. e. ti. c. pe. li. vi. et tamē ea que rōne funeris obueniunt funeralia dicuntur: at in proposito etiam parrochialis eccla psequitur hanc quartam de mortuarijs: ergo sua debetur episcopo: preterea priuilegium non egreditur personam: de priui. sane: at si episcopus non posset detrahere quartam ecclesia parrochialis priuilegio fratrum vteretur. Et hanc partem tenet Fede. in psilijs. cvj. dicens q ratione mutationis personarum alteratur natura rei. de iure pa. c. vnico: lib. vi. simile de preben. clem. penul. vbi variatur potestas collatorum fm tempora: pro hoc q priuilegium super re concessum respectu persone variatur persona variata. d. c. vnico: et. ff. d leg. ij. cum patronus: refert tamen Fede. aliquos distinguere inter legatum priuilegiatum ratione persone: et tunc procedit h ratio: legatum priuilegiatum ratione sui: et tunc priuilegium intelligitur eē reale: vñ in proposito dicunt q de primo relicto qd est priuilegium ratione psone fratrum q sunt exēpti: verūz ē q ab ipsis fratribus non pōt episcopus detrahere quartam quam nō detrahit exēptis: vt dixi. s. ea. q. sz d quarta detracta p ecclam parrochialē bene detrahit: quia cessat priuilegium: et sic loquit c. vnicum preallegatum: et pro hoc qd no. Spec. de immu. eccla. in fi. vbi dicit q emptores rerum ecclarum non gaudent priuilegio in eis. De secundo autem relicto pro fabrica quod est priuilegium ratione sui. de testa. c. fi. dicunt q durat priuilegium. Alij vt dicit Fede. dicunt etiam hoc vltimo casu quartam deberi episcopo: q quo ad predicatores et minores ecclesia parrochialis detrahit quartam: de omnibus etiam de quibus alias non detrahit: vnde etiam episcopus

scopus

scopus detrahet ab ecclesia ex cuius psona cōsequit̄ quod ex sua consequi non pōt:facit de conces.pben.c.penul.li.vi. ⁊ hoc placet per predicta: ⁊ ad contraria patet rñsio ex predictis: ⁊ facit ad predicta fm̄ Fede.qr ecclia parrochialis consequitur quartam de mortuarijs illius qui est sepultus extra diocesim: ⁊ tunc non episcopus sepulture: se cui ecclesia subest parrochialis habet quartam quarte. de quo not.in.d.c.certificari.

Uer. Facturi. ¶ Quero de intellectu illius ver. dicit Lau. ꝙ hoc vult dicere ꝙ fratres non procurabunt id quod aliqui erant relicturi in infirmitate vel morte: ⁊ in casu in quo curati erant suam partē habituri relinquat̄ fratribus in sanitate vel alio modo disponatur: ita ꝙ totū cedat fratribus ⁊ curati fraudentur portione: ⁊ ponit pau. exemplum. vt qr ꝓcurent aliqui sororibus sancte clare: vel amicis. de quibus ꝯfidant q non tenentur ad portionē: ⁊ sic fit fraus de persona ad psonam. de priui. quāto. ⁊ hāc fraudem h̄ ꝓhibet fm̄ pau. non tm̄ in relictis: sed etiaʒ data ⁊ donatis in morte ⁊ dari vel donari mandatis: vt in tex. dicitur.

Uer. In quibus. Per fratres vel aliquem ex eis eius cōsilio forte regebat̄ testator: ex cuius facto cōuentus tenet̄ ad quartā sicut tenebat̄ si fraudē nō fecisset pau. No. ꝙ fratres ꝓcurantes fraudes hoc casu tenētur ad duo. s. ad restitutionē eoꝝ: in qbus damnificati sunt curati. Iteʒ quo ad rōneʒ corā deo: qḋ dic vt in seq. q. ¶ Quero an cōueniri possent fratres in iudicio super hoc in quo tenentur ad restitutionem modo predicto: dicit Matth. ꝙ non: ⁊ intelligit hāc lrāʒ in foro penitentiali. Dicit ergo ꝙ non cogentur in iudicio: qr relinquit̄ cōscientijs eoꝝ: ⁊ idem Gen. qui intelligit hoc qḋ di͂ h̄ de oneratiōe cōscientie quo ad illa sup quibus ꝯueniri nō pñt. Dic vt dixi notando ꝙ hec sūt due obligationes: vnde loqtur littera generaliter ēt de his in quibus cogi possunt ad restitutioneʒ in foro iudiciali: naʒ etiā tunc tenētur vltra restitutionem ad agendaʒ penitentiaʒ de peccato: qr per solam restitutionem non tollitur cum possit fieri ab inuito ⁊ impenitente. ¶ Scdo quero si fratres qui procurarunt hanc fraudem non sunt soluendo: dicit Lau. ꝙ per ordineʒ fiet restitutio. iuxta ordinationem positaʒ. J. de priui.cle.religiosi.§.ceterum.

ver. Ultra. ¶ Quero in eo quod dicit ꝙ vltra quartā non possunt fratres compelli: an ad quartā possint per ordinarios cōpelli: glo. dicit ꝙ nō obstātibus eoꝝ exemptionibus. Idem pau. hic. ⁊ .S.ea. cle. ver. verum: vbi in hoc instādo arguit in contrarium: ꝙ immo per ordinarios pñt cōpelli: ⁊ cum oia priuilegia. J. reuocentur que huic ꝯstitutōi obstant. Preterea hec est quedam iuris dispositio cuius executor est ordinarius. de ꝓb. si clericus ad fi.li.vi. nam frustra est iura ponere nisi sint qui exequant̄. de elec. vbi pīculū.§.preterea.li.vi. de sen. exCōi. decernimus eo.lib. ff. de ori.iur.l.ij. Tenēdo aūt primuʒ. respondet idem Pau. ad hec ꝯtra. Ad primū ꝙ lʒ tollantur priuilegia impedientia solutionē quarte: non per hoc sequitur ꝙ tollant̄ priuilegia exemptionis cū obligatio ad quartaʒ possit esse durante exemptione: sed cohertio fit per suuʒ iudicem. s. per papam vel legatū: nisi aliud concederetur ordinarijs sicut fit in prealleg.§.preterea: ⁊ J. de sta.reg. attendentes. ⁊ de reli.do. qr contingit. de sop.neg. prela. cle. qr regulares. Ad aliud dicit ꝙ ordinarius est executor dispositionū iuris quo ad non exemptos: alias intelligendo generaliter sequeret̄ ꝙ in omni obligatione ēt conuentionali posset ordinarius eos cōpellere qḋ est falsuʒ. Ad hunc tex. dicit pau. ꝙ debet itelligi ꝙ vltra quartā nō pñt fratres coherceri a quoc͂ ēt legato vel delegato pape: ⁊ sic nō ꝓbat ꝙ rōne quarte habeat ordinarius iurisdictionē cōtra eos. Laud. ⁊ Gen. tenent primū. dicit ergo Lau. ꝙ ordinarius hoc pōt tanc͂ executor ⁊ minister iuris taʒ manifesti q͂ notorij in hac cōstitutione cōtēti ⁊ sic in corpore iuris inclusi qḋ nec pōt esse aliquo modo nō notoriū: ⁊ sic non pōt per

aliud priuilegiū quoquo mō cōcessum impediri: ergo multominus per priuilegiuʒ fori. Et ꝙ diocesanus sit minister iuris ꝓbat̄. de sen. exCōi. nup. Et ꝙ ea q͂ sunt in iuris corpore clausa sunt notoria: ꝓbatur de coha. cleri. vestra. facit ēt de peni.cle. abusionibus. ⁊ in notorijs est ordo iuris: inducit de fi. presby. qm̄. de tricurtan. ad nostrā. ij. Et ꝙ priuilegiū fori non excuset hoc casu inducit: qr p talia pꝛilegia non excusant̄ a datione quarte: ergo fortius nō excusant̄ a cohertione sup hoc cū hec sit necessaria. de offi. dele. ex litteris. ⁊ .c. si super gratia lib.vi. Et pro hoc casu inducit .d.c. si clericus: vbi ius qḋ habet qs ad prebēdam exequit̄ ordinarius si deficit executor: ⁊ de hoc. S. de of. or. cle. i. ⁊ .d. cle. abusionibus. opi. gl. ⁊ Pau. verior est per suas rōnes per quas ēt respōdetur ad inducta per Lau. Sed specialiter ad c. si clericus. dic ꝙ ibi nulla exemptio obstabat nec preiudicatur priuilegio alicuius: sed ordinarius exequit̄ ibi. iuris communis dispositionem que habent ꝙ canonicus non debeat esse sine prebenda. J. de preben. relatum.

ver. Nos etenim. Not. ꝓ equalitate. i. de priui. ex ore. ¶ Scdo nō. ꝙ priuilegiū[a] valet vel gratia sine scriptura. de hoc in gl.i. ⁊ idē Pau. ⁊ in hac gl. i mercu. in regula. nemo pōt li.vi. ¶ Tertio nō. ꝙ ꝯstitutio iuris cōis tollit aliqñ ꝯstitutiōes ⁊ cōsuetudines spāles: sed tūc oʒ ꝙ de ipsis fiat mentio: vt hic. ⁊ . S. de elec. cle. statutū. de eta. ⁊ qua. cle. vt hi: alr̄s sine expressiōe nō eēnt reuocate. de ꝯsti. c. i. lib. vi. ¶ Quero fecit epo cum caplo consentientibus omnibus rectoribus beneficioꝝ ciuitatis donationē fratribus p quā fuerūt ꝯtenti de pte funeraliū minori q͂ʒ quarta eis soluēda. an reuocata est per hanc constitutionē: lau. arguit ꝙ non: qr nō vr̄ pape velle tollere gratiosam donationē que ꝑpetuo dʒ eē mansura. de do. p tuas. regula. decet li.vi. ꝯtrū qr papa fecit ꝯstitutionē hanc eā seruande equalitatis. vt hic: ⁊ ideo oia que pñt facere in ꝯtrū cessant vt equalitas seruet̄ in qua est bonū cōe qḋ dʒ ꝑferri priuato. de postu. bone. i. Sʒ qr qḋ erat de facto. Lau. reliquit dispñatiōi: vt. J. q. viij. ¶ Scdo q͂ro ibi. vel ꝑdecessoribus: quare nō dixit etiā de successoribus. pau. qꝛ ideo: qr nō pōt eis legeʒ imponere[b]. de ele. innotuit ꝯ rescri. c. si. li. vi. ¶ Tertio q͂ro si mortuo Papa successor ꝯfirmauerit ꝑuilegia fratrū inter que habebāt ante istā ꝯstitutionē ꝙ nō tenerent̄ ad quartā: dicit pau. ꝙ eis hoc non ꝓdest: qr ꝙ nō ē ꝯfirmari n̄ pt. sicut nec accusari. de despō. impu. ad dissoluēdū: nec p talē ꝯfirmationē aliqd de nouo eis ꝯcedit̄. de fi. instru. inter. de ꝯfir. vti. cum dilecta. ⁊ ideʒ Gen. sed pe. de aneh. q allegat. l. si qs priore. ff. ad treb. vbi ꝯfirmatio generalis nō extendit̄ ad id qḋ specialiter cessatū erat. Dicit tm̄ Gen. ꝙ papa bene posset expresse cōcedere tale priuilegiū derogando huic ꝯstitutōi: naʒ ēt cōstitutio Bonifacij. viij. sup cathedrā fuit sublata p Benedictū. xi. deinde reuocata per Clemētē. v. hic: vt dī. S. in prin. ⁊ de hoc in sequē. q. ¶ Quarto q͂ro cōcessit papa Jo. xxij. priuilegiuʒ ꝑdicatoribus. xvi. Kalen. Maij. ponti. sui anno ꝑmo: in quo cōtinet̄ ꝙ de relictis in ornamētis vel pro eis libris fabrica luminaribus[c] anniuersarijs. vij. xx. xxx. ⁊ alijs ad ꝑpetuū cultuʒ: ⁊ qbusdā alijs q̄ expressit non teneant̄ ad canonicā portionē: nunqd illud est reuocatū per hanc ꝯstitutionē cuʒ ipse has ꝯstitutōes publicauerit. anno. ij. sui pōti. vt. S. pʒ in ꝓhemio. Uidet̄ ꝙ non: qr istius cōstitutionis habuit noticiā tpe ꝯcessi ꝑuilegij: cū iaʒ fuisset in ꝯsilio reuocata: ipsi ergo ꝯstitutōi vr̄ p sequēs ꝑuilegiū derogasse. in. di. ꝑuilegia. de priui. in his. ⁊ c. si papa li. vi. de v̄. sig. Abbate. Dicit pau. ꝙ hec qḋ pendet ab alia q̄ sequit̄. ¶ Quinto q͂ro an ꝯstitutōes ceperint ligare tm̄ post publicationē factā p ipsuʒ Jo. q publicauit hoc volumē: an vo post publicationē factā p Clemētē q volumē cōposuit. Pau. remittit ad nō. S. in ꝓhemio. vbi dixi in v̄. vniuersitati in. i. q. ⁊ ibi ꝯcludit̄ ꝙ tm̄ a tpe publicatōis facte p Jo. ⁊ post lapsos duos mēses ab ea hoc ꝑmisso: dicit pau. in. q. prima ꝙ illud ꝑuilegiū hic reuocat̄: qr cū Jo. publicauit perinde fuit ac si ipse edidisset: qr publicādo auctoritatē prestitit: ⁊ oia nostra fa-

[a] ¶ Quod priuilegium. Ad de arch. in. prohe. vi. li.

[b] ¶ Non pōt eis legeʒ imponere. Adde gl. singu. fm̄ ab la. ibi in verbo ꝑuilegio in cle ꝯ de regu.

[c] ¶ Fabrica luminaribus. ad de pe. de vbal. in tractatu q͂re canonice.

cimus ⁊ c.C.de ve.iur.enucle.l.i.ꝯ ꝓb. hi q.⁊.c.ſi apſice.li. vi.ſ; ſi ipſe feciſſet has ꝯſtitutões reuocatũ eēt ꝓuilegiũ ꝑce dens:ergo ⁊ per hoc ſoluitur ſequens.q. ¶ Sexto quero in eodem ꝓuilegio.de quo.ſ.q.iij.continebatur: ꝙ expulſi vel egreſſi de ordine predicatoꝝ nõ poſſint ꝑdicare nec confeſſiones audire ſeu docere niſi tranſiuerint de licentia magiſtri ſeu priorum vel vicariorum ad alium ordinem in quo huius officia licite exerceantur an eſt reuocatum per clemen.vt ꝓfeſſores.ſ.de regula.pau.dicit ꝙ ſic.per hoc qḋ d.xi.ſ.q.ꝑxima. ¶ Septimo quero in eo quod tollit pacta ꝯria ſi ſuper pacto quod ſup ſepultura erat ſententiatũ erat per papam ⁊ pactũ cõfirmatũ an per hanc ꝯſtitutionẽ tollitur.glo.dicit Jo.mo.tenere ꝙ non:per rationẽ qui plus põt hoc tale ꝙ hoc ſimpliciter vult dicere ꝙ maiorem efficatiam habet aliquid iunctũ cũ aliqua qualitate ꝙ̃ ſine illa: ⁊ ſic plus poteſt pactũ cũ cõfirmatione ꝙ̃ ſine ipſa. ⁊ idem Pau.qui etiam format queſtionẽ latius ꝓponendo ꝙ ſnia cõfirmatoria fuerit lata ẽt ab alio ꝙ̃ a Papa.dicit Jo.an. ꝙ papa Joan.xxij.pronunciauit inter epm ⁊ capituloꝝ portugalenſe ⁊ predicatores ⁊ minores illius loci ꝙ per hanc conſtitutionem tollebant̃ pacta etiam que dicebant̃ iurata: ⁊ per papaꝫ cõfirmata:puta ꝙ intentio littere ſit derogare cuicunqꝫ diſpoſitioni ſpeciali ꝯrie:⁊ hac ratiõe ductus:potuit Jo.xxij.ꝓnunciare:vt prediri tamẽ de rigore videt̃ primuꝫ verius ratione predicta.Item quia etiaꝫ ſi preceſſiſſet ſententia ſola etiã non mixta cum pacto non tollitur per cõſtitutionẽ que nihil dicit de ſententia ꝯria ꝑcedẽte:nec ponit etiam verba ꝑ que poſſit cõprehendi ſententia:derogatur aũt per hanc conſtitutioneꝫ pactis ⁊ conuentionibus ꝓcedentibus iſtam conſtitutionem:de ſequentibus. dic vt in ſeq.q. ¶ Octauo q̃ro ſi poſt hanc cõſtitutioneꝫ ⁊ ꝯ ipſam facta eſt aliqua ꝯuentio inter fratres ⁊ eccleſias parrochiales ſicut dicitur eſſe factuꝫ Padue an valeat.De hoc interrogatus reſpondi.ꝙ conſtitutio hec non derogat tali conuentioni.pro hoc littera in ꝟ.ibi.inquantũ ſunt premiſſis cõtraria non dicit erunt ⁊ idem dicit de cõſuetudinibus inductis poſt hanc conſtitutionẽ:q2 hec ꝯſtitutio nõ expreſſe reſiſtit quatenus cõtinet fauorem fratrum vel clericorum poſſunt renũciare:quia non eſt hoc ius publicum cui renunciari non poſſit ſicut illud.ſ.de fo.cõpe.ſi diligẽti:ꝓ predictis eſt quod no.ſ.de elec.cle.ſtatutum:gl.no.quia in ſi. ¶ Oppo.ad hoc de his que dixi in.d.cle.in ꝯrio vlt.So.ſtandũ eſt illis cum limitatione ſequenti:aut enim q̃rimus de conſuetudine vel ſtatuto loci ⁊ talia non valent etiaꝫ que ſequũtur:q2 repugnãt huic iuri.de ma.⁊ obe.quod ſuper his.ſ.de ele.cle.ij.aut de pacto ⁊ aut ſit pactũ generale per dioceſanum cum clero ex ꝑte vna:⁊ fratres ex alia quod concernit omne tempus futurum ⁊ idem dicendum:q2 hꝫ inſtar ꝯſuetudinis vel ſtatuti.Si tñ reperiantur cõſuetudines vel ſtatuta vel pacta ſuper modo ſoluendi funeralia:puta de his q̃ feruntur cum funere detur medietas eccleſie parrochiali:⁊ de aliis relictis nihil det̃:vꝫ ſtãdũ eis:q2 nõ repugnant huic iuri ſalteꝫ expreſſe ⁊ vtilia ſunt ad lites tollẽdas:⁊ ſic ſaluari poteſt id qḋ ſeruat̃ Padue:de quo dixi.ſ.eo.q.in ꝓn.aut ſit pactũ in certo caſu ſup aliquibus funeralibus de modo ſoluendi:vel ſuper aliquo alio de ꝓmiſſis in cle.hac:⁊ vꝫ ꝑ rationem ſupradictã:q2 licitũ eſt in hoc renũciare iuri ſuo. ¶ Nono q̃ro ſi ꝯſuetudines ſtatuta vel pacta ꝓ parte ſũt ꝯria huic cõſtitutioni ꝓ parte nõ:an ex toto tollant̃ hic:dicit Lau.ꝙ nõ:ſed ſolum quatenus ſunt ꝯria:ꝓ hoc littera ibi.inquantũ ſunt premiſſis ꝯtraria in eo qḋ dixi in.iij.notabili.ꝙ ad hoc vt tollant̃ conſuetudines ⁊ ſtatuta ⁊ pacta ꝑ ꝯſtitutioneꝫ ſequentẽ dꝫ de ipſis fieri mentio de q̃õne facti monachi cluniacenſes hñt priuilegia a ſede apoſtolica ꝙ nõ teneãtur recipere impetrãtes a ſede apoſtolica ſub ſpeciali gr̃a vl̃ cõi ad bñficia ſua niſi d ordine cluniacẽſi: vl̃ niſi de indulto huius in litteris expreſſa mentio habeat̃. Prone quidẽ clericus ſuper abbate cluniacenſi impetrauit ſibi ꝓuideri de ꝑ bñficio nõ obſtãte ꝙ de bñficiis dicti abbatis aliqbus ꝓuideri nõ poſſit ꝑ litteras apoſtolicas non facien

tes plenaꝫ de indulto huiuſmodi mẽtionẽ ſiue qualibet alia ſedis apoſtolice indulgẽtia cuiuſcunqꝫ tenoris ꝑ queꝫ effectus pñtium impediri valeat vel differri ⁊ de qua in noſtris litteris mentionẽ oporteat fieri ſpecialẽ ⁊ non dicit vl̃ tra.ſ.ꝙ oia inquantũ ſunt hṽc intẽtiõi ꝯria ⁊ c.vt hic dicit:an tales littere derogãt ꝓuilegio cluniacẽſis monaſterij:vꝫ ꝙ non.ꝑ.c.de reſcri.li.vi.ſi pp.⁊.xxv.q.i.ſ. his ita: vbi dicit̃ ꝙ ſi aliqua priuilegia ab apoſtolico aliqbus cõcedunt̃:⁊ ſi ꝯ generalẽ legẽ aliquid diſſonare videant̃:nõ tñ ꝯ ipam aliquid cõcedere intelligunt̃.So.Lau.vꝫ ſtare hinc parti per illud qḋ dico in ſeq.q. ¶ Undecimo q̃ro ſi dati ſunt executores per papã ſup leuanda decima vel fructibus aiaiũ ẽt cũ clauſula ꝯdictores ⁊ c.an poſſint excõicare cluniacenſes vel ciſtercienſes vel ſiſr ꝓuilegiatos:dicit Lau.ꝙ nõ: q2 ꝑꝑ ꝓuilegia q̃ hñt non pñt excõicari niſi a papa vel a legato de latere.de ver.ſig.veniẽs. in ꝓn.li.vi. ¶ Op.ad hoc.de off.dele.cũ olim.ij.vbi q nõ defert delegatis dicitur nõ deferre delegãti:nã delegatus in hoc eſt maior ordinario quolibet tanqꝫ gerẽs vices delegãtis:de offi.le.ſtuduiſti. Pro ſolutiõe huius ⁊ eius qḋ dixi in ꝑcedenti.q.dicit Lau.ꝙ nõ obſtantia eſt clauſula obſtaculũ alicuius defectus releuãs vel interdũ extinguẽs ꝓpter ꝙ gratia irritanda vel irrita redderet̃:⁊ nõ obſtãtia dr̃:q2 duobus negatiuis vel nõ obſtantibus:ſed deſtruẽtibus remanet:ſicut ſto ſtas quaſi ſtare facit reſcriptũ ꝙ ſine eis nõ valeret.de reſcri.cũ aliqbus.⁊.c.ſi pp li.vi.ſm Lau.q̃ verba nõ ſunt oino ꝓpria: dicit etiam Lau.ꝙ aliqñ clauſula nõ obſtãnũ ẽ releuatiua opõe iuñ ne obſit reſcriptũ:ſed ipm nõ tollit.de ſi.pſby.c.ij.li.vi. de prebẽ.non poteſt eo.li.qñqꝫ releuatiua ⁊ dilatiua:ſed nõ peremptoria.d.c.ſi pp.qñqꝫ releuatiua quo ad vnũ ⁊ inductiua q̃ ad aliud:vt nõ obſtante tali bñficio poſſit aliud aſſequi qḋ poſſit retinere cũ ꝓmo.de ꝓbẽ.is cui li li.vi.qñqꝫ ẽ releuatiua ⁊ peremptoria vt nõ obſtãte tali cõſuetudine quã oino caſſamus.ſ.de elec.cle.q2 ſepe.⁊ quo ad.q.ꝓmiſſas aliud non dicit lau.Sed ꝑ hec q̃ ſunt notanda nõ ſunt ſublata dubia. Uñ quo ad hãc.q.dico ꝙ ſtandum eſt ꝯrio:qḋ ẽt executor apoſtolicus poterit excõicare per rõnem ꝓmiſſam:quia facit vice pape.Itẽ tale priuilegiũ vr̃ excludere ſolũ ordinarios ⁊ delegatos ab eis ꝑter legatum de latere.de ꝓui.c.i.ver.in eos lib.vi.Quo ad proximã ꝟo.q.puto ſtandũ determinationi ibi poſite:nõ tñ ꝑ rõnes Paul. ibi poſitas:ſed ꝑ alias quas poſui.ſ.cle.ꝑxima in vltimo cõtrario: precipue q2 clauſula poſita in ſecundo reſponſo eſt ſolita poni in reſcriptionibus apoſtolicis: vnde ſi derogaret ꝓuilegio precedenti eſſet inutile.oportet ergo ꝙ in ſecundo eſſent verba ꝑ que expreſſe appareat ꝙ papa voluit derogare priuilegio ꝑcedenti. ¶ Duodecimo q̃ro ſi monacho certi monaſterij cõceditur ꝙ poſſit aſſequi auctoritate apoſtolica bñficium ſeu officiũ vacans in alio monaſterio nõ obſtante ꝙ eſſe monachus primi monaſterij:dicit Laud.ꝙ ſic: ex quo papa non reſeruat ſibi hoc nec de iure licitũ eſt ꝙ ſit monachus in duobus monaſterijs.de ꝓui.c.i.li.vi. de elec.cum ad monaſteriũ:habebit ergo locũ ⁊ vocẽ in ſcḋo monaſterio ad quod tranſlatus eſt ⁊ emãcipatus ſeu relaxatus a primo.arg.de reſcrip.dilectus.ij.de renũ.admonet. ¶ Decimotertio quero circa hoc ſi papa ſibi reſeruauit hoc dicit Lau.ꝙ hoc caſu habebit in ꝓmo monaſterio etiã vocẽ qḋ eſt verũ:⁊ ꝙ papa hoc potuerit cõſtat:q2 poteſt tollere ius poſitiuũ.de cõceſ.preben.ꝓpoſuit. ¶ Decimoquarto q̃ro ſi canonico ſit gratia ꝙ non obſtante canonia ⁊ prebenda quã habet poſſit duas eccleſias curatas ⁊ plures habere ſi alias ei canonice cõferantur:an poſt conſecutioneꝫ poterit prebendam vel alteram de eccleſijs cum alia prebenda permutare:ita ꝙ primã prebendã ⁊ alterã permutatã ⁊ de nouo aſſecutam:liceat cũ alijs tenere vel omnes eccleſias in ſimplicia beneficia transferre.dicit Lau.ꝙ ſic:ſed in duplicia alia non poterit cum ipſis duplicibus gratia ſit finita.ꝯ ſi.preſby.c.i.⁊.ij.lib.vi. ¶ Decimoquinto quero quid de priuilegio minorũ quod poſſunt trahere quoſcunqꝫ vltra tres dietas vel plures per conſeruatores ſuos non obſtantibus ꝯſtitutionibus

tibus cõstitutionibus ⁊ c. an tollit per priuilegiũ cõcessum ciuibus Tholosanis quo cauet ꝙ possint extra suam dyocesim non obstãtibus quibusuis cõstitutionibus priuilegijs ⁊ statutis: non facta tamen aliqua specificatione: dicit Lau. videri ꝙ nõ tollatur prima gratia. per ea que nõ. de restitu. spo. audita. de dolo. c. ij. de re iudi. cum inter: quod facit ꝓ ⁊ cõtra. de preben. non potest. lib. vi. qd placet per illud qd dixi. s. q. xxi. ¶ Decimosexto quero de verbo premissorũ: ad quid refertur. So. vt in glo. vlti. ⁊ idem Pau.

Ver. Ceterum. Hac parte idem in alijs ꝓhibitis: sed fortius in istis cum specialiter demandet. xxiiij. di. q̃ꝗ̃. de here. si aduersus. ¶ Nõ. ex verbo sacerdotes ꝙ nomine prelatorum in hac cõstitutione nõ intelliguntur curati qui alias nõ hñt dignitates qd dixi. s. eo. clemen. ver. ab olĩ. q. vij. ¶ Scdo nõ. h de verbo rogatus ⁊ verbo hortamur. Et dicit Pau. ꝙ habent vim precepti. xi. q. iij. rogo. vbi de hoc. i. distincti. humanum. ij. q. vij. sicut inquit. ⁊ hoc si ꝓferuntur a superiore. Et sic dicit Pau. nõ obstare qd nõ. ij. q. i. notũ. Dic melius ꝙ ibi de verbo monemus. De verbo aũt hortamur[a] dixi. de testa. c. i. Et in casu nostro ꝙ hec verba sint ꝓcepti: ꝓbat littera sequens ibi. precipiẽdo mandamus: Ex hoc nõ. cũ sit precepti ꝙ ꝯfaciens ex ꝓposito peccat grauiter. arg. iiij. di. denique in fi. qr qd precipitur imperatur: ⁊ qd imperatur necesse est fieri: ⁊ si nõ fiat penam habet. s. ver. sig. in his. xxiiij. q. i. quod ꝓcipitur. ¶ Tertio nõ. in fi. ꝙ deus digna ꝓ meritis reddit: ⁊ sic premiat ſm exigentiam meriti: vel punit ſm exigentiam demeriti. Ideo ſm Lau. vr ꝙ ſm qualitatẽ culpe mensuratur quantitas pene etiã in foro anime ꝙ si ꝯfessor nõ fecerit deus supplet: nisi releuetur peccator per indulgẽtias rite acquisitas. xxiij. q. v. quid ergo. de peni. di. i. mensuram: de pe. quod. te.

¶ De decimis. Rubrica.

Religiosi. Nõ. de ṽbo vsurpare qd sumit in malũ. de elec. generali. vbi de hoc per arch. ¶ Secũdo nõ. de verbo reqsitionem ꝙ cũ sit in singulari: ꝓbat hoc casu sufficere vnã requisitionẽ: ⁊ de hoc in gl. cõcordat: ⁊ idẽ Pau. cõcordat. de fo. cõpe. ꝓposuisti. de immu. eccle. aduersus. de sta. regu. cle. ij. in fi. vbi dixi in. §. si qui. q. ij. de of. or. si canonici lib. vi. de he. cle. multorũ. ⁊ qd nõ. xviij. di. si eps. alias regulariter reqritur monitio trina vł vna peremptoria ꝓ tribus. de sen. excõ. sacro. ⁊ eo. ti. statuimus. li. vi. xxiiij. q. iij. de illicita. ⁊ de hoc. s. q. xv. ¶ Tertio nõ. ꝙ hoc casu sit reqsitio partis ad inferendã cõtumaciã aduersarij ⁊ irrogandã penã: de hoc in eadẽ gl. cõcordat: ⁊ idẽ Pau. aliãs regulariter monitio vel requisitio partis non inducit contumaciã iudicialẽ vel penã. de vi. ⁊ ho. cle. clemẽ. diocesanus: sufficit etiam hoc casu quod de hac monitione cõstet quõcũqz: licet aliquando oporteat ꝙ cõstet per instrumẽtum: de sen. ex. c. i. li. vi. vt in ea. glo. ⁊ idem pau. ¶ Quarto nõ. ꝙ ad hanc requisitionẽ faciendã audiuntur nĩsi hi quorũ interest: de hoc in gl. in verbo intererit: ⁊ idẽ pau. Nam solũ illi quorum interest audiuntur appellantes ⁊ ꝯdicentes. de elec. cũ inter. ij. q. vi. non solẽt. de testa. veniens. ij. de accu. illa: ⁊ dicit pau. ꝙ considerat an intersit tpe reqsitõis: ⁊ q sint isti quoꝝ possit interesse: patet ex eo: qd dicit gl. ꝓdicta in verbo intererit: que enumerat prelatos ⁊ ministros illarũ ecclesiaꝝ qbus decime debent ꝙ intellige siue reqrãt ꝑ se siue ꝑ aliũ. regula. q ꝑ aliũ: li. vi. Lau. enumerat plures quorũ põt interesse: vt ẽ patronus ⁊ eius filij. xvi. q. vi. filijs. Item quilibet de plebe. de testi. ex parte. Item quilibet superior legitimus ad rectorem ecclesie: ſm ea que nõ. Inn. de iudi. cũ deputati. Hec non procedunt indistincte quatenus. dicit de patrono ⁊ de eo qui est de plebe: q̃ꝗ̃ enĩ isti audiantur: ne in ecclesia sit minus idoneus. d. c. ex parte. qr in hoc sua interest: non tamen audiuntur ad augendum ꝓ ecclesia nisi inueniatur specialiter expressum: sed succurritur ecclesie cũ caret prelato: qr datur defensor. de re. eccle. non alie. c. i. li. vi. ¶ Quinto nõ. casum in quo requisitio partis cõstituit quem contumacẽ etiã quo ad incurrendũ excõicationẽ ⁊ suspensionem: de hoc in glo. cõcordantie. ⁊ in hoc est h speciale ⁊ in iuribus ad hoc allegatis in glo. alias enĩ ſm pau. reqsitio partis nõ inducit ꝯtumaciam iudicialẽ vel penaꝫ. de sen. excõ. in audientia. ⁊. c. contingit: de rap. excõmunicatiõi. de vi. ⁊ ho. cle. cle. diocẽ. ¶ Sexto nõ. ꝙ terminus debet dari breuior vel longior ſm naturam eius: de quo agitur: pꝫ ex eo ꝙ datur mensis ad desistendũ: ⁊ duo menses ad emendandũ: qr primũ est facilius. de hoc in gl. in verbo duos. Unde dicit Lau. ꝙ cõmendatio subtractoꝝ potest esse facilior propter destructionez que potest esse facta de talibus. argu. de conse. eccle. vel alta. aqua. Et quot dies habeat mensis: dic vt in glo. quot: ⁊ in ea. in. fi. de sup. neg. prela. licet: ⁊ no. ff. de diuer. ⁊ temp. prescrip. l. ij. in gl. Et in eo ꝙ dantur duo menses: similis dilatio: de loca. potuit: de conuer. coniug. ex publico. ¶ Septimo nõ. de emẽda que idem importat ꝙ satisfactio sic sumitur. de rest. spo. grauis: alibi ꝓ condẽnatione: ⁊ pena maleficij. de offi. ordi. dilectus: ⁊ alibi ſm Pau. dicit iusticiaria. de sta. mo. recolentes ibi. tunc exponit aliter. ¶ Octauo nõ. ꝙ emenda debet fieri cõpetẽs: ⁊ dic ꝙ fiet reddẽdo qd est vsurpatũ si extat vel si non extat reddetur equiualẽs: arg. vt lit. peden. ecclesia. i. non habita ratione ne egeant: qr dignum est vt male meriti egestate laborẽt. s. depo. bona fides. v. q. v. nõ ois inopia tñ facit exactionem inanẽ. de so. Odoardus. Et hoc casu ſm pau. nõ icurrit penã que seqtur: qr ad ĩpossibile nõ obligatur quis ex iuris ꝓcepto. iiij. di. erit aũt. de pac. c. fi. regula. nemo põt li. vi. ¶ Decimo no. de clausula non obstãtibus ibi. priuilegijs non obstantibus. Et de hoc de rescri. cuꝫ aliquibus li. vi. s. ti. i. cle. i. vbi dixi. in. iij. ꝯtrario. ¶ Undecimo no. ꝙ verba debent intelligi cum effectu: de hoc in glo. penul. ¶ Oppo. ꝙ non fuerit opus ꝓuidere contra religiosos sup decimis: qr iam ꝓuisuꝫ erat per. c. ij. §. dyocesani. ⁊ §. sequẽ. e. ti. li. vi. So. Matth. in additõe ꝙ ibi. de nõ exemptis: de quibus. de priuile. cuꝫ ⁊ plantare. §. eccłas. hic de exẽptis: dic ꝙ tã de exemptis q̃ nõ exẽptis: vt dico. s. q. i. Sed in. §. dyocesani tantum de non exemptis: ⁊ in hoc ꝓcedit solutio precedẽs. Itẽ h addit pena de qua. s. ea. cle. q̃ non ponitur in. d. §. dyocesani. ¶ Secũdo op. in eo ꝙ punit religiosos si admiscent animalia aliena suis. videt enim ꝙ debuissent ex hac admixtione perdere priuilegiũ etiam in suis. regula vtile li. vi. So. vt in gl. hic iunge ꝙ hic viciat vtile per inutile: qr sunt separabilia. Unde dicit Lau. ꝙ ex tali cõmixtõe non fit cõclusio inseparabilis ipsarũ rerũ immixtarũ sicut fit in cõmixtione diuersarũ aquaruꝫ vel aque vino mixte. ff. de aqua quoti. ⁊ esti. l. i. §. item si quis: de consec. eccle. vel alta. quod in dubijs. de cele. mis. cuꝫ Marthe. §. quesiuisti. Ideo non viciatur vtile ꝑ inutile. secus sit sunt inseparabilia: dum tamen sint eiusdẽ nature: vt aqua benedicta ⁊ non benedicta: quorum maius ad se trahit minus: vt i. d. c. qd i dubijs: qñ aũt sũt diuerse nãe: tũc vnũ nõ trahit ad se reliquũ sicut sanguis in calice nõ trahit ad se vinũ sup additũ. d. c. q̃siuisti. ⁊ in hac gl. ibi. §. trebatius. Idẽ Stephs. q allegat. ff. de mino. l. ẽt. ¶ Tertio opp. in eo ꝙ innuit qd religiosi nõ habeãt ꝓuilegiũ de decimis aialiũ nisi quãdo per se nutriunt. ⁊ sic ob. eo. ti. ex parte. i. vbi simpliciter dicit ꝙ non tenent ad decimas de nutrimẽtis aialiũ suorũ: ⁊ di dicẽ: de eccle. edi. cũ dicat glo. per hũc. ⁊ glo. sicut: ergo soluunt ꝙ illa iura limitantur per hãc cle. ⁊ sic quod dicunt illa iura ꝙ non tenent ad decimas de nutrimentis aialium suorum intellige. i. que per se nutriunt: ⁊ idez Pau. ⁊ Laudu. de pinu. dicit ꝙ hic solum punit eos qui in fraudem ecclesiarum fingunt emere ⁊ non emunt: sed si vere emunt ⁊ tradunt alijs tenenda gaudent priuilegio: primum placet: est enim fraus in hoc quod dicebant se nutrire. Item tunc erat dubiuꝫ an de talibus deberetur decima: ⁊ ipsi defẽdẽtes illam parteꝫ ꝙ indistincte nõ deberetur decima de ani-

[a] ¶ De verbo hortamur. ad hoc. in. c. qz in dicãte de prec. glos. in. c. sicut inquit. ij. q. vi. c. ex transmissa de renun.

malibus ad fraudandū ecclesias de decimis emebant ani malia que non emissent: et que ipsi per se nutriri non potuīssent. et q̄si in hoc posset instari: hec tamē opinio est equior per rōnem quā ponit glo. in verbo tenendo. Et in hoc glo. per hūc ibi. que nutriunt. pro hoc. ff. de dam. in. fec. si finita. ver. et qđ ait. vbi edictū de satisdando pro ope exponit. i. pro dāno quod ex ope fiet. ¶ Quarto opp. qr videt superfluitas ibi: nō permiserint aut phibuerint que idē vident importare. Sol. vt in glo. in verbo pmiserint: et in verbo phibuerint in prin. et idē Genze. qui etiā no. q̄ nō permittere et phibere hic: ponunt tanq̄ paria. ¶ Quinto op. in eo q̄ sufficit cū qui probibuit decimas dari desistere infra mēsem a tali prohibitione. nā cogi debet rōne iniurie ad satisfaciendum ecclesie. arg. de imu. eccle. vel nō minus: soluit Paul. stando ↄtrario dicens q̄ qr remoto impedimento ecclesia ↄsequitur. ideo ille qui ipediebat liberatur ab ipsa rei et ab interesse. ff. depo. l. i. §. si apud. C. si tutor vel cura. l. vlti. Sz tamen tenet satisfacere pro iniuria vt in ↄtrario. Itē non liberat a pena. xij. q. ij. cū deuotissimā. et c. monemus. ff. de eo per quē fac. erit. l. i. §. si plures. de dolo. si plu. ex qui. cau. in pos. ea. si quis creditor. ¶ Sexto op. ad idē: stat. n. qđ aufertur impedimentū: et tamē ecclesia nō poterit suū ↄsequi vt ille qui habuit fructus est nō soluēdo. soluit Pau. qđ tūc ex quo ecclesia nō potest suū consequi a principali agit cōtra impedientes ad interesse cū eorū facto sit in hoc dānificata. arg. ff. per quē fac. e. l. fi. de dolo. et eleganter. §. si dolo. et . l. si te. de p̄scrip. auditis. de in integ. resti. ex litteris. de homi. de cetero. de iniu. c. si. facit qđ no. xviij. dist. q̄m. ¶ Septimo op. in fi. in eo qđ reqrit q̄ oblati obtulerint se et sua vi. n. sufficere alterum. vt de priuile. vt priuile. So. in glo. fi. ¶ Quero in principio qui religiosi cōprehendant sub hoc verbo religiosi. dic q̄ oēs vt probat verbū sequēs quicunq̄. Et dicit laud. q̄ cōprehenduntur illi qui sunt sub aliqua de tribus regulis. s. beatorū Augustini Benedicti et Francisci sub quibus omnes vere religiosi de mūdo militātes: p hoc quod dicit glo. in ver. quecūq̄ in prin. cui quas concordant Pau. et Gen. dicentes qđ cōprehendunt etiā religiosi priuilegiati. de decimis nō soluendis. ¶ Secūdo quero an cōprehendantur clerici seculares: glo. i. dicit q̄ nō. et rationez reddit. quā no. idē Pau. alle. de elec. cle. in plerisq̄. de sup. neg. plato. cle. vnica. de re. eccle. nō alie. cle. i. de sta. mo. cle. i. de reli. do. cle. i. ad fi. de censi. cle. i. de pe. cupiētes. de sen. excōi. cle. i. ¶ Tertio q̄ro: an cōphendatur religiosus ad ecclesiā secularē translatus. glo. i. dicit q̄ sic: q̄uis nō fuerit de mente Steph. dicit hoc pcedere si nō est epus: secus in episcopo. de senten. excōi. qr periculosum. lib. vi. qđ. c. procedit quo ad sniam suspensionis ut q̄ hic. non autē q̄ ad sententiam excōicationis: vt patet in eo. titu. qr periculosum. ¶ Op. q̄ ad hoc nullo mō locum hēat in religioso pmoto ad ecclesiā secularē. per id qđ no. de re. eccl. nō alie. cle. i. in. v. glo. in fi. Solu. illa glos. procedit respectu illius cle. q̄ loqtur de religioso habente administrationē regularez qđ nō exigit hec cle. ¶ Quarto q̄ro an cōprehendat feminas glo. ij. q̄ sic. idem laud. et Gen. pro hoc. xvi. q. iiij. si qs inniecto. c. mulieres. de sen. excō. C. vn̄ vi. si qs in tantā. ¶ Quinto q̄ro qd ē nouale. gl. iij. remittit ad. c. qd per nouale: et ibi dixi. et q̄ ad istā lrām. dicit āt lau. q̄ illa terra i q̄ fuit ppetuo nemus vel q̄ alias semper fuit inculta: et talis de q̄ ecclesia prochialis de lignis vel pascuis vel alijs nullos vel nō magnos puentus habuit talis dr̄ nouale si semp excolit et tūc perpetuo erit nouale. de prim. c. fi. ¶ Sexto q̄ro an in illis partibus in quibus nō soluit decima de feno si de prato fiat terra arabilis an erit nouale: vr̄ q̄ sic: cū illi fructus pro decima pciperent. de vbo. sig. q̄renti. in ↄtriū: qr nō fit: sed qđ fieri dz in talibus attendendū est. de elec. cāz. sed de feno dz solui decima. eo. ti. puenit: qđ tz laud. et plz. qr pratū non dr̄ locus sterilis nec pprie scultus. ¶ Septimo q̄ro qr hic loquitur de decimis debitis ecclie: qd ō debitis puato ex priuilegio uel feudo. glo. per hoc dicit in illis nō esse loc⁹ huic cle. ¶ Octauo q̄ro quibus ecclesijs debētur decime de iure cōi. de hoc per glo. eo. ti. cū cōtingat. vbi ponunt due opi. Una glo. q̄ ecclesie baptismali. alia qđ ecclesie prochiali q̄ hz limitatā parrochiā. quaz tenet hic Lau. Pau. et Genze. quā etiā tenui in. d. c. cū cōtinget. ¶ Opp. ad hoc qđ parrochialis intelligit fundari sine p̄iudicio baptismalis. ō ecclesie. cdi. ad audientiā. i. Ipsi enī baptismali prius debebantur p̄dia. Solui Pau. q̄ ex quo rō suadet certā parrochiā assignari noue capelle oīa que inde puenitūr illi cedūt per. d. c. ad audiētiā. pro hoc qr alr̄ ↄcessio videret frustratoria. Itē vno cōcesso cōceduntur oīa sequētia. de offi. dele. preterea. qđ dic latius ut dixi in. d. c. cū ↄtingat. ¶ Nono q̄ro si religiosi habēt ecclesias prochiales in quibus administrant curā per vicariū cui debent decime: dicit Lau. q̄ religiosis et nō vicario qui debet esse ↄtentus sua portione. de p̄ben. extirpāde. §. j. et. c. exposui. Un̄ rubrica de capel. monachor. nō dicit vicarior. Sunt tñ aliq casus in quibus decime non debētur alteri q̄ prochiali ecclesie quos enūerat lau. Prim⁹ in dote ecclesie assignata. ē. c. nouū. Scđs i portiōe ēpali. de prescrip. de q̄rta. de offi. or. cōquerēte. e. ti. dudū. Tertius vbi nō cōstat infra cuius prochiā sint p̄dicta. c. ti. quoniā. Quartus vbi est pactū cōpositio vel priuilegiū qđ sufficit ēt cū laicis. de trāsac. statuimus. de his q̄ fi. a prela. cū apostolica. in fi. vel ↄsuetudo uel p̄scriptio ecclesie noie. de rescrip. auditis eo. ti. c. ij. lib. vj. ¶ Decimo q̄ro in eo qđ dicit debitas an loq̄tur de debitis iure cōi tm̄: glo. iure cōmuni. dicit q̄ nō. et idē in iur singulari. et idē Pau. ¶ Undecimo q̄ro in eo qđ dicit de cā legitima que pōt esse cā legitima per quā decime nō debeant a religiosis. dicit lau. q̄ cā est ut qe sunt noualia que suis manibus uel sūptibus colunt. Itē de nutrimentis aīaliū ō hortis et fūdo ecclesie nō tenent. eo. titu. ex parte. et. c. nouū. Itē si est consuetudo pro eis vel prescriptio. ō prescrip. c. i. lib. vi. hoc tamē caso quo necesse est in prescriptione titulū habere. dicit Lau. tutius allegare consuetudinez. de hoc. de consue. c. fi. Item donatio episcopi vl' alterius inferioris obseruata solemnitate iuris. de reb. eccle. non alie. cle. ij. Item vbi ad ipsos religiosos spectat ecclesia licet faciant curaz per alium exerceri. vt dixi. ē. q. ix. ¶ Duodecimo q̄ro in his casibus quibus ex causa legitima ad alios spectāt an locū hz h cle. Lau. et Pau. et Genze. dicūt q̄ nō: qr nemini iniuriam facit et c. de elec. cum ecclesia. pro hoc qr littera notat fraudē. ibi. exquisitis fraudibus. ¶ Decimotertio quero circa hoc q̄o probatur fraus de qua. ē. q. proxi. Uidetur qđ prima facie presumatur cuz nō liceat detrimentū alterius in certo vagari. de elec. vt quis duos: lib. vi. et eo. titu. cle. cōstitutiones. vbi est presumptio iuris: et de iure contra quā nō admittitur pbatio q̄ ille qui opponit crimen cōtra aliquem presumitur scire circūstantias criminis. In contrarium qr qui fraudē allegat probare tenetur per indicia perspicua. de cā pos. pastoralis. in fi. de renun. c. ij. lib. vi. Laud. tenet primum propter ius cōmune quod est cōtra istos et pro ecclesijs. de p̄scrip. c. ij. lib. vi. Idem Genz. pro hoc. de elec. constitutis. et qr in spiritualibus possessio nō presumitur canonica nisi probet. de instit. ex frequētibus. regula prima. lib. vi. arg. ff. ō decurio. herēnius. ¶ Decimoquarto quero in eo quod dixi. ē. m. ij. contrario de priuilegio leprosorū sup decimis quod limitatur per hāc cle. An leprosi viuentes contra id quod hic dicit ligent penis de quibus hic glo. in verbo aīalibus. ibi. licet autem. dicit q̄ nō. pro hoc quod dixi. ē. q. ij. ¶ Decimoquinto quero cui ecclesie debet decima de animalibus. dicit Laud. q̄ si loquimur de non inclusis tunc qr non sunt in alicuius parrochia de ipsis vel eorum valore soluenda est decima personalis. vt nō. Inno. eo. titu. cōmissum. si autez loquimur de domesticis et inclusis debetur decima p̄dialis. vt nō. glo. eo. tit. ad apostolice. et ibi ad nō. remittit glo. j. in verbo gregibus. Hostien. in summa eo. tic. §. quot sunt species. dicit q̄ decima est mixta: qr a nutrimēto prediorum. et ab opere quod homines impendunt in custodiendis animalibus procedit. Hug. xvi. q. i. decimas. distinguit: qr aut animalia aliunde veniunt ibi. ad tempus. et

tunc soluitur

nunc soluitur personalis de precio qd dominus recipit. Si autē animalia ibi morantur soluitur predialis. Inno. eo. ti. cōmissuz. dicit q si dominus patitur bestias pascere herbā suā gratis transit herba cū onere suo. e. ti. pastoralis. Et videtur velle q decima sit personalis quantū potest extende re extimatio. si aūt pascua venduntur de precio debetur decima predialis. Laud. cōcordando opinio. dicit q aut loquitur de precio qd venator accipit de feris: et tūc debetur decima personalis si erant fere nō inclusae vt predixi. si aūt inclu se debetur decima predialis: aut loquimur de animalibus domesticis: et aut de precio pascuorū et soluetur decima illi ecclesie cui soluēda esset decima feni si herba illa facta fuisset fenū et sic erit predialis. et sic loquitur Inno. in. d. c. cōmissū. Aut de agnis lana et lacte et adhuc erit decia predialis: et sic loquitur glo. in. d. c. ad apostolice: aut loquimur de mercede quā habet pastor pro custodia animaliū et debetur personalis sicut a milite de militia. eo. ti. nō est. et sic intelligitur opi. Hug. ¶ Decimosexto quero. de ouibus que alicubi mutatur in anno per tria loca: vt puta q hyeme tenentur in vno loco: vere et autūno in alio: estate in alio: cui ecclesie soluent decimas. Lau. reliquit disputationi. Solue per id qd dixi in q. precedēti. et dic q quo ad pascua si pro eis datū est preciū debetur decima predialis diuidēda inter ecclesias predictas pro hoc glo. eo. titu. cōmissum. In aūt ciuius sunt oues de lacte et lana et pastor de mercede quō soluant. dic qd decima est personalis. per ea que dixi in prima. q. ¶ Decimoseptimo quero iurauit aliquis dare integrā decimā de oibus animalibus suis: nascuntur sibi decē serui ex ancillis videtur decima nō deberi: q partus non est in fructu. insti. de re. diui. §. partus. In cōtrarium satisfaciendū est iuramēto. de vo. magne. lau. format et nō soluit. primū verius: nō enī dicitur violare iuramētum ex quo hoc in eo nō continetur. ¶ Decimooctauo[a] quero de quibus familiaribus[b] loquitur in eo q dicit familiariū: glo. famulanti intelligit de his qui famulantur. dicit tamē in hoc non esse vim. per id qd sequitur vult dicere q siue sint familiares siue alij locū habet quod dicit hic propter litteram sequentē ibi. aliorū: nisi essent plene oblati. vt J. in fi. et idem Pau. quo ad casum istū. dicit tamē secus in casu. c. licet. §. i. de priui. lib. vi. et de cele. mis. cle. dignuz. illa enim locū habēt tantū in domesticis. idest in domo cōmorantibus. et in hac glo. ibi. oblatis illi religioni. secus si religioni in genere tantū: q tunc cuz nullius religionis possint censeri nō hz locū exceptio de oblatis que est in fi. ¶ Decimonono quero de filijs religiosorū. arguit Lau. qd idem sit in eis qd in perpetuo oblatis cū sint serui monasterij: et sic acquirunt monasterio non sibi: vt nota. xxxij. dist. eos. lxxxi. di. quidem clericus. xv. q. viii. cū multe. dicit tamen Lau. q ecclesia non vtitur hoc iure: vt not. in. d. c. cū multe. ¶ Uigesimo quero in eo q dicit religiosos teneri ad decimas de terris quas tradunt alijs excolendas quid requiritur ad hoc vt locus sit suo priuilegio. Sol. duo requiruntur. qd dic vt in glo. in verbo excolendas. et idē pau. ¶ Uigesimoprimo quero an quod dixi proxima questione procedat siue tradāt terras colendas censuarijs siue partiarijs: glo. eadem q sic. ¶ Uigesimosecūdo quero an coloni partiarij vel cēsuales priuilegiorū super decimis non soluēdis teneantur ad decimas. glo. eadē. dicit ponderāda verba priuilegij an eximat terras an personas. primo casu nō tenētur. secūdo sic. Idē Pau. qui pro hoc vltimo inducit q cū priuilegium cōmissum est personis obligatio colonorū separata est ab obligatione priuilegiatorū: ideo vnius obligationis remotio non inducit liberationem alterius: sed remanent coloni in propria obligatione. de vsupal. ex tuarum: ex hoc infert ad questionem sequētē. ¶ Uigesimotertio quero si religiosis cōcessum est priuilegium de non soluendis decimis possessionum quas suis sumptibus colunt vel tradunt alijs excolendas: an colonus partiarius teneatur de sua parte soluere. dicit Pau. Bononie fuisse disputatum q sic: cum tale priuilegium non possessionibus: sed ordini concessum fuerit. ideo ad alios non extenditur. ff. so. matri. maritus. vij. q. i. non autem. et c. petisti. xvi. q. vij. hinc etiā. regula priuilegium. lib. vi. nam colonus facit suos fructus partis sue. eo. ti. ex parte et c. ex transmissa. Quo ad colonos vo censuales dicit pau. q religiosi non tenētur de censu soluere decimas cū census succedat loco fructū et hoc ex quo sunt priuilegiati. sic etiā non tenetur colonus censualis soluere de illa pensione decimas prediales: quia illam recipit a priuilegiatis fm Pau. Et videtur pau. intelligere q sit colonus cēsualis. idest cui videtur si esset censualis. idest qui solueret certū censum retentis sibi fructibus: tunc enim tenetur nisi priuilegiū sit cōcessum possessionibus: vt predixi. et de hoc dixi. e. ti. tua. ij. ¶ Uigesimoquarto quero in eo qd hic ponuntur religiosi decimas sibi appropriantes vel solui non permittentes aut prohibentes. quid si nō soluunt cū non debēt. glo. vero dicit non esse locum pene. Idem Pau. Genze. qui dicit q si religiosi nō soluentes tenerentur penis huius clemē: essent peioris cōditionis q laici nō soluentes qui nō sunt ipso iure excōmunicati sed excōmunicandi. vt eo. ti. tua. et c. de terris xvi. q. i. statuimus. cum tamen idē sit debitū in vtriusqz. xvi. q. i. reuertimini. d. c. tua. et eo. titu. parrochianos. ¶ Opp. ad hoc de verbo retinere quod est in tex. Solu. vt in ea. gl. Stepha. per illud verbum stat cōtrario dicens quod si verbum retinere refertur solum ad appropriata vt vult. gl. tūc superflueret. Item de iure nō refert decimas vsurpare vel indebite retinere. xij. q. ij. indigne. xlvij. distin. sicut Joā. de ligna. tenet cum glo. q pene nō sunt extendende. de pe. dis. i. pene. regula in penis. lib. vi. sed nō respondet ad ratiões Stepha. Dic ergo ad primū q nō superfluit verbū retinere: quia refertur ad illas que ad eorum manus peruenerūt sine vsurpatione quas retinet animo appropriādi. secus aūt si retinent nō vt appropriarent: sed per negligentiā nō soluendi: et tunc procedit alia opi. ad aliud cum dicit qd paria sunt vsurpare et detinere. dic hoc verum si quis tenet animo appropriandi. de resti. spo. sepe. secus si ex negligentia soluendi vt nūc dixi. Item nō per oia sunt paria vsurpare et detinere: vt no. in. d. c. sepe. vnde dicit pau. q non est omnimoda similitudo inter predicta. Et pro differētia iter vsurpare et detinere alienum inducit argu. C. de suspec. tu. l. fi. dicens quod aliquādo peius est nō dare indigenti ad mortē quā alteri auferre. xlvij. dist. sicut. interdum peius est auferre: vt in preallegatis iuribus. ¶ Uigesimoquinto quero in eo quod dicit de requisitione an sufficiat vnica glo. cōcordat. dicit q sic. Idez pau. qd dixi. in. ij. notabili. ¶ Opp. ad hoc q imo debeat esse trina. xxiiij. q. iij. de illicita. de senten. excom. sane. et eo. titu. statuimus. et c. statuium. et c. cōstitutionē. lib. vi. So. pau. q illa loquuntur cū in iure dicitur qd fiat monitio canonica vel competēs. secus ergo in casu isto in quo simpliciter dicitur q fiat requisitio. ¶ Uigesimosexto quero quō fiat fides de hac requisitione. glo. c. dicit q quōcunqz. et idem Pau. et Genze. qui dicit sufficere q fiat fides per testes vel alia documenta. debet autez fm paulum fieri congruo loco et tpe. de appel. ab eo. libro. vi. ¶ Uigesimoseptimo quero de intellectu verbi a premissis. Solu. vt in glo. prohibitione. ¶ Uigesimooctauo quero qn incipiant currere duo menses de quibus hic. solu. vt in glo. que cōcludit q a die requisitionis. pro hoc q clausula posita in prin. respicit sequentia. de ap. scđo requiris. Itez si cōcurrerint a die vsurpationis. cōtingere posset q lōge maior terminus daretur ad desistendū quā ad reddēdū: vt si cōtingat qd parti non assit cōmoditas faciendi requisitionē infra mēsem a die prohibitionis. Cōtrariū autē volunt littere quo maius tpa dat ad restituendū per ratione quā dixi i. v. notabili. ¶ Uigesimonono quero in eo qd dicit de officijs: an intelligatur de diuinis: an de officijs. idest administrationibus. Utroqz enī modo dicuntur officia. de eta. et qli. cle. vt hi qui. de sta. mona. clemen. ne in agro. §. ad hoc. gl. declarari sentit de officijs: idest administrationibus. paul. dicit qd hec expositio est benignior. regula in penis. allega. in gl. et pro hoc q non omnes religiosi[c] tenentur ad officia diuina. sz solū professi et clerici. xxi. q. i. nemo. et c. si mōachus. Dicit Zaba. in cle.

[a] ¶ Nascuntur sibi decem serui. Adde Pertachinū de firmo. in tractatu de gabellis in octaua parte i. col. ff. et add.

[b] ¶ Familiaribus. Adde Inno. et doc. in. c. nouū gen' de decimis.

[c] ¶ Non oēs religiosi. Add doc. i. c. i. de cele. mis. et in. c. volentes. c. ti. doc. in. c. qd a te. et in. c. diuersis fallaciis. de cle. coniugatis.

nibus approbatio. conuersi sunt qui necdū se et sua dederūt sed etiam habitū mutauerunt: sed differunt a religiosis: qr illi sunt litterati et conuersi. nam et de conuersis loquunt iura. de sen. excō. nō dubiū. de electio. ex eo. li. vi. de obla. xvi. q. i. qui bona. de regula. consulti. dic melius qꝫ cōuersi dicūtur qui profitentur: sed nō fiunt clerici: oblati autē non profitentur. Et isti qn offerunt se et sua assumpto aliquo habitu pfessionis. quandoqꝫ habitū non mutant. quandoqꝫ partem suorū offerunt. Et varij sunt modi fm formaꝫ oblationis que vero in talibus est ponderanda quo ad fasum autē istū reqritur qꝫ se et sua obtulerunt vt in tex. sed quo ad hoc censeatur persone ecclesiastice sufficit qꝫ sint perpetuo oblati. de priui. per exemptionē. libro. vi. de quo dixi de preben. per litteras. q. xij. ¶ Trigesimosexto quero si isti oblati se obtulerint ecclesie vniuersali. et non alicui speciali religioni dicit Laud. qꝫ non habet locū hec clementi. quod patet ex littera que loqtur de oblatis que se obtulerūt istis religiosis. et idem Genze. dicit lau. qꝫ verberantes tales[a] essent excommunicati. vt no. de senten. excommunica. non dubium. Ego vero ibi dixi qꝫ priuilegio canonis si quis suadente. non gaudent nisi clerici et monachi. et sic loquitur illud. c. et talium etiam oblatorum oblatio non rumpit substitutionem. vt nota. de proba. in presentia. in glo. fin. ¶ Trigesimoseptimo quero nūqd professio facta per marē in monasterio monialiū et econtra teneat. Mathe. querit. et est questio impertinens. dicit aūt qꝫ professio nō tenēt per. c. xviij. q. i. diffinimus. quod tenet gl. de reg. c. ij. et de priui. mauis sed contrarium ibi tenui: qr licet ibi esse non possit tamē cū etiam moniales profiteantur substantialia obligatus est ex tali professione.

In beneficiorum.

Not. de taxatiōe beneficioꝝ consueta que attenditur sic: et alias attenditur status beneficij cōsuetus. de pbē. cum de beneficio. lib. vi. et dic taxationē idest terminationem sic. ff. de vino tri. et ole. leg. cū certus. ¶ Secundo no. qꝫ attenditur moneta currens censualis: et in tali facienda est solutio ēt si non exprimatur. ff. de leg. i. si seruus plurīū. §. fi. de reg. iur. semper in stipulationibus. de censi. c. penulti. ¶ Tertio no. de fauore diuini cultus propter quē prohibentur pignorari vel distrahi calices et similia. argu. de constitu. ex parte. et qd plus est ēt volēte capi non possunt. vt hic ibi. recipi. Aliud tñ fꝫ Pau. in tributis fisci ob quoꝝ debitū potest fiscus res vendere. C. si propter publi. pensi. ta. l. i. ¶ Quero que beneficia comprehēduntur[b] in eo qd dicit beneficioꝝ. Dic qꝫ omnium: naꝫ verbum beneficiū prolatū in dispositione iuris comprehendit omne beneficiū cuiuscūqꝫ qualitatis. de verbo. significatio. ius. sed in dispositionibus restringibilibus. S. de preben. c. fi. et eodē titulo cōsuis. i. c. cū in illis. libro. vi. ¶ Secundo qro an in decimis de quibus hic habeat locum cle. de iudi. dispendiosam. Videtur qꝫ sic: qr de illis ponitur in hac rubrica. de deci. et hoc argumentū colligitur ex gl. i. ibi. et no. qꝫ pro hoc. qd no. de elec. cū mōnasteriū. in glo. ij. de hoc remittit eadem glo. ad no. in. d. cle. dispendiosaꝫ. in verbo decimis: et ibi tenet qꝫ non. Stepha. hic ꝫ. nam sicut decime q a laicis soluuntur clericis est de iure diuino sic: et illa que debetur pape. nam ēt in lege veteri precipitur leuiticis vt decimam dent sūmo sacerdoti. dictat eniꝫ ratio naturalis vt ei q habet curā circa publicū statū prouideatur. vnde id possit exequi. de hoc numeri. xviij. et facit de deci. c. i. In dcima tñ que debetur ex voto fatetur Stepha. non esse locū illi cle. dispendiosaꝫ. et de hoc. ff. de polli. l. ij. § si decimam. Mihi placet opini. glo. qr clemen. dispendiosam loquitur de decimis de iure cōmuni dbitis que et sunt certe et perpetue. decima aūt papalis videtur habere nouā naturā per extrauagantes nouas super ea promulgatas de quibus in hac glo. nec est omnino certa ita qꝫ si decima fructuū beneficij. prout dl. ꝫ. ea. clemen. in glo. in quibusdā. ¶ Tertio qro de quibus de quibus querit eadē glo. ibi. Itē per hoc vsqꝫ in fineꝫ Sol. in gl. et in ea ibi vsus infirmorū. Dicit Lapus per hec verba ex quibus excipiuntur redditus hospitaliū cū expendūtur in vsus infirmoꝝ vel pauperū se psoluisse qꝫ de eo qd superfluit vltra hos vsus etiam decima debeatur. Dic melius qꝫ debet expendi in vsus alioꝝ paupeꝝ vel cōseruari ad superuenientiā maioris numeri paupeꝝ ex quo sic fuerunt redditus deputati. de relig. do. qr contingit. ibi. declarationis. de quibus no. de verbo. significatio. c. fi. libro. vi. ibi. dominus noster. Joan. xxij. qui has constitutiones publicauit et in fin. simile arg. no. de rescrip. si propter. lib. vi. ¶ Quarto quero in eo quod in tex. dicit cui⁹. in quibus personis locum habeat. glo. ij. intelligit generaliter. siue enim sit persona ecclesiastica siue secularis illa cui fit pcessio. Et sic fatef decimas posse cōcedi laicis per papā. et idē Pau. et potest esse causa iusta qr conceditur in subsidiū terre sancte. de vo. c. fi. de iude. ad liberandū. et qꝫ papa possit concedere spiritualia laicis. no. de elec. sicut. de iud. decernimus. hoc tamē casu non solet fieri pcessio perpetua sed temporalis vt dicit glos. in verbo tps. Si autē contingeret qꝫ in perpetuum fieret cōcessio: dicunt aliqui qꝫ non attēderetur taxatio: sed intelligerentur pcesse decime integraliter. i. decima pars fructuū: nec esset locus huic clementi. qd nō placet. Nec istud verbum ad tēpus ponitur in tex. nisi ad significationē curiā solitā esse concedere tantū ad tps: nā ista consuetudo debꝫ attendi quo ad perpetuā concessionē sicut quo ad temporalem. Item hic loquitur de decima papali que conceditur alicui que est decimo extraordinaria et non certificata de iure vt dixi supra. q. ij. quia. alias clerici a clericis decimā non exigunt. eodē titulo nouū genus. quod tamen dic vt ibi dixi. certificatur aūt talis decima per taxationē vt hic. ergo indistincte standū consuete taxationi. ¶ Quinto quero in eo qd dicit taxatione quis fecit hanc taxationem. So. facta fuit de mandato pape in quibusdā locis quod prosequere vt in glo. in qbusdam. Et idem pau. qui vltra glo. ponit declarationes quasdā quas fecit Bonifaci⁹. viij. super modo soluendi papalē decimā de quibus declarationibus supra in glo. i. Et noto finē huius glo. in quibusdā in eo quod dicit de decima papali sumptus deduci factos pro fructibus habendis. facit enim hoc ad id qd dixi supra. q. ij. qꝫ hec non sit decima regularis. si enim esset regularis fieret solutio secundū fructus perceptos: non aūt secundū aliquaꝫ taxationem eo. titu. cū sint. et. c. pastoralis. quod dicit Pau. veruꝫ nisi compositio inter personas inter quas posset interuenire aliud induceret. eo. ti. ex multiplici. quod dic vt no. de re. eccle. nō alie. et supra de rerū permu. c. fi. In quo dicit pau. cū laicis pro futuris dcimis nō potest fieri cōpositio. vt ibi no. et probatur. xvi. q. vij. omnes decime: et hoc nisi laico ex feudo antiquo debeanf decime qr tūc in suū preiudiciū cōponere pōt de futuris: qr videtur componere de fructibus non de iure spirituali. argu. de loca. c. ij. Idem dicit pau. in decimis pacto vel psuetudine acquisitis que eodē mō tolli possunt in totū vel in partē sicut inducti. de reg. iur. c. i. qd pcedit secundū eū etiam in procuratorib⁹ et alijs debitis priuilegio consuetudine vel pacto vel primeua institutiōe. xviij. q. ij. Eleutherius. de censi. quanto. et. c. venerabili. vult dicere qd talia possunt pacto innitari. Ex his infert quo ad casum huius cle. qd si laico pcesse sunt decime. secundū hanc formā potest interuenire compositio: qr priuilegiū tale cōceditur intuitu priuilegiati: cui renūciare potest tacite et expresse. de rescrip. cū olim. et. c. veniens. de priuil. si de terra. accedentibus. cū olim. de pac. c. i. lib. vi. secus si priuilegiū tangeret ius concedentis in cuius preiudiciū non posset priuilegiatus renunciare. de arbi. cuꝫ tempore. xxv. qōe. ij. postqꝫ. de dōa. inter dilectos. Et circa predicta refert pau. opini. Hostien. qui in hoc. c. statuimus. de transa. voluit dicere qꝫ ēt laicis potest componi super decimis futuris: qd si esset verum premissa essent minus dubia: sed tenetur contrarium in. d. c. fi. de re. permuta. et. d. c. vt super. ¶ Sexto quero si papa mandat alicui puidere de beneficio vsqꝫ ad sūmam centum li. aur. ad taxationeꝫ decime: an inspicietur

[a] ¶ Qd verberantes tales Adde Calderi psilio. vij. in rubrica de to. cōpe. abb. in. c. cū et plātare de priuileg.

[b] ¶ Qd bñficia cōprehēduntur. Adde qꝫ īmo appellatōne bñficij. largo modo venit papatus. tex. i c. ex male. et dicit Do. i. c. si p clericis pauperibus de preb. l. vi. qꝫ verbū bñficiū cōprehēdit ēt dignitates et allegat gl. i. d. c. f. de maledicis.

consuetudo illarum partium in taxatione. ¶ Io. hic iunge. dicit ꝙ tc. pro hoc extrauagantem susceptus. Io. xxij. ¶ Septimo quero quando dicetur taxatio consueta. dicit Lau. ꝙ quando cõsuetudo prescripta est vt quia per. xl. annos sic fuit obseruatum: tunc enim quantũcũqȝ redditus illius beneficij postea sint augmentati non mutabitur taxatio. et sic vt ipse dicit fit quasi in oibus partibus Francie. vel secundum eũ potest intelligi consueta et vbi est ↄsuetudo ꝙ de anno in annũ muteturꝑ. vt plus vel minus valent beneficia. sic dicit fieri in cathalonia. vbi in tpe Clemẽtis quinti talis decima fuit introducta in magnũ detrimentũ beneficiorum: vbi rara vel valde onerata habẽt beneficia. Quidã tamẽ collectores vt refert Lau. faciunt beneficiatos in primo anno collationes iurare sup cõi et iuxta taxationẽ: et illam postea nõ immutant nisi contingerit ꝙ beneficiũ fiat maioris sũme: et de tali variatiõe dicit Lau. ꝙ est pciosa pp sententiam excõmunicationis sup ple que feruntur per pcessus. ¶ Octauo quero si collector inuenit aliquod beneficium taxatum circa. xl. annos an stabit taxationi. videtur ꝙ non: quia nõ potest dici cõsueta. de preben. cum de beneficio. lib. vi. de consue. c. ij. Dicit Lau. ꝙ si in partibus illis ↄsuetuȝ est stari taxationi per aliquos annos licet pauciores. xl. poterit stare collator si volet: alias poterit taxare prout fructus erunt vberiores vel rari. Sed si per. xl. annos fuisset obseruata: tunc ab illa nõ recedetur. ¶ Nono quero eo casu quo debet fieri taxatio qualiter fiet[a] et credit Lau. ꝙ iurabit ille ad quẽ spectat fructuũ perceptio et habet decimã soluere quanto potuerunt valere fructus illius anni et stabitur iuramẽto nisi pbari possit maior valor: et sic hoc casu iuramentũ procedit taxationẽ. alibi econuerso quod nict. cã. c. ij. quod est qr hic iurat vt testis ibi. vt principalis. ¶ Decimo quero si sunt duo prelati[b] in vna ecclia parrochiali. puta patronus clericus et vicarius qui ex antiqua ordinatione ecclesie colligunt oẽs fructus de quibus soluuntur annuatim patrono centũ: residuũ manet vicario. ipse vero patronus habet soluere decimam pro tota ecclesia. cũ quo istorum fiet taxatio: credit Laud. ꝙ nisi taxatio sit consueta ad certã sũmam fiat taxatio cũ illo qui colligit fructus vocato eo qui habet soluere: et sic vocentur omnes quos hec taxatio contingit: argu. de offi. archidia. ad hec. de prescri. accedentes. de his que fi. a prela. c. ij. pro hoc regula. quod omnes. li. vi. ¶ Undecimo quero ad quid prosit quod dicitur ponitur hic solutionẽ fieri debere de moneta currenti. So. vt in glo. facit vsqȝ ibi. et no. idem Lau. et Pau. et dicit etiã Laud. ꝙ poterit fieri solutio de moneta modo predicto etiam si eius cursus quo ad valorem mutetur tẽporaliter. puta quia quandoqȝ turonẽsis vel ducatus cambitur pro maiori quantitate q̃ alia vice: sufficit enim ꝙ pecunia non ẽ diminuta in pondere vel alias reprobata: tunc enim de ipsa nõ posset solui. de iureiur. quanto. de censi. olim. et c. cũ canonicis. Ad mutabilitatẽ autẽ cambiorum veritas valoris ipsius pecunie non mutatur. x. distin. lege. ¶ Duodecimo quero si due monete currunt in eodẽ loco an de vtraqȝ poterit solui. Glo. eadẽ ibi. et no. dicit quod fiet et ꝙ erit electio soluentis. Lau. dicit ꝙ si altera de istis monetis est vsitatior de illa soluetur. ff. de le. i. si seruus plurium: nisi si cõmuniter currunt erit optio soluentis. et hoc casu procedit precedens solutio. Glo. que videtur etiam hoc sensisse cũ dicit ꝙ mõetam cõmuniter currentem: idest si sit eque vsitata cũ alia quod etiaȝ tenet Pau. dicens ꝙ quãdo sunt eque vsitate intelligitur de minori. ff. de leg. iij. nũmis. de reg. iur. semper in obscuris. et l. semper in stipulationibus. de censi. ex parte. de reg. iur. in obscuris. li. vi. quod procedit quando obligatio non est determinata ad certũ genus pecũie. In speciebus vero et his que speciebus equipollent vt sunt artificia et in generibus in quibus inutile prorsus euenire nõ potest. vt boue equo et similibus spectatur mediũ. C. de dona. si quis argentuȝ. §. si vero et sequenti. de offi. custo. c. i. x. q. ij. hoc ius. de elec. cũ nobis: procedit ẽt. ff. de le. i. legato generaliter. in princi. vbi de hoc. qd intellige quando legatur non genus generalissimũ nec subalternũ ad quod habet finem sola destinatiõe patris familias vt fundus: quia tunc legatũ esset inutile. ff. de leg. i. si domus. in prin. sed secus quando habȝ finẽ a natura vt domus: et tunc eniȝ debetur mediocre. institu. de leg. §. si generaliter.

¶ Decimotertio quero si moneta est innouata ab eo quod erat tẽpore taxationis vel concessi priuilegij. put in tex. de q̃ soluetur. Uidetur ꝙ de innouata cũ alia careonius: hec eniȝ videtur eadem esse cũ antiqua ratione forme qualitatis et generis: et sic quo ad intrinseca liberatur ergo debitor soluendo. de ista. ff. si cer. pe. l. cũ quid. in fi. vt iudicemus secundum tempus in quo instat solutio. xxij. q. iiij. si quis ignoret. In contrarium quia tempus date inspiciendũ est maxime quando agitur de iuribus rescripti. de preben. dilectũ. ij. de rescrip. clemẽ. litteras. et sic ẽt videtur inspiciendũ tempus taxationis secundum tempus obligatiõis. de censi. olim. vbi de hoc. et c. penulti. et hoc suadet ratio et mẽs verborum: a quibus licet arguere. de reg. iur. licet. de verborum signi. intelligentia. Hec fuit questio domini calis. de qua in. d. c. olim. et in Spe. de solutio. §. nũc aliquid. vbi vero dicit ꝙ salaria et ↄuentiones solui debent de mõeta mutata quia ad hoc mutatiõe monete debet intelligi statutum mutatũ. C. qui admit. ad bona possess. l. penul. in fine cum si. Sed si ex contractu debetur debet solui secundũ extimationem prioris. dicto. c. olim. Hostien. de iureiur. quanto. dicit ꝙ si moneta antiqua fuit reprobata qr vitiosa vt qr nimis diminuta periculũ est debitoris. de censi. cũ canonicis. Si alias diminuta nõ est sed solũ causa auaritie reprobata et debitor non fuit cõscius fraudis: sufficit ꝙ pecunia reddatur in primo genere et pondere. ff. si cer. peta. l. ij. et. iij. nisi aliud in ↄtractu dictũ sit qr tunc illud est seruandũ. regula ↄtractus. li. vi. Alij dicunt ꝙ in ↄtractu solui debet mõeta que nũc currit non illa que currebat tẽpore ↄtractus: qr in pecunia cõsideratur bonitas respectu vsus nõ materie tñ: licet in pluribus alijs consideretur bonitas materie: vt in gustabilibus et similibus in quibus sufficit ꝙ idem reddatur in genere et intrinseca bonitate. ff. si certũ pet. cũ quis. Et in hoc dicunt ꝙ quedã sunt quorum bonitas consistit non penes materiam sed vsum in arte vel forma: vt moneta que cõsistit in approbatione principis de iureiur. quanto. et dato quod varietur manet eadẽ bonitas: qr ita datur vna de variata rerum pro moneta nunc currenti sicut pro antiqua. pro hoc. ff. de ver. signi. labeo. Pet. de bel. perti. dicit qd aut moneta est mutata vel reprobata post morã debitoris aut prius. Prio casu fit solutio ad extimationẽ antique monete. ff. si cer. pet. vinũ. Scdo casu liberatur debitor soluendo monetã quaȝ accepit. d. l. cũ quid. videtur eniȝ eadẽ ratio. hoc enim que est in obligatione speciei qua perempta vel diminuta sine culpa debitor liberaturi dȝ ergo liberari debitor si sine eius culpa bonitas pecunie minuta est. ff. de ver. obli. si ex legati cã. nam licet genus generalissimũ perire non possit. vnde perẽpta specie nõ perimitur obligatio generis. C. si cer. pe. incẽdium. tamen genus subalternũ perire potest. ff. ad. l. acqui. in ratione. §. incerta. Ja. de are. distinguit an sola extimatio diminuta sit ante morã. et tũc soluit pecuniã que currit. C. de solu. l. pen. post moram vero dȝ supplere q̃ntũ pluris fuit antiqua. d. l. vinum. an vero sit minutũ pondus vel mutatũ. et tũc non liberatur debitor dando diminutam. argu. d. l. cuȝ qd. ff. de contrahen. emp. l. i. quod recidit in opinio. Hosti. Pau. dicit solutionẽ fieri debere de moneta currenti tẽpore solutionis qd tempus dȝ attendi: licet in aliquibus consideretur data. de rescrip. si eo tempore. li. vi. dicit etiam ꝙ predicta non hñt dubium in obligato ad certam quotam rerũ qr hec perit creditori. deinde dicit melius videri ꝙ solutio fieri debeat ad antiquã tantũ si prescriptio aliud non indicat. moneta enim ꝑsupponit certũ pondus formã et materiam. ff. de contrahen. emptio. l. i. Si reperitur ergo cõuentio cõtinere certum tacite vel expsse secundum id cõmittitur obligatio et sequitur exactio. ff. de ver. ob. l. inter stipulantem. §. sacrã. C. de serui. per agrum. ff. de serui. vrba. predi. certo generi: et sic non licet soluere in alio pondere forma et materia. Item ex quo noua moneta non hȝ omnimodaȝ similitudinem cum antiqua non dȝ posse solui ꝑ illa. ff. si cer. pe. l. ij. §. mutui. de

[a] ¶ Qualiter fiet. adde Spe. ti. de immu. in §. i. v. et l hac et in. §. ij. v. si tã ditaliter. et pbe. lezinus i tractatu de caritatiuo subsidio. q. lxxx.

[b] ¶ Si sunt duo prelati. adde Jo. an. i addi. Spe. i rub. de cõcess. pbẽ. i vi. q. oldr. ↄsil. cix viij. le. sp. ad. i. q. i vlt. dubio.

mutui.de contrahen.emp.l.i.secus si haberet omnimodaz similitudinē quod etiam coincidit cū opinio. Hostien. Gō ze.ꝛ Mathe.distinguunt quia aut quātitas debetur ratione maleficij seu salarij ex statuto debiti aut ex ꝯtractu. Primo casu non debetur extimatio annique sed soluitur de currenti.C.qui admit.ad bo.posses.l.fi.de ꝯsti.pecu.l.ij.de re.vxo.act.l.vna.§.i.in auc.de non alie.§.vt autē:colla.ij. quia lex hodierna seruanda est.de ꝯsti.trāslato.ꝛ si sunt due monete intelligetur de minori.ff.de leg.iij.nummis.de censi.ex parte.ff.de reg.iur.semper.ꝛ.l.quotiēs. Scdo casu quādo debetur ex ꝯtractu fiet solutio ſm extimationē priorē.de cēsi.olim.ꝛ.c.penul.que distinctio coincidit cū distinctiōe Specu.supra eadem questione posita.de hoc not.Cy.C.in qui.cau.in integ.resti.non est necessa.in minor.ꝛ Bar.ff.de solu. Pau.ꝛ dixi de iureiur.quanto.Ex quibus omnibus cōcluditur ꝙ mutatio cursus monete non imputatur debitori nisi post morā similiter defraudatio ponderis vel materie non prodest debitori quominus teneatur soluere ad extimationē antique.d.c.cum canonicis. ❡ Decimoquarto q̄ro qꝛ hic dicit ornamēta ꝺputataª diuinis officijs nō posse capi per collectores:quid de alijs non sic deputatis:gl.pe.dicit secus in illis.ꝛ idē pau.ꝛ i hac gl.ibi romantij illudit vulgari Bononiensium qui libros continentes hec que cātantur de Rolando ꝛ similibus vocant de romantijs ꝛ forte tractum est quia sepe continent gesta romana. ❡ Decimoquinto quero si collectoresᵇ voluerint occupare ornamenta deputata diuinis.dicit Pau.ꝙ potest eis violenter resisti.ꝛ sentētia lata per collectores in hoc ē nulla.C.de in.fis.probibitum.libro.x.pro hoc quod no.de offi.dele.ex litteris.in glo.penultima.pro hoc etiaz.de consti.eccl.de prebē.c.fi.de exces.prela.cum ad quorūdā.regula ea quelib.vi.ꝛ quod nota.de conse.distin.v.manus.in vltima glos.x.q.iij.inter cetera.in glo.fina.nisi surgat dubiū an sint deputata diuinis:quia tunc in dubio valet processus.ff.si quis in ius vo.l.ij.ff.de iudi.si quis ex aliena.iij.q.ij.quia.de accusa.veniens.tutū est ergo ante sentētias appellare. ❡ Decimo sexto quero an collatores possint contra nō soluentes inuocare brachiū seculare. Sol.vt in glo.finali.ꝛ in ea in fi.Bonifacius.viij.simpliciter ꝓhibuit inuocari brachiū seculare sine speciali mandato. ❡ Decimoseptimo quero an hec ꝓhibitio locū habet in decimis debitis iure cōmuni.scilicet ꝙ pro eis exigendis non occupentur ornamenta deputata diuinis officijs. Dicit Paulus ꝙ in eis statur iuri cōi cum nihil in illis sit mutatum.C.de te.sancimus.de electio.cum expediat.libro.vi.ꝛ hec questio declaratur per sequentem. ❡ Decimooctauo queritur an quibuslibet prohibeatur hec distractio ornamentoꝝ predictorum:dicit Paul.ꝙ non:sed prohibetur collectoribus.de quibus premisit an in alijs stetur antiquo iuri ꝛ possint hodie distrahere sicut oliz.p hoc qꝛ ꝺ platis nihil est immutatū.facit qd in prima qōne dixi.

Tprofessores.

Glo.diuidit in tres ptes. Laud.etiam in tres:sz alio modo signat partes.secunda ibi:nd prioratus:tertia ibi:ad illorū.Et q̄q̄z diuisio glo.sit formalior tamen prosequor ſm istam que concernit principalia dicta huius littere. ❡ Nota ꝙ idē est dicere ordo paupertatis quod ordo mendicantiū.ꝛ dicit Laud.mēdicātes dici a mēte qd est defectus. Ideo luna dicitur mēne pp defectus quos patitur. Dicuntur aūt mendicantes qꝛ non debēt habere propriū neqz in singulari neqz in ꝯmuni.de hoc.xij.q.i.certe:ꝛ est mendicare idem quod egere:ꝛ ab alijs necessaria querere quomō autem eligere voluntariam paupertatē est opus salutis.plene per Tho.ꝯtra genti.lib.iij. ❡ Secūdo no.ꝓuidendū quieti religiosorū.ꝛ dicit Pau.ꝙ sicut hic papa ꝓuidet de qete religiosoꝝ ita alibi de episcopis et secularibus clericis.de sepul.clemē.dudū.alibi de omnibus subditis.in prohemio sexti post principiuz.de restitu.spol.c.i.eo.libro.in auc.vt diui.iussio.subscrip.habe.in pricipio.propter hoc enim facte sunt leges.iiij.distin.facte.ꝛ superiores ad hoc tenetur ex debito officij.xxiij.questione.v.regum:dicit etiam qd experientia docet ꝙ mendicantes ꝛ transeuntes ad nō mendicantes seminant discordias ꝛ scandala et faciunt partialitates volentes quodāmodo omnibus dñari.ꝛ mittentes suo sensu.contra id.de cōsti.ne innitaris.

❡ Tertio nota.de ambitione reprimenda.de hoc in glo.concordat ibi:in ea Statius primo thebaydos. ❡ Quarto nota ex ambitioneᶜ producuntur discordie ꝛ scismata ꝛ vagatio ꝛ dissolutio.de rescrip.qꝛ per ambitiosaz.libro.vi. Et dicit Laud.ꝙ hec est illa per quam titulus de symonia.ꝛ ꝺ apostati.ꝛ ne cleri.vel mona.ꝛ de vsu.ꝛ plures alij sunt sepulti.ꝛ ab hoc vitio tanq̄ fonte alia procedunt.de cōstitutio.dam concupiscentiam:dicit etiam ꝙ in mēdicantibꝰ potissime locum habet qui tamen magis cogitant de rebus tēporalibus destitutos magis sine maturitate apperunt ad instar senum in quibus licet cetera senescant iuuenescit auaricia:vt nota.de presump.cum in iuuentute.ꝛ de hoc etiā dixi.de electio.clementi.in plerisqz.in.vi.questione. Et dicit Gēze.ꝙ ābitio qꝛ mortale vitiū dz.de ꝓbē.qꝛ in tātū.ꝛ.c.cum iam dudū.de elec.auaricie.ꝛ.c.quorūdam.libro.vi. ❡ Quinto no.in verbo transiuerint casuz in quo ꝯstitutio concernit preterita qꝛ hoc expresse hic cauetur:alias secꝰ cum sit penalis.de consti.c.ij.ꝛ fi.simile.de elec.cum in cūctis.§.hoc sane.de inrepa.preterea.xij.q.ij.alienationes.C.de leg.l.leges. ❡ Sexto no.ꝙ punitur hic transitus ex hoc dicit Pau.ꝙ si isti qui trāsiuerunt statim redierūt nihilominus penam incurrūt in suo ordine mendicantiū.xix.q.iij.mādamus.de eta.ꝛ quali.intelleximus:quod videtur verum:tū non cōuenit littere que videtur velle punire trāseuntes cū esse eis.ꝛ ideo dicit Lap.ꝙ dictum Pau.ꝓcedit si in primo ꝛ scdo ordine professionum:alias secus quod placet:quia nō ꝓfessus non dicitur transire sed recedere cum non sit alligatus monasterio nec ordini.de regula.c.i.ꝛ.c.bñficiorū.lib.vi.ꝛ de hoc.ꝗ.q.i. ❡ Septimo nota.ibi curā.quod religiosum potest habere curam animarum.quod dicit Laud.verum de iure communi prelato suo presentante ꝛ episcopo instituente.de statu monacho.quod dei.xvi.q.i.mōachi.dic ꝙ in eo ꝙ dicit prelato presentante melius diceret consentiente:ꝛ dic vt in.d.c.quod dei. ❡ Octauo no.de dictione inibi:ꝛ de hac in glo.aduerbiū. ❡ Nono nota.casuz in quo non possunt illi de collegio alij communicare vocē.de hoc in glo.de capitulo. ❡ Decimo no.ex hoc casum in quo quis non potest alij dare seu communicare qd suum est.de censi.exigit libro.vi.alias nihil tam naturale q̄z voluntatem domini volentis in alium rem suam transferre ratam habere.insti.de rerum diui.§.per traditionem.Laud.simile in quo non potest quis alij remittere ius suum:de rescrip.statutū §.penulti.lib.vi.quod inducit odium persone:argumē.ff.de postulando.quos ꝓhibet:de exceptionibus exceptionē.ꝛ.c.pia.libro sexto.Genze. ❡ Oppo.in eo ꝙ punit mendicantes transeuntes ad non mendicantes etiam auctoritate pape:quod enim fit auctoritate superioris potissime pape dicitur fieri auctoritate iuris.ff.de acquir.pos.iuste.ꝛ sic faciētes non peccant.xxiij.q.iiij.qui peccat:sed licite faciunt vt ibi ergo penam non meretur.C.de adul.gracchus. Sol.Pau.ꝙ hoc inducitur hic ex causa de qua in principio littere:ꝛ quia talis licentia non tollit ambitionem. Et intelligit hoc procedere siue transeat auctoritate speciali:siue generali qualis est illa.ff.de concubi.l.i.vbi generaliter permittitur habere concubinam cuiuscūqz etatis:nisi sit minor annis.xij.vt in.ea.l.in fi.de tali licentia generali:de eta.ꝛ q̄lita.preterea.de tornea.c.ij. ❡ Secundo oppo.ad hoc ꝙ in transitu non requiratur auctoritas apostolica:sufficit enim licentia superioris immediati petita etiam non obtenta:de regula.licet. Solu.litera non probat ꝙ sit necessaria apostolica auctoritas:sed potius contrarium:per dictionem et que est implicatiua ꝛ idem importat in alio casu:de consti.cum omnes:vbi dixi.ff.de verbo.obliga.quodcunqz.§.si iter de aqua plu.arcē.supra iter.§.officium.vbi de hoc quando autem sufficiat petere licentiam ꝛ quando debeat esse ob-

ª ❡ Ornamēta ꝺputata. Adde Specu.in titu.de pigno.in §.hec rubrica circa fine in vltima col.versiculo colla aurē glo.i.ꝛ doc.in c.i.de pigno.

ᵇ ❡ Si collectores. Adde glo.in c.nō oz xi.q.iij. Inno.in c.dilecto.de sen.excō.li.vi.archi.ꝛ Joan.an.i.c.si eo tēpore.de rescri.li.vi.bar.in.d.l.prohibitum Bal.in.c.i.in vlti.col.de offi.deleg.

ᶜ ❡ Quod ex ambitiōe. Adde scriū Tho.secūda secūde.q.cxxxi.

tenta dixi de renũ.c.fi. Specialiter vero ad.c.lz.dic q̄ loqui
tur qñ trãsit religiosus ad strictiorẽ vitã: tũc eni suffic̃ pete
re vt ibi: quo casu dubitat̃ si trãsiuit licẽtia nõ petita an com
pellat̃ redire: ⁊ de h in.d.c.licet: vbi dixi.l.ij.q.⁊ tenui q̄ sic
qd̄ tenet hic Pau.per.c.ij.xx.q.iiij.vbi compellitur redire
ad primũ is q vt fugeret disciplinã transiuit ad secundum.
¶ Tertio op.ad verbũ inibi qd̄ videt̃ obscure positũ ꝯtra
id.q̃.in ꝓhemio Gregorij.so.exponit vt in gl.aduerbiũ ibi:
sed istud vsq̄ ibi.sed v desi ⁊ idẽ pau.⁊ est sensus gl.q̄ du-
pliciter põt hic pũctari. Primo post aduerbiũ inibi.⁊ tũc ini
bi.s.in ordinibus nõ mẽdicãtiũ: ⁊ est sensus q̄ isti trãseun-
tes quãuis in ordinibus nõ mẽdicãtibus obtineãt admini-
strationes ⁊c.locũ aut vocẽ in caplo.s.talis loci nõ mẽdicen
tis nõ hẽbunt: ⁊ sic legẽdo: vt dicit glo.nõ ꝓhibent̃ trãseũ-
tes hĩe vocẽ in eccl̃ia sclari si ibi administrationẽ habeant.

a ¶ Nomine capituli. Add gl.in cle.vt hi q.h eta.⁊ qua lita.gl.in.c re gimi.de testa. doct.in.c.post electionem.de pces.phẽ.doc. in.c.cũ te.h re scrip. Inno.in c.irrefragabili de offi.ordi.

Sed vt dicit pau.sic intelligẽdo isti nõ priuãt̃ voce quo ad
ecclesiã secularẽ: de iure speciali huius cle.nã de iure cõi est
qd̄ monachus ꝓmotus ad curã ecclesie secularis non hẽat
vocẽ in eccl̃ia regulari.xvi.q.i.ne ꝑ cuiuslibz. Scdo mõ pũ
ctant̃ ante hoc aduerbiũ inibi: ⁊ tũc expone inibi.i.in eccle
sijs in qbus obtinẽt prioratꝰ ⁊c.⁊ sic resultat ꝯtrarius intelle-
ctus: ad primũ credit tñ glo.q̄ prĩa expositio sit de mẽte: ⁊
idẽ pau. Sed et ob.qd̄ ꝓxime dixi: vñ prĩa expositio ęquior
est: secũda verior: ⁊ de hoc in q̃tuor sequẽtibus cõtrarijs.
¶ Quarto op.ad vtrãq̄ expositionez: qꝛ vtroq̄ mõ videt̃
hec lr̃a ꝯtinere absurdũ: nã respectu prime expositiõis cõti

b. ¶ Nomine monachorũ. Adde tex.i.c. fi.de symo.l.c. ex ore.h post. ⁊ ibi an.h hur. in.fi. no.abb.s c.cũ olim.l.iii. col.de re iudi. Joan.h imo.s c.sedes.in fi.h rescrip.

nere põt q̄ iste erit platus in scdo monasterio ⁊ non habe
bit vocẽ in caplo: cũ tñ per ipm prelatũ debeãt tractari ne-
gocia monasterij.de rescrip.edoceri.q̃sq̄ cum caplo: q̃sq̄
line: vt ibi no.⁊ tota ptãs monasterij est apud abbatẽ.xviij.
q.ij.nullã.⁊ idem ꝯtrariũ procedit respectu scde expositio-
nis.glo.ea.soluit q̄ caplm expediet negocia sine prelato si
cut si vacaret monasteriũ: quã solutionẽ damnat iohães: respon
deo: qꝛ aliud tpe vacationis que presumitur esse breuis pro
pter tpa limitata: sed prelatus iste posset diu viuere. Ad idẽ
inducit pau.qꝛ talis prelatus posset exercere ea que sũt nõ
collegialiter vt sunt iurisdictionalia ⁊ silia que sede vacãte
transeũt in collegiũ.ne se.vacan.illa.eodẽ ti.c.vno.li.vi.de
regu.c.fi.e.li. Unde hoc casu collegiũ nõ plene suppleret si
cut si vacaret sedes qd̄ esset absurdũ.dicit ergo glo.q̄ si ta-
lis est ꝑncipalis prelatus non habebit locũ hec littera ⁊ q̄
põt intelligi de voce habẽda in caplo generali vel ꝓuincia
li qd̄ dic: vt in gl.q̃ in hoc est clara vsq̄ ibi. vel intelligat̃. ⁊
no.glo.in eo qd̄ põderat lr̃am ibi aut locũ ⁊ idẽ pau.qui ꝓ
hoc qd̄ dicit glo.de certo loco habẽdo in caplo inducit: qꝛ
in talibus debent maiores preferri.de cõsue.cũ olim.de pri
uile.ex ore.ff.de albo scribendo.l.ij.C.de offi.magis.officio-
rum.nemo.xcvi.distin.bene qdẽ.xxv.dist.c.vltimo.vel fm
glos.ibi intelligat de prela.prin.hic intelligit̃ de prioribus
⁊ alijs administrationẽ habẽtibus in monasterio qui tamẽ
non sunt principales prelati: qd̄ dic vt in glo.vsq̄ ad finez.
⁊ idem Pau.dicens q̄ licet lr̃a ibi vel regimen quodcũq̄
videat̃ includere oẽ regimen: dz tamen limitari vt nõ exten
datur ad maiora.de rescrip.sedes.de procura.clemẽti.non
põt: in precedentibus aũt nõ loquit̃ de officijs principalibꝰ
sed secundarijs: nõ enim exprimit de abbate: ⁊ lz quedam
monasteria regant̃ per priores de illis nõ intellexit. qd̄ vlti
mum etiã dicit glo.per hoc inducit Pau.qꝛ hec littera lo-
quitur de habentibus prioratus ⁊c.inibi idest in monaste-
rijs: sed ecclesijs: sed prelati principales nõ habent priora-
tum vel administrationẽ in ecclesia: sed in ipsas ecclesias.de
prebẽ.cle.i.⁊ idem dicit Pau.intelligendũ quo ad clemẽ.
vt hi qui supra. de etate ⁊ qualita. videlicet q̄ principalis
prelatus nõ caret voce capituli: licet nõ sit in sacris.secus in
non principali vt in eadem clemen.in princi.vbi dixi in.iiij.
contrario.⁊ facit de electio.statutũ.⁊ in eo quod hic dicit
de voce aut loco in caplo.dicit Pau.q̄ capitulum sumitur
multipliciter: qd̄ dic vt in qõne.x.Genze.pro secundo intel
lectu q̄ hic loquat̃ de prioribus non principalibus: ⁊ q̄ il-
la verba regimen quodcunq̄ debeant restringi ad precedẽ

tia vt predixi.inducit.ff.de tritico vino ⁊ oleo leg.l.fi.§.vlti.
⁊ maxime qꝛ in penis maiores nõ sic cõsueuerũt affici sicut
minores.de iureiurã.cũ qdã.vbi de hoc: ⁊ vt euitet̃ absurdi
tas supradicta que sequeret̃: si principalis ꝑlatus priuaret̃
voce ꝓpter qd̄ prelatura dãnum incurreret: vñ magis esset
pena beneficij quã persone. Aluarus vt refert Matth.pro
pter verbũ regimen quodcunq̄ tz q̄ etiaz in principalibus
prelatis hẽt hec littera locũ. Et ad absurdũ rñdet q̄ proui
debit caplm sicut si vacaret sedes vel supior dabit curatorẽ
vel aliter prouidebit.arg.de iure patro.nullus.de sup.neg.
prela.si epõ.li.vi.de cle.egro.c.vno eodẽ li. Ipse aũt Mat
the.tz qd̄ predixi q̄ in ꝑncipalibus ꝑlatis locũ habeat: als
vbi dixit de prioribus dixisset de abbatibus.arg.ɔ deci.ad
audientiã. Idẽ Stepha.dicens id qd̄ dicit gl.in fi.q̄ aliud
caplm aliud prelatus ꝑncipalis.de his que fi.a prela.in ru
bro ⁊ nigro: ne se.vacan.c.i. Et est sensus q̄ prelatus nõ dz
habere vocẽ in caplo nec ꝓprie est pars capituli: vt not.in
dicta cle.vt hi qui.sed est principalis in caplo. ¶ Quinto
oppo.ad hoc qꝛ noĩe capitulĩ ꝯtinet̃ prelatus: nã ex vtroq̄
fit vnũ corpus.de his que fi.a prela.c.nouit. Sol. Stepha.
q̄ lz faciant vnũ corpus nõ sequit̃ qd̄ nomine capituli cõti
neatur prelatus: ⁊ de hoc dixi in dicta cle.vt hi qui.§.illi.q.
x. ¶ Sexto oppo.ad idẽ qꝛ nomine monachorꝰ abbas cõ
tinetur.de symo.c.fi. Soluit Matthe.q̄ illud secundũ lar
gam significationẽ: hic aũt verba sumuntur stricte: quia est
cõstitutio penalis.ex hoc dicit Matthe.q̄ prelatus princi
palis nõ excluditur a voce quã hẽt vt prelatus: sed si habe-
ret vocẽ etiã vt canonicus sicut in casu.de cõces.preben.po
stulastis.de appella.a collatione.li.vi.de preben.cum in ec-
clesia.c.lib.a tali bene excluderet̃: que not.qꝛ subtilia ⁊ vti-
lia: ⁊ per hoc apparet q̄ nõ refert quecũq̄ punctatio teneã
tur: de his quas dedi supra in tertio cõtrario: qꝛ non resul-
tat magna via ad hanc litteram quecũq̄ teneat̃. Quo ad id
autem quod dictũ est hanc litterã intelligi de prelaturis nõ
principalibus: mihi hoc placet per predicta: ⁊ per hec de-
clarata est glo.aduerbiuz.que solet videri intricata ⁊ in ea
ibi cõpositum: simile.xvi.dist.sicut.ibi cordinalẽ: quis dicat̃
cordinalis.no.xxxij.q.v.horrẽdus.⁊.ff.de aqua quotidia.⁊
esti.l.i.ibi.ex ore.xvij.dist.epõ.als ver.sub.§.fina. ¶ Septi
mo oppo.in eo q̄ isti priuãtur loco ⁊ capitulo: nam hec nõ
est pena: sed pene cautatio.ɔ ap.reprehẽsibilis.in fi.ibi. ca
pituli disciplina. So. Laud.q̄ hic priuat̃ loco in his q sunt
honoris.s.in electiõe ⁊ alijs cõmunibus tractatibus sic ac-
cipitur locus.de renũ.cũ inter.secus in his que sunt oneris
vt in disciplinis ⁊ correctiõibus sicut accipitur capitulum.
in.d.c.reprehensibilis.quandoq̄ etiam accipitur capitulũ
pro certa summa seu particula alicuius scripture.de sepul.
cũ sup. Lau.pro ꝑdictis inducit. Genze.qꝛ si priuaret̃ loco
etiã in his que cõcernũt onus: tunc ex eodẽ facto: qꝛ sentiret
cõmodũ: ⁊ incõmodum eodẽ respectu quod nõ dz.ff.ɔ
nego.gest.l.sine hereditaria.xvi.q.i.lege.⁊ sic pena prestaret
immunitatẽ contra iura.ff.de interdic.⁊ rele.relegatorũ
.§.fi. Simile enim dicitur in excõmunicato qui repellitur a
tractantibus capituli.de cõsue.cum dilectus.⁊ tñ ab honeri
bus nõ est immunis: puta ab horis canonicis saltez secretis
dicendis: vt no.xxiij.dist.presbyterũ.nec a iuramento one-
ris prestandi.vt no.de iura.calũ.ceterũ.facit qd̄ no.de pre-
ben.pro illorꝝ.in gl.penul. ¶ Quero an hec lr̃a habeat lo-
cũ in nõ professo transeunte de mẽdicantibus ad nõ mẽdi-
cantes: dic q̄ nõ: ꝑ id qd̄ dixi.q̃.in.vi.no.vt ꝓbat h lr̃a in v̄
bo ꝓfessores.isti.n.licite redeũt ad sclm.e.ti.ad nr̃am.⁊.c.
statuimus.o.ḡ fortius trãsire pñt ad ordinẽ nõ mẽdicantium.
¶ Scdo q̃ro an si hec lr̃a nõ hẽat locũ in nouitijs: vt dixi in
ꝓxima.q.an saltẽ hẽat locũ in eo q infra annũ ꝓbationis ꝓ-
fessionẽ fecit in ordine mendicãtiũ.gl.i.dicit q̄ nõ ꝑ verbũ
ꝓfessores: nã iste nõ dr̃ ꝓfessus: licet q̄ sit astrictus huic reli-
gioni: sed tantũ religioni in genere: qd̄ dic.vt in glo. Et idẽ
no. Pau.dicens q̄ in istis cessat ratio.de qua in tex.de re-
manendo in vocatiõe qua vocati sunt: qꝛ isti nõ sunt vocati
ad hãc religionẽ. ¶ Tertio quero i eo qd̄ dicit de mẽdicã-

tibus: an

tibus: an sufficiat ꝙ sit ordo mendicans de facto. Pau. dicit ꝙ nō: et hoc ponderat verbū ordinis dicēs ꝙ ad hoc vt sit locus huic lrē expedit ꝙ ex sui fundatione et institutiōe sint mendicātes vt sunt pdicatores minores et heremite. de qbus etiā exēplificat glo. pdicatores. dicit etiā pri° ꝙ ex verbo ordinis: qr nō dicit loci innuit ꝙ nō sufficit locū d facto mendicare nisi sit ordinis mēdicantiū: multi enim sunt q ppriū hēc possunt: tñ nō habent et ob hoc mēdicant: nec propter ea possent dici ordinis mendicātiū. quod dicit Paul. verum etiā si qs ordo habeat cōstitutiones per qs est mēdicans si cōstitutiōes nō sunt approbate per papā. de ecli. domi. c. vno. li. vi. §. i. ibi. pfessio sine regula et c. qr tales ōstitutiones nō impediūt eos habere propriū in cōi. ff. de pec. l. pe. de leg. iij. si qs in prin. qr nō possunt priuati sibi legē imponere a qua recedere nō liceat: et hoc mō faciūt illa iura: possunt enī venire[a] cōtra suā ōstitutionē etiā iuramento firmatā. vt no. xi. di. in his. et sic poterūt esse nō mēdicantes: et hoc sufficit nō dicātur mēdicātes oīmode. ff. de cōdi. inde. sufficit. facit de resti. spolia. pisanis. vbi de mō attendēdo et quod oporteant oīmodo esse mēdicantes vt dr ordo mendicās. probat. d. c. vnico. de reli. domi. qd autē isti possunt venire ōtra cōstitutionē suā. probat Pau. sic oīs constitutio de sui natura retractabilis est sm tps et cōstitutionis mutationem qbus dz ōformari. de ōsangui. et affi. non dz. ij. q. i. si peccauerit: cū si. et mutari pōt per eos q fecerunt: qr par est ius ligādi et soluendi. de pe. di. i. verbū. lxiiij. di. verū. xi. q. i. §. ex his. de homi. cū ex iniuncto. in fi. de sen. excō. inter alia. de offi. ordi. ordinarij. li. vi. Et quod pcedat et si sit iurata probat qr iuramentū durat sm naturā cōstitutionis cui accidit: lz quandoqz sine principali. de iureiur. debitores. sed alias nō durat vltra tēpus cōstitutiōis. de cōstitutio. ex litteris. de elec. venerabilē. in fi. nec iurātes videntur cogitasse de tali tpe et iuramentum nō extenditur ad non cogitata. de iureiuran. quintauallis. et c. clericus. etiam priuilegiū rei concessam: re cessante. xvi. q. vij. et hoc diximus. de eccle. edifican. ad audientiā. Item non extenditur iuramentū ad ius de nouo quesitum. de renun. cum inter. de iureiuran. ad nostram. ij. cum ergo possint tollere cōstitutionem ergo et iuramentum: et ꝙ constitutio tolli possit per eos tacite et expresse probatur. de consti. cum omnes. in fi. et c. cum accessissent. et in. c. cum. M. de co. n. c. i. li. vi. Item quia si non posset tolli sequeretur absurdū ꝙ ad legem iniquā vel impossibilem ex superueniente casu quis obligaretur vel ꝙ constitutio etiā vtilitate suadente mutari nō posset. cōtra est. i. q. vij. quod pro remedio. de his que fi. a maio. par: capi. c. i.

¶ Oppo. ad hoc qr iuramentum quod seruari potest sine interitu salutis seruari debet. de iureiuran. si vero. xxij. q. i. omne. quod. Pau. pro solutione refert varias opi. in simili quando canonici recipiunt aliquem in canonicū contra numerum iuratū an valeat. in quo tenet Archidia. de rescrip. duobus. de preben. si a sede. lib. vi. ꝙ receptio facta sponte a capitulo vltra numerum iuratum est nulla. per. c. dilecto. de preben. vbi de hoc. Alij. vt pet. et Egi. contra: pro qbus facit quod no. Inno. de rescrip. constitutus. Jo. an. dicit receptionem valere: sed recipiētes esse periuros: de hoc in. d. c. dilecto. Ad quod respondetur tenendo hoc vltimum ꝙ ibi fuit allegatio partis: et posito ꝙ essent verba pape non innuitur receptionem non valere: pro hoc ꝙ ibi dixi: et de hoc in Spec. titu. ij. §. nūc tractemus. ver. sed si legatus: per hoc tamen non est responsum formaliter ad cōtrarium: dic ꝙ iuramentum est seruandum quando est: sed vt dixi. d. ca. q. iuramentum est sublatum. Et in eo quod dixi tenere receptionem contra iuramentum: dicit Pau. idem in matrimonio carnali quia tenet contractus contra iuramentum: licet contrahens sit periurus. de spon. sicut. ¶ Oppo. ad idem quia sm hoc iuramentum erit sine effectu ex quo non operatur effectum nisi durante statuto: statutum autem per se sufficit etiam si sit nō iuratum. Soluit Pau. ꝙ operatur ꝙ manente statuto transgressorem obligat ad periurium nisi iurassent seruare contenta in statuto et non simpliciter statutum quia tunc sunt periuri eoipso ꝙ contraueniunt. et videtur velle Pau. ꝙ quando iurauerunt statutum contraueniendo non sunt periuri: secus si iurauerunt contenta in statuto: qr primo casu tollitur constitutio: et per consequens iuramentū: et sic non sunt periuri contrauenien do. Secundo casu sic: ratio primi est: qr non potest esse ꝙ constitutio destruatur et eodem tempore operetur effectum obligādi ad periurium propter impossibilitatem. d bap. maiores. §. sed adhuc. in fi. no. lvij. distin. c. i. in glo. ij. ¶ Oppo. ad hoc: qr per receptionem incurrunt periurium: pro hoc quod not. Innocen. de appella. preterea. ij. et receptio valet: vt dictum est. Sol. pau. ꝙ no. in. d. c. preterea. loquuntur in excōmunicatione propter sui velocitatem et penetrabilitatem: vt ibi dicit Innocen. non sic in casu nostro in quo est dare de necessitate prioritatem et posterioritatem: pro hoc quod no. Hostien. de sen. excō. sacro. vbi dicit ꝙ licet iniuste excommunicans: et excōmunicatus incipiant simul ligari tempore tamen naturaliter ex intellectu precepit priuatio excōicātis: qr priuatio excōicati operatur priuationē excōicantis sicut infusio gratie et peccatorū remissio simul sunt tēpore: sed naturaliter ex intellectu infusionem gratie precedit remissio peccatorum: et sic vnius egressus alterius operatur ingressum. xxxij. q. ij. cū renunciatur. Cū ergo incurrant periuriū sub conditione si recipient: ergo ante receptionem nō sunt periuri sicut si aliquis sub conditione promittit ante conditionē non est obligatus. ff. de verbo. sig. cedere. sed facta receptione statim desijt cōstitutio: et per consequens sublatū est iuramentum. et in hoc dicit pau. aduertendū ꝙ eadē persona consideratur dupliciter. primo vt singularis: alio modo vt pars collegij. Primo modo si quis vt singularis cōueniat periurus est: sic intelligitur quod dixi de matrimonio. d. c. q. et quod no. Jo. an. in regula quod semel. iij. q. li. vi. et de hoc. xiij. q. ij. c. vlti. per Archidi. et de sepul. c. i. li. vi. et in Spec. de instrumen. edi. §. cōpendiose. ver. quid si qs iurauit. Secūdo enī modo considerādo aliquē vt est pars collegij si contraueniat totum collegiū non sunt singuli periuri: qr sunt obligati tanqz singuli: et non tanqz collegium: et hoc dicit pau. ꝙ eo casu quo aliquis vt singularis contrauenit non tollitur constitutio et ipse est periurus: qr vt dixi iuramentum concernit singulos. arg. xij. q. ij. qui manumittitur. Et dicit pau. ꝙ nisi dicamus modo predicto fateri oportet ꝙ statutum iuratum non possit tolli expresse: qr idē est seruare quod non tollere vel mutare. Sed hoc non est verum qd nō possit tolli: immo pōt expresse et tacite vt pbatū est: ergo vtriusqz remotionis idē erit effectus: vult dicere ꝙ sicut si ōstitutio tolleretur expresse per ōns tolleretur iuramentum ita etiā si venitur contra cōstitutionē: qr per hoc tollitur cōstitutio vt dictū est: ergo et iuramentū: hec tamen dicit pau. non procedere penali stipulatione promissa a collegio que cōmitteretur si collegialiter contrauenirent: qr nō possunt ab ea recedere sine voluntate alterius: q no. Joan. de lig. reprehendit distinctionē premissam in eo qd dixi aliud iurare statutum: aliud iurare ōtenta in eo: nā cum iurantur contenta in statuto sub istis vbis dr relatio ad statutū: ergo illo sublato sublatum est iuramentum: pro hoc quod no. Inno. de excep. cū venerabilis. vbi dicit ꝙ sublato instro tollitur cōfessio ad instrm relata. Secus dicit Jo. de lig. si iurat cōtenta in statuto nō habita mētione statuti: puta qr iurat nō recipere aliquē vltra numerū: dic ꝙ pau. etiā habuit hunc intellectū qd dixi plenius. de rescrip. ōstitutus. Item in eo qd dicit pau. ꝙ isti ōuenientes collegialiter nō sunt piuri. Joā. de lig. dicit cōtrariū: qr statim cū incipiunt venire cōtra statutū sunt periuri. per ea que no. Inno. in. d. c. preterea: dic ꝙ tutius est ꝙ tollant statutū anteqz ōueniāt: quo sublato iuramentū sublatum est: et ita seruatur. Sed si contraueniant nō sublato statuto adhuc vr pbabiliter posse defendi ꝙ intelligunt destruxisse statutū et sic nō sunt piuri: lz in hoc aliq ōtra vt pz ex dictis. ea. q. sed qr pro hoc est qr cum possint tollere statutū expsse: ergo et tacite intelligunt sustulisse ex quo apparet de volūtate ōtraria: verum est ꝙ sunt periuri

a ¶ Possunt venire. Adde hoc. l. c. dilecto d. pbē. Jo. an. in addi. specu. ti. de iureiurā. in. §. i. i penul. addi. incipiēte de statuto corporis. Archi. et Domi. de sctō Ge. l. c. vnico. de cle. non resi. li. vi. Jo. an. et Domi. l. c. si a sede. d pbē. eo. lib. Ant. d bu. in. c. cū. M. de cōsti. in. ii. col. Cardina. zaba. Anto. de bu. et Joan. d imol. in. c. ōstitutus. l. viii. col. d rescrip. Archidi. in. c. oē. xxij. q. i. Barto. in. l. oēs populi. in xv. col. ff. de iu sti. et iure. bal. in reperi. §. ius dit ciuile. ff. vl terius qro. isti. d iure naturali. gē. et ciui. et Albericus in pri ma pte statuto rum. q. xvij.

eoipso ꝙ incipiunt contrauenire:qꝛ vt dixi iuramentuꝫ ob-
ligat singulos ⁊ nõ collegium cum etiam collegium nõ sit
susceptibile periurij:argu.de senté.excõi. romana.§. in vni-
uersitatem lib.vi. Item in dubio hec interpretatio equioꝛ
est post factum vt euitetur periurium:argu. de testi. cuꝫ tu.
¶ Quarto quero in eo ꝙ intendit prohibere transitũ mẽ
dicantiũ ad nõ mendicantes an professus ordineꝫ[a] mendi
cantiuꝫ possit assumi ad aliquã ecclesiam vel monasterium
extra suũ ordinem:dic vt in extrauagã. Joã.xxij.dispendiꝫ
vbi dicit ꝙ mendicãs postulari nõ põt ad aliquã ecclesiam
vel monasteriũ extra suũ ordinẽ:pro hoc qð dico in seq.q.
¶ Quinto q̃ro circa id qð dixi in proxi.q.si mendicans ꝓ
fessus nõ transiuit in aliũ ordinem an possit assumi ad cura
tum bñficium:vidi dubitari ꝙ nõ:arguit' qꝛ hoc permittit
monachis ex dispensatiõe.de sta.mo.c.i.noĩe ãt monacho-
rũ nõ veniunt fratres mendicantes. In ↄ̃rium:qꝛ non repe
rit' super hoc specialis prohibitio:nec ista cle. aliqd facit:qꝛ si
comprehendit hunc casuꝫ:pro ħ qð dicit hic glo. cessat:⁊
hoc verius:lꝫ videatur obstare extrauagãs:de quo.ŝ.q.pro
xi.vbi prohibet' mendicans postulari extra suũ ordineꝫ ad
monasteriũ:⁊ ecclesiã non cathedralem:ad qð dic ꝙ cũ ibi
prohibeat' de sola postulatione de electione vel alio mõ as-
sumendi vꝫ permissum:argu.ff.de indi.cũ pretoꝛ.de ↄ̃sum.
nõne:solent tamẽ hẽre mendicantes ↄstitutiones proprias
q̃ tales assumptiões indistincte ꝓhibent qbus cessantib' nõ
p̃ocedit qð ꝓdixi. ¶ Sexto q̃ro in eo qð intendit hec lr̃a
prohibere transitũ mendicantiũ ad nõ mendicantes qꝛ sta
tus est perfectioꝛ. Lau.arguit nõ mẽdicantiũ:qꝛ beatius ẽ
dare[b] q̃ꝫ accipere:dicit tñ hoc theologis relinquenduꝫ: de
hoc dixi.de reg.sane.vbi dixi ꝙ diuitie vel paupertas non
sunt pfectio vel imperfectio. Sunt.n.alique religiones in q
bus ad pfectionem requirunt' diuitie vt ille q̃ ordinate sunt
ad militiã ⁊ hospitalitatẽ qð dic vt ibi. ¶ Septimo quero
an hec ↄstitutio locũ hꝫ in feminis ordinũ mendicantium si
transeant ad nõ mendicãtes.gl.ꝓdicatores in fi.dicit ꝙ sic:
⁊ idem Pau.qꝛ masculinũ ↄcipit femininũ quã rationeꝫ
sentit etiã glo.in eo qð allegat.nõ.de elec.generali. lib.vi.
de quo dixi.de elec.cle.i.q.i.⁊ tribus sequẽtibus.pro eo qð
nõ.de reli.domi.c.vno:lib.vi.in ver.cunctos. Lau. tenet ↄ̃-
rium dicens ꝙ in statu non mendicantium sunt omnes or-
dines mulierũ indistincte:⁊ ẽt virorũ exceptis quattuoꝛ.de
qbus in hac glo.in ꝓn. Lap.tenet primũ dicens ꝙ sorores
predicatoruꝫ:⁊ minorũ sunt mẽdicantes:lꝫ habeant priui
legia ꝙ possunt hẽre possessiones:verius est dictũ Lau.per
id quod nõ.de relig.domi.cle.i.in glo.inde in fi.⁊ de senté.
excõi.cũ eo in glo.ij.que glo.dicũt ꝙ sorores minoruꝫ ha-
bent propriũ in cõmuni:ergo nõ sunt mẽdicantes:de relig.
domi.c.i.lib.vi.tñ nihilominus puto ꝙ glo.hec sit vera ꝙ
nõ debent tales sorores ordinũ mẽdicantiũ transire ad nõ
mendicantes. Sꝫ pone de qbus hic nõ videnť hẽre locũ ne
fiat extensio.regula in penis.lib.vi.nisi dicamus ꝙ noĩe mẽ
dicantiũ veniant ẽt sorores eis supposite per.§.sane allega
tum in glo.q optime hoc ꝓbat:⁊ tunc dicemus ꝙ ẽt tales
sorores nõ sunt mendicantes:sed tñ ordinis mendicantiũ:
qꝛ sunt pars ordinis virorũ qui sunt mendicantes:⁊ sic in-
telligẽdo verificat' glo.vt hec ↄstitutio locũ habeat etiam
quo ad penas qð puto:lꝫ de mente videat' soluꝫ prohibere
masculos ꝓpter masculinum qð exprimit:⁊ qꝛ in talibus
frequentius hoc accidit. ¶ Octauo q̃ro si mendicans tran
sit ad aliũ ordinem mendicantẽ vl' nõ mendicans trãsit ad
mendicantẽ. gl.cessat: dicit nõ locũ esse huic ↄstitutioni:⁊
colligit quattuoꝛ casus in quorũ vno tantũ habet locũ con
stitutio:⁊ idem Pan. ¶ Opp.ad hec ⁊ ad lr̃am in eo qð
permittitur transitus de ordine mendicantiũ ad nõ mendi
cantes cum debeat fieri transitus tantũ ad regulã arctioreꝫ
eo.titu.alias requirunt' illa de quibus.de ꝓben.cum singula
lib.vi.de renun.c.fi.vbi dixi. So. Pan.ꝙ ex hac littera col
ligitur posse dari ordinem nõ mendicantiũ arctioreꝫ ordi-
nẽ mendicantiũ:alias nõ liceret transire.d.c.licet. ⁊ ex hoc
dicit ꝙ predicatoꝛ põt transire ad ordinẽ monachorũ bea

[a] ¶ An profes sus ordineꝫ ad de docto.in.c. ij.de regulari.

[b] ¶ Beatius ẽ dare.c.ꝓdicatoꝛ.xvi.q.i.c. cũ marthe.§. sane de celebr. missa.in rubri. ff.cõmo.

ti Benedicti attẽta regula vtriusqꝫ:qꝛ regula predicatoruꝫ
fundata est a regula Augustini:qui est laxioꝛ:de statu. mo.
quod dei:sed attentis ↄstitutionibus additis per predica-
tores arctioꝛ facta est eorũ regula:ideo transitus non licet:
vt nõ.eo.titu.non sane. ¶ Nono quero si episcopus ordi-
nis mendicantium renunciat ⁊ transit ad nõ mendicantes.
dicit paul.hanc penã locum habere per literaꝫ ibi. quosli-
bet:⁊ sic neminem excludit.xxiij.q.i.quodcũqꝫ:de maio.⁊
obe.solite.⁊ idem Lap. ¶ Decimo quero de intellectu lit
tere.ibi.vocem aut locũ in capitulo. So.vt in glo.hoc plus
⁊ quo ad illud de capitulo.dicit pau.ꝙ quandoqꝫ sumitur
pro loco:quandoqꝫ pro personis collegij.de preben.relatũ
⁊.c.dilectos:de concesƒ.preben.qꝛ diuersitatem: de his q̃ fi.
a maio.par.ca.c.i.⁊ vlti.de rescrip.c.capitulum:de elec.cuꝫ
inter ca.⁊.c.in causis:in prin.⁊.c.bonę.ij.cum similibus: ⁊
quantũ ad hanc clemẽ.dicit pan.ꝙ si capitulum sumitur ꝓ
loco vꝫ principalem plurũ includere tanq̃ꝫ qui locuꝫ primũ
obtinet in capitulo:alias sufficiebat priuare voce capituli:
sicut fit.ŝ.de etate ⁊ qualita.clemẽ.vt hi qui:⁊ ꝙ hic capitu
lum debeat accipi pro loco:facit qꝛ nõ videtur posse sumi
pro persona:qꝛ collegium regularium cõmuniter vocatur
ↄuentus:non capitulũ:de rescrip.edocẽ.de maio.⁊ obe.
cum olim:de his que fi.a prela.c.ij.de statu monacho.cum
ad monasterium:⁊.c.vlti.lib.vi.de elect.si religiosus in fi.
de testi.c.ij.eo.lib. Et dicit pau.ꝙ quandoqꝫ quis locuꝫ hꝫ
in capitulo:sed non vocẽ:qð ↄtingit in his q̃ sunt de nume
ro collegij:sed rõne impedimẽti voceꝫ nõ hñt qñqꝫ nec lo-
cum hñt nec vocem vt hic:concludit tñ paul.ꝙ hic loqui-
tur de voce ⁊ loco capituli respectu personarũ:⁊ ad id qð
dixi ꝙ collegium religiosorum vocatur conuentus:respon
det ꝙ quandoqꝫ etiam vocatur capitulum:de consue. cum
dilectus:de statu mona.in singulis.de probatio. tertio:de
transac.contingit:cũ similibus. Et ꝙ hic loquatur de tali
capitulo patet:qꝛ intelligendo capitulũ pro loco si extra lo
cum capituli aliquid tractarent vel facerẽt talis religiosus
haberet vocem:quod tamen non est de mente huius con-
stitutionis. Dicit etiam pau.ꝙ capitulũ ẜm strictam signifi
cationẽ sumitur pro mẽbris non pro capite quod nõ.⁊ idẽ
nõ.in dicta clemẽ.vt hi qui:in glo.cathedralibus: pro hoc
qui non est de esse collegij ꝙ ibi.sit prelatus:vt nõ. Inno.
de preben.cum non ignores:potest ergo quis vocem habe
re vt prelatus ⁊ carere voce collegij:quia hꝫ sunt diuersa:de
concesƒ.preben.postulasti:de appel.a collatione lib.vi.de
preben.cum in ecclesia:ne se.vacan.c.vno.eo.lib.⁊ in hac
clemẽ.priuatur voce collegij. Unde non tollitur quin pos-
sit habere vocem vt prelatus: nam licet in larga significa-
tione prelatus dicatur esse in capitulo tanq̃ꝫ caput de his q̃
fi.a prela.nouit.⁊ sic intelligitur.de concesƒ.preben.post ele
ctionem:secus tamen est in stricta significatione que hic lo
cuꝫ habet:quia tractatur de penalibus ⁊ restringendis:re-
gula que a iure:⁊ regula in penis lib.vi.vnde cum nomine
capituli communiter non includatur prelatus in eo ꝙ hic
priuatur voce capituli:debꝫ intelligi modo predicto de vo
ce que habet' iure collegij:non de illa que habetur iure pre
lati:de hoc etiam dixi.ŝ.in.iiij.contrario.

Uer. Ad prioratus. No.ibi.nec ꝓ se nec pro aliis qð
non licet suo nomine non licet alieno.xlvi.distin. sicut non
suo.de fal.ad falsoriorum:regula quod alicui.lib.vi.que ꝓ
cedit ẜm Dy.ibi.cum faciendo nomine alieno tendat ad
eundem effectum:quem consequeretur nomine proprio:⁊
sic ẜm pau.est hic. ¶ Secundo no.de clausula decreti ibi:
quicquid autem ⁊ c.de hoc.i.q.iij.⁊.xij.⁊.xiij. ¶ Opp.qꝛ
videtur hic superfluitas ibi:vicarios seu ministros vel lo-
cum aliorum tenentes cum hec tria idem videntur impor
tare: ⁊ sic contra.ŝ.in prohemio Gregorij. glos. aliorum.
Solu.ꝙ posuit plura vocabula ad excludendum fraudeꝫ:
⁊ idem vult glos. precedens in verbo vicarios: ⁊ nota id
quod dicit glos.ibi: ⁊ forte vsqꝫ ad fi. ¶ Scdo opp.in eo
quod irritat cõtra factuꝫ:quedam.n.sunt de premissis que
non possunt

non possunt irritari: puta si baptizarũt: vel quid simile per quod imprimatur character. Item que consistunt in facto non possunt non fuisse. xxxij.q.v. si Paulus.ff. de capti. in bello §.facte. Sol. vt in glo. irritat: ⁊ hoc.j.q.xij. ⁊.xiij. ¶ Tertio opp. in eo qđ renouet priuilegia ibi. quoniã priuilegio nõ obstante cũ eũ nõ potuerit auctor iponere legẽ successorib᷒. de biga.c.ij. vbi de hoc de elect. inormit. ad treb. ille a quo.§.tempestiuũ. gl. vlti. soluit ꝙ renouent priuilegia ꝯcessa nõ ꝯcedẽda. ¶ Quero in eo ꝙ ꝓhibet istos assumi ad officia q̃ officia intelligunt̃ ꝓhibita. glo. ergo soluit enumerando quedã: ⁊ deinde gñaliter dicẽs ꝙ ꝓhibentur oĩa officia ecclesiastice regule subiecta inducens pro ⁊ ꝯ.i.q.iij. saluator. versi. in noĩe. Et facit ꝓ. qꝛ ibi sub noĩe ꝓcuratoris enumerat officia q̃ enumerat hec gl. facit ꝯ qꝛ ibi vĩ fieri distinctio inter officia que concernunt diuina. ⁊ que ꝯcernũt tp̃alia: ⁊ sic si hic cõprehẽdũt officia q̃ ꝯcernũt diuina vt esse sacrista non deñt talia intelligi ꝓhibita. dic ꝙ.d.c. saluator: nõ obstat qꝛ nõ dicit qđ includat̃ sub vocabulo officiũ sed sub vocabulo ꝓcuratoris vel defensoris q̃ includunt̃ in verbo officiũ. vnde vĩ ꝙ hec lr̃a cõprehendat oĩa officia q̃ cũq3 noĩe cẽseant̃. siue circa diuina: siue circa tp̃alia. Pau. dicit ꝙ nõ possunt hẽre officia ordinũ ad quos transiuerũt vel ẽt alia secularia que al̃s sunt eis ꝓhibita. xvi.q.i. de ꝯsentium. ⁊ hoc de officijs qbus aliqua ꝓrogatiua vel certum ⁊ sp̃ale ministeriũ cõpetit ẽt tp̃ale vt economatus vicedominatus castaldionatus aduocatio ꝓcuratio.d.c. saluator. vel ꝙ possit esse sacrista hostiarius elemosynari᷒ vl' camerari᷒: ⁊ idem in quacũq3 alia administratiõe tp̃aliũ vel sp̃ualiũ que ex cõmissione demandatione vel assũptione cõperant. Eo v̾o que cõpetunt rõne ordinis possunt cõcernere: al's si possent diuina celebrare nec alios actus exercere cũ officia q̃q3 ponant̃ ꝓ actibus. xxviij.q.i. iam nũc. ꝯcludit Paul. ꝙ hic intelligit̃ de officijs iurisditiõalib᷒ qbus cõpetit aliq̃ ꝓrogatiua vel p̃eminentia q̃ non cõpetit alijs illud officiũ nõ gerentibus ꝑ hoc vltimã intricat̃ questio. maxime ꝑ id qđ dixi ꝓxime in eo qđ dicit Pau. ꝙ hoc intelligit̃ de officijs iurisditionalib᷒: qꝛ sic intelligendo nõ ꝓhibentur istis oĩs officia qđ voluit lr̃a. Land. dicit ꝙ isti poterũt esse ꝓcuratores seu economi vel sindici vel similes: qꝛ hic tantũ interdicunt̃ officia per q̃ subiecti sunt ecclesiastice regule.d.c. saluator. ergo de alijs ꝑmittit̃. C. de ꝓcura. maritus. dicit tñ ꝙ vĩ littera ꝯdicere in verbo ministros. item.d.c. saluator. vbi sub noĩe ꝓcuratoris continet̃ ministrator. Item qꝛ ꝓhibetur hic ab officijs ẽt nomĩe alioꝝ: ⁊ ad hec nõ respõdet Lau. Gen. dicit ꝙ isti ꝓhibent̃ ab officijs ẽt tp̃alibus per p̄allegatum verbũ ministros: ⁊ per rõnem quã nunc dixi. dicens ꝙ per h̃ nõ excludunt̃ ab officijs onerosis: puta ꝓcuratoꝝ sindicoꝝ vel similiũ cum talia subeant nõ ad honorem vel cõmodũ. sed onus. Item qꝛ ẽt infamis põt eẽ ꝓcurator .l. di. accedẽs. vbi de h̃ ⁊ ꝯ h̃. dicit Gen. ꝙ h̃ lr̃a in v̾bo officia dꝫ referri ad officia seu loca sita ꝓcedẽtibus in h̃ qđ.ꝯ. dicit de ꝓ̃oratibus ⁊ administrationib᷒ vt sic media iuxta extrema intelligant̃. arg. ff. de leg. i. si seruus pluriũ.§.fi. xxiij dist. qꝛ sunt culpe. de app. scđo requiris. ⁊ in eo qđ ꝓhibet istos tenere locũ alioꝝ intelligit Genze. qñ tenent locũ gerentium officia honoris: arg. ne pla. vices suas.c.i. ⁊.ij. pro hoc inducit lr̃aꝫ sequentẽ ibi. aiaꝝ cura ⁊ regimen ⁊c. vult dicere ꝙ cũ subijciat de cura aiaꝝ verbum officia nõ dꝫ intelligi generalissime de officijs ẽt onerosis. sed tñ de officijs honorabilibus ino ꝓdicto qđ defendi põt vt inductũ in penã non operet̃ cõmoduꝫ: ⁊ facit qđ dico in seq.q. ⁊ de modis quib᷒ sumit̃ officium. instat Steph. qđ dic vt notat Archi. de cõsue.c.i.li.vj. ¶ Scđo quero circa id qđ dixi ꝯ prima.q. si religiosus mendicans ꝓfessus transiuit ad ordinẽ beati Bñdicti: an põt assumi᷒ ad curã prochialis ecclie secularis. vĩ ꝙ nõ. per hãc lr̃am ibi. aiaꝝ curã nec ꝓ se ⁊c. ꝯtrarium tꝫ Fede. in ꝯsilio. clvi. dicens ꝙ hic loquit̃ de administrationib᷒ ꝓprijs ordinis qđ vĩe patere ex plurib᷒. primo qꝛ cessat cã finalis huius cle. nam ꝯm cã due sunt cãe posite ꝯ. ꝓximo responso. vna ipulsiua vt sic religiosi libenti᷒ maneant in ordine suo. alia finalis vt in ordinib᷒ ad quos trãseant studeant quietius manere. ista ergo vltia cessante cessat ꝯstitutio. cessat aũt in casu ꝑmisso ex quo assumit̃ ad curam. Ad idem inducit lr̃am.ꝯ. ꝓximo rñso in verbo inibi. ꝯm primã punctationẽ de qua in glo. ad verbum ⁊ ꝯstõnẽ Benedicti.xij. de mo.c.xxxv. Et si dicat̃ ꝙ monachi in suo monasterio nõ possunt hẽre curã. ergo nec alibi. naꝫ monachi nõ debent exercere curã. sed psalmis ⁊ manualib᷒ operibus insistere. xvj.q.i. si cupis. ⁊.c. alia. ⁊.c. placuit.ij. de cõsec. di.v. nunq̃. Rñdet ꝙ derogat̃ illis capl'is. ⁊ per.c. doctos. xvj.q.i. ꝓ hoc est. de sta. mona. qđ dei. dicit etiã ꝙ hec ꝯstõ penalis est ⁊ a iure cõi exorbitans. ergo nõ extendenda. ꝯ peni. di.i. pene. de elec. statutũ lib.vj. dicit insup ꝙ tota hec cle. loqtur vniformiter: qꝛ iste ver. ac ꝓ̃oratus venit ꝯtinuatiue qđ designat dictio q̃q3 q̃ est cõtinuatiua: vt dicit Jo. mona. ⁊ Archi. de elec. quorũdaꝫ ad fi. lib.vi. in ꝑnc. ⁊ hic intelligit̃ de prioratib᷒ ⁊ administrationib᷒ ⁊ curã aiarum in eodem ordine vt sic totuꝫ.c. sit vniforme. facit ꝯ de p̄suſ. maiores.§. ceterũ. ⁊ hec sing. no. tanq̃ subtilia ꝓ qbus est qđ dixi.ꝯ. proximo responso: sic tamẽ intelligendo multum restringit̃ hec clemẽ. sed pro restrictione est qđ dixi: qꝛ penalis ⁊ fauorabilior: tamẽ religionibus esset intellectus latior per quẽ cogerent̃ tales nõ egredi religionem: ⁊ reperit̃ Lap. in apostilla quadã super hoc cõsilio dixisse ꝙ bene fecisset. Fede. hoc nõ consulere: qꝛ cõmuniter creditur cõtrariũ: ⁊ loquendũ est vt plures: sentiendũ est vt pauci: vt ait Marcus varro. dicit etiã Lap. ꝙ hec clemẽ. nõ est penalis: qꝛ nõ priuat iure quesita ꝯm ea que nõ. Jo. an. de elec. c.fi. lib.vi. ¶ Tertio quero an tales possint predicare: gl. ergo ibi: sed vidi arguit ꝙ sic: cõtrarium tamen tenet quod dic vt in ea. Pan. dicit hoc verum de solemni predicatione que sit ex cõmissione ⁊ populo cõuocato: secus de priuata ⁊ instructiua que non est ab aliquo respuenda. arg. xxiiij. q.iij. si habes: sic dicit intelligi illud apostoli: quod dicit seu inducit glo. ꝙ verbum dei non debet esse alligatum. ⁊ quo ad primum modum predicãdi. dicit ꝙ est officiũ doctoris precipuum ⁊ priuilegiatũ ratione cure. de sta. mona. quod dei. de heret. cum ex iniuncto. ⁊ non competit ratione ordinis per se: ⁊ simpliciter: sed ratione adiuncti ⁊ cõmissionis. xvi.q.i. adijcimus.§. hoc idem. de sepul. clemẽ. duduꝫ.§. huiusmodi qđ placet. ¶ Quarto quero circa id quod dixi in proxima.q. an si tales predicant sit locus clausule decreti. de qua ibi.ꝯ. quicquid autẽ. gl. ergo ibi. fateor. dicit qđ nõ. quod dic vt in ea. ¶ Quinto quero si tales essent theologi canoniste vel in alijs artibus periti an poterunt doctorari vel licentiari in eisdẽ facultatibus. Pan. dicit satis videri ꝙ non: sed si essent antea licentiati per hanc clemen. non perdiderunt officium cũ sit tale qđ alias cõpetere potest religioso. ⁊ per hoc dicit nõ obstare. de hereti. vt officium. ⁊ quod ibi. nõ. lib.vi. de quo ibi in.§. ad conscribẽdas. in gl. per hanc hec videntur repugnare: qđ dixi.ꝯ.q.ij. qꝛ assumi ad doctoratuꝫ nõ est assumi ad officium alicuius cure: ⁊ vt ibi dixi prohibentur hic tantuꝫ officia illius ordinis ad qđ transiuerunt. ¶ Sexto quero in eo quod prohibet istos fieri vicarios de quibus dꝫ intelligi. dicit Pan. ꝙ indistincte: ita ꝙ non possunt esse perpetui vicarij nec tẽporales ꝓ hoc litera que sequit̃ ibi. locũ alioꝝ tenentes. ⁊ in hoc dicit Pan. ꝙ vicarius videt̃ hẽre dignitatem. de rescrip. cle. ij. quod dic vt ibi dixi.q.xij. ¶ Septimo quero quare ꝓhibentur esse vicarij. So. vt in glo. prouidit. ⁊ dixi.ꝯ. in.ij. cõtrario ꝙ in hoc ꝓuidit fraudi que posset fieri permissione persone. de concess. preben. constitutus. regula quod alt cui. lib.vi. ¶ Octauo quero an alius religiosus qui nõ transiuit ad alium ordineꝫ possit esse vicarius vel alius officialis. Pan. arguit ꝙ sic a cõtrario litere: qꝛ prohibetur hic de his q fuerunt mendicantes: ergo de alijs videtur pmissum. alias nõ esset specialis prouisio. ad hoc. ij.q.vij. cum pastoris. ⁊ qđ ibi. nõ. xvi.q.i.q vero. ibi nisi forte iubeantur ab ipsius ciuitatis ep̃o. Item tale officium est curatum ⁊ ordinatiũ. de rescrip. cle. ij. de insti. ex frequẽtibus. xxv. di. perlectis

a ¶ An ꝓ̃ essmi. Adde gl. fi. me. xvi.q.i. gl. in v̾bo canonice duxerit eligendũ in.c. per tuas. de voto gl. in v̾bo secularibus. in cle. qꝛ ꝯtingit. i.e. hoc. in.c. ꝙ dei timore. ꝯ. de statu mo. Domini. ꝯ c.ij. lviii. di. vomi. in.c. si religiosus: in fi. de elec. lib. vi.

nō.de offi.vica.in.c.licet.lib.vi. In cōtrarium qȝ religiosi nō debent exire claustrū tanq̄ dediti ꝯtemplationi.xvi.q.i. Placuit.ij.primū tenet Pau.dicens sic seruari.nec ob.cō templationis obiectio:qȝ tollit̄ ex maiori vtilitate.ij.q.vij. sancta quippe.xvi.q.i.cū pro vtilitate.lv.dist.priscis.i.q.i. per principalē. ❡ Nono q̄ro in eo ꝙ ꝓhibent̄ isti religiosi a cura aiarum:de qua cura intelligit̄ cū sit duplex.s.fori pe nitentialis:ꝛ fori ꝯtentiosi.de elec.dudū.ij.de offi.archi.cū satis.ꝛ vtrobiqȝ de hoc soluit Pau.ꝙ de vtraqȝ ꝑ cle.vni cam.ff.de offi.vica.ꝛ pro huc qđ ibi nō.in gl.ij. ❡ Decimo quero an talis religiosus possit esse coadiutor.solu.Paul. ꝙ nō:qȝ prohibet̄ exercere ꝑ se vel ꝑ alios. ❡ Undecimo quero an alius religiosus[a] possit eē coadiutor:vr̄ ꝙ nō.xvi q.i.de presentiū.caret.n.proprio velle.de test.c.ij.lib.vi.ꝑ hoc quod nō.de rescrip.cle.ij.dicit Pau.ꝙ pōt esse coad iutor:in illis officijs in qbus potest per se pficire ꝙ sicut si per se proficeret̄ requireret̄ ꝯsensus prelati:sic ꝛ hic hoc ca su:ex hoc infert ꝙ poterit esse coadiutor sacerdotis curati. Itē episcopi cū possint ad talia ꝓmoueri.de elec.cle.i.de ꝯ ꝯ cleri.egro.c.si.vbi idē dixit. ❡ Duodecimo q̄ro in eo ꝙ hic est clausula decreti.qđ si simpliciter ꝓhiberet:dicit pau. idem.s.ꝙ ꝯ facta nō valerent.ꝑ hoc.C.de legi.l.nō dubiū de postu.c.si.ꝛ dic vt ibi dixi.ꝛ de hoc in.sequen. ❡ Deci motertio quero si mendicās transiuit ad nō mendicantes: sed ignoratur status eius:qȝ putatur non fuisse mendicans nō valebūt gesta eius si fuit ꝑpositus cure vl̄ officio. Pau. disputauit questionē que incip.paganus. ibi arguit pro ꝛ ꝯ qđ dic vt in illa.q.hic autē insistit solutioni tantum dicēs ꝙ cū querit̄ an veritas ꝑferatur opinioni.qdaȝ dicūt ꝙ regu lariter ꝑferatur:fallit in aliquibus q̄ casualia sunt qđ tenet glo.de biga.nuper.ꝛ Dy.ff.de acqui.here.is qui putat:de inde distinguit per longa verba ꝛ corrupta ꝛ male intelli gibilia que omitto:qȝ nec ipse approbat:sed distinguit alio modo ꝛ sic:aut querimus an veritas preferat̄ opinioni:aut e contra:aut opinio habeatur pro veritate:aut an error cō munis faciat ius. Primo casu preferat̄ vitas.viij.dist.veri tate.ff.de offi.presi.illicitas.§.vitas.C.de here.insti.si pater .ff.de re iudi.cum inter. Scdo casu cū querit̄ an opinio pre feratur:aut est iuris aut est hoīum.si iuris hētur pro verita te.de ꝯces.preben.cle.vna.in fi.ꝛ hoc casu q̄nqȝ recipit pro batione in ꝯtrium.q̄nqȝ non.de hoc.de sponsa.is qui:si aūt est opinio hoīum qđ Pau.velit nō apparet:ꝛ forte meus liber est corruptus. Tertio casu cum querit̄ an opinio ha beatur ꝑ veritate ꝛ similiter. Quarto casu cū querit̄ an er ror cōis faciat ius:prosequit̄ Pau.quedā nō perfecta qui bus omissis in questione premissa.dicit Paul.ꝙ si religio sus predictus agit ea que spectāt ad publicū officiuȝ:vt est exercere iurisdictionalia tanq̄ vicarius episcopi valent. Si vero agit quid noīe suo qđ ei cōpetit rōne sui iuris:vt ē eli gere.de elec.qđ sicut.§.si aūt.ꝛ.c.perpetuo.lib.vi.nō vȝ:qȝ hic priuatur voce capituli. Lap.dicit primuȝ ꝓcedere in eo quod dicit Pau.valere id qđ spectat ad publicum officiuȝ si nescitur status eius.secus si est notorius:qȝ tunc nō valet in scđo casu.dicit ꝙ si eligit cū alijs procedit:qđ dīc Pau. ꝙ nō valet.secus si eligit solus:qȝ tunc valet sicut in primo casu cum censeantur electio iuris publici.pro hoc qđ nō.de sen.excōmu.si,vere.quod vltimū est notabile.tñ nō est sine dubio:qȝ videtur versari priuata vtilitas eligentis pro hoc qđ statim.ꝯ.dico.ad illud autē cū querit̄ an error faciat ius. dic ꝙ quādoqȝ publica vtilitas suadet ꝙ error cōis habea tur pro veritate:ꝛ facit ius.ff.de legi.quod nō ratione.quā doqȝ publica vtilitas non suadet pro vel cōtra.ꝛ aut errās certat de dāno vitando:ꝛ error habetur pro veritate.ff.ad macedo.l.iij.C.ad mace.Xenodorus.aut certat de lucro:ꝛ sibi nun prodest error.ff.de heredi.insti.l.fina.de hoc.ff.de offi.pretor.barbatius.ꝛ per Inno.de elec.nihil.vbi dixi.ꝛ de rescrip.litteris in repetitione.

a ❡ An alius religiosus.adđ Jo.an.in.c.si. de cle.egro.

b ❡ De mona cho translato. adde Fede.de senio consi.v.

c ❡ Qui po stea renūciauit adde de mate ria ista quā po suit Fede.ꝺ se nio in ꝯsi.v.vȝ an abbas depo situs remaneat mōachus eius dē monasterij: dic ꝙ in isto ar ticulo est ꝯtrie tas iter docto res.vide Jo.ꝺ imo.i.c.ex trāf missa i vit.col. de renū.soē.de imo.in cle.ne i agro.ꝺ sta.mo. in.xix.col. An to.ꝺ but.i.c.cū eāȝ.de electio. Pe.de ancha. in.c.nullus.de elec.lib.vi.

d ❡ Dicit̄ no uitius.adđ gl. in cle.ne i agro de sta.mo.i.§. sane.Bar.in.l. si.in.§.quoti ens.ff.de pub.

ver. Ad illorum. Oppo.de re.domi.c. vno in fi.Sol.vt in gl. vlti.nam hic intelligitur ſm illud:ꝛ hic loquitur de ordini bus de quibus ibi. ❡ Quero de monacho trāslato[b] ad ab batiam alterius monasterij non facta professione in secūdo qui postea renunciauit[c] abbatie ex quo themate eliciuntur quattuor dubia que prosequitur Fede.de senio.consi.v.cu ius verba ponit ad litteram Joā.de lig.auctore suppresso. Ego vero posui breuitate.de statu mona.cum ad monaste rium.§.abbas.in.i.q.ꝛ hoc quo ad illud dubium an reme neat monachus secundi monasterij in quo Fede.non se fir mat:ego ibi teneo ꝙ sic:ex eo qȝ factus abbas ꝑmi per cō sequens factus fuit monachus scđi:nec desinit esse mona chus:q̄uis desinat esse abbas:qđ dic vt ibi.ꝛ de hoc etiaȝ dico.ꝯ.titu.i.cle.i.§.si vero.q.v.

e **Ds.** Pubes per annum deferens habituȝ non nouitiorum nō patenter distinctuȝ ab habitu professorum intelligitur professus.

❡ Nota de habitu nouitiorum:ꝛ quo ad hoc dicitur nouitius[d] quicunqȝ non professus aliter accipitur hoc verbum.ꝯ.clemen.proxi.§.sane.ij.vbi de hoc in glos.i. scholasticis. ❡ Secundo nō.de prescript.annuali ibi.per annum:nō est tamen proprie prescriptio:sed terminus ex cuius lapsu simul cum delatione habitus quis presumitur professus:sic ꝛ alias per annuā prestationem longo tempo re continuatam presumitur debitum.ff.de vsu.l.cum de in rem verso.de censi.peruenit. ❡ Tertio nota triplicem ha bitus religiosi distinctionem:de hoc in glo.antepenulti.ꝛ vlti.ꝛ de hac distinctione petenti:ꝛ latenti autēȝ dico.ꝯ.q. i.ꝛ in eo quod glo.penul.dico ꝙ in ordine minorum noui tij non habent sutum capuciū.dicit Lap.ꝙ vidit in regula ipsorum:ꝙ etiam nouitij aliquando habent capucium sutū cum habitu in quo non est vis quis in facto sit. ❡ Quarto nō.de professione que obligat speciali religioni in genere. de hoc in glo.licet igitur. ❡ Oppo.ꝙ delatio habitus per annum non inducat professionem nisi quādo habitus sunt distinctio.eod.titu.ex parte.vbi de hoc nota.in fi.vlti.glos. ij.Soluit ꝙ olim procedebat contrariū.hodie vero stan dum huic clemen.que ponit ius nouum quod probat glo. per verbum deinceps.quod nō.ad similia.probat etiaȝ per verbum decernimus.ꝛ per hoc etiam so.glos.contrarium .c.statuimus.eod.titu.vbi sufficit qualiscunqȝ distinctio ad hoc vt ferens habitum nouitiorum non fiat professus.ho die vero.dicit glo.standum huic clemē.quo ad hunc casuȝ quod dic vt in ea vsqȝ ibi:ideo autem. ❡ Secundo oppo. ad hoc ꝙ adhuc hodie standum sit antiquis iuribus ꝑcal legatis.nam si pubes scienter aut sponte recipit habitū pro fessorum distinctum latenter tantum hoc sufficit vt si perse uerat triduo censeatur professus.eo.titu.constitutionē lib. vi.glo.eadem ibi:ideo autem soluit ꝙ id quod dictum est in proximo contrario procedit in casu huius clemen.vt in eodem contrario dixi.i.solum quo ad hoc vt delatio habi tus latenter distincti habeatur pro delatione habitus patē ter distincti quo ad inducendam professionem ex lapso an ni.secus quo ad alios casus.puta in casu.d.c.cōstitutionē. ꝑ hoc qȝ cū ista sit ꝯstitutio noua corrigēs iura vetera nō ꝺȝ extēdi.de ele.cū expediat li.vi.ex ꝑdictis no.gl.triplicē ha bitū nouitioꝝ.qđ dico.ꝯ.q.i. ❡ Tertio op.ad idē.c.ꝛ.vt cle rici vbi delatio habitus ēt multo tēpore facta nō inducit ꝓ fessionē glo.secus sol.ꝙ hec cle.tollit contrariū in eo ꝙ lo quitur de habito delato in aliqua religiōe.secus si extra.vt in ꝯrio. ❡ Quarto op.in eo quod generaliter dicit de ha bitu delato in aliqua religione ꝛ sic videtur sufficere dūmo do sit religio:etiā si non sit per sedē apostolicā approbata. Cōtra id oc vo.c.vno.li.vi.glo.per sedem soluit restringē do litteram ad religionem approbatam.ꝛ idē paul.qȝ in talibus multū operatur ꝯstitutio ecclesie.d.c.vno. ❡ Quin to op.ꝙ delatio habitus per annum nō inducat professio nem eo.ti.c.i.ij.responso.li.vi.glo licet soluit ꝙ q̄nqȝ quis sumpsit habitum indistinctū post pubertatē ꝛ ꝓcedit hec clemen.quandoqȝ ante:ꝛ tunc si est tanta indistinctio ꝙ ēt seculares cōuientes vtantur illo habitu:licet post puber tatem per annum portet non est professus:vt in contrario.

❡ Sexto op.

¶ Sexto oppo. ad hoc: qr h non requirit nisi q per annu portet. ergo nō est vis an sumpserit ante pubertatez an postea. glo. eadē ibi. nisi vsq3 ibi. itē soluit q ista cle. dz restringi nec corrigat. c. i. e. ti. li. vi. qd nō. p hoc qd dixi. h. ij. 3rio. ¶ Septimo opp. q etiā per plus tps q per annū nun fiat quis professus ex delatione habitus qd in eadē cā. c. i. So. vt in glo. licet ibi: item vsq3 ad finē. ¶ Quero in eo qd dixi. h. in. ij. 3rio de triplici habitu nouitiorū: qui sunt isti. glo. ij. ibi. ex his. dicit q sunt habitus distinctus indistinctus: 7 distinctissimus. Distinctū adhuc dicit duplicem. s. per distinctionem latentē 7 patentē: 7 de dictione patenti sunt in textu tres modi: per colorem: per scissuram: 7 per formaz. De latenti glo. ea. in parte precedenti exēplificat de distinctiōe vestiuz per personā dantē: vel locū in quo datur vel formaz dationis. De habitu autē indistinctio quis dicat de se patet qr nec latenter nec patenter est distincto habituū nouitiorum: 7 habituū professorum. De habitu vero indistinctissimo dixi. h. in. v. 3rio. Ex his cū queritur qn delatio habitus inducat professionem: pōt distingui qd sequit Stepha. sed in effectu ptinetur vt in cōclusionibus sequentibus quas infert glo. Prima pclusio delatio per annū habitus nouitiorum indistincti vel indistinctissimi vel latenter distincti si susceptus fuit ab adolto inducit pfessionē. Scda dilatio habitus nouitioz patēter distincti vel indistinctissimi: vbi hoc vltimo casu fuit receptus ab impubere per lapsuz anni non inducit pfessionem: hoc probat co. titu. c. i. lib. vi. 7 in alijs iuribus que allegat glo. vsq3 ibi: dubitatur. que deinde ibi. dubitatur vsq3 ad finem. psequit id qd dixi. h. 3rio. v. Ex h nō. casum in quo distinctio 7 indistinctio equiparant: 7 sic duo 3ria sunt simul contra id. xxxij. q. v. si paulus. Sz dicit Lau. hoc contingere: qr imoderata distinctio non est vera distinctio: sed potius confusio qd nō. ¶ Scdo quero in eo qd dixi. h. q. proxi. in prima pclusione an sint alij casus in qbus quis intelligatur profiteri. dic q sic. 7 qnq3 enumerat Lau. Primus qn quis deliberate emisit votū intrandi aliquā religionem. 7 postea per interuallū habitū. ibi. suscepit ab eo qui pōt incorporare illi religioni. p hoc qd nō. Inn. de frigi. fraternitatis in prin. ex hoc infert: secus esse si recipit per manū monachi vel alterius. co. tit. porrectū. qui cle. vel vo. consuluit. Scda si vno contextu votū emisit 7 solēniter habitū suscepit aio mutandi seculum. 7 de hoc plene cōstat co. titu. psului. Tertius si expresse pfitetur in religionibus nō mendicantibus. co. tit. pstitutionē. lib. vi. Quartus qn infra annum probationis suscepit scienter habitū pfessoruz: 7 portat per tres dies tunc tn̄ obligatur solū religioni in genere. d. c. cōstitutionē. Quintus in casu huius cle. 7 h casu obligatur religioni in specie. qd dixi. h. in. iij. notabili. 7 dicit Lau. q hoc per presumptionē iuris de qua hic quecū sit et de iure non recipit pbationē in 3riuz: de spon. is q. ¶ Tertio quero si est psuetudo in aliquo monasterio q nō fiat expressa pfessio: sed solū quod pucrtendus in ingressu promittat in manu plati obedientiā. Spe. de sta. mo. q. xxxvij. refert Clemen. quartū dixisse q nō est professus. 3rius videtur tenere Inno. qui cle. vel vo. consuluit. vbi dicit sufficere p professione q sue volūtati renūciet 7 omnia cōmittat voluntati abbatis. xij. q. i. nolo. 7. c. nō dicatis: qd videt equius 7 anime consultius. primū tamen verius qd etiam tenet Laud. J. d sta. mona. cle. i §. sane. vbi dixi in. i. notabili. ¶ Quarto quero an per hanc cle. sit sublata consuetudo q erat ante ipsam in qbusdam monasterijs secundū quaz moniales post susceptū habitum etiā post annū poterant redire ad seculuz ante assumptionem veli. Laud. videt dicere q non. in quo tamen nō loquit clare. dic q non est sublata. qr hoc nō dicit hec cle. de psti. c. i. lib. vi. 7 rōnabiliter cuz eēnt opi. ad hāc cle. de qbus. dicit gl. i. ex h nō. Lau. q excusant ignorātes ius positiuū vel et nāle si est obfuscatū per diuersas opiniones: p h qd nō. de spon. duo. c. si. de postu. c. vno. lib. vi. ¶ Quinto q̄ro si in cāu huius cle. is qui recipit habituz fuit ptestatus qd nō intendebat ex delatiōe per annū p fiteri: dicit Pau. q ptestatio prodest. qd inet. cā. c. i. 7 nō eo. titu. ex pte. 7 in Spe. de sta. mo. ver. lxiiij. ptestatio nāq3 tuetur ptestantē qn est sup eo qd pōt se hēre ad vtrunq3. vt nō. de lic. pte. c. vno. lib. vi. ¶ Opp. ad hoc qr protestatio nō prodest si est 3ria facto. de psti. cū. M. de ap. sollicitudinez. de spon. tue. soluit Pau. q hic nō est 3ria: imo cōpatit cū facto. pōt. n. esse lōga delatio habitus sine pfessione. xvi. q. ij. si qs incognitus. xix. q. iij. monasterijs. in qbus. c. statuitur ad pfessionē tps longius anno. sz illa. c. hodie nō tenēt. vt no. e. ti. ad apostolicā in gl. i. dictū tn̄ ē verū rōne pdicta: qr ptestatio pseruat ius ptestantis. Et ad 3riuz dic q non semp tollit ptestatio ex eo: qr 3ria facto: imo qnq3 rūpit factū. de pdi. appo. c. si. qd semp contingit qn ptestatio hz sua substātialia: secus si nō hz vt in 3riis. qd dixi in. d. cū. M. 7 in eo qd dixi. xvi. q. ij. c. si qs icognitus. 7. c. monasterijs. hodie nō tenere. dicit pau. idē forte dici posse d. c. qi i isulis. e. ti. qr videmus d scō illud nō seruari: ad qd hec lra q̄ loqtur gnāliter vult dicere: q qi in tex. dē de eo q est in etate discretionis debet generaliter intelligi de discretione pubertatis quo ad qcūq3 monasteria. dic verius q dz obseruari. c. qi i isulis. suo casu. s. i monasterijs: vbi dura ē pgregatio: qr nō deberet i qs recipi ad pfessionez ante annū. xviij. qr tn̄ nō pcise seruat. dic q vz pfessio in qbuscūq3 religionibus facta post pubertatē: et an annū. xviij. qd ibi dixi in fine. ¶ Sexto quero si ptestatio [a] est contra substantiam regule. pau. p seqtur ea q no. de pdi. appo. c. si. 7 in eo qd Jo. an. ibi tenet q ptestatio 3 substantiā rūpit matrimoniū carnale: vt ibi 7 nō sic monachatuz. dicit pau. idē in monachatu: qr vxor. de matrimonio carnali ad spirituale. viij. q. i. sicut. de trāsla. c. i. 7. ij. 7. iij. de spō. me. vbi de hoc 7 qr similitudo rōnis ē i vtroq3. nā 7 i matrimonio carnali 3hētes obligant in deo tm̄ qd cōi psensu separi nō pnt. de cōuer. coniuga. per totū. Idē in monachatu: monachus eni nō recedit a regiōe nisi causa cure aiarū. d sta. mona. qd dei: vel trāsiens ad strictiorē. eo. ti. licet. dicit ergo pau. q ptestatio facta [b] abbati que hēat incorporale religioni tuetur ptestantē. qr nō df voluisse obligari 7 potuit ab abbate recipi cui acqri dz obligatio sicut in matrimōnio obligat vxor viro 7 ecōuerso. 7 plus ēe obligat monachus abbati: qr nō hz velle. xij. q. i. nō dicatis: 7 hoc approbo in. d. c. si. ¶ Septimu q̄ dicat etas [c] discretionis. So. vt in gl. iij. quā no. in eo qd dixit hoc casu malitia nō supplet etatē. 7 in hac glo. ibi viru de hoc. xxvij. q. i. c. i. e. ti. simus i gl. ij. ¶ Octauo q̄ro in eo qd dicit de anno an regrat iteger. So. sic vt in gl. integrā. p hoc. ff. de publica. l. vi. §. quotiēs. ¶ Nono q̄ro an regrat annus ptinuus. pau. q nō: sed sufficit interpellatus vt si stetit p sex mēses in habitu: deinde extra habitum per duos vel plures: postea per alios sex in habitu: quod dic plenius. vt dixi. eo. titu. ad apostolicam. ¶ Decimo quero an nouicius beneficiatus vocari debeat ad electiones in quibus vocaretur si non haberet habitum. Genze. q sic. 7 idem Matthe. quia retinet beneficium nec debet esse deterioris conditionis propter religionem 7 obligationem. regula indultum. li. vi. de hoc eo. titu. beneficium eo. lib. ¶ Undecimo quero an igrediens monasterium liberetur a patria potestate: quidaz q nō dicentes monachum transire in potestatez abbatis quo ad obedientiam non quo ad aliud: alij contra vt nota. ff. de mino. si ex causa. §. pomponius: quod est verius. de hoc. C. de epis. 7 cle. deu nobis. ¶ Duodecimo quero an factus monachus propter ingratitudinem possit exheredari: videtur q non. ar. in auc. de mona. §. i. col. i. xix. q. ij. nō liceat: vbi est expressū q ob ingratitudinē pcedentē nō pōt exheredari. ¶ Op. ad hoc. xij. q. i. clericus. vbi df q clerici nō dēnt habere partem hereditatis paterne cū habeāt hereditatē dni ad idem ea. q. cui portio 7. §. de rebus. Soluit Matth. q illud sm vetus testamentū quo tempore leuite habebāt pmitias 7 oblationes nec habuerunt partem possessionum hodie vero est psiliū pfectiōis. de hoc de deci. tua. ij. ¶ Decimotertio q̄ro quo ad id quod dixi in proxima. q. qd si qs pfessus est regulā mēdicantiū. dicit Matth. q lz monasterium nō sit capax hereditatis vt possideat pōt capere ve vē-

[a] ¶ Si protestatio. Adde archi. l. c. nō dicatis i pri. xii. q. i. arc. in c. solet xxij. q. ij. lap. al legat de. xxix. l. cl. pmo q̄ro in viij. col. p bal. in. l. i. 7 de lati. liber. tol. bal. in. l. si ita quis ff. de he. instit. alex. de imo. in l. ceterai. §. trez queri potest. ff. de leg. i. pc. de anch. in regula nemo potest 3 reg. iur. li. vi.

[b] ¶ Quo protestatio facta. Adde doct. in c. si. de condit. opp. Car. zaba. in. c. ad apostolicaz in. i. q. de regu.

[c] ¶ Quod dicitur etas. adde gl. 7 doc. in. c. cum vtrum de reg. glo. ij. in. c. ad nostrā de c. Inno. in. c. de illis el. ij. de de spon. impube.

dat.arg.ff.de leg.i.cetera.§.si duobus.qđ dic vt dixi.de pro ba.in psentia.& pro hac pte quā ibi approbo tanq̄ equiorem est.ff.de lega.i.apud iulianum.§.fi.cum.l.ij.

¶ De statu monachorum. Rubrica.

E in agro. Glos. diuidit ego tamē psequor par tes aliquas simul aliquas diuisim fm veritatem materie. ¶ Nō.de laudibus regule monachorū nigrorū.de hoc in glos. iij.Et dicit Lau.ꝙ color niger qr inter ceteros est vilior & magis fuscus:ideo electus fuit in hac religione ad denotandū mortificationem carnis & tristez vitam quā debent in se hēre huius militie professores. argu. xxvi.q.iij.quicunq3.xvi.q.i.placuit.&.c.si cupis.& dic Lau. ꝙ niger deriuatur a nubes quasi nubiger. Et fz Aristo.de sensu & sensato albū & nigrū sunt duo extremi colores:& niger est vltimus de coloribus:quorū species sunt septez:sed quattuor sunt principales.albus niger citrinus & rubeus. ex his arguit Lau.ꝙ monachus albus nō potest eligi in abbatem monachorū nigrorū.nec econuerso.de elec.cle.i.diuersitas.n. colorum diuersitatem inducit effectum.&.ten.i. cle.vlti. ¶ Scđo nō.ibi.in vestibus:& ibi.in cibis. de moribus reformādis tā in vestibus q̄ in cibis. & quo ad cibos. dic ꝙ quinq3 modis exceditur.de consec.dist.v.qnq3.quos prosequitur Stepha.in quo nō expedit instare. & dic Lau. ꝙ totus status hominū consistit in cibis & vestibus.ff.de vbo.signi.victus.& qui laxiora vel austeriora pre ceteris indumenta vel alimēta querit aut intēperans aut superstitiosus est.xli.dist §.i.&.§.fi.Et quo ad cibos inducit Pau. de vi.& hone.cleri.a crapula.vnde Hierony.vēter mero estuans cito dispumat libidinem.& vbi ebrietas ibi.libido dominatur & furor.xxxv.dist.venter.& nihil sic sensuum acumē operat.nihil sic egritudinez fugat sicut moderata refectio.de pse.dist.v.nihil.& de mensu.mo.cibo.in regula Benedicti.c.xxxix.& de mensu.mo.po.ibi.idē.c.xl. ¶ Tertio nō.ibi excessus ꝙ excessus sonat in vitium:fallit fm Genz. in studio ꝙ non pōt esse nimiuz iuxta illud. In vitium veteri nimium fateor sine lite.Sed studiuz nō est nimiuz per tēpora vite.de hoc de renun.nisi.§.pp̄ter.sicut autē reprobat excessus:ita cōmendat modestia vt in littera.& dicit Land. ꝙ modestia est tēperantia in facto modus in dicto. & quo ad habitū monachorum dicit qđ quattuor sunt notādu vilitas:preciositas:paucitas.superfluitas: vt i nullo excedat. ¶ Quarto nō.de almutijs.& dicit Pau.ꝙ sunt coopertoria capitis.& de forma autē non exprimit sensus tñ littere ē ꝙ almutie sunt tegmentū capitis vltra capuciuz.habitus.i. qđ est pars habitus & simul tenens.& de hoc.J.in.vi.notabili.Alicubi vocant almutie quedā tegmenta.i.apta ad tegēdum quibus vtunt canonici cathedraliuz ecclesiaz que vario mō fiunt:sz in paduana ecclesia sunt ad modū capuciorum & fiunt de dorsis varij ex pte superiori & suffulte: & sunt de paucis varij. ¶ Quinto nō.ibi.de pellibus. ꝙ lz monachis vti pellibus in capite qđ intellige preterq̄ de varijs.J. cle.seq.de alijs pellibus.dicit Lau.ꝙ vti possunt. vñ de pellibus cuniculoz vel agnoz vel similiuz possunt vti put cōmodius habere possunt in regione illa. ¶ Sexto nō.ibi capucijs habitus ꝯ portantes habitū superiorē scissuz a capucio.& dicit Paul.ꝙ forte sunt apostate & excōicati. ne cle. vel mo.c.ij.lib.vi.qđ rigidū est nec seruat:& sufficit ꝙ apparentē habitū habeant per quē cognoscunt eē monachi: lfa tñ facit pro Pau.& tutū est ei stare.Sed ꝯ facit lfa sequēs que pmittit eos vti capucijs:& loquit de capucijs ab habitu separatis.nam qñ sunt cū habitu nō sunt capucia:sed est habitus cū capucijs. Pau.tñ intelligit ꝙ vtent capucijs vltra capuciuz habitus qđ tutum est vt predixi:sz alicubi non seruatur. ¶ Septimo nō.qđ capucia pdicta debent eē scissa. de hoc in glo.apud nos:& idē Paul. ¶ Octauo nō.ꝙ phibetur monachis vti sendato seu sindone p foderaturis.& per hoc.dicit Gen.ꝙ non phibet quin alio mō possint vti vt ponendo citra collum subtus vestez.vel alibi honeste. & qr.&.specialiter locutus fuit de capucijs & almutijs non vr in illis phiberi sendatū:que si nō fuissent specialiter notata hñ cōprehenderent appellatione vestiu.ff.de aur. & arg.le. .l.vestis.§.muliebria.&.l.argumēto.& ff.de verb.sig.vestis. ¶ Nono nō.de votis & hoc in gl.& fm Lau.ista.s. pmissis non faciunt verū monachuz.arg.de regula.porrectū. versus. Ampla corona satis nigra vestis hota rotunda. Nō faciūt monachū:sed mens a crimine munda. ¶ Decimo nō.ꝙ septa monasterij & h̄ dē territoriū abbatis.de sen.excō.cū illorum.§.si vo claustralis.vbi de hoc per Hosti.& de elec.nudum.ij.p h̄ qđ dixi.de off.ordi.quāto. ¶ Undecimo no. ibi.scapulare.de scapulari.& dicit Pau.ꝙ scapulare est qđ tantū spatulas tegit & pectus & est breue & apertuz. vñ non pstat impedimentū operibus in tantū vt cuculla vel floccus. ¶ Duodecimo nō.ꝙ scapulare hētur loco cuculle pz ex eo qđ certo cāu licitū est monachis vti eo solo ex hoc. dicit Lau.ꝙ si monachus vtit scapulari solo in casu pmisso quo permittit portatio cappe cū scapulari.lz possit faciendo ꝯ preceptū huius cle.non tñ ex hoc incidit in penā.c.ij. ne clerici vel mo.lib.vi. ¶ Oppo.in eo ꝙ phibet monachis ornatum.nā mundicia vel ornatus cōmēdatur.de custo. eucha. c.vlti.vbi de hoc gl.in verbo acquisitū soluit ꝙ hic phibet exquisitus ornatus vt i lfa:& nō ornatus simpliciter & in ea ibi opponit.lxi.dist.parsimoniā: & de vestibus & alijs ornamētis clericorū & aduocatorū in Spe.de aduo.§.sequit. & per Tho.sa se.q.clxix.arti.i. ¶ Scđo opp.in eo ꝙ statuit monachos vti debere triplici colore tantū enim tñ in regula.clx.dicat ꝙ de colore nō causent monachi.glo.hos tres soluit ꝙ nō debent causari inter colores pmissos q̄les sunt isti tres quos pmittēdo intelligit de alijs prohibere. & idez Pau.arg.de pdi.& demon.cū ita legatum.xxiiij.q.ij.sane. ¶ Tertio oppo.in eo ꝙ phibet ornatū cultelli: & sic videtur cultellum nō ornatuz permittere quez tamē.J.ver. preface simpliciter prohibet.sol. Pau.ꝙ hic permittit cultellū ad incidēdū cōmestibilia. ibi. phibet cultellū ad feriendū. ¶ Quero de intellectu littere in pncipio ibi:ne in agro dominico.sol.vt in glo.ij.& in ea ibi in domo.& ortum conclusum & fontē signatum.xxiij.q.i.quoniā ibi.tua.ij.& psalmo xxiij.i.ad Corinth.xviij.xiij.q.ij.i ecclesiastico.&.c. vbicūq3 ¶ Secūdo qro an qđ hic:dicit de monachis nigris hēat locū in alijs. gl.in alijs ꝙ non:preterq̄ in casu.J.eo.§.sane. ¶ Tertio quero in eo ꝙ relinqt in dispositiōe abbatis ꝙ monachi possint vti capucijs quanta sit abbatis potestas super monachos. Lau.refert aliquos dicere ꝙ nihil est:ita ꝙ ceptum seu impatū in regula Benedicti qn ad dispositionē abbatis relaxari possit:qr beatus Bñdictus dicitur:ita ordinasse in regula.lxxix. capitulo. p hoc.xvi.q.i.sunt nōnulli.refert alios dicere ꝙ regula seu cōstitutiones monachos vltra pcepta diuina:& alia cōmunia non obligat ad culpaz sed tantū ad penam:& sic in dispositione cuiuslibet de ordine est vel facere id qđ sibi precipitur in regula vel inquantuz transgrediatur pro illo satisfacere:quoiuz tamen opi.redarguit Lau.qr isti frustrant bonū obedientie quod est tertium substantiale in regione eo.titu.cum ad monasterium. facit de tempo.ordi.ad aures.xxiij.q.i.quid culpatur. Item videtur ibi dare monacho velle pprīū.ꝯ id.xij.q.i.nolo.nō dicatis.de cle.quorundā.lib.vi.dicit ꝙ quo ad ꝯtēta in regula q̄ sunt pcepti transgressores voluntarij obligantur ad mortale:dic ꝙ sup mutandis his q̄ sunt in regula nō hz abbas potestatem nisi quatenus in regula permittitur.de tempo.or.dilectus.per hec declaratur glo.apud & in ea ibi: capucio vtitur:vt per hoc videatur velle ꝙ monachi vtātur: nam ex facto abbatis alij sumunt exemplum. Steph. xi.q. iij.precipue.de voto magne.versus.

Ordo cucullatus potuerunt tunc esse beatus.
Si bibat flumen: si discat amare legumen.
Sed quidam sepe fabas spernit pro piscibus abbas.
Consimiles mores cupiunt retinere minores.

¶ Quarto quero

¶ Quarto quero in eo qd in §. rursus disponit respectu cõgregationis. xij. monachorũ: quid si pauciores: puta quinq3 vel sex. dicit Lau. q habet adhuc locũ quod hic dicitur q abbas vel prior portabit floccũ. ¶ Opp. ad hoc §. ver. in alijs. So. Lau. q ibi q̃nq3 sunt plures nõ p modũ cõuentus: sed associationis: que solutio videtur ɔ̃ria littere in alio ver. in alijs ibi. nõ est tanta cõgregatio: τ sic presupponit q erat aliqua cõgregatio: τ hoc tenẽdo quod magis cõsonat littere ratio est: q2 vbi est maior ɔgregatio puta. xij. vel pluriũ: maior altitudo vestis ppter exemplũ aliorum seruanda est. ¶ Quinto quero de intellectu littere in ver. in alijs Lau. exponit in alijs q̃ in his in quibus nõ ẽ certus numerus vel alibi nõ sũt soliti portare floccũ: τ s3 h fiet relatio ad §. rursus q vbi nõ sũt soliti portare floccũ: ẽt abbas vel prior poterunt portare cucullam clausam. vel sm̃ Lau. faciendo relationẽ ad primã: τ exponẽdo in alijs. s. monachis claustralibus de quibus loquitur. §. versi. monachi vero erit sensus q vbi nõ est tanta cõgregatio monachi claustrales poterunt deferre cucullas clausas: prior autẽ τ abbas nõ intelligitur inclusi in hoc ver. Gen. dicit q verior est expositio prima. qd placet: aperte enim colligitur ex littera in eo qd aduersat precedẽti que loqtur. vbi est cõgregatio. xij. monachorũ aut supra: quo casu prior τ abbas portãt floccũ. deinde dicit in alijs monasterijs vbi non est tanta cõgregatio sufficeret q portent cucullas clausas: τ sic oportet intelligi etiã de abbate vel priore: alias illa verba vbi non est tanta cõgregatio inepte ponerent si relatio fieret tantũ ad versi. monachi. ¶ Sexto quero i eo qd dixi. §. xij. notabili de secularij qd de monacho facto episcopo [a] qui dimisso ppio habitu vel super ipsum portat rochetum. i. illam camisiam albam quam portant episcopi: an incurrit penã. c. ij. ne cle. vel mo. li. vi. dic q sic: q2 talis habitus eis non licet. de vi. τ ho. cleri. nec in hoc est absolutus a regula. vt nõ. Laud. de censi. c. ad nostrum: vbi dico in prin. q. ij.

§. **Sane.** Not. illa verba omnes τ singuli: τ dicit Pau. q additum fuit τ singuli ad cautelam: ne friuola occasiõe aliqui dicerent sub vniuersali vocabulo singulares personas non comprehendi tanq̃ aliud sit vniuersitas aliud singuli. xij. q. ij. manumittitur: vel dicerẽtur se non teneri si essent iusta causa excusati quidam eorũ vt sic aliquibus impeditis omnes excusarent: tamẽ etiam si nõ esset vbũ τ singuli: ex mẽte ɔprehẽderẽtur singuli ẽt singulariter cõsiderati. ¶ Scdo nõ. q ex causa possunt monachi abstinere a communione eucharistie. pro hoc de peni. omnis. τ cum subest causa bene est vt abstineant alias iudicium sibi manducarent. de cõsecra. dist. ij. c. timorẽ: τ hoc donec reddãt se habiles abstinẽdo a peccato ppter quod erant inhabiles: τ ad hoc cõpelli possunt. de conse. dis. ij. τ si non frequentius. τ c. si quis. ¶ Oppo. in eo q singulis mensibus precipitur monachis vt communicent: cũ alias preceptum sit solum semel in anno. de peni. omnis. Solu. illud in laicis: vt dicit gl. ij. τ in hoc standũ. c. omnis. vbi dicitur q saltem semel in anno debet quilibet confiteri τ cõmunicare: τ dicit q laici confitebuntur suo curato. d. c. omnis. sed etiã episcopo possunt confiteri τ communicare: τ sic o curato. vt no. Arch. xi. q. iij. q resistit: in monachis aũt dic q hoc quod debeant ɔfiteri τ communicare omni mẽse inducit hec cle. ppter rationẽ de qua in ea. gl. ex hoc nõ. q papa habet potestatem disponendi super sacramentis: quondã eni3 dispositum fuit q saltẽ ter in anno cõicarent. de cõse. di. ij. τ si nõ frequẽtius postea fuit dispositum q saltem semel. d. c. omnis τ aliter quo ad monachos disponit hic. ex hoc inferũt aliqui qd papa posset omnino tollere sacramenta. quod dicit Lau. nõ esse verũ: licet possit circa ipsa nouo ordinare. de hoc. de peni. distin. v. in summa. ¶ Secũdo opp. ad idem: q2 saltẽ tpe generalis interdicti debent monachi abstinere a cõione. de spon. non est. de peni. quod in te. de sen. ex. respõso. c. ti. alma. §. q2 do. τ §. adijcimus. τ §. festiuitatibus. τ §. ceteris li. vi. So. Lau. stando ɔ̃rio dicens q licet semper cõicent singulis mensibus: hoc tamen fallit tempore interdicti vt in ɔ̃rijs. ¶ Quero qualiter cõputabuntur menses hoc casu. Gen. arguit q cum hic agatur de anime fauore cõputabuntur per quattuor ebdomadas sm communionẽ vulgi opinionẽ. de hoc. de sup. neg. prela. licet. dic q computabuntur eo modo quo dicitur in glo. de elec. quam sit lib. vi. ¶ Secundo q̃ro si quis habet ppositum cõfitendi τ preuentus morte nõ cõfitetur. dicit Mattb. q audiuit ab Archi. q ex hoc nõ erit damnatus. τ hoc dummõ moriatur cõtritus. de peni. di. i. §. i. versi. petrus: p hoc quia sacramentũ penitẽtie nõ est precise necessitatis. τ sufficit q nõ cõtemnatur. vt nõ. de transac. veniẽs. p hoc. d peni. di. vi. i sũma. ¶ Tertio q̃ro an quo ad alios monachos q̃ nigros pcedat qd h dic de ɔfessiõe τ cõione. gl. ij. dicit sub dubio q sic. Pau. dicit h sine dubio dicẽs q hec interpretatio est honesta τ expediens. Steph. dicit q licet hoc sit honestum tamen si nõ seruent hanc cõstitutiõẽ nõ peccant: dũmõ seruent. c. omnis vtriusq3. de peni. primũ cõmunis: licet enim hec ɔstitutio principaliter disponat de monachis nigris: tamen τ in alijs locum habet quo ad hũc §. vt nõ. Lea. cle. in glo. iiij. vbi dixi. q. ij. ¶ Quarto q̃ro an qd dicit de monachis locũ habeat in monialibus. Lap. q sic: q2 masculinũ cõcipit femininũ [b]. xvij. q. iiij. si quis suadẽte. de elec. generali. li. vi. qd dixi. de elec. cle. i. q. i. τ tribus seq. ¶ Quinto q̃ro si prima dñica mẽsis occurrit festũ solẽne: puta resurrectiõis. gl. nõ puto dicit q nõ per hoc obmittitur communio. τ idẽ Pau. nam quanto maior est solẽnitas tanto studiosius disciplina regularis est obseruanda. c. ti. cum ad monasteriũ. §. in refectorio. facit de obseru. ieiu. c. fi. ¶ Sexto quero si cõtingat monachũ nõ esse in monasterio pma dominica mẽsis an tenebitur communicare. Gen. q nõ ppter vbũ in monasterijs: q2 nõ repetit q. h. eo. §. dicit tam in monasterijs q̃ extra. q verba ponit respectu opinionis: τ ẽ regula diuersitatis: q2 plus est necessaria cõfessio que est pars penitẽtie ppter pniratem ad peccandũ q̃ communio sine qua quis saluus esse potest. p hoc qd no. de transac. veniens sm̃ eum. hec ratio vltima non vrget. nã vt dixi. §. q. ij. etiã sine penitẽtia qs põt saluari: dũmodo nõ cõtẽnat: vera est aũt rõ pcedens q plus necessaria est confessio que est pars penitentie.

§. **Regula.** Habet duo dicta. scz ibi nouicijs iuniores. alias minores. Gen. qui exponit. i. scholares seu seruitores ecclesie. d fo. ɔpe. nullus. τ iuniores. i. nõdum in regula expertos seu instructos. ¶ Not. de regula exponẽda vulgariter: qd fit ad plenã eius notitiam sic τ alibi statuitur q lex per cõsequẽtiam litterarũ. i. sine aliqua abreuiatura scribatur. C. de vete. iur. enu. l. i. i fi. Ex hoc infert Pau. ad examinationẽ testiũ quibus capitula debẽt legi vulgariter si non itelligũt litteraliter τ debẽt eis exponi de verbo ad verbũ. vt nõ. in Spe. de teste. §. nũc tractandũ post pn. ¶ Scdo nõ. q ignorãtia grãmatice nõ repellit quẽ a mõachatu. qd singulariter nõ. putat tñ Steph. q repellat a canonicatu [c] ecclesie cathedralis. ar. de eta. τ qualita. c. fi. de cõsang. τ affi. c. i. de rescrip. statutũ. §. i. τ. c. si eo tpe li. vi. vbi de hoc per Arch. ¶ Opp. q nõ sit opus instituere monachos in diuinis officijs. xvi. q. i. alia. τ. c. legẽ. soluit Pau. q illa pcedebãt olim cũ monachi erãt laici τ illiterati. hodie secus. vnde debẽt instrui in diuinis officijs. vt hic. ¶ Quero si in monasterio nõ sunt litterati, an necesse erit regulã vulgariter exponi. glo. vbi ergo dicit q nõ. idẽ Genze. argu. de insti. τ iur. §. his igit. ¶ Scdo q̃ro de intellectu verbi nouicijs. So. vt in gl. i. τ in ea ibi pfessionã in eis subest maior ratio. ¶ Tertio q̃ro de itellectu vbi fidelis. So. vt in gl. pe. τ dicit idẽ Gen. τ Lau. q d3 eẽ fidelis idest catholicus ne ob suã infidelẽ sanctã corrũpat disci pulorũ vitã: τ eius instructio cõtemnatur. iij. q. vij. §. porro ad h. τ. c. iudices. Itẽ fidelis per diligentiam τ eloquentiã seu doctrinam. ar. ff. de dona. l. aquilius.

§. **Porro garcenas.** Vulgare gallico dicunt a guardia: seu custodia q̃ fit ibi de animalibus. quo casu. i. in quibus casi-

Zaba. in clemen. . r

[a] ¶ Quid de monacho facto epo. adde gl. in c. sanctimonialis. xxvij. di. gl. i c. noua actione xvi. q. vij. gl. in c. de monachis xvi. q. i. doc. in c. pe. d vi. τ ho. cle. pau. de electaris in cle. ad nostrã. de censibus.

[b] ¶ Masculinum concipit femininum. ad de que dixi in apostilla supra in clemen. i. de ele. i. ij. q.

[c] ¶ Qd repellatur in canonicatu. adde arc. in c. statutũ in §. i. τ in c. si eo tempo: c. de te. scri. li. vi. do. in c. i. de ɔsangui. τ affini.

bus cum sint multi.vel quo casu .s.cuiuslibet premissorum.
Gen.et dic quo casu.s.qñ hñt saltus vinarias vel garenas vel
sua venãdi in alienis. Pau.no.dñiaz inter venationes et au
cupatóes.de hoc in glo.ij.et dicit Lau.q est et aliud genus
venatióis quo vtunt ioculatores qui per adulatióes acqui
runt munera a potẽtibus.lxxxvi.di.donare.et.c.q venatori
bus. ¶ Scdo nõ.q nõ licet monachis[a] interesse venatio
ni vel aucupationi sicut nõ licet eis venari vel aucupari ra
tio fm Lau.qz exhibẽdo pñtiaz quodãmodo cõsentiũt. de
exces.prela.ex litteris.de bap.dc.pñti.vbi de hoc. Ex hoc
arguit Lau.q clerici nõ debẽt interesse ludis ostentatóibus
duellis:executionibus damnatoz ad mortẽ clãdestinis ma
trimonijs:et alijs voluptuosis: seu alijs inhumanis actibus
laicoz:ar.C.de epis.et cle.auc.interdicimus.ne cle.vel mo.
sniam.et de h.s.q.ij. ¶ Tertio no.alternatiuã ibi aut canes
ex qua colligit Paul. q licet monachis habere canes vel
aues venaticos ẽt si eis nõ vtant.s.pcoz.de censi. apostolus.
de cele.mis.cle.i. ¶ Quarto nõ.q dñs tenet de facto fami
liã:de hoc in gl.tenet et q sint familiares nõ.de testi.in litteris
de verb.si.sicut li.vi.et hoc nõ.Lau.cõ eos q peruersaz fami
liã tenent:qz si quid mali ppetrabit p ipsam ipsi teneãtur nec
audient allegãtes ignorãtiã. Potuerũt eniz cogitare illud
euenire posse.ar.ij.q.vij.negligere.de symo.lz in pñ.et dicit
Pau.q hic phibentur familiares tenere canes venaticos
vt ostendat honestas dñorũ ex psona familiariũ:et ne con
sequant dñi ex psona familiariũ:id qd per se nõ possũt et in
hanc glo.ibi cũ ad sedẽ.de spõ.nõ est. ¶ Quinto nõ. casuz
in quo lz p aliũ qd nõ per se.pñt eni monachi p alios venari
i casu d quo in hoc ẽ.in fi.et phibet ipsis psonalis interessen
tia ne intersint secularibus negocijs.xi.q.i.te qdẽ.ne cle.vel
mo.per totum. ¶ Opp.ad hoc q immo eo casu quo mo
nachi habẽt venatóis possint ẽt per se exerce.nõ. Hosti.de
cle.ve.c.ij.So.vt in glo.reprobat. ¶ Quero quotuplex est
venatio:dic q duplex p ea q dixi.ẽ.in primo notabili et ple
nius.dicit Matthe.q quedã est venatio oppressiua:qdam
arenaria:qdam saltuosa. De oppressiua.vi.di.§.vl.et illa est
illicita. De arenaria.ff.de postu.l.i.§.idẽ senatus. lxxxvi.di.
q venatoribus.cuz duobus seq. ¶ De saltuosa que fit in sil
uis et saltibus. dicit Matthe.q illicita est ex tpe vt in qua
dragesima et tpe ieiuniorũ nisi in necessitate.xxij.q.viij.si nul
la.lxxxvi.di.an putatis. Est ẽt illicita ex psonis.s.religioso
rũ:vt hic et clericorũ.xxxiij.di.quorũdam.laicis vero licita
ob necessitatẽ viuẽdi nõ ob voluptatẽ.ponere aũt laqueos
et retia sine strepitu:et clamore:et canibus:licet clericis: de
cõse.di.v.nunqз.de hoc.lxxxvi.di.qui venatoribus:sz nõ re
ligiosis.vt hic. Item licet qñqz clericis causa recreationis
venari.vt nõ.Inn.de cle.venã.ij. ¶ Scdo qro quare lz cle
ricis piscari et nõ venari:dicit Matthe.q ideo qz piscatio
fit sine clamore venatio nõ.vel qz maior dlectatio i venatio
ne qз in piscatione.et io in venatione nihil potest de diuinis
cogitari:de hoc.lxxxvi.distin. Esau.et per Hostien.in sũma
de cle.vena.§.que et qbus.versi.vtilitatis et sequen. ¶ Ter
tio quero in eo quod.ẽ.dixi in secũdo notabili de presentia
psonali nõ exhibẽda p clericos in duellis:an sola psentia ex
hibita in duellis inducat irregularitatẽ si mors inde secuta ẽ.
Dicit Lau.videri q si clericus venit cã associãdi alterũ de
pugnatoribus et in animo gerit quantũ in se ẽ de fauẽdo ei
quẽ associat irregularis fit.de homi.sicut.§.illi.et.§.clericos
sola autẽ nuda psentia nõ facit eum irregularẽ licet peccet.
vt nõ.in cle.ne cleri.vel mona.sententiam.

§. **Si quis.** Premissorũ omnium supradictoz de qbus puniri debẽt.ẽ.iuxta facientes fm regularẽ disciplinã.vt.s.sequit Matth. ¶ Nõ.d teme
ritate puniẽda.ne cle.vel mo.c.ij.li.vi.et credit Lau.illũ dici
temerarium q scienter et ex pposito et sine cã rationabili ali
quid de phibitis facit:vel precepta cuz põt facere negligit.
ar.xvij.q.iiij.si quis suadẽte.de senten.excõ.c.i.et.c.quante.
¶ Scdo nõ.de regulari disciplina: et dr regularis illa q cõ
tinet in regula.vt dicit glo.i.et cessãte regula succedit pena
arbitraria.de offi.deleg.de causis. ¶ Tertio nõ.de sotula

ribus corrigiatis:et dicit pau.q corrigie ponunt ad ligan
dum:et facit fm eum qui corrigias ponũt solum ad apparẽ
tiam vt cum bottonibus vel bulis eos ligant.hoc eni nõ est
mẽte huius cõstitutionis:alias tales corrigie ponerent
superflue:oẽm aũt superfluitatẽ hec cõstitutio phibet: vt patet
in pñ.et pcedit hoc nisi portet estiuales:qz cũ ad istos nõ te
nent.ẽ.in prin.in versi.estiualibus: vbi dator eis optio.pen.
¶ Quarto nõ.dñiam inter administrationẽ et ecclesiasticuz
beneficiũ quod dico.ẽ.q.iij. ¶ Quero quid importet hec
pena in eo q sunt suspẽsi a collatione.dic q illud qd verba
sonãt : vnde fz Lau.nõ sũt suspẽsi a susceptione bñficij.simi
le.de cle.excõ.c.si.et sic interim gaudebũt suis beneficijs:et
poterũt alia acqrere:carent tñ per annũ hoc fructu q est cõ
ferre cũ h collatio sit fruct⁹. no.d in inte.resti.c.ij.et ẽt pp su
spensionẽ.de qua hic. ¶ Scdo qro an isti suspẽsi a collatóe
si cõferũt efficiant irregulares. Lau.et Genz. q non:qz hec
nõ ẽ talis suspẽsio que a claue pcedat:sed est quedã subtra
ctio fructuum beneficij p parte vt i pxia.q.simile. de eta.et
quali.cle.vt hi qui.p hoc qd no. Inn.de renun.nisi in gl.ir
regularis fi. ¶ Tertio quero in eo quod dixi in.iiij.no.que
differentia est inter bñficiũ et administrationẽ.So. admini
stratio nõ iportat titulũ beneficij:sz bñficiũ sic:et dicit Lau.
q p administratione debemus intelligere perceptionẽ tpa
liuz fructuũ:nõ aũt spiritualiũ officiorũ:et sic pena ista cõsi
deret fm pcedentes:et sequẽter.ar.ff.de lega.i.si seruus plu
rium.§.fi.de ap.scdo requis:que tñ tantũ ad subtractionẽ
obuẽtionũ:et tanqз odiose debẽt restrigi:de peni.di.i.pene.
alias si papa intellexisset de spirituali officio administratio
nis.vt si est cantor a cantoria.vel Archi.a suo spirituali of
ficio hoc expressisset:sicut exprimit.de solu.c.ij.in fin.p hoc
qd nõ.de elec.cũ i cũctis.§.clerici.dicit ẽt Lau.q hoc qd di
xi de administratóe tpaliũ et optime locũ sibi vẽdicat in mo
nachis albis et hospitalarijs et similibus qui hñt:vt in plu
ribus gratias in qbus nihil spiritualitatis est:sed tpalis tan
tũ.licet ibi hñt q sint capelle et oratoria in qbus audiũt diui
na.nã pp hoc nõ accrescit eis aliqd spũalitatis cũ sint ibi p
modũ accessorij et cũ vniuersitati vẽdi pñt.de cẽsi. auctori
tate.de iurepa.ex litis. ¶ Quarto qro an hoc:qd dicit d in
habilitate ad bñficiũ pcedat quo ad quodlibet bñficiũ.dic
q sic.vnde fm pau.pcedit in curato et nõ curato. facit qd
nõ.de elec.vt circa li.vi.de epatu tñ argñt pau.q nõ cõpre
hẽdat:qz noie beneficioz nõ cõprehẽditur. de exces.prela.
dilectus:et est eniz culmen dignitatuz.de pben. venerabil.cuz
oliz. Cõtrariũ tñ tenet:qz si idignus est minori fortius ma
iori.de elec.cũ in cũctis:et qd no.eo.ti.scripti.ij.di.nos cõ
suetudinẽ. Et in hoc dicit Lau.q in qbuscũqз rebus cõsistat
beneficiũ ex quo est deo dicatum censet beneficiũ ecclesia
sticũ.i.q.iij.saluator.de excep.cũ venerabilis i si.vnde dicit
q in littera ibi. administrationẽ et beneficiũ: est inculcatio
verborũ potius qз diuersitas qd pcedit capiẽdo beneficiũ
large:sed capiẽdo stricte cũ differãt administratio et benefi
cium:vt dixi in pxima.q.non est inculcatio : sed diuersitas.
¶ Quinto qro si talis inhabilitatus ad bñficiũ suscipit bñ
ficiũ an erit irregularis. Lau.q nõ: cum hec inhabilitatio
nõ pcedat a claue:p hoc qd dixi.ẽ.q.ij.collatio tñ nõ tz nec
facit fructus suos:et alias tanqз trãsgressor puniri põt.arg.
iiij.di.denuqz.de cleri.excõ.postulastis:de cle.cõmissa.li.vi.
¶ Sexto qro si hẽbant administrationẽ tpe suspẽsionis: et
durante suspẽsione intra annũ reuocant ad claustrũ an erit
locus alteri pene q sint inhabiles.pau.q nõ:sufficit eni ab
initio fuerũt capaces suspẽsiõis qd innuit verbũ obtinet.s.
tpe talis delicti. ¶ Septimo qro quãto tpe durat inhabili
tas pdicta.pau.q ppetuo cũ tpus nõ adijciat.p hoc qd nõ.
de re.eccle.nõ ali.cle.i.et in hoc videt scriptura ẽ corrupta
exprimit eni in littera tpus anni:et sic p annũ tantum durat.

ver. **Si qui.** ¶ Quero an sup inhabilitate de qua h posset eps dispẽsare: pau.
q sic:cũ hoc sit minus adulterio in quo dispensat. de iudi.
at si clerici.et i Spec.ti.ij.§.nunc de episcoporum.ver. vez
vt tanta. Contrariũ videt notarij.ẽ.de hereti.cle.i.in gl. de
dispensatione.

[a] ¶ Non licet monachis.ad de Inno.in.c. quondum el.ij.de cle.et i.c.esau. lxxxvi.distin.et ex.in.c. vidẽtes hoies ea.di.et i c.an putatis. ea.di.et.in.c.i. et per totuz.de cleri.vena.et q venatio sit per missa religiosis vide glo.ij.i.d. c.i.et ibi abb.et in quibus casibus sit permissa venatio reli giosis et clericis secularibus est glo.in verbo a sonalem in ista cle.ne in agro et archidi.in.c. q:uidã.xxxiij. distinct.

dispensatione. & hoc ex quo pena ista est ad tempus determinatum vt ibi nota. videtur verius. & de hoc de tempo. or di. dilectus per Innocen.

§. **Abbate.** No. ibi cũ cõsilio & assensu q̃ quãdo collatio spectat ad aliquẽ de iure devoluto dz facere cũ consensu capituli. q̃ dicũt Genze. & Matthe. pcedere & si de maiori prelato ad minorẽ dvolvitur: vt hic. Idẽ tamẽ dicit Matth. etiã econuerso quãdo de minori ad maiorẽ. de his que fi. a prela. nouit. quãto. nisi qñ de capitulo cathedrali ad epm devoluit. de hoc de elec. ne pro defectu. ¶ Scdo no. ex hoc q̃ collatio spectat de iure cõi ad prelatũ cũ consensu sui capituli. pro hoc de his q̃ fi. a prela. ea noscitur. qd. dicit Pau. verũ in casu isto. s. qñ ad priorẽ claustralẽ fit devolutio: vt hic: alias fm eũ collatio beneficioꝝ spectat ad prelatũ & capitulũ: de hoc dixi. de elec. cũ ecclesia. vbi tenui q̃ de iure cõi spectat ad prelatum cũ cõsilio capituli. ¶ Oppo. q̃ nõ fiat devolutio ad priorẽ claustralẽ suspenso abbate sed pcedatur: vt dicit. ne se. vacã. c. vno. lib. vi. glo. stat 9trario dicens illud generale. fallit ñ. qd dic: vt in seq. q. ¶ Quero an pp̃ter negligẽtiã plati collegiate vel cõuentualis ecclesie devoluat collatio seu psentatio ad collegium seu cõuentũ. videtur q̃ sic. per hãc clemẽ. qd videtur tenere Lap. Cõtrariũ tenet Lau. ñ de sup. neg. pla. cle. vna. ad hanc litterã rñdet: vt dixi in pcedẽti cõtrario q̃ spãlem pvisionem cõtinet nec dz extẽdi. ar. de priuile. fanc. nec hñ arguitur de suspensione ad negligentiã. de concess. prebẽ. q2 diuersitatẽ. sicut nec de morte ciuili ad naturalẽ. xvi. q. i. placuit. vel tenẽdo q̃ hec littera ponat regulã. ad cle. vni. de sup. neg. prela. que videt obstare. dicit Laud. q̃ ibi collatio spectabat ad prelatũ & conuentũ simul. iõ fit devolutio ad diocesanũ. de pcess. prebẽ. postulastis. Cõcludit tamẽ Lau. q̃ hic spãle in hoc q̃ devolutio fit de abbate ad conuentũ qd placet. nec ob. c. vnicũ. ne se. va. de quo in primo cõtrario. ¶ Scdo quero an mortuo abbate tota ei⁹ administratio spũalis & tpalis transeat ad conuentũ. videt q̃ sic. de cõsue. cũ dilectus. in prin. vbi de hoc: & de testi. in integ. c. ij. vbi de hoc. de regu. c. vno. li. vi. qd tenet Lau. dicẽs sic seruari de facto exceptis tñ spũalibus casibus qui vacãte monasterio phibent exerceri. sicut alienare litigare: beneficia que ad solũ prelatũ spectant cõferre. & similia. ne se. vacan. per totũ. ¶ Tertio q̃ro an sicut fit devolutio ad cõuentũ de collatiõe bñficioꝝ: ita etiã devoluat reuocatio ad claustrũ si talis est beneficioꝝ conditio: fm id qd habet de sup. neg. prela. q2 regulares. Pau. dicit satis videri q̃ sic. arg. xvi. q. ij. visis. q2 hic devoluit collatio non tantũ in illa vacatione. sed toto tpe anni vel biennij quo durat suspẽsio. vt in ver. pcedenti. p hoc qd no. de renũ. c. vl. in glo. ij. ¶ Quarto quero si in cõuentu nõ est prior claustralis ad quẽ fiet devolutio de qua hic. dicit. lap. q̃ ad prelatũ maiorẽ post abbatẽ: vt in cõstitutionibus benedicti. xij. sup ordine monachorũ nigroꝝ beati Bñdicti sub rubrica de mutuis ac venditionib⁹ circa fi. ¶ Sexto quero si nullus est prelatus post abbatem. dicit lap. q̃ fiet devolutio ad eũ qui est maior in ordine vel antiquitate. de maio. & obe. c. i.

§. **Quia vero.** Nota ad id de quo in glo. i. & i ea ibi. ver. clericos. vbi arguit cõtra clericos & alios religiosos existẽtes in curijs principũ qui eos inflãmant cõtra ecclesias & prelatos. & cõcordat. de homici. sicut. §. qui vero. ¶ Scdo no. q̃ licet pricipium huius cle. loci habeat in monachis nigris tantuz. de quo. Xea. cle. in prin. in. iiij. glo. tñ quo ad hũc. §. locuz habz in canonicis regularibus. de hoc. J. gl. iiij. ¶ Tertio no. ibi. fingentes q̃ fictio reprobatur qd pcedit de malo: secus de bona qd no. c. s. c. i. vbi de hoc. ¶ Quarto no. ex hoc q̃ cessante fictione pñt esse extra mõasteriũ: si enĩ nõ possunt morari in suo: pñt ad aliud transire. vij. q. i. pastoralis. ar. de regu. c. vlt. ¶ Quinto no. q̃ nõ licet monachis discurrere p curias principũ: de hoc in glo. in v̈. curias: quã singulariter nota. quo ad abusiones quas enũcrat: dicit Pau. q̃ ibi discurrẽtes veniunt cõtra ethimologiã mõachatus. xvi. q. leg. reputat enĩ eis esse in curijs etiã si sint tanq̃ officiales. c. q. de prescenti ũ. ne cle. vel mo. c. ij. ¶ Sexto nota q̃ monachis põt assignari certa pẽsio vel subuẽtio vt in lra. Et scdz lau. hec cadũt in monachis habẽtibus administrationẽ: de rescriptis cũ dilecta: de symo. cũ essentialis non: q2 qd est cõmunis vtilitatis proprijs cuiusq̃ vsib⁹ applicari nõ debz: de prebẽ. ratio vitanda: ergo est talis pensio in monasterijs ad cutandũ vitiũ proprij qd est vnũ de substãtialibus regule. de sta. mona. cũ ad monasteriũ versus. Nil pprij sit vnũ cõia queq. Sic loquimur: si nõ fruimus cõibus eq̃. ¶ Septimo no. 9tra 9spirantes & tales repelluntur ab accusatione & testimonio prelatoꝝ: de re iudi. cũ J. & A. de symo. licet. & c. se. xi. q. i. 9iurationũ. c. seq. iiij. q. iij. cõspiratores. & de hoc per Archi. de v̈. si. c. ij. dixi de iudi. exhibita. ¶ Octauo no. 9tra proditores: & dicit Pau. q̃ pditor[b] est ille q secreta sibi cõmissa reuelat. de peni. di. vi. sacerdos. de peni. & remis. oĩs: & qui prelatoꝝ culpã publicat. ij. q. vij. §. ecce his. alijs modi notant. xlvi. dist. clericus. dicit tñ Pau. q̃ hic isti dicebant platos pditores & non aliter pdebant: & hoc crimen: vt dicit Genze. reputat grauissimũ. ff. ad. l. iuliaz maiestatis. de penis siquis. §. transfuge. de capti. & postli. re. postliminij. §. trãsfuge. de re mili. omne delictũ. §. exploratores. ¶ Nono no. 9tra illos qui falso iponunt crimina platis. & dicit lau. q̃ fz leges sunt capite puniendi ex quo aduersus presidẽ sellioniam cõmittunt. ff. de re iudi. oẽ delictum. l. i. tñ so: fm canones antẽ sũt officio & bñficio priuãdi perpetuo ex eo solo q̃ prelatos trahũt ad ptãtem secularem fm aliquos. licet glo. 9tra. de foro cõpe. si diligenti. de exces. prela. grauis: q2 nõ sufficit sola 9uentio facta corã seculari: nisi agens persistat. vt no. in. d. c. qd est equius: & de hoc dixi in d. c. si diligenti. ¶ Decimo no. 9tra qui pcurat prelatos capi. simile. de penis: felicis. li. vi. & cle. siquis suadẽte. eo. tit. ¶ Undecimo no. 9tra pcurantes monasteria cõburi & tales & ipsi etiã cõburentes sunt excõmunicati. de sen. excom. cõquesti. xi. q. iij. canoni. xij. q. ij. cũ deuotissimaz. xvij. q. iiij. oẽs: & post denunciationẽ absoluuntur a solo Papa. d. c. cõquesti. ¶ Duodecimo no. q̃ habẽtes administrationez non subijciuntur penis huius. §. de hoc in glo. illos: & i ea. ibi. cũ deputati. & de fideius. qd quibusdã. ¶ Decimotertio no. casum in quo requirit licẽtia spãlis. de hoc in glo. generalis: & plus operat species q̃ genus: alibi econtra. de offi. ordi. si sacerdos vbi de hoc. ¶ Decimoquarto no. casuz in quo incurritur excõmunicatio ipso facto. ¶ Decimoquinto no. q̃ prelati debẽt phibere religiosos a discursu. & dicit Genze. q̃ debẽt eos reuocare ad claustrũ qd facere pñt vendicando eos adiecta cã de iure canonico. ff. de rei vendi. l. i. §. per hanc. Et ex hoc q̃ precipit prelatis districte q̃ hoc faciant. dicit Genze. q̃ negligẽtes grauiter peccãt. de hoc de eta. & quali. cle. i. vbi dixi. q. viij. & ix. ¶ Decimosexto no. q̃ cõmendatur seueritas ibi. seuere. qd tamen intellige sine nimio excessu: q2 nimia correctio &c. xlv. di. cũ beat⁹. & posset appellari si modus excedit. de appel. de pore. ¶ Quero in eo q̃ probibet monachis igredi monasteria an ex cã possint eijci de monasterio. dicit Matthe. q̃ pro quocunq̃ crimine non dz monachus eijci: sed in carceribus monasterij detineri. xxvij. q. i. impudicus. & c. siquis sacro. & in hoc no. de ipso monasterio quod dicitur carcer monachis malis: bonis aũt suaue iugum: de hoc in gl. in verbo suaui. quã singu. no. ¶ Scdo quero si deponitur mõachus: an ex hoc eijcietur de monasterio. Matthe. q̃ non: & hoc operabitur depositio: quia non recipiet prebendam in monasterio: nec habebit vocem in capitulo monachus tamẽ remanebit: vt no. Innocẽ. de symo. dilectus: vnde non poterit stare extra monasterium. xvi. q. i. placuit. ¶ Tertio quero si abbas et monachi expellunt monachũ de monasterio sine cã: an poterunt retinere bona: que bona monachus cõtulit monasterio. Matth. q̃ nõ. per. l. si. C. de reuo. dona. & ff. pro derelicto. l. si. de langui. expo. c. vno. dicit Matth. q̃ debent eum recipere. de regula. c. si. & si nolunt hoc facere diocesan⁹ eũ ponet in alio monasterio: & illud habebit bona. de renun. c.

a ¶ Qd fiet devolutio. Innocent. de hu. Jo. de imo. & abb. in. c. i. & de ma. & obe. anto. de bu. in. c. cũ nobis olim in. vi. col. de ele. bal. in. c. i. l. vi. col. de iudi. bal. in c. qm̃ cõtra de xba. l. xvi. col. abb. l. c. diffinit de his que fiũt a ma. parte ca.

b ¶ Proditor. ad. de. c. si peccauerit. ij. q. i. c. de forma. xx ij. q. v. ca. noli te. xi. q. iij. Jo. an. in. c. pro humani de homi. li. vi. bar. in. l. respiciendũ in §. delinquit. ff. de penis. Bal. in. c. i. qui. mo. feu. amit. i vsi. feu. ang. in sua disputa. incip. duo nobiles ita lici.

c ¶ Cui plus tenent obedire monach⁹. ad. glo. i. c. qui re-stitir. xi. q. iij. Inno. i. c. quãto. de of. or. ab bas. i. c. exceptin. iij col. de iudi. abb. in. c. cũ ab ecclesiaꝝ. de of. or. i pe. col. abb. in. c. cũ cõtingat in x. et xx. col. de foro. cõpe. glo. in. c. que cõtra mores. viij. di.

ij. ⁊ de epi. audi. auc. si captiui. ¶ Quarto quero an mona
chus expulsus de monasterio possit petere victū. dicit. Ma
the. ꝙ si ei denegantur victualia potest super his agere ⁊ re
stitutionē petere. de rescrip. cū dilecta. de accu. cū olī: tñ re
stituitur potius officio iudicis ꝗ̄ iure actionis. non enī po
test habere actionē nomine proprio cū nō habeat propriū.
xij. q. i. non dicatis: nec etiam potest agere nomine monaste
rij: qꝛ monasteriū non est spoliatū: dicit tamen Mathe. ꝙ
mōachus potest petere se restitui salua ordinis disciplina:
non autem potest petere ꝙ restituatur ad prioratū vel obe
dientiariā: sibi tñ licet accipere de bōis monasterij si abbas
ei denegat expensas. de hoc in. d. c. cū olim. ¶ Quinto q̄
ro si aliquis Romanus fecit se monachū capue: dicit Ma
the. ꝙ monasterium quod est ingressus habebit bona eius
qꝛ bona sequuntur personā. xvj. q. vj. de lapsis. de cle. coniu
ga. qd̄ ad te. ⁊ in hoc non videtur questio habere dubiū: ni
si dicamus ꝙ prius erat monachus monasterij Romani ⁊
tunc an secū transeant bona: que transit ad aliud monaste-
rium. dixi plene in. d. c. quod ad te. ⁊ in hoc etiā posset que-
ri si monachus transit ad suum monasteriū: vt qꝛ ibi sit ab-
bas: ⁊ postea renunciet abbatie: cuius monasterij erat mo-
nachus quod prosequitur Jo. de lig. ponendo questionem
Fede. de senis in consi. cxix. ad litteraȝ auctore suppresso. ⁊
videtur fede. velle. ꝙ nec in primo nec in secundo: ego eo.
titu. cū ad monasteriū. §. abbas: teneo ꝙ si mōachus vnius
monasterij factus abbas alterius deponitur remanet mōa
chus secundi: si autē renunciat ꝙ tunc procedat opi. Fede.
ꝙ nullius monasterij sit monachus: qꝛ renunciando abba-
tie: per consequens renunciat episcopatui ab illa dependen
ti: qd̄ dic vt ibi dico. ⁊ dixi etiā. e. ti. i. clemē. i. ver. ad illorū.
¶ Sexto quero si monachus post ingressum contraxit cuȝ
aliquo contra quem agat ꝯ̄ bonis: dicit Mathe. ꝙ cōtra ne
minē: quia monachus nihil habet. ⁊ manis est actio ⁊c. de
resti. spolia. olim. iij. de solu. Odoardus. nec monasteriū te
netur nisi factū sit locupletius vel pecunia sit cōuersa in eꝰ
vtilitatē. C. de ser. fugi. quicunqꝫ: alias tenetur. ff. de pecu. l.
i. §. si autem. de fideiusso. quod quibusdam ⁊ dic vt ibi dixi.
¶ Septimo quero si monachus delinquit ante ingressum
corā quo conuenitur. dicit Mathe. ꝙ corā episcopo. argu
mento. C. de episco. ⁊ cleri. auc. cassa. licet enim loquatur de
contractu: tamen idē in delicto cū equiparenꝰ. C. vbi de cri.
agi opor. auc. qua in prouincia. Cōuenitur autem corā epo
⁊ non coram seculari iudice: licet tempore ꝯ̄tus vel delicti
esset de iurisdictione iudicis secularis: forꝫ enim mutauit. se
cus tamen si mutasset domiciliū tantū. de fo. compe. c. pen.
⁊ procedit hoc nisi in fraudē ingrediatur: nā tunc reducen
dus est ad secularē vitaȝ. ff. de re milita. qui cū vno. §. nō om
nes. l. si. non ob. de accu. l. si. nam ibi mutauit domicilium: ⁊
hec sunt vera tam in clerico ꝗ̄ in mōacho ſm Mathe. dic
vt dixi. de obliga. ad rati. c. vno. ¶ Octauo quero cui plus
teneatur obedire monachusᵃ an episcopo: an abbati dicit
Mathe. ꝙ in cura animaꝝ ab episcopo suscepta decimarū
⁊ primiciaꝝ ratione reddēda in causis ordine iuris tractā
dis potius episcopo obediet: sed in fractione voti abstinen
tie vel silentio retinendo: ⁊ in seruādo regulā potius abba
ti. de hoc per Hugu. xj. q. iij. qui resistit. ¶ Nono quero qꝛ
dixi. e. q. iiij. ꝙ mōachusᵇ non potest agere: qd si est in scho
lis: an potest ciuiliter agere vel accusare: dicit Math. ꝙ si ē
in scholis sine licentia abbatis non potest: secus si de licētia
qꝛ tunc accusare agere respondere ⁊ testificari potest: quia
in vim consequentie intelligitur habere licentiā faciēdi p̄e
dicta: ⁊ hoc quo ad ea que tangunt studiū non quo ad alia
de hoc. ij. q. vij. c. si. per Hug. ⁊ de accu. ex parte. in glo. pe.
¶ Decimo quero si de licentia abbatis mōachus vadit ad
curias principū ⁊ plura lucratur: deinde ingreditur aliud
monasteriū an primū poterit petere bona sic quesita: videꝰ
ꝙ non: ex quo non possidet monachū. ff. de acqui. pos. l. j. §.
per seruū. xvi. q. i. c. ij. ⁊ iij. Mathe. ꝯtra. per. c. i. xvij. q. i. ⁊
q. ij. abbates. de offi. or. quanto. hoc recidit in id quod dixi
e. q. v. ⁊ dic vt dixi. de cle. coniuga. quod ad te. ¶ Undeci

a ¶ Ob mōachus. adde doc. in. c. cū olim. de accusa.

b ¶ Tñ ūbis qui. adde ang. cōsil. x. ꝙ incipit ꝑ parte negatiua.

mo quero si abbas non vult recipere monachū egrotantē
⁊ monachus vagando multa acquirit. dicit Spec. eo. ti. §.
i. ver. xlij. ꝙ si abbas solus denegauit mōasteriū potest pete
re: secus si cū cōsensu cōuentus: qꝛ tunc nō poterit. xviij. q.
ij. abbates: pro hoc qd̄ no. glos. de isan. langui. ⁊ ex. c. vno.
¶ Duodecimo quero si monachus mutauit secundū mo-
nasterium cuius erunt bona quesita: dum monachus fuit ex
tra primum antequam intraret secundū. Gof. in summa. de
aposta. ⁊ Mathe. hic dicunt ꝙ si de licentia abbatis intra
uit secundū monasteriū: erunt secundi nisi aliud sit actum.
xvi. q. vi. de lapsis. xviij. q. i. c. i. in auc. de san. epis. §. si mona-
chus. col. ix. Si vero sine licentia erunt primi monasterij: si
non neglexit monachum. sed repetijt ⁊ reuocauit errantē.
d. §. si monachus: secus si fuit negligens in repetendo ⁊ re
uocando: qꝛ tunc erunt secundi monasterij: licet intrauerit
sine licentia. C. de lati. liber. l. i. §. sed fimus. ¶ Decimoter-
tio quero si abbas repetit mōachū an sufficiat probare pos
sessionē. Genȝe. dicit ꝙ non si agebat rei vendicatione: de-
bet enī doceri de proprietate sicut in causa matrimonij. de
resti. spo. ex trāsmissa: ⁊ idē Mathe. qꝛ licet in simplici pos
sessorio sufficiat probare possessionē: de resti. spo. in litteris
⁊. c. item cuȝ quis: secus in possessorio mixto de quo nō po
test cognosci sine ꝓprietate: vt cū agitur de libero hoīe. d. §.
ex transmissa. vbi de hoc. ¶ Decimoq̄rto q̄ro quid requi
ratur ad incurrendā excōmunicationem: de qua hic glo. ad
hanc dicit duo requiri. quod dic vt in ea. ⁊ idem Paulus.
¶ Decimoquinto q̄ro si monachus intrauit cū eā animo
damnū inferendi prelato: non tamen intulit an est locus pe
ne. glo. ea. dicit ꝙ sic: ⁊ idem Pau. ⁊ Genȝe. ¶ Opp. ad
hoc. ff. de furt. vulga. §. qui furti. Solu. vt in ea. glo. ⁊ idem
Pau. Stepha. dicit ꝙ in. §. qui furti non tenetur furti si nō
obfuit: qꝛ voluit. ff. de falsis: qui falsum. secus si quia non po
tuit. ff. ad. l. pōpe. de parrici. l. i. ⁊ de hoc per Archi. xvij. q.
i. §. si ergo: per hoc infertur ad questionē se. ¶ Decimosex
to quero vtrum is quiˢ inchoauit delictū sed non perfecit
teneatur ad penā delicti. Pau. instat ꝯcludēs ꝙ nō: hic di-
citur ꝙ incurrit pena: qꝛ nō īponitur pro delicto ꝯsumato
sed pp rationē q̄lificatā ex aio. de hoc. C. de epi. ⁊ cle. si quis
nō dicā. Et per Host. in sūma de pe. §. de qbus. ⁊ dixi de eo
qui mit. in pos. c. i. ¶ Decimoseptio q̄ro an ab excōicatiōe
de qua hic possit epūs absoluere. Lau. ꝙ sic. per. c. nuper. de
sen. excō. ¶ Opp. ad hoc de sen. excō. cū illoꝝ. de vi. ⁊ ho.
cle. qm̄ in fi. soluit lau. ꝙ ibi spāle fauore religiōis ⁊ diuini
officij: ⁊ idē dicit quo ad. c. qm̄: vult dicere ꝙ in illis casibꝰ
episcopus nō absoluit: ⁊ dic vt in illis: qꝛ certo casu absol-
uit etiam in casibus illis.

§. **Prefate.** ¶ Not. de dictione infra: de hoc in gl. ij. ¶ Scd̄o no. de septis mo
nasterij: ⁊ dicit lau. ꝙ dicitur a sepio pis: ⁊ ē clausura in cir
cuitu monasterij quā nō licet sine licētia egredi. ¶ Tertio
no. de armis nō tenendis inter septa mōasterij sine licentia
abbatū vel prioratuum qui sunt loco abbatum: arg. e. c. mo
nachi in fi. ne se. vac. c. i. ¶ Oppo. qꝛ si nō licebit mōacho
tenere arma sine licētia abbatis ꝯtingere poterit magnum
periculum: vt si abbas prosequiꝰ mōachuȝ odio capitali po
terit enim percutere etiam vulnerādo nec poterit mōachꝰ
se defendere repellendo vim vi quod est de iure naturali. ö
resti. spo. olim. J. de re iu. cle. pastoralis. Sol. Lau. intelligē-
do ꝙ debet peti licētia abbatis: ita tñ ꝙ sit talis erga suos
mōachos ꝙ ab eo sit licentia postulāda. alias enim si esset
talis cuius ꝯsortium esset intolerabile: vt quia parit cōtume
liam creatoris: vel qꝛ iniūgūt subditis intolerabilia vel pro
sequitur mōachos odio capitali vt predixi: poterūt mona-
chi sine licentia armaˡ assumere si nō pōt alio remedio suc
curri. xi. q. iij. iulianꝰ ide diuor. quāto. de app. de priore. de
homi. significasti. ⁊. d. cle. pastoral. ¶ Quero an hic. §. ha
beat locū in canōicis regularibus sicut precedēs, vt ibi di-
xi in. ij. no. in glo. sentit ꝙ nō quod tȝ Geȝe. Pau. dicit ꝙ
cum loq̄tur generaliter videtur icludere omnes mōachos
albos ⁊ nigros etiam si vocētur iuxta vulgare fratres: arg.
de pac. cum

de pac. cum pridem: vbi idem vocantur monachi fratres. prima opinio placet: nec fiat extensio huius pene que quasi videatur fauorabilis anime: non tamen debet extendi ad nouos terminos. Item sicut in. §. precedenti addidit de canonicis: ita addidisset et hoc si voluisset eos includi. ¶ Secundo quero an in casu huius. §. sufficiat petere licentiam. dicit pau. ꝙ non nisi obtineatur. de ele. si religiosi. et de testa. si religiosi lib. vi. ¶ Tertio quero in eo ꝙ prohibet arma teneri intra septa monasterij. quid extra: dicit glo. ij. ꝙ nō habz locum pena istius. §. quod dicit Laud. verū etiam si monachus teneat in alio monasterio non suo: quia ibi nō possēt habere licentiā proprij abbatis cū extra territoriū etc. de constitu. c. ij. lib. vi. de sen. excom. cum illorum. pro hoc quia littera loquēs de septa monasterij debet intelligi de proprio monasterio: quamquā aūt nō sit locus pene si tenet arma extra septa monasterij: tamen hoc non licet: nā etiam clericis secularibus non licet portare. de vita et hone. cler. clerici. immo nec ēt laicis licet. C. vt armorū vsus inscio principe īterdict⁹ sit in rubro et nigro. ¶ Quarto quero in eo quod dixi. §. questione prima in fine: an clerici arma portantes peccent mortaliter. Math. ꝙ sic: quia possunt excommunicari. xi. q. iij. nemo. ¶ Quinto quero quid intelligitur hic p verbum arma: glos. in cōmuni sol. in fi. concludens ꝙ licet armorum appellatio sit generalis: ita ꝙ ēt comprehēdat lapides: tamen hic non sumitur latissime. Laud. dicit ꝙ hic cōprehendit arma inuasionis sicut sunt gladij et lancee et similes. Item defensionis sicut galee lorice et similes: quia etiā talia arma ad defensam quandoqz audaciorē faciunt hominē ad malū quā esset: arg. ff. de homi. sicut: vbi illi qui venerāt ad pulsandam iniuriā si forte illis violentia fieret censentur homicide. Pau. dicit ꝙ hic loquitur de armis militaribus nō clericorum que sunt lachryme. xxiij. q. vltima conuenior: et ꝙ hic debet intelligi de armis que sunt ad vsum pugne: alias si in camera vel infra septa mōachus lapides habeat ad aliū certū vsum vel cultellū antiquū ad vsuz coquine: vel qd simile non est locus huic pene: secus si lapides habet iuxta ianuam ad vsum pugne: quia tunc cōcluditur hic īdē de arcu vel ferro vel ligno: qd habet causa pugne. dicit ergo ꝙ hic videndū est de forma mō et alijs circūstātijs: ex quibus vr an teneat: vt arma offendibilia seu defēdibilia: que tamē coniecture non sunt necessarie in notis et maioribus armis vt lanceis: gladijs et similibus. Genze. ēt videtur ꝯcordare glo. dicit enim ꝙ forte non fuit mens conditoris: ꝙ si mōachus infra septa monasterij teneat lapides vel fustes ꝙ sit locus pene: nam videtur intellexisse de illis armis que communiter arma dicuntur: vt sunt ea que cōiter ad inuadendū vel defendendū arma dicuntur: et sic ad cōmunē modum loquendi se retulit: ar. de ver. sig. l. alpheus. et l. anniculus: dicit tamē tutius abstinere ab omnibus. per id qd dixi. s. ca. q. fm Lau. mihi placet quod nunc dixi ꝙ intelligamus arma fm cōem vsum loquendi: vt sic illa sola hic comprehendantur que cōmuni vsu loquendi arma dicuntur: ar. de spōsa. ex litteris. i. ¶ Sexto quero an monachus de foris veniens ad claustrū cum armis incidat in hanc penā. glo. veniens: dicit ꝙ si non habeat animū tenendi nō ligatur: quia non dicit arma tenere cū effectu: idē pau. et Genze. qui dicūt ꝙ verbū tenentes denotat temporis cōtinuationē vt sic tenere sit in effectu. ff. de ver. sig. nomen. §. habere. ¶ Septimo quero an monachū⁹ excōmunicatū: quia tenuit arma contra hunc. §. possit abbas absoluere. Sol. Jo. de lig. late hoc prosequitur ponens opi. Fede. de senis in ꝯsilijs cōsi. cxiij. quo ad verbuz prosequitur auctore suppresso: et concludit Federi. ꝙ non: quia inferior episcopo non absoluit nisi in casibus a iure expressis: pro hoc de priui. cle. religiosi circa prin ci. vbi iuncta glo. in verbo a canone et seq. colligitur ꝙ religiosi etiam exempti non absoluunt excōmunicatos a canone nisi in casibus iure expressis: et hoc nisi abbas habeat ꝗsi episcopalē: quia tunc potest per no. de re. eccle. non alie. cle. i. glo. de episcopo. ¶ Octauo quero an talis possit absolui ab episcopo. Sol. sicut dixi. s. §. proxi. q. xvij. Et dicit Fede ri. vbi. s. ꝙ etiaz monachū exemptū potest episcopus absoluere: ne exemptio sibi sit damnosa: pro hoc ꝙ dico. s. §. qui autem. q. ij. quod procedit si abbas consentit: alias non possēt exemptus se subijcere episcopo in preiudiciū sui priuilegij.

§. **Ad hec.** No. ꝙ ecclesias ēt pleno iure[b] spectantes ad abbates non vniunt ipsi sed ordinarij: de hoc in gl. approbet. et dicit Lau. ex hac littera colligi ꝙ abbas ēt exemptus non potest sua beneficia diuidere nec vnire quantūcunqz ad ipsum spectēt pleno iure cum hoc sit officiū episcopi. de exces. prelato. sicut vnire: et dicit Genze. Inn. hoc tenere in. d. c. sicut vnire: quod tamē non tenet nec dictū est verū: quia quando monasterium est exemptum cū mēbris: tunc patet abbas habet iurisdictionem quasi episcopalē in monasterijs inferioribus: vt no. Inno. de transac. c. ij. de rebus eccle. non alie. clemē. i. glos. de episco. ¶ Secundo nota. ibi de prioribus ad claustruz reuocandis: ꝙ aliquando priores reuocanī ad claustrū: procedit fm Lau. in regularibus qui non habent firmū ius: cū non habeant velle vel nolle. xij. q. i. nō dicatis. ideo reuocātur ad claustrū cū oportet. eo. tit. ad monasteriō. §. tales: qd intellige quando natura prioratus est talis: de sup. neg. prela. cle. vnica. de secularibus aūt dicit Laud. ꝙ cū habeāt plenius ius propter vnionē non remouentur a suis administrationibus: de resti. spo. cū venissent. et idē de dona. ꝯsultationibus. s. de reb. eccle. non alie. cle. ij. ¶ Tertio no. ꝙ clerici qui seruiunt in beneficijs possunt esse cū titulo et sine. et de hoc in glo. cum tuis. ¶ Oppo. in eo ꝙ dicit vnionē faciendam cum consilio et ꝯsensu abbatū. sufficit enim consiliū de arbi. cū olim. glo. fi. hoc sol. ꝙ hic requiritur assensus: quia non exprimitur hic consiliū: dic melius si loquatur de prioratibus spectantibus ad abbates non debet fieri vnio sine ꝯsensu abbatis: vt dico in seq. ꝗrio. et c. cū olim: loquitur in alio casu ibi ēt hoc surgit ex vi laudi. ¶ Secundo oppo. ad id qd dixi in proxi. ꝗrio de consensu abbatis: nā episcopus vnit ecclesias inferiores non requisito consensu inferiorum prelatorū. de re. eccle. non alie. cle. ij. So. Pau. ꝙ ibi de ecclesia que ratione proprietatis non spectat ad aliquē īferiorē: hic de ea que spectat sine cuius inferioris ꝯsensu non potest episcopus innouare: facit quod no. de iure patro. nobis de re. permu. cle. vna in glo. pe. ¶ Tertio oppo. ꝙ etiam si prioratus non sufficiant duobus non ex hoc debeant vniri: sed in eis poni vnus solus: sicut et alias in ecclesijs curatis. eo. ti. qd dei. Sol. vt in seq. ꝗrio. ¶ Quarto oppo. in eo ꝙ dicit de prioribus reuocandis ad claustrū: nā qñqz sunt ꝓ ratus in quibus instituunī monachi in perpetuū ad curam populi: nec reuocanī ab abbate. de cape. mo. c. vno li. vj. So. vt in glo. sepius quā singu. no. in eo qd dicit: ista que dicent de monachis ne soli maneāt in capellis intelligēda de claustralibus qui reuocari possunt ad claustrū: secus in illis qui instituunī in ꝑpetuū ad curā qui nihil habent cōmune cum mōasterio: qd dic vt in glo. et ex hoc no. Laud. vnū casuz in quo mōachus pōt eē solus. i. sine socio religioso extra monasteriū: scdo casus est si sit episcopus ecclesie secularis. de renun. nisi ad h. sed si monachus habet ꝯtinuā habitationē in monasterio: sed fructus habet separatos longe a monasterio in loco: vbi hz domū et familiā ad colendū agros sicut sunt officiales monasterij: vt prepositi et sacriste et quocunqz noie vocētur: dz habere sociū sui ordinis: ꝙ aūt nō claustralis nō possit ad claustrū reuocari probat Pau. quia si in mōasterio erat numerus et loco istius cū recessit de mōasterio fuit alius subrogatus si nunc reuocaret ille rūperet numerus qd fieri nō debet nō auctis facultatibus. de ꝯsti. cū. M. de pbē. pro illorum. vel subrogatus excluderet qd ēt fieri nō dz sine sua culpa. lvj. dist. satis peruersum. de consti. c. ij. Itē ꝙ nō teneat habere sociū sui ordinis probat pau. quia tenet ad officiū secularium clericorum fm ritū illius ecclesie ad quā transiuit: vt no. xvi. q. i. c. iij. et per Hoff. in sum. eo. ver. sed nūqd. de cele. mis. cle. ij. i gl. pe. dz ergo hēre sociū secularē sine quo celebrare nō dz: de ꝯse. di. i. hoc quoqz. de vi. et hōe. cle. vt qlqz. et iuuisse hēret mōachū. Steph. dicit ꝙ etiā

[a] ¶ An monachū. adde gl. in simili in c. i. de priui. gl. i. ale. i. de reb. ecc. nō ali. hoc. i. c. cū olo rū de sen. excō.

[b] ¶ Pleno iure. adde gl. i. l. c. ꝯstitus de for. cōpe. et ibi doc. in gl. i de ho pleno iure i. c. abb. de priui. lib. vi. et ibi doc abb. in c. auditis i. ij. no. de pier. abb. in ca. de monachis. in. ij. ccl. ver. v. et vi. de pbē. abb. i. c. qm i. i. no. de priui. et p ant. de bu. ꝯs. ꝯtr. lapien. qre hic agit i. h. co. ver. dic et sanus.

monachus promotus ecclesiā secularē debet habere sociū sui ordinis si redditus sufficiunt:pro quo bene facit eo.titu. qđ dei.τ in eo qđ dicit glo.rónem non cócurrere:quare abbas talē móachum cū quo nil hȝ cōmune sociare debeat de suo claustrali.dicit Steph.ꝙ abbas dando licētiā móacho transeundi ad hoc beneficiū vr se obligare ad dandū sociū poterit tñ abbas sociū reuocare ad claustruȝ sed loco eius tenetur aliū subrogare:dic ꝙ verior est opi.glos. quatenus querimus de necessitate:de honestate aūt vera est opi. Stepha.τ sic loquitur.c.qđ dei.τ hodie vt ēt dicit glo.soluȝ in claustralibus obseruatur ꝙ hēant sociū sui ordinis.¶ Nō est opp.in eo qđ dicit ꝙ si prioratus non sufficiunt duobus monachis ponenť clerici seculares:naȝ etiā clericus secularis eget socio.de fi.presby.veniēs.de vi.τ ho.cle.vt quisq̄ȝ glo.cum titulo.sol.ꝙ clericus secularis debet habere seruitorem non sociū:τ idē Pau.τ de hoc i se.q .in fi.¶ Aue ro in eo ꝙ dicit ꝙ prioratus debēt esse sufficientes pro duobus quales erunt isti duo.so.vt in gl.in ver.duobus:quos exponit duobus.i.priori τ socio.¶ Oppo.ad hoc de capel.mo.c.fi.gl.pro sol.remittit ibi. Pau.autē ponit solutioneȝ de qua ibi:scilicet ꝙ pluralitas posita in.d.c.fi.in verbo monachos respicit pluralitatē prioratuū.cócordat.xxxiij. q.ij. seculares.de etate τ qualitate.querīs.¶ Opp.ad idē quia vltra priorē τ sociū erunt necessarij etiam duo clerici ad seruiendum:maxime si curā habent animaȝ:cū presbyter sine clerico missam τ alia sacramenta cómode nó ministret.de filijs presbyte.veniens.xxxviij.distin.sedulo. τ non sit dubium quin monachi paucioribus cibis contenti esse debeant. de consecra.distin.v.ne tales.τ.c.nonquā.Solu.Lau. ꝙ si loquitur de beneficijs in quibus ad curā animaȝ promouētur monachi poterunt esse sine socio.licet non sine seruitore qđ dixi.ā.in.iiij.contrario.Si vero loquimur de alijs beneficijs:tunc si eque bene possunt viuere duo monachi τ duo clerici:τ ad hoc se obligant vel cū artificio vel parentuȝ adiutorio non remouebuntur.de capel.monacho. c.fi. vbi de hoc.de priui.c.i.in fi.li.vi.τ si nullo mó possunt viuere duo τ inuenitur vnus presbyter qui velit solus τ per se locuȝ regere monachus expelletur τ sacerdos ponetur.vt h.τ hoc vlti.vult ēt gl.in verbo futurus.¶ Scđo quero in eo quod dicit prioratus vniendos per locoȝ ordinarios quid de prioratibus exemptis:dicit laud.Joā.an.sibi rescripsisse ꝙ per hanc litterā ibi.locoȝ ordinarios. probatur ꝙ pro vnione exemptoȝ recurri debet ad papā.ar.de tēpo.or.cū nullus. in fi.lib.vi.de priuile.auctoritate.τ de v̄bo.sig.veniens.eo. lib.ꝙ dicit laud.videri veȝ in vnione exemptoȝ locoȝ ad inuicem facienda:τ eo casu quo subsunt pape imediate. secꝰ si alij q: tunc cósensus eius sufficit nec requiritur licētia pape.quod intelligo veȝ quando subsunt illi pleno iure: tunc eniȝ intelligiť habere iurisdictionē quasi episcopalē. per id qđ no. Inno.de transac.c.ij.τ.ā.de reb.eccle.non alie.cle.i. glo.de episcopo.τ dixi.ā.in.i.notabili.pro hoc optime.de priui.abbates coniuncto prin.τ fi.li.vi. In hoc tamen alij aliter:sed primū verius:τ sic respondi in qōe facti.¶ Tertio quero circa id qđ dixi in prime.q.quid si episcopus ecclesiam sibi subiectā in qua abbas exemptus habet institutionem τ destitutionē rectoris vult venire monasterio exēpto:lau.ꝙ potest.arg. qđ me.causa cū dilectus.in fi.i.glo.τ de priuile.tuaȝ.in prin.pro hoc qđ no.de resti.spo. olim.i. τ de dóa.iter dilectos.¶ Quarto quero qui cóprehendātur in verbo ordinarios.dicit lap.ꝙ episcopi τ superiores ad quos de iure cómuni hoc ptinet.de exces.prela.sicut. vľ qbus cópetit ex priuilegio vel ꝯsuetudine prescripta.de prescrip.auditis.de exces.prela.accedentibus.¶ Quinto quero an p legatuȝ de latere poterit hec vnio fieri dicit lap.ꝙ sic:τ multo fortius q̄ȝ per illos de quibus.ā.q.proxi.naȝ legatus non indiget consensu abbatū:licet alij idigeāt vt hic. facit de offi.lega.dilectus.de elec.si abbatē.li.vi.de off.leg. c.i.τ.ij.eo.lib.de verb.signi.c.i.prouo rñso.eo.li.de hoc dixi de ꝯsr.vti.vel inuti.c.fi. ¶ Sexto quero an sede vacāte posset capitulū istam vnionē facere.Lap.ꝙ sic:dūmó nil deperéat de iure episcopali:alr̄s nó potest.facit quod no.ā maio.τ obe.c.vno.lib.vi.τ simile quod no.de reb.permu.cle. vna.vbi dixi.q.xi.¶ Septimo quero an prelatus inferior epo vt abbas prescribere possit potestatē vniēdi beneficia. glo.approbat dicēs ꝙ sic.cū hoc sit iurisdictionis non ordinis dicit tñ exigi titulū vel tp̄s cuius ꝯriū non sit memoria. quod dic vt in ea quā not.Steph.ā.de re.eccl.nó alie. cle.si vna in prin.vbi dixi de hoc in.q.vi.tȝ ꝯrium dicens ꝙ quelibet ecclesia debeat habere suū rectorē τ si per vnionē fiat ꝯrium hoc est contra ius.cū ergo vnio permissa sit episcopis intelligitur inferioribus prohibita.de tempo.ordi.dilectus inducit simile de institutiōe auctorizabili que non prescribitur.de offi.archi.cum satis.dic glo. veriorē per rónes in ea positā.τ idē Lau. Pau.τ Gen.ad rónē Stepha.cuȝ dicit ꝙ quelibet ecclesia debet habere suū rectorē. dic hoc verum qñ ipsa est titulus:per vnionē aūt titulus supprimiť. τ ideo pót qs habere plura talia.de eta.τ q̄li.cum te.

§. **Ceterum.** Opp.ꝙ videtur ꝯrietas in eo ꝙ primo exigit annū inceptū in verbo attigerit.scđo cópletum in verbo peregerit.glo.concordat.sol.hoc est de arbitrarijs.τ idē Pau.Lau.dicit ꝙ primo caso datur maius tempus.s.annoȝ.xxv.ideo sit relaxio in alio vt sufficiat annus incohatus vt fiat quedā cópositio vt qui in vno grauatur in alio releueť.simile qđ no. de offi. or.cū vos.in glo.ij.τ vtraq̄ȝ sol.bona.¶ Secundo opp.in eo ꝙ pmittit prioratū curatum in nó conuentualē conferri minori.xxv.annis.contra id de elec.cū in cunctis.§.inferiora.τ eo.ti.lȝ canó.li.vi.sol. Pau.ꝙ hoc speciale in religiosis.vel ꝙ hic de prioratibus curatis qñ cura per alios exercetur τ sic nó videntur curati.ar.ā.de pbē.eo.li.nó.n.est de mente iuris ꝙ claustralis per se exerceat curā populi.de capel.mo.c.i.si aūt curā per se exerceant.dicit pau.standū cótrarijs:q: debet attigisse.xxv.annū cū nó possit in minori etate eē sacerdos.de eta.τ qua.cle.generalē. τ de hoc vlt ā.q. se.τ hec so.placet.ꝙ.n.sit spāle in religiosis non bene pbať iure vt dico in seq.q.¶ Quero si monachus assumatur ad prioratū in quo curā exercet per seipsum:an sufficat annus. xx.videtur ꝙ nó.per ea que dixi.ā.ꝯrio px. In ꝯriū est littera in verbo τ si.glo.in hoc verbo τ si.tenet primuȝ. Pau. vt dixi in pximo ꝯrio. Idē ēt Lau.Genȝe.ad ꝯriū dicit gl. ꝙ istud τ si venit ad tollendū id qđ aliqui dicebant hoc casu sufficere etate iuniorē.xx.anno.dūmó sit maior.xiiij. Idē dicit Gen.ꝙ hic cessat arg. a ꝯrio ex quo ꝯriū reperitur in iure.nó.n.recedendū est a.§.iferiora:q: nó inuenitur expressum ꝙ in hoc sit religiosus melioris ꝯditóis q̄ȝ secularis:τ vtraq̄ȝ so.vera.vt in hac gl.i fi.p hoc.ff.de postu.l.i.§.pueritiā.¶ Scđo q̄ro an epus possit in pͦratibus ꝯuētualibus dispēsare in minori etate. Pau.ꝙ nó.per.c.vnicū.ā eta.τ q̄li.li.vi.nā tales prioratus sunt curati róne collegij τ psonaȝ ipsiꝰ in q̄s habet prior iurisdictioneȝ:penitētiale foȝ.de offi.or.quāto.τ de maio.τ obe.cū in ecclesijs.ā.e.ti.§.sane. quo vero ad foȝ ꝯtentiosum ꝙ platus collegij nó hȝ iurisdictionē in suos prochianos:sed quo ad penitētiale sic.τ dicit Pau.ꝙ de iure prochiali ē celebrare diuina sacramēta ministrare τ alia de qbꝰ no. Inno.de prochi.sub rubri.τ sm hoc dicit Pau.itelligēda que no.ij.q.i.nemo.de offi.ordi. cū ab ecclesiaȝ.sed dic melius vt ibi de hoc dixi.

§. **Qui autem.** Nō.ibi collatóis vel cómissionis:ꝙ abbas in collatióe suorū bñficioȝ pót vti his v̄bis:tibi ꝯferimꝰ vel cómittimꝰ.iuxta materiā de qua loquitur.l.dist.qd est.¶ Oppo.in eo ꝙ vult eos qui habuerint prioratus ēt ꝯuētuales teneri ad sacerdotiū ꝯ id.de elec.statutū li.vj.Sol. vt in gl.i. que dicit ꝙ.c.lȝ canó.iunctū cū.c.statutū precelle.nó hīt locū in prioratibꝰ ꝯuentualibus qđ bene pbať.¶ Scđo opp.q: littera vr̄ sibi ꝯdicere:nā in verbo habuerint vr̄ includere ēt pmotos añ hāc cle.τ ꝯtrā vr̄ velle in verbo collatiōis.gl. nó dicit.so.ꝙ respectu prius habitoȝ dicendū est tp̄s currere a tpe quo hec ꝯstitutio ligauit.τ idē vult Laud. nā in verbo habuerint subaudit n mó:idest post tp̄s huius cle.vt sic hec

constitutio

constitutio si noui iuris p̄mulgatoria nō antiqui declarato ria. de cōsti. c. fi. ex hoc infert q si ante hanc cōstitutionem aliquis monachus homicida voluntarius vel alius inept⁹ etiam ex culpa sua ordines assumendo de qua culpa satisfe cerat adeptus fuerat dispēsatiue tales prioratus q poterat cum censeant simplicia. de cler. pugnan. in duel. Henricus. in fi. et ibi no. de preben. de multa. hec constitutio nec pena eius habet arctasse pro ordinibus assumendis. qḋ etiaʒ te net Genze. qꝛ ex quo cū tali foret dispensatū non est locus querele. de accusa. sup his. de scisma. c. ij. ex hoc no. q clau sula sequens non referṫ ad oia superiora quando ex tali ra tione induceretur absurditas seu rectus intellectus. de do na. cū dilecti. hoc enim casu verbū collationis refertur solū ad prioratus habitos post hanc cle. nā si refertur etiam ad prioratus habitos ante hanc cle. siquis habuisset per annū vel plus ante hanc cle. nā non cōpeteret sibi aliqua dilatio: et sic puniretur sine culpa. ¶ Tertio oppo. in eo q dispōit prioratus vacantes ex eo q isti nō fuerunt promoti ad sa cerdotium eis nō cōferri ea vice. nā facile erit illudere hāc dispositionem conferendo vni de quo scitur q nō accepta bit et postea cōferendo ei qui priuatus fuerat. solu. quidaʒ exponunt ea vice. i. in illa collatione vsqꝫ quo facta sit cuʒ ef fectu ne leges sint ludibrio. de elec. commis. lib. vi. verius vi detur standum littere. nec presumi dꝫ fraus. de renū. c. ij. li. vj. ¶ Quarto oppo. q nō debeāt astringere priores nō cō uentuales ad sacerdotiū. aut enim hmōi prioratus censenṫ dignitates seu personatus et nō possunt conferri etiā si sint in. xx. anno cōpleto nisi cū dispensatione diocesani. de eta. et quali. c. vno. lib. vi. cuius cōtrarium dicitur in. d. §. prece denti. vbi nō requirit dispensatio. aut censenṫ beneficia cu rata et tūc non possunt cōferri ante. xxv. annuʒ. de elec. licet canon. lib. vi. cuius contrariū dicit in. d. §. Si ergo nō sunt dignitates nec curati quare cōpelluntur habentes ad sacer dotium. Sol. Laud. q verū est q non sunt dignitates nec psonatus ratione predicta. ex quo infert q nō poterūt esse delegati apostolici. de rescrip. clemē. ij. dicit etiā q nō sunt ecclesie curate sed potius simplicia bñficia ratiōe predicta: sed per hoc nō soluitur cōtrarium. Genze. dicit q licet nō sint dignitates personatus vel curati cōpellunṫ tamē ad sa cerdotiū: vt hic et in hoc grauantur sed in alio releuanṫ. ff. in etate. ē. §. pxi. argu. ff. de iureiu. cū qui. Ex hoc no. pau. q siqs prioratum talē consequiṫ in. xxi. anno inchoato tene re potest absqꝫ sacerdotio vltra biennū. et est spāle in reli giosis. ¶ Quero in eo q pmittit ex cā rationabili a sacer dotio abstineri: que erit cā rationabilis: glo. vt infirmitatis sol. ¶ Secundo quero an cessante cā rationabili possit eē casus in quo excusenṫ a sacerdotio. Lap. q sic: si cū eis fue rit dispēsatū. de elec. cū ex eo. li. vi. et hoc in nō exemptis vt ibi: in verbo subiectos. vbi de hoc per Archi. et idē Paul. ī. §. seq. vbi dico in. iiij. notabili. cū exemptis vero papa vł delegatus de latere dispēsabit. de priui. aucte. li. vi. vel ḟm Lap. etiam ordinarius dispensare poterit ad instantiam ex emptoꝝ. ar. de pscrip. veniēs. de sen. excō. de monalib⁹. et qḋ ibi no. de pui. c. i. lib. vi. et qḋ ibi no. de sen. excō. religio so. c. ii. possunt etiā ḟm laud. dispensare hoꝝ abbates si hoc habēt ex priuilegio vel cōsuetudine pscripta. de pscrip. au ditis. de exces. pla. accedentib⁹. de offi. archi. dilecto. et qḋ in eis no. et de pben. cum singula: et. ē. eo. c. §. ad hec.

§. Sane. No. casuʒ in quo requiriṫ expressa pfessio et dicit Gen. q hoc est ius nouū quo ad administrationes: lʒ quo ad dignitates idē statutū erat de elec. nullus. li. vi. pro hoc qḋ de pfessione not. de regu. cle. cos. et qḋ ibi no. qliter fieri debeat pfessio colligiṫ. xx. q. i. vi dua. no. xxvij. q. i. vidua. et per archi. de regu. c. i. et in regu la Benedicti. c. viij. et dicit Laud. q dꝫ profitens pmittere tria substātialia religionis: paupertatē: obedientiā: et casti tatē: ex hoc infert nō sufficere qḋ quidā faciunt qui pmittūt solū obedientiā. et de hoc in. d. cle. cos vbi dixi. q. iij. ¶ Se cūdo no. casum in quo dānatur cōsuetudo. de hoc in glo. no. et dicit Gen. q nisi fuisset sublata cōsuetudo nō tolleret per hāc cle. de cōsti. c. i. li. vi. pro hoc qḋ no. de reli. domi. c. vlti. de priui. c. i. lib. vi. ¶ Tertio nota id qḋ no. gl. collige. et idem Pau. ¶ Quarto no. q ex cā studioꝝ pōt mōach⁹ abesse a monasterio. et dicit Pau. q ob hoc satis possʒ ha bere locū ēpalis dispensatio. de qua de elec. cum ex eo. li. vi. no. de offi. vica. cle. nā: pro hoc quod dixi. ē. §. proxi. in fine. ¶ Quinto no. q etiā ex alia causa rōnabili qꝫ ex cā studio rum pōt monachus abesse a monasterio et exēplificat cau sa rōnabili: vt in glo. ppter. in ea. ibi. inimicicias. de ele. bo ne. de renū. ad supplicationē. ¶ Oppo. q possit administra tio cōmitti monacho etiā nō professo. pōt enim esse admi nistrator parrochialis ecclesie quā pōt habere etiā tacite p fessus sicut et nullo mō pfessus. ar. de elec. cle. i. in fi. Solu. Pau. intelligēdo hic de administratione que psueuit per religiosos tm̄ gubernari. ar. de sup. neg. pla. cle. vna. ¶ Se cūdo opp. ad idē de eo q no. Egi. de elec. cū in magistrum. vbi dicit in tpalibus administrationib⁹ posse preficí nō pro fessos. glo. reprobat. Sol. et idē Pau. q illud dictuʒ Egi. nō est verū per. c. de elec. nullus. qḋ extendiṫ ad hūc casum vt hic patet. ¶ Tertio op. in eo q dānat psuetudinem de nō residendo cū tamē valeat. de cōsti. cū oēs in vlti. glo. de elec. dudū in gl. pe. So. Pau. q hic spāle: alr̄ procedit cō trariū: et dic q ratio specialitatis est: qꝛ hic dānatur psuetu do: pro hoc qḋ dixi. ē. in. ij. notabili. ¶ Quero in eo qḋ di cit de pfesso si fiat pfessio in manibus monachi sine licentia abbatis. Matth. refert qḋ no. Host. in summa qui cleri. vł vo. §. qui vouēs. ver. vel si. et se. vbi dicit q nō valet: qꝛ mōa chus non potuit obligare monasteriū profitenti nec pfessū monasterio cū sit quasi matrimoniū spūale. ff. nau. cau. stab. l. i. §. naturaꝝ. ver. sed de execu. ff. cōmuni. pdio. l. i. qḋ tenet Inno. in regula porrectū. goff. dicit q pfessio facta in māu etiā priuate psone valet. xx. q. i. vidua. qm cle. vel vo. insinuā te. et. c. veniens. Spe. de sta. mona. §. i. ver. xix. dicit opi. Ho sti. pcedere quo ad bona. Sed opi. goff. quo ad obligatio nē dei. qui cle. vel vo. rursus. de hoc Archi. de regu. cōsti. et dic q professio facta in manib⁹ eius qui non pōt incorpora re religioni nō habet effectum vt dissolueṫ matrimoniū cō tractū sicut dissoluit pfessio valida. de vo. c. vno li. vi. et hoc in professione expressa: sed in tacita videṫ hoc exigi: tamen etiā tacitā puto nō sufficere nisi fiat eo sciente qui pōt incor porare religioni. de relig. cōstitutionē li. vi. qḋ dixi in. d. c. porrectū. in fi. tñ sicut pfessio facta i manib⁹ nullius obligat deo ad instar voti simplicis: ita et facta in manib⁹ illius qui non pōt incorporare religioni: et ad hunc intellectū p̄ oce du dictū Spe. ¶ Scdo quero si peregrinus intrat nauem vel tabernā et non ostēdit res quas habet: et postea dicit se pdidisse certas res an debeat stari ei⁹ sacramēto. Matth. querit et videṫ questio impertinens: sed habuit respectuʒ ad §. nautā. alleg. ē. q. proxi. et id qḋ of in pallega. l. i. nau. cau. sta. vbi naute caupones et stabularij teneanṫ de eo qḋ cepe rint. ad qōnem aūt arguit Matth. q sit credendū iuramē to peregrini: qꝛ nō est verisimile q deieret. C. de sac. san. ec cle. sancim⁹. Cōtrariū tenet p. c. fi. de iureiur. qḋ facit ex eo qꝛ nō deferṫ iuramentū nisi quādo precedit semiplena pro batio vt ibi nec est loc⁹. c. fi. qḋ me. cā. ¶ Tertio quero cir ca hoc si res remisse sunt in naui vel taberna ignorāte cau pone vel nauta: et sunt amisse furto. Spe. de fur. ver. quid si res. dicit nautam vel cauponē nō teneri: ex eo qꝛ nō tenetur nisi qñ sibi cōsignatur. d. l. i. qḋ dic vt in. d. ver. quid si res. ¶ Quarto quero in eo qḋ dicit de obtinētibus administra tiones extra monasteriū nō permittēdis in monasterijs a[n] locū habeat in oībus. Lau. dicit q loquiṫ de prioratib⁹ vel administrationib⁹ habētibus domos extra monasteria: se cus de his qui habēt residentiā in monasterio: lʒ extra lōge a monasterio hēant redditus qḋ esse pōt ex cōsuetudine q est rōnabilis nisi per ea ipediaṫ hospitalitas vel vtilitas lo ci et alia bona que ibi residēdo faceret: tūc eni non esset ser uāda. de cōsue. c. i. et. c. ex parte: idē Gēze. inducēs pro hoc verbū residere qḋ denotat hic loqui de his que habent do miciliū extra mōasteriū: alr̄ sola domus vł reddit⁹ seu pos-

a ¶ Ordinarios. adde glo. i cle. i. vt lit. pē. Jo. an. in. c. ordinarij. de offi. or. li. vi. Hoc. in cle. i. de test. ar chi. in. c. lʒ ca nō. de elec. lib. vi. Hoc. in. c. i solic: de cōcel. p bē. li. vi. Hoc. i c. i capite. l. de. hoc i. c. nemo. ij. q. i.

b ¶ An legatū. adde Spec. ti. de leg. in. §. nūc ostēdēdū. ꝟ. quo vnit. Hoc. in. c. fi. de psti. vti. uel in uti.

c ¶ An vacante sede. adḋ io. de lig. in cle. fi. de reb. ec. non alie. Pe. de pe ru in tracta. de vnione l. xxvi. col. ꝟ. vi. qrit.

d ¶ An prelatus inferior ēpo vt abbas. adḋ c. litteras. de re stitu. spolia.

e ¶ Si monachus assumaṫ. adde abba. i. c. i. de capel. mo.

a ¶ Ex cā studioꝝ. adḋ. c. ij. ne cle. vel mo. lib. vi.

b ¶ Qḋ pfessio facta. adde hoc. in. c. porrectum. de regu. pau. de eleaza. in clemen. cos. ne regu.

e ¶ Si cleric⁹. adde abb. i. c. tue. de cle. nō resi. Federi. de sē. q̄ lio. cxlvi.

cle.i. Ex hoc no. sm Lau. q sunt tres species religiosorum: quedã subsunt Pape immediate: quedã diocesanis: quedã superioribus non episcopis. ¶ Octauo no. q visitatio monasteriorum debet fieri singulis annis a: et dicit Laud. q hec specialis prouisio vincit generalẽ de qua. eo. ti. in singulis et .c. se. in quibus celebratur capitulũ solũ de triennio in triennium: dicit tamen q hec prouisio non tollit illam tanq diuersam qd etiam dico. j. q. vij. ¶ Nono no. de vbo debeat b qd est necessitatis: licet quãq sapiat honestatem. de hoc in glo. vlti. quam singu. nota. ¶ Quero de quibus monialibus loquatur hic. Stephanus q de his que profitentur regulam Basilij Benedicti vel Augustini. xviij. q. ij. perniciosam. et idem de alijs approbatis que ibi non exprimuntur: qr forte non erant inuente. facit. j. in pri. cle. ii. ¶ Secdo qro in eo qd dixi. s. in. iij. notabili per hanc cle. nõ cõprehendi monasteria virorum: quid si sunt duplicia. Pau. dicit q licz non debeãt esse duplicia. i. virorum et mulierum. xviij. q. ij. diffinimus. et .c. se. tñ si sic sint cõprehẽdunt: dic melius q si essent permixta taliter q in vno eodẽ monasterio essent: tũc questio haberet dubium quo casu incideremus in illã. q. an tale monasteriũ debeat censeri virorum an mulierum. per id qd dixi de ꝯsti. ex litteris. de exce. prela. dilectis. tñ magis placeret q ipsas moniales visitaret ordinarius nõ aũt monachos vt sic diuersitas sexuum inducat iuris diuersitatẽ. pro hoc qd dixi in. iij. notabili. Si autẽ sunt permixta eo mõ quo licitũ est. s. per distincta monasteria. d. c. diffinimus. et .c. se. tunc de mõasterio monialiũ dic locũ habere hãc cle. de virorum nunc: cẽsentur enim duo mõasteria visitãda. ¶ Tertio quero in eo q dicit per ordinarios monasteria visitãda qd intelligit p ordinarios. Lau. dicit q diocesanos inducit. de offi. ord. ordinarij lib. vi. q potius facit contra. vt no. de iurepat. cle. i. in glo. quid de inferioribus. qd tñ hic intelligitur de diocesanis: tenet Steph. qui allegat. xi. q. i. de persona. et .ii. c. vno. §. pe. et vlti. lib. vi. de reb. eccl. non alie. cle. si vna. §. ad hec. iuncto. c. sicut vnire. de exces. pla. sed q noie ordinariorum veniant etiã inferiores prelati. inducit de offi. ordi. cũ ab ecclesiarum: et .c. irrefragabili: et eo. ti. ordinarij li. vi. de iudi. decernimus. de ma. et obe. c. si. pro et ꝯ extrauag. execrabilis. §. ceterum. glo palle. Quid de inferioribus tenet q hic et comprehendunt inferiores. nã allegat hanc cle. inter alia iura in quibus noia ordinariorum cõprehenduntur etiam inferiores qd placet. per ea que ibi no. et facit qd dico i se. q. ¶ Quarto qro presupposito qd dixi in pri. q. q noie ordinariorum cõprehendunt hic inferiores an cõprehendat capitulum vacante episcopatu vr q sic: qr succedit in iurisdictiõe. de ma. et obe. his qui. et .c. cũ olim. Steph. s. qr licz capitulũ succedat epo quo ad ea que de iure cõi spectant ad epm: secus si de iure speciali. pro hoc qd no. de elec. scriptũ in glo. hoc iõ hic autem visitatio spectat ad epm tanq delegatũ apostolicũ simile de hereti. ad abolendam. Idẽ Lau. dicit q Jo. an. super hoc ab eo ꝯsultus in. q. facti. Idẽ respondit q nõ. p hoc qd dixi in. d. c. cũ olim. ¶ Quinto quero an ordinarij poterunt hãc visitationẽ alteri delegare. Lau. arguit q nõ. per ea que no. Jo. an. de offi. or. si episcopus lib. vi. In contrarium. per ea que no. glo. de offi. ordi. eis: qd placet per illud. c. et .c. si. de offi. dele. §. is autem. A contrario quia ibi p habitur delegare is cui cõmittitur q personaliter visitet: secus ergo si non adijcitur: q personaliter visitet vt hic p hoc quod dico in seb. q. ¶ Sexto qro in eo qd dicit glo. in verbo alia q mõasteria exempta que subsunt nõ pape sed alijs superioribus visitabunt ipsi superiores: quid si monasteriũ subest abbatisse maioris monasterij: glo. ea. arguit q ordinarius possit visitare: quia ipsa maior abbatissa hoc nõ potest cũ non potest exire. Contrariũ tenet qr potest per alium visitare: et idem Pau. et hoc facit pro eo qd dixi. s. q. prima. Laud. contra qr tales correctio vix bene fit per mulierẽ cũ non sit officium muliebre: nam vna mulier parum appreciat aliam. Item frequenter sunt socie criminis et sic libenter vna aliam releuat. arg. ff. de regu. iur. femine. de exces. prela. dilecta. de col. per totum. primum placet et iste rõce parum vigẽt.

¶ Septimo quero de monasterijs subiectis sedi apostolice que ꝯsueuerunt per visitatores capitulorum prouincialiũ singulis annis visitari sicut monasteriũ monialiũ hirachien. an visitabitur per ordinariũ. lau. q sic: qr hec specialis prouisio vincit generalẽ. de q. s. c. in singulis: et .c. se. qd dixi. s. i. viij. notabili. ¶ Octauo quero de monasterijs albarum que ꝯsueuerunt visitari per abbates cistercien. credit laud. q cũ ille habeant abbatẽ cistercien. pro superiori per ipsum visitabuntur. ¶ Nono quero in eo q dicit visitationẽ faciendaz singulis annis an sufficiat q fiat in fine primi anni: et in princ. scdi. glo. an sufficiat remittit ad no. eo. ti. in singulis. vbi cõcluditur q non: qr sic posset differri in casu. c. in singulis. vsq ad sex annos in preiudiciũ monasterij nec sufficeret iuri volenti q fieret de triennio in trienniũ hec idẽ Steph. qr visitatio fit ppter cõmissa corrigẽda nõ ppter cõmittẽda. si ergo prima fuit sufficiẽs: scda nõ habebit quid corrigat. Idem Pau. qr si in fine primi anni et in principio scdi s fieret nõ esset annus inter primã et scdam sed biẽniũ. vnde vr q debeant equaliter distare. argu. de cõsan. qd dilectio. vt putat Pau. hoc ꝓcise verum quo ad. c. i singulis. qr littera ibi dicit de triennio in triẽniũ. Sed in casu nostro cessaret hec ratio si in tertio anno fieret in pricipio: secus si in fine. oi tñ casu remãet alia ratio: qr frustra fieret scda. ¶ Decimo quero an hec visitatio c possit iterari. gl. e. dicit q tantũ semel in anno fieri debet tñ ex causa potest iterari. dicens q hec lra nõ contradicit: nõ tñ dicit quare: et Stepha. inducit ꝯtrã. xxv. q. i. c. i. q nihil facit et cũ glo. tz Pau. ad hanc litterã rñdet q respicit visitationẽ ordinariã et ꝯsuetã que fit et sine causa nõ tñ phibet iteratã si cã subest. pot ergo visitare totiens apostolica auctoritate exẽpta quotiens iure ordinario nõ exẽpta cũ ponat sub eodẽ pcepto. arg. de cõsti. trãslato. qd defendi potest ex auctoritate glo. sed de iure ꝯtrã videtur: qr cessante hac cle. ordinarius nullo modo visitare potest monasteria exẽpta. et hic non disponitur nisi q singulis annis nec dr semel tm. debet ergo intelligi quotiens opus fuerit.

§. Visitatores. No. q moniales nõ debẽt vti comatis crinibus: et exponit Genze. comatis. i. crinatis. vel comatis. i. in plixũ extẽsis. ad instar come eque vt fit in cathalõia: et hoc vltimũ est ad mentẽ littere. vt vult gl. per hãc. nã in iure accipim pro longis capillis. de vi. et ho. cle. clericus neq. vsi enĩ dr coma mulierum qr comant et in prensum extendunt. cesaries virorum a cedẽdo: qr viri nõ sic prensos capillos nutriũt vt dicunt derinatores. de hoc. j. e. §. q. iiij. ¶ Scdo no. q nõ debent vti vestib virgatis. dicit Genz. nec partitis. de vi. et ho. cle. qm. pro hoc qd no. j. e. §. dr in glos. a similia. ¶ Tertio no. q non debẽt vti capuciolis: et dicit Gen. q cũ vsus certorum capuciolorum et certi coloris hic interdicat datur intelligi q vsus aliorum honesti coloris iuxta statũ religionis eis p mittitur potissime exposcente regiõis frigiditate. ¶ Quarto no. q non debẽt vti corrigijs: et hec prohibent etiam laicis in ecclesijs et cimiterijs. j. de cele. miss. cle. i. et fac exodi. xxxij. cũ appropinquasset moyses ad castra vidit vitulum et choreas et sequitur: et q interfecit. xxvij. milia. xliv. dist. disciplina et de saltatrice. Mar. xiiij. xij. q. iij. c. ij. pau. ¶ Quinto no. q visitatores prio debẽt icipe a monitione ibi. inducũt. primo ergo instruent et monebunt nec statim fulminabunt. vt no. x. q. i. placuit. ¶ Sexto no. casum in quo cessat exẽptio. ¶ Septimo no. q visitatores debẽt cõpellere mõiales ad hec obseruanda remedijs oportunis et exprimit Lau. oportunis fortioribus q dicatur. eo. titu. periculoso li. vi. dic q ibi ad finem loquitur quo ad aliud q hic: quia ibi de clausura: et satis sufficit pena censure ecclesiastice de qua ibi: oĩ modo prelati exequerentur: nam contra nõ seruantes possunt aggrauare censura. ¶ Opp. q ea que hic iterdicunt mõialibus nõ debuerint iterdici qr nõ sunt iterdicta in regula Bñdicti: et oĩa itelligunt mõachis pmissa que nõ sunt in regula phibita. xvi. q. i. sunt nõnulli. Sol. Lau. q regula posita in. c. nõnulli. nõ habet locũ hic et est rõ: qr potuit papa h addere: qd dic vt. j. e. §. q. ij. ¶ Scdo op. i eo q phibz

a ¶ Singulis annis. Add ar chi. i. c. epm. x. q. i. doc. i. c. venerabili de cẽs.

b ¶ De vbo debeãt. Add gl. et doc. i. c. si vir de adul. gl. i. c. i. xxv. q. i. gl. et ibi abba. i. c. p posuit de app. abb. i. c. i. de de spon. impube.

c ¶ Licet capitulũ. Adde gl. in cle. multorum de here. Jo. an. i. c. si de supplẽ. neg. pla. li. vi. i nouella.

d ¶ An ordinariũ. adde Pau. suum in tractatu de visitatiõe.

e ¶ An hec visitatio. adde doc. i. c. i. de off. archi. glo. i. i. c. epz. xx. q. i. gl. i. c. si epo de off. or. li. vi. doc. in c. conquerente de offic. ordi.

monialibus incedere per vicos et plateas: vt enim permit-
tere egressum de claustro: dis tñ non per vicos et plateas. Et
id co. ti. c. vno. lib. vi. Sol. glo. in verbo icedat: supplet etiá
ex causa honesta: q2 debét esse sub clausura vt in Zrio. Lau.
do vi velle ꝙ ex cá psit egredi: vt accedédo ad eos qui eis
subueniũt in necessarijs: aliis qd faceret paupertima monia
lis cui portio diurna que sibi dat a mónasterio nó sufficit. pri
mum verius et paupertati monialiũ puidet in. d. c. vno. §. fa
ne. ¶ Tertio oppo. q2 vi lra sibi 3dicere ibi arq3 oia obser
uáda et ibi qbus eñ quo ad alia. ná primo dicit ordinarios
cópellere moniales ad oia obseruanda non ob. exéptióib9
deinde dicit exéptionibus nó piudicari quo ad alia. Soln.
expóe oia supius dicta vel stita. p hoc gl. i v. alia. ¶ Quar
to opp. ad hoc q2 ex hoc vi inferri ꝙ ordinario visitáti nó
debebitur pcuratio eũ in aliis ꝗ in expssis h et silibus sint
exépte. vt dixi in pri. Zrio. gl. ea. dicit ꝙ per hoc non exclu-
ditur pcuratio tanꝗ annexa visitationi vult dicere ꝙ eo ip-
so ꝙ iniungit visitatio pcedit et pcuratio táꝗ annexa. et idé
Pau. qui itelligit hoc de visitatióe ordinaria: secus de pa
ctionali vel 9suetudinaria. de 9seri. cũ ex officij. de cési. pcu
rationes. ¶ Quero an nole monialiũ a hic icludat abba-
tissa. gl. ij. ꝙ sic. ¶ Opp. ad hoc de eo qd no. de senté. excó.
vniuersitatis. vbi aliud in abbate ꝗ in mónachis. pau. Sol.
referédo ibi no. dic vt ibi. ¶ Scdo q̃ro an qd hic df de mo
nialibus béat locũ in sororib9. pau. ꝙ sic. q2 idé sũt. de ele.
cũm que., vbi de hoc lz vulgo distinguant. qdá. n. dicũt soro
res eas que subsunt fratribus reliquas moniales. de hoc ét
dico. J. de 9san. et affi. cle. vna. q. xvi. ¶ Tertio q̃ro in eo qd
dixi. s. in. i. Zrio ꝙ papa potuit hoc. de qbus hic phibere vl
tra regulá an hoc sit verũ: vi ꝙ nó. ná 9siderato statu nature
nó maioré libertaté hz papa ꝗ monachus: cũ ergo mona-
chus non se obliget per totum nisi ad ea que sunt in regula
non videtur ꝙ papa possit vltra hoc eum grauare quod la
ti9 pseqt Lau. declarádo an papa possit auferre vl 9firma
re ea que sunt de bóis nature vel fortune vel gre vel glorie
et ꝙ bona nature nó possit auferre est. s. de re iud. cle. pasto
ralis. qd nec ferre est. co. tit. cũ ad mónasteriũ: in fi. de bonis
do fortune vi ꝙ oia possit ex quo per votũ et religioné mo
nachus velle et nolle a se abdicauit et sub iugo illi9 q vicem
dei gerit in terris oino se supposuit. de elec. quorũdá. et c. si
religiosus. li. vi. pót ergo papa moderari et laxare statũ mo
nachi quo ad bóa fortune reseruatis sibi necessarijs natura
libus que nó pñt auferri vt prime dixi. Jté exceptis substá-
tialibus religionis sicut est abdicatio ppietatis et 9tinétia
q2 istis laxatis desineret esse religio in hoc monacho. d. c.
cũ ad mónasterium. extra substátialia vero potest restringe-
re et relaxare put vult sicut de clausura eo. ti. c. vno. lib. vi. vl
de carnibus phibendis. de 9se. dist. v. carné. et similia. quia
hec solénitates a 9stitutionib9 ecclesie pcedunt. de vo. c. vno
lib. vi. quas papa potest tollere. de ele. inotuit. de cósangui.
non debet. de bonis grate: dicit Lau. ꝙ pape nó est hec da
re in effectu: sed eius qui ipsum vicariũ constituit licet papa
hoc possit dispositiue. i. q. i. eos cũ se. c. de bóis glorie nihil
dicit Lau. sed satis relinquit solutũ per prime dictũ: q2 si nó
potest dare bóa gratie multominus glorie nisi disponendo
de illa. dic quo ad id qd dicit de bóis fortune ꝙ papa ex cá
disponere potest de monachatu ét respectu substantialium
q2 illa pendent ex 9stitutióe ecclesie. qd dixi in. d. c. cum ad
mónasterium in fi. ¶ Quarto quero in eo ꝙ dixi. s. in. i. no-
tabili. an mónales possint vti comis. glos. per hanc argũit ꝙ
sic. q2 in litera phibetur eis copulatiue ne vtantur comatis
et cornutis crinibus. ergo comatis nó cornutis possunt vti
et idem pau. de hoc per Arch. xx. q. iij. c. ij. de 9suetudine tñ
in italia tódũtur vt dicit glo. et pau. et huic 9suetudini stá-
dum est q2 est optima legũ interpres. ff. de legi. si de interp
ta. de 9sue. cũ dilectus. ad. c. queciiq3. xxx. dist. alleg. in glos.
rñdet Gen. vt glo. ꝙ ibi de mulieribus secularibus. et quia
ibi dicit de muliere vacáte religioni intellige de religione si
dei nó habitus: ar. C. de postu. nemo. de epi. audien. nemo.
et ad copulá et positá hic in tex. dicit ꝙ potest exponi p vel

a ¶ An nole moniali. Add. voc. in c. quoniam de symo.

vt frequenter fit. ff. de verb. sig. sepe. no. de rescrip. c. ij. nam
frustra videtur fieri veli impositio si coma esset sibi velamé.
Jtem nó videtur differentia inter mulieres seculares et re-
gulares: que tamen sicut differũt habitu ita debét in coma
differre sm eum qd placet: et pro hac expositione ꝙ et póa
tur pro vel: est q2 negatio que sequitur ibi non vtant negat
omnia premissa separatim. vnde et stat pro nec. ff. de re. du.
si is qui ducenta. §. verũ. ¶ Quinto quero in eo ꝙ dicit vi-
sitatores debere cópellere mónales ad ea de quibus hic. q-
bus modis cópellent. glo. per hoc et pau. latius dicũt ꝙ ex
cómunicando suspendendo vel interdicendo locũ capitu-
stallũ chori vel incarcerando intra septa monasterij. de re.
c. vlti. de symo. dilect9. et c. qm. s. cle. proxi. §. siquis vel per
disciplină regule. d. §. siquis: et de hoc ét in seq. q. ¶ Sex-
to quero circa hoc an poterunt cópellere exemptas desti-
tuendo ipsas. glo. eadé dicit ꝙ nó: et idez pau. q2 tunc non
esset compulsio si esset perpetua sed priuatio. pro hoc ꝙ no
ta. Jnno. et Hosti. de eta. et qua. q̃ris. et de rescri. dilectus.
vbi dicunt ꝙ gñales visitatores non possunt aliq̃s amoue-
re. pro hoc. s. c. in singulis. et c. seq. qd intelligit Hostien. ni
si sint legati. de re iudi. cũ. i. et a. de accus. qualiter. et c. seq.
pet. et Abb. dicũt ꝙ visitator datus a papa pót amouere ab
administratione aliter non. d. c. in singulis. et c. sequé. Con
cludit pau. formam mandati inspiciendá et si ibi continetur
inquiras et corrigas potest amouere ab administratióe. ná
forte correctio aliter fieri non potest: arg. de accusa. ad pe-
titioné. ad summum predictoz et verbum correctionis dispo
sitionem continet. vt no. de verbo. signi. querenti. in glos. i.
et si dicitur inquiras et sic seruare cópellas nó poterit amo
uere perpetuo: q2 nó esset correctio vt dictũ est. s. ea. q. pro
hoc qd no. Jnno. de appel. pastoralis in fi. Lap. tenet ꝙ eti
am poterunt destituere. ná sicut vox mortua compellit bñfi
ciatum ad ordines per beneficij priuationé. de elec. licet ca
non. et c. cũ ex eo. et pari ratione vox viua hoc poterit. quid
enim si abbatissa et moniales nolunt visitatores ad visitádũ
admittere vel eorum mandatis parere nonne debent posse
post alias penas ea tamen nó crescente contumacia penam
augere. de etate. et quali. cũ bone: vbi est expressum et ibi de
hoc de iudi. cũ non ab homine. vt lit. nó conte. quoniam in
fi. permittitur enim visitatoribus a generali capitulo depu
tatis ppter contumaciam et contemptum monachorũ eos
a cetu alioz remouere: licet alios relinquétes dimittere debe
ant corrigédos ab abbatibus suis eo. titu. ea que ver. ita ta
men: et ver. ipsi etiam et qd ibi no. ¶ Opp. ad hoc. q2 visi-
tatores hic quo ad exemptas sunt delegati ad hoc. de phé.
hi qui lib. vi. de heret. ad abolendá. Sed delegati nó pos-
sunt aliqué priuare beneficio. not. Jo. an. de here. pro hũa-
ni. lib. vi. nisi habeant specialé potestaté ad hoc. de concel.
preben. quia diuersitaté. de accus. cũ dilecti. Lap. nó respon
det formaliter ad cótrariũ quod dico in se. cótrario. Sz ad
questionem dicit ꝙ visitatores quandoq3 dátur a iure quá
q3 ab homine. si a iure vt hic possunt pro preteritis delictis
punire. vt dicit in. c. ea que: sed nó priuare sed propter con
tumaciá in odiũ rebelliũ maxime si sunt notorie possunt eti
am beneficijs priuare. l. di. cótumaces. lxxxi. di. si qui. xvij.
q. ij. Eleutherius. viij. q. i. sciendũ in fi. xv. q. vij. siquis tumi-
dus. xxiij. q. v. si apud. bene facit de offi. delega. preterea. Si
vero sunt dati ab hoie vt a papa vel legato de latere pote-
runt priuare etiã p preteritis cómissis etiam exéptos. siue sint
speciales siue generales. de rescrip. dilectus. i. de re iudi. cũ
i. et a. de accu. qualiter. i. et c. cũ dilecti. facit quo ad datos a
legato. de elec. si abbaté. de offi. leg. c. i. et ij. de verb. signifi.
c. i. li. vi. et hoc maxime si df in cómissióe corrigatis et c. per
not. de verbo. sig. q̃renti in gl. i. Jté dicit Lap. si dentur ab
inferiore qui possit priuare circa subditos suos. ¶ Opp.
ad hoc de offi. vica. c. pen. lib. vi. Sol. Lap. ꝙ ibi in vicario
episcopi dato simpliciter sine clausula corrigés et c. dicit tñ
vltio dicédũ ꝙ visitatores de qbus hic: vl dati i caplo gña
li cognoscet pñt si ad finé sniádi sz ad supioré referédi: tũ
si ita notoriũ sit ꝙ negari nó possit nec idigeat cognitióe iu
dicali poterant

diciali poterunt declarare eas iniustum ingressum habuisse et reuocandas esse ac remouere de facto: vt de facto tenēt: argu. xxiiij. q. vlti. ecce. et qđ ibi no. de fil. presby. qm et qđ no. idem Lap. de pe. cle. ij. et ex hoc vr recedere ab his que dixi. s. e. q. et tenere cū gl. et Pau. qđ placet et precipue qđ dicit Pau. considerando verba mandati et ex hoc non expedit tēdere ad ꝯtrium precedens: sed standum est ꝯtrario ꝙ delegatus non hꝫ potestatem priuandi beneficio nisi detur specialiter qđ optime pbatur in. d. c. penul. de offi. vica. li. vi. In eo autē quod Lap. dicit ꝙ in casu notorij poterūt declarare et de facto remouere: dic vt in seq. q. ¶ Septimo q̄ro si quis cuius intersit corā visitatoribus denunciet abbatissam et moniales ꝙ non habent canonicū ingressum et est paratus incontinenti pbare an poterunt hoc audire et si inuenerint sic esse vel esse notoriū an poterūt declarare eas titulum non habere et remouendas esse et de facto remouere sicut de facto tenet Laud. arg. ꝙ cognoscere poterunt et pnunciare eas non habere canonicū ingressum et remouendas esse vel superiori referri. iij. q. vi. accusatus. xvi. q. i. frater: et ibi no. in glo. pe. vel hoc declarare si sit notorium: ar. de appel. sollicitudinē. §. si vero notoriū: et qđ ibi not. de offi. vica. c. pe. vbi de hoc. In ꝯtrium quod no. de offi. delega. super eo. de iudi. de cetero. Lap. dicit ꝙ poterunt hoc facere nisi sint prohibiti a iure vel ab homine et quod hoc possit facin qꝛ delegatus gerit vicē deleg. c. vlti. xciij. dist. c. vlt. xciij. di. c. i. de rescrip. super litteris: et maior est ordinario: de offi. deleg. sane. et. c. pastoralis: et quod ab eo fit dicitur fieri a delegante. de preben. hi qui li. vi. verius puto ꝙ hoc non possunt: qꝛ solum cōmittitur hic ꝙ cōpellant moniales ad ea de quibus hic: p hoc quod dixi. s. q. xx. ad. c. sollicitudinem: dic ꝙ ibi de ordinario: secus in delegato cuius iurisdictio non debet extendi: de offi. deleg. cū olim.

§. **Statuimus.** Not. ꝙ oēs abbatisse benedicūtur: de hoc in gl. i. ¶ Secundo no. ꝙ alique benedicuntur[a] vt quādo hoc habet ꝯsuetudo monasterij: de hoc in glo. vt scripsi: et in eo qđ dicit differentiā inter benedictionē abbatis et abbatisse: qꝛ abbas benedictus confert ordinē abbatissa non: dicit Stephā. ꝙ abbatissa pōt ꝯferre et instituere si est cōfirmata: vt no. de ma. et obe. dilecta: sꝫ excōicare vel suspendere non vt ibi: et aliquos casus in qbus melior est ꝯditio mulierꝫ q̄ virorꝫ. ibi no. Hosti. aliquos ecōtra no. ff. de sta. ho. in multis. et aliquos in quibus est per no. Spe. de procu. §. i. ¶ Opp. in eo qđ dat abbatissis annū ad petendū benedictionem qꝛ debuissent sufficere sex menses sicut sufficiūt ad obtinenduꝫ consecrationē. c. dist. quoniā: de transla. c. ij. §. sed neqꝫ. So. Lau. et Genze. ꝙ ibi datur breuius tempus propter piculū qđ est in mora: qꝛ illa ecclesia dicit vidua saltem quo ad ea que sunt ordinis vel ꝯsecrationis. fuit ergo tempus restringendū: arg. de electio. ne pro defectu. de conces. prebē. c. ij. de electio. vbi periculū: lib. vi. ¶ Quero cuius etatis[b] debꝫ esse illa que assumit in abbatissaꝫ: dicit pau. ꝙ si per electionem vel postulationem debet peregisse annū. xxx. de electio. indemnitatibus: lib. vi. refert tamen Archi. tenere ꝙ postulari pōt ab episcopo in minori etate: de quo in. c. idēnitatib9: vbi ꝯtrium no. in glo. eligi quod est verius per nota. ibi per Joan. an. et de ele. cle. i. in glo. non phibet. ¶ Secūdo q̄ro i eo quod dicit de abbatissis solius benedici: quid si alique fuerunt benedicte alique non: glo. i. sol. ꝙ si mos repeitur seruatus per. xl. annos illi stabitur. als erit in voluntate abbatisse an faciat se bndici vel nō: et idē Pau. ¶ Opp. ad hoc: qꝛ vltimū tempus spectandū est: de causa pos. cū ecclesia. de sepul. is qui. §. i. li. vi. ff. de reli. et sump. fune. si mulier. Sol. Steph. ꝙ standū est ꝯtrijs quo ad hoc ꝙ debeāt facere se benedici: sed non est locus pene huius cle. si hoc nō fecerint: et in hac gl. ibi. ex pte. ff. de annu. leg. l. seyo. §. medico. Steph. ¶ Tertio quero an quolibet die[c] possit abbatissa benedici: glo. vt scripsit ꝙ sic: et idē Laud. et Pau. et de hoc. s. q. ix. ¶ Quarto quero an hec bndictio[d] sit iterabilis: gl. e. ꝙ non: idem Pau. et in eo ꝙ glo. dicit in hoc inquirēdū esse quid seruat curia: dicit Steph. se audiuisse ꝙ quādoqꝫ fuit ibi iterata. dicit etiā ꝙ in priuilegio per Benedictū dato celestino continetur ꝙ abbas eorum electus in concordia statim administrat. et si alias non fuit benedictus potest a quocūqꝫ benedictionē recipere quod vltimuꝫ non est ad propositū nisi hoc respectu ꝙ papa potest libere disponere de hac bndictione danda vel nō danda et sic etiā de reiterāda: et de hoc in seq. q. ¶ Quinto quero in eo quod dixi. s. xxi. q. in fi. et. s. q. ij. pone ꝙ nō est consuetudo in monasterio ꝙ benedicatur abbas vel abbatissa: dicit Laud. ꝙ sine benedictione[e] faciet ea que sunt officij. sic intelligit de supp. negli. prela. c. i. et de hoc in abbatibus vel abbatissis collegium habentibus: de alijs autē qui dicunt abbates: sed nō habent collegium: dicit Lau. secus et maxime in aragonia vbi aliqui rectores dicuntur abbates et eorū vxores abbatisse: vult dicere ꝙ de istis qui non sunt abbates vel abbatisse in congregationibus religiosis frustra queritur de bndictione. ¶ Sexto quero an bndictio aliquid addat. lau. arguit ꝙ non: qꝛ etiā ante benedictionē dicit abbas vel abbatissa: de sup. negli. prela. c. i. de accu. meminimus: et credit ꝙ potius sit de solēnitate et bene esse q̄ de substātia: et ꝙ ante benedictionē[f] pōt abbas vti baculo pastorali si ei datur ad sustentationeꝫ ordinis. et laboris ad quē assumptus est: et remittit de istis insignijs ad no. per se: de foro cōpe. cle. vna. ¶ Septimo quero de abbatibus qui ex priuilegio vtūtur anulo an in villis in quibus habent temporalē benedictionem poterunt benedicere sicut epi: Lau. ꝙ non per. c. abbates: de priuil. li. vi. vbi hoc probat. ¶ Octauo q̄ro si de antiqua consuetudine an illud. c. abbates: dederunt abbates alicuius loci benedictionē predictā: an poterūt successores cōtinuare: nō ob. preallega. c. abbates: Lau. arguit ꝙ non: qꝛ non est status pscriptibilis: talia naqꝫ potius sunt ordis et dignitatis q̄ iurisditionis. xcvi. di. nōnulli: cū. c. se. et hoc tenet lau. nisi ex pulegio aliud cōpetat eis quo casu dicit in dicandū sm tenorē priuilegij: de priuil. recepimus. Hosti. de eta. et quali. cū cōtingat: tenet ꝙ etiā ex cōsuetudine prescripta hoc eis cōpetere possit: qđ videtur tenere Gen. et inducit de exces. prela. accedētibus: qđ placet precipue in casu premisso quādo hoc erat de cōsuetudine an. c. abbates: nā per illud. c. nō tollitur cōsuetudo: de cōsti. c. i. li. vi. sed ex cā rationabili potuisset. iducit illud. c. sm ea que dixi de cōsuetudine. c. fi. et pro hoc qđ dico in se. q. in fi. ¶ Nono q̄ro an inter ecclesias que ad ipsos abbates ptinēt ipso iure possint vestes sacerdotales vel cruces altariū vel als imagines bndicere saltē que ad vsuꝫ suarꝫ ecclesiarū necessarie sunt: Lau. arguit ꝙ sic: cū possint psonas. s. monachos et cōuersos suos bndicere: et ordiare vsqꝫ ad lectoratū. lxix. dis. quoniā. fortius ergo res cū psona sit rebus dignior. insti. de iu. natu. §. fi. xij. q. i. pcipimus. In cōtrariū nā bndictio quā recipit abbas non est ordinis sicut nec illa quā faciūt presbyteri cardinales: et ideo pōt impēdi non tātū dieb9 festis sed etiā alijs quod dixi. s. q. iij. Item nō facit hec bndictio differre tempus vacationis bnficiorum que prius habebat bndicendus: licet aliud sit in epis: de elec. cū in cūctis in prici. imo adepta possessione abbatie: vacant priora beneficia xxi. q. i. siquis id: pro hoc quod no. de supplē. negli. pla. c. i. de regu. iur. inter. in fi. preterea res inanimata fortius recipit bndictionem seu cōsecrationeꝫ q̄ animata sicut calix si furtiuus cōsecratus fuerit non restituit: et tamē seruus etiā consecratus restitueretur: vt no. xiiij. q. vi. cōparauimus. vi. q. i. episcopus in dyocesi. Item sacratio seu benedictio non debet fieri nisi per episcopū. de cōsecra. eccle. vel alta. aqua. et vestimēta ecclesie debent esse sacrata: de conse. dist. i. vestimenta. et Lau. dicit ꝙ omnis benedictio saltē solennis debet fieri per episcopū. xxvi. q. vi. ministrare: de cōsecra. dis. i. cū ad celebrandas: excepta illa que fit per presbyterū in missis absente episcopo vl presente et nolēte benedicere. d. c. cū ad celebrandas. xcv. dist. ecce. ex hoc dicit ꝙ bndictio premissa sup vestib9 et alijs potius est ordinis epalis sicut illa que fit sup aqua cū recōciliat ecclesia. d. c. aqua: dicit te-

a ¶ Aliqꝫ benedicūt. adde Joan. an. i. c. fi. § consuetu. ex. vicesi. gl. i. l. aut: l. §. generali. ff. de reg. iuris.

b ¶ Cuius etatis. adde. c. iuuenculas. xxi. q. i.

c ¶ An q̄libet die. adde Inno. et doc. i. c. i. de tēpo. ordi.

d ¶ An hec benedictio. adde archi. in. c. manus. i. q. i.

e ¶ Qđ sine benedictiōe. adde Filinū in. c. cū te de rescri. i. fi. iiij. col. P. rōne dicte Fili. in. c. iter monasterium. de re iu. dicti. i. col. P. et istis.

men q aliq abbates 9trium faciunt benedicēdo quotidie vestes vndecunq; oblatas:sed quo iure dicit se nescire nisi specialiter hoc 9tineatur in priuilegio suo:sed forte faciunt sub spe venie ad instar illoꝝ presbyteroꝝ:de qbus.xcv.dis. peruenit.de cōsue.quāto.vel rōne benedictionis quā receperūt ordinari in presbyteros.de sacra vnc.c.vno.§.hoc vnguento:q̄ tñ benedictio nō sufficit alias liceret etiā simplici presbytero.dic q talia sunt potius dignitatis epālis q̄ ordinis:vt no.de exces.prela.accedētibus.ideo abbatibus precipue vtentibus īsignijs pōtificalibus possunt hec de cōsuetudine cōpetere:pro hoc qd̄ dixi.§.q.viij. ¶ Decimo q̄ro que sit cā rōnabilis per quā excusat abbatissa a recipienda benedictione. Solu.vt in gl.puta.ꝛ in eo q dicit de corrupta promota in abbatissā per eū qui pōt:dic vt in seq.q. ¶ Undecimo quero circa id qd̄ dixi in prima.q.qs possit[a] promouere corruptā. Laud.q papa ſm no.de elec.cle.ꝛ.in verbo eligatur.ꝛ.c.idēnitatibus.li.vi. ¶ Oppo.ad hoc q immo eps etiā possit dispensare:vt no.per Archi.in.c.idēnitatibus.ꝛ.xviij.q.i.quā sit.ꝛ qd̄ no. de eta.ꝛ quali.maz.in Spe.ti.ij.§.nunc d̄ epoꝝ ver.lvi.So.pau.stat 9trario.ꝛ p hoc facit de eta.ꝛ qualita.c.vno.li.vi.ꝛ q no.de cor.vicis. Tho.ꝛ ſm hoc debebit intelligi dictū lap.cessante dispensatione:verius tñ puto q nō possit alius a papa dispensare quia cōtra ius est q corrupta sit abbatissa.xx.q.i.iuuēculas cōtra q solus papa dispēsat nisi inueniat alteri concessum. de tēpo.ordi.dilectus nec iura in 9trariū allegata ob.vt in eis patet. ¶ Duodecimo quero an pena que imponit[b] hic abbatissis q cadant a iure suo si nō fuerit benedicte habeat locū in abbatibus.gl.in abbatibus.q nō.ꝛ idē Gen.qr cū sit iure cautū d̄ abbatissis nō debemus extēdere in pēal hus arg.de sup.negli.prela.c.i.li.vi.de sen.excō.is qui.c.lib.ne se.vacan.illa.C.de coll.illam.ꝛ in auc.de nō eligen.secūdo nuben.§.optimū. ¶ Decimotertio quero an cadat ipso iure in casu isto a iure suo[c] Pau.q sic.ꝛ idē Laud.ꝛ Genze. pro hoc:qr hic sunt verba nō habentia tractū ad futurū ſz no.C.de iurisdi.om.iudi.in criminali.de foro compe.si diligenti:ꝛ quod ibi dixi.dicit tamen Lau.secus est in tempore quod statur ad confirmationem petendā:quia tunc nō ipso iure:sed per sententiam.de elec.q̄ sit.lib.vi.dic q in casu.c. q̄ sit.etiam cadit ipso iure:vt ibi.ꝛ hoc sentit Genze. quia allegat illud.c.pro simili ad casum huius.§.

[a] ¶ Quis possit promouere corruptā.add archi.i.c.q̄ sit xviij.q.ij. Archi.i.c. idēnitatibus. d̄ ele. li.vi.archi.i.c. iuuēculas.xx. q.i.

[b] ¶ An pena q̄ imponitur. Add.l.cū qdā. ff.de liberis ꝛ posthu.ꝛ regula odia.de reg. iu.lib.vi.

[c] ¶ De hoc p̄cipue. Adde Dom.i.c.preter hoc.in.ii.col. xxxij.distinc.

§. Illas. Nota q canonice seculares non sunt approbate immo reprobari videntur. vt dicit glo.ꝛ immo idem Laud.pro hoc.e.c.vno.li.vi.vbi disponitur q moniales sint clause q iste nō faciūt.vnde in eis nō verificantur illi versus. Spectatū veniunt ꝛc.de qbus de vita.ꝛ hone.cle.cū decorē.est aūt ſm Lau.status earū periculosus.arg.de iudi.mulieres.in p̄n.li.vi.pptera papa nō approbat sed pmittit:nec ppter talē permissionē est earū status sine vicio cū sit de se malus.xiij.dis.nerui.ꝛ pmittimus aliqua nolentes:qr malas hoiūm voluntates ad plenū prohibere nō possumus.xxxi.q.i.in hac rōne.regula is qui tacet li.vi. ¶ Quero qd̄ si canonice iste sīt subiecte alicui superiori non epō ꝛ exempte ab epō an poterit epūs eas visitare:videtur q nō.§.ea.cle.in pn̄. Contrariū tz pau.dicēs q cū hic post verbū exēpte non reperiat sedi apostolice subiecte ita q nulli alij:vt.§.in princi.videt velle q ordinarius possit eas visitare non habita distinctione predicta. Cōtrarium puto:nam limitatio illa debet intelligi repetita hic.de appella.secundo requiris:ꝛ non reperit eam hic : quia raro vel nunq̄ accidit q tales canonice habeant superiorem non episcopum citra papam cum non habeant ordinē approbatum:sed presupposito q superiorem haberent nō debemus dicere ei preiudicandum per hanc litteram ex quo non exprimitur.arg.de offi.delega.super eo.

§. Ipsos. Nota q visitatores isti debent esse contenti duobus notarijs:qd̄ dicit vt in glo. j.ex qua singulariter no.de verbo cōtentos que est taxatiua ꝛ negationē implicans. ¶ Scđo not.ex eo quod dicit de duobus notarijs q hoc casu nō.sufficit vnus.cōtra id de p ba.qm̄ cōtra:qd̄ sentit Laud.ꝛ pro hoc.ff.de manu. testa.libertas.§.si.de verb.sig.inter alia.§.si ita darē.Genze.vo dicit q per verbū precipimus innuit q verbū cōtentos dz intelligi solū vt plures duobus ducere nō possit:sed vnū solū sic.arg.c.qm̄.qd̄ videtur verius:tutius tñ est non recedere ab hac dispositione:pro hoc quod dico.§.in.iij. cōtrario:ꝛ dicit Gēze.q restringitur numerositas ad duos ne plus debito grauent.simile de offi.ordi.vt iusta. ¶ Tertio no.q visitatores debent secū ducere personas sue ecclesie: honestū est enim ꝛ iustū q tales ducant.argu.de his que fi.a prelato.ꝛ.c.q̄sto.de accusa.qualiter.ij.ꝛ quot not.de ele.nō resi.ad audientiā. ¶ Quarto no.de q̄tuor viris honestis ducēdis p visitatores:ꝛ dicit Genze.q hic numerus statuitur ad vitandā suspitionē.arg.de vita ꝛ hone.cleri.monasteria.de iudi.mulieres.lib.vi.facit pro hoc quod dixi.§.in ij.notabili. ¶ Quinto no.q isti qui ducunt per visitatores debent esse honesti ꝛ maturi.ꝛ expone verbū maturis quo ad etatē:vt in glo.Genze.vo exponit honestis quo ad mores ꝛ 9uersationē.de sepul.clemē.dudū.§.statuimus.maturis morū honestate q alias dicunt graues morū grauitate. de spō.cū in tua.sed hec expositio his idē repetitideo quo ad verbū maturis.placet expositio gl.quā etiam tz Pau.ꝛ bene pbat in.c.cū in cūctis.alleg.in gl. ¶ Sexto no.d̄ verbo pcipimus[*] qd̄ importat necessitatē.xiiij.q.i.q pcipit.de verb.sig.si in his. ¶ Oppo.in eo qd̄ dicit de duabus personis q imo possit ducere tres.de offi.ordi.vt iusta. So.vt in glo.ij. ¶ Scđo op.q epūs possit introducere plures q̄ hic dicat.de censi.cū apostolus.glo.circa visitationē sol.q hic taxatur numerus intromittendoꝝ in capitulo:sed numerus procurationū.de qbus in.c.cū apostolus.nō restringit:quo tus aūt possit esse numerus personarum nō d̄.in.c.cū apostolus.sed tantū de numero euectionū:de numero aūt personarū.refert pau.id qd̄ ibi no.qd̄ dic vt ibi. ¶ Quero an isti viri possint esse laici.glo.nō distinguit q sic.ꝛ idē paul. ¶ Oppo.ad hoc.de offi.ordi.vt iusta.vbi precipit seculares excludi.glo.ea.hoc cōtrariū sentit ꝛ non soluit:sed gl. circa visitationē.ꝛ cū ea Pau.dicit q illud seruatur in visitatione alioꝝ monasterioꝝ monialiū:ꝛ sic videt velle q si visitat monasterium virorum nō possunt duci seculares:ad monasterium monialium sic:quod videtur absonum:vnde melius est intelligere hanc cle.ſm.c.vt iusta.qr vnū ius per aliud suppleт.de elec.cū expediat.li.vi.si aūt episcopus visitat suā ecclesiā cathedralē seruabit extrauagās Bonifacij viij.de offi.ordi.debent.vt dicit glo.pallegata.ꝛ idē pau.ꝛ de hac visitatione d̄ in illa extrauaganti:q epūs duobus vel tribus psonis clericali caractere insignitis. quaꝝ vna sit pbitatus ꝛ alia religiosa eiusdē ordinis sit cōtentus:ꝛ probat ibi:q sicut cōtra visitationē non prescribit:ita nec cōtra talem numerum taliter qualificatum. ¶ Secūdo quero si visitator ducit plures personas q̄ hic dicat.dicit Pau.q moniales poterūt ppria auctoritate phibere.de exces.pla.cuz ad quorūdā.x.q.iij.qr cognouimus.pro hoc q no.§.de decī.clemen.si beneficioꝝ. ¶ Tertio q̄ro an hoc casu eijcient oēs.videtur q solū illos qui supfluūt.per id qd̄ no.ij.q.vi. §.diffinitiua.versi.cū certa.xij.q.ij.si;quos.de seruis.x.q.iij. inter cetera.de dona.apostolice.de censi.cū apostolus.ff.d̄ aqua quoti.ꝛ esti.l.i.§.trebatius.nā vtile p inutile nō viciatur regula vtile.lib.vi.Pau.refert Ylinc.dicere q si superfluū pōt separari a debito procedit quod dictū est.alꝰ poterunt oēs eijci.d.l.i.§.item queritur.ꝛ dicit pau.hanc impossibilitatem intelligendam respectu facti non iuris:vt qr prelatus nō vult visitare nec procurari nisi omnes intersint alias homo ab hoīe bene ē separabilis sicut animali.i.d.§. trebatius. ¶ Oppo.ad hoc:nam eo ipso q prelatus ducit plures causat impotentia separationis:ignoratur eniz quē vult in numero debito:ꝛ sic nihil est ibi vtile ppter animum extendentē prelati preelleg.§.item queritur.de offi.delega. cum super.soluit Pau.q vbi nō vult episcopus visitare nisi admittantur omnes:vel si non distinguit quos vult eē de numero oēs pñt eijci:ꝛ sic pcedit 9trium:alꝰ pcedit qd̄ dictum est:

ctum est: de hoc aũt brocardo an utile viciet per inutile re-
fert Pau. q nõ. Dy. in regula utile tangit et aliquid de eo
qd no. Inno. de elec. illa. quod ibi plene dixi deinde refert
Ja. de are. dicere q aut utile causat ab inutili ⁊ viciat utile
ff. de ver. obli. l. i. §. si quis ita. de fideius. cum lex. C. de legi. nõ
dubium: facit qd no. de of. dele. significantibus. de preca. c. ij.
de censi. grauis. fallit quãdo primũ est inutile respectu vin-
culi ciuilis: sed utile respectu vinculi naturalis. C. de contra
hen. stipu. nuda. facit qd no. Inno. ⁊ Compo. de elec. quod
sicut. aut inutile causat ab utili: ⁊ tunc inutile trahit ab utili
ff. de contrahẽ. empti. fundus. ⁊ sic põt intelligi. ff. de dona. in
ter vi. ⁊ vxo. si spõsus. §. generaliter. nec ob. de elec. si confir
matioñe. lib. vi. q ibi cõfirmatio accedit electiõi ⁊ ei cumu
latur: nõ aũt ab ea causatur: aut unũ alteri vice mutua est: ⁊
tunc viciat utrũq. ff. de arbi. pedi. fami. her. in hoc iudicio
de off. deleg. cũ super. qd. c. quõ intelligat. instat Pau. dic
ut ibi dixi. aut neutrũ est cã alterius: ⁊ tunc si põt unũ ab al
tero separari nõ viciat utile: dũmodo culpa nõ possit ascri-
bi agẽti. d. §. itẽ quęri. ⁊. §. trebatius. Bar. ff. de fideius. gre-
ce. §. illud. ⁊ distinctionem premissam an sint separabilia: an
non: que fuit glo. ff. de vsu. l. pecu. ⁊ in eodẽ. §. illud. refert Ja
co. bu. dicere q indiuiduũ di alterũ õ quattuor modis: quod
dam est inseparabile natura. ff. de ver. ob. l. stip. §. cato. quod
dam indiuiduũ est rõne dependentie vt accessoriũ a princi-
pali: quoddã est indiuiduũ rõne volũtatis ptrahentiũ. ff. de
arbi. pediuus. quoddã rõne forme. d. c. illud. de hoc qd dixi
in. d. c. illa. ⁊. d. c. cũ sup. ⁊ hoc quo ad illud generale an vti
le: sed quo ad qõnem premissam an oẽs possint phiberi pla
cet determinatio pmissa ad id qd dixi in. d. c. cũ apostolus.

§. Si qui. No. casum in quo incurrit excõicatio
ipso iure: opus tñ est facto hois quo
ad monitionẽ premittendã sm Lau. ⁊ de hac monitione. i.
q. i. ⁊. ij. ¶ Scdo no. q per hãc cle. tollunt statuta ⁊ con
suetudines ptrarie: q sic exprimit hic: alias secus. de cõsti.
c. i. li. vi. tollunt hic et priuilegia: ⁊ intelligit Pau. q hic tol
lunt quo ad oĩa. de qbus. ff. e. cle. ¶ Quero an possit prela-
tus monere visitãdas antecq ipediat. gl. per hãc q nõ. quo
ad h vt sit locus huic pene: ⁊ intelligit Steph. q pp̃ter pe-
riculũ põt primo fieri monitio. p id qd no. Inno. de pben. p
illos in gl. magna circa mediũ: sed ex illa monitiõe nõ erit
locus huic pene. Idẽ Pau. ⁊ Genze. pro hoc: q cum de-
beat fieri monitio vt resipiscãt oportet intelligi q iam ipe-
diebat ⁊ maxime sm Genze. q hic agit de incurrẽda pena
vbi stricta interptatio fieri dz. de peni. di. i. pene. ff. de pe. in-
terptatiõe. regula in penis. li. vi. ⁊ in hac glo. ibi. sup glo.
ij. de off. dele. cũ plures. li. vi. in gl. vlti. ¶ Scdo quero an
sufficiat unica monitio[a] Pau. q sicut hic loquat in sn g i-
lari: pro hoc õ decimis cle. i. vbi dixi. in. ij. not. ⁊. q. xxv. ⁊ di
cit Pau. q hec monitio fiet p visitantẽ: ⁊ q singularis per
sone vel alterius monitio nõ sufficeret sicut nec in alio casu.
de vi. ⁊ hone. cle. c. si. de sen. excõ. in audientia. ⁊. c. ptingit.
¶ Tertio qro an sufficiat monitio generalis. gl. eadẽ non
determinat. Pau. arguit sufficere: q nõ dicit q noiatim fa
cit. de sen. excõ. cõstitutionẽ. lib. vi. de vi. ⁊ hone. cleri. cle. i.
In qbus reqrit spãlis. ergo in alijs vbi nõ exprimit sufficit
generalis. arg. de pben. psenti. §. loca. li. vi. ⁊ hoc tz Genze.
q possibile est q visitatores ignorent noia ipedientiũ: ⁊ sic
nõ possunt facile noiatim monere: ⁊ per hoc posset hec p-
missio plus debito differri qd est vitãdũ. arg. ne. se. va. c. vno
li. vi. ¶ Tertio qro an ordinari põt h casu absoluere excõi
catos. gl. vult q sic. ⁊ idẽ Geze. p. c. aduersus. õ imu. eccle.

Um de quibusdã.

Glo. i. dũ inde do sumat vel sm Pau. p alia verba ad eũdẽ tñ intellectũ hoc dicit. Mulieres statũ begi-
narũ sectãtes ⁊ de nouo assumentes. ac religiosi in hoc dan
tes auxiliũ cõsiliũ vel fauorẽ ipso facto sunt excõicati. stat
tñ penitentialis p hoc nõ interdicit. ¶ Not. q noĩe mulie-
rum[b] cõtinent mulieres cuiuscũq ꝯditionis et virgines. de
hoc in gl. ij. ¶ Scdo no. q begine sunt reprobate: ⁊ dicit

Matth. q sunt qdã mulieres q habitũ griseum portant ⁊
nõ sunt sub aliqua regula vel obedientia: ⁊ tñ religiose in-
cedũt ⁊ multe dicũtur esse vltra mõtes. Ex hoc arguit con-
tra bizochos qui dñt ptinentes: ⁊ ptra fraticellos qui sunt
sine obedientia nec pfitent religionẽ approbatã: tales enim
non dicũtur psone religiose vt hic. facit qd no. xxvij. q. i. de
vidu. in glo. ⁊ in spec. de sen. excõ. ver. qd si verbero. ⁊ per
Archi. de vo. c. vnico. li. vi. ⁊ de his beginabus quo ad id qd
dixi õ habitu griseo. dicit Lau. q vestes brunas portãt ma
le ornatas ⁊ frequenter sub specie agni gerunt lupũ. de he
re. vt officiũ li. vi. dicit et q nouissime quasdã que dũ mariti
earũ per tres dies iuxta eoꝝ ritũ abstinebãt a thoro manta
li ipse illis dieb cũ a motorib beginatũ duplicabãt ⁊ non
nulle apostasim ⁊ recessũ religiosoꝝ de mẽdicãtib pcura-
bãtq recedẽtes ab eis pluscq expediret iuxta hãc lrãz adhe
rebãt eisdẽ. ¶ Tertio no. de vulgari locutiõe ꝯsiderãda: ⁊
de h in gl. iij. ⁊ p h. ff. de le. iij. si chorus. de v. sig. anniculus.
de iureiu. quẽadmodũ. de iude. ⁊ si iudeos. ¶ Quarto no.
q iste begine nõ sũt religiose: ⁊ dic Pau. q nõ sũt religio
se nec a regula approbata quã nõ hñt nec merito vite hz qd
catholic ⁊ fidelis appellat religiosus. de cõsti. c. ecclia. de
reb. ecc. nõ alie. c. vlt. li. vi. Et h dic q eas pcurãs nõ est ex-
cõicat. fac qd no. xxvij. q. i. de viduis. ⁊ qd ibi dixi. õ. in. ij.
notabili. ¶ Quito no. q adherẽtia nõ facit quẽ sortiri eun
dẽ statũ cũ eo cui adheret. de h. i. in. i. ꝯrio. ¶ Sexto no. q
iste begine cẽsent hñe mẽtis lsanã: p hoc q q nõ sũt eis cõ-
cessa loquũt ⁊ agũt. xxiij. q. viij. ꝯuenior. xciij. di. legim. de
here. filij. li. vi. ff. de ꝯdi. insti. qdã. xv. q. i. si qs insaniens. C. si
qs ipera. male. l. vna. de homi. cle. si furiosus. ¶ Septimo
no. puidendũ ne simplices decipiant: hi eni õ facili credũt
xxij. q. iiij. inocẽs. ⁊ dicit Pau. q h simplicitas nõ excusat:
q parũ distat i vicio decipere ⁊ decipi. xvi. q. i. si cupis. vbi
de h. ¶ Octauo no. ibi sub velamine. q phibet simulatio.[d]
⁊ dicit Pau. q fingebãt se ptinẽtes rapi in extasi ⁊ hẽe spi
ritũ pphetie ⁊ similia: ⁊ q ad id qd dixi de simulatiõe. facit. ff.
de of. psi. obseruãdũ. vbi gl. no. Bononiẽsis: q aliud in cor-
de gerũt: aliud simulãt. ⁊ p h. de he. vt offm. §. i. li. vi. vbi de
hoc in gl. ¶ Nono no. de sinistra opi. q sonat in malã ptẽ
in fili inducit Gen. de elec. in causis. ⁊. c. cũ dilectis. ⁊ ex h
hñtur hic suspecte: vt i lra ex q no. pau. q ex sola suspitione
qs dãnat. õ h de psum. lras. õ pur. ca. si qs õ gradu. ¶ Op.
in eo qd dixi. õ. in. v. notabili. de adherẽtia q imo p audien-
tiã qs cẽseat eodẽ iure cũ eo cui adheret. de postu. c. i. de ac
cu. oli. de elec. vt circa. li. vi. ⁊ cle. ꝯstõnẽ. soluit pau. q qdaz
est adherẽtia assumẽs eadẽ vl silez ꝯditionẽ p modũ aggre
gatiõis: ⁊ talis est eiusdẽ ꝯditiõis cũ illa cui sit siue sit fauo
rabilis vt i vltimis ꝯcordãtijs. ⁊ õ sta. mo. recolẽtes. cũ cõ
cordãtijs ibi positis. ⁊. C. de rei vxo. act. l. in cõi. de le. l. i. si
ue odiosa: vt in pdictis iurib. ⁊ de of. dele. c. i. Idez dic in
adherẽtia acces. de ꝯse. ec. vel alta. c. vno. li. vi. de sen. excõ. si
ciuitas. e. li. Quedã est adherẽtia quo ad ptẽ vel ad tps vel
ad tuitionẽ tñ: ⁊ talis nõ assumit naturã eius cui adheret:
q ad h nõ intẽdit ⁊ de tali loquit hic. ⁊ de primi. cum ex. p h
facit qd dixi de fautorib in. d. c. i. de of. dele. ¶ Quero q
hic enũerat tria. pmissionẽ. obediẽtiã. renũciationez pprij.
⁊ pfessionẽ regule approbate: an qdlibet istoꝝ sufficeret vt
begine nõ dãnarent: dic q nõ: q p solã pmissionẽ obedien
tie vel per renũciationẽ pprij vel p vtrũq nõ cẽserẽtur reli-
giose nisi pfiteant regulã a sede apostolica approbataz. de
vo. c. vnico. li. vi. Si tñ haberet regulã vl vitã a papa appro
batã hoc sufficeret: etiã sine renũciatione pprij vt de sorori-
bus tertij ordinis minoꝝ. dicit glo. vide. ⁊ idẽ pau. qui alle
gat extrauag. Ioan. xxij. scã romana. ¶ Scdo quero an ex
pmissiõe obediẽtie solẽnizet votũ: dic q nõ: vt i pri. q. ⁊ h
vult gl. vide l pn. l eo qd remittit ad no. q cle. vel voue. ꝯsu-
luit: qd ampliat pau. referẽs. no. ibi eni. no. q nõ sufficit p-
missio obediẽ nisi pmittat obedia mõachalis p quã oĩ sue
volũtati videat renũciare ⁊ oĩa cõmittere i manu abbatis
xij. q. i. nõ dicatis: nã sclares clerici et pmittũt obediẽtiã: nõ
tñ pfitẽtur. de maio. ⁊ obe. c. ij. ⁊. iij. imo refert Pau. quos-
dam dixisse

a ¶ Unica monitio. adde de monitione. an debeat esse vnica vel trina. ⁊ quãdo dz eẽ vnica vide q dixi i cle. i. in. iij. no. de vi ta. ⁊ hone. cle.

b ¶ Noie mulieri. add. l. ser mus. de le. iij. l. argẽto. §. mulieri. ff. de au. ⁊ argẽ. leg.

c ¶ Begine. adde doc. i cle. ad nostrã. õ he reti. ⁊ an tales gaudent priuilegio canõis. vide p Cardi. zaba. in cle. p litteras. de pben.

d ¶ Qh phibetur simulatio. Add. c. nolo. xiij. q. ij. c. vtile. xxij. q. i. c. q interrogasti. xxvij. di.

dã dixisse ꝙ etiã promissio obediẽtie monachalis sine alijs substantialibus nõ solennizant votum: vt in fratribus militie virginis gloriose: qui licet promittant obedientiã: tñ vtuntur matrimonio ⁊ proprio: ⁊ eorũ religio per sedẽ apostolicam approbata est: vt dicit Paul. se vidisse sub bulla: ⁊ vult forte dicere de istis qui dicunt fratres gaudentes: ⁊ de his potius dicendũ est. vt dicit glo. hic de sororibus tertij ordinis beati Francisci q̃ ꝙ habeant religionem approbatã: ⁊ an gaudeant priuilegio clericali: dixi. de prben. cle. per literas. q. ij. ¶ Tertio quero si iste beguine promittũt obedientiã tñ vtunt matrimonio. dicit Paul. idem per id qđ sequitur in lr̃a vult dicere ꝙ per hoc nõ censentur religiose qđ dicit. pbari per extrauagan. de qua. § q. i. vbi reprobat statũ q̃rundã qui vulgariter appellant fraticelli seu fratres de paupere vita seu bizochi seu beguini seu alijs noibus assumentium noue religionis habitũ suspiciosis sibi eligentiũ ꝯgregationes ⁊ conuenticulas facientiũ: nõ ob. ꝙ ordinẽ seu institutionẽ ordinis a ceteris dicant epis habuisse: cũ talis viuendi modus nullatenus sit ꝯcessus: ꝓ hoc dicit Pau. ꝙ ibi ẽt. reprobat status beguinalis: q2 vr̃ quedam noua religio p̃ter auctoritatẽ apostolice sedis instituta: ex hoc infert ꝙ etiam si renunciarent proprijs non ex hoc erunt approbate nec religiose ex quo nõ ꝓfitent regulã a sede apostolica approbatam. eo. titu. c. i. lib. vi. de vo. c. vno. eod. lib. pro hoc qđ dixi § q. i. in prin. ¶ Quarto quero an ad hoc vt censeat[a] quis religiosus expedit ꝙ ꝓfiteatur aliquã determinatã religionẽ vr̃ ꝙ sic: per lr̃am ibi: aliquã regulã: qđ sentit Lau. dicẽs ꝙ oꝫ regula noiari expresse: vt q2 dicit ꝓfiteor regulam sancti Benedicti: non tñ in hoc ꝓsistit immo ꝯdicit: ⁊ de hoc in seq. q. ¶ Quinto quero si dicit ꝓfiteor aliquã de religionibus approbatis: arguit Lau. ꝙ nõ sit matrimoniũ spirituale contractũ sicut nec perficit carnale si dicit cõtraho cum vna de mulieribus mundi vel de filiabus titij. vt nõ. de spon. ex lr̃is ij. Contrariũ tenet Lau. dicens ꝙ iste est religiosus in gñe ⁊ cõpellẽdus aliquã de religionibus approbatis ingredi. arg. de regula. ꝯstitutionẽ. § penul. lib. vi. q2 deus cum quo ꝯtrahitur spirituale matrimoniũ semper est certus: ⁊ sic renet pollicitatio sibi facta. arg. xxvij. q. i. c. i. ⁊ c. ij. ff. de polli. si quis rem. § voto: ⁊ quasi per to. hec declara per ea que dixi. de regu. veniens. q. iiij. ⁊ per ibi nõ. vr̃ ꝙ talis ꝓfessio nõ possit dici votum solẽne: sed tñ simplex: ex quo nõ est facta in aliqua de religionibus approbatis. per. c. vnicũ. de vo. li. vi. ⁊ hic. ⁊ c. ꝯstitutionẽ. § penul. dic ꝙ hic loquitur in alio casu: ⁊ dic vt dixi. in. d. c. veniens. ¶ Sexto quero in eo ꝙ ꝓhibetur istis mulieribus predicare quibus liceat[b] predicatio. Solu. vt in glo. hoc nõ licet: ⁊ idem Matth. dicens ꝙ abbatissa bene põt in secreto in claustro vel capitulo vel choro docere monachas ⁊ conuersas: ⁊ eis ꝑdicare quasi dicat nõ publice: ⁊ dicit etiã ꝙ interdicit mulieribus predicatione putarent se ꝑferri deberi viris. xvi. q. i. adijcimus: ⁊ ex hoc arguit ꝯtra patronos qui cũ sint laici predicare presumunt: ⁊ in hac glo. in fi. de hoc in. c. adijcimus: ꝑallega. de here. cũ ex iniuncto. ¶ Septimo quero de cruciferis[c] hospitalarijs. dicit Matth. ꝙ hñt gñalem licentiã docendi: ⁊ predicandi populo ad quẽ pergunt. xxxiij. q. v. mulieres: q2 nõ sunt laici: sed deo deuoti. xij. q. ij. duo. ¶ Octauo quero quis poterit absoluere ab excõicatione de qua hic glo. ex quo dicit ꝙ ordinarius: ⁊ idẽ Pau. qui dic ꝙ cũ absoluant moneri debent vt illũ statũ oĩno dimittãt: q2 alias penitere nõ ꝓsũt. de peni. dist. iij. penitẽtes. xc. dist. si qs ꝯtra statuta: de pe. ⁊ remis. qđ qdam: ⁊ de hoc j. ver. seq. q. iij.

a¶ An ad hoc vt censeat. add c. primũ de voto li. vi. tex. i. c. fi. de re. vo. tex. i extrauag. io. xxij. incip. scta romana atque vniuersalis ecclesia.

b¶ Quibus liceat. adde glo. in. c. in scd. xcij di. Inno. in. c. excõicam° i. § si vo d her. gl. sua icip. non ergo. doct. in. c. cum ex iniũcto de heret.

c¶ Quero de cruciferis. add gl. i. l. c. adiecti m°. xvi. q. i. gl. i. pho laye° l. c. mulier. xxiij. di. abb. i. c. fi. i. vi. col. ij. an laye° possit esse notarius d iudici.

Ver. Predictis. Nõ. ꝙ reatus excludit priuilegium: vt hic i fi. C. vbi sena. vel clariss. l. i. de hoc. § de offi. ordi. cle. vt clericorum. ¶ Opp. ꝙ nõ fuerit opus exprimere de religiosis cõicontibus beguinis: nam ꝯstabat ꝙ erant excõicati tanq̃ participantes in crimine. de sentẽ. excõmu. nuper glo. q2 participare. Solu. q2 in. c. nuper exigunt duo coniunctim ꝙ participet crimini: ⁊ ꝙ criminoso ideo fuit hoc expssum hic: ⁊ videtur velle ꝙ hec littera locum hꝫ etiã si alterũ tantũ ꝯcurrat: vt q2 participant in crimine: sed nõ in criminoso: ꝙ quãdo esse posset. nõ. in. d. c. nuper: vel ẽt si participant criminosis. i. ipsis beguinis: ⁊ nõ in crimine adhuc sit locus huic pene: qđ vltimũ tenet Pau. nã in littera in ver. admittãt: supplet ad aliquã participationẽ: q2 sunt excõicate: ⁊ quo ad talem statum dãnate: vnde in ipso statu nullo mõ debent eas admittere: ⁊ idem dic Paul. in versi. super eo: dicens ꝙ hic non essent religiosi excõmunicati: ex quo q2 participarẽt in alio q̃ in crimine nisi hic exprimeret: ⁊ remittit ad nõ. per se: de ꝯsan. clemẽ. vnica: vbi dixi in. iij. q. Laud. vero ⁊ Genze. ⁊ Matth. intelligunt litteram participãtibus in crimine criminosis: ⁊ fatetur Lau. ꝙ huic excõmunicationi eẽt locus per. c. nuper etiam: si hoc nõ exprimeretur qđ videtur magis ꝯsonare littere que loquit de religiosis fauentibus has mulieres in beguinatu: ⁊ ad ipsum suscipiendũ inducentibus. Item j. prohibet ne ipsas quãdocunq2 admittant ipsis super beguinatũ sectando vel assumẽdo prebendo consiliũ ⁊c. ⁊ sic intelligendo. dic ꝙ expressit hic de excõmunicatione: q2 solet plus timeri ⁊ c. xxiij. distin. q̃s: de iureiur. ⁊ si christus: nõ. de rescrip. c. i. in gl. i. in fi. vel saluãdo priorem intellectum. dic ꝙ pro illo est littera vbi vllo modo q̃ videtur velle ꝙ etiã si fauor non prestetur directe: sed indirecte ad hoc est locus huic pene. ꝙ secus esset in. c. nup: ꝓ hoc quod dicit Lau. in illo ver. vllo mõ: qui ex hoc nõ. ꝙ vllo modo fauens criminosis penas incurrit: ⁊ nõ speciales saltẽ generales. de sen. excõ. quãtenus dic tñ ꝙ hic incurrit hanc penã specialẽ. s. excõicationẽ: ⁊ sic dicemus ꝙ eoipso ꝙ religiosi eas admittunt ad aliquã cõionẽ tolerando eas in hoc statu dicunt fauere etiã si nõ dent fauorẽ directe: vt stent in beguinatu ⁊ ꝙ incidunt maiorẽ excõicationẽ de q̃ hic: ⁊ hoc bene ꝯsonat mẽn huius littere: licet sit intricata in intellectu vt pꝫ ex ꝑdictis: ⁊ pro h̃ qđ dico in sequen. q.

¶ Quero an hec lr̃a locũ habeat in nõ religiosis. dic ꝙ si intelligimus hic de participantibus in crimine criminoso qđ esset indubie: ⁊ dicendũ esset ꝙ sic p. c. nup: ⁊ ꝑ ea q̃ dixi in proxi. q. Sed intelligendo de participãtibus quoquo mõ: vt tenui in ꝑcedenti. q. tũc ꝓcedit qđ. ⁊ glo. i. hic tꝫ ꝙ in solis religiosis locũ hꝫ: ⁊ idem Pau. ꝙ hic religiosis ex speciali affectione he mulieres adherent: ⁊ in hac gl. in fi. ⁊ de deci. cle. i. alij ꝯ: ⁊ de hac in seq. q. ¶ Scdo quero si epus vel alij seculares fauent istis an incurrant excõicationẽ Lau. dicit de epo ꝙ sic: q2 religiosior ceteris sue dyocesis: argu. i. q. i. vilissimus. de elec. ex co. lib. vi. de alijs credit ꝙ nõ incurrant: q2 si de alijs voluisset hic intelligi expressisset: de deci. ad audientiã: ⁊ q2 alia est vita seculariũ q̃ religiosorum. xvi. q. i. alia: ⁊ q2 hec ꝯstitutio tanq̃ penalis est restringẽda. de elec. statutũ lib. vi. sicut pena. c. cũ inhibitio. declarande. de spõ. nõ extendit ad laicos: ⁊ q2 expresse dicit de religiosis videt denegare de alijs. C. de procu. maritus: ⁊ hoc quãtũ ad penam de qua hic: sed alias erunt puniendi penis de iure cõmuni introductis. ij. q. vij. negligere. Gen. tenet hic qđ dixi in proxima. q. dicens ꝙ etiã episcopus nõ incidit in hanc penã. argu. c. statutũ preallega. qđ placet: ⁊ ad id qđ dicit Lau. ꝙ episcopus est religiosior ceteris: dic ꝙ accipit ibi. verbũ religionis generaliter. prout dixi. § ea. cle. in pñ. in. iiij. notabili: hic autẽ sumitur stricte. § ea. cle. in princ. ibi religiosis aliquibus: vbi loquit de religiosis religionis approbate per lr̃am q̃ precipit ibi. regulã approbatã qđ dictum fuit ad augendũ dubium: ⁊ vt plenius he mulieres reprobent. Item cũ Lau. ⁊ Gen. intelligant lr̃am de participantibus in crimine criminosis: vt dixi. § in. i. contrario nõ deberent facere differentiam inter religiosos ⁊ alios: nam per. c. nuper ligantur omnes: ⁊ sic qđ dicit hic religiosis oportet intelligi maxime: qđ est impropriare lr̃am q̃ notanter expressit de religiosis. vnde dic vt dixi. § in. i. ꝯtrario. ꝙ in solis religiosis locũ habeat hec lr̃a: ⁊ hoc quo ad casum quo per. c. nuper nõ incurritur excõicatio sicut quãdo cõicant nõ in crimine: ⁊ ex hoc dic ꝙ hec littera quo ad aliquos casus habet locũ etiam in nõ religiosis: ⁊ h̃ quatenus loqtur de religiosis inducẽtibus beguinas ad suscipiẽdũ beguinatũ vel

dantibus auxiliũ

dantibus auxilium consilium vel favorem directe super beginnatu sectando: qz etiam cessante hac clausula in hoc versu durante dispositione. de qua. s. ea. cle. in princi. tales excoicati sunt per. c. nuper: sed quatenus hic excoicentur illi q fauent etiam indirecte fm ea que dixi in. i. contrario. hec est noua dispositio nec locum hz nisi in religiosis que nõ. tanq̃ alias nõ bñ declarata. ¶ Tertio quero qui absolueret ab hac excoicatione. So. epus vt predixi. s. ea. cle. in pn. q. vlti. qd tz Lau. naz epus est dispensator iuris in sua dyocesi. et dispensat cuz talibus etiam si beneficia excoicati reciperet: vt nõ. Inno. de tempo. ordi. dilectus: et in Spec. tit. ij. §. nũc de epor. ver. vij. qd dicit Lau. verum etiam si titulus fuit collatus excoicato: qz defectus nõ est ex parte tituli vel ex alia que reddat collationẽ nullam sed potius ex parte inhabilitatis psone cuius dispositio iudicando seu dispẽsando seu alias epo relinquit. de maio. et obedi. per tuas. ex quo nõ est reseruata sicut reseruat in excõmunicatis recipientibus ordinẽ. de sen. excoi. cum illorum et in symoniacis et in alijs q impediunt excoicationem post penitentiã: de qbus. de renun. nisi pro hoc: qz excoicatio nõ est eradicatiua sed disciplinatiua: nec dz excedere cõtumaciã. de constitu. ex litteris. de elec. qz diligentia. et hec dic Lau. vera videri in beneficijs que motu pape vel ordinarij cõferuntur. secus si per rescripta impetrant: qz tunc si taceretur de excõmunicatione nõ valet rescriptũ etiã ad lites. de rescrip. c. i. lib. vi. ergo fortius nec ad gratias. de rescrip. ad audientiaz. ij. et de hoc in seq. q. ¶ Quarto quero que est ratio diuersitatis inter beneficia obtenta per rescripta vel motu proprio. Lau. format et nõ soluit. dic q questio nõ procedat nisi presupponatur q collatio facta excõmunicato motu proprio teneat: quo presupposito ratio diuersitatis esset: qz in impetrantiuz que cessat in collatione facta motu proprio: sed tenendo q etiã collatio sit nulla qd est cõius: vt dico. s. cle. excõ. postulastis. tamẽ nõ est differẽtia inter impetrationẽ et collationem: et de hoc etiã in sequẽ. q. ¶ Quinto quero si quis tpe date lrarum per quas impetrauit ius ad rem nõ erat excõicatus: sed tẽpore collationis facte de vacanti fit. Laud. hoc relinquit disputatione. dic q collatio est nulla: vt dixi. s. q. pxi. per palle. c. postulastis. vbi dr q excoicatis beneficia conferri nõ possunt nec ipsi pñt taliter collata licite retinere. ¶ Sexto quero qz in pluribus cõnibus premissis facta est mentio de dispensatione epi: an et qñ dispensare possit. dicit laud. q in omni casu tangente inferiores dispensat nisi inueniat prohibitus: de sentẽ. excõi. nuper qd plenius. dic vt dixi. de tempo. ordi. dilectus: et de iudi. at si clerici: et procedit dictũ Lau. quo ad absolutionẽ ab excõicatiõe: et de hac loqtur. c. nuper: et de hoc. s. q. iij. Sed quo ad dispensatiõez regula est cõtraria q nõ dispensat: nisi vbi inuenitur iure concessum ex hoc: qz dispensatio est contra ius. d. c. dilectus: vbi de hoc. est autẽ expressũ q dispẽsare possit in adulterio: et in minoribus. d. c. at si clerici: et dic vt ibi: et h materia et similiter eu de quibus. Ceteris primis. q. non ptinent ad hãc cle. lz Lau. tetigerit: ideo nõ amplius h prosequor. ¶ Septimo quero qz dixi. s. q. iij. q epus põt absoluere ab excõicatione de qua hic an poterit absoluere etiaz exemptos: Laud. q sic si deliquerunt in suo territorio: qz ex hoc sortiunt forum. de priui. c. i. lib. vi. Et idẽ credit Lau. etiam de his qui sunt priuilegiati. contra. d. c. i. de his qui rõne delicti non sortiunt forum epi: vt etiã ipsi possint absolui ab epo: ne sui priuilegiũ sit eis dãnosum. ¶ Octauo quero si epus est excõicatus[b] per hanc cle. an põt alteri cõmittere potestatẽ seipsum absoluẽdi. Lau. querit et nõ procedit questio tenendo q hec pena excõicationis nõ habeat hoc casu locũ nisi in religiosis. quod dic vt dixi. s. in. s. contrario. et in. i. et ij. q. sed presupposito q habeat locũ etiaz in alijs qd esse põt aliquo casu: vt ibi dixi: tunc procedit questio et vr q epus possit cõmittere. de senten. excõi. duobus: imo etiã papa ligari põt ab eo cui cõmittit: et cui peccata cõfitetur: vt nõ. de offi. delega. sane. In contrarium qz excõicatus etiã occultus nõ põt nec per se nec per alium excõicare: vt nõ. xxiiij. q. i. in summa. de epis. qui renun. epis. c. ij. qz pcisus ab ecclesia: et carens exercitio sue iurisdictionis qd ergo nõ hz nõ põt in aliũ transferre. de offi. vica. c. i. lib. vi. de iureiu. qd aũt. xxij. dist. §. ad hec. i. q. vij. daibertuz ff. de offi. procõsu. obseruare. de reg. iur. nemo plus: et placet per. c. duobus preallegatum. contrarium qz ibi loqtur de excõicato minori: qui absoluit alium ab excõicatione minori: secus ergo si maiori. pro hoc qd ibi dico ad nõ. in. c. sane. dic q in foro penitẽtiali sacerdos tenet locũ dei. ideo ligat etiã papam. Item etiam si illud esset iurisdictionis esset tñ tantũ voluntarie nõ contentiose: et dic vt in. c. sane. ¶ Nono quero in eo qd hic dicit de religiosis: an locũ hẽat in quibuscunqz. Lau. q sic siue sint mendicantes siue alij: et idez dicit etiam si sint religiose: de sepul. cle. eos in prin. voluit allegare. de deci. cle. i. et de hoc: ibi dixi in. iiij. q. et generaliter quãdo masculinũ comprehendit femininũ. dixi de elec. cle. i. q. i. et. iii. seq.

§. Sane. ¶ Nõ. q per predicta non prohibetur continentia promissa vel nõ promissa: et dicit Lau. q mulier potest promittere continentiã etiam stantu cuz marito in domo. xxxiij. q. v. qd deo: qd intelligit Pau. de promissione nõ solemni: alias oporteret eas esse sub perpetua clausura. de sta. regu. c. vno lib. vi. Quo. ad id aũt quod dixi de cõtinentia nõ promissa põt exemplificari de mulieribus que sunt sine viro: tales. n. possunt agere penitentiaz in domo. vt hic. qd tñ intelligitur: ita q sint de statu nõ beguinali vel habitu: et sic hec constitutio prohibet statũ beguinalem vel habitũ. vitam autẽ penitentialẽ vel religiosaz regule approbate nõ: et idem Math. ego puto q mens lre est q in domo sua possint mulieres agentes penitentiã vti quo habitu voluerint. alias non conuenienter exciperet hic versus e promissis. per hoc. n. q vtunt habitu etiaz simili ad beguinas nec sunt beguine ex quo nõ congregantur cuz beguinis: vñ nõ est periculũ aliqd: hoc casu tñ Pau. et Math. habuerunt bonã mentẽ: qz si tales stãtes in domo vterent statu beguinali. i. quẽ acciperent a congregatione beguinarum tanq̃ eet de eis nõ euitarent excõicationem: de qua hic. ¶ Scdo nõ. q cũ penitentie permittit mutatio habitus in domo. q dic vt in pmisso notabili. pro h qz etiã permittit q quis habeat in domo imagines sanctorum: sed nõ permittit q ibi celebretur sine licentia epi. de cõse. dist. i. vnicuiqz. ¶ Tertio nõ. q virtutes sunt deo petende: qz dñs est virtutũ vt in lra: et concordantia in glo. ¶ Quarto nõ. de humilitate[b] qd plene. dic vt in glo. et sepe vidi q nullũ est eque bonũ remediũ hominibus alti ingenij et magne virtutis ad euitandas insidias improborum qui prosequunt bonos et sine cã. tamen mitigantur humilitate: et hoc credenduz est volente deo: vñ et virgo gloriosa electionẽ suã ad suscipiendam verbi incarnationẽ tribuit humilitati: qz respexit humilitatẽ ancille &c. et i hac glo. in si. xi. q. iij. inter vba. ¶ Quinto nõ. q inspiratio ad bonũ procedit a deo ibi. prout dñs ministrauit: et est lex priuata que superat oẽm. j. de reg. licet. de renun. nisi. §. verum xix. q. ij. due. et dat Lau. versus.

Tu spiras vbi vis: tu munera diuidis vt vis.
Tu quid vis cui vis: tu quem vis munere quos vis.

q

Quia contingit.

Glo. diuidit in q̃tuor: sed primã partem diuidit Steph. in tres. scd a ibi. in quo. tertia ibi. contradictores. ¶ Nõ. q iura aliquando adaptantur ad ea que raro emergunt. contra id. ff. de leg. nam ad ea. de quo. de despon. impu. litteras. ¶ Scdo nõ. de varijs nominibus[c] hospitaliũ de quibus glo. ij. remittit: dicuntur enim xenodochia: et hec sunt loca in qbus recipiuntur peregrini: et aduene: et de his. eo. titu. xenodochijs: et. s. de preben. cle. per litteras. C. de epis. et cleri. illud. xxiii. q. vlti. sancimus: vbi de hoc in gl. dicunt etiã leprosarie: et sunt ille in quibus recolligunt lepra infecti: et de his. de eccle. edi. c. ij. dicunt etiam elimosynarie vel hospitalia ab eo qd verbum sonat. ¶ Tertio not. q cura talium non debet postponi: et dic cura. s. temporalium: vt in glo. iij. quaz nõ. ad alia. Lau. autem et Genze. exponunt de cura temporaliũ: et spiritualium: et pro hoc vltimo. j. ea. cle. in si. sñ intentio huius cle. magis versat circa curã tpalium: vt dicit glo. patet. j. in littera.

a ¶ Si epus est excõicatus. adde Jo. an. in... de elec. de cõsti. li. vi. in nouella. Bal. l. i. digna vox. C. de legi. hoc. in. c. statuimus. h sen. ex. li. vi. C. j. l. i. cũ ipse. C. d cõtra. emp. hoc. l. c. sone. h of. deleg.

b ¶ De humilitate. adde gl. i. c. cõstãtinopolitana. xxij. di.

c ¶ De varijs noibus. adde. c. sancimus. xviij. q. vlti. c. si quis oẽm ad si. ij. q. vij. c. h xenodochijs. de re. de. ... abb. in. c. pe. de. imu. eccle. de ... i. l. oia. C. de episco. et cle.

¶ Quarto no. q bi ad quos spectat debet excutere bona et iura hospitalium ab occupatoribus [a]: et dic gl. iij. q debet excutere repetendo illa in iudicio. Et q hoc possint etiam in foro ecclesiastico: pro hoc qd no. de reb. eccle. no alie. epi: et procedit gl. ex eo q talia bona sunt ecclesiastica. vt h et eo. tit. de xenodochijs: et pro hoc inducit Lau. q promouendi ad beneficia iurant q alienata et occupata iniuste pro posse repetent et ad ius et proprietatem sui beneficij reducent. Item q de nouo no alienabunt et ad hoc intendit illa forma eius que de bonis et c. q quotidie de curia romana exit: et est tracta. de. d. c. epi. et de hoc. J. q. ij. et. x. et de hoc iuramento. de iureiur. nullus. debent autem isti repetere in iudicio vt predixi: vnde fm Paul. non per violentiam debent occupare. C. vnde vi. si qs in tanta. xvi. q. i. placuit. ij. et in hac glo. ibi. cum sit. de iurepa. relatum. ¶ Quinto no. contra eos qui negligunt recuperare bona ecclesie. male. n. faciunt: q vt dicit Gen. nedum deperdita recuperare: imo si possunt noua acquirere tenentur: alias. n. imputatur. xij. q. iiij. qcunqs. C. arbi. tute. quicquid: et se no opponentes contra vsurpatores vacationis tempore puniuntur pena de qua in. c. generali. de elec. lib. vi. et dicit Matth. q si vero se opponunt occiduntur occupatores non erunt clerici: sed opponentes irregulares: vt no. Arch. in. c. generali lib. vi. et de hoc per Inno. de resti. spo. olim. i. ¶ Sexto no. q no debet permittere domos deformari ruinis: vt dicit glo. hec est ex hoc probatur mala administratio: nam tenentur reficere: vt dicit gl. pro hoc inducit Matth. q etiam vsufructuarius ad sarta infecta. i. reficienda tecta. C. de vsur. cum. ff. de vsufruc. l. vsufructu legato. §. fi. et. l. hactenus: et in hac glo. in fi. de his q fi. a ma. par. ca. c. vlti. ¶ Septimo no. q hospitalia fuerunt instituta vt pauperes ibi reciperentur: et ad hoc sunt conseruanda. eo. tit. de xenodochijs. ¶ Octauo no. contra inhumanos rectores. gl. in ver. inhumaniter. et exponit Pau. inhumaniter. i. irronabiliter: lsa tn magis proprie loquitur nam isti deputati sup hospitalibus no exercentes opa humanitatis inhumaniter faciunt. i. tanqs carentes humanitate: et contra istos est qd no. de reb. eccle. no alie. q res. de re. priu. mancipia: et. c. iniustum. xvi. q. i. qm quicqd. xij. q. ij. epos: et dicit Gen. q in districto examine tenebuntur: et q isti videant q no. xxxiij. q. vij. qd in oibus vult dicere q ibi enumerantur. x. precepta inter q est: furtum no facies: no concupisces rem proximi tui. contra ista vi facere. ¶ Nono no. q res ordinate ad vnum vsum no debent trahi ad aliud. simile. C. de rei vxo. ac. l. vnica. de consec. dist. ij. re vera: et de hoc. J. in. ij. q. et. iij. seq. et dicit gl. et q no debet trahi ad aliud vsum et pium. pro hoc inducunt Lau. et Gen. q no debet discooperire vnum altare: vt aliud cooperiatur: de preben. cum causam in aut. quo oportet epos. § si vero no fecerit. vbi de hoc. colla. j. Matth. inducit: q clerici dicuntur vsuarij: et no dnii. de dona. c. ij. facit. xij. q. iiij. sacerdotes. qd dic vt dixi. de pecu. cleri. c. fi. ¶ Decimo no. q per solam sedem apostolicam pot res deputata ad vnum vsum pium conuerti ad aliuz. de hoc in gl. no. per hec et. J in. ij. contrarios et in. iij. q. et duabus se. dicit Lau. q papa hoc pot: q pot dispensare de legatis ad pias causas prout vult. de sepul. cle. dudum. § pe. est. n. gubernator insolidum vniuersalis ecclesie cuius caput est ecclesia romana: ideo eius est tanqs capitis ad mebra singula alimenta transfundere. ix. q. iij. cuncta. et. c. per principalem. de excess. prela. cle. frequens. § preterea. simile inducit Lau. de principe secularis. ff. de adminis. re. ad ciui. perti. legata. et de hoc. J. in. ij. contrario. et in hac glo. ibi relicta. imo nec ipsum papam hoc facere decet. xij. q. ij. no liceat. Stepha. et in fi. et in Spe. titu. ij. § i.

¶ Undecimo no. q sup administratione hospitalium ad sciendum cui pertineant inspicimus pactum si qd appositum fuit in fundatione: de hoc in glo. per dyocesanum. pro hoc inducit Lau. q licitum est cuilibet in limine traditionis apponere rei sue legem quam voluerit no a iure improbatam. improbatam vero no possit. xxviij. q. ij. Eleuterius. de ser. no ord. nullus: de pac. per totum. de testa. requisisti: et ex hac littera in eo qd dicit in fundatione: arguit Matth. pro opinione Jo. de quo de consue. cum dilectus. qui dicit q episcopus in fundatione possit ecclesiam alteri subijcere consensu fundatoris: no postea licet Inno. ibi dicat q etiam post fundationem ante ordinationem ante ordinationem clericoz. dic q ante ordinationem clericorum si episcopus instituit q ecclesia reformetur per aliquos dicitur instituisse in fundatione: q per h non agitur de preiudicio clericorum ex quo nondum sunt ibi clerici. generaliter autem quomodo possit opiscopus vnam ecclesiam alteri subijcere. dic vt dixi. de reli. domi. constitutus. ¶ Duodecimo no. q per consuetudinem legitime prescriptam mutatur status ecclesie. de hoc in glo. in verbo per legitime: ex quo no. q hoc casu requiritur titulus ad prescribendum vel tempus: de cuius contrario no sit memoria. et idem Pau. Gen. vero dicit q sufficit q sit rationabilis: et qd per. xl. annos prescripta: et hoc vbi est contra ius: alias sufficit qd per. x. xij. dist. consuetudo: de consue. c. fi. lib. vi. et idem Matthe. et Stepha. qui pro hoc qd sufficiat tempus. xl. annorum sine titulo: inducit qd no. de consue. c. fi. in glo. et de cau. pos. cum ecclesia. in glo. et ita primum verius: q hoc casu inducitur consuetudo contra episcopuz qui fundat intentionem de iure communi: vt hic in littera: ibi de iure iuncta glo. eo. titu. cum venerabilis: et ad hoc. c. cum ecclesia. dic qd ibi. patientia habetur pro titulo. vt dicit ibi gl. nec ibi erat consuetudo contra ius commune. ¶ Decimotertio no. qd per priuilegium sedis apostolice pot gubernatio hospitalium spectare ad aliuz qs ad episcopum. de hoc in gl. hoc dicit quam no. ¶ Decimoquarto no. quod ista quattuor equiparantur ius commune: vel statutuz in fundatione pij loci appositum consuetudinem prescriptam: et priuilegium sedis apostolice. ¶ Decimoquinto no. qd indebite alienata de bonis ecclesiasticis debent reduci ad statum pristinum. de hoc in glo. ad hec. ¶ Decimosexto no. differentiam inter facultates et prouentus. ex hoc arguit Pau. qd in anno sterilitatis ad minus tenentur qs in anno fertilitatis: qd tamen dicit non procedere in leprosarijs: vbi leprosi stant perpetue: ibi enim no possunt eijci propter sterilitatem: sed ab initio debent tot recipi quot possunt sustentari consideratis omnibus sicut fit in alijs ecclesijs. de vi. et hone. cle. quoniam: de sta. reg. c. vnico lib. vi. et de hoc etiam. J. q. xi. ¶ Oppo. in eo qd prohibet hospitalium prouentus conuerti in vsus ministrorum. nam ministri debent inde viuere. de preben. cum sm. glo. in ver. vsus solum q non debent conuertere in vsus suos vltra victum et vestitum: pro hoc littera. ibi. damnabiliter: et sic permittit q licite possint quod dixi. J. in. ix. notabili: et ex hoc videtur q isti sunt coparandi clericis qui etiam debent esse contenti victu et vestitu. xvi. q. i. quoniaz quicquid. gl. tn ista. dicit hoc patere q hospitalis fructus etiam separatos a solo no faciunt suos. qd dicit Pau. verum: et ita in vita: et in morte no possunt in suum patrimonium conuertere: sicut etiam prelatus: vbi prebende no sunt distincte nec portiones perlegiate portionem: et partem dare debet sacerdotibus: et alijs intitulatis in ecclesia nec posse sibi oia retinere. xvi. q. i. ad hoc in fi. et. q. vij. c. i. simile qd no. i. dist. ius militare in vlti. glo. xxiij. q. vi. dicat: et sic rector hospitalis oes fructus vltra victum: et vestituz dare debet pauperibus: et ad hoc pot compelli: vt. J. patet. nec pot sibi eos retinere: que no. et in hoc erit differentia inter istos et alios beneficiatos: q de hospitalarijs [b] certum est q sunt meri vsuarij: de alijs clericis [c] non est dubium. et ego teneo q sunt meri vsuarij: qd dic: vt dico. de pecu. c. fi. Id autem qd gl. dicit de fructibus separatis a solo ideo dixit: q de no separatis no est dubium. nam tales censentur pars fundi. ff. de rei vendi. fructus. et sic hos etiaz clerici no faciunt suos: si autez dicerentur vsufructuarij qualiter debeant cauere pro vestibus: et alijs que vsu consumuntur: instat Matth. q no cadit hic: sed dic. vt de pigno. c. fi. ¶ Secundo oppo. q res deputata ad vnum casum possit trahi ad aliam: de pe. quamuis: lib. vi. glo. etiam pium tangit et no soluit. dic q illud sit iuris auctoritate. vt ibi. Item hic non dicitur generaliter q rebus deputatis ad vnum vsum no possumus vti ad aliuz: hoc enim simpliciter no procederet: sed eo modo quem. J. eo. contrario dico: sed hic solum dicitur q rebus deputatis ad certuz vsum largitione fidelium. i. ad certum vsum pium non debemus vti ad alium vsum: qd est ideo: q contra ius est nature dispositionem eorum q largiti sunt. hoc ergo pot solus papa qui est supra

[a] ¶ Ab occupatoribus. Adde doct. in. c. si clericus laicuz de foro cope. et l. c. cum sit generale. eo. titu. doc. in. c. relatuz de iurepatro.

[b] ¶ De hospitalarijs. Adde card. zaba. l. c. fi. in vlti. col. et pecu. cle. archiepis. flore. i. summa sue. ti. c. ij. in. §. vij. in vlti. col. ¶. si nunqd rectores hospitalium.

[c] ¶ De alijs clericis. adde gl. et Ab. de resti. in. c. presenti: de offi. ordi. li. vi. glo. in. c. cum olim. de verb. pmu. et ibi abb. post Inno. l. c. ex litteris: de sta. gl. fi. in. c. quaz sit. de elec. lib. vi. et gl. l. Abb. prebatam. l. c. q dicit. xxiij. q. vij.

qui est supra sua ii. et de h.ti.in.x.notabili: et .i.q.v. sed si loquerentur de rebus deputatis ad alios usus nõ pios: tunc dicẽdum q ad alios usus vti psũt hi in quorum dispositiõe consistũt: qz in re sua quilibet est moderator legitim⁹: de sepul. sup his et quod dixi.ti.i.xi.notabili: et per hoc põt respõderi et alio modo ad .c. quãuis: nam lz carcer deputetur ad custodiam tamen iudex suo carcere potest et disponere q sit et ad penã: vt ibi cũ ad ipsum iudicẽ spectet suus carcer in oĩbus q̃ nõ sunt contra iura: ex his infertur contra opinionem que hz q sit notoria est suspitio possit appellari et causa nõ proposita quaz tenet glo. vt lite non contestata .c. accedens. i. et Archidia. ij.q.v. quotiẽs: nam vt dicit Pau. licet grauamẽ sit sufficiẽs causa appellatiõis non sic suspicio: qz suspitio⁹ est cã recusatiõis. Item notoriũ bene excusat a pbatione: sed nõ a ppositione: qd dic vt dixi in .d.c. accedens: et vult dicere paul. q cum natura suspitiõis sit operari recusationẽ non appellationem non dz trahi extra naturã suam: hec dicit pau. pcedere in suspitione psone: sec⁹ dicit quosdã in suspitione loci de q̃ dicũt isti veram esse opi. premissaz: qd appellari possit etiaz causa non pposita: de appel. ex parte: nã talez locũ assignãdo iudex grauat: ergo potest appellari: de appel. vt debitus. Non eniz necesse est q iudex grauet ex mẽte: sed sufficit q reipsa: de offi. deleg. significantibus: et exce. dilecte: et .c. significauerunt. Sed ex eo q iudex possit recusari: nõ propterea grauat: vñ et pater põt esse iudex in cã filij: si non recusetur vt not. iij.q.v. accusatores: et et h i seq. contrario. ¶ Tertio opp. ad hoc. de appel. dilecto: vbi lz iudex precipiendo grauasset reipsa: tñ necesse fuit ob exceptionem ppositam et nõ admissam appellari: et sic videt necessariũ opponi exceptionez de loco suspecto. So. pau. q dici põt .c. dilecto nõ loqui de exceptione nõ notoria: et q ibi nõ grauabat mẽte nec re expectãdo mandatũ pape ante ppositam exceptionẽ que p partem potuisset omitti nõ quo ad iustificãdum titulũ: qz de h ibi non agit: sed de iuribus appellatiõis. ad .c. significantibus: et .c. dilecte. et .c. significauerunt. dicit paul. q ibi iudex vere grauabat ex mente: tñ errore iuris: sed ratio error non excusat. dicit ergo pau. q si preceptũ suo effectu grauat nõ est necesse pponere exceptionẽ: et sic cũ assignatur locus nõ tutus: qz pceptum per se grauat. potest ab eo appellari. de ap. cum cessante: sed si non appellat a pcepto vel interlocutoria: sed qz exceptio pposita contra aduersarium vel contra iudicem non admittitur: tũc oportet pbari exceptionez propositam et non admissaz et ob h appellatum fuisse: vt in .c. dilecte: et q qñ appellatur a pcepto vel interlocutoria non sit prius opus exceptionẽ pponere. inducit pau. de no. ope. nun. significantibus: vbi hoc tenet Inno. de ap. c.i. li. vi. Tutius tamen putat pau. exceptionẽ pponere. dic vt dixi d ap pel. ex parte. vbi dixi q lz notorietas non excuset a pponẽdo. per hoc non infert q qui vult appellare ob locum nõ tutum excipe teneatur: de hoc corã iudice: sed sufficit q hanc causam miserat in appellatiõe. iuxta ea. vt debitus eo. tit. et cle. appellanti. e. tit. et de hoc quãdo iudici constabat de loco non tuto: si aũt ei nõ constabat expedit q de hoc pponatur qz non dicit grauasse assignando talem locũ ignorãter. de sentẽ. excom. venerabilibus. §. et hoc ipsum. et poterit pponi per pcuratorem: et si non admittetur exceptio: tunc vere grauabitur et appellare potest: qd dixi plenius i. d.c. ex parte. ¶ Quarto oppo. q hi ad quos spectãt hospitalia nõ indistincte possint compellere hospitalarios ad hec. d quib⁹ hic: qz possunt eẽ tales qui non habent iurisditionem. et sic talis compulsio erit sine effectu. cõtra id. de offi. dele. ex litteris. so. Genze. ponẽdo partiz v̈ba Lau. que dico .i.q. xiiij. q compellũt auctoritate huius cle. et videtur velle q etiã si sint alias puate persone: tñ compellere psũt per hanc cle. nã vt dicit Gen. ordinarius non põt se intromittere nisi i ipsorum neglig ẽtiam: imo sm eum vr q ordinarius in talibus locis nihil iuris habeat. argu. de censi. c. fina. nisi in hospitalibus sit ecclesia dotata: lz in eis sit oratorium. argu. d.c. fin. de conse. distin. i. vnicuiq3. pro h qd dico .i.q. xij. nam etiã talia loca non gaudẽt immunitate sm Hostiẽ. in .d.c. fin. qd dic vt ibi dixi. Sed quo ad hanc cle. non vr pcedere dictũ precedẽs: qz si isti ad quos ptinẽt hospitalia sunt persone puate nõ potest dici q per hãc cle. acqrant potestatem seu iurisditionem cõpellẽdi: qz non exprimitur hic: ppterea etiam ipse Genze. recedit ab illo dicẽs posse aliter dici q isti hãc compulsionem per se nõ facient in littera hic ibi: compellere intelligitur. i. compelli facere. similis expositio. ff. de his q no. infa. l. furti. §. mãdati. de admi. tu. si tutor. C. de suspec. tu. pietatis: alr sequi posset absurdũ. pone enim rector hospitalis est clericus. et id ad quem talia spectẽt laicus haberet ergo compulsionẽ in clicum: qd esse nõ posset nisi de speciali concessione. xcvi. dist. bene. xvi.q.i. in noua. de fo. compe. nullus. C. de episco. et cle. auc. statuimus: qd nõ est verisimile papam hec cõcedere voluisse. argu. de offi. vica. cũ in generali: lib. vi. de elec. ecclesia. ij. nec iste est de casibus i quibus laicus in clericum habebat cohertionẽ: qui no. xxiij. q. v. principes: que no. ad similes casus: dic ergo q aut hi ad quos hospitalia spectãt: alr habẽt iurisditionẽ super hospitalarios et per se cõpellent: aut nõ habẽt et compellent. i. cõpelli facient per habẽtes potestatẽ: et hoc quatenus debeat fieri cõpulsio iudicialis: sed posset esse q ex pacto reseruassent sibi potestatẽ cõpellẽdi iudicialiter: sed extraiudicialiter: puta subtrahendo fructus vel qd simile: et hoc posset cõpetere etiam puato: pro hoc qd dixi. de foro cõpe. vex. ¶ Quero in eo qd dicit de leprosarijs: an prochialis sacerdos ab his qui intrãt domũ leprosoz possit petere canonicã. Mathe. q non: qz perinde est ac si sani transierunt ad religionez nisi forte moriant ex violẽtia lepre: multi eni moriunt cum lepra et non ex lepra. dicit tñ in hoc tenẽdũ consuetudinẽ regionis: dic q qd non procedit nec determinatio in eo q cõparat leprosos religiosis. Item qd est sine dubio: qz leprosi non sunt exẽpti a prochiali sacerdote: nec bona sua fiũt loci nisi aliud sit ex pruilegio cõcesso illi loco: nec sunt religiosi imo subsunt sacerdoti parrochiali sicut pus. de eccle. edi. c. ij. et qd ibi dico in .ij. et .iij.q. ¶ Scdo quero in eo qd h prohibetur puentus deputatos in vsus paupez cõuerti ad alios vsus: qd de h quod quotidie fit. nam sunt aliqua magna loca cõuentualia in qbus consueuerunt esse .xl. vel plures psone in diuinis dño famulãtes et paupes reficientes: et tunc h applicantur filijs principũ q forte nesciunt tergere nasum: an hec faciẽtes vel fieri pcurantes vel auxiliũ vel consiliũ ipediẽtes teneant ad restitutionez faciendam deo et pauperibus. Laud. non audet precipitare sniam. dicit tamẽ q si deus voluerit obseruari pcepta secunde tabule: vt nisi restituat ablatum pximo quẽ quis dz diligere sicut seipsum: nõ dimittat peccatũ: multominus dimitteret si non restitueret qd deo indebite subtractũ est: cũ ex eo toto corde iuxta preceptũ prime tabule deo obsequi teneamur. sm no. xxxij.q. vij. qd i omnibus. dic vt dixi. ti. in. i. cõtrario: et dic q lz prelati male administrent psũt de hoc corrigi: lz nõ teneant ad restitutionez sicut tenentur hospitalarij qui nõ faciunt fruct⁹ suos vt ibi dixi: et de hoc etiam. ti. in. ix. no. ¶ Tertio quero si legata et oblata ad certũ vsum nõ psũt in illum cõuerti: dicit Lap. q hec littera intelligitur quãdo psũt ad vsum deputatum conuerti quo casu ad alium vsum per inferiorez a papa conuerti non possunt: secus si nõ possunt cõuerti ad vsum constitutum: qz tunc ad aliũ cõuerti psũt etiam per inferiorem: facit de test. nos quidẽ: et qd ibi dixi: et de hoc in duab⁹ proxi. q. ¶ Quarto quero legauit testator hospitale fieri p executores in fundo suo et dotari ad vsum paupz: et q rector poneretur et remoueret per quẽdam platuz executores volũt auctoritate diocesani facere ecclesiam religiosoruz: an possint maxime cõtradicente illo prelato: videt q non: per hãc litteram. Contrariũ consuluit Ioã. an. cum quibusdã alijs vt refert Lau. et moti fuerũt: qz q melius et magis facit nõ facit aliud: sz idẽ. plus autẽ est ecclesiaz religiosoz facere q̃ hospitale: facit de voto scripture. et reg. plus. li. vi. In contrariũ: qz volũtas defũcti p lege seruãda ẽ. xiij.q.ij.c. vltia volũtas. d test. tua. d cele. mis. cũ marthe. ff. de forma mãdati: nec plus hoc casu ptinet minu⁹. d prebẽ. cui de nõ: et .c. cũ in illis i fi.

a ¶ Sed suspitio. Adde Ioã. an. et doc. i. c. ii. vt lite nõ cõte. et p Io. d imo. et philippũ i. c. ex pte. el. i. i. ff. de appel.

lib.vi.e qd not.in.d.regula plus: e regula cui lz: e in hoc vi residere Lad. qd placet: e plenius dic. vt dixi in.d.c.nos q- dem:in.iij.q. e pluribus seq. Et ad hoc qd dicitur q facit melius e magis etc. dic illud procedere quando minus continetur sub maiori: e sic loqtur.c.scripture: alias secus.at in.q.premissa minus ptinet in maiori. Itē non est verz sim- pliciter q facere ecclesiam religiosorum sit plus q facere ho spitale:sed potius sunt diuersa pietatis opera que se habēt tanq excedentia e excessa: pro hoc qd dixi. de reg. sane. ¶ Quinto quero an talis alteratio possit fieri per legatum sedis apostolice: vr q non: sed per papam.per glo.h in v. aplice.e per.c.q translationē:in ea alle.e de hoc.s.i.x.no. e in.ij.ptrio. In contrariū qd no. Jo.an.de elec.si abbatem in ver.transferendi li.vi.de priuil.auctoritate.eo.li.nam l.c. si abbatem. dicit q aliud est dicere apostolice sedis: aliud romani potificis: vt in pmo possit legatus de latere: in scdo non: e sic cum hic dicat apostolice sedis vr legatus posse. Lap.dicit verius videri q legatus non possit cū hoc sit de plenitudine ptātis quam legatus nō habet:argu. de pben. clem.litteras in prin.e in fi. dicit tamē q forte si psentiret heres defuncti ex cā hoc fieri posset non solum per legatū sed et per episcopum fm nu.de test.de his.e s.q.iij.pro h q legatus non possit.inducit Lap.qz hic agitur de eo ptra qd disponere est facere p legem qd soli principi vel pape lz:nam dispositio testatoris fcā ad certum vsum: maxie piū pro lege seruari dz.xiij.q.ij.vltima volūtas: e ibi gl. e ideo nomine apostolice sedis intelligit papa tm: e non legatus: alr secus: e tunc pcedunt dicta Joā.an.qd no.e pro h dic q et consentiēte herede h non potest alius a papa.per h qd dixi in.x.no.e in.ij.ptrario:e de hoc dixi plenius in.d.c.nos quidē:e no.bar.ff.de vsufru.le.l.legatū. ¶ Sexto qro per cuius sollicitudinem debent ea que sunt destinata ad vsum pium ad illum conuerti:glo.per sollicitudinē. dicit q p sol licitudinem diocesani.eo.ti.de xenodochijs: e dic vt ibi. ¶ Septimo qro in eo q dicit per eos ad quos spectat de iure pvidendū quo ad hec de quibus h qui sunt illi: glo.vt episcopi dicit q epus: qd dic:vt i.d.c.de xenodochijs. Gē. dicit q sunt patroni e eorum liberi.xvi.q.vij.filijs: e.c.de- cernimus: e epo.xvi.q.vij.omnes.dic q glo.est verior:pso ni vero non hnt hoc ius per se:sed solū possunt instare apd episcopum per dicta iura: e pro h quod not.de test.ex pte. idem Genze.s. §.vt autem.dicit q si capella vel ecclesia vel aliud est pro seruitoribus deputatū: tunc cōmissio ad epm spectat p.d.c.de xenodochijs.xvi.q.vij.oēs.xviij.q.ij.Cleu terius.pro h qd dico.s.q.xiiij. e per h soluitur qd: de qua.s. §.vt aūt.q.xiij.refert autem an qratur de prouisiōe sup fru- ctibus cōuertēdi ad vsum cōstitutū: e de h procedit qd ista an de cōmissione q ad deputandū rectorē: e de h loqtur vl- timū dictum: e est verz per iura pealle.si fundator plenius ius sibi reseruauerit in fundatione qd pōt vt h. ¶ Octauo quero in eo qd dicit de pacto apposito in fundatiōe pōe q ordinatum est inter epm e capitulum: q oēs panni serici q super defunctis afferunt sint eccl'ie pro paramento altaris maioris: deinde ptingit q quedā testatrix q altare cōstruxe rat in eccl'ia ordinauit q pāni qui pōnerent super sepulchrū eius tā serici q alij essent sui altaris: an h voluntas pferatur ordinationi dictius obseruate.vr qd sic.per hanc lrām: qz non debet trahi ad aliū vsum sine licia pape: ergo alijs hoc denegat:ar.xxv.dist.qlo. In ptrium.de test.requisisti: nā il- la ordinatio epi e capli est lex.x.q.iij.vnio.xij.q.ij. vulnera- ne.de ma.e obe.si qs. Lan.dicit primū verius videri: quod tenet Genze.qz vt nunc dixi pro lege habetur dz testatoris vo luntas:argu.ff.de admi.re.ad ci.pti.decuriones.§.i.de ope. pub.pecunias: vbi dispositio testatoris pfert legi: e h nc alij retrahant a libertate:argu.C.de bon.q liber.l. ij. de oper. publi.l.ij.e h in his que a testatore prouenient: sec9 in alijs i quibus absurdū esset per testatorē auferri statū iuris: arg. de electio.cle.cōstitutiō.§.insup: e qd no.de electio. qd sicut d test.officij: e.d.c.requisisti.e.ff.d re.iur.nō dz: dic clarius qd dispositio epi premissa dz intelligi nisi aliud dispositū fuerit a testatore:nam lz testatori apponere legē sue rei.de pdi.ap po.vel:de do.cū dilecti.e h nisi disponat per modū a iure improbatū qd non pōt dicto.c.requisisti.ff.de leg.i.nemo i e dixi.s.in.xi.notabili. ¶ Nono qui quare dicit in lra deper dita: e alienata. Pau.dicit qd id vt remoueat obiectiones illius false opiniōis que hz qd si mādatur a aliciu q ea que de bonis alicuius eccl'ie alienata inuenerit studeat reuoca- re ad ius e pprietatem eccl'ie nō poterit reuocare illa i qui bus eccl'ia solam possessionē amisit: i cū illa non dicant alie- nata quoz dominiū est apud ecclesiā.ff.de vbo.signi.aliena tionis.C.de fun.do.l.i.que opponi non tenet.de reb9 eccle. non alienan.epi:qz vbum alienata dz summi in larga signifi catione: e tunc cōprehendit:non tm dominiū: sed et posses sionem.ff.de alie.iu.mu.iudi.non solū in prin.alias si reo.§. pe di.e.l.ex hoc edicto.§.alienare:cū alijs iuribus ibi alle- ga.e p ibi not.non prosequor q hic dicit Pau. qz ibi expo nitur. ¶ Decimo quero an is cui cōmittit vt alienata reuo cet hz potestatē simplr in omnib9 alienantes. Pau.dicit qd non:sed tm in notorijs sicut de pseruatore vr.de offi.deleg. .c.i.lib.vi.e hoc si scribit alienanti:pro h qd no. Cōpo.de elec.nosti.Si vo scribitur tertio pcedit in forma iudicij. de reb.eccle.non alie.ad audientiam:de iudi.exhibita: e qd ibi no.de h in Specu.de rescrip.presentata.§. rōne forme: v. item in rescripto: e sic intelligit Pau.hāc lrām vt habēs iu risdictionē:de iure vel psuetudine vel primeua instōne vel p- uilegio non possit reuocare alienata p se nisi in notorijs:sed si ipse non alienauit sed alter:tunc iuris ordine suato reuo- cari faciet.i.reuocabit: e dicit Pau. q et ad hoc agetur per eum ad quē spectat.de succes.ab intest.c.si. de rescrip.cle.i. e quilibet de illo loco ad h agere pōt:de re.eccle.non alie. si quis. ¶ Undecimo qro circa id qd dixi in.xvi.no.an pnt bona imobilia hospitaliū vendi pp elemosynā pauperū: vr q non.per id qd dixi in.d.no. In ptrium.xij.q.ij.aurū.pau. dicit q.c.aurū:loquit de summe egentibus quos non alere esset occidere.lxxxvi.di.pasce: e tunc nō negat h quin pos- sint bona alienari. ¶ Duodecimo quero an hospitalia[b] te- neantur ad onera epalia: vr q non: qz h dicitur q eoz pro uentus debent puerti ad sustentationē pauperū: e sic non te neantur ad cathedraticū:nec ad procurationē e similia: que sentit Pau.dicens q lz diocesanus possit visitare ecclesias quas habēt intitulatas:de censi.c.si.nū tm hospitalis: lz tm acquirere pōt p negligentes vt h: nam dos hospitaliū non videtur ab initio fuisse assignata p talibus oneribus: sicut assignatur eccl'ijs que no.e pro h qd dixi in.d.c.si. de censi. e procedunt h qn hospitale non est locus eccl'iasticus: qd esse pōt eo.ti.ad hoc: e qd ibi dixi: sed si est locus ecclesiasti- cus est maius dubiū:qz omnia talia tenent ad onera epalia. de pbē. de monachis.tm adhuc placet q hospitalia nō tene antur ad h onera.per predicta q not. e facit qd dixi in. iiij. contrario.e.s.q.xiiij.e procedit h presupponēdo q non sit titulus beneficij:secus si eēt beneficiū. per id qd dicū.s. §.vt aūt.q.viij.e.xi. ¶ Decimotertio quero vn hnt fundatores ptātem cōpellendi hospitalarios ad ea:de quibus h sol.hec qd presupponit q cōpellere possint:d quo dic vt dixi.s.ibi. dixi in.iiij.ptrio:e vr Lau.presuppōere q possint:querit .n. vn hoc eueniat: q hi quorum interest de iure statuto cōsue tudine vel priuilegio reparare domus q ipsi p se pnt com- pellere rectores ad taliarita q ordinarij locoz nō pnt se in tromittere nisi pp istoz negligentiā: e ex hoc psequitur se- quentem qōnem: lz de hoc dic vt dixi in.d.iiij.ptrio. ¶ De cimo qrto quero an possint hospitalia talr dari q epus non habeat in eis visitationē vel alia iura epalia: nec se intromit- tere possit de eisdē. Lau.credit q sic:dū tale hospitale nō sit pncipalr edificatū ad missaz celebrandā: lz ad alia sacra mi nistranda:nec sit ibi pstitutus ppetuus vicari9 seu dos p co assignata: lz sit ibi altare e celebret de licia epi pauperib9 e alijs:non tm in magnis festiuitatibus: qd vltimū no. Ex hoc habeo q et si auctoritate epi sit institutū altare in hospitali non tm ibi celebrabit in magnis festiuitatib9: pro h.de con- se.di.i.si qs ex parrochiis: e qd dico eo.ti.ad h.q.iiij. e dic

Lau. q epus

a Quid si mā dat alicui.ad h Inn.in.c.cū de rebus eccle. non alie.

b ¶ An hospi talia.Add.c.si. de cēsi.lap.i re. pe.c.d xenodo chijs i li.e.c. v. q.de reli.do. e Pe.de pu.i tra ctatu suo.h qr. ta canonica in xiij.q.ptici. P. demū.qritur d visitatore.ab- ba.i dispu. scil. septoriu lz l.iij. dubio. abba. i .c.sopite.d cēsi bus.abb.in.c. si.e.tit. Fed. de se.pa.cxi.scip. qd talis est. an diocesan9. Fe- de.de se.consi. cxx.inci.factū tale est quedam domus.

Lau. q epo nihil pot sibi vendicare quadiu viuit fundator: nec et post eius mortem: nisi inquantu pot de alijs legatis p uis fundatoris relictis: h dicit pbari. de consc. di. i. vniuscuiqz. t c. si quis ex parrochijs. de test. si heredes: cu ibi no. dicens cum talis locus non sit vere religiosus no gaudet immunitate ecclesiastica: vt not. Hostien. de censi. c. fina. de hoc. K. l. iiij. contrarios. t q. xij. dicit etiam Laud. q degentes ibi recipient sacramenta ab his in quorum parrochijs sunt loca: de eccle. edi. ad audientiam. de peni. omnis.

Uer. In quo. No. de vbo iniungim: quod est precepti t necessitate ipor tat: t de hoc in gl. no dicit. t dicit Lau. q per h periculosius videt ordinarijs in h negligentibus. iij. dist. deniqz. ¶ Secundo no. lram ibi. ois t singula si. s. ti. i. ne l agro. §. sane. i. vbi dixi in. i. notabili. t dic singula. s. loca ipsa in statu debitu reducere occupata deperdita: t alienata recuperare: t miserabiles personas ad sustentatione recipere. Pau. oppo. q v superfluitas in lra ibi. exeptos t alios priuilegiatos. sol. qd dicit priuilegiatos: dic tn non exeptos: de quibus. de priui. quia: t in alijs iuri. allega. in glo. i vbo priuilegiatos: que hoc vult. ¶ Quero quo constabit de negligentia eoru ad quos hoc ptinet: glo. h patebit: sol. cstabit ex fco notorio vel per assignatione termini que sing. no. ad ea q no. d elec. cu ecclia. de conces. preben. ex pte. In eo q ibi querit d modo detegendi negligentia collatoris eo casu quo beneficia non vacant: t sic terminus a iure no est sibi assignatus i habes eni ex hac glo. duos modos: sz precipue no. modu notorietatis. Et in hac glo. in fi. ar. xvi. q. i. placuit. Ex his no. q de iurisditioe minor prelator diocesani no se itromittut nisi in casu negligentie. de h. J. de cele. mis. cle. i. in gl. arguet t de hoc i seq. contrario. ¶ Oppo. ad hoc: na licet inferior epo iurisditionem habeat p hoc no tollit iurisditio epi. de offi. ordi. cu ab ecclesiar. Solo. Lap. q predicta sunt intelligeda. vbi iferiores prelati iurisditione hnt ex priuilegio apostolico: vt h vel ex psuetudine pscripta: ita q non solu sit introducta q subditis prelatis iurisditione tribuat: sed et tali q diocesanus illa exercere possit nisi supplendo ipsor negligetiam. vel defectum: t qn talis iurisditio ad eosde iferiores non ptinet de iure comuni: alis si pertinet de iure comuni pcedit prium: qz potest et diocesanus exercere t erit locus preuentioni. de offi. ordi. pastoralis: t eo. titu. cu epus. li. vi. facit de offi. archipres. c. i. t c. cu satis: de offi. archipres. c. vlti. t qd no. de prebe. in lateranen. de capel. mo. c. ij. de cesi. cu venerabilis: dic q de iure comuni nullus hz iurisditionem in diocesi nisi eps. de offi. ordi. cum ab ecclesiarum: sed in illos de collegio bene hz prelatus collegij iurisditionem: eo. ti. cu ab ecclesiarum: vbi de h quo ad pdicta: dic tn q mens Lap. est q quocumqz inferior epo iurisditione habeat itelligitur habere p modu cumulationis t sine pindicio episcopi: ita q etia episcopus pot exercere t locus erit puentioi per predicta nisi de iure speciali sit iductum q iferior faciat gradu cotra epm. i. q eps no possit se ipedire nisi i casu negligetie. qd dic vt i predictis iuribus. ¶ Scdo quero an eps possit supplere negligetiam fundatoris eo viuete vel eo mortuo negligetiam heredu. Lau. q sic. nisi alias costaret de donatioe t pollicitatioe. de test. nos quide. xvij. q. iiij. sunt qui vult dicere nisi plenius ius sibi reseruauerit fundator. Gem. dicit frustra de his exercitari: cu hec loca stat leum sunt ad certos vsus deputata subijciant diocesano: ideo defectum vel negligetiam statim supplebit diocesanus vt h. ¶ Tertio quero si ordinarius in hoc erit negliges quis supplebit: quida q solus papa per lram ibi. ordinarius locor: nam archieps non est ordinarius i diocesi sui suffraganei: de offi. or. pastoralis. Quidam eni doctor cuius nome non inuenio qui scripsit sup hoc volumine: dicit q archieps poterit: qz lz non sit ordinarius tn hz iurisditionem in casibus negligetie. ix. q. iij. cum simus: pro hoc d cesi. c. i. §. notoria li. vi. qd tn intellige vt ibi. t plenius no. de sup. neg. prelato. c. i. lib. vi. t dic q regulariter hoc no pot nisi i casib a iure expssis vt i notorijs. d. §. notoria: t alijs notis: d of. leg. pastoralis.

ver. Contradictores. Premissa vel aliquod premissorum fauore. cocor. de hereti. si aduersus. ¶ Opp. q non possint coherceri pdictores: na licitu est ptradicere pro suo iure t nemini iniuria facit t c. de elec. cum ecclesia. Solu. Paul. q h clausula contradictores t c. intelligit de his qui de fco non de iure pdicunt: vt no. de prebe. pro illorum. ¶ Secudo oppo. in eo qd pmittit coherceri pdictores cuiuscuqz status: t sic et maiores: ptra id de ma. t obe. cum iferior. Solu. Pau. q oes sunt minores virtute huius commissionis: pro h de offi. delega. sane. ij. de offi. lega. c. ij. ¶ Quero que ptas detur per hac clam ptradictores. Lau. dicit q per ea merus executor acqrit cognitione t cohertione. pro hoc qd no. de offi. dele. c. fi. t pbatur h. ¶ Scdo quero de qbus remedijs loqtur littera ibi: alijs iuris remedijs: glo. intelligit de inuocatioe brachij secularis. ide Lau. pro hoc de here. vt officiu. §. deniqz: t seq. li. vi. t iura q allegantur de offi. or. c. i. Stepha. dicit h pcedere quo ad subditos non exeptos: qa tunc ordinaria ptate procedit ordinarius p eos: secus contra exeptos: qz tunc apostolica: d offi. ordi. irrefragabili. de here. ad aboledam: in fi. t sic non hz locum inuocatio brachij secularis sm opi. que hz q delegatus non possit inuocare qua tz Archi. xxiij. q. v. administratores: t de heret. vt officiu lib. vi. cuius ptrium tz Vince. de offi. dele. significasti: qd est verius t communius: vt. d. c. significasti: t sic in casu huius cle. procedit idistincte. Idem hic fm Pau. poterunt indicere mulcta et extraneis. ff. si qs ius di. non obtep. l. vna. t qd no. de offi. deleg. c. i. t c. d causis: vel ex ordinarie puniet quatum equu fuerit visum: argu. ff. ne vis fiat ei: si quis missus: de publi. t vectig. licitatio. §. quod illicite: vel per captione pignoru cohercebut: argu. de iure iur. iniurias. §. i. t ij. vel sm Geze. vtent gladio tpali si hnt de sen. exco. dilecto: dic q ois h procedut: debet tn vti remedijs que pugnauerint magis vtilis: vt hic non ptest. qm i fi.

Uer. vt autem. Diuiditur in tres partes secudo ibi. illa et. tertia ibi: q si secus: t qd cotineat. dic vt. s. eo. cle. in pn. i glo. J. in quibus. s. locis comittedis psonis idoneis: vt. s. psciencias: con coi. de foro cope. cle. i. de sepul. cle. dudu: v. facturi. J. eo. tit. cle. i. ¶ Not. casum in quo cosuetudo no tenet. de h in glo. in ver. reprobamus: t in eo ibi cu pcordantijs. s. titu. i. ne in agro. §. sane porro: t clem. ij. in fi. J. ti. i. cle. i. in pn. ¶ Secundo no. principe posse reprobare psuetudine specialium locoru. s. tit. i. cle. vlti. in fi. de psti. c. ij. li. vi. C. comunia. d successi. auc. omnes. ¶ Tertio no. q tepore fundationis potest apponi specialis natura ipsi hospitali: puta q coferant i beneficiu: vt h: t sic licet tepore fundationis qd postea non lz. de cosue. cu dilectus: t qd ibi no. Ex hoc no. Abat. vnu casum spalem q psit hospitalia coferri i titulu beneficij quando sic fuit ab initio costitutu. ¶ Secudus casus qn per electione rectoris talio locor assumunt: vt h: t qd dixi de electione: intelligit glo. in vbo electione: eo casu quo per superiorem est confirmada qua gl. singulariter not. ad id quod dico in seq. notabili. ¶ Quarto no. ex eo qd dixi in pceden ti nota. q beneficiu electiuum[a] proprie di quado in eo procedutur per electione: que exigit pfirmatione superioris: t sic secus si electio non egerit pfirmatione si alicubi canonici eligunt canonicu t statim electus hz iustalo sine pfirmatione: quo casu beneficiu non d electiuum per hanc glo. quod est vtile scire propter gratias apostolicas: i qbus mdatur puideri de beneficio spectate ad electionem alicuius: quia non veniret nisi electio pprie sumpta in qua fit pfirmatio: vt hic: p hoc de prebe. cum in illis. lib. vi. sed si electio canonicatus de cosuetudine indiget pfirmatioe dicetur canonicatus esse beneficiu electiuum per pdicta. t sic si mandetur prouideri de beneficio spectate ad collatione capituli non veniret talis canonicatus: t sic psului i ecclia ferrarien. per glo. pro hoc qd dixi. de cosue. non est: t qd no. Joan. an. in spec. de actio. t peti. §. super petitioibus. ad fi. v. per litteras. quoqz: vbi tz sufficere quo ad casum. c. i illis. q beneficium

[a] Beneficii electiuum. Adde car. in cle. i. §. ad hoc d pbe.

sit electiuum. de consue. antiqua. q̄ hȝ vim legis ⁊ in talibus scilicet disponēdo de modo electiōis hȝ magnā viȝ. de consue. cū dilectus de ṽbo. signi. abbate. ⁊ qđ ibi not. ⁊ hec signa. ℭ Quinto no. ꝙ hospitalia cōmitti debēt viris ꝓuidis idoneis ⁊ boni testimonij. ⁊ exponit Gen. testimonij. i. opinionis ⁊ fame. ff. de questi. de mino. §. tormēta. de testi. l. ij. ⁊ hoc no. Pau. ꝙ repelli pōt ꝑ infamiā. pro h. iij. q. vij. c. i. ⁊ c. infames. ⁊ no. pau. ꝙ lr̄a dicit viris ꝓuidis: ⁊ non dicit clericis: nec religiosis. qđ facit ad id qđ dicit. i. q. i. ⁊. ij. Ex h infert pau. ꝙ hoc officiū non est ecclesiasticū: ⁊ sic laicus non eēt capax. ℭ Sexto no. ꝙ hospitalia cōmitti debēt his q̄ volunt ⁊ valeant ea vtiliter regere. de hoc in glo. cum effectu. ℭ Septimo no. ex h sm Genȝ. ꝙ nō debent cōmitti ignaris. arg. ff. de custo. reo. l. si. qz graue est ieptos ⁊c. xix. q. iij. monasterijs. xxxvij. dist. qui ōmēsa. ⁊ de elec. cū i magistruȝ cū filibus. itē debent cōmitti volētibus: qz volēti nihil difficile. ff. de execu. artifi. l. a. si. x. ⁊ volūtariū xp̄s diligit. xv. q. i. non est. xxiij. q. vi. §. de his. cū per voluntatē seu ꝑ negligentiam cūcta ledi dicant. in auc. de q̄sti. §. pe. col. vi. ⁊ potestas scientie ⁊ volūtati plurimū suffragat. de sup. neg. pla. grandi. li. vi. in auc. de defen. ciui. §. i. col. iij. ṽ. oēs. res gestas faciunt scire velle potestas. ℭ Octauo no. ꝙ hospitale non debet cōmitti ei de quo sit verisimilis ꝓsumptio ꝙ eius bona puertat in alios vsus q̄ꝫ cōstitutos: ⁊ ꝑp talē presumptionē. dicit pau. quē repelli ēt a prelatura. xxviij. di. de siracusane. Et pro h ꝙ attendat id qđ est verisile. est de testi. i litteris. ff. de cōdi. insti. q̄ sub condi. ℭ Op. ꝙ ex vi ꝯsuetudinis possit hospitale cōmitti clīco. de ꝓben. cū de beneficio. lib. vi. sol. Genȝe. ꝙ in bñficijs religiosoꝝ bñ valet ꝯsuetudo vt ibi: secus h. ⁊ idē Mat. dicit ꝙ ēt h valeret nisi eēt h approbata: vt dicit glo. in ṽbo reprobamus. ⁊ ideȝ Pe. ℭ Scđo opp. ad h ꝙ ēt si non eēt h reprobata non ȝ tenere tanq̄ q̄ esset ꝯ iura: ⁊ violans decreta mortalr̄ peccat. xxv. q. i. violatores. soluit Matthe. referēdo q̄ no. Inn. de ꝯsue. super rubrica in fi. ⁊ glo. de proba. ad aūaȝ. dic vt dixi. de ꝯ sue. c. fi. ⁊ precipue in repetitiōe. ⁊ quo ad h dic standū ei: qđ dixi i precedenti ꝯrio. Nam si ex cā rōnabili inducit̄ consuetudo non violant canones: qz eoꝝ ꝑmissione iducitur. d. c. fi. tangit ēt Mat. aliq̄ alia de ꝯsuetudine q̄ dico. i. q. viij. ⁊ duob' seq. ℭ Quero an hoc hospitale' possit i beneficiū cōferri religioso: Glo. de religio. argu. ꝙ sic. per id qđ not. Inno. de eccle. edifi. in. c. ij. vbi dicit collegiū leprosoꝝ eē religiosum ⁊ licitum. ꝑ. c. quidā. xviij. q. ij. deinde refert glo. Archi. ibi tenere ꝯriū: qđ approbat glo. dicēs dictū Inno. nō eē veꝝ. ⁊ idē pau. nisi hospitale haberet curā: vt ēt dicit glo. vel eēt alicuius religionis: ⁊ similr̄ dicit pau. dictū Inno. non esse veꝝ: qđ probat ꝑ rōnes: de quibus dixi i. d. c. ij. ⁊ ꝙ religiosus nō possit prefici hospitali: qđ tenet ēt Lau. nisi sit hospitale eiusdē religiōis. ar. de prebē. cle. per lras. Geȝe. dicit ꝓ dicta procedere: maxime si hospitale nō sit eiusdē religiōis: ⁊ i hoc accidit opi. pau. q nō curat: an sit eiusdē religiōis an alterius: qđ est veri' q̄ꝫ id ꝙ ꝓxime dixit Laud. salua tamē dispositione cle. i. de elec. ad. c. qdā. Rñdeo vt i gl. in ea ibi. materia. i. ecclias seculares. i. in honore martyꝝ ꝯstructas. ℭ Scđo quero an laicus possit' ꝓfici hospitali. glo. de religio. ibi. de laicis. dicit ꝙ sic ēt si rector habeat curā pauperꝝ. Idem pau. dicens ꝙ hoc vult lr̄a ibi. viris prouidis: q̄ non distinguit inter clericos ⁊ laicos. xxxi. q. i. ꝙ si dormierit. Idem Genȝe. nam laici: vt plurimū sunt in talibus exercitati ⁊ fructuosius taliā regere pñt q̄ꝫ clerici. pro hoc. xviij. q. ij. quidē iducendo: vt. i. ea. glo. ℭ Opp. ad hoc qa si rector hospitalis hȝ curam deberet posse prefici monachis. de sta. monacho. qđ dei. Sol. vt in ea. gl. ibi. nec sufficeret. que dicit ꝯtrarium intelligendū de cura surgēte a ꝑte clauium: ⁊ est signāda. ⁊ idē pau. dicens ꝙ isti hospitalarij nō conferūt sacramēta: nec diuina celebrāt: sed tm̄ dispēsant prouentus in vsum ꝑsonaꝝ miserabiliū. pro hoc. i. q. i. i fi. ⁊ sequēs equiparatio de tutoribus ⁊ curatoribus q̄ sunt laici nō clerici. lxxxviij. dist. c. vlti. xxi. q. iij. Ciprianus. h dicit pau. procedere in hospitalibus traditis in ꝑte persone ecclīastice

a ℭ An hospitale. adđ card. in cle. ꝑ lras. de preben.

b An laicus possit ꝑfici. Adde so. mo. in. c. cu pictes in pria col. de ele. li. vi.

c ℭ Laico beñl. adđ bal. i. l. ꝙ istitutē. ꝓ testa. milit.

de qb' dubiū poterit eē: an possent cōferri laicis: sed de hospitalibus que fiunt laici de domibus retinēdo eas sub suo dominio nullū dubiū ꝙ sic possint retinere. no. eo ti. ad hec ⁊ facit qđ not Inno. de donatio. inter. ⁊ Host. in summa. de regu. §. i. ṽ. quid de rusticis. ⁊ Specu. de sta. monacho. ver. xxxvi. ⁊ facit qđ dixi. s. in principio. q. xiiij. ℭ Tertio q̄ro an possit hospitale cōmitti laico habēti' filios vel vxorē ex qua possit verisimiliter filios ꝓcreare. glo. ea ibi. in ꝓma: tamē dicit ꝙ olim fuit prohibitū in hac cōpilatione. ⁊ postea sublatū: ⁊ sic vr̄ velle ꝙ hoc fieri possit. Stepha. dicit hoc fieri nō posse per lrām istam que dicit cōmissionē faciē das talibus: de quibus non sit ꝓsumptio verisilis ꝙ bona conuertāt in alios vsus: pro h ꝙ dixi. s. in. viij. notabili. dic ꝙ tutum est h cauere: tñ qz posset ꝯtingere ꝙ de habēte filios non erit talis ꝓsumptio valet cōmissio ex quo non est h expresse prohibita. ℭ Quarto quero an possit cōmitti mulieri. Paul. ꝙ sic i qz ēt monasterio preesse pōt. de maio. ⁊ obe. dilecta: de elec. indēnitatibus. li. vi. s. ti. i. cle. ij. ⁊ h maxime in hospitalibus deputatis feminco sexui. ℭ Quinto quero cuius etatis ȝ esse hospitalarius. dicit Paul. ꝙ ex quo h nihil dicit relinquit arbitrio iudicis. de offi. deleg. de causis. Pe. ꝺ ancha. dicit probabiliter posse dici ꝙ ad similitudinem tutoꝝ vel curatorum debent cōplesse. xxv. annum: qz absurdū est ꝙ administrēt patrimoniū pauperꝝ qui non possunt administrare propriū. C. de legi. tuto. l. fin. nam cura taliū ꝓncipaliter nō consistit in spiritualitate: sed in tpalitate: ⁊ sic nō ob. de iudi. c. fi. li. vi. qđ placet eo casu quo nō conferuntur in beneficiū ecclīasticum: tamē ex quo tempus non est statutum a iure valebit cōmissio ante dictū tempus per id qđ dicit Paul. ℭ Sexto q̄ro de intellectu littere in eo qđ prohibet hospitale ꝯferri in beneficiū. Sol. Pau. exponēdo beneficiū. i. in titulum beneficij. de ꝓben. ele. ꝑ litteras. debent ergo talia viris idoneis cōmitti gubernāda: i sȝ non in titulū concedi: ⁊ de hoc in seq. q. ℭ Septimo quero quo ad questionē precedētem que est differētia inter cōferri in titulum vel cōmitti videtur ꝙ nulla. de sup. neg. prela. cle. qz regulares. s. ti. i. ne in agro. vbi collatio ⁊ cōmissio equiparantur. So. Pau. ꝙ hec duo sumant quandoqȝ vt diuersa respectu eiusdē fīnis ⁊ effectus. quādoqȝ vt ideȝ: vt in cōtrarijs: qđ contingit quādo datur beneficium ecclīasticum: siue dans vtatur ṽbo collationis siue cōmissiōis: vnde hic non vult oñdere differētiam inter cōferre ⁊ cōmittere: sed vtrunqȝ ꝓhibere si fiat in beneficiū: prohibetur autem sm pau. hospitale cōferri vel cōmitti in beneficiū ecclesiasticum: qz oporteret recipientē esse clericū. de transac. ex litteris: ⁊ fruct' facere suos: maxime cū esset beneficiū simplex: ⁊ tenetur ad horas ⁊ alia ad que tenent̄ clerici beneficiati: sed si gubernatio simplr̄ committit̄ hec cessant. Itē beneficia conferri debēt intra certū tempus. de cōces. preben. c. ij. ⁊ in eis habendis istitutio est necessaria. regula. i. lib. vi. sed in hac cōmissione tēpus non est limitatū nec istitutio est necessaria nec repellitur ꝑtextu bigamie vel filiis defectus sic repellitur a beneficio: dicit ēt Pau. quo ad hoc ꝙ lȝ beneficium significet oē quod gratis ⁊ liberaliter ꝯfertur: tamē stricte sumptū h sumitur pro ecclīastico: qđ no. nam singulariter hoc ꝓbat hec lr̄a: tamen pro hoc modo accipiendi. facit h littera in eo qđ premisit de cīcis secularibus quibus clericis ⁊ non laicis beneficiū ecclesiasticū cōfertur. d. c. ex litteris. quādoqȝ tamen sm pau. datur beneficiū in sustentatione tm̄. l. dist. studeat. de cle. pug. in duel. c. ij. xxviij. dist. in presbyterū. ⁊ quādoqȝ propter altaris seruitium. de ꝓben. cū sm: neutro tamen istoꝝ casuū potest hospitale in beneficium cōcedi: vt hic: qz in eo principalr̄ respicitur subuentio pauperum non gubernatoris prouisio vel celebratio diuinorum. Itē si dicim' ꝙ rector hospitalis sit tēporalis sicut tutor ⁊ curator de quibus seqtur in littera ⁊ gubernator vrbis rome. de elec. fundamēta li. vi. ⁊ alij rectores ciuitatū: de quibus no. de iudi. c. vlti. satis patet differētia īter hospitale ⁊ beneficiū: qz beneficia debent esse perpetua. v. di. precepta. dicit tamē paul. consuetudinem habere ꝙ hospitalia

committantur

cōmittantur perpetuo regenda. pro hoc littera ibi. regere: et de hoc. I. q. xiiij. ¶ Octauo quero in eo qđ h dicit de ꝯsuetudine de qua dixi ēt. S. in. i. et. ij. ꝯtrio. pone ꝙ diuerse sunt consuetudines litigantium et locoꝝ contractus et iudiciorū que seruabitur. Matthe. querit lȝ impertinenter et soluit ꝙ conseruabitur ꝯsuetudo cōtractus. ff. de vsur. l. i. not. Inno. i rubrica. de cōsue. dic vt dixi. de cōsue. c. fi. ¶ Nono quero an ꝯsuetudo fori secularis debeat obſuari in foro ecclesiastico: et videtur ꝙ sic. de eo qui mit. in pos. cuȝ venisset. dicit Mat. ꝙ multotiens vidit dubitari et ꝙ multi magni viri tenebāt ꝙ sic per illud. c. qđ parum facit ſm eum qđ dicit ꝙ non dȝ seruari: qꝛ ꝯsuetudo seculariū non pōt obligare eccliam. x. dist. c. i. ad. c. cū venisset. dicit ꝙ non loqtur de cōsuetudine laicoꝝ: sed potius de ecclesiastica: aliter etiā potest rūderi vt ibi dico. ¶ Decimo quero si est ꝯsuetudo in ecclijs alicuius ciuitatis vel diocesis pro maiori ptem debeat seruari etiaȝ in ecclijs. vbi cōsuetudo non est: dicit Matthe. ꝙ aut agit de pari ad parē: aut de īferiori ad supiorē. Primo casu cōsuetudo nō seruabit in alijs ecclijs. xij. dist. illud. Scđo casu consuetudo supioris loci seruabit in ecclesia inferiori. d of. archi. dilecto. vbi hoc per Inno. ¶ Undecio quero de intellectu littere in eo qđ hic ꝯsideratur id qđ fuit in fundatione cōstitutum. Lau. exēplificat vt qꝛ fundator dispōit ꝙ clericus secularis de genere suo qādiu repitur idoneus ibi: ponatur ꝙ hȝ quotidie missaȝ ꝑ defuncto celebrare: et vitam paupeꝝ gerere. iuxta. c. significatū. de prebē. et facit de elec. significasti. de resti. spo. olim. i. et ex quo eēt ibi perpetua vicaria sic dotata hēret ibi. epō visitationē. et per ꝯsequens ꝓcurationē. per id qđ no. Inn. de cēsi. c. fi. et pro h qđ dixi. S. in ꝓin. q. xij. ¶ Duodecimo q̄ro in eo qđ ꝓmittit ꝓuideri clerico de hospitali eo casu in quo per electionē erat reformandū: qd de electione. pau. dicit secus eēt: qꝛ littera ista excipit tm̄ duos casus. Idē Genȝe. q expressius dicit ꝙ cum per electionē ꝓuidetur h euenit: vt qꝛ locus fuit constitutus collegiatus quo casu collegij est electio. xvi. q. vij. cōgregato. de ele. nullus: et h casu ne elect⁹ frustret effectu electiōis habet locū ꝓ beneficio: et idē dicit ēt si non ab initio fuit cōstitutum: sed aliās quō per ꝯsuetudinē habeat eligi: cū indistincte h loquatur: vt et precedens lr̄a que prohibet ꝯferri i beneficiū procedit solū in actu collatiōis: et illo casu tm̄ reprobatur hic ꝯsuetudo: qđ facit ad ea q̄ dico i seq. q. ¶ Decio tertio quero in eo casu q̄ ꝑ electionē seruat forma. c. qꝛ pp. Stepha. ꝙ non: qꝛ per vacationē taliū non dr̄ ecclia viduata. facit qđ no. Jo. mo. de ele. cupientes. i ꝓn. li. vi. et ad hāc electionē poterūt admitti laici cū clericis: vt no. Jo. mo. de elec. ex eo qđ li. vi. dic verius ꝙ intētio lr̄e vr̄ esse ꝙ sit casus in quo prouidebat per electionē sicut fit cū sit electio prelati: et tunc non videnf ꝓcedere premissa ad qd eni permitteret eligi clericū si electio fiebat p laicos: mēs enim vr̄ eē ꝙ vt hec beneficia melius dirigant ad vsus paupeꝝ non fiant beneficia nec ꝓuideat de eis in titulū beneficij ecclastici nisi alterum de duobus occurrat vel p electionē sit facienda ꝓuisio vel sic ab initio sit cōstitutū quibus duobus casibus prouidebitur tanq̄ de beneficijs. pro hoc qđ dixi in ꝓxi. q. et tunc non videbitur posse defendi qđ isti dicunt: qꝛ si est titulus beneficij cū hospitalarijs sit pricipalis rector: ergo vacat per eius obitū: et sic est locus. c. qꝛ ꝓpter. et ad not. per Jo. mo. in. c. cupiētes. dic ꝙ loqtur d magistro hospitalis hierosolomitani q non vr̄ habere beneficiū sed offm̄. Item aliud dictū Jo. mo. in. c. ex eo: qđ loqtur quādo rector potest esse laicus: sed h si prouidebit in beneficiō ecclesiasticū rector nō potest eē laicus: de elec. ex litteris: et dixi. S. q. v. et sic nec etiā poterunt interesse laici cū clericis: ꝓcederet aūt vtrunq3 dictū Stepha. si diceremꝰ ꝙ rector hospitalis posset esse cleric⁹ nec hospitale sit beneficiū: lȝ habeat prouideri per electionē que fit p conuersos hospitalis qui etiā sunt laici vel mixti vel clericis et laicis ꝙ esse posset ſm no. in. d. c. ex eo: qđ et pro hoc vltimo est qđ dicit pau. i ver. electionem dicens ꝙ ēt eo casu quo ꝓuidet per electionem nō putat ꝙ debeant ꝯferri tm̄ clericis: qđ oportet intelligi ꝓsupponendo ꝙ nō sint beneficia: et sic vr̄ intelligere pau. qui dicit ꝙ in eo casu quo possunt cōferri laicis non possent cum alijs beneficijs ꝑmutari: qꝛ sola beneficia etiā permutantur. de re. ꝑmu. cle. vnica. ¶ Decimoq̄rto quero an hospitale sit cōmittendū ad tēpus an in perpetuū. glo. si intelligeret soluit in effectu ponēs illa que dixi. S. q. v. in fi. cōcludēs: vt ibi dixi ꝙ de ꝯsuetudine cōmittitur i ꝑpetuū. Lau. ꝙ debȝ cōmitti ad annū vel ad aliud modicū tēpus ne si fiat in perpetuū nimium aspere dominentur: iuxta no. de iudi. significauerunt. Idem Genȝ. q allegat auc. de defen. ciui. §. fi. colla. ij. C. de suscep. et Archi. neminē. li. x. et alia iura q̄ allegātur in. d. c. fi. Stepha. ēt idē sentit. dicit tamē ꝯtrium seruari: sed lȝ cōmittanf in ꝑpetuū: dicit tm̄ ꝙ ex cā leuiori amouētur q̄ alij beneficiati sicut dicif de religiosis: non tamē sine causa ne detur prelatis seuiēdi materia. xi. q. iij. illo. quod est equum in quo tm̄ possit ex cā leuiori procedi cū istis q̄ cum beneficijs male posset iure ꝓbari: et dic stando glo. ꝙ committantur in ꝑpetuū. pro hoc littera. I. ver. illi: in eo ꝙ dicit ꝙ singulis annis reddant rōnē: presupponit ergo ꝙ nō sunt annales: alias vnus redderet tātum suo anno. Itē vtilius est ꝙ sint perpetui vt habeant affectionē ad loca: et sint in regimine melius instructi ex lōgiori tēpore: nā expertū est ꝙ crebra mutatio rectoꝝ loca cōsumit. ¶ Decioquinto q̄ro in eo qđ dicit d his ad quos cōmissio ptinet q sunt illi. sol. Gē. ꝙ sunt hi de qb⁹. S. in ꝓn. et vlterius id qđ dixi. S. i ꝓn. q. vij.

Ver. Illi. Nota de inuentario[a]: et de hoc in glo. que alias. C. de iure deli. l. fi. ¶ Opp. ꝙ isti non teneanf reddere rōnem[b]. C. de epis. et cle. orphanotrophos. in auc. de eccle. ti. §. pe. colla. ix. Gl. ꝯ soluit: vt no. glo. in ꝯrijs. et in auc. de san. epis. §. economos. col. ix. q̄ dicit illa iura eē correcta per. §. economos: gl. ho ista aliter et melius soluit: et fuit solu. Pe. vt no. Cy. i. l. orphanotrophos: et idē Pau. hic. et Bal. in. d. l. naȝ cū debeant inuētariū cōficere et iurare tanq̄ tutores nisi tenerenf rōnem reddere frustra hoc fieret. de ꝑlatis aūt dicit ꝙ non tenenf rōnē reddere eo modo quo hospitalarij: qꝛ nō est lege cautū. ¶ Secundo oppo. qꝛ si debēt reddere ratonē ad instar tutorum non singulis annis debent cogi reddere: qꝛ nec tutor nisi finita administratione. C. de admini. tu. l. ij. Sol. patet ex ea glo. ꝯ in st. q̄ dicit ꝙ hoc de singulis annis h addif: et dicit Pe. de ancha. ꝙ aliud in tutore: cuius offm̄ est tēporale: iō reddit rōneȝ soluȝ finita tutela. ff. de tute. et ratio. distra. nisi §. cū furiosi. hospitalarij aūt perpetui: iō reddunt pendēte officio: qꝛ rō bona est: sȝ quo ad casuȝ istū. sufficit h: ita statutū esse. ¶ Quero qd ē tutor et quot sunt tutoꝝ genera. So. vt no. de ap. ex parte. et Spe. ti. de tutore. ¶ Scđo quero quid est curator. So. qꝛ terminus est multiplex non potest diffiniri: sunt enim variae species curatoꝝ: qđ tangit gl. i. in fi. remittens ad Spe. vbi plenius d hoc: et Pau. h prosequitur dicens ꝙ curator quādoq3 datur minori. xxv. annis. ff. d mi. qui hȝ. §. i. quādoq3 maiori et furioso prodigo surdo muto et morbo ꝑpetuo laboranti. ff. de cura. l. i. insti. e. §. furiosus. quādoq3 datur pupillo et habēti tutorē vel habenti minus idoneū vel īpeditū ad tempus vel ex causa. insti. de cura. ꝑ totum. ¶ Tertio q̄ro quale est iuramētum tutorum vel curatorum. Solue: vt in glo. i. et idem pau. ¶ Quarto quero an hospitalarij teneanf ad satisdationē sicut tutores et curatores. gl. iij. ꝙ non. et idē pau. ¶ Quinto quero quare dīr inuētaria: dicit pau. ꝙ ideo: qꝛ inuenta omnia ibi. scribunf: qđ etiaȝ vult glo. in ver. inuētaria: et hoc inuentarium ēt faciunt ꝑlati de bonis inuentis tpe sue creationis. vt dicit Spe. de instru. edi. §. fi. ver. ꝑlatus. ¶ Sexto q̄ro an hospitalarij possint administrare vel agere ante iuramentū prestitum et factū inuentariuȝ. pau. ꝙ non: sicut nec tutor vel curator. C. arbi. tu. l. fi. de ven. in pos. mitten. l. i. §. decretū. de bonis auctor. iudi. pos. l. i. §. fi. cū concor. ea enim possunt apponi contra istos gubernatores que ꝯtra tutores et curatores respectu iuramenti et inuentarij cum ad istar eoꝝ ad hec duo teneantur: qđ tenet Bal. C. de episco. et cle. orphanotrophos. vbi dicit se vidisse hospitalarium repelli ab agendo qꝛ non

Zaba. in cle. u iij

[a] ¶ De inuentario. adđ bal. in. l. orphanotrophos. C. de epis. et cle.

[b] ¶ Reddere rōnē. adđ bal. i auc. in lazo. C. d epis. et cle. bar. in. l. orphanotrophos. C. de epis. et cle.

donauit de inuentario. et de hoc inuẽtario tutoris. dic p Bar. ff. de admi. tu. tutor qui repertoriũ. dici posset q licet isti non iurauerint nec inuẽtarium fecerint: tamẽ administrare possunt qr administrationẽ recipiunt ex cõmissiõe hospitalis sibi factas: qd secus est i tutore et curatore. et in h solo cõparabunt tutori et curatori q sicut illi tenent iurare et inuẽtarium facere: et ita isti: et ad h cogi possunt pro hoc qr in nullo alio comparantur h tutori et curatori nisi quo ad hoc q tenẽtur ad inuentariũ et cogi possunt ad hoc: et sufficit q in officio tolerantur. de re iudi. ad probandũ. primũ verius videt per ver. se. in quo decernitur prouisio hospitalis nõ tenere si hec seruata non fuerint: nec sufficit tolerantia in officio: quia est facti potius q iuris: nec cõtra hanc cle. potest inferior a papa dispensare. de tẽpo. or. dilectus: quo tamen ad ver. seq. dic vt ibi: et satis probabiliter defendi posset q nõ possint ex h repelli ab agendo: licet aliud sit cõmunius. ¶ Septimo qro an hospitalarij teneant reddere rõnem et non requisiti. glo. per hanc arguit q sic: propter tẽpus anni prefixum. dicit tamen sufficere q requisiti reddãt: et idẽ Gen. dicit q teneant reddere. s. si requirant. ff quor. lega. l. fi. §. i. de fo. cõpe. cle. vnica. §. penul. Sed p primo q etiã non requisiti teneant. inducit pau. qr ista tria iurare inuẽtariũ facere et rationẽ reddere ponunt sub eadem obligõne: sed in primis duobus nõ requiritur monitio: ergo nec in tertio. ff de. l. cõmisso. fundus ad fi. x. col. quo tẽpore miles inuestiturã sancimus. xij. q. ij. longinquitate. In cõtrarium iducit. de testa. cle. vna: ad quam tamẽ respondet q ita nõ erat tẽpus prefixũ. inducit etiã. c. cupientes: vt inducit h glo. et de appella. vt sup: et ab eo libro vi. ff. de cõsti. pecu. Item illa soluẽdo dicit q qñ tẽpus adijcitur semp interpellat p hoie: sed pena non iponit nisi aliud in iure caueat: sic loquunt iura ad hoc allega. per hoc dicit in casu isto q licet isti non reddãt penam nullã incurrunt: sed puniri possunt: si reqsiti non reddãt qd placet. dic ergo q bene faciunt se offerre et nõ offerentes peccãt: tñ nõ ex hoc sunt puniẽdi: nam in iuribus in qbus inuenimus q dies interpellat illud procedit quo ad cõmittendã penam qñ est iure expressa. de loca. potuit: vel ad cõmittẽdum interesse. de quo interesse no. de sen. excõ. sacro. ¶ Octauo quero an ex quo semel rationẽ reddiderũt iterũ possint cogi ad reddẽdum. Lau. q nõ. per ea q no. Jo. mo. et Archi. ĩ cle. egro. c. vno. in fi. lib. vi. q procedunt si reddiderunt plenam: vt ibi no. ¶ Nono qro an in alienatione bonor hospitalis requiratur decretũ. pau. q sic. nisi sint res q seruando seruari non possunt. C. de admi. tu. l. lex que. q certi scribentes tenent. dic h. sufficit eni hi hospitale est ecclasticum q interueniat solẽnitas que reqrit in alienatione rer eccle in qua non requiritur decretũ. de re. eccle. nõ alie. c. i. lib. vi. vbi de hoc in glo. scdm qd in fi. Si aũt est hospitale non ecclasticum non potest dñs hospitalis alienare bona eius pro libito. vt no. ĩ dona. inter. et de hoc vltimo hospitali. dicit Bald. C. de sac. san. eccle. auc. hoc ius. q legatũ ei factũ sibi non acqrit cum non gaudeat priuilegio pie domus. pro h qd no. Spe. ĩ sta. mo. ver. xxxvi. dicit tamẽ q legatũ tenet tanq factũ contemplatione pauperũ et episcopus capiet et distribuet inter pauperes debito respectu ad personas: non ad locũ: argu. C. de epis. et cle. l. si quis ad declinandam: quod est equum.

Uer. Quod si secus.

Quero de intellectu littere ibi. secus attẽtatũ. Glo. exponit secus vt qr cõferunt in beneficiũ secularibus clericis vel personis non talibus vt dictum est: et idẽ pau. Lau. do exponit: secus quo ad singula pmissa tam quo ad ea de quibus. dicit glo. q et quo ad alia: nam clã refert ad oia precedẽtia. de ap. secũdo reqrit: et sic vult q si secus sit attentatum fuerit et quo ad iuramẽtũ vel inuẽtariũ vel redditionẽ rõnis: et idem Gen. et Matthe. et pro glo. auc. q referat solum ad duo premissa. de quibus i glo. est: qr si deberet referri ad eade quibus in v. illi nõ vterentur his vbis quibus vtitur ibi. prouisionem carere decernimus robore firmitatis: sed diceret eos cadere a iure suo. j. ti. proxi. attendẽtes. §. statuimus. de elec. cupientes § q si. ad fi. li. vi. qñ ergo decretũ sit appositũ post v. illi. tamen collatio si fuit a principio valida non annullat ex inuẽtario non scõ vel iuramẽto non prestito vel rõne nõ reddita: qr h sequuntur collatonẽ: et sic ex quo ab initio tenuit nõ annullat ex facto secuto: qr ne hoc hic df. sed solum dicitur q non est prouisio: qd videt referendum ad illa que ab initio prouisionis debent interuenire: et sic psulu in scõ: et licet satis sit in hoc dubiũ: tñ hec pars equior: et facit ad id qd dixi. j. v. proxi. q. vi. et ad. c. secũdo requiris. dic q clã referat ad oia que referri põt sano itellectu: aliter secus: qd dixi. ĩ dona. cũ dilectus.

a ¶ Consuetudo antiq. adde bal. i. ti. de pace psta. l. §. antiqs de aquis. plu. arcen.

b ¶ Hospitalia sũt. adde de eto. l. c. ois vtriusq sexus. de peni. et remis.

§. Premissa.

Not. q hec cle. h loquit in hospitalibus religiosor: qd videtur intelligere. Matthe. quo ad hospitalia in quibus viget regularis disciplina: qd etiam sentit glo. sunt quedã in prin. sed in fi. vult q et si non sit in eis regularis obseruantia. sufficit q sint religiosis subiectis: et licet h nõ expsse dicat gl. dictũ tamẽ est verum: et pro hoc lra ibi. hospitaliũ rectoribus: qr non dicit prioribus vel abbatibus: pro hoc qd dico in seq. notabili. ¶ Secundo no. q hospitalia que non sunt religiosor non sunt religiosa. qd probat in littera ibi: religiosos sm Laud. sed non multũ facit: nã etiam hospitalia subdita religiosis non sunt loca religiosa si nõ seruat in eis regularis disciplina: qd esse põt: vt dixi in primo notabili. Item sm Lau. dicta hospitalia nõ sunt religiosa quoad h vt rectores vel persone in ipsis degẽtes qui alias non sunt clerici: vel ppetui in psonis seu bonis gaudeãt priuilegio clicali: remittit ad no. de prebẽ. cle. per litteras. dic q imo gaudẽt per ea que dixi in. c. d. cleri. q. xij. ¶ Tertio no. illa vba in virtute obedientie: et dicit Genze. q inducũt mortale si non obediũt. de maio. et obe. c. ij. et. c. illõ. lxxxi. dist. si q sunt. ¶ Quarto no. casum in quo psuetudo tollitur per ius cõmune: qd est ideo qr hic exprimitur: alias secus. j. ea. cle. §. vt aũt in glo. concordat: et dicit Lau. qr hic tollũtur cõsuetudines: quia non valet psuetudo q bona ad certos vsus pios ordinata in alios extẽdantur. ¶ Quero de intellectu lre in vbo premissa. gl. i. exponit referendo ad omnia supius dicta: et pro hoc quia non resultat aliqua absurditas: alias fieret relatio solũ ad ea que fieri posset sm sanũ intellectum: vt dixi. v. proxi. ¶ Secundo quero de intellectu litttere ibi: aliorum. sol. vt in gl. sunt Ann. i. et. ij. nõbili. et exponit Paul. alior nõ militarium: sicut enim hospitalia militaria et nõ sunt militaria: et omnia equiparantur dũmodo sint religiosor: vt hic. ¶ Oppo. ad hoc qr sm hoc sufficiebat dicere de hospitalibus religiosorum: et sic est hic superfluitas. Sol. Pau. stando cõtrario dicẽs q ex abundãti expressit de militaribus: dic q expressit: qr se pius in eis h accidit. ¶ Tertio quero an in eo qd dicit q p superiores cogãtur hospitalarij ad ea de qbus hic. quid si superiores cõmittũt in hoc negligentiã. dicit Lap. q ordinarij poterunt supplere. j. ea. cle. ver. in quo vel sedes apostolica cum iste. §. excipiat hospitalia religiosorum ab his de quibus. j. c. clem. pro hoc. de sup. negli. prela. c. ij. et qd dicit glo. i. exponendo verbum premissa de suppletione ordinariorum quo ad exempta. et ex hoc dic q respectu nõ exẽptorum supplebũt ordinarij: secus respectu exẽptor p pdicta.

§. Ceterum.

¶ Nota recurrendũ ad intẽtionem cõcedentis. ĩ procu. petitio. ĩ offi. ordi. licet. ¶ Secũdo no. ibi. ab antiqua q antiqtas seu consuetudo[a] an antiqua valet q aliquis ab alieno presbytero recipiat ecclastica sacramẽta. nam sm Land. constat q hospitalia sunt[b] in parrochia alicuius eccle matricis. pro hoc qd dicit glo. penul. quam declaro. j. seq. notabili. et in. i. contrario: et dicit Genze. q cessante consuetudine debent recipere sacramẽta a sacerdote parrochiali. ĩ eccle. edifi. ad audiẽtiam: dicens q cum hic consideretur consuetudo sequitur q in contrarium est ius cõmune. ¶ Tertio no. ex dictis in primo notabili: qd potest prescribi cura fori penitentialis: et hoc vult glo. penul. et idem Pau. sic etiã prescribitur cura fori cõtẽtiosi. de exces. prela. accedẽtibus. et dicit Paul. q in collatione sacramẽtorum que permittitur hic recipi ab alieno procbiano includit pena. ¶ Oppo. ad hoc. de

ad hoc.de pe.⁊ remis.c.ij.lib.vi.vbi nõ potest induci cõsue tudine ꝙ quia auctoritate sua sibi eligat ꝯfessorẽ.so.Pau. ꝙ lȝ hoc non possit induci ꝯsuetudine vt qs eligat ꝯfessorẽ: potest tamẽ locus non habẽs parrochiã ꝑscribere iura par rochialia:vt hic qd no.pro h qꝛ ex quo est locus religiosus auctoritate episcopi erectus talia possunt ei accedere.c.ꝯ pre ben.cle.per litteras:⁊ alijs ꝯcor.alle.in glo.vlti.⁊ hoc vlti mum et dicit gl.talia in fi.ℭ Quero cuius auctoritate pos sunt errigi hospitalia.glo.i.soluit ꝙ si hñt ecclĩam vel alta re ⁊ cimiteriũ vel alia iura parrochialia i vel si sunt ꝑpetua ⁊ religiosa non erigent̃ sine auctoritate diocesani: alr̃ quili bet potest domũ suaȝ deputare hospitalitati:qd dixi plenꝰ co.ti.ad hec.ℭ Secũdo quero in eo ꝙ ꝑmittit iura parro chialia exerceri per presbyteruȝ hospitalis si hoc hȝ ab an tiquo quãta dȝ esse antiquitas.dicit Laud. ꝙ tanta vt nõ sit in ꝯtrium memoria vel saltẽ.xl.annoꝝ cum ti.de elec. gene rali.li.vi.⁊ qd ibi no.de prescrip.c.i.eo lib.pro h qꝛ hoc est ꝯtra ius cõmune qd facit pro ecclĩa:vt dicit glo .pe.vñ dic Matthe.ꝙ sacerdos hospitalis seu rector si non hȝ parro chiam non hȝ et curam infirmoꝝ seu pauperũ hospitalis ni si illam quã hȝ dominus in familiam.nã ad curã parrochia lem requiritur ꝙ habeat parrochiam.de ꝑben.de multa.de ele.lȝ canon.li.vi.vbi de hoc per Archi.xvi.q.i.c.i.vbi de h ex predictis arguit Lap.ꝙ ex longinqtate tꝑis haberi põt id quod sine ꝑuilegio haberi non posset. Itez qd id qd põt haberi per ꝑuilegium põt ⁊ ꝑ prescriptionem.d.c.i. de pre scrip.⁊ de ṽbo.signi.super quibusdã.§.preterea.arguit etiã ex predictis ꝙ cessante antiqtate sacerdos hospitalis nõ potest hoc exercere:qd dicit veꝝ nisi per epm̃ vel aliũ qui h possit predicta ꝯcedantur.pro hoc qd dixi.s. in.ij.notabili.

ℭ Tertio quero: pone ꝙ in ꝓchia ruralis ecclesie i qua non ꝯsueuerunt esse aliqui vel erãt fortasse duo vel tres qui recipiebãt a ꝑsbytero alterius parrochie sacramẽta: deide ꝯtingit ꝙ parrochia est habita a multis:an poterit epũs si ec clesia ista erat alteri vnita pone monasterio cõpellere mõa sterium vt teneat ibi vicariuȝ qui ministret sacramẽta.Lau. arguit ꝙ sic.per.c.i.de prebẽ.li.vi.ex q̃ originalr̃ erat ecclĩa parrochialis:⁊ sufficit ꝙ res reuertat̃ ad nãm suam.de pri uile.si de terra.In ꝯtrarium qꝛ status antiquus nõ dȝ imu tari:maxime in preiudiciũ alterius:solus nãqȝ papa põt ali cuius suuȝ auferre .de ꝑuil.pastoralis.xxv.q.ij.§.i.fieret aũt preiudiciũ mense cui ecclĩa erat vnita.Itẽ alteri vnico pre sbytero qui curã prescripserat in illos paucos.Laud. relin quit disputatiõi. Jo.de ligna.dicit ꝙ si facultates monaste rij suppetunt compellit epũs cũ capitulo monasteriũ per pre dicta.⁊ per ea que no.de censi.quãto.dic vt ibi not.large fa ciunt in eo qd ibi dicitur de eo qui tenet̃ procurare certam familiam ⁊ si crescat adhuc tenet̃ procurare certam familiã nisi nimium grauetur dictum tamẽ est veꝝ : nam potest vna parrochia ex causa diuidi i duas.de eccle.edi. ad audientiã sicut etiam ex cã potest vniri:nam sicut episcopus vnit ex cã ita ⁊ diuidit.ꝯ excel.pla.sicut vnire: nec vꝫ vicinis sacerdos prescripsisse illos paucos ꝓchiãos ex quo ecclĩa carebat defensore imediato.de prescrip.c.i.⁊ qd no. Inno.de resti. spo.olim.i. Item presupposito ꝙ prescripsisset põt epũs ex causa ius vnius eccl̃ie dare alteri.de reli.do.constitutus.

ℭ De iure patronatus Rubrica.

T constitutio. Glo.i. diui dit ⁊ sũmat vel sȝ pau.hoc dicit.Si ꝑsentatis ad eccle sias vel per ꝑsonos ecclĩasticos in quibus ipsi nõ consueuerunt onera supportare nõ assignauerunt infra terminũ cõpetentẽ cõ gruam portionẽ diocesanus ei assignare debebit. Genz.ali ter summat ⁊ tñ in idẽ reincidit.ℭ Not. ꝙ institutio in be neficijs dȝ assignari:vnde ꝑsit habere ꝯgruã sustentationeȝ ⁊ iura epalia soluere.subaudit Pau. ⁊ alia incũbentia sup portare.de preben.de monachis:⁊ co.ti.c.i.lib.vi.⁊ que di catur sufficiensª portio istoꝝ no.de preben.extirpande.xxi. q.i.c.i. de rescrip. cum adeo. ℭ Scdo not. ꝙ dȝ assignari terminus cõpetẽs habẽtibus presentare infra quẽ prouide ant de ꝯgrua portione.de h in glo.in ṽ.cõpetentem:⁊ dicit Laud.ꝙ quis terminus sit cõpetens relinquit arbitrio dio cesani.ff.de ṽbo.obli.continuus.§.ij.de sepul.cle.i.qd pro cedit sm Laud.qñ executio relinquit̃ ordinario:sed si alijs iudicibus ꝯsueuit papa certũ terminũ assignare. de ꝯsue.c. fi. Ratio diuersitatis qa ordinarij presumunt̃ scire meliꝰ sta tuȝ sue diocesis q̃ʒ alij.de elec.lȝ canõ.⁊ qd ibi.in fi.no.li.vi. de preben.nisi.dic ꝙ de hoc nõ possit tradi certa doctrina. alicubi eni terminus in iure prefigit̃:alicubi relinquit̃ arbi trio iudicis prefigendus sm veritatẽ iuriũ ⁊ casuũ. ℭ Ter tio no.ꝙ assignatio portiõis dȝ fieri corã diocesanis: ⁊ de i tellectu ṽbi corã glo.in h ṽbo remittit.ℭ Quarto no.ꝙ ne gligentia ꝑsonum non nocet presentato.concordan.sunt in glo.facit ⁊ dicit Pau.ꝙ merito nõ nocet ex quo defectus non fuit in forma: naȝ ⁊ talia quando publicato scrutinioᵇ peccat̃ in forma electionis:lȝ electio nõ teneat: tenent̃ tamẽ eundũ eligere:vt dicit Compo. Inno.nu.in publico ꝯsisto rio sustinuisse:ita not.de elect.publicato. ℭ Quinto no.ex hoc sm Lau.⁊ Genz.ꝙ presentato per ꝑsonam ecclesiasti cam ius acquirit̃.⁊ hoc dicit Genze. euidenter probari ex hac littera ibi:nec factum eoꝝ noceat presentato : nam si non haberet ius:non posset ei preiudicari:argu.liiij.distin.gene ralis:i fi.Et ex hoc iure potest presentatus petere se admit ti.de re iudi.cum Bertoldus.ℭ Sexto.not.de dictione ex tuncᶜ :⁊ de hoc in glo.i.⁊ intelligit Paul.⁊ Genze.extunc .i.a tempore negligentie ⁊ cessante ipedimẽto.de eta.⁊ q̃li. .c.si.alr̃ sm Genze.impedito tẽpus non curreret. de cõces. preben.quia diuersitatem.Extra.ij. attendẽtes.§.statuimus.ff. ad sillenia.l.iij.§.elegãter:⁊ hic cũ dicit nisi aliud canonicũ ⁊c.Et in hac glo. in fin .de appel.personas.vbi exponitur. ℭ Septimo no.de ṽbo moderationem qd expone:vt i gl. Lau.exponit idest augmentationem: ⁊ idem Genze.verior est expositio glo.nam dȝ diocesanus moderari idest mode ste taxare portionem vt non excedat in pluri vel minori: vt in littera dicitur:tamen Lau. ⁊ Genze. habuerunt bonam mentem referendo ad patronos:qꝛ diminutam portionem assignabant.ℭ Octauo no.ꝙ diocesanus non debet moue ri ad hec odio vel fauore.Et dic fauore presentantiũ:vt in glo.vel presentati sm Pau.debet enim esse iustus ⁊ medi us sicut testis qui prestat simile sacramentum.de testi.frater nitatis:vbi de hoc in vlti.glo.ℭ Nono no.ꝙ excedunt:ita si sit in pluri sicut in minori.cõcor.in gl.vlti. ⁊ remittit pau. ad no.per se.de concess.preben.cle.vna.vbi dixi in ꝑn.q.vij.

ℭ Oppo.in eo ꝙ disponit diocesanum supplere negligen tiam exemptorum presentantium sibi : naȝ si beneficium est exemptum non ad diocesanum : sed ad alium superioreȝ de bet hoc spectare cum de exemptis non possit diocesanus se impedire.de offi.ordi.graue.Solu.vt in glo. instituendum que intelligit cum exempti presentant instituenduȝ ad curã populi quo casu ratione cure spectat institutio ad diocesa num.de capel.mona.c.vno li.vi.⁊ de hoc . de preben.c.i.li. vi.in glo.ecclĩa.hodie tamen etiam quo ad ecclesias exem ptas nec habentes populũ supplet diocesanus.s.de supplẽ. negligen.prelato.clemen.vna.§.eadem . ℭ Secundo opp. ꝙ non sit locus assignationi portionis:sed rector debet to tum habere:nam patrono debetur sola presentatio.de pre ben.de monachis:vbi de hoc in glo. de iurepa.nobis: glo. non nudum.sol.intelligendo ꝙ hic non habebãt nudũ ius presentandi:sed vna cum domino tẽporalium.⁊ idẽ Pau. ℭ Tertio opppo. in eo : qd dicit in penam presentantium assignationem deuolui ad diocesanum: nõ enim videtur pe na vlla ꝙ fiat per diocesanum id quod tenebantur patroni facere:glo.non dicit ibi:sed in eo soluit quod est pena:quia forte episcopus assignabit predium quod isti tenere voluis sent.Ex quo colligit ꝙ perditio electionis est pena.i.perdi tio potestatis eligendi quas res assignet : ⁊ idem Paul.⁊ in hac glo.ibi.sol.pro hoc quod na . Inn.de ap.cum spẽ

a ℭ Que dicat̃ sufficiẽs. adde .c.cui portio:⁊ in.c.q̃m nos.⁊ i .c.ꝯcesso.xij.q. secũda.

b Publicato scrutinio. Ad de bartachinũ de sermo i tra cta.s.gabellis. in.vsu.pre.s.i. col.ver. itẽ in electione.

c ℭ De dictio ne ex tunc.adde tex.c. pastoral. de ap.⁊ ibi abb. qd aũt dicat ex tũc ꝯut extũc. vide ꝙ habet̃ in .c.ꝑterea.de ap. gl.i ṽbo extũc i cle.i.de cõces. ꝑbẽ.bal.l.c.i.de mi.li.ves.q ꝯtu. est i vsibꝰ feu. ange.⁊ Jo.de imo.in.l.hmõi .ff.de ṽbo.ob.

in verbo cū iudice. Stepha. ibi. si pluribus: et extrauag. su-
scepti. Jo. xvij. ¶ Quarto oppo. q nō expediebit ꝓuidere
q potestas assignādi portionem deuoluatur ad episcopum:
sufficit enim q deuoluatur potestas ꝓuidendi de beneficio
lapsis sex mensibus. de sup. neg. prela. sicut. in glo. Tancre.
sol. referendo opi. quas plenius refert pau. Concludit tamē
idem cum gl. q hodie stetur huic cle. q non possit ordina-
rius suppl. re quo ad promissionē: q2 ex quo factā est presen-
tatio debet presentatus institui: nec posset diocesanus aliuz
instituere si ille est idoneus. sic quod no. de elec. publicato
de electoribus si volunt eligere nominatum in scrutinio su-
perior. ad quem deuoluitur tenetur de illo prouidere cuz p
publicationem scrutiny transeat in eū potestas limitata: ar.
ff. de iure fis. non intelligitur. §. posteriori. de sup. negli. pla.
cle. vna: vbi de hoc. pro hoc q2 ius quesitū electo sine facto
suo nō potest ei auferri. de rescri. quāuis li. vi. ¶ Quero i eo
quod dicit assignando prouentus in quibus rebus assigna-
buntur. Pau. dicit q in his. vnde habent ꝓuenire prouen
tus: vel assignabit tm̄ certa pars prouentuū singulis annis
precipienda. h dicit pau. in ver. assignata. dicit idem dicens
q hec assignatio fiet in certa quota reddituuz vel quātitate
possessionum. ad hoc. de dona. apostolice. Et sic h portio
assignabitur: sicut assignatur dos eccl'ie edificate. de cōsc. di.
i. nemo. de eccle. edi. c. si. melius facit. de conse. eccle. vel al-
ta. cum sicut: et q2 pau. non determinat an debeat portio pre
stari i parte ꝓuentuū: an in parte possessionū. dic q si eccle
sia hz possessiones aliqua pars possessionū assignabitur: vt
di. glo. non dicit: et dixi. s. in. iij. q. sed si ecclesia non habe
ret possessiones sed tm̄ redditus vt in emolumentis proue
tibus ex iure prochiali: tunc portio prouētuuz assignabitur
vel tertia vel alia: sed non bene potest cōtingere q ecclesia
non habeat possessiōes cum nō debeat ꝯsecrari nisi dotata
sit. d. c. cū sicut nisi forte cōtingat post donationem q perdi
dit eas. pro ꝑdicto aūt modo q assignet pars possessionuz
facit: q2 ex quo isti sūt vicarij perpetui perīde est ac si essent
institut. de offi. vica. cle. vnica. qd tenet pe. de ancha. sed po
tius debeat fieri assignatio prouentuum. facit. de preben. ex
tirpāde in prin. dic q non refert in quo fiat et erit i arbitrio
presentantium ab ipso initio vel ipsius diocesani supplētis
eorum negligentiam ar gu. de offi. dele. de causis: et hoc etiā
in seq. q. ¶ Secundo quero an possit vicarius petere por-
tionem in extimatione: an vō in parte fructuum. dic q que
stio pendet ab his que dixi in proxi. q. q dic estimationem
petere non potest: sed solum per partem prouentuum vel in
quota possessionum vel prouentuum: vbi dixi. alibi tamē cō
petit petitio estimationis: vt in eo cui debentur alimenta. de
quo not. Barto. ff. de ali. le. l. i. vbi dicit q si alimenta consi-
stunt in rebus corruptilibus vt q dē singulis diebus tantū
de carnibus dabitur estimatio: secus si consistunt i rebus nō
facile corruptilibus vt in frumento: quia tunc dabuntur ipse
res ad quod inducit. ff. de ali. leg. pecunie in fi. vbi alimenta
debentur mēstrua vel annua. i. singulis annis vel mensibus
quod non posset fieri de rebus corruptilibus si res soluerē
tur: q2 nō durarent anno vel mense. quandoqz tamen fit pre
statio alimentorum singulis diebus. C. de ero. mili. anno. l.
i. li. xij. et est speciale in stipendiarijs reipublice ne si ꝑ vno
mense soluantur statim consumant: alīs debentur pro singu
lis mensibus vel annis attenta natura eius: quod est prestā-
dum et consideratis alijs de quibus nota. idem Barto. in
d. l. pecunie in fine. ¶ Tertio quero que sint onera episco
palia ad que tenentur isti presentati. Dicit paul. quod sunt
illa de quibus de offi. ordina. conquerente: et c. dilectus. vt
est procuratio annexa visitationi. x. q. iij. cauendum. Itē ca-
thedraticum. c. q. illud. quod nihil aliud est nisi pecunia que
dat or pro honore cathedre. c. q. c. i. Et in cathedratico[a] nō
currit prescriptio: sed in quantitate sicut no. glo. xvi. q. vij.
quicunqz. i. Contrarium no. Hug. vij. q. ij. in prin. et Host.
de censi. cum venerabilis. et Archi. de preben. c. i. li. vi. pau.
non determinat. Joan. an. in. c. cum venerabilis: etiam non
eligit: tamen videtur inherere opinioni Jo. an. in. d. c. qui-
cunqz: et eam teneo in. d. c. cum venerabilis: q enim nō pos-
sit cathedraticum ex toto tolli. facit de dona. pastoralis: vbi
generali donatione non venit cathedraticum. Itez non po
test cōpetere nisi episcopo cui soluitur ratiōe honoris quez
subditi debent cathedre episcopi: et de his iuribus episco-
palibus. refert Pau. quod no. de reli. do. constitutus i vie.
glo. que dicit q in petitione iurium episcopalium venit: qd
debetur iure communi pacto cōsuetudine. Contrarium vi
detur notari. de offi. ordi. conquerēte. in fi. prime. gl. Pau.
concordat ponens verba Jos. an. que dixi in. d. c. constitu
tus in contrario. xvij. nam quandoqz id qd debetur pacto
vel consuetudine succedit loco alterius iuris epalis debiti.
de iure cōmuni. et remissi. et procedit glo. c. ꝯstitutus. quan-
doqz non succedit loco alterius iuris remissi: sz est additu:
et procedit gl. c. ꝯquerente. ¶ Quarto quero in eo qd hic
dī per hanc cle. addi ad constitutionē Clementis in qbus
hic addat. So. vt in glo. adijcit. ¶ Quinto quero an h cle.
in eo qd dicit de diocesanis. ꝑcedat in iferioribus ad quos
spectat institutio: glo quid de inferioribus. soluit q nō qua
tenus potuit ius nouū. Et hanc gl. singulariter no. pro dīa
inter diocesanū et ordinariū: re cū gl. cōcor. Paul. dicēs q
appellatione[b] diocesanoz non comprehendunt ordinarij
nisi quo ad ea que cōpetūt eis iure ordinario: et intēdit idē
qd glo. de hac. q. dic: vt in. q. seq. ¶ Sexto quero eo casu
quo inferior prelatus hz instituere quō prouidebit si ꝑsen-
tatus non assignat portionē: gl. ea. ibi inferior soluit q dio
cesanus h faciet et cetera expediet de quibus h. ¶ Oppo.
ad h q2 hic. et in. c. i. de ꝓben. li. vi. concedit diocesanis ptās
assignandi terminū pro portione statuenda p presentantes
vel per se in casu negligentie: et in h solū eo casu quo ad dio
cesanū spectat institutio: sic enī loquunt hec iura dicētia q
diocesanus non admittat ꝑsentatos nisi assignet congrua
portio: ergo qñ ad diocesanum non spectat institutio casus
omissus remanebit in dispositione iuris cōmunis. de rescrip.
susceptum. lib. vi. vbi de hoc: et sic non habebit diocesanus
potestatem hoc casu in exemptos. So. hanc oppositionem
fecit mihi quidam meus auditor: et est pulchra. dic q h cle.
et. d. c. i. retulerunt se ad ius cōmune sz qd institutio spectat
ad diocesanum: ideo sic loquuntur. Itez licz institutio spectet
aliquando de iure speciali ad inferiorem iure tituli: tamen
auctorizabilis institutio spectat ad episcopum. de offi. arch.
cum satis potestas: ergo data per hanc cle. competit dio-
cesano indistincte: quia ad eum de iure cōmuni spectat isti-
tutio quo ad titulum: licet de iure speciali posset ad alium
spectare. Sed institutio auctorizabilis non potest ad alium
spectare nisi tanqz ad vicarium diocesani: vt no. Inn. de pre
ben. in lateranen. et dixi in. d. c. cū satis. ¶ Septimo quero
in eo quod ihibetur diocesano ne presentatū admittat non
assignata portione quid si contra hāc inhibitionem admit-
tit: gl. hic addit: arguit q valet vsqz ibi. contra. ibi arguit in
contrarium: et rñdet ad priora iura vsqz ibi. puto: vbi solui-
tur q valebit confirmatio contra hanc inhibitionem cum
diocesanus non recipiat potestatem ab hac cle. quam glo.
no. singulariter: allegatur enim q is cui mandatur aliquid
si facit contra formaz valet eo casu quo forma traditur: alīs
habenti potestatem: secus si traditur potestas cum forma
quod plene dico. de consti. c. pe. de elec. cum in veteri. p qd
. c. limitatur premissa doctrina: vt dixi ibi: et in. d. c. penul. et
cum hac glo concordat Pau. et no. hanc glo. in fi. pro re-
sponsione ad. l. non dubium. Et ad sciendum q aliqua di-
cantur perpetuam causam prohibitionis habere et genera
liter de factis contra legem: an sint nulla et quādo. dic vt di
xi. de postu. c. fi. ¶ Octauo quero in eo quod dixi. s. in. v.
notabili: presentato per personam ecclesiasticam ius acqui
ritur. quid si per patronum laicum. dicit Lau. secus esse q2
talis potest variare de licentia episcopi: alīs non: et si variat
est in iudicio episcopi quem preferat. de iurepa. cuz autem:
et. c. pastoralis: caueat tamē sibi episcopus ne sine causa pre
ponat fm. d. c. pastoralis. fm Lau. qui dicit hoc procedere
quando ab vno duo presentantur. si autem a diuersis: tunc
dicit q si

b Appellatio
ne diocesanoz
Add gl. in cle.
i. de vi. et ho. cle.
g. o. l. c. plectis.
xx. v. di. doc. in
. c. cū ꝯtingat.
de fo. cōpe. et do
cto. in. c. fi. de of
fi. arch.

a ¶ Et in ca-
thedratico. ad
de io. an. i. c. i. de
ꝓben. lib. vi. in
nouella.

dicit q si alter presentantium erat in possessione licet ius non habeat obtinebit presentatus ab eo. de iurepa. consultationibus. si vero neuter vel ambo sunt in possessione obtinebit presentatus a vero patrono. de re iudi. cum Bertoldus. ubi de hoc dicunt q sicut presentatus ab ecclesiastico patrono acquirit ius ita et presentatus a laico quamuis laicus patronus possit cumulare presentando alium. non tamen per hoc tollitur ius prio presentato licet possit episcopus gratificari. d. c. pastoralis. de his infertur ad sequen. q. ¶ Nono quero si patronus clericus presentat unum vicario episcopi qui non habet potestatem instituendi. deinde presentat alium episcopo quis preferetur. Lau. arguit q primus ex quo patronus est ecclesiastica persona et sic ex quo presentauit functus fuit officio suo. licet is cui presentauit non haberet potestatem admittendi: arg. de renu. quod in dubijs. In contrarium: nam presentare cum effectu debet intelligi: et in hoc requirunt tres persone presentans et presentatus et cui fit presentatio. quarum una deficiente actus non est complexus: sicut in iudicio requirunt tres. iudex. actor et reus. de ver. sig. forum. Lau. dicit primum verius. Sed pro secundo inducit Gem. quod optio non bene facta habetur pro non facta. ff. de op. leg. l. ij. et l. optio. sicut etiam facta coram non competenti iudice habetur pro non facto. C. ne de sta. defun. si post ter. de iudi. at si clerici. quod est verius. de iure patro. c. fi. et quod ibi dixi. ad idem eo. ti. cum autem: ubi prohibetur patrono ecclesiastico variare ex quo presentauit episcopo: ergo a contrario potest variare antequam episcopo presentauerit. ¶ Decimo quero in eo q hic loquitur tantum de presentatio per personas ecclesiasticas quare non idem si per laicum: dicunt aliqui q ideo quia fructus beneficiorum possunt spectare ad usum ecclesiasticarum personarum: arg. de deci. prohibemus. de his que fiunt a prela. cum apostolica. xvi. q. i. c. fi. non sic ad usum laicorum: sed spectant ex toto ad institutum quo casu non est locus huic cle. ut dixi. Sed in ij. contrario. ¶ Undecimo quero quid si isti presentant per procuratores. dicit Pau. q assignabitur procuratori terminus infra quem notificet domino et nihilominus ipsi domino etiam terminus assignabitur et hoc ultimum sufficiat: ar. ut lit. non conte. quoniam. §. q si super. in fi. nisi procurator habeat mandatum assignandi portionem: quia tunc sufficit ei soli terminum assignare et eius negligentia nocet domino: ut lit. non conte. c. i. ubi de hoc. ¶ Duodecimo quero si terminus de quo hic non fuit prefixus. dicit Pau. q non est locus suppletioni et si fuit prefixus nimis breuis potest appellari ne fiat suppletio: argu. de dila. c. i. dicit etiam q sufficit una monitio cum loquatur hic in singulari remittit ad not. de sta. mo. accedentes. ubi dixi in. §. fi. q. ij. sed melius: dic ut nota. J. de here. cle. i. in prin. in gl. requir. ¶ Decimotertio quero in eo quod dicit si impedimentum ecclesiasticum non obsistit quid si obsistit. Pau. dicit q diocesanus prouidebit de alio quia patronus ecclesiasticus talem scienter presentando priuatus est ea vice sic dicit intelligi: quod no. Inno. de filijs presby. quoniam. et voluit allegare. c. proposuit. Ad idem quod no. Hosti. de sup. negli. pla. c. ij. de offi. ordi. cum vos. de laico uero patrono dicit pau. q non est priuatus presentando indignum nisi perseueret usque ad sex menses alium non presentando: et sic fit vera opinio glo. de qua ibi cum eni variare possit quando presentat indignum. de iurepa. cum autem. fortius quando indignum pro opi. tamen Inno. inducit pau. quod no. gl. in auc. de san. epi. §. qui oratorium. col. ix. ad quod respondet q ibi non dicitur q eps ordinet ecclesiam: sed ordinari procuret. s. ad presentationem patroni laici vel debet intelligi cum moderatione premissa secundum pau. ego in. c. cum vos. dixi de iure posse defendi q etiam patronus ecclesiasticus presentando indignum non est priuatus: quia non est iure expressum ut hic dixi. ¶ Decimoquarto quero si lapso termino possit diocesanus prius assignare portionem et postmodum instituere. gl. non dicit. Sol. q sic. et idem pau. et Steph. quia ordo scripture non semper attenditur. ff. de sol. nec cui. sed potius ex iure sumitur quod agi debeat. de rescrip. cum dilecta. ubi de hoc in glo. no. et ibi dixi. ff. de vulg. et pupil. l. ij. §. prius. et ibi per Bar. ¶ Decimoquinto quero quia sunt prelati ecclesiarum an religiosi habentes presentare an vicarij: dicit Laud. q ipsi religiosi et hoc per literas istas: quia prefigitur eis terminus infra quem debeat assignare vicarijs portionem: ipsi ergo religiosi habent de bonis ecclesiarum disponere nec hoc amittunt propter negligentiam: pro quo quia ad patronos ecclesiasticos spectat de temporalibus ecclesiarum disponere. de excep. cum venerabilis. io. in fi. de prebe. in lateranensi. de priuile. cum et plantare. Item isti et non vicarij fundant de iure communi intentionem suam super decimis primitijs oblationibus et similibus. de rescrip. ex transmissa. de sepul. in nostra. et ideo dicitur in Rubri. de capel. mona. non vicariorum. Idem tenet Henze. et pro hoc de prebe. c. i. lib. vi. et quod no. de prebe. cum non ignores: et dic ut dico. de prebe. exposuisti. et magis proprie in effectu ipsi instituti sunt prelati per cle. unicam. de off. vica. et hoc quo ad exercitium licet titulus seu ius prelature sit apud religiosos seu verius est suppressum: sed est apud religiosos in effectu. ¶ Decimosexto quero si oritur contentio super portione: ut quia patroni vel presbyteri dicunt excessum esse in pluri vel in minori. gl. in verbo onerosius. arguit q non possit[a] de hoc referri questio episcopo nec sit deferendum appellationi: mouetur per literas que onerat conscientias diocesanorum et in hoc no. singulariter hanc glo. ad similes casus. dicit tamen glo. q si appellabitur superior emendabit quod malefactum fuerit per. c. pastoralis. de app. Et ex hoc vult glo. comparere istum casum illi: et sic appellatio non teneat quo ad impediendum processum iudicis a quo: tamen teneat quo ad deuoluendum. s. per iudicem ad quem acceptabitur: et idem pau. Lau. arguit q etiam diocesanus debeat deferre per hanc litteram ibi. nisi aliud canonicum obsistat et. ij. q. vi. omnis oppressus. maxime quia contra religiosos libenter fauent diocesani vicarij cupientes habere subditos. In contrarium arguit: quia diocesanus debet magis parere inhibitioni que hic sibi fit quam religiosorum appellationi cui cum sit contra hoc ius non est deferendum: argumento. de appella. cum speciali. de iureiur. venientes. Concludit q si episcopo appareat q probabiliter contradicant reuocabit grauamen et appellationi deferet. de appella. cum cessante. ij. q. vi. ad romanam. alias friuole appellationi non deferet: sed properabit portionem assignare antequam sibi fiat inhibitio per superiorem: argu. de app. cum appellationibus. et. c. romana. §. si vero. et. §. sequen. lib. vi. quod placet tamen generaliter loquendo standum est glo. quia ex quo committitur conscientie sue et ipse processit ut putauit non tenetur differre propter appellationem: pro hoc. de iureiur. mulieri. de fo. compe. cle. quanuis. q vero superior possit moderare taxationem facit. ff. pro soc. si societatem. §. arbitrorum. et de oper. libe. l. si libertus. ¶ Decimoseptimo quero si ante lapsum termini est contentio inter patronos qui dicunt antiquam portionem vel auctam per ipsos sufficere et episcopum hoc denegantem: gl. ca. dicit idem quod in pre. q. et idem Pau.

[a] ¶ Q. de non possit. adde gl. in. c. statutum. in. §. assessorem. de rescri. lib. vi. abb in c. super his. de accusa. in. iiij. colum. Joan. de imo. in c. canonici. de ap. Ludo. ro. in repe. Rub. de arbi. Bal. in. l. b. c. lege. C. de sente. ex peri. reci. diffuse per barba. ubi eleganter discutit istum casum in. c. ne innitaris. de consti.

§. Sane. Nota q quandoque redditus ecclesiarum in quibus religiosi deseruiunt per vicarios pertinent ad ipsos religiosos: et hoc casu secundum Pau. habent dominium utile et directe non nudum patronatum tantum: quia tunc haberent nudam portionem et vicarius omnes prouentus. ¶ Secundo nota q vicarij predicti debent esse perpetui. de hoc in gl. in ver. perpetuis. ¶ Tertio nota q onera ecclesie aliquando subit vicarius perpetuus ecclesie principalis: ut hic. et sic secundum Lau. non refert per quem dummodo nihil de contingentibus omittat. de do. cum dilecti. ¶ Quarto nota q eo casu quo redditus spectant ad religiosos presbyteri seu vicarij predicti debent per eos tractari decenter: et dic decenter: ut in gl. in hoc verbo et considerabitur conditio persone. C. de offi. diuer. iud. sciant. de iureiuran. cum quidam. de maio. et obe. statuimus. unde habebitur ratio nobilitatis. xli. distin. non cogantur. Item scientie. de preben. de multa. in fi. Item dignitatis. ff. de vari. et extraordina. cogni. l. i. §. in honora. de usufru. sed et si quis. §. i. et dicit Lau. q decenter tractabuntur: quia honestum erit q eis assignetur locus in mensa per religiosos iuxta se: et in alijs locis sedes competentior et hoc propter diuinum officium quod quotidie exercent. s. corpus christi verum et misticum: et regimen animarum: et maxime debent honorari per religiosos pro quibus sustinent pondus diei et estus: arg. xiij. q. i. §. i. de probe. extirpande. et de hoc in seq. notabili. ¶ Quinto no. ibi sufficientem et congruam q sola sustentatio

a ¶ Nã posset esse talis. adde glo. in. c. i. xxi. q. i. & doc. in. c. cõquerente. de cle. non resi.

non sufficit: nã posset esse talis q non periret fame: & tñ nõ esset ɔgrua sicut esse oz in victu & vestitu: & alijs ɔgruẽtib᷒. arg. xxxi. di. oĩno: & alijs iuribus allegatis in proximo nota. Considerabit autẽ honestas in hoc vt honoreẽ in eis offici um sacerdotale: vt dicit glo. & sic fm Pau. tractabũtur de center fm ordinem presbyteralem: vnde nõ vtent famulis vel scutiferis. ¶ Opp. ad id qđ dixi in. iij. nota. nõ referre per quẽ fiat qđ imo fit. xxiij. di. quorũdaz. Lau. format & nõ soluit. dic q ibi loqtur de his que sunt ordinis epalis q̃ nõ pñt expediri per nõ epos: vt ibi: & de ɔse. ec. vł alta. aqua. se cus in alijs de quibus non est determinatũ per quẽ fiant in quibus procedit qđ dixi in predicto nota. ¶ Quero de in tellectu lr̃e ibi. predicta gl. ij. supplet omnia: & qđ velit: dic vt duabus seq. qõnibus. ¶ Scđo quero cur hoc casu non fuantur ea que premissa sunt in primo respõso. Gl. iij. sol. q ideo q: ex quo instituti non sustinẽt onera sed p̃roni non fiet assignatio: premissa enim sũt pro sustentatiõe rectoris: & qđ velit glo. dic vt in seq. q. ¶ Tertio quero si religiosi subeũt aliqua onera & alia patroni. glo. ea. arguit q tũc de beat assignari sufficiẽs portio pro his qui subeũt: qđ tz lau. dicẽs q pro rata ɔtingente fit eis assignatio: & pro parte tã gente religiosos ipsi libere remanebũt. arg. de deci. tua. ij. & . c. ij. lib. vi. glo. ꝟo dicit de mente littere esse q aut oĩa sube unt patroni aut omnia presbyteri: qđ dic vt in glo. & h̃ vult etiam glo. ij. & dixi. ĩ. q. i. & glo. pe. que arguit q etiam p su stentatione rectoris nõ fiet assignatio: & idem Pau. qđ pla cet & optime lr̃a sonat. Et in hac glo. ibi. cum instantia be ne facit. de capel. mo. c. vno. li. vi. Paul. qđ tñ facit valde a remotis. ¶ Quarto quero an hoc qđ dictũ est in. pxi. q. lo cum habeat in monasterijs paruis que subsunt maioribus monasterijs: & sic onera supportentur per maiora monaste ria. dicit Pau. q sic: vnde fm eum talia loca subiecta alijs: lz habeant suos spãles rectores non tñ possunt compelli ad soluendũ collectas vel procurationes nũciorum apostolice sedis: & hoc qñ monasterium maius ɔsueuit oẽs prouentus habere & onera omnia supportare: sic loquitur. J. ti. i. cle. i. lz ipsum monasterium soluet etiã si sit in alia diocesi. ¶ Quin to quero in casu de quo in. pxi. q. si eps visitat talem locum non exemptum qs eum procurabit. dicit Pau. q patroni qui habent talia subire: & vł Pau. hẽe respectum ad casum de quo in lr̃a: nam ex quo patroni debent oĩa subire onera ergo & hoc. Et sic fm Pau. est casus in quo vnus pro alio soluit pcurationes: & alius nõ põt cõpelli: alr̃ per pactũ nõ p̃iudicaret superiori. de censi. cum instãtia vult dicere q lz pactũ non p̃iudicet superiori quo minus possit exigere pro curationem a quo tñ si vult ɔsuetudo preiudicat. ¶ Sexto quero si ecclia sita est in vna diocesi & possidet redditus in alia: an soluet pcurationes & decimas papales ĩ diocesi vbi sita est vel vbi possessiones sunt: dicit Pau. q vbi sita est: q: possessiões ad talia nõ sunt obligate: sed ecclia: talia enim onera imponunt ecclesijs fm facultates: & sic non imponũ tur nisi subditis: ar. C. de incol. l. vex: & . l. cum neq: & . l. i. pa tria. ff. de mune. & hono. rescrip. §. pe. & fi. Et bona tanq̃ ac cessoria sequũtur principale suum: regula accessoriũ: lib. vi. secus dicit Paul. in oneribus realibus & rebus annexis q̃ debent solui in loco vbi sunt possessiones. de parro. c. fi. C. si ne cen. vel reliquis omnes. de epis. & cle. de his. ff. de mune. & hono. munex. §. patrimoniorum. de censi. forma. §. si vero quis. pro hoc qđ dixi. de vita & hone. cle. c. fi.

b ¶ De clausu la non obstãte. adde spe. ti. de instru. edi. in. §. nunc aut. Jo. an. in. c. duob᷒. de rescrip. lib. vi. Joã. an. i. c. i. de excess. prela. doc. in. c. que i ecclesiarũ. de cõsti. Bar. i extrau. ad reprimendam.

c ¶ Judicio officio. adde spe. ti. de ap. i. §. i. quibus. ꝟ. viij.

Uer. Ad que omnia.

¶ No. õ cl'a nõ obstãtibus de hoc in gl. pe. & in ea in fi. de ele. cle. statutũ. de sepul. du dum ad fi. ĩ. ti. ij. cle. vl. in fi. ¶ Scđo no. de cl'a nõ obstãte᷒ & c. & dicit Lau. q q̃nq: vltra nõ obstantias vltra pcedit in firmãdo: & tũc penitus eneruant: vt h: & de elec. q: sepe: lib. vi. q̃nq: non vltra pcedit sed statur in terminis: & tunc non eneruant: sed reddunt gratiam nõ subreptitiam: sic loqtur de rescrip. si propter: lib. vi. ¶ Quero de intellectu illoꝝ ꝟ boꝝ ad que oĩa. Laud. exponit oĩa que in pxi. §. dcã sunt: & idẽ Gen. q: de his quib᷒. ĩ. ea. cle. in pñ. non refert h̃ vbuꝫ nã de illis seqtur h̃ cl'a spãlis ibi: & nihilomin᷒. Ex hoc no. Lau. q cl'a in fine posita nõ respicit oĩa p̃cedentia: sed ime diate dcã qđ dicit vex qñ precedẽtia sunt diuersa vt h: sec᷒ aũt si coniuncta. de ap. scđo requis: & in. c. inq̃sitõi. de q̃ dixi in. c. ij. requiris. ¶ Scđo q̃ro an eps in faciẽda cõpulsione de qua h̃ pcedet cã cognita. Sed h̃ qđ hz duplicẽ itellectũ. Primus est qñ agit de cõpulsione respectu portionis assi gnãde: vt. ĩ. in pñ. Scđo qñ de cõpulsione p̃ronoꝝ ad sol uenda onera & decẽter tractãdũ vicariũ. Quo ad primũ di cit Lau. q fiet cause cognitio: sed fiet sũmarie & de plano: sed nõ sine figura si patronus se opponit afferẽs portionem esse ɔgruã cũ vicarijs ɔdicat: nã per negationẽ res efficitur dubia: & sic in cognoscẽdo necessarie sunt partes iudicis cũ de facto dubitet: ij. q. iij. §. notandũ: nec h̃ agit de beneficio tanq̃ beneficio: sz potius ɔtendit inter p̃ronum & vicarium sup ꝓprietate: & sic nõ hz locũ cle. dispendiosã. de iudi. Gẽ. dicit q cũ agit de portiõe assignanda pro bñficio vł agi de bñficio: & sic fit locus. d. cle. p̃mũ verius p id qđ no. i. d. cle. in gl. nunqđ nisi dicat q illa cle. facit in eo qđ dicit de p̃bẽ. sed qđ ibi. de preben. canonicalibus. Et cũ de ipsis agit in re ti. h̃ aũt nihil agitur de ti. De scđo ꝟo intellectu qõnis p̃ misse: dic vt in seq. q. ¶ Tertio q̃ro quo ad scđm intellectũ qõnis p̃missę: de quo in ipsa qõne dixi: an eo casu quo agit de cõpulsione p̃ronoꝝ ad ea. de quibus. ĩ. §. px. seruabitur ordo iuris. Gen. q nõ dicens q pcedit sine figura iudicij cũ agitur de psona decẽter tractãda: & sic de vite sustẽtatio ne. ar. ff. de offi. prefec. vr. l. i. §. cũ patron᷒. de of. pcd. nec qe quã. §. de plano. de libe. agnoscen. si quis. de his q sũt sui vł alie. iur. l. i. & . l. si indexinaz talia iudicis officio᷒ expedirũtur. ideo nõ requirũt libelli oblationẽ vel aliam solẽnitatem: vt no. ff. de inter. act. in rubrica. ¶ Quarto quero an eps pos sit compellere religiosos ad ea de quib᷒ hic Laud. q sic: eti am vicario non petente: nã ẽt vacante ecclesia hoc põt face re nemine requirente: vt. ĩ. in pñ. naz presumit q talis vicari us cum patrono colluserit: vnde lędit publica vtilitas: & sic publice p̃uidendum est. de collu. c. ij. & per totũ.

Plures.

In plures hẽdes vni᷒ ex plu ribus patronis trãsit ius p̃ro natus in stirpes. ¶ No. de patronis ecclesie: & dicit ecclesie: quia habem᷒ & alios p̃ronos: de q bus in glo. habem᷒. ¶ Quero de ratione hui᷒ decisionis. So. vt in gl. i. quã diuidit: q: p̃mo dicit vñ sumpta: & qđ de terminet referens opiones cõtrarias: & pro opione hic ap probata allegat: secũdo ibi. p̃mi. alle. pro opione hic appro bata. tertio ibi. Archi. refert opionez Archi. quarto ibi: sed licet eam reprobat: quinto ibi cũ igitur. iterũ allegat p opio ne hic reprobata: sexto ibi. ex opinione ostendit intricatio nes que videnť sequi ex opinione hic approbata. vij. ibi pro tanto. inducit similez intricationẽ. viij. ibi. & propter succes siuas refert consuetudinẽ quorũdam locorum. ix. ibi: sed vt dixi equitatẽ p opione hic approbata. x. ibi: & per hãc dicit quid eẽt vtile statuere: & declara gl. vt in se. q. ¶ Scđo q̃ro quem effectũ habem᷒ ex hac cle. So. vt in hac glo. in prin. que exẽplificat q̃s opiones hec cle. decidit: nã vt dicit in gl. varie opiones erãt ante hãc cle. Una que hic reprobat que voluit q iuspatronat᷒ in heredes trãsiret in capita: altera q̃ approbata q: per stirpes. Et p hac iducit gl. q: & in succes siõe hereditatũ in linea descẽdẽti fit successio in stirpes. isti. de here. q̃ ab intest. §. & q: placuit: vt sic plures succedẽtes vni habeanť loco vni᷒. ff. õ ɔdi. & de. cum fũ duo. vbi si legatũ ẽ alicui sub ɔditiõe dãdi decẽ si decessit plurib᷒ hẽdib᷒ reli ctis nõ scidit ɔditio: sz oẽs habenť loco vni᷒. Notanter aũt dicit glo. de linea descẽdẽtiũ: q: ĩ collateralib᷒ fit successio ĩ capita nisi qñ tractat õ successiõe patrui quo casu succedit fr & filij alteri᷒ fris defũcti ĩ stirpes: vt si decessit titi᷒ relicto. A. ei᷒ fre & . C. & . D. nepotib᷒ filijs. B. ẽt ei᷒ fris p̃defuncti. A. fr hẽbit dimidiã. & . C. & . D. aliã dimidiã ẽt si sint plures q̃z duo. C. õ leg. he. auc. cessãte. Eo ẽt casu q̃ tractãt õ successiõe patrui iter nepotes vt ĩ exẽplo p̃misso: si ponit q. A. fr decesserat añ titiũ relictis duob᷒ vł plurib᷒ filijs q̃ casu õfũcto titio

A.vt no.in preallc.auc.cessante.dicit ꝙ filij.B.cũ filijs.A. succedunt in capita.Glo.vo ibi dicit ꝙ in stirpes qꝺ cõiter approbatur:de quo plene.ff.de suis ⁊ legit.post ꝯsanguine os per bar.deinde glo.in scda parte ibi:primi cõtra opinio ne hac reprobata ꝙ heredes p̄roni succedant in capita inducit:qꝛ p̄roni veniunt ad successionẽ liberti per capita nõ in stirpes.insti.de succes.liber.§.sed nostra:al's multis i vbi filij duoꝝ patronoꝝ succedunt liberto in capita quo ad id õ quo ibi.ad idem inducit glo.qꝛ stipulationes indiuidui nõ diuidunt inter heredes.ff.de ver.obli.l.ij.⁊.l.eadẽ.§.catho ⁊.l.stipulationes non diuidunt in prin.Ubi sciendũ qꝺ stipulatio quãdoqꝫ ꝯtinet diuiduũ natura ⁊ effectu ⁊ stipulatio dandi si stipulor a te.x.h enim recipit partium prestationes:qꝛ soluendo partem liberaris in parte:⁊ hoc in stipulatione principali:sed de penali.dic vt no.de pe.suam:quãdoqꝫ stipulatio ꝯtinet indiuiduũ natura ⁊ effectu:vt qñ ꝯtinet id qꝺ naturaliter diuisionem non recipit:vt stipulor viã iter vel actũ.Is enim qui ꝑmittit intelligitur se obligare ad factum.i.patientiam prestandã:⁊ hec non põt pro parte prestari:quãdoqꝫ stipulatio ꝯtinet diuiduum natura:sed indiuiduum effectu:vt si stipulor hoiem lanceã:aut vas:vel stipulor sticbũ:aut pamphilum:tunc enĩ stipulatio ꝯtinet id qꝺ natura partis prestationẽ recipit:⁊ sic est diuiduũ naturalr sed in effectu indiuiduũ:qꝛ non satisfit obligationi ẽt in parte si tñ pro parte satisfactum est.d.l.ij.Item ⁊ alio mõ ad eundem tñ effectum dr̃ aliqꝺ factum indiuiduum qñ ꝑ parte impletum non affert tantã vtilitatem respectu partis quãtum affert totũ respectu totius:vt insulam ⁊ domum edificari fossam fodi:⁊ similia.Et illud dr̃ diuiduũ qꝺ pro parte impletum affert tantam vtilitatẽ respectu partis quantã totum respectu totius:vt si quis tenet restituere sacculũ pecunie.de hoc in.l.stipulationes nõ diuidũtur:⁊ tangit Io.an.in Spe.de feu.in rub.quo ad id ergo qꝺ dicit h gl.in eo qꝺ dicit ꝙ stipulationes indiuidui non diuidũtur iter heredes est.d.l.ij.ff.de vbo.obli.§.ex his:vbi dicitur ꝙ heredes soluẽdo partem eius qꝺ dixi indiuiduũ effectu:lꝫ sit diuiduum natura non liberant sicut nec ipse principalr obligatus:al's liberaretur:nam ex persona heredũ obligationis conditio nõ immutat.Est aũt differentia quo ad heredes ꝓmissoris quãdo obligatio est diuidua natura:sed indiuidua effectu:⁊ qñ est indiuidua natura ⁊ effectu:vt in.d.§.ex his:qꝺ non est necesse h explicare.Deide gl.in tertia parte ibi.Archi.refert opi.Archi.qui pro ꝯcordandis opinionibus premissis distinguit ꝙ aut sunt p̄res patroni ex diuersis causis:⁊ hꝫ locum opinio h approbata:vt si duo sunt p̄roni alter ex fundatione:alter ex dote ⁊ plures succedũt alteri istorum omnes habẽtur pro vno:aut vnus fuit ab initio patronus:⁊ tunc succedunt in capita:⁊ sic spectemus initiũ.Postea glo.in quarta parte ibi:sed lꝫ reprobat hanc opinionẽ ⁊ est gl.clara:⁊ tñ opi.Archi.defendi potest quo ad id qꝺ vult ꝙ h cle.non habeat locũ quando vnus est patron⁹ tñ qui decessit pluribus hr̃dibus relictis:qꝺ dico.I.in.vi.particula glo.Consequẽter glo.in.v.parte ibi.cũ agitur reuertit ad allegandũ pro opinione h reprobata dicens ꝙ sibi placebat ante hanc cle.ꝙ per capita ex eo:qꝛ iuspatronatus est indiuisibile.Item qꝛ equalr transit in heredes etiã ex inequalibus portionibus.Itẽ qꝛ si p̄res dotarunt ita est patronus qui minus dedit sicut qui plres:⁊ hec no.eo.ti.c.i.Item qa ius ꝓcessionis ⁊ alimentorum ⁊ defensionis debet singulis heredib⁹ per capita:ergo ⁊ ius presentãdi:vt quot sunt capita p̄ronorum tot sint suffragia vocũ ⁊ non plura.i.ꝙ si patronus sit heres cõpatroni solã vnam vocem habeat:cuius ꝯtrium innuit lr̃a que videt velle ꝙ si est de hr̃dibus triũ patronoꝝ habeat partem in tribus vocibus:vel si solus est heres triũ hẽat tres voces.facit de re iudi.cũ olim.pro predictis inducit glo.e.ti.c.iij.Quia vo ad h motiua non rñdet in gl.dic sustinendo hanc clem̃.quo ad primũ inducitur ꝙ iuspatronatus est indiuisibile in substãtia:sed diuisibile quo ad ius presentandi:vt no.eo.ti.c.i.sic ⁊ al's iurisdictio est in solidum apud plures ⁊ exercitiũ pro parte.de offi.dele.prudentiam in ꝑn.Ad aliud cum dr̃ ꝙ heredes etiã ex inequalibus portionibus equaliter succedunt in patronatu:dic ꝙ hoc est solum ꝓpter incommodũ diuisionis vocum.Et iꝫ gl.in se.sex particulas nitat ostẽdere ꝙ etiam respectu huius cle.est magna intricatio respectu diuisionis:dic ꝙ nõ ẽ intricatio prout ibi dico.Ad illud ꝙ sunt p̄res dotantes inequaliter vterqꝫ est patronus:dic ꝙ illud ideo qꝛ is q plus ꝯtulit admittendo aliũ secum videt ei cõicare ius sibi cõpetens in patronatu:superior tñ prouidere dꝫ ne ex multitudine p̄ronorum grauet ecclesia:ad illud de iure alimentorum ⁊ ꝓcessionis ⁊ defensionis:dic ꝙ non põt fieri cõmoda diuisio sicut in vocibus:⁊ ꝙ h iura cõpetant patrono.ꝓbatur xvi.q.vij.pie mẽtis:⁊.c.filijs.eo.ti.nobis.dic ẽt ꝙ non ꝓcedit qꝺ dicit glo.ꝙ debẽt esse tot suffragia vocũ quot capita patronorum ⁊ nõ plura:immo potius ex multiplicatiõe iurium in eadẽ persona reputamus vnã personam pro pluribus.d.c.cum olim.de ꝯces.preben.postulastis.de app.a collatione.lib.vi.⁊ hoc tꝫ Pau.ad.c.iij.e.ti.dic ꝙ ibi dꝫ intelligi salua dispositione huius clem̃.vt iura iuribus cõcordent.de elec.c.eũ expediat.li.vi.⁊ sic plures heredes vnius p̄roni censebuntur pro vno si ꝯcurrunt cum duobus heredibus duoꝝ patronorum.Et ex hoc non obstabit illa lr̃a cũ dicit illum preficiendum qui plurimoꝝ assensu eligit.Subsequenter gl.in.vi.particula ibi.⁊ ex opinione õndit intricationes que seq videntur ex opinione h approbata ⁊ ꝯsequere vsqꝫ ad.vij.particulam:⁊ cũ glo.ꝯcordat Pau.qui ad has intricationes dicit ꝙ eis non obstantibus huic cle.standũ est:⁊ sufficit ita scriptum esse.vi.q.iij.scriptũ.ff.q ⁊ a qui.prospexit.dic ꝙ iste intricationes non sequũtur:qꝛ nõ fit computatio:vt vult glo.sed eo modo quẽ dico.I.hac particula.Item dicit Stepha.ꝙ tollẽtur intricationes iste:nã si plures heredes vnius p̄roni siue primi gradus vl' vlterioris non concordant possunt sibi ꝓuidere altero de duobus modis expressis in littera:⁊ si neuter eis placet nec ꝯcordãt eps ordinet.h.c.qm̃:⁊.c.cum ꝓpter:⁊ no.eo.ti.eam te.i.responso:qꝛ hoc ius est indiuisibile ⁊ est ita apud oĩs qꝺ apꝺ vnũqueqꝫ simul cum alijs:⁊ apud nullum sine alijs.eo.ti.c.i.⁊ qꝺ ibi no.ff.si serui.ven.ad.l.sal.l.i.simile in vsufructu.C.de reli.⁊ sump.fu.si sepulchrũ.Et hoc dicit Stepha.ꝙ vnius ꝯdictio vel discordia in totũ inficit ꝑñtationem.ff.q ⁊ a qui.si quis hac lege.§.quotiẽs.de pig.act.si necessarias.§.vnus:communi diuidundo.l.communi diuidundo.i.responso.de ver.ob.l.ij.§.ex his:⁊ sic vno ꝯdicente locum hꝫ qꝺ predixi ꝙ eps ordinet:⁊ hoc in heredibus vnius p̄roni secus si essent patroni originales:siue ex eadem causa:siue ex diuersis:qꝛ tunc si discordant p̄fertur presentatus a pluribus partium comparatione minorum.eo.tit.quoniam:⁊ hoc si põt fieri sine scandalo:al's locus est.d.c.quoniam:ꝙ episcopus ordinet.dicit Ioan.andr.ꝙ ex hoc concluditur ꝙ ex trigintaduobus nepotibus vnus impediet omnes alios:⁊ per hoc incidimus in absurditatem iniquitatis volentes euitare absurditatẽ intricationis.dicit etiam ꝙ gl.vult ꝙ stetur maiori parti pro illa vice:sed in illa cognoscendo ẽ intricatio eo modo quem dicit glo.dic ꝙ tollitur intricatio vt statim dicam.Et quo ad dictum Stepha.dic ꝙ non est verum in casu premisso:qꝛ vnius ꝯdictio in totum viciet:sꝫ stabit maiori parti:non tñ fiet cõputatio eo modo quẽ dicit gl.sed eo mõ quem dicam.I.in hac particula.Lau.ẽt alr sentit ꝙ glo.nã in eo ꝙ lr̃a dicit de pluribus heredibus vnius p̄roni exẽplificat qñ duo fuerunt ab initio patroni:⁊ ex vno remansit vnus vel duo:ex alio decem:qꝛ tunc isti omnes nõ habebũt nisi duas voces sicut duo primitũs ꝙ si illi duo heredes vel vnus presentent vnum ⁊ illi decem:alium admittetur idoneor:⁊ si erunt equalis meriti locus erit gratificationi superioris ꝑm no.e.ti.c.i.Si vo isti decem discordent inter se maior pars ipsoꝝ etiã partium comparatione minorum faciet vnam vocem:⁊ si alij duo vel vnus heres alterius patroni concordabunt cum eis erunt due voces:ac si omnes simul presentarent:⁊ ex hoc ponderat Lap.litteram que dicit de heredibus vnius ex p̄ronis:⁊ sic loquitur

q̄n ecclesie hȝ plures patronos:si enim tm̄ vnicuȝ qui dimisit plures heredes:tunc dicit Lap. ꝙ hēbūt tot voces quot sunt heredes:⁊ locum hēbit qđ dicit eo.ti.c.ij.⁊.J.in ħ.huiꝰ cle. eo autem casu quem supra posui q̄n ex vno ex patronis remanent decem:⁊ ex alio duo.dicit Lap. ꝙ si vnus ex duobus ⁊ decem:vel maior pars presentat vnū ⁊ alius ex duobus:⁊ minor pars presentat alium:vȝ presentatio decē vel maioris partis facta simul cum vno ex duobus ſm eᷣ q̄no. Vin.⁊ Compo.de rescrip.pastoralis. Idē dicit Lap.si decem vel maior pars p̄ntat vnū:⁊ quilibet illorum duorum p̄ntat vnus vnum ⁊ alter aliū:qꝛ cum isti oēs habeant tm̄ duas voces ⁊ decem:vel maior pars hēant vnam vocem ⁊ duo hēant aliam potius est recipere maiorem partē ex parte p̄ntati per decē:vel maiorē partē q̄ȝ ex aliqua aliarum p̄sentationum cum in p̄onis attendat̄ maior pars comparatione minoꝝ:nam presentatus ab vno ex duobus ⁊ a maiori parte decē hȝ vnam vocem ⁊ dimidiam:⁊ q̄n est p̄ntatus tm̄ a maiori parte decem hȝ saltē vnam vocem:p̄ntatus aūt ab vno ex duobus ⁊ minori parte deceȝ nō hȝ nisi dimidiam vocē:⁊ idem ⁊ fortius q̄n sunt alij p̄ntati ab illis duobus:qꝛ q̄libet p̄ntatorum non hȝ nisi dimidiā vocem:⁊ resumit Lap. id qđ ꝓxime dixi:sed clarius. dicit enim ꝙ q̄n est vnus patronus tm̄ tunc heredes succedunt sibi in capita ⁊ non in stirpes:⁊ idem Lau.⁊ per hoc saluat̄ opi. Archi.in vno membro:vt dixi.ſ.i.iiij.particula:vñ si talis p̄onus habuit duos filios eo defuncto illi duo hñt duas voces ⁊ succedunt in capita:sed filij eoꝝ succedunt in stirpes:vt hic:vñ si vnus dictoꝝ filiorum reliquit decē filios:⁊ alius tm̄ duos illi decem habebūt vocem:⁊ illi duo vnam aliam tm̄. Et ꝓ hoc dicto Lau.facit qđ dixi.ſ.in.i.parte glo. de successione hēditatis que aliq̄n in stirpes aliq̄n per capita. Item per ħ dicta Lau.tolluntur intricationes.glo.ħ modus cōputandi placuit mihi etiam dum eram scholaris:nam q̄n sūt plures patroni ⁊ vnus decedit relictis plibus heredibus oēs isti hn̄tur pro vno:vt ħ:si ergo discordant stabitur maiori parti:qꝛ qđ maior pars facit oēs facere dicūtur.ff. de re iudi.duo.de postu.gratum:⁊ qđ ibi no.de arbi.c.i.li.vi.⁊ qđ no.de rescrip.pastoralis.⁊ intellige de maiori parte simpl'r non aūt partium comparatione minorum:qꝛ cū vox sit vnica dici opȝ ꝙ est apud oēs vel apud partem ipsoꝝ:secus autem q̄n sunt plures p̄oni habentes voces qui discordāt in p̄ntando:qꝛ tunc bene prefertur p̄ntatus a maiori parte cōparatione minorū partium:vt dixi.ſ.e.particula.tollunt̄ aūt intricationes.gl.ſm hanc computationem:nam primo exēplo gl.ponit ꝙ ex.A.patrono nascūtur tres filij .B.C.D. ⁊ ꝙ.B.generet duos.C.q̄ttuor:⁊.D.sex filios:⁊ ꝙ vnus ex filijs.B.⁊ tres ex filijs.C.⁊ duo ex filijs.D. presentent vnum. Et deinde cum gl.diuidit per vncias ⁊ denarios dicēs qđ isti hñt.vi.vncias ⁊ quattuor denarios.dic qđ nō fiet ita minutatim computatio:immo vnus ex duobus hēbit duas vncias:⁊ tres ex quattuor hēbūt quattuor vncias:⁊ vnus qui discordat ab eis nihil hēbit:qꝛ totum ius vocis ē apud tres tanq̄ȝ maiorem partem:vt ꝓxime dixi. Similiter nec illi duo ex sex aliquid habebūt:sed totum ius remanet apud q̄ttuor rōne predicta:iste ergo presentatus hȝ sex vncias tm̄. Et similiter p̄ntatus ab vno ex duobus:⁊ vno ex q̄ttuor:⁊ quattuor ex sex hēt sex vncias:qꝛ duas hēt vnus ex duobus:⁊ quattuor ex sex hñt quattuor:vnus aūt ex q̄ttuor nihil hȝ ratione predicta. Reperiūtur ergo isti duo p̄sentati pares in vocibus:⁊ sic est locus gratificationi.e.ti.cum autem:⁊ hoc modo nulla est intricatio:nam ſm hanc computationem tollitur etiam intricatio que sequitur in glo. de pronepotibus:⁊ sic vlterius deinde ꝓsequere.gl.in.vij.particula ⁊ seqꝛentibꝰ qꝛ clara est. ¶ Tertio quero in eo ꝙ littera dicit plures:an locū habeat in pluribus qui sunt vt collegium.glo.ij.ꝙ sic.dicens in illis minus dubij ꝙ si sunt plures vt singuli:⁊ idem Pau.qui dicit ꝙ ideo non est dubium hoc casu:qꝛ totū collegium habetur loco vnius:vnde prelatus de ꝯsensu capituli presentabit. de his que fi. a pla. ca noscitur. ¶ Quarto quero an ħ cle.locū habeat quomodocūq; ius vnius patroni transfertur in plures:gl. hȝ ꝙ sic: ⁊ enumerat modos per quos transfert̄ ius patronatus:in q̄bus omnibus dicit hanc cle. procedere.⁊ idem Steph.nā alīs non esset bene prouisum:nec sublata esset occasio maligna̅di ꝓpter qđ emanauit ħ cle.⁊ in hac glo.ibi ꝯsensu epi loco vero religioso vel ecclesie:sic eo.titu.c.vnico. lib. vi. ¶ Quinto quero in eo qđ dixi.ſ.q.prox.certi sunt modiᵃ ꝑ quos acquiritur ius patronatus de questione que sepe accidit:nam in multis locis parrochiani sunt in possessione presentandi iure parrochiali ⁊ non titulo iuris patronatus:an hoc sit de iure:videtur ꝙ sic.de elec.querelam.ſ. eo.ꝯsultationibus. Gen.⁊ Mat.tenent ꝯtrariū:⁊ dicit Matthe.ꝙ habuit de facto.pro hoc inducit de elec.sacrosan.⁊.ſ.eo.c. ij.⁊.iij.⁊.c.cū propter:⁊ qđ no.Spe.eo.ti.§.i.v.⁊ no.ibi.dicit ꝙ parrochiani ꝯ ius hoc vsurpant. Itē qꝛ isti dicuntur malefidei possessores cū non possideant iusto titulo: ꝓ hoc qđ no. Inn.de in inte.resti.c.ij.⁊.d.e.ꝯsultationibus:ꝙ autēȝ dicantur malefidei.probat:qꝛ etiam patronus nō hȝ ius in ecclesia.x.q.i.nouerint:nisi de grā.e.ti.c.iij.xvij. q.ij.si quis eoꝝum:⁊ gratia non extendit̄:regulā priuilegiū.li.vi.⁊ cū sit facta patronis in hoc ꝙ possint p̄ntare non dȝ extēdi ad parrochianos ad.c.querelam:r̄ndet ꝙ potius facit pro:qꝛ populus ibi erat i possessiōe tanq̄ȝ hñs patronatū:pro hac littera ibi.salua q̄ōne super iure patronatus ad.c.cōsultationibus:dicit ꝙ loq̄tur de eo qui possidet patronatum iusto titulo.dicit etiā Matth.ꝙ si p̄oni possiderent ius p̄ntandi ex aliq̄ titulo q̄li quali ē:talis tm̄ titulus est iniustus ꝑ predicta:⁊ sic eis prodesse non dȝ.de deci.dudū.dic vt dixi ſ de ele. querelam:vbi tenui ꝙ si constat eccl'iaȝ habuisse p̄onos potest p̄scribi ius p̄onatus ⁊ ius p̄ntandi ēt per laicos. Si autem ꝯstat ꝙ ab initio nō habuit patronos:vel ꝙ postea fcā sit libera non pōt laicus cum titulo dato a quocūq; citra papam hoc p̄scribere:in dubio ṽo q̄n nō ꝯstat in eccl'ia habuerit p̄onos vel non p̄scribere pōt p̄onatum vl' ius p̄ntandi per tp̄s:de cuius contrarioᵇ nō sit memoria iura ibi allego. ¶ Sexto quero in eo qđ dicit de heredibus p̄oni:an ꝓcedit qualescūq; sint hēdes.glo.pe.ꝙ sic.dicēs nō referre:an succedant ex testō:an ab intestato:an sint masculi:an femine qꝛ noīe hēdis oēs itelligunt̄.ff.de ṽbo.sig.hēdis:⁊ hoc ꝺ patronatu eccl'iarum:de quo hic:de p̄onatu ṽo libertoꝝ:q̄dā vt refert Pau.dicūt ꝙ non trāsit in ex̄aneum:per.l.fi.ff.ꝺ iure pa.de ope.lib.fabriles:⁊.l.operarum:pro hoc qđ no.J.§. prox.in glo.i. Sed hoc est verum nisi quo ad quedam iura qđ dic vt no.glo.in.d.l.filij:⁊ plenius. Pau.in.d.q.disputata que incipit patronus:vbi etiam tractat:an patronatus transeat in maritum ratione dotis si vxor dedit hereditatē in dote rōne cuius ipsa erat patrona:⁊ concludit ꝙ non:dicens ꝙ tunc tantum transit ius patronatus cum vniuersitate quando est talis res que sine expressione continet vniuersitatem:vt villa:castrum:vel alia vniuersitas:vt hereditas q̄ transfertur titulo vniuersali:qꝛ tunc nō est necesse tradi possessionem reꝝ singularum:sed adita hereditate efficitur dominus.ff.de acqui.posses.cum in heredes in princi. sed vbi donatur vel venditur hereditas dominium rerum singularum non transit ad donatarium vel emptorem sine traditione speciali cuiuslibet rei.C.de here.vel act.ven.qui tibi:⁊ sic si transiret ius patronatus transiret singulariter qđ esse non potest.e.ti.de iure:⁊.c.cum seculum. Jo.an. tenet etiā hoc casu ius patronatus transire cum vniuersitate qđ dixi in.d. c.ex litteris.q.xi.vbi vltra. Jo.an. Respondeo ad rationē Pau.ꝙ hoc caso poterit fieri traditio iuris patronatus:qꝛ non fit ad ineundum nouum contractum:sed ad confirmādum iam initum:sufficit ergo ꝙ ab initio fuit translatū cuȝ vniuersitate:vt spectemus initium.de elec.dudum.i.qđ plenius:dic vt dixi in.d.c.ex litteris. ¶ Septimo quero presupposito quod patronatus ecclesie transeat in quemlibet heredem:vt dixi.ſ.questione proxima:quid si filius renunciat hereditati p̄ris.gl.xvi.q.ij.considerandū dicit ꝙ ꝑ hoc ꝑdit ius p̄onatus Bar.Brix.ibi.ꝯ:⁊ verius: qꝛ trāsibit cū vniuersitate:vt dixi.ſ.q.ꝓxi. ¶ Octauo q̄ro si dānat̄ paterᶜ ob maleficium

ᵃ ¶ Certi sunt modi. adđ gl. ma.i.c.ꝑlemēꝭ tis.ꝑ vi.q.vij. glo.⁊ abb.i.c. cū secu.ti.ꝺ iure pa.⁊ ꝑ Inn. ī rub.ꝺ iure pa.

ᵇ ¶ De cuiꝰ ꝯ̄trario. adđ Fede. ꝺ senis cōsi.cc xxiij.ici.super ꝑ̄io puncto.

ᶜ ¶ Si dānat̄ pr. adđ abb.in .c.nobis i.i.co lum. ꝺ iure pa. Jo.an.i.c.qꝛ diligētia.ꝺ ele. doct.i.§.veruȝ .vi.q.i.doc.i.i. ꝓ ꝯ.ff.ꝺ iur pa.

ob maleficium: an ex hoc perdit filius ius patronatus. So. ut no. xvi. q. vij. filijs in glo. i. que dicit q etiam per iudicem laicum pōt quis priuari pronatu sub vniuersitate: sed ὸ per se non: ⁊ sic videt q cum vinctis non sit bdius. de pces. p ben. c. ij. lz ob maleficium sint bona pfiscata: non tñ in fiscuz transeat ius pronatus: pro hoc qd no. ibi Archi. ⁊ ea. q. pside randū: vbi dicit q pronus non pōt renūciare iuri prona tus in preiudiciū heredis legittimi: ⁊ sic ob maleficiū pua ri dz filius: qz ex facto patris nō dz preiudicari filio qd non pcedit: qz ex quo ius est in pre non agitur de preiudicio fi lij: qz nullū ius hz in pronatu pre viuente cum etiam pre de functo non transeat in filium nisi cum hereditate. pro h qd dixi. h. q. vi. ⁊ pro hoc qd dicit Mat. dicens q pre viuente filij non pnt presentare: sed tantū eo defuncto: vt h. Item qz transit ius pronatus in filium: non qz sit filius: sed qz heres non transit etiam in extraneum: vt dixi. h. q. vi. Et hoc infert q si pfiscantur bona pronī transibit in fiscum etiam iuris pro natus: nam ea que transeunt ad heredem extraneum transe unt etiam in fiscū. ff. de bo. dā. l. i. ij. ⁊ iij. ⁊ qd ibi no. Bar. ff. de dā. infe. si finita. §. si de vectigalibus: ⁊ transibit cum vni uersitate bonoꝝ ipsius damnati: vel dic q ius pronatus re dibit ad ecclesiam. ar. de pe. in quibusdam: ⁊ c. felicis: li. vi. q iura q loquantur qñ iniuria irrogata est eccle: tamen ge neraliter pnt intelligi quandocūqz bona proni pfiscanr. ar. illius. c. felicis. Cōsuluit Bar. ⁊ Saly. q pfiscatis bonis va salli ob crimē lese maiestatis feudum reuertitur ad ecclesiaz. Et h opi. lz non probetur omnino in dictis iuribus: tñ qz fa uorabilis eccle sustineri pōt: ⁊ de hoc dicit. Jo. de here. cle. ij. ver. inquisitoribus. q. ij. ⁊ pro hoc in casu nostro de patro natu facit: qz ius patronatus competit patrono de grā que non debet in alium extendi. Item si fieret confiscatio huius iuris ageretur de preiudicio eccle: qz non esset spes q ali quando reuerteretur ad ecclesiam sicut quando est apd pa tronum. ¶ Nono quero qz h dicit de presentatione recto ris: quid de presentatione clerici. gl. vlt. dicit idem: an tamē patronus habeat presentare etiam clericum: remittit gl. ad no. eo. ti. postulasti. Pau. distinguit: qz aut querimus de p sentatione ad ordines ad titulum ipsius ecclesie: aut de pre sentatione ad clericatum ipsius ecclesie: que quandoqz fit de ordinato ad superiores: quādoqz de ordinādo. Primo ca su spectat ad rectorem excluso patrono: qz de eius solius pre iudicio tractat cum teneatur prouidere illi. de preben. cum sm: nec per hoc preiudicatur patrono: qz ordinatus nō hz ius in ecclesia: sed hz petitionem alimentorum: sic intelligit . c. postulasti: ⁊ hoc nisi esset talis patronus qui faceret oēs fructus suos: ⁊ dz omnia onera supportare. h. clemē. pri. Se cundo casu ita spectat psentatio clici ad patronum sicut re ctoris. pro hoc. xvi. q. vij. si quis episcoporuz: ⁊ hoc casu qñ hz presentare ratione iuris patronatus: secus si ex consuetu dine: qz tunc prescripta presentatione rectoris: non per hoc prescripta est presentatio clerici. de prescrip. auditis. de de ci. cum pringat. de hoc dixi etiam in. d. c. postulasti: ⁊ de in tellectu illius. c. dic vt ibi.

Ver. Et vt facilius.

¶ Opp. q puentio de qua h fit p hibita. per id qd no. Inn. e. ti. c. i. sol. vt in gl. i. ¶ Scdo op. qz ex qua permittitur puentio de qua hic dz potius in pce denti responso decidi q per capita transiret patronatus qz per stirpes. gl. videtur stare contrario dicens se putare q h ratio fuisset ponderata. h. prox. responso q latius explicat Gen. dicens q si fuisset considerata fuisset aliter statutū ibi ob multiplicantem successorum indecentium intricationez in presentando: dicit autem standum: ex quo sic statutuz est vi. q. vi. scriptum. ff. qui ⁊ a qui. prospexit: ⁊ ex hoc videtur ibi velle q responsuz supra proximū exorbitet a iure: tu dic vt ibi dixi in. ij. q. ⁊ per ibi dicta pz q procedit de iure: nec vrget h ratio de faciliori modo prouidendi eccle: nam in telligendo vt ibi dixi non surgit intricatio cōputandi p stir pes ⁊ maior surget et computando per capita. ¶ Quero an in facienda conuentione de qua hic requiritur cōsensus

omnium patronorum. gl. omnes q sic: qz in re cōi ⁊c. Idē Gen. ⁊ Pau. h est via extraordinaria: in qua nō sufficit ma ior pars: regula in re cōmuni: li. vi. pro hoc. ff. communi di ui. sabinus: ⁊ qd no. de psti. cum omnes: ⁊ hoc prosequitur Lap. in quadam additione allegando multa iura ad hoc q vnius contradictio viciabit hoc casu: sed sufficit videre i re gula in re cōmuni. li. vi. Ex his arguit in pntatione patrono rum vocandos esse compatronos: etiam si sint singulares: alij poterunt agere de pzemptu allegat qd no. Jo. cal. ὸ ele. venerabilē: dicens q ibi videt casus: dic q illud non facit: nam ibi hoc ideo est: qz electores imperatoris videnr habere ius eligendi tanqz collegium ex antiqua psuetudine: vt ibi. dicit Jo. cal. qd ibi dixi: ⁊ c. ti. c. iij. q. vij. ¶ Scdo quero ὸ intellectu verbi littere[b]. So. vt in glo. iij. que exponit. i. sine superioris auctoritate: qd dic vt in gl. que ⁊ aliter exponit li bere. i. etiam si non vacet ecclesia. ¶ Opp. ad hoc vitamuz. de conces. preben. c. si. So. vt in gl. vsqz ibi. ⁊ eadem r ⁊ idē Paul. ⁊ Gen. ¶ Tertio quero an quod h dicitur de con uentione inter plures patronos in modo presentandi: locū habeat inter patronos plurium ecclesiarum: vt possint diui dere: ita q vnus sit patronus in vna ecclesia ⁊ alius in alia: ita querit glo. ibi. ⁊ eadem qd est querere: an puentio que h permittitur super presentatione possit fieri super ipso pa tronatu. glo. sol. q sic per idemptitatem rationis. ¶ Op. ad hoc vt opponit glo. ibi: sed contra. Sol. vt in ea. ex q no. diuersitatem inter patronatum ecclesie ⁊ patronatum liber torum. pro hoc qd dixi. h. proxi. responso. q. vi. ⁊ idem pau. ⁊ Gen. ¶ Quarto quero de intellectu ὸbi alternis vicibus. Sol. vt in glo.

§. Quibus.

¶ No. de ὸbo permittimus[c] ex quo inducit nouum ius: vt probat h iun cta glo. in hoc ὸbo qd no. sing. ¶ Scdo no. q patroni nō tenentur ad formam. c. qz propter qd no. Mat. dicens h probari ex isto. §. ⁊ ex precedenti: nam in electione in q ser uatur forma illius. c. nulla pactio pmittitur. pro hoc qz vt dicit Lau. presentatio est quedam nominatio de qua loquū tur iura. de elec. q sicut in prin. ¶ Opp. in eo qd dixi consti tui ius nouū: nā ⁊ prius licebat prono pntare plures. c. ti. pa storalis. So. vt i gl. olim ⁊ gl. simul. Et no. id q dic gl. simul ī eo qd itelligit hanc litterā de patronis laicis vel clericis ra tione patrimonij: ⁊ idem Gen. Steph. ptra q etiam patro ni clerici simul pnt plures presentare: lz successiue non pos sint: nam quando simul non est variatio: ⁊ pro hoc lra que non distinguit: ⁊ idemptitas rationis que vult subuenire di uersis vocibus discordantium qd videtur verius. Item in eo q ea. glo. dicit. secus in electione que non pōt vi alterna tiue fieri. de elec. c. ij. lib. vi. Idem Lau. dicens non sic pos se plures eligi: vt no. Hostien. de elect. quia sicut: ⁊ Archi dia. lxi. dist in. studij: ⁊ sic plures eligantur eo modo: ὸ quo hic nulla electio valet: quia ecclesia non potest habere plu res maritos simul: vt no. xxxi. q. ij. quomodo. de diuor. gau demus: licet glo. sentiat contrarium in. c. studij preallega. ⁊ . viij. q. i. in scripturis: quod reprobatur per. c. ij. de electio. lib. vi. preallega. ¶ Quero si patroni concordare non pos sunt[d] per aliquem de modis expressis h. ⁊ in proxi. §. Solu. Paul. dicens quod iura videntur in hoc satis loqui varie: vt no. eo. titu. c. ij. ⁊ iij. ⁊ c. eam te. xvi. q. vij. si plures. distin guit autem sic: aut est questio inter patronos ⁊ episcopum: ⁊ seruabitur quod dicitur. de offi. ordi. cum vos: quia dio cesanus ponet in ecclesia economum: non autem ordinabit ecclesiam: alias daretur materia discordiam habendi cum patrono: vt lapso termino posset ecclesiam ordinare: aut est questio inter patronos: ⁊ tunc aut inter eos quos con stat esse patronos: aut inter eos quos constat non esse: aut inter eos de quibus dubitatur. Primo casu aut est questio de presentatione facta: aut de facienda: si de facto statur ma iori parti. eo. titu. quoniam: ⁊ si est paritas distinguenda erunt merita vel locus erit gratificationi. argu. de rescrip. c. penul. lib. vj. ⁊ hoc si fieri potest sine scādalo vel mortis pe riculo: alias recurritur ad remedia: de quibus. eo. ti. c. ij. ⁊ iij.

a ¶ Qd si pfiscanr bōa. ad de arch. l. c. fe licis. xvi. q. vij. Bld. l. c. quanto. de iudi.

b ¶ Verbū libere. ad h oppositū quā potui ḋ de. iudi. de se pul. i. §. ab olī in. xix. q.

c ¶ De ὸbo p mittimus. ad h c. olo. iij. di. c. si qs. xxxiij. q. ij. l. §. d. i. l. piculum. ⁊ ibi doc. ff. de pecu.

d ¶ Si proni cōcordare non possūt. ad h gl. in. c. si plures xvi. q. vij. doc. l. c. ij. ὸ iure pa tro. ⁊ qd si ma sculus ⁊ femi na simul pro ni ⁊ discordēt. dicit Bal. l. l. ff. ὸ sena. q p sentat[e] a mascu lo pferri debet

Scdo casu quando constat eos non esse p[at]ronos: libere pot statim ordinare ecc[les]iam non obstante ipsorum [con]dictione. ar.co.ti.[con]sultationibus. Tertio casu q[ua]n dubitat[ur] an litigent de iure vel possessione iuris p[at]ronatus: aut de electione seu p[re]sentatione: primo casu expectet diocesanus laicos per q[ua]ttuor menses: et clericos etiam si litigent cum laicis per sex in fra quos d[ebet] causa finiri: alias eis elapsis ordinet ecclesiam si ne p[re]iudicio euincentis. co.ti. si vo: et .c. eam te: et .c. cum p[ro]pter: et .c. q[uonia]m in fi. Et est sp[eci]alis casus: in quo impedito cur rit t[em]p[u]s. contra id de [con]ces. preben. q[ui]a diversitatem. Scdo casu q[ua]n litigant de presentatione aut litigant ex vi iuris p[at]ronatus: tunc idem q[uo]d in precedenti membro: q[ui]a expectabuntur usq[ue] ad quattuor vel sex menses: aut litigant r[ati]one p[re]rogative: sive r[ati]one forme presentationis: et tunc lapsu t[em]p[o]r[is] non parat[ur] eius preiudiciu[m]: q[ui]a non est quid imputet[ur] eis. ad hoc de re iudi. cum bertoldus: et regula sine culpa: li. vi. q[ui]a si aliud diceret[ur] parata esset via fraudibus q[uo]d esse no[n] d[ebet]: ut eccle. bene fi. c. uno in fi. de [con]ces. prebe[n]. c. uno in fi. statuit[ur] enim hoc te[m]pus ad p[rese]ntandum non ad instituendum. et sic pot fieri ulti ma die termini. ¶ Scdo quero an alio modo q[ua]m h[ic] express so possint [con]venire patroni super presentando. Lap. q[uod] non ut si velint q[uod] q[ui]libet presentator instituatur per superiorem d.c. q[uod] etiam alio modo possint: dum t[ame]n non reprobato d[e] iure: premissis a[u]t[em] q[uod] plures instituant[ur] reprobatus est: q[ui]a no[n] d[ebet] fieri sectio in beneficiis. de p[re]ben. maioribus. ¶ Tertio q[ue]ro an h[ic] §. locum h[ab]eat quasi ius p[at]ronatus spectet ad universita tem. Lap. in quedam addi. dicit q[uod] si ad plures universitates spectat ius patronatus poteru[n]t [con]venire ut h[ic]: q[ui]a una univer sitas habet[ur] loco unius singularis p[er]sone. de his que fi. a prela. ea noscit[ur]: secus si una t[antu]m sit patrona: q[ui]a tunc non h[abet] locu[m] h[ic] §. nec precedens. pro hoc q[ui]a ce[n]setur loco unius ut [com]prime dixi. [et] in p[ri]n. q. iii. dic q[uod] etiam immo una universitas laico rum hoc pot q[uo]d dicitur in hoc. §. q[ui]a etiam unus p[at]ronus lai cus simul pot presentare plures: et hoc vult gl. olim in fi. s[ed] quo ad [com]primum. §. q[ua]n est una universitas vel unus patron[us] deficit practica illius. §. ¶ Quarto quero de q[uesti]one facti q[ui] dam fundavit ecc[les]iam collegiatam: et in fundatione de lice[n] tia ep[iscop]i ordinavit q[uod] mortuo decano qui erat superior in col legio patronus etiam laicus qui pro t[em]p[or]e esset: posset nomi nare unum duos aut tres personas: quar[um] unam quam vellet tenet[ur] collegium cessante impedime[n]to legittimo recipere in decanum: queritur an valeat: quidam q[uod] non. per .c. massana: et .c. sacrosancta. de elec. et eo. titu. nobis. dic [con]tra: ut scribit hic P[etrus] de stagno: qui legit in monte pessulano movet[ur] ipse: q[ui]a l[ice]t laicus non posset h[abe]re ius eligendi in eccl[es]ia collegiata: po test t[ame]n presentationem retinere. d.c. nobis: hoc autem casu propter retentionem predictam non spectabat electio ad collegium: sed presentatio q[uo]d placet et bene probatur. c. ti. nobis. §. ceterum. ubi. nisi.

a ¶ De [h]oc volum[us]. adde gl. fi. i cle. i. de offi. vica. gl. in cle. i. de rerum p[er]mutatione.

b ¶ Qualiter sen tit. add. insti. de legi. tu. i. §. fi. et l. unica. C. de cadu. tolle[n]. et ibi Cy. in. v. op.

¶ De censi. exactio. et procu. Rubrica.

Um sit. Divide ut gl. vel p[ri]mo [con]stitutionis ca[sus]. scdo [con]stitutio: ibi. hac. tertio exceptio: ibi. nisi. q[ua]r to limitatio: ibi. privilegia. ¶ No. de di ctione titulus que h[ic] accipitur pro [con]tractu vel iure: per q[uo]d d[omi]n[i]um transfert[ur]: de hoc in gl. iiii. quam no. in fi. in eo q[uo]d dicit q[uod] titulus edificationis vel fun dationis no[n] adaptatur huic casui. Lau. [con]tra. primum verius: q[ui]a per edificationem vel fundatione[m] non acq[ui]ritur ius plenum in eccl[es]ia: sed t[antu]m patronatus. de iure pa. nobis. no[n] ergo lo cum h[abet] h[ic] l[itte]ra que loq[ui]tur de ecclesiis religioso[rum] que specta[n]t ad eos pleno iure: et de hoc. J. q. iiii. ¶ Scdo not. q[uod] et[iam] reli giosi pro eccl[es]iis que ad eos spectant tenentur ad procura tiones legatorum. de prescrip. accedentes. de cen. cu[m] instan tia. et .c. procurationes. ¶ Tertio no. q[uod] is qui percipit ma iores proventus de ecclesia tenetur ad onera: qui v[er]o parti culariter aliq[ui]d recipit nihil tenet[ur] s[ecundu]m Lau. ad instar univer salis heredis qui solvit omnia debita: particularis v[er]o nihil.

insti. de here. quali. et diffe. §. sed nostra. C. de here. insti. quo tiens. ¶ Quarto no. q[uod] vicarii co[n]stituti in beneficiis specta[n] tibus ad monachos non tene[n]tur ad onera: s[ed] ipsi monachi q[uo]d dicitur in duobus proximis notabilibus. ¶ Quinto no. q[uod] procuratio legatorum non comprehendit[ur] sub iurib[us] ep[iscop]a libus: q[uo]d dic ut in glo. de quibus: quam no. in fi. et ide[m] pau. de hoc. J. q. vii. ¶ Sexto no. in v[er]. exemptione q[uod] aliqui sunt exempti et non privilegiati: q[ui]a h[ic] ponuntur privilegiu[m] et exe[m] ptio pro diversis: et pot intelligi privilegiatus quo ad cer ta iura non solvenda: exemptus a[u]t[em] qui ab omnibus talib[us] est immunis. pro hoc glo. antepe. et de hoc. J. in. ii. [con]trario. ¶ Septimo no. de verbo volumus q[uo]d dic ut in gl. ulti. Ex qua no. q[uod] q[ua]nq[ue] non est opus reddere r[ati]one[m] super constitu tionibus apostolicis. de rescrip. si q[ua]n. ¶ Octavo no. q[uod] pri vilegia sunt restringenda: pro hoc h[ic] littera in fi. ibi. no[n] exte[n] di. et de rescrip. c. ult. li. vi. de deci. c. ii. e. lib. Et dicit Lau. q[uod] restringuntur talia privilegia ut ad futura non extenda[n]tur nisi q[ui]a fieret restrictio viderent[ur] trahenda ad futura etiam si t[em]p[or]e quo religiosi acquisiverunt ecclesias ep[iscop]i essent in posses sione q[uo]d dicit ver[um] si de possessione adversarii facta e[ss]et men tio: alias secus. de privi. dudum. Et si per talia privilegia no[n] fit grave preiudicium: q[ui]a in una diocesi non acq[ui]runt plures ec clesias: alias restringeret[ur] privilegium tanq[uam] nimis grave. de deci. nuper suggestum dudu[m]: et hoc. J. q. xviii. Et pro hoc q[uod] privilegium non [con]cernat futur[um] est. de rescrip. cle. litteras. ¶ Nono no. ex hoc q[uod] in rescriptis attendimus datam. de rescrip. tibi q. li. vi. de hoc de rescrip. cum te. de preben. dile ctus. ii. ¶ Opp. in eo q[uo]d dicit in prin. q[uod] qui sentit[ur] commo dum debet sentire onera: et sic videtur idem e co[n]verso. ff. d[e] re gu. iur. s[ecundu]m naturam. regula qui sentit. li. vi. Sed ob. de neg. gest. si quis negocia aliena gerens. ubi de hoc. de procur. q[uo] proprio. §. procurator: alias ut in ceteris. So. ut no. Dy. i re gula qui sentit. lib. vi. et Pau. h[ic]: si enim par ratio est utriusq[ue] procedit regula de qua h[ic]: et dicta regula qui sentit: alias se cus ut in [con]trariis: q[uo]d dic plenius: ut in. d. regula qui sentit: et ex hoc no. q[uod] in isto casu est eadem disciplina contrariorum. ¶ Secundo oppo. q[ui]a q[uo]d de uno contrariorum preiudicat[ur] affirmative de alio predicatur negative. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. l. i. xxii. dist. hospitiolum: et ad positionem uni[us] sequitur destructio alterius. ff. de ver. sig. hec verba. xxxii. q. i. cum renunciatur: et sic potius est co[n]traria disciplina. So. Pau. q[uod] primu[m] procedit q[ua]n de quolibet contrario respon detur affirmando et concedendo ut nubere: non nubere co[m] care non co[m]care. xxviii. q. i. sic enim. de [con]se. di. ii. quottidie facit. C. d[e] procu. exigendi. Item si respondetur negando et [pro]hibendo ut dicitur de avaritia et prodigalitate. de co[n]sue. ex parte. insti. de contrahen. empt. §. nunc autem: tunc enim una verborum conceptio utru[m]q[ue] disponit. ff. de leg. i. si ex to to in prin. sed ubi de uno disponitur affirmando: et de alio negando procedunt contraria: tamen etiam tunc dicitur ea dem disciplina ratio[n]e cognitionis: q[ui]a uno cognito cogno scitur reliquum. ff. de preto. stipu. l. i. §. stipulationum cu[m] con cor. ¶ Tertio op. q[uod] per exemptionem non liberet[ur] quis a procurationibus legato[rum]: cum etiam exempti teneant[ur] ad il las nisi sint exempti a procurationibus per privilegiu[m] sp[eci]ale co. ti. cum instantia ibi: nisi per speciale privilegiu[m]. So. ut in gl. si itelligas: que inducit. c. cu[m] instantia: alio mo[do] q[uod] e[st] me[n]s. gl. q[uod] exemptio g[e]n[er]alis non liberat a [pro]curationibus legato rum: sed a iuribus ep[iscop]alibus: sic: exemptio v[er]o sp[eci]alis liberat etia[m] a procurationibus: et hoc ide[m] vult glo. precede[n]s: et ide[m] Pau. dicens q[uod] s[ecundu]m hoc intelligit[ur] c. cum instantia: ibi. quod no[n] credimus: na[m] bene scit papa q[uod] in iurisditione ordinaria multe eccl[es]ie sunt exempte: vult ergo glo. dicere ibi. q[uod] non credit aliq[ua]m ecc[les]iam h[abe]re privilegiu[m] sup[er] procurationibus le gato[rum]: et hanc expositione[m] sentit ibi gl. ii. ¶ Quarto opp. q[uod] hec dispositio sit superflua in eo q[uo]d disponit in fi. q[uod] exem ptiones no[n] exte[n]dant[ur] ad eccl[es]ias postea acq[ui]sitas: hoc eni[m] est h[ic] iure. d[e] p[ri]vi. cu[m] capella: et q[uo]d ibi no. in gl. So. pau. q[uod] p[er] ha[n]c l[itte]ram restringunt[ur] exe[m]ptio[n]es ut no[n] exte[n]dant[ur] ad eccl[es]ias acqren das et[iam] si i[n] p[ri]vilegio exe[m]ptio[n]is fieret me[n]tio de acq[ui]rendis: q[uo]d non videt[ur]

non vi procedere:nam per hanc litteram non derogat potestati pape:qn concedere possit pulegia talia. Item si priuilegium dicit etiam de acqrendis non est locus huic littere que gnaliter loquitur:als sic intelligendo infertur q si in priuilegio exprimitur de acquirendis hoc esset superfluum:cōtra id.de priuil.si papa.li.vi.vnde difficile est sustinere pau. et tunc remanet ptrariū ad qd dic q.c.cū capella:cū ibi no. pcedit qn priuilegium preiudicat alteri q̄ pcedēti:quo casu restringitur:secus si preiudicat pcedenti:qr tunc concernit etiam futura.de pui.qr circa:et sic in casus huius cle.priuilegium concessum super procurationibus legatorum: nō soluendis cum preiudicet pcedenti.i.pape:intelligendum esset etiam quo ad ecclias acqrendas nisi obstaret h littera in fi.et sic non est superflua. Itē satis est q operatur iste finis: qd lz als dubitetur:an dispositio generalis pcernat futura: q̄ casu certi sumus q non. Et si vis saluare opi. Pau.dic q h littera solum vult q priuilegia pcessa ante hanc cle.etiam si in eis dicebat etiam de acqrendis in posterum:non tamē extenditur nisi ad acqsita ante hanc cle.et hoc placet: et per hoc non infert quin post hanc cle.poterit pcedi priuilegiū per papam sub quacūqz forma.qr par in parē et c.de elec.innotuit:et sm hoc intellige qd dico.J.q.ij.et iij. ¶ Quero in eo qd dicit de religiosis:quid in alijs.gl.ij. dicit q non hēt locum h cle.quatenus continet ius nouum. Idem Paul.et Gen.et Lap.p hoc lra ibi. religiosi: et ibi .ad eos:et ibi.que ad eos:et ibi.anteq̄ ad eos. ¶ Scdo quero pro dclaratione precedentis qōnis:in qua h cle.inducat ius nouū. Lap. arguit q in hoc tm religiosi priuilegiati per sedē apostolicam vel exempti in his prestationibus non censentur exempti respectu monasteriorum vel ecclesiarum postea acqsitarum:secus in secularibus qui possent vti etiam in postea acquisitis:et hoc vz Lap.sentire id qd dixi in vltimo ptrario. ¶ Tertio quero si religiosi priuilegiati fuerūt post hāc clemen.dicit Lap.q gaudebunt priuilegio etiam in postea acquisitis:et sic priuilegium nō facit mentionem:de hac cle.secus si daret priuilegium religiosis mēdicantibus. Cōtra.c. vnicum.de excel.prela.lib.vi.non facta mentione de illo.c. qr non teneret:et hoc qr ibi exprimitur q debeat fieri mentio:als priuilegium derogat iuri cōi etiam non facta de ipso mentione:nec ei per ius cōmune derogatur.iij.dist. priuilegia.de hoc per Arch.xxij.dist.renouantes. et de offi. ordi. graue in.i.glo. ¶ Opp.ad hoc q immo puilegium potius debet pcernere post ea quesita q̄ prius:qr ius respicit futura non preterita.de psti.c.ij.et vlt. Sol. Lau.q hoc ideo qa religiosi tenebantur ad hec ante etiam de iure antiquo. fac de elec.cum in cunctis.§.sane:et qd ibi no.eo.ti.c.vl.li.vi. et talia transeunt ad eos cum onere suo.xvij.q.ij.si quis laic⁹. de priuile.ex literis.de deci.cum non sit:et.c.pastoralis.dic formaliter q contrarium pcedit de constitutione iuris cōis que pcernit futura et non preterita per rationem:de qua in .d.c.ij.de consti.aliud in priuilegio qd restringit vt pcernat preterita tm:quo ad actus futuros nō quo ad pteritos : vñ priuilegium super procurationibus non soluendis pcessum ante hanc cle.restringit h vt concernat prius quesita tantū: que tamen non concernit respectu solutionum preteritarum anteq̄ concederetur priuilegium:sed respectu futurarum. ¶ Quarto quero si religiosi edificant monasteriū vel ecclesiam in pprio fundo.dicit Lap.q non est locus huic cle. sz stabitur iuri antiquo quo religiosi non astringuntur ad h.x. .q.i.c.i.xvi.q.i.c.i.et.q.ij.sanc.xviij.q.ij.hoc tantum quā sit luminoso.de offi.ordi.conquerente.dilectus.de preben.de monachis in lateranensi.de sta.mona.c.i.de priuil.cū et plātare qm ex ore.pro hoc qd .s.dixi in.i.no.vtens ergo religio si priuilegio:et ex emptiōe etiam in postea quesitis per edificationem hz Lap. Sed vt dixi in.i.nota.h cle.loquitur dcc-lesiis spectantibus ad religiosos pleno iure:als pro talibus ipsi nō subirent onera:sed instituti in eis.S.ti.i.cle.i.et hec faciunt ad.q.seq. ¶ Quinto quero pcessum fuit priuilegium fratribus humiliatis per qd fuerūt exēpta monasteria marium et feminarum eiusdem ordinis habita et habēda:vt nō tenerent ad h onera:an pcernāt quesita post illud.c. Lap. vr velle q sic:qd placet si fuit cōcessum post hāc cle.p id qd dixi.S.in vlt.ptrio. ¶ Sexto quero qr dixi.S.q.iij.ecclesiis per monachos edificatis:pone q ecclesia edificata fuit p alios: sed re integra anteq̄ aliqd pro ea soluat fuit translata in religiosos.dicit Lap.q in talibus nō erat locus huic cle.nam statim cū fuit edificata:lz actu nō soluit:tm habita fuit obligata ad soluendū:et perinde est:ac si facta fuisset solutio:et sic res transit cū onere suo : pro hoc qd no.idē Lap.de preben.cū de bñficio:li.vi. ¶ Septimo qro in eo qd dixi in.v. no.q pcuratio legatoz nō ptinet sub iuribus epalibus:qd de pcuratione archiepi:vr q nō includat:qr sub minori nō ptinet maius.ar.de offi.dele.studuisti.de ma.et obe.cū inferior. In ptrium qr archiepus quantū ad ea que sunt ordinis non hz plus q̄ eps:immo nec papa:de quo remittit Lau. ad no.p se in suo sacramentali:in ru.de ordine cpali:et hoc dic verius dicens etiā q regulariter religiosi tenent ad omnia onera:ex quo emolumenta recipiūt:nisi probent hoc p alios debere solui:et pro hoc ista lra ibi et alia. ¶ Octauo quero quare spāliter h disponit de ecclesijs q tenebant ad onera anteq̄ peruenirent ad religiosos:dicit Laud.q id qr tunc res transit cū onere suo:qd dixi.S.q.vi.et hoc facit ad qōnē sequētē. ¶ Nono qro laicus cōmisit homicidiū:deinde anteq̄ puincat efficitur clericus:an poterit p iudicē secularem pdemnari:et an fideiussores q sub pena nullē pmiserant eū psitare corā seculari incidunt in penā cum ammodo nequeant eum psitare:vel an teneant eum:lz clericū psitare.lau.dicit et non ptinet ad hanc cle.nisi q aliqualr facit:vt in rōne se. vz vtiqz q debeat pdēnari per laicū qui transiuit ad clericatum cū hoc onere:et tanq̄ preuētus p curiam secularem.de foro cōpe.proposuisti.de app.preterea.ij. In ptriū.qr p alteratioṇē status mutauit forū:vt ammodo per secularē corporaliter astringi nō possit.de cle.ptu.c.vno.lib.vi. facit de or.cog.tuam.q si.sint leg.lator.de senten.excō.si iudex.lib. vi.ff.si ex noxa.cau.aga.l.ij.et hoc tz lau. ¶ Opp.ad hoc.C. de iudi.quotiēs:vbi iudex cognoscit incidenter de his d qbus nō cognoscit pncipaliter. Sol.lau.q ibi psona nō mutauit statū nec forū:secus in qōne pmissa:qr nullo casu lz laico de spūalibus iudicare.de iudi.decernimus.xcvi.di.bene quidē.idem Gen.dic vt dixi de obli.ad ra.c.vno. Et p hoc soluitur aliud de fideiussoribus:qr si iudex secularis nō pōt cognoscere nō teneant fideiussores eum psentare:qr hoc fieret frustra. ¶ Decimo qro de qbus oneribus loquitur lra ibi et alia pstare solita.gl.vel ex ipositiōe.Sol. et idem Paul. Genz.exponit solita:altero de duobus modis: vel qr erant onera ad que nō tenebat de iure cōi:sed tāto tpe sunt psitita tanq̄ onera realia q pscriptū est:vt et in futurū psteant.e.ti. puenit:vbi de hoc.ff.de aqua plu.ar.l.i.§.vl.de vsu.cū de in rem verso.de do.excep.l.ij.§.circa:als certis annis facta pstatio nō induceret oblōnē.C.d pac.si certis:vel scdo exponit solita pstari illi cui de iure cōi dbebant.et dicit Gēz.q et si hñs talia pstare nō possit pscribere:alius tm poterit.de pscrip.cū ex officij.vbi d h. ¶ Undecimo qro qre psideratur q erāt prestari solita. Sol.pz ex eo qd dixi.S.q.pxi. et dicit Genz.q q̄tū ad illū qui rōne taliū ecclsiarū tenet h soluere tanq̄ onera realia:istd vbū solita nihil fac:qr et si nō sit solitus talia prestare:dū tm nō pscripserit: nihilominus possessor nouus ad talia onera soluēda tenet:et h saltē pro tpe futuro:immo et forte pro pterito.ff.co.cū possessor.§.fi. de le.i. apud iulianū.§.heres:vbi de h. Et quo ad vltimū qd dicit d tpe pterito.dic vt.J.ea.q.q ad pmū aūt q vbū solita nihil faciat:pcordat Lap.dicēs ad vbū solita supplēdū seu debita: p h qd no.d elec.lz canō.li.vi.tū qr res de facili reuertit ad naturā suā.xxxv.di.ab exordio:tū qr ius cōe est fauorabile.priuilegiū vo odiosū.de psti.cum accessissent:et qd ibi no.quo ad aliud vo qd dic Gē.nouū possessorē teneri ad onera ptērita.p h fac id qd no.Fede.i psi.clxxiiij.et posui.d deci. pastoralis.q.xx.q nouus possessor fūdi cogi possit ad soluēdas decimas pteritas:vt h on⁹ reale seqtur possessorē.ff.d vsufr. hactenus.d impensis in rebus dotalibus.impēdia.de leg.i.

¶ Quero an possessor tenet solvere tributum etiam pro tempore preterito quo alius possedit.ff.de pub.et vect. Imperatores. Si ergo novus possessor ecclesie tenet ad iura episcopalia non soluta cum hoc sit onus reale potius qz personale.dicit tamen Fede.ibi.qd est in optione agentis:an conveniat novum possessorem:an vero illum ad quem fructus pervenerunt:nam etiam fructus transeunt ad possessorem cum suo onere:sicut de fructibus decimarum.probat.d.c.pastoralis. ¶ Duodecimo quero in eo qd excipit eos qui privilegio exemptionis vel alia causa legitima excusant quae sit causa legitima gl.putat. dicit qd compositio:et idem pau. et Lau.qd dicit Laud.procedere quatenus fiat compositio qd non teneantur ad integram procurationem.ar.de offi.or.cum querente:sed a tota liberari non possit.Quattuor enim in prescriptibilia que etiam non potest epus a se tacite vel expresse abijcere.s.visitatio:correctio:procuratio et cathedraticum:que omnia pertinent sub episcopali imperio mero qd non potest a se subijcere.ff.de offi.presi.legatus.de pac.ius agnationis.de quo per Host.in summ.de offi.ordi.§.qd pertinet:quo ad legatos tamen apostolicos non valeret compositio sine auct.pape tacita vel expressa.ar.de arbi.cum tempore:cum honor qui legato pape impendit sit non legatorum:sed pape.xcvij.di.nobilissimus.ar.de offi.dele.cum olim.ij.sm Laud.dic qd quo ad legatos valet compositio respectu componentium:sed non quoad preiudicium aliorum legatorum:de transac.veniens.de alio vero qd dic lau. procurationem ex toto non posse per procurationem tolli. Idem no.Jo.cle.pri.in gl.compositio:et dic ut dixi de cen.cum venerabilis:ubi concluditur qd pot procuratio et visitatio per epm transferri etiam ex toto in alium tanqz in vicarium epis quia per hoc non videtur abdicata ab epo:an autem sit alius modus per quem quis excusetur ab his oneribus prosequitur glo. et dic ut in quattuor seq.q. ¶ Decimotertio quero qz dixi .§.q.proxi.qd compositio excusat ab his oneribus quid de prescriptione.So.ut in ca.gl.putat:ibi .prescriptio usqz ibi. sed nunquid. Lau.latius distinguit cum querit: an procuratio possit prescribi:nam aut debetur ratione consuetudinis vel institutionis et potest.de prescrip.accedentes.in ult.gl.aut ratione visitationis:et aut contra eum qui visitat iure speciali ut contra abbatem vel archidiaconum et valet.de prescrip. cum ex officij:ubi de hoc aut contra eum qui iure communi obtinet:et aut per prescriptionem quis vult se liberare et non potest quia prescriptio accidit visitationi:et visitatio habet annexum in se ius publicum auctoritate et utilitate:et contra tale ius non valet prescriptio sicut nec pactum.ff.de pac.si unus.§.illud:aut per tertium:et prescribi pot ut per Archi.sic intelligunt:quidam de offi. archi. dilecto:et ex hoc dic qd valet compositio.§.q.prox.et non prescriptio:ut in hac.q.ex hoc no.Lau.qd quandoqz expressus consensus valet:ubi non valet tacitus.Jo.cle.se.c.ii.ppetuo.li.vi. sic et in retentione decimarum valet compositio et non consuetudo.de transac.statuimus.de deci.in aliquibus. ¶ Decimoquarto quero si is qui soluit dicit se indebite soluisse: an per hoc excusabit. So.ut in ea.gl.ibi.sed nunquid:usqz ad fi.et idem Stepha.pro hoc.ff.si ser.ven.bar.de aq quoti.et esti.l.pen. ¶ Decimoquinto quero an sit causa legitima si aliqui fuerunt absoluti ab his oneribus.So.Lau.qd sic:et ita no.de prescrip.cum ex officij:in gl.ult.qd dicit Lau.verum si absolutio fuit obtenta virtute alicuius privilegij papalis:secus si occasione consuetudinis vel prescriptionis.e.ti.c.fi.li.vi. ¶ Decimosexto quero an paupertas sit excusatio legitima in non soluendo. Pau.qd sic per.c.x.q.iij.cavendum.e.ti.cum apostolus:cum instantia quia inanis est actio et c.de resti.spolia.olim.ij.de solu. Odoardus. ¶ Decimoseptimo quero de intellectu verbi in posterum. So. ut in ea.gl.pe.et idem Paul.et dicit hinc eos in posterum.i. postqz haec constitutio ligare cepit. ¶ Decimooctavo quero circa id qd.§.dixi in.vij.no.qd privilegium restringitur quando nimium gravat quid de privilegio impetrato per sorores minoritissas quo cavet qd de possessionibus acquisitis:vel in posterum acquirendis non teneantur ad decimas.dicit Lau.qd si magnas possessiones acquirunt in una parrochia:de quibus decima solvebatur ecclesie parrochiali:ita qd fieret ecclesie preiudicium enorme non extenderetur ad hoc privilegium per iura alle. in

e ¶ Quatenus sit compositio. adde gl.in §.nec compositiones in cle.ad nostram.j.e. Lu.ro.con.ccclxxij.incipit proposite consultationis articulo.

b ¶ Quo ad legatos apostolicos. adde de ca.valde.xciij.di.et Fi.li.i.e.cui ex officij.de prescript.in ix.col.§.quartus casus.

c ¶ An procuratio possit prescribi.adde.c.cum instantia et ibi doc to.e.ti.archi.de c.relata.x.q.i. domi.i.e.fi.eo.ti.li.vi.abb.consil.vij.l.ij.vol.

d ¶ An paupertas.adde ant.de bu.et Jo.de imo.i.c.cum querele.de offi.or.qd intellige verum quando totaliter sunt pauperes per tex.in c.statutum.§.insuper.de rescrip.lib. vi.et hoc tenet bal.i.l.et si pe.eo.C. de exe.rei iudi.

a ¶ Libertatis.adde Inn.in c.cum apostolus de cen.anto.de bu.i.c.cum querente.de offi.or.in vi.col.§.quero quare appellatur subsidium.

f ¶ Monasteria tenetur.adde Inn.et Host.i.c.i.de emp.et vendi.ubi tenet in terminis de compulsione.

d.no.pro hoc quia etiam si privilegium fuerit ab initio moderatum:tamen cum incipit tendere ad noxam revocatur.de deci.suggestum.

a # D nostram.

¶ Divide ut in glo.i.et quam ponat unum casum:tamen:tamen quia longe partes legam de per se.Ceterum primum gravamen:et si eius:secundum et istud tertium procurationes non habent.quartum pro exactoris.quintum consequi.sextum compositiones.septimum ipsis.octavum accipitres.nonum franguntur.decimum una die.undecimum nonnulli.duodecimum multis.Expressis quibusdam gravaminibus ponit clausulam generalem gravamina continentem quam exemplificat per cle.de exces.pla.frequens.Pau. ¶ No.ibi. charitative recipiant qd monasteria tenent ad recipiendos hospites:sic et alij clerici de prebendis:de monachis.de emp. et ven.c.i.dicit Lau.qd ad hoc possunt per excommunicationem compelli.xliij.di.§.hinc etiam.Et propter hoc assignatur portio vicariorum.d.c.de monachis.Paul. dicit qd hospitalitas non semper debetur ex debito:imo etiam qd ex necessitate quando cum charitate postulatur.e.ti.cum apostolus.§. sustinemus. Gens.in eo qd Lau.dixit eos posse compelli per excommunicationem:nam refert Inn.et Hosti.qui tenent contrarium. de emp.et ven.c.i.et hinc cum forte non male.dic qd respectu clericorum habentium beneficia que sufficiunt hospitalitati procedit qd compelli possint per predicta:respectu vero aliorum secus nisi esset notorium qd delinquerent:quo casu etiam laicos pot episcopus cohercere:ut dixi in.d.c.i.in ultimo contrario. ¶ Secundo no.de cibis regularibus:et de hoc i gl. iij.et sunt ova:caseus:et pisces. ¶ Tertio no.ibi.non contenti:qd debemus servare morem eorum cum quibus conversamur:et ad tempus in cibis et alijs licitis.xlj.dist. quisquis. Luc.x.quodcunqz apponitur vobis comedite.xi.q.iij. ad mensam:et hoc nisi alias licitum ratione qualitatis persone esset illicitum.ar.de obser.ieiu.c.ult.Pau. ¶ Quarto no. qd visitantes non debent violare privilegia religionis:et quo ad hanc litteram.dicit Lau.qd privilegia religionis sunt qd intra monasterium per supervenientes non comedant carnes.putat tamen eos relinquendos sue regule:sed dic qd non multum amare eam intelligunt:et passiones caseorum et ovorum nobis non actiones.s.carnium communicant dicens se audivisse qd certis diebus bonas carnes comedunt quasi omnia que sunt in regula videantur relicta dispositioni abbatis:ut no.idem lau.§.de sta.reg.cle.ne in agro:et ibi dixi in princ. q.iij.Et videntur monachi excusabiles in hoc facientes id quod abbas:iuxta illud quod agitur a prelatis et c.de vo.magnc:ipse vero abbas non excusatur.de conse.di.v. carnem: Credit tamen lau.monachos etiam inexcusabiles quia comedunt in occulto.ar.xi.q.iij.odi.lau.dat magis fratres minores qui manifeste talibus utuntur.de hoc.J.q.i. ¶ Quinto no.in eo qd prohibentur prelati petere carnes sibi ministrari in monasterio qd ratione loci aliquid prohibetur qd alias licet. de immu.eccl.decet.li.vi. ¶ Sexto no.qd non licet prelatis auferre violenter victualia a monasterijs.xvi.q.i.predicator deberet enim dicere cum apostolo.Si esca scandalizaverit fratrem et c.i.ad Corinth.viij.de no.oper.nun. c.ij. ¶ Septimo no.qd invitis religiosis non debent prelati ecclesiarum de bonis monasterij facere elemosynam. de hoc in glo.iij.et in ea in fi.pro hoc de deci.ex transmissa. de usu. super eo.ad elemosynas autem bene tenentur clerici et religiosi.xij.q.ij.aurum:et.c.gloria. ¶ Octavo no.qd quandoqz loca monasteriorum non tenentur ad procurationes:de consuetudine vel de iure:exemplificat Stepha. in privatis oratorijs.e.ti.c.fi. ¶ Nono no.qd pro equis ferrandis non debetur procuratio:de hoc in glosa. vide:et dicit lau.qd exigentes tenentur ad penam.e.ti.c.i.ad fi.lib.vi. ¶ Decimo no.qd familiares visitantium non possunt aliquid exigere ratione sui officij a visitatis:ut dicitur hic de coquis. et idem dicit pau.de alijs familiaribus.eo.ti.c.i.li.vi.§.procurationes et hoc intelligit paul.ex debito:et facit illud§.quia hic permittit procurationes illas tantum exigi.de quibus in canonibus constitutum est. ¶ Undecimo no.qd compositio super procurationibus

rationibus valet.de hoc.l.in.i.contrario. ¶ Undecimo no. q prelati predicti dum recipiunt pcurationes non debent ducere canes venaticos:non venaticos aute sm Pau.ducere psit.de sta.reg.ne in agro.§.porro.et dicit Laud. q ducentes venaticos incurrit penas illoz iurium:de cle.vena.p totum. ¶ Decimotertio no.q non licet predictis frangere valuas monasterioz:de hoc in glo.in hoc.et dicit Pau.q tales fractores sunt excomunicati.xvij.q.iiij.omnes.de sen.excom.conquesti. ¶ Decimoquarto no.q vna die non potest prelatus recipe plures pcurationes:de hoc in glo.cum tamen:et dicit Lau.q prelati hodie in hoc multu excedunt facientes in multis fraude contra.c.i.eo.ti.li.vi.nam sm eu aliqui excedunt exigentes plures pcurationes in censu annuum:ita q sine visitatione nomine census certam pecunia recipiunt a quolibet annuatim.Et hi delinquut in duobus Primo cessando visitatione:et p psequens correctione.Secundo in mutatione nominis.C.de no.muta.l.vna. ¶ Decimoquinto no.in v.sunt et nonulli: q cum imponunt onera ad que tenentur et exempti vocari debent ad videnda impositionem:de hoc in gl.in vbo assumentes:pro h qz qd omnes tangit.et c.de .offi.archi.ad hec in fine: nisi esset locus appellationi.ij.q.v.ois. ¶ Decimosexto no . q prelati no debet imponere onera insolita:ex h infert Paul.q a subditis no possunt petere aliquid:maxime teporale: nisi qn reperit iure permissum vel alio iure est debitu: et tunc prelati debent phere:alis no potest negare.c.ti.cu apostolus: p archi.x.q.iij.qz cognouimus.xvi.q.i.nulli epoz:et vtrobiqz:de h.xxv.q.ij.amputato.de pe.in quibusda:saluo qd dicit.d.c.proxio in fi.nam pcedut h regulariter:sz aliqn etiam a procuratione debite aliqui excusant ex ca legitima vt ibi. ¶ Oppo.in eo q pmittit copositiones sup pcurationibus: na visitatio non potest remitti.de prescrip.cu ex officij.ergo nec procuratio que est ei accessoria:vt ibi glo.copositio.Sol.q vz copositio super mo procurandi et numero pcurandoz no per quam remittitur pcuratio.et ide pau.et hoc respectu pcurationis debite.de iure co:sed si alio iure: tunc posset ex toto remitti. per hoc qd no.o deci.cle.ij.quia et p eam prescribitur.vtno.Inno.de prescrip.cu ex officij.et in hac gl. ibi quicunqz melius ea ca.q.ij.visis.et co.ti.cu venerabilis:de hoc .s.cle.xxi.q.xij. ¶ Quero in eo qd dixi.s.in.iiij.no.an possit abbas dispensare in esu carniu:vr q sic:qz sibi inhibebit solum de voto ptinetes et habedo proprio dispensare.o sta.mo.cu ad monasteriu:ergo in alijs permittit none.Matth.dicit aliquos dicere pquod dic verius nisi ex ca.d.c.cuz ad monasterium:ver.in refectorio:ver.sed nec . ¶ Secudo qro an monachus factus eps[b] teneatur abstinere a carnibus:vr q sic:qz non absoluit a regula monachali.xvi.q.vij.inuetu:de vi.et hone.cle.clerici.In priu:qz dz observare cosuetudine eccle ad qua translatus est.xij.dist.illa rone vitadi scandali.xxxiij.q.v.qd deo.Laud.et Hug.dicunt q absoluit ab obedientia silentio et ieiunio.xviij.q.i.statutum.dz eni vitare silentium et tanq tuba exaltare voce suam.xliij.dist.sit rector:sed ab esu carniu non absoluit:quia solum casum necessitatis excipit canon:de cose.dist.v.carne.dicit Matthe.q in hoc esu carniu hodie de fco seruatur contrarium: dic vt no.xvi.q.i.de monachis in gl. que dicit q pot in hoc dispesare ne alijs sit scandalu:ex hoc vr q vbi non sit scadalum:vt si hz socium sui ordinis debet abstinere:pro hoc qd not. Host.in sum.de sta.mo.§.ij.v.sed nunqd excusat: et de isti.§.si quis institui.v.alij dicunt et archi.in.d.c.de monachis et cum iam sit longeua obseruatia receptu q monachus factus eps in esu carniu se hz:vt non monachus: dicendu est q peccat hoc faciens:lz tutius sit q abstineat cu hoc potest sine scandalo. ¶ Tertio quero an monachus factus[b] possit facere sibi comatres:dicit Matthe.q sic: et ita no.xviij.q.i.c.vno. ¶ Quarto quero in eo qd phibetur ducere canes venaticos:an monachus factus eps hoc faciens incurrit penam:cle.ne in agro.§.porro.de sta.re.vr q sic:cu ab illis tantum liberatus sit sine quibus sollicitudo epalis: et vita actiua comode exerceri non pot:vt silentium residentia in claustro obedientia:propriu et silia:ergo in alijs remanet obligatus:vt in vestibus comestionibus et alijs: alis frustra portaret habitu:de vi.et ho.cle.clerici.xviij.q.i.c.i.Item debet ab his cauere per que violaret humilitas : vel continentia: argu.de offi.delega.pterea:planu tamen est q cu venationibus et ludibus:vt delicatis cibis:castitas : et humilitas no bene obseruatur.xxxv.dist.eccle principes.xxxij.dist.hospitiolum:ex hoc vr q tenetur ab his cauere: et si no virtute regule:a qua videt emancipatus:virtute tame iuris coie: cui non est dubiu eum subiacere:de elec.significasti. de transla.inter.circa mediu.In priu:qz ratione laicoz cu quib hz puersari aliqua sibi licent pp scandalum euitadu . ar.de no.ope.nun.cu ex iniuncto.de sen.exco.si vo. xvi.di.per totuz. Sol.Lau.tenet vltimu dicens no ee locu pene suspesionis.d.cle.ne in agro.Sed quo ad alias penas alioz iurium fiet vnde dicit locu esse pene.c.vt periculosa:ne cle.vel mo.lib.vi.Item in casibus in quibus no est absolutus a regula regula tenetur.sicut tenebat anteq eet monachus.d.c.clerici.de vi.et ho.cle.xviij.q.i.c.i.vbi de h.xvi.q.i.o monachis. Et prosequitur Laud.id qd dixi de esu carniu : et faciendo sibi comatrices:qd dic vt.s. duabus proximis qonibus : et per ibi no.dicendu q in talibus psiderabit logeua obseruatia:et hoc quado sunt talia que no indistincte inferut peccatum. ¶ Quinto quero in eo qd dicit q valuas monasterioz frangebant:an h licet:gl . ante hoc remittit ad no . de imu.eccle.c.i.et ea q ibi no.refert Paul.qd omitto : qz dixi. ibi.

Uer. Nos igitur. No.q cu prelati accedut ad monasteria ex ca voluntaria ministrant eis victualia potius de gra q de iure.pro hoc h littera ibi: gratiose:ibi .gratia:et dicit gratiose.i.cum gratiarum actioe.ar.de sepul.cle.dudu.§.statuimus.et no.glo.in h vbo gratiose pp prouerbium de quo in eo.et dicit Laud.q et hec dicunt gratiose ministrari: qz ministrantur prelatis non petetibus:et ita supplet lraz ibi. eis scilicet no petetibus . Et hoc dicit q pp hoc gratiosius dz acceptari iuxta illud.Grat est donu qd venit ante preces.de symo.et si qones. ¶ Scdo no. i vbo regulare id qd no.glo.in prin.vsqz ibi:sz quid in eo q dicit aliqd licere in aliq parte domus q no in alia:sic et monachis no licet comedere carnes in refectorio:sz p sic:cum Inia.de sta.mo. cu ad monasterium. ¶ Tertio no. psiderādum temporis cogruentiam:et quo ad hanc cle.dicit Pau.q psiderabitur:qz prelatis non ministrabunt carnes in qdragesima :vel septima: vel sexta feria:vel alijs ieiunijs inductis.iiij.di.deniqz.o consecra.dist.ij.sabbato.et c.ieiunia.de obser.ieiu. cosilium .§.fine. ¶ Quarto no.casum in quo tollit pulegio ibi: priuilegio non obstante.Et ponderat Pau.q no dicit psuetudine:vel conuentione:dicens q si plati pcuratione debita no psueuerunt in carnibus recipe:vel si super hoc copositione cum religiosis fecerut:non psit vigore huius cle.carnes petere:qz h littera remouet solu priuilegiu et facit h lra .s. in prin.ibi:nec copositiones:et ratio qre tollitur hic priuilegium sm Laud.est qz no licet monachis iponere legez superiori suo maxime cu ipsi sepe no seruent.xxi.distin.inferior. ¶ Quinto no.q fragmeta que leuatur de mesa prelatoruz vel suoz familiariu debet erogari pauperibus.pro h.xli.di.non cogatur. ¶ Sexto no.q prelati psit fragmeta erogari pauperibus et si extra domu pcurent: debent tn erogare ibidem in lra: et expone ibide:vt gl.pe.et ide Pau. ¶ Septimo no.monitione:de qua in v.ab alijs : et exponit Lau.alijs superi expressis vsqz ad.§.nos igit. ¶ Octauo no.cominationem:de qua in fi.et dicit Genze.q tales cominationes non infligunt pena:vt no.de iure pio.relatu de symo.sic de sagit.c.i.argumen.C.comunia epis.interlo.dicit q coditor h fuit contetus cominatione:que tn in alijs multis capitulis huius copilationis penas infligit.in quibus forte non sunt tot intolerabilia sicut h:sed sibi non pot dici cur ita facis.de pe.dist.ij.§.ex psona:alis.c.qm. ¶ Quero de quibus monasterijs intelligit littera:ibi.monasteria supradicta.Sol.vt in glo.i. ¶ Secudo quero de quo iure intelligit lra

[b] ¶ Monachus factus eps.adde gl.h.et ibi doc.in.c.clerici.el.ij.o vi.et hone.cle.gl.i.c.i.h te sta.doc.in.c.ne mo.xvi.q.ij.do.i.c.i.xviij.q.i.anr.h hut.l.c.q del:h sta.mo.doc.i.cle.i.o elec.doc.in cle.i.de deci.

[b] ¶ Monachus factus.adde.c.puenit ad nos.xviij.q.ij.et in.c.no licet abbati:et.c.seq.h psc.di.iiij.

sibi.vel iure alio speciali:so.vt in glo.i.⁊ idem.Lau.⁊ eo qd glo.dicit de onere imposito tpore fundationis: exemplificat Lau.in pronis qui hoc sibi retinēt in fundatione: ⁊ i eo ꝙ littera dicit de ↄsuetudine.notat Lau. ꝙ religiosi psoni pnt sibi vendicare de ↄsuetudine ꝙ annis singulis a suis vicarijs pcurentur:maxime cū sit satis cōueniēs iuri:cū etiā eis debeat rīderi de tpalibus:de primie.cū ⁊ plātare.⁊ dicit Pau.ꝙ per illa vba que sunt in lra ibi:vel iure alio spāli:cōprehendūtur omnes alij modi:cum in alijs modis sit eadem ratio.¶ Tertio quero in eo ꝙ dicit carnes ministrandas:non tñ infra portā regularē:quid si extra portā non est locus aptus.So.vt in glo.licet ⁊ in eo ibi cōtentari:nisi esset summa necessitas que legē non hz.de ↄsue.quāto.de re.iur.qd non est.¶ Quarto quero in eo ꝙ pmittit fragmēta erogari pauperibus:an hoc pcedat idistincte.Solu.vtī glo.ante pe.que dicit h pcedere indubitate i procuratione. que debetur:sz qñ datur gratuite: dicit idem tñ sub dubio forsan. Pau.vo dicit sine dubio:qr religiosi vident prelatis concessisse hanc rōnē sentit glo. etiam in fi. pro hoc sm Genze.qr lra loquitur indistincte: ⁊ sic cū religiosi tribuūt refectionē corporis debet intelligi.tributa eni refectio dicit ar.de vi.⁊ ho.cle.qm.lxxxvi.dist.non satis.in h tñ non persistit Gen.imo dicit ꝙ qr iste.§.facit discretionē inter receptos ex debito cā visitatiōis ⁊ receptos ex charitate:quod hic dr de fragmētis dz intelligi quādo ex debito:qr plus in eis habent in sumptibus ministratis ex debito qȝ de gratia ⁊ idē Stepha.de rigore.xlv.dist.non oportet: sz de vrbanitate dissimulādū.dicit Archi.de dona.c.i.facit.ff. de vsus.l.agri.vbi arboribus subrogatis in loco mortuorū mortue pertinet ad fructuarium. ¶ Quinto quero in eo ꝙ ptinet erogationem fragmētorum ibidem fieri:an ad alium locū potuerunt prelati mittere:glo.penul.ꝙ non.idem Pau.⁊ Gen.ar.de presum.nonne.ff.de cōdi.⁊ demon.cum ita.

p Resenti.

Nota vbo iubemus ⁊ de h in glo.ij.⁊ ex hoc vbo infert Lau.ꝙ transgressor puniendus est:qd etiā vult glo.dicit etiā Lau.ꝙ erit pena arbitraria cū de ipsa non sit iure cautū:de offi.delega.de causis:dicit etiā ꝙ transgrediens tenetur tanqȝ p mortali:ar.iiij.dist.deniqȝ.de maio.⁊ obe.si quis:dicit tamē ꝙ male aduertūt prelati nostri tpis sicut ⁊ penā.c.periculoso.de sta.mo.li.vi.⁊ multa similia. ¶ Scdo no.ibi.vel psonis:ꝙ bona clicorum[a] gaudent eodem pulegio cum rebus ecclesiar sm Lau.paul.h tamen potius colligit ꝙ persone clericor gaudēt eodē priuilegio cum ecclijs:ratio aūt primi dicti reddit per glo. de pig.ex lris:qr res clericor sūt obligate eccle si male administrant clerici:que rō sm pau.deficit in nō habēte beneficium:ideo verior vr ratio:qr bona nō habētis omnis annexa sequunt personā tanqȝ accessoria:ideo gaudēt priuilegio psone quo ad forū vnde dñi tēporales pro talibus rebus nō pnt collectas imponere clericis.de immu.eccle.c.i.li.vi. an autem de bonis per successionē iquisitis teneant clerici soluere collectas:⁊ quid de bonis cōibus no.Spe.de cleri.cōiuga.ver.sed huius:⁊ seq.⁊ de vi.⁊ hone.cle.c.fi. ¶ Tertio no.ex vbo negociādi a ↄtrio ꝙ in his que offerūt clici[b] causa negociandi non gaudēt inmunitate: de hoc in glo. in ↄtrario. Idē pau.nā ⁊ alij non excusant: nec per malitiā.C.de vectiga.⁊ cōmis.l.oium:⁊.l.ex prestatiōe. fallit in casibus notatis.ff.eodē titu.l.iiij.⁊ dī de negociatore qui rem emit:vt eam in sua forma integra vēdat:nō aūt si emit vt sit ei mā.inde aliquid operādi.lxxxviij.distinctione palea eijciens.de hoc.xiiij.q.iiij.c.i.q.iij.in summa:nā vbi vendit rem mutatā lucz prouenit ex artificio:vt si emit chartas vt scribat librū vel quid sile:de cons.dist.v.nunqȝ.xci.di. cleric[9] victum:sed vbi vendit rē non mutatā lucz prouenit non ex artificio:sed ex sola solertia vilius emēdi ⁊ carius distrahēdi.lxxxviij.dist.qd est aliud:⁊ in talibus difficile est nō interuenire pctm.de peni.di.v.qualitas:sm pau. ⁊ idē Matth. qui dicit ꝙ negociationē per quā venditur res nō mutata clerici nō possunt exercere.lxxxviij.di.c.ij.xiiij.q.iiij.c.i. vbi de hoc:⁊.q.iij.in sum.in fi.nam clericus negociator vt pestis vitandus est.lxxx.dist.negociatorem. ¶ Quarto no. ibi aut deferri faciūt:ꝙ nō refert in talibus p se vel p aliū facere:arg.de pig.significāte. de sen.excō.mulieres. ¶ Quito no.de oibus vectigaliū:de hoc in glo. i vbo pedagia:qȝ remittit ad no.de vbo.signi.super quibusdā: ⁊ ibi dicit qd talia non pnt imponi nisi per reges vel principes: qd intelligit Host.ibi.de rebus romanor qui sunt dñi mundi.ff.ad.l.rho.de iac.deprecatio.C.de quadriē.pscrip. bene: ⁊ de hoc plenius.I.q.vij. ¶ Sexto no.ꝙ id qd nō licet suo noie non lz ēi alieno.de h in gl.in vbo alieno:⁊ in ea i fi.idē Stepha.pro hac regula qui facit.lib.vi. ⁊.ff. de admi.re.ad ciui.perti.l.vbi de hoc. ¶ Septimo no.ibi. exigūt vl extorquent: qd h prohibet exactio nō receptio si quis vult sponte soluere:de hoc i glo. ibi: ⁊ dicit pau. qd exigere ⁊ extorquere sonat violētiam.ff.de leg.iij.fideicōmissa.§.si rē. dicit tñ ꝙ satis vr extorsio si pcedit extorsio:qȝuis seqtur solutio non coacta.sile:qd no. Host.de iure pso.preterea: ⁊ quod no.de symo.dilectus.ij.de pe.ↄstitutis.⁊ exponit Stepha. ibi. vel extorquēs vl p idest. ¶ Octauo no. qd plati extorquentes ↄ hanc cle.incurrūt periculū animar suar: ⁊ hoc dicit Laud.pter excōicationē:de qua hic i nam deus iratus aias percutit anathemate.de rebus eccle.nō alie.si qs: hec eni animā pricipalr affligit.xi.q.iij.audi ⁊ ideo maior pena debet in dei ecclia.xxiij.q.iij.corripiant.dicit Genze. quod anathema segregat nedū a societate fraterna: imo ⁊ a corpore xpi.iij.q.iiij.engeltrudā. qd dicit anime vita.de pe.dist.i.§.itē si antequȝ. ¶ Nono.no.ꝙ dicunt grauari clerici si ab eis exigunt pedagia.pro h qd ēt laici ad talia non tenētur:vt dicit glo.v.⁊ idē Genze. dicēs qd p rebus ad quotidianū victum necessarijs nihil debet exigi ēt a laicis: ⁊ contra exigentes inducta est pena capitis.C.de vectiga.vniuersi. ¶ Decimo no.ꝙ snie excōmunicatiōis ⁊ interdicti debent publicari:vt hic:⁊ fit publicatio sm Pau.vt nullus possit ignorantiā pretēdere.xi.q.iij.cure. Item sz Gen. fit quia offensa sacra talibus deū tangit.iij.q.i.nulli: sicut ēt honor eor dicitur dei.ij.q.iiij.hz hoc. ¶ Vndecimo no.ꝙ excōmunicatio que de aliquo fertur a iure publicari non dz nisi prius ↄstiterit ꝙ eā incurrerit pro h littera ibi.postqȝ cōstiterit:⁊ ꝙ dicit glo.in vbo:⁊ pro hoc.de homi.c.i.lib.vi. ¶ Duodecimo no.in fi.ꝙ non sufficit restituere ablata nisi etiam satisfaciat de transgressione vt sic fiat satisfactio de iniuria irrogata homini ⁊ deo.xiiij.q.vi.si res. de homi.sicut dignū §.eos:de vsu.qr in oibus. de sentē.excō. porro.⁊.c.parrochianos:⁊ de hoc p Inno.de coha.cle.sicut:sm pau. ⁊ idē Genze.qui dicit ꝙ hec satisfactio erit arbitraria ex quo non exprimit h:sed generaliter dī ꝙ satisfaciant competenter. ¶ Decimotertio no.ꝙ hoc casu non absoluunt nisi primo satisfaciant:quod est sm Pau.quia sentētia fertur pro manifesta offensa:de vbo.significatio.ex parte.ij.q.vij.accusatio.xvij.q.iiij.de presby.xi.q.iij. excōmunicatos. Et est simile.de sepul.c.i.lib.vi.in.fi.⁊ de sepul.clem. eos. de deci.religiosi:⁊ quod no.I.ne sentē.excom.cle.ex eo.⁊ de hoc in spe.de dolo ⁊ contuma.§.nunc dicamus: ver. sed nunquid excommunicamus. ¶ Oppo.qr videt actor esse diminut[9] ibi.restituerint.omisit.n. verbū plenarie:qd ponitur eo.tit.cūqȝ:sol.vt in glo.penulti.quam nota in eo qd dicit ꝙ nomine restitutionis intelligitur de plenaria: ⁊ idem Paul. ¶ Quero de intellectu littere ibi.proprijs:sol. vt in glo.v. ¶ Secūdo quero an bona que habēt clerici cōmunia sibi ⁊ alijs censentur propria:quo ad hanc clem. Laud. dicit videri ꝙ sic:ar.de postu.prela.c.i.maxime si sint indiuisibilia: argu.de appel.vna. ¶ Tertio quero an extra casū huius cle.sunt alij casus in quibus nō teneatur quis ad vectigalia: gl.v.i fi.dicit ꝙ sic:⁊ remittit ad no.ff.de publi.l.iiij.⁊ ex eo qd dicit glo.ꝙ de his q deferunt ad vsum pprīū ēt laici nō soluunt vectigalia infert ꝙ scolares de libris ⁊ alijs q secū ferūt ad studiū non debēt soluere pedagia:qd tz gl. C. ne filius pro pa.auc.habita:his aūt casibus qbus gabelle nō debet lalcē dz his qui referr res pfiteri ⁊ indicari publicanis.ff. de publi.

[a] ¶ Bona clericor. add. hec q dixi.ā.an cle. i.ꝺ vi.⁊ ho.cle. clerici.xiij.q.i apostolis.

[b] ¶ Qd ibi dicit differūt clerici. add Fede.ꝺ se. ↄsi.cxi.icipiēte qd talis ē i vlt. col. Pe. de ancha ra.consilio cxlij.icipiēte cōtra fratres.

ff.de publi.⁊ vecti.l.fin.§.diuus: quod intellige vt ibi not. ¶ Quarto quero in eo ꝙ priuilegiant clerici quo ad ea que deferunt non cā negociādi: quid si oritur qō inter leuatorē pedagij: ⁊ delatorem: vt quia leuator negat illū clericū vel dicit res deferri cā negociationis vel nō esse illius soluti: vt in glo. cōtraria que dicit standū iuramēto quo ad res nisi qualitas personarū dissuadeat: quo ad personā dicit sufficere ꝙ sit in habitu ⁊ tonsura clericali. idē Pau. ⁊ per hoc inducit glo. qr graue esset iudicē adiri: de hoc vltimo in seq.q. ¶ Quinto quero si oportebit iudicē adiri: vt qr qualitas personarum dissuadet iuramentū prestari quis erit ille. dicit Lap. ꝙ erit iudex loci vbi talia exigunt. pro hoc qr ēt si alio non esset iudex: tñ rōne delicti efficeret iudex. de foro competēn.c.fina. ¶ Sexto quero in casu ī quo in prima.q. an adibit iudex ecclesiasticus: an secularis. Lau. dicit videri ꝙ quātum ad cognitionē clericatus tm̄ ecclesiasticus. de sentē.excom.si iudex lib.vi. sed quantū ad cognoscendū an res sint clerici vel alterius: ⁊ an cā negociationis vel alia deferant laicus poterit eē iudex. facit de iureiuran.licet.li.vi.⁊ qō ibi no. Joan. an.⁊ de foro cōpetē.cū concor.eo.lib.vel. dicitur ꝙ his omnibus casibus tm̄ ecclesiasticus cognoscet. facit de iudi. quanto. de foro cōpetē.c.ij.⁊.c.si diligenti: ⁊ hec cle. in prin. ibi locorū diocesani: iuncto fine sibi postq̄ de his ipsis constiterit: qō placet. ¶ Septimo quero in eo ꝙ hic dr̄ de pedagijs quis possit hoc iponere: solu. p id qō dixi. s. in. v. notabili: qr iperator hoc pōt. de alijs aūt regibus dicit Pau. ꝙ hoc non pñt. C. noua vectiga. institui nō pos.l.solent. ex h videtur sm̄ Pau. ꝙ ciuitates hodie nō possent talia iponere qō dicit verū exceptis illis que sunt in pace cōstantie quibus ꝯcessum fuit merū iperium[a] ⁊ ꝯ illud ēt prescripserunt: ⁊ dicit pau. bene prescriptibile ꝙ qs nō subsit pape in extrauagan. Bonifa.viij. vnam sanctā: rō primi: qr iperator iurisditionē habet a populo ⁊ exercitu.xciij.dist.legimus: non a deo immediate: lꝫ omnis potestas a deo sit ad roma.xiij.xxiij.q.i. quid culpatur: hodie aūt hꝫ ab ecclesia cuius fidelis est i de iureiure. romani. ⁊ hꝫ etiā absqꝫ preiudicio eorū qui sibi non subsunt[b] sicut est rex Francie. qui si. sint legi. p venerabilē ⁊ similes q quasi remanēt sui iuris rōne superioritatis: tamē sunt sub potestate pape: ad h de priuile.cū persone: sꝫ iurisditionis exercitiū in oibus est penes eos in suo territorio. Pau. sed in eo quod dicit pscribi posse ꝙ qs nō subsit imperio. cōtrariū lꝫ l.x.C. de prescrip.xxx.anno.cōperit: ⁊ per. de enchs. h: qr ꝯ obedientiam non prescribit: de prescrip. cum non liceat. dic ꝙ dictū pau. ꝓcedit presupponēdo illud qō presupponit pau. ꝙ iurisditio iperatoris pēdet a papa quo presupposito pōt pape pscribere aliquē subditū imperatoris: vt imediate subsit sibi. ita ꝙ non iperatori sed iperator nō potest aliquē subditū pape pscribere vt subsit sibi: ita ꝙ non pape: pro hoc qō no. de postula. bone.ij. quō autē intelligatur iurisditio iperatoris dependere a papa: ⁊ quō non dixi de elec. venerabilē: ⁊ de iudi. nouit. Ad id qō dr̄ cōtra obedientiam non prescribitur: illud est verū actiue vel passiue bene prescribit. d.c.cū non liceat: vbi de h. ¶ Octauo quero an qō hic dicit de pedagijs locū habeat in gabellis ⁊ datijs que leuant in ciuitatib[9] lōbardie. Stepha. ꝙ sic: qr idē iuris de ipsis: argu.xiij.q.ij. putant: ⁊.c. plerisqꝫ. de priuile. quanto: ⁊ ex hoc dicit ꝙ tota Italia est interdicta: ⁊ clerici irregulares hoc nō seruātes. ¶ Nono quero quam formā debent tenere diocesani: vt sibi ꝯstet de his excessibus: glo. vocata parte: dicit ꝙ citata parte. Idē Lau. ꝙ non singulariter. idē no. de pe.cle.i. ad h.glo. idem ⁊ cū glo. quia causarū materia. ⁊ c. de in integ.resti. tum ex litteris: in fi. naꝫ ⁊ si eēt notoriū pars tñ vocanda est cū multa dicant notoria q̄ sunt de appellatione ꝯsuluit: de hoc an in notorio semper sit necessaria citatio: dic vt dixi. de coha.cle.vestra. ¶ Decimo quero an possit diocesanus[c] de his inquirere non cōquerēte illo qui sol. glo. eadē ꝙ sic: pro hoc inducit Laud. quia epūs qui est defensor reipublice in sua dioce. de offi.ordi.c.i. tenet prohibere hāc offensam cōmissam aduersus rēpublicā que ꝯsistit in sacris ⁊ sacerdotibus. l. di. ius publicū. In cōtrariū inducit: qr fauori suo potest quis renūciare. de foro cōpe. dilecti. solut ꝙ quatenus est offensus epūs ⁊ vtilis ecclesia ꝓcedit primū ꝙ epūs ex officio hoc pōt: ⁊ maxime si constent ei exactores ꝑsistere in notorio crimine: vt leg. ⁊ no. ij.q.i. in summa: ⁊ pluribus capitulis ibidē. de iureiurā. ad nostrā.ij. de sen.excōmuni. cū non ab homine: ⁊.c.cōtingit.i. Sed in quātum tāgit ius priuatum clerici vel ecclesie offēse: secus: vt no. in.d.c. ꝯtingit. ar.x. colla.de.c.corradi. si clericus. Idem pau. ⁊ Genze. ¶ Undecimo quero an diocesani qui vt hic dicit debēt excōmunicatos de quibus hic facere a subditis publicari possint super hoc requirere vicinos episcopos: glo. vicinos: ꝙ sic. idem Laud. ¶ Duodecimo quero an in casu prime qōnis possint ordinarij animaduertere in episcopos vicinos si legitime reqsiti contra ius recusant eos iuuare. Laud. dicit videri ꝙ sic. arg.xxiij.q.ij. i summa: ⁊.c. dominius. remittit ad no. de foro cōpe. clemē. vna. dic contra: vt no. d.cle.vna.§. eorundem: in glo. sic. ¶ Decimotertio quero vt querit Matthe. de qōne facti pone ciuitas Tiburtina tenetur quolibet anno in certa quantitate romanis exsoluenda: nunqd si romani cōcedunt aliquibus tiburtinis ꝙ nō teneantur cū alijs contribuere tenebit ciuitas soluere totū: videt ꝙ sic. C. de decurio.l.vacātis: lib.x. Naꝫ priuilegium cōcessum singulis non extenditur ad vniuersitatem. ff. de re.diui. in tantum. Spec.eo.ti.§. nunc dicendum. versi. quid si vniuersitas. tenet cōtrariū dicens ꝙ vniuersitas releuabit pro parte illorū. C. de pac. creditores: si cōtra ius vel vti. pub.l.si. ff. de leg.i. si fundū.§. si libertus: de ali. leg.l.ij. pro prima parte. facit. ff. de leg.i. ab omnibus in prin. vbi si testator exemit vnū ex heredibus ab onere certi tenentur ad onus integrū: ⁊ ibi dicit Bar. ꝙ si comitatēses tenentur soluere salarium potestati: ⁊ postea eximit aliqua villa certi tenentur ad salariū integrū: ⁊ de hoc in Spe. vbi Jan addi. Jo. an. Ex dic ꝙ si iste collecte deberent ex contractu si creditor liberat aliquos de vniuersitate liberatio cedet incōmodum vniuersitatis: non eni potuit illos liberare nisi in suū preiudiciū. Et ad id qō dr̄. s. ꝙ id qō ꝯceditur singulis nō extēditur ad vniuersitatē: dic ꝙ ꝓcedit quādo est tale quid cuius cōmodum ⁊ incōmodum non hꝫ resolui in singulos de vniuersitate: secus quādo resoluitur: vt h: qr id quod debebatur vniuersitas colligebat a singulis. pro h qō no. de testi. cum nuncius: si aūt collecte debentur ab vniuersitate alicui tanq̄ superiori: tūc videt ꝙ iure superioritatis possit aliquos eximere: sicut papa eximit aliquos a procurationibus que debent legatis. eo.ti.cū istantia: vbi de h: ⁊ hoc casu exemptio singulorū nō proderit vniuersitati per predicta si multi eximerentur ita ꝙ graue preiudicium generaretur vniuersitati non tenerent tales exēptiones tanq̄ tendentes ad noxam. de deci. suggestum: de hoc etiam dixi de prescriptio. accedentes.

a ¶ Uerū spe rut. Add. doc.i .c.nouit. 5 in. ⁊ Oldra.consi lio.ccliij.

b ¶ Qui sibi nō subsūt sicut est rex francie. Addō gl. prima in.c.i. de pace iura. fir.i vsibus feudorū. gl. in .v. hoc recognoscat: ⁊ ibi.doc. in.d.c. p venerabilē. hic allegato.

c ¶ An possit diocesanus. ad de bertachinū de firmo in tractatu. de gabel. in.vij.pre. in. v.col. v. circa predicta ala.

¶ De celebratione missarum ⁊ alijs diuinis officijs Rubrica.

Raui. Diuide in duas: vt in glo. ⁊ licet sit vnicus casus: tñ propter longitudinē prosequor per partes. ¶ Nota quod licitū est turbari super delinquentes: nam deus turbatur ⁊ irascitur de rebus eccle. nō alie. si quis: sic ⁊ iustus irascitur peccatis palearū idest malorū qui sunt sine fructu. vi.q.i. cum aūt. Ideo dicit canon peccata odio habeo non homines. lxxxvi. distin. odio. ¶ Secūdo not. ibi. negligentia: ꝙ in ministris ecclesiasticis reprobatur negligētia: qō intelligit glo. de offi. archidia. ea que ī negligētia crassa. Hostien. vō ibi. dicit ꝙ quelibet negligētia est sufficiens ad remouendum prelatum ab administratione: ⁊ de hoc. de officio cust.c.i. ⁊ hoc potest tolerari in his que specifice committuntur sibi: qr talis negligentia in eo est mortalis: ⁊ sic loquitur prealleg.c.i. de offi. custo. Item si loquitur de eo qui monitus nō se corrigit: vnde propter negligentiam nunq̄

videtur prelatus remouendus nisi sit valde pnitiosa ecclesie et monitus non se corrigat: nã etiam ad inquisitionem non pceditur ptra prelatum nisi quãdo inualescit clamor qui sine scandalo tolerari nõ potest. de accus. qualiter. ij. §. verum. ¶ Tertio not. q ministri ecclesie tenẽtur ad horas canonicas: ex hoc arguit glo. in vbi. minis: secus de non beneficiatis: et de hoc. J. q. v. ¶ Quarto no. q ministri ecclesie debẽt esse modesti: et dicit Laud. q cũ modestia requirit in omnibus subditis regis pacifici. s. christi. vt in prohemio Grego. fortius in clericis: argu. iiij. dist. denique in pn. et dicit Pau. q modestia est per quã pudor honostatis curã et stabilem cõparat auctoritatẽ scdm Tul. in pma rethorica. qd exponit Pau. dicens q p id qd dicit pudor tangit causa et effect modestie: nã pudor est timor turpitudinis vel fuga rei indecentis que ab interiori ordinatiõe pcedit cũ rõne appetitus obtẽperat que per exteriorẽ ordinationem ostenditur sicut ordinata mẽs metu vel voluntate cõmota apparet p exteriora: vñ consueuit tempore ire corpus tremere: et oculi exasperari. Eccles. xix. Amictus corporis risus dentiũ et igressus hominis nunciat de ipso. ¶ Quinto no. qd ministri ecclesie tenẽtur offerre deo fructũ labiorũ: ex hoc argoit gl. sumptũ q satis est labijs seruire in diuinis horis: et de hoc. J. q. i.

¶ Sexto no. q hore canonice debẽt dici cum puritate: ex hoc arguit q qui est in mortali si dicit eas nihil agit sicut sunt pcubinarij fures et similes: vñ in psal. peccatori autem dixit deus quare tu enarras iustitias meas et c. et de hoc. J. q. iij. ex hoc etiã agitur cõtra clericos qui potius p denario q̃ pro eo accedũt ad officiũ: et de his an cõmittant symoniã. dicit Matthe. q nõ veram: sed mẽtalem sic: q sola penitẽtia excipiatur vt de symonia. c. si. ff. de vbo. signi. olim. i. q. ij. sacerdos. ¶ Septimo no. q colloqa ihonesta debeat vitare maxime in diuinis officijs: et ptra tales dicit Hylarius sup psal. ibi. media nocte. et c. cũ marie corporis vicijs oportunitas datur: tunc potissime eadẽ vicia legis recordatiõe franguntur: ideo dicit canon q tẽpore orationis debemus toto corde inuigilare et soli deo pectus pãdere. de cõse. dist. i. quando: per hoc dicit Matthe. q ante secretã sacerdos preparat assistẽtiũ mentes dicendo. Sursum corda. d. c. quando: dicit etiam q clerici debẽt ad officiũ ire in habitu honesto. de vi. et hone. cleri. clerici: et. c. si. et cũ deuotione ibi. stare: et deo plus corde q̃ voce cãtare. xcij. dist. c. i. et. ij. ¶ Octauo no. q clerici debẽt cõuenire ad chorũ non tardi: debẽt enim in ecclesia eẽ a pncipio officij vsque ad finẽ. xcij. di. c. si. de hoc eo. titu. c. i. et hoc in gl. et que dicit q et laici non debent de missa recedere ante benedictionẽ. Et dicit Laud. q pari ratione non debent clerici recedere de alijs horis antequã dicatur benedicamus dño: q nihil dicitur actũ et c. C. de his qui. vt indig. l. penul. et sic ante exeuntes carebũt quotidianis. de cleri. non resi. c. vno. lib. vi. pro hoc qd dico. J q. xij. ex hoc infert Laud. q statutũ quo disponit q ille qui est in vna vel duabus horis reputat residens per totũ diem est rõnabile iudicãdũ: et sic debet extirpari. lxviij. dist. cor episcopum: nã officium dei terminat in cõpletorio. eo. titu. c. i. ex hoc etiam arguit Genze. ptra scolares tarde ad scolas venientes vel ante finem exeũtes q deberent nõ perfunctorie: sed diligenti studio suas lectiões audire et earum recordari in auc. de questio. §. penul. col. vi. et ibi glo. ¶ Nono no. q clerici non debent canes venaticos secũ ducere ad ecclesiam: imo vt dicit glo. quos et extra ecclesiam nõ debẽt tenere. Et dicit Lau. q vsus et occasio quã isti canes dant dissolutioni. facit eos hic reprobari: ex quo infert q brachetos cã recreationis vel mastinos cã custodie tenere pñt: arg. lxxxvi. di. odio. et de sta. monacho. cle. ne in agro. §. porro: vbi idẽ no. ¶ Decimo no. q clerici debent deuote stare in officio: versus. Nõ vox sed votũ: non musica cordula: sz cor. Non clamor sed amor pulsat in aure dei. Et dicit canõ q in his nihil facit si pfunctorie reo agatur. sed nihil miserabilibus apud deũ. gl. di. ante oia. ¶ Undecimo not. q precipue i vigilijs festorũ debent clerici stare in officio de nocte: de hoc in glo. in qbus quã no. in si. dicit Pau. q vigilie sunt vigilãdo et non dormiendo attente venerande: et quedã per ieiunij obseruãtiã. de obser. ieiu. per totũ: et in talibus pcipue ab omni opere illicito est abstinẽdũ. de re. c. i. de sta. monacho. cum ad monasterium. §. in refectorio. ¶ Duodecimo no. ibi. in ecclesijs[b] q in ecclesia est orandũ. de puri. post par. c. vno. de immu. eccle. decre. lib. vi. dicit tamẽ Pau. q vbi põt orari: vt dicit Bernardus in libro meditationũ: et versus oriẽtẽ debet orari: licz versus oẽm partẽ fieri possit: q deus est vbique de hoc. xi. dist. ecclia: et Matthe. vi. dicitur: cum oraueris intra cubiculũ tuũ et clauso hostio tuo ora pãtrem tuum: et scdm Cassianũ in abscõdito intra cubiculũ oramus cũ a cogitationũ et sollicitudinũ corde remoto secreto ac familiariter preces nostras soli dei referamus: de hoc. xli. dist. parsimoniam. ¶ Decimotertio no. q in decẽtibus vestibus debz in ecclesijs deseruiri per clericos: ex hoc arguit Gen. q de veste etiam pulchra cuius domini vel domine tpalis nõ est faciẽda casula: vnde nec vestimẽta seu palla ecclesiastica sunt laicis ad põpam accomodanda: vt no. de cõse. di. i. ad nuptiarum: cõtrarium tamẽ seruat. ¶ Oppo. i eo q redarguit clericos tardere ad chorũ venientes: videt enĩ ex hoc q dormientes peccãt: et sic ob. vi. dist. testamẽtum. de bap. maiores in si. Sol. Paul. q ipsam dormire vel surgere non est peccatum: sed negligẽtia et tarditas: ad idẽ. xiij. q. ij. qui oblationes: et. xvi. q. i. decime. ¶ Secũdo oppo. q: littera ibi. aut eos interesse: videt innuere q sufficiat clericis interesse diuinis: et si nõ dicãt: et sic ob. qd. dicitur ibi. trãsferendos et sincopãdo. So. pan. refert: qd no. Inno. et Host. eo. ti. c. i. vbi dicũt q infirmus[c] ab vtroque excusat si directe vel occasionaliter sibi posset obesse: ar. de obser. ieiu. psilium in si. dicit Matthe. qd qlibet clericus beneficiatus et in ordine psitutus tenetur dicere officiũ. de. eo. ti. c. i. xvi. dist. clericus et. c. si. et. per se. Sz si nõ potest p se vt q: infirmus vel fatigatus vel alia iusta cã: sufficit audire: imo et ab audiendo excusatur infirmus si est talis infirmitas q sibi obesset: secus si est vetus quartana vel alia debilis ifirmitas q̃ non obstante sua negocia pcurat. ff. de iudi. q̃situm: de re. eo. ti. c. i. dicit et Abat. q post pualescẽtiã nõ tenet redicere: sz fibi ipõl penitentia de omissiõe. eo. ti. c. i. Sed fr Aluar[9] dicit q nõ iponetur sibi penitẽtia: q a si nõ tenebat dicere nõ peccauit non dicendo: secus si aliqs sine cã omisisset: regula nemo põt ad impossibile. lib. vi. et hoc tenco: eo. ni. c. i. q. viij. ¶ Tertio oppo. in eo q pindet q in vasis vel vestimẽtis idecẽtibus nõ deseruiat in ecclesia: nã o: hoc erat puisuz. de custo. eucha. c. q. Sol. vt in glo. nõ ex imundicia: et idẽ Pau. ¶ Quero in eo q dixi. ibi. v. nõ hil: q satis est seruire labijs in diuinis an hoc sit verũ: glo. sumptũ remittit ad no. eo. ti. dolẽtes: et ibi dic q nõ peccat mortaliter: maxime si cogitat de aliquo bono spirituali: dic vt ibi dixi. q. vij. Laud. aũt arguit q nullo modo peccẽt sz quosdã qui dãt simile de illo q vouit ire ad sanctũ Jacobũ et posuit se in itinere aio complendi votũ: quia non est necesse: qd semper hẽbat in animo sanctũ Jacobum sed sufficit q ab initio hoc intẽdat. Et pp hoc aliq quo ad horas negat recitare horas sicut hispani. In ptriũ inducũt que hic di: q cũ anime deuotiõe. et c. Itẽ plus corde q̃ ore psallendũ est. xcij. dist. c. i. et. ij. et scriptũ est Jere. xlviij. Maledictus hõ qui facit opus dñi desidiose. Sol. Laud. q si loquimur de illo qui inuiscet sincopas et rescindit horas: vt q: obmittit vnũ vsum vel aliquã partẽ modicã vel magnã: aut dicit horas cũ alijs in choro: et pp hoc non reiterabit choros ppter scandalũ: sed ipse solus sub silentio vel ad partem iuxta sequentẽ distinctionẽ: arg. de prescrip. nihil: aut solus dicebat: et aut erat sic infirmus q nõ poterat cõmode dicere et nõ tenet reiterare: qd dix: d. in. ij. ptrio: aut non est ifirmus et aut omisit ex malitia aut ex accurata negligentia: et tenet reiterare et nihilominus de peccato omissionis punietur. iuxta no. d. ca. cle. in. ij. contrario: et sic intelligit illud: maledictus hõ: alle. d. ca. q. et de hoc. J. ver. ne igit. q. vi. aut omisit preter ppositũ: et non peccat mortaliter: sed venialiter: vt no. eo. ti. c. i. pro hoc. xxv. dist. §. aliorum: qd dicit Laud. verũ si non fiat magna interruptio. Refert et alios aliter distiguere: ga aut incipit

[a] ¶ Qd clerici nõ debẽt. adde Jo. de anania. idẽ tenẽtur i rubrica de cler. ve na. i. si. col. vbi alle. istã clemẽ.

[b] ¶ In ecclesijs. adde doc. i. c. decre. de imu. ecclesia. libro. vi.

[c] De veste. adde doc. i. c. i. de consue.

[d] ¶ Qd ifirm[9] Adde Inno. et Abb. i. c. i vlt. eo. titu. facit ad hoc gl. i. i. c. p acuit. ei. si. xv. di. gl. i ĩ hoc infirmitas. i. c. vnico. de cleri. nõ resi. et an infirmus post pualescentiã teneat reiterare q̃ omisit i ifirmitate: vnde inn. i. d. c. i. et Abb. i. c. i. i. si. notabili. de obser. ieiuniorum

aut incipit cessare in bono tpali.i.propter bonū tpale: et tenetur redicere: aut pro bonis ecclesie: et nō tenet: h tamē verba huius vltime distinctionis pfert Lau. ita breuiter quod pōt habere et aliū sensum. Refert deinde theologos dicere q aut dat operā sue cogitationi sicut si ponit se iter fabulas et tenetur: aut nō operā: sz rapitur pter volūtatē ad aliō cogitandū: et non tenet: ar. de homi. dilectus. de iureiur.c. fin. vel dicit Laud. q lz sit in precepto q quisqz dicat horas q tamē dicat de nocte vel de die vel q ex deuotione: aut ex intētione non est in pcepto: sz hoc est gratia dei put ipsam dare voluerit: in homine tn est q gra hēat: vn Hug. de sancto victore: hō nō hz gratiā: nō q deus eā renuit: sz qa homo eā recipere recusat: de h eo.ti. dolētes. Et dicit Laud. q pp hoc bonū est q saltez in gnāli pfessione que quotidie fit in missa et in aliqbus horis exprmatur peccatū obmissiōis. dicit ēt Laud. posse distingui inter idiotas qui minus peccāt et inter litteratos q magis peccāt: ar. xl. dist. homo. De his vt dixi.i.d.c. dolētes. Ex pdictis pro pte pcordat pan.q ex his īfert q in oratione plura requirunt: et psequitur de ōne id qd not. glo. de reliq. cle. si dnī: id hic omitto. ¶ Secūdo quero an peccet clericus[a] q interest officiis et nō intelligit ea que dicunt. Solu. Mat. referendo id qd no. Inn. eo.ti. dolētes: vbi dixi in.ii. et.viii.q.q. vbi vz q in clerico non excusat ignorantia cū teneat scire. xxxix. di. petrus. de etate. et qua. cū te. et.c. cū sit. ¶ Tertio qro circa id qd dixi.h. in vi. notabili: q cū puritate debēt hore canonice dici. qd de illo qui est in mortali[b]. dicit Lau. q melius facit si dicat ad hoc vt deus citius illuminet mentē suā. arg. de peni. et remis. qd quidā: et ne reportet cōmoduz de malitia qd faceret si ex h releuaret: dicit tn q dz dicere in moduz priuati suffragii ad instar laici sine dns vobiscū sicut dz de excōicato: sicut no.h cleri. excō.c.ii. et de electio. cū vintonie. De eo vo qui est excōmunicatus minori. dicit Lau. q potest dicere cū aliis: de hoc in spe.ti.ii. tractatu d dispositione §. iuxta. v. qd si excōicatus. Et pro declaratione pdictoz qrit Laud. pluribus aliis de qb9.f. in pluribus seque.q. ¶ Quarto quero circa dicta i pri.q. qd sint hore canonice: et quot: et qre sunt istitute: sol. vt in gl. septē[c]. et de h dixi eo.ti.c.i. et dicit Laud. q iste hore sunt sacrificiū siue hostia laudis quā qs de fructu labioz deo offert pure et deuote: vt h. vel sunt certa pēsio diuini cultus debita ab his q in sortē dni sunt electi. p q in sustentatione recipiūt pātrimoniū crucifixi. de prebē. cū sm. eo.ti.c.i. Et dicunt ab oro oras. pro h de elec. vbi periculū: in si. li. vi. quia orādo et cōtēplādo dicunt: et qr certis horis dici hnt dici. dicunt aūt canonice qsi regulares a canō qd est regula: sunt enim regulariter dicēde. xii. di. c. penul. et vltio. dicunt diuine: qr deo ipendunt: dicunt ēt vigilie: qr cū summa vigilia et intētione debēt dici. xci. dist.c.i. et p totā distinctionē: vn 3 desides dicit. Qui psalmos resecat et vba recisa ministrat. Nihil melius eēt q si sola vba teneret: ar. eo. titu. dolentes. ¶ Quinto qro qs tenet ad horas[d] canonicas. dic Laud. q quilibet pmotus ad sacros. Itē quilibet ēt nō in sacris dū tn clericus sit beneficiat9 ēt si bnficiū sit a pātrimonio suo: et hoc si pātrimoniū sm est beneficiū: alr nō sic intelligit: qd no. xcii. di.c. si. et iputet sibi si beneficiū nō sit cōpetēs: qr nihilominus tenebit ad horas ex quo fecit se ad hoc intitulari. vt no. xci. dist. clericus victū: et sic cqparant bnficati sacros ordines his q nō bnt: sz sunt beneficiati: et h quo ad officium dicendū: vt pdixi: alibi nō sic. de postu.c.i. et infra. Differūt tn isti sm Laud. ēt quo ad horas: qa illi qui tenētur rōne ordinū nō pnt eos p alios dicere infirmitate cessāte: sz hi q tenent rōne beneficii: sic ar. d ap. puenit. qd nō plz. et.c. puenit h not. pbat: sed solū q isto bnficiato absēte p aliū dseruiat ecclesie. Sed p hoc nō excusat beneficiatus qn teneat horas dicere: et idē dico.f. de magis. cle.i. in pn.q. vii. dicit laud. q pstitutus in sacris excusat per solā infirmitatē corporis. xci. di.§.i. et.c.i. et se. et h qr psona eius est obligata: sed bnficiati excusant multis de causis. primo pp psuetudinem vt no. glo. de cōsti. cū oēs. Itē pp appellationē vel similē arduam cām. de appel. puenit.ii. vel pp studiū vel aliā cām rōnabilē. de elec. cū ex eo. libro. vi. de cleri. nō resi. relatū: dicit vt proxime dixi q lz istis casibus excuset bnficiatus a residētia: tn tenet horas dicere. Deinde refert laud. Inn. dicere q simplex clericus ēt dz dicere et audire diuina. xcii. di. p totum: sz Host. restringit h ad bnficiatos. De laicis aūt vel monialibus. dic lau. q si dicūt horas nō debēt dicere dns vobiscū nec solēniter dicere euangeliū seu ministrare: vt no. Hostiē. eo.ti.i.c.i. et dic: vt ibi dixi. h.ii. pno. ¶ Sexto qro quot sūt hore canonice: glo. septē. soluit q septē: et dant vsus qs ponit laud. quos dixi in.d.c. ¶ Septimo qro qd debeat dici[e] pro horis: dicit lau. q si est psuetudo pbabilis vel certa cōstitutio seruabunt. xii. di. nonit. et.c. seq. nā directe h vel illō non est sub pcepto cū diuersi diuersa dicāt: de psc. dist.v. in die. Sequēdus tn est mos roman9 in sacramētis: de temp. or.c.i. et.ii. non in officiis vt h: dicit tn lau. q modus dicēdi horas quo ad seculares sumēdus est vel ab ecclia romana: vt in.c. in die vel in metropolitana. xii. di.c. vlti. dicit ēt lau. q pp h non reprobat ille vsus quo aliq ptenti sunt de trib9 psalmis: lz romana ecclia vel sua metropolitana h nō fuet. xii. di. de his. In regularib9 vo dicit laud. attēdēdū ordinationē sue regule et suoz statutoz. xii. di. placuit. ibi. neqz monasterioz: et de hoc.f. cle. proxi. ¶ Octauo qro an suffragia sanctoz matutine beate Marie: et vigilie mortuoz vel similia sunt de necessitate dicēdi horas: adeo q ptermittētes sine cā debet stipēdio priuari: et excōicari: iuxta. xci. dist. clericus victū in si. vel deponi a clero si castigatus per satisfactionē non meruit veniā: ea. dist.c. si. vel ab offō remoueri: ea. di.c.i. sm arbitriū prelati teneat suscipe disciplinā: ea. di. clerici. laud. arguit q sic p dicta iura: qr quicūqz nō conformat se morib9 alioz in talibus vel similibus desidiosus aut intēperatus est: arg. xii. di.c.i.f. cle. proxi. negligēte aūt agens officiū punit et dimittentes. xci. dist. clericus qlibet. In contrariū: naz sole hore canonice sunt in pcepto per iura. h. allega. sufficit g illas dicere quātū ad necessitatē. Et lz aliq vellet plus gratis impendere h non dz aliis nocere: ar. vi.q.ii.c.i. So. credit Laud. q ex quo vno et eodē mō oēs ecclie seruitores psueuerunt p missa et p horis talia dicere q qlibet de ipsis ad h tenet: ar. de cēsi. ex pte: si aliq tn dicerent etiā plures: sz non alii: qd intelligit in residētib9 et officiantibus ecclesiam: secus dicit i illis q cā studii vel alia rōnabili habēt excusationem: ar. cle. pxi. ¶ Nono qro an missa sit de integritate horaz. credit Laud. q nō: cū ēt in epis et superiorib9 sit de sola decentia. d pul. qm. li. vi. ¶ Decio quero an obmittenti vel negligenti dicere horas possit iponi cōpetēs satisfatio absqz eo q teneat dicere: vr q non: cū hoc sit pensum .i. census seu debitū retentū a deo in psonas ecclasticas de suo pātrimonio spāliter viuentes: qr sicut seruus ad tributum sic clericus ad diuinū officiū obligat. eo.ti.c.i. xlv. dist. oēs: sicut eni obsequales opere hui manumissi non sunt remissibiles: sic nec superioritatis iura pscriptibilia: et spāliter illa q superior in honorē status et psone sue sibi retinuit. liii. ti. frequens. de prescrip. cū non liceat: et maxime p inferiorē. Solu. laud. q si pfessori magis vr expediēs q agat aliā penitētiā q q retineret horas forte pp magnā multitudinem ad quā tenet: argu. ff. de vbo. signi. nepos pculo. de reg. iur. impossibiliū. vel qr forte indeuote dicit: tūt poterit in aliā penitētiā puertere pp peccatū omissionis: ar. lxxxii. dist. psbyter si in si. ¶ Undecimo qro i quo loco sunt dicēde: dic q i ecclesiis.f. dsi. seq. ibi. collegiatis ecclesiis: tn illi q nō residēt dnt vbi pnt. pro h qd dixi. h. in. xii. notabili. ¶ Duodecimo quero i eo q permittit ex cā rōnabili clerū exire choz ante finitū officiū q sit cā rōnabilis. Solu. vt in glo. cētr et dic vt dixi .h. in octauo notabili. et in h no. Matth. ltam ibi. exeundo frequēter qsi aliqn liceat ex cā. ¶ Decimotertio qro in eo qd dicit: q per isolētias clicoz causant violationes eccliaz et cimiterioz cuius expēsis sit recōciliatio: dicit laud. q illi9 qui dānū dedit: argumēto. de iniur.c. si. ¶ Decioquarto qro si non pstat qs dedit cām vel si pstat: sz non est soluendo. dicit laud. q si est statutuz vel psuetudo sup hoc qs debeat emendare illi stabitur: arg. ix.q. iii. cōquestus: i de offi. ordi.

a ¶ An peccet cleric9. add ho stie. et doc. in.c. dolētes. de cele. missa.

b ¶ Quid d illo q est i mortali. adde abb. in .c. q gdā: i vltima.q. de peni. et remissio.

c ¶ Septē. adde Jo. d lig. in repertitiōe cle. digni ista. eo. in. vii.q. principali.

d ¶ Quid tenetur ad horas. Add doc. l.c.f. de cele. missa.

e ¶ Quid dbeat dici. Adde Card. alex. i.c. placuit. xiiii. di stinctio.

dilectus: et his cessantibus ptribuāt parrochiani cum recto reiqꝫ ad talia iura prochialia tenētur que icūbunt ecclesie. de eccle.edif.c.i.lꝫ videret hoc insolidū incūbere rectori.x. q.i.regenda.xviij.q.ij.nō semel: et.c.visitandi. vbi di ꝙ eps visitabit quotiens necessitas incūbit: et per pn̄s ꝓcurabitur. de censi.cū venerabilis. Laud.tn̄ nō credit hoc cōprehendi inter alia iura epalia ad que isolidū tenet̄ pn̄sbyter cuꝫ iste sit casus fortuitus: nec cōputet̄ inter alia: de qb⁹.ꝺ offi.or.ꝯque rente: si aūt isti non sunt soluendo tenet̄ eps hoc facere gratis: arg.i.q.i.placuit.x.q.iij.cauendū.et auc.de man.pn̄.§.id tn̄ col.iij.de hoc.de excessi.pla.cle.freques.§.i exigēdo. ¶ Oppo.ad h de eo qꝺ no.de ꝯse.eccle.vel alta.ꝓposuisti. Solu. vt ibi dixi in vlti.q.tenuit Vincen.in recōciliatione eps nō ꝓcurabitur: qꝛ nō reperitur iure expressum. Sꝫ h opinio non recipit̄ per epos: et ꝯtrium no. Inn.de censi.romana.lib. vi. in ꝟbo visitatis: vbi dicit ꝙ pro quocūqꝫ cōmuni negocio vadat eps ēt si cā cōsignādi pueros vł visitorie: argu.x.q.iij. placuit.de symo.cū sit: et de hoc ibi no. ¶ Decimoqnto quero si eps distat a tali ecclia per tres dietas vel plus: an sibi sient expense.eundo stādo et redeūdo.vł ꝙ sic.ad instar testium in ꝭ.li.vi. In ꝯtrium: nā ꝓ vno actu: puta ꝓ cōsecratione ecclia⁊ vel ꝭibus debetur nisi vna ꝓcuratio quocūqꝫ sint dicte.de symo.cū sit romana.x.q.i.decreuimus.epm. placuit.pro h.de cēsi.felicis.lib.vi.nā ideo sunt assignati reddit⁹ epatus: vt ex illis se sustentet ambulādo per diocesiꝫ et supportando onera epatus.de vita et hone.cleri.cum ab omni et hoc credit Laud.verius: et hoc ēt tenuit Inn.de censi.romana: ꝟ.visitatio.li.vi.et dicit lau. ꝙ nō peccat eps exigēdo ꝓcurationē dū recōciliat sic exigit: dū ꝯsecrat ecclias vel altaria: maxie si h sit ibi ꝯsuetū.ꝺ symo.cū sit romano: et.c.ad apl̄icā.ꝺ h.d.cle.freqūēs.§.i exigēdo: et.x.q.ꝓꝫ.et dic vt ibi.

ver. Ne igitur. No.ꝙ cauēdū est ne transgressiōes invalescāt et pōst Gen.in pro valde.sic.ff.de libe.et posth.gallus.§.ille casus in difficilis: et.ff.ad sille.l.si quis in graui. ¶ Scdo no.ꝙ in iurisditione minoꝝ prelatoꝝ nō se intromittūt diocesani nisi i casu negligentie: de hoc in glo. argue: qꝺ dicit pau.vez qn̄ ad inferiorē tm̄ spectat de iure cōi ꝓuilegio vel ꝯsuetudine. de offi.archi.dilecto.de offi.or.irrefragabili.§.i.et.c.cuꝫ ab ecclesiarum.vbi de h in auc.de defen.ciui.§.iterū in ꝭ.secus si est actus qui ad plures simul ptinet: qꝛ tūc est locus ꝓuētio ni: de appella.vt debitus: argu.de offi.archipresby.c.iij.et si dubitur qs ꝓuenerit deferet̄ maiori.de prebē.si a sede li.vi. et hoc nisi minor iurisditionē habeat a maiori: qꝛ tūc pōt ꝓhiberi a maiori.ff.de iudi.iudicium ne hoc p Inn. in.d.c.dilecto. ¶ Tertio no.ibi.ad quos ptinet: qn̄doqꝫ correctio spectat ad eū qui non est ordinarius: de h.j.q.i. ¶ Quarto no. ibi.horis debitis ꝙ offm̄⁹. dici dꝫ horis debitis: et de h i gl. dicebat: et dicit Pau.ꝙ debite di qn̄ hora officij rn̄det hore dici nō reciproce: sed gradati: vt no. Host.eo.titu.c.i.et h ꝓcedit ēt si nō credat̄ populus venire ad ecclesiam: pro hoc ista lr̄a q̄ gn̄aliter loquitur et de sen.excō.alma.li.vi. ¶ Quinto no.ibi: psallat̄ ꝙ in offō dꝫ psalli: et dicit Pau.ꝙ psalli a clericis ꝯstantibus in ipsis ecclijs nisi iusta cā excusensi vt si prelatus mittit camerariū: pro administratiōe tpalium: vel alꝭ ꝓ factis ecclesie.de cleri.nō resi.ex pte.ij.et.c.ad audientiā: et tunc talis itinerādo vel in domo dicet officiū ꝓut melius poterit.de h.j.in.iiij.q. ¶ Sexto no.ꝙ clerici debēt dicere nocturnū offm̄ et diurnū: et dicit pau. ꝙ nocturnum est matutinū ꝓma et cōpleroriū: alie vō q̄ttuor hore sūt diurnū de hoc.eo.ti.c.i. ¶ Septimo.no.ꝙ nō oēs ꝓlati pn̄t ꝓmulgare censurā ecclesiasticā: de h glo.excludit. ¶ Octauo no. ꝙ prelati h casu cohercēt ꝯdictores: p cēsurā ecclesiasticā et alijs remedijs: vt in lr̄a: et dicit Lau.alijs remedijs vt p inuocationē brachij secularis.de offi.ordi.c.i.vł ēt: et dicit Matheus.si iudex mādat aliqd spectās ad offm̄ suū. et contēnitur ad eum spectat punire ꝯtēnentē: de h i Spe. de iurisdi.om. iud.in ꝭ. ¶ Nono no. ꝙ ꝓlati debēt eē solliciti in his que spectant ad cultū diuinū.vij.q.i.qa frater.de cōsti. ex parte. ¶ Decimo no.ꝙ ꝓlati⁹ debēt scire canones. Et dic Pau.

a ¶ Ad offi. iij dicet eꝫ. Add gl. et doc.l.c.i. ꝺ cele.missa.ex cusant tamē tales nō dicētes horas cōpetēti h⁹ vt curiales: et officiales fm doc.i.d.c.i.

b ¶ Ad ꝓlati. Add doc.in.c. scriptū.ꝺ ele.fa cit.c.cū i cūctis de elec.

c ¶ An tales ꝓlati.add gl.i.c. ꝭ.ꝺ rescrip.li. vi.glo.i.c.lꝫ de elec.c.ij. et ibi. i.c.bidmi.ij.q. vi.archi. in.c. ambitiōis.vij. q.i.

ꝙ ēt sacerdotes dbēt scire canones penitētiales et alia sine quib⁹ offm̄ sacerdotale exeq nō pn̄t.xxxviij.di.nullus: et.c. omnes.facit.xx.di.si decreto: qꝺ allegat glo.penul. ¶ Quero in eo qꝺ dixi in.iij. notabili ꝙ qn̄qꝫ correctio spectat ad euꝫ q non est ordinarius de exēptis. Sol.laud.exēplificat in prelato ecclie collegiate vel ꝯuētualis: qꝛ ad ipm ꝓ loco spectat disponere circa ista minora et ordinare ꝺ pulsandis cāpanis et puniēdis clericis circa diuinū officium negligentibus et similibus ipsi⁹ collegij statū et obseruātias si sunt regulares tangētib⁹.de offi.ordi.quāto. dicit ēt ꝙ isti postqꝫ canonice sunt ꝯfirmati habēt ptātē exercendi censurā i illos de collegio.de offi.ordi.cū ab ecclia⁊: vbi per Inn.et de symo.sicut tuis. Itē fꝫ Gof.et Host.tales pn̄t absoluere illos de collegio q sunt excōicati ꝓ iniectiōe manuū in socijs. de vi.et hone.cleri.qm̄.lꝫ glo.intelligat ibi.de regularibus tm̄ fm laud.dic ꝙ primū cōtra ibi i tn̄ tm̄ loquit̄ de epo: vt ibi dixi: nec tutū est extēdere ad alios.dicit ēt lau.ꝙ tales ꝓlati dispensare pn̄t cū illis de collegio sup beneficijs quo ad qd: de symo.ex insinuatiōe: qꝺ tn̄ dic vt ibi: et de h in sequen.q. ¶ Scdo quero an tales⁹ ꝓlati possint dare lnia⁊ sup residētia: vt si illi de collegio volūt se absentare cā studij vel peregrinari vel ex alia cā rōnabili: sol.laud.referēdo qꝺ no.Compo.de cōsti.cū oēs: vbi dicit ꝙ cū aliqd est statuendū de residētia dꝫ requiri eps cū ex h tāgit̄ totus status ecclie: ideo merito ad epm h spectat sine cuius lnia clericus pegrinari non pōt: de ꝯse.dist.v.non opꝫ: nā eps punit clericū si ecclesiam nō frequētat vel offm̄ suum negligit.l.di. cōtumaces: et h fuit rō quare non tenuit statutū.in.c.cū oēs. In ꝯtrium est de cleri.nō resi.cū dilect⁹: vbi canonici fecerūt statutum de residentia. Itē ꝯsuetudo est in ꝯtriū maxie in religiosis: qꝛ prelatus cū ꝯuentu dat tales lnias de non residēdo: et talis ꝯsuetudo est approbata.ne cle.vel mo.vt piculose: li.vi. et hoc tꝫ laud.Genze.et dicit lau.qꝺ lꝫ talis ꝓlatus nō possit facere statutū de residētia super vniuersos.ꝓ h.d.c.cū oēs pōt tn̄ aliqs licētiare.ex cā rōnabili: dū ecclia ex h nō nimiū destituat̄ ministris: alleg.ꝯ de cleri. nō residē.c.penul.et ꝓ hoc ꝙ no. Inno.et Host.de cleri.nō residē.relatū: et ibi dixi in.ij.q. Ad ꝯria rn̄det Lau.ꝙ.c.non opꝫ: et.c. ꝯtumaces: loquunt̄ in clericis imediate ad epm spectātib⁹. ¶ Tertio quero in eo ꝙ dicit ꝙ in casu negligētie supplēt ordinarij: quā ptātē habēt: an delegatā: an ordinariā: dic ꝙ habent ordinariā: et hoc vult littera in ꝟbo ordinarij.in eo ꝙ dat ordinarius potestatē solum sup ecclijs et ꝑsonis sibi subiectis.ꝓ hoc in glo.in ꝟbo superiores: que reddit rationē: quare hic non cōceditur ordinarijs delegata: sicut.ꝯ.ti.de statu.mona. cle.ij. Et idem Paul.ꝙ etiā dicit ꝙ hic nō habet locū nisi ctio q̄ sit: an mōasteria subsint soli pape: an alteri. ¶ Quarto quero circa id qꝺ dixi in.v.notabili: an ecclesie collegiate qui itinerat dicēdo officiū non in ecclesia excusatur. dicit Pau.ꝙ sic: qꝛ sicut suū ministeriū prodest ꝑsentibus ita ministerium presentiū debet spiritualiter sibi prodesse cuꝫ sint omnes vnū corpus.de ꝯsti. cum oēs: de his que fi. a prelanouit.et spiritualia cū temporalibus meli⁹ subsistūt et econuerso: et ideo vtriusqꝫ sollicitudo est necessaria.xxxix.distin. petrus.i.questione.iij.si qs obiecerit: de offi.ordi. inter cetera: et possūt etiā tales et alij prelati occupati circa multa omnes horas simul dicere: sicut faciūt cardinales: et melius est eis preuenire qꝫ preueniri: maxime i qa prima pars diei est aptior et deuotior ad orādum qꝫ suprema: argu.ff. de ꝟbo. significatio.l.ij.et de hoc eo.titu.c.i.de ifirmis autē dic pau. id qꝺ dixi.Fea.clem̄.i.rn̄so.in.ij.contrario. ¶ Quinto quero in eo qꝺ littera dicit ꝙ in alijs ecclesijs nō collegiatis vel cōuentualibus debet cōuenienter et deuote celebrari: quomodo hoc itelligitur.dicit Laud.ꝙ poterit officiuꝫ dici sub missa voce et quo psallendo dꝫ in alijs dici vt statim supra dicitur in littera: argumē.a cōtrario.xxv. distinctiōe qualiter dicit tamē laud.ꝙ expedit ꝙ psallēdo intra ecclesiam dicat clericus officiū iuxta psalmū: Benedicite dominū: maxime in magnis festiuitatibus: argu.vij.questiōe.i.si quis in clero.de cōse.dist.i.si quis extra prochias: qꝺ vltimum ꝓcedit

in eo qui

in eo qui hz beneficiū in ecclesia collegiata: aliis non conuentuali bus: vbi est solus sacerdos et clericus: de fi.presby.proposu it. de vi. et ho.cle. vt quisqz. hoc non pōt obseruari: et sufficit qꝫ sacerdos et clericus dicāt officium vel simul vel separatim sine cātu: vt hūi bonū est qꝫ in ecclesia dicāt per hāc litteraz. ¶ Sexto quero: qꝛ dicit per cēsurā ecclesiasticā debent co herceri ꝯdictores: an negligens vel nō deuote dicēs officiū peccent mortaliter. So. Pau. argu. qꝫ sic: cū talis possit excō municari: vt hī. excōmunicatio autem non fert nisi pro mor tali. xi. questiōe. iij. nemo. Itē qꝛ hoc venit sub precepto vt hic. et .xcij. di. c. ij. et Hyere. xlviij. Maledictus homo q fac opus domini maliuose: pro hī qđ dixi. ī in pri. respōso. in. i. q. Concludit Pau. qꝫ si hoc fit ex accurata et malitiosa ne gligentia mortale est: secꝰ si ex leuissima vt ex nimio somno vel ex nimia cōtemplatione seu meditatione vel nimia fati gatione: quo casu et posset exire ecclīa: vt dixi proxi. respō. in. i. cōtrario et .i. questiōe. ¶ Septimo quero in eo qꝫ hic dī qꝫ ordinarij debēt promulgare censurā si ad alios hī per tinet exercē ꝗsi possit eē casus quo ad eos nō spectabit quō hoc esse possit. Solu. Lau. qꝫ possibile est qꝫ hoc spectat ad aliū inferiorē prelatū ex prescriptiōe vel ꝯsuetudine p quaz derogatū est iuri cōmuni. ij. qōne. i. nomē. de hī. de offi. ordi. cū ab ecclesiarum. Et quis possit habere spiritualē iurisditio nēmo. Hostien. in sum. de sen. excom. §. qs possit. et de hī i se quen. q. ¶ Octauo q̄ro circa id qđ dixi in prima questiōe pone qꝫ eps solus debet exercere censurā in sua diocesi exce ptis prelatis religiosis q hanc exercēt in suos monachos: si in diocesi fuit scā ecclesia collegiata. nunqd prelatus huius ecclesie poterit exercere censurā: an ꝟo cōsuetudo diu serua ta est qꝫ eps solus exerceat ꝑderit episcopo ꝯ talē prelatū. So. Laud. relinqt disputationi dicēs qꝫ erit de fcō: dic que stio hz parum dubij. per ea que dixi. ī in prima qōne: nam prelatus ecclīe collegiate in illos de collegio hz potestatez ꝑmulgandi censuram. de offi. ordi. cum ab ecclesiarum. Ge neraliter autem cū queritur quis possit et debeat habere iu risditionem spūalem et temporalē. distinguit Lau. aut enim loquimur de spirituali aut de tēporali: si de spirituali: aut est tradita sibi cura animaꝝ per institutionem auctorizabilem vel iuris approbationem vel confirmationem vel hñdictio nem vel delegationem: aut non. Si primo modo: aut loqui mur de feminis: aut de masculis: de feminis dic qꝫ non psit talia exercere. de maio. et obe. dilecta: de masculis. dic qꝫ aut loquimur de his que sunt auctoritatis epālis vt anathemate: et hoc non pōt nisi episcopus. xxiiij. q. iij. corripiantur: aut lo quimur de alijs: aut de ꝯsuetudine: aut de iure. ꝑmo modo dicit Laud. qꝫ in pluribus locis non hñt iurisditionē nisi so li episcopi vel ab eis delegati: et est rō: qꝛ iā prescripserūt cō tra inferiores ꝑlatos: vt no. ij. q. i. nomen. exceptis prelatis collegiū habentibus qui iurisditionē retinent in illos ꝺ col legio: vt. ī dixi in. i. q. et in hoc nō refert an superior collegij sit prior. de maio. et obe. cū in ecclijs: an abbas. de symo. sic tuis: vel quicunqz alius. de vi. et hone. cleri. qm̄. Si autē loq mur de iure: tunc dicit Laud. qꝫ psit. de offi. ordi. cū ab eccle siaꝝ: et .c. si sacerdos: et de hoc p Host. in sum. de sen. excō. §. quis possit excōicare: et in hoc nimium breuiter loquitur laud. forte vult dicere qꝫ prelati etiā inferiores episcopi psit promulgare censurā in suos prochianos. d. c. cum ab eccle siarum. dic verius qꝫ de iure non possunt nisi in illos de col legio: sed de ꝯsuetudine possunt ēt in suos parrochianos. d. .c. cum ab ecclesiaꝝ: qđ ibi dixi. Si autem loquimur de illis quibus non est cura cōmissa per episcopum vel alium supe riorem. dic qꝫ non habent iurisditionem: nec habere possūt in spiritualibus nisi cōmitteretur eis ad tempus per haben tes potestatem ab episcopo. de no. ope. nun. c. penul. sz lau. qꝫ tamen parum facit. Si ꝟo loquimur de temporali iuris ditione: aut queritur de illo cui cōmissa est iurisditio a vero domino: aut de illo qui creatus est per electionē: de primo dic qꝫ bene potest habere talē potestatem. J. e. c. fi. sic allegat lau. sed nihil facit: sed pro hoc. ne. cle. vel mo. c. fi. lib. vi. Se cundo casu de eo qui per electionē aut eligentes non faciūt

vniuersitatē: et electus nō hz iurisditionem. de excess. prelat. dilecta. aut faciunt: puta quia sunt approbati per habentem potestatem: vt quia dominus ꝯstruit castrum vel villam vel ciuitatem in quo isti habitant et dat eis rectorem: vel admit tit sindicum vel episcopus vocat eos collegiū. de eccle. edi. ad audientiā. ij. et tunc electus a talibus super eligētes hz iu risditionem: et hāc habet a lege eo ipso qꝫ est electus. ff. ꝺ iu ris. om. iudi. l. fi. quam ēt allegat lau. dicens qꝫ iste electus habet iurisditionem: dum tamē in preiudicium domini vel pter rationem vel iustitiam non attemptet. C. de epis. et cle. conuenticulam. xi. q. i. conspirationum: hec plenius declara per ea que dixi in preallega. c. cum ab ecclesiarū. ¶ Nono quero in eo qđ dixi in. viij. notabili qꝫ si iudex contemnit de bet punire ꝯtēnentē possit: an iudexᵃ sine cāe cognitiōe ꝑci pere ad cognitionum partis aliquid fieri vel non fieri: dicit Matthe. qꝫ sic: per. c. significauit. de cēsi. et de in integ. rest. .c. ij. de tempo. ordi. ad aures: de hoc in Spec. de sen. excō. §. vt autem: ver. hoc autem cum forma seq. dic melius: vt no. in. d. c. ad aures: et regulariter quando iudex procedit sine cause cognitione censetur tanqꝫ priuatus nec sibi obedien dum est. de restitu. spolia. conquerente: qnqꝫ tñ in absentia partis precipit cum illa clausula qꝫ si pars senserit grauatoz cōpareat doctura: de hoc: et de hoc dixi. de cau. pos. c. i. vel ad ea que ꝑcedit que sunt modici preiudicij: vt ad missionē ex ꝑmo decreto. de eo qui mit. in pos. c. fi. vbi de hoc.

ᵃ ¶ An possit iudex sine cāe cognitiōe. Ad de hoc. l. c. con querēte. ꝺ rest. spo. abb. l. c. di lectꝰ. in. iiij. no ta. ꝺ rescrip.

b **Ignum.** Emanauit ad declarationez eoꝝ que notantur. de cleri. non resi. ex parte: et .c. cum dilectus. per Hosti. et .xvi. q. i. qui vere. d. c. presentiā. laud. et Gem. ¶ No. ibi alij de dictione aliosᵇ que repetit candē qualita tem. de rescrip. sedes: et exponit Paul. alij nō religiosi: sz se culares. de offi. ordi. lz isti tñ religiosi cōprehendunt sub hī genere clerici: vt probat precedens ꝟbum clerici: sunt enim sub vno genere. xij. q. i. duo: sz hic ponantur tanqꝫ duo diuer sa: sed vt dicit Ge. hī fit propter diuersitatem vite quā sequū tur. de vi. et hone. cleri.. et de statu mo. quasi per totū. ¶ Se cundo no. de cardinalibus romane ecclesie: vt dicit glo. iiij. de hoc qꝫ ꝟbum romane ecclesie ponitur ad distinctionem cardinalium ecclesie Compostellane vel Rauēnatis: ꝺ qui bus. dicit Pau. qꝫ nō sūt simpliciter cardinales: vt no. xxxij. questione. ij. pudor. Dicit etiam qꝫ principales sacerdotes etiam vocantur cardinales. de offi. archi. c. ij. et vnde dican tur: ibi. no. de ipsis etiam cardinalibus romane ecclesie. re fert Paul. id quod nota. Hostien. de cleri. non residen. cū dilectus: dicens qꝫ existentes cum eis dicuntur residentes: licet quandoqꝫ super hoc consueuerint impetrare priuilegi um a papa qꝫ eis de facili non conceditur: et dicit Laud. qꝫ isti cardinales sunt pars corporis pape: argumen. vi. q. i. §. verum. ¶ Tertio no. de verbo possint quod dic: vt in glo. non dicit: et in ea in fi. de offi. delega. consuluit: simile de re script. clemen. auditor. ¶ Quarto no. qꝫ quis debet se coap tareᶜ his cum quibus conuersatur. xij. distin. illa in fi. xl. dist. .c. i. in tantum qꝫ etiam sibi propter hoc licent aliq̄ que nō li cerent: vt hic. per hoc. de statu mona. recolentes. ¶ Quin to no. quod officium ecclesie varium est: quod dic vt in glo. sic gregorianum. ¶ Sexto no. qꝫ papa potest dispensareᵈ super horis diuinis: quod colligit Laud. ex hoc: quod hic disponitur qꝫ isti non teneantur ad dicendum aliud officiū. Si enim potest dispensare in modico et in minori: et maxio ꝺm logicos: et dicit Lau. qꝫ verba videntur imperfecta: naz qui potest minus: non potest maius: sed econuerso: sic regu la pluralibro vi. Laud. habuit bonum intellectuz. per id qđ sequitur. dicit enim hoc idem probari ex alio: quia idez iu s de parte ad partem sicut de toto ad totum: regula ex toto li bro vi. Concludit tamen quod papa potest tollere in tan to: sed non in toto: quod placet: quia quod dicantur horꝫ est de iure diuino: sed quid debet dici pro horis non est in precepto: vt dixi. ī clemen. proxi. in prin. q. vij. videt tamen hoc de dicendo officium totaliter esse de iure positiuo: et sic potest tolli per papam: sed quod non teneatur quis orare

ᵇ ¶ De dictio ne aliꝰ. adꝺ gl. in. l. si fugitiui .C. ꝺ ser. fugi. gl. i ꝑhe. Hoꝫ. circa fi. Domi. ꝺ san cto gemi. late distinguē tē. l. c. Sinde. in ij. col. xxvi. di.

ᶜ ¶ Adꝺ qꝫ qs se coaptare. ad de. c. recolētes. de sta. mo. l. c. i. xli. distin. c. fi. xꝟ. di. in. c. vul co. xvij. distin. hoc. l. c. clericis et. ij. de vita et hone. clerico.

ᵈ ¶ Qꝺ papa pōt dispensare adꝺ ab. l. c. l. e. ri. et abb. l. c. fi na. c. l. alex. ne mus de victria in. c. cū ad mo naste. de statu monacho. in. iiij. colum.

hoc non posset concedere: q2 hoc esset contra ius diuinuz. ¶ Septimo no. de verbo indulgemus: ex quo arguitur ꝙ hec clemen. continet ius speciale nouum. pro hoc quod dicitur in glos. vltima. ⁊ idem Laud. dicens ꝙ cum hec indulgentia sit in iure scripta communis est ad omnes. v. distin. ad eius: de iur. cal. c. i. pro hoc. de consti. c. i. ⁊ quia hic generaliter loquitur. Est autem indulgentia: quia vt dicit Ge. ze. ala de iure communi officia dicenda sunt in diuersis ecclesijs iuxta morem ecclesie metropolitane. xij. distinctio. de his. de conse. di. i. altaria. de fer. c. ij. ⁊ in hanc glo. viij. in fi. idem Paul. de obser. ieiu. c. viij. ¶ Oppo. in eo quod dixi in. iiij. notabili: quia vtitur verbo possint: ⁊ sic videtur ꝙ non teneantur: vnde ob. xvi. q. i. de monachis: ⁊ quod not. Goffre. in sum. de statu mona. ver. sed nunquid absoluitur. ⁊ Hostien. in sum. eiusdem titu. ver. sed nunquid talis. so. Paul. ꝙ illa loquuntur in eo qui est in totum translatus ad ecclesiaz secularem qui non debet illi deseruire secundum officium monachale: quia nihil habet commune cum monasterio. xvi. q. i. ne pro cuiuslibet. hic vero loquitur in alio casu: vt patet in litteras ⁊ hoc idem vult glo. penul. dicit tamen Paul. ꝙ id quod dictum est istos: de quib' hic non teneri procedit nisi oriatur scandalum: vt no. xij. disti. illa. de hoc. J. q. vi. ¶ Quero de quibus pontificalibus locum habet hec littera. So. paul. ꝙ de quibuscunqꝫ per litteram ibi: quorumcunqꝫ pontificuz dicens ꝙ non tantum si sunt summi pontifices: sed etiam alij locum habet clem. immo etiam si isti seruientes sunt exempti: nam ratio que redditur in littera in principio est communis omnibus pontificibus quare omnes debent tenere clericos seculares vel religiosos cubicularios. ij. q. vij. cum pastoris: nec fit distinctio: an sint de suis subditis: an de alijs. ¶ Secundo quero quid comprehenditur in verbo pontificum[a] So. Pau. ꝙ comprehenduntur episcopi ⁊ alij superiores. pro hoc dico in seq. q. ¶ Tertio quero an nomine pontificum comprehendantur electi confirmati in episcopos nondum consecrati. Glo. v. dicit ꝙ non: ⁊ idem pau. quia illi non sunt episcopi. de transla. c. ij. pro hoc quod no. J. de penitin si quis suadente in. iiij. glo. Stepha. contra per. c. ij. quia quod ibi statutum erat de episcopo intelligitur et de electo confirmato: licet quo ad ea que officium consecrationis exposcunt reputetur ecclesia vacare. Item quia priuilegium: quod datur vxori datur etiam sponse. ff. de iur. dot. si sponsa. de fundo dota. l. iij. pro hoc quod not. de senten. excommu. canonica in glo. ij. ⁊ hoc dicit Stepha. idez posse dici de priuilegijs concessis episcopis. de priui. ꝙ nonnulli. de peni. ⁊ remis. c. fina. pro hoc quod no. archidia. de offi. ordi. romana. in fi. lib. vi. ⁊ Hostien. de excess. prela. accedentibus: ⁊ quod no. de rescrip. clem. ij. in. iiij. glo. ⁊ de foro compe. clem. quoniam in glo. v. ⁊ dicit Joan. andre. ꝙ hoc declarandum esset. Joan. de lig. tenet secunduz propter verbum pontificum. ꝙ non conuenit conformitan tantuz. Itez propter reuerentiam ordinis pontificalis: ⁊ hec pars videtur tutior: precipue: quia verba istarum cle. communiter ponuntur cum ministerio. ¶ Quarto quero in eo ꝙ permittit etiam monachis vt se conforment dominis suis in officijs: quid de cibis. glo. de cibis remittit. Pau. arguit idem dicendum per. c. quisquis. xli. dist. ⁊ quod ibi no. in. i. glo. sed Lau. ⁊ Hugo. intelligunt illud de his qui speciali voto non tenentur ad abstinentiam illi etiam contra votum vel regulam non possunt se coaptare in cibis. dicit ergo Pau. ꝙ tales non comedent carnes cum dominis. de consec. di. v. carnem. de statu monachorum. cum ad monasterium. §. in refectorio. de obser. ieiu. c. viij. dic standum in hoc consuetudini. per hoc quod dixi § rim. i. clementi. ij. in prin. q. ij. ¶ Quinto quero in eo quod dixi § in. iiij. notabili. ꝙ quis debet se coaptare his cum quibus conuersatur. nunquid peccant cathalani[b] comedentes in studio tholosano carnes die sabbati qui non peccarent si comederent domi propter consuetudinem que ibi est que potest valere. de conse. distin. v. q2 dies. Sol. Laud. ꝙ peccant per. c. illa. xij. dist. a contrario sensu: sicut non peccant tolosani in cathalonia comedentes carnes propter rones huius. c. illa nisi voto vel obseruantie regulari sint astricti. de conse. disti. v. carnem. de obserua. ieiu. c. fina. ¶ Sexto quero de eo quod querit gl. penul. sol. vt in ea quam no. ⁊ de hoc dixi § in primo contrario. ⁊ per hanc glo. dicit Stepha. terminari questionez: an monachus promotus ad ecclesiam curatam qui tenetur ad officium ordinis sui vel priuatum officium dyocesis beneficij excusetur dicendo officium romane curie: ⁊ videtur ꝙ non. per id quod dicit hec glo. in fi. Sed pro ⁊ contra facit quod dicit Pau. in verbo teneantur: dicens ꝙ isti excusantur ab officio. ad quod tenentur ex generali obligatione ordinis vel beneficij. xcij. dist. c. viii. secus si ex voto ad aliquid speciale tenentur: puta si quis vouit dicere singulis diebus officium beate virginis vltra id quod tenetur ratione sui ordinis: nam ab hoc non absoluitur quod no. Et dic ꝙ non facit contra Stepha. q2 Pau. loquitur de his qui morantur cum pontificibus de quibus loquitur hec clem. qui non sunt plene translati. Stepha. autem loquitur de translatis ad ecclesiam curatam. Concludit Stepha. ꝙ vbi certa consuetudo vel ordinatio non apparet debet dicere officiuz romane curie. ff. de legi. de quibus. C. de ve. iur. enu. l. i. xi. dist. quia nesciat. xij. dist. nouit ⁊ quod no. i. dist. consuetudo: ⁊ sic secus vbi est certa ordinatio. Dic ergo ꝙ si ecclesia ad quam est promotus habet speciale officium illud dicet per hanc glo. si vero non habet: tunc dicet illud quod dicunt alij clerici instituti in similibus beneficijs per hanc eandem gl. ⁊ ab officio ordinis est absolutus: sed non ab eo ad quod tenetur ratione voti. Illud enim debet dicere vltra ad id quod tenetur ratione beneficij: vt. § proxi. secundum Pau.

¶ De baptismo ⁊ eius effectu — Rubrica.

Resenti. Nota de aula: quod dic in glo. iij. Et in eo quod dicit ꝙ est speciosum habitaculum. allegat Stepha. xxxv. distin. ecclesie principes. dicens ꝙ alio modo dicitur palacium. de ap. qua fronte: differt tamen a palatio secundum Stepha. q2 palatium est imperatorum principum regum ⁊ magnatum: aula vero inferiorum. xxiij. q. viij. conuenior: dicit tamen ꝙ aliquando vnum ponitur pro reliquo: nam vt hic dicuntur aule regum. dic ꝙ in hoc non est vis sed aula proprie est pars palatij. palatium tota edes. ¶ Secundo no. ꝙ in priuatis domibus non debet conferri baptismus: de hoc in glo. iiij. ⁊ v. sic etiam secundum Paul. non debet missa in talibus locis nisi ex necessitate celebrari. de conse. dist. v. concedimus: ⁊ c. vnicuiqꝫ. Et generaliter de quibuslibet spiritualibus. dic ꝙ in ecclesia sunt agenda. xxiij. distin. in nomine domini. de elec. cum terra. de immuni. eccle. c. i. ⁊ c. cum ecclesia. xxiij. q. viij. conuenior. ¶ Tertio no. ꝙ non debet conferri baptismus nisi in ecclesijs in quibus sunt fontes ad hoc deputati: de hoc in glo. vi. ⁊ dico J. q. ij. ⁊ iij. de his fontibus: ⁊ xviij. q. ij. pridem. de cogna. spi. si vir. ⁊ c. martinus. Stepha. ⁊ in hac glo. ibi matrices: nam sicut mater carnalis nos generat: sic ⁊ ecclesia in christo nos generat per baptismum. § eo. debitum. Stepha. ¶ Quarto not. de priuilegio regum ⁊ principum: de hoc in glo. simile ⁊ in ea ibi: ne aliqui. ⁊ in extraua. Jo. xxij. execrabilis. ¶ Quinto no. ꝙ comparantur notabilitas ⁊ necessitas: de hoc in glo. hic comparantur. ¶ Sexto no. ꝙ necessitas legi non subiacet. de obser. ieiu. consilium. regula: quod non est lib. vi. ¶ Septimo no. de verbo audiat ⁊ quod denotat temcrimtem. Pau. ¶ Oppo. in eo ꝙ mandat puniri eos qui presentiam suam exhibuerint: ⁊ sic videtur velle ꝙ presentes habeantur pro consentientibus: vnde ob. quod no. ne cle. vel mo. sententiam. vbi dicitur ꝙ licet clericus intersit cum quis vltimo supplicio datur non ex hoc efficitur irregularis nisi

a ¶ Pontifical. adde c. cleros. xxxi. distin.

b Nunquid peccant cathalani Oldra. consi. xliij.

regularis nisi intersit auctoritaté prestando. de excess. prela. ex litteris. Sol. Lau. intelligendo litterá hic de his qui exhibent suá presentiam taliter q videnť in aliquo cósentire et hoc ét vult glo. in verbo pñtiam. in eo qd supplet ex proposito. Et idé Pau. qui intelligit hic de presentia deliberata ét si non sit cooperatiua sed sociatiua vel visitatiua. de sta. regu. ne in agro. §. Porro. in fi. allegat et alia intra allegata in glo. et Jo. im. proxi. cle. i. in fi. remittens ad no. per se. de pen. cle. i. et ibi dixi in prin. q. xi. lau. vero remittit ad no. per se in d. cle. ne in agro. §. sane. i. alle. §. porro. vbi dixi in. ij. notabili et in. q. iij. Ex his infert Pau. q exhibés suá pñtiá sepulture facte cótra cle. de sepul. non est excóicatus: qz ibi puniuntur sepelientes non pñtes: qd tñ dicit Pan. non pcedere in presentibus fieri facientibus et mandantibus vel cooperantibus vel criminosis participantibus in delicto dádo eis auxiliú et psiliú vel fauoré. de sen. excó. nup: et. c. si cócubine. de homi. sicut dignú. §. illi. qd vltimú dicit Pan. vex si dicim q sepelire est crimen. alr nó. J. de spó. cle. eos: et si aliud teneamus esset illa cle. eos: de sepul. facta ludibrio: qz vilis ribaldus tradens sepulture ptra illá solus excóicat erit. dicit tñ pau. q vtile esset declarare de portantibus funus ad sepulturam non tñ sepelientibus. Item de comitantibus funus: de fabricantibus vel aperientibus sepulturá: et de platis nó phibentibus vel patientibus hoc in suis cimiterijs: et deportantibus cruces thuribulú et similia. de qbus oib videť q non ligentur: qz ipsi non sepeliunt: et hoc tñ punit illa cle. et pro hoc equitas ne ex vno funere multi ligentur: de hoc dixi in. d. cle. q. xxiiij. vbi tenui hoc vltimú. ¶ Quero qui comprehendanť per hanc cle. glo. ij. q oés ét si non cópetat eis baptizare ex officio: et hoc per literá in verbo ne quis. que generaliter loqť. Idé Gem. qui ad hoc inducit litteram ibi edicto. dicés per hoc q pstitutio ista generalis est cú signú legis generalis cótineat. C. de leg. l. iij. Pau. ét pcordat cú glo. in eo q dicit q cóprehédútur ét hi ad quos non ptinet ex officio baptizare. dicens hoc idé é qz hoc sacramentum pót a quocunqz ét laico in necessitate cóferri. xxx. di. §. verú. de cóse. di. iiij. a quodá: et. c. sanctú: de sum. tri. c. i. §. sacramentú. Et in eo qd glo. dicit q ad pñbyteros ex officio spectat baptizare pau. allegat. de conse. di. iiij. cóstat. de diacono autē glo. remittit ad. c. dyaconos. xcij. di. Pau. vero dicit q ad dyaconú ét spectat baptizare absente sacerdote et necessitate iminente pót cófessioné audire. de fur. c. ij. non tamen absoluere vt ibi not. Hostié. ¶ Opp. ad hoc de eo qd dixi per hanc cle. teneri ét eos ad quos non pertinet baptizare etiá laicos: nā J. ea. cle. castigatio reseruatur epo qui de laicis se non habet intromittere. de iudi. nouit. Sol. Pau. q poterit se intromittere ratione delicti cómissi circa sacramenta ecclesiastica. vnde pp hoc laicus efficitur de foro ecclesie sicut qui delinqt circa alia sacramenta vel res ecclesiasticas. de fo. cópe. cú sit: et. c. cóquestus: de iurepat. relatum. ¶ Scdo qro in eo qd dixi de fontibus. §. i. ij. notabili. qd si in ecclesia vbi nó sunt fontes deputati baptizatur qs. solu. pau. q erit locus pene huius cle. p hoc qz littera precipit q dútaxat in ecclesijs vbi sunt fontes deputati hoc fiat. In ptrarium est: qz littera loquitur de his qui baptizant in priuatis domibus: vñ vř q licz hi qui baptizant in ecclesijs vbi non sunt fontes delinquát nó tñ teneanť hac cle. que requirit duo cóiunctiz et sic minus punientur. ¶ Tertio qro in qb locis deputentur iste fontes: dicit paul. q cósueuerút deputari in plebib. xxiij. q. i. §. ij. ver. Ité leo. xvi. q. i. de decimis. dicés pau. id qd ét dicit glo. q ió tales ecclesie dicunť matrices[b] qz in eis per baptisma renascimur. de trásla. c. ij. qñqz tñ nomine matricis itelligiť de cathedrali. de ver. sig. venerabili. ¶ Quarto qro an per actú baptizádi intelligať qs habere curá. Sol. pau. remittédo ad no. de cle. nó re. qz nonnulli. p hosti. et arguit q sic: qz in q baptizat adultú dbet eú istruere in fide. de cóse. di. iiij. añ. xxx. q. i. placuit: et hoc ptinet ad curatú. de vi. et ho. cle. vt qsqz. In ptrá qz iste act lz exerceať p laicú vt dixi. §. q. i. et p hoc. xxx. q. i. ad limina. Cure aút nó é laic capax neqz quo ad fox pniale neqz quo ad ptétiosuz

sic nec mulier. de pen. et re. oés: et. c. noua. de ma. et ob. dilecta. xcvi. di. hñ qdé. de iu. c. ij. cú pcor. dic Pau. h videri veri remitty ad ea q notauit. de offic. vic. cle. vna vbi dixi in. q. xxi. ¶ Quito qro i eo q phibz baptizari aliqs ex loca vbi sunt fontes: qd si baptizát mulieres. sol. pau. q idé erit et supplet ibi aliqs vř aliqs. de sen. exc. mulieres. de cle. si añ. ¶ Sexto qro in eo q dic de pncipib q dicanť pncipes. sol. vt i gl. siue quá no. qz singularis. Et arguit gl. p et p. et tñdé pcludit q h sumiť pncipat p nobili potétatu merito cóparádo regi et dignitati. Lau. ét i h istat dicés videri q oés diuites pñt dici pncipes: ar. de ma. et ob. oés. et eccl. xi. vbi legiť q pecunia é oiuz regine. dicés ét q de facto videm q pp affluétiá pecúie collocát filias filijs valdé rusticox seqntes qd dic hosti. de psan. tua. et de pbé. venerabilis: vbi dicit q disputans de nobilitate disputat de nobili stercore. lau. ét dic q salua ei ppagatio alta et clari seminis suá posteritaté nobilitat et attollit. lvi. di. si gés. xcviij. di. aphros: et q ad hanc cle. pcludit q arbitrio baptizátis relinqť: arg. eox q ipse notauit de sepul. cle. eos: vbi dixi i. xij. notabili. pau. pcordat cú gl. steph. ét idé tz dicés: vt dic gl. h itelligi de potétib pncipib q qsi eqparanť regib sic Dux brabátie Comes Fládrie. Comes Holádie: et Dux británie. Dic ét q h vbú pnceps aliqñ ponitur vt gen p qlibet q ppoiť géti: ppřo: vř loco. de ma. et ob. oés: de iude. iudei. et. c. se. de vsur. quáto: et túc dř pnceps qsi pmú capiés locú. qñqz póiť vt spés p certa dignitate: vt pnceps Achacie et oliz bohemie. de acc. veniés: et h ét i effectu dicit gl. cui opi. stádú é i eo q dic hic itelligi de pncipe cóparádo regi p h rō líe q dic eis dferédú nec pcedit qd dicit lau. h eé arbitrariú qten itelligant q h residcat in libera dispositióe baptizátis: nā p h dfraudareť facile h cle. sz saluari pót qten itelligať arbitrio bói viri: et túc arbitrabiť vt dicit gl. de pcipe q sit i magno potétatu vt i h ét attédam cóez locutioné de spó. ex litis: nó solem aút vocare pncipes nisi valde potétes i dño. Et ex his no. q post regé maior dignitas é pnceps qz de his tñ duob loqť lřa: et i h no. singulř gl. ibi é aduertédú vsqz ibi et ex h. ¶ Septio qro an h pstitutio includat tyrános. sol. vt i ea. glo. ibi. tyrános vsqz ad fi. q pcludit. qd nó. et idé pau. et steph. qz cú sint vsurpatores nó sunt pnilegiádi. ff. de dóa. iter vi. et vxo. l. iij. §. i. qd vt ani clá. l. ser uus. xvi. q. i. lege. et no. gl. i eo qd diffinit tyránú: et idé pau. et de h p bar. i tractatu de tyráno. ¶ Op. ad h de bz. pñdentes li. vi. gl. sol. qd illd spále fauore fidei. et idé pau. dicés qd ibi ponédo casuz spále fauore fidei innit ptrá eé regulare et i hac gl. ad fi. ibi. quátcúqz sint potétatus ét si regia clemétia subditos tractét. xij. q. v. neqz. Joá. an. ibi. legata iunctr. steph. alle. C. de sac. san. eccl. dcernim: et intra allegata. de pbé. cú q li. vi. i. v. gl. ¶ Octauo qro an noie liberox ptineanť h nepotes. gl. cóphédit. sol. qd cóphédunť nepotes et oés descédétes. sec dic de vbo filij. qd dic vt i gl. et idé pau. p h qd no. de pe. i qbusdá i gl. añpe. de vb. sig. c. ij. dic vt ibi dixi qñ noie filiox veniát nepotes. Ité an veniát ex pprio significato. ¶ Nono qro an noie liberox veniát náles: gl. ea. ibi. vř arguit q sic: qz pcindit tñ in ptrá et ridet ad ptra. paul. do distinguit: qz aut a lege pferť verbú filij: et itelligiť de iusta sobole. aut ab hoie et intelliguť ét naturales: nisi piectura dignitatis sit in ptrariú: vt no. C. de insti. et sub. gñalr: vbi glo. Ja. de ar. dicit q aut filij náles nascunť ex facie matrimonij et cóprehendunť noie filiox et iplent pditiones. ff. de leg. ij. cú pi. §. rogo. aut nó nascunť sub velamine mřimonij: et túc nó cóphédunť nec iplét pditioné. ff. de ius. deli. l. fi. ad treb. l. ex facto. §. si qs rogat: qd dixi de pba. i pñtia. Et dic pau. id qd dictú est de natis sub velamie mřimonij pcedere quádo matrimoniú ptrú é sm formá. C. de clan. despó. cú ibidem no. ¶ Op. ad h qz h loqť de actu baptismi in quo nó vř facienda dřia iter legitimú et illegitimú: cú h nó veniat ex paterna successióe. sol. pau. q ró diuersitatis é: qz nó cú eadez solénitate baptizanť náles tñ cú qua baptizanť náles et legitimi. ¶ Decimo qro qz fit hic mētio de baptismo quot modis dicať baptismus seu quot sunt eius spés. sol. vt no. de pñby. nó bap. veniens: de cóse. disti. iiij. baptismi vicem.

a ¶ Hoc sacramētú. add tex. iūcta gl. i ſ. de sacerdotib. i. c. pstat de pse. di. iiij. et i. c. i necessitate eadez dist. doct. i. c. ii. de baptis. c. mulier et. c. romanus. de pse. di. iiij. Tho. l. iij. pte. q. lxvij.

b ¶ Dicuntur matrices. adde gl. i cle. i. de sen. excommu.

c ¶ Qui dicantur principes. add i pbe. istit. bar. i. l. pñóne digestox i fin. pncipij. doc. in cle. i. de testi. doc. i cle. i. de iureiu. doct. i cle. i. de re. pmu. doc. i. c. fundaméta. de cle. lib. vi. i. §. peride.

d ¶ Quot modis. add glo. i. i. c. nó vt apponés. de baptis. gl. i. i. c. apostolicá. de pñby. nó bapti. gl. sūme. de pse. disti. iiij.

Et an per baptismum liberetur quis a pena temporali pro delicto infligenda. no. eadem distinctio. nequaquam: secundo Genze. et voluit allegare. c. non ex quo. et plenius. no. xxvi. distin. deinde. ad fi. de divor. gaudemus. in gl. fina. de pluribus etiam alijs circa hanc materiam baptismi omitto que prosequitur Marthe. ponens ad litteram que no. et dixi. e. titu. c. i. et. ij. et. c. non ut opponeres ubi dixi de illo qui deferebatur ad baptismum: et quia timebatur ne preveniretur morte fuit proiectus in puteum eo qui proiecit dicente verba substantialia an sit baptizatus: et dixi quod habendus est pro non baptizato quod etiam tenet Marthe. ¶ Undecimo quero an baptismus prestitus contra hanc clemen. tenet gl. vlti. quod sic et idem Lau. et Genze. pro hoc quod no. de despon. impube. ad dissolvendum. in glo. vltima. et. lxxiiij. dis. gesta. Laud. remittit ad no. per se. de rerum permu. cle. vnica. ubi dixi. q. vij. generaliter autem an et quomodo teneant facta contra legem dixi. de postu. c. fi.

a ¶ De verbo precipimus. Adde domi. de san. ge mi. in. c. fier de sn. ij. col. xxxij. distin.

b An familia epi. Adde gl. i. c. ij. xi. q. i. et ibi archi. Inno. in c. fi. de ver. sig. li. vi. doc. in. c. ex clesiar. xi. q. i. Io. an. i. c. visi. de of. archi. de familie. doc. in c. romana. de pe. li. vi. albe. in l. i. C. de epis. et clericis.

¶ De reliquijs et veneratione sanctorum. Rubrica.

In dominum.

Dignum de celebra. missa. de homi. sicut dignum. salutare. i. saluti animarum proficiens. de accu. sicut olim. in fine. de offi. ordi. ordinarij. ad fi. lib. vi. ¶ No. quod deum iubemur laudare in sanctis eius. i. laudare dei mirabilia laudando ea que sancti fecerunt in dei virtute. de hoc in glo. ij. et in eo. in fi. facit eo. titu. c. ij. et in eo. iii. gloriosus. libro sexto. Et ex hoc arguit Lau. quod ex laudibus impensis familie dominus laudatur sicut in vituperijs familie dominus blasphematur maxime si illi de familia sunt honorabiles gravitate maturi et pleni eloquio. ij. q. v. habes hoc. et de h. l. q. i. ij. et. iij. arguit etiam Laudu. quod debemus velle laudare cum deus sit laudandus et omnis dei actio nostra est instructio. de elec. significasti. et de hoc. l. in. ij. contrario. ¶ Secundo no. de distinctione profecto. quam expone: ut in gl. ¶ Tertio no. de ar. a minori. de hoc in ea. gl. iij. que ex tex. arguit sic. si dominum tenemur laudare in sanctis potius in seipso: et in hac gl. ibi. cum in cunctis. xxxviij. distin. si in lai cis. xvij. distin. c. i. lxxxi. di. eos. C. de sacro san. eccle. auc. multo magis: et de testi. l. i. Pon. dicit quod etiam potest hic esse argumentum alio modo: quia propter unumquodque tale et illud magis: simile. de cele. mis. cum marthe. in princi. ver. si tunc igitur. Lau. pro hoc quod dixi quod si debemus laudare deum in sanctis fortius in seipso: inducit: quia hic est ordo charitatis: ut primo deo. secundo sibi. tertio proximo: charitas seu amor habeatur: ex hoc arguit quod etiam cum dilectio suimet sit prior dilectione proximi debet diligens seipsum consequi premia que consequeretur diligendo proximum et fortius. et sic etiam penas quas consequeretur occidendo vel percutiendo proximum fortius consequi si in seipsum: committit enim contra charitatis federa in seipsum. xxiij. q. v. si non li. de hoc. lv. distinc. per totum. de cor. vicia. significante. Ex hoc dicit quod propter mutilationem sui fit irregularis. Item propter percussionem sui si est clericus est excommunicatus. per cano. si quis suadente. xvij. q. iiij. pro hoc. de sen. excom munica. contingit. i. ¶ Quarto no. quod quandoque iustum et honestum simul concurrunt: ut in littera ibi: dignum profecto iustum et c. quandoque videtur aliter quo casu dicit Pan. quod iustum unius partis prefertur honesto alterius. de postu. bone. ij. ad fi. dic quod honestum et iustum in veritate numquam separantur: licet quandoque apparenter aliter videatur: ut in. c. bone. preelleg. erat honestas pro alia parte certo respectu non simpliciter. ¶ Quinto no. quod reficimur spiritualiter ex corpore christi: de hoc in glo. in verbo reficit. ¶ Sexto no. quod de festiva veneratione debet coli memoria corporis christi ibi. festive venerationis. Et dicit Pan. quod veneratio consistit in hoc: ut tunc abstineatur ab omni opere servili illicito respectu dei et orationibus intentus vacetur. de sta. mona. cum

c ¶ An scriptores. adde Ian. abb. et do. l. c. i. de loca. doc. i. p he. sed p. i. §. sed hec omnia.

ad monasterium. §. in refectorio. de celebra. misse. clemen. i. ¶ Septimo no. quod in festo corporis christi debemus referre gratias deo: et dicit Genz. quod cum christus ceteris rebus sit potior sic preceteris colendus est. de conse. disti. ij. nihil. ¶ Octavo no. quod papa in gravibus procedit de consilio fratrum. pro hoc. de re iudi. ad apostolice. li. vi. ¶ Nono no. de ver. precipimus[a] et hoc necessitatem importat. xiiij. q. i. quod precipitur. de ver. sig. in his. ex hoc arguit Genz. quod sequentia important necessitatem vult dicere ad ea de quibus in hac cle. tenemur. de necessitate. ¶ Op. quia hoc prohemium simile est illi. de sepul. cle. dudum. et tamen alijs verbis utitur hic quam ibi quia hic precipit constitutionem urbani servari: ibi. constitutiones bonifacij innovat: et sic ob. quia de similibus debet idem iudicari: de consti. translato. So. ut in glo: ij et in ea. in fi. dicit Stepha. quod aliqui tenebant eam renovatam. per id quod habetur in prohemio sexti. ¶ Secundo oppo. ad id quod dixi. in. i. notabili: quod debemus velle laudari. ob. enim illi versus. Spernere mundum spernere nullum spernere sese. Spernere se sperni quattuor ista beant. Sol. Lau. quod aliud in deo qui est summe bonus et laudabilis. unde etiam seipsum laudat. xxxi. di. tenere: secus de nobis quos quotidie mala nostra perturbant. de cele. missa. cum marthe. §. ultimo. dic quod quandoque licitum est etiam se laudare. de renu. nisi. §. porro. ubi de hoc. et in. d. c. tenere. ¶ Quero in eo quod dixi. in. i. notabili quod ex laudibus familie laudatur dominus: an familia episcopi[b] gaudeat eodem privilegio cum episcopo. so. Laudu. referens quosdam dicere quod sic per. l. i. C. de episco. et cle. et de offi. archi. dilecto. C. ne fi. pro pa. auc. hita secundum quos iura tales non debent affligi sicut nec episcopus pro suis rebus debet ullam exactionem sportularum sustinere: alioquis exactor reddere duplum debet: et si militat perdit cingulum si est clericus deponitur. i. auc. de san. epis. §. sportularum col. ix. et hoc videtur placere Lau. qui dicit rationem esse: nam ex molestatione familie molestatur dominus cuius interest habere subditos locupletes. in auc. ut iudi. sine quo quo suffra. §. cogitatio. col. ij. et no. de dila. c. fi. Et pro hoc quod dico in seq. q. Et hoc infertur ad aliud an scriptores[c] gaudeant privilegio scholarium in quo dicit Bertra. quod actu scribentes gaudent alij non etiam si sint parati scribere. ff. de mili. testamen. ex eo tempore. pro hoc quod no. de privi. c. penul. dic verius quod scriptores non censentur de familia scholarium nec gaudent eorum privilegio: quod dixi. de loca. c. i. in i. q. solet tamen alicubi fieri extensio ut scriptores gaudeant immunitate scholarium quo ad quedam ratio eius favendum: quia sunt valde necessarij studentibus. ¶ Secundo quero an competit domino actio pro modestia vel iniuria irrogata sue familie. arguit Lau. quod sic. de pba. licet. in fi. In contrarium. de privi. auctoritate. li. vi. Sol. quod si ex gravamine illato familie impeditur utilitas domini sive in servitio personali sive reali potest dominus agere contra molestantes saltem. de dolo cum alia actio deficit. ff. ad muni. de iure. i. responso. C. de decur. l. generali. de iudeis. c. ij. de appel. dilectus. ubi de hoc. per h. ff. de dolo. l. i. Ad. c. auctoritate respondet Lau. quod ibi exempti constituebant se ut auctores principales in causis suorum hominum ut adversariorum conditio esset durior qui volebant exemptionem suam ad alios extendere: dic quod aliud est querere an exemptio concessa domino extendatur ad subditos: et dic quod non. d. c. per exceptionem: et ratio ibi redditur: aliud est querere an pro iniuria subditi possit agere dominus quatenus sua interest: et dic quod sic per predicta. ¶ Tertio quero circa predicta domine habens omnimodam iurisdictionem in quodam castro suis pluribus quos ibi de novo creavit sub ea forma ut perpetuo sic essent mutando singulis annis concessit cognitionem omnium causarum castri et eius territorij exceptis causis feudalibus an poterunt dominum vel eius familiam ibi delinquentes et iniectos condemnare. arguit Lau. quod non: quia si dominus vellet abdicare dominium non posset sicut nec episcopus potest abdicare que sunt honoris episcopalis: ut visitationem et cathedraticum. de do. pastoralis. no. host. i sum. de of. or. §. quod pertinet. sic ergo nec ordinarius suam iurisdictionem. ff. de iuris. om. iu. et quia. Item in generali sermone persona loquentis intelligitur excepta. de iureiur. petitio. ergo et persona intelligitur excepti illi de familia sine quibus status domini non esset integer. vj. q. i. quisque. de of. arch. dilecto. In contrarium nam transferendo ad consules videtur

les videt nihil de suo transferre: sed potius ius sui superioris nam et si consules cum non puniant ab alio superiore punietur sic ergo vtilius est per consules puniri qui cum eo mutuo agent tanquam zelantes salutem eius arg. de re iud. ad apostolice. li. vi. So. Lau. tenendo primum: quia per factum suum non potuit iste dominus preiudicare suo superiori. ar. de iureiu. cum te. de prescrip. si di ligenti. nisi forsan isti consules hoc prescripsissent contra illum superiorem quod possent. ar. de prescrip. auditis. cum ibi no. dic quod hec questio incidit in illam: an quis possit iudicari a seipso vel ab eius inferiore vel per eius statuta puniri. de quo in regula cui licet. lib. vi. et dixi. de ma. et obe. cum inferior. de rap. c. i. de pen. c. ij. li. vi. ¶ Quarto quero in eo quod hic dicit de sacramento corporis christi quare fuerunt instituta[b] sacra ecclesiastica cum absque ipsis deus posset dare vitam eternam. Solu. Math. quod propter tres causas. primo propter humiliationem. secundo propter eruditionem. tertio propter exercitium. Humiliatio est quia humiliamur rebus insensibilibus. Eruditio per id quod foris agitur erudimur ad intelligendum aliquid interius. Exercitatio est in ipsa receptione. pro hoc. de con. di. v. numquam. de remu. nisi. §. verum de hoc in. iiij. sen. in prin. et dixi. de sa. non ite. rubrica.

Ver. Urbanus.

¶ No. singulariter quod papa quandoque prelatos eius vocat fratres: et hoc colligitur hic referendo verbum fratribus ad id quod sequitur ibi: et aliis ecclesiarum prelatis: pro hoc quia clausula concernit omnia sequentia. de app. secundo requiris: quia tamen ob. ad hoc. de cri. fal. dei gratia. dic quod verbum fratribus non concernit nisi episcopos et superiores. debet enim clausula generalis restringi vt non contineat illicita. de dona. cum dilecti. et quod ibi dixi. et in. d. c. ij. requiris.

Ver. Transiturus.

¶ Hic est secunda secunde in qua vt dicit glo. primo ponitur ipsa cuius exordium: vt dicit eadem glo. durat vsque ibi. licet igitur. Sed quia prolixum est: deinde quia primo narrat quando instituerit saluator noster sacramentum corporis et sanguinis sui: secundo que verba tunc dixit: et quare instituit ibi: institutione. tertio ponitur effectus huius sacramenti: et eius laus multiplex ibi: hoc est. Et illa pars subdividitur vt ibi: de hoc mundo in quo non erat eius regnum. Jo. ix. No. de institutione huius sacramenti facta tempore instantis passionis christi in memoriam mortis sue. et dicit Laud. quod instituit saluator hoc in vltimo: quia que in nouissimis sunt fortius in memoria conseruantur: ar. C. ne de sta. defun. si orater. Hinc est illud que vltimo dicuntur melius memorie commendantur. de conse. di. ij. liquido. et labilis est memoria humana. C. de vete. iu. enu. l. ij. §. sed quia. Ideo fuit prouidendum. de hoc. j. q. i. ¶ Secundo no. quod sacramentum corporis christi est summum bonum. de hoc. j. in contrario. et dicitur sacramentum: quia sub tegimento corporalium rerum diuina virtus veri corporis sanguinis operatur effectum. i. q. i. multi. de conse. di. ij. ego berengarius. de celebra. mis. cum Marthe. ver. distinguendum. Steph. ¶ Tertio no. quod saluator corpus et sanguinem dedit discipulis in cibum et potum: debet enim ad litteram ibi: tribuendo: suppleri apostolis. Et dicit Lau. quod tunc tribuit eis tanquam simplicibus laicis: quia nullum ordinem seu gradum adhuc habebant et de hac receptione. l. di. accedens ibi: inter laicos communionem et c. postea vero eadem hora christus ordinauit eos in presbyteros dum dixit hoc facite et c. s. tanquam presbyteri. et de hoc in ver. seq. q. i. ¶ Quarto no. quod cum sumimus corpus christi mortem domini annunciamus. de hoc in glo. in vergo annunciamus: et in ea. in fine. de consecra. di. ij. in christo. semel. et c. corpus. et c. iteratur. ¶ Oppo. in eo quod in ij. notabili dixi quod sacramentum eucharistie est summum: et sic videtur quod sit maius aliis sacramentis: pro hoc quod nota. de appellatio. ex ratione. de illis verbis summa ope. et sic ob. quia baptismus est maior. de summa tri. c. i. in. §. fina. fol. Laudu. et Genze. quod sacramentum eucharistie est summum quantum ad esse. de consecra. distin. ij. nihil. vbi de hoc. sed quo ad effectum magis summus est baptismus: vt in contrario: sed chrisma est magis sacramentum quo ad maioritatem ministri: quia non potest conferri nisi ab episcopo: matrimonium vero est maius quo ad significatum: quia designat coniunctionem christi et ecclesie. de biga. debitum. versus. Maior in effectu baptismus corpus in esse. Coniugium signo maiori chrisma ministro. ¶ Secundo opp. in eo quod dicit corpus christi tradidit saluator in cibum et sanguinem in poculum: et sic videtur quod alia sit transubstantiatio corporis alia sanguinis: et quod corpus et sanguis sint distincta cum tamen non possit esse corpus sine sanguine: nec econuerso. de consecra. distinctio. ij. comperimus. Sol. vt in glo. facit que de hoc remittit Pan. dicit quod licet sanguis traditur in poculum: traditur nihilominus in cibum: quia vt predixi non est corpus sine sanguine: nec econuerso: vt nota. in. d. c. comperimus. Item nec sine deitate secundum quosdam vt nota. eadem distinctio. quid est christum: quia ibi est deitas per concomitantiam: de eo autem quod glo. remittit an sit alia transubstantiatio corporis et alia sanguinis. glo. in. c. quia corpus allegato. in glo. tenet quod sic dicens: quod per illa verba hoc est corpus meum: panis transubstantiatur in corpus: et ibi non est sanguis per transubstantiationem. sed per mixtionem: et per illa verba hic est sanguis et c. transubstantiatur vinum in sanguinem: et ibi similiter non est corpus per transubstantiationem: sed per mixtionem: et de hoc in. d. c. per Archi. ¶ Quero quare saluator instituit hoc sacramentum sumpta cena glo. remittit. Pan. dicit quod hoc fecit vt finito veteri pascha legalia finem haberent. Item vt vehementius discipuli memorie commendarent. de hoc supra in. i. notabili non autem hoc fecit vt nos pransi illud sumamus. de consecratio. distinctio. ij. liquido. Lau. dixit quod hoc fuit triplici ratione. primo vt deficiente corporali presentia dimitteret saluator discipulis suum corpus in signum magne dilectionis: vt hic. secundo quia sacramentum hoc est proprium memoriale sue passionis. debent ergo institui passione imminente. de consecra. distinctio. ij. semel. tertio tanquam vltimum recentiori memorie traderetur. de conse. distinctione. ij. liquido: pro hoc vltimo quod dixi in. i. notabili. Et simile inducit Lau. de doctoribus et aduocatis qui meliores ponunt rationes. in fi. et quo ad id quod proxime dixi quod non debemus hoc sacramentum sumere pransi. dicit Lau. quod regulariter non est malum exercere sacramenta vel officium diuinum dicere post commestionem: fallit in missa propter sacramenti reuerentiam. d. c. liquido. et c. tribus. de celebra. missarum. ex parte. Item fallit in matutinis et aliis horis que debent dici a ieiunis. de celebra. missa. c. i. Completorium autem non oportet dici a ieiuno: nec post ipsum oportet ieiunium seruari vsque ad missam diei sequentis: quod tamen aliqui obseruant quod si sunt in crastino missam celebraturi post completorium nihil sumunt quorum deuotionem non reprobat Lau. sed necessitatem non laudat: dummodo tamen alias sint digesti etiam si nihil tota nocte dormiuerit. de consecra. distin. i. sacramenta. ¶ Secundo quero quot requiruntur in sacramento altaris. Sol. Pan. quod tria. s. panis vinum: et aqua. de consecra. distin. ij. panis. et c. non oportet. et c. in sacramento. et no. e. distin. in sum. et panis debet esse triticeus: et vt etiam si triticum natum sit de lolio: quia non inspicimus quid fuerit sed quid sit. lvi. distin. vndecumque: secus si ex frumento nascitur lolium: quia mutat naturam et desinit esse frumentum: vt no. in. d. c. sacramento. Item alia farina non debet misceri quod si fiat non transubstantiatur secundum Jo. et Hug. refert tamen Pan. theologos dicere quod possibile est quod vtrumque premissorum in actualitate proprie nature manet: ita quod in actu est vera natura frumenti et vera ordei vel alterius: licet forte sensus non posset eas distinguere: et sic sola farina frumenti est materia sacramenti et non alia. Ex hoc dicit Pan. quod si mixtura est talis per quam tollitur natura frumenti non fiet transubstantiatio: quia sublata est materia sacramenti: et sic si magna est quantitas farine ordei: et modica frumenti: ita quod frumentum assumat materiam ordei deficit materia sacramenti si autem admixtum non in tantum abundat et corrumpat: et in suam naturam conuertat frumentum: tunc ex vtroque efficitur quoddam tertium

a ¶ Non potuit iste dominus. ad de Cardi. i. cle. l. in. iij. op. de ex cel. pla. Jo. de imo. in. c. presbyteri. de penit. archi. i. c. in pel mis. ij. q. l. abb. i. c. postulasti. l. vi. col. de fo. compe. Domi. i. c. auctoritate. in §. a. de priuile. lib. vi. bal. i. c. l. in. §. iniuria. de pace iura. fir. in vsibus feu.

b ¶ Quare fuerint instituta. adde gl. de con. di. ij. instituto. Jo. an. in rubrica. de sacra. non itera.

c ¶ Quod requiratur. adde dicta se per doc. in. c. cum marthe. de cele. mis.

mixtū: et per p̄ſſ definit ē ibi: eſſe materia ſacz. Itē panis non dʒ eē de fermēto: alʾs nō cōficit: vt no. e. ti. c. ſi. in ſi. glo. ij. Theologi tñ cōtra nā azimatio et fermētatio nō diſtinguunt panē ſubſtātialiter cū ſint accidentia panis ſicut hō nouus ante peccatū nō efficiť alter inueteratʾ ex fermēto peccati: ſed ſubſtātialite r idē eſt: et hoc tenet Genze. lʒ fieri nō debeat: qꝛ de ferm ēto facilius cadit nucaꝗ̃ de azimo: et qꝛ credere debemʾ chriſtū hoc feciſſe in azimis cū in domibus iudeoꝝ nō eēt frumētū ſʒ Pau. et hoc vltimū tenuit in. d. c. ſi. in. ij. q. ¶ Tertio quero ſi panis ſit de aq̃ roſacea vel alia artificiali: quidā vt refert Pau. dicūt ꝙ cōfici pōt: qꝛ aqua nō remanet in pane: alij contra et ꝓbabiliʾ ſm Tho. qꝛ ptes principales panis q eſt ſubſtātia vniʾ ſacramēti ſūt aq̃ naturalis et farina fermenti qd̄ etiā tenet Matheus.

> ¶ Ut fugiēs ad corpʾ chriſti. Addē ꝙ iſta materia varie ſunt opi. ĩnter doc. gl. i. in. c. ꝗnuz. xiij. q. ij tenet ꝙ non. et eā ſequitur. ſeḡ Ludo. ro. i ſuis ſingularibʾ ſingulari. cccxxxi et ibi dicit Ludo. ro. ꝙ hāc. q. habuit de facto i ciuitate Urbini. ſʒ cōtra dicitur gl. cōiter ꝫ academia canoniſtalis. et ꝓ mo hoſti. in. c. ſane. de celebr. miſſarū.

ver. In inſtitutione.

Vite eterne. de cōſe. diſt. in. ij. c. cū ocm. in prin. et c. ſpēs. in ſi. et ꝗcꝗꝫ corpalis. de pe. et re. omnis. et c. ſe. Pau. xp̄s enim eſt aīe humane vite. de pe. di. i. §. anteꝗ̃. Genz. ¶ No. de verbis que dixit ſaluator in inſtitutiōe huius ſacramēti ibi: hoc facite in meā cōmemorationem: et ꝺ hoc in glo. in verbo apl̄is: et in ea ibi. in chriſto ſemel: vbi dixit Io. quoſdā dicere ꝙ per hec ꝟba chriſtus ordinauit apoſtolos. et de hoc ē. lxxvi. di. quod dici qd̄ dic vt in ſequē. q. ¶ Quero an ſit vex qd̄ prime dixi: ꝙ xp̄s ordinauerit apoſtolos p illa ꝟba hoc facite i meā cōmemorationez. Lau. dicit ꝙ ex iſtis verbis ſumpſerūt ptātē ꝯficiēdi vt pr̄ſbyteri. et idē. ā. ver. proxi. in verbo tribuēdo latius hoc ꝓſequitur dicēs id quod dixi in. iij. no. Et vltra hoc dicit ꝙ ħ verū eſt ꝙ fuerūt ordinati in ſacerdotes per illa ꝟba quātuz ad effectū primū caractheris. i. quo ad cōficiendū verū corpus vt predixi: ſed quātū ad ſcd̄m effectū. ſ. ad abſoluēdum i foro penitētie a peccatis: qd̄ ad ſolos preſbyteros ſpectat de peni. di. i. multiplex: fecit eos pr̄ſbyteros poſt reſurrectionē cuꝫ dixit accipite ſpiritū ſanctū quoꝝ remiſeritis peccata et c. Io. xxi. et. xxiiij. q. i. §. ſi aūt. deinde ordinauit eos i epiſcopos die pentec. dū miſit eis ſpiritū ſanctū i linguis igneis. lxxv. di. ordinationes. de ꝯſe. di. i. nocte. apl̄i vero tūc demū inceperunt vti miniſterio ꝯſecrationis quādo diſcipl̄os ſeptuaginta duos ordinauerūt in preſbyteros rogantes dominuꝫ meſſis: vt mitteret operios in vineaꝫ ſuaꝫ. xxi. di. i nouo: ſed tñ ꝓpter exuberantiaꝫ ſpiritusſancti qua vigebāt nō curabant. de aliqua forma ad inſtar electionis que ſit p inſpirationeꝫ. de elec. qꝛ ꝓpter: ſed poſtea inceperūt certā formā cum Pau. et Barnabam ordinauerūt in ep̄os imponēdo eis manʾ. lxvi. di. qd̄ dic. Itē cū Iacobum fratrē domini cōſecrarunt. lxvi. di. porro. vbi ꝺ hoc. ¶ Secūdo quero in eo qd̄ dicit qd̄ in hoc ſacramēto ſūt mirabilia imutata que ſint hec mirabilia. Sol. vt in gl. qd̄ optauit ibi. et tūc aliter vſqꝫ ad ſi. et dicit Lau. et Genz. et Math. ꝙ mirabilia ſunt imutata: qꝛ in veteri teſtō dabanť et ꝓmittebanť tpalia nunc danť et ꝓmittunť ſpūalia: de bap. maiores. Itē qꝛ pr̄es antiqꝫ paſcebanť māna et mortui ſunt: nos ꝟo paſcimur pane vite īmortali qui de celo deſcēdit. de ꝯſe. di. ij. reuera. vbi de his mirabilibʾ: et in hac gl. ibi pſalmiſta: pſalmo. cxxvi. niſi dn̄s et diſt. ij. eſca. et c. iudas. ¶ Tertio quero an hoc ſacrm cū ſit ita mirabile habeat priuilegiū: vt fugiēs ad corpus chriſtiʾ gaudeat immunitate. ſo. Pau. arg. ꝙ ſic ex hac lr̄a que dicit in hoc ſacr̄o ſigna inouata: vult dicere ꝙ cū ſit admirabile: vt in lr̄a dicit dʒ gaudere īmunitate qua gaudet eccleſia in qua ceſſant hec mirabilia: de quibʾ hic i glo. qd̄ optauit: et hoc tenet Hoſti. e. ti. ſane. vbi de hoc dixi i. ij. q. vbi tenui cū hoſt. ꝓp reuerētiā tāti ſacri: lʒ multi cōtra.

ver. Hoc eſt memoriale.

Hec ē tertia pars exordij. vt. ā. ver. tranſiturus. Et qꝛ vt ibi dixi hic ponitur effectʾ et laus multiplex huiʾ ſacri: iō pōt ſubdiuidi in ꝗnꝗꝫ: ſecūda ibi: hec eſt cōmemoratio: tertia ibi: o diuini: quarta o ſingularis: quinta o excellentiſſimuꝫ. Poſſent et alie ꝑticule ſignori: alie nāqꝫ. i. alioꝝ ſanctoꝝ et rerū olim ꝑteritaruꝫ a nobis abſētiuꝫ recolimʾ mortuā: vñ legiť o mores: ero mors tua mors: tuus ero inferne morſus. ꝯcor. ꝺ ſum. tri. c. fi. vna. in prin. vbi de hoc aſſixuz tpe paſſiōis. ꝺ ꝯſe. di. ij. qꝛ paſſus ſalutis eterne. ¶ No. ꝙ in ħ ſacr̄o ſit rememoratio nr̄e redēptiōis. ꝯcordāte in gl. in ꝟbo memoriā. Et dicit Lau. ꝙ iō in paſcha hoc ſit ad repn̄tandū qd̄ oliꝫ factū ē vult dicere ꝙ tūc ſumimʾ eucharistiā ad talē repn̄tationē. ꝺ ꝯſe. di. ij. ſemel. Et qꝛ ꝗtidie peccamʾ: et ſic cōtinua medicina egemʾ. c. di. quotieſcūqꝫ: iō debemʾ hoc facere ꝗtidie: et ſi nō ꝺ facto tñ effectu. e. di. qd eſt: et. c. vt qd. de ſcō aūt ſepe nō faciētes: qꝛ lʒ ꝗtidie cōicare nō ſit laudādū vel vituperandum: multotiens tñ expedit abſtinere ex cā ēt ſine culpa. vi. di. teſtamētuꝫ. de pe. et re. oīs. no. de prebē. ſignificatū: ſʒ debemʾ cauere: ne ħ accidat ex nr̄a culpa. e. di. ſiqs itrat. ¶ Secūdo no. ꝙ p ħ ſacm retrahimur a malo. de cōſe. di. ij. cū oē. et. c. ꝗtiens. et. c. triforme. et. c. cibʾ. qd̄ dicit Lau. ꝓcedere: dūtñ qñ hoc ſumimʾ ſimʾ abſqꝫ mortali: debemʾ. n. nos ꝓbere an ſimʾ ſine peccato: alʾs iudiciū nobis mādocamʾ et bibimus. de ꝯſe. di. ij. qui abſqꝫ ſcelerate. cum. e. ſe. venialia vero delet hoc ſacramētum. e. di. cum oē. non autem mortalia: et iō baptiſmus hoc reſpectu dicit maius ſacrm: qꝛ mortalia tollit. xxxij. di. §. verū. de pe. di. vi. nullus expectet: et hoc reſpectu etiaꝫ ꝟbum dei deducens quē ad ꝯpunctionē dicit nō minʾ ꝗ̃ corpʾ chriſti. i. q. i. interrogo. ¶ Tertio no. ꝙ ſaluator ēt poſt paſſioneꝫ remanſit cuꝫ apoſtolis ibi. vobiſcum ſum: et intelligit Pau. per gratiā. Math. xviij. vbicūqꝫ duo vel tres cōgregati fuerit in noīe meo ibi. ſum in medio eoꝝ. xx. di. ꝺ quibʾ. i. q. i. cuꝫ ſcriptura. xxiiij. q. i. alienʾ. In alteri autē eſt pr̄ſentia corporali ꝓ hoc lr̄a ibi. Et eſſet cū eis ēt pn̄tia corporalis que lr̄a facit cōtra dcm̄ Pau. qꝛ vr̄ velle lr̄a ꝙ ſemper fuit ſaluator cuꝫ apoſtolis ēt pn̄tia corporali: ſed intellige modo predicto qñ. ſ. conſecrabāt eucharistiaꝫ: alias erat eis tantuꝫ per gratiā vt predixi: et dicit lau. ꝙ lʒ deus ſit vbiqꝫ hoc eſt veꝝ potētialiter: ſed corporaliter: ſeu realiter ē tātum in celo ſeu in hoſtia: et de hoc. ꝉ. q. iiij. in ſi. ¶ Opp. i eo ꝙ dicit ex paſſiōe chriſti mortē noſtrā mortuā fuiſſe: p hoc enī ſequereť ꝙ facti eſſemʾ immortales qd̄ cōſtat falſum eē. So. metu cōtrarij. gl. in ꝟbo noſtram ſubaudit eternaꝫ. Et vult dicere ꝙ mors eterna ad quā dānati eramʾ ex peccato primoruꝫ parētuꝫ fuit ſublata per chriſti paſſiōem. ¶ Secūdo op. ad hoc qꝛ ēt poſt paſſionē multi dānātur. de ſum. trini. c. i. ſꝫ. venturus. ſoluit Pau. ꝙ mortua eſt mors eterna in habētibʾ fideꝫ et charitatē. d. c. i. ¶ Quero in eo qd̄ dicit ꝙ in eucharistia chriſtus eſt preſens: ſed ſub alia forma ꝗ̃re hoc fuerit inſtitutum. glo. et ꝗre remitte. Lau. ſoluit formādo plures qōnes vſqꝫ ad. ix. q. Et expōit ſub alia forma idest ſub alijs dimenſionibʾ et menſuris ꝗ̃ fuerit in cruce: ſʒ eiuſdē ſubſtantie ſeu eēntie: vt ħm lr̄a: et de hoc. ꝉ. q. iiij. dicit Math. ꝙ ideo ſub figura panis et vini ſit: qꝛ nō habemus in vſu carneꝫ crudā comedere et ſanguinē bibere. de ꝯſe. di. ij. quid ſit et ſanguis. et de hoc. ꝉ. q. ix. ¶ Secūdo quero an conuerſio que ſit in hoc ſacramento ſit paſſibilis in eo ꝙ panis conuertitur in veꝝ corpʾ et vinū in veꝝ ſanguineꝫ. Sol. lau. notando ꝙ triplex eſt agens: qōdaꝫ artificiale: et ħ ſemper preſupponit materiaꝫ. aliud naturale: et lʒ hoc ſemp poſſit denudare materiaꝫ vna ſpecie et inducere aliaꝫ: prima tamen materia ſemp manet. Item licet duo predicta agentia poſſint ſpoliare materiaꝫ vna forma et aliā inducere: vnā tamen rem nō poſſent in aliaꝫ mutare: tertiuꝫ agēs ſupnaturale: et hoc ex poteſtate abſoluta producit totuꝫ etiaꝫ de nihilo: ideo in agendo nō eget materia ſeu alia re: ſortius ergo poteſt vnaꝫ reꝫ totaꝫ in aliaꝫ tranſubſtātiare: qꝛ maius ē de nihilo aliquid facere: ꝗ̃ vnam rem totaꝫ in aliaꝫ tranſubſtātiare: iccirco licet conuerſio realis ſit impoſſibilis agenti artificiali vel naturali. arg. inſti. de re. diui. §. cuꝫ ex alieno: poſſibilis tamē eſt ſupernaturali. de ſum. tri. c. i. in pn̄. ¶ Tertio quero qd ſit de ſubſtantia panis et vini. Sol. lau. referēs tres opi. primi dicunt ꝙ ſubiectum annihilatur: alij ꝙ remaner in hoſtia cum corpore: tertij ꝙ cōuertitur in corpus: qꝛ licet verba ſucceſſiue proferanť: vno tamen inſtanti conuertiť panis diuinitʾ et ſupernaturaliter eiʾ ſubſtātia oino ꝯuerſa et muta ta

sa ⁊ mutata in veraꝫ substãtiaꝫ corpis nihil remanẽte d̃ sub-
stantia panis. de ↄ̃se. di. ij. q2 corpꝰ. ⁊. c. ãte: ⁊ h̃ cõiter tene-
tur. ¶ Quarto quero an quãtus fuit saluatorꝰ in cruce tan-
tus sit in hostia. so. Lau. pmittẽdo aliq̃: dicit eni ꝙ substã
tia panis nõ ↄuertitur in quãtitate corporis: nec in aliud ac
cidens: sed solũ in substãtias: dicit etiaꝫ ꝙ iter oĩa predica-
mẽta substãtia est nobilissimũ: ⁊ substat oibꝰ alijs: ⁊ susten-
tat: ⁊ est substãtia ipsa quasi ipsũ qd rei: dicit ẽt ꝙ substãtia
nõ est qd diuisibile: nisi mediãte adherentibꝰ: nec est qd visibi
le: nisi mediãte q̃titate: vñ subtracta q̃titate non põt diuidi:
nec subtracta q̃litate videri: dicit ẽt ꝙ deus pepegit: ⁊ ordi
nauit cũ ỽbis ⁊ elemẽtis ꝙ ỽbo apposito ad elemẽtũ fieret
sacr̃m. i. q. i. detrahe. voluit eni ꝙ vbicũq; pr̃sbyter pr̃ste pa-
ne: diceret h̃ ỽba. Hoc ẽ corpus meũ: panis ↄuertit̃ in corpus
de ↄ̃se. di. ij. panis. Et in hoc vñ Lau. p dictionẽ vbicũq; sen
tire opi. Inno. de qua. de elec. qd̃ sicut: ꝙ sacerdos ẽt nõ ce
lebrãs missaꝫ: dicẽs illa ỽba ↄficiat: cuiꝰ cõtrariũ cõiter te-
net̃: vt ibi. dixi: dicit ẽt Lau. ꝙ aliter ẽ corpꝰ in celo: aliter in
hostia: lꝫ sit vbiq; totꝰ: sed in celo est substãtia mediãtibꝰ di-
mensionibꝰ ꝓprijs. i. ꝓpria quãtitate seu mẽsura. i. talis quã
lis fuit i cruce: lꝫ in celo sit in corpe glorificato: in hostia ỽo
est tota substãtia nõ mediãtibꝰ dimẽsionibꝰ suis: lꝫ quãtitas
⁊ qualitas: ⁊ alia accidẽtia ibi: sint ex naturali cõcomitãtia
ita ꝙ substãtia ibi: dominat̃ ⁊ accidẽtia oĩno accedũt: ⁊ sic
cũ substãtia omnino sit idiuisibilis: ⁊ inuisibilis per ↄ̃ñs ⁊ ac
cidẽtia: secꝰ in alijs rebꝰ in qbꝰ substãtia se regulat s̃m sua ac
cidẽtia: q2 mediãte quãtitate diuidit̃: ⁊ mediãte q̃litate vĩa
dicit ẽt Lau. ꝙ diuinitas ỽbi replet totũ mũdũ: vñ nõ ẽ mi
rum si supnaturaliter substãtiaꝫ panis ↄuertat in corpꝰ suũ.
Itẽ vbi vult ⁊ in tot locis quot voluerit: ⁊ totiens ⁊ quoti
ens: de ↄ̃se. di. ij. qd sit sanguis: vbi dicit̃ ꝙ sicut diuinũ ver
buꝫ dei vita est que totũ iplet mũduꝫ: ita lꝫ in multis locis ⁊
inumerabilibꝰ diebꝰ illius corpꝰ ↄsecret̃: nõ sũt tñ multa cor
pora christi: nec multi calices: sꝫ vnũ corpꝰ ⁊ vnꝰ sanguis cũ
illo qd̃ sumpsit. de vtero virginis: ⁊ qd̃ dedit apostolis: ⁊ se
quit̃ ibi: diuinitas eniꝫ ỽbi cõplet illud qd̃ vbiq; est ⁊ ↄiugit
ac facit: ⁊ sicut ipsa vna est: ita corpꝰ christi: ⁊ vnũ corpꝰ sit
in vnitate. Et i h̃ dicit Lau. ꝙ cũ ipsa diuinitas sit vbiq; possi
bile est substãtiã panis que est hic in corpꝰ ↄuerti: sic ꝙ vnũ
corpꝰ nõ fuerit augmẽtatũ seu diminutũ ex hoc: ⁊ ideꝫ de
pane q est alibi: ⁊ sic quotiẽs inenit̃ panis ⁊ ỽbum sacerdo
tis ⁊ intentio ↄsecrandi: ⁊ totũ cõiungit̃ totiens fit h̃ sacr̃m
q2 sic deus pepigit cũ his rebꝰ: vt predixi: ⁊ voluit ꝙ h̃ ver
ba haberent hãc vim sicut ⁊ illa ỽba hñt vim suaꝫ: ⁊ sic d̃ re
bus ẽt per se. sicut ẽt artificiose lapis transit in auruꝫ ⁊ in si-
milibꝰ s̃m Lau. qd̃ simile est valde largũ: vnde ẽt Lau. dicit
ꝙ he actiones differũt: dicit ẽt ꝙ substãtia panis ↄuertit̃ in
carneꝫ in stomacho: sꝫ alr̃. ⁊ aliter vt dcm̃ est. ↄcludit ex pre
missis ꝙ his bene ↄ̃sideratis ad premissã q̃nẽ ⁊ oẽs siĩes põt
de facili respõderi. Et i h̃ dicit ꝙ deꝰ est multipliciter i loco:
qd̃ dixi. s̃. in. ij. no. sꝫ hic formalius loq̃t Lau. ideo adhuc h̃ re
sumo. Dic ergo ꝙ multipliciter deꝰ est i loco: vno mõ potẽ
tialiter: ⁊ sic est vbiq;. alio mõ gratiose: ⁊ sic ẽ i p̃destinatis:
sic ꝙ nõ in prescitis: tertio mõ corporaliter ⁊ h̃ duobꝰ mo-
dis. vno mõ sub proprijs dimẽsionibꝰ ⁊ mensuris: ⁊ h̃ mõ ẽ
in celo talis: ⁊ tantus quãtus fuit in cruce: alio mõ ibi: sunt
eiꝰ dimensiones mediãte substãtia: vt dixi. s̃. e. q. ⁊ hoc mõ ẽ
in qualibet hostia itegerr ⁊ totus: sꝫ hostia est ibi sub quãti-
tate ⁊ sub ꝓprijs suis dimẽsionibꝰ ipsas ergo dimẽsiões ho
stie substãtia corpis non excedit: ⁊ ex hoc pꝫ solutio q̃nis:
⁊ ꝙ sit possibile ꝙ christus sit totus i celo ⁊ totꝰ in qualibꝫ
hostia: inducit Lau. q2 sicut pꝫ ex his que dcã sunt. s̃. e. q. di-
uinitas dei totũ mũduꝫ replet: ⁊ io possibile est sibi ꝙ con-
uerteret hũc panẽ in corpꝰ suũ totũ ⁊ aliũ panẽ eodẽ modo:
⁊ sic in infinitũ nõ ꝙ corpꝰ ↄuertat̃ in panẽ: sꝫ panis i corpꝰ
q2 deꝰ ita pepigit ⁊ ordinauit. ¶ Quinto q̃ro q̃re nõ cõsu-
mitur ex quo totiẽs sumit̃. Sol. Lau. dicens solutionẽ ex p̃-
missis patere: nã q̃tiens panis ⁊ verbũ sacerdotis ⁊ intẽtio
inueniũtur simul totiens fit transsubstãtiatio: q2 panis trãsit
in corpꝰ nec augmẽtuꝫ diminutionẽ corpori p̃stat dcm̃ ẽ. s̃.
q. proxi. cessante eni materia panis cessabit ⁊ corpꝰ. ¶ Sex
to quero quãtus est christus in celo. Sol. Lau. ꝙ tãtus quã
tus fuit in cruce: ⁊ hoc ẽt dictũ est. s̃. q. iiij. ¶ Septimo q̃ro
quãtus est xp̃s in hostia: Lau. querit: ⁊ h̃ ẽt dcm̃ ẽ. s̃. q. iiij.
dicit ẽt Lau. ꝙ sic querẽdo male querimus cũ quãtitas ⁊ alia
accidẽtia ꝓpriaꝫ naturã amiserit: sic ꝙ sit in sacr̃o mediante
substãtia ⁊ nõ ecõuerso: ipsuꝫ eni corpꝰ nõ est punctabile. i.
nõ diuisibile nec locũ occupat ⁊ h̃ ꝓpter naturam substãtie
dominantis que nõ occupat locũ nec pũctatur. ex quo seq̃t
ꝙ totꝰ christus ẽ sub qualibet pte hostie sicut sub tota. Exẽ
pluꝫ in speculo quo facto apparet tota imago hominis sub
qualibet pte sicut sub toto. Et in aĩalibꝰ annulosis sicut sunt
anguille: q2 si diuidũtur: ita se mouet cauda sicut caput i naꝫ
in quocũq; loco est vna ps corpis diuini est ⁊ alia: ⁊ ita erit
in corpore glorificato. Sꝫ nõ bene dicit̃ tantꝰ ẽ in sacr̃o seu
in hostia cuꝫ quãtitas sit i hostia sic oĩo separata: ⁊ alia sub
stantia corporis: vnde ipsuꝫ nõ põt limitare nec mẽsurare:
⁊ ita est totus sub artissimis speciebꝰ. i. in parua hostia sicut
in magna. de ↄ̃se. di. ij. dũtamen frangitur. ¶ Octauo q̃ro
an corpꝰ christi frangit̃ sub hostia videt̃ ꝙ sic. de ↄ̃se. dist. ij.
ego berengarius: vbi dicit ꝙ manibꝰ tractat̃ ⁊ frangit̃ ⁊ fi-
deliũ dentibꝰ atterit̃. Lau. cõtra: q2 cũ sint ibi: accidẽtia me
diante substãtia nõ diuiditur nec frangit̃ corpꝰ cũ sit substã
tia indiuisibilis: vt dixi. s̃. q. iiij. ⁊. vij. Ad. c. ego berẽgarius
dic ꝙ itelligit̃. de speciebꝰ panis ⁊ vini que atterũtur ⁊ frã-
guntur. ¶ Nono quero circa id qd̃ dixi. s̃. q. i. pone ꝙ deus
faciat miraculose quod appareat sanguis in altari vel caro
humana: an hoc sacrificiũ erit sumẽdum: vĩ ꝙ sic. arg. e. ti.
ex parte. ibi: postquã totum acceperit eucharistie sacramen
tum. de ↄ̃se. di. ij. comperimꝰ: ⁊ hoc quidaꝫ ↄcedũt: sꝫ Lau.
dicit ꝙ nõ est sumẽdum. de ↄ̃se. di. ij. de hac. ⁊ de hoc videt̃
tenere Math. ⁊ est verꝰ. ¶ Decimo q̃ro in eo ꝙ dicit. de
sequacibus apostoloꝝ qui sunt sequaces. gl. in verbo sequa
cibus: dicit ꝙ hi qui sequuntur per fidem: qui aũt sint succes
sores apostolorum. glo. remittit.

a ¶ An quãtꝰ fuit saluator. a vide gl. i. c. vñ frãgit hostia. de cõs. di. ij. ⁊ gl. in ỽbo frãgit. c. ego berengarius. ea. di.

a ¶ Per dictiõnẽ vbicunq;. adde gl. i. c. abolende de sepul. ⁊ ibi. per host. ⁊ doc. io. an. in c. vbicũq;. de penis. li. vi. nouũ.

Ver. Hec est cõmemoratio

¶ No. ꝙ in hoc sacr̃o recolimꝰ passionẽ dñicam: nã in fra-
ctione hostie ⁊ calicis effusione in ore fideliũ nihil aliud est
q̃ꝫ corpꝰ dñi in cruce imolari. d̃ ↄ̃secra. di. ij. dũ frangit̃. ⁊. c.
dupliciter. ⁊. c. q2 morte. ¶ Oppo. q2 cõmendat̃ effusio la-
chrymarũ: cũ tamẽ alibi reprobet̃. C. d̃ sal. l. vbi. ff. d̃ offi. pre
si. l. obseruandũ. xxiiij. q. iij. est iniusta. So. Pau. ꝙ loquit̃
de lachrymis ꝓuenientibꝰ ex letitia ⁊ pietate: vult dicere ꝙ
iste cõmẽdant̃: cõtrarie ỽo loquũtur. d̃ iudice q oꝫ a lachry
mis abstinere: nec per eas moueri. ↄ̃sequit̃ aũt Pau. dicẽs
ꝙ etiã quandoq; effunduntur lachryme ex dolore: vñ Augu.
dolus est cuꝰ mẽtis dolorẽ oculi carnis nequeũt declarare.
de peni. dist. iij. sunt plures. ⁊ hoc patet ex descriptione: nã
luctus est gratia vehementer dolẽdi. de malo quod accidit
vel bono quod deficit: vñ Greg. in moralibus. Nisi in rea-
tu culpe qua nos ligauimus misericorditer dimittantur p̃se
ne flere non possumus. glo. super Math. ⁊. dicit ꝙ luctus
due sunt species. vna pro peccatis proprijs ⁊ alienis: alia p
desiderio celestis patrie. dicit etiaꝫ Pau. ꝙ potest generali
us dici ꝙ est luctus malus ⁊ cupiditas. de quo dicitur: plo-
ratur lachrymis amissa pecunia veris. Item deceptionis ⁊
inordinate passionis. xiij. q. ij. §. lugere. ⁊. c. quã prepósterũ.
Et Seneca. de negligentibꝰ facere debito tempore: dicit ꝙ
tũc lachryme nihil profuture cadũt. Est ẽt luctus bonus ⁊
hic triplex: cõpunctionis. psal. Lauabo per singulas noctes
lectuꝫ meũ. Item cõpassionis. Job. xxx. flebam sup euꝫ qui
afflictꝰ erat ⁊ ecclesi. xxij. sup mortuũ plora. Item deuotio-
nis vt hic: vt in psal. Sitiuit anima mea ad deũ fonteꝫ viuũ
quãdo veniam ⁊ apparebo ante faciẽ domini. Fuerũt mihi
lachryme mee panes die ac nocte. Thobie. xi. Fleuerũt am
bo cum gaudio simul. ¶ Secũdo op. in eo qd̃ dicit ꝙ in h̃
sacramento habemꝰ letitiam ⁊ lachrymas: ⁊ sic videtur ea
dem res parere contrarios effectus penaꝫ ⁊ premiuꝫ. con-
tra id. de bap. maiores. ver. preterea. lxvij. di. si quis. de iure

tur. intellecto. ff. de so. qui sic soluit. et l. qui hominē. so. patr. ꝙ hic loquitur. de lachrymis letitie. idē lau. dicēs ꝙ lachrymę hic tendunt ad vnū effectū cū gaudio. s. ad compūctionem deuotam: q2 igit affligit corpus et letetur anim9: et q2 etiā plures sunt qui frequenter pro gaudio lachrymas fundunt, citius ꝗ pro ira: dicit tamē Lau. ꝙ qñq3 vna res operatur contrarios effectus. de iureiuran. debitores: vbi vna solutio parit obligationē et liberationē: sed dic ꝙ illud ē diuerso respectu.

a ¶ Quis ma gis merer. Ad de tex. dicta gl. l. i. c. cū quidā. de iureiur. tex. i. c. pcipue. xi. q. iij. gl. i. & c. cādit i. c. hōr spia n⁹. xl. a. gl. i & bo. studiose. in c. q viderit. xxx ij. q. v. gl. i. c. nulli fas. xxv. q. i gl. i & bo. ld eni in. c. pside ret. de pe. di. v. gl. i & bo maio res. in. c. nulli fas. xix. distin.

Ver. Diuini.

No. ꝙ hic cōmēdatur imēsitas amoris: concordat. de sum. tri. firmiter. ¶ Secūdo no. ꝙ in deo est supabundantia pietatis: nā quęcunq3 cōtritū recipit. de pe. di. iij. talis. et dicit Pau. ꝙ supabundantia denotat excessū qui cōuenit vni soli. ff. de ver. ob. vbi et c. ¶ Tertio no. de affluentia diuine largitatis: oēm enī animā saturauit bonis. de peni. dist. iij. adhuc instant vltra mediū. et abundantiā benedictiōis et oium copiarū tribuit. xvi. q. i. reuertimini: et. q. vij. maiores. ¶ Quarto no. ꝙ homo dominat oibus rebus: quod itelligę de istis inferioribus: nā et natura naturās. s. deus omnes res et earum fruct9 fecit gratia hominis: Isi. de re. di. §. partus. ff. de vsur. in pecudū: homo ē dignissima creaturarū: et fact9 est ad dei similitudinē. ff. de edi. edic. iustissime. ¶ Quinto no. ꝙ spūs celestes administrant hominibus: qđ intelligit Pau. quoad predestinatos. de cōse. di. ij. hoc. de pe. di. iiij. si ex bono. et §. sicut itaq3: et dicit canon in hora imolatiōis ad vocem sacerdotis aperiri celos: et i illo Jesu christi ministerio choros angelorū ad esse. de cōse. di. ij. qđ sit sanguis. Item administrant angeli hominib9 procurando saluationem eorū: vñ dicitur ꝙ quelibet anima fidelis habet suum angelum custodem versus.

Angele qui meus est custos pietate superna.
Me tibi commissum: serua defende guberna.

Ver. Singularis.

No. ꝙ hic laudat prodigalitas alibi reprobatur. de cōsue. c. pe. et vt dicit Pau. pdigalitas hic ostēdit nimiū amorē et dilectionē: exponit autē Gen. prodiga. i. effusa. ¶ Secūdo no. ꝙ in hoc sacramēto christus tribuit seipsum: de hoc in glo. no. in prin. ¶ Tertio no. de cibo ligni mortiferi: et itelligit Lau. de pomo: q2 alias homo non erat moriturus necessitate nature. de cōse. di. iij. placuit. nec etiā post peccatū si semp ederet. de ligno vite: vt legitur in. ij. sen. dist. xix. et in hoc etiā nota. de cibo ligni vitalis. idest christi: vnde luce. xxiij. si in viridi ligno hoc faciunt in arido quid fiet. ¶ Quarto no. ꝙ esus ligni mortiferi sauciauit: quod exponit Genze. i. vulnerauit vulnere mortali: simile ṽbum. de pe. et remis. omnia. ¶ Quinto no. de pane angelorū: et intelligit Pau. de manna: et sic etiā intelligit gl. in verbo homo in eo. quod alleg. psal. Attendite: ibi enī dicitur de manna: et dicitur panis angelorum: q2 ministerio angeli preparatur in aere. ¶ Sexto no. ꝙ panis sacramēti nō consumitur. i. ipse christus qui semp fuit est et erit. de cōse. di. ij. semel immolatus. et c. in christo. semel. ¶ Septimo no. ꝙ recipiens eucharistiā non trahit corpus christi ad se sed trahitur ab illo: et ei cōformat. s. per gratiā quā suscipit. de conse. di. ij. species. ¶ Octauo no. differentiā inter donū et munus. ff. de verbo. signi. alib. et l. munus. hec tñ littera hoc nō probat imo poti9 probat ꝙ ponuntur hic pro eodem in effectu. ¶ Oppo. in eo ꝙ dicit ꝙ in sacramēto christus dat seipsum: nemo enī pōt se dare: q2 nemo domin9 mēbrorū suorū. ff. ad. l. aquil. liber homo. xxiij. q. v. si nō l3. So. Pau. ꝙ homo dare pōt totum suum arbitrium: et talis est mos se offerentiū: vt in religiosis qđ etiā dicit glo. in ṽ. seipsū: mos enī est in salutatione offerre seipsos: nā vt dicit Pau. habemus propriū arbitriū nisi per pfessionē sit a nobis abdicatū. xij. q. i. non dicatis. et dādo illud damus nosipsos quo non est donum maius: vt hic et hoc facit ad. q. de quo. l. q. i. ¶ Secūdo oppo. in eo ꝙ laudatur hic cib9 sacramenti: q2 summe impugnat: alibi enī hoc redarguitur. de cōse. di. v. ne tales. Solu. hic cibus impugnat non carnem: sed animam. In cōtrario autē redarguit cib9 corpaliter impiguēs pañ. ¶ Quero in eo qđ dixi. ṽ. in. i. cōtrario ꝙ nō est maius donū ꝗ dare seipsū quis magis mereatur: an is qui facit op9 meritorium ex voto vel professione: an qui mera voluntate: glo. in ṽbo seipsum determinat ꝙ prim9 per rationes. de q hus in ea. et hanc glo. no. q2 singularis et multi prima facie afferunt cōtra: et eā glo. adē Pau. et in ea ibi. venerabiles. de offi. ordi. si canonici. in glo. ante. lib. vj. ¶ Opp. ad hoc ꝙ immo magis mereatur qui mera volūtate: q2 ea sūt i nostris officijs grauiora que cū liceat nobis nō impendere: tñ eā dilectionis impendim9. xxviij. q. i. iā nōe. Sol. Stepha. quod est quedā necessitas coactionis: et hec ṡriat volūtati. de spon. cum locū: et hec diminuit. de laude actus virtuosi: q2 volūtarium milites elegit deus. xv. q. i. nō est. et de tali loquitur cōtrarium. Alia est necessitas ex interiori inclinatione precedens vt vidim9 in habituatis ad virtutē quā sequūtur quasi ex quadā inclinatione ppter ꝯsuetudinē bene agēdi: et hec est in beatis: nec diminuit: sz poti9 auget. de laude ṽtutis: et de hac loquit questio. Est et alia necessitas. in fi. vt si volo trāsfretare habeo necesse nauē ingredi: et h etiā nō minuit. de merito actus virtuosi: imo quātus actus est nobilioris finis tanto est nobilior: et de hac potest ēt itelligi questio. ¶ Secūdo quero in eo qđ dicit qđ iste cib9 impignat non ventrē: sed mētem an hoc sacramētū descendit ad stomachum. Pau. videtur dicere quod sic: dicit enī sm theologos quod manet corp9 donec species consumpte sint potentia digestiois vel alio modo. Ex hoc videt ꝙ si canis comedat eucharistiā in eius stomacho descēdat: qđ videt Lau. dicens quod nō est absurdū si sub viscerib9 aialium includit: id qđ quandoq3 includit in vili pyxide. arg. de ꝯse. di. ij. qui comedent. Ex hoc dicit nō eē verum id qđ dicit glo. de iude. et si iudeos: cū dicit ꝙ nō descendit in stomachum: qđ etiā videtur sentire hic in gl. in ṽbo cōfirmatur i eo quod remittit. ad no. ibi. de cōse. di. ij. nō iste. ibi. enī dicē gl. qđ nō descēdit in stomachū: et dicit Guil. sm pdicta itelligendū. ṽ ꝯse. di. ij. trib9. et qđ ibi. no. gl. et h cōmuni9. s. qđ durat donec durāt species: quod tenet Tho. parte. iij. sum. q. lxxvij. arti. ij. et Ricar. in. iiij. di. ix. q. j.

Ver. Excellentissimum.

Nota ꝙ h sacm debem9 cūctis studijs honorare: q2 ex toto aīa ṽbemus deū diligere. de pe. di. i. charitas. ¶ Scdo no. illū cui9 donū vel mun9 ispicit ei9 memoria strict9 retineri: p3 q2 naturaliter donatari9 donāti obligat. ff. ṽ fur. si pignore. ṽ peti. he. sz et si lege. §. ꝯsuluit. ṽ test. cū i officijs. ex h arguit Lau. ꝯ scholares q male soluūt doctorib9 vel pitis dicēs: ꝙ ex hoc merito pit memoria i bn legādo ꝯl ꝯsiliū dādo: ṽsus. Munera lfūdas oleū fuge nomē auari. Sic egre menti poterit medicina parari. Et ex h ꝙ dicit h ṽ memoria hui9 sacri: dicit Pau. ꝙ sic ēt i memoria pminuon venerantur imagies ṽ ꝯse. di. iij. venerabiles: et arguit ꝯ donatarios q donū alij donāt: q2 ex h nō vident memoriā tenere donātis: qñq3 enī aliqđ seruari oz ad memoriā. ṽ pe. di. i. §. his auctoritatib9. ṽ. iterū illud. et di. iij. iudas. in fi. vij. q. i. omnq3. xix. q. iij. mādamus. de eta. et qli. intellexim9. qñq3 ēt aliqđ destituit vt memoria tollat. lxxxi. di. valz. xv. q. i. mulier. et h ē ꝯ illos q munuscula mulierū ꝯseruant solicite et frequēter aspiciunt.

Ver. Licet igitur.

Hic vt dicit gl. i. i pnc. hui9 cle. ē. ij. iij. et vt dicē illa gl. h ē narratio i q̄ pmissa multiplici cā celebratiōis festi corpis xpi diē statuit: q̄ debuit celebrari ibi: nos itaq3. pnia subdiuidit i plures: vt multas cās ponit: scda i dictertia potissime: q̄rta itellexim9 ifamiā: de sū. tri. dānam9. i fi. ¶ Op. ꝙ ex q̄ de hoc sacro fit memoria i missis q̄tidianis nō fuerit op9 facere spālem festiuitatē sicut dicit ṽ festo trinitatis. de fe. qm. in fi. sol. pau. ꝙ rō diuersitatis pōt eē: q2 ea q̄ dicunt ad laudē trinitatis singulis dieb9 dicunt nō sic in sacro altaris. vñ vult dicere ꝙ licz in missis quotidianis fiat solēnitas corpis xpi: tñ ea que dicūtur sunt. de alio: vt de sancto vl feria. Sz dic qđ diō trinitate pcernit spāl laudē trinitatis.

ṽ. in die letanye.

Ver. In die letaniis. Idest rogationibus que fiunt ante ascensionem. de conse. di. iij. rogationes. de fer. capellanus natalitia: concor. de fe. licet. et dicuntur natalitia non quando nascuntur: sed quando moriuntur: tunc velut de nouo nati intrant celestem patriam. ¶ No. de reconciliatione penitentium: et intelligit Pau. de reconciliatione solenni et publica: de pe. di. iij. de penitentibus: et ibi no. glo. ij. quare in cena domini fiat talis reconciliatio. et de hoc. l. di. in capite. ¶ Secundo no. de confectione chrismatis: quod dic ut in glo. que fieri: et de hoc. de celeb. mis. te referente. ¶ Tertio no. quod ex institutione none solennitatis non debent detrahi antique. de consuetu. cum olim. quod colligit pau. ex eo quod hic dicit quod ecclesia non potest in cena domini vacare speciali celebratione huius festi propter alia officia prius instituta. ¶ Quarto no. quod in singulis sanctorum natalitiis specialia festa celebrantur: et dic quod celebrantur: vel prout est in calendario institutum: vel prout singuli episcopi in suis diocesibus instituunt. de fer. conquestus. et facit de vulgari quo dicitur quod non est ita paruus sanctus qui habeat suam diem in anno. ¶ Quinto no. de institutione omnium sanctorum: et de hoc in glo. f. et in gl. quo italicis et hanc vltimam no. in fi. quia solet allegari simpliciter de acuto odoratu ancerum in sentiendo hominem.

Ver. potissime. Nota quod christus est gloria et corona omnium sanctorum: et hanc coronam repromisit deus omnibus diligentibus se cum probati fuerint. arg. de renun. nisi. §. verum. i. q. iij. saluator. ¶ Secundo no. quod festum corporis christi debet prefulgere celebritate specialium: ut sicut christus potior est ceteris: ita potius extollatur. de conse. dist. ij. nihil. ¶ Tertio no. ex verbo suppleatur quod illud quod omittitur in officio diuino debet suppleri. vij. q. i. nihil. de hoc. de sacra. non ite. c. i. et fi. de cele. mis. c. i. et dicit Lau. quod loquitur de omisso siue per negligentiam siue per impotentiam siue per dolum. de conse. di. ij. si per negligentiam. et c. seq. vbi negligentia: de potentia. vij. q. i. illud. et c. se. de dolo. et de celebra. mis. de hoc: quantum tamen ad illud de impotentia quo ad horas canonicas: dic quod qui propter egritudinem impeditur: non tenetur redicere ut dixi. de tri. et cele. i. in prin. in ij. scrio. ¶ Quarto no. quod debemus inter nos peccata memorare: et dicit Lau. quod est vera penitentia plangere preterita. de pe. di. iij. perfecta. nullum enim reperitur delictorum tale remedium sicut eorum continuata memoria ad compunctionem. de pe. di. ij. iudas.

Ver. Intelleximus. Nota reuelationem que aliquis fit catolicis: vt dicit gl. i hoc verbo relatum: non est credendum asserenti sibi reuelatum: quod dic vt in ea. dicit tamen Pau. quod pape affirmanti se hoc intellexisse credendum est: de probatio. cle. litteris: et dicit Laud. quod nonnunquam talia reuelantur minoribus familiari consilio spiritussancti. vt in regula Benedicti. pro hoc quia aliquis reuelatur minori quod maior nescit. C. de off. rec. prouin. l. potiores. de consue. ad nostram. vbi de hoc in gl. i.

Ver. Nos itaque. Nota ibi specialior: quod quando speciali nota digna sunt nisi de his specialis fiat mentio neglecta videntur. argu. de sen. excom. statuimus. li. vi. ff. de iureiu. Item apud. §. hoc edictum. solet enim plus timeri et c. xxiij. di. quisquis. ¶ Secundo no. quod festum hoc debet celebrari feria quinta: et dicit Lau. et Genze. quod merito feria quinta: quia tali die fuit institutum. de re. cle. ver. transiturus. ibi. sumpta cena: et ver. in die: et que dicatur feria quinta: et quare sic dicatur: dic vt in gl. i verbo feria: et idem pau. ¶ Tertio no. quod post octauam penthe. quinta feria proxima hoc festum celebrari debet: et de significatione verbi penthe. dic vt in gl. sic dicitur: et ex eo quod dicit de quinquaginta diebus inter resurrectionem et penthe. dicit pau. quod tunc non est indictum ieiunium. de obser. ieiu. consilium in prin. lxxvi. di. non autem. et c. se. nisi in diebus rogationum et vigilia penthe. ca. di. nosce. de conse. di. iij. rogationes. ¶ Quarto no. ibi. tam clerici quam populi: quod appellatione clerici non continetur populus: sunt enim diuerse professionis xij. q. i. duo. de sen. excom. si sententia. i. responso. lib. vi. dicit tamen Pau. videri quod appellatione ciuium vel prouincialium continentur clerici. de fo. compe. dilecti. vbi de hoc. ¶ Quinto no

ta quod in hoc festo debent dici hymni: et quid sit hymnus: dic vt in gl. hi sunt. Et dicit pau. quod hymnus quandoque est idem quod oratio seu benedictio. de conse. di. i. de hymnis. proprie tamen est cantus laudis: vt etiam dicit gl. ¶ Sexto no. quod in hoc festo debemus habere letitiam salutarem. Et intelligit pau. quod est salutaris pro eterno gaudio consequendo et hanc non habent nisi hi qui mente vel ore sunt in syno. i. in celesti hierusalem: quia non est laus in ore peccatoris: et hanc letitiam in aduentu christi ostendit chorus angelicus. de conse. di. i. nocte sancta. et c. hi duo. Lau. ad idem dicit quod letitia salutaris est in domino quod est summum bonum. ¶ Septimo no. quod in hoc festo debet puritas iocunditatis: et dicit Lau. quod hec est vera gloria in conscientia pura. ij. ad corinth. i. gloria: hoc est testimonium conscientie nostre: et psalmo: omnis gloria filia regis ab intus. i. in puritate interioris conscientie. ¶ Octauo no. quod in hoc festo debemus alacri animo deum laudare: pro hoc. San. pbe. huius compila. ibi. summo et alacri hilarem enim datorem et voluntarium elegit christus. xv. q. i. non est. ¶ Nono no. quod debemus in hoc festo habere promptam voluntatem ad deuotionem: et dic promptam. i. expeditam. i. reiecta negligentia: et omissis aliis. simile. xij. q. i. omnis. xx. q. iij. pcluris. ¶ Decimo no. quod in hoc festo debemus inflammari per ardorem: et intellige de ardore charitatis: facit de sepul. dudum. post prin. et dicit paul. quod hic ardor crescere debet vsque ad perfectum vt mori sit lucrum. de pe. ni. di. i. siquis tam ma. et secundum Lau. debemus inflammari igne spiritussancti: pro hoc. de pe. di. ij. si fermo: et in eo quod nunc dixi quod charitas debet crescere vsque ad perfectum. dicit Lau. quod charitas quamdiu homo est in hac vita semper augmentatur et cumulatur pro hoc ista littera ibi: meritorum cumulis: et de peni. di. ij. charitas. in quibusdam. ¶ Undecimo no. quod christus dedit se pro nobis in precium: de hoc in gl. in hoc verbo. Et dicit Lau. quod hoc fuit in cruce vbi dolores nostros tulit: de cele. mis. cum marthe. ¶ Duodecimo nota quod ipse idem redemptor beatis se dat in premium: de hoc in gl. in verbo premium. et exponit lau. premium: idest fruitionem essentie sue et visionem beatam: psal. tunc satiabor cum apparuerit gloria tua. de pe. di. ij. charitas: cum c. seq. ¶ Oppo. in eo quod dicit de quinta feria post octauam penthecos. videtur enim superfluitas: quia intelligitur de proxima etiam si non exprimatur. ff. de verbo. obli. cum qui Kalendis. Sol. vt in glo. intellige que stat contrario: dic ergo quod exprimitur causa maioris expressionis. de dila. c. fi. de dolo. c. vlt. ¶ Secundo opp. in eo quod dicit de octaua penthe. caret enim octauis. de feri. capellanus. Solu. vt in glo. contra: et i ea ibi. dierum numerum: et hoc respectu quilibet dies habet octauam. ¶ Tertio oppo. in eo quod dicit in hoc festo tripudiandum. et de celebra. mis. cle. i. vbi reprobatur. Solu. pau. quod hic intelligitur quod spes tripudiet: scilicet mente animo et corpore.

Ver. Ideoque. Hic est tertia tertie: in qua vt dicit glo. in princi. huius cle. ponitur exhortatio. de festo colendo de certis indulgentiis: et primo exhortatio et preceptum: secundo indulgentie ibi. nos. ¶ No. in verbo vniuersitatem quod prelati per mundum constituti vocantur vniuersitas. de exces. prela. nimis. i. et ij. in superscriptionibus. et in fine ipsorum capitulorum. ¶ Secundo no. quod ad hoc festum colendum tenemur ex precepto ibi. precipiendo. Ex hoc arguit Lau. quod non obediens committit grauissimum peccatum: et tenetur ad penam inobedientie. xxiij. q. i. quod precipitur. de maio. et obe. si quis. et c. illud. lxxxi. dis. si qui. ¶ Tertio no. ibi. iniungentes bonam doctrinam pro confessoribus et confitentibus iniungant quod omnia bona que fecerunt et facturi sunt prosint eis in remissionem peccatorum: quia plus eis talia bona valent ad salutem propter vim sacramenti penitentie quam si gratis fierent: arg. de peni. di. i. quem penitet. Item propter bonum obedientie quia homo subiicit se suo patri. arg. lxiij. di. valentinianus. pro hoc. de ma. et obe. solite: ibi. subditi estote et c. Et dicit Lau. quod de hac obedientia loquitur illa auctoritas. ¶ Quarto no. ibi: veram quod confessio oportet esse vera. i. non ficta vel falsa: quia non est penitentia. xlv. di. vera. quod ibi no. Item debet fieri pura: vt littera in idest non dolosa. iij. q. ix. pura. Item debet fieri proprio sacerdoti. de penite. et remis. omnis: vel eum

a ¶ Appellatione ciuium. Ad de abb. in. c. postulasti. b so. compe. abb. l. c. cum cā. de re iu. her. in. l. ff. de mu.

super erogauerunt ꝑpter tribulatiões quas iniuste sustinue runt quoꝝ meritorū tanta est copia ꝙ excedit omnē penā debitā nunc viuētib⁹: ⁊ precipue passio ⁊ meritū xpi: cuius minima gutta sanguinis vel sudoris sufficeret ad expiationem oīum peccatoꝝ que vnq̄ꝫ fuerunt: q₂ eius respectu oīa nihil sunt. de sūma trini. c. ij. vbi dicit ꝙ perfectio creatoris in infinitū excedit perfectionē creature. Et ideo dicit ꝙ vere dolores nr̄os ipse tulit: de cele. mis. cū marthe. Itē i hoc thesauro sunt etiā cetera bona que fiūt ⁊ faciūt veri fideles que omnia ponunt in scrinio ⁊ in thesauro ecclesie: cui⁹ dispensatio tradita est illi qui hꝫ curā mistici corporis ⁊ clauem totius ecclesie militātis cui dictū est. Tibi dabo claues ⁊c. ⁊ successori eius. de trāsla. quāto: de hoc thesauro dixi ō inde. ad liberandū: ⁊ de pe. ꝙ autē. ¶ Sexto quero quis faciat has remissiones: soluit Laud. ꝙ generaliter solus papa qui hꝫ integram administrationē huius thesauri: q₂ nō poterat per totū mundū thesaurū diffundere dedit episcopis ꝑtātem ꝙ distribuere possint⁹ vsq₃ ad certā mensurā ⁊ non vltra: de pe. cū ex eo. ⁊ eo. ti. indulgentie li. vi. ¶ Septimo quero an istas remissiones possint facere electi confirmati nōdum ꝯsecrati. solu. Lau. ꝙ sic: q₂ hoc non ꝑcedit ex claue ordinis: sed iurisdictionis: ⁊ hanc hn̄t cōfirmati. de elec. trāsmissam: ⁊ hoc tenuit de exces. ꝑla. accedētibus. Hostiē. ibi cōtra dicēs ꝙ h nō pōt: nisi sit sacerdos: primū veri⁹: ⁊ de hoc dico. J. de pui. cle. i. ꝟ. qb⁹. q. ij. de pen. cle. ij. §. ad h. q. iij.

¶ De immunitate ecclesiarum. Rubrica.

Quoniam. ¶ No. id qō nota. glo. i. in fi. ibi: ⁊ renā ex hoc colligit ꝙ lꝫ ꝯstitutio pape oēs liget: de cōsti. c. fi. tamē instātis aliquorū est aliq̄ cā vt ꝯstōnes fiāt sicut h fuit rex francie qui vt dicit glo. fuit etiā cā passiua ꝯstōnis que hic reuocatur: ⁊ idem Pau. dicens ꝙ idē fuit de extrauag. Bonifa. viij. que incipiebat rem nō nouā edita in odiū regis prefati: ⁊ ad eius instantiā postea moderata. de iudi. cle. dudū. Idē fuit de alia extrauag. eiusdē Bonifacij que incipit: vnā sanctā: vbi declarauit esse de necessitate salutis omni humane creature subesse Romano pontifici: quā Clemēs in alia extrauagāti que īcipit: meruit: declarauit ꝙ per hoc regi prefato nullū preiudiciū generaret: ⁊ ipse rex regū ⁊ incole nō eēnt subiecti romane ecclesie aliter q̄ꝫ ante existebāt. ¶ Scdo nota pro particulari allegatiōe: q₂ hic fit mentio specialis de cōstitutione que reuocat: alibi habet de generali allegatiōe. de coha. cle. vestra: ⁊ ibi dixi in. i. cōtrario. ¶ Tertio no. de scādalo euitādo: ⁊ de hoc J. q. i. ¶ Quarto no. succurrendū esse magnis periculis et incōmodis grauibus: de do. sine: de offi. or. vt litigātes. lib. vi. de sta. regu. vt periculosa lib. vi. Et dicit Laud. ꝙ pericula surgebant ex indignatiōe regū ⁊ principū qui ex illa constitutione clericis laicos mouebant: dicit Gen. ꝙ precipue mouebant illi quorū predecessores ecclesias fundauerant. ¶ Quinto no. ꝙ laudat celeritas de hoc in glo. cōcordati ⁊ in ea in fi. de rescrip. ad hec: de accu. c. vlti. ⁊ casus in quibus cōsideratur celeritas no. Archi. xciij. di. c. i. ⁊ illos in quibus nō desideratur: no. xxiij. di. cōis: ⁊ de hoc. de elect. c. fi. li. vi. ¶ Sexto no. ꝙ aliquo reuocato reuocant inde secuta: vt no. de dictiōe ex: ⁊ ō dictiōe ob: ibi. ex eas: vel ob eas: ex enim denotat causam ꝓximā ob remotā: de elec. qualit. in fi. vbi dixi. Et ex hoc arguit qō si ꝑpter excōmunicationē latā per illam ꝯstōnem clericis laicos fuerat: cessat electio alicuius ipse post hāc cle. potuisset redire ad ius electiōis. ⁊ h melius probat ex eo qō dico in se. notabili. ¶ Septio nota casum singularē in quo reuocant gesta retro: ⁊ i hoc no. singulariter glo. per hoc in eo qō dicit ꝙ papa circa ea que sunt de iure positiuo hꝫ ꝑtātem illa reuocandi ex tunc: ⁊ hāc glo. nescio alibi: ⁊ facit ad multa vt dixi. de accu. ad petitionē. ⁊ cū glo. cōcordat Pau. dicēs ex hoc inferri ꝙ illegitim⁹ possit legitimari per papā sic ꝙ habetur pro legitimo ex tunc. i. retro etiā quo ad honores seculares: ⁊ hoc idē voluit glo. in eo ꝙ remittit ad no. qui fil. sint legi. per venerabilē: ⁊ de plenitudine ꝑtātis pape[b] no. in specu. eo. ti. ij. §. nūc ostendēdum. ver. lxxix. ⁊ de hoc. J. in. i. ꝯtrio. ¶ Octauo no. ibi volētes ꝙ volūtas pape habet pro iure: insti. de iur. natu. gen. ⁊ ciui. §. sed qō ꝑcipi. ix. q. iij. cūcta: ⁊ c. per ꝑncipalē: vnde sola voluntate tacita vel expssa tollit ius vt hic: ⁊ pro hoc. de cōces. prebē. ꝓposuit: de cogna. spi. c. i. li. vi. ⁊ ita ēt ius canonicū renouat: q₂ renouat ius antiquum ⁊. ō. de sepul. clemen. dudum. ¶ Nono nota ꝙ a viris ecclesiasticis nō sunt per laicos exigēde tallie seu collecte. Est eni laicis interdicta potestas disponēdi. de eccle. facul. xvi. q. vij. laicis: ⁊ c. nō placuit: ⁊ hoc faciētes sacrilegiū incurrunt ea. cā. ⁊ q. si quis principiū. xij. q. ij. predia. ⁊ c. in legib⁹. Item homicidium. ea. q. q abstulerit: ⁊ de hoc. J. in. ij. ꝯtrio. ¶ Decimo no. ꝙ dantes auxiliū vel fauorē tenent tanquā ꝑncipaliter agentes: de hoc. de offi. dele. c. i. Et in hoc not. singulariter glo. dicebat: in eo qō dicit ꝙ excōicatio canonis ligat ēt occulta delicta. ⁊ dicit Pau. ꝙ cōsulēs vt ecclesiis imponant collecte tenent ad restōnem: alio tenent ad interesse: de hoc. e. ti. aduersus. ¶ Undecimo no. dr̄iā inter exigere ⁊ prestare. nā laici ꝓhibētur exigere collectas ab ecclesiis. ⁊ tn̄ pn̄t clerici prestare vt hic. ⁊ eo. ti. aduersus. Est eni exigere ab inuito: prestare ex volūtate. qō vltimum pn̄t clerici ex iusta cā cū licētia pape. d. c. aduersus. requirit aūt licētia pape ex cā de qua in. d. c. sicut. ⁊ alo requirit superioris licētia sup alienationib⁹. xij. q. ij. sine exceptiōe. de re. eccle. nō alie. c. vt sup. ⁊ c. si quis presbyteroꝝ. ⁊ eo. ti. dudum li. vi. ¶ Duodecio no. ibi. districte. ꝙ nō seruans hāc ꝯstōnem peccat mortaliter. de maio. ⁊ obe. si quis. ⁊ c. illud. xxxij. dist. §. verū. viij. q. i. sciēdū. lxxxi. di. si qui. ¶ Decimotertio no. de cōcilio generali ⁊ lateranēsi. de hoc in glo. vlti. ⁊ J. in tertio ꝯtrio. ¶ Decimoquarto no. ꝙ dꝫ stari cōstitutioni. c. aduersus. e. ti. put in ea ꝓuisum est. dicit aūt ibi ꝙ dꝫ ꝓcedere monitio ad hoc vt sequat iuris sn̄ia. sic. de deci. clem̄. i. ⁊ quo ad illā cle. sufficit prius requisitio: ⁊ de hoc ibi: in gl. ꝯcordat. ¶ Op. in eo qō dixi. J. in. vij. notabili. ꝙ papa reuocat ea que sunt iuris positiui ēt retro: qō eni factū est nō pōt nō eē factū. ff. de cap. l. in bello. §. facti ꝗmo de⁹ cui nihil ē impossibile. xxiij. q. vi. corripiant ad fi. ⁊ q pt oē qō possit ē aliqd posse. xxxij. q. i. si paul⁹. So. Pau. ꝙ papa pōt facē q̄ facta sunt hri pro ifectis quo ad effectū. xxv. q. ij. ꝯpiale. de test. c. ij. C. de leg. nō dubiū: de regu. nō solū li. vi. regula que ꝯ ius li. vi. ⁊ sic ēt pōt facere non factū haberi pro fcō. de spō. is qui: ⁊ nō scitū hri pro scito: de cōces. pbē. cle. vna ad fi. non tn̄ quo ad veritatē facere pōt ꝙ factū nō sit factū vt i ꝯtrio. Quo ad illud qō dixi ēt deū hoc nō posse: dicit Pau. ꝙ h forte dꝫ intelligi de ꝯgruētia ꝑtātis cū apō deū nullū sit preteritū: vel sm Hug. Jo. in. c. si paul⁹: loquit hiphbolice in cōmēdatione ꝟginitatis sꝫ pau. dic meli⁹ ꝙ iō de⁹ nō pōt facere pterita nō fuisse: q₂ hoc ē ipossibile: nec p hoc desinit eē oipotēs: pōt eni oīa possibilia absolute. Sꝫ facē pterita nō fuisse est possibile absolute: nā iplicat ꝯdictionē ꝙ fuerint ⁊ nō fuerint: vn̄ ꝯueniētius dī ꝙ hoc nō pōt fieri ꝙ dicat ꝙ de⁹ nō possit facē: id eni qō ꝯdictionē iplicat nō hꝫ rōnē entia seu possibilis fieri: ꝙ aūt ꝯdictionē iplicet de se pꝫ: sicut eni ꝯdictionē iplicat ꝙ tu sedeas ⁊ ꝙ nō sedeas eodē tpe: ita ēt iplicat pteritū nō fuisse ꝯdictionē iplicat: q₂ est dicere ꝙ fuerit ⁊ nō fuerit: vn̄ Aug. ꝯ faustū dicit: quisquis ita dicit si oipotēs est de⁹ faciat vt que facta sunt nō fuerit nō videt h se dicē: si oipotēs est faciat ea que sūt vera falsa sint: ⁊ pho vi. ethico. dicit ꝙ h solo priuat deus ꝯgenita facere q̄ sunt facta: de h per Tho. pte pma. q. xxv. ar. iij. ⁊. iiij. ¶ Scdo op. in eo qō dixi in. ix. no. a clericis nō sunt exigēde collecte ꝙ ymo. xxiij. q. viij. tributū. xi. q. i. magnū. ō cēsi. c. i. So. Mathe. ꝙ clerici ab oīb⁹ actionib⁹ ꝑsonarū secularū debēt eē imunes: vt in iurib⁹ alle. in. ix. no. ⁊. xi. q. iij. sacerdotib⁹. xxiij. q. vlt. cōuenior: dicit ēt ꝙ ea q̄ vsib⁹ eccl̄ie dedicant quo fundatione eccl̄ie vel oꝛtū seu mansiꝫ vel dotē eccl̄ie immunia sunt ab oī exactiōe: cetera q̄ postmodū dant trāseūt cū suo onere ad eccl̄iam: vt in ꝯtrijs: ⁊ de hoc in. d. c. i. de censi. ¶ Tertio op. in eo ꝙ ponit ꝯsiliū lateranēse ⁊ gn̄ale tanq̄ꝫ

Zaba. in clemen.

[a] ¶ Quod vi[?] stribuere possint. Adde cal. in. c. nro episcoporum. de pe. ⁊ remis.

[b] ¶ De plenitudine ꝑtātis pape. adde tex. in. c. decreto. ij. q. vi. tex. in. c. ad honorē. de auc. ⁊ vsu pal. tex. in cle. i. in fi. vt lit. pē. gl. i. in. c. q̄to. de cōsue. abb. i. c. vnico vt eccle. bene. abb. l. di spu. incip. epo ⁊ quidā rector parmensis.

distinctas:cũ tñ vtrũq̃ sit gñale:q2 vtrũq3 emanauit a papa qui põt gñaliter disponẽ respectu totius orbis.de ꝯsue.c.i. Sol.vt in gl.vlt.⁊ idẽ Pau.dicẽs ꝙ ẽt lateranẽse q̃nq3 ap pellat gñale:de capel.mõa.c.vlt.vbi de hoc in gl.ij.⁊ q̃nq3 turonẽse:de vsur.c.i.Sunt aũt oĩa p̃dicta cõcilia gñalia respectu cõgregatoꝝ:s3 q̃nq3 aliter denoĩant a loco ⁊ sic vocat lateranẽse ⁊ turonẽse.S3 cõciliũ Inno.iij.dr gñale ⁊ h̃ fit vt vnũ discernat ab alio.¶ Queto i eo qd dixi.l.iij.no.d scãdalo euitãdo q̃ñ sit euitãdũ.Sol.Lau.ponẽdo q̃tuor regulas q̃ sumunt ex.c.cũ ex iniũcto:de no.ope.nũ.i fi. Prĩa est ꝙ p euitãdo scãdalo omittẽda sũt q̃ sine mortali omitti nõ p̃nt vt baptizari:dicẽ horas:nec accipẽ pniam ⁊ silia. Scda regula pro vitãdo scãdalo cõmittẽda nõ sunt q̃ sine mortali cõmitti nõ p̃nt vt adulteriũ:hõicidiũ ⁊ silia.xiiij.di.c.i.xiiij.q.v.cũ hõ.Tertia regula pro vitãdo scãdalo pt qs cõmittere ea q̃ sine mortali cõmitti p̃nt:vt portare alium habitũ ex cã:de vi.⁊ ho.cle.de q.Quarta regula p vitãdo scãdalo omittẽ põt qs ea q̃ sine mortali p̃nt obmitti: vt correctionẽ pp multitudinẽ:de cle.excõ.latores:d ꝯsan.q2 circa:dicit ẽt Lau.q2 q̃dã est veritas iustitie q̃ spectat ad iudicẽ.Et est triplex.q̃dã iustitie iuris nãlis qd ꝯtinet in lege ⁊ in euãgelio ⁊ hec nõ ẽ omittẽda pp scãdalũ:q̃dã ẽ vitas iustitie iuris positiui:⁊ hãc legislator põt ⁊ d3 omittẽ pp scãdalũ ⁊ ꝯtriũ statuere:de vo.c.i.Est ⁊ alia dr̃ia inter hec duo q2 veritatẽ iustitie iuris nãlis nõ tollit ꝯsuetudo:s3 iuris positiui:sic.de ꝯsue.c.fi.⁊ h̃ ex cã:al's nõ:de re iudi.cũ eterni.in p̃n.li.vi.de accu.q̃liter.maxie cũ p h̃ violat ius tertij.de reg.iur.q scãdalizauerit.Tertia est vitas discipline ⁊ in h̃ vr̃ lo qui corrupte:q2 ponit veritatẽ discipline sub vitate iustitie cũ tñ hec sunt distĩcta.vt no.gl.in.d.c.q scãdalizauerit:vbi ponit triplicẽ vitatẽ bone vite:iustitie:⁊ discipline:⁊ p̃supposita illa distinctiõe:dic ꝙ vitas iustitie est tm̃ duplex vt p̃missi.s.iuris nãlis ⁊ positiui:de vitate aũt bone vite omittit lau.⁊ de hac dic ꝙ nõ est omittẽda pp scãdalũ:vt dicit glo. in.d.c.q scãdalizauerit:de vitate aũt discipline.i.correctionis ⁊ doctrine dicit lau.ꝙ ptinet ad p̃latũ ⁊ q̃nq3 omittitur pp scãdalũ: puta q̃ñ multitudo est in cã:de renũ.nisi.§.p gra ui.de tẽp.or.c.ij.l.di.vt cõstitueret:vbi de h̃ ⁊ i.d.c.q scãdalizauerit.¶ Op.ad h̃ vltimũ ꝙ nõ sit omittẽda vitas discipline.xliiij.di.cõmessatiões:vbi de h̃.So.lau.ꝙ q̃ñ multitudo ex aucte defendit delictũ nõ omittit disciplia vt in ꝯtrio secus si nõ defendit q2 tũc nõ omittit vt p̃dixi.Itẽ in casu in quo nõ cadit dispẽsatio nõ curat de scãdalo:de trãs.ex parte:pro hoc qd no.de cle.excõ.latores:in glo.ij.¶ Scdo q̃ro q2 videt h̃ velle lr̃a in vbo quascũq3:ꝙ ad nullas collectas p̃stãdas laicis teneant clerici an h̃ sit verũ.So.gl.vide remittit ad no.in.c.aduersus:⁊ ibi no.q̃ munera subeat ecclesie:⁊ regulr̃ nulla subit:s3 de aliquib9 vr̃ expssum ꝙ subeat vt ad refectionẽ itinerũ vel põtiũ qd tenet ibi glo.pe.d quo tñ dic melius vt ibi dixi.in.vi.q.⁊ gñaliter de muneribus ordinarijs ⁊ extraordinarijs:⁊ de alijs circa h̃ ꝓsequit hic Mat.qd plenius ibi:dixi.¶ Tertio q̃ro p̃supposito ꝙ si onus ad qd teneant ecclesie simul cum laicis de q̃ne facti Tiburtini certã quãtitatẽ pecunie dant romanis ⁊ ad hoc ꝯtribuunt ecclesie Tiburtine de possessionib9 earũ an ecclie vrbis h̃ñtes ibi possessiones teneant cõtribuere:so. Mat.ꝙ non:q2 oẽs ⁊ singuli quos tãgebat collecte debuerũt requiri ⁊ ab eis approbari:de tẽpo.or.si archiep̃s:de offi.arch.ad hec.Itẽ hoc est cõmune plurib9 ⁊ singulis ⁊ nõ vt collegiatis.de cõsti.cũ oẽs:vbi glo.ideo a singulis d3 approbari:⁊ q2 ab ecclesijs vrbis nõ fuit approbatũ nõ d3 eis p̃iudicari:dic ꝙ ratio illa non ꝓcedit:q2 hec collecta sit cõis plurib9:⁊ vt singulis:nã potius cõcernit vniuersitatem ex quo ab vniuersitate debet:⁊ id qd no.gl.in.c.cũ oẽs:ꝓcedit ex alia rõne:q2 loquit de his que fiũt ab vniuersitate:nõ tñ ex necessitate quo casu requirit ꝙ singuli cõsentiant vt dicit ista glo. sed in casu p̃misso presumẽdũ est ꝙ ex necessitate: q2 nõ p̃sumitur ꝙ Tiburtini spõte se obligauerint.ff.de pba.cũ de indebito:de renũ.sup hoc:aliud ergo est cõsiderãdũ an cã pro qua onus fuit impositũ sit talis que concernat p̃dia an non.p̃mo eni3 casu tenebunt etiã predia ecclesiaꝝ vrbis.nã p̃supposito ꝙ ecclie Tiburtine de iure fuerunt obligate: tunc superior ecclesiasticus sine cuius ꝯsensu hoc fieri potuit sicut potuit disponere de ecclesijs tiburtinis ita ⁊ de predijs ecclesiarũ vrbis:q2 rõne rerũ est iudex:de fo.cõpe.sanes ⁊ qd no.Inno.c.ti.postulasti.Secũdo vero casu q̃ñ causa impositionis cõcernit non p̃dia sed personas tũc nõ tenentur ecclesie vrbis pro suis predijs:q2 de prelatis vrbis non potuit Tiburtinus ep̃s disponere:⁊ ꝓcedunt hec p̃supponendo ꝙ erat tale onus qd iponi potuit de licẽtia ep̃i.si autem poneret ꝙ eẽt tale in quo requireretur licẽtia pape sicut in casu.c.aduersus:tunc eẽt cõsideranda forma in extr.de priuile.recepimus:⁊.c.porro. Format etiã Mat.q̃ne3.de q̃ dixi.s.de censi.cle.presenti.q.xiij.ꝓsequit etiam.de clericis h̃ñtibus bona patrimonialia ex q̃bus cõsueuerat solui collecta ciuitati an teneant ad illos:⁊ soluit referens qd dicit specu.de clerici.cõiu.ver.ad huius.quod dic.vt dixi.de vita ⁊ hone.cle.c.fi.q.vi.⁊.vij.

¶ De consanguinitate ⁊ affinitate. Rubrica.

¶ Dicit glo.ꝙ hec rubrica sic venit sub bulla:sed vidit q̃sdam h̃re Rubricã de sponsalib9 pro hoc: q2 idẽ ius potest esse sub diuersis titulis diuerso respectu:de libel.obla.c.ij.d appel.significantib9:dic tamẽ ꝙ ex quo hec Rubrica venit sub bulla nõ licet aliã ponere.s.in prohemio Grego.in fi.

Eos. Emanauit ad executionem iuriũ canonicoꝝ ⁊ ciuiliu3 prohibentium interdictas nuptias.s.c. nõ debet:de eo qui cogno.cõsangui.d de ꝯuer sa.cõiuga.⁊ de cogna.spi.per totũ.C. de incest.nup. qui cõtra:⁊ auten.incestas:⁊ per totũ:insti.de nup.§.fi.Laud.⁊ Genze.allegat ẽt laud. de cle.cõiuga.⁊ de cõuer.cõiu.per totũ:sed in his duobus titulis p̃ncipaliter non ponit de m̃rimonio ꝓhibito.¶ No. ꝙ cõstitutio nõ punit ignorãter ꝯuenientes:sed tm̃ sciẽter de hoc in glo.iij.⁊ pro hoc.de cõsti.c.ij.de ordi.ab epis.q renũ.epi.c.i.⁊.ij.de cleri.excõ.mini.aplice.¶ Scdo no.penam ꝯtrahentis in gradib9 cõsanguinitatis vel affinitatis cõstitutione canonica ꝓhibitis.⁊ intellige de gradibus vsq3 ad quartũ inclusiue.eo.ti.nõ debet:de hoc in glo.in ver.interdictas ¶ Tertio no.ibi:nõ verentur ꝙ nuptie cõtracte cõtra hanc ꝓhibitionẽ verecũde sunt:⁊ de cõtrahentib9 cum monialibus.dicit Paul.ꝙ si sint laici capite puniunt.C.de epis.⁊ cleri.siquis nõ dicã:intellige canonizata.de peni.di. i.⁊ s̃m canones clerici deponunt:⁊ laici excõicantur.xxvij. q.i.siquis ep̃s.Pau.illud tamẽ.c.non loquit de contrahẽte:sed de mechante:sed.l.siquis non dicã:bene loquitur de cõtrahente. ¶ Quarto no.casum in quo quis excõicatur ipso iure.⁊ dicit Laud.hunc eẽ octauũ casum in quo excõmunicatio infert per istas ꝯstitutiones:qd intellige per ea que notant.i.de sen.excõ.cle.i.in gl.est sciendũ:ibi. tamen glo.enumerat alios mõ:sed nõ est vis. ¶ Quinto no.ꝙ nomine prelatorũ veniunt omnes cuiuscũq3 gradus siue episcopi siue alij qui presint:sic enim debet intelligi littera:ibi prelatis:pro hoc.s.de sepul.dudum:⁊ de offi.ordi.cu3 ab ecclesiarum. ¶ Sexto no.ꝙ excõmunicati debent euitari ⁊ propter hoc denunciantur vt hic:⁊ dicit Paul.ꝙ iste est effectus denunciationis:de appel.pastoralis ad fi.ix.q.iij. cui.vnde suppler Paul.in ver.nunciẽt:⁊ ab alijs faciẽt euitari:de sentẽ.excõmu.parrochianos. ¶ Septimo not.ꝙ excõmunicatus non absoluitur nisi recognoscat errorẽ:de offi.ordi.significauit:dicit tamen laud.⁊ Genze.ꝙ hoc fallit in casu:de testi.venientes.ij.ad fi.⁊ est in alio quod ibi no. ⁊ an possit inuitus absolui. dixi d rescri.ab excõmunicato. ¶ Octauo no.ꝙ in casu huius clemẽ.ante absolutionem requiritur satisfactio:de hoc in glo.antepenul.⁊ in ea ibi manifesta offensa:dicit Genze.ꝙ hec nõ poterat esse non manifesta talis cohabitatio:vult dicere ꝙ hoc erat notoriũ actus permanentis:simile de trãsla.quãto:⁊ dicit Paul. ꝙ ibi in recognitione erroris se separãtes debẽt ab inuicem se

a ¶ Ad q̃ teneant ecclesie. adde Bertachinũ d s̃rmo i tractatu.d gabellis:in.vij.parte:in.v.col.v. sed aliud ẽt est.

d ¶ Qd ꝯtra. adde spe.ti.de ꝯstitu. Inno.i c.i.de cõstitu. bal.in margarita:in vbo cõstitutio.pau.d ca.ꝯsi.cxlv. lcl pieter:q2 generalis ꝯtra.

e ¶ Nõ se p̃latoꝝ.adde doc.i c.decernimus.d iudi.doc.in.c. romana.de fo. cõpe.doc.in.c. cũ ab ecclesiarũ.de offi.or.

d ¶ Ante absolutionẽ.adde doc in.c.q̃ frõte.de app.Cal. cõsi.i.xi.de sen ten.excõ.

dem se abiurare: qui cleri. vel voue. c. ij. sicut etiā fit de recon ciliatione eorū qui separanſ ab inuicem vt quia ꝯsanguinei ⁊ volunt ecclesie recōciliari: debent enim se abiurare vt ibi. ¶ Op. in eo ꝙ indistincte punit contrahentes in gradib⁹ prohibitis vel in aliis casibus hic expressis: potest enim eē ꝙ licite vt q2 dispensari per papā qui hoc potest: de restitu. spo. litteras. de statu mona. cum ad monasterium: vbi de hoc ergo saltem tunc debet cessare pena de cōsti. c. ij. Sol. vt in glo. i. ibi. Item in his que stant cōtrario: ⁊ idem Pau. qui pro hoc ponderat litterā ibi diuino timore postposito: ⁊ d hoc. J. q. x. ¶ Secūdo oppo. in eo ꝙ punit sciēter cōtrahē- tes: ⁊ sic videtur secus de ignorantibus cum tamen hec vi deatur esse iuris ignorantia que non excusat. regula ignorā tia li. vi. sol. vt in glo. ignorantes: que intelligit h. c. de igno rantia facti: ⁊ idem Pau. ⁊ de hoc. J. q. v. ⁊ duabus sequē. ¶ Tertio op. in eo ꝙ puniuntur cōtrahentes in gradibus prohibitis lege canonica ⁊ nihil dicit de prohibitis lege di uina que tamen est fortior prohibitio: de resti. spo. litteras. Solu. metu contrarij glo. in ver. canonica: subaudit nedū diuina vult dicere fortius si diuina: ⁊ idem paul. ex hoc no- tatur ꝙ cōstitutio penalis comprehendit casū fortioris ra tionis: ⁊ hoc optime probat littera iūcta hac gl. ¶ Quar to oppo. quia videtur inculcatio. nam primo dicit de cōtra hentibus cum monialibus: ⁊ postea dicit de ipsis moniali bus cōtrahentibus: satis enim dictum erat de monialibus dicendo de cōtrahentibus cum eis: nam eo ipso ꝙ cōtrahē tes cum monialibus excōmunicantur: vt hic eadem ratiōe ⁊ ipse moniales ⁊ econuerso: quia participant in crimine damnato. de sentē. excō. nuper: ⁊ c. si cōcubine: glo. quā. ſ. soluit ꝙ hic videtur probari ꝙ cōmunicans in illo actu pro quo quis excōmunicatur nō est excōmunicatus: per ea que no. de sen. excom. cōtingit. i. pro hoc qd ibi dixi in. ij. ⁊ iij. cōtrario: ⁊ defenditur hec solutio ex eo ꝙ in. c. si ꝯcubine dicitur de cōmunicante post latam sniam ⁊ in. c. nuper: dici tur de cōmunicante iam excōicato. Secūdo sol. glo. ꝙ nō est hic cōculcatio ex eo q2 primo punit scienter cōtrahentē cum moniali: deinde punit monialem cōtrahentē etiam eo casu quo contrahēs cum ea non ligatur: vt q2 ignorat qua si velit littera ꝙ nullo caso monialis excusetur: sed contra- hens cū ea excusetur si ignorat. ¶ Quinto op. ꝙ sit cōcul- catio ex alio in eo qd dicit ꝙ religiosos ⁊ moniales: videt enim ꝙ suffecisset dicere religiosos: quia masculinū cōpre- hendit femininū: de elec. generali. li. vi. de ele. cle. i. sol. pau. ꝙ ex hac littera ⁊ de symo. quoniam ⁊ de cle. excō. mini. postulastis ibi. monachi vel moniales. arguitur ex eo ꝙ ex primit de vtroqz ꝙ masculinū qualificatū in iure expressū non cōprehendit femininū eiusdem qualificationis: ⁊ hoc in penalibus vult dicere ꝙ cū exprimitur masculinū sub ali qua qualitate: vt hic in ver. religiosos: q2 exprimitur sub qua litate religionis non cōprehenditur femininū in penalib⁹. Ad contraria respondet ꝙ in cle. i. preallē. generalis ratio conuenit vtriqz sexui. ideo nō mirum si vtrūqz complectit: ibi enim dicit homines: qd est nomē cōmunis generis: hic aūt deficit talis expressio: ⁊ sic cessat extēsio: q2 qualificatio nis expressio non patitur extensionē. de sen. excō. si sententia in prin. lib. vi. vbi non fit extēsio cū mutatur sola q̄litas: for- tius ergo vbi mutatur sexus vt hic ⁊ precipue: q2 nō seruat omnis odn similitudo vtroqz casu: ad alias enī obseruanti as tenetur mulier q̄ vir. xx. q. i. §. velamē: ⁊ c. seq. de regu. vidue. de statu regu. c. vnico: lib. vi. ⁊ dicit Pau. hoc maxi- me pcedere: quia vt dixi h tractamus de odiosis ⁊ penali- bus. ff. de ven. in pos. mit. l. i. §. quare: de ver. obliga. qui ro- me. §. flauius: vbi manumissio restricta ad certū modum et qualitatē non extenditur ad aliam: de hoc quando mascu- linum cōcipiat femininū: dic vt dixi in. d. clemē. i. q. i. ⁊ seq. per hoc infertur ꝙ licz fuerit opus exprimere religiosis ⁊ monialibus tamē postea sufficit masculinū ad comprehen dendū vtrūqz: vt patet in littera ibi: illos: quia debz supple ri ⁊ illas: ⁊ hoc q2 ibi: non est qualificatio restringens ma- sculinū. ¶ Sexto op. ꝙ nō debuerit indistincte punire cō-

sistentes in sacris contrahentes matrimoniū cū liceat oriē talibus vti matrimonio. xxxi. di. nicena. xxxij. dis. erubescāt de cleri. coniuga. cū olim: sol. Laud. ꝙ loquitur de occiden talibus qui habēt continentiā annexā ex cōstitutione eccle- sie: dic ꝙ etiā orientalibus nō licet cōtrahere postq̄ sunt in sacris q̄uis possint vti ꝙ matrimonio cōtracto dum erant in minoribus. d. c. cū olim. ¶ Septimo oppo. q2 videt con tradictio in littera: nam primo dicit de scienter cōtrahenti- bus in gradibus prohibitis: deinde ver. nec nō: ponit de re ligiosis ⁊ existentibus in sacris qui cōtrahunt ⁊ nō addit scienter cū tamen etiam hoc casu deberēt excusari ignoran tes. de cōstitu. c. ij. glo. non repetit. soluit ꝙ quo ad religio sos ⁊ existentes in sacris non repetit scienter: q2 in religio- sum vel existentē in sacris cōtrahentē non cadit ignorātia: ⁊ vult dicere de ignorantia facti: ignorātia aūt iuris non ex cusat. regula ignorantia: lib. vi. ⁊ non cadit ignorantia fa- cti: ex eo quia in facto pprio non excusatur ignorans: de re scrip. ab excōmunicato. C. de heredi. institué. l. vlt. vt enim dicit Pau. non est quis ita supinus qui suā professionē vel ordinis receptionem ignoret: maxime cū hec non fiant nisi post annos discretionis. de regula. c. i. lib. vi. de eta. ⁊ qua. clemē. generalē. Ex hoc infertur ad quod dicit glo. ibi. pu- to tamē ꝙ si esset probabilis ignorantia excusaretur: vt in ordinato ad sacros in amentia vel dormitione vel ante pu- bertatē. Et idem Pau. dicens ꝙ cū talis nō prohibeatur cōtrahere: nō debet ex cōtractu penā pati. xxiij. q. iiij. si pec cat. ¶ Octauo oppo. quia in casibus hic prohibitis matri monium cōtractum nō tenet: ergo non est locus pene[b]. q2 qd nullū est nō potest operari effectū. de despō. impub. ad dissoluendū: regula nō prestat li. vi. Sol. h ponitur factum rōne affectus cū opere subsecuto: de biga. nuper. ex h nota. Lau. ꝙ ex eo ꝙ nullū est debetur pena. qd vr esse cōtra id x. dist. videor: hec. n. non est nulla imo aliqua: arg. de symo. nemo. pro hoc inducit illud Jo. i. sine ipso factū est nihil. i. peccatū. ¶ Quero cū hec cle. exprimat tm̄ sex casus: an in aliis casibus si quis cōtrahat matrimonium prohibitū est locus pene. de qua hic glo. i. ibi. ⁊ no. soluit ꝙ nō: dicēs ꝙ si quis cōtrahit cū cōiugata iudea vel pagana vel cognata spūali vel legali nō est locus pene huius cle. cū nō sit expres- sa nisi in sex casibus de quibus in littera: ⁊ hanc gl. no. ⁊ di cit ꝙ lz ꝯstitutio penalis cōprehendat casū fortioris rōnis vt dixi. s. ea. cle. in. iij. cōtrario: nō tamen cōprehendit casū similem: q2 in penalibus nō fit extensio. regula in penis. lib. vi. Et per hoc soluitur contrariū ꝙ si dicatur ꝙ debet hec cle. extendi ad casum similis rōnis. ff. de adul. si postulauerit. §. ratio: de eden. quedā. §. nūmularios: de ꝯsti. translato. de rescrip. inter: de trāsac. c. ij. de postu. c. i. ⁊ qd ibi no. in vlti. glo. de sta. regu. sup quodā: nam sm̄ Pau. non dz vt pdixi in odiosis fieri extensio rōne similitudinis. de sen. excō. ca- nonica: ⁊ qd ibi no. in gl. iij. regula q̄ a iure. ⁊ regula qd ali cui: ⁊ regula in penis. ⁊ de pbē. dilectio: in fi. q2 res inter ali- os acta ⁊ c. vt ibi ⁊ de re iudi. q̄uis: ⁊ h de extēsione facien da per hoiem: per legē enī q̄nqz fit extensio ⁊ tunc stat le- gi. vnde tunc cū in hac cle. solū certi casus exprimātur: nec alio iure fiat extēsio: debemus stare huic dispositioni tantū in suis terminis. ¶ Scdo quero q2 loquit hic de scienter ꝯtrahentibus ⁊ sic videtur excusari ignorāter ꝯtrahentes: qd dixi. s. in. ij. ꝯtrio. itelligēdū de ignorātib⁹ factū. sec⁹ de igno rātib⁹ iua ꝙ si alter solus sciebat: gl. iij. ibi: si vo alter. soluit ꝙ solus ligatur: idē pau. dicēs ꝙ hoc casu filij erunt legiti- mi. de clā. despō. cū inhibitio: ⁊ hoc si ꝯxit in facie ecclie. q si. sint legi. cū inter: ⁊ c. ex tenore. ¶ Tertio q̄ro si ꝯxit igno rans: ⁊ post tpa sciuit ⁊ cohabitauit ꝯsanguinee. glo. iij. ar guit ꝙ ligetr: ⁊ ꝯriū determinat: q2 ꝯstō ista punit nō coha bitationē: sed ꝯtractum qd ꝯsequere vt in gl. ibi. sed qd si ꝯxit vsqz ibi qd si ꝯxit. p hoc iducit pau. q2 scienter ꝯtrahens ligat etiā si postea nō cohabitauerit: facit cle. vt pfessores. de re- gula. secus ergo si sciēter: sed nō sciēter ꝯxit: q2 auctor hic respicit initiū: simile. ff. de vsu. qui scit. §. bone nec sufficit ali qd subsequi qn̄ requiritur ab initio. xxxv. q. i. si quis viuēte. de

[a] ¶ De cōtra- hentib⁹ cū mo nialibus. adde xxvij. q. i. pro- tumse pleraim in. c. si qua mo nacha: glo. in c. virginib⁹ ea. cā. ⁊ q. ⁊ in. l. si quis non dicam rapere. C. de epi. ⁊ cleri.

[b] ¶ Nō est lo cus pene. adde hoc in. l. ea quidem. C. manda.

conuer.infi de.c.j.in viti.glo.contrariū tamen tenet dicens ꝙ si cohabitat affectu maritali incurrit hanc penā:quia videtur de nouo contrahere:⁊ sic ſm eum ꝓcedit.ſ.lutio gl. tunc tantum quādo cohabitat ex primo cōsensu omni tñ casu eam cognoscendo mortaliter peccat:quia facit cōtra cōscientiā.de resti.spolia.litteras:de senten.excom.inquisitioni.puto glo.veriorē:licet enim quando matrimoniū ab initio fuit nullū ex aliqua causa cui possunt contrahētes renūciare per cohabitationē scienter factum iducatur matrimonium:de coniugi.seruo.c.fin.secus hoc casu:nam cōsensus non potest inducere hoc casu matrimonium propter iuris prohibitionē:nec ista clemen.punit consentientē:sed cōtrahentē:⁊ faciūt hec ad questionē:de qua.j.q.x. ℭ Oppo.ad hoc quia accipere est quādocunqꝫ accipere.j.q.j.eos:⁊.q.iij.siquis presbyter.⁊.c.siquis obiecerit.Solu.Genze.ꝙ illud procedit respectu conscientie quia peccat:sed nō est locus pene vt predixi. ℭ Quarto qro si putauit cōtrahere cū cōsanguinea:sed non erat.glo.ibi.quid si contraxit:remittit ad nota.de senten.excom si vero.ij.⁊.c.in audientia:⁊ p ibi not.dic ꝙ nō est locus pene huiꝰ clemen. ℭ Quinto qro generaliter:quia dixi.s.in.ij.contrario ꝙ hic excusatur ignorans factum:an hoc sit indistincte verum.Land.arguit ꝙ non:quia non licet ignorare conditionē eius cū quo quis contrahit.ff.de regu.iuris.qui cum in alio.Solu.ꝙ probabilis ignorātia excusat crassa ⁊ supina nō.xvi.distin.quod dicitis.xij.q.ij.qui ⁊ humanis:⁊ in facto alieno presumitur ignorantia non in proprio:de rescrip.ab excommunicato.xxiij.di.preterea:⁊ hoc de ignorantia facti:de ignorātia vero iuris:dicit Lan.ꝙ neminem excusat si est iuris naturalis.xvi.q.i.si cupis.nisi sit tale iuris quod per abusum sit sublatum:pro hoc quod nota.de consuetudi.c.fina.de ignorantia vero iuris positiui dicit Land.ꝙ etiam hec non excusat.fallit in q̄tuor personis scilicet muliere:milite:rustico.⁊ minore:quibus licet ignorare iura si certant de damno vitando.i.q.iiij.§ notandum:⁊ de hoc in regula ignorantia:libro.vi.⁊ dixi de rescrip.ab excommunicato:⁊ de muliere dic ꝙ non excusatur ab ignorantia:nisi in casibꝰ iure expressis.C.de iur.⁊ fact.ignoran.l.fi. ℭ Sexto quero an ignorare gradus consaguinitatis sit ignorare ius vel factū:videtur ꝙ sit ignorare ius:quia matrimoniū est de iure naturali.de vo.c.vnico.lib.vi.Solu.Land.tenet contrariū dicens ꝙ licet matrimoniū sit de iure naturali.tñ ratio tamen graduū est d iure positiuo.nā soli duo gradus lege diuina ꝓhibiti sunt:alij lege canonica:de resti.spolia litteras.Idem dicit de ordinibus ⁊ religione quibus est annexa continentia.de iure positiuo dicto.c.de cleri.coniuga.cū olim:dic ꝙ ignorantia gradus est potiꝰ facti ꝗ̄ iuris:sed ignorare qui gradus sunt prohibiti ē bene ignorare ius:⁊ tunc si est gradus ꝓhibitus iure diuino talis dicitur ignorantia iuris diuini que neminē excusat.si autem est prohibitus iure canonico tantum tunc est ignorantia iuris positiui a qua aliqui excusantur:vt nunc dixi:⁊ quomodo excusetur quis ab incestu propter ignorantiā.dixi de donatio.inter virū ⁊ vxorē:⁊ si necesse:⁊ nota Barto.ff.de adul.si adulterium. ℭ Septimo quero quia dixi.s.in secundo contrario:⁊ in.v.questione inter scientē ⁊ ignorantē:an presumitur quis sciens vel ignorans:videtur ꝙ sciens:per.l.i.ff.de regu.iuris.qui cū alio. In contrarium quia quilibet presumitur ignorans nisi ꝓbetur sciens.ff.de probatio.verius.Solu.Land.ꝙ regulariter in facto alieno presumitur ignorantia nisi ꝓbetur sciētia vel affectata ignorantia que habeatur pro scientia.de cleri.excō.apostolice:fallit hec regula in his in quibꝰ tenetur quis adhibere diligentiā sicut in facto beneficiorum ⁊ subditorū ⁊ electionū ecclesiarū:de electio.innotuit.ibi.nec ꝓbare cogimus ignorantiā.de cōces.ꝓben.cle.vna in fi. Idē vbi periculum imminet maxime in arduis sicut sunt matrimonia que non possent dissolui sine maxima difficultate:ideo cum magna solennitate ⁊ bannis precedentibus debent cōtrahi:de clande.desponsa.per totum.xxx.q.v.c.i.cū seq. In alijs autem que sunt facti alterius debet esse nec nimis diligens:nec nimis negligens.ff.de iur.⁊ facti ignoran.nec supina. ℭ Octauo quero in eo casu quo quis tenetur probare ignorantiam qualiter probabit:Solu.credit Land.ꝙ p iuramentum ᵃ cum agatur de his que de se intrinseca sunt:argumen.de electione.c.vt circa.libro.vi.de sentē excōmu.si vero.i.de hoc in regula presumitur.li.vi.⁊ dic ꝙ non semper stabitur iuramento:sed tunc tantum quando non potest alio modo probari:de testi.presentium:⁊ qd ibi not.⁊ dicit.Land.ꝙ presumitur ignorātia nō affectata ex quo iurauit:quia non presumitur velle deierare:de ꝑsump.litteras.quod procedit eo casu quo sufficit iuramentum. ℭ Nono quero quia dixi.s.in.i.contrario papaꝫ dispensare posse super gradibus prohibitis quid si post contractum matrimonium dispensat:an per hoc remouetur pena huius cle.So.Pau.ꝙ debent inspici verba dispensationis ex quibus apparebit an tollit impedimentum etiā quo ad penā preteritā:⁊ tunc non est opus alia absolutione.s.titu.ꝓxi.cle.vna:si an vero tollat solum quo ad hoc vt matrimonium nō valeat:⁊ tūc necessaria est absolutio ab excōmunicatiōe de quo hic. ℭ Decimo quero in eo quod dixi.s.q.iij.de eo qui cōtraxit ab initio in grade prohibito ignoranter:⁊ postea cohabitauit scienter:pone dicit statutum ꝙ si habens vxorē cū alia contraxerit ⁊ consūmauerit capite puniatur:alio statuto cauetur ꝙ potestas post quinquenium a die cōmissi criminis non possit de delicto cognoscere.Quidam habens vxorem cum alia contraxit ⁊ consūmauit:cohabitauit vltra decennium potestas contra ipsuꝫ processit ⁊ ille confessus fuit illum contractum:⁊ quomodo pluries consūmauerat et in biēnio circa:poterit ne potestas cognoscere ⁊ punire.So.questio fuit de facto Boñ.⁊ arguebatur ꝙ sic:quasi ex reiteratione consūmationis copule surgeret nouum delictum:⁊ sic prescriptio interrumperetur.ff.de adulte.mariti §.quinquenium:de fur.vulga.de eo qui duxe.in matrimo.cum haberet.Contrarium fuit obtentū:⁊ sic ꝯsuluit Pet.de ancha.per ea que dixi.s.q.iij.nā statutū requirebat duo.s.contractum ⁊ cōsummationē primam:nec ex iteratiōe copule incipit nouum delictuꝫ quod faciat esse locū statuto:ꝓ hoc quod no.ff.de iureiuran.cū qui.§.i popularibꝰ. ℭ Undecimo quero in eo qd hic dicit de gradibus consanguinitatis qui dicuntur cōsanguinei:ᶜ sol.Mathe.illi qui ex eodem sanguine procedunt:⁊ aliqua in hoc prosequitur que plana sunt in arbore cōsanguinitatis. ℭ Duodecimo qro in eo qd dicitur de gradibus consanguinitatis quid est affinitasᵉ.sol.Mat.prosequitur.dic vt in arbore consanguinitatis. ℭ Decimotertio quero an affinitas de qua hic possit cōtrahi sine copula:dicit Mathe.ꝙ nō:quia requiritur commixtio sanguinis:⁊ in hoc ꝓsequit ea q̄ notāt.xxxv.q.iij.extraordinaria:⁊ de eo q cogno.cōsangui.fraternitati.dicēs ꝙ per pollutionem extraordinariam nō ꝯtrahitur affinitas.Et ad maiorē declarationē dicit sciēdū ꝙ triplex est extraordinaria pollutio:primo est cōtra ordinē iuris:vt cū illa que non est vxor:⁊ ex hac cōtrahitur affinitas.de eo qui cogno.consan.discretionē:alia est contra ordinem nature:vt cum brutis vel cum masculo:vel etiam cum femina in loco non cōcesso:⁊ ex hac nō inducitur ᵈ affinitas:quia non fit cōmixtio sanguinis.xxvij.q.ij.lex diuine.nam etiam cum muliere potest esse vitium sodomiticuꝫ.xxxij.q.ij.vsus ⁊ quando vir vtitur muliere in loco non concesso.xxxij.q.vij.adulterij.tertia affinitas est preter ordineꝫ nature:⁊ differt a precedenti:qꝛ illa est contra ordinē nature.Exemplū de hac vltima vt cum quis polluit mulierē circa naturalia:⁊ de hac xxxv.q.iij.extraordinaria:⁊ ex hac etiam non contrahitur affinitas:vt dixi in prin.huius.q.⁊ no.in.d.c.fraternitati.vnde si vir non fregit claustra pudoris non inducitur affinitas etiam si sepe hoc fiat:licet Ioan.fauentinꝰ hoc dixerit ꝙ sepius iterata inducit affinitatem quod non procedit.ex quo non est facta commixtio sanguinis vt predixi. ℭ Decimoquarto quero si vir fregit claustra pudoris.sed non emisit semen.Solu.Matb.ꝙ non contrahitur affinitas si de hoc ꝯstare posset:sed quia in dubijs certior via est

eligenda

ᵃ ℭ Tenet ꝓbare ignorātiaꝫ. adde.c.pātui. d testi.⁊ l.c.litteras.de ꝑsup.

ᵇ ℭ Qui dicuntur ꝯsanguinei.ad de glo.i.c.postremo.de appel.l.i.⁊.§.in §.fi.ff.d suis ⁊ le.hos.l.sum.d ꝯtrā.l.§.i.Ab.i.c.in litteris.d ij.col.de testi.

ᶜ ℭ Quid ē affinitas.Adde doc.in arbore cōsāguinitatis abb.i.c.discretionē:de eo q cog.ꝯsan.vxo.sue.abb.i rub.de ꝯsan.⁊ affi.Bal.i.l.affinitatis.C.cōi de suc.barba.i re pet.l.accusiti ms.C.de fidei cōmis.

ᵈ ℭ Et ex hoc nō iducitur affinitas.add gl.in verbo sepiꝰ i.c.extraordinaria pollutio.xxxv.q.iij.Io.an.Car.zaba.⁊ Car.a crandeinꝰ sup arbore affinitatis.host.⁊ abb.in c.fraternitati:de eo q cogno.ꝯsan.vxo.sue.Ar.ibi.Io.mo na.Io.an.⁊ Domi.in.c.i.de spon.li.vi.

eligenda.de spon.iuuenis:io aliter iudicabit:sed in foro cō scientie staretur assertioni viri ⁊ iudicaret nō esse affinitatē qd̄ nor.Abb.de sponsa.ia q̄ venit de q̄dā q iacuit cū muliere multis noctib⁹ ⁊ nisus est ad copulā ⁊ fregit claustra ⁊ tñ semē nō emisit. ¶ Decimoquinto quero si vir emisit extra claustra dicit Mathe.φ si semē ingredit claustra cōsumatū erit matrimoniū:qd̄ dicit ɔtigisse in Francia:qz q̄daz cōtraxit cū arta ⁊ ɔtigit φ nō fractis claustris ipregnata ē cū hēret modicū foramē:vñ igressuz est semen ⁊ adueniente partu oportuit eā incidere:sed si nō appareret de ipregnatione dicit Mathe.φ ecclesia iudicaret eā virginē per aspectū:de hoc de spon.c.vlti.⁊ per Hostiē.in sūma ð spon.§.⁊ que sponsalia:ver sponsalia:⁊ dic vt dixi de eo q cogno.cōsangui.fraternitati. ¶ Decimosexto quero in eo qd̄ dicit ɔtrahentib⁹ cū monialib⁹ qd si cū sororib⁹ dicit Pau.φ idē qz in iure ponunt:pro eodē licet alicubi vulgaris locutio eas distinguat:facit de rescri.cū dilecta:de elec.cūm:de cōfir.vti.cū dilecta cū si.dic φ vulgaris locutio distinguit eas alicubi:vt Hosti.alibi nō sic:de hoc etiā dixi.ð sta.regu.cle.attendētes.§.visitatores.q.y ¶ Decimoseptimo quero si aliquis coact⁹ cōtrahit matrimoniū in casu hic ꝓhibitos gl.per hāc arguit per hāc litterā in ver.matrimonialiter ⁊ infra matrimonia ɔhētes φ nō est loc⁹ pene ⁊ h̄ si coactio fuit absoluta:p.c.satis.qd̄ met⁹ cā.de cōditionali aūt arguit gl.sec⁹ eē per.d.c.sacris:cōcludit tñ idē:qz nō est matrimoniū si fuit met⁹ cadēs in cōstātē:de spon.veniēs:ad.c.sacris rñdet φ ibi ponit cōmunio que iteruenit per metū: vult dicere φ licet quis cogat ad cōicādū excōicato tñ act⁹ perficitur:qz verū est dicere eum conicasse:nam coacta voluntas est.xv.q.i.merito.sed qñ quis ɔxit matrimoniū p metū nō pficit matrimoniū:de spō.cū locū:⁊ sic nō est loc⁹ pene huius cle.⁊ idē Pau. ¶ Oppo.ad hoc qz nō vr̄ esse loc⁹ coactioni absolute hoc casu cū volūtas nō possit cogi.xv.q.i.illa.xxxij.q.v.ita ne.⁊.c.se.Sol.stat ɔtrario ⁊ dic φ nō cadit ꝓprie cōpulsio absoluta respectu volūtatis:sed respectu actuū extrinsecorū sic.φ met⁹ cā:sacris.xxxij.q.v.ꝓposito.⁊ sic potest hic intelligi φ quis fuit coact⁹ ad ɔsentiēdū per nut⁹:⁊ h̄ psupponēdo φ valeat matrimoniū ex consensu tacite etiā si et eos qui fari possunt in quo multi ɔtra: quod dixi de spon.tue:sed si hēret interuenire locutio tūc nō posset cadere precise cōpulsio:pro hoc qd̄ dicit Boeti.ij.de cunso.de illo qui sibi linguā abscidit dētib⁹ ne pderet cōscios cōiurationis:put iubebat tyrann⁹ ⁊ sic ad loquendū cogi non potuit. ¶ Decimooctauo quero si cōtrahēs paret ðfectū ɔsensus vt qz ipubes vl̄ furiosus.Solu. Pau.φ nō est loc⁹ pene de qua hic qz nō est matrimoniū:sed quo ad ipuberē sunt pot⁹ spōsalia de futuro.ð de spō.ipu.c.vni.§.i.lib.vi.quo ad furiosuz aūt nullo modo valet ɔct⁹:qz sicut defect⁹ cōsensus ipedit matrimoniū ita ⁊ sponsalia:vt de spon.c.i.⁊ ex hoc quod dixi de ipuberi vr̄ Paul.velle φ in ɔhentes spōsalia nō sit loc⁹ pene de qua hic.qd̄ dico.J.q.se. ¶ Decimonono quero an ɔhēs spōsalia in casib⁹ hic ꝓhibitis teneat pene de qua hic gl.nō possunt:arguit φ sic:ɔtrū tñ tenet ⁊ ad ɔtria rñdet:⁊ cū ea idē Stephs. ⁊ Paul. qd̄ ēt dixi.J.q.pxi. ¶ Uigesimo quero si quis dixit volo ɔhere tecū matrimoniū. an hz locuz hec pena.Paul. arguit φ nō:qz sola volūtas nō sufficit nisi factū sequat:de eo qui mit.in pos.c.i.vbi de hoc:vnde si dico volo legere nō sequitur qd̄ legā:⁊ si dico volo abscindere arborē nō sequit igit φ scindo:vel si dico volo acceptare bñficiū nō sequit qd̄ acceptem.vt no.Archi.de cōces.pben.ne captāde:lib.vi. In ɔtrū:qz per solū cōsensuz cōtrahit matrimoniū.de spon.cuz locum.xxvij.q.ij.sufficit volūtas autē psupponit ɔsensuz sicut in emptione.insti.de obli.que ex q̄si cōtrac.p totū:⁊ h̄ tenet gl.C.de ɔhen.emptio.in enientia:⁊ Ja.de ra.⁊ ꝓ hoc.ff.de lega.iij.pamphilo.§.i.Pet.etiā de bel.per.cōtra.per iura i ɔtrū ðducta:qz nō seqt volo vēdere ergo vēdo.Sol. Pau.φ q̄dā sunt que pficiūtur solo ɔsensu patefacto vt matrimoniū:⁊ tūc cōsensus exprimit sufficiēter per verbū volo:vt in legatis ⁊ testamētis in qb⁹ sufficit φ testator dicit sic volo.

d.l.pāphilo §.i.⁊ hoc si exprimit pfecte:sed quādo nō exprimit pfecte per v̄bū volo qd̄ cōtingit vbi respicit ɔctū in choandū nō aūt psentis ⁊ instantis ɔctus effectū: vt si dico volo ɔhere cū titia.nō sequit φ iō ɔham nū est matrimoniū:sed si dico volo te in vxorē:tūc hn̄ cōtraho:qz hec verba exprimūt cōsensuz psentē:de hoc in Spe.de spon.§.i.v̄.ɔtrahit.⁊ idē archi.xxvij.q.ij.in palea duob⁹.⁊ facit qd̄ ipse no.l.di.pōderet:licet.Pe de sanso.teneat contra:de spon.ex litteris.⁊ dic vt ibi dixi:vbi cōcludo:φ ēt per illa verba volo cōtrahere:inducit matrimoniū si precessit tract⁹ ð cōtrahendo:qz nulla sunt verba formalia matrimonij:vñ sufficit quo.quo modo cōsensus exprimat:de spon.c.i.⁊.c.tue. ¶ Uigesimoprimo q̄ro in eo φ hic dicit de religiosis: φ dicit religiosus[b]:quo ad hoc gl.in ver.religiosus: soluit φ idē Lau.Genze.⁊ Pau dicit. ¶ Uigesimosecūdo quero qd de illa que scienter pmisit virū ad sacros ordines ꝓmoueri remanēs ipsa in seculo:⁊ viro mortuo contrahit an cū ea contrahens scienter incurrit penā ð q̄ hic.Lan.arguit φ sic:per.c.xxviij.dist.qz sunt culpe.cū duo.c.se.xxxij.di.seriatim:nā ex quo marit⁹ solēnizauit votū cōtinētie vr̄ ⁊ ipsa ex illo teneri tanq̄ vna caro cū marito.de cog.spi. Martin⁹.⁊ idē videt in casu illius.c.xxxij.q.v.qd̄ deo. In cōtrariuz: qz si papa h̄ intellexisset de vouentib⁹ nō dixisset de monialib⁹ tm̄.argu.de deci.ad audientiā.Solu.Lau.credit vltimū ver⁹:qz cle.tanq̄ penalis nō dz extēdi:pro hoc inducit de vo.c.vlt.lib.vi.⁊ facit illud.c.ad ꝓbādū φ in muliere nō sit solēnizatū votū:dicit tñ φ mulier ⁊ vir secūdo cōtrahēs cū ea puniunt tanq̄ voti transgressores:ar ð ɔuer.ɔiu.q̄dā ⁊.c.vxorat⁹:cum ibi not. Ad cōtrariū rñdet φ vxor ꝓmoti nō efficit monialis ⁊ cōrupte reperitur scriptū hoc q̄ ad alia v̄ba que nō multū releuāt:postea vero pro solutiōe cōtrarij distinguit:qz aut fuit promot⁹ vir ad sacros nesciēte vxore:aut sciente ⁊ reclamāte:⁊ istis duob⁹ casib⁹ mulier nō obligat imo poterit virū repetere.xxvij.q.ij. agatosa .xxxij.q.v.mulier.aut ipsa sciuit ⁊ cōsensit ordini:sed nō voto immo expresse cōtradixit:⁊ hoc ēt casu nō dz ordinari marit⁹ ⁊ si ordinet reddet sibi nec tenebit ipsa cōtinere nec in vita viri nec post mortē.de cōuer.cōiuga.c.i.aut cōsensit vtriq̄.s.voto ⁊ ordini.⁊ habebit cōtinere in vita:sed post mortez nō:de hoc.xxxij.di. seriati.dic pleni⁹ vt dixi de ɔuer.cōiug.ex parte:⁊ generalit ad premissaz.q.dic φ nō pōt dici,hic mulier obligata ex vota solēni ex quo ipsa nō fecit ꝓfessionē in aliqua de religionib⁹:approbatis.d.c.de vo.⁊ sic nō est loc⁹ pene de qua hic.⁊ pro hoc φ dico.J.q.xxiiij. ¶ Uigesimotertio quero in eo φ de sacris ordinib⁹ q dicunt sacri[b]:gl.stricte soluit φ accipiunt hic stricte.⁊ idē Pau.φ intelligit de sacris idest subdiconatu ⁊ supra: large autē quilibet ordo dicit sacer.de fil.presby.c.i.xxxvi.q.i.§.cū ergo:⁊ q̄uis sint plures ordines.dicit tñ Pau.φ ordo dicit vnuz sacramentū ratione vnius forme:ex hoc ⁊ i eo qd̄ dixi.ð.q.pxi.video φ ɔsiderat hic votū solēne per ꝓfessionē vel sacri ordinis receptionē:nō aūt votū simplex:de hoc i seq. q. ¶ Uigesimoquatro quero que est rō φ post votuz[c].solēne nō pōt ɔhi matrimoniū ⁊ p ost simplex.sic:sol. Mathe.referens aliquos dicere φ hoc operat ɔstitutio ecclesie: de cleri.cōiu.cū oli:ipse tñ Archi.dic φ h̄ nō fuit ɔstitutio:sed pot⁹ declaratio:⁊ debuit sic ðclarari:qz p votū simplex obligat qs tm̄ animā deo nō aūt corp⁹.iō pōt corp⁹ alij date ɔtrahēdo matrimoniū:sed qz vouit solēniter dat ñ tm̄ aiaz sed etiā corp⁹ vt monach⁹ abbati ⁊ cleric⁹ in sacris militā in ecclesie.de ele.si religiosus.li.vi.iō nō possunt corpus alij ɔhendo matrimoniū:dic φ hec rō lz mulceat tñ nō ꝓcederet cessante ɔstitutione.:vñ ipa ecclesie cōstitutio est inductiua hui⁹ effect⁹:sed h̄ cā pōt assignari pro causa inductiua il li⁹ ɔstitutiōis. ¶ Uigesimoquinto quero an q vouit simpliciter ⁊ postea ɔtraxit possit exigere debitū:Solu. Mathe.φ nō:licet teneat reddere:de hoc de ɔuer.ɔiug.q̄dā:p Archi.in.d.c.vno:de vo.li.vi. ¶ Uigesimosexto q̄ro i eo φ dicit ꝓcedēdū ɔ eos de qb⁹ ɔstiterit φ fecerit φ fecerit ɔ hāc cle.q̄nio poterit de h̄ ɔstare:gl.ēt soluit φ poterit plato cō-

a ¶ Q uis dr̄ religiosus.ad de hoc.in reb. de regu.hoc.in c.ecclesie sācte marie.de cōsti. hoc.i.c.i.ð vo. li.vi.dixi i dista se i meo tracta. hierosolymitano in iij.q.vbi dedi remissiones.

b ¶ Qui dicū tur sacri.adde Abb.in.c.i.de cle.cōiuga.

c ¶ Post votum solēne.ad de.c.p:imum de vo.li.vi.⁊ hoc.in.c. cum ad monasteriū de sta.mo.

stare etiã ex officio ⁊ nomine deferente: ⁊ dicit Pan. ꝙ cõstabit per euidentiã facti vel ꝓbationib⁹ parte nõ citata: qꝛ cõtra nõ citatũ nõ dꝫ ꝓcedi. ij. q. i. nos in quenq̃. de maio. ⁊ obedi. inter. ⁊ est simile in hoc ꝙ dicit hic ꝙ sufficit cõstare ex officio: de censi. cle. presenti: de priuil. cle. religiosi. i. responso: ⁊ pro hoc qđ not. in. d. cle. presenti: in glo. parte vocata: ⁊ dicit Lau. ꝙ procedet̃ sumarie i talib⁹: in quo tamẽ instat dicens ꝙ cle. dispendiosaꝫ nõ vr̃ habere locũ h̃ de casu si ꝓcedit̃ ad penã de qua hic: ex quo infert ꝙ contra absentes ex causa probabili nõ põt ꝓcedi ad denũciandũ eos excõicatos: vt lit. nõ cõtesta. c. i. de pur. ca. cũ dilect⁹: nisi dicamus hoc speciale cũ episcopus cognoscit inter proprios clericos vt possit sumarie ꝓcedere: in auc. vt cleri. apud propri. epis. in prin. col. ix. xi. q. i. si quis cũ clerico: sed dicit Laud. ꝙ illud videt̃ intelligendũ quãdo agitur ciuiliter: ⁊ de minorib⁹ causis. ¶ Uigesimoseptimo quero qs poterit absoluere ab excõicatiõe de qua hic. glo. penulc. dicit ꝙ episcopus. idẽ Lau. nisi forsan post excõicationẽ isti incurrissent irregularitatẽ: nã ab irregularitate nõ absoluit episcopus: de cleri. excõmu. c. ij. vbi de hoc. ¶ Uigesimooctauo quero q̃ sunt illa iura de quib⁹ loquit̃ hec littera ibi: iurib⁹. So. vt in gl. vi. ⁊ idẽ Pau. ⁊ Lau.

¶ De magistris. Rubrica.

i

Pater. No. ꝙ papa debet esse sollicitus vt errãtes reducat ad viam veritatis: de h̃ oe in gl. ij. iij. ⁊ iiij. ⁊ dicit Paul. ꝙ hoc est vnũ gen⁹ charitatis: qđ ꝓbãt iura alle. in gl. iiij. lau. dic̃ ꝙ egressus erroris operat̃ inductionẽ veritatis. xxij. q. i. cũ renũciatur. Et nota. ꝙ multas sollicitudines dꝫ habere papa qđ ꝓbat plurale inter sollicitudines: ⁊ ꝓ hoc c. iter alleg. in glo. ij. ¶ Secũdo no. de gratia dei hoĩb⁹ cooperãte: ⁊ de hoc. i. q. i. ij. iij. iiij. dicunt et lau. ⁊ Gen. ꝙ sine hac nihil boni facere possum⁹ Jo. i. C. de ve. iur. enu. l. i. xxiij. q. iiij. §. nõ ergo: ⁊ cũ illa cõuertimur a malo. ⁊ ad ipsum nõ cõmittendũ adiuuamur: de conse. di. iiij. placuit: ⁊. c. se. ⁊ ꝓ hoc fm̃ Pan. qꝛ solius dei est corrigere: licet homo possit corrigere ⁊ monere. xlvij. di. §. necesse. ¶ Tertio no. ꝙ cõmendat̃ vigilia cũ studiosa diligentia: ⁊ dicit lau. ꝙ per hãc veritas peruenit ad studiosos fauet̃ aũt vigilantib⁹ ⁊ ex cõtrario puniũtur negligentes: de offi. custod. c. i. de prescrip. vigilãti. ¶ Quarto no. ꝙ diuinoꝝ eloquiorũ expositio ꝓdest vt inducamur in viã veritatis ⁊ exponit lau. diuinorũ eloquiorũ. i. sacre scripture que theologia dicit̃ a theos qđ est deus: ⁊ logos sermo q̃si diuin⁹ s̃mo: ⁊ t̃n dicunt̃ tres v̓tutes theologice. spes. fides ⁊ charitas: quasi a solo verbis diuinis institute: de bap. maiores. §. de sum. tri. cle. vna in fi. dic̃ etiã ꝙ scriptura diuina est speculũ ratiõabile in quo anima sue cõditionis principiũ cõtẽplatur fm̃ Greg. sacra scriptura omnẽ gratiã scientiã atq̃ doctrinã transcendit ad patriã vocat a terrenis desiderijs ad celestia amplectanda corlegentia inuitat. de h̃. xxxvij. dist. §. sed ecõtra: fm̃ laud. Hec autẽ expositio diuinoꝝ eloquioꝝ fieri dꝫ per eos qui intelligãt: alias fit inaniter vt in littera: ⁊ pro hoc. xliij. dist. §. pariter: de offi. ordi. inter cetera. ⁊ instat Pe. de ancha. q̃res de mõ cõficiendi instrumẽtũ inter eos qui sunt diuerse lingue: ⁊ de hoc. ff. de verbo. obli. l. i. in fi. ⁊ dic per id qđ ibi dicitur ꝙ notarijs rogabit prout dictabit iterpres assumptus de partiũ consensu. ¶ Quinto no. ꝙ papa gerit[a]. vicẽ dei in terris: de trãsla. c. i. ij. ⁊ iij. de re iudi. ad apostolice. §. nos itaq̃. ¶ Sexto no. ibi exẽplũ: ꝙ omnis christi actio nostra est istructio: de sepul. c. i. de elec. significasti. ij. q. i. deus: pro hoc. C. de nup. imperialis: de do. iter vi. ⁊ vxo. l. vlti. ¶ Septimo no. ꝙ tales debent assumi in doctores qui sciãt ⁊ valeant instruere: ⁊ dicit Pan. ꝙ verbũ valeant respicit potentiã corporis ⁊ expressionẽ loquele vt lingue nõ patiantur vitiũ sicut ille cui angelus fecit stebocomiã in somnis. xvi. q. i. §. hoc idẽ: ⁊ dic̃ paul. ꝙ debet subaudiri ꝙ sint etiã tales qui velint. de cleri. nõ resi. relatũ. ¶ Octauo not. ibi per instructiones: ꝙ peritia per istructionẽ acquirit̃: ⁊ dicit Laud. ꝙ hoc fit: qꝛ anima est tanq̃ tabula rasa in qua nihil est depictũ fm̃ philosophũ: i. sꝫ ad h̃ ergo vt fit erudita requirit̃ istructio: nã saluator fuit prius audiens ⁊ interrogans in medio doctorũ: ⁊ postea p̃dicare cepit: sic etiã qui dꝫ p̃dicare pri⁹ debet accipe p̃dicãdi officiũ. xxxvij. di. §. ecce. ⁊ alibi dicit̃ ꝙ per lectiõis exerciciũ reperit̃ sciẽtie margarita. de renun. post transla. ex his arguit Lau. cõtra illos qui credũt quadã capitositate per se plus addiscere q̃ si lectorib⁹ docerentur qđ ẽ vanũ cũ sensus audit⁹ aptior sit ad ꝑcipiẽdũ ⁊ memorie tradẽdũ qđ v̓bali voce tradit̃ in scriptis vel sine q̃ visus vel alius sensus. xliij. dist. sit rectori ⁊ dicit Gen. ꝙ reqrit̃ instructio ꝓueniẽs a voce magistri: qꝛ primo est t̃ps tacẽdi. postea loquẽdi. Eccle. iij. ⁊ veritas prius tacendo addiscit̃ a magistro ⁊ postea docet̃. xxxvi. di. §. ecce. ver. huic ẽt Salomoni. ⁊ no. cõtra eos q̃ putãt discere sine doctore iuxta Hier. ad rusticũ dicẽs: nõ igrediaris absq̃ doctore viã quã nunq̃ ingressus es. xvi. q. i. si clericatus. ¶ Nono no. ꝙ in romana curia debet eẽ studiũ liguaꝝ de qb⁹ hic: ⁊ in ea ẽt debet fieri studiũ iuris diuini: ⁊ studentes ibi gaudent priuilegio studij generalis: de priuil. c. ij. li. vi. ⁊ hoc ibi. ⁊ eo. titu. sup specula. ¶ Decimo not. ꝙ romana curia põt esse in diuersis locis: ⁊ vr̃ ibi esse[b]. vbi residet papa: pro hoc littera ibi. curiã residere: ⁊ de hoc in gl. in v̓. re sidet. ¶ Undecimo no. ad pape sollicitudinẽ ptinet cathedras ⁊ studiũ erigere qđ maxime ꝓcedit respectu studiorũ imediate vtiliũ fidei vt hic. ¶ Duodecimo no. de q̃tuor studijs h̃ expssis de parisiẽsi ⁊ oxoniẽsi ⁊ salamãtino: ⁊ d̃ alijs q̃n̄o sceperunt: dico. J. q. v. de bon. aũt dic vt i gl. d̃n ⁊ idẽ pau. q̃si q̃ autem h̃ exp̃mantur solũ q̃tuor studia: sũt tamen ⁊ alia studia generalia vt Paduanũ: qđ dixi. s̃. de sepul. cle. dudum q̃si. ab olim. q. xij. ¶ Tertiodecimo no. ibi sufficientẽ: ꝙ in doctore sufficit scia sufficiẽs nõ eminẽs: ⁊ q̃ dicat̃ eminẽs: ⁊ que sufficiẽs. no. de elec. cũ in cunctis: de hoc in gl. dicit. debet aũt doctor habere sufficientẽ scientiã: nã si est idiota imperit⁹ magistros risui patebit. xxxvij. dis. q de mẽsa. ¶ Decimoq̃rto no. de tribus linguis ebraica arabica. ⁊ caldea vtilib⁹ ad sciendũ fauorẽ fidei ⁊ q̃re omisit de greca. dic vt in gl. originali: ⁊ dicit Stepha. ꝙ greci scismatici sunt. ⁊ imperator Constantin⁹. dõnat⁹ fuit vi fautor scismaticoꝝ. i. grecoꝝ in extrana. Clemẽ. v. ad certitudinẽ. Et dicit pau. q̃t lingue sũt. lxxxi. di. septuaginta. Lau. dicit ꝙ ligue sacre tres sunt ebraica greca ⁊ latina: que totũ orbem diuidũt: dicit etiã ꝙ vna fuit lingua omniũ nationũ. s. ebraica: ⁊ qđ creditur ꝓbabiliter ꝙ in patria erit vna t̃m lingua: in multis aũt linguis varietas est ⁊ vbi varietas ibi dissensus. ⁊ qꝛ gl. fac̃ differentiã iter loquelã litteralẽ ⁊ vulgarẽ: que litteralis habetur per grãmaticã: ⁊ iõ de ipsa ⁊ alijs scientijs dant̃ v̓sus De grãmatica. Quicqd agãt artes ego septẽ p̃dico partes. Dialetica. Me sine doctores frustra coluere sorores. Rhetorica. Est mihi deinde rõ cũ flore loquẽdi. Musica. Inuenere locuꝫ ꝑ me modulamia vocuꝫ. Geometria. Reruꝫ mẽsuras ⁊ earuꝫ signo figuras. Arismetica. Explico ꝑ numeruꝫ que sit ꝓportio rerũ. Astrologia. Astra viasq̃ poli variis mihi vendico soli. ¶ Decimoq̃nto not. ibi: duos ꝙ ad eãdẽ sedẽ debẽt plures deputari: ⁊ dicit pau. ex hoc colligi ꝙ in studijs dꝫ vitari solitudo doctoꝝ vt si vn⁹ cadat sit alter q̃ subleuet: de sta. regula. c. ij. i pri. ⁊ ne supbia vl̃ negligẽtia vni⁹ ipediat̃ recta doctrina ⁊ ꝓfect⁹ scolariũ. ¶ Decimosexto no. de libris alienaruꝫ linguaruꝫ transferendis in linguã latinã: ⁊ dicit Lau. ꝙ licet a cibarijs. ⁊ inimicoruꝫ fidei habem⁹ abstinere: nõ t̃n ab eorum libris. xxxvij. di. inrebat. ⁊. c. que de mensa. Augu. de doctri. christiana si philosophus aliq̃ forte vera ⁊ fidei nostre accõmodata dixerit ab eis tanq̃ ab iniustis possessorib⁹ in vsuꝫ nostruꝫ vẽdicandi sunt: facit qđ legit̃. xxxvij. dis. si quis mihi. ¶ Decimoseptimo no. ꝙ ad scientiã reqrunt̃ libri: ⁊ dicit Lau. ꝙ ad scientiam reqruntur libri ⁊ dicit Lau. ꝙ paruꝫ valet clericus. i. scolaris absq̃ libris: ⁊ instrumẽ⁹ doctoꝝ: v̓sus. Haurit aquã cribris clericus

[a] ¶ Papa gerit vicẽ dei. ad de. c. vt nostrũ v̓: eccle. benefi. c. i. d̃ homi. lib. vi. gl. in. v̓ ho ꝙ deo. in. c. ser p̃os. de peni. di. i. gl. in ver. ho papa. in ꝓhe. vi. Spe. in d̃ leg. in. §. i. v̓. lxxxix. Abb. in c. olo ala. in. i. no. de censi.

[b] ¶ Et vr̃ ibi esse. Adde. c. ij. de priuil. libr. vi. inn. in. c. expositis: de vila ne. inno. in. c. ego: d̃ iureiurã

bris cleric⁹ absq̧ libris:dic q̄ ad scolaré φ expedit vt pau-
cis libris vacet vt possit cómedare memorie ea q̄ sunt opor
tuna vt in iure qđ in textib⁹ ꝛ glosis habeat cógruenté me-
moriá sine qua frustra laborat qs ad subtilitates q̄s nó pót
sure pbare:doctor aút aget multis libris ꝛ si fieri posset om
niú qui scripserunt vt ex multis possit eligere veriora vel vl
tra cóscripta aliquid p se excogitare:vñ hoc an expediat ha-
bere multos libros. per Old. in cósi. clxxxv. vbi adducit an
ctoritates p ꝛ cótra. ℭ Decimooctauo no. ibi fructu.ꝺ fru
ctu qui sperat ex doctrina taliú linguarú:ꝛ est fruct⁹ vt eru
diti in illis multos lucrifaciát ad fidé.ſ. eo cle. ꝛ.c.ii. sup spe
cula. xxxviij. di. sicut. ℭ Quero i eo qđ dixi.ſ.i.y.no. de gra
tia cooperante ad quid prodest hec gratia:glo. gratia sol-
uit φ per eam cognoscatur quid sit agendum:quid vitandú
ꝛ per eam adiuuamur ad faciendum. Et distingunt glo. du-
plicé gratiá operanté ꝛ cooperanté referens quosdá dicere
φ vna ꝛ eadé est operás ꝛ cooperás dicés φ huic alterca
tioni an sit vna gratia an plures est similis altercatio legista
rú:an sit vna possessio an due:ꝛ ex hoc no. sing. φ illa alter
catio nó est necessaria:qđ dixi de resti. spol. oli.i. Idé dicit
hec glo. de alia altercatione an sit vnú itéresse an triplex:de
vt dixi de sen. ex. sacro. q. xxxv. ꝛ ꝺ hac duplici gratia habe-
tur. ij. sententiarú. di. xxvi. ꝛ de hoc etiá.i.q.ij.iij.ꝛ.iiij. ꝛ dić
Lau. φ gratia cooperans ideo dr:qꝛ sumus dei adiutores
sm aposto. per ipsuz aút gratiá aperit intelligentia manda-
toꝝ vt sciam⁹ deú esse ꝛ quid appetere ꝛ quid vitare debea
mus:ꝛ hoc est idé dicere cú gl. Ex hoc dić Laud. φ aduer
tát scolastici qui ꝛ q̄tus ad scientiá approbatá transeunt ꝛ
die noctuq̧ torquentur:ná inuanú laborant nisi dei gratiaz
secú hēant coadiutricé:vñ Sap.i. In maliuolá aiaz nó itra
bit sapientia. ꝛ in psal. Iusticia ꝛ iudiciú pparatio sedis tue
q̄si diceret. o diuina gratia pparatio sedis sue.ſ. anime fidelis
que anima est sedes ꝛ receptaculú diuine gratie nisi p eá de
ficiat hec pparatio fit p iudiciú q̄ ipse peccator se excusat corá
ꝯfessore ꝛ per iusticiá quá recipit a ꝯfessore cōdigná péitén
tiam iponere:cósuluit ergo Laud. veniéti ad studiá φ bene ꝛ
diligéter pparet aiaz suá ꝯfidédo peccata sua integre ꝛ satis
faciendo pro ꝯmissis vt sic spiritussancti gratia oém habés
virtuté:omné habés scientiá inueniat receptaculú múdú ꝛ
cótribuat ei pleniá ꝛ perfectá scientiá:ná quid alibi querit
hoc pfecte inuenitur. xxxvij. disti. §. sed cótra in fi. Caueat eti
am a singulis peccatis:qꝛ deliquéꝭ i vno ꝛc. regula desicat
de reg. iur. i antiquis. ꝛ per vnú peccatú gratia tota euacua
tur. xxxij. q.i. cú renúciat. et totú hoiez nó dimidiú saluat de
uotversis. Larga die pietas domú nó dimidiabit. Aut ni-
hil aut totum te lachrimáte dabit. dić ét Laud. φ speciali-
ter caueat studés a ventre in quo vicio facile cósueuerút stu
diosi deturpari:ná per tale viciú ratio ꝛ intellect⁹ que ascé
sum appetunt tanq̄ superiores partes mentis per sensualita
té que inferior est pars attrahunt ꝛ ꝯfunduntur. xxxvij. disti.
tribuat:de sacr. vnctio. c. vno:ver. in pectore. simile in caule
cuius spica per quá emittit semen si permittit luxuriari ci-
to acrescat:sic ꝛ in scholari. q si riuulú.i. ingeniú pmittit de
fluere virtus superne rationis ꝛ intellect⁹ impeditur:imo ét
per tale viciú frequéter accidit infirmitas sm Laud. Ego
aút habui auditoré qui notorie obijt ex hoc:ad hoc aút ca-
uendú summú remediú est abstinétia ꝛ studiú pertinax. vñ
abstinentia:Teren. absq̧ cerere ꝛ libero friget venus. quo
ad id aút quod dixi de gratia. die plenius in duabus seq. q.
ℭ Secúdo quero quid est gratia⁹. Solu. Lau. φ est spiri-
tualis influentia participé faciens eterne beatitudinis:róna
lez creaturá. de cóse. di. iiij. ecclesie charitas. xxiiij. q.i. §. si au
té. de sum. trini. c.i. ℭ Tertio quero quot sunt species gra
tie:videt φ due tm:vt dixi.ſ. q.i. Lau. dicit φ tres:ná que-
dá est gratia generalissima sine qua nihil agere possum⁹ nec
in esse nostro subsistere. Secúda est gratia gratis data exci
tat arbitriú nostrú bonú ad suscipiédú donú spiritus sancti
de cósecra. dist. iii. iiij. placuit vlti. Tertia est gratia gratú fa-
ciens que est ipsú donú spiritussancti.i.q.i. multe:de ꝯse. di-
stin. iiij. quomó. ꝛ has tres recipit pau. vnde dicit gra dei sú

id qđ sum.i. eé meú ab ea est gratia.ſ. generalissima ꝛ gra-
tia dei i me vacua nó fuit.i. gratia gratis data excitat me ad
bonú:ꝛ gra ei⁹ semp in me manet.i. donú spiritussancti gra
tú me faciés. Lau. diuidit aliter gratiá:dicit eni φ habilitas
siue preparatio ad gratiá est triplex.ſ. efficiés materialis ꝛ
formalis. prima est a deo:secúda est gratia gratis data. ter-
tia a nobis. Et sm eú gratia dicit triplex. Primo generali
ter ꝛ sic est adiutoriú diuine creature gratis ipensum. Se-
cúdo dicit specialiter ꝛ talis gratia dicit gratis data.ſ. bo-
nú quo homo se preparat ad suscipiéduz spirit⁹ sancti do-
nú. Tertio dicit pprie donú datú diuinitus ad merédú qđ
qdé donú gratia gratú faciés appellat secúdú eúꝛ in hoc
vltimo cóuenit Lau. ꝛ idé lap. ét ꝯsequit qđ dixi de Pau.
ꝛ gratia dei sum ꝛc.i. ad Corint. xv. dicit lap. etiá φ prima
gratia dicit gratis dans vt est deus. Dicit etiá φ triplex est
perfectio. Prima est gratie ꝛ causat esse gratuitú. Secun-
da est virtutis ꝛ causat bonú actú. Tertia est operis virtu-
tis ꝛ causat meritú. prima facit aiam. sa aic potétiá. tertia
ipsos actus:ꝛ hec licet sint per plura vba dicta ad amplio-
rez declarationé tñ in effectu cótinet i gl. per quá. ℭ Quar
to quero quid requirit ad habendú tertiá gratiá que dicit
gratú faciés de qua.ſ. q. proxi. Sol. lau. φ multa. primo de
us efficiés. secúdo gratia gratis data. tertio arbitriú liberú
se humilians ad hoc ꝛ his precedétib⁹ stati infundit donú
spiritus sancti in hominé:in quo auté differat gratia a virtu
tibus. remittit lau. ad no. per se. de sum. tri. cle. vna ad fi. vbi
dixi in versi. veruz.i.q. ꝛ colligit ex eo quod dixi.ſ. proxi. q.
in fi. ℭ Quinto quero in eo qđ dixi.ſ. in. xij. notabili de stu
dio parisiensi quó incepit ꝛ quando. Ité de oxoniensi. Ité
de salamátino. Ité de Italia qñ incepit habere studiú. So.
Steph. quo ad studiú parisiése. dicit φ incepit floré regen
te karolo magno. dicit etiá φ Alquinus tránstulit de roma
parisius. dicit insuper φ fuerunt quattuor fundatores illi⁹
study. Rabanus. Alquinus. Claudius. Hectorus. Ná legit
φ caput aureú statue ꝺ qua Danie. y. per karolú magnú ex
ercuit deus in scotis qui cú franci regnarét ꝛ studia littera-
rú nó haberét ꝛ eént in obliuione ꝛ cult⁹ dei periret ꝯtigit
duos scotos monachos de hibernia cuz mercatorib⁹ britá
nib⁹ venire ad littus gallicum in sectis ꝛ secularibus litte-
ris eruditos qui cum nihil venale ostenderét ad turbas ve-
mentes eá canédi clamabát si qs esset auidus sapientie veni
et ad nos:ꝛ accipiet eá ná apud nos nó est venalis:ꝛ alijs
putantib⁹ illos eé isanos venit ad aures regis vocatiq̧ sút
ad eú ꝛ cuz interrogarent an haberent sapientiá dixerunt φ
sic ꝛ se paratos eá dare petétib⁹ in nomine dñi:quo q̄rente
qd pro ea vellet rńderunt tria.ſ. bona loca:ꝛ animas inge-
niosas ꝛ aliméta:tunc rex gaudés cú iret ad bellú vnum
noie clementé dimisit parisius ꝛ nobiles pueros ei cómen
dauit ꝛ victualia ei ministrari pcipit:ꝛ loca optia ꝯcessit. aliú
secuz i Italiá duxit cui monasteriuz i papia sci Aug. delega
uit vt q vellét addiscé ad euz accederét:ꝛ hoc audito φ rex
grauiter sapiétes ꝛ religiosos admitteret venit Alquin⁹ ad
eú in oíb⁹ scripturis exercitat⁹ qué vsq̧ ad fi. secuz retinuit
nisi cuz ibat ad bella ꝛ dedit ei abbatiá sancti Martini vt
ibi qñ rex eét absens quiesceret ꝛ ad se ꝯfluétes istrueret:ꝛ sic
fráci eqñ sunt romanis et athenieńsib⁹ quo ad gloriá studio-
rú in liberalib⁹ artib⁹:ꝛ de ciuitate parieńsi scribit Hoc. de
disci. scho. in ciuitate Iulij quá alio parisi⁹ noiat multas ar
tes médicare ꝯspexim⁹:ꝛ vt ait expositor Iuli⁹ cesar capita
uit parisius:nó auté fundauit. Erat eni tunc quoddá castrú
yfios ꝛ nunc dr meldiniú:ꝛ est in medio secane:ꝛ deide scđ
ampliatóe dicta est parisius. De studio auté oxoniensi. Ste
pha. refert Alexádrú i libro de natura rerú dicere φ iuxta
vaticinia merlini vigent studia in anglia tempore suo ad
partes hibernie tránsitura. De Italia vo dicit Stepha. φ a
Pictagora incipit habere studiú philosophicú:alij aút dicút
alio mó nec vlla est certa historia quá videri ex qua possit
haberi principiuz. ná semp in italia floruerút studia:licet eo
tpe quo rome viguit imperiú studia maxime floruerút:ꝯstat
eni in oratoria ꝛ in poetica plures fuisse tpe Octauiani q̄
Zaba. in cle. v. iiij.

a ℭ Quid est gra. adde glo. in cle.i. in ver- bo omnibus ꝺ sum. trin.

per longa tempora simul postea. De studio autem salamantino non dicũt scribentes quãdo incipit. Itẽ quo ad ea que dicit Stepha. de studio parisiensi: et oxoniẽsi: potest etiam aliter fuisse qr non allegat verã historiã et nõ est vis in his: nã sufficit ad hoc vt studium censeat generale qp sic sit habitum tempore de cuius cõtrario nõ sit memoria: vt no. glo. sing. de sepul. cle. dudũ. ver. in studijs in ver. generalib9. et vt ibi dixi sic de studio paduano: qr nõ est memoria qñ incepit: habuit tamen postea priuilegia et aplica et spẽialia. ¶ Sexto qro an is q est in studio9 ad discendũ has linguas gaudebit priuilegio percipiendi fruct9 beneficiorũ in absentia. Sol. Ioan. de lig. referens Math. hic tangere qd tamẽ in Mathe. non inuenit. Io. de lig. videt velle qp gaudebit sicut is q studet in theologia. c. n. c. si. qd non videt pcedere cũ priuilegiũ non dz extendi. de priui. sone. regula priuilegiũ lib. vi. nisi forte studeret in his linguis vt plenius sciat theologiam. constat eni qp lingua ebraica valde maxime cõfert pro notitia veteris et noui testamẽti. ¶ Septimo qro eo casu quo scholarisb ẽ in studio: et habet vicariũ q seruit in beneficio an ipse tenet officiũ dicere: So. Mathe. referendo qd no. Pe. et Ab. de cele. mis. c. i. vbi tenent qp non: qr ibi dicit qp aut a sacerdote aut a scholarib9 officiũ compleat. Archid. ?? qr ibi loqtur quando officiũ erat initiatũ a sacerdote et vocat9 pter aliquam necessitatẽ cũdi ad ifirmũ vel penitentiã dãdi vel baptizandi non potuit perficere: qr tũc perficiẽt scholares alias tenet per se. de ele. non resi. qr nõnulli et B vltimũ veri9 et qd dicit in. c. presbyter. loqtur de perfectiõe officij publice facienda q nõ potest fieri ab absente: sed fiet a scholarib9. i. clericis ecclesie: ipse tamen sacerdos separatim dicet offiñ qd restat vt ibi i. v. notabili dixi et sic existẽs i studio tenet dicẽ offiñ: et idẽ. dixi. d cele. mis. cle. j. i pn. q. vi.

Ver. Quibus.

No. qp papa volens disponere de puisiõe faciẽda magistris de qb9 B icipit a sede apostolica et hoc qr dz in se oñdẽ qliter alii facere debeãt. de elec. cũ in cũctis. i pri. ¶ Secũdo no. differentiã inter capitulũ et cõuentũ qr ponunt B tanq̃ diuersa. de hoc per Archi. de ele. qr sepe. li. vi. vbi dicit qp capitulũ dicit secularium conuent9 religiosoꝝ. die qp sepe sumunt promiscue. ¶ Tertio no. qp istis magistris prouideri debet de stipendijs cõpetentib9 et in sumptib9: et dic Genze. qp cõpetẽtia stipendia erunt qr non assignabunt q̃ minora possunt. ff. de admi. tu. cũ plures §. cũ tutor. de dona. aglius: vbi pupillus educari debeat q filiũ. et assignabũtur iuxta facũdiam et scientiam: arg. ff. de va. et extraor. cog. l. i. in. §. in honorarijs: et i eo qd hic prouidet istis non tantũmodo sumptib9: sed etiam de stipendijs: dicit Genze. hoc idẽ fieri: qr sepe pmiorũ et stat9 honorificẽtia sũt tales ad talia inuitandi: ar. C. de asses. l. i. vt facili9 alios istruat: ar. C. de pfes. et medi. medicos: in fi. li. x. ¶ Quarto no. qp salariũ debet doctorib9 non scholarib9: sed a prelatis procedit in cũ su isto alias secus. ¶ Quinto no. in verbo volum9 qp in papa sufficit pro ratione volũtas: qr pro lege seruanda est. ff. d cõsti. prin. l. i. qd dixi. d de imu. eccle. ele. vna in. viij. notabili. ¶ Sexto no. ibi iponẽdo iuxta facultates. nã cõtributio facienda est in onerib9. de hoc in glo. pe. et pro hoc. de cẽsi. cũ instantia. ff. de mu. et ho. rescriptis. §. vlti. C. de imu. nemi. cõcedẽ. per vicinia lib. x. de his que fi. a ma. par. ca. c. fi. d. de censi. demen. ij. ver. sunt etiã. ¶ Oppo. qp hic voluntas pape et ei9 dispositio sint frustratorie: qr nullibi obseruat qd B disponit: et sic videt hec dispositio esse ludibrio contra id de elec. cõmissa libro. vi. Solu. glo. hec volũtas dicit qp hoc accidit: qr nõ fuit de executore prouisum. et ob B dicit paul. qp expediebat aliquem executorẽ deputari ad obseruantiam eius. alias parũ est iura cõdere. ff. de ori. iur. l. ij. §. post originẽ. de elec. vbi periculũ. §. preterea. d sta. reg. c. vno. §. vt qm li. vi. fert tamẽ fm cũ qp seruatur in curia qp potuit esse tpe suo: hodie secus presupposito aũt qp seruaret in curia. infert Paulus ex hoc qd papa nõ approbat desuetudinem. i. non obseruantiã huius cle. qr debem9 eum in factis imitari. de reiudi. in causis. xj. distin. c. i. et. ij. C. de priua. edi. cũ dubitatur. in sti. de satisda. §. vlti. in fi. dicit etiã qd hec obseruantia nõ contigit: qr i francia hyspania anglia et Italia nõ ẽ vn9 plat9 omniũ sed in quolibet locorũ predictorũ sunt plures quoꝝ vn9 alteri nõ subest. Lau. dicit qd iõ hec ?stitutio male obseruat: qr p ipsam burse pcelatorũ euacuarent et eadem ratione dicit male obseruari. de sta. reg. c. periculoso li. vi. et c. felicis. de censi. eo. ti. cũ si. q hursalia sũt optime memorie cõmendant. ar. xlv. di. ois. in prin. Ad cõtrariũ ergo dic. qd voluntas pape debet obseruari et posset romanus pontifex cõtra nõ obseruãtes procedere tamen propter longã desuetudinẽ prelati nõ seruantes nõ peccãt precipue: qr hanc obseruantiã papa scit et tolerat: debuit ergo dari executor vt p dixi vel specialis pena iponi cõtra nõ obseruãtes. ¶ Quero presupposito qd hec cõstitutio seruaret an simplices bñficiati tenerent ad cõtributionẽ. glo. in versi. rectores. dicit qd nõ: et idẽ pau. et Genze. nã si voluisset eos comprehẽdẽ vbi dicit rectores dixisset beneficiatos. d. de deci. cle. si bñficioꝝ. ¶ Scdo qro p quos debẽt isti magistri eligi. Solu. Pau. dicẽs satis videri qd per illos q habẽt prouidere de stipẽdijs: ar. co. ti. c. i. et vlt. de iurepa. nobis. refert alios dicere qd eligent per eos q eligũt alios magistros in eodem studio ne vna et eadẽ res cẽseat diuerso iure. de deci. cum in tua. ipse autem Pau. dicit qd vtile fuisset de electore prouidere sibi nõ tamẽ videt qd electio talium spectet ad eos ad quos spectat aliorum electio si habẽt eligere de cõsuetudine vel pacto: qr talia nõ trahunt ad nõ extitia tempore pacti vel statuti: ar. de rescrip. cle. litteras: et qd ibi ipse Pau. no. et de hoc ibi dixi maxime in. vi. cõtrario. Itẽ nec pscriptio scludit nõ pscripta sicut nec iterruptio tollit effectũ ei9 nisi i qb9 facta ẽ. de rescri. auditis. idẽ dicit si habẽt eligere ex priuilegio: qr i p iuditiũ tertij nõ extẽdit ad nõ expssa. dicit ?? qd eligentur vt primo dixi p eos q habẽt puidẽ de salarijs: ar. eo. ti. c. pe. ver. verũ. sicut patron9 eligit in bñficio qd isti tenitoꝝ eni spectare cõmodũ ei q on9 subit. ff. de re. iur. sꝫ natura. regula q sentit li. vj. Sic etiã aduocati eligunt a repu. q salariũ recipiũt et reprobant. ff. de excu. tu. sꝫ et reprobari. i pn. de mu. et ho. vt gradatim. §. reprobari. qp aũt habeãt salariũ de publico pꝫ. ff. de post. puidẽdũ. d aduo. di. iu. l. fori. in qb9 no. qp aduocati eligũt a repu. deinde arguit pau. qp auditores hẽant eligẽ. ut. ff. de decre. ab ordi. fac. l. i. dicit qp id qd dictũ ẽ de priuilegio dz itelli nisi gñalit doctoꝝ electio eẽt alicui i loco ?cessa. de priui. qd circa. pe. de ãcho. dic qp si q est ?suetudo i electiõe illa stabit. al's fiet electio p eũ q regit ciuitatẽ: qr B ad ordinariũ ciuitatis dz ptinere. ff. de le. i. ciuitati b9 facti. ff. de ?di. et de. municipib9: dicit tñ qp si esset rector laic9 nõ posset cogẽ platos ad soluẽdũ. dic qp rector ciuitatis laic9 de hac electiõe nõ hꝫ se itromittẽ: qr eũ depẽdeat ab hac canonica istõne poti9 dz B spectare ad epm loci ad quẽ ptinet facẽ canones i loco suare. d of. or. c. i. et sic puto qp in cãu isto epis boñ. et pisteñ. et sic de alijs q psunt locis d qb9 B hẽbũt eligẽ singuli suis locis: B. n. mod9 erit expeditior q̃ si oẽs plati ?tribuẽtes hẽrẽt ad electiõem ?uenire: et p B qd no. J. cle. pri. i gl. fi. nec ob. pal. c. pe. §. vex. e. ti. vbi magri statuunt a plato illi9 ecclie q hꝫ puidẽ i sumpcib9: sic. n. ibi exprimitur. hic aũt electio fieret p oẽs platos cõtribuentes et nõ p solũ epm loci vbi est studium viderent plati se ipedire de regimine spectante ad aliũ episcopũ qd nõ esse dꝫ: qr si suu vnicuiq3 iurisditio nõ seruat ecclesiastic9 ordo ?fundit. xi. q. i. pueniẽ. de offi. ordi. pastoralis. i pri. et qd ibi no. i gl. i. i fi.

Vm sit.

c Sumpta est ex his q leg. et no. xxvij. di. vno. cũ fi. Lau. dicit qp facit valde a lõge. ¶ No. principiũ qp nimis absurdũ ẽ vt qa cũ vanitate vel iperitia ascẽdat ad honorẽ peritie l'rarum: p hoc qr ascẽsus debet esse per gradũ ṽtutũ nõ viciorũ. de peni. distin. ij. dum sanctam in fi. ¶ Secũdo no. qp absurditas est vitanda. de elec. in genesi. de iarciura. ?. quẽadmodũ: de pn. ex ore. de iude. cũ sit. ¶ Tertio no. qp vanitas iprobat. ?cor. d pur. ca. infr et eccl. i. vanitas vanitatum et omnia vanitas. et ibi sequitur cognoui qp his labor est et afflictio spiritus et in multa sapiẽtia multa indignatio et

a ¶ An is qui ẽ i studio. Add ver. in. c. tue fraternitatis. de cle. nõ residẽ. et ibi do. et p Fe dc. de senis cõsilio. xvi.

b ¶ Quos scholaris. Adde io. an. i. c. i. de cel. mis. Car. zaba. in cle. i. in fi. v. col. d cele. mis. et p Io. d imo. hic. io. de imo. i cle. vt hig. de eta. et qual. l. ii. col. cõ rariũ tꝫ fel. hol. i pre. d cretali i fi. vi. col. post aũ.

c ¶ Absurditas est vitanda. Adde. c. cũ iter d exce. c. noua. de pe. et remis. c. solite. de ma. et obe. l. si qs ex argẽtariis. ff. de edẽdo. in. §. phibet. l. fine hereditaria. ff. de neg. gestis.

ta indignatio: et qui addit scientiam: addit laborem: dicit ante Lau. q cito pt videri an qs p vanitatē et ipitias pueniet ad doctoratū: q defect9 scie ɔpatas inf defect9 notorios. de ele. si forte li. vi. et ꝯ vanos et superbos scholasticos c. xxxvij. di stin. sedulo. xlvi. distin. hoc haber. ¶ Quarto no. q imperiti nō sunt preficiendi: alias imperitus magistros risui pate bit. xxxvij. distin. qui d mensa. et dicit Mathe. q sicut imperiti non sunt preficiendi sic etiam ecōtra idoneis nō dz iterdici licētia legendi. C. eo. c. i. et c. prohibeas. ¶ Quinto no. ibi turbatione q legislator turbatur cū iniuria peruertuntur de cele. mis. cle. i. in prin. ¶ Sexto no. ibi. abusus q prauos mos dr abusus et sic sonat in malū et nō excusat: et si sit lōgū tempus. versus. Tēpus longeuū non te excuset in euū. Cū male sit vsus: q nō prescribit abusus: pro hoc de consue. c. fi. de prescr. c. vlti. ¶ Septimo no. ibi in qualibet scientia: q q̄libet scientia permittit. dicit tū Lau. q dz intelligi de scientia licita: alias enim nō meref dici scientia quo ad hoc vt quis possit in ea promoueri cū nedū docere immo et discere sit interdictum. et de malefi. l. iij. et l. culpa. xxxvi. q. i. c. i. et q. ij. q̄si per totū. ¶ Octauo no. ibi. doctorat9 vl magisteri9 de differentia inter hec duo verba q tamē dic vt in gl. i. ver. doctoratus: quā no. et in ea ibi vocant magistros. pro hoc in p he. ffo. rum. §. his igif: et quod ibi no. et ff. de arbi. qualē. §. dicere: et omnes quib9 aliqua cura cōmittif possunt dici magistri. ff. de verbo. si. qbus. ¶ Nono no. ibi principia q quando conuentus dicitur pricipiū hoc vult glo. in hoc verbo: et sic dicif quod vocant theologi vltra montes suos conuētus inceptiones vel initia. ¶ Decimo nota q prohibef excessus expensarum. de hoc in gl. in verb. excedāt. ¶ Undecimo no. ex hoc q quandoq per iura consulif ne quis inaniter consumat sua vel grauetur onere debitorum: pro hoc littera in versi. vacui. et i ver. aggrauari. et expone vacui. vt in gl. vel scdz Lau. dic vacui scientia et pecunia: et p hoc littera. Ubi imperitia: hoc tamē dic idem cum glo. quo ad id autem quod dicit glo. q remanēt vacui prius habitis et cōsumptione similē. de censi. cum apostolus: ibi longi tēporis victū et c. x. q. iij. inter cetera. C. de censi. cle. ad nrūz. ¶ Duodecimo no. ex hoc in eo quod dicit glo. in ver. grauari que supplet onere debitorum q ee in debitis est grauamē: et dicit laud. q est graue onus et iugis et sollicitudo. ar. x. q. ij. Hinc: quod intellige respectu prudētiū: et multi enī nō curant immo nec recordantur nisi cum auferunf eis pignora vel incarcerantur: et qualesit hoc onus sepe sum expert9 propter seruire scolaribus quorum nonnulli quandoq sunt immemores nolo dicere ingrati: et de grauamine scolarium dicit Pau. sepe se expertū q multis scolastici finita solemnitate doctoratus vltra vires patrimonij remanent debitis obligati. Decimotertio no. q debz prouideri ne aliqui retrahātur a gradu magisterij: pro hoc quia iterest reipub. habere doctos. de ele. cū ex. c. li. vi. et dicit laud. q forsan aliq retrahantur metu obtractorum ad instar pompei consul. vij. distin. fuerunt. p hoc q nō dz subtrahi oportunitas docēdi et proficiendi. eo. ti. c. i. in pri. debemus enim dare oportunitatē ad bonū et ad malū subtrahere. xix. q. ij. diffinim9: de sta. regula. c. vno. libro vi. de pe. heredi. illud. ¶ Decimoquarto no. q tribuere doctoratū nō cōpetit nisi illis ad quos hoc pertinet: et intelligit Pau. pertinere ratione propter dignitatis et officij vel alienevt cū quis gerit vices alterius: ad omnes enī istos extendif. ff. de ver. si. si illō: et dicit Gēz. q potest pertinere ex priuilegio vel ex cōsuetudine vl alio iure: de quo per Gof. in sum. e. ti. §. ij. Mathe. exemplificat dicens q hon. pertinet ad Archi. maioris ecclesie: parisius ad cācellariū: dic q padue spectat ad episcopū: et similiter i aliis pluribus locis in quo standū est pillegio si ex priuilegio hoc competit: de priui. recepim9 i et c. porro. ¶ Decimoquinto no. in ver. pcipim9 q hec cle. obligat ex pcepto: et dicit Genz. q hoc verbū precipim9 ē durū vbū cōtra negligentes. xiiij. q. i. qd pcipif. iiij. distin. deniq. remittit ad no. p se. de eta. et quali. cle. i. et ibi dixi in. viij. q. ¶ Decimosexto no. de iuramento qd prestant doctorādi antequā doctorent, de

b in gl. in ver. iuramēto. et in hoc no. litterā ibi. prius q vult q oportet iuramētū premitti doctoratui. pro hoc dicit Gēze. non sufficere q post doctoratum hoc fiat. de ele. vt circa li. vi. ¶ Decimoseptimo no. de dictione vltra[b] et dicit lau. q excludit maiorē sententias non minorē: vt. J. patet. simile de elec. cū ex eo li. vi. secus autem vbi certa quantitas vel numerus limitaf: q tunc eque excluditur min9 sicut mai9. de pbē. cū de nō. li. vi. ¶ Decimooctauo no. quāta sūma pōt exponi in doctoratu. de hoc in glo. in ver. argēto: ū: et dicit Stephan. q expendif de moneta de qua hic vel ei9 extimatio in moneta vsuali. ff. de au. et ar. le. l. i. C. de dona. si quis argentūz: de pri. cū olim. de hoc. J. q. x. ¶ Decimonono no. ibi notabili. q personis ibi notabilib9 cōuenit plus expēdere q̄ͅ aliis: et exponit lau. litterā ibi. notabilia ɔditionis aut q sunt sublimes vl notorie diuites et potētes: pro hoc de preben. de multa ad fi. xli. distin. non cogant. ff. de admi. tu. cū plures. §. cū tutor. de iure do. quero cū si. alibi dr notabil paupertas. d rescrip. statutū. §. insup li. vi. ¶ Uigesimo no. de ver. moderentur: et dicit Pau. q notat diminutionē. de ver. si. c. vlti. ¶ Uigesimo primo nota q in moderatōe expensarum hoc casu faciēdo cōsideraf status persone ibi. statuit: et exemplificat Lau. vt qui forte sine magna lesione nō pt doctorandus ascendere ad summā de qua hic: nā potētiori[a] h9 pares esse nō possum9. ff. de alie. iudi. mu. l. iij. di. tū Lau. q etiā quādoq diuites causa auaritie petūt tale iuramētū sibi imponi ad excusandas excusationes in peccatis. ¶ Uigesimosecūdo nota de taxatione faciēda: de hoc in glo. in ver. taxandos. et dicit Laud. q taxatio hic est arbitraria. simile de sepul. de. eos: pro hoc quia hic non est limitata sūma taxanda. ar. ff. de le. ij. si domus. §. i pecunia. de in. deli. l. i. de of. dele. de causis: et dicit pau. q primo fiet taxatio: deinde sequatur iuramētū q nō excedaf. simile q me. causa. c. fi. p hoc ista littera ibi nō excedant cū conco: de testi. cū causam. de censi. cū apostolus. ¶ Quero an honorem doctoratus possit quis petere sine pctō. gl. hunc honorē. so. quez no. et ex ea iuncta littera: no. q esse doctorez est honor: sz et est on9 sicut etiā militare. xl. di. ante oia: dicit Lau. q tal' honor est sine fructu ad instar epi qui renūciauit episcopatui qui solū hōrez sibi retinet. de epi. qui renū. epi. c. post trāslationē: et dicit Laud. q ex tali honore inflati pascunf prelati nostri tēporis. Genz. redarguit in eo. q dicit q hic honorē sine fructu: q immo cū fructu. vt patet ex eo qd dico. J. q. iiij. dic q dictū Lau. procedit in his qui sunt nō idonei: q eis doctorat9 est sine fructu: secus in aliis: sunt enī multi doctores et pauci doctores: multi nomine: pauci vero re. simile, xl. di. multi: vel pōt intelligi de honore doctorat9[c] q ad solēnitatez que fit in conuentu. ¶ Secūdo quero quot et qualia[d] exigunf in doctorādo: so. Gen. q decē: primo etas. xvij. anno. arg. ff. de post. l. i. §. pueritiā: licet enī in iure de multiplici etate fiat mentio quo ad honores assumēdos tñ non ē alia magis adaptabilis q̄ͅ illa que exigif in habēte prouidere in publicum pro patrocinādo. d. §. pueritiā: secūdo q ad minus. v. annis iura audiuerit vel saltē didicerit: ar. in pohemio ffo. rū. §. sed q ver. quib9: in tali enī tēpore ius psumit nihil legitime sciētie iuris eis deesse vt ibi: et ex hoc videf qd cōtrariū presumaf in minori tempore: q nemo repente nec temere psilire debz ad munus doctoratus. C. de pfess. et medi. magistros: li. x. ar. xvi. q. i. sic viue. vbi de h neo. n. repēte fit summus. de pe. di. ij. §. hec q de charitate: de restitu. in inte. cū ex litteris: tertio qd in locis approbatis nō particularib9 studuerit: q i illis psumif q doceaf sciētia adulteria in p he. ffo. rū. §. hec aūtz oia: qd vz intelligēdū nisi ex psona legētis et audiētis i loco particulari aliō iudiceaf. argu. de eff. nō resi. tue. cū ibi no. p Hosti. qrto q alios pcedat i mior: ib9. d. l. magistros: qnto q hz docēdi facūdiā. sexto q hēat interpretādi subtilitatē. C. d de pfe. q in vrbe ɔstā. l. i. li. xij. septimo q sit examinatus. d. l. magistros. quod vz intelligendum nisi noticia euidentis scientie aliud inducat: ar. de iureiurā. cle. romani. §. nos itaq. vbi de hoc per Genz. et ibi dixi in. viij. notabili. dic tamen q nulla peritia sufficit vt cēseaf doctor

a ¶ Doctoratus vel magisterium. Adde. gl. in c. de quibusdā. xx vij. di. doc. in. c. i. de loca. doc. in ca. ex litteris: de consti. abb. i. c. i. d magis.

b ¶ De dictione vltra. Adde in glo. in. cle. i. d vsu. c. si. Pa. xxii. q. vi. : sto. de bu. i. c. Rar. nucinus de testi. Raphael fulgo. cōsi. xl. post prin. ii. colum. Re. cuma. consi. cxl. incipiente eiuis quidaz florentinus legauit.

c ¶ Notabilis additionis. Adde glo. in verb. cedit in. c. hōstianus. xl. di. glo. in verbo. ignobiles in. c. qui cōtra. xxii. q. i. glo. i. ver. non loci in. c. illud. xl. di. gl. in ver. sufficiē tē in. c. cū adeo de rescri.

d ¶ Quot et qualia. Adde doc. in probe. clemētinarū in solutatiōe Jo. de ana. in Rubrica d magi. i. vi. col. ver. que aūt et quos requirunf in doctorādis.

τ gaudeat cōmodis doctoris nisi sit doctorat⁹:pro hoc q̄r
dȝ esse approbatus sub certa forma vt in duob⁹ se.mēbris.
octauo ꝙ in examinatione intersint saltē.vij. doctores.C. de
profe.τ medi.siqs in archiatri.li.x.τ no.in.d.l.magistros.
nono ꝙ illi iurati deponāt examinatū fore sufficientē: ar.C.
de aduo.diuer.iu.nemini.ꝺ prepo.sacro.scrinī. vnicuiqȝ.li.
x.decimo ꝙ sit legitime natus.ff.de mu.τ ho.honor.§.ꝺ ho
norib⁹ ſm Genz.ex hoc vltimo videt̄ ꝙ illegitime nat⁹ non
pōt doctorari qḋ tamē non seruat̄: τ de hoc etiā dixi.ꝭ in ꝓ
he.hui⁹ cōpilationis.in prin.q.ij.τ.iij.dic etiam vt dico.i.q.
iij.i fi. ¶ Tertio quero quot nominib⁹ appellatur doctor.
So.Gen.ꝙ.x.primo vocatur antecessor.secūdo magister.
e.probe.C.his igit̄.ff.de arbi.qualē.§.dicere:alias est lex.ter
tio dr̄ doctor vt hic.τ i.ꝓhe.gre.τ li.vi.τ hui⁹ cōpila.C. de
ꝓfes.τ medi.medicos.quarto professor.C.ne fi.ꝓ pa.auc.
habita.quinto dn̄s iuris.e.auſ.in fi.sexto preceptor.ff.ꝺ dā.
infec.si in edibus.septimo sacerdos.ff.de iusti.τ iu.l.i.octa
uo iurisperitus.C.de profes.q in vrbe ꝯstanti.l.i.li.xij.nono
pater iuris.C.de excu.arti.l.i.li.x.xcvi.di.i scrip.decimo cel
sior.C.de of.dine.iu.l.ij.dic vt in seq.q.in fi. ¶ Quarto q̄
ro quot τ qbus ꝓuilegijs gaudeat doctor.So.Gen.ꝙ.x.p̄
mo q̄r excusat̄ a munerib⁹ etiaȝ realib⁹.d.l.medicos.vbi in
glo.τ de hoc.C.de mu.patrimo.l.i.li.x.vbi de hoc p Odo
fre.scdō q̄r ad iudiciū inuitus trahi vel exhiberi nō dȝ etiaȝ
i casu vbi ali⁹ traheretur.d.l.medicos.tertio q̄r iurisdictio-
nē habet iter scholares suos saltē non clericos τ volētes.d.
auc.habita.τ in probe.ffor.§.fi.quarto q̄r cū scribitur do-
ctori p ꝓsides nō frater sed pater vocādus ē:alias pena ar-
bitraria icurritur.C.de offi.diuer.iu.l.ij.quinto q̄r ei nō dȝ
vetari igressus in curiā principis:sed debet admitti etiā ad
secreta iudicū.e.ti.l.vlti.sexto q̄r eius solius testimonio cre
dit̄ sup peritia discipuli.C.de aduo.di.iudi.l.nemini:τ etiā
sup vita.xij.q.i.c.i.vbi de hoc:septimo vehiculis pōt vti in
vrbe in qua est iperator vbi alias nō posset.C.de bo.vehi.
.l.i.li.xi.octauo q̄r ex quo per.xx.annos legit equiparat̄ du
ci τ comiti.C.de comi.τ archi.l.i.de ꝓfesso.qui in vrbe.l.
i.li.xij.nono q̄r cōtra exercētes ludos noxios ē executor vt
in ꝓhe.ffor.§.pe.decimo q̄r eius iterpretatio est probabilis
τ ei stat̄ nisi inquātū obuiet iuri.no.de postu.prela.c.i.C.de
leg.l.i.ff.de leg.si de interpretatione.ex his isert Gen.nō con
grue dici ꝙ honor doctoralis sit sine fructu qḋ vltimuȝ dic
vt dixi.ꝭ.q.i.addūt aliq.xi.priuilegiū q̄r habens pro se opi.
doctoris releuatur ab expēsis si succubuit in cā:vt no.ꝺ ap.
vt debitus:pro hoc qḋ no.de postu.c.vno li.vi.posset etiaȝ
diligens tam quo ad hanc.q.q̄ȝ quo ad duas prece. alia in
uenire. ¶ Quinto quero que sunt insignia doctorat⁹:so.vt
in glo.ita loquitur quā no.singulariter.Et i eo ꝙ dicit cathe
drā esse isigniū.dic ꝙ apud quosdā pro isignio tradit̄.Sed
padue τ boñ.doctorandus sine aliqua solēnitate obseruan
da p doctorē sub quo doctorat̄ cathedrā ascēdit post licen
tiā habitā a cancellario de ascendendo:vnde quatenus ca-
thedra censeat̄ insigniū tradit̄ doctorādo padue τ boñ.po
tius ab ipso cācellario q̄ȝ a suo doctore.in eo etiā qḋ gl.enu
merat birretū dicens qḋ apud alios insignia sunt liber annu-
lus τ osculū hodie receptū est vt liber sit insigniū ꝓncipale
birretū.scdm anulus.tertiū osculū.quartū benedictio.qntū
vel sextū ponēdo cathedrā pro primo.Cōmunit̄ tn̄ osculū
τ benedictio potius reputant̄ ad bene esse q̄ȝ de insignijs
Lau.vo dicit isignia cōsistere in q̄tuor.primū in assignatio-
ne cathedre:de quo.xl.di.multi.secūdo in donatione birre
ti:de quo.xxx.di.siqs virorū.tertiū in traditiōe libri de quo
xvi.di.habeo librū.quartū in cōcessione osculi:de cōse.dist.
ij.pacē:τ de his insignijs remittit Lau.ad no.p se.de so.cō
pe.cle.vna:vbi dixi in pri.q.j.τ cū Lau.ꝯcor.Genz.τ quo
ad illud de osculo all̄.C.de do.ante nup.si a sponso.de spō.
duo.c.i. ¶ Sexto quero an i sūma τ expēsarū hic taxata cō
putant̄ libri.Sol.pau.ꝙ nō:q̄r hic iprobat̄ solus excessus:
excedere aūt ē terminos τ met⁹ trāsgredi.de sepul.c.i.de ꝓ
ba.ex lr̄is.i.de here.cle.i.in prin.τ ex hoc dic ꝙ in sūma ꝭ
taxata nō cōputāt expēse necessarie facte nō ꝓ solēnitate do
ctorat⁹ vt si emi libros necessarios:τ vtiles.di.n.hēre ꝓcia
eū res succedat loco ꝓcij sic ecōuerso.ff.ꝺ vsuf.q̄r q ꝓcio:vl̄
si emit equos vel vehicula:vel aliqd sil̄e respiciēs nō solēni
tatē:idē si post solēnitatē facit expēsas i repatriādo τ silib⁹:
q̄r in talib⁹ nō est vanitas cū solēnitas sit finita. Intelligit̄ ꝭ
istud de expēsis respiciētib⁹ solēnitatē tn̄ vt in cibarijs τ ve
stib⁹:ꝓ se τ alijs:puta doctorib⁹ bidellis τ si.τ ꝺ salario qḋ
dat̄ vniuersitati doctorib⁹ cācellario bidellis buccinatorib⁹
τ silib⁹ i qbus qdā excedebāt vt iperfectū sciētie suppleret
ꝑfectio expēsarū qḋ vltimū dicit etiā glo.sicut dicit ēt pau.ꝙ
doctores licite recipiūt illud salariū ꝓ labore veniēdi nō ꝓ
licētia tn̄.n.dat̄ siue examinat̄ approbet̄ siue nō:τ sic nō ob.
e.ti.c.i.§.ꝓ licētia.si āt exigerēt ꝓ licētia docēdi an cōmittāt
symoniā.no.e.ti.ꝓhibeat τ ꝯcludit̄ ꝙ nō:sed ē crimē ꝯcus
sionis qḋ est sub ꝓtextu officij exigē qḋ nō debet̄.xxiij.q.i.
militare:τ qḋ ibi no.glo.τ ꝓ ꝭ vl.qḋ dico in duab⁹ seq.q.
¶ Septio q̄ro q̄re ꝓhibet̄ excessus expēsarū i cōuentu.so.
vt pȝ in tex.Itē ſm lau.scia potissime ciuilis nō ē ꝓcio num
mario de honestādo siue i egrēdo siue i alijs administrādo.
ff.de var.τ extra.cog.l.i. ¶ Octauo q̄ro an peccat doctor
recipiēdo pecuniā ꝓ salario a scholarib⁹ i So.Lau.ꝙ nō re
ferēs id qḋ no.gl.xxxviij.di.de qbusdā.τ ꝭ vbi alis suos nō
suppetūt.Brix.ibi vo idistincte tȝ licē doctori facē collectā.
host.i sū.e.ti.§.verū a scholarib⁹ di.ꝙ si gratis offert̄ ꝓt re
cipe etiā si alias abūdat:sed exigere nō dȝ:q̄r multa licite re
cipiūt̄ gratis oblata q̄ turpit̄ petunt̄.de sy.τ si qōnes.xviij.
dis.de eulogijs:de aduocato dicit Lau.ꝙ idistincte pōt re-
cipe.xiiij.q.v.nō sane.Cōcludit etiā de doctore ꝙ si pōt de
bonis eccl̄ie honorifice sustētari nihil dȝ petē sȝ poterit gra
tis oblata recipe.de rescrip.statutū ad fi.li.vj.alis si nō pōt
sustētari petat audacter obtinēdo tn̄ ab vno alis liberaret̄:
ar g.ꝭ.cle.ꝑ.x.i fi.τ.e.ti.c.pe.τ dic vt ibi dixi i.i.q. ¶ Nono
q̄ro an in sūma taxata ꝭ ꝓ doctoratu cōputent̄ expēse ꝓuati
examinis:glo.expēsas:ꝙ nō:τ idē pau.q̄r examē sepatū ē
a cōuētu sic satisfactio excōicati ab absolōne.de sen.exc.cū
desideres:τ ꝓbatio a snīa. ¶ Decimo q̄ro i eo ꝙ dicit de
turonēsib⁹ qd si doctorat̄ qs i loco vbi tal̄ moneta nō ē i vsu.
so.p ea q̄ dixi.ꝭ.i.xviij.no.q̄r debebit expēdi ꝺ moneta vsua
li ad extimationē turonēsiū.qḋ etiā dicit Gē.p.x.cū canonī
cis.ꝺ cēsi.ꝭ dicit vo nisi regiōis q̄litas τ fertilitas iducat ad
taxādū min⁹ quo casu dȝ ꝭ facē is q hȝ taxare hāc cle.de ꝭ
i seq.q. ¶ Undecimo q̄ro an possit taxare maiorē sūmam
ob regiōis caristiā:dicit Gē.ꝙ forte nō ꝑ hāc cle.potissime
attēta cā vanitatis τ grauaminis q̄ ex ꝭ seq posset vt ꝭ exp-
mit̄. ¶ Opp.ad ꝭ vr̄ enī irrōnabile sic idistincte tenē ꝙ ne-
mo possit excedē sūmā:de q̄ sȝ pone enī ꝙ rex vl̄ ei⁹ fili⁹ vel
alteri⁹ magni vult doctorari.tūc excedē hāc sūmā nō ē sibi
ad vanitatē nec ex ꝭ remāsurus ē grauat⁹.ar g.ff.ꝺ iud.sȝ eū
susceptu §.sȝ si ꝓponas.de do.fili⁹:de sy.τ si qōnes:τ si ces-
sant cāe finales hui⁹ ꝯsti.dȝ ꝭ cessare ꝯstitutio.Sol.Gē.nō
format̄.so.imo vr̄ a p̄mo recedē τ stare huic ꝯrio dicēs ꝙ
vtinā reformatores istarū ꝯstitutionū mētē suā ad ꝭ habuis-
sent:nā forte aliqd aliud q̄ȝ sit hic statuissent. dicit tn̄ ꝙ ex
aduerso pōt dici cā ꝑsonarū nobilitas hic ipediat restrictio
nē sūme ꝑ ꝯtrū vl̄ augmētū inhibitū:τ ꝓ lr̄a que vniuersalr̄
ꝯprehēdit oēs ibi quoscūqȝ.Cōcludit ꝙ vtilis eēt declara-
tio.dic ꝙ iherēdo rigori lr̄e clare pȝ ex ipsa ꝙ o q̄cūqȝ do-
ctorādo exigi dȝ iuramētū de nō excedēdo hāc sūmā τ sic
post iuramētū necessaria ē dispēsatio nec ꝓt omitti iuramētū
ꝓp penā ꝭ adiectā.nā sepe āt accidit ꝙ excedat̄ hec sūma τ
sic qn̄ excedit̄ ꝭ euēit nō q̄r sic ab initio deliberauerit docto
rādus alis nō iuraret:sȝ peteret dispēsationem pape sup iura
mēto nō hita vo dispēsatiōe τ iuramēto ꝓstito de nō exce-
dendo summā si excedit male potest excusari a periurio et
hoc maxime si excedit ex ꝓposito. ¶ Duodecimo q̄ro de i-
tellectu lr̄e ibi.q̄uolibet:soluit Pau.exponēdo q̄uolibet.i.
siue examinet̄ sub vno doctore siue sub plib⁹.Gē.dic̄ q̄uoli
bet.i.siue i vestib⁹ siue i cibo siue i paramētis vel alijs extrīse
cis.sil̄e ꝭbū.de rescri.statutū li.vi.vl̄ q̄uolibet.i.siue docto-
rādus solus doctoret̄ siue cū alijs:hec tamē expositio non
placet

placet Genze. dicenti ꝙ hoc casu pro quolibet doctorando poterit expendi summa de qua hic placet: q quilibet de doctoribus iuret singulariter nõ excedẽ hãc summã: et sic etiã si vterque expẽdat hãc summã vt ex summa duplicata faciãt simul maiiore festũ nõ contrauenitur huic constitutioni. ¶ Decimotertio quero si per consanguineos vel amicos doctorandi fit aliqua expẽsa: di. Genze. ꝙ hoc non prohibetur hic nec ista computat in summa: q cessat cã finalis huius constitutionis. ¶ Decimo quarto quero an in qualibet facultate habet locũ qd h dr Genz. ꝙ sic: tñ p hoc qd dicit de doctoratu pcernit doctorãdos i iure. p h aũt ꝙ dicit de magro pcernit alias facultates.

Ver. Si quis. No. casum in quo epi incurrũt iuris suspensionẽ qd est ideo: q de pontificibus hic exprimit de hoc in glo. alia tamẽ. c. q periculosum. qd glo. allegat: vñ habuisse respectũ ad suspensionẽ cuius violatio iducit irregularitatẽ: licet idẽ dicendũ sit i suspẽsione a beneficio. de elec. si cõpromissari⁹ §. hmõi: et rationẽ ponit ibi glo. secus ergo vł de suspẽsione ab actu particulari vt hic quicqd sit de hoc noluit cõpilator hic relinquere hoc i dubio. preterea expressit etiã de põtificib⁹. ¶ Secũdo no. ibi a collatione. ꝙ qs dz puniri in q delinqt. de transla. quanto. de tem. or. literas: de offi. dele. cũ olim. ij. Paul. hic tamẽ magis ponit vt dico. i. q. seq. ¶ Quero q d operant illa ṽba de qbus i littera a collatione magisterij seu doctoratus cuiuslibet: Sol. vt in glo. non illi⁹ que dicit ꝙ contrafaciens huic cle. suspendit non tantũ a quolibet doctoratu cuiuslibet facultatis. ¶ Opp. ad hoc. ꝙ pena non dz excedere culpam. de his que fi. a ma. par. cap. que sicut: debet enim qs puniri in quo deliquit et poti⁹ mitti⁹. regula in penis: li. vi. so. Jo. mo. et Archid. stant cõtrario i. c. eos. de tem. or. dicentes. ꝙ licet ibi suspendat ordinari⁹ indiffinite ab ordinib⁹ dz tñ restringi ad ordines male collatos: sed glo. in. eo. c. eos. in versi. ordinũ. tenet cõtrariũ qd placet q talis restrictio male potest iure defendi precipue cũ in alijs iurib⁹ inueniamus fieri specificationem quẽcunque volũt iura suspendere ab vno ordine tantũ: et quicqd sit de hoc tñ ad aliud est hic q ibi: nã ibi littera loquit indiffinite. hic autẽ ponit signũ vniuersale cuiuslibet: et sic oẽs doctoratus cuiuslibet facultatis comprehendãtur: pro hac differẽtia iter idefinitũ et vniuersale est: qd not. in glo. de elec. vt circa in glo. omniũ. lib. vi. ¶ Secũdo quero si his qui cõtrafecit huic cle. et sic fuit suspẽsus iterũ cõtra faciat ita ꝙ iterũ p alios sex mẽses suspendat qñ incipient currere secũdi sex mẽses: glo. imediate nõ expectato ꝙ pmi sex sint elapsi. Steph. ptra: q crescente cõtumacia et c. de iudi. cũ non ab hoie. ff. de penis relegati: nimo fm eũ per secũdam transgressionẽ deberet ppetuo puari: de re iudi. c. i. lib. vi. de sen. ex. c. i. e. li. primũ tenet Pau. per ea que dixi. de elec. cũ i cũctis in fi. nõ ob. ratio Steph. q hic bene crescit pena. durabit enĩ secũda suspensio finita prima saltẽ aliquãdiu. Itez qd est fortius si ptingeret ꝙ dispensaret super prima secũda remaneret: de sen. excom. cũ p causa: et c. officij. ¶ Tertio quero si suspẽsus pferet doctoratũ. glo. ea. ibi: sed nunqd distinguit ꝙ aut suspensio est occulta: et tenet collatio: aut publica et tũc secus: pro h qd no. de sen. excõ. decernim⁹. li. vi. Itẽ Steph. allegat no. p Jnno. de sen. excõ. si ṽo: de excep. exceptionẽ eo. ti. pia. li. vi. et no. singulariter glo. i eo qd dicit ꝙ in collatione doctoratus nõ iprimitur caracter: nec pfertur ex potestate caracteris: sed ex potestate officij: et est quedã declaratio: q declaratur ille dignus et dat ei auctoritas vt doceat: et cũ glo. idem Pau. qui ad illud membrum ꝙ quãdo suspẽsio est publica nõ teneat collatio: inducit de psue. cũ dilectus: de electio. cũ iter. R. de pces. pben. q diuersitatẽ. de do. veritatis: in fi. cum pcor. hec tñ iura loquũtur de excõicato. Est ergo alia melior ratio qa cũ h interdicatur potestas doctorãdi: sequitur ꝙ si ptra fiat nõ tenebit tanq̃ gestũ p ius. de postu. c. fi. de testi. c. ij. Eo aũt cãu quo suspẽsio est occulta subest alia rõ qa donec quis tolerat i officio valent gesta etiam si alias sit inhabilis: per. c. ad probãdũ alleg. in glo. ¶ Quarto quero an violans hanc suspẽsionem fiat irregularis: glo. vlti. ꝙ non. idẽ Lau. ꝙ cũ h nõ sit diuinum officium quod requiritur vt ptrauenientes fiat irregularis. xi. q. iij. si quis episcopus: et. c. se. remittit ad no. in suo sacramentali titulo de irregularitate pter pcemptum vt in titu. de suspen. Pau. etiam tenet idem alle. no. in spe. ti. ij. §. iuxta pposi tionis: ver. quid de officijs: idem etiã Genze. qui alle. no. per Jnno. de renũ. nisi: circa fi. de coha. cleri co. sicut. ¶ Quinto quero ad quem fiet deuolutio potestatis pferendi doctoratum pendente suspensione: de qua hic: glo. ea. ibi. declarat: so. ꝙ si ex puilegio apostolico pperit h potestas fiet deuolutio ad papaz nisi ex priuilegio sit alteri concessum sicut Bononie per priuilegiũ apostolicum succedunt episcopus et capitulũ archidiacono: vt dicit glo. padue autez vt dicitur episcopus succedit abba. sancti. Stephani de cararia Padue dioces. si autez de cõsuetudine vł de iure competit hec potestas tũc supplebit superior eo. titu. c. ij. fm glo. quaz singulariter no. vult eniz hec glo. ꝙ potestas doctorãdi potest cõpetere inferiori a papa etiaz de iure cõmuni: sed glo. in clemẽ. dudũ. de sepul. ver. in generalibus. dicit ꝙ studiũ generale cõstituitur ex priuilegio vł cõsuetudine cuius initiũ non sit memoria: et sic videt ꝙ de iure cõmuni soli principi competat pape vel iperatori. ita ergo videtur inferendũ ꝙ potestas doctorandi nemini potest de iure cõmuni competere. sed posset dicere ꝙ aliud est constituere studium generale ꝙ solus princeps potest vt p dixi: aliud conferre doctoratum qd etiaz potest inferior. eodẽ titu. c. ij. qd bene facit. difficile tamen est hodie sustinere ꝙ alius hoc possit q̃ is cui hoc cõpetit vel ex pricipis priuilegio vel ex consuetudine: cuius contrarij non sit memoria que no. et in hac glo. ver. abbate. de tempo. ordi. eos libro sexto ibi. argumẽ. eodez titu. c. ij. primo responso. facit de elec. ne pro defectu: de cõces. preben. c. ij. ¶ Oppo. ad hoc ꝙ etiam presupposito ꝙ hec potestas cõperat inferiori ab episcopo ex cõsuetudine nõ ad episcopum sed ad papaz debet fieri deuolutio hoc casu: nam hic nõ fit deuolutio propter negligentiam sed propter delictum. argumẽ. de pces. preben. q diuersitatem. Sol. Genze. format et non soluit: dic ꝙ si presupponimus ꝙ hec potestas cõpetat in sua diocese. de iure communi: tũc quomodocũque subtrahitur alius ad quem spectat de consuetudine episcopus supplebit tanq̃ vtens iure suo. nec ob. c. qa diuersitatẽ: quia loquitur econuerso quãdo inferior vult succedere superiori yt capitulum episcopo: si autez dicimus vt nunc dixi ꝙ ad solũ episcopũ spectet tunc stat ptrario et dic ꝙ fiet deuolutio ad papaz. si is qui conferebat est persona ecclesiastica: si laicus ad imperatorem. ¶ Sexto quero si officialis archi. bonon. facit glo. hanc clemẽ. e. ibi. ꝙ de officiali. solu. ꝙ ipse erit suspensus et non archidia. nisi ratũ haberet. idem Pau. dicens ꝙ secus in casu econuerso. de elec. si compromissarius. de offi. vi. c. i. in fi. lib. vi. vult dicere ꝙ suspenso archi. indistincte impeditur eius officialis exercere.

¶ De Judeis et Sarracenis. Rubrica.

Edit. Summa vt in glo. i. et in ea ibi. sepulchrum ipsius. de ipso machometo non videtur loqui littera. nam primo nominat ipsũ machometum. deinde dicit vbi sepultus ẽ quidam sarracenus. et sic videtur non de ipso machometo loqui alias subiũxisset aliqd verbum denotans idẽptitatem persone in hoc tamen est vis. ¶ Not. ꝙ cauenda est dei offensa et per superiorez non est dissimulanda: vt dicit glo. ij. et dicit Pau. ꝙ in hoc offendebatur hic deus: quia ad creaturam peruersam isti de quibus hic transferunt honorificẽtiaz creatoris. simile. xx. q. i. clericum: de iureiur. et si christus. auc. vt nõ luxu. contra naturam: col. vi. et dicit Genze. ꝙ vitanda est dei offensa tanq̃ maior illa que cedit in offensaz humani nominis: de heretici. vergentis. C. eo. auc. gazaros. ¶ Secundo

no. q sarraceni quádoqz habitāt mixtim cum christianis quo tamē casu debent distingui publice per habitū: et dicit glo. qui debēt: et fi. Ociens. hic dicit de sarracenis masculis: qz mulieres eorū non intrant mesqtas cū hominibus qd etiā dicit glo. audiui. Itē qn intrāt mulieres itrant decalciate: et lotis pedibus et manibus et pudibūdis et oibus aliis mēbris vt dicitur. d. glo. et lau. q subiūgit q dicūtur sarraceni a sara vxore abrahe: qz asserūt se exiuisse de libera. s. sara: q erat vera vxor: et nos de ancilla. s. agar: cuius cōtrariū est verū: eo. ti. et si iudeos in fi. et dicit Pau. qd sarraceni sūt q recipiūt nouum et vetus testamentū: et vnde sic dicant remittit ad no. p archi. lvij. dist. hysmaeli: et per predicta cū dixi qd sarraceni descenderūt ab agar ancilla dicit Mathe. qd debent vocari agareni. De iudeis aūt dicit idem qd dicūtur iudei a tribu iuda q inter alias bellicosior fuit: et de ipsa sola habebat rex. dicūtur etiam hebrei ab heber cuius familia cultū tenuit vnius dei ceteris idolatria fedatis: obseruant autem iudei legē mosaycā ad litterā circūcidendo et alia faciēdo. ¶ Tertio no. de modo quo sarraceni cōueniunt ad suas mesqtas: de hoc in glo. audiui: et dixi. ā. in proxi. no. ¶ Quarto no. q etiā sarraceni habent sacerdotes: et dicit Pau. qd sacerdos est nomen compositū qsi sacrū dans. i. sacramentū fm Papiam. xxi. di. c. i. ver. sacerdos. vnde tali respectu illi nō sunt sacerdotes nisi quantū sacramentū consideratur fm eorū intentionē. d. c. et simile verbū sacerdotes. C. de pac. si qn in cōscribēdo. Pau. vult dicere qd sicut in illa. l. accipitur sacerdos improprie: ita et hic qd etiam dicit Mathe. dicens sacerdotiū primo fuit datum iudeis et postea nobis. de cōsti. in. c. translato: et de hoc vi. ā. i. contrario. ¶ Quinto no. de modo quem seruant sarraceni vt preco de loco eminēti vocet eos ad orandum machometū: et dicit Laud. qd pro loco eminēti faciūt iuxta mesqtas magnaz turrim sicut nos facimus campanile. fi. ij. q. vi. § de his. de hereti. cū ex iniuncto. ¶ Sexto no. qd inuocatio machometi et veneratio illius sarraceni: de quo in littera displicet diuine maiestati: et hoc vult littera ibi cū aūt hec exponit Lau. hec. i. duo nūc dicta dicit etiā q faciūt tertiū maius grauamen precipuis nostris festiuitatibus natalis dni pas. et resurrectionis pēthe. et aliis potissime festiuitatibus gloriose virginis in qbus in pace coli debet a nobis pacis auctor: fortius conātur sarraceni facere sua sordida et strepitū generātia vt sic christiani a suis festiuitatibus retardentur et q vidit testimoniū perhibuit Lau. ¶ Septimo no. q cū predicta de qbus in pri. no. sint ihibita talis phibitio astringit illos qui possūt ipedire et nō ipediūt: argu. ij. q. vii. negligere cū si. et dicit Laud. q pricipes ad hec astringuntur per hāc cle. adeo q nisi acqescant monitioni pape in his peccāt mortaliter et possent excōmunicari: arg. de ma. et obe. oēs. xxiij. q. ij. dominus: et. q. v. administratores: cū si. qd satis denotat verbū insurgentes qd est in littera: p hoc glo. penul. q dicit ad principes spectare cohertionē talū et non ad ecclesiā: qz non sūt creature ecclastice: et de h Jo. an. vij. contrario: et dicit Mathe. q ideo prohibentur inter christianos talia facere: qz hoc faciūt in obprobriū christiane fidei quā rationē etiā exprimit littera: et pro hoc qd dixi q ad pricipes spectat talia cohercere. inducit Mathe. eo. ti. postulasti: de vsu. post miserabilē: dicēs q etiā iudices ecclesiastici pñt eos pena temporali puniri. xvij. q. iiij. ostituimus tamen in vindictā sanguinis non procedat: de rap. i. archiepiscopatu: de hoc in. d. c. post miserabilē. ¶ Octauo no. et pdictis in proxi. no. q debēt ihiberi. p principes eo q pjudicant fidei: et dicit Pau. q ad superiorē spectat malam cōsuetudinē de suo territorio remouere. viij. dist. mala: et p pterea inhibetur sarracenis hec acceptare et per verbū attēptari qd est in littera: dicit Paul. q hic prohibetur non tātū factū: sed etiam volūtas: cō or. xxxvi. q. ij. si quis non dicoz de hoc per archi. xxvij. q. i. § si ergo: per Ly. de epis. et cle. si qs non dicā. dici de eo qui mit. in pos. c. j. ¶ Nono not. q pene dicūtur a iure non tantū ad correctionē delinquentiū sed etiam vt alij exemplo preterriti arceantur a malis vt hic i fi. et dicit Laud. q propter hoc sūt pene in publico: pro hoc de peni. c. j. et de transla. quanto. ¶ Oppo. in eo quod dixi. ā iiij. no. q sacerdotiū primo fuit datū iudeis: postea nobis: qz primo primus sacerdos fuit melchisedech q abrahe obtulit panē et vinuz in figuram sacramēti corporis christi. xxiij. q. v. dicat q fuit antequā daretur sacerdotiū iudeis. Solu. Mathe. q id qd predixi proced. et de sacerdotio leuiticos de quo loquitur. c. translato. ā. alle. ¶ Secūdo opp. q nō debuerit inhiberi sarracenis adorare machometū cū etiā permittatur iudeis celebrare suas festiuitates: nec debent phiberi per christianos. eo. ti. cōsuluit: et. c. sicut iudei. Sol. Mathe. q iudei colūt deum viuuz et verū: sarraceni machometū hominē facinorosuz et nephandū: ideo iudei sustinētur i ritibus eorū sarraceni non quo ad talē cultum. ¶ Tertio oppo. in eo q hic per principes seculares cohercentur iudeis videntur enim hec immediate spectare ad iudiciū ecclesie. xxvi. q. v. episcopi: sol. lau. q ibi de christianis delinquentibus: sarraceni aūt cum non sint baptizati nō subiacent ecclesie: qz nihil ad nos de his qui foris sunt: et hoc etiaz vult glo. penul. et dixi. ā. in. vij. no. dicit tamē q negligentibus principibus possint prelati iterdicere christianis: ne cōmunicarent cū sarracenis: eo. ti. postulasti: et sic indirecte viderentur excōmunicari: vt de priuil. quanto: de vsu. quanto. ¶ Quero de intellectu verbi: de quo in littera: solu. vt in glo. in hoc verbo quas no. pro sciendis moribus sarracenorum: et quomodo adorant machometum: et quis fuerit machometus dic vt in glo. in historia. Et vltra. glo. dicit laud. q machometus fuit etiā instructus per quendam sergium monachum qui propter heresim Nestorii fuerit ab aliis fidelibus monachis expulsus et de cōsilio dicti sergij dedit machometus legez sarracenis mixtā et tractā de lege veteris testamēti et noui. Et incipit anno ab incarnatione domini sexcentesimo. Eraclio imperante. alij dicūt septingentesimodecimo. Connumeranos imperatoruz in cronica Martiniana: et scies vtz verius et ipsis cōnumeratio prima videtur verior: qz videtur fuisse sexcentesimonigesimoseptimo vel citra: dicit etiam lau. q sarraceni colūt diem veneris sicut nos dominicā: et hoc ppter venerē quā asserunt deā planetarū asserētes qd antequā deus celū et terrā creasset nomē machometi in pspectu dei stabat: et nisi ipse machometus futurus fuisset: nec celū nec terrā nec mūdum fecisset. Refert etiā lau. qualiter machometus asse- uit q Moyses fuit magnus propheta: sed xps maior et summus prophetarū natus ex Maria virgine: virtute Dei sine hominis semine: sed dixit eū non vere passuz nec vere resurrexisse: sed aliū hoiem similē hoc egisse. Et de his per Jaco. de voragine in legendis sanctoz vbi machometo refertur: et vt refert paul. q sepultura machometi ē ferrea: et stat i aere virtute magnetis circūpositis: et nō pōt videri nisi p foramē paruū: et si qs eā videt qd fit post lōgā penitētiā facit sibi erui oculū: qa nō decet q cū eo aliqd aliud videat: refert etiā pau. qliter sarraceni habēt vxores quot pñt alere exēplo machometi credūt etiā i alio seculo se habituros virgines vbi credūt luxuriari sicut hic: et multas alias fantasias credūt dicit etiā laud. qd qn ieiunāt abstinēt tota die et nocte precedēti et sequēti comedūt ad libitū. ¶ Scdo qro de intellectu mesquitis. Sol. vt in glo. quod nos ibi sinagogas: et quare sic eas vocemus: et q̃re similiter ipsi mesqtas: no. de elec. fundamēta: in pn. li. vi. et no. archi. de pse. di. i. ecclia. ¶ Tertio quero p intellectu littere ibi. terris xpianorū: que dicuntur terre xpianoruz quo ad h. So. pau. quod dicuntur ille in qbus xpiani habebant iurisdictionē et dñiuz. In aliis enim dominijs infidelibus non pñt iponere legez. q. q. i. multi: de diuor. gaudemus: Idem Genze. qui ex hoc no. terrā dici alicuius rōne iurisdictionis: simile. de postu. c. i. et qd ibi. in glo. no. bona. et de coha. cle. c. si. nam iuxta cōem modum loquendi terra dicitur alicuius ratione iurisdictionis solius et ad hūc modū habetur respectus ff. de verbo. sig. vt alphenus: et. l. āniculus: et. l. pupillus. §. territoriū. et. l. illud verbū pertinere. ¶ Quarto quero quia prohibet inuocationē machometi publice fieri an secrete liceat. Sol. Pau. q tūc non prohibetur: qz illud nō cedit in obprobriū christiane fidei.

a ¶ Et vnde sic dicant. Ad de glo. de. i. c. et si iudeos de iudeis extra.

b ¶ Et vnde dicuntur iudei. Ad de Jo. de ana nia in rubrica de iu. in. i. col. v. et. dicantur iudei.

c ¶ Primus sacerdos. Adde hosti. et doc. i. c. p. et vene abilē q si sint leg. hostien. c. i. de sacra vnctio.

stiane fidei. Genze. dicit q etiã secrete non debet permitti: qr talis secreta nullo iure approbata est: vtpote omni carẽs lege. Ad hãc litterã in ver. publice: respondet q hic vacat. argu. a cõtrario cũ ex ipso sequatur absurditas. C. de epis. et cle ri. conuenticulãs: et dicit publice qr sic premissam fuerat: mihi placet dictũ Pau. nulla eni est absurditas q sarraceni talia faciãt secrete: et sic nõ est prohibendũ nec approbandũ: qr de secretis iudiciũ est deo relinquẽdũ. xxij. dis. erubescat. ¶ Quinto quero an principes possint infidelibus auferre filios paruos et baptizare. Solu. Stepha. qd sicut iudei et sarraceni sunt serui: Genes. ix. maledict[a] cham[b] seruus erit fratrũ suor. xxiij. q. viij. dispar: et sic in filios suos ipsi infideles non habẽt potestatẽ cũ sint serui: et sic eis inuitis possint eis pricipes auferre filios et vendere. xxxij. q. ij. c. vno. insti. de pa. po. §. i. ergo fortius baptizare in hoc merentur: dummodo hoc nõ faciunt animo compellendi per hoc parẽtes indirecte ad fidẽ quod non est faciendũ. xlv. distin. de iudeis: contrarium no. glo. xxviij. q. i. iudeorum: qr tolleretur illa pphetia. Esa. x. q tũc reliquie Israel salue fiẽt. et Hiere. xxiij. in dieb[us] illis saluabitur iuda. sed rñdet Stepha. q ille pphetie cõseruant quo ad iudeos q nõ subsunt christianis q sunt multi: de hoc p Archid. xlv. di. q sincera. Ego eo. ti. tenẽo cũ illa glo. idistincte q nõ possint filij inuitis parentib[us] baptizari: nam ex hoc dicerentur baptizari inuiti: naz ex quo parẽtes non consentiunt in quorum potestate est illorum voluntas: nec bene potest iure defendi q infideles sint serui: adeo q possint christiani eos vendere: quod dic vt ibi dixi.

¶ De hereticis. Rubrica.

Ultorum. Facta est ad declarationẽ eorum que no. eo. titu. per hoc. et c. seq. et c. vt cõmissi: li. vi. Lau. meias. Idẽ verbũ de rescrip. statutũ. §. notorijs: lib. vi. extendentes: al's excedentes: glo. i. erat in originali. sz scd'a melior. Pau. ¶ No. q querele multorũ mouent pricipẽs de hoc in glo. ij. et dicit Pau. cuz moueri qñ querelãtes mouentur bono zelo vt h: et de accu. qualiter. ij. alias secus: vt i c. cũ in iuuentute alleg. in glo. ¶ Secũdo nota de iquisitoribus deputatis ptra hereticã prauitatẽ: et dicit Pau. q tales cognoscere non pñt de alijs: vt de diuinationib[us] et sortilegijs heresim nõ sapiẽtib[us]: eo. ti. accusat. §. sane lib. vj. ¶ Tertio no. q nos debemus excedere metas nostras: de hoc in glo. iij. et pro hoc fines mandati sunt diligenter seruãdi: de rescrip. cũ dilecta: de offi. dele. cũ venerabili. ¶ Quarto no. q officiũ inquisitionis heretice prauitatis fuit iuentũ i augmentũ fidei: pro hoc qr per illud extirpant errores et ifideles reducũtur ad omile ecclesie: eo. ti. vt inquisitionis in pri. lib. vj. ¶ Quinto no. q quãdoq sub specie pietatis fiũt mala: de hoc in glo. cõcordat: et in ea in fi. ad idẽ. i. q. i. nõ putãda. iiij. q. s. neq: de esu. sup eo. de re. vo. cle. i. stepha. ¶ Sexto no. q nõ sunt grauãdi innoxij. de hoc in glo. qd esse: et p hoc. de his q fi. a ma. par. ca. cũ iuit: de psti. c. ij. de pe. absitq de hoc. j. q. iij. i sũma. xxiij. q. iij. i sũma. ¶ Septio no. q id qd ẽ statutũ i cõmodũ nõ debet tradi ad icõmodũ: de hoc i glo. i ver. detrimẽtũ: et p hoc. C. de leg. qd fauore: et regula qd ob gratiã: lib. vj. de iureiur. quãto. xxiij. q. iij. iter cetera.

Uer. propter quod. Hic vt dicit gl. sup pxi. respon. in pñ. est secũda pars in qua ponit pstitutio: et licet illa glo. facit vnã partẽ vsq ad. §. sane: tñ vt innuit. c. glo. põt diuidi in tres: nã primo ponit. v. q in offõ inqsitionis spectãt ad epm vel inqsitorẽ singulatiz: secũdo ibi. duro: ponit tria q nõ potest alt' sine altero: et decretũ apponit. tertio ibi: vez: submittit: qnomodo ipeditus vel iteresse nolẽs cõmittit alteri vel psentit arrestare. idez verbum de imu. eccle. clericus lib. vi. ¶ No. q heresis dicit labes: et hoc ideo qr in eã multi labunt. c. sanctũ. et c. qm. ¶ Scd'o no. q in crimine heresis dz fieri diligens idagatio: de hoc in glo. quasi. ¶ Tertio no. q inqsitio hereticor spectat ad dioce. et dic q spectat auctoritate ordinaria: et qñq etiã delegata. eo. titu. per hoc: li. vi. ¶ Quarto no. q eadẽ inqsitio spectat ad inqsitores a sede aplica deputatos: et exponit paul. lrãz ibi. sede aplica: idest ei[us] auctoritate et licẽtia: nã assumunt i ordinib[us] pdicator et minor p suas puiciales vt hz forma pulegij aplici: oia aũt nostra facimus et c. C. de ve. iur. enu. l. i. de pbẽ. di q: et. c. si apli ce: lib. vi. ¶ Quito no. q iudex dz moueri nõ amore odio timore vl' cõmodo seu affectiõe tpali: et dicit glo. qtuor: i q his qtuor modis puertit iudiciũ et i ea. i fi. et de psump. lras. C. de iudi. rẽ nõ nouã. §. vez. Dixit aũt de cõmodo tpali: qr spũalẽ affectionẽ dz hẽre iudex: et vltra iusticiã ministrare. xxiij. q. v. q malos: qr summũ bonũ ẽ eã exercere. xij. q. ij. cũ deuotissimã. ¶ Sexto no. ibi: qlibet de pdictis q iurisdictio et exercitium i his casib[us] de qb[us] i littera cõpetit isolidũ diocesano et iqsitori: p hoc ẽt qr inqsitor cõparat ordinario cũ sit deputat[us] ad vniuersitatẽ causar: eo. ti. ne alijq: et de talib[us] no. de offi. dele. pastoral. § qr vo i glo. ad itelligẽtiã: et de bap. cũ eim. ¶ Septimo no. q inqsiti qñq tenent in cõpedib[us] et manicis ferreis: qd expone vt i glo. hic. ¶ Octauo no. ibi: si ei visuz fuerit: qd ẽ in arbitrio epi vel inqsitoris an velit inqsitũ ponẽ i cõpedib[us] an nõ: et dicit Lau. q hoc sibi pmittit: al's eni parũ valeret iurisdictio sine cohertiõe: de offi. dele. ex lris. ff. de offi. ei[us] cui mãda. ẽ iuris. l. vl. ¶ Nono no. q qñq id qd immet faciẽdũ ponit supior sup pscia ei[us] q facẽ dz eã i hoc onerãdo: de hoc i gl. pcordat: de rescrip. statutũ. §. assessorẽ: li. vi. de sepul. cle. dudũ. §. hui[us] i fi. sz ibi vt dicit Lau. loquit magis pprie: dũ dicit itẽdim[us] onerare qz hic cũ dicit oneram[us]: qz plures eni de facili abijciũt hoc on[us]: et sic papa nõ obtinet ab eis id qd itẽdit. vt eccle. bene. c. vnico de offi. deleg. ex pte. ij. et multi hoc pignus hñt p modico: ar. de vi. et ho. cle. vt clerici. ¶ Op. i eo qd disponit q per epm et p iqsitores pcedat sup inqsitionis negocio: nã p deputationẽ inqsitoris factã a papa vr negociũ inqsitoris extractũ de iurisdictiõe ordinaria. de off. leg. studuisti. sol. metu ptrarij: glo. i v. deputãtes: supplet generalr. p talẽ eni deputationẽ generalẽ hoc casu factã nõ ipedit offm epi: eo. ti. p hoc li. vi. secus si ad certã cãm vt in ptrio. et de offi. dele. pastoral. §. pterea: et de hoc i. d. c. p hoc. ¶ Scd'o opp. ex quo eps et iquisitor hñt ptãtẽ circa idẽ negociũ inqsitionis non possit vnus pcedere sine alio. de offi. dele. prudẽtiã i pñ. et c. cãm mrimonij. de re iudi. duob[us] i so. Mat. q i negocio heretice prauitatis hoc hz al's stãdũ ẽ ptrarijs: dic q ptra loquũt qñ duo hñt iurisditionẽ vni[us] spẽi et nõ isolidũ: hic aũt ordinari[us] hz iurisdictiõem ordinariã inqsitor delegatã: vñ de iure cõi cessante cle. vterq posset pcedẽ sine reliquo. ¶ Tertio op. qr vr iculcatio i eo q pmittit q isti possint arrestare seu cape: sol. si dictio stat pro. i. cessat ptrarium: et hoc vr sentire glo. i ver. capere: cũ di. hoc ẽ scd'm ex qnq q põt eps sine inqsitiõe et ecõuerso vt. s. in v. citare: glo. dicit illud ẽ pmiũ de his qnq: et sic diuiditur vbũ arrestare i medio qsi sit vnũz: et idẽ cũ vbo capere: si aũt dictio seu stet alternatiue: tũc pcedit ptrariũ sz pcedẽs expositio verior: pprie tñ arrestare fit sine manuũ iniectiõe et cũ pcipit alicui sub pena ne recedat de loco: cape aũt fit cũ iniectiõe: ar. de sen. ex. nup: et c. vt fame: et de offi. or. cũ eps: li. vi. ¶ Quarto opp. qr vr incalcatio ex alio i eo q pmo pmittit q possint capere deinde q possint i vinculis ponẽ: so. vt in glo. scd'm qd: et in eo qd dicit q sepe capit q nõ carcerat: hic secus ecõuerso: de sen. excõ. iudex: et c. si clericos: lib. vi. de exces. plato. cle. frequẽs i pñ. ¶ Quinto op. qr vr hic cõtrarietas i eo q pmittit vel alter possit incarcerare: et. j. v. duro: phibet: so. alter põt icarcerare ad custodiã vt hic: nõ ad penã in ver. duro: et dicit Marhe. p intelligentia notandũ q quidã est carcer deputatus ad custodiẽdũ malefactores vt hic: et de senten. excõ. si clericos lib. vi. et talis deputat ad custodiã non ad penã: de pe. quãuis li. vi. C. de custo. reo. l. i. ij. q. viij. quisquis. ij. q. iij. qr ea. in fi. xix. di. in memoriam. viij. q. i. puenit: de sal. ad audient iam alius est carcer qui s'm canon. magis deputat ad penam qz ad custodiã: de qua loquitur. j. ea. cle. ver. duro: et eo. titu. vt

a ¶ An principes possint. ad de gl. i. c. iudeorum. xxviij. q. i. tex. et archi. i. c. q sincera. xlv. di. Jo. an. i. c. si cut iudei. de iudeis. Tho. scd'a scd'e. q. iij. archi. i. c. de iudeis. xlv. dist.

b ¶ Maledict[us] ch. m. adde c. cũ ergo. i. §. litez noc. xxiiij. q. iij.

c ¶ Qd iudex dz. adde tex. in c. quatuor modis. xi. q. iij.

cōmiſſi:lib.vi.l.diſt.ſi epiſcopus:ꝛ.c.ſi ille.vij.q.i.peruenit.
xvi.q.vi.de lapſis.de pe.tue.nā monaſteriū eſt carcer peni-
tētiū.xxiij.q.viij.clerici:ꝛ ēt ecclia hꝫ ꝓpriū carcerē.xviij.q.
iiij.in fi.de apoſta.a nobis.eo.ti.vt cōmiſſi:ꝛ.c.vt inquiſitio
nis:lib.vi.licet ſm legem nemo ad perpetuū carcerē dānari
poſſit ꝓpter crimē.ff.de pe.aut damni.§.ſolet:tñ ſm canōes
ſecus.de pe.q̄uis:lib.vi.vbi de hoc per Archi.eo.ti.vt cō-
miſſi:ꝛ de offi.ordi.ſi epiſcopus li.vi.de accuſ.qualiter.ij.p
Inno.in gl.quando autē vltra mediū.

Uer. Duro. Continua vt in gloſ.i. ¶ Nota. ꝙ carcer, q̄nq̄ ꝺputatur ad penā
de hoc in glo.ij.ꝛ dixi.ſ.eñ.ꝓxi.in.v.ꝯtrario. Et ex hoc ꝙ
hic ꝓhibet ꝙ alter non poſſit deputare carcerē ad penā.ar-
guit Pau.ſecus eſſe ſi ad cuſtodiā:q꞉ tunc alter poſſꝫ: pro
hoc de pe.q̄uis lib.vi.lxxxi.diſt.pſby.xxvij.q.i.iudas.pau
lus:ſed hec vlti.iura pꝛ aut nihil faciunt ꝛ intelligit Pau
lus hāc litterā ꝓcedere ēt ſi carcer deputetur ad tpꝰ per id
quod ſequitur vult dicere ꝙ ſicut non poteſt alter ſine alte-
ro tormentis exponere:ita nec ad carcerē etiam temporalē
cū ſit para tormenti:debent aūt carceres eſſe diuiſi quo ad
viros ꝛ mulieres.C.de cuſto.reo.l.iij. ¶ Secundo not.de
tormentis ꝛ de his ponit glo.iij.remiſſionē:ꝛ in ea ibi cum
ꝯtemplatione:vbi de hoc dixi ꝛ non debent manibus ſuis
hec inferre.lxxxvi.diſtin.nō liceat:ſed per alios clericos:de
ſenten.excō.vniuerſitatis. ¶ Tertio no.ꝙ vacāte ſede[a] epiſ
li ſuccedit capitulū in iuriſdictionalibus eo.ti.ad abolendā:
vbi de hoc.ne ſede vacan.c.vnio:lib.vi.de inſti.c.i.eo.libro.
¶ Quarto nota. caſum in quo par parē requirit:de hoc in
glo.requirit:ꝛ in ea.ibi.in.i.glo.opi.tñ illius glo.non ſerua
tur in eo qꝺ dicit de trina requiſitione vt ſeqꝛ in glo.ꝛ dico.
.ſ.q.xviij. ¶ Quinto no.ibi.ꝛ ſi ſecus:de clauſula decreti q̄
irritat ꝯtra factum ꝛ in eo ꝙ littera dicit ꝙ contra factum
eſt irritum ipſo iure infert Gen.ꝙ non erit locus exceptiōi
ꝛ ad verbū ipſo iure eſt ſimile:de reſcrip.c.i.lib.vi. ¶ Op
pu.in eo ꝙ ꝓhibet ne alter ꝓcedat ad ſniaꝫ ſine altero ꝙ im
mo poſſit.eo.ti.per hoc lib.vi.Solu.vt in glo.tertium.ꝛ eſt
ſenſus gl.ꝙ illud.c.eſt correctū per hanc cle. preterq̄ quo
ad id qꝺ ibi dicit ꝙ ſi diſcordant in ſnia papa conſulatur:ꝛ
idem Pau.q꞉ ꝙ non mutatur ꝛ c.C.de teſtibus ſancimus.
¶ Secundo oppo.in eo ꝙ decernit ꝯ factū eſt irritū ipſo
iure:qꝺ enim factum eſt[b] non poteſt haberi pro infecto.ff.d
cap.in bello.§.facte:ꝛ qꝺ no.de ap.vt noſtrū.Sol.vt in gl.
in ver.iure:ꝛ in ea ibi.quo ad effectū:idem Paul.pro hoc
qꝺ no.de imu.eccle.cle.vna. ¶ Quero quis dicetur carcer
durus.ſol. Pau.ꝙ hoc relinquitur arbitrio boni viri iſpe-
cta qualitate cauſe ꝛ ꝯditione perſone:ꝛ hoc ex quo in iuꝛ
aliter non determinaꝛ:de offi.ordi.de cauſis:ꝛ facit qꝺ no.
xc.diſt.c.vlt. ¶ Scḋo quero in eo qꝺ dicit de tormentis an
ieiunia que inquiſitores ad veritatē eruendā ſolent indice-
re ſint tormenta:ita ꝙ alter non poſſit ſine altero:glo.ſꝫ ſo
lu.ꝙ ſic quā ſing.no.ꝛ idē pau.dicens ꝙ etiā nuditas ē tor
mentum:ꝛ in hac gloſ.ibi.§.queſtionē:vbi dicꝛ queſtio eſt
que per vim ꝛ tormenta habita eſt ſecus ſi nuda interroga
tione vel de leui territiune. ¶ Tertio quero an qꝺ hic di-
ſponitur de tormentis reſpectu inquiſiti locuꝫ habeat in te-
ſtibus quando ſubeſt cauſa eos torquendi. Sol. Paul. ꝙ
non:imo ꝙ alter ſolus poterit torquere teſtes 'cuꝫ etiā poſ
ſit ſolus inquirere:ꝛ ſic ēt pōt acceſſoria ſine quibus illꝺ ex
pediri non poteſt:de offi.dele.preterea:ꝛ.c.prudentiā:ver.
explorati.ff.de iuriſ.om.iud.l.ij.nam pro veritate habenda
debet laborare:de ꝓba.quoniā.xiij.q.ij.q̄ꝺq̄.xxx.q.v.iudi-
cantē.xxxiij.q.viij.occidit:de teſti.cauſam.C.de iudic.iudi-
ces cum ꝯcor.ꝛ hāc debet iudex ab initio extorquere.'v.q.
v.illi qui:ex hoc etiam infert Paul.ꝙ teſtem qui falſu teſti
monio offendit aures iudicis poteſt alter ſolus punire ex-
traordinarie.C.de teſti.nullū:de pe.ſuper his:ꝛ.c.dilectus
ꝛ pro hoc ꝙ teſtis poſſit torqueri in auc.de teſti.§.ſi vo nō
col.vij. Item alter ſolus poteſt inquirere vſqꝫ ad ſniaꝫ vi hꝫ
teſtes aūt ſunt patres negocij:de vb.ſi.forus:'ꝛ cui lꝫ totū:
licet ꝛ para regula cui lꝫ:li.vi. ¶ Op.ad hec q꞉ rō que ſub
eſt in īqſito:ſubeſt ēt in teſte:ergo idē ius in vtroqꝫ de triſ
la.c.ij. Item h̄ duo equiparantur.ſ.§.verꝫ ibi. prauitateꝫ ip
ſam vel impedimentū officij. Solu.pau.ꝙ ſi alter vult torq̄
re pro fide habenda ꝯtra tertiū delatū hoc poteſt:ꝛ poteſt
ēt extraordinarie punire tanq̄ corā eo notorie delinquētē.
facit qꝺ no.de ꝯfeſ.c.ij.de fide inſtru.c.ij.ꝛ qꝺ ibi no. Inn.
pro hoc etiā de iureiur.cū impoſitionibus lib.vj.ꝛ iura ſu
perius ad hoc alleg.ſi vero format inquiſitionem propter
hoc ꝯtra teſtem ita ꝙ non eſt noua inſtantia:q꞉ tunc ipſe re
ſti. eſt principaliter inquiſitus non poteſt alter torquere vt
in ꝯtrio que no.ꝛ in eo quod dicit pau.ꝙ iudex poteſt extra
ordinarie punire teſtem:dic vt dixi in.d.c.ij.de ꝯfeſ. ꝛ teti-
gi etiam.de excep.c.i.ꝛ de hoc per L y.C.de teſtu.nullum.
In eo autē ꝙ dicit ꝙ alter poteſt indirecte pūire qm tamē
directe cognoſcere nō pōt:ꝯ eſt qꝺ dixi de pe.dilectꝰ:ꝛ qꝺ
no.Bar.ff.de fal.diuus:vbi dicit ꝙ hoc caſu iudex non co-
gnoſcet:ſed ſuperior:ſed poteſt dici ꝙ inquiſitor,vꝉ epiſco
pus ceſſante hac cle.poterat punire teſtē.cum etiā poſſent
pronunciare ſuper principali.cū ergo hec cle. de tortura ꝛ
punitione teſt.nihil imutet ſtandū eſt iuri antiquo quo ad
hoc ꝙ alter poterit teſtē torquere ꝛ punire.formare autē
inquiſitiunē contra teſtē non poſſit inquiſitor qui habet de
legatam.ſed epiſcopus ſic tanq̄ ordinarius:ꝛ poſſet ſolus
epiſcopus:q꞉ talis inquiſitio non eſt ſuper hereſi.ſed ſuper
crimine falſi.pro hoc qꝺ no.Lanchinus in tractatu hereſis
in Rubrica de teſte qui depoſuit falſum in prin. ¶ Quarto
quero cū non poſſit alter ſolus torquere:an ſi torqueat ꝛ re
us confiteatur nocebit ei ꝯfeſſio. Sol. Steph.ꝙ non: quia
facta eſt corā non ſuo iudice.de iudi.at ſi clerici.ꝛ q꞉ facta ī
tormentis.xv.q.vi.ſi a ſacerdotibus.ꝛ tñ perſeuerat in cō-
feſſione corā alio nocebit ſibi.C.de pe.qui ſniaꝫ.ff.de mino.
auxilium.§.ſed vt alleges.C.de epiſ.audien.iudices. de cu-
ſtodia reoꝝ.l.i.pro hoc q꞉ ēt confeſſio facta extra iudiciuꝫ
preiudicat.de exceſ.prelato.q̄ꝫ ſit graue.qꝺ tamē dic vt ibi
dixi.ff.de adul.capite quīto.de electi. per inquiſitionē. vbi p
Innoc. ¶ Quinto quero q꞉ ꝓhibetur hic ne alter ꝓcedat
ſine altero ad ſententiā contra inquiſitos an ad ſniam abſo
lutoriam poſſit alter procedere.q̄.ſed nunquid. ſol. ꝙ ſic.
q꞉ etiam olim alter ſolus poterat ad ſniam procedere eod.
tit.per hoc.libro.vi.quod imutatur hoc reſpectu ſententie
condemnatorie.remanet ergo capitulum per hoc incorre-
ctum quo ad abſolutoriam.ꝛ idem pau.dicens ꝙ hic loqꝛ
de ſententia lata ſuper pena pertinacis.de qua c.tit.ad abo
lendam.ꝛ eodem titu.vt cōmiſſi.li.vi.per quod. c. patet ꝙ
hodie penam per ſniam impoſitam alter ſine altero muta-
re vel mitigare non poſſet ſicut nec ab initio īpōere. De re
uerſo autē ꝛ penitentie an in eū ferenda ſit ſnia.no. Archi.
in.d.c.vt cōmiſſi. ¶ Opp.ad hoc q꞉ par eſt poteſtas ligā-
di ꝛ ſoluenendi.de pe.di.i.verbū.ꝛ qui non poteſt ſoluere
nec ligare ꝛ econuerſo.xxi.diſtin.inferior.de maio. ꝛ obe.
cū inferior.Sol.pau.formatꝛ non ſol.Stepha.ſtat contra
rijs dicens ꝙ non eſt minus periculuꝫ in abſolutiōe iniuſta
q̄ꝫ in condēnatione.imo magis.ſ.§.verum.ꝛ in eo qꝺ glo.
inducit quod no.xii.diſtin.preceptis.dicit Stepha.ꝙ glo.
que eſt ibi non eſt vera.vt ibi no. Iteꝫ in eo qꝺ glo.inducit
c.accuſatus.dicꝛ Steph.ꝙ id quod ibi no.facit pro.iij.q.
v.dudū.Lap.tenet cuꝫ glo.q꞉ de vno h̄ prohibetur:de alio
permittitur.xxv.di.q̄lis.de preſump.nōne.ꝛ hoc tenendo.
ad ꝯtia.dic ꝙ non ſemp eſt eadē ptās ſoluēdi ꝛ ligandi.vt
not.in.d.c.cū iſferior.in gloſ.i.qꝺ maxie ꝓcedit hoc caſu vt
euitetꝛ iniuſta correctio.de electio.cū expediat lib.vi. Pet.tñ
de ancha.inducit pro Steph.q꞉ abſolutio ꝛ ꝯdēnatio ſunt
correlatiua vt ſic diſpoſitū de vno itelligaꝛ de reliquo.de cō
ſti.traſla.ſicut in ſimili.dicit Bar.ff.ad trebel.marcellus.ꝙ
ꝓhibitio legis p quā i legatis ad ptās cāꝰ ceſſat falci.hꝫ lo
cū ēt i treb.ꝛ ſic vꝛ correctū ius antiquū ēt quo ad treb.ſed
ibi Bar.moueꝛ alijs rōnibꝰ:q꞉ appellatiōe fal.ꝯtineꝛ treb.
.C.ad treb.iubemꝰ. Inducit ꝛ aliā rōnē ibi.vñ adhuc vꝛ ſtā
dū cum glo. q꞉ vitāda eſt iniuſta correctio vt prediri. Item
vt predixi non eſt ſemper par poteſtas ligandi ꝛ ſoluendi.
¶ Sexto

a ¶ Q. de vaca-
te ſede. Adde
hoc.i.c.ad abo
lendā.de here.

b ¶ Q. n. fa
ctū ē.adḋ pe.d
anch.cōſi.cclx
vij.incip.p do
mina paula.

¶ Sexto quero qr dicit h q vacante sede[a] episcopali suc-cedit capitulum qd si sedes quasi vacat. sol. vt in gl. in ver. vacante. ¶ Septio quero an sedes dicat vacare si promotus nondum admini-strat: vt qr nondum hz litteras: sol. vt in glos. ¶ Octauo quero an succedat capitulum in iurisdictione delegata epo. solu. Pau. q succedat in ordinaria iurisdictione vt hic: item in generaliter delega-ta: eo. tit. ad abolendam in fi. qr vr quasi prorogata iurisditio or-dinaria vt ibi dicit stepha. secus in delegato specialiter. de so. cop. vex: de pbe. hi q li. vi. et ex hoc vr pau. velle q capitulum succe-dit in casu. d. c. ad abolendam: cuius contrarium tz Jo. an. sed Jo. cald. tz idem q Pau. hic: ergo vo approbo op. Jo. an. multis ro-nibus: et in eo qd Pau. dicit q delegata generaliter vr esse pro-gatio iurisditionis ordinarie: hoc dic non procedere: imo potius delegata est alterius speciei: p opi. tn pau. facit hec cle. qr indisti-cte dr q vacante sede episcopali succedit capitulum: sz dic hoc non proce-dere in ca heresis: qr de ea h exprimitur indistincte q succedat capitulum: et sic non tm in ordinaria: sz et in delegata. In alijs aut causis verius vr q capitulum non succedat in iurisditione delega-ta per rones quas scripsi in. c. ad abolendam. hec tn cle. multum facit p opi. pau. q idem et sit in alijs causis: qr litra non exprimit q sit speciale in hac ca. Generaliter aut cum quisque succedat plato va-cante sede distiguit. Math. q aut platus p se faciebat aliq quae hebat ab alio: et hoc et facit ille a quo hebat pratce: vt in Arch. q recipit iurisditionem ab epo. d of. arch. c. i. et sic mor-tuo archi. eps exercebit iurisdictionem: arg. de ma. et obe. his que. et eo. ad abolendam. de consti. cum accessissent. aut aliq facie-bat platus que non sibi ab alio collata non erant: sz faciebat suo iure: vt si Archi. fundauit ecclesiam de bonis archidiaco-natus et non capituli: et tunc potestas presentandi non devol-uitur ad capitulum. de conces. pbe. illa. sed ad successorem: si aut prela-tus ea que faciebat hebat a diversis ipsi succedent in his que ad se ptinent vt in clerico hnte bona paterna et ecclesiastica: cui in ecclesiasticis succedit ecclesia in primis heres legitimus xij. q. iij. per totum. de testa. cum in officijs: ex his dr. Math. q mortuo epo devoluitur iurisditio ad capitulum vt hic. et eo. ad abolendam. et confirmatio platorum. de mato. et obe. cum olim: et col-latio bnficiorum qsi coiter ad capitulum et epm spectat collatio p-sentatorum: ne insti. c. i. lib. vi. Item datio pbendarum in commendam: vt no. Archi. capitulum. n. cum epo est vnum corpus cuius caput est eps: de his que fi. a pla. nouit. de vbo. sig. cum clerici. et in-ter eos vr conubium spuale contingium de testa. requisisti. §. pe. ne hoc d. c. ad abolendam: et. lxxix. dist. nullus: de maior. et obe. cum olim: vt no. in. d. c. vnico. ¶ Nono quero an capitulum sede va-cante[b] possit visitare et debeat procurare. Solu. vt in glo. hec litra que prio facit rones q sic: deinde ibi in contrarium. alle. i contrarium. tertio ibi. ad scdm rndet ad. c. obitum: alleg. in gl. quarto ibi: item capitulum ponit opi. Jo. mo. rementia q capitulum non visitabit. v. ibi: sed archidiaconus ponit opi. archid. contrariam: sexto ibi egeret: dicit q egeret declaratione. vij. ibi. valens p concordan-tia opi. distinguit: et per oia idem pau. videretur aut glo. in fi. hoc velle: q visitare generaliter ciuitatem et diocesim non possit ca-pitulum: sz specialiter aliquem locum vel certum prelatum sic: et hec opi. e equa tn q et generaliter possit visitare melius pbat ex iurib ad h alle. i gl. qz ex iuribus contrarijs. ¶ Decio quero an sede vacante[c] possit capitulum auctorizare pmutationem bnficiorum. Sol. pau. q si sunt talia i qbus eps solus hz conferre vr eligere cum non succedat capitulum in collatione vel electione: ne se. va. c. ij. non succedet et i pmutatione: et h et tz glo. de re. pmu. cle. vna: vbi h dixi. q. xi. Idem dic pau. si bnficia spectent ad collationem tertij: qr cum au-ctorizatio sit iurisdictionis devoluitur ad capitulum vt hic: et in contrarium. ¶ Undecio quero an sede vacante[d] possit capitulum concedere litteras indulgentiarum: Sol. Pau. q non: qd tz archi. d pe. et remis. c. i. li. vi. d electo aut et confirmato an possit eas concedere: no. d ex-ces. pla. accedentibus: et dixi de reli. cle. vna i fi. q. vij. ¶ Duo-decio quero i eo qd dic d delegato capituli: an suffic q sit vicarius generalis capituli: vr q non: sz q expediat here speciale mandatum pp h vbum delegato: qd placet Lap. dicenti q si vicarius generalis hz i h mandatum speciale vr delegatus i h: sz i alijs ordiarius: ar. d pbe. hi q. §. cum li. vi. et sic si appelletur ab eo appellabitur ad ipsum capitulum sz ea q no. d offi. archi. c. i. et d of. or. romana: i prin. li. vi. p arch. Lap. tn i addi. remittit ad ea q no. d offi. vica. lz: li. vi. vbi re-fert id qd no. Jo. an. i Spe. de off. vic. i rub. vbi dic q possz acceptari: q qn offi. committuntur ea q exigunt speciale mandatum si sit commissio simul cum generali commissione tota iurisditio e ordina-ria: si vo divisim tunc i his q exigunt speciale mandatum censetur delega-tus. p hac distinctione alle. d consue. eccl. vr alta. c. vno: li. vi. d sen. exco. si ciuitas: eo. li. de consti. translato. Lap. vo i. d. c. lz: dic q siue simul siue divisim fiat commissio quibusdam specificatis et se-cuta clausula generali tota iurisditio e ordiaria: si aut non subij-citur clausula generalis: et i oibus alijs exigentibus speciale mandatum: tunc i spe-cificatis censetur delegatus: qr is e ordinarius cui vniuersitas causarum committitur. ff. d iudi. cum pretor: d appel. romana i prin. li. vi. dic q vterque habuit bonum respectum: vz. n. considerari qd intendat com-mittentes: nam si constaret de ipsorum voluntate non eet qo: z colligitur aut itento ex coniecturis optia tn coniectura e illa quam ponit lau. qn. n. committunt solum aliq exigentia speciale et non oia non videtur velle ordinariam commissionem generaliter extendere: sz potius dare spe-cialem pratem i his specificatis secus qn adijcitur clausula generalis. ¶ De-cimotertio quero in eo qd dicit d spacio octo dierum qn incipiet currere istud tps. Sol. Gez. q a tpe facte requisitionis: qd hn p bat litra ibi. postqz se requisiuerit. ¶ Decimoquarto quero si eps copiam inquisitionis here non potest: vt qr est in remotis vel econverso si inquisitor non pot habere copiam epi. solu. Math. q alter solus procedere poterit pro hoc littera ibi. postqz se requisiuerit a contrario quod no. ¶ Decimoqn-to quero an hoc casu quo non potest haberi copia episcopi possit vel debeat requiri capitulum. Solu. Mathe. q non: ex quo non vacat sedes. ne se. vaca. c. vno lib. vi. nisi in certis casibus de quibus iste non est. ¶ Decimosexto quero quid facit inquisitor si episcopus requisitus infra octo dies noluit interesse vel neglexit. Sol. Math. q ipse solus procedet ad ea de quibus hr: et de hoc satis pbatur ex littera. ¶ De-cimoseptimo quero si discordant episcopus et inquisitor in tormentando: quia alter dicit torquendum: alter q non. So-lu. Mathe. q si discordant ratione processus: quia sunt va-rij standum est notario. de testi. in nostra. Si autez propter iuris imperitiam consultant peritiores: argu. de vi. et hone. cleri. ele. quoniam: de rescript. statutum. §. assessorem: libro sexto. ¶ Decimooctauo quero an sufficiat vna requisitio. solu. vt in glo. requirit que dicit q sic. et hanc gl. no. singu. ex ea. n. probatur q cum quis ex iuris dispositione tenetur interes-se ad certum actum etiam iudicialez sufficit vna requisitio. de hoc dixi de offi. deleg. consuluit: et. c. cum causa: et cum gl. idem Pau. et est simile. lxv. dist. c. si. x. q. ij. hoc ius. ff. d cu. si rem. §. vlti. et. l. si dictum. §. si presente. ¶ Decimonono quero an in requisitione est necesse terminum exprimi: glo. eo. so-lu. q non: et idem pau. et pro hoc quod no. specu. de dila. §. i. ver. quid si dicatur et. ij. q. vi. anteriorum in glos. ¶ Uigesi-mo quero qualiter se requirent: dicit pau. q per nuncium vel epistolam facit. xviii. distin. si episcopus. ¶ Uigesimo quero an sufficit q requisitus faciat copiam sui. viij. die. solu. pau. q sic: et q etiam si post octauum diez reintegra sufficiat ar-gu. ff. de adop. l. mancipiorum: de preben. si tibi absenti. in fi. lib. vi. pro hoc quod dixi. de fide instru. cum dilectus. ¶ Ui-gesimosecundo quero in eo quod dicit processum factum p alterum ipsorum ipso iure non tenere quid de interlocuto-ria lata per alterum super carcere vel tortura: solu. vt in gl. in verbo ipso iure que dicit eam non tenere: et quod pote-rit appellari hoc casu etiam sz leges: quod dic vt in gl. quam no. et idem pau. et in hac glo. ibi lex permittit. C. de epi. au. l. ij. quasi dicatur sm stepha. q tutius est appellare: et in fi. et no. Arch. eo. tit. vt commissi lib. vi.

Ver. Uerum. Nota q equiparantur nolle et non posse: de hoc in glo. simi-le: et in ea in fine. de offic. delega. prudentiam. §. adijcimus. ¶ Secundo no. q sufficit hoc casu significare consensum su-um per litteras. de hoc in glo. in ver. litteras: et in ea in fi. de tempo. ordi. nec epus: vbi de hoc. ¶ Tertio no. casum in quo delegatus ab alio qz a principe subdelegat: nam h delegatus episcopi vel capituli delegat inquisitori. de hoc. J. in. i. contra.

a ¶ Uacante se-de. adde domi. late i. c. i. ff. xi. de ma. et obe. li. vi. Dnm d rota ri. d off. dle. de cl. iiij. in antiqo Lud. ro. consi. cccc vi. incl. in re pnti in fin.

b ¶ An capitulum sede vacante. ad de Jo. an. i. c. fi na. d sup. neg. prela.

c ¶ An sede va-cante. add gl. in cle. i. d re. pmu. et ibi p Jos. de imo. l. iiij. col. abb. i. c. cum olim d ma. et obedi.

d ¶ An sede va-cante. add ios. an. c. accedenti bus d pui. cal. i repe. c. nostro apostolatui. de pe. et re. domi. post Archi. i. c. i. d pe. et re. lib. vi. ios. d imo. i cle. i. ij. co. v. an. aut capitulum d priui. sac. zoch i famosa reper. c. oio vtriusque sex d pe. et re.

¶ Quarto no. q hoc casu equiparantur cómittere vel con
sentire q alter pcedat alibi discomparantur quod dico .i.
ij. contrario. ¶ Oppo. in eo qd dixi in .iij. notabi. q h dele
gatus ab alio q a principe subdelegat: ná hoc casu vz primi
legium dele. principis: de offi. dele. pastoralis: in prin .C. de
iudi. a iudice. Solu. Henr. q hic casus deuiat a regula có
muni: remittit ad no. de offi. delega. cle. vna: vbi dixi in .ij. q.
vel fm eú loquitur hic in delegato ad vniuersitaté causarú
hec vltima solutio dimnat: tamen in se vera est de appel. cuz
causam: pro prima aút solutione que magis pueniit hinc lit
tere: facit qr ad alia multa sunt specialia in causa heresis fa
uore fidei. eo. tit. c. fina. libro. vi. & pluribus alijs. c. eiusdem
tit. vel tertio potest dici q hic nó pbatur q delegatus pos
sit subdelegare: vt vult glo. sufficit q dico in se. contrario: sz
prima solutio magis placet. ¶ Secúdo opp. in eo qd dixi.
in .iiij. not. q hec cóparantur consentire q alter pcedat vel
ei cómittere. vnde ob. qd no. de fo. cópe. significasti: laicus
enim ex delegatióe episcopi cognoscit inter clericos: de iu
di. c. ij. vbi de hoc in gl. ij. & tamen nó pót in laicú per cleri
cos iurisditio progari etiam cósensu episcopi. d. c. significa
sti. sol. gl. sufficit: hoc tangit & nó explicat nisi q cósentit q
h hoc locum habeat: qr sic exprimit hic: sed alia hec sunt di
uersa: aliquando enim delegatio permittit & nó psensus vt
in cótrario & simile in electióe in qua pót quis committere
vocem suá: & tñ nó potest suum cósensum exprimere per lit
teras qd dic vt in glo. aliqñ permittitur expressio psensus &
nó dlegatio sicut delegatus episcopi pót hic exprimere có
sensum per litteras: nó tamen delegare ita vult hec glos. di.
q hoc forte fuit causa huius disiunctiue: & habet glo. respe
ctum ad litteram ibi. super illis cómittere vices suas vel su
um significare per litteras cósiliú vel consensum: & in hoc
glo. contradicit ei quod dixi in proxi. contrario qd videtur
verius: nam tota h disiúctiua videtur referri tam ad delega
tum episcopi q ad epm: & in eo qd dixi de diuersitate iter
cósentire & cómittere: dicit Pau. q hoc casu in hoc est di
uersitas: qr quando alter cómittit alteri ille procedit dupli
ci auctoritate cómittentis & sue. quando vero psentit ille p
cedit sua tantú: p hoc qd dico .i. de priuile. cle. i. i pn. q. xxiij.
& inclinat Pau. in id qd dixi pxi. fm glo. q delegatus epi
scopi vel capituli possit cósentire inqsitori: nó tamé cómitte
re ppter iura. .s. alleg. que dicunt delegatú ab alio q a prin
cipe non subdelegare: dicit etiá q forte ppter hoc addit lit
tera: de cósensu ibi. psilium & cósensuz. dic vt px. dixi. ad có
traria respóde vt .s. vel fm quosdam cótraria loquuntur in
delegato tñ: hic autem licet iste vocetur delegatus etiaz or
dinarius tanq vicarius episcopi qui habet ordinariam de
cósue. c. ij. hec sol. dimnat & nó psonat littere: que sicut dixi
de delegato: ita dicere potuisset de vicario episcopi: est ta
men vera in se sicut dixi in pxi. cótrario de delegato ad vni
uersitaté causarum. Ex his cóclude q verior est solutio da
ta in pce. cótrario q hic speciale & possent cótraria intelli
gi quando delegatus ab alio q a principe subdelegat ei q
super causa nullam habet potestatem. hic autem fit delega
tio iqusitori qui habet delegatá in causa heresis: hoc tamé
esset nimium restringere illa iura. ppterea standuz prime so
lutioni predicte: & de hoc .i. cle. pxi. vers. inquisitoribus. q. i.
¶ Quero an sufficiat q hoc casu interueniat psensus post
factú: videtur q sic. per id qd no. de psue. cú cósuetudinis:
vbi no. q quando requiritur psensus non refert vtrum in
teruemat ante vel post: secus quando requiritur auctoritas
ad idez de iure patro. cura. de his que fiunt a prela. cú vos
de hoc. i. q. i. cos. ix. q. i. c. i. de re. eccle. nó alie. c. i. li. vi. Sol.
Pau. tenet cótrarium dicens q hec sententia est ab initio
nulla ipso iure: vnde nó potest roborari: de ele. auditis: re
gula nó firmatur: lib. vi. p hac solu. est. .s. pxi. §. vbi apponi
tur clausula decreti si cótrafiat: & quod nota. Innocé. in. d.
c. cum consuetudinis.

§. Sane. No. q attenditur vulgaris locutio: de
hoc in glo. finalic. ¶ Secundo nota q
episcopus & inquisitor debent habere ad carcerem cómu
nem duos testes principales idest pncipaliter habentes cu
stodiam. Item debent isti custodes esse industrij vt in litte
ra: quod intellige circa tantam custodiam: tenetur enim có
mentariésis. de dolo culpa. & casu fortuito fm distinctioné
de qua. ff. de custo. reo. l. carceri. & l. milites: & l. vlt. C. eo. l.
pen. Item debent esse fideles vt in littera. i. christiani & le
gales. pau. ¶ Tertio nó. q deputatus ad nudú ministeriú
potest sub se accipere ministrú de hoc in gl. in ver. ministr.
¶ Quarto no. q carceri cómuni debent esse due claues: &
ex hoc nó. Laud. q si plures domini sunt eodé castro dbét
esse tot custodes & tot claues diuersas poterunt in clausu
ras ponere & potissime in custodia captiuoz: & si vnus ha
bet plures carceres habebit plures claues: argu. de sepult.
cle. dudum. §. statuimus ibi. numerus autem personaz &c.
de hoc .i. in. iij. cótrario. ¶ Quinto nó. de pclaui: de hoc in
glo. cócor. & di. Pau. q est locus in domo secretior. ff. de
dam. infe. quod cóclaue: & ponitur pro camera h: & .C. d cu
sto. reo. quomá. & debet esse absqz medio pariete: alias esset
aliud cóclaue. ff. cómunia predio. si quis partez: & hoc si ea
intentióe fieret. ff. de leg. i. quod in rez. §. siquis: & in hac gl.
in fi. xij. q. i. omnis. ¶ Sexto no. q incarceratis sunt mini
stranda necessaria quod intelligit pau. respectu sustentatio
nis: vt sit sensus q principalis custos poterit suo ministro
dare claues vt necessaria ministret carceratis. & de hoc .i. in
iij. cótrario: & datur hec clauis ad custodiam alibi in signú
dominij possessióis tradite. ff. de cótrahen. emptio. clauib' i
de hoc de cósue. ex litteris. ¶ Opp. in eo q dicit de carce
re cómuni: ná vterqz potest habere carcerem de per se. .s. e.
ver. ppter quod: solu. ibi de carcere ad custodiá: hic de car
cere ad penam. .s. eo. ver. duro. ¶ Secundo opp. ad idé: qr
episcopi habent suos carceres distinctos quos per se faci
unt custodiri: vt quotidie videmus: sol. hic loquitur de car
ceribus hereticalibus: secus de alijs q ecclesia habeat car
cerem pbatur. de apost. a nobis. no. xvij. q. iiij. attendenduz
habet & mónasterium carceré. l. di. episcopus: & c. si ille. vij.
q. ij. si peruenit. xvi. q. vi. de lapsis. xxiij. q. viij. clerici. xxvij. q.
i. si quis rapuerit: de pe. sue. ¶ Tertio oppo. in eo qd dixi
in. iij. notabi. q is qui habet plures carceres habebit plu
res claues: vnde ob. de iur patro. cle. ij. Sol. Lau. q vbi spé
le vt non respiciat ibi. minoritas vel pluralitas: sed potius ra
tionem dic vt ibi. ¶ Quarto opp. in eo qd permittit custo
di officium subdelegare: qr nudum ministerium nó subdele
gatur: de offi. deleg. c. fi. gl. q alias sol. & vr velle q hoc spé
le qd magis explicat. Lau. dicens hoc licere beneficio hu'
cle. & hoc etiam dixi in. d. c. fi. §. ceterum: & dicit Paul. ppter
vbum poterit q licet custos posset eligere ministr: non ta
men tenetur. ff. de iudi. non quicqd. de offi. delega. có soluit.
¶ Quero qr vt hic videt deputatur carcer heretico quan
doqz ad pená quid si reuertit an cósiscabuntur eius bona: vi
detur q sic: qr cófiscata sunt a die cómissi criminis: lz occu
patio fieri nó possit ante latá senténtiam sup crimine. eo. tit.
cú fm li. vi. sol. gl. xxiij. q. vij. in súma. dicit q ei sunt restitué
da etiá occupata de misericordia: & sic si an sniam reuertit
nó debebút occupari cú sup eis nó ferat snia: ex quo reuer
tit an: sz Pau. de hoc dixi plenius de ele. qr diligétia. ¶ Se
cundo qro an sicut carcer hereticalis est cóis epo & inqsito
ri: ita dbeat alius carcer esse cóis epo & caplo. Lau. arg vit
ex hac lra q sic: cú de iur cói cognitio cáz maxime crim na
liú sit eis cóis. xv. q. vij. eps nulli': nisi sit psuetudo ptria: de
psue. nó est. lib. vi. dicit tñ se vidisse sup hoc magná. q. inter
epm & capl'm pictauiésé: dic q raro h. q. hz practicá: qr cói
ter inualuit psuetudo q solus epo de talibus iudicet. Item
ét cessante psuetudie nó é vex q cognitio sit cóis: lz dz epo
sup ingrédis & corrigédis subditoz excessib' reqrere psiliú
capli. d. c. nó est: & sic ad epm cognitio spectat pncipalr: ad
ipsum ergo soliú spectat hére carceré: secus hic qr p núcia
tio sup heresi spectat ad epm & inqsitoré eq pncipalr. .s. ij. v.
primis. ¶ Tertio qro qre dputant carceri hticali duo cu
stodes. So. vt in se. q. ¶ Quarto qro an epo & iqsitor pñt
de vno custode pcordare: glo. nisi arguit q sic: qr qd dicit
de duobus

de duobus videt dictū in casu discordie: de ep. cū spāli. Cō trariū tamē tenet dicēs q̄ non ppter discordiā: sed ad securiorem custodiā sic pmissū est: qd̄ dic vt in glo. ⁊ idē pau. ⁊ Gen. e. Et no. ex hoc casum sing. in quo requirit pluralitas personarū ad vnū officiū: alibi reprobatur ne sint in vno corpore duo capita. de preb. cū non ignores. ¶ Quinto q̄ro an qd̄ dictū est de custodibus. §. q. proxi. locū hz in ministris custodū: glo. ea. qd̄ sic: ⁊ vult dicere q̄ custodes non pnt cōuenire de habēdo vnū mistrū. ¶ Sexto q̄ro de quo puidebitur istis custodibus: glo. de suis cū se. so. idē paul. ⁊ in hac glo. in fi. pro hoc est extrauagā. de qua. ī. glo. pxi. ¶ Septimo quero quidā fecit hospitale ad vsum paupez postea dānatus fuit per inquisitorē de heresi ⁊ bona cōfiscata ⁊ tenuerūt inquisitores dictū hospitale p necessitate officij ⁊ pro vsu pauperū annis. l. an pōt ep̄s tuo aliquod petere: Solu. Marthe. in addi. q̄ licz monasteria ⁊ alia loca religiosa pertineant ad ep̄m in cuius territorio sita sunt. xviij. q. ij. monasteria: tamē ex quo inquisitores prescripserūt nihil potest ep̄s petere. xvij. q. ij. abbatib⁹. de re. vo. de xenodochijs: qd̄ vlti. c. potius facit cōtra: q̄ dicit hoc spectare ad ep̄m: sed dic illud verū de iure cōmuni tollitur autē hoc ius per prescriptionē: q̄ iura episcopalia etiam per inferiores prescribi pnt. de prescri. auditis. ⁊ c. cum olim. ¶ Octauo quero quare carceri sunt diuerse claues. Sol. vt in glo. ne vnus. ¶ Nono q̄ro an q̄n custos sumit ministeriū debeat hr̄e ɔsensuz ep̄i vel inq̄sitoris: gl. q̄ a so. so. q̄ nō: ⁊ idē pau.

Ver. Porro. Primo ponit de iuramēto custodū ⁊ ministrorū super carceribus hereticalib⁹ deputatoz. Secūdo de iuramēto eorūdem cū deputant super carceribus proprijs epoz: ibi. ⁊ q̄ sepe. Tertio d̄ iuramēto notariorū ⁊ alioz officialiū ibi. notarij. ¶ Nota de dictione coram: concordat. de elect. vt circa: lib. vi. ij. q. i. in primis. post prin. ⁊ q̄n dicatur aliquid fieri corā vel. ff. de ver. sig. corā. Pau. ⁊ dicit Genze. q̄ dictio corā exigit presentiam psonalem. d. l. corā. ¶ Scd̄o no. q̄ iuramentū de quo hic dz prestari ep̄o ⁊ inquisitori simul vl̄ substitutus ab eis: ⁊ sic opz q̄ ambo intersint: simile. de of. deleg. cām. ff. de arbi. si in tres. ¶ Tertio no. casum in quo officialis tenetur iurare q̄ exequet suū officiū. de hoc in gl. simile. Sunt ⁊ alij casus in quib⁹ tenet iurare. de rescrip. statutum: ver. sed in duobus li. vi. ¶ Quarto no. q̄ sufficit q̄ officialis prestet diligentiā quā pōt: de hoc in gl. in ṽbo poterunt. ¶ Quinto no. que sunt illa que iurant custodes: primū est de adhibenda diligentia: scdm q̄ non loquētur icarceratis in secreto: tertiū q̄ prouisionem carceratorū nō diminuent: ⁊ quo ad id qd̄ dixi de nō loquēdo in secreto sūt cōcordantie in gl. simile. ⁊ dicit Pau. per. §. hoc ergo. all'. in gl. q̄ dicitur esse secretū qd̄ quinqz sciunt: q̄ dic vt dixi ibi: dicit etiam hoc intelligēdū de secreta locutione que suspitionē pōt inducere: sicut si loquatur de pcessu vel custodia: secus si de comestibilib⁹ vel alijs que suspitionē īducere nō pnt: ⁊ hoc idē vult glo. in eo q̄ dicit hoc verbū secreto nō esse sumendū amare. Et dicit Laud. sir esse cauendū ne monialib⁹ aliquid loquat in secreto ⁊ q̄ debent hr̄e auscultatrices que audiat quid eis dicat. sepe tn̄ auris ⁊ oculus taliū auscultantiū fallit. arg. de proba. cām: ⁊ dicit Genze. q̄ hoc iuramētū exigit de nō loquēdo in secreto: vt ois fraus ⁊ subornatio tollat: ⁊ in hac glo. ibi site: de hoc p archi. lxxx. di. clericus. ij. q. i. si peccauerit. ¶ Sexto no. ibi ordinatione cōi q̄ prouidet iudex quāta puisio detur incarcerato p crie heresis. ⁊ dic cōi ep̄i ⁊ inq̄sitoris: ita vt dicit Pau. sicut cōiter incarcerant ita ⁊ prouidēt quantū ⁊ qualiter ministret: ⁊ hoc q̄n incarceratio sit ad penā. c. ii. vt cōmissi: lib. vi. vbi autē ad custodiā sicut alter pōt incarcerare ita nō requiritur cōis ordinatio vtriusqz: nam nec hoc casu sunt icarcerato subtrahēda aliqua necessaria vel carcer trāsferret ad penā. ¶ Septimo no. de infidelitate ministrorū de hoc in gl. nō sicut: quā signa: ⁊ ex hoc no. Lau. cōtra famulos scholariū qui pecuniam sibi traditā pro necessarijs emendis alr̄ expendūt: ad qd̄ euitandū exigitur h̄ iuramētum: dicit tn̄ Lau. q̄ cōtra famulos scholariū nō sufficeret iuramētū: q̄ non imutaret malivoliū: ar. isti. de suspec. tu. §. nouissime: ⁊ dicit Pau. q̄ h̄ nō prohibet diuisio ⁊ inquisitio rerū ablatarū ne cū eis ferramēta ad frāgēdū carceres vel vincula trāsmittant: sed solū phibet diminutionē ne exēplo inde fraudet decimā vel aliā quotā. l. q. i. christus. xiij. q. i. §. ij. ⁊ exēplo serui q h̄ ipso est fur q̄ seru⁹ marie dapifer: vt no. glo. ff. de act. emp. iulianus. §. itē qui furē. ⁊ in eo qd̄ dicē Pau. q̄ possunt diuidere res ablatas. dic vt panē vel pullos vel quid sile: q̄ q̄nqz in eis abscondunt ferramēta: ⁊ dicit Genze. q̄ si isti custodes dimittunt etiā modicū de prisione cōi incurrunt periuriū: pro hoc q̄ de modica re committit furtū: vt no. in pbe. Grego. in fi. ¶ Op. in eo q̄ hic exigit iuramētū respectu incarceratorū: ⁊ incarcerandorū: nā iuramentū nō cōcernit futura: de iureiur. c. pe. glo. vbi d̄ hoc. Sol. q̄ imo cōcernit q̄n exprimitur de futuris vt hic. ¶ Quero an sit necesse in iuramēto tāgere sacra. Sol. vt in glo. in verbo tacta: quā diuide: q̄ primo format vnā q̄onez ⁊ sol. scd̄o aliā ibi. quidā: tertio aliā ibi. ergo: quarto ponit quadruplicē modū iurandi: ibi. quedā: ⁊ circa quartū iurādi modū dicit quid hz consuetudo ⁊ quid iuris. Ad quesitum dicit aūt glo. q̄ incorporali iuramēto nō sufficit pnia: sed requiritur tactura: ad no. de ele. vt circa. ad hoc qd̄ no. x. col. de pace iura firmā. l. hac edictali. §. sancim⁹: dic pau. q̄ hic reqrit tactura euangelioz: q̄ sic exprimit hic: idez in alijs casibus vbi hoc exprimit. i. q. vij. quotiēs cordis: de cōse. di. ij. ego Berēgarius. de iureiur. ego. N. in fi. de pur. ca. quotiens. de frigi. laudabilē. de iureiur. cle. romani. ver. post que: de hoc. x. q. iij. ¶ Scd̄o quero an sufficiant euāgelia sint p̄sentia sine tactura. Glo. ea. ibi quidā refert quosdā dicere q̄ sic: sicut visu acquirit possessio: pro hoc. de iur. cal. c. vlt. xi. q. i. nō flagitetur. C. de epis. ⁊ cle. auc. sed index. Cōtrariū tenet glo. dicens q̄ visu acquirit possessio cū tradēs possidet: ⁊ hoc intēdit si possessio erat vacua: ⁊ idē Pau. q̄ dicit secus hoc casu in quo requirit tactura euāgelioz. Hic formali⁹ q̄ in possessione sufficit visus: q̄ satisfit legi dicēti possessionē acquiri aīo ⁊ corpore: de cōsue. ex litis. de pces. pbē. cū nfis: ⁊ vtrobiqz de hoc: secus in iuramento de quo hic in quo spāliter exprimit. de sensu tactus ī verbo tacta. ¶ Tertio q̄ro in eo qd̄ dixi. ī. q. i. q̄ exigit tactura q̄n hic exprimit quid de iuramēto testis vl̄ calūnie veritatis: Glo. ea. ibi vt ergo. Sol. vt in talib⁹ iuramētis que a iudice vl̄ pte ex necessitate deferunt dz iurari tactis euāgelijs: alr̄ fieri pōt sine tactura quā glo. no. ⁊ in eo qd̄ dicit de teste: p hoc iij. q. ix. hortamur: de testi. tuis: ⁊ cū gl. idē Paul. qui ex h̄ dicit q̄ in iuramētis que non prestant a iure vel a iudice vel parte ex necessitate: ⁊ ī quib⁹ iura nō exprimūt de euāgeliorū tactura: sed de corporali iuramēto tantū sec⁹ est. idest q̄ nō exigit euāgelioz tactura: de here. ad abolendā. §. statuimus. de elec. vbi periculū. §. sup his: ⁊ c. vt circa: ⁊ c. procuratoris. li. vi. Idē ⁊ fortius vbi iura simplr̄ dicunt iurari debere: de testi. presentiū: ⁊ c. penul. de excep. pastoralis: qui matri. accu. pos. cū in tua. de sen. excō. ex tenore. de iureiur. c. i. ij. ⁊ iij. lib. vi. ¶ Quarto quero quot sunt forme iurādi a iure tradite. Glo. ea. ibi quedā. So. enumerādo quadruplicē formam quam no. vsqz ad fi. ⁊ signo in ea qd̄ dicit de Italica ɔsuetudine que hz sufficere q̄ tangat quilibet liber vel scriptura. ⁊ dic q̄ plus hz cōsuetudo q̄ sufficit tāgere ēt chartas in quibus nihil scriptū est vel aliud corpus p quā tamē consuetudinē puto non derogatuz iuribus dicentib⁹ specifice q̄ tangant euāgelia: vt hic nisi apparet in hoc specifice inductā eē ɔsuetudinē: nō enī debemus a iure recedere nisi q̄tenus apparet de precisa cōsuetudie ɔtraria. de cōsec. c. fi. ⁊ in hac gl. ibi. de scd̄o. s. corporali iuramēto: ibi. q̄tenus. de iureiur. ego. N. de cōsue. di. ij. ego Berengari⁹. ¶ Quinto q̄ro in casu quo debēt tangi euāgelia cū quo tāgent. So. Pau. qd̄ manu. qd̄ no. de elec. vt circa in gl. p hoc dicas. Idē Aba. pro hoc. i. q. vij. quotiens. ij. q. v. siquis: auc. iusiurādū qd̄ presta. i pn. col. ij. ¶ Sexto q̄ro in eo qd̄ dicit de incarceratis p crimine heresis: an pro alijs crimi-

a ¶ De dictione corā. adde glo. in. c. vt circa. de elec. li. vi. in. l. corā. ff. de ṽ. ob. ⁊ in. l. dicerin. §. coraz ff. de arbi.

a ¶ Dicit esse secretū. adde cap. vel cōtra de pe. dist. i. c. vbi periculū. h̄ elec. li. vi. l. §. vulgi iod. an. l. c. viri. de h̄re. in ṽ. secretum.

c ¶ Debēt tāgi euangelia. Adde text. i. c. hortamur. iij. q. ix. Abb. i. c. ⁊ si xp̄s. de iur. iur. abb. i. c. fraternitatis. h̄ testi. abb. in. c. fi. de iur. cal. pet. de anch. l. c. vt circa in. iij. col. de elec. lib. vi. bal. in. c. i. i. §. sacra. l. v. colū. C. si aduer. vē. di.

a ¶ Ab excõi catõe aqua. ad de text. iuncta gl. ff. s. c. nõ du biu. de sen. ex. glo. ff. in. c. nu per. eo. ti.

b ¶ An ex so la diffamatiõe. adde gl. archi. Jo. an. in. c. ac cusa. de he. lib. vi. & ibi domi. vbi id cõtrariũ: vide Jos. de ritu. & doc. in. c. ego beren garius. de con secra. di. ij.

nibus possint clerici incarcerari: dic ꝙ sic: de senẽ. excõ. ale ricos: lib. vi. & dic vt per Archi. ibi.

Ver. Et quia. No. ibi: nõ cõmunes: ꝙ epũs vltra carceres hẽticales quãdoqꝫ hꝫ alios proprios: de hoc. s. e. cle. §. propter qd in. v. cõtrario. ¶ Op. in eo qd dicit ꝙ custodes deputati p epũ vel capitulum sede vacante super carceribus proprijs epi iurabunt inquisitoribus & nihil dicit de iuramento prestãdo epo vel capitulo. cõtra id. s. e. §. proxi. in prin. sol. Pau. ꝙ episcopis & capitulis iurauerunt tpe quo fuerunt deputati. ¶ Scdo oppo. quia ex quo carcer erat proprius episcopi vel capituli officiales sup istis nõ debẽt cogi iurare inquisitori. Sol. vt in littera: qꝛ loquit tunc tantũ qñ in istis carceribus proprijs alij incarcerant pro crimine heresis ibi: pro dicto crimie: pro hoc qd dicit in glo. de incarcerãdis: & dicit pau. ꝙ hic loquitur de carcere dputato ad custodiã quo vti diocesanus potest & inquisitor omnibus: de carcere autẽ deputato ad penã qui debet esse cõis. & dixi in ver. duo: & §. sane. Vel sm Paul. ibi. de carcere hereticali tñ ad aliud nõ deputato h de carcere pncipaliter deputato ad aliud: lꝫ etiam in hoc crimie possint eis vti: & hec vltima solutio pꝫ intelligẽdo ipsam eo casu quo vtebatur hoc carcere pro crimine heresis quo ad penã quo casu locus est iuramẽto de quo hic: secus si ad custodiã quo casu nec inquisitor epo vel capitulo nec econuerso cõmunicare tenent. s. e. cle. versi. propter quod. Vnde solutio pcedens nõ procedit: & videt iste versus emanasse: qꝛ licet carcerem hereticalem debẽt esse cõmunem epo & inquisitori. s. §. sane. tamẽ aliqñ hoc non seruatur sed inquisitor hꝫ proprium carcerẽ & epũs propriũ: et tunc custodes deputati iurabunt vtrisqꝫ quatenus habet respectum ad crimẽ heresis vt hic: lꝫ enim dicat solum qñ epũs & capitulum habent proprios carceres: tamẽ idem est de inquisitore qui potest hrẽ proprios carceres ad custodiaꝫ vt nunc dixi & officiales per eũ deputati super carcerib⁹ iurabunt epo & capitulo vt s. hunc autem casuꝫ nõ expressit: qꝛ non sic sepe accidit ꝙ inquisitor habeat pprios carceres sicut accidit de epo. ¶ Quero si capitulũ habeat proprium carcerẽ an sede vacante poterit ibi: ponere hereticos. Glo. dato. Sol. ꝙ non: sed ꝙ in carcere epali per hanc litteram. Idem Lau. dicens ꝙ hoc ideo est: qꝛ nõ facit vt capitulũ sed tanqꝫ legitimus administrator epi. de ele. qꝛ sepe: li. vi. de maio. & obe. c. vno. e. lib. ¶ Scdo qro an inqsitor possit dare substitutũ: videt ꝙ sic. per hanc lrãm ibi: vel substitutis ab eis. Et dicit Pau. ꝙ per hanc decre. & sequẽtem pꝫ inqsitorem posse dare substitutuꝫ etiã ad causam nõ ceptas cũ iurisdictionẽ habeat in eis salrẽ habitu virtute cõmissionis: arg. de rescrip. pastoralis: alĩ ante habitam iurisdictioneꝫ cause nõ potest aliquis alteri delegare: vt no. Spe. ti. i. §. excipi. ver. quid si cõmittens. Et dicit Pau. pdicta procedere fortius si tenemus ꝙ inqsitor habeat ordinariã: qd tenet archi. eo. ti. ne aliq: lib. vi. Sed si tenemus ꝙ delegatam qd videt probari. c. ti. per hoc lib. vi. tũc substituti etiã nõ habent ordinariã tanqꝫ vicarij sed sunt delegati ab inqsitoribus qui sunt delegati principis habẽtes iurisdictioneꝫ nõ nudũ ministerium tñ: de offi. dele. sane: & . c. pastoralis: in prin. & . c. fi. C. de iudi. a iudice. ¶ Oppo. ad hoc eo. ti. vt cõmissi: in prin. li. vi. vbi pmittit inqsitoribus vt cõmittant citationes & suorum denunciationes: ergo alia phibentur . C. de procu. maritus: de trãsac. c. ij. & videt casus. de offi. de leg. c. vlt §. vices: lib. vi. vt enim electa industria inqsitoris: ergo nõ dat substitutũ. de offi. dele. c. vlt. & . c. ti. is q. lib. vi. So. Pau. ꝙ. c. vt cõmissi. affirmatiue pcedẽdo illa duo nõ prohibet de alijs: sed de illis dixit: qꝛ fuit qsitum: & forte dubitat de citatione qꝛ ante ipsaꝫ nõ eẽt ppetuata iurisditio: & ideo ipediret cõmissio: facit. de of. de. c. i. li. vi. Et de sententie denũciatione fuit dubiũ qsi siniando esset functus offõ suo. de of. dele. in ijnterius: ad. c. vl. §. vices palle. dicit pau. ꝙ loqtur in cõseruatore. Cõcludẽs ꝙ inqsitor põt cõmittere vices suas. In eo aũt ꝙ pau. nõ decidit an inqsitor habeat ordinariam an delegatã: cõmunius tenetur ꝙ delegatã per

c. per hoc: eodem titu. vbi de hoc.

Ver. Notarij. No. de notarijs officij inquisitionis sup hẽtica prauitate et in his spãle vt & cõstituti in sacris & religiosi possint in hoc eẽ notarij: de hoc in glo. i. ¶ Op. ꝙ nõ teneant notarij iurare fideliter exeq offm: sufficit eni ꝙ iurauerũt tpe creationis: de prescrip. ad audientiã: glo. spãle soluit ꝙ hic spãle: & s. hac glo. in fi. & in Spe. de instru. edi. §. restat. ver. sed qro. Et facit qd no. L. y. C. de fal. siqs decurio. ¶ Quero an notarij psit recipe aliqd ab his cõtra quos inquirit: Archi. & Jo. an. e. ti. vt offm. §. veruꝫ ꝙ nõ: qꝛ inqsitiones debẽt fieri sine incõmodo reorum: vt nulli. in §. his insup: coll. ix. & qd no. de do. & cõtu. cũ dilecti: pax faciũt: in. q. aũt Mar. dicit ꝙ notarij psit recipe salariũ ab inquisitum: qꝛ si voluisset papa ꝙ nil reciperet expssisset sicut expressit de custodib⁹ carcerũ. s. §. sane: qd placet nisi certũ salariũ sit deputatuꝫ offõ inqsitionis ppter hoc sicut deputatũ est inqsitori pro puidẽdo custodib⁹. s. §. sane: in glo. de suis: & ad. §. his insup: dic ꝙ loquit de ordinarijs q habẽt vñ puideãt suis officialib⁹. De peritis aũt viris qui vocant ad psiliũ pbẽdũ: an possint petere vel recipe salariũ. archi. eo. ti. vt cõmissi. li. vi. dicit ꝙ petere nõ possunt: sed recipere sic: qd dic vt ibi nota.

§. Veruꝫ. No. ꝙ graue est nõ agere id ad qd quis tenet ex offõ: de hoc in gl. cõcordat: & pcedit hoc pcipue in hoc graui crie. Ex hoc no. Gẽze. ꝙ nõ facere faciẽdũ vel praue facere sunt paria. ff. de reg. iur. q nõ facit. ¶ Scdo no. ꝙ heresis est ptagiosa. Et dicit Lau. hoc id est: qꝛ ad modũ lepre nedũ suã posteriorita tẽ imo & circũstãtes inficit nisi stati caueat: ar. s. e. vergẽtis: & . c. excõicamus. §. i. credẽtes: & . c. accusat⁹: li. vi. ¶ Tertio no. ꝙ quia maliciose insontib⁹ ipõnit heresiꝫ est dãnatiõe dignissimus. Et dicit Lau. ꝙ lra hoc vult ꝙ sicut graue est nõ icrepare cõtagia hui⁹ criminis sic graue est hoc crimẽ maliciose iponere isontib⁹: imo peius: qꝛ meli⁹ est nocentẽ absoluere qꝫ inocẽtẽ pdẽnare. ff. de pe. absentẽ: dicit tñ ꝙ in dubio psumit pro heresi saltẽ ad puiam salutarẽ iponẽdã: ar. de psump. lras: sicut & in alijs tãgentib⁹ piculũ aie. de homi. significasti. ij. qd no. Et reddit Gẽze. rõnẽ qre graue est h crimẽ iponẽ insonti: qꝛ graue ẽ detrahere fame pximi. de pe. di. i. homicidiuꝫ. Et per hoc dr qs calũniator. ff. de his q not. lra. athletas. §. calũniator. ij. q. iij. §. notãdũ. Et silr graue est iponere alicui ꝙ ipediat executionẽ officij inqsitionis: nã hẽtici credẽtes receptatores: defensores & fautores eoꝝ habent p codẽ. c. ti. c. ij. & . c. accusat⁹: li. vi. & qliter puniant ipediẽtes h offm habẽtes. eo. ti. vt offm: & . c. vt cõmissi. li. vi. Et dicit Paul. ꝙ bona fuit hec phibitio: qꝛ sepe particulares vindictas faciebãt sub hoc ptextu. ¶ Quarto no. in eo qd pcipit sub interminatiõe maledictiõis eterne: ꝙ pfaciẽtes grauiter peccant: de hoc. s. de magi. cle. vl. in pñ. in. xv. notabili. ¶ Quinto no. ꝙ quo ad penã huius. §. requirit ꝙ fiat cõtra iustitiã & ptra psciam: de hoc in glo. no. qꝛ. ¶ Sexto not. ibi. quoquomõ ꝙ qlitercũqꝫ vexetur quis sup his de qbus hic loc⁹ est istis penis. Et exponit Pau. quoquomõ: vt in citationibus fideiussionib⁹ & filijs. ¶ Septimo no. ibi. pter: alias penas qd dictio preter stat inclusiue: de hoc dixi: ꝙ sum. tri. in cle. i. in pñ. in. i. pnoi & dic ꝙ iste pene imponent put sunt iure scripte vel arbitrarie: de offi. dele. de causis. ¶ Octauo no. casuꝫ in quo epũs suspendit suspẽsione iuris. Nõ pcedit sm Pau. qꝛ hic exprimit: pcordat de magist. cle. cũ sit: in fi. & itelligit pau. epm h suspẽdi ab offõ. ecclastico & diuino. an vero p hoc sit suspẽsus ab offõ. remittit ud no. de re iudi. cũ eterni: li. vi. p Archi. xxxij. di. pter hec. Sꝫ plenius dic vt no. s. de penis: cle. cupiẽtes: in glo. uo. nouã ad fi. ¶ Nono nota ꝙ alio mõ punit epũs qꝛ suspẽdit qꝫ alij qꝛ excõicãt: & hoc est vt deferat dignitati epali. de of. dele. sane: & . c. pastoralis: & . c. ij. li. vi. de ele. si pprom issari⁹. c. h. l. di. ptumaces: vbi de h. ij. q. vij qsqs. xxiiij. q. i. q pꝫ. vbi de hoc. xlv. di. cuꝫ beat⁹. ff. de pe. in seruoꝝ. que iura gñaliter pbãt deferẽdũ dignitati: de hoc. s. in. i. pno. ¶ Decio no. ibi excõicatiõis cum sum quo qui ipso facto icurrit excõicationẽ. silr. xvij. q. iiij. si

quis suadente

quis suadente: et videtur ꝙ hoc casu puniantur isti etiaȝ oc
culte delinquentes in eo ꝙ dicit de fauentibus contra con-
scientiá quod dico .xj. q. vij. ¶ Undecimo nota casuȝ in quo
solus papa absoluit ab excõmunicatione: simile .xj. de penis:
siquis suadente. de sen. excom. cũ ex eo. ¶ Duodecimo no.
ꝙ ab excõicatiõe a qua⁹. solus papa absoluit: possunt et alij
in articulo absoluere: de hoc in gl. qui casus: et in ea in fi. de
sen. excom. non dubium: et c. q̃nis: et tunc per simplicem sa
cerdotem possunt absolui: de senten. excom. nuper: vbi de hoc
in vlti. glo. ¶ Decimotertio no. ibi. in hac parte: ꝙ hic re-
uocantur priuilegia quelibet per que quis possit absolui ab
alio q̃ a papa. Pau. qui exponit litteram in hac parte .i. ab
solutioné ab alio obtinẽdá a qualibet excõicatione que pri
uilegia hic reuocentur quod dicit Paul. procedere etiam
si sint corpore iuris clausa si qua reperiẽtur: et dicit. Lau. ꝙ
hoc est de iure cõmuni cum in crimine heresis omnis exce-
ptio cesset eo ti. ad abolendam in fi. ¶ Oppo. in eo ꝙ dixi
.x. in .ix. notabi. deferendũ esse dignitati: nam ita magnũ in-
dicabis: et ē. de indi. nouit. Solu. Mat. ꝙ aut agitur de pe-
na spũali vel pecuniaria: et magis punitur nobilis q̃ igno-
bilis: diues q̃ pauper. in dignitate ꝯstitutus q̃ priuatus .xl.
dist. homo christianus .xi. q. iij. precipue: et si contrariũ inue
niat speciale est vt sic deferat dignitati. de of. dele. sane. sed
ex quo perseuerat in malitia grauius punitur q̃ alius. d. c.
p̃cipue. aut agitur de pena corporali: et magis punitur igno
bilis q̃ nobilis: pauper q̃ diues: et si contra inueniatur spe-
ciale est. ad. c. nouit. dicit Mat. ꝙ loquitur in exhibitiõe in
stitie. pro hoc de accusa. qualiter .i. dic. vt no. de iureiur. cuȝ
quidaȝ. ¶ Secundo oppo. in eo ꝙ dicit ꝙ alij q̃ episcopi
excommunicationẽ incurrũt. hoc eni nõ potest locũ habe-
re i capitulis: q2 excõmunicatio nõ cadit in collegiũ: de sen.
ex. romana. §. in vniuersitaté. So. Pau. stando cõtrario di
cens ꝙ hec pena non habet locũ quo ad capitula. nisi dica-
mus ꝙ singuli de capitulo eá incurrerẽt: quod tamen esset
absonum: quia facta singularũ de collegio et ipsius collegij
sunt diuersa. xij. q. ij. qui manumittitur. de postula. bone. ij. et
qd̃ ibi not. Secũs dicit Pau. si esset pena que posset ligare
capitulũ vt suspensio vel similis: de elec. q2 sepe. de offi. or-
di. c. vult. in fi. lib. vi. ¶ Tertio op. in eo ꝙ absolutionez ab
excõicatione reseruat sũmo pontifici. et de suspensione nihil
dicit cũ tamẽ i vtraqȝ debeat esse par ratio. ar. de ap. ad hec
quoniá. So. vt in glo. de suspensione que dicit hoc ideo eẽ:
q2 suspensio habet temp⁹ determinatũ. et vult dicere ꝙ nõ
eget absolutione sed finito tempore sublata erat: quod te-
net Pau. remittẽs ad nota. per se. de deci. ele. i. quod ibi di
xi. q. xxx. et de hoc de etate et qualita. cũ bone. Et nota sin-
gulariter glo. in eo ꝙ dicit ꝙ quãdo in suspensione iuris est
tempus determinatũ nõ põt superior absoluere. Et in hac
glo. ibi est ergo. et per archi. de p̃ben. dudũ. li. vi. ¶ Quar-
to. oppo. i eo quod vult ante absolutioné recipi satisfactio
nẽ. põt eni esse ꝙ absoluendus nõ põt satisfacere: quo casu
debet absolui cuȝ cautione. de senten. excõm. a nobis. Glo.
vult. so. stando cõtrario dicẽs litterá intelligẽdá quãdo po-
test satisfacere. Idẽ Paul. Henze. et Stepha. pro hoc: q2
inops nõ tenetur. ff. de exerci. l. i. § solu. o do at dus. de sepul
tu. c. i. xvi. q. vij. si quis deinceps. de electio. nemo. deinceps
libro. vi. Lap. ho videt velle ꝙ indistincte nõ absoluat nisi sa
tisfactione p̃missa. Colligit eni h̃ casuȝ singularẽ in quo nõ
absoluit excõicat⁹ ẽt in articulo mortis nisi satisfactiõe pre-
missa: primũ ver⁹ q2 ad ipossibile nemo obligat. regula ne
mo libro. vi. ¶ Quero an ex sola diffamatione[b] vel suspi-
tione possit ꝓcedi ꝯ aliquẽ de heresi: vt ꝙ sic: per litterá ibi.
susceptos vl' diffamatos. Et videt leuis ꝓbatio sufficere ad
ꝓbãdũ suspitioné vel infamiá. C. de here. l. ij. de p̃sump. litte
ras: Solu. Mathe. referens quosdá dicere ꝙ i causa here-
sis nõ sufficiũt duo testes: argu. ẽ. co. excõmunicam⁹. §. adij
cimus: ibi tres vel plures. Itẽ q2 iniquũ vt ꝙ ex dicto duo
rũ dãnet qs de táto crimie. In ꝯtriũ ꝙ sufficiat ꝓbatio duo
rũ vt codẽ titu. vt officiũ: libro sexto. §. verũ: sic iducit Ma-
the. tñ ibi nõ ꝓbat: ibi eni generaliter dĩ de examinatiõe te

stiũ i hac cá et nõ dicit q̃t: vñ põt itelligi ꝙ sint ad min⁹ tres.
Et sic itelligit. ibi Joá. and. qui tñ nõ ꝓsiltit: sed refert q̃dá
alia que ꝓsequit Stepha. qb⁹ obmissis. dic ꝙ ex quo spãli-
tas nõ ꝓbat expsse stãdũ est iuri generaliter dicẽti ꝙ in ore
duoȝ et ē. qd̃ dico .xj. in clemẽ. ꝓxi. §. i. q. ij. Et ad §. adijcim⁹: et
dic ꝙ nõ ꝓbat illud: vt ibi no. ¶ Secũdo quero an suspe-
ctus de heresi ꝯ quẽ ꝓbatũ est p vnũ testeȝ possit torqueri.
Solu. Mathe. ꝙ sic: per ea que leg. et not. C. ad. l. iuliá ma.
. l. iij. cũ equiparet crimen heresis crimini lese maiestatis. ẽ.
c. vergentis: et quod no. xv. q. vi. in summa. et facit de vsuris
cle. vna: i fi. et de tormentis: dic vt no. d̃ reg. iur. cũ i cõtẽpla
tione. ¶ Tertio quero testis accusatur de falso qui negat
se dixisse ꝓut notari⁹ scripsit: soluit Mathe. ꝙ nõ creditur
scripture cũ in criminalib⁹ debeát esse ꝓbationes luce cla-
riores. ij. q. viij. sciant: et de hoc i spec. de istru edit. §. restat:
et dixi de testi. sicut. ¶ Quarto quero in eo quod dicit de
impediẽtib⁹ inqsitioné. quid si qs offẽdit aliquẽ de familia
inquisitoris vel episcopi qui iuerat ad capiendũȝ hereticũ.
Sol. Mathe. ꝙ si offendit nõ aio ipediẽdi officiũ vel iuuá
di hereticũ sed ꝓpter inimicitias quas habet cuȝ eo vel ob
aliá causaȝ nõ põt dici ꝙ ipediat officiũ: p hoc qd̃ no. Ar-
chidi. eo. titu. in. c. ij. poterit tñ cõtra eũ ꝓcedi tanq̃ contra
turbatorẽ officij: sm̃ ea que no. Inn. de offi. deleg. c. i. in gl.
mag. circa prin. ¶ Quinto quero an pena que imponit hic
inquirẽti obtentu cõmodi tẽporalis vel alia de causa de his
que hic numerant: locũ habeat si ex alia causa hoc fit. Glo.
vbi ꝙ nõ: pro hoc qd̃ dixi in ꝓxi. q. et q2 in dolib⁹ oȝ ponde-
rari mens: de senten. excom. cũ volũtate. Et in hac gl. ibi ti-
more qd̃ me. causa. factis. et de hoc omisit h̃: de quo dixi. ẽ.
c. cle. ver. ꝓpter quod ibi. scandalũ. l. distin. vt ꝯstitueretur
¶ Sexto quero in eo quod dixi. in. iiij. notabili. ꝙ hic pu-
niuntur etiá occulte delinquentes an hoc sit verũ generalit
cõstitutio ecclesie militantis liget crimen omnino occultuȝ:
Glo. hic patet: soluit allegando .xx. iura. ꝙ sic. In cõtrariũ
allegat glo. ibi. ad contrariũ: vsqȝ ibi. sunt qui: primũ vr' pla
cere gl. facit hic ad questioné sequen. et dic vt in ea. ¶ Se-
ptimo quero an hereticus[a]. omnino occult⁹ sit excõicat⁹:
gl. e. ibi. ex his in fert ꝙ sic: ex iurib⁹ que allegat in ꝓxi. q. ad
partẽ affirmatiuá. Ad idẽ inducit gl. opi. Jo. deinde refert
duas opiniones distinguentes quas iprobat concludẽs ꝙ
cõstitutio ecclesie ligat omnino occulta: nõ tñ nominari qd̃
dic vt in gl. ibi. quare de plano: et ibi causa signa vsqȝ ad fi-
nẽ q2 singularis: et idẽ Pau. et in hac gl. ibi relinquebat: de
sen. excõmuni. cũ qs: lib. vi. ¶ Octauo quero in eo ꝙ hoc
casu absoluẽtur solũ per romanũ pontificẽ quid itelligit no
mine romani pontificis. Sol. Lap. ꝙ intelligit de psona nõ
de dignitate: de hoc per Archi. de rescrip. si gratiose: in ver
bo eius: et etiá. ibi per Lap. ad idẽ de re iudi. c. i. lib. vi. de p̃-
ben. c. ij. de sen. excõ. c. i. e. li. poterũt ergo absolui a papa vi-
uente vel ab eo cui commiserit et non a collegio cardina. se
de vacãte: d̃ electi. vbi. §. idẽ quoqȝ. lib. vi. et clemẽ. ne roma
ni: eo. titu. licet sec⁹ i solio collegio: d̃ ma. et obe. c. vno. lib. vi.

Ver. Alia. Nota. ibi obuiant: ꝙ vitãda est in-
iũ correctio. C. de test. sancimus. de
elec. cum expediat. lib. vi.

Dolentes. Gl. i. diuidẽdo sũmat vel
aliter ad : dẽ: tamẽ hoc di-
cit hoc principiũ. Officiũ inquisitionis cõmitti
nõ oȝ ei qui ánũ quadragesimũ nõ attigerit. ¶ No. de splẽ
dore fidei: et dicit Lau. ꝙ talia que sunt fidei in luce et splen
dore tractari debẽt. et eius tractatores ambulare in luce cuȝ
de⁹ cuius negociũ agit: sit lux vera que omnẽ hominẽ veni
entẽ in hunc mũdũ illuminat qui ẽt iñi odit opera tenebra-
rũ vt apostolis p̃cepit. Qd̃ dico in tenebris dicite in lumĩ
ne: quod est contra occulta cõuenticula. eo. ti. cũ ex iniũcto
in prin. vbi etiá dicit gl. ꝙ est cõtra occulta ꝯuenticula: et di
cit Land. ꝙ nõ tãtũ i hoc facto fidei: sed ẽt in prophanis re
ꝓbat cõuenticula. x. col. de pace tenẽda: hac edictali. §. ꝯuẽ-
ticula: vñ in psal. Nõ cõgregabo ꝯuenticula eorũ de sangui
nib⁹. Dicit ẽt ꝙ ꝯuẽticula que faciebát templarij sunt potissi-

a ¶ An hereti-
cus. adde tex. i
c. excõmunica-
mus: et in. c. ad
abolendam de
here. gl. i. in. c.
cum ꝓpl. eo. ti.

a ¶ Improbi act⁹. adde. tex. ꝛ gl.i.c. iudex ꝛ.vi. ꝛ in regu la que ꝯtra ius de regu. iu. li. vi. glo. ꝛ anto. de hur. i.ca. tua nos: d ſpō. duo rū: glo. fi. ꝛ ibi arch. in.c. ipe rialē. xxv. q. ij. Domi. de ſan. ge. in.c.i. ꝑl. de reli. domi. lib. vi. abb. in. c. ad apostoli cam: de regu.

b ¶ Annus in ceptus. Adde gl. primā in. c. subdiaconus. lxxvij. distinc. gl.i verbo ex egerit: in c. cum in cunctis: de elec. c. ſi annuz quartūdecimū de iudi. lib. vi.

ma causa destructionis eorū: misericordia eni dei voluit fidē esse in paucissimis ꝛ manifestissimis. xij. di. omnis. ¶ Secūdo no. in districtos act⁹ vitandos esse ꝛ potissime in facto fidei ꝑpter maius piculū. ff. de carbo. edi. l.i. § ij. de elec. vbi lib. vi. ¶ Tertio no. q improbi actus. vitandi sunt: de hoc in gl. ij. ꝛ in ea. in fi. xlix. dis. hinc etenim. ¶ Quarto no. q nō debet permitti q splendor fidei obfuscet caligine fumi. de hoc in glo. iij. ꝛ dicit Lau. q caligo fumi tenebrosi h dicitur auaritia. que animā sic excecat q nihil veritatis eaz videre permittit. arg. de elec. auaritie. in pri. lib. vi. ¶ Quinto not. casuz in quo requirit annus quadragesimus. de hoc in glo. concordat. ꝛ dicit Lau. q oliz in inquisitore sufficiebat etas que requiritur. in alijs iudicib⁹. de offi. dele. cū vigesimū. ¶ Sexto no. casum in quo annus inceptus[b]. habetur pro cōpleto. sufficit eni hic attigisse quadragesimū: concordat de elec. cū in cūctis. § iferiora. ¶ Oppo. in eo qd dicit ex nūc: ꝛ sic videt velle q stati a tēpore ꝑmulgationis hec constitutio ligauerit: cū tamē debeat expectari per duos menses. in aut. vt facte noue cōstitutiones. circa prin. gl. ac si dicat soluit q hoc casu ꝑpter dictionē ex nunc. cōstitutio statim ligauit: nō quo ad hoc vt cōtra faciētes hoc ignorantes sint obligati ad culpaz: sed quo ad hoc vt cōtra factum nō valeat. ꝛ est glo. singularis. ꝛ de hoc dixi de consti tu. c. ij. Et exponit Paul. ex nūc. prout exponit gl. i. ab hac hora in antea. xvi. q. i. peruenit. in fin. ꝛ. q. vij. peruenit. ꝛ. c. si qs deinceps. ꝛ. c. in noua. xvij. q. iiij. si quis deiceps. xviij. q. ij. peruenit. xx. q. ij. statuim⁹. cū simi. ꝛ ē modus cōmunis antiquorū iuriū: sed nō nouorū. remittit pau. ad no. p se. s. in ꝓhemio. ꝛ de hoc ibi dixi in versi. vniuersitati. q. i. ij. ꝛ. iij. ¶ Secūdo op. in eo q requiritur in inquisitore q attigerit quadragesimū. deberet eni sufficeret trigesim⁹ sicut in episcopo. de elec. cum in cūctis. qui est etiā inquisitor. s. cle. proxi. eo. titu. per hoc. lib. vi. gl. cōcordat. soluit hoc est de arbitrijs de qb⁹ nō pōt reddi ratio. pau. dicit q maior etas requirit in inqsitore q̄ȝ in episcopo: q: est minus iuri exosuz q̄ casu quandoqz facilius licet quod est plus q iuri min⁹ exosum. simile de re. ec. nō alie. cle. si vna. d elec. nemo deiceps. li. vi. de transla. c. ij. Sic ēt iudex ꝑpter ꝯtumaciā rei potest actorē in possessionē mittere ex primo decreto: nō tamē rez sequestrare: qd est min⁹ diuerso respectu: sed est magis exosum: q: alio respectu sequestratio est maior: q: nō tollit ante sententiam: ꝛ tūc res datur victori. de hoc de dolo. c. i. ꝛ hec rō reddit causaz quare i inquisitore requirit maior etas q̄ȝ in episcopo. Quare aūt statuta fuerit etas q̄dragenaria. dicit pau. cuz glo. hoc esse de arbitrarijs. Gen. dicit q: iura antiquitus erāt statuta super etate episcopi: licet episcopus sit inquisitor: tamen ne iura corrigant nihil de ipso immutatur. ar. de elec. cū expediat. li. vi. Sed in alijs inqsitorib⁹ nihil cautū erat: ꝛ de maiori etate in eis statuit ne omittāt facienda vel faciant omittenda. s. cle. proxi. § verū: q: vel rō est diuersitas in episcopo ꝛ iquisitore: q: iura ꝓsumit ꝑ episcopis qui sunt ꝑpetui. sec⁹ in inquisitorib⁹ qui sūt trāsitorij temporales ꝛ reuocabiles etiā sine causa. ar. eorū que no. in simili. v. q. iij. q: episcop⁹. vel rō de etate trigenaria statutuz est in episcopo: q: christus in tali etate baptizat⁹ fuit ꝛ predicare cepit. lxxviij. dist. presbyter. cuius legatione fungi dz episcopus. vij. q. i. omnis. xxi. di. in nono. ſm Ge. De quib⁹ rationib⁹ dic q ēt si nō sint necessarie sunt ꝑsuadētes: ꝛ sufficit sic scriptū esse. ff. qui. ꝛ a qui. prospexit. vi. q. iij. scriptū. ꝛ in hac glo. ibi de inceps. ꝛ pro hoc qd no. de transla. c. vl ti. in glo. pe. ꝛ super ea. ¶ Quero p quē cōmitatur officiū inquisitori. glo. vlti. sol. q per prelatos. ꝛ c. vt in glo. ¶ Secūdo quero quid de cōmissarijs inquisitorū vel episcoporū vel capitulorū sede vacante. glo. ea. sol. q requirit hec etas quadragenaria. ꝛ ꝑ hoc q: subest eadē ratio. ¶ Tertio q̄ro si contra fiat: vt q: cōmittitur minori. glo. ea. sol. q puniendi sunt cōmittentes: ꝛ cōmissio nō valet. Itē pau. dicens cū glo. q cōmittentes puniūtur tanq̄ȝ canonū trāsgressores. facit de eta. ꝛ qua. c. i. de treu. ꝛ pa. c. i. xxviij. di. nulli. iij. dist. § vl. ꝛ cōmissio nō valet: q: fit cōtra potestatē datā

a lege. ſm no. de iurepa. cle. pris. ꝛ sufficit legislatorē aliqd ꝓhibuisse: licet decretū nō adiciat. C. de legi. nō dubiū. x. di. vides. xxv. q. ij. imperiale. de test. c. ij. d regula. nō solū: li. vi. ꝛ regula que cōtra ius. eo. li. ꝛ in hac glo. ibi pro ꝛ ꝯ. dic d hoc qn̄ tenerent facta cōtra legē: vt dixi de postu. c. si.

ver. inquisitoribus.

Inqsitor ꝛ eius vel episcopi vel sede vacante capituli cōmissari⁹ nō dz ꝑtextu officij illicitis modis pecuniā extorq̄re: nec scient bona ecclesiarū ob cleri corū delictū fisco etiā ecclesie applicare: alias sunt excōicati: nec absoluūtur satisfactione nō ꝑmissa nisi in mortis articulo. Inqsitorib⁹. Alij. incipiūt post hoc: ver. ibi. ꝛ tam: qd dico. s. in prima oppo. ¶ No. ibi. ꝑtextu: q pena d qua hic locū hz tūc tm̄ qn̄ pretextu officij extorquent de hoc in glo vbi ergo. ¶ Secūdo no. de ver. pecuniā. iuncta glo: intelligo q̄ vult q h nomine pecunie intelligatur de q̄cunqz quo mō extimabili. Idē pau. ꝛ Ge. ꝑ hoc. C. de cōsti. pecu. l. i. ꝛ ij. i. q. i. qcqd: ꝛ. c. sunt nōnulli: ꝛ sic nō sumit ꝑ his tm̄ q̄ sūt vel esse possunt in nūero: sicut sumit. ff. de vb. si. pecunie. ꝛ. l. seq. ¶ Tertio no. q facientes cōtra ius puniunt qn̄ scienter secus si ignoranter de hoc in gl. ignorāter. ¶ Quarto no. q delictū ꝑsone nō dz nocere ecclesie: dicit tm̄ pau. q qnqz nocet: de resti. in inte. auditis. de censi. cū oli: qd dic vt. s. in iiij. cōtrario: ꝛ de hoc in glo. in vbo delictū: ꝛ in ea in fi. simile de deci. clem c. vi. ¶ Quinto no. de dictione ēt q̄ est implicatiua: qd vult glo. in hoc v. pro hoc. ff. de vbo. obli. qd cūqz. § si ita: d aqua plu. arcen. supra iter. § officiū. vbi Bar. de ꝯsti. cū o. c. vbi dixi. ¶ Sexto not. q ecclesia hz fiscū: ꝛ exponit Laud. ecclesiā. i. platos ecclesie: de hoc. s. q. v. ꝛ duabus seq. qd aūt fiat de bonis clerici dānati: dic vt in gl. idez vbū: ꝛ dico. s. q. vi. ¶ Septimo no. casum in q̄ qs excōicat ipso iure pe cōstitutionē hui⁹ cōpilatōis: alij colligunt. s. d sen ten. excōmu. cleme. i. in gl. est sciendū. ¶ Octauo no. casuz in quo nō absoluit excōicat⁹ nisi satisfecerit: ꝛ in eo qd dic q dz satisfacere de pecunia sic extorta. dicit pau. q dans h casu posset repetere: facit qd no. xi. q. iij. qui recta. xv. q. i. sane. ¶ Nono nota casuz in quo priuilegiū pactū vl remissio nō ꝓdest. s. c. ꝑximo. § verū. q: in fi. vbi de ꝑuilegio: de pactis aūt exēplificat pau. q: nō ꝓderit. pactū d nō petēdo solutū vel de soluēdo. Ex hoc ifert q si nō valet pactū nec pena ei adiecta: de preca. c. ij. vbi de hoc in gl. ij. de remissiōis vero cōcordātie sunt in gl. ꝛ sicut h nō valet remissio ita refert pau. quosdā dicē qd vsurario nō valet: dic ꝯ si remissio est facta nō debito. vt nota. i regula peccatū. lib. vi. ¶ Oppo. q: hic nō dicit aliqd de episcopis cū tm̄ ipsi ēt habeāt inquirere. s. clemē. proxi. vs. ꝑpter qd. Gl. de epis. soluit qd in hoc deferi dignitati. dicit tm̄ qd si in hoc delinqt sunt puniēdi: sed nō hac pena: de iqsitorib⁹ aūt bn̄ dz h: ꝛ ſm hoc sic incipit iste vsus ibi. Inqsitorib⁹: sed si inciperet ibi: ꝛ cā ipsorū. tūc sec⁹: ꝛ de hoc dixi. s. in tex. ꝛ hoc vltimū tenet Laud. dicēs q h nō ꝓhibetur inqsitorib⁹ vel episcopis: sed eorū cōmissorijs: ꝛ idē Genz. dicūt tm̄ q forti⁹ ꝓhibet inqsitoribus ꝛ episcopis. s. § proxi. qui. § facit ex eo q: talia pricipaliter spectant ad episcopū ꝛ inqsitorē vt ibi: ꝛ sic vident velle q pena de q̄ hic locū habeat ēt in episcopis: primū veri⁹ q in episcopis nō habeat locū: in inqsitorib⁹ vero sic ſz primā significationē: vt iste ver. icipiat ibi. Inqsitoribus qd est cōmu. ¶ Secūdo op. i. eo q loqtur de istis extorq̄ntib⁹ pecuniā rōe officij: ꝛ infra premittit q absoluātur restituendo simplū tm̄: cū tm̄ cōmittāt crimen cōcussionis vt in iurib⁹ al leg. in glo. ꝛ sic tenētur ad q̄druplū. xviij. di. q̄niā. xiiij. q. v. nō sane. gl. ꝛ sic tāgit ꝛ nō soluit: dic de intellectu. c. quoniā vt dixi de imu. eccle. q: plerique in. i. ꝯrio ꝛ plenī⁹ de cēsi. ꝓcurationes in. ij. ꝯrio. dic Stepha. q hic nō negat istos posse puniri tanq̄ȝ ꝯcussores: ꝛ de pena ꝯcussionis no. in. c. militare allegato in glo. ¶ Tertio oppo. in eo q punit extorquētē pecuniā modis illicitis: satis eni erat hoc alias damnatū lege veteri ꝛ noua. de rapto. per totū. ꝛ sic nō debuit hic amplius puniri: q: ꝑ vno crimine nō iponit duplex pena. de iud. at si clerici. So. Laud. q ꝑpter enormitatē criminis vl reiterationē

reiteratione hoc fieri põt:vide ꝙ duplici pena puniẽ qs vbi vna nõ sufficit:vt lit.nõ contest.qm̃ in fi. Itẽ lʒ hoc esset alr dãnatũ erat tñ dãnatũ in genere:hic autẽ punit in specie res pectu officij heretice prauitatis. ❡ Quarto oppo. ad id qd dixi in.iij.no.ꝙ immo delictũ[a]. prelati noceat ecclesie.de p̃scrip.c.i.ꝛ per totũ.So.Lau.ꝙ nõ nocet si est in cõmittendo vt hĩsecus in omittendo vt in cõtrario. Itẽ ꝛ in cõmittẽdo quandoqʒ nocet:vt in causa feudali vbi plat9 ꝯmittẽs feloniã aduersus dominũ feudi priuatur feudo.x.col.de capi.conradi.c.vno.§.itẽ si cleric9:priuatur tñ ibi ecclesia solũ in vita prelati.ꝛ de hoc dixi de insti.cũ venisset. ❡ Quinto oppo.in eo ꝙ dicit istos nõ absoluendos nisi satisfaciãt:potest eni esse ꝙ sunt pauperes quo casu excusanẽ. de vsu. cuʒ tu.Glo.si habent stat cõtrario:ꝛ intelligit litterã quãdo habent:vnde p hoc qd dixi.s̃.clemen.prox.§.verũ qꝛ in quarto contrario:ꝛ no.litterã in eo ꝙ dicit plene satisfecerint:p quod dicit Mathe.ꝙ satisfacere teneanẽ vsqʒ ad vnũ denarium.facit ꝙ no. Archidi.de elec.qꝛ sepe:lib.vi. ❡ Quero an inquisitor possit cõmittere vices suas:So.littera h̃ probat ꝙ sic:de hoc in glo.cõmissarius. ❡ Oppo. ad hoc vt in ea glo.que ꝓsequiẽ argumẽta pro ꝛ cõtra:quasi ad litterã ponens id qd dixi post pau.s̃.clemẽ.ꝓxi.ver.ꝛ quia in.ij cõtrario:ꝛ in hac glo.ibi.is cui:lib.vi.hoc placet Stepha. licet dicat cõtrariũ.seruari ibi.ita seruaẽ.de offi.deleg.pastoralis.ꝛ.c.fi. ❡ Secũdo quero hic ꝓhibeaẽ iponi penas pecuniarias[b]. per officiũ inquisitionis.gl.penas ꝙ nõ:sed [illegible] re penã pecuniariã:ꝓbaẽ de offi.ordi.dilect9:vbi de hoc ꝛ de penis:licet.dicat tamen Mathe.ꝙ ꝓpter crimen heresis nõ põt exigi pena pecuniaria. Aut eni inquisiti cõuincũtur:ꝛ oia bona sunt cõfiscata.eo.titu.excõicamus:ꝛ.c.cũ secũdũ.li.vi.ꝛ ꝑm qd.c.dʒ intelligi.c.excõicam9:aut nõ cõuincuntur ꝛ absolui debẽt.ij.q.i.nos in quẽqʒ:nec cõuincunẽ licet ꝓhibetur per vnũ testẽ vel famã:nã nec fama cũ vno teste ꝓbat in criminali:vt no.de testi.veniẽs.i.licet alr sufficiat:vt no.de ap.c.i.ꝛ ex hoc dicit Mathe.ꝙ minor est ꝓbatio fame q̃ʒ vnius testis:qꝛ per duos fit ꝓbatio:qd dixi. s̃. clemen.proxima.§.verũ qꝛ.q.i. Itẽ ꝙ nõ possit pro crimie exigi pena pecuniaria:ꝓbat Mathe.ꝛ aliter qꝛ cũ heretico relapso nõ põt dispensari.d.c.excõicam9 ꝛ eo. titu.accusatus:li.vi.ergo nec pena cõmutari:p hoc qd no.de penis lʒ.cõmutareẽ aũt si p cõfiscatiõe iponereẽ pena pecuniaria. De fautorib9 tñ ꝛ defẽsorib9 q nõ sunt heretici. dicit Matheus ꝙ bene possunt imponi eis penitentie vt pauperibus vel alijs pijs operib9 dent de bonis suis.d.c.accusatus.§.de questionib9:ꝛc.§.si vero.infert etiã Mathe. fratrẽ Aluarũ tenuisse ꝙ iquisitores posset mulctare pecunia:qꝛ nõ semp habet locũ distictio premissa:nã aliquotiẽs aliqui ꝓferunt vba heretica aut ludendo aut ex ira aut ex fatua simpliciter ꝛ ignorantia:que tñ excusationẽ nõ hñt:et his casib9 ꝛ similibus possunt pecuniariter puniri:nã ꝛ ecclesia hoc fac. xxiij. distinctio.q̃ʒ.de iude.ad deliberandũ:de rap.in archiepiscopatu. Itẽ inquisitores possunt hereticis cõuersis penas cõmutare vel minorare.e.ti. vt ꝯmissi.§.ꝛ illorũ:sicut ꝛ alr iudex ex certe cũ minorat penã.ff.de penis:aut facta.§.fina. Itẽ pro hoc ista littera a contrario que dicit ꝙ modis illicitis nõ possunt extorquere pecuniã: ergo licitis sic.de presump.nonne. Itẽ quia hic poniẽ verbũ extorqueant:quod sonat in viciũ violẽtie vel fraudis:ꝛ sic sec9 si iuste cõdemnent:sed caueant ne imbursent:quia reputareẽ extorsio:sed dent pauperib9 vel applicent officio inquisitionis. facit de elec.cle.statutũ.de ꝓsump.litteras.de offi.ordi.dilectus. de maledi.c.fi.ꝛ de hoc etiã remittit Mathe.ad no.per se.x.d vsu.clemen.vna:in fin.vbi dixi in.§.sane.questione.xxij. dicit etiã Mathe.ꝙ diũs est inter mulctã ꝛ penã.nã pena infligitur in corpore.C.de ser.fugi. quicunqʒ.de penis.l.fin.ff.de i ius vo.l.si.sed mulctatur quis in pecunia.C.de mo.mulc. cõsti fin.de hoc in Spe.de sententia.§. species:dicu.est ꝛ quarta.ꝛ dixi de offi.de leg.de causis:in fin.ꝛ de speciebus penaꝝ per Raymundũ in sũma.de penis §.i.ꝛ in hac glo.ibi expli-

gi:que habentur in.d.c.accusatus:ꝛ in extrauagan.benedicti.ex eo. ❡ Tertio quero an bona ꝓpria clericorũ possint confiscari ꝓpter heresim:glo.de bonis ꝙ sic:ꝛ de hoc.x.ea. clemen.q.vi. ❡ Quarto quero qd de monacho qui ꝑest ecclesie:glo.ea solũt ꝙ nõ cõfiscabuntur bona per eũ acquisita.qꝛ cedunt ecclesie:qd dic vt in ea quã no.ꝛ idem Pau. ❡ Quinto quero in eo ꝙ hic dicit de fisco quid est fisc9:dicit Laud.ꝙ vocatur thesauraria seu bursa ad quã applicãtur prelature bona.seu prouent9 alicuius prelati sicut res ꝛ bona imperij dicunẽ fiscus:nõ autẽ propria bona que sunt imperatoris seu prelati:arg.eorũ que leg.ꝛ no.insti.de vsucap.§.penult.ꝛ fin.habet eni ecclesia loculos que ex loculis quos habuit dominus processerunt.xij.q.i.exẽplũ.ꝛ.c. habebat:cũ multis capitulis:ꝛ fisco ecclesie applicanẽ oblationes fideliũ:qꝛ domino a fidelibus offerunẽ.xij.q.i.videntes ꝛ est fiscus ecclesie adeo repletus ꝙ nulla ꝑsona ecclesiastica maxime cõmunẽ vitã gerẽs põt inops inueniri vt ibi: qd dicit Laud.verũ si bene diuidereẽ:lʒ prelati nr̃i tpis nesciuntur bene diuidere.versus. Nil ꝓpriũ nisi sit vicũ ꝯmunia queqʒ.Sic loqmur sed nõ fruimur cõib9 equa quos versus etiã posuit Laud.s̃.de sta.mona.cle.ne in agro.§.qꝛ do.vbi dixi in.vi.nota.ꝛ dicit Laud.ꝙ ad hũc fiscũ prelati mod9 extendunt magis q̃ʒ ad curãdas animas.cuius cõtrariũ fecerunt apostoli qui deputarunt quosdã qui ministrarent mẽsis. Itẽ contra eos est.xi.q.i.te quidẽ.xij.q.i. dilectissimis. ❡ Sexto quero in eo quod dixi.s̃.q.iij.ꝙ bona clerici dãnati de heresi applicantur fisco:an applicentur fisco seculari an ecclesiastico:dic ꝙ applicantur ecclesiastico:de cõcess.p̃ben.quia diuersitatẽ:vbi de hoc in glo.qꝛ dominus:que est singularis:ꝛ hoc declaraẽ plenius in seq.q. ❡ Septimo quero si cleric9 qui tenebat prediũ in emphiteosim a domino tẽporali cõdemnabiẽ de heresi cui applicabiẽ ius emphiteoticũ:videẽ ꝙ fisco ecclesie.per id qd dixi in proxima.q. ❡ Old.tenuit cõtrariũ dicens ꝙ applicabitur dño seculari:qꝛ tale ius poterat dici peculiũ aduenticiũ clerici rõne cũ ius clericus est obnoxi9 domino temporali.xi.q.i.his itaqʒ de cleri.cõiu.c.puniri.in gl.iij. Itẽ ꝓpter delictũ vasalli feudũ applicaẽ dño.x.col.de ꝓhi.feu.alie.iperialẽ.§.illud:ergo idẽ in emphiteosi.qꝛ ꝯparãtur.x.col.de feu.nõ ha.ne. feu. c.vno.no.spe.de feu.§.pe.ver.xl. Itẽ si vasallus ecclesie laicus ꝓpter delictũ priuaẽ feudo reuertiẽ feudũ ad ecclesiã. de penis i quibusdã.§.si.eo.ti.felicis:circa pri.lib.vi.Ergo idẽ ecõuerso cũ clericus teneat feudũ a laico:qꝛ qd quisqʒ iuris.ꝛc.de cõsti.cũ oẽs:ꝛ plura alia ꝓsequiẽ.Oldra.in cõsilio.cxvij.dicit Pe.de ancha.ꝙ hec.q.ꝓsupponit aliã an in confiscatione bonorũ veniãt bona emphiteotica:de quo per Bar.ff.de dam.ifec.si finita.§.si de vectigalib9.ꝛ ibi remittit:ꝛ per ibi no.colligitur ꝙ emphiteosis ecclesie nõ cõfiscatur:sed per ecclesiã repetitur a fisco in auẽ.d alie.ꝛ emphi.ꝯtracti.§.i.colla.ix.Emphiteosis vero priuati que trãsiret in extraneũ heredẽ trãsit in fiscũ:secus si nõ transiret .C. ad.l.iuliã de vi.l.iij.dic ꝙ ille.§.in auẽ de alie.ꝛ emphi. contracti.nõ probat ꝙ emphiteosis ecclesie nõ possit confiscari:sed ꝙ emphiteotica res ecclesie perueniat ad aliũ etiã fiscũ in optione est ecclesie:vel approbare trãslationẽ vel rem reuocari:ꝛ posset intelligi in casu.c.potuit de locato.quando emphiteota transtulit sine licẽtia domini:qꝛ tunc cadit a iure suo.d.c.potuit:et ꝯsolidaẽ ius domino si vult:ꝛ sic remaneret adhuc dubiũ de cõfiscatiõe:ꝛ videẽ ꝙ ob delictũ emphiteote possit cõfiscari ius meliorationũ sicut cõfiscanẽ alia eius bona:quod tenet Specu.in.d.versic.xl. et Jo.an. ibi ad idẽ quod no.Bar.in.d.§.si de vectigalibus:ꝛ intelligi deberet ꝙ fiscus alienet in personã propter quã ecclesia nõ sit deterioris cõditionis q̃ʒ erat tempore prioris emphiteote:tñ qꝛ fundũ est ecclesie stem9 cõmuni interpretationi illius.§.i.ꝛ dicam9 ꝙ ecclesia poterit repetere intra biennium vt ibi:vt de feudo ecclesie ꝙ reuertatur ad ecclesiã:videẽ bene probari in.d.c.in quibusdã:ꝛ d.c.felicis:sed illa iura loquuntur in specialibus criminib9:de quibus in illis capitulis per que fit iniuria ipsi ecclesie:alr videẽ ꝙ ex de-

a ❡ Delictum plati. Adde regu.delictuʒ.de regu. iu.li.vi. an.d hu.abb. i.c.i.de dolo ꝛ com tu.anto.d bu.ꝛ abb.in.c. cũ dilect9:de ordi.cogni.ꝛ ibi gl. abb. in.c.i.in gl.penul.de infantibus ꝛ languidis.io.de sim. in.c. si episcopum.xvi.q.vi. doc.in.l. iubemus.C.d sa.sã. eccle.

b ❡ Penas pecuniarias. Adde glo.i.c.lʒ de penis.io.an.in c.i.d homi.lib vi.arch.i.c.si vos.xxiij. q.v. archi. in. c. ex vidictis. xxiij. q.iiij.ab.i.c.d ciss.in vit.no. hosti.die. Domi.in.c.quoniam xviij. dist. Domi.in.c.de liguirib9 xxiij. q.v.petrus de an. ꝯsilio.xij.incipiente.Spiritualis iudex ad9si.

a ¶ An hereticus conuersus ad fidem Adde ab.i.c. iter quatuor: de maio. ⁊ obe. Bar. in. ⁊ io. de. imol. in.l. gallus de libe. ⁊ posthu.

a ¶ Quod secretum dicitur Add. c. vel ecō tra. de pe. dist. i. iod. an in. c. vlt. de here. in ver. secretum. in. §. vulgi. Et ibi doc. l. c. vbi periculum. de elec. lib. vi.

licto vasalli non debeant priuari agnati si erat feudum paternū vel auitū. x. col. si vasal. feu. priue. c. vno: vnde itelligūt quidā capitula illa quādo vasallus cōmittit crimen lese maiestatis. Illa tamen iura hoc non probant ⁊ videtur nimia restrictio: propterea dici posset ꝙ sunt intelligenda in suis casibus specialibus. s. in criminibus de quibus ibi exprimitur: ⁊ alijs secus: ⁊ idez quod ad clemen. primā: de penis: ⁊ hoc videtur bene defendi posse quo presupposito i alijs criminibus. dic ꝙ aut est tale crimen pp quod secundū leges feudales vasallus est priuandus vt qr delinquit in dominū: ⁊ tunc si est feudum proprium applicatur domino: sic loquitur. §. illud: de. l. imperialem: palleg. Si aūt est paternuz aut auitum transit ad agnatos. d. c. vno: si vasallus feudo priuetur. Quidam tñ dicūt ꝙ quando delinquit in dominū indistincte priuatur feudo ita ꝙ libere reuertitur ad dominū. x. colla. que fuit prima causa beneficij amittēdi. c. vno. §. deniqz. Si autez deliquit in alios ita ꝙ feudo priuari debet: tūc ad proximos pertinet: vt in eo. §. sed pro primo facit. ff. de inter. et rele. cum qui. ⁊ qd no. ibi Bar. distinctio tamen. §. deniqz: est equa. ⁊ ibi expresse loquit de feudo paterno seu auito: ⁊ de hoc ibi per Bald. ⁊. x. col. si vasal. feu. priue. c. vno: vbi varie distinguit: tamē videtur stare. d. §. deniqz. Aut crimen non est tale ꝙ puniatur per leges feudales: ⁊ tūc nihil speciale inuenio i feuda. ⁊ ideo generaliter dici potest ꝙ res feudales ⁊ emphiteotice confiscabuntur illi fisco cui confiscantur alia bona dānati semper tamen sine preiudicio domini vt fiat translatio in aliam personam parem vt predixi. Quo ad ecclesiam tamen propter communem interpretationem de qua. s. ea. q. dixi: videtur dicendum ꝙ intra biennium possit emphiteosim repetere a fisco: ⁊ idem de feudo eadem ratione. Et pro hoc quod dixi de iure pa. cle. ij. i pri. q. viij. que no. quia sepe accidunt ⁊ minus bene discussa reperiuntur: ⁊ per hoc ad questionem premissam dic veri⁹ ꝙ emphiteosis clerici applicatur ecclesie sicut ⁊ alia bona ipsius clerici dānati: quia non apparet ratio diuersitatis: ⁊ pro hoc quod dixi in proxi. q. Ad contraria dic ad illud cum dicitur ꝙ bona clerici sunt obnoxia iudici seculari. dic ꝙ procedit quo ad onera realia ad que tenebantur anteꝙ fierent clerici: pro hoc quod dixi: de vi. ⁊ hone. cle. c. si. transeūt enī cum onere suo. de deci. pastoralis. ⁊ ita etiam hic emphiteosis erit obnoxia domino: quo ad hoc ꝙ ei debebitur sua pēsio. Ad. l. imperialem. §. illud respon suz est. s. quia loquitur quando vasallus delinquit contra dominum. Ad aliud qd si vasallus ecclesie priuatur feudo reuertitur ad ecclesiā. ⁊ c. dic ꝙ illud non probatur indistincte per illa iura vt predixi. ⁊ quatenus etiam hoc fateamur propter cōmunem iterpretationem de qua predixi: tamen ex hoc non potest inferri ꝙ idem sit in domino seculari: quia ꝙ res ēphiteotica vel feudalis possit ad ecclesiam reuocari: hoc est ex priuilegio ecclesie per preallē. §. j. in auf. de alie. ⁊ emphi. cōtracti. col. ix. quod nō debet extendi: regula priuilegiū: li. vi. ¶ Octauo quero an bona ecclesiarū possint applicari fisco seculari propter heresiz. Gl. in isto nun⁹: dicit ꝙ cū nō possint applicari fisco ecclesiei multominus fisco seculari: p hoc qd dixi. s. duabus proxi. q. ¶ Nono q̄ro de intellectu littere ibi. i his gl. in hoc verbo exponit. s. in duobus proximis dictis. s. de pecunia extorquenda ⁊ de bonis ecclesie confiscandis. Primum autem casum de etate inquisitorum dicit non includi p id qd sequitur ibi: donec illis ⁊ c. ⁊ vult dicere ꝙ illa clausula. donec ⁊ c. non conuenit ei qd dictuz est de etate: et pro hoc qr ea que ponunt i medio dispositionis regulant nō tātum a precedētib⁹ sed ēt a sequentib⁹. de appellati. scdo requiris: ⁊ cum glo. idem Paulus ⁊ Mathe⁹. Land. vero Genze. exponunt in his. s. trib⁹ primis: vt ēt comprehendatur quod supradictum est de etate: primum verius qr clausula que sequitur donec. ⁊ c. secōgrue staret vt pdixi. ¶ Decimo q̄ro in eo qd dicit de absolōne ab excōicatōe qs absoluet. gl. p ordinarios dicit ꝙ ordinari⁹: idē Gen. ⁊ Mathe. p hoc qd no. Archi. de elec. c. i. in gl. s. iudicis: ⁊ de regulis: nō soluz in gl. ꝙ si sta. libro. vi. ¶ Undecimo quero si hereticus⁹ conuertitur ad fidem an restituentur ei bona confiscata. Sol. Mathe. ꝙ non: nisi de gratia eo. titu. vergentis in fi. dic plenius vt dixi de elec. qr diligētia: ⁊. s. cle. proxi. §. sane. q. i. ¶ Duodecimo q̄ro si iude⁹ iudeū volētē baptizari ipedit: an inqsitor pōt ꝯ eū pcedere. Sol. Mathe. ꝙ sic: licet priuilegia cōcessa inqsitorib⁹ non concedant eis ꝙ procedant contra eos nisi in tribus casibus. s. si christian⁹ fit iudeus vel si iude⁹ factus christian⁹ reuertitur ad iudaysmū. vel si iudei inducant christianos ad iudaysmū: sz dicit Mathe. quod in casu pposito iude⁹ volens baptizari baptizat⁹ est baptismo flāminis et moriens euolat ad patriam. de consecra. di. iiij. baptismi vicem: de presby. non bap. c. ij. ⁊ sic impediēs baptizari retraxit iudeuz factum christianum ad iudaysmum quantum in se fuit.

Uer. Notarii.

Scientes excessum inquisitorum vel commissariorum i pdicta debent secreto corrigere et si probare. possunt debent nunciare platis qui eos ab officio āmoueant et ēt aliter puniant qbus prelatis negligētib⁹ nuncietur ordinario qui pferat ad papam. ¶ No. de secreta correctione de hoc i gl. in verbo secreto: ⁊ in eo ꝙ all. c. si peccauerit: videtur intelligere ꝟ de correctione euāgelica: qd expresse dicit Laud. ⁊ de hac in. d. c. si peccauerit: ⁊. s. de iudi. nouit: ⁊ dicit Paul. ꝙ fit in secreto ne predatur peccator. d. c. si peccauerit. ⁊ c. vnus: ⁊ in eo quod ꝟ tenentur socij inquisitorū ⁊ cōmissariorum eos corrigere: pro hoc qd no. Inn. de his que fi. a ma. par. ca. c. i. ꝟ re. eccle. non alie. si quis. ¶ Secūdo no. quod secretum⁹ dicitur id quod probari non potest: quod singulariter probat ꝟ littera. Quid autem dicatur occultuz ⁊ quid manifestū: et de similib⁹. dixi de cohabi. cleri. vestra. ¶ Tertio no. qd qui non potest probare non tenet nunciare. de hoc in gl. als et pro ꝟ qr de occultis se non intromittit ecclesia: de accu. qualiter. s. in fi. sed relinquat iudicio dei xxxij. di. erubescant. vi. q. i. si omnia: ⁊. q. ij. si tantū: ⁊. c. placuit: de symo. tua: in fi. secus dicit lau. de penis occultis manifestis vel notorijs: de quibus no. i. d. c. vestra. ¶ Quarto no. quod inquisitores possunt ammoueri p prelatos suos de hoc in glo. licet: ⁊ dico infra in quattuor sequentib⁹ notabilibus: ⁊ ex hoc infert Pau. quod nō sunt amoti p excōmunicationem: de qua. s. §. pri. executionē tñ nō hēnt si excōmunicatio est publica. de re iudi. ad pbandū. ¶ Quinto no. casum in quo officium datum p papam alij possunt auferre sicut hic amouentur inquisitores ab officio per suos platos: ⁊ tñ officiū dependet a papa: de hoc in gl. licet: ⁊ dico in tribus sequētib⁹ notabi. ¶ Sexto no. casum in quo iferior a papa punit delegatuz pape. sicut ꝟ prelati inquisitorum eos puniunt. in hoc tñ no. Pau. litteraz in verbo amotos. ex qua infert qd ante amotionez non possunt eos punire: pro hoc quod not. de rescrip. c. si. de ordinario qui punit delegatum finito processu de abusu iurisdictionis: ⁊ hoc ēt sentit glo. licet in fi. ibi illum amotum puniat. ⁊ sic non priu⁹. Ego tamen in. d. c. si. dico ꝙ ēt pendente processu: dummodo non impediat se de causa cōmissa: pro hoc de of. or. significauit. ⁊ quod ibi dixi. ⁊ de hoc p L y. C. vbi de cri. agi op3. auf. qua in prouincia. ¶ Septimo no. qd prelat⁹ tenetur punire subditorum excessus ꝟ vult lra in verbo teneant ⁊ glo. in eodem verbo. ⁊ pro hoc de senten. excommunicati. vt fame. Et hoc dicit Paul. quod hoc casu non possunt eos tolerare si vellēt. nec in pena dispensare. dicit tamē Gē. ꝙ pena erit arbitraria ex quo hic non exprimitur certa. ar. de offi. de lega. de causis. ¶ Octauo no. ibi prelatis ante ꝙ maiorem potestatem habet prelatus inquisitoris in inqsitorem ꝙ ordinarius. nam prelatus potest amouere vt ꝟ. ordinarius vero non: sed solum nunciare pape excessus inqsitoris. de hoc in glo. concordan ⁊ dicit laud. ꝙ prelatus inquisitoris habet in eum potestatem in his que regule sunt vel status sui sicut ēt delegati subsunt ordinarijs in alijs ꝙ i officio delegationis in quo non subsunt. de offi. delega. sta dimisti. dicit tamē ꝙ aliter hic ⁊ aliter ibi: nam delegati suscipiūt potestatē a papa. inquisitores vero a prelato sui ordinis puta

nis: puta pote vel prouinciali: vt in frācia vbi prouincialis i toto regno pōit ⁊ depōit istos. sic de of. pdicādi. ō sepul. cle. dudū i eos qō dic̄ ꝙ delegat᷒ subest ordinario. hī itellige vt dixi. ō. i vi. notabili. ⁊ dicit Pau. ꝙ ideo ordinarii non puniunt inquisitores: quia inquisitores sunt exempti. ⁊ sʒ Gen. episcopi et inquisitores quo ad officiū inquisitionis sunt quasi pares ⁊ par in parē. ⁊ c. de elec. innotuit. ff. ad trebel. ille a quo. §. tempestiuus. facit de elec. clem. ne romani in principio. ¶ Oppo. in eo ꝙ dicit de inquisitorib᷒ ⁊ commissariis ⁊ omittit de episcopis qui etiā quandoqʒ delinquūt in officio inquisitionis. glo. nil dicit. remittit ad no. ō. ver. proxi. vbi in i. contrario dixi quod in eis non habet locū quod hic dicit. Laud. etiā dicit ꝙ idē de episcopis qui quāto sūt in maiori stata si delinquunt magis sunt puniendi. xl. disti. homo. i. q. i. vilissimus. vnde secūdo eum ēt episcopi incurrunt penā de qua. ō. versi. proxi. nam sm eū ibi loquit de excōmunicatione quā incidit ēt episcopus. secus de suspensione. de sentē. excōmunica. quia periculosuʒ. libro. vi. Hic verius ꝙ episcopus non includit in hac pena. vt dixi in dicto. i. contrario. ¶ Secundo op. ꝙ non possint socij inquisitorū eos corrigere: quia correctio spectat ad superiorē. ō offi. ordi. irrefragabili in prin. ⁊ par in parē ⁊ c. de elec. innotuit. glo. quantū. soluit quod corrigere debent quātū in eis est. ⁊ de hac sociali correctione. xxiij. q. iiij. duo ista. ⁊ no. glo. in eo ꝙ facit differentiam inter corrigere quod pertinet ad superiorem ⁊ corrigere quod pertinet ad parem. ⁊ idē Pau. qui dicit ꝙ socialis correctio spectat ad sociuʒ. d. c. duo ista. penalis ad iudicem. xxiij. q. iiij. ea vindicta. ⁊ §. in hoc. ⁊ no. ea. q. in summa. dic tamē ꝙ hec vocabula cōmuniter accipiuntur promiscue. ¶ Tertio oppo. ad hoc ꝙ immo socij possint corrigere. nam etiā papa ligat papam in crimine heresis. xxiij. q. i. c. i. So. Mathe. qō illud est quādo papa incidit in heresim. hic autē loquitur de inquisitorib᷒ q delinquūt in officio: in his de quib᷒. ō. ver. proxi. non tamē sunt heretici. dic ꝙ etiā si essent heretici punitio nō spectaret ad socios sʒ ad superiores. papa autem damnat de heresi per successorē: qa nō est alius superior. arg. de elec. licet. in fi. nisi consiliuʒ corā quo ēt potest accusari. xvij. dist. §. hinc etiaʒ. ij. q. vij. § ites cum balaam. no. archi. de hereti. in fidei. lib. vi. dixi de elec. licet. cōcilium autem non facile congregat ideo iudicat successor. ¶ Quero an prelatus inquisitoris qui potest eū amouere: vt hic possit corrigere facta per illuʒ in officio: glos. licet ꝙ non. ⁊ idem Pau.

§. **Porro.** Inquisitores prohibentur abuti armorum concessione vel assumere officiales non necessarios. ¶ No. quod non debet quis abuti priuilegio: alias meretur illō perdere. xi. q. iij. priuilegiū. ō priuileg. tuarū. dicit tamen Pau. quod hoc casu quia perdere in totum non possent sine damno officii: ideo nō priuat cōcessione armorum. dicitur autē abusus hoc casu considerata qualitate litis ⁊ personarū. ¶ Secūdo no. ꝙ inquisitores habēt potestatē faciendi portare arma: ⁊ hanc habent ex priuilegio. et dicit glo. in ver. concessione: alias eni armorū vsus regulariter prohibetur laicis ⁊ clericis. C. vt armorū vsus i scio prin. interdict᷒ sit. i rubro ⁊ nigro. de vi. ⁊ honesta. cle. c. ii. ⁊ dicit Laud. ꝙ prelati vtuntur armis quādoqʒ vice ecclesie sue. ne. cle. vel mo. c. vlti. li. vi. de senten. excōmunicatō. dilecto. eo. li. quandoqʒ vice principū secularium. de rapto. i archiepiscopatu. in casu autem huius. §. inquisitores vtunt auctoritate apostolica fauore fidei quo respectu omnes principes subesse: ⁊ in omnib᷒ sine mora obedire debēt. ō. eo. excōmunicam᷒: ⁊ c. vt inquisitionis. lib. vi. non debent tamen inquisitores vel prelati percutere vel occidere: sed hortari possunt ⁊ inducere suos officiales ⁊ fautores: ad hoc. xxiij. q. viij. hortatu: ⁊ plurib᷒ capitulis ibi: ⁊ de hoc de resti. spo. olim. i. de iureiur. sicut. ij. per Innocē. spectat autem hoc casu concessio armorū ad ecclesiasticū iudicem: sicut ⁊ crimē heresis eo. titu. ad abolendam: ⁊ c. vergentis: ⁊ c. vt inquisitionis. §. prohibem᷒ li. vi. ¶ Quero si inqsitores delinquūt i his de quib᷒ hic quis cognoscet. dicit Genze. ꝙ superior inquisitoris: nō autē episcopus pro hī. ō. q. proxi. ¶ Secūdo quero si dominus tēporalis impediat familiā inquisitoris in portatione armorū. dicit Gē. ꝙ puniri poterit vt turbator inquisitionis. per id quod no. Inno. de offi. deleg. c. i.

Ad nostram. Diuide vt glo. in tres ⁊ primam subdiuide in nouē: quas singulari prosequor. ⁊ licet gl. summet generaliter: tamē specialiter hī principiū i summa dicit. Error est asserere ꝙ qs acqreret tantū gradū perfectionis posse in hac vita ꝙ impeccabilis reddat. nec āplius proficere possit tēporib᷒. simile de conse. di. v. nasa. beguines de his in extrauag. Joā. sancta romana. ¶ Nota de verbo secta. que accipit hic in malū. alibi in bonū. de hoc in gl. ij. ⁊ in ea. in fi. scribit etiaʒ seta sine. c. ⁊. p. ⁊ significat piluʒ durum cuʒ quo trahi potest filum. de pe. distin. ij. sicut seta. ¶ Secundo no. ꝙ diabolus dicit sator malorūʒ. de hoc in glo. in ver. satore. de sepul. clemen. dudum ver. olim. dicitur etiam pater mendacij: de summa trinita. c. ij. in fi. quandoqʒ inimicus. xvi. q. ij. visis. quandoqʒ antiquus hostis. ij. q. v. habebat. quandoqʒ inimic᷒. xvi. q. ij. visis. quādoqʒ diabolus. de sum. trini. c. i. ver. diabolus. quandoqʒ inimic᷒ homo. de elec. licet: ⁊ lupus: ⁊ quō multis modis sumitur: no. archi. eo. titu. vt officiū. lib. vi. Pau. ¶ Tertio no. de gradu perfectionis: ⁊ quomodo pfectio pōt crescere in infinitū: malitia vero non. dic vt no. xlvij. dist. omnes. ⁊ plen᷒ de gradib᷒ virtutum. no. de pe. dist. ij. §. hec que. ⁊ p hoc intellige glo. in ver. gradum. ¶ Quarto no. ꝙ quis nō pōt tantuʒ pficere in gratia dum est in hac vita quin possit ēt plus proficere: de hoc in glo. Aug. ⁊ in ea ibi nō potest: nā nō potest quis scire ꝙ sit in gradu perfectionis. de pe. distin. ij. radicatus. ⁊. §. hī qō charitate ibi. psalmo. lxxxiij. ꝗ dilecta. ¶ Oppo. in eo ꝙ papa dicit se optare ꝙ extirpentur heretici: videt enim hoc impossibile: qa necesse est vt sint hereses vt q probati sunt manifesti fiant. xxiiij. q. vlti. c. fi. ⁊ dicit gl. Esai. vij. Quoniā dū stabit mund᷒ ⁊ hereticus. Sol. Stepha. ꝙ heresis per se nō est necessaria sed accidens quatenu᷒ ex omalo deus elicit aliquod bonū: qr sʒ Augu. ecclesia vtitur hereticis ad pbationē doctrine sue dū eorū falsa dogmata impugnata impugnat. ad hī. xxxvij. distin. q de mēsa. ⁊ c. siquid veri. Itē licet non sit possibile qn sint hereses: tamē possent heretici singuli specialiter extirpari: ⁊ hoc debʒ facere ecclesia vt hic. sic ⁊ in peccatis nō possum᷒ oīa euitare maxie venialia: singulariter tamē nitimur pcauere. ¶ Secūdo oppo. ꝙ homo possit fieri ipeccabilis: vt credit cōcessuʒ fuisse virgini gloriose. So. et in glo. si hī vsqʒ ibi: forte mouebant. et in ea ibi. gloriose virgini ⁊ beato Joanni: vt no. xxv. dist. §. nūc autē: sed talia miracula nō sūt trahenda ad cōsequētiā. ij. q. vij. §. his ita. Pau. ibi. articulo hoc: vbi dicit ꝙ lʒ pmi parētes nō peccassēt adhuc nō essem᷒ ipeccabiles: qr nō habuissem᷒ plus pfectionis ꝗ primi parētes. Ipsi autē primi ꝗdiu generassent nō fuissent cōfirmati i iusticia: pfirmat enī creatura rationalis in iusticia ex hī ꝙ efficit beata p apertā dei visionē: ꝗ cito autē primi parētes ad hāc beatitudinē puenissēt ꝙ deū p essentiā viderēt effecti eēnt spirituales mēte ⁊ corpore: ⁊ animalis vita cessaret in qua sola generationis vsus fuisset: hec pcedūt de lege cōmuni: de puilegio autē dicit secus accidere posse: vt credit de beata virgine vt. ō. ¶ Tertio oppo. ad idē per illud in cano. Jo. c. iij. Omnis q nat᷒ ē ex deo nō peccat. Sol. vt in ea. gl. ibi. forte vsqʒ ad finē: ⁊ dicit Pau. ꝙ auctoritas Jo. pcedit de finali petō ⁊ in penitētia que nō cadit in predestinatio᷒ q soli dicunt nati ex deo. xxiij. q. iiij. pdestinationē: ⁊ als. c. vasis. versi. pdestinatione. de pe. dist. j. ⁊ venit. ¶ Quarto oppo. in eo ꝙ hī sit unus istorū ⁊ nō solū i hī arguebāt ꝙ si homo sp posset in gr̄a pficere posset aliqs pfectior fieri christo. So nō curauit papa psequi forte qr nō hʒ magnū dubiū. gl. tñ hec psequitur rñdēdo: ⁊ cū ea idē Pau. qui etiā lati᷒ dicit ꝙ hic error reprobat: quia natura que potest deficere in esse. potest ēt deficere in opari cōseruato eē: quia sicut quod est pōt nō eē ita quādo opat nō operari. potest ergo natura nō opa-

¶ In predestinatis. Adde hic materias pdestinationis tex. et ibi arch. i. c. Nabuchodonosor. xxiij. q. iiij. glo. i. ver bo rōnabilē in c. cū adeo de rescri. Tho secūda secunde. q. xix. ar. i. ⁊. xxiiij. grege. xxix. li. moralium.

dietiam cum est obligata ad operandum & sic peccat: nam
et homo semp obligat ad deū diligēdū. iuxta illud. iij. Re.
x. Dilexit dominus israel in sempiternū. diligens autē & di
lectus se habēt correlatiue. ergo si homo nō semp diligit de
um peccat. de conse. disti. v. nunquā. Itē humana natura su
biecta est vicio & nemo est sine peccato. xxv. distin §. nūc au
tem. iij. Reg. viij. Nō est homo qui nō peccet. q̄ autē homo
continue possit crescere in gratia. probat Pau. quia si con
trariū diceretur an hoc diceret repugnare charitati ratiōe
subiecti. aut ratione fini. aut ratione obiecti. non ratione su
biecti: quia p infusionē gratie semp auget capacitas anime
nō ratione fin charitas sit participatio quedā infinite chari
tatis que est spiritus sanctus: nō ratione obiecti: qr deus est
in infinitū diligibilis. quod psequit Tho. secūda secūde. que
stione. xxiiij. arti. vij. dicens q̄ termin' augmēti alicuius for
me pōt prefigi tripliciter. Uno modo ratione forme que h3
terminatā mensurā ad quā cū peruētū fuerit nō pōt vltra p
cedi in illa forma: sed trāsitur i aliam: vt patet in pallore: p
cuius cōtinuam augumētationē trāsit quis ad albedinē vel
nigredinē. Alio modo ex parte agentis cuius virtus nō se
extendit vlteri' ad augēdam formā in subiecto. Tertio ex
parte subiecti qd nō est capax amplioris perfectionis. nul
lo autē horū modorū pōt imponi termin' charitati in hac
vita ratione predicta: quia nō ratione ipsius forme charita
tis nec subiecti recipiētis nec agētis. i. dei q̄uis aūt hō pos
sit sic pficere in gratia: nō tamē pōt puenire ad gratiā christi
que fuit infinita: quod dic vt in glo. p hoc qr & in sciētia po
test q̄s cōtinue proficere: nō tamē potest in ea equari chri
sto. Itē linea quantumcūq3 crescat nō tamē attingit quanti
tatem superficiei: et de hoc in seq. p̄trario. ¶ Quito oppo.
ad hoc q̄ gratia christi non fuerit infinita: gratia nanq3 est
quoddā creatū in anima: sed oē creatū finitū. Sapi. x. O m
nia numero pondere & mēsura disposuisti. sol. duplex gra
tia potest in christo cōsiderari. Una est gratia vnionis in h
q̄ humanitas vnit filio dei: qd est gratis cōcessuz hūane na
ture: & hec gratia est infinita & ipsa persona verbi. Alia est
gratia habitualis que pōt dupliciter considerari. Uno mo
do vt est quoddā ens: & sic est finita: est cui in anima christi
sicut in subiecto: & aia xpi est creatura habēs capacitatē fini
ta: & sic cū gratia nō excedat suū subiectū non pōt esse infi
nita. Alio modo cōsiderari pōt s3 propriā rationē gratie &
sic gratia potest dici infinita: eo quod nō limitat: sed h3 qc
quid pōt ptinere ad rationē gratie: sic autē fuit cōcessuz ani
me xpi tanq3 cuidā vniuersali pricipio gratificatōis i hūana
nā. Ephe. i. Gratificauit nos i dilecto filio suo. Sic dicim'
lucē solis ifinitā nō s3 suū eē: sed s3 nomē lucis: h3 eni qcqd
pt ad rōnē lucis ptinere. ob p Tho. parte. iij. q. viij. arti. xj.

Uer. Secundo.

No. de sensualitate & quid sit. dic vt in gl. q̄ ē.

¶ Secundo no. q̄ non est concedēduz corpori quicquid
placet. de hoc in glo. dicit: & J. cōtrario iij. nā cū sum' in cor
pore mortali caro pugnat aduersus spiritū. hinc illud. Mū
dus caro demonia diuersa mouent prelia. Unde. & Pau. i
quo gratia dei vacua nō fuit gemēs clamabat. Uideo aliā
legē. & c. vi. di. §. sed pensandū. ad Ro. viij. de cōsti. nā concu
piscētiaz. in glo. iij. ¶ Oppo. q̄ isti non male dicerēt in eo
q̄ dicūt de ieiunio. nā filij sponsi ieiunare nō possunt quan
diu sponsus est cū eis. Luc. v. Sponsus autem est cū perfe
ctis. Mathe. vlti. Uobiscū sum vsq3 ad consūmationem se
culi. So. vt in glo. i. que dicit ideo hereticum esse hoc quod
dicebant: qr pfectio quātācūq3 magna in hac vita ordinem
ecclesie nō subuertit & c. vt in gl. q̄ ēt impl'r soluit cōtrariū: &
idē Paul. dicēs q̄ iste error pōt oriri ex prio. posito eni q̄
hō nō possit peccare: sequit q̄ sensualitas nō pōt eū inclinare
ad aliqd p̄ deinet sic eius arbitriū est tm̄ ad bonū: vt de an
gelis. no. xxiij. dist. qui episcop'. in gl. idest creationē. oia er
go ad que sensualitas eū inclinat ei cōcedi possūt sine pctō.
s3 vt dicit Paul. pmū ē falsū: ergo & hoc qd seqt. Itē & alr
reprobat h̄ error: qr via distiers ē a termio: & peregrinatio
a patria: dū eni sumus i corpore peregrinamur a dño. ij. ad

Corin. v. Nō assequimur ergo finalē beatitudinē patrie h̄
& sic egemus stare sub obediētia vt nō declinem' a via recta
a qua declinat nō seruādo precepta ecclesie que obligāt ad
mortale pp ptātē clauiū datā Petro. lxxiij. dis. qr. xxiij. q. i.
qd cūq3. xxv. q. i. violatores: de maio. & obe. solite. Perfe
ctio ergo hanc ptātē nō tollit nec eius ordinē subuertit vt
etiā dicit gl. & sic manet pceptū ieiunij qd s3 Greg. in prefa
tione q̄dragesime victa cōprimit. mētē eleuat: virtutē largit
& premia. de conse di. i. inueniuntur. in fi. & hoc procedit siue
loquamur de ieiunio abstinētie iniquitatū quod supremum
est. de cōse. dist. v. ieiuniū. lxxvi. dist. an putatis. siue de ieiu
nio abstinētie victus sm ordinationē ecclesie. ad quod tene
tur qlibet doli capax & potēs ieiunare: ergo cū possit peccare
& facere peccatū. de delic. pu. c. i. de pe. dis. & dixi de obser.
ieiu. sup Rubrica. Dicit etiā Pau. q̄ ieiuniū etiā cadit sub
precepto nature: licet determinatio tēporis & modi sit sub p̄
cepto iuris positiui. nā s3 naturā quilibet nititur conserua
re seipsū & corrumpētib' resistere. Libaria vero superflua
corrumpunt naturā. de conse. distin. v. ne tales: & sic nō ieiu
nans obuiat nature. Itē3 pro ieiunio est: quia et Helias ad
preceptū domini absconsus sletit in torrēte vbi ieiunās pa
scebatur a coruis. iij. Reg. xvij. Et christus etiam ieiunauit.
xl. dieb' & noctib'. perfectio ergo non tollit ieiuniū. Itē3 h
error inducit hominē in periculū: quia non pōt homo suā
innocētiā cognoscere. de pur. ca. c. fi. de pe. distin. iiij. adhuc
instanti: & licet posset quis per inspirationē scire se hre chari
tatē. vt no. ij. q. vij. paul'. tū multi dicūt se pfectionis gradū at
tigisse: qb' cauēdū ē ne dānationes attigāt. vnde Cicero offi.
primo. Tot' iniusticie nulla capitalior q̄ eorū q cū maxime fal
lāt id agāt vt viri boni videant. Itē q nō credit h asserētib':
de renū. nisi. q̄m. porro. eo. ti. cū ex iniūcto: & i hec gl. i fin. &
plenī' p eū. iiij. sen. dist. v. ¶ Scdo oppo. i eo q̄ redarguūt
isti qr reprobāt orōnēz. dī eni q̄ orō sit supflua. scit eni pr ce
lestis qb' opus hēm': & sic nihil ē petēdū. nā & sepe petim'
qd ipetrasse meli' foret. p hoc qd no. de re. ele. vna. v. ideo
q̄s p' mediū v. x. Sol. ad qd sit vtil orō. dic vt no. i. d. glo. &
q̄re sit error dicere q̄ nō sit orandū psequere: vt in gl. hec
ēt & in ca ibi qd pri'. aduerbialr ponit q̄si dicat nō erat pus
q̄ sim' in patria. ibi de domo osti plal. xxvi. ¶ Tertio opp. i
eo qd dixi i ho notabili q̄ nō ē p̄cedēdū corpi qcqd placet:
qd imo iuxta illd. Habe charitatē & fac qcqd vis. ð pe. dist.
ij. radicata: al's si radicata. no. ð re. iur. l3 i gl. q ē. Sol. h po
terit eē causa erroris istoꝝ: nā heretici dicūt talia: & exponūt
tales sensus vt alij facili' labāt: s3 dēnt intelligi sic qcqd vis
ita. s. q̄ facias ex charitate: id autē qd sit ad voluptatē cor
poris nō est ex charitate: imo cōtrarium charitas suadeat vt
pp amorē dei cōtēnam' terrena. vñ dicit Pau. q̄ error iste
tollit duplici rōne: primo qr si q̄s est in charitate d3 eē elatus
a terrenis vt erat apostolus dicēs. Nostra cōuersatio i
celis est: nā s3 Greg. tāto quis a supno amore distinguitur
quāto inferius delectat. . xlvij. dist. omnes. Itē Grego. Dū
cōsideramus q̄ & quanta sint que nobis pmittunt in celis: vi
lescūt oia que habētur in terris. prosequit Paul. in hoc et
quedā alia q̄ sunt in gl. dicūt & p hoc qr pfectā charitatem
h3 di. cū apostolo. Cupio dissolui & esse cū christo: & sic ð ter
renis nō curat. Secūdo tollit idē error: qr ponit p̄cordātiā
spiritus seu rationis et carnis seu sensus in statu nature le
pse que cōcordia nō est possibilis: al's maxime fuisset i chri
sto: cui' p̄triū patuit in passione: qr fact' ē sudor eī sicut gut
te sanguinis. Luce. xij. q̄ vt dicūt sci fuit pp repugnātiā sen
sualitatis & rōnis. ¶ Quero circa id qd dixi i. i. p̄trio de ie
iunio. an q nō ieiunat' in ieiunijs indictis ab ecclesia peccet
mortaliter: vr q̄ sic. p id qd p̄rime dixi qd tenet Mathe. qr
ex quo sic pceptū est ab ecclesia necesse ē obseruari. de verb.
sig. in his: nā nō obseruans incurrit inobedientiā que ē mor
tale. de cele. mis. dolentes in glo. vlti. nam & inobediētia eq
paratur heresi. viij. q. i. sciendū. iiij. q. i. in summa. Item dici
citur qd quadragesima' summa obseruatione obseruanda
est. de conse. distin. v. quadragesima. dic plenius vt dixi de
obser. ieiu. consilium: vbi dico q̄ non est mortale si ex facili
tate omittit

a ¶ An qui nō ieiunat. Adde archi. in. c. vtinā. xxxvii. dist. abb. in Rubrica de obseruā. ieiu. domi. h si ero gemi. in. c. generali. i. viii. col. ð elec. li. vi.

b ¶ Ad quadragesima. adde hic quod triplex sit quadragesima. vid gl. in verbo quadragesimas in c. qui cōpulsus. xxii. q. v.

tate omittit: secus si ex cõtemptu: ⁊ hoc quo ad ieiuniũ qđ est in comedẽdo tantum semel: sed si violatur quo ad esum carniũ sine magna causa mortale est: vt ibi dico. Quedam alia ꝓsequitur Ma. que dixi in rubrica de obser. ieiunio. ¶ Querit etiã Mathe. i additione an oratio debito mõ facta semp exaudiat. Itẽ an indignus si orat audiat. de hoc dic vt no. de reli. cle. vnica. ẟ. ideoqꝫ in glo. magna.

Ver. Tertio.

Ho. ꝙ omnes subiecti sunt obediẽtie ⁊ preceptis ecclesie: ⁊ error est contrarium asserere: de hoc in glo. reprobat: ⁊ pro hoc de ma. ⁊ obe. solite. ⁊ quod dico. I. q. i. ¶ Secũdo nota ꝙ vbi spirit⁹ domini ibi libertas. de hoc in glo. vlti. sꝫ vt dicit Laud. quomodo sciũt isti ꝙ i gradu pfectionis sint cũ nullus mortaliũ hoc scire possit. de renun. nisi. §. verũ. qđ dixi. ẟ. vers. proxi. in. i. cõtrario. ¶ Oppo. ad hoc ⁊ ad literã que dimittit hanc rationẽ insolutã vbi spirit⁹ dñi. ⁊c. Sol. vt nũc dixi ⁊ plenius tollitur error iste per id quod dico in seq. q. ¶ Quero in quo est error asserere ꝙ posset quis esse ita pfectus ꝙ non obligatur obedientie vel preceptis ecclesie. glo. hec sunt. so. ꝙ repugnat illi articulo fidei. Unaꝫ sanctam ecclesiã catholicã ⁊ prosequit glo. probãdo principatum ecclesie ⁊ eam signa: quia singularis: ⁊ de hoc dixi. de elec. c. venerabilẽ. de iudi. nouit. no. Inno. de fo. cõpe. lꝫ. i. ⁊ cũ glo. idem Pau. qui etiã dicit ꝙ ex hoc sequeret ꝙ essent aliq acephali. cõtra illud. xciij. di. nulla. Dicit etiã ꝙ hic error oriri põt ex pcedẽti: posito eni ꝙ sensualitas nõ possit iclinari ad aliqđ cõtra deum: sequit ꝙ homo non dꝫ esse subiectus alicui obedientie: qꝛ ratio obedientie ⁊ subiectionis est abstinentia ab offensa ⁊ iniuria. iiij. distin. facte. Sed vbi tollit iclinatio seu sensualitas cõtra deũ ibi nõ remanet necessitas obedientie: quia cessante causa cessat prohibitio: de renun. post translationẽ: de ap. cũ cessante. xl. di. §. ex his omnibus: sed vt dicit Pau. ꝙ ẟ abusus nõ venit a doctrina spiritussancti: licet enim precipiat obedientiã propter vitationẽ mali precipit etiã in his que alios nõ ledunt: ꝓpter meritũ ex ea cõsequendũ quod est magnũ ⁊ cõtẽni non debet de regu. licet de renun. nisi. ver. sed dices. ꝙ autẽ spiritussanctus precipiat obediẽtiã patet primi Parali. xij. vbi dicitur ꝙ spiritussanctus induit abysay. ⁊ ait. Tui sumus o Dauid: in psal. Quo ibo a spiritu tuo. ⁊ Sap. vij. Est enim spiritus intelligentie sanctus multiplex modestus in quo inquinatus qui nihil vetat benefacere ⁊ docet sobrietatẽ sapientiam iusticiam ⁊ virtutem: quibus nihil est vtilius hominibus ⁊ inter eas virtutes que gratum deo hominẽ faciunt est obedientia. viij. qõne. i. sciendum in fi. ⁊ in hac gl. ibi a triũphante. lxxxix. distin. c. fin.

Ver. quarto.

Oppo. ꝙ nõ sit error dicẽ hominẽ posse assequi beatã vitaꝫ in via qualẽ assequet in patria: potest eni deum videre vt dicitur de Moyse. Numeri. xij. ⁊ de Pau. ij. ad Corinth. xij. Beatitudo autem est in dei visione: dicit eni Augusti. j. de ciuitate dei. Uisio est tota merces fidei. ⁊ Joan. xvij. Hec ẽ vita eterna vt cognoscãt te solũ verũ deum. Cognitio autẽ consistit in visione. Sol. isti errabant in eo ꝙ dicebant oẽm gradũ pfectionis hominẽ in hac vita cõsequi posse. qđ prosequit vt in glo. que dicit ꝙ etiã semp per absolutam dei potentiaꝫ non videtur homo posse obtinere omnẽ gradũ perfectionis beatifice in hac vita: ⁊ hoc loquẽdo de beatitudine accidentali: que quid sit dico. I. q. ij. nam ad pfectionẽ talis beatitudinis pertinet perfecta impassibilitas ⁊ glorificatio que nõ possunt stare cum passibilitate cui subijcitur homo in hac vita. nã vt dicit eadẽ glo. in prĩn. Charitas quãtacũqꝫ perfecta deseri potest in via: sed non in patria qđ ꝓbatur in iurib⁹ in ea allegatis: ⁊ idẽ Pau. dicens quod hic error oritur ex precedẽtibus: quia si homo non est alicubi obedientie subiectus sequit ꝙ est deo perfecta amicitia copulat⁹ que est finalis beatitudo: ⁊ sic in via potest asseq finalẽ beatitudinẽ sm omnẽ gradum perfectionis: sed vt dicit Pau. hoc falsũ: quia finalis beatitudo includit apertaꝫ et clarã dei visionẽ. Jo. xvij. Hec est vita eterna ⁊c. vt proxime dixi. ⁊ alibi videbimus eũ sicuti est. nunc autẽ videmus per speculũ in enigmate. tunc autẽ facie ad faciẽ. ⁊ hoc etiã dicit glo. Cũ ergo in hac vita deus clare videri non possit. non potest homo ẟ esse perfecte beatus. ⁊ hec ratio procedit quo ad potentiã dei ordinatã: non quo ad absolutaꝫ vt dicit glo. quod dico. I. q. iij. sed dictũ glo. procedit etiam de absoluta: ⁊ prosequtur Pau. dicens. quare deus non potest in hac vita videri. quod dico. I. q. iiij. Tollitur etiam ẟ error sm eum: qꝛ quilibet habet libertatẽ arbitrij in via in tantũ ꝙ charitas quantacũqꝫ perfecta deseri potest. sed in patria non. vt in iurib⁹ allegatis in glo. ⁊ sic eẽt dare ꝙ pfecte beatus in fine erit dãnatus si post talẽ beatitudinẽ peccaret. qđ est inconueniens. Itẽ sicut charitas dat a deo: ita aufertur per peccatũ. sensualitas autẽ iclinare potest ad aliqđ contra deũ ergo non possumus in via esse sic perfecti vt simus impeccabiles: ⁊ sic iste error ponit cõtradictoria. Pro istorũ autẽ intellectu ⁊ eorũ que sequunt in glo. sunt aliqua videnda. scꝫ quid est beatitudo: ⁊ in quo cõsistat beatitudo accidentalis. de qua nũc dixi vel essentialis de qua. I. c. glo. Item quia dictũ est deum non posse videri in hac vita: an ẟ sit verũ ⁊ si sic quare hoc: ⁊ de plurib⁹ circa hec que prosequor in quattuor sequẽtib⁹ questionib⁹. ¶ Quero quid ẽ beatitudo: so. questio potest querere de multiplici beatitudine. nam deus est beat⁹. item angeli. item homo. Bruta vero nõ sunt capacia beatitudinis. vt ait phus. i. Ethi. Nunc autẽ de hominis beatitudine querimus ⁊ de hac possumus loqui prout homo cõsideratur solũ respectu huius vite. ⁊ de hac dicit idẽ phus in eo. i. ethi. ꝙ est operatio sm virtutem perfectã possumus etiã loqui: prout homo ordinat ad eternã gloriam. ⁊ de hac sunt varietates: qꝛ qdã dicunt ꝙ est ipsa dei speculatio ⁊ sic cõsistit in dei visione. Alij ꝙ est fruitio qua deo fruimur: ⁊ sic cõsistit in dilectione seu charitate qua deo vnimur ⁊ vtraqꝫ opinio tangitur in glo. ibi: sꝫ dicere vsqꝫ ibi: inducit illud. ⁊ vꝫ glo. assentire opinioni vltime: qđ tenet Lau. inducens illud psal. Satiabor cũ apparuerit gloria tua. que tamen auctoritas inducitur ad ẟ: quia illud cũ apparuerit sonat ꝙ in visiõe: ⁊ de hoc adhuc hodie fit magna questio iter theologos qđ ꝓsequit Tho. prima secũde. q. iij. vbi cõcludit ꝙ essentia beatitudinis est in speculatiõe dei: sed fruitio cõsequitur ipsam speculationẽ: ⁊ sic dicit intelligendũ illud Aug. x. ꝯfes. dicentis ꝙ beatitudo est gaudiũ de veritate. Fuit etiã tertia opinio q̃ dicit beatitudinẽ consistere in vtroqꝫ. scilicet in dei visiõe ⁊ fruitione. ⁊ hoc licet patiatur aliquas istantias põt tamen saluari. qđ ꝓsequere vt scripsi in li. iij. de felicitate. c. vj. vbi int cetera sunt hec. nõnullis vꝫ ẟ duo ꝑsona eẽ adeo vt btitudinis vnius essentiam vnicã in vtroqꝫ cõstituãt in itellectu sane ꝑm sub rõne primi veri deũ cõtemplatur in volũtate ꝑo in tuitiõe preuia sub rõne boni deo fruit. ⁊c. vt ibi: ⁊ hec equior ⁊ probat ibi. I. ver. proxi. vbi dico in. ij. notabili: prima tamẽ subtilior q̃ dicit beatitudinẽ consistere in speculatione quod declaraui i eodem. c. vj. ⁊ sm hoc põt diffiniri: vt dico i eodeꝫ volumine. lib. ij. ⁊. iij. ꝙ beatitudo est intellectualis nature bonum omni perfectione cõsommatũ: vel sic: beatitudo est bonorũ omniũ pro habentis capacitate perfecta ⁊ certa possessio. ⁊ prima diffinitio videtur magis cõuenire deo q̃ angelo vel homini: secunda econuerso tñ ad bonũ sensum vtraqꝫ diffinitio idem vult. ¶ Secundo quero i quo cõsistit beatitudo. solu. patet ex his que dixi i ꝓxi. q. sꝫ quia. ẟ. in. i. cõtrario dictum est de beatitudine essentiali ⁊ accidentali. Dic ꝙ essentia beatitudinis est i actu sui in operatione vltima: ⁊ sic beatitudo hominis est vltima hominis pfectio seu perfecta operatio: qđ vult philosophus i sua diffinitione: de qua. ẟ. q. proxima. licet nõ loquat de beatitudine eterna: ⁊ de hoc per Tho. prima secũde. q. iij. ar. ij. Ipsa vero vltia hois pfecta opatio est deo cõiungi cum videndo ⁊ ei p dilectionem inherendo: vt dixi i proxi. q. vltra hoc autem ad hoc vt beatitudo sit perfecta quedam ex accidenti requiruntur: quia ad beatitudinem perfectam ptinet perfecta ipassibilitas ⁊ glorificatio vt dicit gl. vt dixi. ẟ.

in.i.cōtrario:⁊ dic ꝙ ad beatitudinē tria cōcurrunt.scilicet
visio que est cognitio perfecta vltimi finis. Cōprehensio q̄
importat presentiā finis.⁊ delectatio vel fruitio quē impor
tat quietationē amantis in amato.qd̄ prosequit̄ Tho. prīa
secūde.q.iiij.arti.iiij.⁊ hec tria cōcurrūt ad beatitudinē essen
tialiter. Itē quedā cōcurrūt antecedenter vt in beatitudi
ne huius vite:nam operatio intellect⁹ preexigit operationē
sensus:quedā cōsequenter.vnde ad beatitudinē patrie pti
net beatitudo corporis.quod post dieʒ iudicij beatificabit̄
cū anima:⁊ tūc delectabit̄ beatitudo hominis per influen
tiam seu redundantiam anime in corpus. Unde dicūt aliq
ꝙ beatitudo dicitur dupliciter proprie ⁊ cōmuniter. Pro
prie dicit̄ de beatifica visione ⁊ fruitione in quo consistit es
sentialiter beatitudo vt predixi. Cōmuniter dicitur omnis
renunciatio excludens omnē miseriā.pma est i anima. scd̄a
in toto coniuncto ex anima ⁊ corpore:⁊ primum dicit̄ pre
mium essentiale:secundū accidētale ⁊ sic glo.ꝟ. loquendo
de beatitudine accidentali loqt̄ de beatitudine totali que
non solū est in anima:sed etiā accidit corpori ⁊ toti cōiun
cto:⁊ hoc etiam dicit Laud.dicens ꝙ beatitudo sanctorū
ante resurrectionem non est comparabil' beatitudini post
resurrectionē quo ad bonum accidentale.iiij. sententiarū.
distin.xliiij.⁊ quod no.de cele.miss.cum marthe.§.fi. remit
tit ad suū sacramentale de corpore christi in fi.⁊ i eo quod
dixi ꝙ beatitudo accidētalis est in toto cōiuncto:non itelli
gas ꝙ in corpore sit beatitudo tanquā in subiecto:quia cū
beatitudo sit gaudium non potest esse nisi i anima per inhe
rentiam sicut in subiecto:sed in coniuncto.i. in corpore est
solū per redundantiā:vt pdixi:quod tʒ Bonauē.⁊ Tho.
iiij.sententia.distin.xlix.arti.iij.⁊ ibi voluit glo.alleg.cū alle
gat in fi.distin.xlvj.arti.vij.sed corrupte per hec itellige gl.
cum dicit ꝙ etiam per dei absolutā potentiā non potest ho
mini tribui talis beatitudo perfecta in hac vita:nam cū in
ferat beatitudinem plenam que etiā conuenit corpori vt p
dixi.impossibile est ꝙ habeatur i vita:quia est iplicare con
tradictionem ꝙ sit homo mortalis:⁊ ꝙ sit beatus:⁊ sic nō
moriturus nec subiect⁹ cōditionib⁹ ⁊ miserie humane:⁊ mt̄
tas rōnes quare homo nō possit beatificari in hac vita po
nit Tho.contra Gentiles lib.iiij.c.xlviij. ¶ Tertio quero
an deus possit videri ᵃin hac vita.⁊ sic an quis possit eē bea
tus beatitudine essentiali in hac vita videtur ꝙ non:vt dixi
in.j.cōtrario. In cōtrariū de Moyse ⁊ Paulo:vt in glo.
que distinguit legē cōmunē a potentia dei absoluta:dicēs
ꝙ de lege cōmuni nō potest deus videri ab homine existen
te i hac vita:nisi extrahat̄ a sensib⁹.sicut de Paulo ⁊ Moy
se. Dic tamē ꝙ isti non fuerūt beati per talem visionē:quia
non habuerūt hanc visionem per modū forme immanentis
prout habent beati in patria:sed per modum cuiusdā pas
sionis vel perfectionis transeūtis sicut habet̄ prophetia. sic
dicit Tho.secūda secūde.q.clxxv.arti.iij. De potentia vero
dei absoluta dicit glo.hominē in hac vita posse cōsequi fi
nalē beatitudinē scd̄m omnē gradum beatifice perfectionis:
quantū ad essentialē beatitudinē que cōsistit in visione dei
vel fruitione vt in glo.dic vel poti⁹ vtroqʒ vt dixi.ꝟ.q.i.⁊ dic
ꝙ potentia dei de lege cōmuni est potentia quam deus ha
bet seruato ordine quē statuit reb⁹.potentia vero absoluta
est non attento illo ordine ⁊ scd̄m hoc vltimū dicim⁹ ꝙ deus
potest omne qd̄ est susceptibile factibilitatis.i.omne qd̄ fie
ri potest.⁊ sic omne non iplicat cōtradictionem:quod enim
implicat cōtradictionē non capit rationē possibilis:hic er
go potest de potentia absoluta dare homini beatitudinem
essentialem:qꝛ hoc non iplicat cōtradictionē.sed de lege cō
muni non:quia videtur ordinem statuisse ꝙ quis nō videat
deum in hac vita beatifice.⁊ postea viuat vt in auctoritati
bus allegatis in glo. ¶ Quarto quero cur deus nō potest
ab homine videri. Sol.per ea que dixi.ꝟ.questione proxia
quod prosequitur Pau.dicens:ꝙ de re quid sit duplex po
test esse scientia. Uno modo in generali seu vniuersali. scʒ q̄
dā cōfusa cognitione ⁊ indistincta. Alio modo in particula
ri cognitiōe perfecta ⁊ distincta.primo mō hēri pōt cogni

ᵃ ¶ An deus possit videri. Adde.c.saluator.de cōsecr. dis.v.

tio dei sub ratione ei attributorū. scʒ bonitatis sapientie et
huiusmodi.secūdo modo ipossibile est eius cognitionē ha
beri:quod probat̄ per sufficientē diuisionē. Cognitio enim
distincta de re haberi potest tripliciter.primo cognoscēdo
rem per suā essentiā imediatā.secūdo per suam similitudinē
imediatā.tertio per similitudinē sue similitudinis i alio re
sultantis:verbi grā:i visione corporali lux videtur ab oculo
imediate per suā essentiā informātem pupillā.lapis videtur
ab oculo imediate per suā silitudinē:vt ait philosophus:qꝛ
lapis non ē i anima:sed species lapidis.homo videtur i spe
culo per formā sue silitudinis.eodem modo accidit i visio
ne spūali de qua loqmur.nam angelus se cognoscit per suā
formā:nec per aliā speciem mediā iformantem itellectum
angelicū:lapis autē cognoscitur per speciem suam quam
habet in aia. Causa vero cognoscitur per similitudinē sue
silitudinis i effectu proprio resultātis:qꝛ cum omne agens
agat sibi simile:necesse est qd̄ i quolibet effectu inueniatur si
militudo sue cause.⁊ cum silitudo sit causa cognitionis:seq
tur quod causa cognoscitur vel cognosci potest i suo effe
ctu.primo autē modo.i.per suā essentiā non possum⁹ sci
re qd̄ deus est scd̄m suam essentiam. Jo.in cano.c.i. Deū ne
mo vidit vnquam.vt dionysius dicit quod nostra anologia
nō valet extēdi i mēte ad inuisibiles cōtemplationes sed solū
mediātibus similitudinibus ⁊ figuris rerū sensibiliū. Di
citur aūt anologia grece silr̄ cōparatio.vt quod dubiū ē
referat̄ ad aliquod silē qd̄ non sit dubiū.scd̄o modo.s. per
silitudinē imediatā etiam nō possumus scire qd̄ scit deus.
Unde Diony.de diui.no.c.j.dicit ꝙ p silitudines rerū ife
rioris ordinis nullo modo possunt superiora cognosci:sed
quelibet species vel silitudo est deo iferior:nec potest dari
tanta silitudo quin sit maior dissimilitudo.de sum.tri.c.ij.§
fi.quemadmodum:⁊ Damascenus lib.j.c.viij. dicit ipossi
bile i rebus creatis modum inuenire sancte trinitatis:creatū
eni compositum fluxibile vertibile circūscriptibile qualiter
ostenderet eminentē supersubstantialē diuinā substātiā quo
si dicat nullo modo. Item nec tertio modo potest p silitu
dinē sue silitudinis i alio resultantis.pōt deus certe cogno
sci qd̄ sit scd̄m substātiā ⁊ essentiā quā cognoscendo beatifi
camur. Duplex est eni effect⁹ vnus q equat v̄tutem sue cā
vt i oib⁹ effectibus vniuocis:sicut homo hominē generat.
ignis ignē ⁊ cause ⁊ effectus i talib⁹ cum sint eiusdem spe
ciei:ideo effectus manifestat quidditatem idest essentiā cau
se:⁊ dr̄ vniuoca quādo duarum aut plurium rerum vnum ē
nomen ⁊ diffinitio:vt hois ⁊ hoīs:cōueniūt eni i hoc ꝙ ē
substātia animata sensibilis:equoca sunt quorum diuersa ē
ratio seu diffinitio:vnicum tamē nomen vt hois veri ⁊ pi
cti. Alius est effectus q non adequat v̄tutem sue cause:sed
deficit ab ea sicut i oibus effectibus anologijs idest silitudi
narijs:vt sol generat ignem:nam ignis generatus nō ade
quat totam solis v̄tutem que se extendit ad plures alios ef
fect⁹:nullus autem effectus creatus adequat v̄tutem dei p
mi agentis cū ois dei effect⁹ sit anologus.idest similitudina
ri⁹:quare ipossibile ē ꝙ homo i hac vita possit perfecte deū
cognoscere quo ad ipsius quidditatē ⁊ essentiā:sed licet nō
possumus i via cognoscere qd̄ sit:cognoscimus tamē quia
ē:⁊ sic non habemus de ipso oīmodam ignorantiā:magis
tamē scimus qd̄ non sit q̄ʒ qd̄ sit. Pau.de hoc per beatum
Tho.parte.i.q.xij.arti.xi.vbi ē dr̄ ꝙ hi q legūt vt deum vi
disse viderūt eum per aliquas figuras sensibiles vel imagi
narias vel aliquas silitudines deum representantes:⁊ sic il
lud de iacob. Uidi deum facie ad faciē. Ge.xxxij.referēdū
ē nō ad ipsam essentiā sed ipsam figurā p quā representaba
tur deus vel hoc dixit Jacob ad designādam quandā emi
nentiā itelligibilis cōtemplationis supra omnē statū. De
Moyse autē q ore ad os dr̄ deo locutus. Numeri.xij. di
cit ꝙ illud fuit miraculose:potest enim deus preter omnē
ordinem mentes aliquorum i hac carne viuentium:sed nō
sensibus carnis vtentium vsqʒ ad visionem sue essentie ele
uare:quod etiam dixi supra.questione proxima.⁊ de hoc.ꝟ.
versiculo sequenti in glos.

Uer.Quinto

Ver. Quinto. Nota qd homo non pot beatificari sine gratia dei. ad Roma. vi. Gratia dei vita eterna: et de hoc in glo. ¶ Secundo no. ꝙ beatitudo humana consistit in visione dei et fruitione quod probat littera que ponit hec duo copulatiue: pro hoc qd dixi supra versicu. proximo. q. i. ¶ Opp. ꝙ imo sine gra possit qs beatificari: alias frustra videret esse liberu arbitriu si per ipsum non possit homo gratia mereri. xxiij. q. iiij. Nabuchodonosor. et c. vasis. glo. pro solutione remittit ad no. de conse. disti. iiij. c. vlti. vbi dicit glo. ꝙ licet liberu arbitriu no sufficiat ad consequenda gratia tame ex eo se reddit homo habilez vt dominus ei gratia ifundat. Et similiter dic ꝙ ex libero arbitrio[a] quis facit se indignu gratia: pp peccatum de quo no penitet i Dijs ꝙ autez sine dei gratia no possit homo eleuari ad beatitudine: probat glo. per id qd dixi i. i. notabili. Itez p ratione et per alias auctoritates vt in ea. Ex quibus confunditur error de quo hic: et dicit Paul. ꝙ h error ortus est a Pelagio. de quo. xxiiij. q. vlti. c. penulti. versi. pelagiani: dicebat enim ꝙ in via no indigemus gratia ad bene operadum nec in patria lumine gratie ad deum videndu. ¶ Secundo oppo. ad hoc quod imo bene moti sunt illud tenentes: quia natura itellectualis naturaliter appetit hunc fine. scilicet deum videre. appetit[us] autez naturalis non potest esse frustra. ergo p suam natura sine aliquo lumine addito potest venire ad hunc fine. soluit pau. ꝙ qz visio et fruitio dei excedut omne creata natura no possunt ex puris naturalib[us] obtineri: et hoc etia vult glo. nec p hoc sm Paulu est appetitus naturalis frustra: appetit eni naturaliter hunc fine in generali. no in speciali. vult dicere ꝙ vt possit appetere in speciali et conseq requirtur gratia. Item probat Paulus p descriptione beatitudinis. Nam sm Boetiu beatitudo e status omniu bonoru aggregatione perfectus. quod dic vt supra versicu. proximo. q. i. et. ij. Item Augu. lib. de moribus. Beata vita est cu id quod est hominib[us] optimu habetur et amat. Et in Enchiridion dicit ꝙ ille est beat[us] qui omnia q vult habet. nec aliqd vult quod no deceat. Constat autez ꝙ quelibet natura intellectualis indiget multis: qz et habitib[us] et virtutib[us]. Naz vt dicit philosophus. Anima sicut tabula rasa creatur et talia prosequit vel per acquisitionem vel per ifusione. xxviij. q. i. §. ex his. de summa trinitate clementina. i. in fine. No ergo habetur beatitudo ex puris naturalib[us]. sz est supernaturalis. Joan. xvij. Vita eterna est vt cognoscat te veru deu: vbi Augustinus. Infelix qui omnia nouit et te nescit. beatus aute qui te nouit et illa nescit. Qui aut te et illa non pp illa beatus est. sed propter te solu. Item diabolus habet natura intellectuale. et tame no est beatus. sed in igne eterno cuz suis angelis. de summa trinita. c. i. codez titu. firmissime. et pro predictis i eo qd hic dicit de lumine concordat. de senten. excomunicatio. clemen. i. ibi hoc vnico lumine. sic alle. Pau. ibi tame loquit de alio lumine. Sz pro hoc Joan. vi. vbi dicitur ꝙ deus dedit nobis sensuz vt cognoscam[us] eum. et Jo. ij. Nemo venit ad me nisi fuerit datu a patre meo. Ite ad videndu deu requiritur fides. e aute fides de his q sunt supra natura. de summ. tri. in glo. super rubrica. ergo multo fortius ipsa dei visio: qz non est maior euidentia de conclusione qua de principijs. sed econuerso. Principijs eni magis credimus. Primo posteriorum quia ergo principia cognoscedi deum que sunt articuli fidei no possunt esse euidentia naturaliter sed supernaturaliter. de celemis. cum marthe. ver. cedit qppe natura miraculo. ergo nec ipse deus. hec procedut dum sumus in vita presenti. sed qd ad alia vitam an requirat lumen glorie vel sufficiat lume fidei: sunt opiniones quicqd tamen sit totuz est ex deo. i. q. ij. qua pro. na spiritus viuificat. caro aut no potest quicquam. de pe. dis. iiij. si ex bono. Pau. dic quo ad hoc vltimu quod ad beatitudine non sufficit lumen fidei: quia cognitio dei e finis hominis inquantum homo deo coniungitur. Per cognitionem aut fidei no fit res credita intellectui psens: qz fides est de absentibus no presentib[us]. ij. ad Corin. v. Quadiu per fidez ambulamus peregrinamur a domino. et sic p lumen fidei no coniungimur deo. Alias etiaz rones ad hec inducit Tho. contra gentiles. lib. iij. c. xl. requiritur ergo lumen glorie. de quo psal. cccv. In lumine tuo videbimus lumen. et per hoc lumen accrescit intellectui beatorum virtus intelligendi et per hoc efficiuntur dei conformes. i. deo similes i. Jo. iij. Cum apparuerit similes ei erimus: non est autem hoc lumen necessarium in hoc ꝙ ipsa dei essentia per ipsuz fiat intelligibilis: quia ipsa de se est maxime intelligibilis: sz ad hoc vt intellectus sit potens ad intelligendum sicut etia lumen corporale necessarium est in visu exteriori inquatuz facit medium trasparens in actu vt possit moueri a colore. de hoc per Tho. parte. i. q. xij. articu. v.

Ver. Sexto. Oppo. ꝙ non sit error dicere ꝙ no est perfecti hominis: sed in actibus virtutum exercere. Na virtus est habitus electiuus i mediate existens. Ethi. ij. et dicitur esse immediate passionum contrariorum que se habent tanq extrema vt ibide dicit sic dicitur fortitudo mediu inter timorem et audacia vt hic in glo. ꝙ ergo qs se exerceat in actib[us] virtutuz est dicere ꝙ no sit perfectus cu presupponit eum no carere passionib[us]. Sol. vt in glo. que primo distinguit virtutes. scdo ibi i hoc viso adaptat ad ppositu: et ibi colligit solutio pmissi contrarij. Et ex hoc etia infert quare ex dicto istoru inferat heresis. tertio ibi. de infamia: ostendit infamia huius erroris: et est glo. clara: et cu ea ide Lau. et Pau. et dicit Lau. qd si isti intelligunt qd sit hois pfecti se exercere in actib[us] virtutu vt sit iperfectus quo ad hoc qd sit prim in gra: prim i culpa: istud est falsum: qz talis no potest exercere opa virtuosa: de bap. maiores: circa medium. Si autem intelligut ꝙ sit iperfect[us] quo ad gratia: tunc veru ꝙ indiget virtutib[us]. s. versi. ij. qz in hoc vita gra semp est imperfecta: vnde si volut ꝙ possit esse pfecta concludut ex falsis: dic plenius et clari[us]: vt dicit glo. et Pau. qd isti bestialiter imaginatur quod virtutes acquiratur et infusa datur homini propter difficultate qua hnt respectu alicui[us] boni. Si igit ro indiget virtute pp difficultatem qua patit in bene operado quato magis se exercet in actib[us] virtutu tato videtur maiore difficultate pati: et per consequns videtur magis reddi imperfectus: et sic perfecta anima dz a se licentiare virtutes. Sed vt dicit pau. hoc repugnat roni: qz licet virtutes quadiu sunt in exercitio sint pp tollendam actus difficultatez: tn postq sunt in sua pfectione videtur esse ad facilitate. Ite istud est contra scriptura dicentez. Ibunt de virtute in virtute. de pe. dist. ij. dum sancti. et Nau. ij. Roborа virtute. et Mathe. vij. Dixerut discipuli christo. In noie tuo[b] virtutes multas facim[us]. et de xpo dicit Mathe. xi. non virtutes multas pp incredulitate eoru: et sic aliqs fecit ipse qui erat perfectissimus. Item precepta legis tenemur. in eis aute precipitur obseruatio iusticie. cetera psequitur Pau. vt in glo. et in ea ibi super scdo sonio. qd velit dicere glo. no bene appet. id aut quod allegat est in Macro. li. i. et ibi alit distigunt q dicat glo. qd dico in seq. q. ¶ Quero an diuisio virtutu qua facit gl. sit bona. dic ꝙ sic quo ad propositu. tn Macro. vbi. s. plen[us] diuidit virtutes dices ꝙ qtuor sut genera vtutu. prime pollitice vocant. scde purgatorie. tertie animi purgati. qrte exeplares. pollicitas dicit q h[us] boni viri rei publice csulut. et vrbes tuent. parentes venerant. liberos amat. pximos diligut. et sic. de purgatorijs et his q sut purgati animi dicit Macro. vt gl. Exeplares dic ee i mete diuina. q declarat Tho. pte. i. q. lxi. arti. v. alij alit diuidut ꝙ vtutu alie itellectuales. alie morales. alie medie i ter has itellectuales sut q sunt i itellectu speculatiuo. vt sciētie speculatiue. nalis philosophia: geometria et sic. morales sut q sut i appetitu siue appetit[us] ille sit sensitiu[us] siue itellectiu[us]. vt iusticia. fortitudo. tepantia. masuetudo et c. Medie int itellectuales et morales sut vtutes existetes i itellectu practico vt prudetia et vtutes sibi anexe. De h p egidiu d regimine pncipu. li. i. pte. ij. c. ij. ꝙ psequit ibi. et i plurib[us] capitul ibi seqntib[us]. Et pter prudetia et iusticia sut dece vtutes morales. s. fortitudo. tepatia. libalitas. honoris amatiua. magnanitas: magnificetia. masuetudo. vitas. affabilitas et cetra

a ¶ Ex libero arbitrio. adde apostilla qs posui. s. i illa cle. in. ij. opposi tione.

b ¶ In nomine tuo. Adde c. prophetauit q. i.

pelia. ⁊ de his.ij. Ethi. ad finē. ꝯuenit autem honoris amatiua cū magnanimitate: q̄a vtraq; est circa bonū honestum sed differunt q̄: circa mediocrem honorē est honoris amatiua. circa magnū vero magnanimitas. mansuetudo vero ē virtus per quā medio modo nō habemus circa vindictā: veritas autē affabilitas ⁊ eutrapelia ꝯueniūt in h̄ q̄d sunt circa cōmunicationem quā habemus cū alijs. fit autē hec cōmunicatio vel sermonib⁹. ⁊ sic habetur veritas que ē vt i verbis homo fit apertus ⁊ verax ⁊ nō iactatorijs factis ostendat se talem qualis est. fit etiā cōmunicatio circa ꝯuersationē vite in qua qui bene se habet vt non sit discolus nec adulter vel adulator. dr̄ affabilis vel curialis ⁊ sic habet affabilitas: fit ⁊ tertio cōmunicatio in ludis in quib⁹ qui bene se habet vt nec histrio ꝙ de oībus velit ludere nec agrestis io. dr̄ habere eutrapeliam. i. vertibilitatē. relique aūt prenominate virtutes quid sint patet ex ipsis vocabulis. vltra has virtutes sunt tres virtutes theologice. fides. spes ⁊ charitas: ⁊ sufficientiā dictarū virtutū moraliū quare nec plures nec pauciores ponit Egidi⁹ de regimie p̄ncipū. li. j. pte. ij. c. iij.

> ᵃ Cōtra naturā. Adde gl. i. in. c. sed ⁊ cōtinuo de peni. di. i. glo. i. ꝑ hoc gnq; i. c. clerici. de excessib⁹ prela. archiep. florentini. i. ij. parte sue sūme ti. qnto. c. iiij. i §. iij. incipiēte quū ad tertiū. August. de ciuitate dei. c. v. li. xij.

Uer. Septimo.

Oppo. ꝙ nō sit error in h̄ ꝙ dicūt osculū eē mortale: nā solus aspectus libidinosus est mortalē. xxxij. q. v. nec solo. ⁊. c. sc. glo. i. soluit distinguēs de mortali. Itē de osculo ex qua causa fiat ⁊ clara est: ⁊ vult glo. ꝙ quādo osculū fit ad libidinē sit mortale: ⁊ sic quo ad h̄ isti nō erāt quia et ipsi videnᷣ intellexisse de osculo libidinoso propter rōnem que subijcitur: quia ad h̄ nō iclinat natura. Hec tamē ratio falsa est eo q̄ vt dicit glo. natura iclinat ad osculū sicut ad libidinē ad quā ordinatur osculū. Itē non omne ad q̄d natura nō inclinat est peccatū. q̄d dic vt in glo. in fi. ⁊ damnatur h̄ error precipue: quia volebāt ꝙ osculū esset peccatū ⁊ nō copula: cum tamē copula sit maius peccatū vt dico in seq. ꝯtrario. cetera dic vt in glo. ⁊ cū ca idem Pau. ⁊ in ca ibi periurium: ⁊ omnia alia precepta que habentur Exodi. xx. ibi. rationabilē causā propter fidelitatē recipiēdā vel prestandā. ¶ Secūdo oppo. ꝙ etiā non sit error i eo ꝙ dicūt copulā non esse peccatū: quia natura creata est a deo: nō potest ergo nisi ad bonū inclinari. Actus autē carnalis ꝯuenit ex inclinatione nature: vt patet in brutis. Sol. ꝙ copula sit peccatū. probatur ex rationib⁹ de quib⁹ i glo. hoc reprobatur nec ꝓcedit ratio premissa sm̄ Pau. q̄a vbi est maior inordinatio rationi repugnans tāto maior excessus. xxxij. q. vij. adulterij. sed maior est inordinatio in copula q̄ȝ in osculo quod fatenᷣ esse peccatū: ergo in copula maius peccatū. Ad cōtrariū dic ꝙ licet natura iclinet ad copulā: tamē quo ad homines h̄ debet intelligi cū legitimo ꝯiuge. restringitur eniȝ copula in homine ꝓpter preceptū decalogi. nō mechaberis: de quo in glo. hoc reprobatur ⁊ alijs rationib⁹ de quibus in eadē glo. ⁊ in ca in fi. ꝙ h̄ quod no. i regula sine culpa. lib. vi. in questione acoliti. qui ꝯtraxit cū ꝯcubina in solutione tertij articuli prime questionis. ¶ Quero an act⁹ exterior aliquid addat ad interiorē. i. ad peccatū operis addatur super peccatū voluntatis. videtur ꝙ sic: q̄: vt dicit Augu. Unusquisq; miser efficitur mala volūtate: sed miserior postmodū cū desiderijs male volūtatis impletur. Itē grauius peccat qui peccat in deū ⁊ proximū q̄ȝ ille qui in deuȝ tantū. per voluntatem autem peccatur tantū in deū: p actuȝ vero exteriorem in deum ⁊ proximum: patet i adulterio homicidio ⁊ similibus. In ꝯtrariuȝ quia opus exterius nō est culpa nisi ꝓpter volūtatem interioreȝ: ⁊ sic sola volūtas est culpabilis: vnde i psalmo. In corde iniquitates operamini. Glo. si vis ⁊ non potes. factū reputat deus. factuȝ ergo nihil addit. Solu. Mathe. referens ꝙ not. Hug. xxxij. questione. v. qui viderit. vbi dicit ꝙ grauius peccat qui prorūpit in opus q̄ȝ qui habet solā volūtatem: quia volūtas crescit in opere ⁊ maior est ibi volūtas quam ante ⁊ in h̄ malo opere. In bono autem dicit ꝙ tantū meretur quis ex bona volūtate quātuȝ ex voluntate ⁊ opere: quia pronior est deus ad remunerandū q̄ȝ ad ꝯdemnandū: de peniten. distinctione prima: q̄: diuinitatis dic quādoq; voluntas habeat ꝓ facto: vt dixi de eo qui mitti. in pos. c. i. ¶ Secūdo quero q̄d est maius peccatū an fornicatio an mēdacium. videtur ꝙ fornicatio: cū inter cetera septē peccata grauissimū. xxij. q. iij. in eo. ⁊. q. vij. non solū. In cōtrariū quia quanto quis magis facit ꝯtra naturā tāto magis peccat. xxxij. q. vij. adulterij. ⁊. c. flagitia. ⁊. c. vsus. mentiri autē est ꝯtra naturam⁹ q̄: verba sunt instituta vt q̄s cogitationes suas ꝓferat: sic mentiēdo nō vtitur verbis ad id ad quod sunt instituta: fornicari aūt non est ꝯtra naturā quod dixi supra. eo. versi. i. ij. ꝯtrario. Solu. Mathe. quādo vltimo ꝙ mendaciū sit maius pro h̄ q̄d habetur. l. di. quia tua. quia pauci reperiunᷣ sine vicio carnis. Ad cōtrariū respōdet ad. c. soluȝ. ꝙ ibi fornicatio ponitur pro incestu vel pro genere quod hȝ sub se adulteriuȝ incestū ⁊ stuprū: vt ibi no. Refert tamē Mathe. fratreȝ Aluarum tenuisse q̄d fornicatio sit maius: q̄: maior imponitur penitētia pro fornicatione q̄ȝ pro mendacio. xxxiij. questione prima. nō afferamus. li. di. c. i. ⁊. ij. Itē q̄: i veteri testamēto ꝯueniūtur mendacia excusata. xxij. q. ij. querit. fornicatio nunq̄ȝ. de diuor. gaudem⁹. Tertio q̄: fornicatio est de principaliter prohibitis in decalogo: mendaciū non. Iteȝ quia dicit canon ꝙ fornicatio maioris est criminis: q̄: tollit membra christi ⁊ facit ea meretricis. xxxvij. q. iij. in eo. quinto q̄: fornicatio peccat in corpus ⁊ animā. Ad hec respōdet Mathe. tenēdo primuȝ ad id q̄d dr̄ ꝙ pro fornicatio imponitur maior penitētia: dicit ꝙ hec argumētatio nō semp est vera cū sit maius peccatū occidere matrē q̄ȝ vxorē: ⁊ tamē maior iponitur penitentia occidēdi vxorē. xxxij. q. ij. admonere. Hug. tamen ibi dicit ꝙ maius peccatū ē occidere vxorem: quod placet Mathe. posset tamen ꝓbabiliter defendi. Inducit etiaȝ Mathe. cōtra argumentationeȝ illā: quia equalis penitentia iponitur adulterū homicide ꝑiuro ⁊ fornicatori. xxij. q. i. c. fi. ⁊ tamē vnum est maius altero. Ad id quod dicitur ꝙ in veteri testamēto excusatur aliquā mendaciū non fornicatio: respōdet etiam ꝙ fornicatio aliquādo ibi excusatur. xxxij. q. iiij. recurrat: vsq; ad. §. ecce: mendaciū autē non potest excusari. xxij. q. ij. per totum: nec i. c. querit: fuit tacere veritatē: quod aliquādo licet ea. q. nc qs. Ad tertium ꝙ fornicatio est de principaliter prohibitis in decalogo ⁊ non mendaciū: dicit ꝙ etiaȝ mendacium ē ibi prohibitum cuȝ dicit. Non loquaris aduersus proximum falsuȝ testimoniū: de hoc. xxxij. q. vij. quid in oībus in glo. i. Ad aliud de. c. in eo. respondet per id quod no. c. q. vij. non solū in glo. incestuosa. Ad vltimuȝ ꝙ fornicatio peccat in corpus ⁊ animā. dicit idem in mendacio. Dic ꝙ hec questio ⁊ similes non possunt bene determinari: q̄: crimina variantur ex circūstātijs. de symo. ⁊ si questiones. de iureiurā. cū quidā. vbi de hoc: ⁊ quo ad premissam questionē cōsiderādū esset quale preiudiciū surgat ex mēdacio: nam si ex quadam leuitate fiat videtur fornicatio grau⁹ crimen: alā secus. ¶ Tertio quero circa id quod ꝓxime. q. dictū est de fornicatiōe an sacerdos cognoscēdo solutā cōmittat fornicationē vel adulteriū: vr̄ ꝙ adulteriū icestū ⁊ sacrilegiū: sicut cōmittit monachus. xxvij. q. i. ꝟginib⁹: nā sicut monachus vouet castitatē ita ⁊ sacerdos. xxxi. dis. nicena. ⁊. c. q̄m: ⁊. c. aliter. de cleri. ꝯiu. cū olim. Soluit Mathe. ꝙ cōmittit fornicationē ⁊ puniri debet pro simplici fornicatione. lxxxi. distinctio. Maximianus: in glo. ergo. lxxxij. dis. ꝑsbyter. ij. q. vij. paulus. ad illud de monacho dicit ꝙ ipse ꝓfitetur expresse castitatem: de sta. mo. cū ad monasteriū: secus i clerico i sacris. Dicit tñ sm̄ cōmunē opinionē ꝙ clericus in sacris tenetur ꝯtinere: vt no. in. c. cum olim. ⁊ fornicādo facit ꝯ ꝯstitutionem ecclesie. Et h̄ infert ꝙ non tantum peccat quis veniēdo ꝯtra ꝯstitutionem ecclesie sicut ꝯtra votum. Deinde refert in additione aliquos tenere ꝯtra: ꝙ immo sit adulterium ex quo clericus est in sacris. vij. q. i. sicut alteri⁹: q̄d tñ nō ꝓbat h̄. sed h̄ tenendo ifert Mathe. ad id q̄d no. in regula sine culpa: lib. vi. de clerico ꝯcubinario qui contraxit cuȝ ꝯcubina dicens ꝙ si illa sciuit eum esse clericum non inducitur legitimatio: ꝯtrarium est verius: vt no. in eadem regula: ⁊ dixi qui fi. sint legi. tanta.

Uer. Octauo.

Ver. Octavo. Oppo. ꝙ non sit error in eo ꝙ dicunt ꝙ nó dꝫ omittẽ cõtẽplationẽ pp exhibere reuerẽtiã eucharistie: nã nõ dꝫ quis cessare a maiori bono vt vacet minori: sed maius bonũ ẽ cõtẽplari diuinitatẽ xpi q̃ȝ humanitatẽ eius: ⁊ sic nõ dꝫ omitti cõtemplatio diuinitatis vt exhibeatur reuerẽtia humanitati eius. Sol. Pau. ꝙ isti ex fatuitate credebant se equales vel maiores xpõ nedum pape vel aliis prelatis: vt. ś. in tertio errore. Vel saltẽ vt dicũt Land. ⁊ Genze. reputãt se pares moysi qui facie ad faciẽ deo loquebat. xxxvi. dis. si quis vult: de renun. ver. penulti. ⁊ fm̃ Paul. presopponũt falsũ: qꝛ humanitas xpi est vnita deitati. de sum. tri. c. j. ver. hec sacram. Itẽ hic error est rationi naturali contrarius fm̃ quã reueremur superioribus a quibus deprimi ⁊ subleuari possumus. xvi. q. ij. visis. ⁊ a quib⁹ grata seruitiũ recipim⁹. Cũ igitur xpõs in sacramẽto sit supra hominẽ ⁊ homini parauerit salutẽ maxima reuerẽtia est ei exhibenda: ⁊ prosequitur paul. reddendo alias rationes: de quib⁹ in glo. cuꝫ tamẽ: et ĩ ea ibi latrie: hoc exponitur: de conse. distin. iij. venerabiles. ś. de reli. cle. vnica: vsi. o singularis ĩ glo. not. p formã: ⁊ dixi de summa trini. clemen. vna: in prin. questione. xij.

Ver. Nonnulla. No. cõtra simulatores: de hoc in glo. ⁊ isti sub ugni specie gerunt lupũ. eo. ti. vt officiũ. §. prouiso li. vi. et hanc simulationẽ spiritus discipline effugiet. i. q. i. p Esayas ⁊. q. iij. saluator: de pe. di. iij. inter hec. de cõse. disti. iij. ostenditur: ⁊ de multiplici simulatione ostẽditur. xxiij. q. i. officij: quod met. cau. c. i. ⁊ de reg. c. iij. ⁊ facit. lxxxvi. distin. c. i. et dictum. c. vt officium. Unde dicit canon: ꝙ qui non seruat sanctitatem dimidius cecidit. sed si itus habet simulationeꝫ totus cecidit. xij. q. j. certe: ⁊ alibi dicitur simulata sanctitas duplex est iniquitas. de relig. domi. cle. i. vbi in glo. ¶ Secundo no. ꝙ ad ecclesiaꝫ spectat corrigere ea que sunt ĩ periculum animarum. de iudi. nouit.

Ver. Cum autẽ. Hic secunda principal extirpare. de priuil. cuꝫ ⁊ plantare: corrumpantur: simile. ij. q. i. presbyter. de adul. significasti. egerint tenẽdo approbando vel defendẽdo predictos animaduersione canonica que cõsistit circa degradationem ⁊ traditionem curie secularis. eodem titu. ad abolendã: ⁊ de verbo. signifi. nouimus: de excep. c. si. li. vi. vbi per Archi. de homi. pro humani. pau. ⁊ de hoc ĩ sequẽti. q. ¶ Quero in eo ꝙ dicit eos qui tenuerint vel defenderint istos puniẽdos animaduersiõe canonica: qual' erit hec animaduersio. Sol. vt prime dixit fm̃ pau. ⁊ idem Land. dicens ꝙ punientur tanq̃ȝ heretici ex quo isti articuli sunt per ecclesiã damnati: de sum. tri. clemẽ. i. §. penul. pro hoc. ꝫ. ver. seq. vbi hoc crimen cõmittitur inquisitorib⁹ ꝙ non fieret nisi saperet heresim. e. ti. accusat⁹. §. sane: li. vi. Dicit Genze. hoc procedere nisi parati sint corrigi veritate patefacta: tunc eni nõ sunt puniendi vt heretici. xxij. dis. nec licuit. xxi. dis. nunc autẽ. xxiij. q. iij. hec est: ⁊. q. viii. dixit: vbi hoc ẽ expressuꝫ: sꝫ penitentie possunt subijci. eo. titu. accusat⁹. §. si vero: ⁊. §. porro. lib. vi. ¶ Secũdo quero in eo quod dixi in p̃ri. q. ꝙ isti se possunt corrigere vsqꝫ ad quod tempus: dicit Genze. ꝙ antequã sint coraꝫ inquisitore. Item ⁊ postea si sponte volũt corrigi: secus si negẽt ⁊ se conuinci patiantur: qꝛ tunc pertinaces censentur dictis iuribus: licet autẽ tales habeatur pro hereticis: nõ tamen pro relapsis: eodẽ titulo super eo. ⁊. c. accusatus. libro sexto.

§. Porro. Exerceat seruata forma: clemẽ. p̃me ⁊ scḋe. ś. e. Pau. ¶ No. ibi. commorantur: ꝙ quis sortitur forũ ratione more cõtracte in loco: qḋ tamen nõ est verũ rõne solius more sed rõne delicti vt hic: de foro cõpetenti. c. fi. ⁊ hoc casu põt super heresi procedi etiã si se absentauerũt: eo. ti. cõmissi: ver. cõtra illos: lib. vi. ⁊ h̃ vult h̃ glo. vide. ¶ Scḋo no. ꝙ ĩ delictis sit remissio. Genze. sed non colligitur hic nisi additis his de qb⁹ in proxi. notabili. ⁊ quãdo sit locus remissiõi: dixi in. d. c. fi. de foro cõpe. ¶ Tertio no. ꝙ nõ tm̃ ad diocesanos: sꝫ etiã ad inquisitores spectat ingrere cõtra tales: ⁊ dicit Land. ꝙ ingrerent de articulis fidei ⁊ de sacramẽtis: ⁊ quod hoc facere psũt ꝯ oẽs de loco quos pp aliquã vitã sinistrã quã faciũt vel pp excõicationẽ quãdiu sustinuerũt de fide suspectos habent: ⁊ si contumaces fuerint p̃cedent. iuxta. c. cũ cõtumacia: li. vi. Sꝫ aũt cõparauerit ⁊ culpabiles repti fuerĩt: p̃cedet vt sequitur ⁊ ĩ eo qḋ dicit ꝺ sacramẽtis: pro hoc eo. ti. accusat⁹. li. vi. ¶ Quero an possit pro pñia pena ĩponi pecuniaria. Sol. Mathe. quod sic: dũmodo distribuat in pios vsus: sibi aũt nõ ẽ honestũ vt ĩquisitores applicent: dicit tamẽ quod si necessitas* vel magna vtilitas subest: possunt etiã in vtilitatẽ ⁊ necessitatẽ officij cõuertere cũ hoc officiũ sit inuentũ in augmentũ fidei: ⁊ sic conuertitur in vtilitatẽ publicã que debet preferri priuate. de postu. hone. i. vij. q. i. scias: dic vt dixi supra clementi. proxi. versicu. inquisitoribus. questione. ij.

*¶ Q̃ si necessitas. Adde Filinũ idẽ tenẽtẽ ĩ. c. literas gabulli. i. §. ceterũ. de offi. or. in. ij. col. P. Itẽ mira dupliciter hic ꝯclusionẽ. i si. d. Fide.

¶ De homicidio voluntario ⁊ casuali. Rubrica

Si furiosus. Se sũmat vt dicit glo. i. ⁊ lꝫ aliq sũment non potest tamẽ cõplete breuius sũmari: et in hac glo. ibi tria dicta: sic cõmuniter habetur: sed debet dicere duo. ¶ No. ꝙ furioso nõ ĩputat ad culpaꝫ id qḋ ĩ alio ẽ delictũ debent aũt venientes ab ĩtestato custodire furiosum. ff. de offi. pre. diuus: alr̃ nõ succederẽt: in auten. vt cũ de ap. cog. §. si quis de p̃dictis. col. vij. ¶ Secũdo no. ꝙ ĩsana nõ obligatur ad culpã: ⁊ sic eqparatur ignoranti quĩ nõ obligat ad culpã. xv. q. i. ĩebriauerũt. vbi dicit glo. ꝙ natura nõ patit ꝙ aliqu nesciens mulierẽ cognoscat. Sꝫ ꝯtrariũ videtur velle illa lr̃a: ⁊ pro hoc qḋ no. vi. distin. i sũ. dic pro. imo illud. c. recte ĩtellectũ facit p glo. illa: nã ibi solum dr̃ ꝙ loth nõ ĩputatur ĩcestus ex eo ꝙ cognouit filias: nõ tñ infert ꝙ ignorans se cõmiscuerit sed solũ ꝙ ignorant eẽ filias vt dicit ibi glo. ¶ Tertio no. ꝙ mutilare ⁊ occidẽ eqparant quo ad ꝯhendã irregularitatẽ. de hoc ĩ glo. quo ad irregularitatẽ. ¶ Quarto no. ꝙ multiplex ẽ irregularitas qḋ vr̃ velle lr̃a ibi. nullã irregularitatẽ: est enim quedã q̃ tm̃ ĩpedit promouendũ: quedaꝫ deijcit etiã iã promotuꝫ: vt no. l. di. de his: de homi. sicut. qḋ dico. ꝫ. q. xvij. ¶ Opp. ĩ eo ꝙ ĩsana mutilando vel occidẽdo ĩcurrit irregularitatẽ. per ea que no. Hosti. de delic. pue. c. i. sol. dictuꝫ Hosti. h̃ corrigit qḋ dic vt ĩ glo. iij. ¶ Secũdo oppo. ĩ eo ꝙ dicit de dormiẽte: nã videt aliũ posse occidere vel mutilare cũ ĩ somno sint ligati sensus. so. vt ĩ glo. de isto q dicit ꝙ aliqñ dormientes loquant vel aliqd agunt: ⁊ dicit Pau. ꝙ etiã aliq se armãt et vadũt et clamãt. ¶ Tertio op. ad hoc qꝛ dꝫ dormiẽs teneri de casu: de homi. p̃sbyterũ: et. c. seq. vi. di. testamẽ. ⁊. c. vi. ĩ sũma. xv. q. i. ĩebriauerũt: de testi. sicut. sol. Pau. ꝙ aliud est qñ ex facto volũtario casualiter sequit homicidiũ: quia tunc hꝫ locũ distinctio. de q̃ eo. ti. sicut dignuꝫ. Aliud qñ ex facto oĩno casuali nullo mõ scito vel cognito: qꝛ tunc perinde est ac si tignũ vel tegula fecisset. ff. ad. l. aql. sed et si. §. igit: p hoc qḋ dico. ꝫ. q. vi. in fi. ¶ Quarto opp. ꝙ isti de qbus hic saltẽ incurrũt irregularitatẽ per quã impediunt ad suscipiẽdos ordines: licet nõ deijciant a iã susceptis. xv. q. j. ĩ fi. solu. vt ĩ glo. h̃ tollit q̃ dicit ꝙ verbũ nullã tollit distinctionẽ de q̃ ibi. Itẽ et aliã distinctionẽ de qua. ś. e. cle. ĩ glo. minor. et h̃ quo ad casuꝫ de quo h̃: quo ad alia vo possunt p̃cedẽ distinctiones p̃missẽ: et p hoc etiã expedit glo. se. et in ea ibi. sicut dignũ ĩ fi. vbi de hoc p Inno. et de tẽp. or. dilect⁹. ¶ Quinto oppo. ĩ eo qḋ dicit de illo qui mortẽ vitare nõ valens ⁊c. necessitas eni nõ excusat in delictis: vñ mulier a fornicatiõe nõ excusat pp necessitatẽ famis. ff. de rit. nup. pali. §. nõ est. Sol. Pau. remittẽdo ad no. de fur. c. iij. vbi glo. reddit rõnẽ q̃re necessitas excusat a furto ⁊ nõ a fornicatiõe: et dicit pau. ꝙ necessitas excusat a furto qꝛ p furtũ succurrit necessitati famis. xij. q. ij. fraternitas: vbi de hoc de ꝯse. di. v. discipulos: fornicatio aũt nõ extiguit p se famẽ. Itẽ mulier non venit ĩ fructu. ĩstitu. de rerũ di. §. in pecuduꝫ: nõ potest ergo

venire i cōmunionē carnis.xij.q.j.c.ij.licet quo ad alia seruitia sicut ibi. Item fornicatio fit a volēte:als nō iputaret: dz aūt poti⁹ oia mala pati.&c.xxxij.q.v.§.i.&.c.ita ne.&.c.seq. Homicidiū vero necessariū de quo hic fit ab initio respectu agentis:sed respectu occisi videt fieri ab eo voluntario. ¶ Sexto oppo.q̄ nō debeat excusari mutilās vel occidēs inuasorē:pōt eni accidere q̄ iuste inuasit:vt qz de mādato iudicis volebat reum iterficere & sic is qui se tuet est i culpa: debet ergo fieri irregularis:argumē.de etate & qualita.c.i. Sol. Laud. q̄ h̄ debet itelligi de inuasore iniusto:pro hoc qd no. Host.i sūma.eo.ti.§.que pena:ver.si aūt.& Archi.xxiij.q.v.cū homo. ¶ Quero de quo furioso h̄ loquit. Glo.ista sol.q̄ siue labore ptinuo furore siue per interuallū quādiu fuit pōt pati:sed non facere iniuriā:& qd per eū fit habet ac si casu factū esset:qd sequere vt in.glo.& i ea ibi ac si q̄drupes:hoc nō est oino simile:quia in quadrupede locum hz actio de pauperie.ff.si quadrupes paupe.l.i.in pri.ꝯ hoc de iniurijs.c.vlti.i furioso aūt nulla actio locū habet. ¶ Secūdo quero quis pbare debet furorē.glo.c.soluit remittendo ad no.de suc.ab intest.cū dilect⁹. Pau.& stepha. dicūt q̄ is qui allegat furorem:quia presumitur sane mētis: tñ si docetur q̄ aliquādo fuit furiosus ei qui dicit nōc furiosum icūbit pbatio.iij.q.ix.indicas:vbi ꝯ hoc:pro hoc regula semel li.vi.vt ibi dicit Dy.accidens nature contrariū ſm naturā & preter naturā tollit effectum presumptionis ipsi⁹ nature quod procedit in accidenti durabili saltem aptitudine als cōtra naturā ipsius accidentis non presumitur perseueratio.facit qd no. Inno. Cōpo.& Abb.de elec.cū inter canonicos. Pro hoc qd dixi de furore q̄ si semel probat furiosus sic etiā hodie presumitur est glo.in.d.c.si.de suc.ab i test.in verbo cōpeten.que est singularis:& ibi de hoc dixi i p.cōtrario:ex hoc sequit questio facti agebatur ex cōtractu mutui:fuit exceptuz q̄ debitor tempore contractus erat furiosus:replicabatur q̄ habebat dilucida interualla cōsului q̄ probato furore refrigebat contractus:dūmodo pbetur de furore ante cōtractum:nec sufficit q̄ pbetur de dilucidis iteruallis nisi specialiter pbetur q̄ tempore cōtractus erat nō furiosus:qood bene pbatur ex prealle.glo.& idē scribit Pe.ꝯ ancha.se cōsuluisse. ¶ Tertio quero qūo pbat q̄s furiosus.sol. Pao.remittendo ad no.xvij.q.j.consaldus. lxvi.dist.c.i.de succes.ab itesta.c.si.per Host.dicit stepha. q̄ pbatur ex dictis & factis.ff.de cōdi.indebi.quidam i suo de tu.& cu.is qui.§.si.d.c.i.xlv.distin. ¶ Quarto quero qs dicatur infans[a] glo.minor dicit q̄ minor septennio:qz etas illa ignorat quid videat:qd dic vt in glo.secus ergo de maiori septēnio:de quo dicit Gen.q̄ si est doli capax tenet de omni delicto preterq̄ de lapsu carnis licz fauore etatis minus com eo agatur.ff.de mino.auxilium.§.in delictis.de delic.pue.c.i.& quod dicit de lapsu carnis:dic ideo: qz talis etas non videtur ad hoc idonea.d.c.i.vn̄ nec minor accusatur.l.iulia de adul.ff.de adul.minor. ¶ Quīto q̄ro i eo qd dixi i p̄xi.q.ꝯ miore doli capace qñ dicat doli capax[b]. dicit Gē.cū primus est pubertati.ff.de doli exce.apud.§.q̄ in tutore:primus autem dicit cū magis appropinquat etati puberi q̄ infantie:& hoc in masculo est in.x.anno cū dimidio & aliquantulum vltra in femina in anno nono & dimidio:& aliqoaotulum vltra.sic no.insti.de inuti.stipu.§.pupillus. & facit de despon.impu.continebatur.&.c.attestationes.& vtrobiqz glo. ¶ Opp.ad hoc qd dixi in hac questiōe & p̄cedē.q̄ minor etiam doli capax nō obligat.nam si ingreditur religionē potest egredi ante pubertatem.de reg.c.i.lib. vi.Sol.Gen.q̄ speciale est in religiōe.cōtrarium sentit gl. de regu.cum virū.in verbo recipiūt. Primū verius qz nō obligatur ante pubertatē:qd dixi i.e.c.cū virum. ¶ Oppo. ad idē i eo quod dixi q̄ minor non obligatur nisi sit doli capax:nam si recipit baptismum etiaz ifans factus maior cōpellitur fidem obseruare.de here.contra christianos.lib.vi. Laud.q̄ illud speciale fauore fidei & ppter naturā sacramēti baptismi in quo quis per aliū obligat vt no.de conse.dis.iiij.nihil:&.c.proprium.xlv.distinctio.de iudeis. ¶ Sexto

a ¶ Quis dicatur ifans.adde doc.l.l.si ifāti C.de iure deli. doc.in.l.donatex.C.de aqui.possess.
b ¶ Quādo dicat doli capax Adde doc.i.c.i.de delic.pue. Abba.i.c.i.de sen.excō.i p̄i.l. Domi.i.c.i.in §.qui vero:&. oppono q̄ minor:de reg.iu.lib.vi.lap.alle.cciij.
c ¶ Qd ebri⁹. Adde abb.i.c.fi.ꝯ male.her.l.respiciēdū.l.§.deliquit.ff.de pē.Saly.in l.i.in fi.C.ad legem cor.
d ¶ Nā si eēt informis.adde Spe.in ti.ꝯ le.l.§.iuxta:i de.col.&.itē si homini.Fuim⁹ in c.si aliquis.in fi.de homi.

quero i eo quod dixi de dormiente:quare dormiens nō tenet de homicidio. Laud.sol.q̄ ideo quia cōparatur furioso.de bap.maiores i fi.& hoc etiā vult glo.de isto i eo quod allegat dictū.c.& dicit Laud.q̄ hoc i qz dormiens reddit hominē totaliter extra mentem quasi esset i extasi.& refert de socio suo anglico q dormiens parisius iuit de ecclesia beati Benedicti vsqz ad fluuiē secane de nocte & ibi puerum iter fecit & reuersus dormiens posuit se in lecto:& de hoc q̄ nō sit irregularis videt per id quod dr̄ de Loth.xv.q.i.iebriauerūt:vbi cōmixtio cum filiabus nō iputat icestui.sed ebrietati quod procedit qoasi nō potest dormienti culpa iputari vt qz nesciebat hoc sibi euenire:secus si sciebat:qz tūc debuit puidere vt iaceret solus:& q̄ nemo sit i camera sicut iputat potanti arborē q nō admonuit transeuntes.ff.ad.l.aql. si putator:quod no. Bar.ff.ad.l.pom.ꝯ parricidijs pena.& ex hoc videt idē dicendū de furioso q̄ si culpa sua deuenit i furorē & furore pendente mutilat vel occidit hoiem erit irregularis:lz cōtrafaciat hec lr̄a que idistincte dicit tales nō effici irregulares qd psequit Lap.i additione pro p̄mo: q̄ sit irregularis iducit qd no.de ꝯse.di.iiij.qñ qs i glo.i.& .lv. dis.si euāgelica.lxxxvi.di.nō satis:de elec.cum i veteri i fi.ꝯ homi.is q.lib.vi.regula damni.eo.libro.nā de dicto videt eām homicidio:arg.eo.ti.cōtinebat.suscepimus. Pet.i cōtrariū qz lr̄a hic nō distiguit.pro hoc.xv.q.i.illud:&.c.aliquos.&.c.sequēti.&.§.cū itaqz:& quod not.eadē questione i summa:& i dicto.c.aliquos:& in.§.sed hoc:& quod no. Archidiaconus.de rescrip.statutū.§.cū vero:in glo.qa forte lib.vi.primū tenet lap.dicens q̄ pro & ptra est qd no.xxxij.q.v.de pudicitia:sed q̄ non sit irregularis.facit qd no. Archi.ibi qd āt sit irregularis.facit regula iputari.lib.vi.& qd ibi nota.dic de dormiēte vt predixi:de furioso autem videt male posse exēplificari q̄ fuerit i culpa & raro aut nunq̄ accidit:& sic de hoc idistincte dicendū q̄ nō sit irregularis p hoc quod dixi.ꝯ.i.iij.cōtrari oi qz i furioso surgit delictum ex facto oino casuali. ¶ Septimo quero an isti tres casus q eqparantur hic de furioso dormiente & ifante eqparētur idistincte. Solu. Lap.q̄ nō:nā ifans baptizari potest:qa tam paruulis q̄ adultis cōferuntur in baptismo ifomans gratia & virtutes.de sum.tri.ide.vna:in fi.secus de adultis furiosis aut dormientib⁹.d.c.maiores quod dic vt ibi. ¶ Octauo quero qd de ebrio. Sol. Gen.& Mar.q̄ ebrius[c] nō excusatur a delicto.xv.q.i.iebriauerūt:qa si de ipso voluisset itelligi exp̄ssisset.de decimis.ad audientiā.C.de cadu.tol.l.vni ca.§.sin autem ad deficiētis:min⁹ tñ punit:argu.ff.de re mi. oē delictū.§.p vinū. ¶ Nono q̄ro an lr̄a ibi hoiē locus habeat in quolibet homine. Sol.paul.q̄ sic dicēs q̄ cessātibus excusationibus de qbus hic is q iterficit vl mutilat hominē etiam ifidelem etiam in bello iusto efficitur irregularis.eo.ti.petitio:idem Lap.dicens q̄ h̄ dicit hominē pcedere siue sit masculus siue femina:licet in cōtrarium videat eo.ti.si aliqs ibi homini aut mulieri:sed pro primo est quia hominis appellatione vtrunqz genus continetur & hoc verius:& in.c.si aliquis:illud fuit causa maioris expressionis: dicit etiaz. Lap.q̄ debet intelligi de homine viuo nō mortuo:quod etiaz tenet Lau.& Gen.& est in dubiuz pro hoc eodē titu.si quis:&.c.sicut ex literaruz. Item quia hō mortuus nō est homo:nam ad esse hominis reqritur anima et corpus coniuncta:de celebra.missa.i quadā.ver.nā ad esse. de pe.disti.ij.charitas:ver.item corpus.facit quod no. Archi.xv.q.i.si quis non iratus:de offi.delega.si delegat⁹ lib. vi.& Host.de priuile.ad hec vbi dixi i.i.q.dicit etiaz Lap. q̄ debet hoc itelligi de homine nato vel saltē formato: naz si esset informis[d] nec p membra distinctus occidens talem non esse homicida vere nec irregularis.ij.q.v.consuluisti. xxxij.q.ij.quod vero.&.c.moyses.&.c.sicut.d.c.si aliqs:si esset homicida occasionaliter seu interpretatiue.lxxxvi.disti. pasce.lxxxvij.di.si expositus:no.glo.in.d.c.si aliquis:& spe. ti.ij.§.iuxta i pe.col.ver.itē q homini:dicit etiā Lap.q̄ dz itelligi de hoie occidente vel mutilāte q sit baptizat⁹:qd dico.J.q.xij. ¶ Decimo q̄ro an ex q̄libet mutilatōe iducat irregularitas:

gularitas. Solu. lau. q nõ sed solũ cũ mutilatur aliquis de principalibus membris. de cle. pug. in duel. c. i. lv. di. si euangelica. xxiij. q. vlt. si quattuor: et sic videt secus si mutilat digitum: qđ dixi de cor. vici. c. fi. ¶ Undecimo quero de illo qui non mutilat vel occidit: sed dat auxiliũ cõsiliũ vel fauorẽ ad hoc. Sol. Pau. q est irregularis. de hoc per Innoc. et Hosti. eo. ti. petitio. ¶ Duodecimo quero an mutilãs vel occidens indistincte sit irregularis: ita q non habeat considerari quo animo fecit. Sol. Lap. q licet in alijs attendat animus: de sen. excõ. cũ voluntate. xvi. q. i. merito cũ. c. se. tamen hic non est distinguendũ de animo: et sic quocũq; animo siue priuatus siue iudex occidat vel mutilet efficit irregularis: et hoc si ex proposito: secus si casu vel si medicus vel alius dã do operam rei licite mutilet vel occidat non est irregularis: de etate et qua. ad aures. l. di. hi qui arborẽ. no. ca. nisi. de his. i. et. iij. de homi. sicut dignũ. et dixi mutilantẽ vel occidentẽ ex proposito indistincte fieri irregularẽ procedit sm lap. post baptismũ: secus si ante baptismũ: q; tũc non contrahitur irregularitas cũ sit tantũ de iure positiuo inducta. li. di. si quis post: no. Inn. de renũ. nisi. et Archi. xxi. di. §. i. xv. q. i. si quis non iratus. de re iudi. c. i. lib. vi. vel si contrahitur ante baptismũ tollitur per baptismũ: et hoc si contrahitur cũ peccato vt q; hoc fecit tanq̃ priuatus vel etiã tanq̃ iudex q; idem est cũ in homine nullus infidelis habeat iurisdictionẽ nec sine peccato possit eã exercere: secus si fecit tanq̃ executor habẽs necesse parere iudici fideli. talis enim irregularitas sine peccato contracta per baptismũ tolli non potest: sm lap. qui tamẽ dicit verius videri q ante baptismũ non contrahitur irregularitas siue peccando siue non peccando: et sic talis post baptismũ possit promoueri: pro hoc qđ no. Jo. et Archid. xxvi. dist. deinde: et Hosti. in sum. de homi. §. qua pena: ver. quid ergo. contrarium videtur tenere Inno. de diuor. gaudemus. Joan. cal. in eo. c. dicit q irregularitas surgens a lege diuina locũ habet etiam in non baptizato: vt ẽ bigam⁹: secus in eo que surgit a lege positiua vt propter homicidiũ: q; nondũ baptizati non ligantur canonibus. d. c. gaudemus: vbi dixi tamẽ in hoc qđ dicit de irregularitate sm legẽ diuinã: videtur verius q omnis irregularitas sit de iure positiuo qđ dico. J. q. xvi. et sic nõ põt exẽplificari hec opinio in primo mẽbro: et videt opinio verior. Inn. tñ pro opiniõe q ante baptismus non contrahitur irregularitas que impediat post baptismum ẽ expresse. l. di. si quis viduã. li. di. c. i. et. c. si quis post, a contrario: et hinc tanq̃ equiori possum⁹ stare in ambiguitate opinionũ vt fiat in penis mitior interpretatio: regula in penis li. vi. et idẽ dixi in. d. c. gaudemus. ¶ Decimotertio quero quidã vulneratus febre superueniente obijt accusatur percutiens de morte asseritur q non ex vulnere sed ex febre obijt et plures hoc asserunt aliqui medici dicũt q vulnus fuit cã febris. Sol. Mathe. q credendũ est medicis. per qđ not. in Spe. eo. ti. versi. pone: pro hoc qđ no. gl. eo. ti. presbyterũ. ¶ Decimoquarto quero pone q in vna domo sint plures vnus proiecit lapidem et pretereuntẽ occidit: nec constat qs. Sol. Math. referendo qđ no. xxiij. q. vlti. si quattuor: et in Spe. eo. ti. ver. pone: per que videt q nullus teneatur. Archi. tñ de cle. cupientes. in glo. nõ debet. dicit hoc procedere in casu premisso cũ non omnes deliquerunt: q; tũc sanctius est nocentẽ impunitũ relinquere q̃ innocentẽ cõdẽnare. ff. de pe. absentẽ: de symo. licz Heli. Si vero constat q omnes delinquunt sed non equaliter vt q; oẽs percusserunt: sz vn⁹ occidit tũc oẽs tenent de occiso. xxiij. q. vlti. in. c. vlt. ff. ad. l. acqui. Itẽ mela. §. si plures: de ho. significasti: et pro hoc qđ ibi dixi. ¶ Decimoquinto quero qđ est irregularitas. sol. lau. q est impedimentũ seu repulsio executiõis diuini officij que ipso iure infligit occisori. de temp. or. c. fi. Lap. dicit q est nota seu impedimentũ canonicũ proueniens in clerico ex violatione cẽsure ecclesiastice vel ex alia notabili inobediẽtia: addit et alia verba non necessaria: et hec diffinitio plenior q̃ prima vel formalius: dic vt dixi de cle. excõ. c. fi. quod est inhabilitas canõica per quã quis excluditur a regula promotionis seu ordinũ: et dicit Lap. q non dicit quis irregularis: q; sm regulã apostoli prohibeatur: sed tunc dicitur extra regulã aliorũ: sed irregularis est is qui propter excessuz est eiectus a tali regula ad quã non reducitur nisi per sedẽ apostolicam: vt no. archi. de sen. excõ. is qui lib. vi. ¶ Decimo sexto q̃ro an irregularitas sit de iure diuino an positiuo. Sol. laud. q de positiuo. ij. q. vij. §. item daniel: licet in veteri lege fuit preordinata in persona dauid: de cõse. di. i. c. i. et hoc tz Inno. de renũ. nisi. ver. persone. in verbo irregularitas: dicens q papa cũ oĩbus irregularibus dispensat: q; iste pene sunt de iure positiuo. ¶ Decimoseptio q̃ro q; dixi. s. in. iij. notabili: q multiplex est irregularitas quot sũt ei⁹ species. Sol. lau. q tres et in hoc habet corrupte: vult. n. dicere duas quedã prouenit ex incisione seu difformitate proprij corporis et de hac de cle. egro. per totũ. Alia prouenit ex deformitate alieni corporis et hec triplex: quedã prouenit ex morte: q̃dã ex mutilatiõe: q̃dã ex simplici iniectiõe cũ proposito occidẽdi de primis duab⁹. e. ti. per totũ de tertia: de pe. di. i. periculose. dic q de vltima non inducit inhabilitatẽ que indigeat dispensatione apostolica: imo dicit glo. eo. ti. si aliquis: q hec non ẽ irregularitas: licet glo. in. c. periculose contrarium dicat: sed primũ verius qđ tenet archi. in eo. c. periculose: et hoc de irregularitate maiori ad quã contrahendã requirit scientia: sz ẽ irregularis irregularitate que incurritur per mortali. xxv. di. §. criminis: vt dicit Hoff. in. eo. c. si aliquis: et pro hoc qđ dico. J. q. xxxiiij. ¶ Decimooctauo q̃ro q̃ sunt cã instituẽde irregularitatis: sol. lau. q horror et scandalũ inde oriẽs: nã abhominabile est q q intinxit manus in sanguinẽ humanũ offerat sanguinẽ et hostiã imaculatã vel aliud officiũ christo exhibeat. xxiij. q. vlt. his a quibus. maxie si talis seuierit in imaginẽ dei que ẽ hõ. ff. e. c. ij. que rõ cessat in muliere que nõ est ad imaginẽ dei facta: sz hois. xxxiij. q. v. hec imago. ¶ Decimonono q̃ro in eo qđ dixi. s. q. xvi. q prouenit irregularitas q̃nq; ex deformitate corporis alieni qđ si quis cp⁹z deformauit. Sol. lau. q fortius hanc penã incurrit q̃ si aliũ. xxxiij. q. v. si non licz. de cor. vi. ex parte: nã ex charitate tenet q; si magis dz diligere q̃ proximũ. dic q mutilans seipsuz est irregularis dupli ci irregularitate: de qua in. d. q. xvi. ¶ Uigesimo quero an littera ibi de illo locũ habeat in quolibet hoie. sol. Pau. q sic: et etiã in clerico locũ hz: vt Jo. et arch. xxiij. q. iiij. §. i. de hoc l. iii. de his. iij. et hoc facit ad solutionẽ seq. q. ¶ Uigesimo primo q̃ro qđ in fratribus minoribus vel predicatoribus: vr idẽ qđ in alijs: q; in oĩbus licet vim vi repellere incõtinẽti. i. di. ius naturale. In contrariũ q; vr esse preceptũ sm regulam euangelicã. Qui te percusserit in vnã maxillam prebe et alteraz et si voluerit tollere tunicã trade et palliũ. Sol. Mathe. q cuilibet licet vim vi repellere incontinenti et cum moderamine inculpate tutele aio defendendi non vlciscẽdi nisi per votum se obligauerit in oppositũ: refert tamen quosdã dicere q non repercutere est preceptũ perfectis: sed iperfectis cõsiliũ: sed qui per se debeant dici perfecti se dicit non inuenisse determinatũ. Refert etiã quod no. Hug. i. dist. ius naturale: dicens q mortaliter peccat qui aliquo modo repercutit siue sit perfectus siue iperfectus nisi hoc faciat iudicio auctoritate: et debet potius mortẽ incurrere q̃ iferre. ar. xxxiij. q. v. ita ne. q; dominus dicit: mihi vindictã et ego retribuã. Et apostolus. Non vos defendentes charissimi: et illud qđ vim vi repellere: licet exponit Hug. i. permittitur q; nõ punitur per legẽ: vel licet repellere. i. remouere nõ repercutiẽdo: sed opponendo: aliqđ obstaculum brachij vel alterius rei: sed dicit Math. q hec opinio est nimis dura. ¶ Uigesimosecũdo q̃ro de qua morte loqtur littera ibi: qui mortẽ. gl. in hoc verbo supplet proprijã qđ declara per id quod dicit gl. pe. et dico. J. q. xxviij. ¶ Uigesimotertio q̃ro si poterit euitare mortẽ: sz nõ mutilatione alicui⁹ mẽbri: vr q occidẽdo vel mutilãdo inuasorẽ nõ sit irregularis: ar. de pe. di. i. vulgaris: q; q aurẽ tetigit totũ corpus tetigisse vr vt ibi: et no. de presc. auditis. In contrariũ q; defẽsio dz eẽ ordiata: ita q sit ad vindictam vel plus. exo. xxi. vbi dicitur q mors pro morte. oculus pro oculo dari debet. facit eod. titu. significasti: non est autem equalitas pro timore mutilationis vt alium occidas

a ¶ Quid ẽ irregularitas. ad de Inn. i. c. ii. et i. c. si celebrat. de cle. excõ. doct. i c. nisi cũ pridẽ. i §. persone de renũciã. Car. alex. l. di. in gl. fiime.

Sol. Laud. arguit p et contra: vt premisi et non aliter soluit sed vr remanere in vltimo: primu tn videt verius: qz h coni parantur mutilatio et occisio quo ad incurrendam irregularitatem: qd dixi. s. in .ij. no. et sic idē debet esse ad eā euitandā. ¶ Uigesimoquarto quero si iminet periculū rex an occidens vel mutilans aduersariū est irregularis. solu. Pau. q sic. co. ti. suscepimus: h. n. dicit solū de illo qui mortē vel mutilationē alr vitare non potest: p hoc inducit Mathe. quia nō debet ppter res transitorias armis se tueri et spoliatorē occidere: ar. xxiij. q. viij. p cenior. di. c. suscepimus: vbi indicatur irregularis is que latrones ligauit quos soci' interfecit ne ab eis occideret. idē Lap. pro hoc qd no. Hosti. in sum. eo. §. qua pena: ver. aliā. ¶ Uigesimoquinto qro an platus p rebus ecclesie debeat mortē subire. Sol. Math. q sic. p id quod no. xxiij. q. viij. conuenior. in gl. vr vbi allegat p et cōtra melius facit qd no. Inno. de renū. nisi. §. pp malicia: vbi dicit q platus dz se opponere armis si grauatur possessiones vel libertates ecclesie: qz sine corporalib' nō psistit ecclesia. i. q. ij. si quis obiecerit: nā beatus Tho. p his martyrizatus ē. e. ti. sicut dignū. Dic tn q dz se tueri et armis materialibus et spiritualibus: de sen. excō. ex delicto: non enim videret eē prudentia inermē se opponere armatis: arg. de resti. spo. c. i. li. i. ¶ Uigesimosexto quero i eo q dicit de eis qui mortem aliter vitare nō volunt. et ē. qn hoc dicatur. Solu. vt in glo. is angulatus que exēplificat de illo qui erat in angulat' ita q fugere nō poterat et sic vr velle q si poterat fugerē nō excusatur: et idem Pau. qd psequit Genze. et arguit primo pro glo. q teneatur fugere qz h loquitur de eo qui aliter vitare non valens. et e. ad idē. ff. ad. l. acq. scientiā. §. qui cum aliter: vnde vr sumpta hec cle. in hoc vltimo. Idē ad instar dñi qui persecutionē Herodis fugit in egyptū. xxiij. q. ij. §. i. pro hoc qd no. c. ti. suscepimus in gl. qz tutius dicit: tamē Genz. q hec possunt pcedere in casu dicti. c. suscepim'. vel in alio simili vt fiat psideratio arbitraria: puta si inuadendo et claudendo hostia domus vel in turri se includendo poterat piculū vitare: alr probabiliter potest dici prium qz in fugiendo frequēter potest fugiēti periculū iminere: qz cadere posset et sic morti subijci cui periculo nō tenetur se expōere: argu. ff. siqs cau. l. ij. § pe. vt li. nō cōte. accedēs. ij. nā qualitas tpis et loci nō patitur plenius deliberandi cōsiliū. ff. de exerci. l. i. depositi. l. i. §. merito: et potissime pcedunt pdicta vbi sm persone qualitatē fuga esset dedecorosa: arg. ff. ex qui. cau. maio. in eadē: vbi hec equiparant nō posse recedere vl posse cum decore. ad idē. ff. de manumi. vindicta. l. iuxta cū ibi no. nā et alibi pseruatio persone et fame equiparant. in ffum. ne suspectis tutori. §. suspectus. Itē conseruatio bonoris pfertur vtilitati rex. ff. siquis omis. cau. test. iulias'. Petrus de ancha. dicit qd lz ad euitationē alterius pene excusetur qui pp dedecus nō fugit. C. vnde vi. l. i. vbi per Cyn. et Bal. secus tn quo ad euitationē irregularitatis: quo casu requitur vt aliter mortē euitare nō possit vt in littera: quod placet. tn opi. Gen. equior est. ¶ Uigesimoseptimo quero si dubitatur an potuerint fugere vel nō: glo. eo. sol. qd in foro ptentioso docebitur de hoc per circūstātias: in pniali autem sibi creditur: et qd dicit gl. de circūstantijs exēplificari. Lau. vt qz aliqs manu potēti et brachio extēso inuasit aliquē ita qd inuasus poterat suspicari de morte nisi se defenderet vel ēt si cōminatur mortē et erat alias inimicus: et talis qui de facili felonias ducebat ad effectū vel si fuberant alia verisimilia: nō. n. expedit expectare primū ictū: qz forte letalis esset: et possz sibi dici. Tarde venere bubulci: hoc dicit lau. esse ptra Hug. in eo qd no. c. ti. si pfodiēs in gl. ij. dic q nō ē ptra qz Hug. loqtur de iam pcusso cui nō lz repercutere eā ex interuallo. et p hoc qd dixi q pbat ex circūstantijs q fecit cā defensiōis: qz insultatus est qd no. co. ti. significasti. in gl. vl ti. et ff. ad. l. acq. si ex plagis. §. tabernarius: qd itellige vt pslati psiderata pstitutiōe psonar: p hoc qd no. Cy. C. vnde vi. l. i. et qd no. xxiij. q. i. in sūma: et in hac gl. ibi occurrentes vel per iuramentū: vt no. co. tit. significasti. ij. et hoc si aliter pbare nō potest. Lau. ¶ Uigesimooctauo quero in eo q hic dicit de illo qui suū occidit vel mutilat inuasorē qui occidit volentē occidere patrē filiū cōiugē vel personā quā aliter iuuare nō pōt. Glo. pen. sol. q h nō dr necessitas ineuitabilis: et sic erit irregularis: idē Pau. et Lap. qui dicit q licet quis teneat debellare iniuriā pximi sicut' ppriā. xxiij. q. iij. in sūma: et. c. fortitudo: et. c. nō iferenda: de senten. excō. quante: et. c. dilecto. lib. vi. tn quo ad irregularitatē secus est per predicta: facit qd no. Archi. xxiij. q. iij. in prin. Itē cum glo. pcordat etiā Mathe. qui tn ad illud de cōiuge in contrarium inducit: qz vir et vxor censentur vna caro: de cog. spi. martinus: dic q illud ad generationē prolis: et quo ad alia bōa matrimonij nō quo ad oia. ¶ Opp. ad hoc de eo qd no. Inno. de sen. excō. si vero. i. dicit q hoc casu percutiens clericū nō est excōicatus. Glo. ea. sol. q aliud in irregularitate que ptrahitur ēt sine culpa: sed excōicatio non: qd dic vt in glo. quā singu. no. et in ea ibi vt in iudice. Idē in isto q defendit cōiunctū: nam meretur licet irregularitatē non euitet. ¶ Opp. ad idē qz is qui inuadit personā cōiunctā dicitur suus inuasor: nā suum accipit' p toto et p parte: dicitur enim suū etiam qd est cōe. ff. de ritu nuptiar: illud: de leg. iij. si quis seruos: de ver. sig. pupillus: facit instit. de iniurijs. §. patitur: xxiij. q. iij. nō inferenda: de resti. spo. olī. i. de sentē. excō. dilecto. So. Pau. q licet defensio persone cōiuncte sit licita: non tn sui causa ē necessaria: qd reqrit hec littera: et dicit Pau. non esse vex q cōe dicatur suum vt not. ff. de pdi. insti. l. ij. qd no. ibi faciunt ad hoc: qz ibi glo. dicit q in dubio qd cōmune est nō dicit meū: sed videt repugnare textum illi: nisi euidentissimis pbationibus. et ē. Alibi dicit gl. qd cōmune est meū est ficte nō veritate no. ff. de regu. iur. id qd nostrz. de hoc per Dy. in regula: in re cōit' lib. vi. et de preben. psenti. eo. lib. in glo. ergo ex quo q id qd est cōe pluribus vt singulis dr ppriū cuiuslibet eoz: secus si pluribus vt collegio: et plenius de hoc no. Bar. ff. de leg. i. serui electiōe §. i. et ex hoc dic q in casu pñti so defensio nō dicit ppria p pter psonā piūctā: qz nec ēt est cōiter: imo principalit' spectat ad ipsam personā offensaz scdario ad piūctā: qz primo charitas icipit a se. de vsur. cū. ¶ Uigesimonono qro an q h dicit de occidente cā defensiōis pcedat tūc tm qn ipse offensus iruit in offensū: nam q offensus nō vibrauit in eum gladiū: sed tantū opposuit: vr q sic: per no. eo. tit. sicut i gl. pen. in si. Glo. vlti. hic tenet ptrarium: et hoc vult in eo q dicit ēt vibrando: et idē pau. et sic dūmō psupponat q aliter euadere nō potuerit ēt si vibret nō est irregularis. ¶ Trigesimo quero an q hic dicit de mutilante vel occidente pcedit in alio actu iducēte irregularitatē. Sol. pau. q sic: cū subsit semper eadē ratio et nō bn apparet qd velit: nisi dicam' q vult dicere q irregularitas non ptrahit qn quis nō sponte eā incidit. ¶ Trigesimoprimo qro qd si nō occidit vel mutilat: sz ad sanguinis effusionē percussit vel pueniit se nō offendendo: vr q fit irregularis: ne cle. vel mo. sntiam. de rapt. in archiepiscopatu: de sen. excō. cū illoz: ver. nos tn. Cōtrarium tz Lap. p hanc litterā que tm ponit hec duo. Ad ptrium nō rñdet: dic q. c. sntiam facit pro: et dz itelligi q nō pcedat clericus ad sntiam sanguinis: vnde pcedat mors vel mutilatio. Ad. c. in archiepatu: dic q ēt facit pro: ibi mortē vel detruncationē membroz. Ad. c. cū illoz. dic q id qd ibi dicit de sanguinis effusiōe psideratur ad effectū iferēdi excessuz eē enormē nō ad inferendā irregularitatē: et per hec nō pcedit qd dicit Lau. de illo qui se vulnerauit: et ex iperitia medici ex vulnere obijt: dicit. n. q est irregularis: qd nō est verum: qz non dedit causam imediatam morti: pro hoc quod dixi in. ij. contrario. ¶ Trigesimosecundo quero si ex bannitus ob suam tutelā percussit an audiatur. Solu. Mathe. q sic: quia non perdit defensionem: nam compatatur deportatio: qui non perdit ea que sunt iurisgentium: sed tantum q sunt iuris ciuilis. ff. de pe. quidam. defensio autem est de iuregentium. ff. de iusti. et iur. vt vim. de re iud. cle. pastoralis. ¶ Trigesimotertio quero si duo inueniuntur mutilati. nec apparet quis fecerit ob tutelam. Sol. Mathe. fortius mutilatus presumitur culpabilis et alius fecisse ob tutelam. ff. ad. l. acquil.

a ¶ Nā sunt ec capi. ad d. q p homie suus vna suus nō sp dno rat dnium. gl. i p̄bo regi. i. c. i. d posstu. pla. gl. i. c. p illorū de pbē. gl. i p̄bo meu ē in. c. quo iur. viij. di. io. d imol. i c. abbate d re. scri. domi. i. c. §. de p̄bo. sig. li. vi. Do. i. c. i. i. iij. co. d sum. tri. Bar. i. l. i. §. vtile. ff. d sui. istru. Cal. cōsi. xxij. qd icli. ir. an si papa in ri tu. de preben.

ad.l.acqui.scientiã.§ cum stramenta:que tñ hoc non ꝓbat: vnde dicit Matthe.posse distingui quis eoꝝ consueuit esse magis rixosus:nam ⁊ alias attendit ꝯsuetudo alicuius.ff.d pig.ac.vel vniuersoꝝ. de vsur.qui semisses.de pig. illo vos quod placet. ¶ Trigesimoq̃rto q̃ro si iudex nõ liberat hominem a morte cũ potest vel si pastus non pascit fame morientem.So. Matthe.ꝙ lꝫ grauissime peccẽt: nõ tñ sunt irregulares ẽt si sequatur mors:q: lex ꝑmotionis requirit factum.xv.q.i.si qs non iratus:pro h qđ dixi.ẽ.q.xvij. ¶ Trigesimoquinto q̃ro si qs vult me percutere[a] ⁊ dum declino ictum pcutit aliũ ⁊ interficit:vel si quis me ĩpellit: ⁊ ex meo impulso retro cadit ⁊ morit:vel si quis me ĩpellit in alium vel aliam in me. Solu. Matthe.referẽdo qđ no. Hugo.l.di.scpe.ꝙ non est irregularis nisi h fiat in fraudẽ. ¶ Trigesimosexto quero de clericis qui sunt iuris ignari ꝑ habẽda indulgẽtia que dabat portantibus[b] ligna ad cremẽdos hereticos ligna portauerũt. Solu. Matth.ꝙ si ligna illa operantur ad cremationẽ sunt irregulares:secus si non operantur:vt q: iam crematus erat mortuus: ꝑ hoc qđ not. Abb.eo.ti.sicut: ⁊ de materia irregularitatis ꝯtende.dic vt not. Innocen.eo.titu.ad audientiam: ⁊.c.fina.vtrobiq3 dixi i ⁊ in pluribus alijs.c.illius titu.

¶ De vsuris Rubrica.

Ex grandi. Communitates de quaꝝ plateis nõ recessit vsura ⁊ dol[9] ꝓsal.liiij.Step. ¶ No. ꝙ in offensam dei est qcquid statuit in fauorẽ vsuraꝝ: ⁊ dicit Stephs. ꝙ est i offensam:q: per h ei alas furans.xiiij.q.v.penale. Itẽ fm lau.est ꝯ deum:q: fit trãsgressio preceptoꝝ eius est etiam ꝯ primũ:vt in lra ⁊ ratio colligit ex glo.ij. in ꝑn. q: sibi restitutio debet. Itez per suas vsuras exhaurit eius substantia.xiiij.q.iiij.qd dicã eo.ti.vsuraꝝ li.vi. ¶ Secũdo no.ꝙ vsure sunt ꝯ ius diuinũ:de h in glo.iij. Itẽ ꝯtra ius humanũ:de hoc in glo.iiij. ⁊ ꝑ iure humano.gl. intelligit ius canonicũ. ⁊ idem pau.sed Lau. ⁊ Genze.intelligũt ẽt de ciuili:qđ dico.I.q.ij.q̃q3 aũt fm predicta ius canonicũ dicat humanũ alibi tamen dr diuinũ:de iureiur.nimis. de accu.q̃liter.ij. ¶ Tertio no ꝙ vsure dicunt prauitas: ⁊ de varijs eoꝝ nominib[9]:no. Archi.e.ti.vsuraꝝ l gl.iij.li.vi. ¶ Quarto no.ꝯ statuta iniqua: ⁊ facit Ysa.x. Ue vobis q ꝯditis leges iniq̃s. ¶ Quinto no.ꝙ iuramẽtũ fauẽs vsuris nõ obligat:de hoc in glo.ꝙ nõ: ⁊ dicit Lau.ꝙ potius dz dici piurium:de iureiuran.c.i.li.vi. ⁊ dicit Matthe.ꝙ cũ vergat i periculũ eterne salutis ꝯuenire potest ẽt ꝓpria auctoritate: ꝑ id qđ no. Inn.de elec.venerabilẽ. ¶ Sexto no.ibi repetentibus ꝙ equparantur ꝯcedentes exactionẽ vsuraꝝ:itẽ cõpellentes ad soluẽdũ:itẽ repetitionẽ ipediẽtes. ¶ Septio no. ꝙ occurrendũ est fraudibus exquisitis:de h in gl. Item coloribus fraudulentis:concordat.de elec.auaritie.lib.vi. ¶ Octauo no.in eo ꝙ punit officialis ꝙ delicta vniuersitatũ imputant non singulis:sꝫ officialibus: nã singuloꝝ multi sunt nocentes.pro hoc no. Inn.de sen.excõ.graue. ¶ Nono no.varia noĩa officialiũ: variant aũt fm varietatẽ locoꝝ ⁊ q: non potuisset oĩa enumerare:cũ enumeratis aliquibus ponit clam gñalem ibi.quis officialis. ¶ Decimo no.facere statutũ scribere vel dictare de qbus h ⁊ silia que sequũtur equiparant quo ad penã.de qua h.si. ne clerici vel mo.suiam. ¶ Undecimo no.casum in quo fert excõicatio ipso iure per has ꝯstitutiões.alij notant.de sen.excõ.cle.i.in gl.est sciendũ. ¶ Duodecimo no.ꝙ ẽt hi qui statuerũt si delere possunt statuta:de qbus h: ⁊ h nõ faciunt tenẽtur hac pena:h vult lra ibi.icursuri:subaudi ẽt si non statuerint vt addat ꝓcedentibus ⁊ tenent isti:q: per negligentiaz alicuũ vicinũ vident facere suũ:argu.de imn.eccle.aduersos. ¶ Decimotertio no.de dictione nisi[c] q̃ h negat cũ precedit affirmatio:de hoc ꝑ Dy.in regula pcñ lib.vi.pau.dici posset ꝙ hic ponit h ꝙ isti tenent facere deleri:tñ paul.habuit bonã mentẽ referendo ad ius: q: in casu ꝓmisso incurrit excommunicatio: ⁊ h excludit. ¶ Decioquarto no. ꝙ idẽ ius est de ꝯsuetudine ⁊ statuto:de cõsue.cũ dilectus. ¶ Opp.ꝙ iuramentũ nõ debuerit reprobari.de iureiuran.debitores.gl. ꝙ nõ .sol. ⁊ idẽ pau. ⁊ in ea ibi:sicut nec statutũ.ꝑ h de iurem.venientes:de sta.mo.in singulis.§.porro. ¶ Secundo oppo.in eo ꝙ h constitutio cõcernit futura tñ: vt pꝫ ibi decreto:deberet enĩ cõcernere ẽt ꝑterita cũ eius rõ sit antiq̃ eo.ti.cum tu. Gl.quo ad penã sol.ꝙ ꝯcernit futura quo ad penã: ⁊ sic vult ꝙ cõstitutio penalis ẽt habens rationes de preterito quo ad penam ꝯcernit futura tñ: qđ singulariter no.idẽ Laud.alleg.de spon.duo.c.si. ¶ Tertio opp.in eo ꝙ ꝓhibet vsuras solui:eo.ti.c.i. ⁊.c.cõquestus: ⁊.c. salubriter.de fideius.c.ij.xiiij.q.iiij.quoniã.sol.pau.ꝙ vsure prohibentur in casu a iure nõ ꝯcesso vt h:secus in cõcessis vt i cõtrarijs. ¶ Quarto oppo.in eo ꝙ pmittit vsuras repeti. eo.ti.q: frustra: ⁊.c.michael.Sol.possunt repeti ab eo qui nõ ꝓhibet:vt h:secus in prohibito vt i ꝯtrarijs. ¶ Quinto oppo.in eo ꝙ punit eos q nõ faciũt deleri statuta: ita tñ super hoc habeant potestatẽ:videtur enim ꝙ indistincte teneantur de sen.excom.nouerit. Glo. sic ergo soluit ꝙ illud itelligit fm istud: ⁊ intelligit ṽbũ potestatẽ de ꝑtãte iuris ⁊ facti: ꝑ h.de rescrip.sciscitatus. ¶ Sexto opp.i eo ꝙ apponit terminum triũ mẽsiũ cum alibi dentur duo tñ.d.c.nouerit. Gl.i verbo menses soluit ꝙ casus sunt diuersi: ⁊ dicit pau.ꝙ añ tẽpus trium mensiũ non incurrũt penã:sꝫ tempore finito incurrunt sine alia monitiõe:q: tẽpus iterpellat.de loca.potuit. ¶ Quero in eo ꝙ ꝓhibet statuta que in preiudiciũ ꝓximitan statuto põt tolli dñium vel actio ꝓueniẽs de iure gẽtium vel ciuili. Glo.ij.remittit ad no.de ꝯsti.que in ecclesiarum:vbi ꝯcluditur ꝙ ex cã potest:sine cã vero nõ potest tollere dominium:nec ẽt potest actionẽ i totum tollere i sꝫ differre.C.sic de preci.ipe.offe.quotiens:qđ plenius dixi in.d.c. ¶ Scđo quero in eo qđ dixi.ẽ.in.ij.no.pro iure humano exposui ius canonicũ quid de ciuili:qđ est q̃rere: an de iure ciuili vsure sint ꝓhibite. Glo.i.remittit. Lau. dicit ꝙ ẽt fm leges sunt reprobate:q: leges approbãt nicenã synodũ in qua reprobant vsure:vt no.xiiij.q.iiij.qd dicã i ⁊ eo.tit.que in omnibus. Itẽ Gen.ꝑ id qđ no.in auc.de eccle.tit. in ꝑn.col.ix. ⁊.C.de vsu.auc.ad h. Pau.ẽt pro hoc iducit: q: ius ciuile ꝓsupponit nãle ⁊ diuinũ:sicut ⁊ diuinũ: sic ẽt canonicũ ⁊ ei subalternat: ⁊ ꝑ ꝯñs non põt ẽt in aliquo obuiare: qđ faceret si iure ciuili pmitterent vsure:pro h enĩ vr tollere ius diuinũ:qđ sonat in absurdũ:arg.ff.de arbi.nam ⁊ magistratus. Alij vt refert Pau. ꝯ per rubricã de nautico fenore quam postea posuit Imparator in corpe. Et ad ꝓmũ d nicena synodo:rñdet Pau.ꝙ Imperator vult q̃tuor concilia seruari in his pp que sunt ꝑncipalr instituta.s.i errorib[9] dãnandis:facit.C.de here.quicunq3.xv.di.c.i.in alijs nõ est verisile ꝙ Impator voluerit tot iura vno ṽbo subuertere. de elec.eccña.ij.vel vult seruari ꝯcilia ꝑ approbationẽ tãq3 licite facte nõ per pene ipositionẽ. Ad aliud cũ d: ꝙ ius positiuũ fundet super iure nãli:tenentes ꝙ vsure non sint ꝓhibite de iure ciuili:rñdẽt ꝙ lꝫ ita sint:tñ alia est ꝓhibitio vicij.per ius naturale:alia per positiuũ:ꝑma est ꝑ cognitionem pene ⁊ detestationẽ:scđa ꝑ additionẽ pene tpalis: ⁊ fm h aliquid põt esse ꝓhibitũ iure nãli ⁊ non ciuili. Itẽ lꝫ ius ciuile ⁊ canonicũ ꝓsupponãt ius naturale: ⁊ sic ꝯueniat in cã finali que est bonũ directiuũ:tñ disconcordat in mõ dirigendi: q: ius ciuile vult dirigere bonũ qđ congruit humane societati ciuiliter viuenti fm qđ hꝫ cõseruari nutriri ⁊ ꝑmoueri per iustitiam ⁊ amicitiã:canonicũ ṽo dirigit in bonum non solum ciuile sed fidele sꝫ quod expectamus ꝑmiũ i patria. facit ꝙ no.de iureiur.cũ ꝯtingat: ⁊ fm hoc aliqd põt eẽ ꝓhibitũ iure naturali seu diuino ⁊ canonico: non tñ ciuili: ⁊ sic vsure vident ꝓmisse iure ciuili nõ ꝑmissiõe tollente ipedimẽtum peccati:sꝫ pmissione penã non infligente exigenti vsuras:nec eũ prohibẽte: q: per talẽ exactionẽ ciuilis societas ⁊ amicitia nõ ipeditur fm pau. ⁊ ponunt h in regula peccatũ li. vi.in.q.i.v.arti. ⁊ faciunt h ad illud ꝙ crimen vsura

a ¶ Me percutere.adde cardi. Alex.l.c. sepe i si.l.di.

b ¶ Portãtibus ligna.adde Bellamerã in.c. de his.l. vi. abb. in.c.petr[9] de homi.

c ¶ De dictione nisi.adde archi.l.c.i.d cõst.li.vi.so.an.i ad di.spe.r. d spõ. in.§.i. tun i.c. dudũ el.ij. de ele.doc.l.c.ꝑterea.de ap. bar.in.l.rictis i.§.lin cius.ff. de pig. actio.bar.i.l.se so:in.§.vxori.ff.d adimẽ. le.

d ¶ Quare sint ꝓhibite. Adde inn. ⁊ doc. i ru bri. de vsuris. io.mo.i.c.i. de vsu.li.vi.rex. ⁊ ibi doc.l.c.ei ciens.lxxviij. di. Tho.scđa secunde.q.lxxviij.

rum sit ecclesiasticũ: qḋ dixi.ḋ so.cõpe.cũ sit. ❡ Tertio quero in eo ꝙ hic dixi: dixi in.iij.notabili ꝙ vsure dicunt praui tas: q̃re sunt prohibite. Solu. Laud. ꝙ ex multis: primo ex paupertate: q2 pximi ⁊ maxime pauperes per ħ trucidantur ⁊ depauperant.xiiij.q.iiij.qoid dicã: scḋo ex fame: nam ⁊ laboratores ⁊ rustici pdia colẽtes libentius ponerent pecuniã ad vsuras q̃ʒ in laboratione cũ sit tuti⁹ lucrũ: ⁊ sic non curarent hoĩes seminare seu metere: ⁊ ex ħ fame frustrarentur ⁊ fames mundũ deuastaret tertio ex idolatria q̄ est idoloꝝ seruitus.de prebẽ.auaritie: plus enĩ diligerẽt pecuniã q̃ʒ deum: ar.xlvi.dist.sicut hi: q̃rto ex dilectiõe: q2 tenemur ex charitate diligere pximũ sicut nosipsos: qḋ tolleret si subueniretur pximo intuitu lucri nõ charitatis: qnto q2 res aliena in mutuo efficitur mea: ⁊ sic vsus dʒ esse meus non mutuãtis: cuius ɔ̃trariũ fit in vsura.xiiij.q.iij.si feneraberis: eo.ti.consquestus: sexto q2 vtendũ est re ad vsũ quẽ deputata est.xxij.q.ij.his aõt.de ap.psonas: vbi de hoc: sed pecunia nõ est instituta ad germinãdũ sicut nec sal.cuius ɔ̃triũ vult vsura: ⁊ dictis sex causis: vsus. Paupertas fames idolatria dilectio fratrũ. Uetat vsurã res aliena rei vel abusuʒ: de hoc per Inno.eo.ti.super rubrica: ⁊ plenius in regula peccatũ lib. vi. ⁊ de hoc ẽt in seq.q. ❡ Quarto quero q̃re potius est peccatum dare ad vsurã q̃ʒ locare agrũ vel domũ. Sol. Matth. per id qḋ habet.lxxxviij.dist.ejciẽs: q2 pecunia nõ est disposita nisi ad emendũ ⁊ non ad fenus exercendũ sed locãdo domũ ɔ̃cedit vsus domos: sed dicit Matthe. ꝙ melior ratio est q2 qḋ fit ɔ̃ naturã mortale est.xxij.q.iiij.inter cetera. sed is qui mutat ad vsurã.facit ɔ̃ naturam: q2 naturalia generant vt hõ hominem artificialia vt domus domũ.in vsura vero pecunia que est qd artificiale generat pecuniã quo ad id qḋ recipitur vltra sortẽ: dic ꝙ enã ratio pcedens.idẽ vult. Addit ẽt alias rõnes quare vsura phibetur: de quibus ɔ̃.prox.q. ❡ Quinto q̃ro in eo ꝙ ħ iprobant statuta cõitatum in fauorẽ vsuraꝝ: quid si cõmunitas dat pecuniã ad vsuram an singuli ciues sint vsurarij.solu. Matth. sʒ Ray. ꝙ si.: ⁊ hoc quo ad eos quoꝝ auctoritate ⁊ ɔ̃sensu fit. pro hoc.de pcn.c.si.⁊ idem si cõmunitas recipit fructus ex pignore quos nõ cõputat in sortẽ: ar.vij.q.i.sicut.xxiiij.q.iij. si habes.ff.ꝙ me.cã in eum. ❡ Sexto q̃ro de statutis ⁊ cõsuetudinibus q̄ sunt in pluribus locis ꝙ nõ soluentes dotes mulieꝝ soluto mrĩmonio teneant ad alimẽta mulieꝝ vel ad dandum tñ ɔ̃ libra: vt ħ padue dictat statutũ: qḋ sol. Matth. si dos non restituit infra annũ tenet nõ soluẽs ad soluendũ decẽ pro centenario in anno. So. Matth. referens. qḋ no. spe.q si.sint legi.§.vno.dicẽs ħ mulier infra annũ põt petere alimenta ab heredibus viri si nõ habet vñ alatur.ff.de bonis auc.iudi.pos.cũ ius vt in pos.le.l.vi.de ven.in pos. mit. .l.i.§.si mulier. Item ɔ̃stante mrĩmonio. dicit Ray.in summa.c.ti.in.§.lʒ: ⁊ Inn. eo.ti.salubriter: ꝙ debet mulier ali. sed post mortẽ viri tenet cõputare fructus in sortẽ: pro hoc .c.salubriter: q2 vir tenet alere vxorẽ pp onera matrimonij supportanda.sublato ħ matrimonio non hʒ mulier ius petendi.dicit ergo Matthe. ꝙ obseruãtes talia statuta ⁊ cõsue.odines incidunt in penã huius tle.⁊ caueant officiales capitolij q faciunt talia obseruari: dic ꝙ tale statutũ vel consuetudo põt tolerari: vt dñeant alimenta tanq̃ʒ itéresse post morã in soluendo.pro hoc qḋ no.in regula o2uum lib. vi. ⁊ de fideius.c.ij.nõ enim põt dici formalis vsura: ex quo pactum.de pluri dando nõ intercessit: ⁊ sic ɔ̃sului. ❡ Septio quero an vsurarius[a] teneat restituere id qḋ lucratus est ex pecunia vsuraria. Solu. Mat.remittendo ad no. p Ray.i summa eo titu.§. Itẽ q̃ro: ⁊ p Archi.eo.tit.q̃ʒ li. vi.in gl. no.q2 ibi: ⁊ archi.tenet ꝙ no. Jo.an.ibi: vt tenere id qḋ dic Tho.scḋa scḋe.q.lxxviij.art.iij.vbi tʒ ꝙ si p vsura recipitur res consumptibilis vt pecunia triticũ vinũ ⁊ silia: sufficit restituere receptũ: q2 si qd de tali re acqrit ex industria est nõ ex fructu rei: tenet tñ vsurarius ad dãna que sustinuit debitor ex solutione predictoꝝ: si v̇o id qḋ soluit nõ est vsu consumptibile: sed fructũ affert: vt ager domus ⁊ silia tenetur vsurarius nõ solũ ħ restituere: sʒ ẽt percepta ex illis quoꝝ

a ❡ An vsurarius.adde scḋs Tho. scḋa scḋe.q.lxxviij.summa psanella.super verbo vsura. Laur.ɔ̃ rodul. phis.i tractatu vsuraꝝ.q.xliiij

b ❡ Ueterem annonã. Adde archi.i.c.nullus xiiij.q.iiij. lau. de rodulphis i tractatu vsuraꝝ.q.xlv.

non ipse: sed alius erat dñs qḋ placet: q2 quo ad ħ vltimus non põt dici vsurarius eẽ bonefidei possessor: ⁊ sic fructus non lucrat. ❡ Octauo q̃ro an vxor ⁊ familia vsurarij possint viuere licite de bonis vsurarij. Sol. Matthe. referens qḋ no. Ray.in sũma.de rapto.versi.quid ergo faciet.⁊ se. vbi dicit ꝙ si vsurarius hʒ aliquid licite acqsitũ ex illo licite viuit familia: secus si totũ est de vsuris: q2 tũc debent aliunde sibi victũ q̃rere: dicit tñ ꝙ si non hñt vnde commode possint viuere: possunt ali de supradictis male acqsitis: nam vxori debent alimenta p maritũ ex titulo oneroso. facit qḋ no.eo.ti.cũ tu.⁊ .c.cõquestus: ⁊ .c.salubriter: de familia nihil dicit: dic ꝙ põt distingui: an sint psone obligate ad obsequium: ⁊ idẽ qḋ de vxore: alij debent recordare: ar.xi.q.iij. qm̃.de sen.excõ.ꝙ in dubijs.: ⁊ .c.inter alia: ⁊ pro hoc ꝙ si non habẽt aliũde possunt de male acqsitis: alij est q2 ob necessitatẽ famis lʒ ẽt frui ri cibo de furtis.c.ij. ⁊ qḋ ibi no. in glo.i. Itẽ quo ad vxorẽ.refert Matthe. qḋ no. Spe.de spon.§.postremo.vsi.quid de expensis: vbi dicit ꝙ si mulier facit expensas ex domũ viri: nõ tenet vir ad eas: nisi facte sint postq̃ʒ vir eã nõ admisit.pro ħ qḋ no.de diuor. significasti: ⁊ que nomine alimentoꝝ intelligant no. Spe.q si.sint legi.§.vno.vsi.in sũma. ❡ Nono q̃ro qd̃ si pro certa quantitate emũt fructus certos ab ecclia toto tpe vite sue donatis dandos: an est vsura. Matth. ꝙ nõ. refert tñ ꝙ not. Goff. in summa eo.ti.§.quid de qbusdam: vbi vʒ ɔ̃dicere: nã tales sic emunt: q2 putant se diutius viuere: ⁊ si percepturos esse plus q̃ʒ dederunt: vñ per spẽ cõmittunt vsuram: eo.ti.in ciuitate.pro hoc qḋ no.ibi Inno.dicẽs ꝙ a talibus abstinẽdũ ẽ p2imũ verius.p id qḋ dixi in eo.c.in ciui.: ⁊c: nã hec est emptio nõ mutuũ sine quo vsura nõ cõmittit. ❡ Decimo quero si quis mutat veterẽ annonam[b] vt recipiat nouã. Solu. Matthe.sm̃ Gof.ꝙ si ħ facit vt recipiat meliorẽ cõmittit vsurã: si aũt de sua pereat: vel q2 forte accipienti facit grãm non est vsura. ❡ Undecimo q̃ro si quis mutat pecuniã ereã recepturus i termino argẽteã vel argẽteã recepturus auream. Sol. Matthe. Gof.ꝙ si ħ facit vt in extimatione lucret vsurarius est.pro ħ qḋ dixi.ħ in .xxi.q. ❡ Duodecio quero si qs emit granũ tpe messium vel vinũ tpe vindemie pro toto anno. Sol. Matthe.ꝙ si ɔ̃ sua familia nõ est peccatũ.xiiij.q.iiij.quicunq3: secus si vt carius vendat: q2 tunc vt dicit idem.c.turpe lucrũ est: qñ aũt ante tẽpore messium vel vindemiaruʒ emitur: dic vt eo.ti.c.si.refert ic Matthe. qḋ no. Inno.ne cle.vel mo.c.i.vbi dicit ꝙ si qs tẽpore sertilitatis emit victualia: vt tpe famis abundet: licitum est ẽt si non pro se tñ: sed etiã vt alijs tẽpore famis vendat: dũmodo hoc vltimo casu nõ emat vt carius vendat: sed ne victualia dissipent.d.c.quicunq3. ❡ Decimotertio q̃ro in eo qḋ ħ ɔ̃batur iuramentũ illicitum: an si est licitũ pñt iurãtes ⁊ hi quibus pstatur sibi remittere. Solu. Lau. refert ea q̄ ponit Spe.de legato.§.nũc ostendendũ: v̇.hoc quoq3: que ponit ɔ̃textualiter auctore suspenso: ⁊ nõ est q̃stio necessaria huic littere. Uult aũt Spe.ꝙ si iuramentũ respicit cõmodũ personarum pñt sibi remittere.de spon.ɔ̃terea.de iureiurã.c.i. ⁊ .c. debitores: si aũt reuerentiã dei: secus vt si duo inuicẽ iurant ire vltra mare: pro ħ qḋ dixi i.d.c.ɔ̃terea. ❡ Decimoq̃rto quero si qs iurat facere aliqḋ veniale: an possit illud facere sine interitu salutis eterne. Sol. Matthe.remittẽdo ad no. per Arch.de pac.quãuis in glo.sic.ħ li.vi, vbi dicit ꝙ ad ħ vt iuramentũ obseruari debeat: sufficit ꝙ nõ v̇gat in peiorem exitũ.xxij.q.ij.si aliquid: vbi glo.dicit ꝙ si iuraui me peccaturũ venialiter tale iuramẽtuʒ nõ debeo adiplere: q2 est addere peccatum: peccõ.c.q.diffinitio: ⁊ sic quo ad ħ vt iurãs possit ɔ̃uenire: sufficit ꝙ iuramẽtũ verget in interitum salutis eterne vel v̇gat in peiorẽ exitũ: tñ facere veniale nõ v̇git i interitũ salutis eterne.sm̃ Arch.in.c.c.quãuis. Hoc autẽ sit differentia an dicas iuramentũ v̇gere in interitũ salutis eterne: an v̇o in peiorẽ exitũ seu dispendiũ: no. Jo.an.in.d.c.q̃uis.dixi.de iureiurã.si v̇o ⁊ presupposita illa dcta: dic ꝙ iuramentũ predictũ non v̇git in interitũ salutis eterne: ⁊ tñ nõ est obseruandũ p predicta. ❡ Decimoq̄nto quero in eo ꝙ

prohibentur

phibentur statuta q̃ impediunt repetitionẽ vsurarum quid de rege aragonie[a] qui leuat tributũ a iudeis vel sarracenis pp vsuras quas permittit eos exercere:incidit ne rex vel eius officiales vel in h fauentes o pdictis in excõicationẽ. de qua hic so. Laud. q sic:q nedũ christianis:imo ꝛ iudei sunt phibiti vsuras exercere:cũ ẽt lege veteri sint vsure phibite: ꝛ hoc maxime si exigunt a xpiano.e.ti.quãto:ꝛ.c. post miserabilem:dic q q̃stio satis decidit in lr̃a ibi .repetitionem impediunt. ¶ Decimosexto q̃ro an iudei sup restituẽdis vsuris possit cogi per iudices ecclesiasticos. Solu. Lau. q non: sed p principes seculares.d.c.post miserabilẽ:qui si negligentes fuerint pcedet iudex ecclesiasticus.iuxta tenorẽ.c.eo.ti.quanto:ꝛ de iudeis postulasti cũ si.dic h vera nisi eccl'ia hẽat iurisdictionẽ tpalem in loco:q2 tunc p se cohercet iudeos pena tpali.d.c.postulasti:ꝛ qd ibi dixi. ¶ Decimoseptimo quero q̃ rõne puniunt ipedientes repetitionẽ. dicit Paul. q rõ q2 si repetunt i foro ecclesie ipediendo repetitionẽ impedit ecclesiastica iurisdictio:ꝛ sic locũ hz pena. de imu.eccle.li.vi. dicit tñ Paul. q hz locũ h constitutio ẽt qñ vigore statuti vel alia rõne repetunt vsure ẽt i foro seculari:qd an liceat dico in seq.q. quo ad h aũt.dic q ipedientes repetitionẽ tenẽtur ad penã:o e q̃ hic tanq̃ fauentes vsuris.h.e.cle.ibi.vsurariam approbantes prauitatẽ. ¶ Decimooctauo q̃ro in eo qd dixi in pxi.q. qd qñq2 repetunt vsure[b] corã seculari iudice:an h fieri possit. So. Hug. ꝛ Lau.qd sic.xiiij.q.iiij.qd dicit:vbi de hoc p Arch. qd dicit Pau.sibi placere:vbi nõ refert.q.an id qd petitur sit vsura:ꝛ sic nõ litigat de phibito ꝛ pcesso:sed tñ de soluto vel nomatõ solũ corã ecclesiastico:q2 cognoscẽ hz:an id qd petit veniat noie vsurarũ: ꝛ sic itelligit: qd no. de foro.cõpe.cũ sit:vbi dicit gl. qd h crimẽ est ecclesiasticũ:qd dic Pau.verũ modo pdicto:qñ id quod petitur dubitur:an sit tale crimen:h vba inducit Bar.ff solu.ma.titia. Ad q̃õnem cũ queritur an qs sit legitimus:an de hoc possit cognoscere secularis: ꝛ qd de h dicat. dixi de ordi.cog.tuã:eo aũt casu quo est qd super contractu qui dr̃ de vsuris:dicit Bar.in e.l.qd si partes pfitent contractu:sz dubitat an sit vsurarius:tũc corã ecclesiastico:sed si de fcõ dubitatur q2 creditor se dicit mutasse sũmã de qua in istrumẽto:ꝛ debitor dicit q recipit nisi dimidiã:ꝛ alia dimidia adiecta est in fraudẽ vsurarũ:tunc qd est de aliquo spirituali:sz de fcõ ideo cognoscit corã laico:ꝛ dic Bar. ibi Paul. hoc dicere. h lap. de castigliono dicit h vltimũ exemplũ non eẽ bonũ ꝛ sm cũ qñ instrũm mutui purũ in sui forma ipugnat de fraude vsurarũ:ita q actor dicit instrũm vsurariũ reus negat dr̃ questio vsuraria ꝛ cognoscit ecclesiasticus: ꝛ sic hz generalis obseruantia:ꝛ vr̃ casus.de pig.illo vos:vbi vnus dicebat fundũ vere venditũ sicut ptinebat in instrõ:alter dicebat in veritate fuisse pignus: ꝛ tñ cognouit ecclesiasticus: ꝛ ad idẽ melius.de emptio.ꝛ vendi.ad nr̃am: ꝛ dicit Lap. q Pau.solũ dicit q qñ est qd de soluto vel non cognoscit secularis:vt si petit fructus cõputari in sortez qui dicuntur fuisse centũ:alius dicit q qnquaginta:vel si debitor dicit se restituisse sortẽ:creditor negat:vel dicit se soluisse qnquaginta:creditor q tantũ viginti:de his cognoscit secularis: ꝛ q no. Bar.C.de iud.quotiens:dic q ẽt Bar. nõ habuit respectũ q iudex secularis habeat pnunciare ꝯtrũ fuisse in fraudẽ vsurarũ:sed solũ q minus fuit mutuatũ q̃z scriptũ: ꝛ dixi de hoc in.d.c.tuã.de foro cõpe.cũ sit:vbi dixi q̃re crimẽ vsurarum est ecclesiasticũ:de hoc ẽt.J.§ sane.q.xv. ¶ Decimonono quero de exẽplis in eo qd h dicit q isti imponũt onera repetentibus vsuras. Sol.gl. fert exẽplificat qñ repetẽs vsuras in foro ecclesiastico cogit per statutũ laicũ mutuare tantundẽ pecunie tenendã per vsurariũ tanto tpe quã tenuit pecuniã vsurariũ:ꝛ dicit hoc statutũ eẽ pgami:ꝛ q h non licet:q2 hoc eẽt deducere oblĩonem nãlẽ in ciuilẽ. Idẽ pau. pro hoc:qd no.xiiij.q.iij.c.i.in glo.ꝛ p Arch.ꝛ Hostiẽ.in sum.de vsu.§.si.v.quid si tibi:ꝛ de h in seq.q. de alijs oneribus.ponit Pau.exemplũ:vt si statutũ dicit q non repetentur vsure:ꝛ q non seruanti statutũ ius nõ reddat vel q certam collectã soluat:vel qd simile. ¶ Uigesimo quero an id quod dixi in.q.pxi.nõ licere per statutũ liceat per pactum:ꝛ vr̃ q nec per pactũ:q2 ex quo deducit naturalis in ciuilẽ recipitur aliquid vltra sortẽ:ergo est vsura: vt no.ff. si cer.pe. rogasti. In ꝯtrũ qd no. Host.in sum.eo.ti.§.que pena:ver. quid si mutuo pecuniã:vt alia vice remutuees:vbi dicit q q2 nulla abundantia sorti accedit:sed deducit in pactũ id qd ille tenet:p hoc.ff.man.idẽq2.§.si.Stepha.ꝛ Mat.tenent primũ:qd placet. Pe.de ancha.q2 pactũ auget effectus obligationis nãlis qua nõ cogeret remutuare: sz per pactũ cogitur. Itẽ regulariter qd phibet per statutũ ꝛ per pactum: q2 statutũ est tacita ciuiũ conuentio.ff.de legi.de quibus no. .C.de decre.decur.in Rubri.qd vltimũ declaro. de ꝯsue.c. si.de pmo dic vt dixi.de vsuris.ꝯsuluit:vbi dico q si deducitur hoc in pactũ eo modo quo inest nõ est vsura: puta si te obligas exprimendo q nõ vis obligari plus q̃z esses obligatus cessante pacto:ꝛ sic pcedit dictũ Host. si aũt simpliciter deducit in pactũ:tunc surgit ciuilis:nõ pcedit qd tunc dixi vsurã cõmitti raro tñ hoc practicat. ¶ Uigesimoprimo quero in eo q punit officiales q statuta faciunt scribũt vel dictãt:qd de officialibus scribentibus vel dictãtibus: dic vt .J.q.xxiij. ¶ Uigesimoscdõ quero si sit statutũ q nullus pro vsura recipiat vltra duos denarios p libra in mense: an erit locus pene:de q̃ hic in glo.qd si arguit q sic:q̃si de pluri negando videat concedere:de tãto ꝯtrariũ:sz ꝛ no.gl.q2 singularis.ꝛ per eã infert q statutũ a ꝯtrio[b] nõ trahit ad casuz alias decisum:qd dixi de ꝯsue.cũ dilectus:ꝛ cum gl. sz Lau. dũmodo cesset fraus:dicens q phibendo de maiori: nõ p hoc permittit de minori.xiiij.dist.c.i.xxi.q.i.hac ratiõe: idẽ ẽt Pau.q ponderat lr̃am q̃ ad hoc vt sit locus pene exigit q statutũ velit q vsure soluant vel solute non repetant: qd non vult statutũ pmissum. ¶ Uigesimotertio q̃ro in eo qd punit eos q iudicãt vsuras soluendas:qd de scribentibus iudicata. Glo. de scribentibus dicit q h non exprimit de his sicut in.c.nouerit.de sen.excõ.ꝛ vr̃ q̃si velle secus hoc casu. Pau.tñ per dictũ.c.nouerit:dicit idẽ de scribentibus iudicata si iudicat sm statuta:de quibus h:secus si non iudicat sz statuta:q2 tunc scribens snĩam nõ incurrit penã: sed solum iudicãs:ꝛ h ꝯstitutio cum sit penalis non dz extendi ad personas non expssas:regula in penis:li.vi. ꝛ quo ad hoc vltimũ:idẽ Genze.pmũ autem qd dicit Paul. qñ iudicat sm statuta:forte voluit Pau.elicere ex h lr̃a in eo qd punit scribentes talia statuta q̃si is qui scribit snĩam cõformẽ statuto dicat scribere statuta:q tñ non pcedit nisi nõ poneret tenor statuti in snĩa: ꝛ tunc vr̃ incurrere:q2 tanq̃z officialis scribit statuta:ad h enĩ vt is q scribit alia statuta vel dictat sit excõmunicatus requirit sm Pau. q tãq̃z officialis h fecerit: pro hoc lr̃a ibi.officiales. ¶ Oppo.ad h ne cle.vel mo.sententiã:vbi nõ sufficit scriptura nisi sequat homicidiũ: ꝛ eo casu quo inde sequit homicidiũ:sufficit q̃litercunq2 scribat: aut dicet ẽt non tanq̃z officialis. Sol.pau. q ibi tenet tanq̃z dans auxiliũ ꝛ fauorẽ pnuncianti:vt ibi.no. Inn.ꝛ tenetur vt prediri qñ inde sequet homicidium:vt ibi: hic autem eo ipso q scribit vel dictat incurrit penaz absq2 alia executiõe statuti: quod nota. ¶ Uigesimoq̃rto quero an in vsura mentali locum habet h cle. Solu.paul. q nõ:q2 licet creditor in iudicio ꝯfiteatur suam prauam intentionẽ:tamẽ non potest repeti vsura: sed vt quasi vsura ꝛ iniuste receptũ:vt no. Hugo.eo.ti.ꝯsuluit:dicens q vsura mẽtalis dz restitui: ꝛ idem ibi Inno.ꝛ Ray.in sum.eo.titu.post pncipiũ:secus in acquisito per symoniã mẽtalem.de symo.c.vlti.ꝛ de hoc vltimo in seq.q. Quo ad primũ.dicit pau.q vsura mentalis debet restitui quãdo pua creditoris intẽtio inotescit debitori quomodocunq2:puta q2 sic facere cõsueuit. d.c.ꝯsuluit.ff.quod me.causa.l.si.§.feneratores.de pig.ac.vel vniuersorũ:de vsuris qui sentiunt.de re iudi.c.in causis:de cõfir.vti.ad nostram: de pig.illo vos:in si.tunc enim cẽset vsura pactionalis pacto tacito intellecto:secus si debitori nõ inotescit intẽtio: q2 tunc sola mẽs non obligat ad restitutionẽ: cũ non sit ibi pactũ vel actio iplicite vel explicite:ꝛ sic dans gratis:ꝛ de his in regula peccatũ in.q.ij.ꝛ.iij.col.ꝛ dixi eo.ti. in ciuitate:in

[a] ¶ Quid de rege aragonie. adde ia:h.h ma. l.l.cunctos populos.C.de sũ.tri.ꝛ si .ca.s.l. viij.col.ij. ꝛ p illũ tex.cũ glo.

[b] ¶ Qd quandoq2 repetunt vsure. Et adde q dixi i cle.dispẽdiosã supra.h iudi.vbi posui appostillam.

[c] ¶ Contrarie. add.c.cuz apostolica h his q̃ fi.a pla.doc.in.c.publicato.h elec.abb.i.c.in causis. de elec. barba.i.repe.c. rayuuti[o]. de testa.in.xxij. col. doc.j.l.i.in.§. huius rei.ff.de offi. ei cui mãdata est iurisdi. bal.i.l. cõuenticulã.C. de episc. ꝛ cle.Ly.ꝛ do. f.l.oes populi .ff.d iust.ꝛ iur. ang.ꝯs.ccx.in vlt.col.lnd.ro. ꝯs.cccxcix.ici. vt pleno ꝯsulta tio clarius reddatur.

ī.q.vbi dico idē qđ nunc dixi ꝙ si de intētione ꝯstare potest in iudicio cogi pōt restituere: ꝛ h̄ casu dic esse locū huic cle. qꝛ tunc est vera vsura: idē eni operatꝛ tacitū qđ expressū: ꝛ no. de foro cōpe. si diligenti: ꝛ ꝓbatur. ff. si cer. pe. cū quidā ꝛ pro hoc. de cle. significasti: si aūt de intētione non ꝯstat nisi in foro penitētiali adhuc tutū est ꝙ restituat: nō tñ erit locus huic cle. que loqtur in foro penitētiali. Itē ēt si non pōt in foro aie iduci ad restituendū: pnt ꝙ possit aliter penitere: qꝛ id qđ accipit non dꝛ ablatū nec dꝛ vsura: sꝫ minus debite .i. nō ex bona mente quesitū qđ plenius dico in . d. c. in ciuitate. ¶ Uigesimoquinto q̄ro ī eo qđ dixi in ꝑxi. q. ꝙ aliud in symonia mentali q̄ȝ in vsura est h̄ dicere. Sol. lꝫ sola mente cōmittiꝰ vsura eo mō quē dixi in ꝑxi. q. secus ī symonia. de symo. c. fi. Rō diuersitatis multiplex redditꝰ in . d. c. fi. qđ prosequiꝰ pan. sꝫ obmitto: qꝛ dixi in. d. c. fin. vbi vltra rōnes alioꝝ dixi ꝙ melior ratio est: qꝛ in symonia intentio non est cā pp quam detꝛ: vt si recipio beneficiū: ꝛ in mēte hn beo aliqđ dandi. pro h̄ ista nō est cā quare ille det beneficiū similiter ītentio ꝯferentis de aliqđ recipiēdo nō est cā quare ipse ꝯferat cū teneatꝰ cōferre: mutuās autē cū spe aliquid percipiēdi: ꝛ alꝰ non mutuaturus hac sola spe ducitꝰ: ꝛ dato ꝙ hee rō vel alie. de quibꝰ in. d. c. fi. nō essent oino sufficientes: sufficit m̄ ita scriptū eē precipue: qꝛ vsura ꝛ symonia sunt scīa oino diuersa. ¶ Uigesimosexto q̄ro an soluēs vsuranꝰ peccet. Solu. Mathe. ꝛ Stepha. ꝯsequentes ea q̄ q hꝰ eodē titu. super eo: vbi ꝯcluditur ꝙ nō peccat si nō est causa inducendi vsurariū ad fenerandū: vt qꝛ erat alias feneraturus: ꝛ h̄ si recipit pro ope pio vel saltē indifferenti: ꝛ ꝙ pro opere pio pōt ēt induci vsurarius: vt potius mutuet sub vsuris q̄ȝ in mutuando ꝑmittat egentes mori: qꝛ per h̄ nō suadetꝰ sibi: vt peccet sed vt euitet maius peccatū. ¶ Uigesimoseptio quero an in casu huius cle. isti incurrāt excōmunicationē ipso iure. Glo. incontinēti soluit ꝙ sic: ꝛ idem pan. ꝛ Lau. ꝛ de hoc. s. i. xi. no. ¶ Uigesimooctauo quero in eo ꝙ punit obseruantes statuta premissa: an quo ad eos obseruātes hēat locū h̄ pena. Glo. vt scripsi soluit ꝙ nō: nisi sint de personis expressis. idē pan. ꝛ dixi. s. q. xxiiij. in fine. ¶ Uigesimonono quero an qđ h̄ dicit de tribus mēsibus habebat locū quo ad eos q ediderāt statuta ꝑ seipsos. So. Gen. ꝙ sic: ꝛ in hoc nota ꝙ datur tēpus triū mensiū . ad h̄ vt ꝯstitutio liget: sed regolariter duoꝝ. in auc. vt fac. no. cō. circa ꝑm. de ꝯsti. c. ij. in glo. fi. ¶ Trigesimo q̄ro an aū hāc cle. illi statutarij ꝛ alij de qbꝰ h̄ erant excōicatꝰ ꝙ sic. per ꝯ. c. nouerit. ꝛ. c. grauem. de sen. excō. Lau. qꝛ cōtra: qꝛ h̄ nō est contra libertatem ecclesie ꝙ ibi solum damnatur.

¶ An soluēs vsuras. adde gl. ī. c. i. de vsuris. gl. ī. c. ꝯsuluit eo. ti. ꝛ ibi. Jo. a imo. an no. ꝛ ant. de butri. c. sup eo. de vsur. archi. ī. c. siquis vsuraꝫ. xiiij. q. iij. Lau. de rodul phis ī tractatu vsurarū. q. x. Tho. ī. 2. se. q. lxxviij. ar. vel. abb. ī. c. cū in ecclesia ī viri. col. de symo.

§ **Ceterum.** Not. ibi occulte ꝙ ad actus ob no occultus extenditꝰ iudicium ecclesie ꝛ eius pena: de hoc. s. in. i. ꝯrio. ¶ Scđo no. de dolositate vsurarioꝝ: ꝛ de h̄ remittit glo. satis: ꝛ dico ꝙ. s. q. iij. ¶ Tertio not. ibi. vix de hac dictione: ꝛ qđ vixꝰ sit: tñ sit. de cogna. spiri. c. ij. lib. vi. ¶ Quarto no. ꝙ cū de vsuris agitur cogitur reus edere instra ꝯtra se: ꝛ sic si agitꝰ nō aliō contra ipsum nō tenetꝰ edere: eo aūt casu quo agitꝰ de vsuris debet ꝓcedi simplr ꝛ de plano ꝛ c. vt dic̄ gl. quo casu. ¶ Quinto no. ꝙ cōuincitꝰ quis ex suis codicibus. xxiiij. q. ij. sancian aūt sicut cū dico. s. q. vi. ¶ Oppo. in eo qđ dixi in. i. no. iudicium ecclesie ꝛ eius penā extendi ad occulta: qꝛ de occultis cognitor est deus. xxxij. di. erubescāt. So. lau. ꝙ vbi pena ꝓcedit ex claue vt ex censura ecclesiastica ꝛ peccatū pro quo est dānatū lege diuina vt vsura ꝛ symonia extenditꝰ ad crimē ēt occultū: nā in vsura sola spes dānatur: eo. ti. ꝯsuluit sic ēt symonia mentalis dānatꝰ. de sy. c. fi. ꝯm Laud. qꝛ vltimū non ꝓcedit qꝛ ex sola mēte nō cōmittitꝰ symonia: vt dixi. s. e. cle. in ꝑn. q. xxv. In alijs autē peccatis seu penis in quibus cessat alterꝫ predictoꝝ actus occultus nō cadit sub precepto ecclesie militantis: vt in ꝯrio: de hoc. s. ti. i. volētes. §. notarij: vbi dixi in tertio no. ¶ Scđo oppo. in eo qđ dicit vsurarios teneriꝰ ad edendū codices: nā solus vnus codex est in iure ciuili. Glo. lꝫ ꝙ hic accipitꝰ h̄ verbū codices non pro nomine illius librꝫ generaliter pro oibus. ¶ Tertio

¶ De dolositate vsu. adde gl. ꝛ h̄ q. ij. c. hic tus doc. ī. c. nisi de coha. cle. ꝛ mu. doc. ī. c. cōtracto. de cogn. spi. gl. h̄. ī. c. i. de teri. lex vib. di. ꝛ ī. l. vix. ff. de in di.

¶ Usurarios teneri. Adde bar. ꝛ bal. ī. l. i. C. de edē. ꝛ bal. ī. l. dissoluit C. de cōdi. ex lege Lu. ro. in. l. ꝙ epis. de publi.

oppo. ꝙ nō debent cogi vsurarij edere suos libros. de proba. c. i. sol. Lau. ꝙ h̄ speciale pp periculū anime. scđo soluit ꝙ ꝯtrariū est regulare. fallit in rōnibus que sunt cōmunes ff. de iure fisci. in fraudē. §. ex his. ꝛ se. de eden. si qs §. rat. o nē: ꝛ. l. argentarius: ꝑma verior: qꝛ inherendo huic vitime nullū speciale ī vsurario iduceret h̄ cle. ꝯ id qđ dico ī sequē ti ꝯrio: ꝛ generaliter qñ ꝛ qualr debeat fieri editio. distinguit Lau. qꝛ aut q̄rio de litteris apostolicis seu quibuslibet alijs iudicialibus q̄ sunt cōia ꝛ talia sunt edenda. de rescrip. si aūn ꝛ. c. plerūqꝫ. de alijs ꝛ aut sunt cōia aut nō: si sic debēt edi cū die ꝛ ꝯsule: vt h̄ si nō cōia: aut vis vti aut nō: si sic aut aduersarius opponit qđ sint falsa ꝛ debent edi cū die ꝛ cōsule. de fi. instru. inter: aut nō vult h̄ opponere ꝛ debent edi sine die ꝛ ꝯsule ne prestetꝰ mā fabricādi falsuꝫ. de fi. istru. Cū. ꝑpetuus: vbi no. in glo. vlti. receptio ꝑus iuramēto de calūnia: vt no. de fi. instru. cōtingit in glo. ij. si aūt non vis vti: ꝛ aduersariꝰ vult p ea fundare suā intētionē nō sunt edende de ꝓba. c. i. ꝛ de triplici genere editionis. not. insti. de inuti. stipu. §. itē v̄boꝝ: ꝯm Laud. distingue plenius: vt dixi ī. d. c. i. de ꝓbatio. ¶ Quarto oppo. in eo qđ dixi in ꝑcedenti ꝯrio ꝙ hic speciale vt vsurarius teneatꝰ edere ꝙ imo sit de iure cōi. ff. de eden. l. iij. Glo. vide. soluit ibi: sꝫ si non petitur vsqꝫ ibi. Itē scias: ꝛ hoc vult ꝙ ꝯriū loquitur in ꝑuilegiato vt in fisco: secus in nō ꝑuilegiato cui nō fit editio rōnū que fiunt non ratione publici officij. fallit qñ petitꝰ editio ab vsurario vt dic: ꝛ sic vult gl. ꝙ speciale inducitꝰ p hanc clem̄. ꝯ vsurariū: ꝛ idē Pau. sed Lau. vt dixi in ꝑxi. ꝯtrario: videtꝰ velle ꝙ nō sit speciale in vsurario. ꝑmū verius: vt dixi ēt ī ꝑcedenti ꝯrio: ꝛ dicit pau. ꝙ alias non tenetꝰ quis rōnes edere nisi sint communes vel censuales vel eis vtatꝰ. ꝛ in hoc ꝙ dicit censuales nō apparet quid velit ꝛ forte corrupte loquitur vel vult dicere de rōnibus ꝯfectis ratiōe publici officij: ꝛ de hoc in sequen. cōtrario: ꝛ hanc gl. ibi . littera. E. Et hāc ponit Joā. an. eo. titu. q̄ȝ li. vi. super glo. antepe. ¶ Quinto oppo. ad idem ꝙ editio rationuꝫ possit peti ēt a non vsurario. ff. de eden. argentarius: So. pan. stando cōtrario ꝯm quosdā: ꝛ ꝯm hoc nil noui iducit. Alij vt refert dicūt ꝛ melius ꝯm pe. d̄ bella pert. ꝙ aut rationū editio petitur ab eo qui fecit nomine publici officij: ꝛ tunc ꝓcedit opinio predicta: aut ab eo qui fecit ratiōe non publici officij: tunc idē ꝙ in instrumētis: ꝛ ad cōtrarium ex hoc patet solutio: qꝛ illa lex loquitur de argentario: ergo in alijs iure cōmune est ī cōtrarium. ff. ad munici. l. i. in fi. ꝛ hoc etiam vult gl. vt dixi in precedenti contra. ex his videretur ꝙ cum hodie non sunt argentarij vel nūmularij publici ī ꝯmuni scripture libroꝝ cōdito ab eis sunt ꝑuate: vt no. glo. de eden. quedam. §. nūmularios. non sit dare ꝙ quis cogatꝰ edere libros nisi qñ petitur a fisco: vel qñ contra vsurariū. per ꝑdicta tamen bar. in e. l. quedā in ꝑin. ꝛ in. §. nūmularios. dicit hodie mercatores stationarios cogēdos ad edēdum libros sicut olim argentarij: lꝫ libri non faciant plenā fidē nisi contra ipsos scribentes: sed inter alios faciunt semiplenā: vt no. ff. de iureiur. admonēdi: ꝛ sic videtꝰ velle ꝙ liber rationū per quēcunqꝫ fiat est edendus: ꝛ ex h̄ nil speciale videbitꝰ esse in vsurario ꝓpter hoc audiui dicētes ꝙ mercatores ꝛ similes qui habēt instar argentarioꝝ coguntur edere: secus in alijs qui ꝑuate in domo libros cōficiunt nisi sint vsurarij vt h̄ vel petatur a fisco vt predixi: ꝛ ꝯm hoc si vsurarius est publicꝰ qui tenet mensam ꝛ facit libros nō est speciale ꝙ cogatꝰ edere: ꝛ idē de alijs publicis mercatoribus: sꝫ si ꝑuate: tunc speciale si non esset vsurarius non teneretꝰ. Alij dicunt ꝙ dictū Bar. de mercatoribus ꝓcedit magis de equitate q̄ȝ de iure: ꝛ sic dicunt speciale in vsurario: qꝛ de iure tenetꝰ edere: vt hic: vel tenendo dictū Bar. qđ cōmuniter seruatur. dic speciale ī vsurario: vt proxime dixi. Item qꝛ de libris alioꝝ nō vsurariorum erat opinio h̄ statuitur de vsurario: ꝛ sic in eo est certū: preterea licet hic dicatꝰ tātum de codicibus rationū: idē tamen de quacunqꝫ scriptura vsurarij: qꝛ idē de parte qđ de toto: ꝛ pro hoc. s. e. §. in glo. qđ si in eo qđ dicit de cedulis: ꝛ sic sentit eas edendas si extāt: quod secus est in nō vsurarios qđ not.

qd not. et de his et dixi de proba. c. i. ¶ Quero si fenerator negat se fenerationem: an poterit cogi edere libros vt h. So. Lap. quod antequam cogatur cognosceretur summarie an sit vsurarius: sm ino. de foro compe. romana. §. contrahentes. li. vi. qd no. et pro hoc litera ista que loquitur de feneratoribus compellendis: et sic presupponit quod de hoc non dubitatur quin tales essent. quod ergo petunt quem cogi ad edendum tanquam vsurarium debent probare hanc qualitatem ex qua fundatur sicut cum conuenitur in loco ratione contractus si negat contractum debet de hoc summarie cognosci: quod no. Inn. i. d. §. contrahentes: et pro hoc qd no. de foro compe. si clericus: et c. cum sit generale. ¶ Secundo quero: quia dixi in pri. q. quod probari debet eum a quo petitur editio esse vsurarium. quomodo hoc probabitur. dic per argumenta eo. ti. cum in diocesi: et dic vt ibi dixi et pro hoc quod non sit opus probare per probationes necessarias est hec litera: quia vsurarij occulte ineunt et dolose contractus vsurarios: ita vt dixi conuinci possint. iuxta id. Qui male agit odit lucem: de of. dele. consuluit: vnde contra eos presumitur: vt ibi: et vt eccle. bene. c. vno. de pig. illo vos: ideo in odium ipsorum admittitur probatio per argumenta. d. c. cum in diocesi. et de hoc in q. seq. ¶ Tertio quero quia dixi in pri. q. quod per argumenta conuincuntur vsurarij quibus argumentis poterunt conuinci. Sol. lau. quod proceditur contra ipsos recipiendo in testes prosonetas et mediatores et alios cum quibus dicitur crimen commissum: arg. de testi. quidam aliquos: et precipit iudex sub pena excommunicationis quod quicunque aliquid scit super hoc veniat ad deponendum: ar. de iureiur. ad nostram. ij. qd etiam dico in. q. x. in fi. nam sm lau. vsurarij adhibent omnem fraudem quam possunt vt non possit de his sciri: vnde etiam non celebrant contractus per se: sed per mediatores et pignora faciunt transire per tres vel per plures manus antequam veniant ad se. dicit etiam lau. pro perspicua indicia ad conuincendos vsurarios erunt si in contractu venditionis exsoluendo vt quia promiserunt reuendere plus recipient quam dederint vel si fructus in sortem computantur. de quo remittit ad no. de emptio. et vendi. ad nostram. et per ibi no. possent omitti que prosequitur lau. sed quia vltra ibi no. quedam inserit prosequor. Dicit ergo quod etiam conuincuntur per illos presentes fuerunt si per eos constabat quod volebant recipere mutuo: sed vsurarius me induxit ad vendendum. Item considerabitur: an pacta apposita claudicent vt quia omnia sunt in fauorem creditoris: et nihil vel parum in fauorem debitoris: vt sic possit apparere: an aliquid lucri consequatur vsurarius vltra sortem. Item consueuit frequenter in contractibus penam apponere et sic iudex considerabit ad inferendum crimen contra eorum fraudes: et de his in. d. c. ad nostram: et per Host. in sum. eo. §. qualiter. et §. que pena. dicit etiam lau. posse dici hoc casu sufficere summariam cognitionem: ar. eorum que no. Inno. de iureiur. ad nostram. ij. dic quod summaria cognitio sufficit in hoc solum quod super hoc crimen procederetur summarie. de iudi. cle. dispendiosam: non autem sufficit summaria cognitio quo ad probationes eo modo de quo. vt lite non conte. quoniam. §. quod si super. vbi no. in glo. sit. C. quod sufficit probatio per iuramentum: qd dic vt ibi dixi: sed debent esse probationes sufficientes sicut quando agitur principaliter. in hoc tamen speciale: qd ibi. alias super crimine requiruntur probationes luce clariores contra vsurarium. sufficit probatio per argumenta vt predixi.

¶ Quarto quero quam actionem petitur ab vsurario vt edat libros et generaliter de quocunque qui tenetur edere rationes: quero qua actione. Ad primum dic quod ab vsurario petitur editio[a] huius cle. que inducit speciale in eo qd dixi. S. in. v. contrario. de conditione ex canone. dixi. de resti. spo. sepe. Ad secundum dic vt in gl. vide in prin. que dicit quod rationis editio petitur per actiones speciales a tutore procuratore etc. vt in gl. sed ab eo qui fecit eas ex publico officio petitur per edictum de edendo. et idem paul. qui etiam refert illud qd no. By. ff. de tute. et ratio. distrahen. l. i. §. officio: vbi dicit quod si petuntur rationes ab vsurario vel incidenter gratia alterius iudicij incohati: siue precesserit contractus: siue non occasione cuius confecte sunt peti possunt officio iudicis: quia non subest alia actio. Si vero petuntur principaliter si precessit contractus vel quasi ex quo oritur actio cuius contractus occasione facte sunt petuntur actione descendente ab illo contractu: sed si non precessit contractus petuntur per officium iudicis et eis non exhibitis fit condemnatio ad interesse. ff. de eden. sigo ex argentarijs. §. est hoc edicto: et de hoc per Bart. in. d. §. officio. et in hac glo. ibi. et similes: et de hoc in spe. de instru. edi. §. videndum in fi. ibi. l. i. C. de eden. ibi de hoc. et dixi de proba. c. i.

¶ Quinto quero ad quid est vtilis hec editio contra vsurarios. Sol. patet ex textu: quia per codices suos poterunt conuinci. pro hoc qd not. Archi. eo. ti. quamquam. li. vi. Consueuerunt enim: vt dicit pau. in codicibus scribere totam veritatem dati et recepti: licet aliud appareat per publica instrumenta. ¶ Sexto quero in eo qd dixi in pri. q. quod vsurarij per suos codices conuincuntur: an stabitur codicibus in eorum fauorem. gl. vide ibi. Idem scias quod non: et idem pau. ¶ Oppo. ad hoc qd imo et pro eis debeat stari: quia qui recipit libros pro se tenetur recipere contra se. de censi. cum oli. So. si vsurarius produceret libros pro se contra alium non crederetur: et hoc vult glo. et iura que allegat: sed si cogitur vsurarius ad instantiam vsurarij edere libros et aduersarius vtitur eis quo ad aliqua capitula tenebitur illa capitula etiam recipere contra se. d. c. cum olim: quia non possit pro parte approbare et pro parte reprobare: sed quo ad alia capitula non tenebitur stare libris: quia cessat ratio predicta: et hoc dixi in. d. c. cum olim. in. x. contrario. et in. v. q. et pro hoc etiam dixi de confessione. de postu. bone. ij. ¶ Septimo quero in eo qd dicit quod vsurarij compelluntur edere libros per censuram ecclesiasticam: an poterit alio modo et precise fieri talis compulsio. Glo. quod contingat soluit quod non inuito vsurario non debet ingredi domum eius vel archam eius frangere: qd singulariter no. Stepha. dicit quod remedium censure non excludit alia remedia contra contumaces in exhibendo: et sic sm eum eo inuito potest iudex mittere ad eius domum et facere archas perquirar. C. de eden. l. apud quem. primum verius: quia in ciuilibus non debet quis violari personaliter. ff. de in ius vo. plerique. l. sed etiam alias: sed secus in criminalibus: vt ibi no. gl. ¶ Octauo quero an contra iudeos vsurarios sit locus huic cle. Glo. c. ibi. et quia quod non directe: sed indirecte sic: qd dic vt in glo. et idem Pau. dicens quod directa et indirecta excommunicatio equiparantur. Jo. an. in cle. vna post prin. et ad aliud nihil ad nos de his qui foris sunt. de diuor. gaudemus. respondet Pau. quod illud loquitur de pena spirituali. vt no. xxviij. q. i. sepe. ¶ Nono quero an heredes[b] vsurariorum compellantur edere per hanc clem. Glo. vsurarios quod sic. pro hoc sm Laud. quia ex quo succedunt in vniuersum presumuntur ad eos peruenisse: arg. e. ti. tua: de hoc per Hostien. in summa. eo. titu. §. que pena. ver. hac pena. ¶ Decimo quero quid si vsurarius dicit se non habere rationes vel illas perdidisse. Glo. quod si arguit credendum esse sacramento eius. Contrarium tenet dicens quod debebit probare amissionem cum casu. pau. distinguit an dicat se perdidisse: et procedit quod dicit gl. presupposito enim quod constet eos habuisse non credetur quod perdiderint nisi probent cum tractetur de lucro ipsorum et aliorum damno cum forte aliter non possint vsure probari. facit. ff. de eden. argentarius. in fi. de pur. ca. c. i. sed si dicunt se non fecisse libros. dicit Pau. in hoc standum iuramento ipsorum nisi probetur contrarium cum hec negatiua non possit aliter probari: quod nota. et pro hoc quod sequitur in glo. de vsurario qui scribit in cedulis quas lacerat. ff. de re mili. non omnes. §. a barbaria. et in fi. s. qui veritatem sciunt veniant ad docendum quod etiam dixi. S. q. iij. in prin. nam et contra vsurarios potest iudex procedere ex officio: vt no. Inno. in. c. ad nostram. alle. in glo.

§ **Sane.** Not. de verbo pertinaciter[c]. de quo remittit glo. ij. exponit Lau. pertinaciter. i. obstinata pertinacia. dicens quod alias non incurreret penas infrascriptas. de sum. tri. cle. vna. §. porro in fi. Pau. dicit quod pertinax dicitur qui valde imprudenter aliquid tenet et affirmat: et sic si ioco vel per lubricum lingue quis asserit id de quo hic non est hereticus. xxiij. q. iij. qd ait: quod dico. J. q. v. et est pertinacia in malo perseuerantia in bono. Genze. exponit pertinaciter. i. cum persistentia incorrigibili. xxij. q. penul. dixit. vbi de hoc: et omnes iste expositiones tendunt ad idem. ¶ Secundo not. quod contra suspectos de heresi proceditur ex officio: argu. de presump. litteras. de pur. ca. inter co. tit. filij. de accu. vt officij libro. vi. in quibus no. archidia. quis sufficiat. ¶ Tertio no. de dictione tanquam. que sm Pau. hic est expressiua veritatis. de excessi. prelato. nimis. i. in prici. de dolo. put alibi similitudines: vt lit.

[a] ¶ Petitur editio. add spec. in ti. de instru. edi. i. §. videndum in fi. gl. et bal. l. de. l. ij. C. de eden. bar. et doc. in. l. quedam in pri. ff. de ede. Salyc. l. l. fi. C. e.

[b] An heredes add bar. et bal. in. l. i. C. de edendo.

[c] ¶ De verbo pertinaciter. adde. l. ad magistratum: et l. l. omnes. C. de here. l. cle. i. de §. porro. de sum. tri. c. nos autem. xvi. q. i. c. pertinacia. de pe. di. v. i. cle. exiui de paradiso. i. §. fi. de verbo. signi.

non conte. qm̄ ad fi. ¶ Oppo. qđ asserens heresim non est peccatum: cum nō sit censendus hereticus: qꝛ nec vsurarius qui facto hoc asserit ex h̄ censet̄ vsurarius. cū tñ plus sit fcō aliquid facere q̄ vbo. ff. de edil. edi. si tñ. §. i. & appella. ad audientiā. & c. dilecti. i. vbi de hoc glo. in fi. soluit qđ dic grauius puniuntur fauentes p modū hic expressum q̄ fauētes & ex hoc infert plus puniri auctorizantē q̄ facientē. idē lau. dicens q̄ quidā sunt auctorizantes de qbus h̄ & isti magis puniunt̄ q̄ cooperantes vel faciētes vt predixi. & pro hoc xx iiij. q. iij. aliox. xi. q. iij. q̄ ꝯsentit. qdam sunt cooperantes ī exequēdo & pducēdo ad effectū: de quibus. h̄. ea. cle. in pn. & hi ēt magnam penā incurrūt. s. excōicationē: vt ibi. s; non tantam quantā ꝓxime dixi. sunt & tertij q non per se: sed cum eorum donibus fauent eis: & de istox pena co. tit. c. i. li. vi. sunt quarti qui per se vel per alios ꝓ se vel pro alijs vsuras exercent: & isti non tñ delinquūt quantū pmi quo ad qd: dūmodo credunt peccatū eē vsuras facere: li; velint potius lucrari q̄ peccatū vitare. xv. q. i. merito. & isti diuersas penas incurrūt. carēt eni sepultura. Itē si clerici sunt deponuntur ab officio & beneficio: de hoc co. ti. qꝛ in oibus. & co. ti. c. i. & ij. lib. vi. & de vi. & hone. cle. clerici. de excel. pla. lter. xiiij. q. iij. & iiij. per totū. Ex his dic ad q̄rtuz q̄ li; magis sit aliquid facere fcō q̄ verbo: nō tñ ex hoc infert̄ q̄ exercēs vsuras sit magis puniendus q̄ asserens h̄ non esse peccatū nam vltimus incidit in aliud crimen grauius: qꝛ est hereticus vt hic. Contrariū aūt ꝓcedit qñ is qui facit facto. & is q fac̄ vbo cōmittunt idē: qđ h̄ est de hoc. J. q. vi. ¶ Secūdo oppo. ad idē qa hereticus est[a] qui male sentit de articulis fidei vel sacramētis eccl̄ie. de hereti. ad abolendam in pn. qđ nō vr̄ facere is qui asserit vsuras nō esse peccatū. Glo. nō solū soluit q̄ ēt est hereticus q peruersum dogma vel falsas vel nouas opiniōes gignit: aut sequit̄ per iura que allegat: & idē paul. dicens q̄ hereticus ēt est q falsam vel exorta; expositione; in diuinis scripturis ponit. ꝯ id qđ tenet eccl̄ia: qꝛ tales aliter scripturam intelligunt q̄ spiritussanctus flagitet a quo scriptura est inspirata. l. di. sigs diocesanus. & c. si ille: m fin. lxxx. dist. si illud. xxv. q. i. violatores. i. q. ij. igitur. ¶ Tertio oppo. ad idem qa sepe de aliquo ꝯtu dubitatur an sit commissa vsura co. ti. naviganti. quo casu in dubio i vr̄ q̄ ipune posset asseri pro & ꝯtra. ff. de re iud. cū prolatis: ꝓ hoc qđ no. de postula. c. vno. li. vi. Solu. Laud. qđ hic loquitur qñ non est dubiū qn sit vsura: qꝛ tunc asserere qđ non sit peccatum est heresis: secus si dubitat̄. vt in. c. naviganti. Quid ēt sit vsura. dico. J. q. vij. ¶ Quero an h̄ littera ibi. si secus. procedit siue sit vsurarius siue nō: Glo. i. qđ sic: pro hoc qđ dixi in. i. cōtrario: nam ēt non vsurarius ptinaciter asserēs exerceri vsuras non eē peccatū magis peccat q̄ exercēs qui nō asserit: vt ibi dixi. ¶ Secūdo quero qdo; paganus factus christianus petit a papa qđ ei det aliquem n quo istruatur ī fide & deputatus instruit nō in fide: s; ꝯtra vt quod adoret idola: an excusatus est cōuersus ad deū. Solu. Matth. qđ non: qꝛ ignorantia iuris nālis nō excusat si est discretus: qa nil refert in his decipere vel decipi posse. xvi. q. i. si cupis. & de hac ignorātia dr̄. Qui ignorat ignorabit̄. xxxviij. distin. qui ea. Itē debuit ꝯsulere peritiores: vt no. xij. dist. c. i. & ð hoc supia de sum. tri. cle. vna. & hoc ēt vult Paul. q in vbo affirmare. dicit hoc qđ credere ēt si ex mala doctrina hoc dicat nisi eēt paratus hoc corrigi. xvi. q. i. si cupis. xxiiij. q. i. h̄ est fides. xij. di. c. i. & dic hoc procedere in exēplo premissos & similibus in quibus ignorantia nō excusat: sed in alijs difficilioribus pōt esse qđ quis male credendo nō peccat: imo meretur: vt dixi. de sum. trini. c. i. vbi ēt dicit Inno. Non est hereticus q male credit puta qꝛ ductus ratione nāli credit patrem maiorē: vel priorem filio. dūmodo sic credat: qꝛ credit ecclesia; credere: qđ dic vt ibi dixi. ¶ Tertio q̄ro aliqs errat i corde: tñ nō ꝓcedit ad exteriora: an est excōmunicatus. Solu. Matthe. qđ quo ad ecclesiam q̄ non indicat de occultis[b]. de symo. sicut nobis in fi. nō est excōmunicatus: sed quo ad deum sic. de sen. excō. tua in fi. pro hoc. xxxij. q. v. christiana. & qꝛ cogitationis penā nemo meret̄ in foro contentioso. de pe. dist. i. cogitationis. ij. q. v. ꝯsuluisti. xxxij. q. vi. n. §. is ita. ꝯsiculo inter cetera. secretox eni solus deus cognitor est & iudex. xxxij. dist. erubescat: & c. placuit. vi. q. i. si oin facit. i. q. i. qui studet in pnci. in glo. nunqd. xxiij. q. iij. deuos & videt̄ probari. xv. q. vi. c. i. versi. pter. Cōtrariū no. xxiij. q. i. c. i. in glo. ij. que dicit q̄ hereticum quantūcunq; occultus est excōmunicatus: qđ ēt tenet Ray. in sūma. de sen. excō. §. & est sciendū: & sic vr̄ speciale in crimine heresis. d. c. cogitationis. ꝓ hoc qꝛ peccatū volūtatis punit̄. xlix. dist. hic ēt ver. ponderosus: vbi ponderosus a pmotiōe repellitur qui mente peccauit nec ad actū ꝓcessit: sed tenēdo pmū. dicit Matthe. qđ ad h̄ respondet̄ q̄ ibi de lege dei que tales repellit: non autem de ecclesia potest intelligi quando est totaliter occultus per iura supius allegata: vel ibi de peccato in corde & sine opere: nō tñ totaliter occulto. pro h̄ littera ibi ad lasciuiam deflens: secus si totaliter qꝛ tūc nō repellitur. de temp. ordi. ex tenore. de h̄ p Arch. in. d. c. i. & xxiij. q. i. & in. d. c. hinc eni. & dic vt dixi. ō. de hereti. cle. i. §. verum. in vi. & vij. q. & pro hoc qđ dico i seq. q. & J. q. xxi. ¶ Quarto quero in eo qđ dānatur de heresi q pertinaciter affirmat exercere vsuras nō esse peccatū: quid si nō affirmat nec negat s; tacens hoc ꝯsentit. Glo. inde remittit ad no. de sum. trini. c. i. in fi. in vlti. glo. vbi dicit q̄ ex mente iudicat̄ hereticus. pro hoc qđ dixi in ꝓxi. q. ¶ Quinto quero in eo quod dixi in. i. notabili q̄ si ioco vel per lubricū lingue qs asserit exercere vsuras non esse peccatū nō est hereticus: an ex hoc puniendus est saltē alio modo. Sol. Lap. q̄ extraordinarie poterit puniri arbitrio inqsitoris & iponet̄ ei saltē aliqualis leuis penitētia secularis. xvij. di. nec licuit. xxiij. q. i. h̄ est fides vel ēt in nullo punie̅t̄ fm eū: & hoc videtur verius respectu inquisitoris: sed ordinarius ad quē spectat corrigere prauos mores. ð offi. or. c. i. & c. irrefragabili. poterit extraordinarie punire qñ per iocum: qꝛ talis iocus nō est pmittendus p quē venitur ad crimina. ff. ad. l. acql. nā ludus. de homi. continebat̄: vbi de hoc in glo. Itē qñ per lubricum lingue si fuit in culpa vt hec lubricitas in eo causaret̄ puniri dz: alias secus. ¶ Sexto q̄ro si nō asserit vbis sed factis: puta inhumaniter tractando eos qbus mutuat. vel simile agēdo. Solu. Lap. q̄ si ex hoc grauata est eius opinio: vt possit dici de h̄ diffamatus vel suspectus ꝓcedi poterit: vt h̄ in fi. vr̄. ꝓ hoc xi. q. iij. existimāt. & c. non solū. vbi dr̄. q̄ non solum vbis: sed etiam factis deū negamus. & de hoc ēt. ō. in. i. ꝯrio. non poterit iudicari hereticus nisi qñ asserit vsuras nō eē peccatum & sic vr̄ verius: qđ nec ēt possit contra eū procedi de suspitione vel infamia: nisi qñ suspectus est vel infamatus q̄ sic asserat qꝛ h̄ littera non dz extendi. ¶ Septimo q̄ro in eo qđ de vsura dixi. ō. in. iij. ꝯrio. quod est vsura. Solu. Lau. q̄ est quicquid vltra sortem nō ꝯtractum mutui requirit̄: dicens q̄ mutuū ꝯsistit in his tñ que cōsistunt numero vt pecunia. vel pondere vt piper & alie res ponderabiles vel mensura: vt bladum vinū & silia. xiiij. q. iij. plerisq;. & speciale est in mutuo: vt i eo tñ cōmitatur vsura: qꝛ ex quo facta est res mea nō tibi: s; mihi debetur. eo. q. si feneraueris: vñ dr̄ vsura quasi vsus rei versus. Quicqd adest sorti ratiōe rei mutuate. Si petet exigat intendat sit semper vsura. pro hoc eo. q. vsura: & hoc si cā lucri recipit̄ illō plus: sec⁹ si causa dāni vitandi: vt in se. q. De hac diffinitiōe vsure dic vt dixi e. ti. i ciuitate. ¶ Octauo quero in eo qđ dixi in ꝓxi. q. quod potest recipi vltra sortem causa dāni vitandi: an hoc sit vex. So. Lau. q̄ sic vt si debebat soluere in pasca centum cū quibus volebā ire ad nundinas empturus merces si distulisti soluere ex hoc sum dānificatus potero petere q̄ vltra sortē restituas damnum: maxime in ꝯtractibus bonefidei: et nō petitur tanq̄ vsura: sed tanq̄ interesse: nō iure actiōis: sed officio iudicis vt reddatur indēnis. ff. pro so. sociū. de fideius. peruenit. xiiij. q. iiij. quoniā: vbi de hoc de interesse no. xij. q. ij. siquis de clericis. de hoc dixi in. d. c. peruenit. & de interesse dixi. de sen. excō. sacro. & per ibi no. dico ꝓcedere quādo iste erat mercator qui cum pecunijs cōsueuit negociari: als secus pro hoc qđ no. Ex. C. de vsur. auc. ad hec. in. iij. q. & qđ ibi no. eo. ti. consuestus.

[a] ¶ Quia heretic⁹ ē. adđ gl. & hoc. i. c. firmissime. & her. gl. i. c. que dignior xxiiij. q. i. host. in. sū. lir. de here. i. §. i. Archi. in. c. h̄. de here. li. vi. gl. i. c. illi q. xxiiij. q. ij.

[b] ¶ Que nō iudicat de occultis. adđ gl. ptmam i. c. si oīa. vi. q. i. gl. fin. i. c. xpiana. xxx. v. glo. i. c. i. erubescant. xxxij. distin.

questus. ¶ Nono quero si duo contrahunt societatem ut unus ponat pecuniam et alius laborem et lucrum et damnum specter simul ad utrunque: dicit Laud. quod licitum sit. ff. pro socio. l. v. ¶ Decimo quero si quis gratis dimittit usuras feneratori: an ipse illi teneatur. Solu. Lau. referens: quod non. Host. de sen. excom. cum desiderio. §. iii. ubi dicit quod sicut si fenerator non reddiderit nec obtulerit pecuniam: de hoc per eum in summa §. que pena. sub §. est autem usura. Quidam theologi tenent quod nullo modo potest remitti in odium usurarum. Gof. dicit quod si aliquo timore fit remissio de toto vel parte non tenetur: secus quando pecuniam oblatam gratis remittit: quod videtur approbare Host. in locis preallegatis. de hoc in regula peccatum li. vi. et plene per Fede. in consilio. cxix. ubi dicit quod si quis non coactus nec deceptus pecunia etiam non oblata liberaliter remittit usurarius est immunis a restitutione: quod placet: sed quia solent fieri fraudes: nam aliqui faciunt tales remissiones ne graventur per instrumenta que forte usurarii habent pro se vel simili de causa: ideo de his circumstantiis est diligenter inquirendum quando autem in pecunia refertur: tunc videtur non presumendum quod aliquis de eam remiserit. nisi ex mera liberalitate. ¶ Undecimo quero an licite exigantur usure ab his contra quos licite pugnamus ut sunt sarraceni. So. Matth. referens quosdam dicere quod sic dummodo non ex cupiditate: sed zelo charitatis ut macerentur usuris qui non possunt domari armis: hostes enim dicuntur quibus vel imperator vel papa bellum induxit. ff. de cap. l. hostes. pro hoc quod no. de resti. spo. olim. i. si ergo per vim possumus eos iuste occidere et omnia per vim auferre: et nostra facere iure belli. xxiii. q. v. dicat. et q. vii. c. i. et ii. et videtur etiam usuram exigere. non enim refert utrum aperte an clam ex insidiis pugnetur. xxiii. q. ii. dominus: nec debet quis cogitare qualiter hostes superet. dum tamen superet. Ovidius. Non refert armis contingat palma dolisve. et hoc videtur tenere Matthe. dic contra per id quod dico infra q. xiii. ¶ Duodecimo quero presupposito quod dixi in preceden. q. quod licite exigantur usure ab his contra quos licite pugnamus: an clericus liceat ab eis exigere. So. Matthe. quod non. quia clerici contra nullos debent arma movere: quia arma clericorum sunt lachryme. xxiii. q. viii. convenior. et de hoc in seq. q. ¶ Decimotertio quero an iudeis christianus licite possit usuras exigere. So. Matth. quosdam dicere quod non: quia contra eos non licite pugnatur. xxiii. q. viii. dispar. et sic cessat id quod dictum est. s. q. xi. Hugo dicit quod nullo casu usura est licita: ita quod nec ab hostibus licite recipitur: cum in veteri testamento et perfectius in evangelio et in canonibus generaliter prohibeatur. Ad aliud cum dicitur quod possimus auferre hostibus sua. videtur quod possumus in bello. xxiii. q. ii. dominus non autem per usuras cum ut predixi sint prohibite. ¶ Oppo. ad hoc. xxiiii. q. iiii. ab illo: ubi dicitur non feneraberis proximo tuo: sed alieno. So. quod dicit non feneraberis proximo tuo est: quod subdit alieno est permissio causa vitandi maioris mali. et de hoc in. d. c. Matth. dic ad hoc ut dico infra q. xix. et placet opi. Hug. plusquam id quod dixi. s. q. xi. presupposito tamen quod illa opinio esset vera que vult ut licite exigantur usure ab hostibus: tamen adhoc procedit quod dixi. s. q. xii. quod clericis hoc non liceret qui non debent talibus lucris inhiare. ne cle. vel mo. per totum. ¶ Decimoquarto quero in eo quod dicit hereticum esse asserere usuras non esse peccatum an hoc sit indistincte verum. potest enim esse quod hoc asserunt aliqui dicentes usurarium non esse obligatum restitutioni. potest etiam esse quod hec asserunt dicentes quod bene est obligatus restitutioni: sed facta restitutione non tenetur aliter penitere sicut in mutuo et similibus. Glo. et ex his tangit hoc: licet non sit formaliter et videtur velle quod utroque casu sit locus huic litere: et quia de primo videtur modicum dubium: ideo probat tantum de secundo dicens quod obligatus restitutioni ex delicto etiam post restitutionem tenetur penitere per iura que allegat. Pau. autem expressius hoc explicat dicens quod licet primi magis errent: tamen utrunque est hereticum: et ad illud quod dicit gl. de mutuo et similibus de quibus facta restitutione non est opus penitentia respondet quod obligatus ex contractu licito soli homini obligatur: unde sufficit quod homini satisfaciat: sed in furto rapina et usura offenditur deus et proximus: unde satisfacto proximo expedit quod per penitentiam satisfaciat deo qui lesus fuit per contemptum: et allegat. Pau. eadem iura que allegat glo. et ff. de fur. l. qui ea mente et vi bo. rap. l. pe. ¶ Oppo. ad hoc quia facta restitutione sit sublatum peccatum. regula peccatum. a contrario. li. vi. Paul. quod regula non ponit modum et causam dimittendi peccatum per consequentiam necessariam: sed ordinem et proprietatem. Refert tamen Dy. dixisse in eadem regula quod leges allegate in gl. et d. l. qui ea mente loquuntur de rigore iuris civilis. regula vero de benignitate canonica. et intelligit Pau. Dy. voluisse quod facta restitutione tollitur peccatum: quod dicit Pau. non procedere: quia idem de iure canonico: nam restitutio non tollit penam temporalem peccati: imo nec penitentia vel baptismus. de divor. gaudemus. ubi de hoc. xxvi. di. deinde. xxviii. q. i. c. ii. xxiii. q. iiii. si ille. xxxii. q. ii. admonere: nec potest facere debitor qui usurarius peccet extorquendo: de hoc per Host. in sum. de pe. penul. col. ver. sed nunquid sufficit: et ver. se. dic quod Dy. aliter dicit quod si is qui abstulit alienum non habet facultatem rei restituende absolvetur: quia nemo potest ad impossibile obligari: regula nemo. lib. vi. licet forte secundum rigorem iuris civilis non sit excusatus: quia persone difficultatis debitorem non excusat. ff. de ver. ob. continuus. §. illud. dic tamen verius videri: quod etiam secundum rigorem iuris civilis excusetur: quod dic ut ibi per eum: ex hoc apparet quod dictum Dy. nihil facit ad premissa. ¶ Decimoquinto quero cum usure subiaceant restitutioni: ut hoc dicitur et dixi in preceden. q. in quo foro possunt peti. Solu. Lau. quod triplex est usura. quedam vera deducta in pactum: vel alias expressa. de excess. prela. inter. ubi dabantur. xi. pro. xii. quo casu petuntur in foro ecclesie per conditionem indebiti vel officium iudicis: ut no. eo. ti. michi el. c. i. li. vi. quedam est mentalis que sola spe committitur: nec aliquid exterius de ea patet: et talis non potest peti iure fori: sed tamen iure poli in foro anime nisi aliqualiter per coniecturas possit exterius revelari: quia tunc secus eo. ti. consuluit. et c. in civitate. de pig. illo vos. de emp. et vendi. ad nostram. cum si. de hoc quo ad id quod dixi de usura mentali: dic ut dixi. s. in prin. q. xxv. et dic Laud. quod in foro anime petetur per viam supplicationis gratiose ab heredibus defuncti si heres recipit emolumentum si nihil recipit: sufficit de mente corrupta per penitentiam agere: arg. de symo. c. si. tertia est accessio que licet sit argumentum vel accessio ad sortem: non tamen est usura ut in casu societatis: quod dixi. s. q. ix. et ibi petitur tanquam interesse: ut cum quis certat de damno vitando: quod dixi. s. q. viii. et hoc debet peti in foro proprio quia actor debet sequi forum rei: et sic si reus est laicus et laicus petitur in foro seculari: argumen. de foro compe. ex tenore. dic de hac tota questione coram quo possunt peti usure: ut dixi in prin. q. xviii. ¶ Decimosexto quero quid in casibus in quibus iura permittunt usuras: ut in dote vel in decimis male detentis et similibus: de quibus eo. ti. i. et c. conquestus. iii. q. iii. in summa. Solu. Lau. quod si a marito laico exigitur in foro ecclesie id quod percepit ultra sortem: et ipse excipit hoc sibi licuisse pro dote et petit se remitti ad iudicem secularem non audietur: quia iudicis ecclesiastici est cognoscere: an sua sit iurisdictio. de sent. excom. si iudex. lib. vi. pro hoc quod dixi. s. in prin. q. viii. ¶ Decimoseptimo quero an sicut papa decrevit in certis casibus non esse peccatum recipere ultra sortem ita possit in omnibus: ita quod de peccato utraque lege damnato possit facere non peccatum. Solu. Laud. quod non: quia non aliqua licent in singulis que non in universos. potest enim papa particulariter aliquos personas prohibere ne contrahant matrimonium: non tamen omnes alias perverteret statum fidei quod non licet: quod no. et pro hoc ultimo est quod not. de conver. coniug. ex publico. ¶ Decimooctavo quero si vendo castrum sub conditione quod si usque ad certum tempus offeram tibi precium venditio resolvatur si contingat quod pro modico precio vendiderim. so. Laud. quod iure fori nihil potest peti cum ex forma contractus non sit usurarius: sed iure poli posset sibi fieri conscientia. xvii. q. iiii. quicunque et hoc dum vivit. eo autem defuncto si non precepit aliena restitui non tenentur heredes: licet possent gratis facere: sed si precepit aliena restitui adhuc non possunt compelli: sed bene faciunt si aliqualem emendam faciant habito respectu ad valorem rei et communem estimationem. que debet considerari: quia non ex affectu singulorum: sed communi extimatione sunt precia rerum statuenda. ff. ad. l. fal. precia. cum ergo

a ¶ Unus ponat pecuniam. adde gl. singularem in verbo negociatoribus. l. c. plerique. xiiii. q. iii. quam allegat singularem Lu. ro. consi. cccc. circa expositam consultationem in. ii. col.

b ¶ An iudeis christiani. adde dec. i. c. conquestus. de usur. et cb. m. c. si. xiiii. q. iii.

c ¶ Quid in casibus. adde host. in summa ti. de usu. in. §. an aliquo casu. abb. in. c. conquestus. de usu. Jo. de ana. in. c. i. eo. titu.

non fuerit facta emptio communi extimatione: debet posse agi ad supplementū.ar. de usur. in ciuitate. dic ꝙ h' sunt parvus necessaria: nam dūmodo vēditio tenuerit ex forma nec sit facta in fraudē usurarū non tenetur emptor sibi facere cō scientiam: q2 res tantum valuit quātū vēdi potuit. de emp. ⁊ vendi. cū dilecti. ❡ Decimonono q̄ro an hec dispositio locum habeat in iudeis asserentibus usuras non esse peccatum. Glo. ulti. ibi. iudei. soluit p̄mittendo ꝙ iudei pro h' ꝙ non sit peccatū. inducūt Deuterono. xxiiij. ⁊ xiiij. q. iiij. ab illo. ad que glo. non respondet: sed remittit. In q̄ōne autem dicit ꝙ heresia nō cadit in iudeis: nā cōstat ꝙ peccant in articulis fidei qui sapiunt humanitatē xp̄i: ⁊ tamen eccl'ia sustinet. dicit tamē gl. ꝙ possent p ecclesiam cōpesci: si alia dogmatizarent inter xp̄ianos. Idem per omnia. Paul. dicēs ut dicit etiā glo. ꝙ cū iudei nō sint de gremio[a] ecclesie diuisionē ab ea facē nō p̄nt ⁊ sic nō p̄nt dici hēretici: cū hēsis dicatur diuisio ⁊ dr̄ ab electiōe. xxiiij. q. iij. heresis: ⁊ c. sc. electio autem est ex duob⁹ alterū preeligere vel unū ab alio diuidere: p̄mo. ⁊ iij. Ethico. xlv. dist. de iudeis. i. q. vij. cōueniētibus de bap. maiores. §. ult. de hē. c. iij. cū si. licet enī sint creatura dei: nō tñ ecclesie que nō eos regenerauit p baptisma: ideo canonibus nō arctantur. ij. q. i. multi. Idē Genz. ⁊ ad illud. Non feneraberis fratri tuo[b] respondet ꝙ large ibi accipit̃ verbum fratri: q2 omnes sumus frēs ⁊ filij Ade. Item in eodem Deutero. c. xxv. dr̄ ꝙ a nullo recipiant̃ usure. Ad. c. ab illo. rn̄det cum dicitur ibi. ab illo usuras exigere cui nocere desideras: qđ legit̃ negatiue. i. sicut nulli debet nocere: ita ⁊ a nullo usuras recipere etiā nec ab hostibus: lz q̄dā aliq ibi cōtra: qđ dixi. s̄. q. xi. ⁊ xiij. ⁊ de hoc p Host. eo. titu. salubriter: ⁊ c. p archi. in. d. c. ab illo. ❡ Vigesimo q̄ro quid intelligit littera per verbū ordinarij. soluit Lap. ꝙ de episcopis eo. titu. ad abolendam: ⁊ c. excōmunicamus. i. ⁊ eo. ti. per h' lib. vi. ❡ Vigesimop̄mo quero in eo ꝙ dicit de diffamatis de hoc crimine: qd de occultis. sol. Pau. ꝙ licet sint excommunicati tanq̄ heretici ut not. xiiij. q. i. §. i. ⁊ s̄. de here. cle. i. §. ver. ubi dixi in vi. ⁊ vij. q. tñ ecclesia non iudicat de occultis. de symo. sicut in fi. xxxij. di. erubescant. vi. q. i. si omnia. xxxij. q. v. c. ulti. id nō procedit: nam ⁊ volūtarius symoniacus excōmunicari non dr̄ ut not. i. q. i. qui studet. fac. xv. q. vi. c. i. ver. pessimum. Idem lau. dicens ꝙ q̄s debet de infamia vel suspitione inquiri qua inuita p̄cedetur ad inquisitionem veritatis. ❡ Vigesimosecūdo quero q̄liter procedetur contra suspectos vel diffamatos: glo. ulti. dicit ꝙ per modū de quo. s̄. de hereti. cle. i. Idem Paul. Lau. dicit qđ procedi potest altero de duobus modis. p̄mo ut dicitur de presumptio. litteras: ut exigat ab eis iuramētū vel cautio ⁊ imponatur penitentia. secūdo modo procedi potest ut indicatur eis purgatio. de pur. cano. inter. quā si prestare noluerit procedetur: ut habetur eo. ti. excōicamus. i. §. i. ⁊ idem si in prestando defecerint. d. c. inter. in fi. practicam aūt procedendi ponit Matthe. dicēs ꝙ qui vult tute p̄sequi sic procedat: q2 si est aliquis diffamatus vel suspectus de heresi dz eum citare ⁊ examinare: ⁊ si p̄fitetur bene quidē. ⁊ si nō cōfitetur debet eum in tuto carcere custodire: ⁊ potest in compedibus ponere. d. cle. i. ⁊ inquirere. Inquisitione autē perfecta: aut plene probatū est aut semiplene aut nullo modo. si plene omnia bona heretici sunt publicati. eo. titu. vergentes: ⁊ c. excōmunicamus: ⁊ eo. ti. cū h'm. lib. vi. ⁊ si voluerit redire debet abiurare heresim. quo fcō restituent̃ ei bona. d. c. vergentis: in prin. ⁊ ponetur i perpetuo carcere ad penitentiam:[c] sed hodie inquisitores possunt hanc penam mitigare sicut eis videbitur eo. titu. ut cōmissi. §. ⁊ illorum lib. vi. ⁊ si post abiurationē recidiuauerit vel si a principio ad fidem redire noluerit vel penitentiā nō adimpleuerit tanq̄ relapsus tradetur curie seculari. eo. ti. ad abolendā: ⁊ c. excōmunicamus: de verbo. signi. nouimus: si autē semiplene probata est heresis: pota per unum testem vel grauem infamiam ⁊ ipse negat debet subijci tormētis. ea. cle. §. duro. nā ist ad crimen grauius crimine lese maie. d. c. vergentis. in q̄ subijcit̃ re⁹ tormētis. C. ad. l. iul. maie. l. ij. ⁊. l. null⁹. sorti

a ❡ Iudei non sint de gremio. Add. c. gaudemus. de diuor.

b ❡ Nō feneraberis fri tuo. Adde deutero nomij. xxiij. c.

c ❡ Ad p̄nīt. Adde q̄ dixi in cle. dudū. de sepul. i. apostilla.

ergo in heresi. facit. vi. q. i. §. verum: ubi crimen lese maiestatis equiparatur symonie ⁊ heresi. Item creditur uni reuelanti insidias factas esse principi seu cōspirationem: ⁊ idem de crimine lese maiestatis. lxxxix. dist. siquis papa. d. §. verum: not. spe. de testi. §. restat. v. xxi. alia ver. hoc tamē fallit. ⁊ fac quod idem not. de presum. §. si. ver. ⁊ idem est. Item in capitalibus ⁊ atrocibus aliter veritas haberi non potest nisi p tormenta. ff. de questi. l. i. v. q. v. illi qui. de spōsa. c. i. ⁊ crimē heresis est plusq̄ capitale: h' tñ tormēta humaniter p iudicē temperanda sunt. ⁊ de his dixi. de. de regu. iur. cum in contemplatione: ⁊ si per tormenta cōfitetur nisi post dispositionem tormentorum persistat nō nocet. ff. de cōfes. l. i. §. diuus. Si autē persistat puniendus est ut proxime dictum est: sz si non confitetur vel non persistit in confessione si de hoc grauiter est diffamatus idicet̃ sibi purgatio. de pur. cano. inter. in qua si defecerit punietur ut dictū est: sz si se purgauerit ⁊ est vehemēter diffamatus vel suspectus pōt ei iponi tpalis pena. d. c. inter. de p̄sump. lras in fi. sed si leuiter est suspect⁹ vel ifamatus nec p̄tinaciter i errore p̄sistit non punietur tpali pena: sz pōt iponi p̄nia. eo. ti. accusatus. §. si vero. li. vi. dz tamē suspectus de heresi siue leuiter: siue vehemēter abiurare heresim in quam si postea incidit pro relapso habetur si suspitio fuit vehemēs. d. c. accusatus in p̄n. si autem leuius nō habetur pro relapso: lz sit grauiter puniendus eo. c. in p̄n. versi. si aūt. Ex his infert Matthe. p̄ quosdam iquisitores qui ab iis contra quos probatum est de heresi exigunt pecuniam ⁊ processum delent quod facientes incidunt in penam. s̄. de hereti. cle. ij. ver. inquisitoribus. si autē nullo modo probatum est de heresi quid iuris: nō prosequit̃ Matth. nec expedit: q2 reus dz absolui sine difficultate: de fide instru.

❡ De excessibus prelatorum Rubri.

Requens. Summa: ut in gl. primo viginti nouem grauamina que prelati religiosis iferebāt: secūdo prouidet ibi: verū. tertio ponit trigesimū grauamen p̄tra qđ prouidet ibi: ⁊ q̄m: ⁊ q̄q̄ cōtineat unū casum usq̄ ibi: ⁊ q̄m. tamen q2 prolixa lego per partes: ⁊ lz possent fieri tot particule qđ grauamina: tñ faciā de prima parte solum quinq̄ particulas ponēdo sub q̄libet sex grauamina p̄ter ultimā sub qua erunt tñ quinq̄. ❡ No. ꝙ ad ea que frequēter emergunt ⁊ c. de hoc de despō. impu. litteras. ❡ Secundo no. ꝙ h' prouidetur contra grauamina que prelati religiosis inferunt. concordat eo. ti. sane. de priui. dilecti. ⁊ c. quanto. de censi. cle. ad nostram: alibi episcopi conquerunt̃ de religio. eo. titu. accedentibus. de priuilegijs cum ⁊ plantare: ⁊ c. tuarum: ⁊ c. pastoralis: ⁊ eo. ti. episcoporū lib. vi. ❡ Tertio no. ꝙ prelati[f] dicuntur h' non episcopi ibi. ceteri ecclesiarum prelati. alibi prelati dicuntur soli episcopi. de sepul. cle. dudum. Lau. de hoc ibi dixi in ver. ab olim. q. xvij. ⁊ per ibi no. hoc nō probatur ibi: q2 ut ibi dixi loquitur ibi de quolibet prelato qui habet episcopalem vel quasi: hic autē capit̃ magis generaliter etiā p prelatis particulariū eccl'iarum. de quibus de offi. ordi. cū ab ecclesiarū. ❡ Quarto no. ꝙ prouidendū est ut religiosi habeant quietē ⁊ hoc p̄pter ocium ⁊ vitam cōtemplatiuam. de sindi. c. unico. de renun. nisi: in fi. ⁊ c. post translationē. xvi. q. i. si cupis: ⁊ c. placuit. ij. dic tamen Lau. ꝙ libenter se retrahunt ad actiuā mittentes manū ad aratrū ⁊ respicientes retro. de apost. quidam. ❡ Quinto no. ꝙ non debent prelati capere religiosos: ⁊ dicit glo. v. ꝙ etiam prelati hoc facientes sunt excommunicati. pro hoc quia cum prelatus facit aliquid non iuridice tenetur ac si esset priuatus. de restitutio. spolia. conquerente: de hoc per Archidia. de offi. ordi. si episcopus lib. vi. ❡ Sexto no. ibi in casibus non concessis ꝙ in casibus a iure concessis non dicuntur prelati excedere capiēdo religiosos: quia iuris executio non habet iniuriam. ff. de iniuriando. l. iniuriarum. §. primo. de electio. cum ecclesia vulterrana.

❡ Septimo

¶ Septimo nota. de cōminatione que fit per intermina-
tionem pene: ⁊ hec non ligat ad penam: vt dicit glo. hoc nō
ligat: ⁊ de hoc. ⁋. q. iij. ⁊ in hac glo. in fi. de homici. significa-
sti: ⁊ videtur expressum. C. cōminationes vel epistolas. l. in
terlocutio. Henze. ¶ Octauo not. ꝙ decime[a] possunt debe
ri exemptis nec tunc debent prelati prohibere eis absolui:
vt hic: sed potius exhortari vt soluātur. de deci. c. i. lib. vi. cū
ex precepto debeātur. xvi. q. i. reuertimini. de deci. tua: licet
ipsis exemptis non debeantur ex precepto nisi habeant ius
parrochiale in loco. de deci. cū contingat. alias debētur ex pri-
uilegio: de deci. dilecti: ⁊ nuobus. c. seq. vel ex prescriptiōe:
de prescrip. de quarta. de priui. accedentibus: ⁊ c. si de ter-
ra. ¶ Nono nota ꝙ non debent hi qui debent redditus re
ligiosis soluere prohiberi: est enim cōtra iustitiam cum qui
libet teneatur restituere aliena. regula peccatum. libro. vi. ⁊
dicit paul. ꝙ verbum redditus: omnes prouentus includit
hoc dicit propter differentiā que fit inter fructus ⁊ reddi[9]
de qua dixi. de deci. pastoralis. in. iij. q. tamen vt ibi dixi cō-
muniter accipiuntur pro eodem: de quo etiā ibi dixi. l. iiij. q.
¶ Decimo nota ꝙ non debent grauari religiosi etiam indi
recte grauando molentes in eoꝝ molendinis ⁊ coquentes
in furnis eorum. vel aliter vt in littera ⁊ cōcordat de priui.
quanto. que vt dicit paul. tantum de priuilegiatis loquitur:
hic vero generaliter vult dicere ꝙ hec littera procedit siue
sint exempti: siue non: precedens tamen littera in verbo exē
ptis videtur obstare: sed principium littere ibi: quorundam
religiosorum facit pro: quia generaliter loquitur ⁊ hoc pla
cet: ⁊ in eo ꝙ littera dicit de exemptis: retulit se ad id quod
communiter accidit: nam prelati non procedunt indirecte
contra religiosos: nisi quando directe non possunt vt quia
sunt exempti. tamen si sic procedūt adhuc est locus huic lit
tere: de hoc. ⁋. in tertio contrario: quo ad aliud autem quod
dixi de furnis: queri posset an quilibet de vicinia teneatur cō
tribuere ad refectionem furni vicinie si corruat. de quo re-
mittit paul. ad nota. in speculo. de censi. §. nunc dicendum. ṽ
sicut. item pone: vbi dicit ꝙ sic. etiam si velit vsui renunciare
vt dixi in. c. i. de eccle. edifi. ¶ Undecimo nota differentiam
inter seruientes ⁊ vasallos ⁊ domesticos: ⁊ de seruientibus
dicit paul. ꝙ non refert an gratis vel aliter constricti sint: ⁊
hoc de seruitio licito. De domesticis dic vt in glo. in verbo
domesticos: ⁊ qui dicantur domestici[b] nota. de test. in litte-
ris: de verbo. signifi. sicut. lib. vi. ⁊ an gaudeant priuilegio
domini. no. de priuileg. tuarum. ¶ Duodecimo not. ex pre
dictis in proximo notabili ꝙ priuilegiatus in se priuilegia-
tus est etiam in his personis que habent ab ipso dependē-
tiam: pro hoc de conces. preben. auctoritate: in fi. lib. vi. nam
grauando illas videtur ipse grauari: ⁊ hoc vult hec littera
que multa grauamina subditorum seu habentium agere cū
religiosis ponit pro vno habito respectu ad ipsos religio-
sos qui grauantur: vnde vt dicit pau. a verbo molentes vs-
q3 ad verbū ⁊ appellatiōibus: omnia includuntur sub vno
grauamine: ⁊ de hoc in seqnē. notabili: ⁊ sm̄ h̄ expone litte
ram. ⁋. ibi. bona illorum. s. vasallorum vel domesticorum vel
participantium religiosis modis premissis: licet pau. ⁊ Gē
ze. exponant illorum. s. religiosorum: sed prima verior p pre
dicta. ¶ Decimotertio nota ex his que dixi in duobus p-
ximis notabilibus ꝙ iniuria que fit meo domestico occasio
ne mei dicitur fieri mihi: hinc dicit Barto. ff. de no. ope. nū.
de pupillo. § siquis ipse. q. ix. quod est sufficiens metus per
hanc litteram. ⁊ facit. ff. quod metus causa. isti in fin. quo no
ta. singulariter. ¶ Decimoquarto nota ibi: minime deferē-
tes: contra iudices qui non deferunt appellationibus ratio
nabilibus: ⁊ propter hoc puniri debent. ij. q. vi. decreto. de
appel. de priore: ⁊ hoc vult glo. puniendi. ⁊ de hoc. ⁋. qōe. v.
¶ Decimoquinto no. ꝯ iudices qui appellantes carcerib[9]
mancipant: nulla. n. fit iniuria iudici ex hoc qd̄ appel. ab eo.
. C. de ap. ⁊ in maiorib[9] ⁊ de ṽ. mācipari. ꝯ. de ho. cle. i. post
pn. ⁊ dic pau. ꝙ est idē qd̄ deputare: de eta. ⁊ q̄li. vt hi q. emā
cipare aūt ē idē qd̄ liberare: vt no. de pui. tue q: ⁊ dic Gē. ꝙ
in casu isto sunt excōicati. pro hoc qd̄ dixi. ꝯ. iii. v. notabili.

¶ Decimosexto nota ꝙ religiosi q̄nq3 habēt capellan ple
no iure subiectos. de hoc in glo. in ver. pleno iure[c]: ⁊ expōit
Pau. i. quo ad tpalia ⁊ spiritualia. xvi. q. ij. c. i. de priui. cū
⁊ plantare. §. in ecclesijs. ¶ Opp. ꝙ possunt prelati phibe-
re ne audiantur misse religiosoꝝ vt matrices ecclesie nō de-
serantur: de parro. vt dominicis. Sol. vt in glo. quid tamen
que dicit licitū esse audire missas religiosoꝝ: tamen sine pre
iudicio parrochialiū ecclesiaꝝ: ⁊ sic videtur intelligendum
d' missis nō publicis: ex quo dic ꝙ plati possent phibere qn̄
ngeretur de preiudicio prochialiū vt in ꝯrio: vel sm̄ paul.
hic loqr̄ de parrochijs exēptoꝝ qui non debēt phiberi: also
si non habent parrochias pnt dicere missas votiuas ⁊ die-
bus priuatis vel alijs ex cā: ⁊ sic vult ꝙ qn̄ habent prochias
possunt dicere missas et publicas: p hoc. xvi. q. i. agapitus:
vbi de hoc: ⁊ vtraq3 expositio de predictis vera ē. ¶ Scdo
opp. in eo ꝙ prouidet ne religiosi excōicentur absq3 causa
rationabili: nā de hoc puisum erat: de sen. exc. sacro. glo. cō
tra hos stat ꝯrio: dic ꝙ hic non punit hoc pro specifico gra
uamine: nā vt dixi. ꝯ. iii. xij. no. totū hoc a verbo molentes vs
q3 ad verbū ⁊ appellationib[9] ponitur pro vno grauamine
⁊ de pena excōicationis iniuste: dicit Matthe. ꝙ est multi-
plex. primo q: tenetur actione iniuriaꝝ. xi. q. iij. illud ⁊ c. te
merarium: scdo q: punitur tanq3 sacrilegus. xxiiij. q. iij. non
in perpetuū: tertio quia debet carere sacra cōione ⁊ arceri
ab ingressu ecclesie in quātū superior iudicauerit. xxiiij. q. iij.
de illicita: ⁊ qd̄ ibi dicit de arbitrio superioris. hodie intelli
gitur de mense. de sen. exc. sacro. sic no. in. d. c. de illicita. in
glo. hodie. que etiam dicit aliter posse intelligi qd̄ ibi dicit
de cōione vel arceatur a cōmunione hominū arbitrio supe
rioris: prior expositio placet: ⁊ hodie statur. d. c. sacro: vbi
interdicitur ingressus ecclesie ⁊ vltra hoc condemnatur ex
cōmunicator ad interesse excōicati ⁊ punitur ēr arbitrio su
perioris si culpe qualitas postulauerit. additur ⁊ alia pena:
de sen. excom. c. i. libro. vi. ¶ Tertio opp. ꝙ non fuerit op[9]
prouidere ne religio grauarent[9] indirecte grauando molē
tes ⁊ c̄. q: prouisum erat de priui. quanto. glo. in verbo vo-
luntas. sol. ꝙ ibi de exemptis vel priuilegiatis: hic autē gn̄a
liter de omnibus: qd̄ nic vt dixi. ꝯ. in. iiij. not. ¶ Quarto op-
po. in eo ꝙ permittit religiosis appellare pp grauamina il-
lata molentibus ⁊ c̄. q: non auditur appellans nisi eius in-
terest. ij. q. vj. non solent: de elec. c. cū inter. R. Sol. Lau. ꝙ
interest religiosoꝝ ne grauentur molentes ⁊ c̄. ⁊ maxime si
grauantur intuitu religiosoꝝ: pro hoc qd̄ nota. Inno. de ap
pel. dilectis. ⁊ Hostien. de pba. licet in fine. de hoc dixi. ꝯ. de
reli. cle. si dominum. in prin. q. i. ⁊ ij. ⁊ in eo ꝙ Lau. supplet
maxime procedit respectu illorum qui subsunt religiosis:
quo ad molentes autem in molendinis ⁊ coquentes in fur
nis stat pro tanto: quia si istis fieret iniuria non contempla-
tione religiosorum non interesset religiosorum ab hoc ap-
pellare: ⁊ hoc sentit paul. qui dicit ꝙ si littera ibi. ob predi-
cta refertur ad grauamina illata seruientibus domesticis ⁊
vasallis: tunc colligitur h̄ ꝙ dominus pro iniuria [d] subditi
ex qua offenditur appellare potest: de hoc per Archidiaco.
de re iudica. ad apostolice. in glosa. hoc videtur nota. de pri
uileg. auctoritate. in glos. vlti. libro. vi. si autem verbum: ob
predicta refertur ad grauamina illata religiosis: tunc cessat
argumentum. Paul. vult dicere ꝙ quando iniuria fit mo-
lentibus ⁊ c̄. animo iniuriandi religiosis: tunc non colligitur
hic ꝙ dominus pro iniuria subditi possit appellare: nam sz
hanc expositionem appellat pro sua tantum: pro hoc. ff. de
iniu. Item apud quem. § siquis. ¶ Quinto oppo. in eo ꝙ
prohibet prelatis ne capellanos religiosorum prohibeant
ministrare in ecclesijs pleno iure subiectis religiosis sine cā
legitima: ⁊ sic videtur ꝙ causa legitima possunt: cum tamē
de exemptis non debeant prelati se impedire: de offic. ordi
na. graue. Solu. Pau. stando contrario si religiosi sunt exē
pti: ⁊ dicit tunc ꝙ hic dicit de cā non legitima vt factum exi
geret: secus si non essent exempti: quia tunc littera stat pla-
ne ⁊ exemplificat de causa legitima: puta excommunica-
tionis suspensionis ⁊ interdicti. Matthe. dicit quod ex

[a] ¶ De decie. adde doc. l. c. a nobis: de deci. de cetero. l. c. l. de prescrip. lib. vi.

[b] ¶ Qui dicātur domestici. Adde glo. sume ff. q. v. glo. i. verbo ꝯ familia: l. c. i. liti: de test. l. c. vlt. de verbo. si. de c. l. l. pari in §. fine. C. de his q ad eccle. confugiunt.

[c] ¶ Pleno iure. adde abb. in c. ꝯ̄stit[9]: de foro cōpe. abba. l. c. qm̄ ⁊ l. c. pasto ralis. de priui. ab. l. c. ꝯrelā. de ele. abba. l. c. audi- tis. de prescri. ab ba. in. c. cū iter vos. de re iu. ab ba. l. c. de mona chis de pbē. ab ba. l. c. in litera nensi. eo. titu.

[d] ¶ Ne religiosi grauaren tur. adde q dixi. ꝯ. l cle. l. ⁊ reli. q. ⁊ vene. sm̄. l iij. qōne. l apo stilla.

[e] ¶ Q̄ de iniuria. Tūc q̄ dixi in cle. l. in ij. q. de reli. ⁊ ve ne. san.

causa legitima prohibere pñt:puta si terra est interdicta vel
cessatum a diuinis:de priui.epoꝝ.li.vi.de sen.exc.cle.i.per
que iura videt intelligere etiam de exemptis: illa tñ iura nõ
dicunt ꝙ prelati tunc punire possint:sed pena imponitur a
iur per iura predicta:iõ verius qđ dixi. ¶ Sexto oppo. ad
hoc ꝙ imo et si religiosi sint exempti debent capellani ipoꝝ
esse subiecti episcopo rõne cure auctorizabilis recipiẽde ab
epo:de capel.monacho.c.vno.lib.vi.Sol. Paul.arguẽdo
ex hac littera ꝙ cõmissio cur auctorizabilis spectare potest
ad inferiorẽ epoꝛalias non faceret hic vis an ecclesia specta
ret ad religiosos pleno iure vel nõ:dicũt ergo ꝙ vbi spectãt
pleno iure sicut religiosi instituunt ꝛ destituunt irrequisito
epo:sic vr ꝙ instituti possunt curã gerere ꝛ sic habet cõsue-
tudo:ad hoc de sup.neg.prela.c.i.in fi. sic allegat Paul. ꝛ
videtur allegare cle.vnã:de sup.neg.pre.que pax facit lau.
videtur idẽ sentire cũ Pau.licet non clare. Hostien.de off.
arch.cũ satis.dicit ꝙ cura est imprescriptibilis.dicut ibi di
xi ꝙ est imprescriptibilis iure ꝓprio.sed prescribi potest vt
quis exerceat tanqꝫ vicarius episcopi. ꝛ sic cõiter religiosi
habentes ecclesias pleno iure prescribunt.qñqꝫ antẽ habẽt
pleno iure:qꝛ eximitur ecclesia etiam quod ad populum: ꝛ
tũc ex priuilegio vident eis ꝯcessa iura quasi epalia.ꝛ p ꝯse
quens ꝛ ipsa istitutio auctorizabilis. ¶ Quero in eo ꝙ lit
tera ibi in casibus non cõcessis a iure vr permittere ꝙ in ex
pressis a iure possunt prelati religiosos capere ꝛ incarcera-
re qui sint illi. Sol. vt in glo. ꝛ idẽ Land.dicens ꝙ extra ca
sus expressos a iure religiosi desinũt eẽ sub ptãte ordinario
rũ tã ipsi qꝫ coꝝ bona:qđ denotat verbũ exemptio.nisi ꝯtriũ
ostendatur a iure ꝙ ostenditur in dictis casibus ꝯcessio a iu
re.ꝛ hoc quo ad personas.de vita ꝛ ho.cle.cle.diocesanis.
qđ dic vt ibi no.in glo.ij. Itẽ quo ad bona de priui. per exẽ
ptionẽ.li.vi.ꝛ dicit Paul.ꝙ in casibus in quibus exempti
sunt de iurisditione ordinarioꝝ possunt ab eis capi sicut nõ
exempti.seruato.c.cos.de sen.excõ.lib.vi.ꝛ in glo.in fi.hãc
gl.qnidã non habent. ¶ Scdo qro de itellectu littere ibi
per interminationẽ penaꝝ.sol.Lau.exponendo intermina-
tionem.i.cõminationẽ:qꝛ sub pena excõicationis vel male-
dictiõis diuine vel simili ꝑcipiũt ne soluant decime religio-
sis vel quid simile.de iurepa.relatũ in fin. ¶ Tertio qro an
per talẽ interminationẽ feratur snia:dic ꝙ non:qđ dixi i.vij.
notabi.Lau.distinguit:qꝛ aũt primo erat lata excõicatio ꝛ
postea interuenit cõminatio ꝛ tunc infert sniam excõicatio
nis ita ꝙ erit duplici snia ligatus:de sen.excõ.a nobis.i. qđ
non ꝓbat hoc nec est verꝫ:aut non precessit excõicatio ꝛ aut
fit a canone aut ab hoie:primo casu non infert excõicatiõeꝫ
xxx.dist.per totuꝫ.que iura ꝓbant ꝙ per talia verba anathe
ma fit non fertur excõmunicatio:sed exponit fit.i.fiat.secun
do casu respicitur iudex:nã si ꝓhibet sub pena excõicatiõis
ne tale qđ fiat si ꝓbari potest ꝙ aio excõmunicandi hoc fecẽ
tenet. Item si dicit se facere animo excõicãdi stabitur dicto
eius:quia eius est interpretari:de sen.exc.inter alia:dic ꝙ ꝑ
interpretationẽ seu per cõminationẽ stantẽ in mero termio
cõminationis non fert snia:qꝛ verba hec non operant: po-
test tñ esse ꝙ ex alijs ꝓbabitur sniam latam esse:ꝛ hoc in his
in quibus nõ est prodita verboꝝ forma:sicut in excõicatio-
ne que fertur etiaꝫ per verba non oino ꝓpria: dũmodo con
stet de mente excõicantis vt dixi de offi.dele.c.i. ¶ Quarto
quero an religiosis cõpetat aliqua actio contra prelatos q
ĩpediunt eis solui decimas vel reddit⁹:dicit pau.ꝙ possunt
agere ad interesse:de deci.cle.i.vbi dixi in.vi.ꝯtrio. ¶ Quin
to quero in eo qđ dixi.s̃.in.xiiij.notabili.ꝙ non deferens ap
pellationi puniri debet qua pena.So.Lau.ꝙ si ẽ clericus de
bet deponi.ij.q.vi.decreto.si laicus in.xxx.pondo auri mul
ctari.C.de appel.qm̃ iudices:qđ vltimũ dicit Genz.ꝓcede-
re in cã ciuili:sꝫ in cã capitali tenet.l.iul.de vi pub.ff.ad.l.iu
liã.de vi pu.l.iulia.cuius pena tio.de ordi.cog.c.ij.in glo.i.
¶ Sexto qro in eo ꝙ isti incarcerabãt appellantes: quid si
ante appellationẽ re⁹ erat in carcere an remittetur ad iu-
dicem ad quẽ. So.Lau.ꝙ magna qõ de hoc erat in studio
Tolosano cũ archiepo narboñ.dicit aũt ꝙ qꝛ erat in facto

a ¶ Qđ lꝫ nomine monachorũ. adde ꝙ hoc fallit ĩ materia odiosa:vt p abba. ꝛ Car. l.d. c.si.car. ĩ cle.i. f.vi.opp. ꝺ re. idẽ cꝫ io.ꝺ imola ĩ.c. sedes de rescrip.

b ¶ Inter conuersos. adꝺ de cto.ĩ cle.i.ꝺ decimis.

c ¶ Qđ plati. adꝺ tex. ĩ cle.i. de cẽs.tex. ĩ.c. humiloso.xviij. q.ij.pau.ꝺ clero pa.hic Pet. de anc. hic Inno. ĩ.c.i.ꝺ testa. hec lꝫ.diffuse ĩ tractatu de caritatiuo subsidio. q.xxxij.

nõ vult precipitare sniam.dicit Pet.de ancha. ꝙ custodie
tur per iudicẽ a quo si est appellatũ ab interlocutoria:qꝛ ge
sta per eũ tenent:de appella.non solũ:lib.vi.si aũt a diffiniti
ua:tunc cũ tota iurisdictio sit deuoluta ad iudicẽ ad quẽ .d.
c.potest petere:ꝙ sibi remittatur carcerat⁹ sicut remittitur
ꝓcessus.C.de eden.ĩ apud quẽ:de appella.c.i.li.vi.nã car-
ceratio est de processu.ad qđ nihil allegat sed probat.ꝺ he
re.cle.i.post prin.pro hoc qꝛ iudex ad quẽ exequit sentẽtiã
si ꝯfirmabitur prima:qđ vltimũ dic vt dixi de offi.deleg. pa
storalis.§.preterea:ꝛ qꝛ vt patet ibi. ex ibi no.nõ idistincte
hꝫ iudex ad quẽ exequi.videt ꝙ propter dubiũ euentũ car-
ceratus non remittitur ad iudicem ad quẽ sicut etiã ĩ eo q ca
ptus est per iudicẽ secularẽ non remittitur ad ecclesiasticuꝫ
si allegat se clericũ:sed interiꝫ donec de clericatu discutitur
per secularẽ si ante capturã habebatur pro laico. de sen.ex.
com.si iudex.in fi.lib.vi.ꝛ hec quãdo a diffinitiua est appel
latum:si autẽ ab interlocutoria tunc donec discutit articul⁹
appellationis retinebit per iudicẽ a quo:ꝛ sic itellige quod
dixi.s̃.in illo membro qñ appellatũ est ab interlocutoria: sꝫ
post discussionẽ si pronunciatũ fuerit bene appellatũ: qꝛ iu-
dex ad quẽ surgatur iudici a quo.de appel.vt debitus : põt
iudex ad quẽ petere sibi remitti vel ad suuꝫ mandatũ faciet
seruari in carcere primi iudicis.

Uer. nõnulli. No.ibi.abbates mõachos ꝛc. ꝙ lꝫ⁹ nomine monachoꝝ com
prehendatur abbas:de simo.c.si.tñ aliqñ exprimitur vtrun
qꝫ:vt hic causa maioris expressionis. ¶ Scdo nota ibi. con
uersos exemptos:ꝙ conuersi exemptorum nõ semper sunt
exempti:ꝛ dicit Pau.ꝙ addidit verbũ exemptum: qꝛ non
omnes conuersi sunt religiosi priuilegiati ꝛ exempti:de pri
uil.cum ꝛ plantare.§.de ꝯfratribus:ꝛ.c.vt priuilegia:de de
ci.cle.i.in fi.ꝛ ex hoc vr Paul.non facere differentiã inter
ꝯuersos^b ꝛ oblatos:nã sepe accipiunt promiscue: dic tamẽ
ꝙ distinguuntur:de priui.per exemptionẽ:libro.vi.quia cõ
uersi ꝓprie sunt hi qui obligantur ad substãnalia regule.
de sen.excom.non dubium:ꝛ.c.parrochianos: oblati autẽꝫ
non obligantur ad substantialia regule:sed habent quẽdaꝫ
modũ viuendi:ꝛ de his:de priui.vt priuilegia.ver. ꝭ autem
ꝛ quo ad hanc litteram.dic ꝙ verbum exemptos refert ad
abbates monachos ꝛ conuersos:in hoc eniꝫ notantur pre-
lati ꝙ eos suspendebant ꝛ excõmunicabant acsi non essent
exempti. ¶ Tertio nota ꝙ clerici qui subsunt exemptis ple
no iure non sunt sub correctione diocesani.xvi.qõne. ij.c.i.
¶ Quarto nota ꝙ in aliquibus tenentur exempti diocesa-
nis ibi etiaꝫ in aliquibus nõ tenẽtur:ꝛ est sensus littere ac si
dicat ꝙ et si non parerent in his quibus tenentur non debe
rent sic inconsulte contra eos procedere in his in quib⁹ nõ
tenent:dicit Genz.ꝙ illa possunt denegare:de exces. prela.
cum ad quorũdã. ¶ Quinto nota ꝙ vitãda est facilitas in
sententijs proferendis.C.de sen.ex pericu.reci.l.ij. maxime
in sententijs censure:de sen.excom.c.i.lib.vi. ¶ Sexto no-
ta ꝙ non desinent prelati capere religiosos exemptos:ꝛ di
cit Pau.ꝙ hic facientes sunt excõmunicati:de sen.excom-
mu.si clericos:libro.vi.idẽ Genz.pro hoc.s̃.ea.cle.in princ.
in.vi.nota. ¶ Septimo nota ꝙ prelati^c ab exẽptis non de-
bent exigere charitatiuũ subsidiũ:de hoc.J.in.iij.cõtrario:ꝛ
J.q.i.ij.ꝛ.iij. ¶ Octauo no.cõtra prelatos qui insolitas ex
actiones ĩponũt. de hoc in gl.in ver.ꝯtra iura.ꝛ dicit Gẽz.
ꝙ ex eo ꝙ ꝓhibet ĩsolitas vr permittere de solitis. ix. q. iij.
ꝯquestus.ff.cõ.ꝑdi.vẽditori.§.si constet:de hoc per Inn.de
can.pos.cũ ecclesia:de prescrip.si diligenti. ¶ Nono no.ꝙ
nouus census non debet ĩponi ecclesijs:de hoc in glo.deci-
mum:ꝛ in ca ibi ꝓhibemus:ꝛ.c.scietes:ꝛ.c.preterea:ꝛ.c.ec-
clesijs. Gẽz.de hoc in.d.c.ꝓhibem⁹:in gl.ij.ꝛ ibi dicit Gẽ
ze.ꝙ epus nõ põt ĩponere nouũ cẽsum ꝑ seipso:sed pro alijs
sic:e.ti.cũ clerici:ꝛ sm Host.sit dña iter ĩponẽtẽ ꝛ recipiẽ-
tẽ:de isti.c.si.de iure pa.ꝑ nr̃as:fac ꝺ re.ec. nõ ali.cle.si vna.
pau. ¶ Decimo no.ꝙ plati nõ debẽt ꝓhibere sentẽtias de
legatoꝝ apostolicoꝝ mandari executiõi:imo potius debẽt
parere ꝛ exeq̃ siue iuste siue iniuste.de offi.dele.si quando:ꝛ
c.pastoralis:

c.pastoralis:nisi in casu:de rescri.cũ cõtingat.Lau.dic vt in eo.c.pastoralis.§.qi vero. ¶ Undecimo no.de cõseruatori bus et eorum potestate:de offi.dele.c.i.et.c.viii. ¶ Duodecio no.q nõ dz phiberi tabelliõibus cõficere instrumẽta in causis exemptorum:nam tabellio tenetur in licitis cõficere instrumenta:de tab.§.i.col.iiii.qr ẽ publica psona:de fide instru. si instrumẽta:ibi.p publicõ.et dicitur seruus publicus.de vsu. qõ.lib.vi.facit de pscri.ad audientiã:et ideo dicit Gens.q licet platus eis inbibeat ex hoc non dz resistere:qr alteri cõpetit ex bñficio iuris cõis reqrere tabellionẽ qd bñficiũ iferior a principe non põt:de hoc.J.in.vi.q. ¶ Decimotertio no.q non debet negari iustitia nec iuris cõsiliũ nec aduocatus:et quo ad illd de iustitia facit.qr iudex timore odio amore vel pmio nõ dz eã dimittere.xi.q.iii.qtuor:de here.cle.i. §.verum:vnde non est tali inbibitioni obtẽpandũ cũ sit cõtra deũ.xi.q.iii.iulianus:quo ad illud cõsiliarius et aduocatus: p hoc qr nemini est denegãda defensio:de excep.cũ inter. et hec sustinetur per cõsiliarios et aduocatos.xiii.q.vlt.nõ sane:de hoc et.J.in.vi.cõtrio et pro hoc de aduocato:de offi.iu. c.i.de iudi.pastoralis:vt lit.non cõte.c.i. ¶ Opp.qr h in pn ci.clericos subditos exemptis cõpat at ipsis exemptis:cum tñ ipsi clerici non sint exempti:de priuile.maior:et.c.per exẽptionẽ:lib.vi.Sol.Pau.q priuilegiũ exemptorum ad eos se extẽdebat.dic q verbũ pleno iure positũ i textu hoc idicat: alis enim non dicũtur pleno iure subesse:pro hoc qd dixi.J. ea.cle.in prin.in.xvi.no. ¶ Secũdo opp.q non fuerit opus prouidere in hoc qd plati interdicebãt ecclias exẽptorum:nam snia est nulla tanq lata a non iudice:de iudi.at si clerici:gl. si de exemptione:soluit stãdo cõtrio eo cãu quo de exẽptiõe constat.idẽ pau.dicens hoc verum etiã si exempti non compareãt suũ priuilegiũ allegaturi ex quo est notoriũ:de hoc.iii. q.ii.si eps:de accu.veniens:alis si non eẽt notoriũ valeret pcessus ordinarii:nisi allegent et pbent priuilegiũ:de priuile. cum persone in si.lib.vi.secus tñ dicit Pau.de clerico citato corã laico:qr non tenetur cõparere:vt no.xxiii.q.ix.cõuenior:et specu.de cita.§.i.ver.sed pone:qr laicus nõ potest cognoscere de tali priuilegio.de sen.excom.si iudex li.vi.et obmissio allegationis priuilegii nõ potest laico iurisdictionem dare in clericũ cũ ipse clericus expresse hoc nõ potest.de fo. compe.si diligenti.de hoc in regula scienti:lib.vi.et per Inno.de vbo.sig.ex parte:et dic per.d.c.si iudex:qd si nescitur esse clericus nec allegatur:tz pcessus iudicis laici:qr interim habetur pro laico:pro hoc qd dixi.J.ea.cle.in prin.q.vi.et i hac glos.ibi:cũ dilectus:et.xvi.q.i.frater. ¶ Tertio opp.in eo q phibet prelatus[a] exigere charitatiuũ subsidiũ:cum i si h de iure sibi liceat.de censi.cũ apostolus.Sol.Lau.q hoc lz preter qn in exemptis si habent curã animarum per se vel suos vicarios nisi sint exempti in capite et in mẽbris:dic pau. q a non exemptis possunt exigere si subest causa:puta itinerationis ad papã:vt no.Inno.de statu reg.c.i.et Hostiẽ.de offi.ordi.cõquerente.licet Jo.no.cõtrium.x.q.iii.vnio.sic allegat Pau.ibi tamen glo.solũ dicit q p itinere ad papam[b] vel ad regẽ non possunt episcopi vltra statutũ petere per.d. c.cũ apostolus:et sic videt potius dicere q ex causa possunt cũ moderatione.dicit etiam Pau.q possunt exigere si bñt itineraie ad imperatorẽ vel si sustinent maximas expẽsas p factis ecclesie:vel pp litem.vel alis indigent sine culpa:arg. de constitu.c.pe.ff.depositi.bona fides:de hoc per Hostiẽ. in sum.de censi.§.i.ver.et nũquid episcopus. ¶ Quarto oppo.q non debuerit puideri cõ prelatos impedientes processus delegatorum apostolorum:nam possunt delegati tales cohercere:de offi.deleg.c.i.Glo.per hoc stat cõtrario.dic q licet subsit illud remediũ nõ pptera fuit superfluũ h prohibere precipue:qr qnq delegati non pducunt. ¶ Quinto oppo. q prohibitio prelatorum facta tabellionibus ne conficiant instrumenta sit sine effectu:qr nihilominus tenentur cõficere ratione iuramenti.de quo no.ne cle.vel mo.sicut.Glo.i eam sic stat cõtrio:qd dic vt dixi.J.xii.no.dic q licet phibitio platorum in hoc non teneat:non tamen fuit superfluũ h prouidere:vt in simili dixi in proximo cõtrio. ¶ Sexto op.i eo qd dicit q grauabantur religiosi:qr nõ permittebantur habere aduocatũ:videtur enim q iuste hoc fiebat:qr pncipales persone debent per se factũ pponere:de iud.pastoralis:sol. Pau.q istud est respectu facti principalis pponendi:sed alias est opus aduocato ne subtrahat defensio in his q sunt iuris que non possunt expediri sine aduocatis et nulli denegãda est defensio qd et dixi.J.in.xiii.nota. ¶ Queto in eo qd dixi.J.in.iii.cõtrio:q prelati possunt exigere subsidium an hoc sit verum.glo.in ver.octauũ.arguit ex hac litera q episcopus possit exigere charitatiuũ subsidiũ:dummodo sit moderatum:et facit littera ex eo qr h phibetur exigere ab exẽptis:ergo ab aliis permittitur.Idez Lod.dicens q h prohibetur excessus non exactio.dic q eo ipso excedebant hic qd exigebant ab exemptis.Pau.et tenet cũ glo.dicens q licet episcopus debeat charitatiue petere:tamẽ post nolentes cõpellere:qr vbi non prodest charitas adhibenda ẽ potestas.xlv.di.lz.et.c.et qui emendat.x.q.iii.cauendũ:de offi. ordi.conquerente:ad si.vbi phibetur diocesanis exigere vltra ibi expressa preter moderatũ auxilium:ergo illud potest exigere.i.ab inuito extorquere.ff.de col.in heredẽ in princ. de leg.iii.fideicõ.§.siqs rem.solu.matri.l.iii.licet qsiq contrahatur ad sponte solutũ.ff.de pig.ac.solutũ:de pcu.l.ii.de verbo.sig.exacte cum similis.et hec tenet Inno.et Host.de censi.cũ apostolus sm pau.dic q ibi Inno.nõ dicit q episcopus possit cogere inuitos:sed supior episcopi:primum tamen placet per hãc litterã:et de hoc dixi in eo.c.cũ apls.vl. phibemus:in.iiii.q. ¶ Scdo quero in eo qd dixi in eodem iii.cõtrio:qd eps potest petere subsidium ex cã:quid si subditi dicunt qd cã nõ est rõnabilis.Sol.Lau.alis paol.referẽs qd no.Host.in.d.c.cũ apls.vbi dicit q subditi poterũt adire archiepm.de offi.or.ad reprimendã.ii.q.vii.metropolitanum.x.q.iii.qr cognouimus:sed si epo conquerente est de hoc questio inter eos eligentur arbitri.xi.q.i.si clericus:de hoc dixi in eo.c.cũ apostolus.ver.phibemus.q.iii. ¶ Tertio qro:quãtũ possit exigi p subsidio:dic arbitrariũ qd dixi i eo.v.phibemus.q.vii. ¶ Quarto qro i eo qd dic de exactionibus idebitis que dicunt idebite.sol.paul.q idebite sunt in ipso qd sunt isolite et in iure nõ expsse.x.q.iii.qr cognouimus.xix.q.ii.hoc tñ.de vi.et ho.cler.cũ ab oi et de expssis in iure exẽplificat lau.in hospitalitate.c.cõ pscr.cũ ex officii:et i pcuratiõe annexa visitatiõi.de cẽsi.c.i.li.vi.Idẽ dic de pcuratiõe ob cõsecrationẽ eccl.vl alta.de sym.cũ sit vl ob recõciliationẽ:de h tñ vltio dicit q ille qui dedit cãm pollutiõi hz satisfacere.ar.de off.or.si canõici.§.pe.li.vi.vel hoc faciet ecclesia cũ suis prochianis.de ecc.edifi.c.i.qd pax fac ad hoc de prochianis:et si pdicti nõ sunt soluẽdo hoc fac xps.x.q.iii. cauẽdũ.i.q.iii.placuit.i auc.de mã.pnc.§.si nbit:et de hoc qd dixi de recõciliatiõe:plenius dixi.de cõse.eccl.vl alta.pposuisti i.v.aut i.vi.q. ¶ Quinto qro de itellectu lre in eo qd dic de pcessibus fctis p exẽptis.sol.pau.exponẽdo p exẽptis.i.ad eorum petitionẽ:et tũc eis nõ suãtibus itẽrdictũ p eis latũ alii suare nõ tenent:si sec9 si pp eos.i.pp eorum delictũ:de pri.pẽnsis:vbi dixit Uin.sec9 i suspẽsiõe vl excõicatiõe:qr lz religiosi nõ seruẽt excõicatiõnẽ vl suspẽsionẽ latas cõ aliqs p se:alii tñ tenẽt obsuare:qd dic vt ibi dixi i vlt.q. ¶ Sexto qro i eo qd dixi. J.i.ii.no.et i.v.cõtrio de ihibitiõe fca tabelliõibus ne fiãt istra p religiosis:nũqd valẽt istra facta cõ ihibitionẽ.sol.pau.referẽs.q.p se disputatã:q icipit vsurarius.et gñalr an valeat istrũ cõfectũ a notario phibito:distiguit aut phibitio tollit officiũ:aut pbationẽ:pmo cãs aut phibitio cãtur a crĩe:aut a defectu vl alia cã:si a crĩe siue crimẽ inducat pnationẽ ipo iure:vt de hẽti.si aduersus:et.c.excõicamus.§.credẽtes:siue nõ iducat istrũ nõ fac fidẽ:qr lex et iudex hñ põt eũ tali officio puare:sic i exẽplo:de pni.c.i.li.vi.et i puilegiato.C.vbi de cri. agi opor.auc.q i pnicia:vbi senatores vl clariss.l.i.de pui.tnarũ.C.vbi decuri.vl coor.l.ii.vbi milles puãt puilegio pp delictũ:lz et iuret qdã caplã sicut notarius:vt no.in auc.de mã.pn. i fi.si ob.qd no.lau.et Jo.xvi.q.i.filiis:qr laicus de iure patronatus cognoscere nõ põt:de iu.quito.vñ si mixti patronũ nõ pt illo iure puare.nõ et ob.qd no.de na.et obe.p tuas:i.i.gl.de

a ¶ Qñ phibetur platis.adde abb.i.c.dilectus de off.or.text.i cle.i.i pr.exemptiõis de cẽsi.tex tus i.c.uirnioso.xviii.qd.ii. Inn.i.c.i.de ie iu.Raphe.cu. cõsi.c.icip.viso tenore litterarum apostolicarum.

b ¶ Pro itinere ad papã.ad de gl i vbo p regi i.c.vnico. x.q.iiii.Inn.i c.i.de sta.mõa. Ant.de bu.rio. de imo.i.c.cõquerẽte.i fi.de offi. or.Bal.i.l.si qs ad delinandũ.C.de epis.et cleri.diffuse et meis qn alibi p bartolomeum belẽzinũ i tra. de caritatiuo. subsidio.i.xx.q.

c ¶ Quid si subditi dicunt.adde arch i.§.iusta sane rone.xvi. q.i.Hostiẽ.in sum.ti.de cẽsi.i §.ex qbus cãis cõtra qd si subditi dicat.Oldr. cõsil.ccxx.iiii. in.§.dubio.

d ¶ Inhibitio ne.adde bal.in l.data opa.l.xxii.col.C.q acc.

ordinato a papa qui non pōt ab inferiori deponi.q2 illō spe
ciale ob reuerentiā manum imponētis.vnde si ab alio de li
centia pape postea ordinaref cessaret illud priuilegiū:q2 in
cipit cessare reuerentia:vt ibi no.Hosti.Jtē no.glo.i.q.i.si
hūi dicens ꝙ deponi pōt ab inferiori:que opinio si esset vā
cessat obiectio:de hoc dixi in.d.c.per tuas in.i.q.ꝛ commu
nior est opinio ꝙ ordinatus a papa nō possit deponi ab infe
riori:ꝛ sic veri⁹ ꝙ ibi spāle ob reuerentiā pape ordinātis:se
cūdo cā qñ cātur a defectu vel alia cā:puta q2 tendit ad no
xam ex multitudine vel alio mō:aut priuilegiū est ꝯcessuꝫ a
ꝑncipe aut ꝓhibenti pari vel minori:primo casu nō valet ꝓ
hibitio:q2 principis est hoc estimare.ff.de reg.iur.nerati⁹:
nec dici potest insufficiens quē princeps elegit.xvij.q.iiij.§.
qui autē:ꝛ hoc nisi exercitiū officij requireret iudicio aucto
ritatē:q2 tunc sufficeret sola ꝓhibitio.exemplū de fide instru.
c.pe.ꝛ fi.si vero priuilegiū est concessum a ꝓhibente vel pa
ri vel minori inherendo opinioni Hostiē.quā tenet in.d.c.
pen.in sūma.ꝛ.§.quibus instrumentis.f.ꝙ ciuitates prelati
ꝛ vniuersitateꝫ regentes possunt in eoꝝ territorio notarios
facere:argu.in auc.de tabellio.§.penul.colla.iiij.ꝛ.q.i.regē
da.quod etiam tenet Hosti.in sum.ne cler.vel mona.§.que
sunt isti.§.cū clericis:versi.cū igitur:ꝛ de hoc in Specu.de
instru.edi.§.restat videre.ver.sed quis potest:dic ꝙ ex cau
sa facta ꝓhibitio in suo territorio valet sine causa non.argu.
de reg.iur.decet lib.vi.ꝛ eius qō no.de elec.cū ex eo:eo.tit.
qō intellige si officiū est concessum perpetuo per modū of
ficij:si enim concessio esset vnius officij tantū sicut in duob⁹
viris:de quibus de ꝓba.quoniā:tunc staretur prohibitioni:
ꝛ hoc etiam intelligitur qñ ad ꝓhibitioneꝫ iudicis ecclesia
stici non accedit excōicatio:vt sic virtus excōicationis non
reddat instrumentū inefficax fm no.de sen.exc.decernim⁹
lib.vi.si vero ꝓhibitio tollit probationē aut omnimode:aut
cū qualificatione:primo casu nō valet prohibitio si in priui
legio erat decretum:ꝛ sic sit vera opinio.By.ff.de leg.iij.l.
si quis seruus:vbi dicit ꝙ si imperator concedit comitibus
ꝙ possint notarios facere qui potestatē habeant instrumen
ta faciendi non obstante aliquo statuto vel ꝯsuetudine:sta
tuta obuiantia etiam in futuꝝ facienda:videtur remouisse
argu.ff.de serui.vrba.predio.l.si seruitus:de lib.ꝛ post hu.
placet:ꝛ per hoc innuit ꝙ si decretum non esset appositum
valeret prohibitio:ꝛ quo ad effectum decreti:facit de elec.
si eo tempore:de conces.preben.c.i.ꝛ.c.si soli.lib.vi.cū con
cordantijs:si autem tollit cū qualificatione:puta ꝙ non fa
ciant fidē nisi sint tres testes:vel nisi sint in memoriali cōtes
vel nisi soluaf gabella:vel quid sile:standū est ꝓhibitioni le
gis municipalis vel iudicis hñtis potestatē eā condendi.ar
gu.xi.di.catholica.iij.di.§.leges.ff.de sepul.vio.l.iij.§.quid
tamen.Pau.ꝛ facit quod not.de ꝓhibitione facta sacerdo
tiine crismet cui per papā concessum fuerat crismare posset
de consue.quāto:in glo.i.Jtē de ꝓhibitione alienationis fa
cta a lege vel testatore:no.de testa.Raynaldus:ver.dilect⁹
vbi dixi in.v.q.ꝛ multis se.de prohibitione matrimonij no
ta.de despon.impu.ad dissoluendum in glo.fi.

Ver.presentatos. No.ꝙ exēpti debēt ordinādos pñtare diocesanis:dūt tñ ēt alijs q̃ diocesanis fꝫ formā priuilegio
rum que debent inspici.de priui.porro:ꝛ pro hoc qō no.de
priuile.cū ꝛ plantare.§.cū in ecclesijs.¶ Scdo not.ꝙ ad
ordines fit presentatio:qō dicit Gēze.fieri:q2 non debet qs
ordinari sine titulo:de etate ꝛ quali.accepimus.de preben.
cū fm:dic ꝙ hec littera non habuit hunc respectū sed solū
ad id qō accidit:q2 subditi religiosorum exemptoꝝ per eos
presentantur ad ordines.i.de eoꝝ licentia:ꝛ quatenus itel
ligitur hic ꝙ isti presentati essent religiosi:nō oportet ꝙ or
dinentur ad titulū aliquē:nā de monasterio habent alimen
ta:de accu.ex parte.¶ Tertio not.ibi litterā ꝙ presentatio
potest fieri per litteras:de hoc in glo.qd ergo que est singu
laris vt dico.J.in.i.cōtrario.¶ Quarto not.ꝙ si presentat⁹
per patronū est idoneus non debet reijci vt hic:ꝛ reijciētes
teneantur reiectis de bñficijs ꝓuidere.de iure pa.pastoralis:

qō dicit Genꝫ.maxime ꝓcedere in pñtatis per personas ec
clesiasticas:q2 talis presentatio hꝫ vim electionis:no.Jnn.
de iure pa.cum aūt:ꝛ est singulare.¶ Quinto not.ꝙ prela
tus in ecclesia habente patronū non debet instituere sine pa
trono:de hoc.J.q.ij.¶ Sexto no.ibi.curā animaꝝ ꝙ eccle
sia curata potest esse de mensa abbatis:ꝛ dicit paul.ꝙ tunc
cura spectat ad abbatē vel ad eū cui cōmiserit etiaꝫ ad tps.
de sup.neg.pla.cle.i.in fi.de hoc.J.q.iiij.facit de offic.ordin.
graue.xvi.q.vij.visis:idē Lau.qui dicit ꝙ tunc instituent ꝛ
destituent pro libito:de iure pa.clem.vna.§.sane:ꝛ hoc vult
glo.facit vt dico.J.in.i.cōtrario.¶ Septimo ex hoc not.ꝙ
ecclesia curata non semp habet ꝓpriū prelatū:ꝛ de tali pōt
intelligi.de rescrip.cle.i.pau.¶ Octauo no.ibi ad firmā ꝙ
ecclesia locari potest quo ad fruct⁹:ꝛ de hoc in glo.in ver.
ad firmam:ꝛ exponit pau.ad firmaꝫ.i.affictū.de loca.c.ij.ꝛ
dicit Lau.ꝙ locari potest etiā laicis per allegatū.c.ij.qñqꝫ
etiam abbates locant suis monachis:vt no.Jnno.ꝛ Host.
de sta.mona.monachi.ꝛ de hoc dixi.de re.eccl.non alienā.
cle.i.v̄.veꝝ.q.iij.¶ Nono no.ibi.ꝯferunt:ꝙ ꝑlati non pos
sunt conferre beneficia de mensa religiosoꝝ:de preben.cuꝫ
de beneficio.li.vi.¶ Decio not.ibi.nō vacēt:ꝙ bñficiū qō
est de mēsa nō vacat per obitū ministrātis in eo.de hoc in gl.
in v̄bo nō vacent:ꝛ dico.J.in.vij.q.¶ Undecimo no.ꝙ de
ecclesijs religiosoꝝ non debent se ipedire prelati aliqd or
dinando de fructibus qō ꝓcedit ēt si subessent prelatis quo
ad spiritualia:q2 licet in spiritualib⁹ fundet eps intentioneꝫ
de iure cōi non sic in temporalibus.de excep.cū venerabilis
ad fi.de censibus.cū venerabilis.¶ Duodecimo no.ꝙ re
ctoribus ecclesiaꝝ tantū debet dimitti qō possint sustentari
de hoc in glo.J.ꝛ in ea in fi.de prebendis:de monachis:ꝛ
c.extirpande.¶ Decimotertio no.ꝙ prelati nō debent cuꝫ
armis inuadere bona religiosorūꝫ:ꝛ de pena inuadentium
dic vt in glo.tenetur:ꝛ in eo quod glo.dicit ꝙ tenentur de
vi publica.dicit ꝙ etiam solū ciuiliter potest agi interdicto
vnde vi.de ordi.cog.c.ij.ꝛ sic competunt plures actiones:
an autē libellus narrans factū ex quo possunt plures actio
nes competere recipi debeat:ꝛ si recipitur fm quam actio
nem fiat condemnatio:remittit Pau.ad nota.per Jnnoc.
in.d.c.ij.ꝛ de hoc ibi dixi.¶ Decimoquarto nota.ꝙ arma
prohibentur ad alterius iniuriam:ꝛ simpliciter prohibētur
clericis:de vi.ꝛ hone.cle.clerici.J.hoc per Jnnoc.de restī.
spolia.olim.i.¶ Decimoqrto no.ꝙ ꝑlati nō debēt destrue
re bona exemptoꝝ:nā vt dicit Genze.potius ad ꝯseruatio
neꝫ debent intēdere.¶ Decimosexto no.ꝙ stādū ē ꝯsuetu
dini:de cuius ꝯrio nō est memoria:de hoc in glo.ꝛ sic:ꝛ in
ea in fi.de v̄b.sig.sup qbusdā:ꝛ q̃r ꝓbef talis ꝑscriptio:no.
i.d.c.i.alle.in gl.ꝛ in Spe.de ꝓba.§.ij.v̄.vlt.qrif.¶ Decio
septimo no.ꝙ ꝑlati nō debēt monasteria grauare ponendo
ibi hoies vel aialia ꝛ faciēdo eis ꝓuideri:ꝑ hoc fm Genꝫ.
q2 ab exēptis nihil plus debet exigere q̃ iura ꝯcedāt.ix.
q.iij.cū simus.de ma.ꝛ obe.dilecti:pōt tamen hoc ꝓcedere
etiam de non exemptis:de quibus dicit paul.ꝙ prelati cau
sa cōmodi sui non possunt facere predicta:sed causa necessi
tatis:ꝛ vt prouideatur predictis tanq̃ pauperibus.xxxi.di
stin.omnino:vbi de hoc.¶ Opp.in eo qō dixi.J.in.iij.not.
ꝙ presentatio potest fieri per litteras:nam nō sufficit patro
no eligere ꝑsentādū nisi actualiter ꝑsentet:de iurpat.c.pe.ꝛ
c.vno.lib.vi.Sol.pau.stādo ꝯtrio:ꝛ dic ꝙ nō ꝑ hoc seqf qn
ꝑsentatio possit fieri ꝑ lras vt dixi in dicto notabili:ꝛ idem
pau.nā ipse pñtat⁹ cū lris se offerat ꝑlato eū hꝫ instituere:ꝑ
hoc qō no.de sepul.cle.dudū.ver.ac deinde:vbi dixi in.iij.
no.ꝛ ꝙ suffic̄ se pñtatū offerre cū lris patrōi:dicit Lap.Jo
an.an.sibi sic rñdisse:dūmodo id fiat infra tps indultū pre
sentatori.¶ Scdo op.in eo qō dixi.J.in.x.nota.ꝙ bñficiuꝫ
de mēsa nō vacat per obitum ministrantis in eo ꝙ imo sic ō
sup.neg.pla.cle vna.§.ꝑmissa.Glo.facit sol.ꝙ qñ est de mē
sa ille qui ponif in bñficio nō est rector:sed firmari⁹.sec⁹ si
esset rector lꝫ manualis qō no.¶ Tertio opp.ad hoc:q2 ꝟ
loquif de bñficio habente rectorē vt in littera ibi.rectorib⁹.
Sol.vt in se.ꝯtio.¶ Quarto opp.ꝙ in beneficio qō est de
mensa nō possit

mensa non possit esse rector sed vicarius: de preben. de monachis: et eius contrarium vult hec littera: vt dixi in prox. contrario glo. que alibi soluit q rectores dicuntur alibi vicarij: dic q littera h in ver. nonnulli no loquitur de bnficio mensali sz in verbo precedenti sic: quando aut beneficium non est de mensa: licet spectet ad monachos: tn debet ibi rector institui seu vicarius. d. c. de monachis: et vicarius censetur rector ex quo est perpetuus. de offi. vic. cle. vna. vnde dicit Lau. ex hac lra ibi rectorib' quod non refert an vocent vicarij an rectores. ¶ Quero quid obedientia volebat plati a pñtatis. sol. vt in glo. dicendo. ¶ Scdo qro eo casu quo prelati instituunt in beneficijs religiosoꝝ an possit agi ad remotione institutoꝝ. Glo. ad hoc sol. q sic: dicens q agere pñt presentantes et pñsentati: no pcedit etiaz si instituti eent idonei: licet littera loquatur de indignis: et ppea Paul. in littera ibi. indignos. supplet maxime et pcedit hoc si patroni psentauerant idoneos: vt in littera. secus si non idoneos: qz tunc vt dicit pau. priuati essent potestate presentandi et superior posset alium instituere: vt no. de offi. or. cu vos: et hoc in patrono ecclesiastico de quo hic. Idē tn de patrono layco dicit Hostie. de sup. neg. pla. c. ij. et Inn. de fi. presby. qm: qd dicit Paul. verum si pseuerat vsqz ad tps infra qd pot presentare: interim enim variare pot presentando idoneu: qz hoc posset etiaz si primus pñtatus est idoneus: de hoc plenius dixi in. d. c. cuz vos in. ij. 9rio. ¶ Tertio quero in eo q dicit de beneficio d mensa: que bona dicunt de mensa[a]: nunquid enim ea in quibus ecclesia habet directu dnium: et alius vtile vt feudum: glo. no. Inno. sol. q non: et que sit ratio colligitur in seque. particula. Glo. ibi: sed queritur: et in hac glo. ibi: vt superio hoc per Host. in summa. de sup. neg. pla. §. quot modis. vs. suppletur. ¶ Quarto quero que ecclesie[b] dicant de mensa. Glo. ea. sol. q ille que sunt ita vnite q non habent rectorez perpetuum: pro hoc qd dixi in. vi. no. et no. sing. hac glos. vsqz ad fi. et ide Pau. ¶ Oppo. ad hoc q imo debeat poni rector perpetuus: de preben. extirpande. §. qui vero: de iur patro. cle. i. Sol. vt in ea. gl. ibi. sed obstat vsqz ad fi. et in ea ibi et si sit curata: et tuc virtute annexionis cura spectat ad platum religiosum que assumit simul cu prelatura maiori: facit extrava. Jo. execrabilis. ¶ Quinto qro qbus modis contingere potest q ecclesia sit de mensa: eo modo de quo in pri. q. glo. eo. so. ibi. istud aute vsqz ibi. nec putes. ¶ Sexto qro an ecclesia que spectat ad monachos pleno iure quo ad institutione et destitutione dicatur de mensa: glo. ead. ibi. nec putes soluit q non: nisi habeant ea in suos vsus conuertenda: et hoc casu quo possunt in suos vsus 9uertere. Dic pau. q non hz locu qd dicitur de pensione non imponeda vl no augenda cu omnia spectent ad prelatu: et fructus potest vendere: et locare vt hic: sic et no. Inno. de sta. reg. c. ij. et hec bene pbatur. de iure pa. cle. i. §. sane. ¶ Septimo quero in eo qd dixi. Tin. x. nota. q ecclesie de mensa non vacant per obitum ministrantiu in eis: que est ratio. soluit Lau. q est: qz isti nullum titulu vel ius habent in eis: nec quo ad possessionez nec quo ad pprietate: remittit ad no. per se. de re. eccle. non alie. cle. i. et qd ibi dixi in. §. veru. q. ij. et dicit Lau. stadu huic cle. que hoc dicit q non vacant: ibi. non vacant: vult dicere q etiam si deficeret ratio: sufficit qd hic est expressum. dicit autem stadu his verbis. que sunt verba pape si decisoria: vnde et. j. in fi. precipit q prelati abstineat ab omnibus his grauaminibus: dicit etiam q omnes constitutiones clementinarum sic sunt decisorie: secus in compilatione Gregorij vbi pluries factu recitatur: qd no. ad alia. ¶ Octauo quero in eo quod in versi. nonnulli: dicit de ecclesijs monachorum: que dicuntur esse ipsoru quo ad hoc vt sit locus huic littere sol. Pan. q dicunt tunc eoru quando spectant ad eos quo ad temporalia: vt qz id quod superabudat vltra sustentationem rectoris conuertunt in suos vsus: de preben. extirpande: de priui. pastoralis. vel censu antiquos habet vel rectores tenentur eis de temporalibus reddere ratione sz id qd no. Inn. et Host. de priui. cu et plantare. §. in ecclesiis: et sic iste ver. habet locu et si ecclesie no sint de mesa: du mo aliqua temporalia in eis ad ipsos spectent: qz si de redditibus se impediant prelati eos grauant.

ver. abbates. ¶ No. q no tenet 9cessiones de bois monasterioꝝ facte in ppetuu vel ad tps 9sanguineis vel nepotib' prelatoꝝ si prelati copellut religiosos ad hoc: et ex hoc no. Gen. hic ee casum in quo facta p metu ipso iure no tenet: qd colligitur ex verbo compellut: qz loquitur de copulsiua: et q hoc casu 9cessio sit nulla: patet in lra ibi: nulla eet ipso iure: et de hoc in gl. 9cordat: et p hoc de priui. cu olim. ij. de ele. qsqs. Regulariter aut tenet gesta per metu: qd me. ca. c. ij. fallit in casibus ibi no. ad quos hic addi pot et addit Genz. alios q colligitur qd me. ca. c. vno lib. vi. de re. ecc. no ali. c. ij. eo. li. de pcu. accedes: de sen. exc. si do: de re iu. tenor latoꝝ 9sanguinei. xi. q. iij. iniustu. ff. de test. si testo. §. vlt. de acq. here. q aliea. §. vlt. ¶ Scdo no. ex dictis i. prio notabili: et ex lra qd psumit cotra 9cessiones factas sanguineis vel nepotib' platoꝝ et hoc vult littera ibi suis. i. platoꝝ copellentiu: et dicit pau. q forte faciebant hoc fieri qsito colore remunerationis meritoꝝ xvi. q. i. possessiones: vel alio quouis mo: de re. eccl. no alie. cle. i. et de hoc. j. q. i. ¶ Tertio no. q in casu isto no refert an 9cessio fiat in ppetuu vel ad tps: qz vtroqz casu si fit ad compulsione prelatoꝝ per religiosos in 9sanguineos copellentiu nulla est: als tn bene refert inter 9cessione tpale qua pot prelatus cu caplo facere: de his que fi. a pla. c. i. et. iij. et perpetua qua non pot nisi seruata solennitate. x. q. ij. hoc ius. xij. q. ij. sine: de re. ecc. no ali. nulli. Pau. tn intelligit hac litteraz de ppetua tm. i. 9cessa alicui quo ad viuet. ff. p sol. l. i. verius dic q hic et loqr de tpali ne lra sit superflua ibi. in ppetuu vl ad tps. ¶ Quarto no. q no dz abbas copelli ad monachandu aliquez et vl velle lra ibi. eosde. s. abbates q solu ad abbatem spectat monachare: de hoc in glo. q qsqz. ¶ Quinto no. ibi pmittut q pmittes vel no phibens videt tacite 9sentire p hoc lra sequens et tacite 9sentiut io eis iputat. lxxxvi. di. c. i. et. iij. et de sen. exco. quate: vbi de hoc qd dico in se. notabili. ¶ Sexto no. ibi eoꝝ officiales. q si plat' pmittit p suos officiales grauare religiosos ipse grauare intelligit p h qd dixi in. prio no. et fac de sen. exco. mulieres: de reg. iur. q facit li. vi. ¶ Septio no. q plati no debet pmittere q sui officiales occupet boa monasterioꝝ et monachi qui ad hoc pcurradu se trasferut ad curias pncipu sunt excoicati ipso iure: de sta. reg. cle. ne in agro. §. qz vo. ¶ Octauo no. ibi. in casibus no expssis. q in casib' pmissis pmittit occupatio pdca. exeplificat pau. vt qz officiales platoꝝ occupat de madato platoꝝ exeqndo snia3 ipsoꝝ platoꝝ. Genz. et Math. exeplificat in recuperatioe rei spoliate. de rest. spo. olim. i. qd vltimu pmittit et puatis vt ibi. ¶ Nono no. ibi hoib': q grauatur monasteria si grauant sui hoies: et de hoc de appe. dilectis: et dixi de religiosis cle. vna in pn. ¶ Decio no. q plati no debet iniuste puare religiosos suis bnficijs pcipue ad sui comodu sic qu sunt pcepturi fruct' pmi ani vt h in q casu vl psumendu 9 eos. ar. hui' lre et hac de ca possent recusari: qz suspect' e iudex qn ex euetu iudicij suscepturus e comodu. ff. ad muni. l. de iur. i pn. vbi glo. qd dixi de rescr. pastoral. i pn. in. iij. no. hec pcedut itelligeda lra: ibi. puat. s. de iur pcededo. q casu dic pau. q op' est appellare. als snia trasiret in re iudicata: de re iu. c. cu iter. sz Gez. itelligit lram siue pueniat de iur siue d facto qd plz q ad h vt cessat grauame. ¶ Vndecio no. q is cui debent fruct' bnficioꝝ vacatiu no dz occupare aialia vl alia boa bnficij: de h i gl. illa. n. ¶ Duodecio no. q occupare sonat in viciu. 9cordat de ele. vt pterire: de testi. ex pre. A. de pbe. cu q li. vi. C. vn vi. l. fi. qsqz tn sonat i bonu. de co se. di. v. nuqz. de pcur. no iniusie. et. c. si duo li. vi. de elec. siqs iusto. de bn. cu scdm eo. li. in auc. de here. et fal. in pn. col. i. pau. q dic q occupari pprie dicunt mobilia et imobilia iuadi. lz qsqz pon vnu p alio. xlvij. di. sic hi. xij. q. ij. qcuqz. d rest. spo. sepe. C. de rei ven. domu. de actio. empti. l. ij. vn vi. fi. go in tanta ¶ Decimotertio no. q bona beneficioꝝ vacantium debet seruari successoribus. de hoc in glo. in verbo reseruanda. et dicit Genzeli. idem in possessore hereditatis. ff.

[a] ¶ Que bona dicunt d mensa add d gl. et doc. i cle. i. d rescrip. doct. i cle. vni. d re. ec. no ali. doc. i cle. i. i. §. pmissa: d sup. ne. pla. Inn. et doct. i. c. vt sup d re. ecc. no ali.

[b] ¶ Que ecclesie. adde glo. et doc. i cle. i. d rescri. i cle. si vna d re. ec. no alie. i cle. i. i. §. premisse. d sup. negli. pla. i cle. i. i §. sane de iure pa. Inn. i. c. si. d sta. mona.

[c] ¶ Effractores ecclesiaru. add lex. l. c. si. d fur. aut. d hur. l. c. cu p causa. d sen. ex. abb. i c. 9qstus. d fo. competenti.

de peti.here.dimus: et in curatore bonis dato.ff. de mune. et bono.l.i.§.vlti. et in hac glo.in fi.xxij.q.ij.illud: vbi de hoc. et.c.nō liceat.lxxv.dist.qm: de offi.ordi.cū vos.de ele. quia sepe lib.vi. ¶ Decimoquarto no.ꝙ prelati nō debent red ditus suos vēdere potētib⁹ in preiudiciū exēptoꝝ:pro hoc ne prela.vices suas per totū.de iude.c.pe. et dicit Paul.ꝙ sequitur hic de potētibus rōne diuitiaꝝ consanguineoꝝ vel amicoꝝ:de testi.super eo.ij.ēt si nō sint in aliqua dignitate: facit qđ no.de ali.mutā.iudi.c.ij.in glo. ¶ Opp.in eo qđ in verbo eodē dicit ꝙ prelati cōpellebāt abbates ad psentan dum: et sic videt ꝙ ad solos abbates hoc spectabat:cū tñ ð beāt hoc facere cū capitulo:de his que fi.a prela.nouit e.c. q̄sito.Sol. Pau.ꝙ nō exprimit hic capitulū:q: abbas psu mitur cū ꝯsensu capituli presentare:de his que fi. a plat. co noscitur.vel loquit de ecclesijs in qbus soli abbates habent presentare. ¶ Scdo op.in eo ꝙ phibet prelatis vendere p uentus petētibus:q: in re sua quilibet ē legitim⁹ moderator:ð sepul.de his.gl.hoc alr̄ so.ꝙ hoc alr̄ licitū fit illicitū ex eo q: vēdebāt vt opprimerent exēpti. ¶ Quero in eo qđ dixi i.j. et.ij.notabili.ꝙ psumit ꝯ ꝯcessiones quas plati faciūt cō sanguineis de bonis ecclesie:an hec causa sufficiat ad annul landū.Sol. Pau.ꝙ sic per.c.lxxxix.di.decenter.x.q.ij.hoc ius.in fi.vult allegare ver.seu.§.qbuscūq3.ea. cau. et.q. que est auc.C.de sacrosan.eccl. et ex hoc refert pau.ꝙ iste est ca sus in quo nocet officiū ppriū:qđ ēt no.gl.in.d.ver. qbuscū q3: et hoc est q: pp carnis vinculū presumit ꝯ psonā: dic ꝙ ita prelatus pōt cōcedere ꝯsanguineis sicut extraneis dum modo ꝯcedat sine piudicio ecclesie.pro hoc qđ no. Archi. x.q.ij.eps: et sic rē solitam infeudari vel in emphitheosim da ri ita potest platus dare ꝯsanguineo sicut alij. Itē bñficium pariter ꝯferre: et sic de alijs: et auc.qbuscūq3:loqt de reb⁹ p hibitis alienari. ¶ Scdo q̄ro an is cui ꝯcedit vt habeat fru ctus bñficioꝝ vacantiū pmo anno ðbeat hēre ēt ex bñficijs exemptis. glo.in ver.anni.soluit ꝙ si in priuilegio dr̄ de bñ ficijs diocesis venient etiam exempta:secus si dicit de bene ficijs:sibi subiectis quod nota.ᵃ et in ea ibi abbatem vt dixi. ¶ Tertio quero an prelati occupātes bona bñficioꝝ vacā tium que debēt reseruari successoribus icurrāt penā.c.sepe de ele.li.vi.Sol. Lau.ꝙ nō cū illa locū habeāt tm̄ in colle gijs nec est extēdenda sed restringenda tanq̄ penalis: arg. de ele.statutū li.vi.p hoc qđ no.in.c.q: sepe in gl.no. ꝙ dic tamen Lau.ꝙ tenentur ad restitutionē nec eos defendit cō suetudo.de offi.ordi.psenti.in fi.li.vi.

a ¶ Sed.n.fra tres.Add.gl.i.i c.si q ex fratri. bus.xi.q̄ñc.i.

b ¶ Rōne cha ritatis.add.c. primi de exces sibus platorū.

Ver. Nōnulli.

No.ꝙ prelati nō debent in debite diuimere monasteria ex cā aūt possunt:de hoc in gl.ergo: et dicit paul.ꝙ effracto res ecclesiaꝝ ᶜ illiciti sunt excōicati.xi.q.iij.canonica: de sen ten.ex.conquesti.secus si faciūt licite.ar.a ꝯrio hui⁹ littere: et pro hoc iura alleg.in pdicta gl. ¶ Scdo no.ꝙ qñq3 reli giosi hñt hospitalia: et dic pau.ꝙ forte erāt de coꝝ mēsa vel ad coꝝ ordinationē spectātia:ð reli.do.q: ꝯtigit. ¶ Tertio no.ꝙ plati nō debent occupare bona mōasterioꝝ et occupā do cadūt a iure si qđ hñt:de hoc in glo.dicendo: et dic pau. ꝙ hic loqt de occupātibus de facto et nullo q̄sito colore vt differat ab eo de q̄.ē.ver.pri.vbi dixi in.xi.notabili: et duo bus se. Itē ibi de mobilib⁹ que fructuū appellatione nō cō tinentur hic de imobilibus. ¶ Quarto no.ꝙ nō debent im pedire exemptos reparare sua loca de hoc in glos.ꝙ tamē et precipue debent reparari hospitalia.de re.do.cle. ij.q̄q̄ om̄ē possint reparari non tamen si sunt mendicātes possunt loca de nouo acquirere.co.titu.c.vno.lib.vi. ¶ Quinto no ta ꝙ non debēt prelati per statuta sua derogare priuilegijs exemptoꝝ: et dicit Lap.ꝙ in hoc faciunt de facto:ex hoc ar guit ꝙ priuilegiat⁹ per papā ꝙ ab aliquo excōmunicari nō possit:vt de priuile.ne aliq lib.vi.si facit contra cōstitutionē epi continentem ꝙ cōtrafaciens sit excōicatus nō erit excō municatus:licet cōtrariū nō. Archi.de cōstitutio.c.ij.li.vi. pro hoc q: non debet quis per cōstitutionē ligare posse il lum de quo iudicare nō potest.d.c.ij. Item priuilegiū est tā q̄ lex priuata superioris contra quā inferiori non licet iudi care vel detrahere sicut non potest cōtra legē publicā ipsi⁹ superioris.xvij.di.§.fi.xviij.distin.§.i.xxv.q.ij.in sum: et.c. i. et.ij.xxi.di.inferior.de ma. et obe.in.c.cū inferiori de elec. cle.ne romani: et hoc etiā videtur sentire pau.dicens ꝙ non debet derogare priuilegijs directe vel indirecte:q: ita pro hibetur vnū sicut aliud:de priuile.quanto.dic tamen ꝙ pri uilegiati non per hoc sunt exempti nisi in his de quibus in forma suoꝝ priuilegiorum que inspici debent: et seruari: de priuile. Porro et.c.cū capella. ¶ Sexto not.ꝙ prelati nō debent inferre iacturas priuilegiatis et de his iacturis. eo. titu.nimis:de priui.quanto.de censi.cle.ij.

c ¶ Eucharis tie.add.c.mul ti.i.q.i.ad.i.c. fine ð celebra. mis.

d ¶ De solēni zatione matri monioꝝ.adde c.i. et.ij.ð secun dis nuptijs.

Ver. verum.

No.ꝙ vna est vniuersalis eccle sia.de sum.tri.c.i.§.vna: et hoc q̄ ad omnes:quod vult hec littera.in prin. et exponit Genze. ibi.non exemptoꝝ.i.laicoꝝ:cuz etiam illi sub vniuersitate ec clesie salui fieri possunt.d.c.i.in fi. et dicit pau.ꝙ hoc de vni uersali ecclesia ponitur cōtra prelatos qui religiosos et exē ptos quasi volebant facere alienos ac si essent de alia eccle sia. ¶ Secundo nota ꝙ extra ecclesiā nullus saluatur:i de hoc in glo.in ver.saluatur: et in ea in fi.xxiiij.qđ.i.quoniā vetus. ¶ Tertio nota ꝙ vna est fides:simile de sum.trini.cle.vna de conse.distin.i.ecclesia.iij.q.iiij.engeltrudaz. cuius caput est christus: de sac.vnc.c.vno.in fi. ¶ Quarto no. ꝙ inspici tur quod decet:de hoc in glo.inspicimus. ¶ Quinto nota de vnitate corporis ecclesie: et dicitur corpus misticum: de hoc in glo.mistici. et dicit pau.ꝙ omnes dicimur eiusdē cor poris respectu fidei: et quomodo multiplici. et dicit paul.ꝙ omnes dicimur eiusdem corporis respectu fidei: et quomō multi dicantur vnum corpus.no.eo.titu.dilecta:sic et alias dicitur ꝙ hi qui sunt eiusdem professiōis debēt esse sub eius dem legibus:de statu mona.recolentes: et ex his dicit paul. ꝙ christiani debent esse tanq̄ fratres carnales.viij.qōne.i. olim.xxi.q.ij.ꝙ aūt.de presump.literas: sont enim fratres spirituales ratione eiusdem patris et matris regenerantis. xi.q.iij.ad mēsam.de iudi.nouit: et hec fraternitas est ratio ne charitatis ᵇ.xij.q.i.dilectissimi eo.titu.c.i.pro hoc auc.ð monachis in princi.colla.i. et dicit Lau.ꝙ debent christia ni esse vnius voluntatis:quia virtus vnita fortior est seipsa dispersa.de treu. et pa.c.i.in fi. et spiritus sanctus infunditur super congregatos in vnum:non super dispersos. de appe. constitutus.ij.vbi no.in princ. ¶ Sexto no. ꝙ debet quilibz eē ꝯtent⁹ iurib⁹ suis nec dz excedere suos terminos.de sepul. c.i.xi.q.i.peruenit. ¶ Septio notabi. districte mādam⁹ ꝙ ꝯ faciētes peccāt mortalr̄.ð ma. et ob.c.ij.e.di.ōnīq3. ¶ Oc tauo no.ꝙ plati debēt religiosos charitatiue tractare: et dic paul.ꝙ in eorum fauorem et maxime exemptorum pncipa liter emanauit hic.

Ver. et quoniā.

Not.ꝙ religiosi celebrāt capl̄a gñalia et qñq3 pui cialia: et dicit pau.ꝙ qñq3 faciunt singulis annis vt pdicato res:qñq3 singulis triēnijs vt minores.dic ꝙ poti⁹ ꝯuenitū q: gñalia faciūt tā minores q̄ pdicatores singulis triēnijs puincialia singulis annis: et de capl̄is religiosorū hētur de sta.regu.in singulis: et in cle.ne in agro.ad fi.

¶ De priuilegijs et excessibus priuilegiatorum. Rubrica.

Religiosi.

Scdā ē ad executio nē illoꝝ iuriū e. ti. vt pnt.sil'ū.xi.q.i.c.i. et multoꝝ se.lau. no.de sacro vnctiōis extreme: ð hoc i gl.ij. et remittit lau. ad sacrale suū i ti. ð extre.vn. et dic Gēz.ꝙ ē sacrm̄ itera bile:vt no.ð trās.venie:a:de secū. nup. c.iij.ð h.x.q.ix. ¶ Scdo not. de sacro eucharistieᶜ de h i gl.iij. et vt h̄ pz nō spectat ad religiosos h sacrm̄ ministrare.vi.q.i.alia:cū.c.se. et.c.iterdicim⁹:ð pe.dis. ð h.x.q.xi. ¶ Tertio no. de solēnizatiōe matrimonioꝝ ᵈ.i.so lēni bñdictiōe:de hoc in gl.iiij. et dicit Genz. ꝙ in vbo solē nizare cōprehendit ois solēnitas que obseruatur iuxta ritū religionis

religionis. de spon. c. i. siue fiat benedictio solēnis vt predi-
xi siue dicatur missa specialis ꝓ cōtrahentibus. ¶ Quarto
no. ibi: non habita prochialis licentia ꝙ de licentia presby
teri religiosi psit ea de quibus hic: et sic videtur ꝙ curatus
possit alteri curā ꝯmittere: de hoc. l. q. xxi. et. xxiij. ¶ Quin
to no. ꝙ quandoqꝫ quis excōicatur a canone et in quibꝰ ca-
sibus hoc accedat ꝓsequit. Mathe. dic vt. s. de sen. exc. cle.
i. in glo. est sciendū. ¶ Sexto no. ꝙ religiosi psit ab excōica
tione absoluere in casibus in iure expressis: de hoc in glo. in
ver. expressis. ¶ Septimo no. ꝙ potestas absoluendi excō
municatos qñqꝫ cōceditur religiosis per priuilegiū aposto
licū: de hoc in glo. hic: et dicit Laud. cū priuilegia sint facti
de ipsis non potest iudicari nisi per eoꝝ inspectionē: de fide
instru. contingit. de priui. accepimus. ¶ Octauo no. de sta
tutis prouincialibus et sinodalibus. i. que sunt in ꝯcilio ꝓui
ciali: vel in sinodo: de hoc in glo. de vtrisqꝫ: et dicit Math.
ꝙ sinodus est conciliū qđ facit episcopus ad qđ vocant ab-
bates sacerdotes et totus clerus diocesis. xviij. distin. decer
nimus: ꝓuinciale autē conciliū facit archiepiscopus ad qđ
vocantur tm̄ episcopi et nō alij: ar. xviij. di. qm̄ qdā: et. c. epi
et. c. placuit. dic ꝙ imo ad ꝯciliū ꝓuinciale vocantur capitu-
la etiam cathedraliū ecclesiaꝝ: de his que fi. a prela. c. fi. et d
hoc ibi dixi in. iij. q. et de concilio vnde dicatur. dixi. s. e. com
pilatione. in prohemio: ver. fine. ¶ Nono not. ibi: vt vbis
eorum vtantur: modū excusandi impropriā locutionem: de
hoc in glo. concordat: et vtimur qñqꝫ improprijs locutioni
bus causa maioris expressionis vt h. et in iuribus allegatis
in glo. ¶ Decimo no. ꝙ nō debet quis nunciari excōmuni
catus nisi constet de excōicatione: de ꝯsan. et affi. cle. vna. de
censi. cle. si. vbi de hoc in glo. parte vocato. s. ti. i. clemen. ij. §.
locoꝝ. vbi de hoc dico in. i. notabili: et hoc vult gl. hic in ver.
nunciari. ¶ Undecimo no. casum in quo non prodest exē
ptio et hoc quo ad euitanduꝫ dispositionē huius cle. ꝓ hoc
littera ibi super hoc: et exponit Pau. super hoc. i. excōmu-
nicatione cognitione excōmunicationis prefate et eius pu-
blicatione. ꝯcor. de deci. cle. i. ¶ Opp. in eo ꝙ dicit ꝙ excō
municati per hanc cle. solū per sedeꝫ apostolicā absolui psit
ꝙ imo ēt ab alijs. s. de hereti. cle. i. et. ij. et de pe. cle. i. glo. ni
si soluit ꝙ contraria loquūtur in articulo mortis: sed extra
casum mortis non psit absolui ab alio propter reseruatiōeꝫ
quā facit hic papa sedi apostolice. aliꝰ secus. de sen. excō. nu
per. Quero an hec constitutio locū habeat in clericis secu-
laribus. Glo. i. ibi: et no. soluit ꝙ non propter verbū religio
si. idem Pau. Stepha. et Genꝫ. qui dicunt ꝙ de religiosis
hic exponitur: qꝛ frequētius in hoc excedebant. ¶ Secun
do quero an hec cle. cōprehēdat religiosos pfectos ecclijs
prochialibus quo ad non suos prochianos. Glo. ea. ibi. an
vero dicit esse dubiū. remittit ad no. s. de deci. cle. i. vbi dicit
ꝙ sic: qđ tenet Pau. cōtra tm̄ facit qđ no. de re. eccl. non ali.
cle. i. in glo. v. sed ibi disponitur de religiosis nō simpliciter
sed de his qui psident administrationibus: vn̄ glo. dicit illā
cle. non habere locū in eo qui pest ecclesie seculari. ¶ Ter
tio q̄ro an locū habeat hec clemē. in quibuscūqꝫ religiosis.
Sol. Lau. ꝙ sic: dūmodo sint religionis approbate. idē La
pus: alꝰ. n. non sunt religiosi. de reli. do. c. vlt. et. c. vno li. vi.
de voto. c. vno. eo. lib. ¶ Opp. ad hoc ꝙ imo etiam in reli-
giosis de religione non approbata per papā sit locus pene
de qua hic. de elec. indēnitatibus. §. supradicta lib. vi. de pre
ben. cū qui. eo li. Sol. Lap. ꝙ standū est ꝑio. per no. ne cle.
vel mo. vt periculoso. lib. vi. in glo. ij. que optime facit. Ad
ꝯria non rn̄det Lap. dic ad. §. supradicta ꝙ facit pro qꝛ per
illā dispositionē fit extensio de monialibus ad illas que non
sunt ꝓprie moniales quod ꝓbat verbuꝫ volumus: ibi et sic
cessante illa extensione secus. Ad. c. cū qui. dic bene ꝓbat ꝙ
dispositio. c. de multa in eo ꝙ dicit de habēte curatū qui asseq
tur aliud curatū locū hꝫ ēt si se intrudat in scđo ne sit melioris
ꝯditionis inuasor q̄ⁱ iste igredict: et hoc iō ibi est: qꝛ si non
diceret se habere ius in secundo nō audiret allegās turpitu
dinem suā: de dōs. inter dilectos: sed h pena iponit religio-
sis: et sic vt sit locus pene necesse est vt verificet hec q̄litas:

vt ante dixi. et. c. q. in qui non est religiōis nō approbate nō
est religiosus. ¶ Quarto q̄ro qđ in religioso nouitio. vr̄ ꝙ
nō sit locꝰ pene cū possit ad seculū reuerti. de regula. statui-
mus: et. c. nō solū. lib. vi. Lap. tenet ꝯriū arg. de sen. exc. reli
gioso lib. vi. nam tpe nouiciatus gaudet priuilegio canonis
si quis suadente: tāq̄ⁱ religiosus. xvij. q. iiij. si qs suadēte: et sic
dꝫ ēt sentire onꝰ. de ecci. cle. i. de sta. mo. recolētes: regula q
sentit li. vi. ¶ Quinto q̄ro an hoc verbū religiosi cōprehē
dat moniales[a]. sol. Lau. ꝙ nō: qꝛ ea de qbus hic concernūt
virile officiū: et sic h cle. maxie cū sit penalis non dꝫ ad mu-
lieres extendi. de hoc an et qñ masculinū[b] cōprehēdat femi
ninum. dixi. s. de sepul. cle. eos. q. ij. et de ele. cle. i. q. i. ij. et. iij.
dic Genꝫ. ꝙ hec ꝯstitutio locū hꝫ ēt i feminis cū in eis videu
tur oimoda sibi sqꝫ vel maior rō. et sic idē de eis ēt in penali
bus. ff. de adul. si postulauerit. §. rō de edē. qdā. §. nūmulari-
os: et qđ no. in auc. vt hi qui obligatas ꝓhibēt res hēre. §. i.
collatio. vi. nā et ipse plꝰ peccat in his q̄ⁱ masculus: qꝛ se im
miscent non cōuenientibus suo sexui. rū qꝛ masculinū a lege
ꝓlatū ēt in penalibꝰ femininū cōprehēdere. C. vn̄ vi. si qs in
tātā. xvij. q. iiij. si qs: nā regulariter qđ cadit i masculo cadit
in femina. ff. de adul. l. adulteriū. §. icestū: ꝑmū tꝫ Pe. de an
cha. qꝛ cū femine nō sint capaces huius officij. de pe. noua q̄
dā. nō vr̄ iurislator eas icludere: de ele. idēnitatibꝰ. §. fi. li. vi.
qđ vr̄ facere ꝯtra: sed sat ꝓducēdo vt dixi. s. q. iij. et sic mi-
nor. xiiij. ānis nō tenet. l. iulia de adul. ff. de adul. si minor: qꝛ
non vr̄ aptꝰ ad copulā. Et hoc ifert ꝙ in laicis hec sacra mi
nistrātibꝰ nō ē locꝰ pene de qua h qđ plꝫ: qꝛ tales nō dicūtur
ministrare sed abuti. de ꝯsue. quāto. sunt ergo alr̄ puniēdi.
Infert ēt ꝙ religiosi cōuersi ministrātes hec sacra forte nō
icidūt in hāc penā ex quo nō hñt ordinē: qꝛ priꝰ psona q̄ⁱ in
ris rō q̄rēda est. ff. de iur. codi. qdā: qđ ēt potest sustinere rō
ne ꝑmissa: et ad illō qđ. s. iducit ꝙ in mōialibꝰ debeat habe-
re locū sicut ēt locū hꝫ pena si qs suadēte. xvij. q. iiij. de sent.
excō. mulieres: dic ꝙ actus percutiēdi clericū ē cōis: et ita cō
petit femine sic masculo. nā ē vndi facti: ſꝫ ministrare sacra sa-
pit ius et nō cōpetit nisi hñtibꝰ ordines ecclīasticos: et qꝛ ēt
ordinatis nō cōpetit nisi sint ad hoc ꝯputati. iō puniunt reli
giosi hoc ꝑsumētes. ¶ Sexto q̄ro an in oibꝰ religiosis locū
hēat h cle. sol. Pe. de stagno referēs quēdā cardinalē tenu
isse ꝙ solū i exēptis locū hꝫ: ar. sumpto a rubrica: qꝛ loqt h
de priuilegiatis: rubrica aūt facit ius. s. in ꝓhemio gregoria-
no: et qđ ibi dixi in ꝓhemio huiꝰ cōpil. ibi. sub ꝯgruis titulis.
ipse aūt Pe. tꝫ ꝯriū qꝛ hic loqt generalr̄ de oibus religio-
sis: ar. xix. di. si romanoꝝ. de ma. et obe. solite: qđ est tutiꝰ et
in dubio tenēdū est: ꝓ ꝑmo tm̄ facit qꝛ de nō exēptis nō fuis
set opꝰ ꝓuidere cū possint per ordinarios coherceri. ¶ Se
ptimo q̄ro in eo ꝙ dic̄ de religiosis mistrātibꝰ sacris clericis
aut laicis: qđ si ministrēt religiosis. sol. Pau. de sta. referēs
quēdā cardinalē tenuisse qđ nō est locꝰ huic pene cū de ipsis
hic nō caueat: arg. de cle. statutū. li. vi. regula in pe. e. li. ma-
le tn̄ facitis si mistrāt religiosis alteriꝰ mōasterij. secus si eiuſ
dē. de sta. mo. ne in agro. §. sane. i. Lap. aūt dic̄ ꝙ vbū cleri-
ricus locū hꝫ de clericis secularibꝰ et regularibꝰ qđ ē tutiꝰ.
¶ Octauo q̄ro an qđ dic̄ d laicis locū hēat i oibꝰ. sol. Lap.
ꝙ sic ēt si sint religiosi. xvj. q. i. gñalr̄: vbi loqt de mōachis q
nō sunt clerici ſꝫ ēt puri laici qñqꝫ dicunt religiosi: d re. eccl.
nō alie. c. si. ¶ Nono q̄ro in eo ꝙ dic̄ de sacro qđ est sacrꝫ.
So. Lap. ꝙ ē sacre rei signū. de sa. vn. c. vno. de cele. mis. cū
marthe. et fm Aug. est inuisibilis gratie visibilis forma: de h
dixi de sacr. nō ite. in rub. q. i. Quērū aūt ad hāc litterā que
loqt de sacramento vnctiōis: dicit Lap. ꝙ mediator dei et
hominū nō solū vocat Iesus inquātū hꝫ saluare ſꝫ ēt xp̄s in
quātū hꝫ vnctiōis grāꝫ in alios effundere. x. di. qm̄. xcvi. di.
cū ad veꝝ: dicit ēt Lap. ꝙ Dauid ter fuit vnctꝰ: ꝑio in do-
mo patris sui in signū regni futuri: et hoc signat vnctioneꝫ
in baptismo. scđo in ebrō sup iudā: et postea multa bella ha
buit et hoc significat vnctionē in ꝯfirmatiōe. tertioꝫ iteꝝ in
ebron sup oēm israel. post hāc in pace regnauit hoc signifi-
cat vnctionē extremā de cuius sacramenti substātia sunt q̄ⁱ
qꝫ: primū qđ eā tradēs sit sacerdos. scđm est iūctio. tertiū est

[a] ¶ Cōprehen dat moniales. adde ab. in. c. h monialibus. h sen. excō. in no tabilibus.

[b] ¶ An et quādo masculinū. adde que dixi i clemē. i. s. de ele. in. §. q̄ōne.

materia.s.oleū infirmoꝝ.quartum forma verboꝝ que est p
istā sanctā vnctionē.et c.quintū locus inungendus:qꝛ fit ad
oculos ad aures et nares:et non datur nisi adultis qui vidē
tur hēre venialia ꝯ que institutū est:habet tñ et aliū effectū
quē dico.ī.e.q.nec datur alys ꝗ īfirmis in periculo mortis
ꝯstitutis.sanis aūt non datur:qꝛ habēt aliud remediū.s.pe-
nitentiā nec debet dari nisi postulanti qui deuotionē sursum
erigit et reiteratur:vt no.de sec.nup.c.iij.qd vltimū dixi.ī.
i.notabili.sed si sepe infirmeē ad mortē licet possit inungi se
pius non tñ in vna infirmitate[a] dꝫ bis inungi nisi infirmitas
ꝑtraheret vltra annū:et sic videē velle ꝙ post ānū possit ite-
rum inungi qd nō vr̄:qꝛ lapsus anni non facit censeri nouā
infirmitatē:licet ad aliū effectū qñqꝫ ponderetur lapsus an
ni.xxv.q.viij.c.i.et qd ibi no in glo.i.dicit ēt Lap.ꝙ in hoc
sacramento sicut in ceteris tria sunt:vnū est sacramentū tm̄.
s.vnctio extrema:aliud res tm̄:scilicet effectus duplicis sa-
nitatis.tertiū est sacramentū et res.s.ꝗdā vnctio iterior spi-
ritualis.i.mentis iocunditas et solatiū.pro hoc qd dixi.ī.e.
q.qꝛ per hoc delentur venialia.de sa.vnc.c.vno.§.i.Itē ſm
Gen.prestat augmentū virtutū:ar.d.c.vnici.et de conse.di.
v.c.i.et.ij.Itē per hoc citius liberantur infirmi ab infirmita
te corporali:ar.xxv.dist.§.sed istud. et in eo qd dixi qd per
hoc sacramentū deleē venialia.idē Mathe.dicens ꝙ mul
tis modis deleēē:primo per hanc vnctionē vt predixi.secū
do per susceptionē condignā eucharistie:de ꝯse.di.ij.cū oē.
Itē per aque bñdicte aspsionē:qd dic vt no.ī.ꝓhemio sexti
in glo.vlt.vbi ponunē et alij modi delendi venialia quos ꝓ-
sequitur Mathe. ¶ Decimo q̄ro q̄ dixi.ī.q.px.ꝙ hec vn
ctio fit per oleū infirmoꝝ:quid si non habeē oleū sed infir-
mus vngiē crismate.Sol. Mathe.referens id qd no. glos.
xcv.dist.sed istud.vbi videē tenere qd valet:et idē Mathe.
qui ꝓsequitur que sacramenta pñt iterari et que nō:de quo
dic vt dixi de sac.non ite.in rubrica.q.viij. ¶ Undecimo q̄
ro in eo ꝙ dicit de sacramento eucharistie an hoc ꝓcedat si
ue ministretur in morte siue in vita.Solu. Pau.ꝙ sic.et pō
derat litterā que dicit eucharistie et nō dicit viatici. ¶ Op
po.ad hoc.l.di.penitēs in fi.de pe.qd in te.Sol.paul. ꝙ id
qd in illis dē ꝙ in morte oībus deē viaticū.intelligiē u a rñ ꝙ
per illos qui hoc pñt. ¶ Op.ad hoc ꝙ imo qlibet hoc pos
sit.de offi.ord.pastoralis in fi.vbi de hoc.Sol. Pau. ꝙ il-
lud de penitētia que tpe necessitatis sumi pōt a quolibet sa-
cerdote:vt ibi no.idē Lap.pro hoc qd no.xxiiij.q.i.§.sed il
lud in glo.fin. ¶ Duodecimo q̄ro si nō habeē eucharistia[b]
an possit dari panis loco eius. So.Genz.ꝙ non ēt si panis
sit bñdictus:sed is qui erat cōicandus credat et pro hoc dē
spiritualiter manducare.de ꝯse.di.ij.vt qd paras idē Ma-
the.et hoc no.Inn.de pe.qd in te. ¶ Decimotertio quero
in eo ꝙ ꝓhibet religiosis solēnizare matrimonia de qua so-
lēnitate loqē.Sol.Lau.ꝙ de solēnitate que fit in ecclesia q̄
nō dꝫ fieri nisi in certis tēporibus et per ꝓprios sacerdotes
vt h.et de feri.capellanus.et in hoc ponderat Lau. litteram
ibi solēnizare:qꝛ non dixit sedus cōtrahere qd potest fieri:
et qd velit dicere in hoc vltimo nō apparet:sed vt declarāt
Gen.et Stepha.vult dicere ꝙ religiosi pñt inducere sedus
matrimonij:voluīt dicere ꝙ religiosi pñt ꝓnūciare verba in-
ter ꝯtentes vt fit et hoc dum tñ seruetur solēnitas edictoꝝ:
de qbus de clē.despō.cū inhibitio:et hoc omni tpe:qꝛ ipm
sedus matrimonij vt dicit Lau.cōtrahi pōt oi tempore. d.
c.capellanus etiaꝫ per excōmunicatos:vt no.de eo qui dux.
in ma.significasti.et in eo qd dixi de solēnizatione que fit ce
lebrando missas spāles sup cōtrahētes vel solenē bñdictio
nem eis imponendo:et de hoc.ī.i.iij.notabili. ¶ Decimo-
q̄rto q̄ro q̄re religiosis spālr probibētur hec tria de qbus h
s.sacramentū extreme vnctionis vel eucharistie ministrare
vel matrimonia solēnizare.So. Math.ꝙ ideo qꝛ per hoc
preiudicaretur pr̄sbytero parrochiali:ꝓ hoc maxime qꝛ in
talibus solent fieri oblationes. ¶ Decimoquinto q̄ro in eo
qd ꝓhibet religiosis hec sacramēta de qbus hic ministrare
nō habita licentia parochialis presbyteri:qd si parrochian[9]
dicit se habere licentiā.Glos.sed nūqd arguit ꝙ possit reli-

[a] ¶ Nō tñ in vna infirmitate adde tho.i.iiij.sen.dist.xxiii. Steph.d gaeta i suo sacrali i §.d saci o extreme vnctiōis in xxiij.q.p totā.

[b] ¶ Si nō hēē eucharistia tho mas i.iiij.sen.di.ix Jo.an.i c.d hoie. Ste. d gaieta in suo sacrali in.§.de sacro euchari stie.qōe.xiiij.

[c] ¶ Quid de scholarib[9].ad de zocbu in re pe.c.ois vtriusq; sex[9] d pen.et remissio.

giosus credere parrochiano.deinde ibi:sed ꝯ arguit in ꝯ
triū:postea ibi sed posset tenēdo primā partē. rñdet vltimo
alleg.et no.glo.in eo ꝙ dicit ꝙ qñ religiosus absoluit de li
centia parrochialis vr̄ facere tanqꝫ delegatus: hoc enim fa
cit ad id qd dico.ī.q.xxi.et.xxiiij.et cū glo.idē Pau.et pro h
quod no. Archi.de pe.di.v.placuit.Steph.ꝯ: hic enim nō
agitur de puniendo parrochianū sed religiosum:vnde non
debet esse nimis credulus:ar.ff.ꝙ cū fal.tu.l.ij.de eo p quē
fac.erit.l.i.Ad rationes de quibus in glo.rñdet ꝙ loquun
tur de sacramento pnie et ꝯfessionis que fit in occulto: sꝫ sa
cramenta de qbus hic fiunt in publico vnde requiruntur ma
iores probationes:simile in clerico peregrino qui sine com
mendaticijs admittiē ad celebrandū secrete non publice: d
cleri.peregri.tue.Itē si prelatus velit facere religiosum pu
blicari excōmunicatū si sacerdos negabit licentiam datā ef.
se non poterit religiosus se tueri:et hoc minus:naꝫ id qd al
legatur in glo.de here.significasti.i.loqē cum q̄ritur de licē-
tia alicuius qꝛ illa probatur per iuramentū eius:vt ibi not.
in glo.iij.hic aūt q̄ritur de facta tertij.i.de licentia data per
rochiano per sacerdotē:videē tamē per ea que dicit hic gl.
dicendū ꝙ si parrochianus ꝯfiteretur se dixisse religioso ꝙ
habebat licētiā parrochialis presbyteri nō erit ꝓcedendꝫ
ꝯtra religiosum ad penā de qua hic qꝛ non dicitur ministrasē
se sacramentū in contēptū sacerdotis parrochialis cū tamē
hec cle.solū respiciat contemptū.pro hoc littera ibi presum
pserint:et qd dico.ī.xxxviij.q. ¶ Decimosexto q̄ro quid de
scholaribus[c] et mercēnarijs et similibus qui habitant extra
parrochias suas.Glo.per hoc solu.ꝙ debebunt habere li-
centiam parrochialis presbyteri in cuius parrochia habi-
tant:quā glo.no.et dic ꝙ statim cū qs vadit ad habitandꝫ
in certa parrochia itelligitur ibi fieri parrochianus:nisi ac
cesserit causa recreationis vel ob aliam cām temporalē sta
tim reuersurus ad propriam parrochiam:qꝛ tunc secus. de
sepul.is qui.lib.vi.hec ꝓcedunt nisi aliud habeat consuetu-
do:nā vt dicit pau.si certa esset consuetudo a qbus recipe-
renē h sacra nō est loc[9] huic pene.de reli.do.qꝛ ꝯtigit i fi.et
no.qꝛ nō dicit ꝙ valet cōsuetudo h q̄.ī.ver.sane.q.ij.et i hec
glo.in fi.pro hoc.xiij.q.ij.§.qꝛ ergo. ¶ Decimoseptimo q̄
ro si religiosus ministrat ipsi parrochiali sacerdoti hec sa
cramenta videtur nihilominus esse locus huic pene:qꝛ non
potuit per se eligere confessorē:vel eū qui sibi hec admini-
stret.eo.titu.c.fi. Contra puto qꝛ sumus extra terminos hu
ius littere et sic respondi in qōne facti:non potest enim dici
ꝙ administrauerit sine licentia. ¶ Decimooctauo quero si
parrochialis non est presbyter. puta quia est infra annum
vel dispensatus ſm formā.c.de elec.cū ex eo.vel ex alia cau
sa rationabili.Glo.puto dicit sufficere licentiā eius quod di
cit pau.posse intelligi nisi esset cura cōmissa vicario:qꝛ tunc
ipse reputatur presbyter parrochialis.ī.de pe.cupientes:dic
ꝙ non colligitur per hoc qn et ipse rector habeat curam in
habitu et sic potest cōmittere.ar.c.suffraganeis alleg.in gl.
Steph.dicit ꝙ rector qui non est sacerdos non potest hāc
licentiam tribuere per litteram que dicit de presbytero par
rochiali:nam et ipse qui nouit cōscientiā suoꝝ parrochiano
rum melius scit vtrū debeat licentiā concedere vel denega
re:nouit enim melius ꝗ non sacerdos an parrochianus sit
aptus suscipere sacramentū vnctionis vel eucharistie:et an
subsint aliqua impedimenta matrimonij ꝓpter que non de
beat matrimoniū solēnizari.primum tenet Genze. et Pet.
de anch.quod est verius:nam traditio licentie est quedam
delegatio:vt supra dixi.q.xv.an autem parrochian[9] sit apt[9]
ad susceptionem sacramenti et de impedimentis matrimo-
nij cognoscet ipse religiosus ratione cōmissionis. ¶ Deci
monono quero si presbyter parrochialis habet vicariū an
ipse possit dare hanc licentiam.gl.ea.ibi:videtur dicit ꝙ sic
idem Genze.et Steph.quod dixi questione prox. ¶ Uige
simo quero an in hoc sufficiat licentia diocesani.glo.ea.ibi.
puto.dicit post factum excusari religiosum q de licētia dyo
cesani ministrauit:añ factū aūt ꝯsulunt hoc nō fieri de licen-
tia epi vel archipr̄sbyteri ciuitatēsis sꝫ solū parochialis pr̄sby
teri:licet

terit: sz episcopus et archipresbyter ciuitatensis possit per se
ministrare: quod dic vt in glo. quã no. Pau. vi velle q̃ epõs
et archipresbyter ciuitatensis hanc lniam dare possint: lz di-
cat hoc pcedere: maxime qñ vacat ecclesia. de succes. ab in-
test. c. vlti. et dicit nõ absurdũ q̃ cura eiusdẽ prochie cõpe
tat pluribus insolidũ. pro hoc qđ no. Inno. de preben. cum
non ignores: et Hostiẽ. de pe. et remis. ois. vbi dicit q̃ papa
epõs et eius vicarius legatus et eius penitẽtiarius dicunt im
mediati sacerdotes. p hoc qđ no. de pe. et re. c. ij. in gl. i. lib.
vi. dicit tñ Paul. q̃ licet hĩ sint vera tutius est a littera nõ re
cedere: arg. de deci. ad audientiã: et sic ɔcordat cum glo. et
idem Genze. et per pdicta dic q̃ sicut sufficit lnia epi ita sm
Stepha. et eius vicarij spiritualis delegati seu pniarij: et in
hac glo. ibi olim: et ea. dist. illud superfluũ. ¶ Uigesimopri
mo quero an psbyter parrochialis^a possit in suũ adiutoriũ
assumere aliũ presbyterũ vel religiosum. Sol. Lau. q̃ ad
tẽpus põt ẽt sine licentia superioris: vt forte in quadragesi-
ma pro audienda ɔfessione: vel administranda eucharistia
in die pasche vel missis celebrandis: vel in officio predican
di: dũ tamen sibi ɔster de sufficientia assumpti. pro hĩ qđ no.
Inno. de cleri. peregri. et de hereti. excõicamus. i. §. qr do
nam ex quo assumpti sunt rite ordinarij pñt ista: nec deficit
nisi mã. s. popul^9: cũ ergo assumit ab eo qui hz materiã pñt
exercere nomine illius: ar. xvi. q. i. ecce sufficienter: et c. adij-
cimus: remittit ad no. de offi. vica. c. vno. idẽ Ge. p hoc qđ
no. de transla. c. i. et de hoc qđ dixi de ɔfessionib^9 audiendis
dic vt dico. J. q. xxiij. in eo tamen q̃ dixi de religioso itellige
de licẽtia abbatis: arg. xvi. q. i. placuit: de postu. c. ij. de elec.
quorumdã: et c. si religiosus li. vi. de hoc ẽt dixi. de offi. vica.
cle. vna. q. xv. ¶ Uigesimosecũdo q̃ro in eo qđ dicit de li-
centia speciali: an hec specialitas recipiat expressionẽ sacra
mentoꝝ. an ẽt reqrat expssionẽ personaꝝ: Glo. hĩ ẽt cõsuluit
vt bene satisfaciat huic littere q̃ õ psõis ɔferẽte et recipiẽte
et de sacramentis fiat specificatio. dicit tñ sufficere q̃ de sa-
cramẽto fiat specificatio: ita q̃ si dat lnia religioso nõ expe
dit exprimere nomẽ prochiani: vl si dat lnia prochiano nõ
expedit exprimere nomẽ religiosi: idẽ paul. Stepha. dicit q̃
sufficit exprimere de facto ẽt si nõ specificet nomen religio-
si nec prochiani. pro hoc de tẽp. or. c. i. et c. ij. li. vi. de offi. vi
ca. c. vlti. eo. li. Gen. ẽt dicit sufficere licẽtiam sine specifica-
tione sacramẽtoꝝ: et exponit spãli. i. expressa. et alleg. sm ali
quos quod dicat sufficere lniam sine expressione sacramẽto
rum vel psonarum: et pro hĩ quia si exponit spãli. i. expressa.
satis dicit expssa eo qr ɔceditur õbalr: ẽt si fiat aliqua spe
cificatio: et hĩ pars forte verior: tñ in dubio nõ est recedẽdũ
a littera q̃ requirit specialẽ ɔcessionez: et sic op. q̃ fiat specifi
catio saltẽ de sacris: et facit q̃ dico i seq. q. ¶ Uigesimoter-
tio quero an qđ hĩ dr de tribus sacris locũ habeat i sacramẽ
to pnie vel baptismi. Glo. ea. ibi. et no. dicit q̃ nõ qr de his
hic nõ dr. idem pau. et no. id qđ dicit gl. q̃ penitẽtia etiam
de lnia proprij sacerdotis recipi non põt a psbytero nõ ha
bente curã. idem. de pe. ois in glo. executionẽ. pau. dicit hĩ
pcedere qñ proprius sacerdos nõ cõmittit per dlegationẽ
sz simplr lniaz ɔcedit: qr tũc ille q audit ɔfessionẽ vr facere
suo iure qđ esse nõ põt p prorogationẽ ptãtis quã nõ hz. de
offi. deleg. P. et G. secus si delegat: qr tunc cõmissarius fa
cit nomine cõmittentis. remittit ad nota. de here. cle. i. et qđ
ibi dixi in. §. verũ. in. q. ɔtrio: hoc dicit pau. pcedere nisi dica-
mus q̃ cura per inferiorẽ platũ nõ possit delegari vt arguẽ
do. dicit Archi. de ele. c. ex co. li. vi. qđ dicit pau. nõ pcede-
re in cõmissiõe spãli certoꝝ casuũ vel ad tps: facit quod no.
Host. de offi. vica. clericos: sm hoc itellige qđ dixi. s. q. xxi.
et per hoc vltimũ qđ dixi de cõmissiõe certoꝝ casuũ vel ad
tẽpus. dic secus de cõmissione gñli: nõ enim posset ẽ p viaz
delegationis generalis cõmittere alicui oẽm curã: qr videt
se exonerare: cũ tñ debeat per se exercere. de prebẽ. extirpã-
de. §. qui do: vbi hoc pbatur. Itẽ cura nõ est qd iurisdictio-
nalis: et sic nõ proprie delegari potest. de offi. deleg. c. vlti. in
fin. et per hoc declarãt q̃ dixi. s. q. xxi. et hec nõ singulariter
qr vtilia et cõiter ignorãtur. de hĩ ẽt dixi. de of. vica. cle. vna
q. xiiij. ¶ Uigesimoq̃rto quero i eo qđ dicit de excõicatis
a canone: an pcedat quo ad oẽs. So. Lau. q̃ sic: siue sint re
ligiosi eiusdẽ ordinis siue alterius: siue sint clerici: siue laici:
siue mulieres cũ sit eadẽ rõ: de ɔst. i. trãsla. ¶ Uigesimoq̃n
to quero de q̃ excõicatione hĩ loquitur. Solu. Lau. q̃ de ma
ior^9 nõ de minori. de sen. excõ. si quẽ: et c. nuper. idẽ Lau.
pro hoc qđ no. de rescrip. c. i. lib. vi. de sepul. cle. i. in glo. ab
homine. ¶ Uigesimosexto q̃ro de quo canone pcedit lra
cũ dicit de excõicatis a canone. Glo. quocunqz so. q̃ õ quo
cunqz ẽt si sit casus i quo epõ vel sacerdos possit absoluere:
idẽ pau. et Laud. q dicit q̃ loqtur de quocũqz canone a pa
pa pmulgato: nã ille per excellentiã proprie dr canon quan
doqz tñ accipitur pro statutis puincialib^9. iij. dist. §. porro
quod vltimũ no. singulariter: et bene pbat: qa permittit de
excõicatis a canone: et subijcit de excõicatis p statuta syno-
dalia: vel prouincialia: et sic bene probat q̃ noie canõis itel
ligitur õ pmulgato a papa: et in hac gl. ibi nuper: vbi patet
q̃ illo casu metropolitan^9 nõ absoluit illos de puincia i qđ
tenet Archidiaco. ix. q. iij. per singulas. Pau. q̃ dic q̃ hoc
pbatur in dicto. c. nuper. vbi. quãuis: quia quesitum fuit i an
possit absoluere archiepiscopus et proprius sacerdos a ma-
iori excõicatione: respondet de episcopo tantũ sacerdote.
¶ Uigesimoseptimo q̃ro quid de excõicatis per sentẽtiaz
homĩs. Glo. ea. ibi. et videtur argui: idẽ esse. Contrarium
tñ vt nõ fiat extensio ad casuz expressum. idẽ Lau. Paul. et
Genze. ex hoc infertur q̃ in excõicatis per lniam pape non
est locus huic cle. qđ tenet Laud. qa si voluisset de hoc intel
ligi expressisset: argu. de deci. ad audientiã. ¶ Opp. ad hoc
qr dubius agit cũ ministro legis q̃ cũ. l. ff. de arbi. celsus. õ
dolo cũ dilecti. Sol. vt dixi de elec. ɔstitutionẽ. §. insuper in
i. q̃one. et quo ad casum istũ. dicit Genze. q̃ potest eẽ ratio:
quia ille qui excõicatum a canone vel statuto absoluit: con-
tẽnit legẽ et ius auctorem. Is autem qui excõicatũ ab hoie
absoluit ɔtẽnit hominẽ tantum. ¶ Uigesimooctauo que-
ro in eo q̃ dicit de habẽtibus ptãtem absoluendi per priui-
legia sedis apostolice: an sufficiat q̃ hẽat a diocesano. Sol.
Pau. q̃ sic: quo ad casus in qbus diocesanus põt absolue-
re: tunc enim cõmissarius absoluit tanq̃ eius delegatus vel
vice gerens. ¶ Uigesimonono q̃ro in eo qđ dicit de sentẽ
tijs latis per statuta: an locum habeat in oĩbus sentẽtijs: an
vero tantũ in sentẽtijs excõmunicationis: qđ videtur per id
qđ premisit ibi excõmunicatos a canone. Glo. tenet ɔtrari-
um dicens q̃ cõprehendit sententiã excõmunicationis su-
spensiõis et interdicti. Idẽ Paul. per litterã in vbi. sentẽtijs
qua loqtur generaliter: sed ex hoc posset argui. idẽ õ qbusli
bet sentẽtijs latis per statuta puincialia vel synodalia etiaz
si non essent sentẽtie censure: sed punientes aliter: vt in pecu
nia vel alio modo. vñ verius videt quod predixi q̃ hĩ loq-
tur tantũ de sententijs excõmunicationis: qđ probat littera
per alternatiuam: vel quia. s. dicit de his qui absoluũt excõ-
municatos a canone: et postea subijcit vel a sentẽtijs per sta
tuta et c. pmulgatis: et sic verbum sentẽtijs astringitur p ver
bum excõmunicatos q̃ pcedit ad sententiam excommunica
tionis tãtum: arg. de app. secũdo requiris. ¶ Trigesimo
quero quid de sentẽtijs latis per statuta legatoꝝ: de quibus
de offi. leg. c. fi. Solu. Laud. q̃ idẽ q̃ de sententijs latis per
statuta synodalia aut puincialia. Nam religiosi non habẽt
maiorem potestatẽ in absoluendo q̃ habeãt presbyteri par-
rochiales etiã si religiosi sint licenciati per modũ. de quo de
sepul. clemen. unicũ §. si do. Ipsi autẽ parrochiales presby-
teri non absoluunt hoc casu: sz locoꝝ ordinarij: vt no. Spe.
de leg. §. supest: vñ. sed per quez absoluentur. Pro hoc qđ
dixi de preben. graue. q. xvij. ¶ Trigesimoprimo quero in
eo q̃ dicit de statutis: an prelati^x collegiatarum ecclesiaruz
cum suis capitulis possint facere statuta. Sol. Matth. que
rit et est qđ impertinẽs: et dic vt no. Inno. de cõsti. cum ac-
cessissent: vbi dicit q̃ nullũ collegiũ ecclesiasticũ etiã si sit ec-
clesie cathedralis potest statuere sine episcopo i dic melius
per id qđ no. de vbo. significa. ɔstitutionem: in glo. ex hĩ lib.
vi. ¶ Trigesimo secũdo q̃ro sub q̃ forma^d ferunt sentẽtie

a ¶ An presbyter proch. alios. adde Jo. an. in c. ois. de pe. et remis. Jo. an. i. c. cu ex eo. de elec. li. vi. i nouella. Domi. i. c. placet. ius ad fin. xxv. dist.

b ¶ De maiori addc. c. nup. de sen. excõ. glos. pe. i. c. pñdicto de heret. li. vi. Domi. i. c. pre. sup glo. i vbo specie. de excep. libro vi.

c An plati. ad dc abb. c. cum ois. de consti.

d Qua forma add car. i repe. c. ppẽdim^9. de sen. excõ. i. eli. col. ant. õ hu. i. c. fi. i. li. eoi. de testi. cogẽ. Dñi de Rota decis. ccccxxv. scipiẽ-te. Itẽ extrauo tã: doc. l. i. si qs accepto. ff. õ cõdi. ob cau. bal. in. l. tale pactũ i. §. q pcurauit ff. õ pactis.

anteq̄ sit absolut⁹ cū sit extra universalē ecclesiā extra quā nullus omnino salvat. de sum. tri. c. i. §. una: aut ergo admit-tit ignorāter: q̄a ignorat probabiliter illum excōmunicatū: ut quia fuit excōmunicatus per statutū synodale. q̄d licet igno-ranter: arg. de cōsti. c. i. lib. vi. aut excusat: aut non est proba-bilis ignorantia: ut q̄a erat excōmunicatus a canone et is q̄ absolvit nō excusatur: imo solvendo cū sciat factū et per cō-sequens scire presumatur de excōmunicatio: videt eis favere in crimine: arg. ij. q. vij. negligere. de sen. excōmu. nuper: et. c. si cōcubine: sed per hoc nō dicit Laud. q̄ iste absolvens icidat in penā de qua hic. imo videtur velle contrarium. Genze. aūt expresse hoc dicit: nam fm eum licet graviter peccet quan-do scienter solvit: vel si nō fuit ignorantia probabilis: q̄a deci-pit peccatores et seipsum cū talis absolutio nō psit: per pre-dicta. nō tamen est locus huic pene q̄d placet ne fiat extēsio in penalibus. ¶ Trigesimooctavo quero an pena de qua hic locum habet quācunq; sit ille qui absolutus fuit. So. gl. etiam q̄ sic propter litteram in verbo quēq̄. idem Pau. et gē. ¶ Trigesimonono q̄ro religiosus ignorans penā de qua hic et alias homo sancte vite ministrauit eucharistiā sine licētia parrochialis presbyteri non tamen in contemptum ipsius presby-teri parrochialis: vel q̄ non incidat in penam nec excusetur per ignorantiam iuris: regula ignorātia li. vi. Contrarium consulit per hanc litteram in verbo presumpserit que notat do-lū et temeritatem ministrantis. Item licet ignorātia iuris nō ex-cuset tamen q̄n ex probabilibus coniecturis ppenditur q̄ quis ignoravit excusatur fm no. de cōsti. c. ij. Itē sicut miles arma-te militie excusatur ab ignorantia iuris. C. de iur. fac. ignorā. l. i. ita et hunc possumus excusare: et hoc precipue in foro pe-nitentie in quo credendū est asserenti se hoc ignorasse: licet ēt in foro iudiciali. idē puto q̄n ex probabilibus coniecturis li-quet q̄ non fecit presumptuose. imo aliqua probabili ratio-ne ductus. pro hoc q̄d dixi. xv. q. xv. q̄ tñ in hoc forte aliq cō-tradicerent. dicētes q̄ eoipso est presumptio q̄ fecit contra hāc cle. invito est q̄ petatur absolutio. ¶ Quadragesimo q̄ro an suscipiens sacramenta contra hanc cle. sint excommunicati tanq̄ participantes in crimine. glo. quid de recipientib⁹ re-mittit. dic q̄ dixi. de consan. et affi. cle. una. in. iiij. contrario. Nam illud de participatiōe locū hz q̄n participat post dānū actū non ipso actu: ut ibi dixi. ¶ Quadragesimoprimo quero in eo q̄d dicit q̄ ordinarij debent istos excōicatos publicare postq̄ eis constiterit de excōicatione qualiter de hoc constabit. Sol. Laud. q̄ vocatis partibus et declaratione super hoc facta habita summaria informatione: arg. de ap. consuluit. et hz enī citatio et sniā sint de necessitate fm eos de intentiōe ad nr̄az. iij. Pau. quo ad illud de informatione habēda: dicit q̄ de-bebit cōstare p probationes legitimas: nā ex quo cōstat de ex-cōmunicatione nō presumitur absoluto: sed probari dz. de cle. excō. proposuit: ubi de hoc facit. de symo. ex diligēti. quidā tñ ut refert dicunt q̄ presumit absoluto si est habitus p abso-luto: maxime ab excōicatione. et hāc opi. ponit Inno. i. d. c. proposuit: quā dicit Hostien. pcedere de equitate in foro anti-quo non in recenti: et hoc ut excusentur participantes nō ipse qui in facto proprio non hz probabilē ignorantiā. de rescrip. ob excōicato: q̄d placet Pau. pro hoc q̄d dixi. xi. q. xxxix. q̄ ut ibi dixi: ubi presumit presumptio et temeritas: et ex hoc distincte. dic q̄ si cōiter habebatur pro absoluto excusatur absolvens a pena huius clemen.

Ver. quibus. Hic ut dicit gl. i. est pars secū-da quā ibi subdivide: q̄ primo ponit septē culpas religiosorū a quibus eos precipit abstine-re. Scdo ibi: si q̄ certas penas eis iubet ipont. Tertio ibi: ceterū imponit penā prelatis religiosorū si pro ipsorū religioso-rum excessibus non satisfaciūt. ¶ No. septē culpas religio-sorum contra prelatos: prima ponitur hic i principio: scda ibi: et aut ēt. tertia ibi. seu q̄rta ibi: nec ēt. q̄nta ibi: nec legata. sexta ibi: nec ēt. septima ibi. aut personas. ¶ Scdo no. de verbis cōminato-rijs ibi. sub intermnatione si. & de sepul. c. i. li. vi. de iure pa-tro. relatū. de symo. sicut nobis: de eo q̄ fur. or. rece. c. i. aliq̄n ponitur sub anathemate: de sagit. c. vno. aliq̄n sub pena excō-municatiōis. de reg. nō solum. lib. vi. aliq̄n sub excōicatiōe: de loca. vestra. aliquādo sub excōicatiōe interpositiōe. lxiij. dist. salonitane: aliq̄n sub divini contemplatione iudicij. vij. q. ij. nuper: aliq̄n sub ostentatione divini iudicij: de appel. c. cum speciali. de iure p̄ro. cle. i. ver. precipimus: aliq̄n sub anathe-matis vinculo. de sepul. c. i. aliq̄n sub interminatione divini iudicij. de foro cōpe. clem. una. § sane. Matth. ¶ Tertio no. q̄ nō debet quis alteri detrahere: de hoc in glo. in ver. de-trahantur: et dicit laud. q̄ deteriores sunt qui doctorū vitam moresq; corrumpūt: his qui substantialia aliorū predia diri-piunt: hic enim fama bona q̄ est vita aie subtrahunt: alij de-ro alimentū dūtaxat corporis: et iō infames sunt. et ab ecclesia extorres fiunt. vi. q. i. detractores: et tenentur ad restitutio-nem bone fame per illa loca per que detraxerūt: et per alia ad que infamia cōvolavit cū dictū enim sepe in talib⁹ sequa-tur multitudo versus. Fama repleta malis velocibus evo-lat alis. Fama boni lente volat invidia retinēte. Alias nō re-mitteretur isti detractori peccatū nisi oībus modis: quib⁹ potest restituat famā ablatā: de usur. cū tu. et dicit Paul. q̄ hi auferunt veras divitias: de quibus Ber. divitie non sunt opes: sed virtutes q̄s cōscientia parat ut in perpetuū dives fiat. facit. xvi. q. i. clericat⁹. Gen. dic̄ q̄ detrahē fame proximi magnū peccatū est. vi. q. i. detractores: et detrahenté deus p-sequit. xxij. q. iiij. nimiū: et. c. q̄ peccat: et una species homici-dij est. de pe. dist. i. homicidiorū: et quid sit detrahere: ibi no. et per Inn. de accu. cū. p. i gl. i. criminis: et proprie detractorē est qui falsum īponit vel oīno occultū publicat. ij. q. vij. accu-satio: et. c. sūt nōnulli. iij. q. iiij. detractores. v. q. v. qui ambu-lat: et. §. sequen. xi. q. iij. in cūctis: et. c. inter verba: et de hoc. J. i. i. q. ¶ Quarto no. q̄ parochiani psūt dicere ecclesias quarū sunt parrochiani eē suas in ecclesiarū suarū: et dicit Pau. q̄ non dicunt sic quo ad dñium: sz est modus loquēdi. de cle. excō. proposuit. ubi de hoc. ¶ Quinto no. q̄ nō debent re-ligiosi trahere parrochianos ab accessu suarū ecclesiarū. de hoc in glo. facit: et dicit laud. hoc maxime pcedere in sepultu-ris: et hoc faciētes incurrūt periculosam penā. de sepul. c. i. li. vi. de qua aliq parū sibi cavent: pro hoc J. de pe. cupiētes ad fi. potius enī ut dicit Genze. debet eos ad hoc inducere: arg. c. ij. de parro. de deci. c. i. lib. vi. ¶ Sexto no. contra religiosos pnunciantes indulgentias indiscretas: et exponit glo. i nō concessas vult dicere q̄ dūmodo sint concesse ēt si sint idiscre-te nō peccant religiosi eas pnūciantes: dic q̄ imo peccant ēt si sint cōcesse dū sint indiscrete: adeo q̄ de iure nō poterūt concedi: sicut intelligit Paul. qui dicit q̄ dicunt idiscrete q̄n cōcedens excedit cōsiderationē quantitatis et q̄litatis: de pe. et remis. cū ex eo. §. ad hoc: et hic ēt modus placet p id q̄d predixi: dic tñ q̄ fortius peccant q̄n pnunciat illas que non sunt cōcesse. et dicit Genze. q̄ idē est ēt si sint cōcesse: sed proba-ri nō possunt: arg. de proba. quoniā: et. c. post cessionē: de fi. instru. c. ij. et de his indulgentijs: de relig. et ve. san. clem. uni-ca: in fi. de pe. et remis. cle. abusionibus: et de hoc. J. in. ij. que-stione. ¶ Septimo no. contra religiosos qui detrahunt te-statores a restitutionibus debitis ecclesie matrici faciēdis: et dicunt Genze. et Matthe. q̄ male faciunt: q̄a nō remittit peccatum: et c. xiiij. q. vi. si res. de usuris cū tu: regula pecca-tum. li. vi. ex hoc arguit Matthe. contra illos qui inducūt defrau-dare ecclesiā canonica portione: cū ipsa sit debita ecclesie: de sepul. c. i. et in. c. in nostra: et. c. relatū: ubi de hoc. unde tenetur ad restitutionē sicut tenerent pro alio subtracto. pro hoc. J. §. ceterū: et dicit pau. q̄ ex hoc arguitur contra fraudes mendicā-tium qui ut evitent solonē q̄rte fz formā cle. dudū. de sepul. faciunt obligari monialibus sancte clare: vel alijs eis subdi-tis de quibus bene cōfidūt. ¶ Octavo no. q̄ alique ecclesie dicunt matrices: de hoc in glo. cathedralib⁹: et cō ca idē pau. dicens q̄ matrix eccl̄ia q̄nq; dī cathedralis p iura allegata in glo. q̄nq; baptismalis: in q̄ renascimur p baptismū: hoc aūt intelligitur de ecclesijs parrochialibus: nā parrochialis ec-clesia suis uberibus id sacramentis et divinis officijs nō nu-trit: concordat de rescri. ex parte: de trāsac. preterea. ij. de re-scrip. ex trāsmissa: de sen. excommu. clem. i. pro hoc de offi.

orchipref.c.ij. ¶ Nono not. q religiosi mala ablata icerta applicare sibi vel fribus: vel puentibus sui ordinis: eam vt dicit Geoz. q debent erogari p ordinarium. de iudeis cum sit: in fi. nisi per testatorem datus fuerit executor: qz tuc ipse hoc fecit. de test. c. vlti. li. vi. vbi de hoc per Archi. et. xij. q. ij. de laicis: et no. de vbo. sig. cu tibi: et gl. Ite ipse raptor posset erogare sine lnia epi vel alterius. ar. de vsu. cu tu. de homi. sicut dignu. Mat. q dicit no obstare. d. c. cu sit: qz loquitur de iudeo: cuius actus et dispensatio suspecta est: no sic i xpiano: de h per Archi. xiiij. q. vi. no sane: et in. d. c. fi. dicet. et p Host. in soma de penitetijs. §. de qbus i v. sed que forma et dixi. d. c. cu sit: et de hoc. J. q. v. ¶ Decimo no. ibi. in alioz preiudiciu q no est vni cu dicis alterius psuledu. xiiij. q. v. deniqz. xij. q. ij. pmu. de pe. sua a prio. ¶ Undecimo not. de casibus sedi aplice reseruatis: de hoc in glo. hos: et ex ipsis cal. Paul. in voto vltramarinos: de voto: qd super his: et c. seq. et in sententijs quaz absolo pape reseruat. xvij. q. iiij. siqs suadente sub primo tulo: et dicit Mat. ide qn papa per se excoicat: qz tuc solus ipse absoluit. xxi. di. iferior. xvi. q. i. fratrem: de ele. venerabile: ide in snia sui legati vel delegas: cuius iurisdictio expirauit: nec alius successit in offo: de offi. de le. querenti. de offi. or. pastoralis: de pces. pben. qz diuersitatis. Ite ipse solus absoluit participante ex certa scientia in diuinis excoicato p se sm quosda. de sen. excomu. significauit. Mat. de h vltimo dic vt dixi i. d. c. significauit. ¶ Duodecimo no. de casibus resuatis ordinarijs: de hoc in glo. de his in ea in fi. et per Archi. de pe. dist. vi. c. vlt. ¶ Decimotertio no. de dictione psertim q vt dicit Lau. ponit p maxime: qz nec seculares indebite sunt vexandi p hoc qd dixi de hac dictione: de excep. c. i. in fi. Paol. ide dices q id quod hic dr locum hz et si coraz alijs q delegatis apostolicis psequant sua iustitia: et ex his duabus exceptioibus colligit qd velit glo. in vbo psertim in eo qd dicit h duplex punctatio: nam sm expositione Laud. dictio psertim. pstruitur cu verbo personas ecclasticas hz dispositione. pau. cu vbo coraz iudicibus delegatis: et non refert quencuqz teneat. ¶ Op. in eo q prohibet religiosis ne pcurent q legata eius fiant in preiudiciu alioz: na licito est cuiqz pferre seipm alijs: cuz prima charitas incipit a se. C. de serui. prescs. de r. supal. ad honore: argu. C. siqs aliqne testa. prohi. l. ij. Sol. Genze. stando prio: et vz q no habuit i tex. vbu sibi: p h vba. dic z. et ad priu dic q licitu est pferre eo pindicado dr iori alteri: vnl licite potest quis instare q testator relinqt potius sibi q alteri cui volebat rel equere: ita q et tutor pot suadere: vt potius sibi relinquat q pupillo. C. arb. tu. qcqoid: vbi de hoc per glo. li: et Cy. in casu aut huius cle. secus est: peccat enim religiosi inducedo testatores ad relinquedu sibi id qd alijs volebant relinquere: et h qz in eo notat ipsoru cupiditas et auaritia q in clericis reprobat. de preben. auaritie. de h. J. q. v. ¶ Scdo oppo. in eo q puidet z religiosos abstes in casibus apostolice vel locoz ordinarijs reseruationaz: et de h puidit. S. pxi. rnsor: et sic superflue h: glo. a peccato soluit q S. prouidit de absolone ab excoicatione: h de absolutione a peccato vel culpa. ¶ Tertio opp. in eo q puidet z religiosos trahentes prelatos ad loca remota: sz eni super hoc puisum est. de rescrip. nonnulli: et. c. statutu: li. vi. Gl. lz soluit q hic habet respect ad pseruatores q dat religiosis qnqz trahendi vltra duas dietas. ¶ Quero i eo q dixi in. iii. no. de detractoribus an idistincte h phibeat. Gl. in vbo detrahant ibi intelligo. dicit h intelligedu qn noiatim detrahunt vel per circulocutione q habeat vim pprij nois: als i genere bene lz predicatori tangere vicia prelatoz: qd prosequere vt in glo. et in hac glo. in fi. qz nec debemus ledere vitaz obsentium. xliiij. dist. couinia. pau. et pcipue cauendu ne ipugnetur papa: qz non debet qs ponere os suu in celu lingua sua sup terra gradiente. xxi. di. in tantu. Aluarus. ¶ Scdo quero in eo q dixi in. vi. no. de indulgentijs indiscretis qn dicatur idiscreta: dicit aluarus q si est papalis dicit indiscreta: nisi appareat bulla vel testes legitimi: et sic sentit q possit per testes pbari gratia Pape: de h in phemio sexti et dic q lz scriptura no sit de substantia gratie: no tn pot pbari gratia sine litteris aplicis: vt in deci. rote. ccci. Item q lz romana curia qd dixi. S. eo. copilatione in phemio. ver. h sane. q. v. si aut est epalis. dicit Aluarus q debet apparere per lfam cu sigillo epi vel per instrm publicu vel testes sup strctes. de proba. qm ptra: et c. post cessione. de fi. instru. c. i. et ij. dic q et dicuntur indiscreta alio modo: vt dixi i. vi. no. dicit aluarus q idulgetias pnt pcedere episcopi: et superiores. de peni. dist. i. c. i. et c. fi. lib. vi. et pnt coccedere subditi: et non alij: aute hoc pot legatus[b]. de offi. lega. q translatione: iferiores aut episcopis[c] hoc no possunt. de excel. prela. accedentibus. Item nec episcopus qui no est sacerdos nec capitulum sede vacate[d]. vt no. in. d. c. i. de pe. li. vi. p Archi. sed si eps cofirmatus esset sacerdos potest concedere: et sic approbat psuetudo: facit de elec. transmissam: qa iurisdictione episcopale hz: et potest absoluere et ligare: de lz per Hostien. in sum. de pe. et remis. §. quis possit facere: ver. lz an remissiones: de hoc dixi. de relig. cle. vna. v. vlti. q. vi. et. vij. et i d. c. accedentibus: vbi tenui q et nos sacerdos hoc potest: presupposita vo pmissa opinioe q non possit: dic q licet no possit per se cocede: posset tn alteri episcopo comittere qui pcederet: de elec. suffraganeis no potest aute per se: qz iste indulgentie sapiut forum penitentiale. de peni. qd autem: et c. cu ex eo. et c. nostro: et dixi in. d. c. accedetibus: de capitulo autem dixi. de here. clem. i. ver. duro. q. xi. et de pe. clem. ij. §. ad hec. q. iij. et ibi: etiam dixi q iste indulgentie sapiut iurisditione et non foru penitentiale: dicit etiaz Aluarus q etiam sacerdos simplex potest in foro penitetiali aliqua indulgere: scilicet annos et dies: sicut et videbitur: dumodo discrete faciat: argu. de peni. et remis. deus qui: sz indulgentias generales et publicas cocedere no potest: vt no. de pe. c. fi. lib. vi. per Archidia. ¶ Tertio qro si pceditur indulgentia visitantibus ecclesia certa: an is qui visitat sepius eadem die. sepius habeat indulgentia. So. Mathe. q sic qd dixi de pe. c. ex eo. q. v. ¶ Quarto qro an ipse qui dedit indulgentias possit eis gaudere. So. Mathe. p no: p no. per Archi. de peni. c. fi. lib. vi. de h dixi in. c. cu ex eo. q. v. et posset defendi ptrarium tenedo q indulgentia habeat vim statuti: et q statuens ligat suo statuto q dixi. d rapto. c. i. et de psti. c. ij. li. vi. tame non pprie hz vim statuti: vnde prioru verius. ¶ Quinto qro in eo qd h dicit: et dixi in pmo prio q religiosi no debent pcurare sibi vel alijs singularib sine ordinis fratribus vel puentibus fieri legata: vel erogari debita vel male ablata incerta in alioz preiudiciu: qdo intelligitur hic de alioru preiudicio. Glo. lz soluit q intelligit de preiudicio eoz quib deentur vel qbus testatores legare volebant: et hoc facit p eo qd dixi in. i. contrario: et hoc procedit respectu littere. ibi: nec legata vel debita: sz respectu lfe ibi aut male ablata icerta: dicit eade glo. q pot intelligi de episcopis qbus copetit dispositio ablatoz: et ex hoc infert glo. ad nota. de vsuris cu tu. et de testa. c. ij. lib. vi. qd dixi. S. in. xi. nota. et cu glo. ide Pau. q tamen dicit q littera ibi. in alioz preiudiciu concernit duo: pmu. s. legata vel debita: na sm eu quo ad incerta no fit preiudiciu episcopis si per alios fiat erogatio et per religiosos fraude cessate: dic q et quo ad incerta h prohibet religiosis ne procuret erogatione fieri sibi vel fribus vel couentibus sui ordinis: qz in hoc notatur cupiditas et auaritia si trahunt si testatores aliter dispositos: vt dixi. S. in. ix. notabi.

Ver. Si quis. No. de verbo regula q hic non loqtur de clericis secularibus. pcordat. de elec. clem. i plerisqz. Paul. ¶ Secundo no. q vltra regula habent religiosi statuta: et hec vt dic pau. arctant regula: de regu. sane: vbi de hoc. ¶ Tertio no. casum in quo dispensat ex necessitate et no ex vtilitate: alias tamen hec duo coparantur quo ad potestate dispensandi. i. q. vi. §. nisi: et de necessitate exemplificat: vt in gl. puta. et ide Pau. qui dicit q hic potest inferior de parte penitetie per papaz imposite relaxare: qz hoc exprimitur: als secus. pro hoc qd no. de accu. cu p. in gl. vltia: et de sacrile. c. ij. i gl. ij.

¶ Quarto

a ¶ De dictioe psertim. adde. c. p venerabile. q fi. sint le. c. lz de foro cope. et c. a nobis. de excep. c. his. c. ij. de confes.

b ¶ Ite hic potest legat. adde angu. d ancho. tractatu d pra tc. q. xxix. arg. viij.

c ¶ Inferiores aut epis. Adde hos in sum. n. de remissiob in. §. qs pe sit. Jo. an. et in cal. l. c. cu p ingat de fo. comp. c.

d ¶ Nec capitulu s. de vaca te. adde io. an. in. c. accedentibus. d priui c. Cald. in pe. c. nro apostolatu. de pe. et re. soa. de imo. in cle. i. i. si. col. ibi: an au: capitulu. d priuile. faco. zochus. in repe. c. ois vtri. usqz sexus de peni. et remis.

¶ Quarto no. casum in quo platus regularis dispensat cō
tra canonem: alios plures in quibus dispensat no. Specu. ti
tu. g. §. sunt quoqz: ver. abbas: et se. et d. hoc. §. i. scdo otrario.
¶ Oppo. qz littera ibi premissa vel aliqd de premissis vide
tur cōtinere absurdū ipōnēdo tm penam pro violatiōe ali
cuius de pmissis sicut p violatione oium istoz: cuz tn pene
debeant cōmensurari delictis: de iniurias. cū quidā: de his
que fi. a maio. par. ca. qfuit. Glo. no. remittit ad no. vi. q. i.
nouitare: et ibi vz glo. dicere otrarium qui et pro eodē pecca
to reperto multiplicat pena vt hic dz: remittit et hic gl. ad
qōnem Gualteri. de q. i regula delictū: li. vi. vbi no. q licet
quis intulerit plures ictus clerico tn si hoc fecit simul est ex
cōmunicatus vna tm excōicatione: de hoc p Host. de peni.
sub Rubrica. de remis. §. ad qd valeāt: et in specu. de otuma.
§. vi. ver. sz pone iudex. Gen. dicit q in foro extrinseco pce
dunt predicta: sed in pniali plus punitur pro pluribus qz p
vno ex hīs habito respectu ad h. c. arguit sz laud. q eo ma
gis peccet qs multiplicādo fornicatiōes cū muliere vna co
tie qz pro vna fornicatiōe. p hoc qd no. ff. de fur. vulgaris i
prin. vbi glo. dicit q si qs pluries accessit ad vxorē alterius
vnica pena adulterij iponitur: et in hoc facit pro i sz in alio fac
contra: qz sunt plura adulteria. Bar. ibi. dicit q ideo nō in
si semel iponitur: qz pena nō est iterabilis cum pro adulterio
debeat pena mortis als secus. de quo ibi per eum et plenius
eo. ti. in faciendo. §. infans: et p Jo. an. in addi. Spe. de sen.
plan. §. species. ver. qd si preconizatū. dic maius est delictū
hec violādo oia premissa qz violādo vnū: et maior pena de
betur: sz quo ad penā de q h sufficit q violet vnum solū ad
faciendū penā cōmitti. et ex h cessat dictū Laud. qz maior
pena debet pro pluribus fornicatiōibus: dūmodo pena sit
iterabilis. p h videret q pcutiens clericū plurib9 pcussioni
bus fit pluries excōicatus: cuius otrū no. in regula delictuz
vt predixi. ad qd dic q oēs percussiones cēsent vna ex quo
simul fiunt: et h ideo: qz osideratur iniuria q fit iuri publico. o
fo. cōpe. si diligēti: et hec ē vna atm: ar. ff. arb. fur. ce. si plures
vbi lz arbor que ceditur furtiz sit pluriū vna tn sola actio cō
petit oibus. simile q dicit Bar. in. d. §. infans. de eo qui ludit
ad azardū: nā lz ludat cū pluribus in eodē sero et eodem lo
co: tn non tenet nisi semel ad penā statuti: dicēs q qui luse
rit ad azardū puniat in ml: et hoc qz vnic9 est ludus pp vni
cam offensam reipublice: secus si osisteret offensa ipsi9 offen
se psone vt qz dicit statutū q qui dederit alapā puniat in cē
tum: tunc enim si qs plures alapas dedit et eodē tēpore et
eidē persone locus est multiplicatiōi penaz. ff. de pu. dlic.
nunqz plura: et qd ibi no. Dy. et Bar. et sic multoforti9 pro
pluribus fornicationibus cū eadē muliere habitis tenebit
plures penas si est pena iterabilis: vt pdixi. de hac materia
in dicta regula delictū: et in alijs remissionib9 de quibus. ff.
eo. otrio: et p Cy. C. de ser. fugi. qcunqz: et dixi de sen. excō.
otingit. i. ¶ Scdo oppo. in eo qd dixi in. iiij. no. q prelatus
regularis h dispensat o canonez q imo nos posset. de tēp.
ord. dilectus. So. Lau. q necessitate vigente pōt dispensa
re sup pena per canonē inducta: et h si ex eodē canone con
ceditur dispensatio vt h. sic de iudi. at si clerici §. i. remittit
ad no. in. d. c. dilectus: et de offi. deleg. de causis. de pe. calū
nia. lxxxij. dist. psbyter. ij. q. iij. §. notandū: dicens q in cano
nibus iponētibus legē seu penā episcopis et supioribus so
lus papa dispensat nisi in illo canone vel in alio dispensatio
oceda tur inferiori. d. c. dilectus: sed in canonibus iponenti
bus legē abbatibus vel inferioribus epis dispēsare psūt de
sen. excōmu. nuper. nisi i illo canone vel alio papa sibi reser
uauerit. xvij. q. iiij. si qs suadente. de plano aūt inferioribus
epo. dicit Lau. q nō dispensant nisi in illo canone vel alio
sit cōcessum vt hic: et in foro otentioso: sz in foro aie vz licere
cuilibet ofessori cōmutare penas et similia facere. lxxxij. di.
presbyter. xxvi. q. vlt. tēpora penitudinis. p hoc o eo q eog.
osan. transmissi: et dic vt ibi. dixi i. d. c. dilect9 i et. c. at si cle
rici. ¶ Quero de intellectu littere ibi: aliud de pmissis: sol.
Genze. exponēdo premissis. i. dictis a. §. quibus vsqz nunc.
¶ Secūdo qro in eo q dicit de duobus mēsibus qd si in
fra duos menses infra quos religiosus pagit pniam iterū
delinqt otra hanc clem. an h pena replicabitur. Sol. Laud. h
disputatiōi relinquit. vz tn velle q sic: dicit eni q ne i dispe
satione cadat poterit h pena dispensatiue in aliā cōmutari
ar. lxxxij. dist. presbyter. et qd no. de celebra. mis. cle. i. in pn.
q. x. de precedēti aūt dicto dic vt dixi de magistris cle. pe.
in fin. q. ij. et p ibi no. pz q pena multiplicat. ¶ Tertio que
ro in eo q h puniuntur religiosi sz statuta sua qlia sunt hec
statuta. Solu. Genze. q sunt diuersa iuxta titus diuersorum
religiosoz: de reg. nō solū. li. vi. et p hoc qd ibi no. in glo. fi.
¶ Quarto qro an monachus possit in tātū puniri q eijciat
de monasterio. so. Gen. q non dz eijci: sz in carceribus eius
dem monasterij recludi. et sic a osortio fratz excludi. xxvij.
q. i. ipudicus: et. c. si custos. et. c. siqs sacro. de sy. qm symo
niaca: et qd no. Inn. de symo. dilectus. vbi dicit q depositio
monachi est in hoc qz recipit prebendā in monasterio: nec
habebit vocē in capitulo monachus tn remanet sm h dicit
Genze. intelligenda iura dicentia monachū eijciendū a cō
sortio alioz vel de ouili. de maio. et obe. cū in ecclesiis. de
sta. reg. ea que: et de hoc in se. otrio. ¶ Oppo. ad h. xlv. dist.
sed illud ibi de eccsia expulsum. sol. genze. q ibi de clerico.
Aluarus dicit q et monachus icorrigibilis pōt expelli de
monasterio. de iudi. cū nō ab homine: et. d. c. cū in ecclesiis
et in. c. ea q. tn si expulsus vagat tenetur cū is monasterium
recipere ne pereat salua ordinis disciplina. de reg. c. fi. dic
verius vt dixi. h. e. q. qd bene pbatur in. d. c. fi. sz forte Alua
rus habuit respectū qd si talis monachus trāsiret ad aliud
monasterū valeret trāsitus qd nō nego. Hostien. dicit qd
disciplina monachoz osistit in septē gradibus: de quibus
in regula benedicti. c. xxxiij. de excōicatione culparuz: et. c.
xxviij. de his qui sepius correcti se emēdare noluerint.

ver. Ceterum. No. ibi puenerit q ex deli
cto religiosi non tenet pre
latus nisi qtenus hoc ad eū peruenit. de hoc in glo. puta: p
hoc. ff. de doli exce. apud. §. illō. de do. si ex dolo. de act. emp.
iulianus. §. idē iulianus: et dicit Pau. q tenet platus de eo
qd ad eū peruenerit siue suo mādato illud fcm sit: siue nō. ff.
de vi et vi ar. l. i. §. sz et si cū qs: et. §. seq. et sm eum itelligitur
puenisse: siue sit vsum in vtilitatem siue non: et de h. J. in. i. q.
¶ Secūdo no. casum in quo platus incurrit suspensionem
ipso iure pmisso tamē eo de quo h: et dicit Lau. q si interiz
imisceat se diuinis erit irregularis: et sic itelligit h de suspen
sione ab officio: et de h. J. q. vij. dicit et Laud. q vltra hāc pe
naz locū habet suo casu pena de q dixi. s. ver. quib9 in. v. no.
¶ Quero i eo q dixi in pmo no. q platus teneatur[a] ex de
licto monachi an et quādo ecclesia tenetur ex cōtractu vel
ex delicto psone. sol. vt no. de fideius. q qbusdā: vbi dixi in
pluribus questiōibus. Lau. autem h distinguit: qz aut habz
ecclesia mādatum otrahendi vel a maiori parte vsqz ad cer
tā summaz et vsqz ad illam fiet executio de bonis ecclesie. d.
. c. q quibusdam. idē si nō habet mādatum: sed als sibi com
petit de iure vel osuetudine obligare vsqz ad tantā summā.
de dona. apostilice: et. c. cetez: si autez nō est talis aut potest
pbari vsum in vtilitatē ecclesie: aut nō: si sic. adhuc idē si du
rat versuz vt in edificia ecclesie vl similia. d. c. q quibusdā:
sed si nō durat vsum vt in cibis monachoz et similibus opi
niones sunt. quidam dicūt executionez faciendam in bonis
ecclesie. alij otra qd psequitur Inno. in. d. c. q quibusdam.
Lau. distinguit: qz aut illud versum fuit factū probabiliter
et tenetur ecclesia vt pro cibis cōpetentibus monachoz: se
cus si pbabiliter vt pro cibis eoz superfluis. de pcu. c. ij. i fi.
dic melius: vt dixi in. d. c. q quibusdā. q. x. vbi dico q h di
stinctio: an duret versum vel nō: non habet locum hoc casu
pcedit quādo augetur vtilitas ipsius mutuātis qui mutuauit
in meliorando predia quoz fructus ad ipsum pertineat. ff.
de impen. l. i. in. et pe. vbi de marito ad quē pertinēt fructus
rerum dotaliū in quibus rebus si facit sumptus pcedit di
stinctio an versū sit duraturū an non. quādo eniz non est du
raturum: videtur onus spectare marito: quia eis qd expendit
habet fructus ampliores que ratio cessat in eo qui mutuat

[a] ¶ Prelatus tenetur. Adde Bar. l. i. ff. de exercitoria.

ecclesie. Si vo probatur versum. dicit Laud. ꝙ aut ex delicto vel quasi aut ex ɔtractu vel q̄si. Si ex delicto vel quasi aut deliquit circa rē feudalē vel circa alienationē rez aut circa alias. Si circa rem feudalē pdit feudum quādiu viuit: s3 postea reuertitur ad ecclesiam. x. col. de capitulis corradi. c. vno. §. tē si clericus: qđ dixi. de insti. cū venissent in. iiij. q. Si circa alienationē: vt qa pro alienis debitis ɔcedit litteras vel sigillo suspensus est ab administratione spiritualiū et tpaliū. de solu. si quorundā: et si interim administrat erit irregularis. dic ɔtra in hoc vltimo. qa in. d. c. nō suspendit ab officio vel diuinis: ideo administrans nō efficit irregularis: qđ dico in. d. c. q. xiij. et qa Lau. nō dicit h̄ casu an teneat ecclesia. dic ꝙ non tenetur: qa non valet alienatio nisi seruata forma. xij. q. ij. sine: sed tn̄ illud. c. si quorundā: non loquitur de alienatione pro alienis debitis: et licet ecclesia non obligetur nisi quando p̄latus cū capitulo ɔtrahit. d. c. ꝙ quibusdam: tamen prelatus tenet ad penā. d. c. siq̄rundā: qa ex facto suo grauat ecclesia de facto: vt no. e. c. in glo. i. Si aūt deliquit circa alia tunc si habet vnde soluat puniet in alijs bonis: nō in bonis ecclesie. de appel. reprehensibilis. Itē poterit poni ad questiones vel alias affligi: vel fiet executio in fructibus suoruz beneficioꝝ: de deposi. grauis: vbi de hoc: et de ɔsensu ecclesie vt ibi ſm Laud. dic hoc vltimū qđ dicit de ɔsensu ecclesie non esse necessariū: nā et alia circa ɔsensum ecclesie de fructibus debet prelatus satisfacere pro debitis: de fideiuſ. c. ij. et sic ēt pro delictis: et ratio q̄re ibi cōpositio fit cuz canonicis super redditibus delinquētis: et nō cū ipso delinquente: est qa forte fuerat p̄uatus vel ex aliq̄ causa lucrabuntur canonici eius fructus: vt ibi dixi in p̄mo ɔrio. teneret aūt compositio cū prelato sed tantū personaliter. de transac. veniēs: ideo forte ibi fit cū canonicis vel qđ ibi dicit ꝙ de redditū perceptione solueret pōt intelligi de redditibus ecclesie et non ipsius delinquentis: ideo fit ibi cōpositio cū ecclesia: quare autem illo casu teneatur ecclesia ibi dixi. in. i. ɔtrario. Si vo est obligatus ex cōtractu vel quasi. aut h3 bona ꝓpria et in illis fiet executio. de pig. c. iij. aut non h3 bona: et aut habet beneficium aut non: si sic: aut est tale beneficiū cuius fruct⁹ facit suos: vt qa est simplex prebēda et in eis fiet executio. de fideiuſ. c. ij. aut nō est tale cui⁹ fructus faciat suos: et tūc non ex ɔuentione partiū: sed officio iudicis fiet executio i talia: vt no. in. d. c. ij. in glo. penul. ſm laud. dic nō referre quale sit beneficium: qa indistincte potest p̄lat⁹ obligare fruct⁹ suo tēpore nec p̄iudicatur ecclesie si fiat executio in talia qđ dixi in. d. c. ij. in. vi. ɔrio: si aūt nō habet beneficiū nec patrimoniū: sufficit ꝙ cedat bonis. de solu. odoardus. vbi de h̄ in. ij. et vlti. glo. qđ dic vt dixi. in. d. c. odoardus in p̄mo cōtrario. et per ibi no. patet ꝙ certū est ꝙ absoluere non pōt non est necessaria cessio. ¶ Secūdo q̄ro qz h̄ dicit de satisfactione facienda p̄sonis ecclesiasticis: qd de laicis. Glo. laicis. soluit ꝙ in illis nō h3 locū hic v. idē Pau. ¶ Tertio q̄ro in eo qđ hic dicit de plenaria restitutione: an p̄lati indistincte ad hanc teneant. Glo. ɔcordat. sol. ꝙ teneant q̄n percepti an istud sufficit: vult dicere ꝙ teneant si tantū ad eos peruenit qa non tenentur in plus vt h̄ in littera ibi. quo quo modo puenerint: de h. §. in. i. no. et in p̄ma questiōe. et ꝙ prelatus vel ecclesia non teneat ex delicto religiosi nisi q̄tenus ad eam peruenit. facit regula dictū. li. vi. xi. q. i. de personis vbi de hoc et exponit genze. plenariam. i. sine diminutione. ¶ Quarto quero in eo ꝙ isti debent requiri vt satisfaciāt an sufficit vnica reqsitio. dic ꝙ sic. vt no. de dci. clem̄. i. i gl. concordat: et hoc vult h̄ glo. facit in eo ꝙ ibi remittit. ¶ Quinto quero qa requiret. glo. ea. sol. ꝙ hi quoꝝ interest. idem Paul. ¶ Sexto quero an prelati teneantur offerre satisfactionem. sol. Genz. ꝙ nō: sed interpellatio necessaria: pro h̄ littera in v̄bo requisiti: et qđ dixi in duabus p̄cedentibus questionibus: sufficit ergo ꝙ post requisitionē prelati non sint in mora. ff. quoꝝ lega. l. vlt. §. i. ¶ Septio q̄ro an suspēsio de qua hic fit ab officio an ab administratione. Glo. declarari. dicit ꝙ declarari debuisset: tamē intelligit de suspēso ab officio: idē Pau. et Gēz. qa cū hoc nō dicat a quo fiat

a ¶ De domesticis. adde gl. firme. iii. q. v. vo. f. l. presenti in. §. sane. C. de his q ad eccle. ɔfu. her. in. l. respiciendu3 l. §. furti. ff. de pen.

suspensio debet intelligi ab officio vt pena possit eē vniformis oibus religiosis. Ex his no. ꝙ noie suspensionis intelligitur de suspensione ab officio: qđ simpliciter ꝓbatur i hac littera iuncta glo. ¶ Octauo q̄ro an hec suspēsio ab officio includat suspensionē beneficij: glo. e. remittit ad no. in cle. cupientes. de penis. genze. dicit ꝙ non. Pau. prosequit recitando opiniōes q̄ ēt recitāt i. d. cle. cupiētes i gl. nouā no. Quibus premissis distinguit ꝙ aut loqtur de suspenso ab officio ꝑpetuo aut ad tempus aut simpl'r. p̄mo casu suspensus ab officio est etiā suspensus a beneficio: quia talis suspēsio habet vim priuationis pro hoc qđ dixi. de reb. eccle. nō alie. cle. i. ver. si qo in. iij. q. sc̄do casu si loqtur de beneficio qđ dat interessentibus diuinis: ēt a tali suspensus est cuz non habeat executionem officij: secus si loqtur de alio bñficio: qz tūc nō est suspēsus nisi aliud in sententia dicat. facit de symo. c. pe. de tēpo. ordi. vel nō est vbi tali suspēso prouideri mandat: ad idē de censi. exigit. li. vi. in fi. vbi suspenditur ab vtroqz q̄si nō sufficiat alterius expssio. tertio casu ex vi vocabuli suspensus ab officio non est suspensus a bñficio q̄ no. et dic vt dico in. d. cle. cupientes. v̄. qd si. q. iij. et de h̄ vltimo ēt in seq. q. ¶ Nono q̄ro quia dixi in ꝓximā. q. ꝙ suspensus simpl'r est suspensus tm̄ ab officio: an pōt ei subtrahi beneficiū. so. Pau. ꝙ aut est suspensus pro leui culpa aut graui. p̄ casu non d3 subtrahi nisi sit in mora petēdi absolutionē. secundo casu subtrahi pōt q̄ declara per ea q̄ dico in. d. clem̄. cupientes. ¶ Decimo q̄ro in eo ꝙ suspēdunt p̄lati vsqz ad satisfactionē: an post satisfactionē desināt eē suspensi. so. Genze. vi dicere ꝙ sic. p id qđ no. Inn. de coha. cle. sic. Contrarium tn̄ t3 per id qđ no. Inno. de eta. et q̄li. cū bone. et h̄ verius: qz necessaria est absolutio. vt no. de deci. cle. i. i gl. sic suspensi. vbi dixi in. xxx. q. ¶ Undecimo quero an pendente hac suspensione celebrans sit irregularis. Gen. so. ꝙ de quolibet suspenso dicit ꝙ aut est suspensus suspēsiōe dei ꝓpter peccatum: et statim cū satisfacit desinit eē suspensus: secus in suspēso a iure vel ab homine: qz tūc est irregularis. de re iudi. c. i. lib. vi. de sentē. excōmu. c. i. eo. lib. dic clarius dixi de coha. cle. vestra. in vi. ɔtrario: vbi dixi ꝙ si per modum sententie quis suspendit a canone celebrās est irregularis: vt in iuribus ꝓxime alle. secus si nō per modum sententie: sed denunciatiue sicut de fornicatio et symoniaco dicit in canone ꝙ sunt suspensi: tūc enim celebrādo non fiunt irregulares. de sentē. excōmu. is qui. lib. vi. ¶ Duodecimo quero an suspensionem de qua hic icurrāt prelati ipso iure. sol. Paul. ꝙ sic: quod intellige post requisitionem. de qua. §. in. q. iiij. v. et. vi. et sic plus puniuntur prelati non satisfacientes q̄3 religiosi facientes ɔ̄ hanc clem̄. quia ipsi non incurrūt penā ipso iure: cū s3 per sniaz puniuntur. §. ver. proximo.

ver. Sane. No. de domesticis[a] et qui dicant dic vt in. c. vlt. de verbo. significa. lib. vi. ad quod remittit glo. ij. et de multiplici genere familie. no. Archi. de p̄uile. licet. lib. vi. ¶ Quero in eo qđ dicit de religiosis p̄uilegiatis a sede apostolica sup concedēdis sacramentis ecclesiasticis quia possit hoc priuilegiuz concedere. Sol. vt in glos. generale. ¶ Secūdo quero an qđ hic dicitur de priuilegio: locum habet de consuetudine vt per eam possit competere religiosis potestas de qua hic. Glo. vlt. arguit ꝙ sic. per cle. quia cōtingit in fi. de reli. do. quod tenet Genze. sed glo. contrarium tenet: et ad illam clemen. respondet concludens ꝙ hoc casu non potest consuetudo id quod priuilegium: quod singulariter no. et idem Paul. licet contrarium videatur dicere. §. e. clem̄. sed non contradicit: vt dixi. §. ea. clemen. in prin. q. xvi. et dicit Steph. ꝙ ratio quare hoc casu non valet cōsuetudo est ne detur religiosis materia fingendi consuetudinem vbi non est. ¶ Tertio quero de intellectu littere ibi. expressis. Sol. Pau. exponit id ex collatione sacramentorum eucharistie et extreme vnctionis: de quibus. §. in prin. propter que non incurrunt aliquam penam licet sint in aliena parrochia: nec per hoc detrahitur eorum priuilegio: licet derogetur priuilegio exemptionis. §. in ver. quos etiam.

Archiepiscopi. Sumpta est ex his que no. Inno. et Hostien. de vsupal. c. si. et q no. v. q. iij. c. i. xviij. q. ij. iniuriosos et per Archidi. de offi. ord. cum episcopus. lib. vi. Laud. et Matth. ¶ No. de locis exemptis et quomodo cognoscant. gl. ij. remittit. ¶ Secundo no. q archiepiscopus potest declinare et ad loca exempta sue prouincie: de hoc in glo. ij. que inducit de prescrip. cum ex offi. ij. illud tamen loquitur de non exemptis: sed qd ibi dicitur de non exemptis. hic extenditur ad exemptos et exponit Pau. litteram ibi. declinanti forte vt hospitetur: et tunc debet gratis se recipere ea que ei parantur. de censi. clem. ij. ibi tamen loquitur quando declinat ad monasteria. ¶ Tertio no. q quilibet archiepiscopus potest ante se facere deferri crucem: de hoc in glo. iiij. et dic q potest facere deferri per totam suam prouinciam vt hic et in iuribus allegatis in hac glo. et de hoc etiam in locis exemptis sue prouincie: quod vltimum operatur hec cle. ¶ Quarto no. q archiepiscopus potest benedicere populo per totam prouinciam: et dicit Genze. q per talem benedictionem delentur venialia: de hoc in prohemio sexti in glo. vlti. et dixi. Clemen. proxi. in prin. q. ix. in fi. de qua autem benedictione hic intelligatur dico infra q. v. ¶ Quinto no. q archiepiscopus potest diuina celebrare vel celebrari facere in quolibet loco sue prouincie: immo etiam extra prouinciam. c. tit. c. fi. lib. vi. sed ibi non dicit pontificalibus: nam etiam intra prouinciam non potest archiepiscopus facere sibi celebrari in pontificalibus extra suam diocesim vt hic et de hoc infra in iij. contrario. ¶ Sexto no. differentiam an archiepiscopus per se celebraret faciat qd dic vt in glo. ponit: que etiam ponit tertium membrum: de hoc infra q. ix. ¶ Septimo no. casum in quo priuilegium exemptionis non potest contra diocesanum: pro hoc littera ibi: quonia priuilegio contrario non obstante: et dicit Paul. q multi super hoc erant priuilegiati quorum priuilegia tolluntur his verbis. concor. de sepul. eos in fi. ¶ Octauo no. priuilegium archiepiscopi de quo aliud colligitur. de peni. et re. c. pe. de censi. c. fi. lib. vi. et tam archiepiscopus quam episcopus in multis priuilegiati sunt. c. ti. q nonnullis. de pe. et remis. c. vlt. de hoc in spe. ti. ij. §. nunc de episcoporum. ver. generaliter qui per aliquos signatur pro. §. ¶ Oppo. q non liceat archiepiscopo facere deferri crucem ante se per loca exempta cum in talibus locis non possit exercere iurisdictionem. de offi. ordi. cum episcopus. lib. vi. Sol. Laud. q potest vti insigniis que sunt voluntarie iurisdictionis et honoris: alia autem que sunt contentiose iurisdictionis vt celebrare ordines vbi requiritur examinatio. xxiiij. dist. quando: et c. seq. vel sedere pro tribunali. d. c. cum episcopus vel crismare in fronte non potest vt in loco exempto vel extra prouinciam nisi inuitetur per illos ad quos loca pertinent: ar. vij. q. i. episcopus: et c. sicut. remittit ad no. de sta. mo. clem. attendentes. §. statuimus. vbi dixi. q. vij. et seq. de fo. compet. clem. vna in prin. q. i. ex his videtur Lau. velle q facere portare crucem possit archiepiscopus iure communi: et idem sentit Gen. et Stepha. qui dicit q archiepiscopi per totam prouinciam ante se faciunt deferri crucem: sed quatuor patriarche[a] vbicunque preterquam in vrbe: vel vbi est papa vel legatus vtentis insigniis apostolice dignitatis eo. titu. antiqua: dic q delatio crucis licet non sit contentiose iurisdictionis: est tamen insigne sapiens superioritatem: ideo non potest vti archiepiscopus in loco exempto cessante priuilegio: qd hic conceditur. pro hoc littera ibi. duximus concedendum: et quod dico vt lit. pen. c. i. in iij. contrario. ¶ Secundo oppo. ad hoc quod dixi in proximo contrario q extra prouinciam potest exercere ea que sunt contentiose iurisdictionis si inuitetur ab his ad quos loca pertinent q immo non possit. de vsupal. ex tuarum. Sol. Pau. q illud est in pallio vt in. d. c. ex tuarum: et c. i. et ij. et c. ad honorem vult dicere q etiam ex licentia diocesani non potest vti pallio extra prouinciam: qr conceditur sub hac limitatione vt vtatur infra prouinciam dictis iuribus: et de hoc infra in vij. q. et infra §. fi. in. vi. q. ¶ Tertio oppo. in eo q permittit archiepiscopo facere celebrari in sua prouincia in loco exempto sine pontificalibus faciendo per diocesanum celebrari. infra §. simili. Sol. Pau. stando contrario: et sic q hic dicit sine pontificalibus loquitur si facit celebrari per episcopum non diocesanum: ex hoc infert q sibi licet per se id qd non per alium: qr potest per se in pontificalibus celebrare in loco exempto: non autem celebrari facere vt hic: de hoc infra §. simili. in gl. in pontificalibus. ¶ Quero in eo q dicit de archiepiscopo. qd est archiepiscopus. Sol. Laud. q est princeps. xxi. dist. clericos. lxxx. di. per totum. ¶ Secundo quero quantum plus ordinis vel honoris habet archiepiscopus quam episcopus. Solu. Lau. q nihil respectu ordinis episcopalis in sua substantia. i. respectu caracteris: nam tantum habet quo ad hoc simplex episcopus quam papa: sed respectu executionis et exercitij maiorem sollicitudinem habet archiepiscopus et dicit Lau. q papa est super omnes primates et primates sunt idem re: licet differant nominibus. xcix. dist. §. i. et se. dicit etiam q metropolitanus et archiepiscopus idem sunt: sed metropolitanus trahit nomen a metros qd est mensura: et polis ciuitas: et sic trahit nomen ab ecclesijs et earum numero: archiepiscopus vero a personis ab archos qd est princeps episcoporum: vt dixi. §. q. prin. ¶ Tertio quero in eo qd hic dicit archiepiscopo licere facere ante se crucem deferri per prouinciam in locis per que facit transitum: an hoc liceat indistincte. sol. Genze. q sic. dicens q ei licet etiam si non visitaret non esset dubium. de censi. c. vlti. lib. vi. dic q ibi non probatur: et ideo etiam dum visitat q hoc possit est ex priuilegio huius clem. ¶ Quarto quero an expediat q archiepiscopus in vtendo iuribus de quibus hic habeat licentiam diocesani. sol. Lap. q non per literas ibi. libere: et sic nullo requisito. simile de ap. si a iudice. lib. vi. de censi. romana. §. sane. eo. li. de foro compe. clem. vna § eisdem: tamen in eo §. eisdem debet requiri licentia qua non habita libere potest procedi infra titu. proxi. clem. vna. ¶ Quinto quero de qua benedictione loquatur. hic gl. solenniter sol. q de solenni: et idem pau. et genze. et idem dicit paul. q etiam potest hic intelligi de benedictione quam iterando infundunt populo. pro hoc littera ibi transitum: et de priui. abbat. eo. lib. vi. dic etiam q solennem benedictionem de qua in hac glo. non faciunt presbyteri: vt no. xcv. dist. ecce: dicit etiam q benedictio quandoque impetratiue sumitur: et tunc proprie dei est: licet detur ministerio benedicentis: et est satisfactionis infusio. xxviij. distin. presbyterum. i. q. i. dictum. et q. ij. quam pro. quandoque optatiue. xxiiij. q. i. q pro persecutoribus. ¶ Sexto quero an in loco interdicto possint benedicere eo modo: de quo in proxi. q. sol. Pau. q tutum est abstinere: maxime si locus est interdictus propter delictum populi: qr tunc persone interdicte non sunt capaces illius gratie: tamen si contra fiat faciens non est irregularis. de sen. excom. ex his qui: et c. seq. lib. vi. q autem tunc persone sint interdicte. probatur de sen. excommu. si sententia. §. ceterum. lib. vi. et ibi no. in glo. no. ¶ Septimo quero in eo casu quo archiepiscopus celebrat in pontificalibus: an possit vti pallio: gl. intelligo soluit q sic: et idem pau. et Genze. qd intelligo quo ad ecclesias exemptas vt questio habeat dubium: nam de non exemptis determinatum erat q poterat: de vsupal. c. i. Stepb. tamen dicit q in ecclesijs exemptis: licet possit vti pontificalibus vt hic: non tamen pallio: nam nec semper archiepiscopus celebrans in pontificalibus vtitur pallio: vt no. in. d. c. primum versus: qr pallium computatur inter pontificalia que hic indistincte permittuntur: licet in aliquo habeat strictiorem vsum: vt dico infra § simili in. vi. q. ¶ Octauo quero cum episcopus vel archiepiscopus celebrant in ecclesia exempta cum sapiunt superioritatem: ita demum potest vti si non prohibeatur a diocesano cuius erunt oblationes[b]: videtur q diocesani: qr tota diocesis est parochia episcopi. xvi. q. iij. licet: et alij curati dicuntur auditores episcopi. de offi. archipresby. c. fi. Item oblationes veniunt accessorie ad missam: et sic debentur celebranti: arg. regule accessorium. lib. vi. In contrarium qr non conceditur nisi vt celebrent et de oblationibus nihil dicitur. sol. Jo. de lig. arguit vt. s. et non sol. Pe. de ancha. dicit q si celebrant exequendo officium pastorale debentur eis oblationes: argu. regule accessorium. lib. vi. secus si voluntarie vt magis subueniatur in necessitate constitutis. argu. ff. qui satisd. cog. si. fideiussor. de offi. dele. ab arbitris. li. vi. dic q de vrbanitate dimittit celebranti: sed de iure debentur ei cui competunt iure pro-

a ¶ Sed quatuor patriarche. ad de gl. in. c. antiqua. de priuile. glo. in. c. i. vt lite pendente.

b ¶ Cuius erunt oblationes. ad de Filmi in. c. dilectus. de offi. ord. l. ij. col. Fe. et adde q si archiepiscopus celebrat

ebiali computantur ei inter iura prochialia qđ dixi de pro-
chijs in rubri.q.ij.⁊.iij. ¶ Nono quero in eo quod dixi in
vi.no.differentiam esse an episcopus celebret:an faciat cele
brari.in quo est differētia.Gl. ponit hec enumerat tria:aliđ
est enim celebrare simpliciter:quod prosequere : vt in gl. de
hoc per archidiaco.de senten.excōmu.c.i.lib.vi.

ver. Simili. No.similitudinē de archiepo ad prouīciā ⁊ de episcopo ad
diocesim:qđ probat vbum simili relatū ad precedens respō
sum.Ex h arguit Laud.ꝙ archiepo tm̄ habet in tota prouī
cia quantum episcopus habet in sua diocesi ⁊ de hoc.J.q.i.
¶ Secūdo no.ꝙ loca exempta sunt in diocesi : qđ probat
littera ibi.locis eisdē sue diocesis.exponēdo eisdē.s.exēptis
vt exponit glo.de hoc.J.iij.iiij.q. ¶ Quero in eo qđ dixi in
primo no.ꝙ tm̄ habet archiepo in sua prouincia quantum
episcopus in sua diocesi.an h sit verū.Sol.Lap. ꝙ non per
omnia:⁊ ꝙ h fallit similitudo veritatis vt in sili dicit.xxvij.
q.i.nuptiarū.ver.pinde:nam archiepo non dz aliquid presu
mere excōicando vel iudicando vel qđ agēdo in diocesi sui
suffraganei absqz eius ꝯsilio vel iudicio:alr̄ subiacebit peri
culo sui gradus:⁊ qđ ꝯgerit irritū.xi.q.iij.nullus ⁊.c.prece.
in prin.hz enim iurisditionē in epōs suffraganeos ⁊ eorum
officiales principales.de offi.or.pastoralis in pn̄.⁊.c.roma
na.lib.vi.Sz in subditos suffraganeorū regulariter nullā hz
iurisditionē:⁊ fallit in casibus notatis in.d.c.pastoralis : ex h
dicit Laud.ꝙ qui hz querelam ꝯtra episcopū vel eius of-
ficialem potest adire epm̄ per simplicem querelam . de sen.
excō.venerabilibus.§.sed si excōicatus.li.vi.Sz si duo sub-
diti episcopi litigant vel episcopus ꝯtra subditum non pōt
archiepo nisi per appellationem adiri.d.c.venerabilibus in
pn̄.de notorijs tm̄ potest archiepiscopus corrigere subditos
episcopi cū visitat ꝓuinciam.de censi.c.i.§.notoria . lib. vi.
Item punire eos qui īpediunt suā iurisditionē vel iniurian
tes sibi vel nuncijs seu familie sue.de pe.c.i.lib.vi. ¶ Secū
do quero an possit archiepiscopus vel eius officiales subdi
tos suffraganeorū ab excōmunicatiōe absoluere.Sol.laud.
remittendo ad.c.venerabilibus preallc. vbi distinguitur in
littera. ¶ Tertio quero de qbus locis loquitur h ibi . locis
eisdem.Glo.s.solu.ꝙ de exēptis vel circa h priuilegiatis ꝓ
hoc littera ibi.simili mō. ¶ Quarto q̄ro in eo qđ dixi in se-
cundo nota.ꝙ loca exēpta sunt in diocesi : an hoc sit verū.
Laud.ꝙ sic:⁊ hoc colligit ex littera dicens ꝙ sicut possessio
nes seu castra que sunt pro franco alodio:lz sint i regno: nō
tm̄ de regno:vt no.Host.de iureiur.nimis.de imu. eccle.nō
minus:ita loca exempta sunt in diocesi: sz non de diocesi:di
cit tm̄ Laud.ꝙ originalr̄ ⁊ ex natura oīa loca sunt de dioce
si quantum ad ea q̄ sunt exercitij gladij seu iurisditiōis eccle
siastice seu tēporalis:lz accidentaliter p exēptionem seu pri
uilegia quo ad qđ non simplr̄ subtracta sint.de priui.c. i.li.
vi. Idem Genze.⁊ lap.q arguit ꝙ aliud est dicere ꝙ locus
sit diocesis vel de diocesi:qz locus exemptus est diocesis vt
hic vel in diocesi.de offi.ordi.cū episcopus lib.vi.non tamē
de diocesi.pro hoc qđ no.de rescrip.abbatē ⁊ ibi dixi i.i.q.

¶ An epūs ad de Inn.in.c.fi na. de aucto. ⁊ vsupalli.doct.i .c.ix.q.ij. p to- tum.

¶ Quinto quero an episcopus possit celebrare in pontifi
calibus in loco exēpto sue iurisditionis. Glo. in pontificali
bus sol.ꝙ sic.idē pau.⁊ dic:vt in gl. ¶ Sexto quero an in
loco non sue iurisdictionis possit episcopus celebrare i pon
tificalibus.Glo.e.scias refert opiniones ꝯtrarias. Inn.cū
Host.⁊ eas ꝯcordat ⁊ dic vt in eo quā signa ibi dici pōt di
cium Host.vsqz ad fi.⁊ idē pau.§.primo rn̄so.⁊ i eo quod
dicit glo.ꝙ epūs potest ex̄ diocesiz sine lnīa diocesani vti pō
tificalibus sine iurisditionis exercitio.dic h verū preter quaz
in his que sapiūt superioritatē:qđ dixi.§.proxi. rn̄so in.i.cō
trario:⁊ insup quo ad pontificalia q̄ non sapiunt superiori-
tatem:ita demū potest vti si nō ꝓhibetur a diocesano:vt di
cit glo.in opinione Host.quo vo ad loca exempta non pōt
per exēptos ꝓhiberi epūs intra diocesim vel archiepūs intra
ꝓuinciam:⁊ hoc inducit h clem̄. Itē in eo qđ glo.dicit ꝙ si
cōcedit diocesanus ꝙ possit epūs vti iurisditione vel officio
extra diocesim poterit ēt vti pontificalibus: dic vt i se. ꝯrio.

¶ Oppo.ad id qđ imediate dixi de vsu pontificaliū ꝙ nō
possit epūs aliquo modo vti pontificalibus extra diocesiz . d
vsupal.ex tuarū.vbi non vtit̄ archiepūs pallio ex̄ prouinciam
ēt de lnīa diocesani. ¶ Glo.ea.ibi:⁊ in h soluit ꝙ in h dif-
ferunt pontificalia a pallio cuius strictior est vsus:qđ dic vt
dixi.§.proximo rn̄so in scđo ꝯrio:⁊ in.vij.q.⁊ de h.J.seq.q.
¶ Septimo quero in eo ꝙ pmittit epūs facere corā se cele
brari in loco exēpto:an h possit in pōtificalibus.Gl. sine ꝙ
non:pro h qz nec archiepūs h potest.§.primo rn̄so qđ intel-
lige quo ad hoc ꝙ ipse alteri nō pōt dare auctoritatē vten
di pontificalibus:pōt tm̄ alius episcopus corā ipso in pōtifi
calibus celebrare:qz vt dixi in ꝓxi.q. epūs potest celebrare
in pontificalibus sine iurisditione ēt extra diocesim : ⁊ hoc
nisi prohibeat̄ vt ibi dixi:generalr̄ aūt cum queritur vbi ar
chiepiscopus vel episcopus possint vti pōtificalibus:dic aūt
queritur de pallio quod etiā computatur inter pontificalia
vt dixi.§.proximo respōso.q.vij.aut de alijs . pmo casu pōt
archiepiscopus eis vti intra prouinciā:de vsupal.c.i. etiam
in locis exēptis vt dixi.§.e.clem̄.in prin.q.vij.sed extra pro
uinciam non potest etiā de licentia diocesani . de vsupal. ex
tuarum ⁊ dixi.§.q.proxima.Secūdo casu aūt querit̄ de lo
cis extra ꝓuinciam vel diocesiz aut intra.si extra aut sunt pō
tificalia cū iurisditione vel superioritatē sapientia:aut alia.
primo casu non vtunt̄ sine licentia diocesani.ix.q.ij. per to-
tum:qđ dixi in proxima.q.⁊.§.proximo responso.in.i. con-
trario:tamen si habet licentiam vtendi iurisditiōe i poterit
etiam vti pontificalibus:vt dixi i proxima.q. si autē sunt pō
tificalia que non sunt cum iurisditiōe nec sapiant superiori
tatem aut non prohibetur a diocesano ⁊ vti potest vt volu-
it Hostiē.quod dic:vt in gl.celebrare:⁊ aut ꝓhibetur:⁊ tūc
non potest vt in eadem glo. Si vo queritur de locis intra
prouinciam vel diocesiz aut nō exemptis:pmo casu possunt
suo iure.de offi.ordi.cum episcopus.lib.vi.de cēsi.c.i.⁊ fin.
eodem lib.secūdo casu de iure non potest : quia locus exē-
ptus comparatur loco extra territorium constituto pro h̄
quod no.de censi.c.ij.lib.vi.sed ex priuilegio huius clemē.
potest tamen quo ad celebrationem:dic ꝙ potest in ponti
ficalibus celebrare:non celebrari facere vt hic in pximo re-
sponso.⁊ dixi supra.ea.questiōe.

ver. Si tamen. Nota ꝙ episcopus vel ar-
chiepiscopus non possunt
exercere iurisditionem in locis exemptis de hoc in glo. fa-
cit quod dicit Laud.de iurisditione contentiosa.vi.questio
ne.scriptum. Item etiam de voluntario his exceptis que po
tius sunt honoris q̄z officij.de hoc supra.e.clemen.in prin-
ci.in.i.contrario:⁊ supra proximo respōso.qōne.vij. ¶ Se
cundo nota ꝙ priuilegiuz intelligitur stricte quatenus con-
cernit preiudicium alterius.co.titu.sane:⁊.c.in his:⁊ quod
ibi no.in glo.ij.regula priuilegium.lib.vi.vt dicit Paul.ex
hac littera ibi.nullam ꝙ per hoc vniuersale negamus non
est aliquid detractum ꝓuilegio nisi quantum reperiatur ex-
pressum : vult dicere ꝙ exemptis vel priuilegiatis non pre
iudicatur in suo priuilegio nisi quatenus hic exprimitur: pro
hoc quod dico.J.questione.i.⁊.ij.⁊ qđ not.gl.penulti . ⁊ fi.
¶ Tertio nota ꝙ priuilegiatus in aliquo non pōt ad aliđ
extendere:⁊ dicit Genze.quod per actum honoris exerci-
tatū de iure communi nō queritur ius in alijs . pro hoc qđ
no.Innocen.de cau.posses.c.fina.de excep.cum venerabi-
lis:⁊ facit quod nota.idem Innocē.de postu.prela.bone.ij.
⁊ Barto.ff.de iti.actuqz priua.l.i.⁊ pro hoc.eo.titu.quia in
tentionis:qđ allegat glo.vlti. vbi priuilegiorum innocatio
ius nouuz non tribuit nec vetus tollit. ¶ Quero an episco-
pi vel archiepiscopi celebrātes in locis exemptis possint ibi
cōcedere indulgentias.Sol. Paul.ꝙ non: qz hoc est iuris
ditionis ⁊ dignitatis episcopalis:de peni.⁊ remis.ꝙ aūt:⁊
.c. cum ex eo.no.Hostien. de exces.prelato. accedentibus
⁊ hoc arguit contra quosdaz exēptos qui in suis locis pre-
dicando dant ex cōcessione diocesani indulgētiam.xl.dierū
omnibus venientibus ad sermonē:nam si episcopus nō pōt
per se ita nec alijs cōmittere sicut econuerso : regula potest
quis. lib. vi.

quis.lib.vi.quod non videtur procedere:nam potest episcopus in loco exempto de concessione exemptorum dare indulgentias.de peni.et remis.quod autem. ¶ Secundo quero si exempti resistant archiepiscopo vt in primo responso vel episcopo vt in secundo an poterit in eos animaduertere. Solu.Lap.quod non:et hoc inducit hec littera secundum eum vult dicere:quia hic dicitur quod non possint exercere iurisdictionem vel ius acquirere nisi vt.S.dicit ergo Lapus quod agent coram superiore exemptorum qui eos coget ad parendum huic constitutioni et non parentes puniet pro hoc. de iurepa.nullus.

¶ De penis. Rubrica.

Si quis suadente. Diuide vt in glo.et primam partem subdiuide:quia primo percutientem episcopum capientem vel bannientem et c.excommunicat et cum hoc aliter punit in seipso: secundo eum punit in eius filijs ibi ipsius:tertio in terra ipsius ibi terra.quarto mandat eum publicari ibi: et quia.quinto punit ciuitatem premissa facientem ibi.ciuitas:sexto potestatem consiliarios et officiales ipsius ciuitatis in hoc culpabiles ibi. potestas.septimo dicit penas premissas aggrauandas in interfectoribus episcoporum ibi.que omnia:et dicit Laud.quod hec clemen.facta est ad executionem illorum iurium.xvij.que.iiij. si quis deinceps:co.titu.in quibusdam. ¶ Nota.quod mala fiunt suadente diabolo: de hoc in glo.ij.et dicit Genze.quod ei ob multiplicitatem peccatorum humani generis nocendi facultas dicitur diuinitus permissa.xvij.que.vlti.sciscitaris.xxvi. que.v. nec mirum.xxiij.q.i.quid culpatur:de ordinario tamen est ab homine ob liberum arbitrium quod habet.xxiij.q.iiij.Nabuchodonosor.xxiij.di.qui episcopus:de pe.di.ij.si enim.ex hoc arguit pau.quod si id de quo hic non fieret suasione diabolica:puta ignoranter non esset locus penis infrascriptis:de sen. ten.exco.si vero:et de hoc.S.in.vi.notabili. ¶ Secundo not. quod diuersa sunt genera[a] sacrilegiorum quod innuit littera ibi in hoc sacrilegij genus:et sic presupponit quod sit et aliud genus:de hoc in glo.sunt enim:et per Inno.de sen.excom.cum pro causa.de hoc.S.q.i.ij.et.iij.et dicit Genzeli.quod hic dicitur sacrilegium[b] quia committitur in personam clerici.xvij.q.i. quisquis.et est tanto maius crimen quanto maior est is in quem perpetratur.ff.de re mili.l.ij.et.l. omne delictum §.i. de hoc.xxij.q.v.qui periurat. ¶ Tertio nota de immunitate pontificis concessa per hanc cle.et dicit Laud. quod dicitur pontifex quasi pontem alijs faciens ad patriam celestem.xxi.dist. clericus:de hoc de consti.c.i.li.vi.per archidia. ¶ Quarto nota ibi ceperit quod quandoque hoc verbum sumitur in malum vt hic.de homi.sicut.ver.illi autem:quandoque in bonum.de pur.cano.inter in princi.quandoque accipitur pro inchoare xi.q.iij.cepisti.xxiiij.q.i.c.vlti.de hoc per Archi.e odem ti. felicis in prin.lib.vi. ¶ Quinto nota quod ratihabitio in maleficio equiparatur mandato:quod procedit quando delictum commissum fuit nomine ratum habentis.de hoc in glo.ord. et.ff.de vi et vi arma.l.i.§.sed et si cum quis. ¶ Sexto nota ibi scienter quod vt sit locus pene de qua hic oportet quod scienter fiat:de hoc in glo.qui hoc allegat.et dicit Paulus quod requiratur quod sciat eum esse pontificem:de cleri.exco.mi.si celebrat:de consan.cle.vna. ¶ Septimo nota quod ante hanc cle. non erat indistincte excommunicatus faciens ea de quibus hic de hoc in glo.in bannientes et in ver.canones:et dico.S. q. xv. et exemplificat Genze.per.c.felicis.eo.ti.§.illud autem: ver.in illis casibus in quibus non interuenit manuum iniectio:aut prisone inclusio. ¶ Octauo no.ipsum in quo consuetudo non tenet quod est quia expresse derogat consuetudini:alias secus de consuetu. c.vlti.et quod ibi no. ¶ Nono nota quod anathema dicitur mucro:et quid dicatur anathema no.de iu.cum non ab homine:et dicit pau. quod est mucro corrigens et disciplinans.xvi.q.ij.visis in fi.de sen.ex. dilecto li.vi.et est alius mucro eradicans.de homi.c.i.li.vi.de pur.ca

no.inter in fi.vbi per host.de multiplici mucrone. ¶ Decimo no.casum in quo quis est excommunicatus ipso iure de hoc.S.de sen.excom. cle.i.in glo.est sciendum. ¶ Undecimo not.casum in quo ab excommunicatione canonis absoluit solus papa:de hoc in glo.in versi.pontificem.et de here.cle.multorum:in fi.et.S.ti.pxi. c.i.in prin. ¶ Duodecimo no.quod in articulo mortis absoluitur quis ab eo a quo alias absolui non poterat.de hoc.S.ti. i.cle.i.in glo.nisi. ¶ Decimotertio not.quod iniuria irrogata episcopo irrogatur ecclesie cui preest:pro hoc littera ibi ipsi est sic et alios eligentes indignum sunt suspensi per triennium a beneficijs que obtinent ab illa ecclesia. de elect. si compromissarius.§.penul.lib.vi.et idem de impugnantibus electionem et in probatione deficientibus.ea.c.§.vlti. ¶ Decimoquarto no.ibi.ipso facto quod hoc casu absque alia sententia est locus huic pene:dicit tamen Pau.et Gen.quod necessaria est sententia declaratoria delicti commissi.de here.cum secundum:li.vi.pro hoc quod notat Archi.et Jo.an.e.ti.felicis in prin.lib.vi. ¶ Decimoquinto no.casum in quo quis est priuatus ipso iure beneficio vel alio commodo quod habet ab ecclesia:et libere reuertitur ad ecclesiam:et sic poterunt beneficia libere conferri:non tamen eadem.de elec.commissa.§.porro:lib.vi. ¶ Opp.quod hec constitutio sit minuta:non.n.prouidet contra eum qui hostiliter insequitur pontificem sicut prouidet.c.felicis:eo.ti.lib.vi.gl.in ver.bannierit:soluit quod illa in aliquo prouidet in quo non ista et econuerso. ¶ Secundo op.quod banniens episcopum non incurrat excommunicationem nisi hoc faciat cum inclusione carceris:de sen.exco.nuper.solu.Lau.stat contra Gen.contra per hanc litteram ibi in illis casibus in quibus excommunicationem per canones subire quod est verius et hoc idem est hic cle. ¶ Tertio opp.in eo quod dicit de mandante:non.n. deberet puniri mandans nisi secutum sit maleficium:quia verba cum effectu sunt intelligenda.de cle.non resi.relatum.gl.non soluit quod hoc casu per solum mandatum perficitur delictum:in hoc tamen non persistit:sed dicit hic intelligendum quod factum intercesserit:et idem pau.et Gen.et primum quod ex solo mandato tenetur: alias nihil est hoc speciale in episcopo:quod tamen vult inducere hec cle.vt patet.S.ver.nec super hoc.pro hoc inducit hanc litteram que loquitur alternatiue ibi:vel hec mandauerit:puto gl.veriorem quia mandans ideo tenetur:quia dicitur facere id quod alius suo mandato facit.de sen.exco.mulieres:que ratio cessat si factum non est secutum:vnde licet mala voluntas que detegitur in eo quod mandat sit punienda non tamen debet eque puniri ac si factum secutum esset. ¶ Quarto opp.in eo quod punit eum qui rata habet hec facta ab alijs:non enim locum habet ratificatio: nisi facta sint eius noie.de sen.exco.cum quis.regula ratum. lib.vi.ff. de vi et vi arma.l.i.§.sed et si soluit pau.stando contrario:et sic debet hic suppleri quod eius noie facta sint. ¶ Quinto oppo.in eo quod dicit de consulente:quia non deberet pariter puniri vt principaliter delinquens:regula nullus ex consilio:li. vi.sol. pau.quod hic loquitur de consilio fraudulento non de nudo quod nihil adijcit ad peccatum:vt no.de sen.exco.nuper.in glo.ij.de homi.sicut dignum.§.clericos.de renun.sanct et.c.lecte.lxxxvi. dist.tanta .ff.de re.iur.consilij.d.regula nullus ex consilio.vbi de hoc.ff.de verbo.signi.sepe.in fi.institu.de obli. que ex quasi delic.§.ope.et dicit paulus quod prestatur consilium suadendo rogando mandando instruendo vel vtilitatem inde secutam ostendendo:vt no.Inno.de homi.ad audientiam: et probatur.ff. de fur.l.si furti.§.consilium:dicit etiam pau.quod hic non prouidetur de nudo consilio:sicut.eo.ti.felicis.§.illud.lib.vi.quia de nudo regulariter quis non tenetur:insti.manda.§.tua gratia:vbi de hoc in glo.no.bonum:et de hoc de here. quicunque: lib.vi.per Archi.et.c.contra christianos:ex hoc infert pau. ad id quod hic dicit de fauore quod debet intelligi de fauore qui prestatur in faciendo delicto.insti.de obli.que ex qua. deli. §.interdum.xiiij.q.vi.si res:secus si post delictum consuleret vel faueret:quia non esset locus huic pene:idem si consuluit dum fit delictum:sed non vt fiat delictum:sed pro alio.pro hoc littera ibi in his:et hoc etiam dicit glo.quia littera in versi.circa tertium quod dico.S.q.xij.et.xiij. ¶ Sexto opp.in eo quod priuat feudis et beneficijs.nam per hoc poterit agi de preiudicio ecclesie cuius nomine forte habet ista cum tamen delictum persone. et c. xvi.q.

[a] ¶ Quot sunt genera. Adde.c. sacrilegium.xvij. q.iiij. c.tempus decepit: de pe. di.i.gl.i.c.de viro.xij.q.ij.inno.i.c.cum pro causa de sen.exc.doc. in.c.constitutus de fo.compe.doct.i cle.si quis suadente de penis.

[b] ¶ Sacrilegium quare committitur. adde quod in hoc facto vnum dist.quod aut committitur in personam clerici et talis est statim excommunicatus vt in.c. constitutis de sen.exco.aut in rebus. et non est ipso facto excommunicatus aut si est contractura.et est ipso facto excommunicatus.et de hoc per add.i.c. constitutus.de fo.compe.et quod pro furto non sit excommunicatus est tex.et ibi tod.de ofis.in c.si.de fur.Ant. de bu.i.c.cum pro ca.de sen.exco.

[c] ¶ Quod quis. Adde gl.ij.i.c. quod nonnullis.de priuil.l.non.n.i fin.ff.de tribu. gl.ij.in.l.furor ff.de furtiuis.

vij.si epm:regula delictũ:lib.vi.sol.pau.q hic loquit de his que obtinet suo noie non ecclesie:dicit tñ q p̄clatus delinquens qñqz perdit feudũ in vita sua:sed post eius mortem reuertit ad ecclesiã.t.col.de capitulo corradi.c. vno in fine qd dixi de institutio.cũ venisset.q.iiij.quid autẽ iuris quando pub̃licantur bona vasalli an feudũ applicet fisco vel potius reuertatur ad dñm tã de feudo qd habet a priuato q̃s de eo quod tenetur ab ecclesia. dixi de here.cle.nolentes.vẽs.ingsi to:ibus.q.vij.t.viij. ¶ Quero q: dixi in.ij.nota. q diuersa sunt genera sacrilegio:z que sunt illa.sol. Marb.enumerans nã cõmittitur sacrilegiũ inuadẽdo res ecclesie. xvij. qd.iiij. sunt qui opes:t.c.sacrilegiũ:t.c.oẽs:t.c.sicut qui. Itẽ vexando ecclesiã iniuste.xij.q.ij.p̃dia. Itẽ violando ecclesiam pal.c.sicut qui. Itẽ violando monialẽ.xxvi.q.i. sciendũ est. Itẽ clericus qui aruspices incãtatores aut ariolos ꝯsuluit. xxvi.q.v.siqs epus. Item indiscrete detrahẽdo alicui. xxiiij. q.iiij.nõ in ppetuũ. Item violando imunitatẽ ecclesie. xvij. q.iiij.per totũ. Itẽ in casibus qui ponuntur ea.q.constituit. t.§.sacrilegiũ. Itẽ percutiendo clericũ.ea.q.si quis suadẽte:t dicit Mar.q sacrilegiũ sumit duob' modis: stricte t large:stricte cũ res sacra d loco sacro auferf: sufficit tñ q alterũ isto:z interueniat.xvij.q.iiij.quisqs:in fi.no.C.de furt.si nondũ:t que pena imponaf no.xvij.q.iiij.sacrilegiũ: large autem sacrilegiũ extenditur ẽt ad alia crimina.C. de epis. t cleri.si quis in hoc.de cri.sacrile.per totũ qui titu. loquit de sacrilegio non vero:t de hoc ẽt.eo.ti.felicis:lib.vi. ¶ Secundo quero an sacrilegus sit excõicatus ipso iure vr q sic. xvij.q.iiij.si quis suadente.de sen.excõ.nõ dubiũ:t.c.cõquesti:in ꝯtrium de foro cõpet.t.c.conqstus: vbi excõicaf.solu. Marbe.q aut cõmittitur sacrilegiũ in personã ecclesiasticam vt verberando clericũ t tũc est excõicatus. d.c.siquis suadente:t.c.non dubiũ:aut cõmittitur in possessionibus[b]: ecclesia:z auferendo bona vel aialia ecclesie t non est excõmunicatus:sz debet excõicari.d.c.ꝯquestus:aut cõmittit in ipsa ecclesia auferẽdo calicẽ libros t silia:t aut cũ effractiõe porta:z t est excõicatus.d.c.cõquesti:aut sine effractione t nõ est excõicat'.de fur.c. vlt.de hoc in.d.c.ꝯquest'. ¶ Tertio quero si venit aio frangendi t nõ frangit: q: forte inuenit ab alio fractã t aufert inde aliqd.Sol. Marbe. q non incidit in canonẽ nisi per se frangat pro hoc.d.c. conquesti. ¶ Quarto q̃ro an hec littera locũ hẽat in pontifice qui renunciauit dignitati:sed non ordini.Glo.illos sol.q sic: pro hoc littera que loquitur generaliter ibi quẽuis pontificem: dicit tñ q tunc erit locus pene:de qua.J.versi.feudis:t vers. ipsius filij:idẽ Pau.t Genz.q: talis est põtifex nullius ecclesie. de renũ.ad supplicationẽ:t.c.post translationẽ:dicit ẽt Paul.idẽ esse si est pontifex non proprius ipsius iniuriantis:qd ꝓcedit quo ad hoc principiũ:sed ifra.J.v. ciuitas:strictius loquit de pontifice ꝓprio. ¶ Quinto q̃ro si est elect[e] nondũ consecratus.Glo.eadem soluit q nõ est locus huic pene:q: iste non est epus:idem no. de celebra.mis.clemen.ij. in.iij.glo.Genze.t Pau.q: hec cle.est inducta fauore ordinis epalis.J.ver.ne superinã electos papa nõ vocat fres. de cri.fal.q̃s grauis:lz quo ad iurisdictiõalia t vinculũ singatur epus.de trasla.c.ij.pro hoc fm Genze. q: pena de qua h non est laxanda:sed restringenda. ¶ Sexto q̃ro q: hic loquitur de capiente epm an capiens equũ[d] quẽ equitat vel alias vestes vel res que adherent epo vel quas super se portet incurrat hanc penã.sol. Laud.distinguendo:q: aut res talis ẽ q ꝓpria auctoritate licet accipere:aut nõ talis:si est talis vt q: clericus d̃bebat mihi centũ ꝓ domo quã habitabat t cessauit soluere per triẽniũ ita q lz mihi eũ expellere ꝓpria auctoritate de loca.potuit. non ero excõmunicatus si hoc egero cũ moderamine vt vim vi repellendo. de resti.spo. olim. i.dic exẽplũ non ꝓcedere q: presuppõit q dñs ꝓpria auctoritate possit expellere emphiteotã qui non soluit canonẽ:cum ꝯtrum cõter tenetur:q: emphiteota nõ cadit ipso iure a iure suo adeo q sit rescissa emphiteosis donec dñs patit t sic non reuertit ad dñm ipso iure:ꝓ hoc qd no. gl.ff. si ager vect.l.ij.qd dixi d loca.potuit. t qd nõ possit dñs sua auctoritate expellere ꝓbaf.ff. de reg.iur.nõ est singulis qd dixi in eo.c.potuit.q.xxij.sed põt poni exẽpliũ per p̃alle.c. olī.i.vt q: clericus vi occupauit rẽ meã quã curo recuperare repellendo vim vi:si aũt res non est talis quã lz ꝓpria auctoritate recipere aut clericus inducit per metũ ad trahendũ ea:z aut per vim:i primo casu inferens metũ non est excõicat' ex quo non iniecit manus in clericũ vel in res que sint circa p̃sona:z clerici vel quas tz:ꝓ hoc q: hoc nõ ẽ iure exp̃ssum: si aũt per vim aut in res que nõ sunt circa p̃sonã clerici vel que non tenet per eũ t nõ est excõicatus rõne predicta aut in res que sũt circa p̃sonã clerici vel ab ipso tenenf:t tũc distiguit Lau. aut extorquet res istas quodãmõ furtim t clerico nesciente aut eo sciẽte:i p̃mo casu nõ est excõicatus q: nulla violentia vt si clerico dormiente auferf zona vel capuciũ:nõ.n. põt dici violat' cũ nõ sentiat:t in talib' spectaf volũtas.ff.de furt. ve:z ad.l.co:.de sicca.diuus.ij. de sen.excõ.cũ volũtate:i dic qd hoc mẽbrũ nõ cadit ꝓprie sub violẽtia q: nõ violaf clericus p̃sonalr rõne p̃dicta:si vero eo sciẽte vt q: accepit equũ cui cleric' insidebat per frenũ vel tz clericũ per vestẽ excõicatus est.ff.de iniur.l.lex cor.in prin.ꝓ his q̃ no. Inn.d sen. excõ.nup:t Host.in sum.de sen.excõ.§.qs possit:t qd dico in seq.q. ¶ Septimo q̃ro si qs ꝓcutit' põtificẽ se defendendo:gl.ille igif soluit q nõ est locus pene huius cle.ꝑ literã ibi.iniuriose vel temere. Idẽ pau.dicens per hãc alternatiuam q sufficit q iniuriose vel temere. de sen. exc.contingit i.sed si vtrũqz deficit vt q: se defendẽdo nõ est loc' pene. d sen.excõ.si vo:no.c.ri.in qbusdã:t.c.felicis:li.vi. ¶ Octauo q̃ro in eo qd dicit de eo qui cepit.qd si incarcerauit vl in vinculis posuit.sol. Paul.q idẽ:q: hec hñt viim captiõis si fiunt ad custodiã:secus de inclusione facta ad verecundiã:z vt no. Inn.in simili.de sen.excõ.nuper:t sic capere h pꝯnit pro detinere:sicut eo.tit.felicis:li.vi. ¶ Nono q̃ro in eo q dicit de eo qui bãniu:t q̃lis pena est pena bãni.sol.pau.q bãnire ꝓcedit a ꝯsuetudine ciuitatũ:iõ periculũ qd iminet bannitis est diuersum fm diuersitatẽ bãno:z:qbusdã.n.si capiũtur iminet p̃iculũ mortis qbusdã solum onus pecunie t qda:z possunt ipune offendi. Itẽ bãnũ qñqz fingit quẽ ꝯfessus qd est valde p̃iculosum:qñqz nõ:t de hoc dixi de appel.pastoralis:in fi. ¶ Decio q̃ro q: hic loqf de socio cõsiliario fautore t defensante qd iuris in singulis.Glo.q: ifra hoc ꝓseqtur:t p̃rio ponit de socio sz deriuatores:scdõ ibi t nos ponit sex societates sz iuristas:tertio ibi.de socio.d p̃ria societate iuris.s.in crie ponit triplicẽ modũ:t fm primũ modũ dicit hic itelligi.s.de cooperãte.q̃rto ibi:circa sz tractat de ꝯsiliario.qnto ibi:circa tertiũ tractat de fauore.sexto ibi:circa q̃rtũ tractat de defensante:t põderat litterã distinguens duplicẽ defensionẽ in factoꝛ t post.septio ibi:nõ tñ circa h d defensore.so.vnũ dubiũ.octauo ibi:de illo. de alio dubio circa idẽ remittit t p̃ma ps gl.clara ẽ:de alijs ptib' dic vt i se. q.t signa totã glo.q̃ optia:materie incipiẽdo ibi:de socio criminis vsqz ad fi.de mã hui' gl.ꝑ arch. de hẽ.c.ij.li.vi. ¶ Undecimo q̃ro q̃liter' dicaf socius in iur. gl.ea.in scda pte ibi: sed nos soluit q quo ad id qd dicit de socio criminis: dicit Pau.q talis societas nõ est obligatoria.ff. ꝓ sol.l.iij.§.fi. t vocaf talis societas noxia.xxvi.q.ij.illud:in fi.t alibi dicitur qs socius fraudis t crie.xiiij.q.iij.si res:dicit etiã paul. idẽ cũ glo.q socius in crimine dicaf tripliciter:i t q hic loquitur de socio cooperãte qui tenef pari pena: t in hoc põderat litterã:ibi.in his dicẽs q secus ẽ si in alijs:vnde soci' sociũ excõmunicatũ nõ tenetur vitare:de hoc de sen.excõ.si vere:sed si est socius in delicto cõmittendo punif vt predixi pari pena vt hi:de offi.de leg.c.i.vbi de hoc.lxxix.distin.siqs papa:qñqz tamen socius minus punif q̃s faciẽs principalis. xij.q.ij.cũ deuotissimã:i de homi. sic dignũ.§.i.t si eẽt soci' in p̃emissis tantũ ex presentia nihil ꝯsulens vel cooperans nõ ẽ in culpa nec in pena.xxiij.q.iij.ita plane:t.q.viii.c.vlt. qñqz tñ sola p̃ñtia punif. de bap.cle.i.pau. ¶ Op.ad h q: vr hic superfluũ fuisse exp̃ressum de socio cũ tenesf tãq̃s principalis in crie dãnato:de sen.exc.nup.sol.pau.q si est soci' ꝓcutiẽdo vel capiẽdo tũc tenef tanq̃s faciẽs vt nunc dixi:sed bannite est

a ¶ An sacrilegus.adde.c.tua.t.c.ꝯq̃sti.d sen.tẽ.excõ.t(e)x.il- cta gl.in.c.omnes.xvij.q.iiij.

b ¶ In possessionib' ecclesia rũ.Add do.in c.ꝯq̃st' de fo.cõpe.anno.i.c.cũ pro cã: de sen. excõ.gl.i.c.canonis:a.c.xi.q. ij.c.oẽs:t.c.si e ilegiãt:t vero h qs per ioã.de fantu.xvij.qd. iiij.

c ¶ Elect'.ad de Filuni in.c. cũ te:d rescri.li vi.in ꝯs.ꝑ illo cõcilio.vbi allegat Car.hic in sũa.v.q.

d ¶ An capiẽs equũ.adde Inno.i.c.nup.de sen.excõ.t ꝑ eũ eo ino.in.d.c. nup.sit due gl. s.ẽ in vbo ma- n' i.c.si qs pul sans.de pe.d. s.scda in verbo man' in.c.si qs suadẽte diabolo.xvij.q.iiij.t illo dicunt ino. seqf Lap. alle- gatione.cxix.in princi.

e ¶ Si qs pen rit.Add ioã.de lig.t ant.d bu. i.c.nup de sen. excommunica.

f ¶ Qualr dicatur soci'.ad de ioan.an.i.c. inouit de ele.

bãnire est actus pro quo nõ sit hec expressio ratione partici
patis remittit ad no. de consan. et affi. cle. vna: vbi dixi in. iiij.
prarario et per ibi no. põt intelligi pau. velle q is qui assistit
bãnienti non est excõicatus tanq̃ particeps: sed ita demum
si ei in h fauet post bãnũ: et sic postq̃ ipse bãniẽs est excõica
tus: sed idẽ dici possz de socio percutiendo seu capiẽdo: quia
ẽt his casibus pticipans nõ est excõicatus: nisi postq̃ pnci
paliter pcutiẽs est excõicatus. vt no. i. d. cle. vna: de sen. exc.
pcingit. i. qd declara per ea que dico de puile. cle. j. versi. si q
in pmo pcrario: in eo qd ibi dixi q siquis percutit clericum
pluribus pcussionibus simul nõ est excõicatus nisi vna excõ
municatione tantũ: et sic participans in illo actu dum sit nõ
est excõmunicatus tanq̃ participans: sed quãdoq̃ tenetur
tanq̃ socius: et sic non frustra hic addit de socio. Item sm
Pau. hic imponunt etiam alie pene q̃ excõmunicatiõis in
quibus participatio non operatur idem qd in excommuni
catione: quod vltimum no. et de hoc quomodo teneatur so
cius dixi in. d c. i. de offi. deleg. et per hoc expeditur. ij. et. iij.
pars gl. et dic q hic de socio exprimitur. i. de illo qui coope
ratur nõ principaliter vt dicit glo. nam si non exprimeretur
non teneretur eadẽ pena licet enim cooperãs principaliter te
neatur eadẽ pena. d. c. i. et qd ibi. no. glo. secus si non princi
paliter. C. de rap. virgi. l. vna: versi. ceteros. ff. de furt. is q opẽ
et. l. i. furti. §. ope: et hoc nisi aliter in lege exprimat. C. d epi.
et cleri. si quẽq̃. ita no. Jac. bu. in. d. l. vna. et sic tenetur hic
socius pari pena: q: ita hic exprimitur: al's teneẽ minori pe
na. d. l. vna: et pro hoc. d. c. i. de offi. dele. ibi. principales co
rum fautores: et sic secus de non principalibus. eo. ti. felicis
§. illud lib. vi. vbi pro consilio nudo vel simplici fauore non
imponitur eadẽ pena que imponitur delinquenti principa
liter: sz alia. ¶ Duodecimo q̃ro de consiliario qualiter teneat
glo. ca. in quarta parte ibi circa scdm: soluit remittendo: et
de hoc dixi supra in. iiij. q̃rio: et per ibi dicta vr q nullũ spe
ciale ponit hec littera in consiliario: q: de cõsilio prestito dlin
quenti tenetur consulens pena delicti: vt no. glos. et Dy. in re
gula nullus ex consilio lib. vi. posset tñ dici q tenetur consu
lens etiam si non sequat effectus sicut is qui persuasit seruo
vt rem dño surripiat et ad se ferat teneẽ furti et de seruo cor
rupto etiam si de voluntate dñi seruus eam rẽ ad illum per
ferat. C. de fur. siquis seruo. ff. de ser. cor. l. i. §. psuadere: hoc
enim casu dolus cadit in certũ nomen maleficij: vt dicit gl.
ff. de reg. iur. consilij: verius tamen puto q h non teneẽ ex con
silio nisi sequatur delictũ. ff. de verbo. sign. sepe in fi. et quod
ibi no. glo. et. d. l. siquis seruo: et. §. persuadere loquuntur in
suo casu ratione predicta: et hic autẽ non cõmittit delictum
punibile penis hic positis ex nudo consilio nec tñ superfluo hic
additur de consiliario: q: cũ al's dubiteẽ quãdo quis teneaẽ
de consilio sublatũ est hoc dubiũ hoc casu. ¶ Decimoter
tio quero de fautore: glos. eadẽ ibi: circa tertiũ soluit: et idez
paul. vt dixi supra in. iiij. q̃rio. ¶ Decimoquarto quero de
defendente: glo. eadẽ ibi circa quartũ soluit: et idẽ Pau. et
no. glo. in eo qd dicit q hoc casu defendens etiam post de
lictum tenetur pena de qua hic: alias enim nõ tenetur pena
delicti. C. de rap. vir. l. vna: versi. ceteros: et ex hoc ponitur h
singularis casus in defendente: et cũ hac limitatione intelli
gi debent que no. Bar. ff. de fur. in furti. §. ope: hec pcedunt
si defendit iniuste: secus si iuste qd prosequere. vt in gl. vsq;
ad fi. et in eo qd glo. in fi. remittit ad no. de cle. excõ. propo
suit. Pau. hoc psequitur dicens q aduocatus vel procura
tor talẽ defendens iuste in iudicio: et putans eũ inculpabi
lem iura pro eo allegando et ostendendo eũ innocentez nõ
ligatur aliqua pena etiam si postea apparet eum culpabilẽ:
pro hoc q: in talibus iusta defensio reseruaẽ. de excep. cũ in
ter. de re iu. cle. pastoralis ad fi. secus si contra iustitiam et con
scientiam defendit: de here. si aduersus: tales enim defenso
res appellantur. xvi. q. i. de presentiũ: de re. eccle. non alie. si
quis: et qd no. de iureiu. breui. pro hoc. l. ver. potestas: et idẽ
no. in pecal. c. proposuit. ¶ Decimoquinto quero de intel
lectu littere in eo quod dicit q per hanc cle. isti excõicãtur
in casibus in qbus per iam editos canões excõicat nõ erãt

Glo. vt in hũiẽte sol. qd dixi. h. in. vij. not. ¶ Decimosexto
quero de qua consuetudine loquitur littera ibi. non obstan
te quacunq; consuetudine: sol. vt in glo. que forsan. ¶ De
cimoseptimo quero de quibus locationibus loquitur hec lit
tera ibi. locatiõibus. sol. Genze. q de omnibus cuz indisti
cte loquatur: et sic de temporalibus siue ad modicũ siue nõ
ad modicum tempus: item de perpetuis. ¶ Decimoocta
uo quero de quibus beneficijs loquitur littera ibi. de bñficia
libus: dic q de omnibus cuz generaliter loquatur vt dixi in
preceden. q. vnde dicit Pau. q hoc verbum beneficijs in
cludit dignitates et personatus: et feuda vt sequitur: benefi
cium enim est beniuola actio tribuens gaudium capienti.
x. colum. in quibus cau. feu. amit. c. i. vltra medium. et est se
nece. libro. v. de beneficijs: et dic q licet generali appellatio
ne beneficium comprehendat etiam feudum: tamen h non
comprehendit quia specialiter de feudo facta est mentio: et
dic q hoc casu beneficium includit omne cõmodum quod
habebatur ab ecclesia etiam mere temporale: pro hoc litte
ra ibi. spiritualibus siue temporalibus. ¶ Decimonono q̃
ro an hec feuda seu beneficia poterunt iterum conferri his
priuatis: dic q non hac vice. i. in hac tota vacatione. de ele.
cõmissa. §. porro. li. vi. et quod no. gl.

Uer. ipsius. No. q cũ punitur posteritas in
telligitur per lineam masculinaz:
hoc tamen non colligitur hic immo potius contra: quia h
exprimitur sed colligitur eodem titulo vbicunq;: libro. vi. et
hoc vult glos. intelligebatur: et dicit Genze. q ideo venit li
nea masculina tantum: quia in masculis remanet cognomẽ
et memoria generis: ideo in eis presumitur continuatio. C.
ad. l. iulia. maie. quisquis: et his no. quatenus h exprimitur
de linea masculina q quandoq; exprimitur id quod subin
telligitur quod fit causa maioris certitudinis. ¶ Secundo
nota casum in quo quis inhabilitatur ad beneficia. concor
dat de vi. et hone. cleri. quoniam: versic. ceteri: et versic. alio
quin. de statu. regu. clemen. ne in agro. §. porro. versicu. q si
nullam. ¶ Tertio nota. casum in quo aliquis est inhabilis
ad beneficium in vno loco et non in alio. de hoc in glo. not.
et pro hoc de electio. cum in cunctis: et. c. per inquisitionem
de fide presbyte. ad abolendam: et. c. sequen. excommunica
tus vero in vno loco est vbiq; excõmunicatus. iij. questiõe.
v. si quis. de offi. ordi. ad reprimendam. ¶ Oppo. in eo qd
inhabilitat filios vsq; ad generationem secundaz. q immo
vsq; ad quartam. eo. titu. in quibusdam glo. decretalis sol.
et idem Paulus. ¶ Quero de intellectu littere ibi. vsq; ad
generationez secundam quod intelligatur de filijs et nepo
tibus in aue. de non alie. §. emphiteosim. et. §. quia vero leo
nis: colũ. ij. de here. statutum. ij. libro. vi. et quod ibi. not. in
glo. hucusq;. In contrarium: quia pater videtur tenere lo
cum vnius generationis: et sic per secundam generationez
veniunt filij non nepotes: dic primum verius per. d. glos. c.
statutum: pro hoc quia generatio et gradus accipiuntur p
eodem. x. colum. titu. i. vbi glo. no. in verbo gradum: quod
nota. Bal. C. de sacrosan. eccle. auc. si quas. referens. Bar.
aliter consuluisse distinguendo q aut cõceditur emphiteo
sis tibi in secundam generationem: et tunc stipes. i. ipse ti
tius computatur pro vna: et sic veniunt soli filij: aut concedi
tur titio vsq; in eius secundam generationem: et tunc veni
unt nepotes stipite non computato: quia quis non generat
seipsum: ipse autem Bal. ibi. dicit q glos. pcalle. in versic.
gradum facit pro Bartio. quia gradus computantur dem
pto stipite. vnde pater et filius sunt in vno gradu. instit. de
gradi. et in arbore consanguinitatis: sed idem Bal. ibi dicit
in hoc standum consuetudini ecclesie concedentis argu. ff.
de lega. iij. l. nomen. §. i. q: optia est interpretatio que per consue
tudinẽ fit pcertum in his que dñt eẽ et formã a consuetudie. ff.
de legi. si d interpretatiõe: de consue. cũ dilect' dei: similiter stãduz
consuetudini alteri' priuati pcedẽtis: q: attendiẽ consuetudo pa
trisfamilias. ff. de pig. ac. vel vniuersoꝝ. de pig. illo vos: sz vr
non referre an dicaẽ vsq; ad scdam gñationẽ: an vsq; ad ei'
secũdã generationẽ: semp enim fit cõputatio dempto stipite

de consang. ⁊ affi.c.fi. ⁊ qđ ibi.no. ⁊ sic vtroqꝫ casu secundo generatio dicunt̃ nepotes qđ magis placet. ℭ Scđo quero in eo ꝙ isti inhabilitant̃ ad obtinẽda qđ de obtentis: gl. non priuat: solũ ꝙ illa non perdũt: idẽ paul. ⁊ Genze. qui dicit ꝙ non priuant̃ obtentis: qꝛ cũ alieno vitio laborẽt mitius cũ eis agit̃: arg. C. de na.li.l.legẽ. item qꝛ ⁊ al's non eẽt dĩa inter principales delinquentes ⁊ eoꝝ filios qđ hec litera non tolerat nec precedẽs. ℭ Tertio q̃ro an isti poterũt beneficia que hñt cũ alijs permutare in eadẽ dyocesi. gl. ea. sol. ꝙ non: idẽ Paul. ⁊ Genz. qui inducit: qꝛ diceretur beneficia nouiter acqrere. Stepha. dicit hoc verũ in permutatione que fit ad instantiã permutãtis: secus si ex officio superioris al's superior puniretur sine culpa: ꝯ id de ꝯstit.c.ij. de eo qui cog.consan.:ordane. lvi. di. satis peruersum: regu. non dꝫ ⁊ regula sine culpa.li.vi. ⁊ sic poterit superior ex officio talem permutationẽ facere. de re.permu. q̃situ: iussus enim iudicis facit licitũ qđ alias non lꝫ. ff. de his que no. infa. l. furti. §. q iussu. dic verius ꝙ indistincte non tenet talis permutatio: q̃q̃ enim possit superior ex officio priuare beneficiatum ex causa tñ non põt inuitũ transferre quo ad hoc vt inuitus acquirat titulũ in scđo beneficio. lxxiiij. di. gesta. c. vbi ista. ⁊ qđ dixi de transla.c.fi. ⁊ pro hoc qđ not. in regula qđ ob gratiã. li.vi. requiritur ergo ꝙ consentiat ipse translat⁹ per hanc aũt cle. isti sunt inhabiles ad obtinenda ⁊ sic ꝯsentire nequeũt. ℭ Quarto q̃ro in eo ꝙ isti inhabilitant̃ ad bñficia ecclesiastica quid de secularibus. sol. Pau. ꝙ illa poterunt habere ⁊ põt exemplificari in bñficio qđ dat̃ alicui tanq̃ benemerito. de magi. qꝛ nonnullis. vẽ. assignet̃.

Uer. terra. No. ꝙ q̃nqꝫ fertur interdictũ in terram pp delictũ dñi ⁊ tunc durat vsqꝫ ad eius satisfactionẽ pro hoc lr̃a ibi satisfactionẽ eiusdẽ subaudi dñi: ⁊ sic non sufficit alioꝝ satisfactio: vt no. de pen. ꝙ in re. ℭ Scđo no. ꝙ quãdoqꝫ fertur interdictũ sub conditione sicut hic interdicit̃ locus vbi epũs detinetur ⁊ quãdiu detinetur de hoc in glo. ꝯcordat. ℭ Tertio no. ibi. domicilij[a] principalis ipsius: qđ attenditur domicilium principale: ⁊ dicit pan. ꝙ dicitur pricipale vbi hꝫ larẽ. vt no. de maio. ⁊ obe. olim: ⁊ si habet duo equalia domicilia ambo cõprehenduntur qꝛ loco vnius hñtur de sepul. cũ q̃s. lib. vi. ℭ Quarto no. ꝙ rõne vicinitatis[b] q̃s cõsequitur incõmodũ. de hoc in glo. in ver. vicine. pro hoc de exces. prela. cleri. de pe. dist. i. sed ⁊ continuo. ℭ Opp. ꝙ nõ tm̃ debuerit iterdicere terram istius: sed ẽt bona cõfiscare ecclesie offense. xvij. q. iiij. si quis deinceps. xxiiij. q. iij. q̃squis: sol. Paul. stãdo ꝯtrio. dic ꝙ illa iura strictĩ⁹ loquunt̃ qꝛ non cõprehendunt ꝯsiliarium fautorẽ vel defensorẽ qui cõprehendunt̃ hic ⁊ sic quo ad ibi expressos locus est confiscationi: quo ad alios non extenditur: sed pena ista locũ hꝫ etiã in consiliario fautore ⁊ defensore. ff. ea. cle. in prin. ℭ Quero in eo ꝙ interdicit̃ terra ipsius. ⁊ c. que dicat̃ ipsius. So. vt. J. q. iij. ℭ Scđo q̃ro in eo ꝙ h interdicit̃ terra isti⁹ vsqꝫ ad eius satisfactionẽ. Jtẽ terra in qua detinet̃ epũs donec detinebit̃ an post satisfactionẽ vel relaxationẽ epi tollit̃ ipso iure iterdictũ. sol. Stepha. dicẽs ꝙ post satisfactionẽ reqrit̃ relaxatio iterdicti: qꝛ posset eẽ dubiũ an esset plene satisfactũ ⁊ alter negaret: arg. ij. q. v. p̃sbyter. vbi per Archi. ꝑ h qđ no. Jnno. de eta. ⁊ q̃li. cũ bone: lꝫ ꝯtrũ videat̃ no. de coha. cle. sicut. qđ dic vt dixi. de deci. cle. i. q. xx. secus dicit Steph. in scđo casu post relaxationẽ epi qꝛ tũc ipso iure tollit̃ interdictũ: dicit tñ non esse absurdum qđ ẽt hoc casu interueniat dclaratoria snĩa per quã declaratur clericos posse agere in officio suo sicut prius: idem dicit Lau. J. e. cle. ij. ciuitas. vbi dicẽ ꝙ q̃n vsqꝫ ad certũ tps vl' modũ latũ ẽ iterdictũ finito tpe vel mõ cessante sublatũ ẽ: quia nõ põt dubitari an sit tps elapsũ vel modus ipletus. Pet. de anc. dicẽ ꝙ nõ est dĩa inter hos casus: nã ẽt relaxatio põt esse occulta: ⁊ sic ẽt scđo casu reqrit̃ declaratio ⁊ sublatũ sit interdictũ al's nõ excusarent̃ celebrãtes ab irregularitate: si tñ vellẽt ꝓbare de satisfactiõe vel relaxatiõe an per hoc euitent irregularitatẽ dicẽ se dubitare. dic vt dixi i. d. cle. i. de deci. ⁊ ꝑ Steph. fac̃ qꝛ relaxatio epi nõ hñ põt eẽ occulta: ar.

de transla. quãto: tutius est tñ ꝙ ẽt hoc casu interueniat declaratio predicta pp dubia que oriri pñt tñ eo ipso ꝙ satisfactũ est vel facta relaxatio epi detenti vere dicit̃ sublatũ interdictũ cum sub illis ꝯditionibus sit latũ: ⁊ sic qui interim celebrarunt si de hoc docent non sunt irregulares. ℭ Tertio q̃ro in eo ꝙ interdicitur terra si suasit de qua terra intelligitur: glo. vide remittit ad no. de postu. c. i. Pau. dicit ꝙ terra ipsius dĩ terra pertinens ad ipsius iurisdictionẽ per not. in. d. c. i. ⁊ ꝑ hoc ꝙ dicatur sua ẽt rõne solius iurisdictionis est qđ no. ff. de ori. iur. l. ij. post prin. Gen. dicit ꝙ terra ipsi⁹ dĩ vel rõne ꝓprietatis vel rõne iurisdictiõis. remittit ad no. de iudicis. cle. i. vbi dixi in. ij. q. ⁊ de h in se. q. ℭ Quarto q̃ro si est tyrãn⁹ qui nõ hꝫ titulũ in terra ꝫ occupat cõsului ꝙ nõ erit interdicta qꝛ nõ est sua nec quo ad ꝓprietatẽ nec q̃ ad iurisdictionẽ. C. de sacrosan. eccle. decernimus: pro hoc qđ dicit Bar. in tractatu de tyrãno: qꝛ talis intrusus non obligat terrã ex facto suo: arg. de elec. fundamenta: lib. vi. sicut nec platus intrusus ecclesiã: de scisma. c. i. ꝑ hoc lr̃a ibi: terra ipsius: qꝛ genitiuus denotat dñiũ. ff. de reli. l. iij. §. i. ⁊ quo dixi in preal. c. i. de postu. pro hoc etiam littera ibi suasit: ⁊ qđ dixi. ff. q. pxi. si tñ ciuitas ex tacito ꝯsensu diu passa ẽ aliquem tyrannũ tunc videt̃ tacite approbasse: pro hoc quod dico. J. ver. ciuitas. q. ij. ⁊ sic ex facto eius tenet̃ de ꝑcurat. c. fi. Jtem si ciuitas patitur ea de q̃bus hic fieri ⁊ nõ ꝯdicit intelligitur approbare: vt dico in. d. q. ij. ⁊ sic non tñ tenet̃ ciuitas q̃n est talis tyrannus qui vi occupauit ciuitatẽ: nec ciuitas potest resistere vt qꝛ ibi sunt armati fauentes tyranno potentiores illis de ciuitate. ℭ Quinto q̃ro si est terra communis sibi vel alteri. sol. lau. ⁊ Genz. ꝙ nõ erit iterdicta: ar. de pben. cũ in illis: de offi. dele. sane. ff. de v̾b. sig. pupill⁹. §. vlt. pro hoc. ff. de lega. ij. legatus vxori: dic melius distinguẽdo: vt no. Jo. an. de sen. excõ. si sniam lib. vi. § i. qꝛ aut possidet cũ alio pro indiuiso qꝛ ꝓcedit opinio premissa ne innocens puniatur: aut pro diuiso: ⁊ tunc sua pars erit interdicta ar. gu. de sepul. sacris: dic tñ ꝙ q̃n pro indiuiso non dicit̃ ꝓprie cõis. ℭ Opp. ad hoc de. c. i. de postu. prela. sol. Lau. ꝙ illud fecit interpretatio cardinalis sup hoc potestatẽ habẽtis: dic verius ꝙ ibi extendit̃ interdictũ ad terram adherentem pp fauorẽ quẽ prestabat. vnde intelligitur ibi de adherentia non ꝯiugalitatis: sed fauoris: vt ibi dixi.

Uer. et quia. No. qđ ad confusionẽ peccatoris publicatur peccatũ ⁊ iponitur pena manifesta. vi. q. iij. denique. xv. q. i. mulier: de peni. ⁊ remis. c. i. ⁊ de hoc. xxij. q. iiij. nemo. ⁊ dicit Paul. qđ hec ẽ cã q̃re excõicatus denunciatur ⁊ publicat̃. dicit tamen ꝙ etiaꝫ hoc fit vt ab alijs euitet̃. xi. q. iij. cure: ⁊ qd operet̃ denũciatio: dic vt de appel. pastoralis: ⁊ de excep. c. i. li. vi. ℭ Scđo no. modũ publicandi excõicationẽ vt fiat pulsatis cãpanis ⁊ candelis accensis subaudi ⁊ extinctis ⁊ pedibus conculcatis de hoc in glo. extinctis: ⁊ dicit pan. ꝙ debent candele ad terrã proijci: qđ etiã dicitur in. c. debet alleg. in glo. ⁊ dicit lau. ꝙ hoc ad aggrauandũ sentẽtiã: alias sufficeret ꝙ excõmunicatus publice nunciet̃. ij. q. i. multis de exce. exceptionem in ver. publice. Genz. dicit ꝙ hec solẽnitas obseruatur in anathemate q̃n anathema fertur ab homine: hic autẽ excommunicatio lata a canone publice per hominem nunciatur dic ꝙ. c. debet. non obseruatur respectu pronunciatiõis sed respectu publicatiõis: vt predixi hoc fit ad aggrauationem seu verius ad terrorem excommunicati ⁊ aliorum: nã publicatio nihil inducit. ff. de testa. heredes palã. de appel. pastoralis: nec ista solẽnitas semper obseruatur: sed quo ad hanc clemen. oportet enꝫ obseruari ex quo hic exprimitur. ℭ Tertio no. ibi sufficienter ⁊ idonee ꝙ hoc casu non absoluitur excõmunicatus nisi caueat sufficienter: licet videat̃ distinguere inter sufficienter ⁊ idonee: tamen accipiuntur ꝓ eodem ⁊ hic ponitur vtrũqꝫ cã maioris expressiõis: ⁊ in h no. casum singularẽ in quo excõicatus ꝓ offensa ẽt nõ notoria non absoluit̃ nisi prestita sufficiẽti cautiõe: ⁊ idẽ dĩ eo. ti. felicis. §. cũ aũt: li. vi. alias regulariter sufficit cautio iuratoria. de sen. exc. ad hec. vbi gl. ⁊ c. cũ desideres qđ dicẽ de ap.

quos fronte:

[a] ℭ Domiciliũ principalis. adde gl. i. v̾bo olim: c. statutũ: de rescri. li. vi. gl. in c. oĩs. de ma. ⁊ obediẽ. glos. in l. heres absens ff. de iud. ant v̾ba. in. l. lꝫ v̾ fo. cõpe. doc. in. c. ex pte. Mar. c. titulo.

[b] ℭ Rõne vicinitatis. adde ꝙ facit ad hoc gl. i v̾bo q̃nqꝫ in c. cleri. de excessibus p̃latorũ.

qua fronte: sed forte habuit hic respectum q offensa non potest non esse notoria: ar. de transla. quanto: pro hoc quod dixi. s. versi. proxi. q. ij. verius est tn q potest esse dubia saltem respectu offendentis: ideo dici opz q hic erat opus sufficienti indistincte: qz ita hic exprimitur: pro hoc. J. ver. proxi. et qd ibi dico in primo nota. ¶ Quarto not. q absoluendus non solu cauet de parendo pene sibi iniungende: sed et q penitentia sibi iniungenda peraget: de hoc in glo. concordat. et dicit Pau. q ei imponet pena commensurata delicto. de pe. di. i. mensuram. xxiiij. q. i. no afferamus. c. ii. felicis. §. pmissis: lib. vi. alias si no erit commensurata non cogetur parere mandato: facit de iureiuran. venientes. et. c. quanto. xxij. q. iiij. qui peccat. xxvi. q. vij. alligant. de sen. exco. ex tenore in gl. i. ¶ Oppo. qz lra ibi quousq digna satisfactione prestiterit innuit a contrario q post prestita satisfactione non dz amplius publicari cu tn non sufficiat satisfactio nisi absoluatur: de sent. exco. cu desideres: de deci. cle. i. sol. Pau. stando contrario et ad littera ibi prestiterit: subaudi et absoluatur: et de hoc in versi. se. q. iiij. et duabus se. ¶ Quero in eo qd dixi in. ij. no. de idonea cautione que erit hoc casu idonea. sol. Paul. q debet esse talis que verisimiliter timeatur. de resti. spo. litteras ad fi. vnde dabit pignora vel fideiussores. ff. man. si mandato. §. vlti. vt lite non contest. quin. §. in alijs.

ver. ciuitas. No. ibi donec satisfecerit q hoc casu non relaxatur interdictu nisi pcedat satisfactio de q dixi. s. vs. pxi. in. ij. no. ¶ Scdo nota casum in quo fertur interdictu ipso iure de hoc in gl. concordat. ¶ Opp. in eo q punit ciuitate que hoc commiserit qz ciuitas est res inanimata: et sic non pot delinquere vel mereri sicut nec res animata ratione carens. ff. si qdru. paupe. l. i. de homi. c. i. solu. pau. exponendo littera ibi: ciuitas. i. homines ciuitatis et habitantes in ea. videt enim ciuitas facere ex quo hoies communiter sunt culpabiles facto consensu et taciturnitate. xxiij. q. iij. ostendit: secus si aliqui ciues committunt ciuitate non consentiente. sicut de elec. vbi piculu. §. ciuitas: lib. vi. de homi. ad abolenda. §. statuimus: ver. ciuitas xxiij. q. ij. dns noster. i. q. i. si audieris. xxv. q. ij. ita nos. de q. J. q. ij. ¶ Scdo oppo. q ciuitas hoc casu no tm debeat interdici imo etiam epatu priuari. xxv. q. ij. ita nos. sol. Pau. et Genz. q illud pcedit qn hic interfecit epm suu. ¶ Uero qz hic loquit de ciuitate que ista commisit in epm suu: qd si in alienu. sol. Genze. q non est locus interdicto de quo hic qz hoc reuerteretur in preiudiciu epi proprij: qz ex tunc no posset ibi celebrare vel officio pontificali vti. de exces. prela. tanta. de sen. exco. is qui: lib. vi. pro hoc qz hec constitutio cu sit penalis restringenda est. reg. in penis: li. vi. ¶ Scdo qro in eo qd dixi q ciuitas hic dicit delinquere cu ciues delinquunt an et qn hoc pcedit. Sol. Genz. q pcedit qn vniuersitas ciuitatis de coi consilio hec fecit vt vniuersitas: qd qualr videatur fieri no. ff. q cuiusq vniuer. no. sicut. §. i. de regu. iur. aliud. §. refert. et hoc tenet Jo. de lig. dicens q tunc tm dicit ciuitas facere qn hoies coi consilio faciunt tanq corpus: secus si vt singuli: nullo tractatu prio: nec conuocato consilio. ff. qd vi aut cla. qd aut. §. si in sepulchro. q cuiusq vniuer. nulli: et ibi no. et p hoc consuluit ciuitate Bononie non esse interdicta pp rebellione facta a quibusda vt singulis: et psupposito q lex interdicat ciuitate rebellione faciente et dicit se hoc defendisse in presentia pape dicens hoc pcedere et si oes de ciuitate fecissent vt singuli: no vt corpus. Jn contrariu est qd dixi. s. in. i. contrario: in eo qd ibi dicit Pau. q ciuitas dr facere ex quo homines coiter sunt culpabiles facti consensu vel taciturnitate: et sic facta rebellione per aliquos si ciuitas hoc patit dicitur facere: qd tz Pet. de anch. na tenendo qd dicit Joa. de lig. sequeretur q si aliqui ciues inuaderent castru alterius qd postea ciuitas tenet: vel si aliqui ciues depredant territoriu alterius et ciuitas recipiat preda et captiuos no teneret: ex quo illi no fecissent communicato consilio qd vr absonu: non. n. refert an verbis an tacito consensu deprehendat volutas. ar. de sen. exco. quato. imo plus est factis aliqd facere q vbo de appel. dilecti. i. qd placet: et dictu Jo. de lig. pcedit quando oes ciues vel multi aliqd faciunt tanq singuli: et postea per actus sequentes no pot detegi voluntas tacita ciuitatis approbantis: alias secus per pdicta que no. qz sepe accidunt et pro hoc qd dixi. s. in v. terra. q. iij. ¶ Tertio qro in eo qd interdicit ciuitas donec satisfecerit an post satisfactione sublatum est interdictu: glo. vide remittit Lau. dicit qd non: sz regritur snia superioris. ij. q. i. psbyter: secus dicit si ad certum tps vel modu latu esset: qd dic vt dixi. s. versi. terra. qone. ij. ¶ Quarto quero qualiter fit satisfactio de qua hic. Solu. Math. qd dz satisfieri de iniurijs expensis et dannis: de foro compe. conqstus. co. ii. dicit etia q si clericus iniuriat laico debet ei satisfacere de iniuria: de sen. exco. contingit: et si admuicem sibi iniuriantur clericus et laicus debet fieri compensatio hincinde: et qui plus excessit plus dz satisfacere leso sz extimatione iudicis. d. c. contingit. de adul. intelleximus: et de iniuria pecuniarier dz satisfieri leso: de sen. exc. procbianos: et. c. ea noscit. et. c. qm iam qbus de hoc. nec ista satisfactione tenetur qs remittere sed rancore tm. xiv. di. et q emendat. xc. di. si qs contristatus. xx. q. iiij. si illic. et pro hoc qd dicitu est damnis facit. ij. q. i. in primis. de iniur. olim: et. c. in nostra: et dicitur dannu diminutio patrimonij. ff. de da. infe. l. damnum: et isto casu debent restitui oia que occasione pdictoru amisit: et q habuissent si no eent facte iniurie et iniurias extimabit eps dicens: q vellet potius tm de suo pdidisse q hac iniuriam passus esse: et iudex postea taxabit. ij. q. i. in primis. ij. q. iij. qd fieri. insti. de iniur. §. datur: et in Spe. e. ii. §. i. v. in hac. ¶ Quinto qro cora quo clericus vulneratus seu pcussus a laico poterit petere satisfactione. sol. Mathe. distinguit qd aut agit ad pena rone sacrilegij aut ad satisfactioez iniuriaz et interesse: primo casu debet agi cora ecclesiastico xvij. q. iiij. qsqs: scdo casu aut per modum actionis aut exceptionis si actionis cora seculari dz agi: qz actor sequit forum rei. de foro compe. cu sit: et est casus de iudeis postulasti: si aut per modu exceptionis: puta qz laicus petit se absolui tunc cora iudice ecclesiastico. de sen. exc. procbianos. vbi de hoc per Hosti. dicit tn Math. q cu ad officiu prelati spectet facere excoicatu denunciari poterit ecclesiasticus laicu excommunicatu denunciare donec satisfaciat clerico de iniurijs. d. c. procbianos. ¶ Sexto qro si passus iniuria morit ante lit. ptest. in actione iniuriaz. sol. Mathe. q heres non poterit actione psequi: qz non transit in herede. ff. de iniur. iniuriaru. insti. de perpe. et tempo. ac. §. et est. de hoc per Jnn. de treug. quanto alijs. ¶ Septimo qro statuto cauetur q si qs insultum fecerit ad domu alicuius puniat in. xx. aliqs assaliuit aliquem in porticu domus sue. an videat fecisse insultu ad domu ci. sol. Mathe. referens qd no. Spe. de iniur. §. i. ver. pone. vbi dicit q sic: qz appellatione domus continet porticus. xvij. q. iiij. si quis contumax. et. c. si quis in atrio. de imu. eccl. cu ecclesia. ad ide de imu. eccle. decet. lib. vi. ver. eent in ecclesijs. Joa. and. in addi. Specu. in. d. vsi. pone: refert alios distinguere an porticus sit priuatus an publicus: primo casu procedit quod dictu est: qz tunc est pars domus. scdo casu secus: quia tunc non potest dici pars domus cu omnibus pateat: et de porticu priuato potest exemplificari maxime rome vbi aliqui claudunt porticus et vtuntur ipsi soli tanq domo: et hec distinctio est equa et iuribus fulciri pot: qd dic vt in. d. ver. pone. per Joan. and. ¶ Octauo quero in eo qd dicit interdicto memorato an intelligitur eo modo vt. s. §. terra. videat q sic per verbum memorato: et sic videtur intelligendus q comprehendatur oppo. in contrarium de senten. excom. si ciuitas: lib. vi. per quod videt q cu hic dicat de ciuitate no sit interdicta nisi ciuitas et continentia edificia. secus autem in. §. terra: vbi non dicit de ciuitate: sed de terra. Jte ibi quando proceditur contra personam veram: hic contra fictam seu representatam. s. ciuitatem que no potest delinquere: vt nota. Jnnocen. de senten. excom. graue: ideo ibi grauior pena imponitur: et sic consului. et ad versic. memorato: dic q ciuitas hic subiacet interdicto memorato eo modo quo de iure potest intelligi: ita tamen q non violentur alia iura: ar. gu. de ele. cum non deceat: lib. vi.

a ¶ Hoc. adde c. ioseph. de ver bo. si. gl. i. sup verbo donec i cle. vt hi q. e. et qua. hoc. l. l. i. ff. de re. sapb. fulgo. consil. xcviij. incipit. Clusa pert. i. dom. et i consil. xu. incipiente. Sed id de quo queritur.

a ¶ Interfecit epm suu. adde c. i. i. c. ad aures et l. c. in g. husda de penis abb. i. c. dilectus fili. el. ij. de symo. i. v. colu.

c ¶ Ciuitas. ad de tot. de ana. in. c. dilectus el. ij. i. xi. col. de symo. Pet. de an. con. chu. les pite in xpi et. ex narratio in facto in. vi. col.

ver. potestas. Quero de quibus advocatis loquitur hec littera ibi. advocati. sol. pau. ꝙ pōt loqui de advocatis causarum qui quandoque privantur officio patrocinandi. co. ti. felicis: lib. vi. de here. si adversus: vel loquitur de officialibus sic noiatis. de iur. patro. qr clerici. et hoc vltimū placet pp id quod pcedit in littera de potestate et aliis: et qd sequitur de rectoribus et consulibus. ¶ Scdo quero de intellectu littere nisi vt premuniatur. sol. vt in glo. in verbo pmittit. ¶ Tertio quero an successores istorum erunt etiam excōicati. an vero soli pdecessores qui culpabiles fuerunt. sol. Laud. ꝙ etiā successores si post adeptū officiū non liberant captum qꝫ cito cōmode poterūt de imuni. eccl. adversus in fi. vbi de hoc in glos. vlti. in fi.

ver. que omnia. Prefatos. s. percutiētes capientes mandantes ratum habentes: et de his dantes ꝯsilium et favorē. ¶ Nota. arg. a minori de hoc in glo. argui. ¶ Scdo not. ꝙ interfectores episcoporum gravissime sunt puniendi: et dicit Pau. ꝙ etiam per reges et pricipes secalares puniri debēt. xxiij. q. v. sunt quidā. ¶ Tertio no. ꝙ vbi gravior est culpa gravior debet esse pena: de hoc in glo. ꝯcordat: et de here. ꝑgētis: et. c. excōmunicamus. §. si vero. de homi. si aliquis: et. c. sicut dignū. xxiij. questione. i. non afferamus in fi.

§. Nec super. No. de dictione pcb dolor. de hoc in glo. interiectio. et dicit Pau. quosdā dicere ꝙ compōitur ex p. i. valde et dolor. dic ꝙ p de per se sm priscianū in tractatu de interiectione est interiectio. Lucanus in tertio: pro si remeasset in vrbe: vñ dic ꝙ adiicit dictio dolor causa expressioris significationis. ¶ Secundo no. ibi. frequenter ꝙ ad ea que frequenter emergūt iura adaptantur. ff. de legib. nā ad ea. vt lit. non conte. quis in prin. ¶ Tertio no. qꝫ multis crassantibus opus est exemplo: de hoc in gl. quasi. et in ver. exemplo. ¶ Quarto nota ꝙ ex dignitate offensi augetur pena: de hoc in glos. in ver. si. offensi. ¶ Quinto no. multas laudes epo*rum*: qr dicuntur[a] sanctissimi. Item christi legati[b] et c. vt in littera.

ver. sane. No. ibi. in iure alibi pro generali allegatiōe: de hoc de coha. clerico. vestra. ¶ Oppo. in eo ꝙ dicit ꝙ absolutus in mortis articulo nisi postqꝫ fuerit restitut' sanitati qꝫ cito cōmode poterit se presentet pape reincidit excōmunicationē: videtur enim ꝙ nō dbeat expectari ꝙ cōmode possit: sed qꝫ cito habeat opportunitatē hoc debeat facere. de sen. excō. de cetero. glo. idem allegat hoc. c. potius pro ꝯcordantia: et dic ꝙ in effectu idē est dicere ꝙ cito cōmode poterit vel qꝫ cito opportunitatē habuerit: et quomodo debeat intelligi. dic vt in glo. et in sequen. q. ¶ Quero an credatur isti dicenti ꝙ nō prius commode potuit. Glos. ea. ibi: per hoc patet: soluit ꝙ non: sꝫ ꝙ hoc arbitrabit iudex ex coniecturis: qd dic vt in glo. ¶ Oppo. ad hoc qr cū queritur de anime periculo et de alicui' cōscientia creditur eius iuramento. de homi. significasti. ij. gl. ea. ibi: nec obstat: soluit qd illud in foro penitētiali et quoad vinculū occulte contrahendū quā singulariter no. idē paul. dicens qd hic loquitur in iudicio ꝯtētioso: et de vinculo publico: dic qd ēt in foro iudiciali statur in sacramento alicui' quādo aliter probari nō potest de ꝯsciētia eius. de test. presentiū: vbi de hoc in glo. iuramentū. hic aūt potest pbari qd citius potuerit ex coniecturis. ¶ Scdo quero an iudex cuꝫ volet denunciare hunc incidisse excōicationē enūciabit. gl. eadem ibi. iudex tamen soluit qd sic. Idē Lau. pau. et gēz.

Aliorum. Divide vt gl. i. et premissa: divide in tres. vt tria dicta continet de quibus in sūmario. glo. ij. in. §. illis. iij. in. §. sane. ¶ Not. qd ad graves querelas debet superior moneri: pro hoc ista ibi. graves querelas subditorum: ꝯcordat de rest. spo. gravis: et de deposito. c. i. et dicit Lau. qd durū esset et qꝫ monstrū qd filiis matris oppressis et qꝫ penitus destitutis denegare qn possint recurrere ad vbera matris sue. s. ecclesie romāe. ij. q. vi. ad romanā: et. c. oīs oppressus. de ele. fundamenta li. vi.

¶ Scdo no. ꝙ in casu huius cle. cōparatur citatio ab hoīe citatione a iure: et de vtraque glo. exemplificat in ver. ab homine. et in ver. a iure: alꝰ tamē terminus hois fortius vrget qꝫ terminus legis. ff. de arb. celsus: qd dixi de rescriptis. c. i. ¶ Tertio no. ꝯtra eos qui iniuriant alienigenis i exitu suorū districtuū: et hoc inducit Lau. cōtra francos tenentes custodes imo depredatores qui in exitu territorij hoies temptant vsque ad camisiam et sepe depdant: et dicit Genz. qd isti sub specie boni faciunt mala dicētes se custodire iura districtum ne exinde arma aurum vel similia possint extrahi. hec tamen non solū fiunt in Francia: sed ēt alibi et in pluribus locis Italie. ¶ Quarto no. qd papa non debet pmittere qd detrahatur honori suo vel sedi apsice: de hoc in glo. quemi et dicit Genz. qd honor debet preferri cōmodo pecuniario ff. si quis omissa cau. testa. iulianus: dicit etiā qd per hec de quibus hic derogabat toti ordini clericali. de sen. excō. contingit. i. de fo. compe. c. ij. vnde ēt si isti passi iniuriā illam remitterēt per hoc nō remitteret iniuria facta toti ecclesie. xxiij. q. iiij. si is qui. lxiij. distin. salonitane. no. de maledic. c. fi. ¶ Quinto no. qd ad papā pertinet conservare personas ecclesiasticas in quieto et pspero statu. et exponit gen. quieto ab actibus humanis: de cle. vel mōa. per totū. pspero: quo ad actus spirituales inducendos. xxiij. qōe. viij. convenior. ¶ Sexto no. ib. i. exempli pernicie. qd mala punienda sunt ne ppter ipunitatē surgāt mala exempla et inducantur ad delinquēdū alij: et maxime puniri debent delicta superiorum qr qd fit a superioribus facile trahit a subditis in exemplū: de voto magne. ¶ Septimo no. de dictiōe preter' ibi: preter sententiā canonis: et dicit pau. ꝙ hic punit inclusive: ꝯcordat de presump. litteras sm vnū intellectū: licet glo. vlt. ibi contra: sed primū cōmunius: et dicit pau. ꝙ qn sequitur ꝓpositionem affirmativā includit si vero negativā venit positive et exclusive: et sic effectus hui' dictionis est ponere ꝙ precedēs ꝓpositio negabat: facit. ff. de manu. testa. l. ticio. §. vlti. de hoc. C. de trāsa. l. iiij. regula peccatū: et qd ibi not. de dictione nisi' lib. vi. et de preterea de sum. trini. c. vna: in prin. in. i. ꝯrio. ¶ Octavo no. de pena suspensionis beneficiorū lata ad tēpus. s. triennium concordat de ele. cum in cūctis. §. clericis: et. c. i. li. vi. et. c. cupientes. §. ceterum. ¶ Nono no. ꝙ in penis iponendis distinguit inter maiores et minores: de hoc in glo. similis: et pro hoc de accu. inquisitionis: in prin. et. c. qualiter. ij. §. licet. ¶ Decimo not. ꝙ in penis defert dignitati: de hoc in eadē glo. et pro hoc. xxiij. q. i. qui ꝯtra: de peni. di. i. aut facta: ver. persona: de sen. excō. qr periculosum: li. vi. et dicit Steph. ꝙ defertur dignitati: qr prelati videntur habere fortius ius qr regulr per electionē pficiunt de sta. mo. c. ij. ¶ Op. ad hoc ꝙ imo plus debeat puniri maior' qꝫ minor. de iureiur. cū quidam. xl. di. hō. sol. vt not. i. d. c. cū quidā: et dicit Genze. ꝙ minor pena in maiori quandoque maior reputat. de cle. vena. c. i. Math. dicit ꝙ ppter psonā nō debet recedi a iure cōi. xli. dist. §. sicut. quandoque tn̄ receditur xviij. q. i. non autē: sed vt dicit ibi. glo. illud fuit ppter vtilitatē ecclesie: nō psone. dicit etiā Math. ꝙ quandoque pp scādalū recedit a iure. xxiij. q. iiij. nō pōt. et pro miseratiōe psone. dicit tn̄ Math. ꝙ vbi favor psone tantū attendit non receditur a iure: sed pp vtilitatē ꝓvenientē persona sic. d. c. nō aūt. ¶ Quero in eo ꝙ in principio dicit de obtinentibus tpale dominium: an hoc procedat in clericis habentibus tale dominium: glo. ij. sentit ꝙ sic: quod tenet Lau. et Genze. dicentes procedere quod hic dicitur sive obtinentes dominium sint laici: sive clerici: de senten. excom. dilecto. ¶ Secundo quero an quod hic dicitur habeat locum in his qui procurant capi laicos: glo. iij. ꝙ non per litteras ibi viros ecclesiasticos: idem paulus pro hoc qr non habet in laicis locum gravamen qd iferebatur hic in eo qd dicit ꝙ detinebant capti donec resignarent bñficia sua: nō pōt quis privari eo qd nō hꝫ. xxxij. q. ij. qd no. nisi sola spe. &. cle. ꝓxi. vsic. ipsius filij. xxij. di. quorundā. xxv. q. ij. §. ex his: laici aūt non sunt capaces beneficiorum: de institu. c. ij. nota. de constitu. cuꝫ. M. ¶ Tertio quero an hec cle. procedit in his qui ꝓcurant ca

¶ secundo no. ꝙ

[a] ¶ Quia dicitur scissimi. add. de. c. cū ex iniūcto: de here. c. sacerdotibus. xi. q. i. auc. de sanc. epi. col. ix. et in c. quotid vicesi. lꝫ viij. di.

[b] ¶ Christi legati. adde. c. in novo. xxi. di. c. olim. vij. qō. i. gl. fi. i. c. sicut. vij. q. i.

[c] ¶ De dictiōe pter. Adde arch. i. l. c. ebria. x. iiij. q. ij. Dy. i regula peccatum de reg. iur. li. vi. Jo. an. i. c. dilecto: de ten. Jo. an. i. c. ij. de pbē. lib. vi. Innoc. i. c. audiuī: de ele. lo. an. i addi. spec. ti. de spō. cit. pn. el. bar. i. l. si ita scriptū. ff. de le. i. bal. i. l. i. ff. de pig. act. lo. ro. ꝯsil. cccxxviij. incipit. pōs ꝯsultatio.

[d] De dictiōe nisi. add lo. an. i. c. si cui de ele. li. vi. in novella. lo. an. i. c. decet: de imu. ecc. eo. li. lo. an. i. c. ad apsice dere iud. eo. li. hoc. i. c. cū venerabilis. de cēs. arch. i. c. i. de constit. lib. vi.

[e] ¶ Pl' debeat puniri maior. Adde. c. quia. l. di. c. qui viderit. xxxvi. qō. v. nulli fas. xix. dist. c. hervic. xi. q. iij. c. sicut dignū de homi. c. excōicam': in §. credētes: de here.

pi viros ecclesiasticos qui non sunt clerici. Solu. Genze. q sicpro hoc. xvij. q. i. duo sunt de sen. excom. procbianos: et hoc insertur ad se. q. ¶ Quarto qro qd de pcurantibus cn pi mulieres religiosas: videt q nõ subiaceant pene: de quo dicimã hec cõstitutio tãq penalis restrigēda ē: regula odia li. vi. Itē qr dicendo de viris videtur negare de mulierib⁹ arg. de presum. nõne: de deci. ad audientiã. xxv. dist. qñs. ff. de indi. cũ pretor. C. de cadu. tol. l. vna. §. finautē ad deficiē tis. Contrariũ tenet Genze. cum inijcientes manus in tales mulieres sunt excõicati: ac si in masculos. de sen. exc. veniēs et. c. de monialibus: et qr est eadē vel maior ratio: vnde etiaz in penalibus idē ius censendũ pro hoc littera. I. ibi: personarũ ecclesiasticarum: pro hoc qd dixi de elec. cle. i. q. ij. ¶ Quinto qro si quis pcurat capi clericũ nõ tñ vt resignet beneficiũ vel ad impediendã citationē: glo. hic soluit q lz sit excõicatus: non tñ incurrit penas hic insertas qr littera copulatiue exigit duo. s. q capiatur: et q ob aliquã de duabus causis pmissis: et idē Pau. et Genze. et de hoc in seq. q. ¶ Sexto qro si quis procurat capi clericũ vt resignet beneficia: non tñ fuit cõpulsus resignare. sol. Genz. q nõ est locus huic pene: que debet itelligi quãdo capit clericus vt resignet cũ effectu: pro hoc littera. I. §. sane: et ar. q qsqs ior. l. i. in. §. hec vbaide cleri. nõ resi. relatũ: pro hoc hec littera ē ibi dõec resignet. Itē cũ hec sit cõstitutio penalis nõ hz locũ nisi in tribus casibus hic expressis. qñ. s. capitur clericus: vt resignet bñficiuz vel ne citatus ad sedē apostolicã veniat: qui duo casus ponũtur hic: vel si citatus ad sedē apostolicã pcurat se capi ne veniat. I. §. illis. ¶ Septimo qro in eo qd dicit de citato ad sedē apostolicã: qd si ad aliũ iudicē: gl. ibi: si citati: sol. q nõ est locus huic cle. ¶ Octauo qro in eo q dicit de citato ab hoie: an habeat locũ solũ in citatis a papa. Solu. Genze. q non. et q idē si ab alio vel etiã a pte citatus sit ad sedē apostolicã de ap. psonas: et. c. cũ sit romana: et. c. oblate. ¶ Nono qro si capitur citatus ad curiã eo tpe q nõ debet itinerari. sol. Pau. q nõ est locus huic pene: pone exemplũ vt qr citatus erat q post mensem arriperet iter veniendi ad curiam et ipse capitur et relaxatur ante mensem: sed tutius videtur dicere cõtrariũ: nam mensis pdictus debet itelligi dat⁹ ad colliendũ sarcinulas fm ea que no. de iudi. c. i. de hoc in se. qõne. ¶ Decimo qro si citatus nolebat vel nõ poterat ire ad sedē apostolicã. sol. Pau. q capiēdo eũ nõ icidit in hãc penã qr non est cã ne ille vadat: vr tñ difficile exemplificare hoc: nã si hodie nolebat ire forte cras volet: et idē posset cõtingere de impedimento: vñ vr in hac qõe: et in pcedenti q eo ipso q citatus est ad curiã capiens eũ incidit in penaz: dicta tñ Pau. sunt vera si liquido possit pbari q detentio nõ fuit cã non eundi. ¶ Undecimo qro in eo q punit pcurantes capi qd de ipsis facientibus. sol. Pau. q nõ ē loc⁹ huic pene: idē Genz. qr plus vident peccare ipsi pcurantes q̃ facientes: ar. de his qui no. infa. athletas. §. põponius. iuncta. l. ipator. eo. ti. versus. Peccãdo peccare docēs bis peccant et i se. Nã re⁹ ē: et i his q̃s fac ēē re⁹ in auc. vt iudi. sine q̃quo suffra. i. §. eos: vbi notant isti versus. ¶ Duodecimo quero in eo q punit psonas ecclesiasticas pcurãtes capi clericos qd de laicis hoc pcurantibus: glo. laicos: sol. q non est loc⁹ huic pene. qr nec sunt capaces. p hoc qd dixi. s. q. ij. idē lau. et Genz. qui ex hoc notant q aggrauatur peccatũ pp ordinem vel similes circũstantias: de here. excõicam⁹. §. si vo clericus: pro hoc qd dixi. s. in. ix. et. x. no. et in. i. Sed lz illa faciant cõ in eo qd ibi dixi in penis deferatur dignitati: ad qd dic q quãuis deferatur: cũ hoc tñ stat q auget delictũ ex dignitate facientis: et de hoc de iureiur. cũ qdã. Ex pdictis q̃ dicta sunt in pluribus qõnibus collige qd multa requirunt vt sit locus huic pene: pmo qd psone capte sint ecclesiastice: et sic qd non sint laici: qd dixi. s. q. ij. scdo qd capiant in aliq̃ loco de tribus casibus de qbus. s. dixi. q. vi. tertio qd cũ effectu hec fiant qd dixi in ea. q. vi. qrto qd qs pcuret capi se cus. n. si per se capit: qd dixi. s. q. xi. quinto qd hec pcurantes sint psone ecclesiastice qd dixi. s. e. q. ¶ Decimotertio qro in eo qd hic dicit de platis an locũ hz in qbuscũqs platis glo. non curo soluit q sic: siue sint illi ad quoz collatiõe spectant bñficia resignata siue alij: idē Pau. sed Lau. et Genz. vident sentire contrariũ dicētes qd littera ibi plati large capitur pro quocũqs hñte collationē bñficioz: de offi. or. cum ab ecclesiaz: primũ placet qr respectu eoz qui pcurant capi citatos ad sedē apostolicã vel qui pcurant se capi ne veniant ad sedē apostolicã nõ hz locũ hec cõsideratio qd sint prelati habentes cõferre beneficiũ: sic ergo et in primo casu debet intelligi generalr verbũ prelati qr vnũ et idē verbũ non debet in eodē loco varie capi: de baptis. maiores: ver. ceterũ. ¶ Decimoqrto qro in eo q hic priuat bñficijs obtētis qd de obtinendis: glo. in obtinēdis dicit secus esse: idē Genze. contrariũ vr tenere pau. dicēs qd nd alia nõ poterant pmoueri: sicut nec possent si eēnt pp grauia cria remoti: idē Steph. qd facilius ipedit qs in acgrendis. C. de bonis proscri. deportati. de codicil. l. fi. de cõcessione pbē. c. fi. lib. vi. nõ obstat. ff. mãda. si mãdauero. §. is cuius: at ibi. no. et in dicta. l. deportati. Stepha. vult inducere qr ibi no. an publicatio bonoz pcernat postea quesita: et vr q nõ. per. §. is cui⁹. In Hũi per. l. deportati primũ verius: vt dixi de fo. cõpet. postulasti: et sic facit pro glo. que est verior: cũ qñ. n. facil⁹ repellatur quis ab obtinēdo q̃ deijciat de obtento: tñ pena hō pmulgata debet extendi ab obtinēdo: regula in penis: lib. vi. et hoc nisi grauaret ex hoc eoz opinio qr tunc repellerētur ab obtinendis nõ per hanc cle. sed pp infamiã: de elect. super eo: et fm hoc põt intelligi dictũ Pau.

§. **Illis.** No. ibi. se excusent: cõ illos qui excusatiões qrunt de delictis: de cõfne. quãto. et dic Lau. q hec excusatio erat calua. i. inutilis: et dicit pau. q appellantes cõsueuerunt vti tali fraude: vt videant ipediri infra ãnũ vt sic habeant biēniũ: de op. ex rõne. ¶ Quero in eo q punit eos qui pcurãt se capi a potestate seculari: qd si ab ecclesiastica: glo. non est. soluit q nõ est locus pene: idē Pau. et Stepha. ¶ Opp. ad hoc. s. ea. cle. in prin. qr ibi idē de prelatis habentibus temporale dñium qd de laicis: de quo ibi dixi: in. i. q. Sol. littera loquitur generaliter: hic aũt specifice ibi: a potestate seculari. ¶ Scdo quero an ptãs secularis capiens talē cõsentientē sit excõicatus. glo. ea. q sic: idem pau. et stepha. ¶ Tertio quero in eo q hic pena imposita impedimentuz pcuranti locum habet in ipsemet parte hoc pcurante an hoc locũ habeat in casibus. sol. pau. q non: hz locum nisi quãdo hoc iure exprimitur vt hic: alias leges et statuta cõtra impedientes locũ hñt in parte ipsamet hoc pcurante: de offi. dele. pastoralis: in fi. ff. si qs cauti. l. ij. in fin. et qd ibi. no. glo. in ver. affectauit: et hic in ver. pcurant: dic q dictũ pau. pcedit quando queritur de pena imponēda: quo casu qr sit stricta interpretatio pena lata cõtra procurantes impedimentum alicui non extenditur ad ipsum inter hoc pcurantem: argu. de iureiuran. petitio. dictum autem Pe. pcedit cum queritur non de pena: sed an talis sit iuste excusatus ob absentiam tanq̃ impeditus: et dic q non: per nota. in iuribus ad hoc alleg. et pro hoc qd dico in se. q. ¶ Quarto quero an contra istos procurantes se impediri possit pcedi tanquaz contra contumaces: glosa. et talis: soluit q sic idem Paulus.

§. **Sane.** No. de verbo extorsen: qd sapit vicium et violentiam. ff. de leg. iij. fideicõmissa. §. si rem. de priui. cum olim. ij. de cõuer. cõiug. ad sedem: de iureiuran. ad nostram. iij. et. c. petitio. de cle. religiosis libro. sexto. ¶ Secundo not. q resignationes extorte: vt hic sunt nullius omnino firmitatis vt in littera: simile de absolutione obtenta ab excommunicatione per vim vel metum que etiam est nulla: de his que vi metus ve cau. c. quinto libro sexto. ¶ Oppo. quia videtur superfluitas in littera ibi. recepte aut rate. Solu. vt in glosa. in ver. recepte. et in versicu. rate. ¶ Secundo oppo. q non habuerit locuz ratihabitio cum tales resignationes sint nulle: vt dixi in secundo notabili: pro hoc regula non firmatur libro sexto. solu. Genzeli. q poterunt ratihaberi de facto. ¶ Tertio oppono. in eo q decernit resignationes sic extortas esse nullas: naz que sunt

per metũ tenet.ff.q met.causa Abbas.xv.q.vi.auctoritate. xxij.q.iiij.inter cetera.So.pau.q hoc est ius nouũ per litteram ibi decernimus:vbi de hoc:et qd dixi de exces. prelato. cle.vna:ver.abbates in.i.nota. ¶ Quero de quibus prelatis loquitur littera ibi.ipsoꝝ prelatoꝝ.sol. Pau.q de prelatis beneficioꝝ resignatoꝝ:de renunc. admonet. ex hoc inducit hanc litterã ad id qd no.in.d.c.admõet.et.vij.q.i. episcop^a de loco q resignatio fieri debeat in manibus eius a quo hẽtur beneficiũ et nõ tm̃ in manibus diocesani si ab eo curã investitura vel aliud non recipit:vt sic eadẽ sit potestas ligandi et soluendi:de pen.di.i.verbũ:de reg.iur.c.i.sed idẽ pau. tenet contrariũ:de renun.cle.vna:vbi dixi in.vij.q.et illud verius q cessio efficax debet fieri in eius manibus qui potest ſtatum destituere. ¶ Scdo qro de itellectu littere in eo q dicit q resignatio hoc casu est nullius oino firmitatis:glos. oino solum q non:tenet hoc casu renunciatio ẽt quo ad renunciantem. Idem pau. Laud. et Genz. et dicit Genz.q alias resignationes sponte factas:lz non valeant quo ad superiores:valent quo ad renunciantes:de renun.qd in dubijs qd ibi tenet glo. et alij multi. Inno.vero et Hosti.ibi dicunt q etiam in illo casu non valent quo ad renunciãtes per.d. c.sed quia deliquerunt sic renunciando possunt priuari bñficijs vt ibi quod tenet Genze. et est verius qz renunciando non perdiderunt titulũ:sed possessionẽ tantũ vt ibi dixi:puto tamẽ sufficere q superior acceptet hanc renunciationem etiam sine alia priuatione qd dixi.de renun.c.fin. ¶ Tertio qro si hec renunciatio fuit iurata. Glo.ea.remittit ad no.de iureiur.ver:et ibi no.si.q iuramentũ metu extortũ non obligat ad mortale:sed tm̃ pro veniali.

§. **Locorum.** Nota q ad ordinarios locoꝝ spectat canones exequi quo ad publicandos eos qui ipsoꝝ canonum penas incurrunt:et h postquã eis constiterit:pro hoc.Ẽ.ti.i.cle.i.in princ.vbi de h dixi in.x.nota.spectat ẽt fm Genz.ad episcopos exequi canones iponendo penas trãsgressoribus.xix.di.per totũ. de eta.et qua.cle.i. ¶ Quero an de hac constare poterit in absentia partis:glo.parte q non:idẽ Lau.et pro hoc de censibus:cle.si.de cõsangui.cle.vna:de priui.cle.i. ¶ Scdo quero de qua subiectione loquitur littera ibi:subiectos. Solu. pau.q de subiectis ratione domicilij vel beneficij vel dlicti: or.de foro cõpe.c.vltimo. ¶ Tertio quero an ordinarij cũ publicabunt prius debent pnunciare imponẽdo penas premissas:glo.vltima q non:et idem pau.qz sufficit sententia iuris quã ipso facto incurrunt:et in hac glo.in fi.et.h.de cõsangui.et affi.cle.vna. ¶ Quarto quero in eo q dicit q ordinarij pñt premissas penas exequi: prout ad eos pertinuerit quale in hoc erit eoꝝ officiũ.Sol.pau.et genz.q pferẽt bñficia si ad eos spectat collatio:vel de facto eos cõpellẽt si de facto illi possessionẽ tenẽt:vel si sunt prelati,phibebũt de facto fructuum perceptionem infra triennium si eos de facto percipere vellent.

a ¶ Ambitiones.adde tex.in c.mult^s fraq.i. q.i.c.quoniã h cle.li.vi.de. fi.eo.ti.

§. **Cupientes.** Sũma vt in gl.ex q̃ elicit diuisio in tres ptes:scda in.§. et qz.tertia in.§.sane:emanauit ad executionẽ iuriũ de deci. c.i.lib.vi.de sepul.c.i.de exces.pla.c.vno.eo.li.Lau. ¶ No. ibi.obseruãdã.q iura debẽt obseruari:et tenent oẽs ad hoc de psti.c.i.nec debẽt violari.lxi.di.statuim^9:et pfaciẽtes grauiter peccãt.lxiiij.di.qz p ambitiones^a.xxv.q.i. violatores de hoc de ele.gñali:in gl.pfacientes li.vi. ¶ Scdo no.q virtutib^9 pmia tribuẽda sunt:de hoc in gl.ij.et p hoc.xij.q.ij.ecclesiasticis:vñ in psal.Beati q faciũt iusticiã oi tpe. ¶ Tertio no.q qui nõ pñt per pmia induci ad obseruãtiã iuris debent per penas coherceri pro hoc qz quos dei timor.et c.h cle.cũ in cũctis.§.clerici:et de hoc in glo.iij.dsus.Oderunt peccare et c.de offi.or.irrefragabili i vltia gl. ¶ Quarto nota ibi debitas:q decie sunt debite ecclesijs:de deci. tua nos et c.procbianos:et qua actiõe petent no.e.ti.tua. ¶ Quinto no.ibi:ipso facto q trãsgrediẽtes.e.i.de dci.li.vi.et.c.i.de sepul.excõicati sunt:nã excõicatio de q̃ h pcernit duos casus pcedentes.Gẽz.dic q qz papa nõ reseruat sibi absolutiõe

b ¶ Qui sunt mẽdicãtes. ad de tex.ibi vo. fin.c.i.d rel.domi.li.vi.gl.i.c. vt pfessores.de reg.gl.h.i.c.cũ ex eo de exce.p la.lib.vi.

c ¶ An ad oẽs decimas. adde gl.i.e.ti hoies de deci.et b.in c.i.eo.ti. abb.i c.puenit.eo.ti. abb.i.c. nõ est e ti. abb.i.c.ex trãsmissa.c.tit.

sicut reseruat.J.§.fi.iõ his casib^9 pñt ab eo dissolui:de sen.ex cõ.nup. ¶ Quero qui sunt mẽdicãtes^b sol.vt in gl.q sunt:et in hac gl.in fi.et minores ab alijs mẽdicãtib^9.J.de sen.excõ. cũ eos:de vb.sig.exiui.et pdicatores et minores ab alijs mendicãtibus:de sepul.cle.dudũ.pau.tñ vt ibi dixi in vs. ab olim in.ij.no.cle.illa:hodie,progata ẽ ad hẽmitas et carmelitas. ¶ Scdo qro ibi:de nouo qd dr nouũ.sol. Pau.q nouum respcu pncipij dr q nũqz fuit.xij.q.i.nõ ãt.viij.q.i.nec nouũ xxiij.q.i.achati^9:õ vb.si.qd p nouale:et sic sumit h. qñqz dicitur nouũ qd fuit:et postea desijt esse:et nũc reuocat.vt nota.xviij.q.ij.de monachis:also de monasterijs:et sic non accipitur hic:qz non phibet loca destructa reficere:sed solum phibetur acquisitio nouoꝝ locoꝝ:qd dicit pau.ver nisi locus defierit in eoꝝ dñio esse et habitatiõe:et postea ex nouo iure illũ acquirant:arg.de renun.cũ inter.qd no.sing.qz facit ad multa:qñqz dicit nõ nouũ qd aliqñ fuit:vt no.xij.di.preceptis:facit de rescrip.cle.litteras.pau.dicit q hoc vltimum incidit primũ quod dixi de nouo respectu principij:dicit etiam pau.q nouũ respectu finis quandoqz dicit q non habz annũ.xxxv.q.viij.de gradibus:de pse.di.iij. litteris. ¶ Tertio qro de qbus religiosis loqtur littera ibi illos ẽt religiosos:glo.mendicantes soluit q de oibus etiã nõ mendicantibus:idẽ pau.pro hoc.J.§.seq.ibi.religiosis oibus:et sic latius loqtur hic q̃ in.c.i.de deci.lib.vi.ad cuius executionez emanauit hec cle.vt dixi.s.ea.cle.in prin.nã in.d.c.i.loqtur tantũ de predicatoribus et minoribus. ¶ Quarto qro qd de clericis secularibus vel laicis:glo.ea.sol.q illi non arctãtur idẽ pau. ¶ Quinto qro in eo quod dixi.s.in.iij.nota.q decime sunt debite an hoc sit ver.sol. Mathe.q sic per iura inducta in eodẽ no.et.xxxij.dist.preter hec.xvi.q.i.si monachus:et.c.moderamine.et.c.si qs laicus:et.c.qstio.et.q.vij. decimas:et.c.seq.cũ multis similibus:et de hoc super rubrica de deci.per Innoc.vbi dixi in.i.q.et.d.c.de deci.lib.vi.p Archi.et dicit Mathe.q cõtra non soluentẽ decimas: inducuntur multa mala:primo preuaricatio diuini mandatis de deci.a nobis:scdo qz soluentes decimas bonis omnib^9 olim abundabant.xvi.q.vij.maiores:et qui nũc non soluũt ad decimã conuertuntur hoc est ad decimũ choꝝ malorum spirituũ.xvi.q.i.decime:tertio qz deus de non soluentibus non curat et neqz locustas neqz plagas ab eis remouet.xvi. q.i.reuertimini:quarto quod non datur christo accipit fiscus.xvi.q.vij.maiores:hec ponit Hostr.in sũma:dicit etiaz Mathe.q soluentes decimas q̃drupliciter remunerantur primo quia datur eis abundantia fructuũ: secundo sanitas corporis:tertio indulgẽtia peccatoꝝ:q̃rto vita eterna.xvi. q.i.decime:vbi hec exprimuntur. ¶ Sexto qro an ad omnes decimas^c soluendas hoies teneantur.sol. Mathe.referens quosdã dicere q tenentur ad eas tantũ q̃s soluere consueuerũt etiã si sunt diminute. Math. vero dicit q quo ad omnes per.c.in aliquibus:de deci.et quod ibi not.vbi de h dixi in fi.et quo ad decimas reales:dicit ibi Hosti.q integre debentur non obstante consuetudine:qz debentur lege diuina:personales vero debentur attenta consuetudine. Inn. dicit etiam personales esse in precepto:quod videtur veri^9 vt dixi in.d.c.in aliqbus:et super rubrica tamẽ propter opi. Hosti.vbi consuetudo habet personales non solui non soluentes non peccant:arg.ff.de re iudi.cũ prolatis: quod dixi in.d.c.in aliqbus. ¶ Septimo qro an ecclesia possit aliquem absoluere tacite vel expresse a prestatione decimarũ videtur quod nõ:quia debentur de iure diuino: vt dixi.J.q. proxi. Mathe.dicit q etiam non potest aliquem absoluere vel alicui remittere ius soluendi decimas:sed bene põt absoluere vel remittere prestationem vel actũ prestandi decimas sicut in simili:ex quo matrimonium consumatũ est inter fideles neuter potest absoluere reliquũ a vinculo coniugij:licet de cõmuni consensu possint se absoluere ab executione illius transeundo ad religionem:dic plenius vt dixi de deci.a nobis.q.ij.alias.vij. ¶ Octauo quero an papa cõcedere possit priuilegium non soluendi.sol. Mathe.q super his que nõ spectant ad articulos fidei vel ad decalogũ põt dispensare

dispensare et priuilegia concedere: non tamen canones generalem contrariū statuere. et sic posset alicui laico concedere ꝙ non solueret decimas: vel ꝙ sibi solueret ab alio: nō tamen ab omnibus laicis nisi forte ex causa et ad tempus vt dicitur fuisse cōcessum gallicis. dic vt dixi in .d.c. a nobis .q. vij. ¶ Nono quero an de rebus donatis legatis vel inuentis vel iure successionis acquisitis teneatur quis ad decias. Solu. Mathe. scḋ alanū ꝙ nō: sed de his tantū que naturaliter et ex operibus suis acquisiuit. Contrariū no. Hug. xvi. q. i. decime. ꝙ tenētur etiā si res donata vel ex vitia voluntate acquisita fuerit a prioris domis decimatis: qḋ dicit. Mathe. videri probabilius: de hoc. de deci. pastoralis i gl. ex hoc: vbi de hoc scribo in .ix. q. vbi cōcludo ꝙ quicqd sit de cōsuetudine receptū est ꝙ de immobilibus acquisitis ēt gratuite nō debeat decimas: et si contrariū teneres sequeret ꝙ etiam in acquisitis titulo oneroso deberet decima si quid lucri obuenisset: puta si rē valētē centū emi pro .lx. cuius contrarium dixi in eo .c. pastoralis in vj. q. ¶ Decimo quero qd requirit vt sit locus excōmunicationi promulgate hic cōtra religiosos qui retrahunt a solutione decimarū. Solu. Pau. ꝙ duo requiruntur primū ꝙ talia dicāt p que aliquos retrahāt a solutione decimarū debitarū ecclesiis et ꝙ dicant hac intētione sit: secus si alia intentione: vel si nō essent debite ecclesiis: sed alijs quocūqz modo scḋm ꝙ audiētes qui retrahūtur sint obligati ad solutionem decimarum: vnde si talia dicuntur audientibus nō obligatis non est locus huic pene.

§. Et quia. Secūda pars q̄ subdiuidit in tres vt ex summario patet: secūda ꝙ si forte. tertia ad religiosos. ¶ No. et signa litterā ꝙ nō sufficit abstinere a malo nisi fiat bonū: de hoc in glo. i. et habet. i. ad thessalo ni. ix. et de hoc. R. in .i. contrario. Ex hoc arguit lau. ꝙ licet p baptismū remittant peccata. ḋ cōse. di. iiij. sine pnia. tñ post baptismū nō sufficit abstinere a malo nisi fiat bonū: nā peccatū obmissionis graue est: de cele. misse. cle. i. in prin. vbi de hoc dixi in .ij. no. et ideo dicit psal. alleg. in gl. declina a malo: et fac bonū: quasi dicat primū per se nō sufficere. ¶ Secūdo no. de cōminatione que fit p illa vba sub obtētatione etc. simile de iurepa. relatū. de symo. sicut. ḋ eo qui fur. or. re ec. c. i. de sepul. c. i. li. vj. de iurepa. cle. i. ver. precipimus: de pri ui. cle. i. ver. quibus: vbi dixi in .ij. no. ¶ Tertio no. ibi iniūgimus ꝙ id qḋ hic dr̄ obligat ex pcepto. qḋ eni precipit etc. xiij. q. i. qḋ precipitur. ¶ Quarto no. ꝙ in festo assumptionis et natiuitatis beatissime virginis et nō alijs festis eiusdē tenent religiosi informationem facere vt hic dr̄: et sic secus de cōceptione salutatione vel purificatione: quādoqz etiam sola assumptione aliquid speciale statuitur de sen. excom. c. si. li. vi. ¶ Quinto no. ꝙ beatissima virgo est dei mater Iesu xpi qui habuit naturā dei et hominis: ḋ sum. tri. c. i. ḋ. hec sancta: de here. cū christus. xv. dist. canones: versi. quarta si nodus autē: vt determi. fit in .cle. §. sancim. ¶ Sexto nota ibi expresso ꝙ hoc casu sunt paria tacitū et expressum et dicit Pau. ꝙ nō sufficit si tacite vel sub inuolucro verborū informant: nam verbū expressum impressionē denotat vt clare assertiue si probatiue loquantur: ita vt populus sciat se ad hoc teneri. sed vt dicit glosa hoc verbo satis exprimūt: sed parū informātes vt dicit Paul. loquuntur vt plurimum ficte et narratiue: dicentes arctantur vobis talia suadere: sꝫ si partem vel totum haberent forn̄ instarent. ¶ Septio nota ꝙ religiosi tenētur ad faciēdū iformationē: de qua hic: tunc tantū qñ sunt requisiti. de hoc glo. alias idē Paul. p hoc ḋ deci. cle. i. et vt dicit Pau. dꝫ fieri requisitio p rectores ecclesiarū vel vicarios vl̄ locū tenētes vt h. Ex h arguit nō sufficere ꝙ fiat p clericū vl̄ aliū bnficiatū i ecclia: et dicit Stephā. ꝙ licet de requisitione debeat apparere scriptura publica i casu: de sen. excō. lib. vi. hic alleg. in glo. hic tamē secus cuꝫ hoc nō exprimatur hic. ¶ Octauo no. de conscientia quaꝫ debet religiosi facere his quorū confessiones audiunt vt nō obmittent soluere decimas: et dicit Pau. ꝙ hec cōsciētia ṗcipit hic fieri vt saltē ex morsu cōscientie soluant cū faciēdo contra cōsciētiā saluari nō possit: de resti. spo. litteras: de pre-

scri. c. si. de symo. tue: dicit etiaꝫ ꝙ fuisset vtile declarare an intelligitur hic tam de personalibus q̄ȝ de realibus: et consuetudo excuset non soluentes. per no. de deci. in aliquibus. de quo ibi dixi: et. ḋ c. cle. in pri. q. viij. dicit ēt Pau. ꝙ decime solui debēt absqz mora. xvi. q. i. decime: de deci. cū homines. pro hoc scḋm Gen. q2 cū ad hoc teneant ex debito nō psūt obmittere sine peccato: de no. ope. nunci. c. ij. ¶ Oppo. in eo ꝙ dixi in .i. no. ꝙ nō sufficit abstinere a malo nisi fiat bonū: nā nemo quis non cōpellitur ad bonū. xxiij. q. v. ad fi. So. Pe. ꝙ regulariter quis nō cōpellit ad bonū: sed hoc casu cōpellit bene agere et alteri prodesse: dic ꝙ quis nō cogitur bñ agere ad cōmodū suū: nam si coactus facere premiū sibi nō deberetur: vt no. in .d. c. ad fidem: sed ad cōmodū alterius qñqz cogit vt hic. et .d. c. ad fidē. ¶ Secūdo oppo. in eo qḋ dixi .s. in .vij. no. ꝙ religiosi non tenētur ad informationē ḋ qua hic nisi qñ sint requisiti ꝙ imo etiā nō requisiti: de deci. c. i. li. vi. Sol. Ge. ꝙ requisitio est necessaria vt hēat locum pena de qua .i. ver. seq. sed alias tenent ad hoc ēt sine requisitione vt in contrario saltē predicatores et minores vt ibi. ¶ Queritur in eo qḋ dicit de hac informatione faciendarum predicabūt populo. quid si sermocinantur ad clerum: glo. cum sermocinātur: soluit ꝙ tūc nō astringunt ad hoc. Idē. Pau. pro hoc lra ibi: populo. differūt eni clerus et populus: de sen. excō. snia. lib. vi. et potest esse ratio diuersitatis: q2 clerus nō sic tenetur ad solutionem decimarum sicut populus. ḋ decimarum genuinis et clerici qui tenent tanq̄ȝ maioris conscientie presumuntur facilius soluere q̄ȝ laici. ¶ Secūdo quero quare potius in diebus hic expressis q̄ȝ in alijs debꝫ fieri hec informatio: glo. in ver. in prima: dicit hoc esse ḋ arbitrarijs: idē paul. qui etiaꝫ dicit ꝙ in tribus dominicis quadragesime hoc fit: q2 tūc homines memorātes xpi passionē ꝯsueuerūt ad penitētiā recurrere: in alijs aūt festiuitatibus sequentibus qñqz ꝯsueuit esse maior concursus populi in predicationibus: et hoc etiā in seq. q. ¶ Tertio quero quare in festo natiuitatis dñi et resurrectiōis hoc nō fit. glo. ea. sol. per rōnes dictam in proxi. q. q2 hoc est de arbitrarijs. lau. dicit ꝙ hoc est q2 cōiter nō pdicatur illis diebus in pasca ppter cōionem fideliū de pe. et remis. oia: et in natali pp tres missas: de cele. mis. c. iij. et circa hec fideles plurimū occupant vel secundum Pau. hoc fit pp magnā solēnitatem officij que iminet illis diebus qḋ recidit in idē: dic ēt ꝙ forte hoc obmisit pp reuerentiam dierū q2 illis duobus diebus vacat in iubilatione dici cū leticia: informatio autē de qua hic sapit potius contritionē cum penitētia et merore. Ge. dicit ꝙ posset fieri pūcta post verbum natiuitatis: vt exponat. s. christi qḋ nō est probatum per rationē de qua hic. R. ea. q. fin Lau. tū pp verba sequentia beati Io. et c. tū q2 festū natiuitatis nō sequit: sed procedit pētecostē de quo premisit. ¶ Quarto quero in eo ꝙ sufficit hic ꝙ requisitio fiat per vicarios: an sufficit ꝙ sint tpales vicarij. So. pau. per id quod sequit ibi aut locatenētibus p hoc qḋ dixi. s. de priui. cle. i. in pri. q. xix. ibi tñ dicit solū de vicario qḋ vr̄ intelligēdū de ppetuo: sed dicit idē de tpali dū duret vicariatus p id qḋ nūc dixi: subest eni eadē ratio. ¶ Quinto quero in eo qḋ hic dicit de locū tenētibus an sufficiat qcūqz locū tenēs. So. Lau. ꝙ sic: siue clericus siue laicus: sufficit eni ꝙ religiosi regrātur p quēcūqz: dūmodo noie rectorū: q2 hoc scire dicimus qḋ ab alijs audiuimus. xxij. q. v. hoc iubet. ¶ Sexto qro an sufficiat vna requisitio vr̄ ꝙ nō: sed ꝙ debeat fieri frequenter et cū instātia reiterādo. de appe. cle. q̄ȝuis. lau. dicit ꝙ h casu vna sufficit: pro hoc de here. cle. i. ver. duro: vbi de hoc in glo. requirit. Ad cle. quāuis. dic ꝙ illud exprimitur quod sepius fiat. ¶ Septimo quero an teneantur religiosi facere informationē de qua hic solum qñ predicant in ecclesijs parrochialibus: an etiā si alibi. So. Mathe. refert Aluarum dicere ꝙ ad requisitionem rectorum teneant facere informationem de qua hic solum quando predicant in ecclesijs eorū et cessante requisitione non tenent sed quando alibi predicāt tenentur etiam irrequisiti: dic verius ꝙ vbicunqz predicēt tenentur requisiti per rectores hoc facere: quia littera ibi. pq

a ¶ An de rebus donatis. adde. c. decime xvi. q. i. et in .c. ita. et .ii. de decimis.

¶ Nō sufficit. adde. c. non satis. lxxxvi. dist.

c ¶ Beatissima virgo. adde. c. sexta synodus: sm. §. quinta in constātinopoli. xvi. distin.

d ¶ Tacitū et expressu. adde l. cuꝫ quid. ff. si certum pe. l. tri ticum. ff. de verbo. obli.

pul o predicabunt loquitur generaliter. ¶ Octauo quero si religiosi inueniūt in cōfessione aliquos retinētes decias. So. Lau. ꝙ nō absoluēt ex quo sunt in continuo mortali: ḋ deci. prohibem⁹: nec pōt tolli nisi restituatur ablatū: de vsu. cum tu. maxime ex eo ex quo ille est in continua voluntate peccādi: de pe. ⁊ remis. qḋ quidā: dicit etiā ꝙ in hoc multū excedūt mendicantes ꝙ tales absoluūt ⁊ etiam eis tradūt ecclesiastica sacra: ⁊ decedentes tradūt sepulture ecclesiastice qḋ nō deberet fieri cū decedant in peccato notorio i quo quis ad instar heretici pōt accusari post mortē. lxxxviij. di. neqꝫ xiiij. di. in summa.

Uer. Quod si.

No. ꝙ superiores spectat arguere subditos delinquētes de ḃ in gl. hoc spectat ⁊ in ca. in si. xiij. q. iiij. forte. ¶ Secūdo no. ibi. precipim⁹: ꝙ hec cōmittentes peccāt mortaliter: q: qḋ precipitur ⁊ c. ⁊ pro hoc qḋ no. de elec. generali: li. vi. ¶ Tertio no. ꝙ prelati inferiores epo faciūt statuta penalia cōtra subditos qḋ dic vt no. de verb. si. c. ij. li. vj. ⁊ ꝓ hoc qḋ in seq. no. dico: ⁊ dicit Pau. ꝙ statuent penā ad corū arbitriū: ar. de offi. delega. de causis. facit. ff. de effra. ⁊ expil. l. i. §. expilatores: dicit etiā ꝙ psit ius cōcinuare penarū adiectione: de ḃ dixi de elec. cle. ne Romani i pri. q. i. ¶ Quarto no. ꝙ correctio religiosi primo loco spectat ad locū prelati: de hoc in glo. no. ¶ Quinto no. ꝙ debēt sic puniri excessus vt alij sumāt exemplū ⁊ terreanī a dlictis. xv. q. i. mulier de offi. ord. irrefragabili. §. ceterū: de exces. prela. tanta: de of. or. cle. i. ¶ Sexto nota nouā speciē suspēsionis: de ḃ in glo. no. nouā que prosequiī varias species suspēsionū de hoc. i. q. ij. ¶ Septimo no. ꝙ contraria[a] contrarijs purgātur. de hoc in glo. no. contraria. Ex hoc colligit Lau. ꝙ dānū qḋ ex tacita vel expressa verborū detractione puenit per verba contraria restituendū est. xlvj. di. sic rector: de priui. cle. religiosi: ver. quibus. ¶ Octauo no. ibi. cōmode. qḋ icōmoditas excusat preceptū. Ĩ. titu. i. cle. i. xxij. q. ij. facit. ff. de ṽ. si. nepos proculo i facit ad no. iij. q. v. c. vno: de testi. cog. c. ij. in glo. vlti. ⁊ in Spe. de citatione. §. pe. ad si. ver. quid si non veneris. Paul. qui dicit ꝙ minor incommoditas excusat hoc casu ꝙ̄ in casu: de quo in iuribus preallc. q: isti non tenentur sequi confitētes si nō sunt loco vel si sunt ⁊ nō possunt haberi sine magna vagatione vel incōmoditate alia ꝓ hoc qḋ dico in seq. no. ¶ Nono no. ꝙ icōmoditas liberat a pena: hic enī tollitur suspensio ꝓpter incōmoditatē parendi: sic ⁊ alias difficultas excusat ab obligatione: de iureiur. breui. vt dixi in. i. ⁊ ij. cōtrario. ¶ Quero in eo ꝙ puniū eos qui scienter obmiserint in predicationib⁹ informare vt hic quid si ignoranter: vel per obliuionē. So. pau. ꝙ tūc secus dicēs ꝙ ēt tūc tantum tenenī cū fuerint requisiti. ¶ Secūdo quero in eo qḋ dixi in. vi. no. de varijs specieb⁹[b] suspensionū que sunt illa. So. vt in glo. no. nouā: que primo remittit de varietate penarū inter quas est suspēsio: secūdo ibi. ḃ qua prosequitur. xxv. suspēsionis species cū suis adiectionibus: tertio ibi ⁊ qr supra queriī an suspēsus ab officio sit suspēsus a beneficio ponens circa hoc quinqꝫ opi. quarū tres vltimas dicit coniungendas: ⁊ in hac glo. ibi: inter quas est pena suspensionis: ⁊ de hoc de appel. ad hec quoniā. de excessi. prela. c. i. vbi no. an in eo requiratur monitio: ⁊ dic ꝙ non quando propter crimē ferī. sec⁹ si pp ꝯtumaciā vt ibi dixi i vltimo cōtrario. ¶ Tertio quero an suspensus[c] ab officio censeaī suspensus a beneficio. glo. ⁊ qr. ḃ c. soluit: ⁊ qr vt predixi: gl. in si. dicit vltimas tres opi. cōiungendas. dic coniungendo eas qḋ aut fuit suspensio ex leui causa: vt propter infamiā vel scandalū aut ex magna propter graue crimen: primo casu suspensus ab officio nō est suspensus a bñficio: secūdo casu aut ē in mora petēdi absolutionē: aut nō: si sic ē suspensus a beneficio: si vero non est in mora: sec⁹ mēbra ꝓbanī in iurib⁹ allegatis in glo. ⁊ in ca. ibi. dubitaī: an mortale sit vt ebrietas: ḃ vi. ⁊ hone. cle. a crapula: vbi de ḃ ⁊ in si. de hoc per Pau. de priuileg. cle. i. §. ceterū. vbi dixi i viij. ⁊ ix. q. ¶ Quarto quero de intellectu littere ibi ex idei sol. vt in glo. posset: que quadrupliciter exponit: secūda me

lior: ⁊ eam tenet Pau. ¶ Quinto quero an celebrātes p⁹ suspensionem de qua hic efficianī irregulares. Sol. Pau. qḋ nō dicens hoc esse casū quod veniēs contra suspēsionē certi officij est excommunicat⁹ i nō autē irregularis. secus si post excōmunicationē celebret: sic ḃ cleri. excō. postulastis ⁊ de priui. episcoporū. li. vi. lau. vero dicit ꝙ etiā ante excōicationē si suspensi celebrant sunt irregulares: de excess. prela. tanta: licet vt refert alij cōtra. dic veri⁹ esse dictū Pau. nā quod dī suspensū celebrantē effici irregularē, pcedit quādo ē suspēsus a diuinis: vt in. c. tāta. sec⁹ si ab alio of. vt hic.

Uer. Ad religiosos.

Opin eo qḋ dicit de religiosis percipientib⁹ decimas: q: perceptio decimarū spectat ad ecclesias parrochiales. ḃ deci. cū contingat. So. pau. ꝙ religiosi psit de iure cōi decimas pcipere si hñt populū. xvi. q. i. nouit de terminerit ⁊ duob⁹. c. sequē. ⁊ sic cessat ꝯtrariū q: tūc religiosi hñt parrochiā: sed si no habēt populū tūc percipere psit ḃ priuilegio vel cōsuetudine: ⁊ dicit Paul. ꝙ notanter littera dicit pcipiētiū: ⁊ nō dicit retinentiū vel soluentiū: q: tūc cōstōnis nullus esset effect⁹: q: aut loquiī de mendicātibus ⁊ illi nō soluūt decimas: aut de alijs: ⁊ illi etiā nō soluūt saltē de noualibus que ꝓprijs manib⁹ ⁊ sumptibus colūt vel nutrimētis animaliū: de deci. ex parte: ⁊ sic nulli religiosi includerenī in hoc mādato. ¶ Quero quare excipiī religiosos pcipiētes decimas: gl. soli. soluit ꝙ soli nō percipiētes solēt in hoc delinquere. Idē Pau. dicens nō esse verisimile ꝙ percipientes sint culpabiles vel neglīgētes in pdicatione proprij damni vitandi. Gen. dicit ꝙ forte excipiī pcipiētes: q: tales seipsos super talib⁹ requirere nō possunt qḋ necesse est in alijs. ḃ. §. ⁊ qr. ar. ff. de arbi. l. pe. vī forte ratione in his que eos tāgunt quasi se suspectos: sic ⁊ cōtemptibiles reddant: dicit tñ ꝙ in foro confessionis tales artantur ad talia non sub pena ista: sed ex debito officij per quod informare tenētur animū ꝯsitētis ad bonū ⁊ abstinēdū a malo: prima rō magis vī de mente: licet ⁊ iste vltime tollerari possint. ¶ Scḋo quero de intellectu ibi: hec extēde. So. vt in glo. origiali ⁊ cū ea idē pau. qui dicit ꝙ hoc plurale hec respicit: ver. illos: ⁊ totū qḋ sequiī vsqꝫ huc: si aūt in littera habeī hoc tūc referī solū ad proxime dictū: pmū placet qa subest eadē rō quo ad oia de quib⁹ in ver. vsqꝫ huc.

§. Sane.

No. ibi alias ꝓmittendum ꝙ si religiosi quocūqꝫ quesito colore inducūt aliquos ad promittēdū ꝙ eligēt apud eos sepulturā loc⁹ est pene ḃ qua hic: pro hoc de elec. auaritie in prin. li. vi. lau. idē gē. dicens siue directe: siue indirecte: occulte vel publice per se vī aliū hoc faciant loc⁹ est huic pene. ¶ Secūdo no. ꝙ articulo mortis excōmunicat⁹ pōt absolui ab illo a quo alias nō poterat. ḃ e. cle. i. in prin. vbi ḃ hoc dixi in. xij. no. ¶ Tertio no. ibi cuiuscūqꝫ tenoris ꝙ verba generalia derogatiua sufficiunt: de sepul. cle. i. vbi de hoc dixi in. ij. contrario: ⁊ dicit pau. ꝙ hec cle. addit ad. c. i. de sepul. lib. vi. in hoc ꝙ ibi reuocantur priuilegia ⁊ statuta: dicit etiā ꝙ intelligūtur reuocata etiam post illud. c. ⁊ ante istud obtenta ita ꝙ hec ꝯstō respicit preterita crimina: pro hoc de vsur. cū tu. ¶ Quarto no. casum in quo reuocanī priuilegia. simile in. d. cle. i. de sepul. vbi de hoc in gl. si. ¶ Quero de qua sententia loquiī littera ibi. similē sñiam. gl. excōicationis intelligit de sententia excōmunicationis dicēs ꝙ illā vltimo vocauit sententiā ⁊ ꝙ reliquae sunt pene: qḋ vltimū intellige quo ad redargutionē ⁊ quo ad statuta penalia: ⁊ quo ad suspensionē predicationis: de quib⁹. ḃ. ver. ꝙ si pro: q: ad proximo dꝫ fieri relatio. ff. de iurisdi. om. iud. si idē: de dona. cū dilect⁹: ⁊ q: si voluisset referre ad oia supradicta dixisset in plurali. ¶ Secūdo quero an hic qui inducuntur per religiosos vt ꝓmittāt eligere apud eos sepulturā sint excommunicati: eo casu quo ipsi religiosi īducētes excōmunicati sint. Lap. videtur dicere ꝙ sic. In contrariū tamē inducit. ḃ. eo. cle. prox. ṽ. illis penam. ⁊ de sent. excom. contingit. i. ⁊ quod ibi no. et de loca. c. i. dic hoc vltimū verius: q: excōmunicatio ḃ qua hic non debet extendi. ¶ Tertio quero an inducentes ex sola inductione

a ¶ Cōtraria. adde. c. effectu. xxvi. q. vii. c. si quis semel. de pe. dist. ij.

b ¶ De varijs specieb⁹. adde gl. in ver. suspēsionis in cle. i. §. ceterum. de priui.

c ¶ An suspensus ab officio. Adde. tex. in. c. i. de sup. neg. ꝓla. li. vi. gl. in. c. tanta ḃ excel. ꝓla. glo. in. c. cum dilect⁹ de consue. gl. pe. in. c. latores. de cle. excō. mi.

ſola inductione ſint excõmunicati. So. lap. ꝙ nõ: niſi inductio habeat effectũ: q2 inductio fecit illud ad quod induxerunt: debent enim verba intelligi cũ effectu maxime hoc casu quo agiť de ſpirituali pena per conſtitutionẽ imponendã facit quod no. Arch. xvij. q. j. ſi ergo: ꝛ Jo. an. ꝺ iudi. multe reo: li. vj. ℂ Quarto quero quõ ſe h3 hec cõſtitutio ad illã de ſepul. c. j. Sol. vt in glo. punit. ℂ Quinto quero in eo qꝺ reſeruat abſolutionẽ Pape: an idẽ ſit in excõmunicationes de qua. ꝺ. ver. ꝙ ſi: glo. vlt. ꝙ nõ: idẽ Lau. q2 ſeparatorũ ſeparata ẽ rõ: iuxta no. de appellatio. ſo tegris. ꝛ. c. ingſitiõi.

ℂ De penitẽtiis ꝛ remiſſionib⁹. Rubrica.

Um ſecundum.

Sũpta ẽ ex his q̃ leguntur: ꝛ no. xiij. q. ij. c. vlt. ꝺ' here. ſuper eo. li. vj. C. de ſum. tri. inter claras. Lau. iuſtitiatiuu. de immu. eccle. qm̃. in pri. li. vj. ℂ No. ꝙ ſm̃ canones nõ denegať penitentia⁹ damnatis vltimo ſupplicio. de hoc in glo. ij. ꝛ hoc ſi petunt vt littera: ꝛ de hoc in glo. iij. ꝛ dicit Pau. ꝙ alias. i. ſi nõ petant dari non debet. xxiij. q. v. placuit in ſi. ꝛ. §. ſeq. ꝛ de hoc. J. in ſi. in j. contrario. ℂ Secũdo no. ibi. abuſu3 dãnabilẽ ꝙ cõſuetudo cõtra canones dicit abuſus: hoc tamẽ indiſtincte nõ ꝓcedit. nã cõſuetudo contra canones tenet ſi eſt rationabilis: et preſcripta: de cõſuet. c. ſi. hec autẽ de qua hic erat irrationabilis: nã vt dicit Pau. erat ꝯtra preceptũ domini dicentis in quacũq3 hora ingemuerit peccator: ꝛ c. de peni. di. i. §. hoc idẽ: vnde latronis in cruce fuit audita ꝑ chriſto confeſſio ꝛ ſecuta abſolutio plena cum promiſſione celeſtis patrie: de conſe. diſt. iiij. baptiſmi vicem. ℂ Tertio no. de verbo hortamur: qꝺ dicit Pau. ſonat monitionez et preceptum. vij. q. ij. ꝓſentiũ. xviij. q. ij. dudũ: de teſta. c. i. quãdoq3 cauſe cõmiſſionez. i. q. vij. ſicut inquit. ℂ Quarto no. pro miſericordia obſeruãda: de hoc in glo. miſericordie: q̃ tamen loquitur de miſericordia chriſti: ſicut ꝛ hec littera: et in hac glo. in ſi. ꝛ c. menſurã. ℂ Quinto nota modu3 obſecrandi ꝑ viſcera miſericordie Jeſu xpi: ꝯcordat de elec. vbi piculũ. §. ceteru3. li. vj. ꝛ q miſericordiã facere recuſat: chriſtũ q eſt miſericordia negat. viij. q. i. ols. de pe. di. i. c. ſerpẽs. ℂ Sexto no. ibi cõmode. ꝛ incõmoditas excuſat ab hac diſpoſitione: de hoc in glo. antepe. ꝛ in eo in ſi. ꝺ. tim. i. cle. vlt. ver. ꝙ ſi: de ſup. neg. prel. ſi epiſcopus: ꝛ de pbẽ. cum in eccleſijs: li. vj. J. ti. i. cle. vna. ℂ Septimo no. ꝙ nõ d3 ad cẽſurã ꝓcediť niſi cũ neceſſe eſt: vt q2 non pareť monitiõi: de hã gl. pe. nã monitio ꝓcedere d3. xij. q. ij. indigne. de ſen. excõ. ſacro. ℂ Octauo no. ꝙ iudex eccleſiaſtic⁹ ꝯpellit ſeculare3 ad obſeruãtiã iuris canonici in ſuo foro in his in quib⁹ ſeruari d3: de fo. cõ. c. ſi. li. vj. de iureiu. l3. ꝺ exce. cũ qdã: de ſen. excõ. decernim⁹. eo. li. cõpellit eũ ẽt ſeruare maxie pſonã eccleſiaſticã. xxviij. q. v. admiſtratores. Paul. ℂ Oppo. l co qꝺ. ꝺ. dixi in. i. no. ꝙ non debet concedi penitẽtia niſi petẽtibus: nã qſq3 quis cogiť ad penitẽtiam. de ſpõ. ad audiẽtiã: vbi de hoc in gl. vlti. Sol. pau. ꝙ illud deb3 intelligi. vt no. xxviij. q. i. quicũq3: vbi de hoc in glo. argu. facit. xxxv. q. viij. inceſtuoſi. ℂ Scđo opp. ꝙ ẽt petẽti nõ ſit ꝯcedẽda ſp penitentia: de rapto. c. i. ꝛ. c. ſup eo. So. Step. ꝙ ibi denegatur qñ denegať reſtituere alienũ vel cauere de reddẽdo cũ potuerit. ℂ Quero in eo quod dicit de his qui damnanť vltio ſupplicio quõ iſti liberẽtur quo ad corpus vel quo ad animã. Sol. Lau. ꝙ q2 ꝺ plus q̃3 expediret ꝺ ſcõ ꝯtigit: iõ multiplex qꝺ dixi ꝛ de aliquib⁹ J. in pluribus ſeq. q. Sed primo videndum eſt quis locus preſtat immunitatem talib⁹. So. Lau. ꝙ eccleſie ad diuinũ cultum rite: ꝛ de conſenſu epi vel ſuperioris edificate q̃uis nõdũ cõſecrate vel nõ ſint in eis celebrata diuina item ꝛ cimiteria. C. de his qui ad eccle. cõfu. l. i. de immu. eccle. inter alia: ꝛ. c. pe. ꝛ. ſi. de quo dixi i. d. c. pen. i. i. q. ꝛ ꝓcedit ꝺ ſm̃ Lau. etiã ſi eccl'ia ſit iterdicta: ꝛ ꝺ hoc dixi in eo. c. q. iij. ℂ Secũdo q̃ro quid de palatio epi^b So. Lau. ꝙ ſ3 aliquos gaudet de imunitate: de hoc dixi i. d. c. inter alia. q. ij. ℂ Tertio quero qs gaudet imunitate. So. lau. ꝙ q̃cũq3 cuiuſcũq3 ꝯdictionis. C. de his qui ad eccle. cõfugi. l. ſi. ꝛ hoc ſi vult gaudere: ſi eni volẽs trahiť de eccleſia nõ violať imunitas quod dixi i. d. c. ſi. q. ij. ꝛ proſequiť Lau. excipiendo publicũ latronẽ depopulatorẽ agrorũ: de quib⁹ in alle. c. inter alia: item illũ qui cõfiſus de eccleſia vel cimiterio ibi delinquit. d. c. ſi. ꝛ de ꝺ ibi dixi. q. iij. ꝛ iiij. ℂ Quarto quero in quo eſt hec imunitas. So. Lau. ꝙ eſt in hoc ꝙ cõfugiẽtib⁹ victualia nõ vitabunť nec veſtes nec quies. d. l. ſi. nec arctabunť q̃ poſſint exigere ad camerã ſecretã. xvij. q. iiij. diffinimus: ꝛ ꝓuidebit interim eccleſia. d. l. ſi. ſine rectoris ceteris captiuis. d. l. fin. ℂ Quinto quero qua pena puniť^c violans imunitatẽ eccleſie in ꝓdictis. So. Lau. ꝙ teneť crimine leſe maieſtatis. C. de his qui ad eccle. cõfu. l. ij. ꝛ teneť capitali pena. eo. ti. l. ſi. de hoc per hoſt. in ſumma. de imu. eccle. ℂ Sexto quero an corpus chriſti^d liberet cõfugiẽtẽ ad ipſm. So. lau. ꝙ ſic: per no. de cele. miſ. fane: de quo ibi dixi. q. ij. ℂ Septimo quero an epiſcopus vel alius officialis poſſit clericu3 homicidã extrahere de eccleſia. vt eum deponat ꝛ in monaſterio detrudat ad penitẽtia3 ꝑagendã. So. Lau. referens id quod no. Jnno. in. d. c. inter alia. vbi tenet ꝙ ſic: de hoc ibi dixi. q. v. vbi tenui contrariũ quod hic tenetur: Lau. ꝛ Gen. dixit tñ lau. ꝙ opi. Jnno. procedere poſſet. vbi monaſteriũ nõ eſſet multũ arctũ. nec eſſet carcer ꝑpetuus alias ſecus maxime cũ hodie ſit carcer iduct⁹ ẽt ad penã: de pe. quamuis lib. vi. Jtem in carcere tali perpetuo nõ dať niſi panis doloris ꝛ aqua anguſtie: de pe. c. pe. de verb. ſi. nouimus: vult allegare. de pe. tue: dicit ẽt lau. hoc ꝓcedere maxie in aliquib⁹ locis: in quib⁹ ſic incarcerati nõ viuunt vltra ſex dies vel octo propter arctationẽ carceris: quo caſu dicit lau. ꝙ et ponentes tali carceri reputat homicidas ꝛ irregulares. hec eni pena eſt magis afflictiua q̃3 ſi ponereñt in patibulo: argu. de conſe. di. v. nihil: quod no. ſing. illud. c. tñ nõ facit. ſed pro hoc de here. cle. i. ver. duro. lxxxvi. di. paſce. ff. de li. agno. necare: ꝛ facit hoc cõtra platos q trudunt clericos in gabia: vbi veriſimile eſt ꝙ infra paucos dies moriẽť. ℂ Octauo quero quid de pricipib⁹ ꝛ alijs ſecularib⁹ ꝙ indifferenter violant immunitatẽ nõ pmittẽtes eos q ad eccleſiam confugiũt comedere vel dormire qd ſimile: vł affligunt parentes vel amicos vel clericos eis fauentes. So. lau. ꝙ benefeciſſet hoc cõſiliũ ſi appoſuiſſet penas grauiores: q2 ipſi ſeculares nolũt infligere in ſeipſis: ꝛ oẽs aduniice ſe defendunt: de hoc in. d. c. inter alia in. ij. cõtrario: ꝛ ꝑ Hoſt. in ſum. de imu. eccle. hec ꝓcedũt quo ad id qꝺ queritur quõ iſti fugiẽtes ad eccleſiã liberentur quo ad corpus. ℂ Qualiter autẽ liberenť quo ad animã dic vt dixi in ſeq. q. ℂ Nono quero de his fugiẽtibus ad eccleſiã qd eis proſit quo ad animã. So. lau. ꝙ quãticũq3 ꝛ quotieſcũq3 relapſus in hereſim fuerit vel quodcũq3 nefandiſſimum peccatũ commiſerit: dũ tamẽ penitẽtiã in fine acceperit: vel per ſigna ſufficiẽtia appareat ipſu3 voluiſſe recipere ſi potuiſſ3 nõ negať viaticu3: ꝛ pro eo eccleſia orat ꝛ oblationes recipit. xiij. q. vlt. c. ſi. de ſen. excõ. a nobis. ij. de rapto. c. ij. ꝛ hoc etiã tenet glo. iiij. hic: qꝺ dico. J. q. xij. ℂ Decimo quero an damnatus vltimo ſupplicio^e poſſit teſtari: videtur ꝙ nõ: q2 efficitur ſeruus pene. ff. de teſta. eius qui. §. ſi cui. Jn cõtrarium quia ſepe damnatur quis abſens ex vi ſtatuti qui de iure communi damnari non poteſt. ff. de pe. l. abſentẽ. So. Bar. ꝛ Bal. in. l. eius: dicũt ꝙ ſi eſt damnatus ꝛ detentus ita ꝙ infallibiliter fiat executio nõ v3 teſtamẽtũ: vt no. C. de dona. inter virũ ꝛ vxo. ꝺ. ſed hodie. ff. de pe. qui vltimo: ſ3 ſi dãnatus ad mortẽ in abſentia ex forma ſtatuti teſtamẽtu3 non valet quo ad fauores municipales quib⁹ banniti non gaudent tanq̃3 hoſtes ſue ciuitatis. ff. de capi. dimi. l. amiſſione. §. qui deficiunt: ſed quo ad cõe valet teſtũ: quia nõ perdit ius commune. de hoc per Bar. in diſputatione lucane ciuitatis ꝛc. ꝛ. C. de ſac. ſan. eccle. l. i. quibus autez applicentur bona damnatorum: dic vt. C. de bo. dam. auc. bona: vbi dicitur ꝙ applicantur venientibus ab inteſtato: de hoc tamẽ ſũt opinio. de quibus ibi: ꝛ nota. Bar. ff. de bo. dam. l. i. ꝛ ho.

Zaba. in cle. ꝛ ij

^b ℂ Quid ꝺ palacio epi. adde. gl. i. in. c. id cõſtituimus. xvij. q. iiij. bar. in. l. ꝓſenti. C. de his q ad eccl. cõfu.

^c ℂ Qua pena puniatur. Adde c. cui deuotiſſimã. vii. q. ii.

^d ℂ An corp⁹ xpi. vid de iſta materia in apoſtilla q̃ poſui ſupra in cle. i. de relig. ꝛ ve. ſan. in. §. in inſtitutione i iii. q. d. §. vbi dedi remiſſiones.

^a ℂ Nõ denegatur penitẽtia. Adde doct. in. c. queſitum. xiij. q. ij.

^e ℂ Dãnat⁹ vltimo ſupplicio Adde docto. ꝛ maxime Abb. i rub. de teſt. Jo. an. in. c. ꝺ. ꝺ de reſa. li. vi. in nouel. ab. in. c. accedens: de ꝓc. albe. in. iii. pte ſtatutorũ. q. xxii. io. de Jmo. i. l. ſi q̃ramus in ſi. ff. ꝺ teſt. ang. i. l. eius qui. ff. de teſta. Bar. i. l. qui vltimo ſupplicio. ff. de pen.

die per statuta communiter hoc determinatur. ¶ Undecimo quero in eo q dicit q damnatis ad mortem non est deneganda penitentia: quis possit audire tales ad penitētiā. So. pau. q quilibet sacerdos etiā non propri⁹ cū immineat periculum mortis. S. cle. pri. in si. de offi. or. pastoralis §. i. vbi de hoc. ¶ Duodecimo quero an istis dānatis vltio supplicio cōcedatur viaticū⁹ glo. nec eucharistia. sol. q sic: q̄d etiā dixi. o. q. ix. ¶ Oppo. ad h de cōse. di. ij. nō phibebat. So. Pau. q p̄dicta pcedūt si apparent penitētes: alr sec⁹ vt in cōtrario. ¶ Decimotertio quero an istis concedatur sepultura: glo. c. sol. q sic: idē Lau. et Pau. in hac gl. sibi concedere vbetinā et Pilat⁹ corp⁹ Christi reddidit Joseph. Jo. xxiij. Steph. dic q dānati pnt sepeliri ēt sine licētia nisi dānati sint ad certū tpꝰ. C. de reli. et sump. fu. obnoxios. ff. d cōdi. insti. que sub conditione. §. vlti. dic q gl. nō dicit q nō possint sepeliri: sed q nō pnt de furca deponi sine licētia iudicis qd bene probāt leges in gl. alleg. qd plus pbat. l. ij. al leg. in glo. q is qui in vita nō pōt morari in ciuitate p⁹ mortem nō potest ibi reduci ad sepulturā sine licētia superioris et dicit Barto. ibi q hoc alibi non reperitur.

a ¶ Cōcedatur viaticum. Ad de ter. in. c. que sstruz. xxii. q. vi. ides. et. Steph. de furca i suo sacramētali. in . §. de sacramento eucharistie. q. xxij.

Abusionibus.

a Emanauit ad execution et declarationem. c. eo. ti. cum ex eo Lau. elemosynarum: prima cōmunis. ¶ No. q abusio est euitanda: vn priuilegiū pdit qui abutitur. xi. q. iij. priuilegiū: i dānatur etiam abusus clauium. xi. q. iij. ipse: et dicit Gen. q verbuz abusio sonat in vicium: de testa. qr ingredientib⁹. S. cle. proxi. d offi. or. si canonici. §. fi. l. i. vi. ¶ Secūdo no. q simplices nō sunt decipiēdi. et vl hic excusari simplicitas: et quo ad hoc simplices dicitur qui de facili credūt. xxij. q. iiij. innocēs: de hoc. l. in. i. contrario. ¶ Tertio no. de dictione potius q vt dicit Gen. ponit correctiue: sic et alibi dictio immo. ff. de here. insti. si ita scriptū: de manu. testa. sicibus: de peni. di. ij. q dicit: et lit. nō pcesit. accedēs. i. ¶ Quarto no. q nō lz p fallaciam auruz ab alio extorquere: de hoc i gl. ij. cessante aūt fallacia licet: et pro hoc qr subtili ingenio est auruz a barbaris extorquēdū vt no. xliij. di. in mandatis: et hic videt bonus dolus qn sunt hostes fidei: secus si pacifice viuunt cū catholicis: pro hoc quod no. Inn. de voto qd sup et de bono dolo. ff. d dolo. l. i. q mer⁹ cāi cū dilectis: et dicit Lau. q forte isti putabāt licere subtili ingenio aurū extorquere per iura allegata in hac gl. et hoc dicit Land. officiales prelatoz frequētare contra subditos: qd dicit imputandū prelatis qui emolumēta recipiūt et sanctuaria vendūt. ar. lxiij. di. salonitane: dicit etiā q forte putabāt sibi licere ex precepto domini qui misit populū Israel furtiz recedere cū auro egyptiorū. xiiij. q. v. dixit: et dicit Pau. et illi de Marchia anconitana multuz docti sunt in istis fallacijs: et in hoc alios fallūt: et nō fallunt et sic grauius peccāt. xxij. q. ij. homines. ¶ Quito. no. q qnqz subtilitas reprobatur qd est hic: et qr accipit in malam partē: qnqz in bonā: de ferijs: capellani⁹. ¶ Sexto no. q maleficijs ē precludēda via qntū possibile est. de hoc i gl. ij. Gē. dicit q hic quantū possibile et c. qr male hominū voluntates non possunt ad plenū cohercere: in auc. de nup. minores. colla. xiiij. xi. q. i. hac ratione. ¶ Septimo no. q questores non admittunt nisi habeant litteras apostolicas vel diocesani nec tunc etiā pmittunt pplo p̄dicare vt hic. Et h no. pau. q hec admissio et pmissio ē tolerātiua vel patientie prohibet: vult dicere q aliqn sec⁹ de prebē. cū iam dudum: sed si tolerantia reprobat pp periculū aīaruz multis incumbenois vt dicit. l. in litteras et dicit pau. q isti nō pmittunt predicare: qr hoc officiū ad eos nō ptinet sed tantuz charitatiua subsidia petere et indulgētiā si quā habēt exponere: de here. vt officiū. §. cōpescēdi: li. vi. pro hoc qr officiū predicandi cōpetit illis solis quib⁹ est de iure cōcessuz: vel q ad hoc fuerint inuitati: de here. excōicam⁹. §. qr vero: et c. cum ex iniūcto. xvi. q. i. adijcim⁹: de sepul. clemē. dudū. ver. i ecclesiis. ¶ Octauo no. q littere qstorū dēnt p diocesanos diligēter examinari: ne aliqd fraudis cōmittat: et dicit pau. q posset fraus cōmitti vt qr assererēt plus cōtineri in litteris q̄ cōtinerēt vel vterētur falsis litteris pro veris qd sepe euenit: et quia talia sunt periculosa. ideo debēt littere examinari diligēter in bulla charta dictamine et i alijs maxime qn exorbitāt a cōmuni forma. pro hoc de cri. fal. licet et c. quā grauis d rescri. c. ij. de offi. or. ex parte: de v. sig. nouerit: lau. dic q licet plati dēnt examinare litteras qstorū nō tn dēnt eas vēdere q non seruāt nō attēdentes q in talib⁹ cōmittit symonia: de symo. c. i. Itē qr qstores care emūt qrūt p fas et nefas vnde soluūt et gramamma inferūt ad instar illorū de quib⁹. de iud. ex speciali: fit aūt hec examinatio p diocesanū: vn littera dicit lap. q de ipa examinatione debz cōstari p litteras diocesani. alr plati iferiores tales n admittēt. ¶ Opp. in eo qd dixi in. ij. no. q simplicitas excusat et sic cōtra. xxij. q. i. si cupis. xxix. di. petrus. sol. pau. q simplicitas discretiōni cōtra reprobat vt in cōtrario. lau. plenius extēdit dicēs q est multiplex simplicitas. qdā cōtrā dolositati et hec bona. ij. q. vij. sancta quippe rusticitas: et simplicitas. de hac di habere simplicitatē colūbe et astuciā serpētis ne cuiqz machinetis dolū vel dolo alteri⁹ supplanteris. d. c. si cupis. ubi de h. quedā est q pueniit ex ignorātia que dicit cōtraria discretioni: et hec reprobat. d. c. petrus. cassata fuit electio qr electus erat simplex et insciuus: et hodie talis etiā promot⁹ remouet de eta. et quali. c. vlti. sed olim dabat coadiutor. vij. q. i. petisti: et c. q: frater: de hoc per Hosti. de sum. tri. damnam⁹ in ver. simplex oino. ¶ Secūdo op. in eo q dicit q litteras qstorū examināt epi q ēt archieps hoc possit. eo. tit. c. i. li. vi. vbi pmittit archiepo mittere litteras in fauorē questoz per totā pminciam. so. lau. q ibi est duplex littera: vnā qdā littera hēt q archieps pōt eosdē subiectos et c. tūc pcedit cōtrariū. alia littera habet eosdē suffraganeos et c. et cōcordat tūc qst vellit q lz hēant littere archiepi adhuc dēnt pfici littere epi qr littere archiepi sūt tm exhortatorie vt ibi dicit. dic q cōmunis littera est eosdē suffraganeos et c. lz qcūqz sit ibi littera nō obstat: qr super benigna receptione qstoz pōt archiepiscopus facere litteras exhortatorias p totā pūciā vt ibi et ēt pcedere litteras remissionis. c. ti. nostra. nec oportet q approbent p suffraganeos: quātū tn ad hāc litterā qr nominati loqt de diocesanis episcopis: dic q nō sufficit q littere questorū sint examiate p archiepz nisi quo ad suā diocesim lz in alijs diocesib⁹ examinari dēnt p diocesanos epos: et h qr examinatio parti est fori contētiosi vt cohercentur fraudes. ¶ Tertio oppo. q qstores elemosynaz libere pmitti dēant elemosynas querere cū elemosyne pcedāt ex charitate dātiū q nō est restringēda: argu. d dona. c. i. potissime: qr vidētur cōcernere forū penitentiale in quo pcedit qd dicit q lex nō est iposita iusto: d reg. licet. sol. colligit ex littera: h eni fit ad obuiādū fraudibus: de qb⁹. h. in. viij. no. dicit etiaz Pe. d ancha. q sicut mēdicātes validi sunt arcēdi et puniēdi. C. de mēdi. vali. l. i. li. xi. ita qstores nō dēnt admitti: nisi prius discutiat vtrū ecclesia p qua querūt indigeat: nā si non indiget nō vt admittēda. dic q ratio pcedēs magis puenit littere: hec tn inqsitio laudabilis est. sed nō hz fieri p diocesanū nisi quādo de nouo aliqua ecclesia vellet incipere questū: sed quo ad ordines mendicāntiū et nōnulla hospitalia ab antiquo exercentia questū apostolice sedis saltē tacita hec inqsitio fieri nō pōt p diocesanū ad effectū impediēdi questu lz phibēdi fraudes vt predixi. ¶ Quero de qb⁹ qstoribus hic loquit glo. elemosynaz. so. de qstorib⁹ elemosynarū: et dicit Pau. q isti dicunt a questu. questores aūt indiciorum d quib⁹ in gl. dicuntur a qrendo interrogādo debēt cuncta rimari. xxx. q. v. iudicātem. alij sunt questores dicti a genere querendi pecuniam alij a liberis eligendis et querēdis. ff. de offi. questo. l. vna. Pau. in hac glo. ibi fortiore in auē. de questore per io. C. d questo. l. vna li. xij. ¶ Secūdo quero in eo qd dixi. h. in. ij. cōtrario, de litteris per archiepiscopum concessis questorib⁹ q examinabuntur per diocesanuz quid si diocesanus malitiose et sine causa tales nō admittit: qr nō placet sibi questores archiepiscopi ire per diocesim: an archiepiscop⁹ poterit ex hoc diocesanum vel eius officialē in hoc delinquentem vel etiam negligentez concedere litteras

dere litteras punire. Lau. arguit q sic maxime si sine cã pa-
li et publice hoc facit cũ videat ex hoc eius iurisditioné sal
tē voluntariã notorie offendere: de pe. romann in si. lib. vi.
licet archiepiscopus in hoc nõ habeat iurisditioné: dat eni
solas litteras exhortatorias iuxta formã. c. eo. titu. cũ ex eo
et. c. i. li. vi. dz tamé posse cohercere impedientes alias illa po
testas parum ei valeret: ar. de of. de le. ex litteris. idé Gen. et
Jo. an. eo. titu. c. i. lib. vi. et põt hoc teneri nõ p rationé pre-
missaz. naz qui habét voluntariã iurisdictioné tantũ nullã ha
bét cohercédi potestaté. et. c. ex litteris pcalle. loquit de eo
qui habet iurisdictionez cõténosaz. sed est alia ratio quia ar
chiepiscopus est iudex suffraganeoz. de of. or. pastoralis: et.
vicariorũ generalió ipsorũ. de offi. vica. c. i. li. vi. et hoc in his
in quibus vicarij delinquunt in officio. vel c. i. vbi de hoc in
gl. ij. potest ergo archiepiscopus eos delinquétes punire.
delinquunt autem sine causa prohibendo tales questores.
¶ Tertio quero an archiepiscopus pro qlibet pio opere possz
questores mittere per totã prouinciã: videtur q nõ per. c. i.
eo. titu. li. vi. vbi solũ permittit hoc quo ad questores p fa-
brica ecclesie metroplitane. In cõtrariũ q per illud. c. nõ é
potestas archiepiscopi immutata per quã potest dare litte-
ras remissionis per totã prouinciã eo. titu. nostros. so. Lau. te
net hoc vltimũ dicés q id quod dicitur de fabrica in. d. c. i.
ponitur causa exéplũ et sic nõ restringit ius antiquum: ar. ff.
de legi. non possunt. Pet. de ancha. de hoc dubitat: quia cũ
in diocesi suffraganei archieps nihil possit. nisi quatenus repé
tur iure cõcessũz. de off. or. pastoralis in pri. nõ dz id qõ dici
tur in. d. c. i. de fabrica ad alia extédi. ff. de le. qõ vo. de acq.
re. do. in agris: dic q opi. lau. vera é. p id qõ dixi. Re. q. nã ar
chiepiscopus potest dare litteras remissionis per totã pui-
ciã et si iure reperit hoc expressũz nec est extésio. ¶ Quarto
quero quomodo habet se hec cle. ad. c. ex eo. et. ii. Glo. h ad
dit. So. q addit illi cõsilio id qõ hic dicit in ver. litteras. et
dicit Stepha. q hoc fuit additũ pter multas falsitates q
cõsueuerũt in his committi que p curatos nõ de facili dep-
hendunt. ¶ Quinto quero an diocesani cũ examinát litte-
ras apostolicas questoribus concessas poterũt de ipsis iudi-
care. Solu. lap. q non. de iudi. cũ venisset: sed si dubitat d
ipsis cõsulendus erit papa cuius est extimere qué modũ sui
priuilegij esse velit. de off. or. ordinarij. §. si vo. li. vi. Si autẽ
apparét vere et sine dfectu dabũt eis litteras testimoniales:
sed si apparent defectuose eas repellét pro hoc qõ no. in. d.
c. cũ venissent: et. c. ordinarij. ex his infert lap. q qs cogno-
scere põt de re de qua nõ põt iudicare. simile de rescri. cũ cõ
tingat in fi. de priui. cũ persone li. vi. et qõ no. xvi. q. i. frater i
gl. pe. regulariter tamé minor nõ cognoscit nec iudicat d fa
cto maioris. xxi. di. inferior: de maio. et obed. ic. in. c. cũ infe-
rior: de elec. cle. ij. pro pdictis quod not. de offi. dele. sup eo.
de re iudi. de cetero: pro et cõtra est: quod not. de offi. vica.
licet libro sexto. dicit lap. quod de fcõ maioris cognoscere.
vel iudicare põt tantũ tũc quãdo i iure hoc exprimit nisi alr
non notoriũ sit factũ maioris esse nullũ et si ita notoriũz qõ
nõ egeat examinatione nec inficiari põt: quo casu minor nõ
iudicat de facto maioris nec iudicaliter cognoscit sed tãtũ
declarat illud nõ obstare: et eo nõ obstante cõtrariũ facit vl
impedit illud effectũ. de eta. et quali. eã te. pro hoc qõ no. de
appel. sollicitudinem. de rescri. statutum in fi. li. vi.

§. **Ad hec multiplici.** Octo sequétibus pcor. primus abu

sus dispẽsent. secũdus absoluát. tertius remittant. quartus re
latent. quintus extrahant. sextus indulgeát. septimus absol
uát octauus. ¶ No. q inferior episcopo[a] nõ cõcedit indul
gẽtias: de hoc in gl. hoc enim et. l. in. ij. q. ¶ Secũdo no. q
inferior episcopo cõcedẽdo indulgẽtias tũc dicit abuti quã
do h facit motu proprio: et sic si ex commissione eius qui ha
bet potestaté nõ dicitur temeritas. ¶ Tertio no. q sup vo
tis non dispẽsat inferior episcopo: de hoc in gl. hoc ẽt. et. l. i
vij. q. et in hac gl. ibi: episcoporũ. nisi sit votũ vltramarinũ:
quia tunc spectat ad solum papam. de voto. ex multa. an au-
tem papa dispensare possit in voto ptinẽtie: remittit Pau.

nd no. de sta. mo. cũ ad monasteriũ: et ibi dicit q ex causa
põt. ¶ Quarto no. q questores nõ possunt absoluere a p-
iurijs homicidijs vel alijs peccatis: et dicit Pe. an. q id hoc
est q nõ sunt sacerdotes ppriij cõfitẽtiũ. eo. ti. omnis. nec su
per hoc priuilegiati. de sepul. clemẽ. dudũ. §. si vero. de puil.
cle. i. ¶ Quinto no. q questores nõ possunt remittere ma
le ablata: de hoc in gl. vide et dic q maxime redarguuntur
q recepta aliqua quãtitate remittebát residuum: nam dicit
Pau. hoc casu nõ procedit transactio vel cõpositio: q re-
ceptio istius pecunie dz fieri nomine pauperũ et in eorũ vti
litaté cõuerti: vnde recipiẽs quicũqz sit ille de ea nõ potest
trãsigere. ar. de offi. vica. c. si. in fi. li. vi. et si sup hoc sit priuile
giatus a papa. dic q licet nõ possit remitti quãdo quãtitas é
certa tñ ordinarius talia male ablata taxare hz qñ sũt incer
ta. de vsu. qñ. §. ceterũ li. vi. Gẽze. reddit aliã rationé qua-
re prohibetur remissio male ablatoz recepta aliqua quanti
tate que nõ est symonia absoluere pro pecunia etiaz si alias
posset absoluere: de symo. ad aures. et hec etiã vera et d his
incertis. l. q. x. et. xi. ¶ Sexto no. q nõ possunt questores re
mittere tertiã vel quartã de iniunctis penitẽtijs. de hoc i gl.
idé. que dicit idé. de alia quota. idé Pau. dicẽs q sup hoc
aliqui erant priuilegiati: vt illi de hospitali ratiocinalis qui
habebát priuilegiũ dimittendi septimaz partẽ: sed oĩa talia
priuilegia hic reuocant. de hoc. eo. titu. cũ ex eo. et. c. indul-
gentia. ¶ Septimo no. q humana ope[b] nõ possunt anime
liberari a purgatorio. de hoc in glo. cuz sint. et. l. in. i. contra-
rio: et. xiij. et per Tho. iiij. sen. dis. xlv. ar. ij. et dicit lau. q isti
volebát se extendere vltra q claues pe. Cui dictũ est quod-
cũqz ligaueris sup terrã nõ dicit sub terra: sed forsan vt ipse
dicit nõ permittebát eos subterrari: sed faciebát poni desu-
per in feretro. de hoc. xxiiij. q. ii. §. i. i fi. ¶ Octauo no. de re
missione plenaria peccatorũ quã qstores facere nõ possunt:
et dicit Genze. ideo eos nõ posse: quia sine cõtritione talis
remissio nõ potest obtineri. subest et alia ratio quã dixi. s. in
iiij. no. quia ad istos nõ ptinét hec que sunt fori penitẽtial.
tamẽ etiã si pertinerent nõ possunt facere talé remissioné ple
nariã vt dico in se. no. ¶ Nono nota de absolutione a pena
et a culpa[c]. de hoc in gl. isto est. simile de priui. cle. i. i pri. vbi
dixi. q. xxiiij. et dicit laud. q licet offensaz seu culpã in deum
commissam nõ possit aliquis citra verbuz dei remittere qõ
dixi in. d. q. xxiiij. reatũ tñ seu culpã in ecclesiaz militãté com
missas ipse papa eius sponsus remittere potest ratione cla-
uium et vicariatus sibi cõmissi. et talé remissioné a pena et a
culpa facit in anno iubileo quod etiam dicit glo. Dic tamẽ
q hec non est propria locutio q fiat absolutio a pena et cul
pa: quod dico in sequen. nota. ¶ Decimo nota q quando
qz permittit loqui per verba impropria ad aliquid clarius
exprimẽdũ. sic eni loqt hec littera ibi. a pena et culpa. sed tũc
dz aliqd addi qõ denotat locutionis impropriẽtaté. p hoc
littera ibi. vt eorũ verbis vtamur. et de hoc in gl. pcordat: et
p hoc qõ dixi de priu. cle. i. i pri. in. ix. no. ¶ Undecimo no.
q puidẽdũ est ne cẽsura ecclesiastica vilescat vel clauiũ cla
ritas deducat in pteptũ. p hoc. d. cle. i. de priui. de consue.
cũ inter. et dicit Gen. q hoc inducit ob frequẽtationé nimi
az remissionũ. simile de of. presi. obseruãdũ. nã oé rarũ carũ.
lxxxiij. di. legimus. lix. di. si officia. i auc. de cõsul. §. pe. col. iiij.
¶ Duodecimo not. ibi decreto q constitutio concernit fu
tura. de consti. c. si. dicunt tamen per hoc Lau. et Gen. q p
hoc non approbat prius facta que non tenebant: quia vm-
bra quedam ostendebatur in opere. veritas autem non fu-
berat in effectu. de consue. quãto. et dicit Gen. q dicit de ce
tero propter id quod sequitur de priuilegiorum reuocatio
ne. ¶ Decimotertio no. ibi acceptari. q hic non requirit
delictum perfectum. cõcor. de pe. dist. i. si quis tam. et. c. ma-
sculum. et. c. si quis non dicam. ¶ Decimo quarto nota ibi
locis ordinis vel personis: quod hoc casu pariter reuocant
priuilegia concessa locis et ordinibus sicut personis. cõcor.
de sen. exc. alma. lib. vi. de hoc. l. q. xv. ¶ Decimoquito no.
ibi talia presumendi q reuocatur priuilegium de quo tene
tur ne vergat in abusum. de deci. suggestum: et dicit Gé. ex

[a] ¶ Inferior episcopo. Adde col-
dcri. i repetitio
ne. c. nisi apo-
stolatui. d pen.
et remis'. Host. i
summa ti. de re
missio. in. §. qs
possit. Jo. in. c.
cũ contigat. de
fo. competen.

[b] ¶ Humana
ope. Adde car.
di. zabar. in. c. a
nobis el. ij. l. v.
tñ oppo. de se.
excom. vel. in
c. p aũt. d pení.
et remi. i ibi an
tonius rordus
in repetitione.
Jo. de imo. i. c.
nõnulli de cle.
non resi.

[c] ¶ A pena et
culpa. Add ho
sti. in summa.
ti. de remissio. i
. §. ad qd vale-
ant. ver. sed pro
cruce assum-
ptione. Jod. de
anania i tract.
iubilei i. ij. col.
ver. etiã. pz ex p
dictis. Joan. d
imo. in cle. i. de
penit. ver. q aũt
hec predic: silius
i tractatu de in
dulgẽtia scipié
te hodie mecuz
eris i paradiso.
in. iiij. col. ver.
et sic patz ex pre
dictis. Augu. d
ancho. ordinis
heremitarũ in
tractatu. de po
testate pape. q.
xxix.

hoc ſumi prouerbium ꝙ oportunitas facit queʒ peccare ⁊ diuitie faciunt ſtultizare: talis autem oportunitas tollēda ē vt hic ⁊ de vita ⁊ hone. cle. cum ab omni. ſicut per contrarium preparanda eſt oportunitas ad bonū: de ele. cum ex eo. li. vi. de ſta. mo. cle. ne in agro. §. rurſus. ¶ Decioſexto no. ibi quātū ad premiſſa ꝙ per hanc reuocationē tollunt̄ priuilegia ſolū quaten⁹ cōcedebāt poteſtatē in premiſſis: ⁊ ſic quid aliud cōtinebāt: illud enī nō tollit̄ quod nō mutat̄ ⁊ ē. .C. de teſta. l. ſancim⁹. ſimile de here. cle. i. in fi. ¶ Oppo. in eo quod dixi. ē in vij. no. ꝙ humana ope nō poſſunt homines extrahi de purgatorio. nā talibus animab⁹ proſunt ſuffragia viuētiū. xiij. q. ii. anime. nota. eo. titu. ꝙ autē gl. cū ſint ſtat contrario: videtur tamē habere hūc intellectū ꝙ ſimpliciter extrahere de purgatorio ſolus deus pōt: qꝛ ibi exiſtētes ſunt iudicio dei reſeruati: ſed ſuffragia viuētiū: proſunt vt deus miſereatur ⁊ citius extrahat de hoc. ꝫ. q. xiij. ¶ Secūdo oppo. qꝛ videt̄ inſufficiens prohibitio que fit in eo qꝺ inhibet per queſtores hoc fieri vel attentari: nō enī comprehendit exceſſus quos faciūt dicēdo cuʒ dicere ⁊ facere ſint diuerſa. de here. cle. vlti. verſi. nōnulli. ibi. dicūt faciūt ⁊ cōmittunt. Solu. Paul. ꝙ ex hoc vbo fieri hic colligit̄ qꝺ dicēdo quis dicit̄ facere ⁊ delinquere ſicut ⁊ faciēdo dicit̄ denegare cōfiteri ⁊ predicare. xi. q. iij. extimat. xxij. q. v. caueᵣe. de his que fiūt a maio. par. ca. ex ore. qꝺ no. ⁊ hoc procedit in diſpoſitione iuris communis: ſed in diſpoſitione reſtringibili vt ſunt ſtatuta videt̄ procedere primū ꝙ aliud ſit dicere aliud facere: licet improprie dicēdo fiat vt nunc dixi. ¶ Tertio oppo. in eo quod pariter reuocat priuilegia cōceſſa ordinis ⁊ perſonis cuʒ debuiſſet diſtinguere. de priui. ne aliqui. lib. vi. Glo. quandoqꝫ ſol. ⁊ quādoqꝫ ſit talis diſtinctio. ⁊ ſic vult dicere ꝙ non ſemp eſt neceſſaria: ⁊ dic ꝙ hic ſuberat eadē ratio quo ad ordines ⁊ pſonas: nō ſic in. c. ne aliq. ¶ Quero qd operētur indulgētie conceſſe a veris prelatis. ſol. Gen. remittit ad no. c. ti. quod autē vbi dixi. ⁊ de p̄ in. cle. i. i. pri. q. xxij. ⁊ de hoc plene p Gaſpa. de cal. ⁊ Bal. de pe. c. noſtro. e. ti. in repetitione. ¶ Scđo quero ſi cōceſſa eſt indulgētia viſitādi certā eccleſiā tali dic an viſitās⁹ pluries habet pluries indulgentiā. Mat. querit ⁊ nō ſol. dic ꝙ ſic. vt no. eo. ti. cum ex eo. ⁊ idē dixi de priui. cle. i. §. quibus. ¶ Tertio quero ad quē ſpectat has idulgētias cōcedere. gl. i. dicit ꝙ ad epiſcopos nō ad inferiores. Lo. hoc lati⁹ pſequit̄ dicēs ꝙ hoc ſpectat ad papā legatos archiepiſcopos ⁊ epiſcopos eo. titu. cū ex eo. ⁊ c. noſtro. ⁊ c. i. ⁊ vlti. lib. vi. de exceſſi. prela. accedentib⁹. ⁊ de legato. no. de offic. leg. c. fi. ¶ Oppo. ad hoc qꝛ etiā ſacerdos poteſt in foro penitentie indulgētiā cōcedere ſibi cōfitēti. argu. de peni. omnis. ⁊ c. deus qui. ſo. Lap. ꝙ generales ⁊ publicas indulgētias cōcedere poſſunt ſolus papa ⁊ alij prelati ſupradicti. quia ſūt dignitatis epiſcopalis. prelati vo inferiores concedere nō poſſunt: imo nec electus ⁊ cōfirmatus in epiſcopuʒ nondū conſecratus. de exce. prela. accedētib⁹. vbi de hoc no. Hoſti. nec capitulū eccleſie cathedralis vacante ſede. no. Archi. eo. ti. c. i. lib. vi. In priuato autē ⁊ in foro penitētie fatetur Lap. ꝙ ſacerdos ſibi confitenti pōt eas cōcedere qꝺ nota. Hoſtiē. in ea. ſum. in Rubrica de remiſ. §. quis poſſit. ⁊ Archi. eo. titu. c. vlt. lib. vi. dic vt dixi de priuile. cle. i. §. qbus. q. ij. Gaſpa. eo. titu. noſtro. in repetitione refert Jo. cal. tenuiſſe id quod tenet Tho. iiij. ſenten. diſt. xx. q. iij. arti. iij. vbi dicit ꝙ effectus clauis iuris cōmunis: nō pertinet ad diſpēſationeʒ ſacramētorū: ſed ad diſpēſationeʒ bonorū cōmuniū eccleſie: ideo legati etiā nō ſacerdotes indulgētias facē poſſunt. ⁊ c. di. q. iij. art. ij. dicit ꝙ poteſtas faciēdi indulgētias cōſequit̄ iuriſdictionē ⁊ ſic ēt nō ſacerdotes: dūmodo habeant iuriſdictionem eas dare poſſūt. ⁊ ſic elect⁹ ꝯfirmat⁹ nō ſacerdos hoc pōt: ⁊ p hoc idem vr̄ dicēdū de capitulo ſede vacante. tamē qꝛ nec omnia iuriſdictionalia in capitulū trāſeūt vt deponere abbatē vel clericū vt no. xxix. di. nullus. ij. ſecus dicit Gaſpa. de capitulo. pro hoc qꝺ not. de here. cle. i. in gl. hec litera. ⁊ qꝛ de capitulo nō reperit̄ iure cautū. ar. ij. q. v. cōſuluiſti. itē nec theſauꝝ eccle pōt diſpēſare niſi cui reperitur pmiſſuʒ: et ꝑdictis ēt infert̄ ꝙ ex ꝯſuetudine inferiori pōt cōpetere prelato poteſtas ꝯcedēdi indulgētiaꝝ: qꝛ cōſuetudo iuriſdictioneʒ dat. de fo. cōpe. cū contingat: ⁊ ꝭ placet Jo. cal. ipſe aūt Gaſpar. tenet ꝯ̄triuʒ: qꝛ talis ꝯſuetudo caret rōne cuʒ p eā rūpat̄ neruus eccleſtice diſciplinē de conſue. cū interhoc enī cōpetit epō vt hic. ergo nō inferioribus ne ſint duo capita quaſi mōſtruʒ: de offic. or. quoniā. Ad aliud ꝙ ꝯſuetudo dat iuriſdictionē: rñdet ꝙ dꝫ intelligi de modicis: nō enī pōt dare ptātē deponēdi clericos: ꝺ elec. tranſmiſſaꝫ: dic ꝙ electus ꝯfirmat⁹ ēt nō ſacerdos hoc pōt vt predixi cū hec cōceſſio ſit iuriſdictionis ⁊ non ordis epālis: de exceſ. pla. accedētib⁹: vbi dixi: ad euitādas tñ opi. tutius eſt vt cōmittat alteri epō qui ſuo noie hoc faciat: ar. de elec. ſuffraganeis. de capitulo etiā vr̄ ꝙ poſſit ex quo ē iuriſdictionis tamē cōmuniter tenet̄ ꝯ̄triū qꝺ dixi. de here. cle. §. ver. duro. q. xi. ⁊ hoc tenēdo dic ꝙ licet hoc ſit iuriſdictionis eſt etiā dignitatis epiſcopalis: de exceſ. prela. accedentibus: ⁊ ſic non tranſit ad capitulū: ⁊ ſimiliter ꝙ nō trāſit in inferioreʒ epō rōne conſuetudinis generalis qua ſibi cōpetit iuriſditio: ſecus de ſpāli qua hēret talis p ipꝫ fieri poſſe. per hoc. d. c. accedētib⁹: ibi niſi ex ſpeciali ꝯceſſione vl̄ alia cauſa legitime: ⁊ tūc ceſſat ratio gl̄. qꝛ rōne talis ꝯſuetudinis iſte legitime hoc faceret. ¶ Quarto quero qd requirit̄ vt indulgētie valeāt. Sol. lau. ſꝫ Guil. altiſiodoren ſeꝫ. qꝺ dic vt plenius no. e. ti. quod aūt. ¶ Quinto quero ſi quis ꝓbabili errore ductus putat alicubi eſſe indulgētiā vbi nō eſt: puta qꝛ p nō habēteꝫ poteſtatē quē putauit habere cōceſſa eſt indulgētia porrigētibus adiutoriū certo hoſpitali hoc putans ⁊ tribuēs auxiliū gaudebit indulgētia. videt̄ ꝙ ſic: ſi error fuit probabilis. ff ꝺ offi. preto. barbari⁹. de biga. nuper. itē deus attēdit cor. xxij. q. v. periurare. In cōtrariū qꝛ veritas pfert̄ opinioni. viij. di. in. c. veritate. maxime in ſpiritualibus in quib⁹ nō ſolū pfert̄ opinioni imo ⁊ iuriſditionis q̄ ē maioris ḋtutis. xxxv. q. ix §. his ita: ſic no. Arch. de vo. c. vno. lib. vi. de offi. dele. cū plures. c. li. qꝺ ē no. ſic. olt. Old. in conſilio. clxxxviij. Arch. tñ ſolū dicit ꝙ refert̄ cōi opinioni: ⁊ hoc ēt no. ⁊ bene facit ad propoſitū: ⁊ hāc partē tenet Old. ſ. d. cōſilio. pro hoc de elec. dudū. ij. ibi dānabiliter ſūt decepte: ⁊ Re. cle. in prin. ibi ſimplices decipiāt: nō enī decipereut̄ ſi cōſequerent̄ indulgētiaꝫ: itē ibi ēt dicit ꝙ hoc cedit in periculuʒ animarū. Ad id qꝺ dr̄ ꝺ errore ꝓbabili: dic ꝙ nō ſemp ſufficit: ⁊ dic vt no. in. d. l. barbari⁹: de ele. nihil. ⁊ hoc caſu hoc nō prodeſt quia nō agit̄ de fauore publico: ſed de priuata vtilitate: ad illud qꝺ dicit̄ ꝙ dñs ꝯſiderat intētionē: dicit Oldra. ꝙ veruꝫ eſt quo ad hoc vt act⁹ dicatur bonus vel malus meritori⁹: nō q̄tū ad quātitatē pene vl̄ pmij: hoc ēt reſpectu ꝯſiderat̄ veritas. ff ꝺ iniur. cū qui. §. ſi iniuria. de fur. vulgaris. §. ſi quis: ⁊ facit qꝺ no. de ſentē. excō. in audiētiā. xxxiij. q. i. in ſūma. ¶ Sexto quero hoc preſuppoſito qꝺ dixi in ꝓxi. q. an poſſit datū ob hāc cauſaꝫ repeti. So. Pe. de anch. ꝙ ſic. tāqꝫ datum ob cauſaꝫ cauſa nō ſecuta pri. ff. ⁊ .C. de cō. ob cau. ⁊ hoc ſi pecunia eſt penes decipiētem: ſecus ſi trāſlata eſt in ecclīā: nā tūc eccleſia nō tenet̄ niſi facta ſit locupletior: imo etiā ſi ſit facta locupletior videtur nō teneri: qꝛ ſolutū falſa opi. cauſa pietatis nō repetitur ff. de cōdi. inde. cum his. §. mulier: hoc tñ vltimū dicit dubium: dic hoc vltimū indiſticte verū ꝙ nō ē loc⁹ repetitioni ēt ſi pecunia ſit apud decipiētes: qꝛ intuitu dei ſoluta fuit: ⁊ ſic applicāda eſt pijs vſibus: ⁊ q̄uiſ ſoluēs nō fuerit alīs ſolutus: tamē nō fruſtra ſoluit: quia licet nō habeat idulgētiam habet tñ meritū elemoſyne: p hoc qꝛ talis dol⁹ reſpectu ipſius decepti dicit̄ bon⁹ ex quo ꝓuocat ad melius. ꝺ dolo: cū dilecti. ¶ Septimo q̄ro an indulgētia ꝓſit⁹ exiſtētib⁹ i purgatorio: ꝺ hoc. ꝫ. ea. q. xiij. ¶ Octauo q̄ro i eo qꝺ dixi in. iij. no. ꝺ diſpēſatione ſup votis: quis poſſit ſup voto ꝺ diſpenſare: ſo. ex codē. tertio not. qꝛ epūs ⁊ ſuperiores tñ. Marb. proſequitur referens quod no. Inno. ꝺ vo. c. i. ⁊ qꝺ ibi. q. i. ij. ⁊ iij. ⁊ dicit Mathe. ſpeciale. in voto continentie in quo nullus poteſt diſpenſare: dic ꝙ immo papa poteſt ex cauſa qꝺ dico in. c. c. i. q. iij. vnde etiā poteſt diſpenſare ꝙ exiſtens in ſacro ordine

¶ An viſitās pluries. adꝺ ar ch. in. c. vi. ꝺ pe ni. ⁊ remiſ. lib. vi. Jo. an. ⁊ an ro. de hui. in. c. cū ex eo: de peni. ⁊ remi. Spe. eo. titu. ver. qd ſi eadē dic. cal. in repeti. c. nro poſtulaſti. ꝺ pe. ⁊ remiſ. Tho. i iiij. ſen. di. xx.

¶ An indulgentia pōt. ad de que ſupra di xi in. vi. nota. i apoſtilla.

¶ Quis poſſit ſi p voto. ad de Spe. xi. diſ. ſpēim dē. §. nūc de epōꝝ. Inno. ⁊ an. de hui. i. c. diſectus ꝺ eſt. po. or. Tho. ſcda ſcde. q. lxxxviij.

sacro ordine contrahat matrimonium:vt dico in.e.q.⁊ de hoc in regula semel deo lib.vi. ¶ Nono quero si papa sine causa dispensat cum aliquo an ille sit tutus quo ad deũ.So. Gen.remittendo ad no.de vo.nõ est:⁊ ibi dĩ ꝙ nõ est tutus: qḋ maxime procedit si ad instantiaȝ vouẽtis dispensauit.vt dico in eo.c. ¶ Decimo quero in eo qḋ dixi in.v.no.de male ablatis incertis ad quẽ spectat taliuȝ distributio.so.Lau. referẽs id quod no.Host.de iude.cũ sit.vbi dicit ꝙ ad epȝ loci.idẽ no.de vsur.cum tu.⁊ in sum.de pe.§.cui.ver.tu dici ⁊.§.vlti.sub.§.que forma.ver.vbi võ.idẽ Jo.an.e.ti.c.ij.lib. vi.⁊ in regula peccatum.e.li.Archi.xiiij.q.v.non sane.⁊ de testa.religiosus:li.vi.dicit ꝙ.c.cũ sit loquit in iudeo cuius bona erant distribuẽda:⁊ ipse erat suspectus circa distributionẽ faciẽda in paupes xp̃i:secus in christiano q tenet ad male ablata:nã si executores dimisit ille distributionem faciet si nõ dimisit tenetur eps:argu.de test.tua.de vsur.cũ tu.idem consuluerunt Jo.cal.⁊ Recuptus.La.võ elegit viã mediã: dicẽs in ablatis incertis in quibus trãslatum est dñiuȝ nec cõpetit receptio.procedit opi.Archi.exẽplum.xiiij.q.v.nõ sane.In his aũt in quibus dñium trãsfertur vel si trãsfert cõpetit repetitio procedit alia opi. Exẽplũ de deci.ex trãsmissa: pro hoc qḋ no.Arch.i.q.i.nõ ẽ putanda.rõ diuersitatis:q2 primo casu ille qui hẽt male ablata põt idẽ facere elemosynam:q2 habet ius dominij:lȝ illicite de suo potest facere distributionẽ p se vel p aliuȝ put vult.d.c.non sane.scḋo vero casu non põt ex his inde facere elemosynã.q2 non habet ius dominij vel nõ pfecte hȝ ex quo cõpetit repetitio.naȝ ẽt si non extẽt hi quibus facienda est restitutio nec sui heredes tñ erogatio facienda est in paupes non p eũ qui suspectus est cũ teneat ad restitutionẽ.itẽ quo ad pauperes est extraneus: sed facienda est per epȝ qui est pater paupeȝ sue diocesis tã ꝙ ordinarius.de iude.cũ sit:de exce.veniẽs:de reli.do.c.i. ⁊.c.de xenodochijs. ¶ Op.ad hoc.d.pal.c.cũ sit:q2 ibi loquitur in casu quo trãsfert dñiuȝ vt in officialis ⁊ tñ requirur epi dispensatio.so.lau.ꝙ ibi de infideli ⁊ sic suspecto vt predixi:quod aũt dictum est dȝ intelligi de fideli.itẽ ibi nõ trãsfertur dñiuȝ:de hoc de test.a.religiosus:per Jo.an.in.c.cũ sit:⁊ de sepul.cle.dudũ.§.si vero.q.antepe.⁊ de priui.cle.i. ver.quibus.in.ix.not.refert etiam Lau.in additione id quod no.Jo.cal.in e.c.cũ sit:vbi ponit distinctionẽ superioreȝ an transferatur dñiuȝ vel nõ.dicit etiã aliter vt ibi dixi.vbi ꝯcludo ꝙ valet erogatio legitime facta per quencunqȝ:sed ante factum potest eps ꝓhibere ex causa ⁊ generaliter solent p cõstitutiones synodales sibi reseruare ⁊ tunc distribuẽs facit temere:⁊ pro hoc ista littera. ¶ Undecimo quero in eo ꝙ isti remittebant male ablata an hoc possit fieri per legitimũ superiorẽ:so.Lau.referẽs Host.dixisse ꝙ I his i quibus est mortale sm legẽ diuinã vt in furto ⁊ rapina.xiiij.q.v.penale.dispensare non põt eps nec etiam papa vt aliqui dicũt quominus peccator pniaȝ agat ⁊ restitutio fiat.de vsur.cuȝ tu.xiiij.q.v.siquid:⁊.c.multi:⁊.e.cã.q.vi.c.i.in his võ in quibus est mortale sm ius positiuum est inferioribus a papa interdicta dispensatio ⁊ nullus dispensare vel penitentia pstare põt nisi papa vel cui cõmiserit.si vero nõ ẽ interdicta tũc põt:quod no.Spe.de le.§.nunc de epoꝝ:ver.dñs meus ⁊ archi.xiiij.q.v.nõ sane.p hoc quod dico in seq.q. ¶ Duodecimo quero in eo qḋ isti relaxabãt tertiã vel quartã de iniũctis penitẽtijs an possit aliquis remittẽ penitẽtiã.So.Lau. ꝙ relaxatio siue remissio vel cõmutatio pnie fieri dȝ in foro pnie de eo cui facta est ꝯfessio vel eius superiorem:nam pniam ĩpositã per epȝ sacerdos cõmutare vel relaxare nõ põt:sed pniaȝ ĩpositã p sacerdotem bene põt eps relaxare vel cõmutare.xxi.dist.inferiores ⁊ dȝ fieri ex cã sm Uin.vt no.Archi. eo.ti.c.si.li.vi.xxxij.q.ij.latorẽ.pro hoc.xvi.di.sicut sancti.i si.⁊ quod ibi no.Archi.In ꝯtrariũ facit.l.di.accedẽs.i ⁊.d.c. latorẽ:de pe.di.i.mẽsurã:⁊ quod no.ibi.gl.in.d.c.accedẽs ⁊.c.latorẽ:et quibus vr ꝙ inferior possit relaxare pniam ipositã per supiorẽ.dicit Lau.in additione ꝙ hoc vltimuȝ põt teneri in necessitate.vel qñ nõ põt adiri supior.vel ex alia cã iusta:ar.de ma.⁊ obe.c.vno:li.vi.alis ꝓcedũt pdicta:facit ad predicta quod dico.J q.xiiij. ¶ Decimotertio quero in eo quod dixi in.vij.nota.ꝙ humana ope nõ pñt aĩe a purgatorio liberari.an ptãs clauiũ[b] se extendat ad existẽtes i purgatorio.so.Lau.referẽs aliquos tenere ꝙ nõ:cũ vocati sint ad maius tribunal ⁊ relicti diuino iudicio.xxiij.di.quorundã:⁊ de hoc.xxxiij.q.ij.legebaf.xxxiij.q.ij.quos deus:ꝯ se. excom.a nobis.ij.aliq contra:argu.xxv.di.qualis:quod tenet beatus Tho.dicens ꝙ si concedens indulgẽtias intendit neduȝ ad viuos sed etiaȝ ad existẽtes in purgatorio extendere:dum tamẽ exprimat proderũt indulgentie:secus si ad habendam indulgentiam esset aliquid faciendum soluȝ per viuos. tunc eniȝ non proderunt defunctis qui non possunt hoc facere qḋ no.Inno.eo.titu.quod autem. Host.ibi contra Lau.idem videtur sentire.Gen.dicẽs ꝙ vbi penitẽtie non sunt complete in hoc seculo si decedit quis cõtritus potest a purgatorio liberari quattuor modis:de quibus.xiij. q.ij.anime.ideo pro mortuis ẽ orandũ vt a peccatis soluantur:sed pro damnatis nõ.e.q.tempus.sicut nec pro sanctis: de celebra.missa cuȝ marthe.in fi.Lap.ꝯdicit.n.ꝙ licet elemosyna quam fecit viuẽs pro defuncto prosit defuncto nõ tamen per modum indulgentie que non potest fieri postq̃ est defunctus.dicit ꝙ liberare ⁊ extrahere totaliter a purgatorio spectat ad solum deum cuius iudicio ibi existentes relicti sunt:de hoc per Host.in summa.e.in rubrica de remis.§.quibus prosunt:⁊ se.vsqȝ ad fi. Math.tenet primã qḋ tenui eo.titu.quod autẽ.⁊ ad illud quod dicitur existentes in purgatorio relictos esse iudicio dei ibi respõdeo. ¶ Decimoquarto quero in eo qḋ dixi in.viij.⁊.ix.no.de plenaria remissione quis possit hanc facere.Solu.solus papa ⁊ hoc vult glos.ista:est idem Laud.dicens ꝙ generalis ⁊ vniuersalis remissio per quã omnis satisfactio remittitur spectat ad papam tñ:est ⁊ alia particularis remissio in qua dicitur tñ de iniuncta penitentia relaxamus:⁊ per hanc siue a papa siue ab inferioribus prelatis factam non fit plena remissio:ꝯ hoc per Hostie.in sum.e.in rubrica:de remi.§.item per crucis.ver.illud ẽt:dicit etiam Lau.ꝙ sacerdos totum tẽpus penitẽtie peragende nõ põt remittere.c.xxij.q.ij.si is qui.xxvi. q.vij.hoc sic:pro hoc quod dixi.ꝯ.q.ij. ¶ Decimoquinto quero in eo quod dixi.ꝯ.in.xij.nota.ꝙ reuocantur pariter priuilegia concessa locis ordinibus vel personis:quid si sunt concessa officijs.Solu.Paul.ꝙ audiuit aliquos tenere ꝙ non reuocantur cuȝ hoc sit obmissum.ergo vnũ sub alio nõ includif:argu.de deci.ad audientiam:cõtrario puto nomine locorum veniunt dignitates seu officia:de offi.dele.quoniaȝ abbas:⁊ pro hoc quia subest eadem ratio:ergo idẽ ius:de cõstitu.translato.de transtatio.c.ii.

Questores. Nota ꝙ ordinarij puniunt exemptos abutentes priuilegijs suis.remittit Laud.ad no.de offi.or.cle.vna.vbi dixi.licet de litteris apostolicis non possint principaliter iudicare:de iudi.cum venisset:pro hoc de abusu.quia priuilegium.meretur amittere qui abutitur.xi.q.iij.priuilegium:de priui.tuarum: ⁊.c.vt priuilegia.sicut etiaȝ quando tendit ad nocumentũ de ei.suggestum:⁊ de hoc in seq.no. ¶ Secundo no.ex eo qḋ dixi in precedenti ꝙ quandoqȝ ordinarius per has elemosynas punit exẽptos vt hic.ꝯ.de sta.regula.cle.ij.de reli.do. cle.ij.de iurepatro.c.i.quãdoqȝ iuris penam publicat.de priuile.cle.i.quandoqȝ absoluit:de sepul.cle.i.quandoqȝ soluȝ circa loca datur iurisdictio:de supplẽ.negli.prela.cle.vna: de priui.cle.ij.generalius datur iurisdictio ꝯtra conꝯ priui. c.i.libr.vi. ¶ Tertio no.ibi vt communis habȝ assertio ꝙ communis assertio facit fidem:nam dicit phus.vij.ethico. fama non omnino perditur quoniaȝ populi multi:⁊ ꝯ hoc per Inno.de verborum sig.veniens:lib.vi.⁊ dixi de verborum signi.quid per nouale. ¶ Quarto nota ꝙ puniẽda sũt delicta vt formidine pene alij propensius compescantur.ꝯ.titu.i.capientes in prin.⁊ dic ꝙ propensius quasi velociter ⁊ festine.per iura allegata in glo.idem ṽbum.

a ¶ Si papa sine cã.adde gl. sing.i.q.e.non est quã glo.tota scola canonistalis allegat cã singul.spec.tit. de legato.in.§. nũc ostendẽdũ ꝯ.xxiiij.archi. in.c.sũt quidã. xxv.q.i.abbas. i.e.cum venissent i.v.col.de iudi.abb.i.c.cõ stitutus de relig. do.abb.i repe.§.q2 vero.i.c. extirpãde.i xxx vi.col.ꝯ.sextũ examinãdũ:de prebẽ.Abb.in disputatione i ciui.tẽpo.⁊ quidã rector parrochie: in.xvij. col.ant.ꝯ hu.i.c.si.de renũ. Jan.i.c.cũ iaȝ dudũ in fi.de preben.

b ¶ An potestas clauiũ.Adde.que.ꝯ.dixi i ista cle.i appostilla i.vij.notabili.

¶ De snia excõicationis suspẽsionis ⁊ iterdicti. Rubrica.

Ex frequentibus.

Diuiditur in glo.in tres: et secundam subdiuidere: quia primo dat circa obseruantiam interdictorum per sedem apostolicam vel ordinarios positorum: secundo ibi. alioquin punit contra facientes: tertio ibi. et quod interdictis: extendit ad interdicta et cessationes a diuinis indictas per consilium prouinciale: quarto ibi. in cessationibus: prorogat ad cessationes inductas per capitula vel conuentus: quinto ibi. ipsi monet capitula vel conuentus vt in his canones et apostolicos obseruent: et dicit Lau. quod hec cle. emanauit ad executionem illorum iurium: de consue. cum inter. de pe. quod in te. de exces. prela. c. fi. et vt dicit gl. i. in fi. hec cle. precessit concilium: et in hac glo. ibi. in prohemio in glo. iste sole: et prodest hoc scire ad sciendum quando ligare ceperit: et de hoc in eodem prohemio in glo. videtur per hanc ibi sequens fore: quia ibi in fi. dicitur sacro approbante concilio: vel quia in seq. est superscriptio in concilio viennensi quod non debet hoc esse nisi quatenus hec fuit ibi approbata. ¶ Noto ex verbo frequentibus: quod iura adaptantur ad ea que frequenter emergant: de hoc de desponsa. impube. litteras. ¶ Secundo no. quod ad querelas prelatorum mouetur papa: de hoc in gl. ij. ¶ Tertio no. quod experientiam quam habet iudex vt ipse facit fidem: de hoc in gl. iij. dicit Paul. quod pape referenti sibi de hoc constare credendum est: de proba. cle. vna: et ex hoc videtur velle secus in alio quod dic vt de testi. cum a nobis. ¶ Quarto quod reprobatur excusationes fucate et friuole: et de fucatis. dic vt in gl. iiij. et pro hoc quod dicit de friuolis: est de ap. cum appellationibus. lib. vi. et exemplificat Pau. et Gen. vt quia dicebant se super hoc habere priuilegia que tamen sibi in hoc non possunt. J. in fi. vel appellasse cum talis appellatio non suspendeat interdictum: de ap. ad hec quoniam vel sententiam iniustam vel nullam vel interdictum non esse generale: ut verbo. sign. cum in partibus: vel quid simile: quod tamen dicunt de iniustitia non procedit per id quod dico J. xxiij. q. ¶ Quinto no. quod tempore interdicti[a] in tantum debet ianuis clausis celebrari: vt nec per foramina vel fenestras laici respiciant cuius contrarium isti faciebant perforantes ianuas vel facientes fenestras vnde laici possunt audire diuina cum tamen debeant dici ita submisse vt extra non audiantur: de pe. quod in te. multo ergo minus licet respicere vt videat corpus christi. pro hoc quod no. Inn. c. ti. nuper in ver. orando. ¶ Sexto no. quod ex violatione interdicti de qua hoc fiebat damnum ecclesie cathedrali et parochiali. et dicit Pau. quod fiebat damnum in oblationibus que tunc portabantur ad tales religiosos non ad ecclesias parrochiales: et videtur habere Pau. respectum quod littera ibi: cathedralium loquatur quando ecclesia cathedralis est parochialis quod esse potest: sed etiam in genere parochialis est totius dioce. de offi. archi. c. iij. vbi de hoc in glo. fi. et dic cathedralium. i. episcopalium. de verbo. signi. cum clerici. et dicuntur sic ob honorem cathedre qua etiam de causa episcopus recipit cathedraticum: de offi. or. conquerentes. parochiales aut dicuntur que habent parochianos: ut preben. de multa. de elec. licet canon. li. vi. ¶ Septimo no. de scandalo vitando[b]: de rescrip. nihil. de no. ope. nu. cum ex iniuncto in fi. ¶ Octauo no. quod sententia[c] censure est neruus ecclesiastice disciplinae: de hoc in gl. v. exponit Pau. neruum. i. vigorem: nam sicut neruus est hominis fortitudo et facile flectitur. sed non rumpitur sic censura est ecclesie fortitudo que licet posset flecti non tamen rumpi quia ecclesia non potest esse nulla. xxiiij. q. i. pudenda. ¶ Nono no. quod de interdictis generalibus locum habet hec cle. et que dicantur generalia. Glo. i ver. generalia. remittit: et dicit Gen. interdictum etiam vnius loci appellari generale per hanc cle. ibi ciuitatem et locorum scilicet singularium: vt differat a verbo terrarum quod vniuersitatem denotat et violantes interdictum sunt irregulares. de excessi. prela. c. fi. li. vi. et dicit Mathe. quod sunt irregulares non quia prohibeantur per regulam apostoli de promouendis: sed quia prohibentur per papam que eos eycit a regula communi que hos promoueri et ministrare in ordinibus que non reperiuntur prohibiti: de hoc in. d. c. fi. ¶ Decimo no. ex predictis quod violatur interdictum non tamen admittendo interdictos in ecclesiam tempore celebrationis diuinorum: sed etiam si stantes extra muros possunt respicere et audire: pro hoc quod not. Hosti. eo. ti. nuper. debent enim omnia sic secrete celebrari vt ab extrinsecis non possint videri nec audiri: de pen. et remi. quod in te: pro hoc quod dixi in. v. no. ¶ Undecimo not. ibi domino disponente presidentes: quod papa vices dei[d] gerit in presidendo ecclesie: de magis. cleme. i. in prin. et dicit Gen. quod ex hac presidentia multa potest claue non errante: de hoc: de transla. quanto. ¶ Duodecimo no. quod ecclesia est vnica[e] de exces. prela. cle. frequens. §. neruum: de sum. tri. c. i. §. vna. ¶ Decimotertio no. quod vna est fides de hoc in gl. i ver. fidem. ¶ Decimoquarto no. quod debet seruari vniformitas in ecclesia quantum commode potest: de vi. et ho. cle. dudum qui. ¶ Decimo quinto no. quod papa debet curare vt obseruentur interdicta ecclesiastica: et quid sit interdictum dico J. q. v. ¶ Decimosexto no. quod papa procedit de consilio fratrum[f] et de eius effectu. no. de re iudi. ad apostolice: lib. vi. de here. super eo. lib. vi. ¶ Decimoseptimo not. ibi exemptis: casum in quo exempti subijciuntur ordinarijs: de hoc in glo. quecunque: et gl. quo. ¶ Decimooctauo no. quod religiosi etiam exempti tenentur obseruare interdicta que obseruat ecclesia matrix. xij. di. de his: v. abbatibus: sic et episcopalis seruat id quod seruant metropolitane vt ibi: et de postu. prela. c. i. ¶ Decimonono no. quod seruandum est interdictum non obstantibus appellationibus. de hoc J. in. e. § contra. et dicit Lau. quod obseruandum est ex quo constat quod iudex mandauit aliquem denunciari excommunicatum suspensum vel locum interdictum: licet ex aduerso proponatur et publicetur appellatio que dicatur etiam antea emissa tamen presumendum est pro iudice: de renun. in presentia: maxime ex quo maiores obseruant: nam pro multitudine presumitur et pro vsu quotidiano. xx. di. de quibus. C. de fideius. l. fi. et procedit hoc ad quecunque sit appellatum vt in litera. ¶ Oppo. ad hoc quia hic ibi cathedralem vel matricem: ponit hec vt disticta cum tamen sint idem: de offi. archip. ex. c. fi. So. ecclesia cathedralis plus importat quam matrix vt hic: licet ipsa etiam cathedralis quandoque dicatur matrix vt in contrario: et. xxi. q. ij. sicut. et de ver. sig. venerabili. ¶ Secundo oppo. in eo quod dicit de religiosis qui vident interdictum seruari per ecclesiam matricem: nam obseruantia interdicti videri non potest cum consistat in non celebrando: et quod non est non est visibile: de elec. bone. i. vbi de hoc de proba. quoniam. Sol. pau. quod vident primo: ex eo quia vident in cathedrali et matrice ecclesia celebrari ianuis clausis et interdictos exclusos. ¶ Tertio op. quia verbi iculcatio ibi viderit aut sciuerit. so. vt in gl. alio sensu quod dicitur quod potest scire per alium sensum quam per visum. dic quod etiam alio modo quam per sensum immediate et quomodocunque sciant sufficit. secus autem si ignorant: quia tunc non habent locum pena: de cle. exco. apostolice: de hoc J. q. xx. ¶ Quarto oppo. in eo quod dixi in. xix. no. quod obseruari debet interdictum non obstantibus appellationibus: nam appellatio precedens viciat interdictum: de appella. ad hec quoniam et c. dilectis. glo. non dicit. Sol. quod hic non dicitur quod appellatio non viciet interdictum: sed solum ex quo matrix ecclesia seruat interdictum etiam nullum religiosi violantes sunt excommunicati: ex hoc dicit pau. quod religiosi sunt deterioris conditionis quam alij: quia si matrix ecclesia seruat interdictum nullum eos oportet seruare et si interdictum tenet: licet matrix ecclesia non seruet non per hoc possunt non seruare: sed iure communi censentur cum alijs: et de hoc vitio J. q. xxxj. dicit tamen pau. quod primo casu licet non obseruantes sint excommunicati vt hic: tamen non sunt irregulares tanquam violantes interdictum: vult dicere quod quia interdictum non tenet violantes non sunt irregulares ut si celebrent postquam sunt excommunicati: pro hoc quod dico J. ver. alioquin. q. i. Gen. dicit hoc procedere quod tenemur interdictum seruare non obstante appellatione quando non est dubium an teneat appellatio: alias potius appellationi quam sententie standum est: de appella. dilectis: in fi. vbi hoc tenet Inno. et Hosti. qui etiam no. in sum. de appel. §. qualiter: ver. sed fi: et versi. illud in fi. et de hoc per Arch. de appella. cum appellationibus: et c. si a iudice li. vi. dic hoc procedere quo ad alios: sed in casu huius cle. etiam si constet quod appellatio teneat et quod per consequens sententia non tenet tamen ex quo matrix ecclesia seruat religiosi non seruantes sunt excommunicati per hanc litteram vt predixi

a ¶ Tempore interdicti. adde dif. fuse per Cald. in tractatu de ecclesiastico interdicto.

b ¶ Scandalo vitando. adde. c. peruenit. xc. vi. di.

c ¶ Sententia censure. adde. Cal. in tracta. de eccle. interdicto in. §. membro. l. iij. v. vi. et. xxiiij. q.

d ¶ Papa vices dei. adde. c. vt nostri. vt eccl. bene. c. quanto: de transla. pla. et. c. i. de homi. li. vi. c. apostolice: de re iudi. c. li. glo. in verbo quod deo: et c. per totum de pe. ni. dist. fi.

e ¶ Quod ecclesia est vnica. adde. c. loquitur et c. pudenda. xxiiij. q. i.

f ¶ De consilio fratrum. adde no. eo. in. c. ex gestis de. no. resi.

tam vt predixi: ⁊ hoc est hic casus singularis. ¶ Quero in eo qđ dicit de iterdicto sedis apostolice auctoritate posito an per hoc cõprehendaẗ interdictũ iuris. glo. per hoc sol. ꝙ sic. ⁊ sic procedit hec littera in interdicto sedis aplice siue p sentẽtiam iuris siue ipsius pape lato. ¶ Secundo quero qd est interdictũ[a]. sol. Laud. ꝙ est pena q̃ ea que sunt sacri misterij ⁊ diuini officij per psonas interdictas in locis inter dictis exerceri vetantur: dic melius ꝙ est censura ecclesiasti ca phibens administrationẽ diuinorũ: qđ dixi. de cle. excõ. c. fi. ⁊ sm Laud. dicitur ab iterdicto. i. phibeo ⁊ differt ab iterdictis a lege iductis que dicunẗ quasi inter duo dicta: in ff. de iter. in prin. quot aũt sint species interdictoꝝ: ⁊ de ali is circa hoc remittit Lau. ad suũ sacramẽtale in ti. đ iterdi. vt dixi in. d. c. fi. ⁊ de excel. pla. ¶ Tertio quero in eo qđ h̃ dicit de iterdictis positis a sede aplica vel locoꝝ ordinarijs qd si p legatũ apostolicũ. sol. Pau. ꝙ censetur auctoritate pape positũ: de preben. si apostolice li. vi. qđ pcedit si đ mã dato pape positũ sit: alꝰ videẗ secus p id qđ dico in seq. q. ¶ Quarto quero si per delegatũ ordinarij positũ est inter dictum an locũ habeat hec littera in eo quod dicit de inter dicto ordinarij. sol. paul. ꝙ nõ: q2 non videẗ positũ p ordi nariũ qđ reqrit hec ɔstitutio: nõ est enim idẽ auditoriũ ⁊ iu risdictio delegati ⁊ ordinarij. ff. qui. ⁊ a quo. l. j. de appel. di lecti: de cõfir. nõ putamus: li. vi. de offi. vi. c. fi. e. li. ¶ Op. ad hoc. de eo quod dixi. ĩ. q. prece. nã delegatus facit vice delegãtis: de rescrip. sup litteris: ⁊ sic paria sũt ꝙ iterdictũ sit positũ ab ordinario vel ab eius delegato. so. licet ꝙ facit delegatꝰ dicaẗ factũ a delegante: non tamẽ omnino proprie nisi quãdo illud specialiter ei cõmissum est. de pben. hi qui in fi. lib. vi. ⁊ sic ista littera pcedit de iterdicto sedis aposto lice vel ordinarij seu delegatorũ specialiter ad hoc deputa toꝝ vt interdicãt: alꝰ videtur secus per pdicta: pro hoc qꝛ si diceret facere delegatꝰ id quod facit delegatus nõ specia liter deputatus nõ posset appellari ad delegantẽ qđ potest: de offi. dele. sup qõnũ. §. porro. qñ aũt spãliter daẗ ad inter dicendũ est potius minister q̃3 delegatꝰ: de offi. dele. c. fi. et ipse cõmittẽs dĩ facere: pro hoc q2 hec littera tãq3 penalis non debet extendi: ⁊ facit qđ dico in seq. q. ¶ Quinto que ro si interdictũ positũ fuit a singulari psona que hoc põt ɔ speciali ɔsuetudine. sol. pau. ꝙ non habet locũ hec cle. cum talis nõ faciat auctoritate apostolica nec sit ordinarius: ex hoc videẗ ꝙ si ex ɔsuetudine haberet ordinariã: quod esse põt: de so. cõpe. cũ contingat locus eẽt huic cle. cõtrariũ ta mẽ tenet pau. sed pro hoc est ꝙ not. Archi. de pui. episco porũ: in glo. videlꝫ ⁊ hoc verũ: sꝫ n. nõ loquiẗ de interdicto lato a diocesano: q2 tũc solus epũs intelligereẗ. de vi. ⁊ ho. cle. clemẽ. i. in pri. sed dicit de iterdicto lato ab ordinario: ⁊ sic sufficit ꝙ habeat ordinariã. ¶ Sexto q̃ro de qbus reli giosis loqtur h̃ glo. qcũq3. Sol. ꝙ de omnibꝰ siue mẽdicãti bus siue nõ: idẽ Lau. pro hoc. đ penis cle. cupiẽtes: ꝟ. illos. ¶ Septimo q̃ro qd de clericis secularibꝰ nõ seruãtibus i terdictũ vel cessationẽ que seruat ecclesia matrix. glo. e. sol. ꝙ nõ ligenẗ: ⁊ pro hoc. ĩ. ea. cle. §. porro: ⁊ qđ ibi dico in. iij. no. ⁊ psequiẗ h̃ glo. multos casus quibꝰ p has cle. ligantur tñ religiosi: ⁊ ꝙ nõ ligenẗ: ⁊ etiã Lau. q2 pene sunt restrin gende. de pe. dist. i. pene. de hoc in seq. q. ¶ Octauo que ro quare magis spãliter teneẗ religiosi hac cle. q̃3 secula res. sol. Lau. ꝙ moltis crassantibꝰ opus est exemplo. ff. đ pe. aut facta: in fi. vult dicere ꝙ magis in hoc delinquebãt di cit ẽt qđ q2 plati seculares fuerũt in maiori numero in ɔci lio q̃3 religiosi: iõ tulerũt festucãᵇ de oculo istoꝝ ⁊ nõ trabẽ de oculis ppͥjs: qđ vltimũ sonat in hoc ɔcilio fuisse pces sum ex affectu carnali: qđ nõ est cogitãdum: sed pcedẽs ra tio verior. ¶ Nono quero an religiosi non seruãtes inter dictũ poterũt puniri p ordinariũ. Sol. pau. referẽs qđ no. Jo. mo. de pui. epoꝝ: li. vi. vbi dĩ ꝙ sic cũ religiosi nõ pos sint etiã si puilegiati sint: ⁊ sic delinquũt in casu in quo pui legiũ nõ hñt: de pui. tuaꝝ: hoc nõ placet Pau. q sm hoc đ oĩ delicto exẽptos puniret ordinarios cũ sup đlicto nõ sint puilegiati: arg. C. vbi de cri. agi opor. auc. q̃ in puincia: de p

ui. scholariũ. l. ij. li. xij. in auc. de man. prin. §. si delinquẽtes: ⁊ vbi papa volt exẽptos punire p ordinarios hoc exprimit. d. c. tuaꝝ: ⁊. c. i. de priuil. li. vi. de testa. cle. vna: de sepul. cle. cos: i fi. ⁊. ti. i. abusionibꝰ: cũ ɔcor. ex h̃ dic ꝙ ordinarij vl' alij quoꝝ itererit denũciabũt hoc pape vel pindebũt sibi p ipe tratione delegatoꝝ: pro hoc qđ no. de sepul. cle. dudũ. ꝟ. vltra: i glo. minuit: ⁊ ibi de hac dixi: ⁊ p ibi no. p3 sol. ad ra tiones Jo. mo. ¶ Decimo q̃ro i eo qđ dicit de ecclesia ma trice: que dicaẗ matrix. Glo. i. sol. ⁊ deinde glo. q2 primo q̃ rit qd sit ecclesia matrix. ⁊ quare de ea dixit: secũdo ibi ⁊ di co: querit ⁊ sol. tertio ibi. sed qd de utrobus pmixtim q̃rit ⁊ sol. quarto ibi: sed nunqd q̃rit: arguit pro ⁊ sol. in cõtrariũ: qnto ibi: ⁊ ẽ q̃rit ⁊ sol. inducens: simile ibi. sicut nec: ex quo aliud dubiũ sol. ⁊ cũ hac glo. in prin. concordat Pau. ⁊ in ea ibi. per baptismũ. lxviij. di. c. fi. xij. q. ij. qui abstulerit. xvj. q. i. vos aũt: de ɔse. di. iiij. mater. ¶ Undecio q̃ro si ecclesie matriẗ subest religiosis an locũ h3 hec cle. Glo. ea. ibi: ⁊ di co. so. ꝙ sic: idẽ Pau. ¶ Duodecimo q̃ro qd si dicaẗ eccle sia: nunqd eni accipiẗ p plato vel episcopo tñ vel p capitu lo tñ: an p vtroq3 mixtim: ⁊ qd si ecclesia vacat ⁊ po capi tuli seruat para nõ seruat ⁊ forte sunt eqles. Glo. ea. ibi: sed qd. sol. ꝙ si in ecclesia celebraẗ nõ ẽ locus huic pene: idem Pau. dicens ꝙ cũ in ecclesia cathedrali vel matrice seruaẗ iterdictũ: vel nõ seruaẗ hoc psumiẗ fieri de voluntate prela ti ⁊ capituli: nã tacendo videnẗ facẽ. xliiij. di. c. i. lxxxvi. dis. faciẽtes. ij. q. vij. negligere. xxiij. q. iij. ita plane: đ homi. sicut dignũ. §. ij. de sen. excõ. qđ a: dicit tñ Pau. ꝙ si in matrice ecclesia celebraẗ ab aliquibꝰ extraneis iuitis plato ⁊ capitu lo nihilominꝰ est locus huic pene: ne ex illo dolo ⁊ violẽtia cõmodũ hẽant: de rescrip. sedes: đ dolo ɔtingit. đ prebẽ. cũ qui. li. vi. đ pe. cle. ij. ⁊ vt auferaẗ materia delinquendi. ĩ. ti. i. cle. abusionibꝰ: nã dĩ etiã matrix seruare: ex quo beneficia ti oẽs ipsius ecclesie seruãt: de verb. signi. cũ clerici. ¶ De cimotertio quero qñ dĩ matrix ecclesia seruare iterdictum. Sol. Pau. ꝙ qñ clerici a diuinis abstinẽt animo abstinen di: nã violare dicunẗ quãdiu ppositũ violãdi habẽt etia3 si nõ celebrẽt q̃libet hora dici: vt no. Ilin. de pui. pensiones ⁊ h̃ si semel violarũt: nã psumunẗ semp violare: regula semel li. vi. nisi p aliqđ extrinsecũ appareat ꝙ seruare volũt: vt quia hec dixerunt: ⁊ ad hoc se obligarunt: de hoc dixi in eo. c. in ij. õtio: de hoc etiã. ĩ. q. xiiij. ¶ Decimoquarto q̃ro an quo ad interdictũ puincie dicaẗ ecclesia metropolitana matrixᵈ vt ea seruãte religiosi totiꝰ puincie nõ seruantes ligenẗ hac pena. gl. ea. sed numquid arguit ꝙ sic: ɔtrarium tñ t3 q2 ecclesia metropolitana nõ est matrix singularium ciuitatu3 qđ no. ⁊ idẽ pau. ⁊ Steph. ¶ Decimoquinto q̃ro si iterdictus est locus. vbi nõ est aliq̃ ecclesia cathedralis vel matrix: vt q2 matrix ecclesia ẽ i alia terra non iterdicta: vl' plures sunt ec clesie in loco sed nulla pncipalior: sed q̃libet baptizat suos parrochianos ⁊ forte ex illis q̃ seruãt iterdictum aliq̃ nõ. gl. ea. ibi. item quid. sol. ꝙ non est locus huic cõstitutiõi: q2 de ficiunt mens ⁊ verba. inducit gl. simile. qđ dico. ĩ. q. xvij. idẽ Paul. qui tñ dicit ꝙ si oẽs illic seruant locus est huic pene: quia omnes illi simul iuncte respectu totiꝰ loci haberenẗ lo co vnius sicut plures delegati: de rescrip. pastoralis: ⁊ qđ in vna persona recipiẗ respectu vnius operationis recipi de bet in pluribus sicut econuerso. ff. si certum pe. singularis: đ pe. di. iij. adhuc instãt. ⁊ quod ibi no. in glo. licet processus. Stepha. etia3 cõcordat cum glo. in primo puncto quando in loco interdicto nõ est aliqua ecclesia matrix: sed in secũ do quando sunt plures ecclesie matrices: dicit ꝙ si ecclesia infra cuiꝰ parrochiam sunt religiosi seruat interdictu3 ipsi non seruantes incidũt penã ista3. q2 quod iuris est de toto quo ad partem: idẽ de parte quo ad totũ. xxxi. dist. tenere ⁊. c. si laicus. ij. q. vij. licite: de cõse. dist. i. de fabrica. ff. de rei. ven. que de tota: đ vsur. qui scit. dic glo. veriorem: quia cle. loquitur. de interdicto generali lato in ciuitatẽ terram vel locũ: ⁊ quãdo ecclesia cathedralis vel matrix ipsius loc seruat: ⁊ sic nõ sufficit ꝙ ecclesia in cuiꝰ parrochia sunt: reli giosi seruet. Ad illud ꝙ idem iuris de toto ⁊ c. dic illud ve

a¶ Quid est i terdictũ. adde Jo. an. i. c. i. ẽt a. đ excel. pla. col. i erac. h̃ ecclesia stico iterdicto in prin.

b¶ Festucam. adde i. §. i. euã gelio. iij. q. vij. xxxij. q. vij. in pri. tex. i. c. mul ti. i. q. i. c. q cri mẽ. vi. q. i. gl. i. i. c. i. h̃ accu. ab. i. c. nouit. de iu di. ⁊ fuerit p ba origialis in ce. vi. c.

c¶ Ecclesia ma trix. Adde tex. i. c. venerabili. de ꝟb. sig. ab. in. c. ex pte. đ rescrip.

d¶ Metropo litana matrix. adde abb. in. c. ex pte: el. ij. de rescrip. doc. in c. venerabili: đ ꝟbo. signi.

rum quando est eadem ratio totius ad totū que est partis ad partē:als secus:vnde si tota res emphiteotica perit liberat emphiteota non autem si pars.C.de iure emphi.l.i.not. de loca.potuit:in glo.penul.e de hoc generali qd idē iuris est in toto etc.per L.y.in.d.l.i.e de nō nume.pecu.l.y.h au tē nō ē eadē ratio totius ad partē:qz maius scādalū ē i violatione iterdicti qd seruat ecclesia matrix loci ꝙ si sola parrochialis seruat:de hoc in seq.q. ¶ Decimosexto q̄ro si in terdicta ꝓuincia vel vna diocesi i aliquibus ciuitatibus vl castris matrix ecclesia seruat iterdictū i aliquibus nō. Sol. Pau.ꝙ i locis in qbus seruat locus ē huic pene nō i alijs. ¶ Oppo.ad hoc de eo quod dixi.ī.q.proxima.Solu. casus sunt diuersi:qz in prece.q.dixi de matrice locū z parrochiali religiosoꝝ qui obseruāt. ¶ Decimoseptimo quero si in loco singulariter iterdicto nulla est ecclesia nisi religiosoꝝ seruātiū:glo.ea.ibi.sicut nec:so.ꝙ nō est locus huic pene:sed habent locū iura antiqua:pro hoc qd dixi.ī.q.xv. qz deficiunt mens e verba:idem Pau.ex hoc dixit ꝙ hec cle.tanꝗ penalis nō debet trahi ad alios casus ꝗ hic expssos:vt dixi.ī.q.iiij.e.vi. ¶ Decimooctauo quero si episcopus mādat iterdictum seruari e capitulū mādat oppositū. Sol.Genz.ꝙ obediendū est episcopo:argu.de postu.prela.c.i.quia ad episcopū spectat facere seruari canones ponētes interdictum.de eta.e q̄li.cle.i.de hoc in seq.q. ¶ Decimonono quero si episcopus mādat seruari iterdictū:ecclesia tamē cathedralis vel matrix nō seruat:an teneant religiosi seruare sub pena huius cle.sol.Genze.ꝙ sic:per ea q̄ dixi in ꝓxi.q.pro hoc.de postu.prela.c.i.qz magis attendit editio publicationis iterdicti ꝗ ipsius obseruatio:e ad litterā ibi sciuerint obseruare:supplet vl obseruare debere:qz nō debet attendi tm̄ qd fit:sz qd fieri debet.ff.de offi.presi. sz licet:de elec.cuz causā:idē Mathe.q tamē refert Aluarū tenere ꝯtrariū:e illud veri9 per id qd dixi in.iiij.ꝯtrario: qz hic attenditur obseruātia facti. ¶ Uigesimo quero i eo qd dicit de religiosis scientib9 ꝙ ecclesia matrix seruat iterdictū:quid de ignorantib9.Glo.alio sensu sol.ꝙ non ligātur si probabiliter ignorant e potest exemplificari vt quia sunt in loco siluestri e non egrediuntur e pauci accedūt ad eos:ita ꝙ potuerūt aliquādiu ignorare de obseruātia:i dubio vl aūt crassa ignorātia cū obseruatio ista sit publica:de postu.pla.c.i.ꝯ hoc ē.ī.in.iij.ꝯtrario. ¶ Uigesimoprimo q̄ro si interdictū nō seruat in ecclia matrice an religiosi nō seruātes indistincte excusantur.Glo.no.qz dicit ꝙ nō:e idē dixi in.iiij.cōtrario:e no.sing.glo.in eo quod dicit ꝙ vacat ar.a ꝯtrario quando ꝯtrarium reperitur in iure.Item i eo quod dicit ꝙ ꝯtrarioꝝ nō est eadē disciplina.vbi verba et mens resistūt. ¶ Uigesimosecūdo quero quādo dicantur seruare religiosi interdictum.glo.ea.vbi itelligo.sol.ꝙ qñ abstinēt aio seruādi:ꝓ hoc qd dixi.ī.q.xiij. ¶ Uigesimotertio q̄ro de itellectu lre:vbi nō obstantib9 quibuscūqz appellationibus etc.e alijs obiectionib9 qbuscūqz.glo.qbus

ª ¶ Qs integrū ē iudiciū. adde.c.prudentia.de offi.dele. e dixi sup hac.l.c.capellanus.de feriis.

sol.ꝙ remouent oēs obiect9 per quos allegaretur nullitas snie iterdicti.Pau.e Mat.dicūt ꝙ etiā remouent obiectus iniustie:ꝯprimū veri9 qz de obiectionib9 iniustitie nō fuit op9 ꝙ remouerētur:qz nō obstātiā ēt cessāte hac cle.tn̄ adhuc ꝯstat ꝙ snia iterdicti ēt iniusta suāda ē:sicut e snia excōicationis:vt sen.excō.sacro.e ꝓ h qd dixi.ī.in.iij.no.

ver.Alioquin.

No.casuz in quo fert excōicatio ipso iure:de h i glo.ē sciendū.que colligit qnquaginta casus i qbus per has cle. fert excōicatio. ¶ Scdo no.ꝙ violās iterdictū ē excōicat9:e h casu de quo hic:sunt e alie pene ꝯdite ꝯtra violātem:de qbus i glo.addit Lau.specificat eas dicēs:ꝙ nō seruās interdictū si est religiosus excōicationē icurrit vt hic.Itē est suspēsus ipso iure religiosus vel secularis.de exces.pla.tanta.Itē ē ibi igressus eccle iterdictus:de pui.epoꝝ:li.vi. Itē est excōicat9 si nō seruat sepeliendo:de sepul.eos.Itez est,irregularis e ineligibilis actiue e passiue:eo.titu.is cui libro.vi. ¶ Quero an eo casu quo religiosi ligant pena:de qua hic etiā ligent alij.de quib9 in ꝓxi.no.Glo.adducitur ibi posset:sol.ꝙ pōt esse casus in quo pena huius cle.locuz habet e nō pene alioꝝ iurium:qd dic vt in glo.e idez Pau. e pro hoc quod dixi.ī.e.cle.in prin.in.iiij.ꝯtrario. ¶ Secūdo quero quare pluribus penis punitur violās iterdictū ꝗ si violaret:als species cēsure ecclesiastice vt excōicationē vel suspensionē:cum tamē hec tria videātur eadē pena i genere licet plures in specie:de vbo.signi.querenti.Sol.lau. ꝙ ratio est:qz aliqui credebāt iterdictū vilius e min9 ceteris e ob hoc negligebāt e vilipendebāt:ideo vt appreciet grauior pena imponitur vt sic nō dubitet quis sceleratius cōmissuz quod est grauius vindicatuz.xxiiij.q.i.non afferamus.Itē qz transgressio interdicti cum maiori scādalo fit ꝗ aliaruz penaruz:quia in plurib9 e magis publice fert ꝗ cetere pene:de postula.prelato.c.i.ideo trāsgressor propter maiorē cōtemptuz e maius scandalū grauius puniendus est:argu.xl.dist.homo christianus:ꝯ homi.ec litteris. ¶ Tertio quero si locus est interdictus ab homine vel a iure:nō tamen publicatum est an ibi celebrans est irregularis.Archi.videtur notare ꝙ sic:eo.ti.is qui:lib.vi.In contrarium facit:quia hic dicitur de scientibus.ī.ea.clemē.in prin.e quod ibi dixi.q.xx.e pro hoc quia agitur de pena īfligende:e sic debet procedere publicatio:de postula.prela.c.i.e hoc vltimū videt approbare genze.e Math.qd procedit quo ad penam huius clemē.in qua non sufficit ꝙ sciat de interdicto:nisi etiā sciatur de eius obseruātia:alias procedit opi.Archi.quia qui scit certiorari nō debet.regula eum qui certus:libro.vi.pro hoc quod dixi.de consti.c.ij.e de hoc.ī.c.proxi.in.ii.q.

Quod e interdictis.

Nota ꝙ concilium prouinciale magis est ꝗ singularis prelati prouincie:quia virtus vnita est fortior ꝗ dispersa:de treu.e pa.c.i.e celebratur concilium prouinciale quādoqz auctoritate romani pōtificis: quādoqz auctoritate patriarcharum vel primatuz vl metropolitanoꝝ illius prouincie.iij.distin.§.porro.xvij.dist.multis:e vt ibi no.solus archiepiscopus est maior ꝗ oēs episcopi:qz de ipsis ad archiepiscopū appellat:maius tamen ē cōciliū ꝗ archiepus:qz de ipso ad ꝯciliū prouinciale appellat vt ibi. ¶ Scdo no.ꝙ aliud est vniuersitas aliud singuli de vniuersitate:nā ꝯciliū non est nisi ipsi singuli prelati cum archiepo:e tn̄ est maius ꝗ prelati singuli:vt hic.xij.q.ij.q manumittitur:posset tamē dici ꝙ cōcilium est aliud ꝗ singuli prelati etiam ex alio:qz vocātur etiā capitula cathedraliū ecclesiaꝝ:de his q̄ fiūt a pla.c.ii.sed etiā presupposito ꝙ soli prelati cū archiepo facerēt cōciliū:adhuc procedit qd dixi:et dicit Pau.ꝙ cōcilium est maius ꝗ singulares plati etiā incluso in prelatis archiepiscopo:nā et de ipso ad cōcilium appellat quod dixi in ꝓxi.no. ¶ Tertio no.ibi singulares plati:ꝙ plati singulares possunt ponere iterdictū. de hoc per Inno.de his q̄ fiunt a maio.par.cap.q̄niā.per Archi.ꝯ priui.episcopoꝝ:lib.vi.imo etiā non platus:puta canonicus habens iurisdictionē rōne sue prebende potest interdicere:vt no.Inno.in.d.c.q̄niā. ¶ Quarto nota ꝙ integrū est iudiciū ª ꝙ plurimoꝝ sententijs cōprobatur: de hoc in glo.in vbo cōprobatur. ¶ Opp.qz videt superfluitas in lra ibi in cessationibus indictis ꝑ ꝓuincialiuz ꝯciliorū statuta vel ipsoruz auctoritate contra id.ī.in ꝓhe.grego.Sol.pau.ꝙ hoc vult dicere ꝙ quādoqz fit cessatio per statutuz cōcilij ꝓuincialis absqz hominis ministerio:quandoqz fit hominis ministerio auctoritate cōcilij hoc fieri ꝑcipientis. ¶ Quero de quibus cessationibus hic loquit gl. generalis.Solu.ꝙ de generalibus:idem pau.pro hoc.ī.ꝓxi. rñsoret de his cessationibus.de appel.dilectis:de offi.ordi.irrefragabili:e eo.ti.q̄uis:et.c.si canonici libro.vi. ¶ Secūdo quero an fiet fides.de statutis cōcilij.sol.Lau. ꝙ cum sint facta recurrendum est ad libros cōciliorum prouincialium cuiuslibet prouincie:et refert ꝙ Berengarius vnus de compilatoribus sexti libri post compilationem illā quendam tractatū compilauit.de excommunicationib9 et iterdictis a iure latis in qbus multa cōcilia prouincialia apposuit.

appoſuit. ¶ Tertio quero an prelati poſſint abſoluere a ſententia lata p ſtatuta cōcilij prouincialis: videtur q̄ nō cū concilium ſit maius q̄ prelati vt hic. contrariū tȝ pau. q̄ etiā poſſit abſoluere a ſnīa canonis: vt no. Archi. xvij. di. l ſi. ⁊ remittit pau. ad no. p ſe. de reb. eccl. nō alie. cle. i. vbi dixi i v. ſiquis. q. iiij. refert etiā pau. qđ no. Hoſti. de pbē. graue. vbi dixi l vltia. q.

§. **In ceſſationibus.** Nota de ceſſationib⁹ generalib⁹: de hoc in glo. ſpeciales q̄ dicit⁹ q̄ ſpeciales obſeruant ſolū in eccleſijs in quibus ſunt: ex hoc not. differentiā inter ceſſationes generales ⁊ ſpeciales: q̄ generales etiā ſeruāde ſūt ab alijs vt hic eſt ⁊ alia diffa: q̄ generales habēt vim interdicti ⁊ comparantur interdicto vt hic: ſpeciales autē non: de appella. dictis: ⁊ quod ibi no. de offi. ordi. ordinarij. lib. vi. ¶ Secūdo no. q̄ rōne cōſuetudinis quādoq̄ ſpectat ad capitula ceſſare a diuinis: pro hoc. de offi. ordi. c̄ſuis li. vi. quia q̄ etiā hoc ſpectat ad eos alio iure ſpeciali: pro hoc littera ibi: vel alios puta priuilegio vel pſcriptione. ¶ Tertio no. litterā ibi vnico lumine ⁊ c. q̄ quis non dȝ priuari vnico ſuffragio ſuo. de hoc in glo. ſumptuȝ: ⁊ in ea. ibi. §. ne tenuior vbi dupliciter exponit̄ vel vt ponat̄ pro vna lucerna vel vt loquatur ſimilitudinarie ſicut homo tenuis habens procellum eum ſeruat tanq̄ oculū: ſic iſti ſeruāt iſtas ceſſationes: quaſi hec ſit ſola corū ſpes in reſiſtendo violentijs. Pau. pro hoc quod dixi. de prebē. cle. i. §. ad hec. q. vi. ¶ Quarto no. ibi: nec debemus q̄ papa nō dȝ quē priuare iure ſuo[a] ſine cauſa. pro hoc. C. de legi. digna vox: de cōſti. c. ij. ⁊ c. q̄ in eccleſiarū: dicit tū Gen. q̄ ſi vellet poſſet. ſ. §. porro: vbi reuocant̄ priuilegia: ⁊ arg. ff. de legi. princeps: pro hoc qđ no. de pceſ. preben. pponit: quod tamen non pcedit ꝺ quolibet iure alteri competente: ſed intellige vt no. in. d. c. que i eccleſiarū. ¶ Quero in eo qđ dicit de collegijs qualit̄ hec conſtituant̄. Sol. gen. ⁊c. remittit ad no. per Inno. ꝺ offi. ordi. cū ab eccleſiarū: de iure patro. poſtulaſti: de exceſſi. pla. dilecta: quod proſequit̄ Math. dicens q̄ quedā eſt vniuerſitas realis: vt ciuitas caſtri vel alterius terre: quedā pſonalis vt grammaticorū dialecticorū ⁊ ſimiliū: de pſti. ex litteris: de qbus remittit ad not. in dictis locis in qbus dixi pterq̄ in. c. poſtulaſti: qđ eni ibi no. Inno. dixi eo. ti. nobis. §. ceterum. q. i. ⁊ ij. qualiter aūt citet̄ vniuerſitas: dixi de noui ope. nū. cum ex iniuncto: ⁊ an per campanā: dixi de elec. in cauſis: ⁊ qualiter teneatur ex delicto: dixi de ſymo. dilect⁹. ij. ¶ Secūdo quero de itellectu littere ibi: idē intelligimus obſeruandū. ſol. Pau. exponendo idem. ſ. q̄ religioſi non ſeruantes excōmunicati ſunt ſicut eſſent nō ſeruando ceſſationes iductas p ſtatuta pūincialia vel ipſorū auctoritate: ⁊ facit hec expōſitio ad id qđ dixi. Eo. cle. i prin. q. iij. ⁊ .iiij.

ver. **Ipſi vero.** No. q̄ a ceſſationib⁹ a diuinis debent ſeruari ſtatuta canonū. de hoc in glo. ¶ Quero de itellectu l̄re ibi ipſi. ſolu. paul. exponit ipſi. ſ. capitula collegia ⁊ conuētus.

§. **Porro.** Nota q̄ hec cōſtitutio cōcernit precedentia. de hoc in glo. ꝯcordat. ¶ Secūdo nota caſum in quo per pactū non poteſt renūciari iuri cōmuni de hoc in glo. vl. ¶ Tertio not. ibi religioſis. p hoc qđ dixi. Eo. cle. in prin. q. vij. ¶ Quarto no. ibi in nullo volumus ſuffragari q̄ cōtra hanc cle. non proſunt priuilegia vel alia iura ſpālia. de qbus. c. §. ſimile. ꝺ. de etate ⁊ quali. cle. vt hi. qui. ⁊ ibi concor. in glo. antepe. ⁊ vlti.

§ **Grauis.** No. ibi nobiles q̄ dicūtur nobiles[b] etiā ſi delinquant vt hic: ⁊ b quia dicuntur nobiles a corruſcatione clari ſanguinis. ſm Lau. qui dicit verius eſſe q̄ nobilitas ſola eſt animo que moribus ornatur. de hoc. de prebē. venerabilis. ¶ Secūdo no. de locis inſignibus. de hoc in glo. vij. ⁊ in Spec. de citatione. §. j. ver. ſed q̄ loca. ¶ Tertio no. ibi ſolēniter q̄ tempore interdicti prohibet̄ celebrari ſolēniter. ⁊ ſic nō occulte ſm formā. c. ti. alma. lib. vi. ⁊ in cle. proxi. in pri. ¶ Quarto not. ibi faciūt celebrari q̄ aliud eſt celebrare tempore interdicti vel dum quis eſt excōmunicat⁹. aliud ſimplicit̄ audire diuina. aliud facere ea ſibi ſolēniter: celebrari. de cle. ri. excō. aliud in ſi. de hoc. de pūi. cle. archiepiſcoporum in pri. vbi dixi in. ix. q. ¶ Quito no. ibi nūc hos q̄ diens etc quāq̄ ſtat pro aliquā: de h in glo. i hoc verbo. ¶ Sexto no. de vocatione p cāpanā: de hoc in gl. i verbo cāpanarū: ⁊ dicit Pau. q̄ pulſatio cāpanarū quo ad h. i. quo ad celebrāda diuina phibet̄ tpe iterdicti. de peni. ⁊ remiſ. qđ l te: de hoc. E. q. vi. ¶ Septimo no. de duplici mō vocādi ppl̄m ſeu collegiū: alter per cāpanā vt in pxi. no. et de hoc. de elec. i cauſis: alter voce preconia. C. de fer. l. vlti. ff. qđ cuiuſq̄ vniuer. ſicut: de reg. iur. aliud. §. refert. ¶ Octauo no. ibi populos iterdictos: q̄ quāq̄ populus iterdicit̄: ⁊ dicit Pau. q̄ hic erat duplex exceſſus ⁊ rōne loci ⁊ pſonarū: nā populus iterdictus etiā extra locū nō interdictū nō poteſt audire diuina: eo. titu. ſi ſententia li. vi. an aūt hoc caſu ſit locus pene huius cle. dic. J. in. viij. q. ¶ Nono no. ibi faciūt euocari: q̄ magis puniunt̄ qui tanq̄ auctores delinquūt q̄ alij. xxiij. q. iiij. aliorū. xi. q. iij. q ꝯſentit: de hoc. de offi. dele. c. i. ¶ Decimo nota q̄ coram publice interdicto vel excōicato celebrandū nō eſt: de hoc in glo. occultū: que dicit ſecus de occulto: ⁊ in hac glo. in ſi. idem paul. ⁊ Gen. ꝺ hoc per Hoſt. de cle. excom. pponit: per Archi. de priui. epiſcoporū. li. vi. ¶ Undecimo no. ibi inſtātibus: q̄ celebrātes debent inſtare vt excommunicati ⁊ interdicti eccleſiā exeāt quārū tamē ad hanc cle. dicit pau. idē ſi celebrantes non inſtent: vult dicere q̄ eſt locus pene coipſo q̄ iſti precipiunt q̄ nō exeāt etiā ſi celebrātes nō inſtent q̄ exeant: p hoc littera ibi inſtātibus ēnq̄ dictio ē eſt implicatiua: vt dico. J. q. viij. ¶ Duodecimo no. q̄ celebrātes[c] debent dimittere diuina incepta ſi excōicati vel interdicti eccleſiam nō exeūt de hoc in glo. debet: ⁊ dicit Gen. q̄ poſſunt expelli tanq̄ turbātes diuinum officium etiā ſi ſint religioſi: de ſen. ex. veniens: ⁊ dic q̄ dicunt̄ turbare: q̄ celebrātes non poſſūt eis cōicare q̄ ioetus cauſa. ſacris: imo peccāt vt ibi: an autem peccent mortaliter: pſequitur Math. qđ dic vt dixi l eo. c. ſacris. ⁊ in hac glo. ibi officiū miſſe: ſecus in alijs horis: q̄ tunc indiſtincte debet dimittere ⁊ exire: q̄ pōt alibi cōplere: vt no. Inno. ⁊ Hoſt. c. ti. nup: ⁊ hoc in excōicato publice: ſecus ſi occulte: vt dixi in. x. no. ¶ Decimotertio no. q̄ exceſſus nō debēt relinqui impuniti ne alij hēant cām delinquēdi ⁊c. nā facilitas venie ⁊c. de vi. ⁊ ho. cle. vt clericorū: ⁊ de hoc in glo. q̄ ſi ex. de offi. or. cle. i. in glo. iiij. ⁊ de pe. cle. i. §. nec ſup: vbi de hoc dixi in. iij. no. ¶ Decimoquarto no. de verbo quolibet: de hoc in glo. oīm. ¶ Decimoquīto no. q̄tuor caſus: in qbus quis incidit in excōicationē: ꝺ q̄ hic: primus in verbo cogere: ſecūdus in verbo euocare: tertius in verbo prohibere: quartus in verbo remanere. ¶ Decimoſexto no. ꝺ verbo pſertim[d]: ⁊ exponit Pau. pro maxime dicens: idem ſi nō ſunt excōicati vel interdicti ex quo loc⁹ eſt iterdict⁹: p hoc qđ dixi. S. in. viij. no. ⁊ de hoc. J. q. x. ¶ Decimoſeptimo no. ibi excōicati publice aut iterdicti: q̄ cōparatur excōicatus ⁊ interdict⁹ ⁊ itelligit pau. de iterdictis noiatim vel cū vniuerſitate: facit de cle. ex. pponit. ¶ Decimooctauo no. ibi miſſam q̄ in alijs officijs nō eſt loc⁹ pene: de hoc in glo. i alijs: ⁊ idē Pau. de hoc. J. q. xj. ¶ Decimonono no. ibi noiatim: q̄ hoc caſu nō ſufficit generalis monitio: de hoc in glo. antepe. ⁊ idem Gen. ¶ Uigeſimo no. caſum in quo excōicatus nō abſoluit̄ niſi a ſede apoſtolica: qđ eſt q̄ h reſeruat⁹[e]: alſo ſecus. de ſen. excō. nup: ꝺ hoc S. cle. pxi. ver. alioq̄ in glo. eſt ſciendū: ⁊ J. q. xiij. ¶ Op. q̄ littera ibi. nedum in capellis: vr̄ velle q̄ in capellis liceat celebrare tpe interdicti cum tū nullibi ſit celebrādū in loco interdicto: de poſtu. prela. c. i. de exceſ. prela. tanta. glo. non intēdit ſol. ⁊ idē Lau. dicēs q̄ in capellis minus videntur delinquere: ar. de priui. cū capella: dicit tū q̄ in eis idem ē q̄ in eccleſijs: q̄ capelle tanq̄ acceſſorie depēdent a locis i qbus ſunt: ⁊ cum eis traſeūt: vt no. Inno. de intepa. ex litteris: vnde ſi ſunt deo dedicate per pōtificem vt eſſe debēt de pſe. diſtin. i. eccleſie: de reli. do. ad hec: eque dȝ abſtineri ab eis ſicut ab eccleſijs: dicit tū ſecus forſan de ſimplici-

a ¶ Papa nō dȝ quē priuare iure ſuo. adde archi. i tractatu de hereſi ſcl pie. ſāctiſſimo i ſ⁊o parti.

b ¶ Qđ dicit̄ nobiles. Adde gl. i verbo cadit i. c. xpian⁹. xi. di. gl. i ꝟ. ignobiles i. c. q con tra. xxiij. q. i. glo. in verbo i ſufficiētē in. c. cū adeo. de reſcrip.

c ¶ Qđ dictio nūc. adđ Inn. i. c. ſc̄do régriſſ de ap. hor. i. l. cōditionū. ff. ꝺ ꝯdi. ⁊ de. Item dictio nūc aliquā exponit̄ vt q̄ i futurū. vt i c. noſtre. xi. q. iij. arch. i. c. ego ludouic⁹. lxiij. diſtin.

d ¶ Qđ celebrantes. adde Inno. in. c. rūſo: de ſē. ex. hoc itellige verū niſi excōicat⁹ eēt talis quē ſacerdos nō poſſet vitare: eīs tȝ archi. i. c. ſit aplo xi. q. iij. ⁊ idē tȝ Calde. i tracta. de eccleſia. iterdictorū. iiij. q. pn. i. vi. mem bro ill⁹ cōnis.

e ¶ De verbo pſertim. adde. c. p venerabilē: q ſil. ſunt le. c. lȝ: ⁊ i. c. nobis: ꝺ ſo. ꝯpe. c. i. ꝺ exce. c. ū. de pſcriptio.

duo oratorija in quibus potētes faciūt corā se celebrari: sꝫ in hoc nō persistit necesse est verū: q: nullibi licet celebrare: ex quo locus est interdict⁹: eo.ti.is qui. §.i.lib.vi.ꝛ dicit lau. ꝙ talia oratoria nō dicūtur loca religiosa: remittit ad no. de pe.cle.i.pro hoc qd ibi dixi in.i.q. ¶ Scdo op.qr in littera ibi vocātes fit mentio de vocātibus: ꝛ lr̄a in determinatione nihil dicit: ꝛ sic vr̄ rñsio diminuta: cōtra no.de spō. de muliere.C.de trāsac.vt rñsum.glo.lꝫ.dic ꝙ lꝫ de vocatione narret solā coactionē punit: ꝛ tūc dic ꝙ licet puniat vocatione: nō tamē diminuta rñsio: sufficit enī ꝙ punit cōpellentes tñ relinquit ꝙ vocātes delinquūt. ꝛ alias p iudices cōpetētes puniēdi sunt. ¶ Tertio op.qr lr̄a ibi nō solū p cāpanaꝝ pulsationē sed voce preconis videt velle ꝙ plus arceret vocatio preconis q̄ cāpane. cū tamen vocatio cāpane pluribus innotescat. vox aūt preconis paucis. in aul. de litigi.l.omnē.glo.vt dicit. sol.ꝙ lꝫ isto respectu nūc dicta vocatio per campanā sit fortior. tñ q: preco loqtur ꝛ edictū ponit maior est ꝯtemptus. idem Pau.dicens ꝙ licet i minorib⁹ sufficiat vocatio per campanā: secus in alijs in quib⁹ requirit vocatio nūcij vel litteratoria. de elec.l causis. ¶ Quero in eo quod dicit de dn̄is tpalibus. qd si sint prelati habētes tpalē iurisdictionē. glo.ij.dicit idē in eis. idē Pau. Stepha. cōtradicēs ꝙ lꝫ in eis sit maior rō tñ hec cōstitutio q: penalis non debet extendi. de elec. statutū: li.vi. maxime qa cōtra prelatos tales sufficienter ꝓuisum est. de exces. pla.c. fi. Itē nō est verisimile ꝙ ipsi prelati qui procurarunt hanc cōstitutionē supplicauerint cōtra se: arg.ff.d mili.testa.l.iij. .C.de legi.qd fauore: regula qd ob gratiā: li.vi. primū veri⁹: nec rōnes Stepha. vrgent: hoc enī non est extendere: quia prelati habentes tpalē iurisditionē illo respectu dicunt dn̄i tpales: alia rō nihil viget. ¶ Scdo q̄ro in eo qd dicit de locis suppositis iterdicto: de quo iterdicto loquit gl.iij. dicit ꝙ de iterdicto lato ab hoie vel a iure: idē Pau. est ꝓ ꝛ est: pro hoc qr hic loquitur generalr. ¶ Tertio quero si interdictū est latum: sed nōdū publicatū an qui scit de interdicto teneat observare. Glo.e.inducit hāc litterā ꝙ sicut est opi. Arch.qd dic vt in glo. ꝛ dixi. §.cle. proxi.v. aliquin q.iij. ¶ Opp.ad hoc.xi.q.iij. §.euidēter: vbi de hoc vt qs euitari debeat requiritur sn̄ia Archi.in.c.is qui: alleg. i gl. Sol.fm aliquos qd illud procedit nisi vbi cōtrariū inuenit vt in.c.cū nō ab hoie: ꝛ.c.cū desideres: allega. in glo. Dic melius ꝙ illud dꝫ itelligi de occultis quos vitare debem⁹: vt in gl. ꝛ dixi. §.in.x.no. pro hoc.xi.q.iij.§.cū ergo. ¶ Oppo.ad idē. §.cle.pxi. vbi tūc tñ obligant alij ad obseruādū qñ matrix ecclesia illud seruat. glo. remittit ad no.ibi i glo. no.ꝛ hoc vult q: licet ibi puniat religiosos: tūc tāvi quādo nō seruat interdictū quod seruat ecclesia matrix: nō tamen ibi permittitur ꝙ possint nō seruare si ecclesia matrix indebite nō seruat: cetera dic vt in glo. quam signa ibi forsan vr̄ qꝫ ad fi. ꝛ idem Pau. ¶ Quarto quero an qd hic dicit de iterdicto locū habeat in cessatione a diuinis: vr̄ ꝙ sic. §.pxi. cle.ver.qd in interdictis. Contrariū tenet Pau. dicens ꝙ cum hic nō fecerint mētionē de cessatione sicut ibi nō ē locus huic pene: dic ꝙ eo casu quo cessatio hꝫ vim interdicti: idē in eo qd in interdicto: qñ autē habeat vim iterdicti: dixi. §.cle.pxi.ver.in cessationibus in.i.no. ¶ Quinto quero de itellectu littere ibi. locorū suoꝝ. Solu. Pau. exponit suorū.i. vbi habitāt vt sit sensus ꝙ nō solū in capellis sitis i locis seu palatio vbi habitāt hoc faciebāt: sed etiā i alijs ecclesijs: de hoc. §.in.i.cōtrario. ¶ Sexto quero an tempore interdicti prohibeatur indistincte cāpanarū pulsatio. Sol. Stepha. ꝙ nō: ꝑmittitur enī pulsatio ad populū conuocandū ꝓpter predicationē: arg. de sen.excō. rñso: nisi fiat i fraudē: vt qñqꝫ factū est mediolani: q: qñ portabant funera faciebāt pulsari cāpanas ad predicationē: de hoc. §.in.vi.nota. ¶ Septio q̄ro i eo ꝙ isti dn̄i cōpellebāt clicos ad celebrādū diuina: an p hāc ꝯpulsionē excusant nō fuātes. Sol. lau. ꝙ nō: q: debēt poti⁹ dia mala pati q̄ malo ꝯsentire: qd met. cā factis: de ꝯse.di.iiij.eos: de vsuris: sup eo. Gen. quia nō debēt i talib⁹ obtēperare: de tēpo.or. ad aures.xi.q.iij.si

a ¶ An sufficiat vna absolutio. adde i ꝟbo tāt. excōicatū l.c.cū pro sen. excō.gl.i ꝟbo crebris in.c. ita quorūdā. de iu de. Tho.l.iiij. sen.di.xviij.q. ij.ar.v. circa fi. limita dictas. glo. vltra doct. dūmodo absoluēs possit absoluere ab istis excōicationib⁹ alias nō: ita latetenuit Pe.de ancha. post pau. d clē. i ista cle. grauis: ꝛ tho. i pal. loco ꝛ ad hoc ē gl. i ꝟbo de oībus in.c. sunt plures. de pe.di.iij. q̄ vult ꝙ qs possit absoluere a plurib⁹ excōicationib⁹ p vnicā absolutionē: ꝛ vr̄ de hoc.in.l.cū duob⁹ in.§. si plures i lectura antiqua. ff. pro socio: facit tex. l.i. si plurib⁹: d acceptilatōib⁹.

dn̄os: nec superioris auctoritas i talib⁹ excusat.xij.q.ij. qcūqꝫ ꝛ.c.de rebus. ¶ Octauo quero i eo ꝙ isti ꝯpellebāt ꝑsonas iterdictas audire diuina i loco iterdicto: qd si ꝯpellerēt audire i loco nō iterdicto. Sol. Pau.ꝙ nō hꝫ locū hec pena: sec⁹ si i loco iterdicto ꝯpellerēt nō iterdictos: ꝛ h̄ innuit lr̄a ibi i locis iterdicto suppositis quecūqꝫ ꝛc. qd dico. §.q.x.,de h̄ ēt. §.i.viij.no. ꝛ de dictiōe etiā: de ꝯsti. cū oēs ibi. statuerunt etiā: de elec. cū in cūctis. §. inferiora. ff. de ꝟbo. ob. quodcūqꝫ.§.si itaꝰ aq̄ plu. ar. si iter.§. offim: vbi Bar. ꝛ dixi i.xi.no. ¶ Nono q̄ro in eo qd puniunt isti dn̄i ꝑcipiētes subiectis excōicatis vel interdictis ne exeant: dū celebrant diuina: qd si ꝑcipiūt nō subditis. Sol. Pau. ꝙ secus ē: vult dicē ꝙ nō est locus huic pene. ¶ Opp.ad h̄ q: nō vr̄ differentia inter subditos: ꝛ nō subditos: nā etiā subditi nō tenētur obedire tali ꝑcepto: vt dixi. § q.ij. ꝛ ꝓ hoc. de tēpo. or. dilect⁹. Sol. pau. ꝙ lꝫ nō teneat tñ de facto timēt ꝛ parēt: rō fuit iustū sic ꝑcipiētes punire. ¶ Decimo q̄ro de intellectu lr̄e ibi i locis iterdicto suppositis quecūqꝫ. Sol. Pau. exponit quecūqꝫ etiā nō iterdictū rōne ꝑsone: ꝓ h̄ lr̄a ibi. excōicatōis ꝑsertim ꝛc. vult idocere exponēdo ꝑsertim ꝓ maxime: qd dixi. §.i. xvi. no. ꝛ.q.viij. ꝛ ꝓbat hec expositio: de symo. p tuas.i. vbi gl. singu. i ꝟbo ꝑserti. ¶ Undecimo q̄ro de itellectu lr̄e ibi nō ꝑdicto. Sol. Pau. exponit ꝑdicto.s. cāpanarū pulsatione ꝛ voce ꝑconis euocare qd ē.§. ꝛc. ex h̄ dicit sec⁹ si aliter vocāt vel inuitāt: idē Gen. q explificat qñ vocāt secrete p nunciū: dicit tñ ꝙ id qd hic dicit de voce ꝑconis ꝓcedit etiā si voce tube vel cornu: vl' silr̄ cū sit eadē rō. ¶ Duodecimo q̄ro de qb⁹ officijs loquit lr̄a ibi: ad officia eadē. Sol. pau. exponēdo eadē.s. missarū: de qb⁹ ꝑmisit sec⁹ si ad alias horas qd etiā dixi. §.i.xx. nota. ¶ Decimotertio q̄ro in eo qd dixi §.in.xij. notabili. ꝙ excōicatus iterū excōicat: quid de istis erit qui ꝑmo excōicati erant a suis ordinarijs: ꝛ sic erāt absoluēdi per ipsos: ꝛ iterū excōicati sunt a canone ꝛ absoluēdi per papā: qualiter enī poterunt absolui: aut enī absoluēti tacebunt de alia excōicatione ꝛ nihil agūt: aut exprimēt: ꝛ tūc nō debebūt absolui: de sen.excō. officij. Sol. Laud. vt dico.§. eo.q.sꝫ generaliter cū querit de excōicato plurib⁹ excōicationib⁹ an sufficiat vna absolutio distinguit: aut enim excōicatus ē ab vno iudice: aut a plurib⁹ i si primo aut vna sn̄ia aut plurib⁹: si vna aut pp vnā cām aut plures: si vna sententia: ꝛ pp vnā cām sufficit vna absolutio si pp plures cās aut ꝯstat ꝙ pp vnicā intēdebat singulas ferre sentētias i aut pp oēs simul aut est dubiū: in primo tot erūt absolutiones quot cause: in secūda sufficit vna absolutio: dūmodo oēs cause sint expsse: alr̄ nō sufficit: in tertio recurrendū est ad iudicē vt hec legant ꝛ notant. §.c. cū pro causa. si pluribus sententijs aut ferens itendebant hūc ligare plurib⁹ ꝛ plures absolutiōes erūt necessarie: arg. ff. de no. ope. nū. de pupillo.§. si i pluribus: aut intendebat eū ligare vna: sic dicendo excōico anathematizo ꝛc. ꝛ sufficit vna absolu°. de iude. ad liberandā. arg. ff. de accepti.l. plurib⁹: si aūt a plurib⁹ iudicib⁹ sit ligat⁹ aut oēs hn̄t vnā iurisditionē ꝛ valet qd fit ab vno ꝛ vna absolutione: dū tñ hēat ꝑtatē ab alijs: de offi. dleg. cām. ꝛ.c. vno: aut hꝫ diuersas iurisditiones ꝛ erūt tot absolutiones necessarie quot sunt excōicatiōes. eo.ti. officij: nec ē necesse ꝙ hoc casu sint oēs ꝑsentes: sꝫ sufficit ꝙ iste dicat ordinario se excōicatū ab ipso ꝛ a canone ꝛ petat absolui ab ei⁹ sn̄ia: sꝫ nō denūciabit absolut⁹ i ꝛ postea absoluet a sn̄ia canonis vt h̄ sic intelligit. d.c. officij cū sua ma. Lau. de hoc p Bar. in.d.l. si i pluribus: ꝛ dixi in.d.c. si procātin vi.q. ꝛ p id qd vlt. dixi soluit id de quo q̄rebat. §.e.q.in pri. ¶ Decimoq̄rto q̄ro in eo ꝙ isti nō possint absolui nisi p sedē apostolicā an p legatū de latere. Sol. Lan. arguit ꝙ nō per lr̄aꝫ ibi p sedē dūtaxat apostolicā: dicit tñ ꝙ licꝫ forte excludat alios: nō tñ legatū: pro hoc. eo.ti. ad eminētiā. de elec. si abbatē: li.vi. ꝛ qd ibi no. de cle. nō resi.c.ij. de scisma.c. vnoli. vi. de sen.excō. q: ꝑiculosum: eo.li. primū tenet ꝓ dictionē dūtaxat. ꝓ hoc. de pu. cle.i. in ꝑn. ꝛ hoc sentit glo. §.cle. px. i ꝟbo excōicatiōis: ꝛ veri⁹: ꝛ ad.c. eminētiā dic ꝙ loquit qñ nō est facta specialr̄ reseruatio cū dictione taxatiua vt hic.

Cum ex eo.

Tam ex eo. No. mulieres de tertio ordine beati Frãcisci dicuntur sorores: ex hoc iferf. glo. ij. q nõ sunt beguine: infert hoc ex eo qr sunt sub obediẽtia fm traditiões tertij ordinis predicte begutne võ nõ sunt sub obedientia: remittit glo. de relig. do. cle. j. vbi de hoc in glo. vide: & dicit Lau. q hunc tertiũ ordinẽ quidã reputabãt reprobatũ per. d. cle. i. & male: qr ibi de his que nõ ꝓfitentur aliquã regulã hic secus: qr ꝓfitenf regulaz tertij ordinis approbatã per Nico. iij. vt hic in glo. iij. & ꝯfirmata p Jo. xxij. vt hic. ¶ Secũdo not. q tpe interdicti non admittunf aliq preter clericos ad audiẽda diuina officia: & per hanc lrãz ibi. diuina officia: dicit Pau. hic loqtur tñ de celebratione misse: de qua. ẽ. cle. proxi. sed etiaz de ofbns diuinis. ¶ Tertio no. scandalũ vitandũ esse: de h in glo. vitandõ. ¶ Quarto no. q caueri debet ne cẽsura ecclesiastica vilescat: de hoc in glo. ad hoc: & dicit Paul. q vilescat p admissionẽ istoꝝ qui admittebantur ex modica obseruãtia religionis: facit õ priui. vt priuilegia: & maxime qr taliũ reperif magna multitudo que facit oia vilescere: sicut raritas facit carum. xciij. di. legimus. ij. q. vij. sancta. ¶ Quito no. ibi. de cetero q pena sequẽs cõcernit futura nõ pterita vel pñtia cũ hic non exprimaf de ipsis sicut exprimif. ẽ. cle. i. in fi. ¶ Sexto no. ibi. quo ad q priuilegia istorũ reuocantur. quo ad id de q hic: nõ quo ad alia. simile de priui. cle. i. ver. qð etiam: pro h qð dico. J. q. vi. ¶ Septimo no. casum in quo absolutio excõicationis reseruaf pape: simile de here. cle. multoꝝ in fi. õ penis. cle. si quis suadẽte: in prin. ¶ Octauo no. casum in quo non absoluif excõicatus nisi satisfactione prestita. sic de sepul. cle. omnes: de imu. eccle. qm̃ in fi. lib. vi. ¶ Nono no. casus in quo ordinarij sunt delegati apostolici: simile de here. ad abolẽdam: de sup. negl. pla. cle. vni. de sta. mo. cle. vlti. ¶ Oppo. in eo q istos de tertio ordine vocat continẽtes: nõ enim ꝓmittũt cõtinentiã: imo viuũt in ꝯiugio: vt dicit glo. iij. So. vt in glo. iiij. que stat contrario: & tamẽ dicit q certis dieb' abstinẽt a thoro. Idem Lau. dicẽs q dicuntur ꝯtinẽtes nõ omnes: sed aliqui qui nõ vtunf ꝯiugio: vel etiam si vtanf dicuntur continẽtes quo ad qd: qr vt predixi certis diebus abstinẽt. dicit tamẽ q caueant sibi viri ne cum abstinẽt parent locũ alijs viris: debent enim custodire vxorem cuz vir sit caput vxoris: vñ dicitur a virtute: mulier aũt a mollicie: ideo iputaf viro si mulier delinquit: dicit q i Cathalonia & in multis alijs ptib' vir cucurbitat' per vxorem: s3 iuit' & ignorãs soluit fisco. xl. solidos. Parisius võ ducitur sedens sup asinũ versa facie per totaz villam vxore trahẽte asinũ & precone clamante qui sic faciet sic accipiet: canon infligit talib' irregularitatez. xxxiiij. di. si cuius: ideo clericis vxoratis conceditur vt vxores tenere possint in cõpedibus. xxxiij. q. ij. placuit: item mulier nutrit comam. xxx. dist. quicumqz: & licet canon ibi dicat hoc esse in signũ subiectionis. Lau. tamẽ dicit hoc esse vt viri habeãt vnde possint eas trahere & ligare: dicit tamẽ quod qr alibi dicit. Ille lauat laterem qui castigat mulierem. Qui plus castigat plus in amore ligat: ideo cõiugati sunt inter duo perplexi: ppterea dicit canon de talib' nauigasti. xvij. q. ij. nos nouim' ex his no. qð dixi q isti de tertio ordine nõ sunt ꝓprie cõtinentes: sed tñ quo ad quid: dicit Laud. q magis proprie dicũtur de penitẽtia: vt sequif in littera: qr multas penitentias & afflictiones faciunt. idẽ Lap. pro hoc extrauag. Jo. xxij. sancta Romana: dicit etiã Lau. q magis proprie dicũtur casti q̃ cõtinentes: nã qui h3 vxorez cũ non habeat proprij corporis potestatem nõ potest dici cõtinẽs: sed põt dici castus. xxxi. distin. nicena: pro hoc quod no. glo. xliiij. di. conuiuia: & in hac glo. in fi. ij. reg. vi. xxxi. dist. tenere. ¶ Secũdo op. q isti possent admitti ad diuina. eo. ti. c. fi. lib. vi. glo. nisi soluit excipiendo casum illum: & in eo quod inhibetur ne quoquo modo admittantur: infert Gen3e. q nõ debet fieri fraudis also incidũt in penã de qua hic. ¶ Tertio op. q non fuerit opus ꝯcedere ordinarijs vt auctoritate apostolica possint absoluere cũ & alẽs possent: eo. ti. nup: gl. vlt. sol. reddẽdo rõnes: qre h cũ nõ poterãt iure ordĩario. ¶ Quarto opp. ad idẽ: nã sufficiebãt q isti poterãt absolui p suos superiores. Sol. pau. q illi vt plurimũ i talib' ligati fuissẽt absoluẽ nõ pñt: s3 opus fuisset ire ad curiã. ¶ Quero qre spẽaliter ꝓhibuit fratres minores ab admistratõe fratrũ de pnis tpe iterdicti cũ eadẽ rõ videaf in alijs. Sol. lau. pp maiorẽ affectionẽ quã hẽbant ad istos: dic q isti magis in h delinquebãt p h qð dico. J. e. vj. & dic q delinquebãt forte putãtes eis licẽ hoc admittẽ tanq̃ q videnf esse eiusdẽ ordinis: ꝓhibenf aũt qr nõ sunt clerici. s3 laici: nec sunt eiusdẽ ordinis: licet ab eodẽ. s. a sancto Francisco ambo ꝯstituti: de h J. q. seq. ¶ Scdo quero an isti de tertio ordine [a] gaudeant priuilegio clericali in persona & rebus. Sol. Laud. q nõ cũ sint laici: vt dixi in. pri. q. & fm eũ sunt sicut locuste sine rege: vnde dicanf nudi omni puilegio: nisi quatenus sint aliq̃ eis ꝯcessa: dicit etiã q est ordo anormalis: qr nõ seqtur regulã alioꝝ: pro hoc qð no. idẽ lau. de pbẽ. cle. p lras: vbi dicit q nõ gaudẽt puilegio clericali nisi ꝓfessi vel clerici. Gẽ. ꝯtradicens eos de tertio ordine gaudere puilegio ecclẽiastico cũ sint de ordine p ecclesiã approbati: nã & heremita q nõ ẽ ordinis p ecclesiã approbati gaudet tali puilegio: no. glo. xvi. q. i. q vere: Lap. idẽ pro hoc inducit de censi. q̃q̃. li. vi. de imu. eccle. c. i. eo. lib. q faciũt: ex eo qr ibi generalr priuilegianf psone ecclesiastice: dicit aũt Lap. q negari nõ põt qn isti sint ecclẽiastice psone large sumpto vocabulo et ẽt religiose: & sic ecclesiastico puilegio gaudẽt ẽt i bonis: ne dũ i psonis dictis iurib'. xvij. q. iiij. quisqs: pro hoc gl. ibiq̃ pro ecclesiasticis psonis exponit de penitentib' i & inducit etiã Lap. qr professi hanc regulã ꝓhibenf redire ad seculũ: quod tamẽ alias licet ei qui ordinẽ mẽdicantiũ ingreditur: & istos annũ ꝓbationis ordinem profitetur: quod non liceret si aliũ ordinez profiteref. de regu. non solũ. eo. li. qð dic vt dico J. ea. q. dicit ergo Lap. q ꝓfessus tertium ordinem post professionẽ est astrictus ipsi ordini: & sic debet sentire commodũ ex quo sentit onus: regula qui sentit lib. vi. Jo. Cal. in quodã cõsilio tenet primũ q nõ sunt psone ecclesiastice ꝓprie & stricte: qr nec clerici nec religiosi cũ nõ sint ꝓfessi religionis per sedẽ apostolicã approbate ergo sunt laici. xij. q. i. duo sunt: vbi deuoti dicuntur religiosi hoc est professi religionẽ approbatã: siue sint professi tanq̃ monachi siue ꝯuersi de qbus. xxvii. q. i. vt lex: de quibus conuersis loquntur: de senten. excõ. nõ dubium. & no. in. d. c. duo sunt: in gl. i. Item isti non promittunt cõtinentiã simpliciter: imo possunt matrimoniã ꝯhere & vti iã ꝯcto nec abdicãt a se ꝓpriũ nec ꝓmittũt obedientiã regularẽ: imo vt dictũ est. ẽ. e. q. sũt sicut locuste sine rege: no. i si. xvi. q. i. si cupidum ergo non habeãt tria substãtialia religionis: de sta. mona. cũ ad mõasteriũ: nõ põt dici religiõis ordo p sedẽ aplicã approbat' [b]: de voto. c. vno: li. vi. l3 sit qdã modus viuẽdi vt dicit h glo. ij. Ad gl. c. qsq3 pal. cũ dicit de penitẽtib' i dicit Jo. cal. q d3 itelligi de solẽniter penitẽtibus. de qbus. l. dist. in capite: & isti hñt spẽale priuilegiũ q possint si volunt ẽt laicos corã ecclẽiastico iudice cõuenire. x. q. a. aliud: & hoc respectu videtur loq glo. i. d. c. alle. i. d. c. aliud. Itẽ l3 isti de tertio ordine dicanf cõtinẽtes: nõ tñ ꝓprie vt dictũ est. ẽ. in primo ꝯrio: s3 possent dici cõtinẽtes iproprie sicut ẽt cõiugati recte vtẽtes vt dixi in. d. i. ꝯrio: hec dicit Gen. ꝓcedẽ nisi habeant alia priuilegia apostolica: & tũc iudicãdũ est ex tenore illoꝝ. de puile. porro. & c. recepim' i pro hac parte est qð no. Bar. ff. de pe. l. i. dic vt dixi de pbẽ. cle. p lras. q. xij. & per ibi no. dic ꝯsiderãdũ q̃lis sit eoꝝ stat': nã si sunt astricti ordini ppetuo ita nõ possint egredi [c] videnf cẽsende psone ecclẽiastice tanq̃ ppetuo deputati ad vsuz pium. de deci. cle. i. in fi. de puile. p exemption ẽ li. vi. alẽs q habeãt in alib' certam modum viuendi hoc nõ imutat naturã psone quin censeanf laici rõnibus predictis: & q isti sint cẽsendi laici: vz sentire glo. hic i eo q dicit quod nõ est regula ꝓprie: sed modus viuendi. s. saliquos: & sic nisi aliud appareat nõ gaudẽt priuilegio ecclesiastico: & per hoc tollif qð dicit Lap. q isti non possint reuerti ad seculũ: qr imo pon' dicunf nõ recessisse de seculo

[a] ¶ An isti de tertio ordie. addẽ doc. l. c. ij. h fo. cõpe. & per lau. i cle. p lras de pbẽ. vbi dicit q tales nõ gaudẽt priuilegio clericali. et dicit bald. in. l. placet. C. de sacrosan. ec. q sorores tertij ordinis sancti Frãcisci nõ sunt ꝓsone ecclesiastice: & ibi alle. gl. in cle. i. de reli. do. bal. in auc. nisi rogati. C. ad tre. dicit q sorores tertij ordinis nõ sũt ꝓprie deo dicate: sed est qdam modus viuẽdi bald. in auc. si qua mulier. C. de sac. san. ecc. dicit q fratres tertij ordis sci Frãcisci nõ sũt psone ecclesiastice.

[b] ¶ Itẽ q non possint egredi. adde bal. i margarita in vbo cẽplarij. Frãciscus patauin' i trac. de pñte capituli sed: vacãte in. vi. puil dẽtiali i vl. col. ꝟ. sedes viris est multiplex.

lz in aliqb⁹ habeāt aliquē modū viuēdi: non enī pñt p hoc dici ppetuo oblati vt exigit.c.per exemptionē palleg. Itē in eo qđ Lap. dicit q̄ ille qui pfitet regulā mēdicātiū infra annū pōt reuerti ad seculū: dic q̄ imo cogit ingredi aliā religionē tanq̄ pfessus in genere.d.c.nō solū in fi. vbi de hoc in glo.no.q. ¶ Tertio q̄ro quare isti dicunt de tertio ordine: glo.ij.sol.quā no.q singularis: vel sm Lau. vel Gen. dicitur tertius ordo respectu virginū ⁊ ptinentiū: de qbus de sum.tri.c.j.in fi. dic q̄ rō de qua hic in glo. est verior: nā isti de tertio ordine dicunt etiā cōtinētes lz nō ppie vt dixi.ſ. in.i.cōtrario. ¶ Quarto quero an hec cle.locū habeat in alijs q̄̄ fratribus minorib⁹ admittētib⁹ istos de tertio ordine ad diuina: glo.alios sol. q̄ nō: idē Lau. Gen. qđ Pau. pro hoc q hic bis exprimit de fratrib⁹ minorib⁹. dic ergo q̄ alij nō ligabunt hac pena: sed alijs.ſ.e.cle.i. ¶ Quinto quero de itellectu lre ibi vel illi: glo.fratres. sol.⁊ i ea ibi.⁊ est mirabilis ratio hui⁹ per id qđ dixi.q.i. ¶ Sexto quero in eo q̄ punit frēs minores recipiētes istos i suis ecclesijs qd si in alijs ecclesijs: glo.per hoc.so.q̄ nō est loc⁹ huic pene: idē Paul. dicēs q̄ si isti de tertio ordine habēt piulegiū q̄ possint tpe interdicti interesse diuinis illud nō ē reuocatū in totū: nec eni quo ad alias ecclesias: i qbus poterāt admitti tpe interdicti. sed nō in ecclesijs fratrū minorū: et potuit esse rō: q alij de facili eos nō admittebāt sicut minores: pro hoc vltimo qđ dixi.ſ.q.i. ¶ Septimo quero an fratres minores admittendo istos incidāt in penā: ut q̄.ſ. ea.cle.i.glo.penul.sol. q̄ nō.si alis seruāt interdictum quod seruat matrix ecclesia: q nō debent duplici pena puniri: idē Laud. dicit q̄ premissa nō vrgent: nam si esset tale interdictū quod seruaret ecclesia matrix: tunc ipsi admittētes istos inciderent in hāc penā: ⁊ illā.d.cle.i. ⁊ tūc diceretur duplex delictū: q violant hanc cōstitutionē: ⁊ illā qđ tenet Paul. ⁊ lap. ⁊ dicit Pau. q̄ dicunt nō seruare eo ipso q̄ admittūt istos q admitti nō debēt.eo.ti.c.fi.li.vi. de priui. licet eo.lib. ⁊ q non lz celebrare nisi q̄tenus a iure permittit. ¶ Octauo quero in eo qđ dicit de epis qd de electis confirmatis. Solu. Pau. q̄ forte hoc ipsi non possunt: dic ptra p id qđ no. de foro cōpe.cle. vnica in prin. in glo. secus vbi dixi in.v. q. ¶ Nono quero an legatus possit ipendere absolutionē de qua hic. Sol. Lap. q̄ legat⁹ etiā de latere non potest absoluere nisi satisfactione premissa: ⁊ tūc etiā per archiepm pñt absolui si sunt sue diocesis: secus si sunt tantū sue prouincie ⁊ hoc tpe sanitatis: nā in mortis articulo absoluere pōt etiā simplex sacerdos: de penis cle. siqs suadēte: vel dicit Lap. q̄ licet epūs possit hic absoluere: nō tñ legat⁹ cū epus in hoc sit delegatus pape. ⁊ sic maior q̄̄ legat⁹: de officio lega. studuisti: pōt ergo epūs qđ nō potest legat⁹. de offi. leg.c.pe. ⁊ vlt. lib.vi. ⁊ hoc veri⁹: pro hoc qđ dixi.ſ.q.proxi. in vlti.q.

a ¶ Si summus addc tex. i.c. excōicamus i.§. si vero dñs. ei prio. de here. spe. ti. de lega. i.§. nūc ostēdi. ver. lxij. et ebi. in.c.i.d cō fti. li. vi. abb. in c.i cautio. in p̄mo no. de re iu. ⁊ rō quia sic appellat. dicit bar. i. l. rescripta.C. de pci. l. pe. of. q̄ illud dixit a Moyses vt appellet sacerdos: ⁊ ibi al legat q̄ habet i.c. sacrosancta xxij. dis.

b ¶ Q̄ papa dr summus pontifex. adde. abb. i c.i cātu: i p̄mo no. de re iu. ⁊ tex. i.§. si vero dominus. in.c. excōicamus. ſ de here. el. i.

Si summus.

Quid determinet p̄ma pars. dic vt i gl. i. scđa vero pars sm Lau. facta est ad declarationē illorū iuriū: de scisma. fraternitati. de priui. si papa: lib.vi. ¶ No. q̄ papa dr summus pontifex: ⁊ dicit Lau. hoc eē: q in eo est ois summitas ⁊ celsitudo qui nō puri hois sz veri dei vices gerit i terris: de trāsla.c.ij. ⁊ ideo dr papa a pape que est iteriectio admiratiua q̄̄ admirabilis i terris: sicut hec dictio deus. Itē sñia pape prefert sentētijs alioꝝ.xxxv.q.ix.veniā: de hoc.iiij.di. in istis: ⁊ in eo qđ hic dr summus pōtifex: ponit Math. ⁊ alios modos qb⁹ appellat: no. archi. de cōsti.c.i.lib.vi. ¶ Scđo no. q̄ scribēs lras excōicato incurrit minorē. de hoc in glo. argue. Idem dicit Lau. si mittit ei nūcium: q hec sunt paria: de elec. vbi periculū.§. nullu: lib.vi. ⁊ de hoc ibi. ¶ Tertio no.đ osculo quo papa alijs participat ⁊ qdā osculant pedē tñ: alij pedē manū ⁊ os: per osculū designat ꝯsensus ⁊ dilectio. de priui. cū olī.i. ⁊ vtrobiq̄ de hoc: p hoc.n. dr aliqs in aliū ꝯsentire: ar gu.xciij.di. si inimicus: de spon. duo.c.i.C. de dona. si ꝯ spō. dat etiā pax in missa per osculū vt indicet populū consensisse misterijs que agunt: de ꝯse.dis.ij.pacē. ¶ Quarto no. q̄ multis modis cōicari dr excōicato: de hoc in glo. vt in ꝯtrario. ⁊ dico.ſ.q.iiij. ¶ Quinto no. ibi se velle exprimat q̄ h casu expressio est necessaria: sic de prebē. si motu pprio lib. vi. ¶ Oppo. q̄ eo ipso q̄ papa cōicat excōicato videt eū absoluere.xciij.di. si inimicus: vbi de hoc no. glo. Sol. vt in glo.j. ¶ Scđo op. ad idē. de priui. cū olim.i. ad fi. so. Lau. q̄ si excōicatio tz papa cōicādo nō vr absoluē vt hic: sz hic cōtendit de nullitate sentētie ⁊ papa certificatus admitti ad osculū vr declarare eū non ligatū: vt in ꝯtrario: ⁊ hoc no. Inno. in.d.c. cū olim: nō tñ hoc pbatur ibi: ⁊ posset dici ptra hanc cle. nā etiā si causa cognita papa cōicet nisi exprimat ⁊ p hoc vult declarare eū nō ligatū: nō videt per hoc qđ ē facti pnunciare sup eo de quo est questio i iudicio: sed pro p̄mo inducit Pau. q declarādo excōicationē non tenere nō est forma in iure statuta: sed in absolutione sic.e.ti. cū desideres. tutius est tamē tenere idē cū declaratione p̄dicta. ¶ Tertio op. q̄ etiam si papa exprimat se velle absoluere nō tamē iudicat absolutio per cōionē sed requirit absolutio. de sen. excō. cum desideres.§.fi. ⁊ ibi soluit hoc qđ hic dr pcedere in papa eiu est pro rōne volūtas. secus in alijs ⁊ no. hūc si. glo. in eo qđ dicit: secus in alijs: facit eni p illa opi. que habet q̄ nō pferat excōicatio per illa verba nullus tali cōicet: sicut etiā non inducitur absolutio per aliquē actū cōicandi nisi in papa: de hoc tñ dic vt dixi i.d.c.i. vbi dic q̄ tutior est opi. q̄ sit excōicatus q̄̄ cōstat q̄ aio excōicandi vba plata sunt. ¶ Quero in eo qđ dicit q̄ papa cōicat excōicato sciēter qd si ignorāter: sol. vt i glo.ij. ⁊ i hac glo. i fi.xi.q.iij. q̄̄: de cle. excō. apl'ice. ¶ Scđo q̄ro de q̄ excōicato loqt hec lra. Sol. pau. q̄ de excōicato maiori: ar. eo.ti. si quē. Itē dicit de excōicato minori de h nihil dubij. ¶ Tertio q̄ro an papa pticipādo excōicato eo casu q̄ non itelligit absoluē sit excōicat⁹ minori: gl.iij. sol. q̄ nō. ¶ Op. ad h q vr sñia dei. Mathe.xix. si peccauerit i te frat tu⁹ ⁊c. seqt sit tibi tanq̄ ethnic⁹ ⁊ publican⁹: de iudi. nouit. Itē vr sñia apli.ij.q.i. multi: ibi siqs frat noiat ⁊c. ⁊ ad cor. lib.v. Sol. Lau. refert id qđ no.eo.ti. nulli: vbi glo. tz id qđ tenet h gl. ⁊ dicit Lau. q̄ vix papa sciēt cōicat excōicatos: nā de stilo curie tales q habēt agē in curia absoluunt ⁊ actu finito reducunt i eādē excōicationē: vt no.đ test. veniēs.ij. ¶ Quarto quero in eo qđ m.iij. notabili multis modis dr qs cōicare excōicato an sit n̄ria: an cōicet verbo vel nutu. Sol. Lau. q̄ nō: dicens q̄ qui cōicat nutu: puta q forsan est mut⁹ vel fraudulent obmittit loq vel et cōicat signis vel aliq religiosi faciūt iter se excōicati sunt: de spon. cū apud: idē Henr. ⁊ Stepha. nō eni refert q̄lutercūq̄ qs alij exp̄mat suā aiam. ff. de le.iij. nutu. de ꝯsti. pecu. q aūt.§.fi. no.xi.q.iij. q̄̄ multos ⁊ p h.xi.q.iij. sicut apli: ⁊.c. excōicatos. Itē q vr p h,i illū ꝯsentire.xxiij.q.i. ois q: p h lra ibi quoniā mō. Itē q orādo i ecclia icurro excōicationē: ergo forti⁹ i casib⁹ p̄dictis.

§. Similiter.

No. q̄ titulus accipit p dignitate accipit ⁊ alijs modis: vt no. de elec. dudū.ij. ad fi. in glo. ¶ Scđo no. q̄ ⁊ i eo qđ h dicit de titulo dignitatis exēplificat Lau. vt si papa vocat aliquē archidiaconū parisiēsē vel decanū aurelianēsē: de rescrip. ad aures.e.ti. dilecto. li.vi. ¶ Tertio no. ibi ꝯstōne q̄ lz in aliq̄ iuris dispositiōe qs noiet sub aliq̄ dignitate nō ex hoc fit pbatio sup hoc ⁊ exēplificat Pau. p id qđ habet i p̄hemio Gre. i p̄hemio sexti.§. sane. forte vult allegare in eo qđ ibi noiant illi ꝯpilatores: ⁊ p h q vba narratoria nō pbāt. de priui. si papa li.vi. Gē. exēplificat: vt q: oic i.q. int talē archidiaconatū ⁊ talē ꝯstituim⁹ ib p̄bē. cū cā: đ isti. eos veniss et: đ h ēt i seq. no. ¶ Quarto no. q̄ ex noiatiōe ius nō acq̄rit: de h.j.i.i.ꝯtrio: ⁊.ꝟ.seq. ¶ Quīto no. de facto nō itelligit supior dispēsare: de h de fil. p̄s. veniēs: de ꝯces. p̄bē. lras: de scisma. fraternitati. ⁊ dico.ſ.q.iij. ¶ Sexto no. de dictiōe q̄uis mō. ⁊ dic vt.ſ.e.cle.i p̄n.q.iiij. ⁊ exponit Stepha. q̄uis mō: vt q recipit ad osculū vr assignat sibi certā sedē vr aliqd tale: ⁊ p h qđ dico i se. no. ¶ Septio no. q̄ lz supior tractet aliquē p existēte i aliq̄ dignitate nō p h eū approbat i illa: puta si eū vocat cū his q sūt certi ordis dignitatis vr officij vt i gl. no. vr sz Gē. vt si aliquē recipit tanq̄ abbatē vr archidiaconū

ebidiaconū ad suū offm exercēdū: & dicit Paul. i hoc parē dū pape si ex noīatione non vult ius alteri acqri ne obmittēdo aliquē turbet vel scādalicet: vel ne noiando videat ius cōcedere vel tollere cā nō cognita & partib⁹ nō presentib⁹. ¶ Oppo. in eo quod dixi in. iij. not. q ex noīatione ius nō acquirit. de eo qd no. xciij. di. si inimicus: glo. ꝯtriū: non sol. dic q ibi non pbatur q noiatio faciat ius: sed q debem⁹ vitare illū quē papa vitat tanq̄ excōicatum: de noiatione aūt us faciat ius: dic vt in seq. ꝯrio. ¶ Scdo oppo. ad hoc insti. de adop. in fi. vbi si qs in actis seruum noiat filium liber erit. Sol. Lau. q illud fauore libertatis: idē dicit q si qs illū quē in domo cū vxore nutriuit filiū nominet: nō presumitur filius nisi ꝯriū pbet: de proba. p tuas: et qui fil. sint legi. p venerabilē. & c. trāsmisse: vbi de hoc: hec dicit Lau. pcedēt qr sunt fauorabilia: sed qd hic dicit pcedit propter intrusiones & insufficiētes titulos cū qbus aliqui bñficia ecclesiastica tenēt in detrimentū aie & beneficiorū vt nō possint p tales colores se purgare: sed teneant docere de titulo si reqsiti sint: de offi. or. li. vi. aīs qs nō cogat dicere titulū sue possessionis. C. de peti. here. cogi. sic etiā in matrimonio carnali: licet se cōiuges nominarent nō presumit pro mrimonio nisi doceat de ipso. xxx. q. v. c. i. & hoc fm canones: licet sec⁹ fm leges. ff. de ritu nup. in libere: sed canones obtinēt propter periculū anime: de hoc in. d. c. i. ad. l. cogi. dicit Gens. q pcedit in prophanis in quibus de vno ad aliū fit trāsmissio. secus in bñficialibus in qbus superioris institutio ē necessaria que tanq̄ solēnitas extrīseca nō presumit: ꝫ reprobari debet. argu. ff. de publicianis. qcūqꝫ. §. vlti. de hoc. l. i tribus seqnē. ꝯtrarijs: ex his habet vna ratio decidendi hic. alia colligit per id quod dicit. ꝯ. in. iij. notabi. in fi. Tertia ē fm Genze. qr verba pape dicta fuerūt enūciatiue: vnde nō disponūt: de priuileg. si papa: libro. vi. C. de proba. ratiōes: & facit qd no. Inno. de prob. quoniā ꝯtra: & quod dico i tribus seq. cōtrarijs. ¶ Tertio opp. ad hoc de eo qd no. Inno. de offi. ordi. cū ab ecclesiarū: vbi dicit q si pnceps⁹ aliqbus ex certa scientia scribit vt vniuersitati vel sindicorū corū admittit ius vniuersitatis cōsequit. Sol. Steph. q illud pcedit quādo iudicialiter & ex causa & animo probandi: pro hoc. ff. de excu. tuto. Idē Vlpianus. §. fi. & hoc dicit etiā probari. ꝯ. c. cle. in prin. ibi: nisi se velle exprimat. dic etiā hic appellatio seu nominatio facta fuit propter aliud quo casu nō preiudicat nominati. ff. de pac. epistola. in prin. hic eni facta fuit causa demonstrationis vel simili: secus si fiat non propter aliud: qr tūc preiudicat: qui fi. sint legi. p tuas: vbi dixi de hoc per L. y. C. de prob. non epistolis: & l. nō nudis: per Bar. ff. de lib. agno. l. i. §. iulianus: alias q senatus: & generaliter de verbis enūciatiuis: an pr obēt. no. Bar. ff. ꝯ dona. ex hac. ¶ Quarto oppo. ad idē. ꝯ. de proba. cle. vna. gl. penul. sol. q ibi quādo papa narrat factū propriū & c. & ꝯ narratiuis pape: quādo stetur dic vt ibi. ¶ Quinto oppo. ad idē de his que fi. a ma. par. capi. ex ore. Sol. Lap. q hec clemē. loquitur in papa qui nominādo vel tractando aliquem sub titulo dignitatis nō itelligit ei tribuere aliqd iuris: & sic non solū nō tribuit ius quo ad proprietatē sed nec quo ad possessionē secus in iferiore qr intelligitur tribuere ius: & q̄ ad possessionē & quo ad proprietatē maxime vbi agit de pīudicio sibi generādo vel de renūciādo iuri suo. nō autem preiudicando iuri publico: de preben. dilectio. de fi. presby. veniēs. d. c. ex ore. lxiij. di. cū adrianus: & qd ibi no. & in. d. c. veniēs: & c. dilectio. xciij. dis. nullus: dic q in. c. ex ore. nō fuit sola nominatio: sed fuit etiā actus positiu⁹: qr obedūit illi tanq̄ plato quod dico in. c. per tuas: qui fi. sint leg. quātum autē ad no. in. d. c. veniens: dic vt ibi: & l. q. iij. ¶ Sexto opp. q per nominationē pape turbat ius saltē eo casu quo exprimit se hoc velle. ꝯ. proxi. responso: glo. vlti. stat cōtrario: & hāc litterā suppler per illā. ¶ Quero de qua dignitate loquit hec littera ibi. dignitatis. glo. ecclesiastice: sol. q de qualibet: siue clericali siue ecclesiastica: itē dicit paul. de psonatu offō beneficio titulo vel administratione cum eadē sit ratio: & quid sit dignitas personat⁹ vel offitiū: no. de con

sue. c. i. li. vi. dixi de preben. de multa. ¶ Secūdo qro si papa⁴ vel cancellaria dat iudices inter quos ponit vnū doctorē residentē Padue qui tñ nō est capax iurisdictionis: nisi rōne canonicatus quē ibi hꝫ an poterit padue de causa cognoscere: Solu. Lau. q hoc videt hic decidi: qr si narrat q sit canonicat⁹ non videtur standū illi narrationi vt hic: sed prim. si papa: li. vi. dicit tñ q valet cōmissio dū tamen alias seruet. c. statutū. de rescrip. lib. vi. dic q hec cle. nō facit ad c. statutū: ibi eni solū determinat q nō possit cā a sede aplica cōmitti nisi existentibus in dignitate vel canonicatu ecclesiarū cathedraliū: de modo autē probandi sup dignitate vel canonicatu nihil ibi dr: q autem possit cōmitti causa agitāda Padue residēti Padue probat. ꝯ re. permu. c. fi. nota. in. d. c. statutū in prin. ¶ Tertio quero in eo qd dixi ꝯ. in. v. notabil: de nominatione vel tractation e: qd si eps audit missam vel pcurationē recipit a male ordinato vł instituto an p hꝯ dispēsat cū eo. gl. fac. a. q nō p hāc lraꝫ. remittit ad no. ꝯ fi. pso. veniēs: vbi dixi. & de scisma. fruitari. l. i. q.

De verborū significatione.

Xiiii. Glo. & alij scribentes quāplures nihil hic scripsere: forte qa Nico. iij. eo. ti. extra. li. vi. qd. c. etiā exponit regulā sancti Frācisci excōicauit glosantes illud. c. & glo. inducentes cōtrarietates cōcordātias seu opiniōes diuersas vł aduersas: qr tamen permisit glo. fieri per quas vbū vel verbū sensus seu cōstructio quasi grammaticaliter ad litteram vel itelligibilius exponatur: & qr etiam penas illi⁹. c. suspēdit Ioan. xxij. in extrauag. qr nonnunqꝫ: & qr licet illa cōstitutio prohibita fuerit glosari nō sic ista. Item qr dimittendo hanc sine expositione inducunt legētes ad obmittendā ipsam: vnde causatur eius ignorantia: cum tamen ipse Nico. iij. preceperit: vt illud. c. exijt: sicut cetere decretales legerentur in scholis: ideo aliqua breuia hic scribo. Quoniam autem per diuisionem res melius intelligitur: insti. de leg. §. sed non vsqꝫ: no. ff. de do. excep. l. i. glo. i. ideo diuidet qa primo exordium. secundo narratio & petitio ibi. quia vero dicte: tertio exauditio ibi. nos igitur. Et ibi primo declarat non omnia euangelica consilia esse precepta quo ad fratres declarans que obligent eos ex precepto. Secūdo in. §. ceterum: determinat quid seruandum quo ad bona ingredientium. Tertio in. §. preterea: de vestibus & calciamētis fratrum. Quarto in. §. inde. de ieiunijs eorum. Quinto in. § porro. de non recipienda per eos pecunia. Sexto nota. in. §. prouide. de paupertate & humilitate ipsorum: & enumerat. ix. excessus qui sunt contra paupertatem & humilitatē: quibus prouidet. Septimo in. §. expressio soluit dubiuꝫ oriens ex his que de paupertate dicta sunt. Octauo in. §. dicere remouet quendā errorem. Nono in. §. denium: determinat de electione vel institutione ministri pūincialis. ¶ Decimo in. §. in destinatione: determinat de ipsorum ministrorum prouincialium destitutione. Undecimo in. §. ceterum: determinat q fratribus carentibus ministro generali suppleat vicarius ordinis vices ei⁹. Duodecimo i. §. porro: apponit decretū in his que dicta sunt de pūinciali ministro. si alter fiat plātationū ecclesiastici. xxiiij. Agricola xpūs: Salomon: xpūs: de quo Mathe. xij. ecce plusq̄ salomon hꝯ ortuꝫ voluptati vitam xpī: ipse cepit eni facere & docere. actuū. i. hic ortus descēdit ad speciē: & applicat que dixit ad ppositū mettit aīa messuit aromatibus: cant. v. & p mirrā itelligit pniam: per aromata fructum exempli inde puenientem.

ver. quia vero. Timorate. quinta distinctio ad eius.

ver. Nos igitur. In obedientia sine proprio & castitate substantia religionis. de sta. mo. cum ad monasterium. ¶ Nos hi superflue & rogatorie. q superfluitas⁹ & rogatio reprobatur in probe. grego. §. sanc.

a ¶ Q hꝯ si princeps. Adde anto. de hu. ꝯ phe. Greg. in. viij. col. v. nūqd at eo q papa scribit. De. ꝯ inc. in. c. a auui: ꝯ rescri. li. vi. bar to. i extrauag. ꝯ pace Matici in. v. lōbardie. bar. l. l. fi. post princi. ff. ꝯ colle. illici.

b ¶ Quid sit dignitas psona tus. add. inno. in. c. de multa: de pbē. inno. i c. qr nōnulli: ꝯ cle. nō resi. doc. l. c. cū accessissent. de cōst.

c ¶ Si papa. adde abb. in. c. fi. circa pri. de iudi. ab. i. c. olī de excep. abb. i c. fi. ꝯ te prmu.

d ¶ Superflue. add. l. fi. C. ꝯ pct. ape. offe

§. **Cum autem.** Nota de natura termini restrictiui: qꝛ per exclusionem aliquoȝ cetera includit ꝛ hoc est idē dicere ꝙ al's dicitur: ꝙ exceptio firmat regulā. ff. de mili. testa. tribun⁹. §. fi. xxxij. q. vij. dñs. no. Dy. de regu. iur. super rubrica. in fi. libro. vi. ¶ Secūdo nota ibi. penitētia. ꝙ id qđ disponit de aliquo intelligit etiam de illo quod ad aliud pertinet. de offi. dele. c. i. ꝛ c. preterea. ¶ Tertio no. ibi pro nihilo ꝛ vane ꝙ verba debent poni cū ministerio. de priuil. in his. ꝛ c. ti. fi papa li. vi. ¶ Quarto no. ꝙ de equipollentibus idem iudiciū hic ꝛ J. xx. §. ꝛ ff. mā. l. fi. de vb. sig. i his. de psang. tua. ꝛ facit ff. iudi. c. i. ¶ Quinto no. ibi quo ad aliq. ꝙ id qđ de vno vł de alio excludit. ff. de iudi. cū pretor. de presump. nonne.

§. **Item quia.** No. ꝙ in his que anime salutē respiciūt pars securior tenēda est. lxviij. dis. presbyteri. de spon. iuuenis: no. de seru. in or. fa. c. vno: in glo. fi. ¶ Secūdo no. qđ non omnia que imperant ipotant necessitatē. xxxviij. q. i. sic enim. no. glo. xiij. q. i. ꝙ precipitur: regulariter cōtra. d. c. quod precipit.

Ut autem. Hec inquam omnia repetit vt clarior sit oratio ꝛ pōt dici color rhetoricus qui dicitur repetitio.

Item ordo. No. ꝙ antiqua interpretatio habet vim iuris: minime enim mutanda sunt ꝛ c. ff. de legi. minime: de cōsue. cum dilectus.

§. **Ceterum.** Secūda tertie vbi de bonis igredientiū. ¶ Nota ibi: maxia paupertate: de exces. pla. nimis. ij. vbi de ipsis ꝛ pdicatoribus dꝛ ꝙ in altissima paupertate xpo pauperi famulantur: ꝛ dꝛ maximū qđ principalē gradū tꝫ. ff. de vbo. ob. vbi aūt: in prin. vł superlatiuū vni soli puenit. lxiij. dist. metropolitano: vbi glo. Quo autem[a] paupertas cōueniat religioni dixi de regula. sene. q. xiij. ꝛ per ibi no. patet ꝙ in paupertate nō est pfectio simplr: sed in sequela xpi. paupertas aūt est istrm perfectionis: ꝛ hoc vario modo, put varie sunt religiones: de h ibi: ꝛ p Tho. scda scde. q. penul. arti. vij. ꝛ J. §. proinde. ¶ Secūdo no. ibi cunctis pateant ꝙ curandū est de bono testimonio ꝛ opinione. de sacra vnctio. c. vno. §. ad exhibendū.

a ¶ Quo aut. add. Dat. vi. ꝛ. xix. capitulo

b ¶ Argumenti a verisimili. Bald. Bal. l. l. scripture C. de fide instru.

Cum vero. Hic de eadem declaratione. Nico. iij. ā. §. itē qꝛ No. ꝙ quātitas notabilis facit illicitum qđ alias licet: sic de rescrip. statutū §. insup. li. vi. ¶ Secūdo no. ꝙ ex futuris presumit circa pteritum: nam hic vetat accipi notabilē quantitatē etiā gratis ne presumat ꝙ moti fuerint ad recipiendū istū: qꝛ oculū habuerūt ad eius bona temporalia: sic. xxxiij. q. ij. cū per bellicā in fi. vbi glo. ꝛ de multiplici pſumptione scribam in glo. fi. ¶ Vero quia hic: ꝛ in. §. precedēti dicit ꝙ fratres non sunt solliciti de bonis temporalibus eius qui recipit ad ordinē: licet possit ipe dare fratrib⁹ de suis bonis per modū elemosyne quid si igreditur non facta dispositiōe de bonis suis: Sol. quicqd sit de alijs mendicantib⁹. de quo no. de pbatio. in pſentia: quo ad fratres minores. dic ꝙ nihil habebunt fratres: dicit enī i regula ꝙ volentib⁹ ingredi dicat ꝙ vendant omnia sua ꝛ studeāt pauperib⁹ erogare: ꝛ sic fuit itentio beati Francisci ꝙ nō recipiant nisi prius disposito ď bonis suis: quod si non fuit factū. dic ꝙ transeant bona ad venientes ab itestato. nā solus vnus modus pmittitur fratribus habēdi de bonis illius. s. si ille cōtulit per modū elemosyne: vt hic: ergo alij prohibentur. ff. de iudi. cum pretor: de presum. nonne: pro hoc qđ dico. J. §. proinde. q. ij.

Preterea. Hic de vestibus fratrū declarauit i d. c. exit. §. licet autē: vbi dicitur ꝙ de licētia ministroꝝ ꝛ custodū coniunctim ꝛ diuisim in administrationib⁹ sibi cōmissis possint fratres vti plurib⁹: ipsi autē ministri ꝛ custodes licentiam cōcedāt cū eis videbit pēsatis necessitatib⁹ ꝛ alijs circūstantijs que ſm deū ꝛ regulā attēdēde videntur: p hoc. J. §. proxi. vbi vtilitas attenditur ſm psuetudinē patrie ꝛ arbitrio ministroꝝ ꝛ custodum.

Vilitatem. De eodem no. ꝙ vilitas rei consideratur ex plurib⁹. in eo autem ꝙ dicit vilitatē attende ſm cōsuetudinem patrie. pro h. xcix. distin. legimus. vltra mediū. ibi. priuilegiū ꝛ c. ¶ Secūdo no. ꝙ in iudicando vilitatem attenditur reputatio. de hoc .J. in proxi. notabili: sic etiam in extimando preciū rei attēdit reputatio non singuloꝝ: sed cōmunis. ff. ad. l. fal. precia in prin. ¶ Tertio no. ꝙ quādoqꝫ specialiter onerat cōsciētia cōmissarij vt h: ꝛ an hoc casu possit cōmittere vices suas dixi. ſ. de cōces. preben. cle. vna in prin. q. vi. ¶ Quarto no. ꝙ hoc de vilitate vestiū non idistincte cōmittitur ministris ꝛ custodibus: qꝛ non possunt cōcedere ꝙ vtant non vilib⁹: sed habēt declarare que censeantur viles tamen si declarentur censeri viles eas que essent manifeste preciose: talis declaratio nō excusaret fratres talibus vtentes: sic nec preceptū iniustū excusat. de temp. ordi. ad aures. immo nec compulsio superioris: de exces. prela. tanta. xxxij. q. v. ita ne. ꝛ qđ hic de vilitate relinquit arbitrio ministroꝝ ꝛ custodū extēdit per extraua. Jo. xxij. quorundā ad lōgitudinē latitudinē grossitiem ꝛ subtilitatē: ꝛ quo ad formā ꝛ figurā ꝛ silia accidentia que omnia relinquunt arbitrio predictorum.

Quorum. Hic de calciamentis.

Deinde. Hic de ieiunijs eoꝝ. ¶ No. ibi sexta feria ꝙ licet acceptio vnius alioꝝ sit inclusio: quia acceptio firmat regulā. vt dixi. ſ. §. cum autē i primo notabili: tamē si per alia iura de illo erat dispositū non tollit illa dispositio. licet enim hic dicat ꝛ alijs tpibus qꝫ a festo omniū sanctoꝝ vsqꝫ ad natiuitatem vel in quadragesima fratres non tenentur ieiunare. n. si sexta feria: nō p hoc includitur ꝙ possint non ieiunare in ieiunijs ab ecclesia istitutis: est ergo tanē sensus ꝙ ad ieiunia alia extra sextā feriā nō tenent ex precepto regule: ꝛ sic nō plusqꝫ alij sed ad ieiunium sexte ferie tenentur plusqꝫ alij. de obser. ieiu. c. fi. ¶ Secūdo no. ar. a verisimili[b]. ff. qđ me. cau. non est verisimile. de proba. cum de etate. de testib⁹ ob carmen. §. fi. de reg. iur. l. in obscuris. de presump. qꝛ verisimile. ¶ Tertio no. ꝙ inductū ad agendū nō debet operari diminutionē. ꝛ idem ecōuerso. l. de adimen. leg. legata inutiliter. de cond. ꝛ demonstra. cum tale. §. fi. qꝛ idē non operat ꝯrios effectus. de iureiur. itellecto. regula qđ ob grāꝫ. li. vi. ¶ Quarto no. ꝙ ad ieiunia indicta ab ecclesia omnes christiani obligantur. de observa. ieiu. cōsilium. §. cum autē qđ declaro ibi. q. i. ꝛ. ij. ꝛ dixi. ſ. de here. ad nostrū. §. ij. q. i.

Porro. Hic de non recipiēda per eos pecunia posuerit. d. c. exijt. §. ceterum. vbi determinat ꝙ non licet eis mutuum contrahere sed si quis vult succurrere possunt se offerre ꝙ volunt fideliter laborare vt ei satisfiat: ꝛ hoc male seruatur: qꝛ sepe contrahunt mutuū declarantur ibi ꝛ quedam alia: sed precipuum est ꝙ fratres non recipiant ipsi pecuniam sed tamen ꝙ dare possunt aliquem eis notū cui per eum qui vult eis facere elemosynam committatur executio: dominium tamen ac proprietas ac possessio pecunie remanet penes dantem cū libera potestate reuocandi vsqꝫ ad conuersionem ipsius in rem deputatā ꝛ dic plenius in. d. c. et duobus sequentibus cipi vel trunci. vel pro idest: ꝛ est cipus lignum incauatum ꝛ magnum ꝛ perforatur vt cedat loco capse: hec tamen male seruāt fratres. ¶ Nota differentiā inter denarios ꝛ pecuniam: qꝛ denarius est qui pro decem nummis olim computabatur: pecunia vero proprie est substantia de pecoribus proueniens: tamē hodie cōmuniter hic accipitur pro eodē: ꝛ ideo expone litterā ibi. denarius vel pecuniam: vel pro idest et hoc nomine denariorum cōtinetur omnis moneta magna vel parua: aurea vel argentea vel alterius generis: ꝛ hoc qꝛ fauorabile est sic intelligi: ꝛ qꝛ indistincte loqtur licet nūmis legatis veniant exiguiores tantū. ff. de leg. iij. nūmis. ¶ Secundo nota ꝙ id quod per me non licet nec per interpositā personam. regula qui per alium libro. vi. ¶ Tertio nota ꝙ in his que generaliter prohibentur omnia itelligitur prohibita que nō inueniuntur cōcessa: de h de transla. c. ij. v. sed neqꝫ: i glo. argumē. vt ibi dixi.

Cum etiam

Cum. Etiam de eodē cum precedenti occurrentes pro quibus subuentum fuit ab aliquo cui habent fratres procurare vt reddatur[a] pecunia ⁊ sic dicūtur necessitates non ingruentes.i.imminentes de presenti:sed iam preterite tamē quo ad quod dic dicitur. Idez in veritate vt probat quod sequitur:duxerit eo.c.exiij. §.porro.i.fi. vł fiłib[9] necessarijs nō voluntarijs:declarat aūt.d.§.porro.q̄ in his que sunt necessaria ad victū vestitū diuinū cultū ⁊ spirituale studiū:ꝯcessus est fratrib[9] vsus necessarius rerū: et hec cause videntur generaliter omnes necessitates cōprehēdere:tamē quia quedā etiā sunt eis necessaria que non precise concernūt causas premissas immediate:ideo hic adiecit q̄ etiam hoc eis liceat pro causis similib[9]: vt si dū trāseunt de loco ad locū ex causa ordinis non permittūtur i certo loco transire nisi soluant pedagium:licet eni non debeat ad hoc cogi:tamē ex quo de facto coguntur licitū est eis acquirere per elemosynā vt soluāt ne impediant:pro hoc qd in via sequitur ⁊c.modi vt q̄ ipsi non recipiant nec administrent.pro hoc quod dixi.ī. §.porro:sup littera: ⁊.j. §.pxi.

§.**Denique.** totaliter. Nam hic ordo fundat[9] est in maxima paupertate.ī. §.ceterum repetita.ī.ij § proximis nec dhu:vnde cōtra tales nō habent actionē nec persecutionez in iudicio:nec extra.d.c.exiij.§.ceterum: ⁊.j.proxi.§.

§.**Quapropter.** No.singułr q̄ in pecunia nō ē dare possessionē separatā a dñio:qd ꝓbat littera in eo q̄ dicit ad solos dños vł eorum commissarios spectare hec que hic enumerātur: ⁊ ē rō q: pecunia facile fit nostra.vnde etiā aliena mihi mutuata ꝑ non dñiū per cōmixtionē cum mea fit mea si bona fide accepi.ff.de so.si alienā:qd est singulare: ⁊ est propter singularia ꝓcepta pecunie numerate.ff.si cer.peta.l.singularia.

§.**Proinde.** Hic de paupertate ⁊ humilitate ipsorum enumeratis nouē excessib[9] ꝓuidet de primo:deinde ꝓuidet de alijs in.§.se. ¶ Nota q̄ fratres minores[b] non habēt ꝓpriū:nec in spāli nec in cōi: ⁊ hoc nō videtur speciale in eis sed locū habz etiā in alijs mēdicātib[9] vt in predicatorib[9] ⁊ similib[9]:q: ex regula nō licet habere reddit[9] aut possessiones sed per questū publicū victū tribuere solet incerta mēdicitas.de religio.do.c.vno:li.vi.tñ nō in oīb[9] equiparantur:naz predicatores[c] hñt aliq̄ in cōi quo ad ꝓprietatē.vt in extrauag. Io.xxij.q: quorundam.§.preterea:hic aūt dī generaliter q̄ fratres minores nihil sibi appropriēt: ⁊ q̄ hec appropriatio intelligit tā i speciali q̄ in cōi:differunt ⁊ in alijs:qd dic pleni[9]:vt.j.q.i.in solutione tertie rōnis. ¶ Secūdo nota in ver.cū eni q̄ ex exteriorib[9] actib[9] representatur mētis dispositio.de pr esū.ex studijs:qd tñ ꝓprie non colligit hic:sed poti[9] colligitur q̄ is qui vult eē rectus mēte hoc indicet ex opib[9]ná ex fructib[9] eorū cognoscetis eos. Ma.vij.de re.iur.c.ij. ¶ Tertio no.q̄ fratres minores[d] nō sūt capaces successionū sed legatorū sic nisi fiat in fraudē:de hoc.j.q.ij. ¶ Quarto i eo q̄ dixi in.j.no.q̄ fratres minores nō habēt ꝓpriū nec in spāli nec in cōmuni:an hoc ꝓcedat quo ad omnia. Antequā veniam ad argumēta sciēdū est q̄ hec questio scrupulosa etiā peperit in ecclesia dei periculosos effectus:precipue tpe Io. pape.xxij.q: nōnulli magri sacre pagie vbis ⁊ scriptis nisi sūt ostēdē q̄ fres ꝑdicti ēt in reb[9] vsu ꝯsumptilib[9] hñt tm̄ simplicē vsū facti: ⁊ hec est altissima paupertas in qua sunt fundati: ⁊ hec ēt fuit vita christi ⁊ apostolorū dicētes q̄ ꝑfectiōe vite christi ⁊ aliorū perfectorū nō ē ꝯsonū aliqd habere ꝓpriū:sed sci vsū: ⁊ inter istos fuit Marcili[9] d' Menandrino Paduanus de quo memoratū.de elec.venerabilem.ver.verum qui multis rationib[9] ⁊ auctoritatib[9] predicta confirmat in libris quos allegaui in.d.ver.verum. Ipse aūt Io.xxij.in extrauaganti cum inter nonnullos declarauit q̄ asserere pertinaciter q̄ redemptor noster ⁊ eius apostoli non habuerūt ius vēdēdi in his que sacra scriptura eos habuisse commemorat: ⁊ illa vēdendi seu donandi aut ipsis alia acqrendi est hereticū: ⁊ idē Io.xxij.i extrauagāti:q: q̄rundā:late ꝓsequit hec respōdēdo rōnib[9]:quas tenētes cōtrariū adducebant q̄ in eadē extrauagāti dī q̄ in his que sunt vsu cōsumptibilia fratres minores hñt ius vtendi: et idē dī i extrauagāti eiusdē Io.ad cōditorē:q: nō est possibile q̄ sit vsus facti licitus sine iure vtēdi: ⁊ q: illi magistri q tenuerūt ꝯtrariū vsi sunt rōnibus apparentibus habuerunt sequaces multos:vñ secutū est q̄ adhuc hodie est magna multitudo que dī fraticellorū q ex hoc errore lapsi sunt in alios dicentes q̄ a tpe illius Io.xxij.qui dānauit pp ꝑdictas extrauagantes tanq̄ hereticū nō fuit aliqs verus pōtifex ⁊ alia multa nepharia dogmatizant: ⁊ i his si cōprehēdunt per epos ꝯsistūt etiā ꝑmittētes se cōburi:vt vidi Florentie:vnde sepe cogitaui qd vtile eēt q̄ ecclesia romana ꝑmitteret libere de hoc disputari an xp̄s habuerit[e] vel nō habuerit habere vel potuerit ꝓpriū vel nō potuerit: ⁊ similiter de vita fratrū minorū an possint aliqd habere ꝓpriū cū i hoc nō versent articuli fidei:ex tali eni libertate occurrerent eo⁊ erroribus q forte de facili corrigerent i alijs: nec per hoc etiā si diceret q̄ christus nō habuerit ꝓpriū aliqd iferri possit cōtra ꝓprietatem ecclesie romane:cū multa sint ⁊ i alijs imutata:prout visum fuit sanctis patribus ꝯm exigentiā tēporum. Sed interea stantib[9] illis extrauagātib[9] ⁊ hac cōstitutione.c. ⁊ ꝯstitutione exijt: videamus aliq̄ de qōne. Et videt q̄ fratres habeāt quo ad oīa solū simplicē vsum facti:per.c.exijt.§.porro:vbi dī q̄ i reb[9] tpalib[9] est ꝯsiderare ꝓprietatē possessionē vsumfructū ius vtēdi ⁊ simplicē facti vsū: ⁊ q̄ vltimo tanq̄ necessario eget vita mortaliū licet prius carere possit: ⁊ qd cōdecens ē huic ꝓfessioni que sponte deuouit xp̄m pauperem in tanta paupertate sectari:oium abdicare dñium: ⁊ rerū sibi necessario vsu fore cōtentā. ¶ Secundo ad idē inducit hec littera in eo qd dicit qd rerū ꝯcessarū fratribus licitū est eis habere simplicē vsum facti ⁊ qd dñiū ⁊ proprietas est penes ecclesiam romanā. ¶ Tertio q: fratres isti ꝓfitent altissimā paupertatē:de excel.prela.nimis.ij. ⁊ sic talē que nulla maior dari pōt.ī. §.ceterū:vbi dixi in primo notabi.maior aūt est paupertas que nihil sibi appropriat q̄ que habet aliqd proprij. ¶ Quarto q: in eo⁊ regula poni in pricipio:regula ⁊ vita minorū hec est.s.dñi nostri iesu xp̄i: sanctū euāgeliū obseruare:viuēdo in obediētia sine ꝓprio ⁊ castitate:ex qbus ḃbis videtur qd beatus Frācisc9 voluerit qd fratres obseruarēt cōsilium euangelij traditū illis qui volunt eē ꝑfectiue quo Mathe.xix. Si vis ꝑfectus esse vende oia que habes ⁊ da pauperib[9]: ⁊ habebis thesaurū i celo. ¶ Quinto ad idē.j. §.dicere:vbi dicit qd temerariū est asserere: q̄ sit hereticū dicē vsum pauperū icludi vel nō includi sub voto euangelice paupertatis: ⁊ videt velle q̄ sub voto euangelice paupertatis includitur vsus paup. ¶ Sexto inducit Mathe.x.vbi christus dicit apostolis nolite possidere neq̄ aurū:neq̄ argentū:neq̄ pecuniā:neq̄ perā:neq̄ duas tunicas:neq̄ calciamēta ⁊c. Itē Math.xix.apostoli dixerūt ad iesū. Ecce nos reliqmi[9] oia ⁊ secuti ⁊c. Itē ipe redēptor d' se dixit. Mat.viij. Vulpes foueas hñt ⁊ volucres celi nidos. filius aūt hominis nō habet vbi caput reclinet. Ex quibus ⁊ similibus auctoritatibus ⁊ rationibus que ad hoc inducuntur nituntur aliqui inferre qd perfectissima vita sit carere omni ꝓprio ⁊ habere solū simplicē vsum facti. ⁊ quod hec fuerit vita quā christ[9] docuit ḃbo ⁊ exēplo sic monuit:vt dicitur in eo.c.exijt.§.porro. In cōtrariū sunt rationes que sunt in extrauagan.precalle.ad cōditorē in extrauag.q: inter nōnullos: ⁊ in eadē extrauag.ad cōditorē determinat quod in bonis que in posterum cōferent vel offerentur vel alias quomodolibet cōuenire cōtingit fratribus seu ordini supradictis nullū ius seu dominiū acquirat ecclesie romane:cū ius contrariū dicat hic:vt dixi.ī.in rationib[9] partis cōtrarie ratione secūda. Item videt qd nihil habere proprij non sit sūme ꝑfectionis:q: episcopi hñt propria, xxij.q.i.episcopi.ij. ⁊.c.sequē. ⁊ tñ status episcoporū est ꝑfectior q̄ religiosorū.de regula.licet:de renuncia.nisi ad fi. ex quib[9] colligit qd ex vita epali surgit maior fruct[9] ⁊ vtili

a ¶ Ut reddat pecunia. adde Bertachinum i tracta.d gab. i.vij.precip. v.col. ñ. Ut possunt ꝗrere elemosynaz pecuniariam.

b ¶ Fratres minores. Adde diffuse p bar. i tractatu minoricarū.

c ¶ Nā predicatores. adde abb.i.c.nimis el.i.i.i.no.b excessibus prela. Fede.de senis cōsilio.xij.

d ¶ Frēs minores. adde bar. ⁊ bal.i tracta. minoricarū Nicolaus d vbal. i tracta.de successio.ab intes. Mattheus de mathesilanis i trac.de succes. ab inte. Fede.de senis ꝯs.xxvi. incip. Casus talis est Lud.ro. cōsi.cclxviij. incip. In casu ꝓposito. Car.so ba.ꝯs.cxij.

e ¶ An xp̄s habuerit. Adde tex.i.c.exēplis ⁊ in ca.dēbat xij.q.i.tex.i.c. duo sūt.xxiij. q.iiij.gl.i ḃbo diuites.i.c.sigo virorum.xx.di.

tas q̄ ex religione:vnde monachꝰ licite pōt eligi i epm.xviij.
questio.i.capitu.vno.de electio.nullus:li.vi.ꝛ q: in hoc ha
bemus extrauagantes illas quibus est stādū in eo qḋ dicūt
qḋ in his que cōceduntur fratribꝰ ad vsū ipi frēs nō hūt sim
plicē vsū fci.imo hūt ius vtēdi nō expedit i hoc istare i plu
ribus rōnibꝰ. Solu.vꝫ dicēdū ꝙ fratres nō hēnt aliq̄ ꝓpriū
nec in cōmuni nec spāli:sed hūt vsum facti nō nudi:sed facti
iusti ꝛ liciti vt volunt dicte extrauagantes:ꝛ sic aliquo mo-
do possunt dici aliqd habere ꝓpriū.s.ipsum:ꝛ ex hoc vꝫ ꝙ
res vsu cōsumptibiles eorum ꝓprie dici possunt:q: neqꝫ na-
turali rōne neqꝫ ciuili heres recipiūt vsumfructū:insti.d vsu
fru.§.cōstituitur.ꝛ sic cū vsus nō separet a dn̄o vꝫ eoipso qḋ
possūt vti debeāt censeri habere proprietatē:sꝫ ꝙ vellet sa-
tisfacere tenentibꝰ cōtrariū dicere posset ꝙ licet in his re-
bus non possit cōstitui vsufructus:proprie tñ cōstituit qua-
si vsufructus:ꝛ satisdat de restituendo tātumdē in quātita-
te.d.§.cōstituitur.ff.de vsufruc.earū rerū que vsu cōsu.l.i.ꝛ
ij.de pigno.c.fi. Itē licet non possit dari vsus licitus sine iu-
re vtēdi:tñ dici possit ꝙ hoc ciꝰ nō est nisi quedā facultas q̄
nō īfert aliquid esse propriū:dr eni res ꝓpria qñ quis pōt d
ipsa libere disponere vt vult p modos iure non īprobatos:
qḋ dixi de resti.spol.oli.i.fratres aūt nō accipiūt res vt ve-
lint posse disponere vtēdi vt volūt sed ad vsū tm̄ facti:vt.d.
in.i.ꝛ ij.rōne partis cōtrarie.i.vt vtant de facto in suas ne-
cessitates:qui tñ vsus nō infert aliquā ꝓprietatē sed vtūtur
de licentia dantis:ꝛ dicimꝰ ꝙ ipse dans libere pōt id qḋ d
dit reuocare quousqꝫ vtant:ꝛ sic dicēdo saluaret intētio il-
lorum qui dixerūt fratres excludi ab oi ꝓprio quoquō nec
esset aliqua absurditas:sed nō video ꝙ in hoc sit summa p-
fectio sed potius est cōtētio de verbis: Nā dūmmodo ab-
dicauerunt ꝓpria:ita ꝙ nihil dicāt ꝓpriū quin parati sint il
lud dimittere:nec velint pro illo i iudicio cōtendere nō pōt
dici ꝙ habeāt ꝓpriū qḋ impediat pfectionē:vbi cōsideran
dū ē ꝙ abrenūciatio proprij:prout est in actu nō dicit per-
fectionē:sed ē instrm pfectionis:sꝫ ea que dixi de reg.fane.
q.xiij.ꝛ.d.§.ceterū:sed prout ex animo surgit in hoc ē pfe-
ctio:vt sit homo paratꝰ si opus fuerit oia dimittere vel di-
stribuere.de hoc per Tho.secūda secūde.q.clxxxij.arti.vij.
fratres tñ hūt hāc expropriationē seu hēre dēnt vtroqꝫ mo-
do.in epis aūt sufficit ꝙ sit vltimo modo:nec et hoc dicunt
fratres esse in perfectiori statu q: alijs respectibus episcopi
sunt pfectiores tanq̄ per quos veluti alios regentes in aior
fructus prouenit in cōgregatione fideliū:immo ꝛ inter reli
giones nō pōt argui ꝙ vna sit pfectio altera:ex eo ꝙ paupe
rior posset ēt alia excedere in his que pertinēt ad obedien-
tiā.ꝛ castitatē:ꝛ tūc diceret similiter perfectior q: ad qḋ exce
dit in melioribꝰ est simpliciter melius.de hoc per tho.secū-
da secūde.q.clxxxviij.art.vii.ꝛ dixi de reg.fane.q.xiii.ꝛ se.
ꝛ si dicat saltē ceteris paribus pfectior est statꝰ quādo renū
ciat quis omni ꝓprietati:dic ꝙ etiā hoc cōcesso nihil resul-
tat cōtra superiꝰ dicta:ꝛ deniqꝫ cū multū cogitaui:dr ꝙ dū-
modo fratres minores abstineāt a ꝓprio ita ꝙ nō habeāt
possessiones imobiliū ex qbus fructibꝰ colligant:nec insup
habeāt mobilia de quibꝰ agāt tanq̄ domini cōtrahēdo i sꝫ
habeāt solū ad vtēdū ꝛ que parati sūt dimittere vt ꝓprio di-
xi nihil refert iterdicere ꝙ ipi sint dn̄i locoꝝ suoꝝ suo mō:si
cut ꝛ alia collegia ecclesiastica:vel ꝙ sint dn̄i suoꝝ libroꝝ
vel aliorū vtēsiliū siue dicat ꝙ habēt tantū vsū:nā etiā si di
cātur dn̄i īproprie dicūtur solū quo ad hoc:q: possint libere
vti:nec in hoc ē vis nisi i vbo.nisi quo ad hꝫ ꝙ alij seculares
vel religiosi nō mendicātes ꝓ pdictis agere pñt in iudicio.
Ipi aūt fratres minores nō.ꝫ.§ verū Illa vero diuersitas q̄
turbauit mūdū vꝫ penitꝰ exigua ꝛ nulliꝰ effectꝰ quo ad fra
tres minores:an dicat ꝙ in his qbꝰ vtūtur hēant ius vtēdi
an vō dicant ꝙ hēant vsū facti:q: vtroqꝫ mō saluat pfectio
statꝰ eoꝝ:ꝛ ꝯsistit hoc in sola disputatione respectu eiꝰ qḋ p
xime dixi:nec ē ꝯueniēs in hac religiōe q̄ in simplicitate fun
data ē his insistere:sufficit eni ꝙ sibi appropriēt vt p hꝫ velit
in iudicio cōtendere:pro hoc.d.c.exijt.§.ceterū. ¶ Ad cō-
traria dic ad primā ꝛ secūdā rōnē cū dr ꝙ hūt tātū vsū fa
cti:dic ꝙ hūt vsū tñ licitū:q aliquo mō ē iuris nec ꝓpterea
dicitur nō esse simplex vsus sci:q: in his in qbꝰ vsus separa
tur a dn̄io hēnt tm̄ vsū licitū. In alijs aūt si dicis ꝙ hēnt ꝓ
prietatē:dic qḋ nō hēant tanq̄ ꝓprietatē:sꝫ in ꝯsequētiā vsus:
si autē dicas qḋ nō hēnt ꝓprietatē:sed est ꝯcedentis donec
vsi fuerint:tūc cessat ratio:ꝛ lꝫ extrauagātes pdicte appro-
hēt pmi dictū:alias modū qḋ hēant ꝓprietatē ꝓpter inse-
parabilitatē:nō tñ multū in hoc refert vt pdixi qḋcunqꝫ re-
neatur. ¶ Ad tertiū cū dr qḋ sūt i altissima pauptate.dic ꝙ
nō excludit hec paupertas vsū necessariū mō nūc dcō. Itē
c.nimis palle.loqt et de pdicatoribꝰ quos pariter dicit esse
in altissima paupertate:ꝛ tñ frēs pdicatores hūt aliqua in cōi
quo ad ꝓprietatē:vt in extrauagāti:quia quorundam.§.p-
terea:ꝛ dic aliquā vt sūt horrea ꝛ cellaria.vt dicit ibi gl.Et
ꝫe.qḋ dixi.d.c.§.in.i.notab.fratres vero minores in altiori
paupertate sūt in eo qḋ dicit de pecunia.d.§.porro.ꝛ qui nō
hūt ꝓprietatē aliquā nisi vt predixi.d ea.q. Itē non possunt
capere etiā vt vendant.ꝫ.§.primo qḋ secꝰ videt de pdicato
ribꝰ:vt dico.ꝫ.q.se.in fi. ¶ Ad quartū dic ꝙ obseruāt illud
cōsiliū:vende oia q̄ habes ꝛ c.nā qñ ingrediunt nihil secum
afferūt:nec ex hoc aliqd fratribꝰ obuenit nisi dederint eis i
titulū elemosyne.d.§.ceterū.ꝛ.§.cū vero. ¶ Ad quintū dic
qḋ vsus paupertatis includit in voto pfectionis seruato nisi
licito:vt.d.hac.q.dixi. ¶ Ad sextū dic qḋ illud nolite possi
dere neqꝫ aurū ꝛ c.qḋ nō ꝓhibet cōseruationē rerū ad tem-
pus ꝛ quo ad vsū.de hoc per Tho.sa scde.q.clxxxviij.ar-
ti.vi.in fi. ¶ Ad illud ecce reliqmus oia.dic qḋ facit ꝓ his
que dixi.d.c.q.qḋ nō sit perfectio in hoc qḋ relinquerūt sed
in hoc qḋ christo adheserūt:vnde subiūgit:ꝛ secuti sumus
te.qḋ dixi de reg.fane.q.xiij. ¶ Aliḋ vulpes foueas hūt ꝛ c.
dic qḋ nō ꝓbat nisi qḋ redēptor non habuit ꝓpriā domū
nō per hoc infertur qui habuerit aliqua ꝓpria:vt in extraua
gāti cū inter nōnullos:nā loculos habuit. Io.xij.ꝛ licet illi
qui tenēt vsū facti simplicē pertinere ad summā pfectionē
dicāt qḋ habuit solū quo ad vsū facti simplicē vt cōserua-
ret ad casū deficiētiū necessarioꝝ. Cōtrariū tñ volunt nico.
iij.in.c.exijt.§.porro:vbi dicit qḋ in hoc xp̄s assumpsit pso-
nas infirmorum.qḋ dic vt in dcā extrauagāti:q a quorūdā:
ꝛ de hoc p Tho.in dcō arti.vij.in solutione. Et pōt in hoc
etiā dici qḋ xp̄s cōseruauit in loculis etiā ꝓ distribuendo in
pauperes:vt pater Io.xij.ꝛ hoc et nō dissonat religionū:im
mo cōsonat dū tñ cōseruatio ista nō sit ita diuturna quod p
eam tollat mēdicitas.ꝫ.§.rursus. ¶ Secūdo quero i eo qḋ
dixi in.ij.no.qḋ fratres nō sunt capaces successionū:an hoc
sit indistincte verū. So.Bar.fecit quendā libellū q dicit mi
noricarū in quo hec ꝛ alia q̄ plura similia pseqt q̄ nō ē ad ꝓ
positū attingere:nisi q̄tenꝰ declaret hec littera. ¶ Quo ad q̄
sitū aūt dic qḋ q̄ri pōt an sint capaces successionū vniuersa-
liū ex testamēto. Itē an ab intestato:de vtroqꝫ tñ modo sa-
tis hic decidit qḋ taliū successionū nō sūt capaces:ꝛ qḋ
ēt nō debeat eis extimatio videt ex eo qḋ hic dicit quod eti
am iure legati nō licet eis dimitti valorē hereditatū:vel tm̄
eorū partē qḋ psumi possit hꝫ in fraudē fieri:ꝛ sic si iure suc-
cessionis relinqtur nō tenet etiā quo ad extimationē:p hꝫ.§.
ceterū:ꝛ.§.cū vō:q a nō trāseūt ad eos bona ēt eius q ꝓfite
tur eorū ordinē:de quo dixi in.d.§.cū vō:q̄ tñ bona trāseūt
ad religiosos aliaꝝ religionū nō mēdicātiū:de ꝓba.in pñte-
tia:ergo multominꝰ debēt posse capere ab extraneis here-
ditates vniuersales:ꝛ si dicat qḋ hoc casu cessat rō de qua i
pdicto.§.q est.ne videantur habere oculum ad bona īgre-
dientium:subest tñ rō generalis de qua ibi vt fratres sint re
moti ab effectu temporalium:nā si succederent in heredita-
te tenerentur ad onera.d.c.in presentia:ꝛ sic oporteret eos
implicari litibus. Contra id.ꝫ.§ vero:ꝛ lꝫ in hꝫ possit instari
ex his q̄ no.Bar.in minorica.ꝛ Bald.C.de sac.san.eccl.si.
nul.ingressi.tñ hec littera clare hoc ꝓbat que vt pdixi etiā
iure legati prohibet fratres accipere valorem hereditatum
vel tm̄ eorum partem ꝙ presumi possit hoc fieri in fraudē ꝛ
sic relinqt vnum solum casum qñ legatur ei aliquid de here
ditate quod nō est tantum ꝙ possit psumi in fraude hoc fie

moēs ergo

ri:omnia ergo alius modus est ꝓhibitus.per id quod dixi .s. §. vero. Ad idē.s. § porro.ꝛ.§.cū,etiam:vbi solum certi modi cōsequēdi elemosynā permittunt. Ad idez est.c.exijt §.ad hec:vbi ꝑmittit tn̄ ꝙ iure legari possit eis relinqui:et vltra hoc opz ꝙ in legato nō adijciat modus q nō sit licit⁹ fratribus:vnde si legat fratrib⁹ vinea vel ager ad excolēdū: vel dom⁹ ad locandū vel similia:a tali legato debēt fratres abstinere vt ibi:secus si modus est licitus:vt qꝛ legatur pecunia pro necessitatibus fratrum:vel domus ager vel vinea vt per idoneas personas distribuat ꝛ pecunia i necessitates fratrū cōuertat. Si aūt modus nō fuit adiectus in legato ď claratur in eodē.§.ꝙ valet legatū:ꝛ itelligit relictū sub modo licito:cū ergo tantū de legato ibi permittat vl̄ aliud dicēdū de vniuersali successione. Et si dicat ꝙ eodē mō debe ret valere institutio vniuersalis si adiectus est mod⁹ licitus ꝙ bona distribuat ꝛ pecunia in eorum vsus conuertat:vl̄ ēt si nullus modus est adiectus vt proxime dixi. De legato respondeo: vt dixi.s.e.q.eo tn̄ casu quo instituto aliquo vniuersalr ꝑcipit ei ꝙ hereditas p eū vēdat ꝛ eroget in fratres non ꝓhibebātur capere talē erogationē:qꝛ cessat rō ꝑmissa: transibūt enī bona i eos deductis oneribꝰ alieni eris ꝛ similibus. Et ꝓ hoc de eqtate dici posset ꝙ quādoqz frater instituitur episcopus qui est executor legalis vltimarū volūtatū ꝑcipue piarū qualis est hec:arg. de testamē.cū tibi:capi et tanq̄ heres ꝛ deductis oneribꝰ distribuet in fratres sed nō pōt hoc bene probari iure:ꝛ hoc quo ad fratres minores:p ea que.dixi eadē.q.lz multi hoc vltimū seruēt. In fratrib⁹ autē ꝑdicatorib⁹ facili⁹ hoc pōt defendi ꝑcipue qꝛ dicūtur habere priuilegiū apostolicū ꝙ sint capaces successionū:ꝙ possint apprehēdere ꝛ vēdere. ꝛ p illud ꝑuilegiū consuluit Gaspar.de cal.ꝙ bona ingredientis transeant in monasteriū vt possint vēdere ꝛ cōuertere in vsus suos:qꝛ per h̄ nō dicunt habere ꝓpriū sicut nō dicit versus qd̄ nō durat ꝯsum.ff.de in rez ver.si ꝓ patre.§.versū.pro hoc qd̄ dico de ꝯ boꝝ.sig.nā ꝛ ego ꝛ ita:vt opinor:tādē cōcedit fratrib⁹:qꝛ in multis locis hn̄t ꝛ ipsi ꝛ ꝑdicatores possessiones ꝛ annuos reddit⁹ licet faciāt instrumēta fieri nomine monasterioꝝ monialiū eis subditarū ꝛ sic fit fra⁹ legi:ꝛ qꝛ hoc altissima paupertas intelligēdo rigide voluīt hec ꝯstitutiones:vt ꝛ.c.exijt:ꝓpter refrigescētez charitatē nō bene seruat:ꝓpterea ad euitanda peiora fauendū pōt opi.illi q de vult ꝙ capiant valorē successionū.nā etiā ex cōlecturis pōt pcipi tandē sicut possessionati:ꝛ vtinā in alijs saltē bene seruēt.stantibus aūt illis cōstitutionib⁹ fratres minores nō possunt capere immobilia ēt vt vēdant.i.§.prox.vbi dico in.ij.nota.

§. Cunqz annui.

Prouidet secūdo excessui. ❡ No.ꝙ annui reddit⁹ inter immobilia cōputant:ꝛ ad hoc singulariter allegat:ꝛ ꝓ hoc in auct.de his qui obli.habere ꝓhibēt res minorum.§.si vero:col.vi.vbi glo.in ver.reddit⁹:de hoc.i.q.i. ❡ Secūdo no.ꝙ fratres isti possūt recipere possessiones: ꝛ sic ēt si sint distracturi:pro hoc qd̄ dico.i.seq.q. ❡ Quero in eo qd̄ dixi in.i.no.ꝙ annui redditus[b] cōputātur inter imobilia an hoc sit indistincte verū. So. Federi.in consilijs. clxxv.alias.clxxx.vbi refert id qd̄ sibi querēti respōdit Jo. paliarensis q dixit ꝙ si legatū annuū pōt cōtinere perpetuitatem:vt qꝛ legatarius nō pōt de facili deficere tale legatuz impugnatur in hoc.§.sed si persona legatarij ďficere potest cū nō sit aptū eē perpetuū videt valere.vnde dixit ꝙ si legat hospitale sancte Marie dom⁹ ita ꝙ singulis annis teneat dare predicatoribus annuatī.x.sol.istud legatū nō valet:sz si limitet vsqz ad.x.annos videt valere.argumen.op.ff.quādo dies leg.ce.si cū ꝑfinitione:hec tn̄ lex nō videt facere.ibi enī dicit ꝙ legatū annuū cum prefinitione tpis puta.x.an.si est relictū causa alimētoꝝ intelligunt plura legata si ex alia causa intelligit esse vnū legatū. ꝛ primo casu legatari⁹ decedens nō trāsmittit legatū sequētiū annoꝝ ad heredē:secundo casu sic illa tn̄ lex melius faceret si relinquerēt ꝙ daretur certis fratrib⁹:qꝛ tūc eoꝝ obitu extingueret legatū:ipe aūt Fede.in consilio.cxij.super hoc ponit duo ꝯsilia.ꝛ tādē concludit distinguēdo ꝙ aut reddit⁹ annuus relinqt ad certuz vsum diuini cultus:puta vinum pro sacrificio.frumētuz pro hostijs.ꝛ cōuētus est capax.ar.de exces.pla.nimis.i.in fi.de testa.c.fi.de sepul.cle.dudū.§.verū.vbi dicit de relictis fratribus ad certos vsus quartā deberi.ꝛ sic ꝑsupponit relinqui posse.pro hoc qꝛ p hoc nō tollit mēdicitas fratrum aut reddit⁹ deputātur victui vel idistincte relinqt.ꝛ aut ad modicū tēpus ꝛ cōuētus est capax:qꝛ videt esse vnū legatū cuius summa est diuisa quo ad solutionē:nec p h̄ tollit mēdicitas:sed subleuat:aut relinqt ad tēpus nō modicū ꝛ nō valet:qꝛ tūc cōputat inter immobilia vt hic que distinctio est equa ꝛ dic nō modicū tēpus eē decenniū vel vltra.nota.de rebus eccle.nō aliená.cle.i.in glo.fi.ꝛ bene facit illa cle.ad ꝑdicta:qꝛ ibi locatio redditū ad modicū tempus nō ꝓhibet tanquam alienatio.

§. Amplius.

Prouidet de tertio extra d.ij.i. ad thessalo.v.de vi.ꝛ hone.cle. cum ab oi.tanq̄ sin̄.i.tpale.ad philip.ij.de cēsib.cū apostolus.foris.i.ad thimo.iij.de sa.vnc.c.vno.ver.ad exhibēduz. ꝛ dic foris.i.infidelib⁹.vel.i.nō tātū domesticis.sed ēt alienis fz Hyero.proximoꝝ.i.ad corinthi.viij.de renū.nisi.§. pro graui.de no.oper.nū.cū ex iniūcto. ❡ Nota ꝙ fratres nō dēnt se curijs immiscere. ꝛ hoc nō ē in fratrib⁹ minorib⁹ speciale:sz locū hz oibus monachis.de statu monacho.cle. ne in agro.§.qui vero.

§. Uerum.

Prouidet ď quarto.dixit.e.ti.exijt.§. ceterū.ad idē.s.§.porro. ❡ No.ꝙ fratres nō possūt eē executores vltimarū voluntatū:sed possūt sup eis exequēdis dare cōsiliū qd̄ dic vt in seq.q. ❡ Quero[a] an hac prohibitiōe fratres sint executores vlti maꝝ volūtatū indistincte procedat. Sol. Bar.in minorica. distinguit i ter cetera dicit ꝙ certo casu valet vt si qs reliquit ꝙ.x.flo. expēdant in.x.pauperes qui eligant p talē fratrē minorē:qꝛ nullū litigiū hēbit fieri:nec ipe frater habebit administrare pecuniā:sed solū eligere:ꝛ sic cessant rationes de qb⁹ hic. Itē nec hz speciē mali:immo si fidelīr fiet meritoriū est:nāz ēt ipi fratres q andiūt ꝯfessiones melius cognoscūt pauperes verecūdos q̄z alij.dic indistincte stādū littere que generaliter prohibet ne suscipiāt executionē:arg.distin.xix.si romanoꝝ:de ma.ꝛ obe.solite:ꝛ sic tollit distinctio Bar.ēt in qbusdā alijs in qb⁹ limitat hāc litterā. Itē qꝛ electio ē ps executionis:qꝛ nec ista fuit sola rō ꝓhibēdi ne sint executores vt nō sint in iudicio vel ne ꝯtractēt pecuniā:sed ēt subest rō generalis ne auocētur a spiritualib⁹ laborib⁹ qb⁹ quotidie debēt occupari.i.§.pxi. Itē posset fieri fraus:qꝛ frater eligeret aliquos cū quib⁹ participaret:facile namqz in talibus fraudes ꝯfingunt:nā nec pōt negari qn electio sit pars executionis vt nunc dixi:ꝛ indistincte hic ꝓhibet ne sint executores:vnde etiaz si ratio ꝓhibitionis cessaret staret ꝓhibitio:sufficit enī ꝙ hoc aliquādo cōtigere pōt pro hoc littera ibi cū hoc vt sepius absqz litigio ꝛ contractione ꝛc.ꝛ sic etiaz si hoc non accidat locum habet probibitio.

§. Licet.

Prouidet de quinto declarauit.d.e.exijt. §.ad hec. ❡ No.ꝙ ratio studiū sunt labores spirituales:ꝛ quomodo cōueniūt ꝛ religioni.dixi de regula.sane.q.v.ꝛ.vi.ꝛ de oratiōe.s.de reliquijs.cle.si dn̄i ver.ideoqz in gl.de oratione. ❡ Secūdo no.ꝙ ēt religiosis licitū ē spaciari dum tn̄ honeste ꝛ per arcā vel hortū:ꝛ hoc ꝓpter recreationē sui a laborib⁹ studij vel orationis:qd̄ facit cōtra eos q sine modestia imorātur studio vl̄ orōne:vnde accidit ꝙ sepe incurrunt graues egritudines:ꝛ quādoqz ēt mētis alienationē quod est cauendum:nam omnibus debet seruari modus vt cum discretione fiant:de offi.custo. c.vno Terentius in andria id arbitror ꝛ in vita apprie esse vtile vt ne quid nimis. ❡ Tertio no.ꝙ nōlz fratrib⁹[c] habere hortos vt ide nascētia ꝑcio distrahātur:qꝛ h̄ appropinquat ad naturā prouētuum:vt in littera de hoc se.cōtrario. ❡ Op.ad hoc ꝙ istud nō appropinquet ad naturam prouētuum immo sint prouentus:nam fructus generali vocabulo dicuntur redditus seu prouentus.ff.de annu.leg.liber.

[a] ❡ Annui redditus.adde bal. ꝛ addi. Spe.tit. de rest.spo.ver. redditus.bal.i.l.iubem⁹.C.de sacrosan.eccle. Bald.in.l.hac edic.i.§.his illud.C.de secun.nup.bal.i.l.i.C. de suffra. Abb. in.c.nulli in.ij. col.de reb.eccl. nō alie.Fede.de senis ꝯs.clxxv. ꝛ quid de legato facto ad magnū tps:an cōputatur iter immobilia:vide bal.i.c.ad audiētiam de rescri. el.ij.bal.i.c.domino guerrā i ti.hic.finit lex. bal.i.l.hac edi. C.de secundis nup.docto.i.c. querelas de electio.

[b] ❡ Annui redditus.adď bal. in.c.ad audientiā:cl.ij.de resc. Abb.in.c.nulli.in.ij.col.ď re. eccle.non alie. doc.in.c.querelam:de electio. bal.i.l.hac edi. C.de secun.nu. Bal.i.c.domino guerrā i ti. hic.finitur.ex ꝯ vsib⁹ feudoꝝ.

[c] ❡ Nōlz fratrib⁹.adde De lezinū i tracta. de caritatiuo subsidio.in.ij.q.

in prin.C.de dona.si quis argētum.§.i.et reddit⁹ seu prouent⁹ quod dixi.de deci.pastoralis.q.iij.et .iiij.tamē vt dixi et probant iura alle.hec. accipiunt promiscue:potuit enī hec littera habere respectū.q2.ā.§.cūq3 annui prohibiti sunt fratribus annui reddit⁹ qui tūc vident dicendi annui quando sunt certi et ꝯstituti qđ nō sic ē in fructib⁹ orti qui nō sūt certi.Jteꝫ non semp venduntur:propterea dicit ꝙ habere tales fructus vt preciū suis tēporibus habeatur appropinquat ad naturam prouentuum:quia non est proprie prouentus.

Rursus. Prouidet de sexto pascit. Mathe.vi. Lu.xij. ¶ No.arg.a verisimili.ā.§.deinde.vbi in.ij.no. ¶ Secūdo no.ꝙ timor leuis nō excusat.ꝙ met.cau.cū dilect⁹. ¶ Tertio no.arg.ab experiētia:de elec.ꝗ sit.vbi de hoc in glo.iij.lib.vj. ¶ Quarto nota ꝙ ex preteritis presumit circa futura.de presump .scribi.quandoq3 econuerso.ā.§.cum vero.vbi dixi. ¶ Quito no.ꝙ nō repugnat mendicanti conseruare victualia quando timetur ꝙ aliquo modo haberi non poterant. ¶ Sexto no.differentiam inter consiliū et assensum:de hoc e de elec.cū in veteri.de orbi.cum olim et in regula nullus ex consilio.lib.vi. ¶ Septimo no.ꝙ quandoq3 specialiter oneratur conscientia cōmissarij.ā.§.vtilitatem:vbi dixi in.iij.nota.

Huic est. Prouidet de septimo. ¶ Not.ꝙ fres fundati sunt in sūma paupertate et humilitate.et de paupertate.ā.e.§.ceterū.vbi i p2io no.dixi:et.§.pinde in.i.q.de humilitate:de maio.et obe.humilis. ¶ Secūdo no.ꝙ nō debēt habere ecclesias vel alia edificia excessiua:hec tamē nō seruātur:et mirū est ꝙ actor hoc adiecit cui vsq3 tūc debuit cōstare ꝙ in multis locis habēt excellentiores ecclias ꝗ sint cathedrales et papa scit et tolerat. ¶ Tertio no.ꝙ ex actib⁹ illicitis presumit de mēte cōtaminata.de presump.c.i.sic enī dicit ꝙ ex edificijs imoderatis p2esumitur contra humilitatem et pmissam paupertatem fratrum.

Quamuis: Prouidet de octauo.No.ꝙ de⁹ fecit oīa ad honorē sui ordinis:puer.xvi.Uniuersa ppter semetipꝫ operat⁹ est domin⁹:i.et dic ppter se.i.propter suā bonitatē vt ea fruamur.de hoc p tho.parte.i.q.xlv.arti.i. ¶ Secūdo no.ꝙ solus deus est cognitor abscōditoꝝ.xxvij.di.erubescāt:de iudi.nouit.de sen.excom.a nobis.ij.quamq̄ enī hic non dicat ꝙ solus deus tamē illa iura hec supplent.Jtem satis dicit hic cū hoc tanq̄ proprium sibi attribuatur. ¶ Tertio no.ꝙ de⁹ respicit cor seu animā nō manū.i.operationē.xiiij.q.v.si quid inuenisti et facit Marci.vij. ¶ Quarto no.ꝙ supfluitas etiaꝫ reprobat in reb⁹ ad cultū diuinū deputatis:et ratio redditur i littera:et pro hoc q2 debet in omnib⁹ seruari modus qđ dixi.ā.§.licet in.ij.no. ¶ Quito no.ꝙ curiositas⁴ reprobat.de renuncia.c.i.li.vi. ¶ Sexto no.ꝙ curandū est etiam per religiosos ne humano iudicio damnetur.ā.§.ceterum.

Circa. Prouidet de nono.predictam supra.§.porro.

Ex premissis. So.dubium oriens ex predictis de paupertate:et refert duas opiniones:et secundam approbat.

Dicere. Remouet quēdā errorē:qdā enī dicebant ꝙ hereticū erat dicē ꝙ vsus paup.i.abdicatio paupertatis icludatur vel non includat sub voto euāgelice paupertatis et videtur isti velle ꝙ ad votum euangelice paupertatis nihil ptinet dicere quod redēptor et apostoli habuerūt bona tātū in vsu.hoc aūt asserere dicit temerariū et psumptuosū:et sic vr̄ fauere illis q dicūt ꝙ vsus paup includit sub voto euāgelice paupertatis:tn̄ hoc nō affirmat:et hodie standum est extrauaganti cum inter nonnullos:i de qua.ā.§.proinde.q.i.post prin.

Demū. Hic de electiōe ministri vel institōne prouincialis:et primo determinat generaliter quo ad totū ordinē.secūdo specialem modū tradit quo ad pui cias vltra marinas Jbernie et Grecie in.§.verū.prima subdiuiditur:quia primo determinat ꝙ electio fiat per capitulum prouinciale.et ꝙ fiat die sequēti postq̄ fuerit congregatum:

a ¶ Curiositas adde bart.in.l.nec supina.ff.de iu.et fa.igno.

b ¶ Declaremus.adde doc.in c.si.de rescrip.doc.in cl.statuti de ele.doc.in cle.si romanus.de preben.

c ¶ Statuim⁹ adde Jnn.in.c.si.de his q fiunt a ma.per.ca.gl.in verbo statuimus in.c.vt litigantibus.de of.ord.libro.vi.

d ¶ De verbo volumus. Adde gl.in cle.i.de verū prim. doc.in.c.si.de verb.si.li.vi.abb.i.c.si.qui fil.sint le.abb.in.c.ex rōne.de ap.

secūdo ibi:ipsius.ꝙ confirmatio spectet ad generalē:tertio ibi:et si qdē.ꝙ si plures eligerent in discordia cōfirmet electus a maiori pte numero obmissa collatione et reiectis exceptionibus:quarto ibi:et si fuerit.ꝙ si electio fuerit ifirmata redeat ad cpl'ꝫ.qnto ibi.ceteꝝ.ꝙ si capitulum predicta die nō elegerit deuoluat ad gn̄alē. ¶ No.dr̄iaꝫ int̄ hec vba declaram⁹ᵇ statuim⁹ᶜ et ordinam⁹.ꝓ hoc qđ no.de iudi.determin⁹:i vel tn̄ ꝙ verbū ordinam⁹ idē ipoetet qđ statuim⁹:et si ꝙ nouum ius inducat:simile qđ no.de vbo volumus ᵈ de offi.vica.cle.vna in glo.fi. ¶ Secūdo no.ꝙ in electione ministri prouincialis nō habet locū tēpus lateranen.concilij:de conces.prebē.c.ij.hic tn̄ non disponit de cōgregatiōe concilij:sed debet intelligi ꝙ fiat put constitutū fuerit in capitulo ante celebrato.Jtem ex hac causa qn̄q3 congregatur et solū post cōgregationē currit tēpus qđ hic breuissimū cōstituit.s.diei:nec timeri pōt ꝙ differatur capituli cōgregatio:q2 sup hoc puidet generalis vel vicarius ordis.de quo.ā.§.ceterum. ¶ Tertio no.casuꝫ singularē in quo cōfirmatur electio celebrata a minore parte capituli dūmodo sit facta a maiori parte partiū cōparatione minorū cuius cōtrariū alias est de iure:de ele.cle.j. ¶ Quarto no.aliū casuꝫ singularē in quo in electione obmittit collatio zeli et meriti:simile in electione abbatisse que fit per moniales.de elec.idē nitatibus.§.vt aūt li.vi. ¶ Quinto no.ꝙ in cōfirmatiōe ministri prouincialis nō pcedit iudicialiter:q2 dicitur hic nō admittunt exceptiones partis alterius:que tn̄ in alijs cōfirmationib⁹ admittunt:de elec.c.si.li.vi.sic i electione abbatisse facta a duob⁹ partib⁹ monialiū que etiā confirmat non obstante contradictione partis alterius.d.c.idē nitatib⁹.§.sane.ꝗ autem glo.ibi dicat ꝙ admittet exceptio que votū eligentis reddat nulluꝫ:tn̄ hic videtur ꝙ sufficiat ꝙ sit facta a maiori parte numero sic attendunt voces facte sicut fit de elec.ā.cle.qđ circa. ¶ Sexto no.casuꝫ in quo infirmata electione indistincte reuertitur ius eligēdi ad eligentes:nec distinguitur an elegerint indignum sciēter vel ignoranter:cuꝫ tn̄ alr̄ si eligerēt idignū sciēter nō ad eos:sed ad superiorē deuoluat:de elec.cū in cūctis i fi.et.c.bone.i.et.c.ꝗ li.vj.

Uerum. Hic de modo creandi ministrum prouincialem in prouincijs vltramarinis.Jbernie et Grecie:et permittit ministro generali ꝙ si ei et capitulo generali videbitur possit ipse cum proborum ordis consilio perficere ministrum in prouincijs Jbernie et vltramarinis:in romania vero seu grecia hoc idem possit quando minister illius pūcie moritur vel absoluit citra mare. ¶ Nota casum in quo electio ministri prouincialis nō spectat ad capitulum prouinciale:sic etiaꝫ electio abbatis quādoq3 nō libere spectat ad conuētum.de cōsue.cū dilect⁹. ¶ Secundo no.in fi.ꝙ quandoq3 oneratur specialiter cōscientia cōmissarijs.ā.§.rursus:vbi dixi in.vij.notabili.

§.In destitutione. Hic destitutione ministroꝝ prouincialiū.

§.Ceterum. Hic determinat ꝙ fratribus carētibus ministro generali suppleat vicarius ordinis vices eius. ¶ Quero per quam creabitur iste vicarius.So.videtur ꝙ per papam ex quo alius mod⁹ nō traditur.fratres aūt predicatores dicunt obseruare ꝙ minister illius prouincie in quo occurrit celebrandū generale capitulum post obitum sui magistri generalis vicarius est ordinis vsq3 ad tempus capituli:et similiter fratres minores hn̄t cōstitutionē generalē ꝙ generali mortuo minister prouincie vbi occurrit celebrandum gn̄ale capl'ꝫ ptātē hēt super alios in capitulo quo ad ea que spectāt ad expeditionem capituli et ex hoc quia solum hēt potestateꝫ i his que spectant ad capitulum:patet quod in alijs.ar.de presū.nonne.et ꝙ mortuo generali non debeant fratres aliquē vicariuꝫ ordinis facere sine licentia pape qui est ptector ordinis.contrarium determinauit Nicolaus papa vt patet i eis litteris quarum copiam vidi inter constitutiones fratrum.

Porro. Appoit decretum in his que de ministro prouinciali dicta sunt.§.demum:et duobus seq.

¶ No. de clausula decreti. simile de rescri. statutũ in fi. lib. vi. et p3 qd no. ut de imu. eccles. cle. vna. in. vij. no. et .i. 3rio.

Sepe. Famosus et vtilis: summa et diuide vt gl. licet alij aliter diuidant: sed diuisio gl. placet. ¶ No. qd ad ea que sepe accidũt iura prouidẽt: de hoc i gl. ij. ¶ Secũdo not. de ver. significatione iuncta gl. in hoc qd decretales debẽt congruere ti. ut in prohemio greg. et in prohemio sexti. et in ver. tandem. ¶ Quarto not. qd debet atẽdi significatio verborũ eo. titu. intelligentia: et .c. preterea: et de hoc. J. q. xiiij. et dicit Pau. qd cũ verba sunt instituta ad pprias cognitiones in alterius notitiã inducẽdas. xxij. q. ij. is autem. merito si dubia sunt vel non intelligibilia declarari dẽbẽt: alias si nullo modo intelligerent hẽrent p non expressis. ff. de his que pro non scri. ha. l. ij. quandoq3 tñ verbũ exprimit sacramentaliter vt in anime gratiã agat et augeat. i. q. i. detrahe. de sa. vnctio. c. vno. ¶ Quinto no. ibi possibile qd sufficit qd qs faciat quod potest. xliiij. di. ephesijs. xlvi. distin. c. fi. et dicit Pau. qd hoc dicit papa vt se excuset si ois dubia noua non decidat que fz qd homo prouidere nõ potuit: et hoc etiã vult glo. facit. ¶ Sexto no. qd eius est interpretari cuius est condere: de hoc in gl. ad eũ: et in ea ibi concordantie: de postul. prela. c. i. de iud. cũ venisset. ¶ Septimo no. differentiã inter constitutionẽ et sanctionẽ: de hoc is gl. non dicit et in ea ibi: cũ sanctio qr hic pena nõ adijcit. ¶ Octauo no. qd amputanda est dilationũ materia. C. d tẽ. app. l. ij. boni enĩ iudicis ẽ lites abbreuiare. ff. si cer. pet. quidam. C. de iud. properandũ. de do. fine. et dicit Pau. qd fortius in summarijs qz in alijs hoc faciet et ad hoc tenet ex pcepto vt hic. ideo peccat omittẽdo. xiiij. q. i. qd pcipit. xxv. q. i. violatores: quod ẽt dico in. vij. cõtrario. ¶ Nono no. in ver. poterit iuncta gl. id dicim[a] posse[a] quod de iure possumus. de hoc i glo. id dicimur. et is ea ibi nepos: de prebẽ. significatũ: de vo. magne: de elec. cũ nõ deceat lib. vi. et in eo quod hic dicit qd curabit iudex facere litẽ quãto poterit breuiorem. Pau. dicit hoc pcedere vñ tamẽ videt inordinata celeritas. d iudi. exhibita: de elec. c. fi. li. vi. ¶ Decimo no. qd in ordinarijs[b] libellus est de substãtia iudicij: et de hoc. J. q. xv. sic requirit ẽt litis cõtestatio vt hic: et de lit. contest. c. vno. nec posset obmitti etiã de cõsensu partiũ: vt no. de proba. qñ in gl. fi. ¶ Undecimo no. qd in somarijs[c] debz iudex refrenare contentiones et iurgia qd dicit Gen. procedere nisi ad examẽ veritatis faciãt: vt. J. ea. cle. ¶ Opp. in eo qd dicit causas qr solũ de iudicialib[9] hic tradit doctrinã cũ causa sit in iudicio tñ. de ver. sig. et forus i sic nõ sufficientẽ: qr omittit de negocijs extraiudicialib[9]. gl. de neg. sol. et in ea ibi sicut oli: tamen ponunt ibi alia verba. qr dicit qd simpliciter et de plano absq3 vlla iurisdictione inuestigent: et sic forma ibi operatur qd nõ possunt iudicialr procedere: sed bẽnt se instruere et referre in concilio prouinciali et hoc quo ad illũ casũ: alias stabitur forme commissionis: de multiplici autẽ significato dictionis causa. no. Arch. de iura. calum. c. fi. lib. vi. no. etiam de accu. cum dilecti. ¶ Secũdo oppo. qr videtur superfluitas i eo qd dicit qd de significatione istorũ vborũ simpliciter et c. a modus cõtenditur et qualiter procedi debeat dubitat. nam contẽtio nõ est in alio nisi respectu modi procedendi. et sol. Pau. stat contrario et ibi qualiter exponit et p. i. ¶ Tertio opp. quia videt superfluitas etiam in alio ibi in perpetuũ valitura cõstitutione: cõstitutio nãq3 de sui natura ppetua est ẽt si hoc nõ exprimat. l. dist. c. i. gl. valitura. so. stando contrario dicẽs qd est modus loquendi in ea. et ibi. c. i. nisi ẽtraria ẽstitutione vel pscriptione legitia tollat vel mutet: de ẽsti. c. j. lib. vi. de ẽsang. nõ ut3: de immo. eccle. cle. vna. iiij. distin. §. leges. xxv. q. i. que ad perpetuam. ¶ Quarto oppo. in eo qd dicit h casu omitti posse litis ẽtestationẽ: qa litis ẽtestatio ẽ de substãtia iudicij. de ele. dudũ. ij. de lit. cõte. c. vno: vnde etiã d ẽsẽsu partiũ nõ pot omitti vt no. C. d sen. platã: d proba. quoniã in glo. fi. d offi. dele. d causis. de lib. ob. c. i. sol. illud regulare. hoc speciale i summarijs: tamẽ dicit Genz. qd in ordinarijs potest ẽsensu partiũ totus processus fieri sine solennitate: ar. in auct. vt dif. iudi. §. si tamen. col. ix. C. d priuile. scola. quoties. li. xij. sic dicit posse intelligi quod no. ij. q. j. in primis. pro hoc qd no. i d. c. d causis: et de re iud. c. fi. li. vi. i. gl. v. d h. J. q. xij. ¶ Quinto oppo. in eo qd dicit de ferijs a iure indultis ob necessitates hominũ: et glo. sicut exponit de tempore vindemiarũ et messium: nã tẽpus certũ nõ est statutũ: pro hoc cũ varijs tẽporib[9] immineant propter locorũ varietatẽ: vt no. de ferijs. c. fi. glo. tamẽ soluit qd hoc tẽpus statutũ est a iure tamẽ hominis ministerio: et hoc facit quod dico. J. in vij. contrario. ¶ Sexto oppo. in eo qd hic dicit quod hoc casu iudex amputet materiã dilationũ: hoc enĩ et alia que dicunt vsq3 ad §. nõ sic: nõ videntur specialia in summarijs: habent enĩ locũ et in ordinarijs: vt dixi. s. in. viij. no. glo. istud. sol. dupliciter: primo stat contrario: et no. singulariter glo. ibi iura sunt vulgaria qd nõ expedit allegare generalia prout nonnulli faciũt. pro hoc quod no. de coha. cle. vestra. secũdo: sol. gl. et melius et forti[9] in summarijs qz in alijs iudex ad breuiandã litem tenet. qd ẽt dixi in. viij. no. ¶ Septimo oppo. qd iudex non possit amputare materiam dilationũ: nã quãdoq3 dant a iure sine hominis ministerio: et tunc iudex breuiare nõ potest. reg. indultũ. li. vi. xxviij. distin. de his. Solu. Paul[9] qd hic loquit de dilationib[9] arbitrarijs vel concessis a lege hominis ministerio: vel etiam sine. vbi a lege concedit abbreuiatio. de re iudi. quod ad cõsolationẽ: de ap. cum sit: pro h quod dixi. s. in. v. cõtrario. ¶ Octauo opp. ẽ litteraz ibi. exceptiones appellationes dilatorias: et frustratorias: et videtur velle qd hoc casu sunt reijciẽde exceptiones dilatorie qd esset magni preiudicij: per hoc enĩ excluderet exceptio surreptionis vel nullitatis contra rescriptũ: vel dilatoria solutionis: cum tñ. J. ver. non sic dicat qd defensores legitime admittantur. gl. non dixi. sol. ponderãdo qd littera posuit illa duo simul dilatorias et frustratorias: vt sit sensus quod nõ ex eo qd exceptio sit dilatoria debeat reijci: sed ex eo qd sit opposita ad differendum et frustrandum iudicem dicit de appellatione quod sola appellatio frustratoria et ad differendum iter posita reycienda est: et sic oppressus ex causa poterit appellare: de excep. cuz inter: et de ap. vt debitus: et de hoc in seq. contrario. ¶ Nono oppo. ad hoc: qr intelligendo litteraz vt dixi in proxi. contrario nihil hic inducit speciale i summarijs: nam etiã in ordinarijs exceptio vel appellatio frustratoria reyci debet. de exceptione pbatur: de off. iudi. c. i. de appe. probatur. de ap. cum appellationibus lib. vi. gl. e. ibi sed quero stat cõtrario dicens se velle docere que sit exceptiõ vl appellatio que possit in summarijs reyci que nõ sit reyciẽda etiam in alijs. Ste. dicit qd p hanc litterã iudex reyciet exceptiões et app. quas ius dicit nõ eẽ admittendas. et h siue exceptiões sint dilatorie. d. c. i. de of. iud. de exc. cũ iter dilectos: siue. de exce. cũ ecclẽastice: et. c. aduersario: et ẽt si reprobatas a iure si ex sufficientib[9] psũptionib[9] viderit eas pponi cã subterfugij et animo protelandi litem. C. ad. l. cor. de fal. l. j. secus si hoc viderit ex coniecturis non sufficientib[9]: sed verisimilibus: quia tunc non repellet sed nec recipiet nisi proponens se obliget ad certam penam si fecerit. pro hoc qd no. Compo. de elec. qd sicut: in glo. magna: in fi. ver. in super nota. ¶ Ad sciendum autem que appellationes sunt frustratorie et reyciende: idem Stepha. remittit ad no. de do. cle. vna: et quod dictum est de excep. que sint reyciẽde: similiter dicit Stepha. de dilationibus de quib[9] tamẽ distinguit: aut qr iuratum est de calũ aut non: primo casu aut dilatio q petitur a iure conceditur et audietur: qr beneficium iuris et c. xxviij. distin. de his: regula indultum libro sexto: aut non cõceditur et tunc iudex concedit et denegabit prout sibi videbitur qd iste vel maliciose petatur: vt proxime de exceptionibus dictum est. si aũt non est iuratum de calum. exiget iuramentum qd malitiose non petit sed si prestare noluerit dilatio denegabitur: de iura. cal. c. fi. §. pena. materia dilationũ est amputanda: vt hic. C. de ap. l. i. de hoc per Hostien. i sũ. de dila §. et quando: et in Specu. de dila. §. nunc videamus: sed per hec licet vera non est: sublatum est contrarium. Ad quod dic vt dixi. s. in. vi. contrario. qd fortius iudex in somarijs

a ¶ Quod si dicimus posse. Add. de glo. l. i. c. faciat hõ. xxij. q. ij. gl. in ver. i potentia in. c. suscitatur i. h re scri. in. l. filius. ff. de her. insti. l. nepos de ver. sig. abb. i. c. ista de offi. ordi. in l. no.

b ¶ Quod in ordinarijs. Add. de. l. fi. in prin. ff. ad exhiben.

c ¶ In summarijs. Add. l. cigni. §. sed si nõ possederit. et. l. in illanus. ff. ad exhiben.

rijs ꝗ in alijs reijciet exceptiones ꝛ appellationes cā diffe-
rendi ꝛ frustrādi factas. Bar. in extraua. ad reprimēdā. i v.
summarie. dicit ꝙ in causis sūmarijs non recipiūtur exceptō
nes que requirunt altiorē indaginē si possūt per aliud iudi
ciū examinari: sʒ reseruant i alio iudicio. ff. ad tre. ille .n. quo.
§. ƀ test amēto. ad exhi. l. iij. §. ibidē: secus si non possunt in
alio iudicio examinari: tunc enim audiētur ne auferatur ius
parti: et volunt hec verba hoc quādoqʒ summaria cogni-
tio pmittitur ꝛ sequi debet cognitio plena sicut quādo cō-
tra tertiū se opponentē opponitur ꝙ sua non interest: quo
casu de hoc discutitur: de testi. venientes. ij. simile vt lite nō cō
te. quoniā. §. ꝙ si super: ꝛ quod ibi nota. glo. in ver. summa-
tim. ad idem de testi. spo. solite: ꝛ hoc casu procedit qđ di-
ctum est exceptiones nō audiēdas si requirūt altiorē inda-
ginē: qsiqʒ sūmaria cognitio non expectet aliam pleniorem
vt qñ principaliter cognoscit de cā: ꝛ tūc ꝓcedit scđʒ mem-
brum ꝙ deꝰ excep tiones debēt audiri sicut in ordinarijs: sʒ
vt prediri exceptiones que reijcerentur in sūmarijs. ¶ De
cimo oppo. ꝙ non sit spāle in summarijs id quod hic dicit
de superflua multitudine testiū refrenāda: de testi. significa-
runt. Sol. vt in gl. hoc cōcidē Pan. dicēs nr̄io pbari ꝙ
necessario multitudo debet admitti. ¶ Quero i eo qđ h cle.
loquit de causis quas papa committit an gñaliter locū hn
beat in omnibus taliter cōmissis: so. Pau. ꝙ sic: ꝛ ad litte-
ram ibi cōmittimꝰ i supplet verbo ꝛ scripto. ¶ Scđo qro ƀ
intellectu verbi simpliciterᵃ. So. vt in glo. iij. Pau. tāʒ hoc
verbo ꝗ tribus se. s. de plano sine strepitu ꝛ figura iudicij:
remittit ad no. per se. de iudi. cle. dispēdiosā: vbi dixi ad h s
pluribus. q. de quo ēt. J. i pluri. q. ¶ Tertio quero de intelle
ctu verbi de planoᵇ. Solo. Lau. exponēdo de plano. i. repul
sa subtilitate pniciosa in refrenando multitudinē testiū ꝛ re
probationeʒ ꝛ in oibꝰ alijs planius ꝛ temperantius prose-
quendo non tamē est omittendo iudiciariū ordinē: de quo
per Inno. de accu. olim. Bar. in. d. extraua. dicit ꝙ planū ē
oppositū alto. aliū aūt dicitur rōne loci vel stili: vnde dici-
mus aliquē vti alto stilo. Itē de plano fieri opp. ad fieri ve-
lociter: ꝛ quelibet harū significationū pōt hic adaptari sm
eū qđ ibi prosequitur: sed nō est magni effectus: ꝛ in eo qđ
nūc dixi ꝙ hoc verbū nō tollit ordinē iudiciariū: fallit hoc
in causis leuibus. C. de sen. experi. reci. auc. nisi breuiores. ff.
de off. procō. nec qcqʒ. §. de plano. i. portat ꝙ iudex nō tenet
sedere ꝓ tribunali nec opꝫ ꝙ libellus det sed sufficit ꝙ veri
tas sine libello ꝛ alijs sollēnitatibꝰ agnoscat. d. §. de plano:
vbi nota ꝛ que dicant leuia dicit in. d. auc. in glo. ꝛ de hoc
J. q. xxi. ¶ Quarto qro de itellectu vbi sine strepituᶜ. Sol.
lau. exponēdo. s. clamoso qui spāliter ꝓhibent religiosis: ƀ
sindico. c. vno: ad hoc de accu. olim. ꝛ J. in glo. est eos in fin.
¶ Quinto qro de intellectu verbi sine figura iudicijᵈ. So.
vt in glo. no. ibi vnde aduertendū: vsqʒ ibi. quid ergo: ꝛ ple
nius per id quod no. J. in glo. est meus quod dico. J. q. xx. et
pro hoc quod in seq. ꝛ in hac glo. ibi quandoqʒ de plano.
hoc verbuʒ non iest. §. si vero. J. alle. ibi in prin. lib. vi. quādo
qʒ sūmatim. vt lite non conte. qm̄. §. ꝙ si super: ꝛ qđ ibi no.
ꝛ qualiter procedēdum sit in his que requirunt summariā
cognitionem: no. spe. de offi. iu. §. si. ver. v. ꝛ late ꝓsequitur
Bar. in. d. extraua. in ver. summarie: vbi inter cetera dicit ꝙ
nihil de substantialibus debet omitti ꝛ sic debet offerri. ꝗ au-
tem probationes requirantur in summarijs. dixi vt lit. non
contest. quoniaʒ. §. ꝙ si super ꝛ. §. si. ¶ Sexto quero i eo ꝙ
hic ponuntur quattuor verba simpliciter ꝛ de plano ac sine
strepitu ꝛ figura iudicij: in qbus inseritur triplex copulaᵉ an
ad hoc vt habeat locū hec cle. sit opus ꝙ omnia hec verba
inserantur. glo. ea. in prin. arguit ꝙ sic. idem dicit. J. in ver.
qđ ergo. dicentes totam constitutionem istam quo ad omnē
sui partem locum non habere si aliquod verbum de predi-
ctis obmittitur: ꝛ hoc propter has copulas: pro hoc qa ad
veritatem copule requiritur vtranqʒ partem esse veram: de
rescrip. ex parte: vbi de hoc inducit etiam glo. quia hec cle.
exorbitat a iure communi: vnde nō est amplianda: pro hoc
quod no. Pau. cle. dispendiosam: de iudi. ꝛ quod ibi dixi.

ⁿ¶ Simpliciter. Add Bar. ꝛ Doc. in. l. i. in §. si quis ita. ff. ƀ ver. ob. Doc. in. l. i. ff. de vulga. ꝛ pupil.

ᵇ¶ De plano. Add. c. sicut: et in. c. olim de accusa. l. c. nouit de iudi. in. c. si. de here. lib. vi. cle. dispēdiosā de iudi.

ᶜ¶ Sine strepitu. Adde lo. de imo. in. c. accedens. vt lite nō contest.

ᵈ¶ Sine figura iudicij Add Bar. in extraua. in verbo et figura iudicij

ᵉ¶ Triplex copula. Add. l. triplici. ff. de ver. bo. signi.

ᶠ¶ Quid si mādat. Adde que dixi in apostillis in cle. dispēdiosā de iudi. i fi.

q. xxxiij. refert tamen hec glo. id quod olim dicebatur. ꝙ ꝑ
verbum figura tollebantur omnia substantialia iudicioruʒ:
ꝛ sic videtur ꝙ hoc verbum sufficeret in quo glo. non se fir
mat: sed. J. in glo. est meus: videtur hoc tenere quod etiaʒ te
nent Pau. ꝛ Spe. ꝛ ad illud ƀ copula respōdet Stepha.
ꝙ qñqʒ plures simul iunguntur quoruʒ alterum sufficit non
reqritur ꝙ omnia interueniant: secus si alteruʒ non sufficit.
d. c. ex parte. ꝛ. c. olim. idem tenet Bar. vbi. s. in ver. figura
dicens ꝙ omnia verba requiruntur ponendo verbū figura
pro vltimo: sed si pro primo poneretur solum sufficit qđ pla
cet: ꝛ dic ꝙ predicta verba simul ponuntur causa maioris
expressionis: ꝛ in hoc glo. ibi in prin. alle. s in glo. i. in eo ꝙ
alle. glo. de here. c. si. lib. vi. ibi. sub constitutione dispendio
sam. qr in. §. si vero est verbum absqʒ figura. ¶ Septimo ꝗ
ro si verba predicta simpliciter ꝛ c. ponuntur sine tribus co-
pulis sed cuʒ vna tantū vt qr dicitur simpliciter de plano si
ne strepitu ꝛ figura. glo. c. ibi. sed quid. So. ꝙ idē ac si esset
plures copule: qr copula intelligitur repetita in precedēti-
bus: quod no. idē Steph. pro hoc de rescrip. olim. xxxij. q.
vij. apsus. ¶ Octauo quero quid si nulla ponit copula. glo.
e. sol. ꝙ ideʒ: ꝛ tunc dic ꝙ pūctus ponitur pro copula: ꝛ est
color rethoricus qui dicitur articulus seu dissolutū. ¶ No
no quero si hec verba ponunt disiūctiue vt qr dr simpliciter
ꝛ de plano vel absqʒ iudicij strepitu vel figura. glo. ea. dicit
satis eque videri idem dicēdū vt disiūcta ponat ꝓ coniūcta
cū sit eadem ratio qđ singula. no. secus dicit glo. si poneren
tur disiūcte: ꝛ in hoc facit glo. dtiam inter disiunctiuā ꝛ ora
tionē habēre disiūctū extremū: qđ declara. p ea ꝗ dixi ƀ ele.
cle. in plerisqʒ: et in hac gl. ibi. l. pe. ff. de aur. ꝛ ar. leg. l. si ge
ita. de cōse. di. ij. in calice. de rescrip. c. ij. vbi de hoc. ¶ De-
cimo quero in eo qđ dr de istis verbis qñ papa mādat pro-
cedi simplr ꝛ c. qđ si mādatᶠ cognosci vl decidi. So. Pau.
ꝙ ideʒ: qr hec sunt ideʒ in effectu. ¶ Undecimo qro an ali-
us ꝗ papa possit apponere hec verba simplr ꝛ c. glo. ꝙ ali
ter: soluit ꝙ nō. idē pau. ꝛ Gen. ꝓ hoc quod dico in seq. q.
¶ Duodecimo quero an in alijs causis ꝗ sic delegatis ꝑ
papā poterit iudex ꝓcedere simplr ꝛ c. de consensu partiuʒ.
sol. Lau. ꝙ non. ꝓ hoc qđ dixi. s. q. pxi. rō sm Lau. qr acta
iudicialia propter vtilitatē publicā sunt inuenta vt ꝙ offera
tur libellus vt fiat litis ꝯtestatio ꝛ silia. dicit tñ Lau. qđ par
tialibus actis potest per partes renūciari vt inductionibus
instrumētorum positionibꝰ ꝛ articulis: de hoc de offi. dele.
de causis. dicit etiā quod si partes eligāt quod iudex vt ar-
bitrator seu amicabil cōpositor oēs solēnitates poterit tūc
obmittere: de arbi. cū tempore: de prescrip. litteras. in auc.
vt dis. iudi. §. si vero contingerit. col. ix. nā partes psit si vo-
lunt iuri suo cedere: ergo ꝛ figuram tollere dum tamē extra
ordinarie iudex procedat: ar. ij. q. vi. si quis libellos: nam eti
am vt dicit spe. de acti. ꝛ peti. §. i. pōt libellꝰ obmitti. s. i iij.
cōtrario. idem pau. per eadeʒ iura. ¶ Decimotertio qro an
saltem in causis in qbus libellus offerri non debet possit iu-
dex etiam inuitis partibus in iudicio procedere per istā for
mā: ꝛ pone exemplum qñ epūs cognoscit de causa ciuili iter
suos clericos: vt in auc. vt cle. apō pp. episcopos. in pri. col.
vi. ix. questione. i. si qn cum clerico: ꝛ hoc in causis minori-
bus: vt dicit specu. de libel. concep. §. nunc dicendum. versi-
culo. iij. sed Lau. arg. ꝙ sic: quia cuʒ libellus q in fundamē
tum et origo litis possit obmitti: multo fortius litis conte-
statio que super petitionem fundatur: ꝛ similiter poterit fie
ri sententia sine scriptis ꝗ iuxta contenta in libello habʒ for
mari. de accu. qualiter. ij. de symo. licet heli. sicut eniʒ sine fū
damēto baptismi alia sacramēta nulla sunt: de pre. nō bap.
venientes: sic sine libello non tenent alie partes iudicij: de lib.
ob. c. i. ergo vbi libellus obmittitur: cetera erunt extra ordi
narie peragenda. in contrariuʒ qr plures sunt in qbus non
requiritur libellus: ꝛ tamē necessaria est litis contestatio: vt
in casibus enumeratis in spe. d. c. nunc dicendum: ꝛ in hoc
videtur ꝑsistere. Laud quod placet: ꝛ pro h quod dico. J. q-
stione. iiij. ¶ Decimoquarto quero in eo quod dixi. s. i. iij.
nota. ꝙ debet attendi significatio verborum quomodo ac-

cipitur ꝓ verbum.sol.Lau.ꝙ accipitur pro indicatione seu reuelatione:qꝛ si p verba vel equipollentia vt sunt nutus et similia: non potest constare de intentione hominis: ꝺ spō. tus.de sen.excommuni.cle.si summus:ꝛ pro hoc quod dixi ibi.in prin.in.iiij.questione.Quādoq3 verbuz agit ꝛ auget quod figurat vt in sacramentis in illis verbis.hoc ē corpꝰ meum:vel ego te baptizo ꝛ similibus:de sa.vn.c.vno.ꝟ.sci re.i.q.i.detrahe.vel in coniurationibus vt dicuntur verba diuina siue incantationibus.xxvi.q.vlti.mar.c.vlt.ad quod inuentus est ordo exorcistaꝝ: nā exorcista grece latine adiu rās:quia debz demoniacos ꝛ alios infirmos adiurare.xxi. di.exorcista.vnde in euangelio dicitur super egros manus imponent ꝛc.vnde etiam verba de quibus in se.ver.ponun tur sup febricitantibꝰ ꝛ curantur:vt dicitur versus.Uulne ribꝰ quinis subtrahe me christe ruinis.Uulnera quinq3 dei sint mediciana mei.Deꝰ aūt aliter vtit̄ ꝟbi significatiōe: qꝛ dixi ꝛ facta sunt:eius eniz sermo penetrabilior est omni gla dio:p ꝓ quod no. Inn.de ap.preterea.ij.Lau. ¶ Decimo quinto quero in eo quod dicit hoc casuꝰ non exigi libellu3: quid in alijs causis in quibꝰ non proceditur simpliciter ꝛc. glo.datur so.ꝛ primo arguit ꝙ sit necessarius:secundo ibi. Inn.refert quintaz opi.tertio ibi.vnde dicere ponit suam: quarto ibi.sed hec opini.opponit ad suā opi.ꝛ soluit:ꝛ qꝛ gl.clara est nō expedit caz referre ibi.vn̄ dicere vsq3 ibi.sed ꝓ pau.ēt refert aliquas de opi.positis i gl.refert ēt opi.Jo. de blānocho in suo libel.ti.de accu.vbi.dicit libellum esse ꝺ necessitate ita qui partes non possunt obmittere:nam offer tur etiam fauore iudicis qui debet libello conformare sentē tiam:de accu.qualiter.ij.de symo.licet heli.li.vi.pro hoc.C. de lit.contest.aut.offeratur.quia ibi.littera dicit offeratur. ff.de le.iij.fideicommissa.§.si rē.de loca.potuit.idē Cy.in. aut.offerat̄ dicens tutius est adherere lr̄e illius aut.in fi.vbi dicitur ꝙ si libellus non tradat̄ in scriptis litis contestatio non t3:ꝛ p hoc vr̄ ꝙ nō possit remitti libellꝰ nec scriptura. Ja.de bel.dicit ꝙ pōt remitti scriptura:ꝛ hoc tacite ꝛ exp̄s se:s3 ꝙ nullo mō tradat̄ remitti sī pōt tacite nec expresse: ꝛ hanc opi.t3 hic glo.ibi.vn̄ dicere:ipse autem Pau.dicit tu tius sequi opi.bar.ꝛ Inno.ꝛ aliorum de quibus in pri.gl. cū libelli oblatio debeat fieri sub precepto per verbū opor tet:positum de libel.obla.c.i.ꝛ per hanc litteram ibi.neces sario non exigat a contrario:que respicit personaz iudicis: ꝛ sic in causis non summarijs libellus est de substantia.ide3 videtur tenere Lau.in eo quod dixi supra.q.xij.Steph.eti am idem tenet.dicit tamen ꝙ coram papaᵇ potest in omni causa sine libello procedi.per id quod no.Inn.ꝺ lit.cōtest. c.vno.communiter approbatur in iudicijs opi.glo.que ma gnam habet equitatem:et in hac gl.ibi.col.v.ver.sancimꝰ. qui communiter est §.ibi.interposita in prin.de locato.po mini.ibi.si quis in conscribendo.vij.q.ij.q3 periculosu3:ꝛ.c. cor:de regu.ad apostolicam:ꝛ.c.pe.ibi.§.nunc dicendū:ꝛ I.c.§.ver.sed nunquid.dicit clemen.iiij.auditoribꝰ precepis se ꝙ in appellationibus a grauamine ante sententiam nō re cipiant libellum:ꝛ sic videtur ꝙ in causa appellationis ab in terlocutoria non sit opus libello:sed Joan.an.tenet contra rium:de testa.Raynaldus.ego ibi in ver.dilectus in primo contrario approbo primuz ꝛ dic vt ibi. ¶ Decimosexto q̄ ro quid est libellusᶜ.Pau.remittit ad Specu.de lib.conp. §.i.ꝛ diffinit ꝙ est breuis scriptura actoris siue accusatoris claram intentionem eius cōtinens:breuis probatur a signi ficato vocabuli:ꝛ quia in libello debet esse cōpēdiosa nar ratio non verbosa.C.de op.ampliorez §.in refutatorijs.scri ptura.iij.q.iij.c.offeratur.vbi de scriptura fit mentio:pro ꝓ I.ver.veruni:ꝛ de lib.ob §.ij.claram intentionem continēs ff.de iure fi.ita fidei.d.§.i refutatorijs:ibi possunt explana re:quod enim obscurata est non explanat causaz rei.p hoc de lib.obla.c.ij.de dila.littere. ¶ Decimoseptimo quero ī eo quod dixi in proxi.q.ꝙ libellus est scriptura:ꝛ I.ver.ve rum.dicitur ꝙ etiam petitio in actis scribenda est:in quo er go differunt petitio ꝛ libellus.Item in quo sit maior acce leratio in voto q̄3 in alio. Solu.Pau.quo ad primum ꝙ differunt:quia libellus debet cōtinere quedam que respi ciunt eius formam:ꝛ quedam que respiciunt eius intentio nem:et in his omnibus debet esse aptus conceptus:de hoc in spe.de li.concep §.qui libellus.Ite3 debet iudici dari an te citationem ꝓm vnam opi.pro hoc qꝛ facit quod no.ij.q. viij.per scripta.petitio vero nō requirit aptitudinē nisi quo ad intentionem et concludat aliquid de necessario omissis in his que respiciunt formam.Item non oportet in scriptis offerre.Item non tenetur aduersario copiaz dare posito ꝙ vera sit opi.que habet libellū debere dari reo expēsis acto ris:quod tenet glo.in.§.verum.in verbo pronunciatio:ꝛ ꝺ ap.cle.ij.licet alij cōtra:quia editio est idem quod demon stratio.absurdum autē est ꝙ actor sit scripto rei conuenti. .C.de testi.nimis.ff.ad trebel.postulāte:ad fi.de fide instru. contingit.Ad illud in quo sit maior acceleratio in vno q̄3 i alio.dicit pau.ꝙ abbreuiatur lis i petitione:qꝛ reus per di latorias respicientes ea que sūt ꝺ forma libelli nō potest litē protrahere cum vt dixi.ꝟ.e.q.in petitione:als non posset se qui sententia:de iudi.examinata:est ēt acceleratio:quia non est necesse reuz respondere petitioni:sed de libello sic:vnde reo per contumaciam absente recipi possunt ꝓbationes que non possent si libellus ꝛ contestatio esset necessaria.dicit ta men Pau.ꝙ declaratorie per hoc non tolluntur:licet bre uiores dens:de hoc I.q.xxij. ¶ Decimooctauo quero an li bellus possit mutari emendari seu corrigi.Sol.vt no.de li bell.obla.c.ij.vbi dixi in penul.q. ¶ Decimonono q̄ro an i causis de quibus hic libellꝰ possit offerri ꝛ recipi:ꝛ gl.est mens.soluit ꝙ sponte pōt offerri ꝛ recipi:sed iudex non ha bet necessario exigere nec actor necessario offerre.idē pau. ꝛ Gen.ꝛ dic ꝙ exigere est ab inuito extorquere.ff.de le.iij. fideicommissa.§.si rem.ff.que in frau.credi.pupillꝰ.de deci. parrochianos. ¶ Uigesimo quero per quod verbū de pre missis ibi simpliciter ꝛ de plano ꝛ c.remittitur libellus.glo. ea.ibi istud.So.ꝙ libellus ꝛ litis cōte.sunt de figura iudi cij ꝛ tolluntur per illud sine figura:ꝛ no.glo.in eo quod de clarat quid est figura.in eo tamen ꝙ gl.dicit ꝙ i figura rei fingitur melius diceret econuerso:figura eniz est qualitas ꝛ ponitur in predicamēto qualitatis:ꝛ sic non potest esse sine substantia:sed substantia bene pōt esse sine figura:secundo celi ꝛ mundi:vbi dicitur ꝙ substantia separata a materia:vt intelligētie celestes nō sunt figurate. ¶ Uigesimoprimo q̄ro an per verbuz de plano remittatur libelli oblatio:gl.ea.ibi. dicimus:ponunt opi.?rias ꝛ nihil eligit.dic vt dixi.ꝟ.q.iij.ꝛ i hac glo.ibi:lenia.vbi:glo videtur tenere libellum nō remit ti quod tenui in.d.q.iij. ¶ Uigesimosecūdo quero ī eo qꝺ dicit hoc casu nō necessariā litis cōtest.an dabuntur dilato rie res que dantur in alijs iudicijs.glo.sed cu3 arguit ꝙ nō. ex quo non porrigitur libellus sed petitio tm̄ in actis scribi tur ex quo non fit cōtestatio:arguit etiaz in cōtrariū:ꝛ hoc tenet idem pau.ꝛ stephā.ꝙ non loquitur de iuramento ca lum.quod prestatur super tota causa:sed de iuramēto ne ca lumniose petatur editio. ¶ Uigesimotertio quero an quan do sit litis cōtestatio fieri posset per petitionez ꝛ responsio nem affirmatiuā:videtur quod sic:vt no.de elec.dudu3.ij.de lit.contest.c.vno.C.de lit.contest.l.vna:pau.refert quosda3 legistas dicere quod per confessionem non fit litis cōtesta tio.per.l.rem nō nouam.§.patroni.C.de iudi.ibi.ꝛ cōtradi ctionem obiectam.ff.de procur.si reus:vbi si reus agēte ac tore per procuratorem cōfitetur debitum ꝛ paratus est sol uere ꝛ ordinarius precipit deponi pecuniam nō delegatus qui tamen hoc posset si esset lis cōtesta.vt ibi not.ad idem quādo lis cōtestatur oportet diffinitiuam ferri que imponit finē controuersie.ff.de re iudi.l.i.de re iud.c.i.vbi aūt est cō fessio nō potest esse controuersia:primā opi.dicit pau.verio rem quam tenui in.d.c.dudum:ꝛ.d.c.vno:ꝺ lit.cōtest.Ad cōtraria respondet pau.ꝙ.§.patroni:non intēdit precisam formam cōtestationis:sed precipere aduocatos iuramētu3 prestare lite cōtestata:quādo debēt suum officium in causa prebere quod nō debēt nisi in casu negationis:quia in con fessum nō sunt partes iudicis nisi in pronunciando.ff.ad.l.

ᵃ ¶ Hoc casu. Adde spe.ti.de libel.concepti. in.§.nūc dicen dū.ante ꝺ hen.i cle.vnica.de cō possel.ꝛ ꝓprie.

ᵇ ¶ Coram pa pa. Adde mo. fi.ꝛ Jo.an.l.c i.de libel.obla. ꝛ ibi Martinꝰ de lenis.Jo.de imo.in.c.cū ve nissent i.x.col. ibi.quartus in ter.lectus de ta li.q:ꝙ pr̄ēria pa pe supplet oēm solēnitatem .l. omnium.C ꝺ test. Et dicit bal.in repetitione .l. meminꝰ .l.x vij. col.ff.ꝺ quo ꝙ princeps de ple nitudie prātis pōt supplere cir ca libellum ex certa sibi notitia qꝛ coram princi pe.nō attendit̄ ineptitudo q̄ vi ciat libellū cora alio iudice:iudi cat enī princeps ꝓm Baraū non caido ꝓ ibagen ꝓm Bal in.c. i.ꝺ forma fideli tatis i vsibꝰ feu doꝛu3.facit ad hoc.c.afferte ꝺ presum.

ᶜ ¶ Quid ē li bellꝰ. Adde gl. i verbo libellū i aut.ꝺ exhibē. reis i.§.sācimꝰ col.v.i.l.edita. C.de edē.Ho. stē.i sūma ti.ꝺ libellꝰ cōceptiōe i pri.Spe.e.ti. i.§.i.doc.i Ru brica.eo.ti. do cto.in.c.fi.ꝺ li bel.obla.

a equi.proinde no.ij.q.i.c.i.ad.l.si reus:dicit q loquitur de confessione que non inducit litis contest. q facta fuit ante libellum oblatū vt ibi:secus in libello oblato:de hoc i Spe. de offi.iudi.§.si.ver.v.e se.e per Jo.an.in addi.Spe.§.ij.v. sed si reus. ¶ Vigesimoquarto quero generaliter an in sūmarijs[a] requiratur libellus e contestatio:gl.scire.remittit: hic q requirantur vt dixi.viij.q.i.e in hoc glo.si.vbi tenet contestationem esse necessariā:de libello aūt hoc idē tenet de lit.contest.§.videndum:ver.xxv. ¶ Vigesimoquinto q̄ro in eo qd̄ h dr̄ q hoc casu potest procedi etiam tēpore feriarum:an hoc induceret solum verbum de plano:gl.istud forsan soluit sub dubio q sic.idem Steph.alleg.ff.de offi. pcon.nec quicq̄.§.de plano:in auc.de mā.prin.§.si iubu qd̄ tenet Bar.in extravagan.presilic.in ver.de plano:per.l.mi leo.§.sexaginta.ff.de adulte. ¶ Vigesimosexto quero in eo quod dicit de ferijs ob necessitates hominū indultis q̄ fuit illa glo.sicut est soluit. ¶ Vigesimoseptimo quero quid d ferijs[b] in honorem dei vel sanctorum inductis:gl.ca.soluit q secus in illis per hanc litteram a contrario. Ex hoc infert q in causis matrimonialibus[c] beneficialibus decimarū vel vsurarum i non pōt procedi in his ferijs:sed in rusticis sic e signa glo.ibi:per qd̄ vsq ibi:sed quid idē Pau.Steph. dicit hoc servari:sed ibi plus placet contrarium:ppter pietatem e necessitatē in talibus primū verius e cōius. ¶ Vigesimooctavo quero quid in ferijs repētinis i glo.ca.ibi:s quid primo exemplificat que sint repētine:e deinde soluit q in illis non pōt procedi etiam in casibus huius cle.idem Pau.e Mathe.e signa gl.ibi.puto:vsq ad fi.ex qua colligitur q ferie repentine[d] comparantur ferijs inductis i honorem dei quod est singulare:e in hac glo.ibi:vnā opi.quā tenet Pau. ¶ Vigesimonono quero:qr dixi in proxi.q.q ferijs repentinis[e] renunciari nō potest:cuius contrariū ē in ferijs ob necessitatem hominū inductis quibus renūciatur in iudicijs e cōtractibus:an valeat renunciatio facta in contractu:videtur q non:quia fit respectu iuris futuri cui renūciari non potest.ff.de regu.iur.qui potest:de deci.ex multiplici:vbi de hoc in glo.ij. Pau.contra.nam cum tales ferie concedantur a lege vt hic earum exceptio competit antequā sint:ideo eis renunciari non potest:de hoc in Specu.de ferijs.§.si.ver.quid si renunciatio:e ibi Jo.an.videtur tenere q non possit renunciari:sed per pactū possunt remitti qd̄ [illegible] tutius.primū tamē placet ratione predicta. ¶ Trigesimo quero si alique ferie[f] ob necessitates hominū inducte sūt a statuto vel cōsuetudine:an poterit tunc procedi.So.Lap. q non per hanc litteram ibi inductarū a iure.e sic secus si ab homine vel statuto vel consuetudine:non eni per hāc litteram derogatur predictis:de eo qui mit.in pos.cum venisset:de cōsti.c.i.lib.vi. ¶ Trigesimoprimo quero an iudex qui potest procedere hoc casu tpe feriarū ob necessitates hominū inductarum possit etiam nō procedere:glo.nō.qc quid soluit q sic:e idem Paul.e Stepha.e in hac glo.ibi consuluit.xi.q.i.aliud:ibi non tenentur procedere nisi cōsenserit pacto:de quo no.in.d.ver.sed nunqd. ¶ Trigesimosecundo quero i eo quod dicit q iudex exceptiones appellationes e c.rejciat.an hoc posset si in commissione esset solū verbum absq strepitu:gl.hoc dicit videri q sic:idē Paul. pro hoc quod dicitur in glo.seq.e quod.K.dixi in.viij.e.ix. 3rio. ¶ Trigesimotertio quero i eo quod dicit appellationes frustratorias rejciendas quis iudicabit an sit frustratoria. Mathe.arguit q nemo:non eniz hoc potest appellās: quia etiam iustam diceret iniustam:nec etiam iudex a quo qui etiam diceret contra appellantem:e arg.l.di.si quis p postera.de offi.dele.suspitionis:i soluit q quilibet istorum iudicabit:i appellans enim iudicabit q̄stum ad appellandū:qr dz exprimere cās legitimas e pbabiles i appellatōe: appellat[us] eni iudicabit q̄tū ad excipiēdū:qr excipere dz cōtra appellationē e cās in ea cōtētas:iudex ēt quo iudicabit q̄tū ad deferēdū:nō tñ i forma iudicij:extraiudicialiter cognoscere an sit iusta vl' iniusta:e pōt sibi h esse notū p sci euidē etiā sup quo iudicatū ē:vl' q pbibet a iure appellatio:vl' qz i

a ¶ In sūmarijs. Adde.c.dudū.el.ii.de ele. Bal.in.l.si reus de procura.

b ¶ Quid d ferijs.adde gl.in verb.pperea:in:i.c.cupiētes:in.§.q si p vigin ti:d elec.li.vi. gl.i.c.pscripta. j.q.viij.anteq. de his.in.c.i.de libel.obla.

c ¶ In causis matrimonialibus. Adde.c.nō oppz:d peni.di. iiij.c.capellanus:e ibi doc. de ferijs.

d ¶ Qd ferie repētine.adde bal.i.l.i.si ve.ponis.la pria. C.quo e quando iudex. Bal. i.l.i.C.d ferijs.

e ¶ Si alique ferie.Add Specu.ti.de ferijs. i.§.nunc etcaim[us]. ver.i.C.vi.i .l.i.C.d ferijs.

f ¶ Monach[us] Add abb.in.c. si.d postula. in si.col.v.Son bitas. Jo.an.in regula i alterius.e reg.iur. li.vi.abb.i.c.cū J.e.A.d re iu. circa si.abb.in c.edoceri.d rescr.abb.i.c.vnico.d sindi.abb. i.c.i.d offi.in i.colum.

appellatione ante litē nō fuit expssa cā vt debuit:nō appella.vt debitus:e.c.i.li.vi.dic q verum iudiciū spectat ad iudicē ad quē.d.c.vt debit[us] e.c.romana.§.si vo.e duo.§.se. li.vi.s hoc dz iudicare iudex a quo mō pdicto. ¶ Trigesimoquarto q̄ro in eo quod dicit petitiones advocatoz rejciendas an teneātur de hoc i foro penitētiali.So.Math.i h q foro q̄ttuor exigūtur.psōa.causa.mod[us].salariū:psona vt nō sit heretic[us] excōicat[us] vel paganus.iij.q.i.c.i.de heretivergētis:e.c.excōicam[us]. Itē q nō sit monachus[f] vel alia religiosa psōa:tales eni peccāt advocādo:nisi p monasterio e de mādato prelatorū.xvi.q.i.monachi.de postu.c.ij. Itē q nō sit in sacris vel ēt i minorib[us] bñficiat[us].d.c.ij.meli us diceret pmo cā:qr dz assumere cāz iustaz nō iniustā.C.de iudi.rē nō novā:mod[us] vt nō pducat istrumēta falsa vel falsos testes nec allegat falsa iura nec dilationes nō necessarias petat in gravamē ptis:e qd̄ fideliter quātū iustitia patitur cāni clientuli foveat nihil de cōtingētib[us] omittat.iij.q.iiij. c.i.e.q.vi.siqs. Itē q nō pcaciter vel dicēdo ɔuitia vl' vociferando advocet dicēte propheta erit cultus iustitie silentiū.v.q.iiij.in loco.iij.q.i.siquis salarium:tenentur enim ad restōnez si p infidelitatē negligētiaz vel prudētiā cāz amisit. Itē si pp ei[us] pvinaciā ps iniuste amisit tenet ad restōnē damni. Itē si accipit salariuz vnde nō debuit vel vltra qd̄ debuit tenetur restituere.de hoc per Raymundum in summa.de rapto.§.contra advocatos.

Ver.non sic tamen. No.q in summarijs probationes admittūtur.e ex hoc q dicit necessarie:dicit Genz.q alie non sunt admittēde que nō relevarent pbātē.C.de pba.ad probationē:sed hoc nō est spāle in his:nā idē in ordinarijs:de offi.delega.cū cōtigat:vbi de hoc in glo.no.q. ¶ Secūdo no.q admittunt ēt defensiones legitime:de hoc in glo.legitime:in pri.e p hoc d re iu.cle.pastoralis.§.ceterū:vbi de hocinā ēt excōicato e heretico nō deroganf:de excep.cū iter:de here.filij.li.vi.e dicit Math.q defēsiones h ponūtur p exceptionib[us]:arg. d accu.qualr.ij.§.dz:l3 inter exceptiones e dēfēsiones notet differētia.de lit.cōtest.c.i.li.vi.dic q verbū defēsiones h accipit gñaliter vt cōpzehēdat exceptiōes e defēsiōes.vel potest stare pprie vt cōpzehēdat tm̄ defensiones.naz de exceptionib[us] dixi.ē ca.cle.in.pn.vbi excludit exceptiōes frustratorias:e sic permittit nō frustratorias. ¶ Tertio nota ex h qd̄ dixi in duo.proxi.not.q acta litis factū seu decisionē respiciētia sūt in sūmarijs servāda nō aūt acta iudicij.i.cōcernētia solēnitatē per oia servātur.de his per Inno.de testi. cūm.e dico.J.q.ij.e dic q tollitur solēnitas iudicij quo ad h expssa. ¶ Quarto no.q no.i summarijs debet fieri citatio. nam etiam i notorijs faciēda est.de iureiurā.ad nostraz.iij. e a citatione incohatur iudicium.de proba.qm̄ cōtra.e qd̄ dixi de notorio.dic vt dixi de coha.cle.vēa.q.xiij. ¶ Quinto no.de triplici iuramēto ibi.iuramēti de calumnia vel malicia sive de veritate dicende.e in quo differant iuramentuz calumnie e malicie.dico.J.q.viij.e videtur Mat.dicere q l3 iuramento de calumnia possit tacite omitti in ordinarijs. de iura.calum.c.j.li.vi.non tamē i sūmarijs.p no.in Spe.d iura.calū.§.aūe dicam[us].versi.si.sed illa nō faciūt:nec dictū vl' vex.e cōtrariū no.hic i gl.intellige p hoc qr.c.i.d iura. calū.gñaliter dicit in tota cā iuramētū calūnie tacite omitti posse nō facta distictione inter ordinarias e sūmarias.de h J.in.i.3rio. ¶ Sexto no.q iudex debz laborare ne veritas occultet.vt lit.nō cōte.qm̄.§.i.de testi.dilecto.de fide istru. cū Jo.in fi.C.de edē.is apud quē. ¶ Septimo no.q iuxta petitionis formā seq dz pronūciatio.d hoc i gl.i v.formam. ¶ Octavo no.q i sūmarijs petitio pōt fieri vō:iz:s dz q redigat i actis qd̄ intellige p modū memorialis seu poste.de h.ē ca.cle.i pri.i gl.nef.e ibi dixi i.xv.q.e dicit Steph.p h exclusam omnem curiositatem e formulam concipiendorū libellorū i huiusmodi causis.sufficit enim q petatur id qd̄ i tēditur simpliciter e sine expressione cāe e actōis.i artu.nō opz exprimi causas ex quibus iustificetur petitio:quia nemi nē sine cā audit ptoz.ff.d cōtrāsac.cū hi.§.i cā.aūs articuli cēnt ipermittēto

ipertinentes et non admittendi. de of. dele. cū ꝯtingat. no. de cōfes. c. i. et. ij. li. vi. ¶ Nono ex hoc no. ꝙ que aguntur in iudicio siue verbo siue scriptura debēt in actis redigi et hoc est officio scriptoris. iuxta. c. quī cōtra. de ꝓba. ¶ Decimo no. ꝙ sup petitiōe formant positiōes ⁊ arti. de hoc in glo. cauti. ⁊ eam signat pro cautela quā tendit. ¶ Undecimo no. ꝙ petitio scribitur in actis vt fiat diffinitio clarior. dicit Lau. ꝙ dicit diffinitio ⁊ non dicit sn̄ia vt sit sensus ꝙ oīa que fiūt in iudicio iudex pōt interim dicere ⁊ postea i ncain insert facere. ar. de testi. albericum. sententia vō debet recitari de scripto. de re iudi. c. fi. lib. vi. ¶ Op. in eo ꝙ ꝓdi cit in sūmarijs nō excludi iura. de ca. ꝙ imo possit omitti sicut in ordinarijs. de iudi. c. i. lib. vi. glo. itellige. So. stando ꝯtra. qḋ dic vt dixi. s̄. in. v. no. ⁊ ad hāc litterā responde vt i hac glo. ⁊ idē Pau. ¶ Secūdo op. qḋ nō sit opus qḋ ꝓsententia ꝯformet petitioni. nā qn̄qꝫ ꝓcedit sine petitione vt cū iudex ꝓcedit ex offi. de iureiu. ad nostrā. ij. sol. Lap. qḋ hec lr̄a dꝫ intelligi cū agit ad priuā interesse partiū. non autem si ad iteresse iuris publici. vt si agit de mr̄imonio carnali vł spūali vel de alijs ꝯcernētib⁹ piculū aīe in qbus nō atendit petitiōis forma nec volūtas partiū sed veritas rei tantū. et fm̄ veritatē fert sn̄ia q̄ tn̄ nō trāsit in rē iudi. de elec. cū nnobis. ⁊ c. cū dilecti. ⁊ c. nihil. ⁊ c. si forte: lib. vi. de re iudi. ꝓlator. tenor. cōsanguinei. ⁊ c. cū bertoldus. ⁊ qḋ no. de do. cū oli. de resti. spo. ex ꝯquestione. de spō. sicut ex lr̄is. dic qḋ et cū ꝓcedit ad iteresse iuris publici dꝫ si ꝓcedit ad inqsitionē dari copia inqsito. de acc. q̄lr̄. §. dꝫ: ⁊ tūc inqsitio succedit loco libelli ⁊ iudex loco actoris: nec pōt iudex fm̄ veritatē iudicare: s; tm̄ fm̄ acta. ꝯ offi. deleg. pastoral. §. q; vō i glo. argu. s. ⁊ ibi dixi. ¶ Tertio oppo. in eo qḋ dicit qḋ si reus voluerit aliqd petē ⁊ c. nā reus nō petit sed excipit. de exce. n nobis. so. dic petere. s. recōueniēdo ⁊ hoc quātū ad hanc lr̄am in eo qḋ dicit qḋ hoc dꝫ fieri in exordio litis. qḋ dico i seq. ꝯtrio. ꝓt et petē pp mutuā petitionē ⁊ hꝫ locū rl̄a. q por nppellat ⁊ c. ꝯ or. cog. c. ij. ¶ Quarto op. ꝙ re⁹ possit petē recōueniēdo nō tm̄ i exordio s; et vsqꝫ ad ꝯclusionē. de rescrip. dispēdia. § reus quoqꝫ li. vi. glo. no. cōtra: so. referendo opi. quorūdā q stat ꝯtra glo. vō tenet ꝙ recōuentio debeat fieri i exordio litis: ⁊ hoc itelligēdo de vera recōuētione q̄ dꝫ simul tractari cū pricipali. secus de ꝯuētiōe q̄ pōt fieri durāte iudicio: de rescrip. dispēdia. §. reus: in q̄ vt dixi i ꝓximo ꝯtrio hꝫ locū reg. q prior. li. vi. idē pau. Lap. dicit posse dici ꝙ hec cle. loqit in suo casu. s. cū sine strepitu ⁊ c. ꝓcedit vel fm̄ cū duplex ē exordiū litis alterū ex pte actoris cū petit a reo aliqd ex pte rei cū petit ab actore: ⁊ sicut actor i exordio petitiua qn̄ reus petit dꝫ petere i exordio quo ad se qḋ nihil est: nā hic nō dicit de exordio litis quo ad actore: sed simpliciter ⁊ hoc dicit litis ꝯtestatio qḋ dico s. q. xij. ⁊. xiij. ⁊ sic non ꝓcedit vlt. sol. Lap. sed nec ꝓcedens est veraq̄ restrīgit recōuentionē in causis summarijs vt fiat tm̄ in exordio litis quasi secus i ordinarijs: ⁊ hec eni differētia iure nō probat verius ergo qḋ glo. dicit. ¶ Quero de qb⁹ ꝓbationibus loquit littera ibi. ꝓbatiōes necessarie. glo. actori. solu. ꝙ tam de probationib⁹ actoris q̄ꝫ rei. ¶ Secundo quero in eo quod dicit ꝙ licet cā sit sūmaria nō tollūtur legitime defensiones: quid de potestate q habet arbitrium nn potest ea vti cōtra iustitiam partis. glo. legitime inducit hāc litterā ꝙ nō: ⁊ aliquis alia iura vsqꝫ ibi: ⁊ si dicas: ⁊ no. singulariter hanc glo. idē tenet Bar. ff. de dona. filiusfamilias: ⁊ de test. milit. filius: vbi dicit esse casum cōiuncta. l. ꝯ. illius ti. de hoc in se. cōtrario. ¶ Oppo. ad hoc quia arbitriū debet aliqd operari. ar. de priui. si papalis. li. vi. ff. de lega. i. si quādo. glo. ea. ibi: ⁊ si dicas. Sol. ꝙ operatur intelligendo solēnitates que signā iudicij respiciunt: ⁊ in hoc glo. distinguit de actis: q; quedā sunt acta cause vel litis: quedam iudicij de primis sunt ꝯfessiones attestationes ⁊ alia q̄ factū respiciūt: de secūdis sunt citationes satisdationes ⁊ similia: de hoc. s̄. in. ij. no. ⁊ signa glo. ibi. vnde no. vsqꝫ ad fi. ex his ꝯcludit glo. ꝙ si quādo mandat procedi sine figura nō tollunt illa que instruūt vel decidūt causam: sed tantum aliqua que solemnitatem respiciūt: ita potestatem habēs arbitriū pōt illa tm̄ obmittere que respiciūt solēnitatē nō ea per que impediret cognitio veritatis: idē Stepha. allega. C. de epi. ⁊ cle. auc. gn̄aliter ad fi. dicit Stepha. ꝙ intelligit ꝙ facit arbitrio boni viri. ff. de ope. lib. si libertus: als redigeret in arbitrium boni viri. idem bar. in extrauag. ꝗl. i ver. videbitur expedire: vbi dicit ꝙ ideo nō pōt tollere defensionē: qz hec ē ꝯ naturalē equitatē: pro hoc qḋ dixi. s̄. in. ij. no. dicit et ꝙ lꝫ nō teneat sequi regulas iuris ciuilis i producēdo p eis que dicu. s. e. q. nō tamē pōt remittere exceptionē ꝓscriptionis vel aliā ꝓcedētē ex mero rigore iuris ciuilis: q; nō pōt i mutari ius alteri legitime quesitum. ff. depositi. bona fides: s; enī est auferre ius alterius quod est cōtra naturalē equitatem: hec procedunt in exemplo posito quando cōcedit arbitrium: sed quandoqꝫ cōcedit alicui ꝙ faciat vt voluerit vel alijs verbis. ꝓ quorum intellectu dicit Bar. ibi ꝙ differentia est inter liberam voluntatem ⁊ arbitrium boni viri: quod tamen arbitrium etiam includit voluntatē: voluntas autem est quando sit libera: nec potest cogi necessitate ꝓcisa. C. de here. insti. cum proponas. xv. q. i. merito: sed cogit quedam necessitate ꝯditiōe: vt si quis vult fugere tormenta s; vult libere: ⁊ tunc non vult id quod tormenta inferunt: ⁊ i hoc vr̄ Bar. corrupte loq: sed vult dicere ꝙ necessitas cōsequētie ē quādo qs ne icidat vnū qḋ sibi olo displicet eligit aliud qḋ etiam displicet: sed nō tm̄ ꝙ metus cā factus: ⁊ hec dicitur volūtas coacta. ff. qḋ me. causa. ꝙ si mulier. §. si metu. d. c. mer. to. Itē voluntas de se non appetit nisi bonū vel apparens bonū: lꝫ quādoqꝫ velit aliqd ꝙ intellectus inducat esse malū: sed volūtas illud vult sub rōne boni delectabilis: seu apparētis ipsi volēti: voluntas ergo cōsiderata respectu ipsi⁹ volētis ⁊ ab extriseco nō coacta dicitur libera: alio modo ꝯsiderat prout est regulata rōne: ⁊ hoc dicitur arbitrium boni viri: quia bonus vir sic arbitraretur. ff. iudi. sol. vir bonus. pro socio. si societatē. §. arbi. reperiunt aūt vba q̄ importāt liberā volūtatē: vt verbū volo[a]. ff. de le. ij. cū quidam: de fideicō. lib. fideicōmissaria libertas. Item vbū licet vel libuerit vt ibi: nam idem est dicere ꝙ libuerit. i. libere voluerit. Item vbi ponit verbum arbitriū: vel simile cum hac adiectione plenum seu liberū. ff. de le. iij. fideicommissa. §. q̄ꝫ. Idem videt de verbo iudicio tuo[b]. ff. de fideicō. lib. hebus. §. iustus: vbi glo. tex. tamē cōtradicit: ⁊ sic videt ꝙ verbum iudicio tuo importet arbitriū boni viri: nam iudicio tuo est dicere facta disputatione inter te qḋ est referendum ad arbitrium boni viri: ⁊ generaliter dicit Bar. ibi ꝙ excepta ꝓdictis exēplis de verbo voluerit: seu libuerit: seu cum est verbū arbitrium cū verbo planū liberum: in alijs debemus intelligere ad arbitrium boni viri: vt si dicat: vt si videbit: vt approbauerit vel cōprobauerit ⁊ similia. d. l. si fideicōmissa. d. l. tibia. §. sororem: ⁊ alia similia: de quibus p Bar. ff. de lega. i. si sic. ⁊ licet verbū volo[c] ⁊ cupio equiparētur. ff. de fideius. grece. dic tamē ꝙ equiparant solūꝫ in hoc: q; vtrunqꝫ cōtinet voluntatē: sed primū liberā scdm̄ regulatā: dicit etiam Bar. ꝙ sub predictis quandoqꝫ cōmittitur facultas cōtrahendi: qn̄qꝫ largiendi ex cā lucratiua. qn̄qꝫ iudicandi. primo casu aūt cōmittit per verba significātia arbitriū boni viri vt si cōmittitur facultas arbitrādi circa cōtractum: ⁊ tunc dꝫ arbitrari suo arbitrio rōne regulato prout bonus vir ⁊ diligens paterfamilias facturus esset. ff. de cōtrahen. emp. hec venditio. pro soc. si societatē. §. arbitrorum. ff. de op. liber. si libertus: de iureiur. venientes: ⁊. c. quintaualle: aūt permittitur per verba significātia liberā voluntatem ⁊ tunc omnia potest duobus exceptis: primo ꝙ nō donaret hoc. n. non venit ex cōcessiōe libere voluntatis. ff. ꝯ dona. l. filiusfamilias. §. i. secundo ꝙ dolus absit. ff. man. creditor. §. iustus: hoc. n. repugnat regulis iurisgentiū: ⁊ in s; etiā reperitur Bar. corrupte loqui: et vult dicē ꝙ lꝫ libera voluntas intelligat libera regula iuris ciuilis nō tamē regulis iurisgētium: et sic etiā si itercemat deceptionē dolosaꝫ valet qḋ gerit. ff. de mino. i causē. §. idem: de emp. et ven. cum dilecti. secundo casu cōcedit quando conceditur facultas largiendi

[a] ¶ Verbum. Adde bar. in. l. stipulatio. l. §. q in alienā. ff. de verb. oblig.

[b] ¶ De verbo iudicio tuo. adde gl. i vbo iudicamentū. in. c. tria. xxxvi q. ꝯ Bal. i. l. voluntatis. C. de fidei cō. in. ij. col. et Imol. i. l. si sic ff. de leg. i.

[c] ¶ Verbum volo. adde gl. i vbo volum⁹ i cle. vni. de of. vi. gl. i vbo volum⁹ i cle. vni. ꝯ re ꝯmu. gl. i vbo volum⁹ in cle. i. de cēsibus. gl. in vbo eisdem⁹ i ca. vi. de vb. signi. li. vi. abb. in. c. sedes: de rescrip. i. v. col. abb. in c. ex rōne in vl. col. de appella. Card. zab. i. c. i. de ꝯfessis. idē Card. in. c. ad audientiam. ꝯ rescrip.

ex causa lucratiua tūc si per verba significātia arbitrium dʒ facere vt bonus vir. d. l. cū quidā. ff. de leg. ij. ⁊ de leg. iij. qui sic. l. responso. de le. iij. fideicōmissa. § q̄ñq̄ʒ: de fideicō. lib. fideicōmissaria libertas. Si vero per v̄ba significantia liberā volūtatē tunc facere potest etiā contra regulas iuris ciuilis seruatis regulis iurisgentiū. ff. de mi. test. l. j. vbi pmittit̄ militi testari quō vult: ⁊ p hoc pōt relinquere deportato cui⁹ stat⁹ nullus ē de iure ciuili: nō aūt dānato in metallū qui est seruus pene cū seruitus sit de iuregentiū: de test. mil. l. neq̄ʒ. §. si deportati. §. si serui pene ⁊. §. qui seruū propriū: ⁊ hoc vult dicere. l. cū qdā: p̄ealle. nam et qui est indignus pp offensā nō donatur: sed donatio reuocatur. C. de reuo. dona. l. fi. de dona. c. fi. iō bonus vir hoc est iudex nō arbitrabit̄ largiendū sibi: sed sm̄ naturalē eq̄tatem declarātē per ius diuinū maioris perfectionis est tribuere ei q se offendit q̄ʒ alteri: vnde is in cuius libera volūtate committitur pōt indignū eligere. tertio casu qñ cōmittitur facultas iudicandi si per verba iportantia arbitriū boni viri dʒ sequi regulas iuris ciuilis sicut is q assumitur arbiter. ff. de arbi. l. i. de arbi. c. i. ⁊ c. per tuas ⁊ c. exposita. Si autē per v̄ba significātia liberā voluntatē tūc est libera regulis ciuilibus: sed nō regulis iurisgentiū vel naturali equitate quod est idē. ō re iud. cle. pastoralis. Quāuis eniʒ īperator sit solutus. ll. nō tamē a naturali equitate vt ibi. ¶ Tertio quero in eo qō dixi in proxi. q. q̄ñq̄ʒ apponuntur verba significātia liberā volūtatē: q̄ñq̄ʒ significātia vtrūq̄ʒ: qd si apponūtur v̄ba significātia vtrūq̄ʒ: vt si dī prout arbitratus fuerit ⁊ voluerit. Bar. vbi. s. dicit q iportant arbitriū boni viri: q vnū p̄dictoʒ inest alteri. nō. n. est arbitriū sine volūtate: ⁊ qñ ponunt̄ due copulatiue quoʒ vnū inest alteri: vnū resoluit̄ in adiectiuū. ff. de pac. l. i. ibi placitū. ⁊ cōsensus exponit̄. i. placiti cōsensus: sic i pposito exponit̄. i. volūtarie arbitratus fuerit: et sic arbitrio boni viri. ff. p so. nec adiecit nisi addat̄ v̄buʒ libere vt in pri. q. ¶ Quarto q̄ro si dat̄ ptās procedēdi de facto: bar. vbi. s. dicit itelligēdū. i. manu regia. ff. de reg. iur. l. i. et sic cōmissa solēnitate nō tñ ꝯ naturalē equitatē: vt. s. dixi. q. ij. ¶ Quīto q̄ro in eo qō h dicit citationē req̄ri an sufficiat vnica: glo. p hoc sol. q sic. q2 lr̄a dicit in singulari citatione lʒ alī requirat̄ trina: idē pau. p hoc. de so. ꝯpe. ꝑposuisti. ō ap. cū spāli. de deci. cle. i. ⁊ qō ibi dixi. xv. q. p hoc qō no. Inno. de sen. ex. sacro. ⁊ arebi. xj. q. iij. idigne. ¶ Sexto q̄ro an citatus qui fuit ꝯtum⁹ sit amplius citabit̄. so. pau. q sic c. de test. cū oli: no. Inno. de of. d eleg. ꝯsuluit. de ꝑcu. auditis. ⁊ spe. de cita. §. viso. v̄. quid si quis. ⁊ no. de do. c. ij. li. vi. l glo. videbat̄: qō ꝑcedit nisi fuisset citat⁹ ad corā cāu: q2 secus tūc qō dixi. de dila. c. si. q. pe. ⁊ ponit Fede. in cōsilio. cclxvi. ¶ Septimo q̄ro in eo qō dixi i v. no. de iu. ca. ⁊ malitie q̄ d̄ña sit int̄ h: so. Pau. ⁊ Gen. ꝯsiuⁿ differūt q2 primū semel tantū p̄stat̄. C. de iur. calū. auc. hoc facim: hs plures p̄stari potest. de iur. calū. c. i. in fi. lib. vi. Itē primū tñ post litē ꝯtest. prestat̄ ⁊ ab vtraq̄ʒ pte: scōm q̄ñcūq̄ʒ ⁊ tñ a suspecto de malitia dicit. §. fi. C. ō iur. calū. l. i. ⁊ ij. ex h īfert̄ q sicut lit. ꝯte. p̄cludit viā dilatorijs. ō re iudi. iternita in causis i qbus nō sit litis ꝯtestatio h fecit iuramētū calūnie: p h qō no. de ele. c. i. li. vi. i glo. vbi. n. que est singularis ex his dicit pau. q qñ iponit̄ pena ei q p̄sistit vsq̄ʒ ad lit. ꝯte. vt. C. de intis. om. iu. i criali. xi. q. i. inolita: placuit. ō so. ꝯpe. si diligētia si erat cā i qua nō fiat litis ꝯte. p iuramentuʒ calūnie surget idē effect⁹ ac si lis ꝯtestaret̄: alr̄s esset deterior cōditio causarū in qb⁹ ꝑcedit̄ sūmarie q̄ʒ aliaʒ ꝯtra mentē ꝯstitutionis pro hoc qō no. Spec. de ap. §. qualiter. ver. sed pone ⁊ seq. ¶ Octauo q̄ro in eo qō dixi in. ix. ⁊ . xi. no. q petitio dʒ scribi in actis ad quem effectuʒ: sol. vt in gl. expedit. idē Pau. de hoc. i. q. xv. ⁊ no. singulariter glo. i eo qō dicit q petitionis copia tradit̄ reo expensis actoris. ¶ Nono quero i eo qō dixi in. iij. ꝯtio. q reus pōt recōuenire actorē an i sūmarijs de qb⁹ hic possit fieri recōuentio de cā q̄ req̄rat plenam cognitionē: glo. q req̄rit. Sol. ⁊ diuide illaʒ: q2 primo q̄rit vt p̄dixi. scōo ibi: hic dico. ponit opi. q nō. tertio ꝯtrā: ibi. sed quidā. quarto ibi: petetur reuertit̄ ad primā: ⁊ r̄ndet ad. l. ꝯtrā. quinto ibi. predictis: huic opponit ⁊ dupliciter sol. nd. q. aūt dicit glo. ꝯuentus in cā summaria pōt reconuenire super causa eiusdem nature ⁊ c. vt in glo. vsq̄ʒ ibi. p̄dictis. ¶ Oppo. ad h q imo pōt recōuenire ēt sup causa nō summaria: nā ex vi recōuentionis etiā sup ea ꝑceditur sūmarie: de au. pe. c. ij. glo. e. ibi predictis: sol. dupl̄r. ⁊ vtraq̄ʒ so. notabilis est: tñ scōa cōior ⁊ signa glo. eque tñ vsq̄ʒ ad fi. pau. dicit q corā ordinario ⁊ delegato recognoscēte de cā summaria sm̄ hanc cle. locū hʒ recōuentio ēt in cā que plenum ordinē iudiciariū requirit de sui natura: q2 h lr̄a loquit̄ generalr̄: adeo generalr̄ debet itelligi: de maio. ⁊ obe. solite ⁊ hāc rōnē tāgit etiā hec glo. in fi. alle. ēt Pau. alia iura de qbus in glo. ibi: sed quidā: ⁊ maxime mouet̄ p. c. ij. ō mu. pet. p̄eal. ad opi. ⁊ rationē Inno. dicit Pau. q ꝑcedit in summarijs de qbus nō loquit̄ hec ꝯstitutio. ⁊ in hoc dicit pau. q q̄dā sunt cause ꝑprie sūmarie in qb⁹ nō req̄ritur plena ꝑbatio sed semiplena q̄ñq̄ʒ iuramētū tñ. C. de his q ad eccle. ꝯfu. ꝑsentiu: vbi de hoc: q̄ñq̄ʒ vnius testis: de hoc in Spec. de offi. iu. di. §. fi. ver. vj. ⁊ i his est vera opi. ⁊ rō Inno. nā enim recōuentionis nō dʒ esse tāte efficacie q faciat semiplene ꝑbandū cū finali p̄iudicio aduersarij id qō est plene ꝑbandū: quedā sunt cāe īproprie summarie: sed sic dicunt̄ q2 excludūt substātialia iudicij ⁊ i eis hʒ locū recōuentio i q̄ sūt sine substātialib⁹ iudicij ꝑcedet̄ ita q vna snīa poterūt terminari: vt exigit nā recōuētiōis: ⁊ hec opi. lʒ p alia v̄ba tñ i effectu idē vult q gl. ibi eque tñ vsq̄ʒ ad fi. imo glo. cōtinet plus in eo q in scōo mēbro qñ cā est sūmaria p cōmissionē distingt an modo ꝑprio an ad instātiā ptis: ad. l. i. C. vbi cā stat⁹ alī. in glo. i v̄. petrus r̄ndet. Pau. q ibi nō admittitur recōuentio pp naturā possessorij ibi itētati qō i hoc ē p̄uilegiatū. de or. cog. c. fi. petebat eni ibi dn̄s seruum fugientem ad aliā p̄uinciā q sibi libertatē vēdicabat: ⁊ dī ibi q iudex loci vbi est restituet cū dn̄o: ⁊ iudex locū vnde fugit cognoscet de libertate: sic̄ dī in vxore que p̄mo dʒ viro restitui q̄ʒ de iurib⁹ matrimonij cognoscat̄: de resti. spo. ex trāsmissa. ⁊ c. ex cōquestiōe ¶ Decimo q̄ro circa ea q̄ dixi de recōuētione in pri. q. an in cā appellatiōis b̄eat locū recōuentio. so. Gen. q nō p. l. ff. ex q. cas. in pos. ea. ad cognitionē: de iudi. l. ij. §. legatis: dic q imo si fuit appellatū ante lit. ꝯte. q2 iudex ad quē succedit loco iudicis a quo: de ap. vt debitus honor ergo corā p̄mo habuisset locū recōuētio ita ⁊ corā scōo qō pleni⁹ dixi: de mu. pe. c. i. ¶ Vndecimo q̄ro i eo qō dixi. s. in. iiij. ꝯtio: de exordio litis: qō dicat̄ exordiū litis. Sol. Pau. remittēdo ad no. ff. de offi. dele. sup qōnū. §. q si. vbi no. q varijs modis dī vbi ēt dicit glo. q exordiū ꝑprie est litis ꝯtestatio. p hoc. de iura. ca. c. i. in pri. li. vi. de hoc tñ exordio nō pōt itelligi hec lr̄a cū i his causis nō fiat talis litis ꝯtestatio. s. e. cle. i pn. de quo g exordio h itelligit̄ dico i se. q. ¶ Duodecimo q̄ro circa id qō dixi i pri. q. i fi. qō dicat̄ h exordiū litis. sol. pau. q a tpe porrecte petitiōis vsq̄ʒ quo iuratū ē de calūnia anteq̄̄ʒ dent̄ petitiōes ⁊ articuli ⁊ fiant alia q̄ habēt sequi litis ꝯtestationē dicit̄ exordiū: postea enī nō fiet in exordio: idē videt̄ sentire Gen. Lap. ⁊ Abarb. ¶ Decimotertio q̄ro in eo qō dicit q actor ⁊ reus psūt petere in scriptis sine v̄bo cuius est electio: gl. eligat. so. q petentis: idē Pau. ¶ Decimoq̄rto q̄ro in eo q petitio dʒ in actis īseri per quē sol. Pau. q p scriptores actoʒ: de ꝑba. qm̄ ꝯtra: ex hoc infert ꝯtra quosdā scriptores causarū qui exceptiones ⁊ alia q̄ in scriptis necessario nō debēt offerri v̄bo plata nolūt in actis scribere: nisi in scriptis dent̄: cū tñ teneant̄ vt hic: de exceptionib⁹ tñ q sint dāde in scriptis: lʒ gl. i. d. c. qm̄ ꝯtra: lr̄a hoc non ꝑbat: ⁊ ꝯtriuʒ tenet̄ ibi: cōiter aūt dicit pau. q hec descriptio i actis fit vt de forma petitiōis nō possit i posteʒ dubitari: q2 hoīum memoria labilis ē. xxiij. di. p̄terea. C. q testa. fa. pos. hac ꝯsultissima: ⁊ vt petitio possit i snīa exp̄mi sicut hʒ ꝯsuetudo ⁊ hic no. ⁊ de hoc vlrius dic plenius. vt in gl. expedit: ⁊ de hac. s. q. ix.

§. **Et quia.** No. de positionibus. de hic i gl. ō his q̄ remittit: ⁊ dicit Gen. q positionib⁹ in cā criminali nō r̄ndetur sm̄ Inno. et Compost. de elec. vbi dum

n ¶ An i cā sa appellationis. adde glo i cle. i. de cā pos. rer. s. i. ad cognitionē. ff. ex q. cau. Inno. ⁊ do. . in c. i. de mu. pe. spe. ti. de recon ve. §. ii. ꝯ. lega tus. Ly. in. l. p hanc. C. de tēp. ap. in. vel. q.

b ¶ Qō dicat̄ exordium litis. adde. c. i. ō iur. calū. c. ex ptes de verb. signi.

vndū.ij.qd intelligit iuxta no.l.vi.ex penitentibus: ⁊ i Spe
cu.depositi.§.ij.v.videndum: ⁊ de cōfes.c.ij.in glo. pntas li.
vi.⁊ ibi no.casus in quibus quis nō tenet̄ rn̄dere positioni-
bus.quo ad positionē aūt in causa criminali:dic vt dixi. de
cōfes.c.ij.vbi per Inno.⁊ p ibi not.dic q̄ positioni cōtinen
ti crimen nō tenetur quis respondere qn̄ est sup occultis:se
cus si super non occultis vt si fit positio q̄ talis fuit publice
cōuictus de tali crimine.¶ Scd̄o no.q̄ positiones sunt in
uente ad faciliorem litis expeditionē:si enī pars cōfitet̄ cito
causa terminat̄:vnde dicit Pau.quādoq̄z vi non posse de
causa liquere pp̄ cōtumaciam ptis:q: ꝯfessio haberi nō po
test:vt not.Inno.de dolo:prout.¶ Tertio no.de articulis
qui vt dicit glo.in verbo articulos:in quibusdā locis dicun
tur intentio vel assertio: ⁊ dicit Mathe.q̄ dicunt̄ intētiōes
q: cōtinere debent id quod quis intēdit probare:de test.ve
niēs.ij.quod etiā dico.J.q.i.aliqn̄ dicunt̄ capitula:de testi.p
tuas:vbi de hoc.¶ Quarto no.ex hoc qd̄ dixi in pcedēti
no.⁊ ex hac lr̄a q̄ articuli debēt dari in cā:de cau.pos. cum
ecclesia.d.c.veniēs:de fide instru.cū Joannes:et.ff. de pe-
ti.here.si qs libertatē:de iureiur.si duo.§.itē.C.qui legit. p-
so.l.vlt.de hoc.J.q.i.¶ Quinto no.q̄ articuli inuenti sunt
ad clariorē probationē:pro hoc sm̄ Lau.q: que ptes idi-
stincte ponūt clarius ⁊ facilius patent q̄ si in genere ⁊ cō-
fuse ventur.de testi.pn̄tium:lib.vi.vn̄ quasi neglecta viden-
tur que in articulis specificata nō sunt:licet sub genere sint
in libello cōtenta:arg.de excef.pla.cle.frequēs i fi.¶ Sep-
to no.q̄ lōgeuus vsus causarū pōt allegari pro iure:qd̄ di-
cit Lau.procedere siue tendat ad litē ordinandā vt hic si-
ue ad decidendā:de eo q mit.in pos.cū venissent: ⁊ hoc tn̄
dum sit rationabilis:a²o nō:de re iudi.cū cā:de hoc.J.in.iij.
q.idē Genze.inducūt ambo q̄ dicit̄ de stilo curie seruādo i
causis:de consti.ex litteris.de re iudi.in causis:de cri.fal.q̄
grauis:de sen.excom.p tuas:sicut ⁊ in sacramētis: de tēpo.
ordi.c.i.xij.dist.per totū.pro hoc etiā quod no.xij.di.illud.
⁊ q: vsus longeuus seruādus est.vi.di.mos antiquus.C.de
vete.iure enu.l.i.§.sed ⁊ si que.¶ Septimo no.ex eo: qd̄
dixi in.iij.proxi.no.de articulis dandis q̄ iudex debet eos
admittere:quod intellige si sunt ad causaz pertinentes: vn-
de dicit Math.q̄ iudex debet inspicere articulos ⁊ iperti
nentes non admittere:sz solū illos qui ad causam faciunt:de
offi.deleg.cum cōtigat:dicit etiā quod si omissa fuerit exa
minatio super impertinētibus articulis iterato fieri dz non
obstāte publicatione testiū sm̄ Bart.lz alij ꝯtra primū ve-
rius.per id qd̄ dixi in.d.c.cū contingat:lz enim iudex possit
discutere ab initio an articuli sint admittendi.tn̄ si nō discus
sit ⁊ admisit nō admittēdos etiā post factas ꝓbationes po
test reijcere:nam illa admissio fuit quedā iterlocutoria quā
pōt reuocare.de ap.cum cessante:solet autem fieri admissio
articulorū cum protestatione saluo iure impertinentium ⁊
nō admittendoꝝ:⁊ tūc cessat hec dubitatio.¶ Octauo no.
q̄ in summarijs pōt iudex dare eundem terminū ad ponen
dū ⁊ articulandū:de hoc in glo.in verbo vtrosq̄z quā no-
ta:⁊ in eo quod dicit etiam q̄ partes qn̄q̄z hoc ꝯtingūt ai
centes:ponit ⁊ si negetur probare intendit:⁊ tūc ē sensus
q̄ si pars aduersa cōfitebitur hec cedūt loco positionū si ne
gabit cedūt ⁊ loco positionū ⁊ articuloꝝ super quibus exa-
minabunt̄ testes.¶ Nono nota q̄ masculinū[a] cōcipit femi
ninū:quod probat dictio vtriusq̄z:relata ad positiōes ⁊ ar-
ticulos.de quibus.S.e.§.⁊.S.de ele.ele.i.vbi dixi in.i.ii.⁊.iii.q.
¶ Decimo nota q̄ in summarijs potest iudex dare vnum
terminū ad exhibendū oia acta ⁊ munimēta:dic vt in gl.sci
licet p quē:⁊ de hoc.de in integ.resti.corā:⁊.J.q.viij. ¶ Un
decimo no.q̄ termin⁹ de quo in ꝓxi.no.dari non debz nisi
post datos articulos:de hoc.J.q.ix.¶ Duodecimo no.q̄
cū datur terminus dz limitari ad diē certaz.⁊ dicit Pau.
certā siue nominatim puta vsq̄z ad diē lune:siue p numerū
dierū:puta vsq̄z ad.xxx.dies.¶ Decimotertio no.q̄ qn̄q̄z
fit remissio pro testibus ꝓducēdis ⁊ de forma ei⁹.glo.cu⁹.
remittit:⁊ dicit Genze.q̄ remissio ista fit ad loca remota vt
parcat̄ partium laboribus ⁊ expēsis:de fideiuss.ꝯstitut⁹.C.
de appel.cū post.⁊ hāc remissionē dicit Stepha.regulari-
ter in curia fieri solū post lit.cōtesta.ante litē autez cōtesta.
sup dilatorijs vel etiā pemptorijs q̄ tūc ꝓponi pñt non fit
lz ex cā fieri possit:vt q: testes nō pñt cōmode hēri in loco
iudicij:dic ēt q̄ nō fit d̄ stilo curie nisi semel:vt no.Jo.mo.
de here.c.fi.i pn̄.li.vi.ibi nō tn̄ vr̄ Jo.mo.hapte dicēti:lz di-
ctū ē equū ex quo nō fit nisi sup ꝓbationib⁹ faciēdis post li-
tē ꝯte.¶ Decimoq̄rto no.q̄ iudex i sūmarijs iterrogat f-
ue ad istantiā ptiū:siue ex offo vbi eqtas suadet:⁊ dicit lap.
q̄ p lr̄am ibi.vbicūq̄z vr̄ etiā qd̄ post ꝯclusionē.hoc possit:d̄
fi.istru.cū Joānes.vbi dicit quotiēs aliqd dubitationis oc-
currit:⁊ dicit Spe.de posi.§.q̄rto q̄rit̄:versi.regulr̄: qd̄ ꝓce
dit h̄ si iterrogat sup agitatis:sz sup nouo articulo non pōt
post ꝯclusionē maxime ad ptis istātiā:⁊ hoc fuit dictū In-
no.i.d.c.cū Joānes:cū v̄bo ꝯclusum in additio.⁊ ibi dixi.
¶ Decimoqn̄to no.q̄ ad diffinitiuā debēt ptes citari ēt in
sūmarijs:⁊ dicit pau.q̄ diffinitiua ē q̄ pricipalē ꝯtrouersie fi
nē iponit:cōdēnationē vel absolōnē cōtinēs.ff.de re iudi.l.
j.C.de sen.pses.ij.q.vi.§.diffinitiua:vel aliqd eqpollens.ff.d̄
arb.qd tn̄.§.si arbiter.de v̄b.sig.i his.¶ Decimosexto no.
q̄ ad diffinitiuā nō sufficit citari i genere:sz opz expmi q̄ ad
sniaz audiendā:de hoc in glo.nō sufficit:idē Pau. dicēs q̄
al'r nō valet snia etiā si pars fuerit cōtumax in ꝓcessu nego-
cij:no.Inno.de testi.cū oli:in fi.¶ Decimoseptimo no. in
v̄.ptib⁹ q̄ ambe ptes debēt citari ad diffinitiuā audiēdā:et
dicit Lau.nō sufficē q̄ citet̄ tn̄ pars ꝯ quā fert̄:facit de offi.
dele.ꝯsuluit.⁊ qd̄ ibi no.¶ Decimooctauo no.q̄ i arbitrio
iudicis ē an ꝓnūciet stans vel sedens ⁊ h̄ i sūmarijs:d̄ hoc
J.in.vij.ꝯtrario.¶ Decimonono no.ibi ⁊ ꝓbata q̄ iudex
dz ꝓnunciare[b] sm̄ acta ⁊ ꝓbata.nō aūt vt sibi vi.iij.q.vij.iu
dicet:vbi de h̄.xv.q.v.pſbyter:de ꝯse.di.ij.nō ꝓhibeat:i de
offi.dele.pastoral.§.q: v̄o:vbi dixi.de re iudi.c.i.lib.vi. vbi
no.i glo.no.ista duo.¶ Op.i eo q̄ dicit positiōes iductas
ad faciliorē expeditionē litiū pp̄ partiū ꝯfessiōes:nā si pars
negat vr̄ nihil releuare.glo.sz si sol.q̄ ꝯtigit sepe q̄ vsus po
sitionū multū releuat ꝓbantē:q: ⁊ si nō ꝯfitear̄ oia:tn̄ mul-
ta ꝯfitebit̄:qd̄ ꝓsequere vti ea quā no.¶ Scd̄o op.ad idē
q: ps aduersa negabit ita positiōes sicut negat libellū litis
ꝯte.sol.Pau.q̄ hec obiectio ꝓcedit i causis q̄ reqrūt plenū
ordinē:vult dicē q̄ q: i istis nō fit litis ꝯte.dicit Pau.q̄ po
sitiōes vtiles pp̄ id qd̄ dixi in ꝓximo ꝯtrario:q: ⁊ si ps nō cōfi
tear̄ oia:tn̄ aliq̄ cōfitebit̄ q̄ releuabūt actorē.¶ Tertio op.
in eo qd̄ hic dat̄ vnus termin⁹ ad exhibendū oia acta ⁊ mu
nimēta quibus ptes vti volūt i cā cū tn̄ nō debeat reus teneri
ad ꝓbandas ꝯfessiones nisi fundata intētiōe actoris:vt no.
de rest.c.de testib⁹.glo.pz sol.referēdo dictū Spe.⁊ vr̄ vel
le q̄ ēt in alijs causis possit iudex hūc terminū assignare:lz
hoc facē nō debeat:⁊ p hoc q̄ nō debeat:q: hoc iure nō ca
uet̄ sicut a²o cauet̄ de dilatorijs:d̄ excep.pastoral.⁊ de mul
titudine testiū:de testi.significauerūt:q: nō euitaret̄ piculū
subornatiōis:de do.sinē:de testi.fraternitatis: pro hoc qd̄
dico.J.q.xv.volūt dicē in hoc vltimo q̄ posset ps ꝓducē te-
stes subornatos ex quo nō haberet̄ termin⁹ ad eos repro-
bādos.Oē.simpliciter dicit q̄ hūc terminū pōt iudex statue-
re i istis de quibus hic:i quibus nō seruat̄ ordo iuris:a²o nō:q:
diuersos act⁹ exēplificādos nō pt̄ dari vn⁹ termin⁹:imo ter
mino ad vnū assignato ꝯquiescit offm̄ iudicis.C.d̄ dila.siue
ps.d̄ ap.significāte.Lau.tz pmū:nihil tn̄ iducit:sz facit de p
ba.lz:i pn̄.dic q̄ si iudex assignat pte nō ꝯdicēte vz ⁊ potuit
tacēdo sibi pīudicare:sz si pte ꝯdicēte ⁊ appellāte vr̄ nō valē
rōnib⁹ p̄dictis:tn̄ posset eē termin⁹ ita idoneus q̄ re⁹ nō hē-
ret de quo ꝯqueri:poterit.n.expectare ad ꝓducēdas excep
tiōes ⁊ eaꝝ ꝓbatiōes vsq̄z ad finē termini vt videat an actor
aliqd ꝓbet vel nō vt se oneret frustra:p.d.c.d̄ testib⁹:i si aūt
ꝯtigeret q̄ actor i fine termini testes ꝓduceret ita q̄ reo nō
suppeteret tps ad ꝓbādū de iure suo:tūc ali⁹ termin⁹ ei dā
dus erit rōnib⁹ p̄dictis:p hoc qd̄ dico.J.q.vi.nā ēt in sūma-
rijs non dat̄ idē terminus ad ponendū ⁊ articulandū vtra-
q̄z resistēte vt ibi dico.¶ Quarto oppo.in eo qd̄ dicit q̄ iu
dex interrogabit ptes:hoc enī nō vr̄ in his specialē:q: ⁊ in

[a] ¶ Qd̄ masculinū.adde ⁊ vi
de q̄ de hoc dixi.d̄.i.cle.i. de
ele.i.ij.q.i apo
stolis.

[b] ¶ Qd̄ iudex
dz ꝓnūciare.ad
de mellor:⁊ gl.i
v̄bo canones
i.c.i.d̄ off.ord.
⁊ Tho.scd̄a scd̄e
q.lxxvij.art.ij.

ordinarijs interrogat. de fi.istru.cũ Joãnes: hoc nõ vꝫ sol. stando ꝯtio nisi dicas speciale in his ꝙ etiam post cõclusio nẽ ad partis petitionẽ interrogetꝛ ⁊ in hoc no.singu.glo.ex qua colligitur ꝙ in sommarijs post cõclusionẽ fit aliqd factũ: de hoc dixi in.d.c.cũ Joannes. Lau. Gen. ⁊ Math. videntur idẽ sentire: dicũt enĩ in verbo ad eaꝝ instãtiã: ꝙ hoc speciale in hac forma in qua nõ fit cõclusio: sed iudex tẽdit ad breuitatẽ breuiter eliciendã secus in alijs. de pba. auditis: de testi. cũ clamorẽ cũ fi. idẽ etiã Pau. dicẽs ꝙ si lr̃a ibi vbicũqꝫ eqtas suadebit: respicit duo pcedentia.l.ꝙ iudex i terroget ad partium instantiã vel ex officio. hoc speciale est in his causis ꝙ post ꝯclusionẽ fit interrogatio ad petitionẽ partis: sed si respicit pxime dictũ quando ex officio fit interrogatio nihil spãle in his vult dicere: qꝛ etiam in alijs ex officio põt iudex interrogare etiam post cõclusionẽ: quod ẽt vult glo. ⁊ probaꝰ in.d.c.cũ Joannes: primã expositionem dicit Pau. magis amicari lr̃e quã diligenter no. ¶ Quinto oppo. ad id qð dixi in.xv.no. ꝙ ad diffinitiuã oꝫ pars citari hoc expresso in citatorio: vꝫ enĩ sufficẽ ꝙ fuit citata ad totã cãm: de offi. dele. ꝯsuluit: de pcu. audita: vbi no. i Specu. de cita.§.viso de tpe. ver. item lꝫ. Sol. Pau. ꝙ id qð dictũ est in.d.no. pcedit qñ fuit assignatus terminus ad aliqd certũ: secus si citatus est ad totã cãm: qꝛ tũc pcedi põt ad diffinitiuã absqꝫ spãli citatione: vt in cõtrarijs: qð dic plenius vt dixi de dila.c.fi. ¶ Sexto op. in eo qð dicit sufficẽ ꝙ ad sniam ptes citenꝰ non peremptorie ꝙ imo pemptorie fieri debeat. ff. qõe sen. sine ap. rescin.l.i.§.itẽ cũ ex edicto: glo. argumẽtum sol. ꝙ lr̃a loquiꝰ in sũmarijs: in alijs pcedit cõtrariũ: idẽ Lau. Pau. gen. ⁊ Lap. pro h̃ qð no. Jn no. de accu. ad petitionẽ: ⁊ dicit Lau. ⁊ gen. hoc veꝝ ꝙ in sũmarijs pars est citãda pemptorie qñ citaꝰ absẽs: secꝰ si p̃ns: qꝛ tũc valebit snĩa lꝫ in assignatiõe termini nõ fit habita mẽtio de pemptorio. C. quõ ⁊ qñ iud.l.i.no. de offi. dele. consuluit: in glo. pemptoriũ. qð est notandũ. Septimo op. i eo qð dicit sniam pferẽdam in scriptis ẽt in summarijs: nã hec vꝫ cõcernere solẽnitatẽ snie que sublata est per vba de qbꝰ Cle. cle. in prin. simplr̃ ⁊ de plano ⁊c. imo dicit Egi. de iudi. nouit: ꝙ ex vi solius vbi de plano tolliꝰ hec solẽnitas: sꝫ vt in glo. pferantur qua dic ꝙ opi. Egi. reprobaꝰ ⁊ ex hoc qð dicit in scriptis pferat: colligit glo. duo in quibꝰ conueniũt iste ⁊ alie cause: quod dic vt in ea que etiã reddit rõnẽ q̃re etiã in istis reqriꝰ scriptura. ¶ Octauo op. in eo qð dixi in.viij.no. ꝙ etiã est in optione iudicis an pnunciet stando vel sedẽdo: ⁊ sic ob. de re iudi.c.fi. in fi. lib.vi. glo. in hoc sol. ꝙ hoc ꝯtrium loquiꝰ in nõ sũmarijs: de quibus h̃: idẽ pau. refert Pe. de bellaperti. dixisse ꝙ si iudex bene deliberauit põt sententiare stando. C. de iudi. iudices: nam multa phibẽtur fieri ⁊c. ij.q.vi. biduum: de reg. ad apostolicam: dixit ẽt Pe. ꝙ sicut dñs per pcuratorẽ stipulari põt. ff. de verb. ob. si pcuratori p̃ntis: ita põt iudex per suũ ministrũ sniare. ar. d.l. ⁊ hoc vlt. lꝫ Cy. de senten. ex picu. reci.l.ij. sed hec opi. non plꝫ Paul. qꝛ iudex debet pnũciare sedendo: ⁊ per seipsum. d.c.fi. quod est verius: ⁊ in hac glo. ibi in glo. pe. et ij.q.vi. si quis in hoc: ⁊.l. statutis. ¶ Quero in eo qð dicit de articulis quid debeant ꝯtinere. sol. Gen. ꝙ debent ꝯtinere id qð quis pbare intendit. quod etiã dixi. Cl.i.ij.no. ⁊ formari debet si petantur: alr̃s sufficit ꝙ super assertis in petitione testes deponantur. de testi. spo. cũ ad sedẽ in fi. no. Hostien. i sum. de testi.§. super quibus: ver. sunt autem. ¶ Secũdo quero in eo qð dicit de vsu longeuo in eo qð dixi i.vi. no. ꝙ facit ius siue ad litem ordinãdam siue decidendã: pone ꝙ est diuersus vsus: qꝛ alius est vsus fori: vbi lis exercetur: alius litigantium. Sol. Lau. ꝙ aut vsus tendit ad litem ordinandã ⁊ attenditur vsus vbi causa ducitur. ff. de testi. testium: aut ad litẽ decidendã: ⁊ aut agitur realiꝛ ⁊ attenditur ꝯsuetudo loci vbi est res. de eo qui mit. in pos. cũ venissent aut psonalꝛ: ⁊ in ciuilibꝰ attendiꝰ locus: vbi initus est cõtractus: de fo. cõpe. Romana.§. ꝯtrahentes: lib.vi. i crialibꝰ attendiꝰ locus delicti: de foro ꝯpe. postulasti: ⁊.c. licet.ij.xij. dist. illud: vbi de hoc: ex hoc ifert ꝙ dos vl̃ donatio pp̃ nuptias

petiꝰ iuxta cõsuetudinẽ loci: vbi ꝯtractũ ẽ matrimoniũ i hꝫ ꝯtrahẽtes vel alter eoꝝ sit aliũde: qꝛ lꝫ circa substãtialia matrimonij nõ valeat ꝯsuetudo: de spon.c.j. de spon. duo.c.fi. tñ bene valet circa accidentalia: de do. inter vi. ⁊ vxo. donatio. ⁊ idẽ no. in.d.c.i. de spon. vbi dixi in.i. ꝯtrario: ⁊ in.ij. ⁊ v.q. ¶ Quarto quero quid in testimonijs: vt si est ꝯsuetudo Tholose ꝙ valeat testamentuꝫ cũ duobus testibus: ⁊ i castella qð reqranꝰ.vij. ⁊ in Nauarra ꝙ nõ valeat nisi coraꝫ epõ vel eius vicario: ⁊ qdã castellanus habẽs bona: ⁊ i Nauarra ⁊ Tholose cõdidit testamentum Tholose cũ duobꝰ testibus an valeat quo ad bona sita alibi. sol. Laud. arguendo ꝙ sic: qꝛ vbi est dominus oia bona esse dicunꝰ. qꝛ sequũtur dominũ. de vi. ⁊ hone. cle.c.si. de imu. eccle. nõ minꝰ: et hãc partẽ tenet quo ad bona sita Tholose ⁊ in castello: secꝰ dicit de bonis sitis in Nauarra: qꝛ ꝯsuetudo Nauarre non ꝯcernit ordinationẽ testamẽti: imo potius afficit rẽ super q̃ disponi oꝫ: potius tamẽ videꝰ ꝙ etiã ꝯsuetudo Nauarre respiciat ordinationẽ ⁊ nõ substãtialia: ⁊ sic qð etiam ad alia bona valeat testamẽtum: secus autem si ꝯsuetudo cõcerneret nõ testamẽti ordinẽ sed effectũ: vt si ẽ cõsuetudo i anglia ꝙ vxor succedat i tertia pte bonoꝝ mariti: ⁊ i Jtalia ꝙ in nullo succedat si italicus habẽs vxorẽ in anglia ⁊ bona vtrobiqꝫ decedit in Jtalia ⁊ nihil legat vxori valet testamentuꝫ quo ad bona italica nõ quo ad anglicana. ff. de here. isti. ex facto.§. verũ: qð dixi plenius i.d.c.fi. de cõsue. ¶ Quinto q̃ro an vsus positionũ ⁊ articuloꝝ obseruabiꝰ tam in casibꝰ ordinarijs q̃ sũmarijs: glo. in oibus sol. ꝙ sic. idẽ Pau. et Steph. ¶ Sexto q̃ro in eo qð dicit ꝙ iudex dat terminum ad positiões ⁊ articulos nisi aliud de ptiũ volũtate pcedat an sufficiat alterã ptẽ resistere: gl. pp. sol. ꝙ nõ: ex hoc infert ꝙ in summarijs iudex nõ põt partibꝰ inuitis dare terminuꝫ simul ad predicta: ⁊ hoc facit p eo qð dixi. Lin.ij. cõtrarios ⁊ idẽ Lau. dicẽs ꝙ oꝫ ꝙ volũtas actoris rei vel iudicis interueniat ad hoc vt possit alr̃ pceditur. de re iudi. i causis. de vb. sig. forum: idẽ etiã Pau. dicẽs ꝙ merito inuitis ptibus iudex nõ dat terminũ simul ad vtrũqꝫ: qꝛ pars ignorat q̃s positiones cõfitebitur aduersarius de qbꝰ hꝫ necesse formare articulos ⁊ cõpelli nõ oꝫ articulare sub incerto: ⁊ inducit hoc contra iudices qui in principio dant terminũ ad opponendũ dilatorias cõtra libellum ⁊ ad respõdendũ libello. ¶ Septimo quero in eo qð dixi in.viij. notabili: ꝙ i sũmarijs datur idem terminus ad ponendum et articulandũ qd in alijs: glo. in ver. vtroqꝫ: dicit partẽ nõ debere ad hoc cogi: idẽ Gẽ. Steph. ⁊ Mat. oꝫ enĩ pmo dari terminꝰ ad ponẽdũ et hoc pẽdẽte iudicio offm̃ cõquiescit: de ap. significauit. C. de ap. siue poterit hoc finito dabiꝰ terminus ad articulãdũ. ¶ Octauo quero in eo qð dixi in.ix.no. ꝙ datꝰ idẽ terminꝰ ad exhibendũ oia acta et munimẽta: q̃ dicunꝰ acta et q̃ munimẽta. So. Mat. ꝙ illa pp̃e dicunꝰ acta q̃ fiũt i iudicio corã notario et iudice: et hec debẽt scribi. de pba. qm̃. ff. de re iudi. sacra. et ẽ hoc vbũ gnãle. ff. de vb. si. labeo. C. de edẽ.l. is apð quẽ: et aliqñ dicunꝰ gesta. C. de re iud. gesta: ⁊ aliqñ documẽta. d.c. qm̃ i fi. Jtẽ gesta dicũꝰ q̃ facta sũt: lꝫ non scripta. et hec q̃nqꝫ publicanꝰ. de testi. significauit. et.c. Albericꝰ. et.d.l. gesta. C. de testa. publica dicunꝰ ẽt gesta et scripta apud sedẽ aplicã q̃ ẽt dicunꝰ regesta: seu registrata: et hec si bñ custodiunꝰ et inueniãꝰ i archiuis auctẽticaꝝ psonaꝝ.i. earũ q̃ hñt ptatẽ faciẽdi auctenticas scripturas fidẽ faciũt. de pcuratoribꝰ.c.i. de rescri. ad audiẽtiã cũ fi. Si aũt nõ sũt bñ custodita: et psone nõ sunt autẽtice nõ crediꝰ eis: ar.d.c. ad audientiã: munimẽta võ dicunꝰ instrã et alie pbatiões q̃s qs extra iudiciũ habꝫ: de ap. cordi.li.vi. et dicunꝰ munimẽta: qꝛ cãꝫ muniũt et istruũt.ij.q.viij. scias. et ꝯtinẽꝰ appellatiõe istroꝝ. ff. de fi. istr.l.i. de testi. cog. puenit: et q̃nqꝫ dicunꝰ documẽta.ij.q.vij. plerisqꝫ.xii.q.ij. si qs de clericis: de re. ec. nõ alie. si qs psbyteroꝝ. d.c. qm̃. de pba. Mat. ¶ Nono q̃ro de intellectu lr̃e i eo qð dicit diẽ certã assignãdã ad pducẽdum oia acta et munimẽta post dationẽ articuloꝝ. glo. si vbũ: sol. exponẽdo post dationẽ dupliciꝰ. primo vt sit sensus ꝙ hic terminꝰ assignabiꝰ post dationẽ articuloꝝ et nõ pus. scðo vt sit sensus

a ¶ Qð valeat testam. Adde tex. ⁊ doc. i.c. cũ esses. de test.

sic sensus q poterit dari terminus:pone.x.dies ad ponēdū et articul ādū:et ex tūc alioꝝ.x.vel mēsis ad pducēdum et c. et sic simul dent duo termini:primaꝫ expositionē approbat glo.qꝛ datis positionibus in termino rñdendū est.et articuli etiā sunt examinādi:ergo illud tpꝰ nō currat i termino pductionis actoꝝ. Itē qꝛ nō est cōgruum statui terminū ad pbandū priusq̄ sciat pars in quibꝰ releuet:et quos articulos pbare teneat:de hoc.S.q.v.et dic q dūmodo terminꝰ moderatꝰ assignet etiā pma expositio pcedere pōt vt simul dent duo termini successiue cū et possit qs citari ad totā cāꝫ qͦ dixi.S.i.v.ꝫrio:scda tñ expositio quā approbat glo.e tutior et eā tenet pau.Gen.et Mat.et dicūt Gē.et Mat.q si pbatio faciēda est per testes nō assignabit hic terminus ad exhibendū acta nisi post publicationē testiū:et sic qͦ hic dicit de dādo h termino post dationē articuloꝝ pcedit qñ pbationes faciende sunt per instrā vel acta:et dicit Mathe. hoc pcedere et in causis:vbi pceditur iuris ordine nō huiusto vt hic. ¶ Decimo quero in eo qͦ dixi in.xiij.no.d remissione faciēda de testibꝰ pducēdis de quibꝰ testibus h intelligit:glo.q de pbatorijs:tñ qꝛ lra loquitur generaliter:idē dicit et de reprobatorijs:idē Lau.et Pau.et de hoc in seq.q. ¶ Undecimo quero in eo qͦ dixi in pri.q.de testibꝰ pbatorijs et reprobatorijs:an possit idē tpꝰ assignari ad vtrasq3.Sol.Lau.et Gen.q nō.in hoc debent seruari iura cōia de pba.per tuas:de testi.l3:et c.pñiumulib.vi.fm que.prio est locus pbationibꝰ.scdꝫ reprobationibꝰ cū actꝰ sint diuersi:pro hoc qͦ dixi.S.in.iij.ꝫrio. ¶ Duodecimo quero i eo pmittit q in termino dato ad pducēdos testes pduci instra qd econuerso:glo.non semp:dicit non semp licere pducere testes:idē Pau.dicens hoc pcedere:l3 noie instroꝝ princātur testes:vt in.c.puenit:alleg.in glo.et hoc qꝛ instra pducunt publicatis attestationibus:qꝛ in eis nō timet subornatio:de fide instru.cū dilectꝰ:secus de testibus in qbꝰ timetur subornatio:de testi.c.de testibꝰ:ipro hoc no.Spe.de dila.§.si.ver. Itē no.q cū datur.et dicit Pau.q alr vbi nō obstaret testiū publicatio sicut in termino producendorū testiuꝫ pducunt instra vt h fortꝰ ecōuerso pducent testes in termino pductionis.d.c.puenit:et gra vtriusq3 dari n3 dilatio.ff. de vb.signi.nonnē.§.instroꝝ:et qͦ ibi no. ¶ Decimotertio quero in eo qͦ pmittit in termino dato ad pducēdos testes produci instra que instra pduci poterūt:dicit Pau.q quecūq3 facientia ad cām que potuissent pduci infra terminuꝫ datū ad exhibendū oia acta et munimēta. ¶ Decimoquarto quero in eo casu quo nō fit remissio pro testibus pducēdis an post terminū datū ad exhibendū oia acta et munimēta poterūt pduci instra:glo.vbi ergo sol.q nō:ex hoc ifert ad sequētē.q. ¶ Decimoquinto qro an post terminū datū ad pducendū instra audiat volēs illa pducere:glo.ea.ibi:et sicut infert ex solutione pcedētis questionis solutionē huiꝰ:et sic q nō l3:pro hoc inducit opi.O dos.et Spe.cū suis rōnibus et iuribꝰ:deinde ibi alij ponit ꝫiam opi.deinde ibi tertij:ponit tertiā distinguētē quā dicit equā et signa glo.ibi vsq3 ad fi.lau.et Pau.videnf approbare scdam opi.q indistincte admittat pductio vsq3 ad ꝯclusionē:et dicit Pau.videri casum.de fide instru.cū dilectꝰ.Bar.vo de op.li.maci.tenet primā q indistincte nō liceat:s3 tertia opi.cōiter approbat et facile rñdet ad ꝫria:de quo dixi in.d.c.cū dilectꝰ:et d hoc in deci.Rote.xxviij.als.xxxiij. Itē fuit dubitatū:vbi dr q l3 admittat pductio instroꝝ post terminū si ius aduersarij nō est lesum vt hic:in tertia opi.nō tñ admittent articuli dati pꝰ terminū:nec pbatio p testes q regrit cause cognitionē et longū tractū q non sic requirit in pbatione faciēde p instrumēta ex quibꝰ statim cū pducunt pōt liquere veritas sine alta cause pcelatiōe:et sic pōt dici hodie ꝯstat:hodie agitur.de resti.spo.litteras:de re iudi.cū oli.ff.vt in pos.leg.si ea a quo in pri.et dicit Laud.inherēdo opi.d que.e.q.q cū instra possint reduci vsq3 ad renūciationē.d.c.cū dilectꝰ:nō d3 iudex sine cā arctare testes vt infra certā diem producat oia instra ad renūciationē q hoc nō sit iure cautū sicut dispositū e de dilatorijs:de excep.pastoralis:et de effrenata multitudine testiū.d testi.significarūt:p hoc qͦ dixi in.iij.ꝫrios et intellige dictū Lau.de renūciatiōe per quā renūciat omnibꝰ pbationibꝰ:et cōcluditur in causa:sic loquit.d.c.cū dilectus. ¶ Decimosexto quero in eo qͦ dixi in.xvj.no.de citatione facienda ad sniam:quid si citatus est qs ad audiendā sententiā tali die q tunc non cōparuit nec iudex pronunciauit:an iudex cū postea vult pronūciare teneat eū citare:dicit Stepha.se quosdā audiuisse tenētes q sic:per.l.vlti.§.si.ff.qͦ vi aut clam:vbi q renūciauit se facturū opus si cōfestim facit non dicit clā fecisse:secus si post tempus:alij cōtra:nā ex quo in termino nō cōparuit vlteriꝰ nō e citādus tāq̄ ꝯtumax si de causa liquet.C.de iudicijs.properandū.§.et si qdē:et.§.finaūt.C.quō et qñ iudex:eauf.qui semel.ff.de iudi.et post edictū:presumitur enī adhuc in eadem ꝯtumacia manere.ff.de probatio.eum qui:de le.ij.lucius.§.si.de bap.maiores:in fi.regula q semel:li.vj. Itē dicūt hoc expeditū.de offi.dele.cōsuluit:et hoc tenet Stepha.si ꝯtumacia e manifesta.ad.l.vlti.§.fi.rñde ibi.q nō obstabat q ille cui erat faciēda nūciatio vellet pbibere opus fieri:hic aūt ꝯstabat de ꝯtumacia et volūtate veniēdi:facit quod not.Inno.de elec.in ecclesia.ij.in.i.glo.si aūt ꝯtumacia est dubia dicit pcedere aliā opi.q iterū est citandus:de i ite.rest.ex literis.de re iudi.cū Bertoldus.de sen.excō.venerabilibꝰ.§.idem etiā.lib.vi.in eo tñ q dicit de ꝯtumacia dubia vel manifesta non videt hec distinctio necessaria:sed simpliciter videt dicendū q iudex nō tenet amphꝰ citare si in termino prorogauit dilationē p.d.c.cōsuluit:sed si nihil dicit videt terminus circūductus ac si iudex nō sedisset.pro hoc quod not.d do.c.si.et sic iterū citare debet. ¶ Decimoseptimo quero in eo qͦ dicit pnūciandum esse in scriptis an est opus q scribantur etiam cause mouentes iudicē.Sol.Mat.q nō.per.c.sicut.de re iudi.dicit q in quibusdā casibus iudex tenet exprimere ne ex toto pereat ius partis.ff.de leg.j.filiusfamilias.§.diui.primus est vbi propter ineptam petitionē absoluit.ne pereat ius agentis.de iudi.examinata.scds cū a iure recedit.iō si nō ꝯdemnat victum in expensis debet causam exprimere.de pe.calumniam.tertiꝰ qñ absoluit in rei vēdicatiōe.iō qꝛ reus tpe snie nō possidet.ne postea volēti agere ex nouis cā obstet exceptio rei iudicate.de excep.c.pe.quartꝰ qñ fit absolutio ab instantia iudicij.C.de iudi.pperandū.§.illo proculdubio.quintus in snia excōicatōis.d sen.excō.c.i.li.vi.sextus in cā appellationis.vbi d3 inseri causa quare prior sententia reuocet vt per hoc non iputet priorib[9] iudicibꝰ qui bene processerūt fm acta antiqua.de fide instru.cū Joannes.de testamē.Raynutius. ¶ Decimooctauo qro si iudex non vult ferre sententiā:sed differt cā cōcordandi ptes an teneat parti quo ad foruꝫ anime in his in qbus damnificata est pp eōpositionē vel alio modo.Sol.Mat.q sic.p c.xxiij.q.ij.dñs.et.q.v.administratores.in auc.vt differētes iudices.§.pe.pro hoc.de re iudi.c.i.li.vi. ¶ Decimonono quero in eo qͦ dicit in summarijs posse sentētiari ꝯclusione nō facta.qd i ordinarijs.glo.ista littera arguit necessariam esse ꝯclusionē.dicit tñ q in secularibꝰ foris bononie non sit ꝯclusio in ecclesiasticis sic.et signa glo.ibi.cōiter vsq3 ad fi.Pau.dicit p lrām ibi si ei videbit q iudex et in summarijs si vult cōcludere eā inuitis partibus:qꝛ in hoc datur sibi optio p iura que alle.glo.in prin.vsq3 ibi.cōiter.Gē.dicit et in non summarijs cōclusionē non esse de substātia:s3 fieri de cōsuetudine qͦ placuerit g dria inter summarias causas et nō sūmarias:qꝛ in primis est in optione iudicis:an concludat vel nō.i scdis tenet concludere pp cōsuetudinē:itelligit tñ fieri cōclusio coipso q renūciat oibꝰ pbationibus in ria et factuadeo q neutra pars amplius audit de facto nec de iure.vt no.Inno.de cau.pos.pastoralis:et Spe.d renū.in prin.qͦ no.et declara:vt dixi in.d.c.pastoralis.

§. Que omnia. Nota q hec cōstitutio in eo q dicit de forma procedendi qñ pcedendum est simplr et de plano et c.locū h3 non tm̄ qñ iudex deputatus est sub hac forma:vt in hac cle.i prin. sed etiā cū a canone sic disponit q simplr et de plano et c.p

cedat: ꝛ exemplifica vt in glo. i vbo nostrā: ꝛ in verbo alet
ꝛ ſm hāc glo. in vbo alā: expone lrāȝ ibi. vl alā. i. cōſtōnes.
Lau. aūt exponit alā. i. p reſcripta a ſede apo. qui ſolus hoc
pōt ꝯcedere cū nulli alij liceat tollere ius cōmune expreſſe.
xviij. di. §. i. nec etiā tacite: vbi eſt ius publicū auctoritate et
vtilitate: ſicut eſt. xxv. ꝗ. ij. puenit: expoſitio glo. verior: naȝ de
reſcriptis apoſtolicis dictum eſt. ꝟ. ea. cle. in prin. in eo qđ di
cit de cauſa que cōmittitur a ſede apoſtolica: dictū tñ Lau.
eſt verū in eo ꝙ dicit ſoluȝ papaȝ hoc poſſe cōcedere: ꝛ idē
no. ꝟ. e. cle. in prin. in glo. quod illius: ꝛ ibi dixi.

§. **Si tamen.** Nota ꝙ ordo iudiciarius extra cauſas ſūmarias exigit ſolēnitatē: ꝛ que ſunt de ſolēnitate: glo. vt libelli: exēplificat de libello ꝛ de litis ꝯteſtatione: pro hoc qđ no. de lib. ob. c. j. i glo. i. i ſi. ꝗ dicit ꝙ pncipalia ſūt libellus: litis ꝯteſtatio: ꝛ ꝙ ſnīa ferat i ſcriptis: ꝛ ē glo. ſing. ¶ Scđo no. ꝙ ptib⁹ nō ꝯdicētibus etiā i ſummarijs pōt ordo iuris ſeruari eis ergo ꝯdicētib⁹: ſecus de hoc. J. in. j. ꝯrio: ꝛ in. j. q. ¶ Tertio no. caſuȝ i quo ſufficit tacitus ꝯſenſus: ſed nō reclamatio. de hoc i gl. innuit: ꝛ. J. in. ij. ꝯrio. ¶ Quarto no. dubiū: an ꝓceſſus ſit irritus an irritādus: de hoc in glo. penul. ꝛ dicit Genȝe. ꝙ iō hoc caſu ꝓceſſus nō eſt irrit⁹: q꞉ talis forma ꝓcedēdi ē inducta i fauorē partiuȝ: cui fauori poſſunt renūciare: facit de reg. ad apoſtolicā. ¶ Op. in eo qđ dixi in. ij. no. ꝙ iudex in partibus ꝯdicentibus nō pōt obſeruare ordinē iudiciariū i ſūmarijs: ꝙ imo de iudi. diſpēdioſaȝ: ꝛ qđ ibi no. glo. i vbo valeat. So. vt in glo. innuit vſqȝ ibi: ſcđo vo. ꝛ dicit Lau. ħ eſſe caſum quo poti⁹ recurrit ad auxiliū extraordinariuȝ ꝙ̄ ad ordinariū: cū tñ alā regulariter ꝯ. ff. de mino. in cauſe. ij. de reſti. in inte. ꝯſtitut⁹. ad hoc dic ꝙ regula. l. in cauſe: ꝛ. c. ꝯſtitut⁹: ꝓcedit qñ extraordinariū eſt ꝯ ius cōe: ſecus ſi eſt ſm ius: vt hic. ff. de publi. l. j. §. vnde querit: ꝛ qđ ibi no. gl. ꝛ Dy. dixi de reſcrip. ex pte. i. ¶ Scđo op. in eo qđ dixi i. iij. not. hic ſufficere tacitū ꝯſenſuȝ: imo reqrit expſſus: de reſcri. ſtatutū. §. in nullo: ſo. ſecus in illo caſu: ꝛ hoc vult glo. ea. ex qua dic ꝙ vbi requirit ꝯſenſus non ſufficit taciturnitas: q꞉ nō ꝯdicere ſapit mediū inter ꝯſenſum ꝛ diſcēſuȝ vt dicit gl. qđ ꝓcedit ꝓterꝙ̄ in fauorabilib⁹: in quibus tacēs habet ꝓ cōſentiēte: ex quo agitur de ſua tñ vtilitate. ff. man. ſi remunerādi. §. ſi paſſus: ꝛ. l. qui patit: no. Inno. de elec. i geneſi alā nō habet nec pro ꝯſentiente nec pro ꝯdicente niſi inueniat expreſſum: hic auteȝ nō expedit ꝙ habeat pro conſentiēte: ſed ſufficit ꝙ non cōtradicant ſilē. ff. ſo. ma. l. ij. §. volūtatē: de reſti. ſpo. l. ſed ꝗ preſens: đ accu. c. i. ꝛ. ij. li. vi. ¶ Quero in eo ꝙ dicit partib⁹ nō cōtradicentib⁹ poſſe ſeruari ordinē iudiciarium in ſummarijs: qđ ſi vna para tñ ꝯdicit: gl. vr ſol. ꝙ nō viciabitur proceſſus: ꝛ ſic ad hoc vt iudex non poſſit ſeruare ordinē iudiciariū i iſtis requirit ꝙ vtraqȝ pa cōtradicat pro hoc inducit glo. q꞉ res de facili reuertit ad ſuā naturā: vult dicere ꝙ de natura iudicij eſt ꝙ ſeruet ordo iudiciari⁹: ꝛ quādo permittitur vt ħ ſit cōtra ius: ꝛ hoc clarius vr in glo. ſi. inducit etiā glo. qđ no. ꝟ. ea. cle. §. ꝛ q꞉ i gl. ꝛ pp. Item q꞉ ſi hic voluiſſet ꝯtradictionē alterius partis ſufficere: vbi dicit partib⁹ non cōtradicentib⁹ dixiſſet vel eorū altera: dicit tñ glo. ꝙ forte hoc ſubauditū eſt de mente: pro hoc inducit litterā reſoluēdo affirmatiue: vbi dicit partibus non cōtradicentibus: vt intelligat. i. partib⁹ cōſentiētib⁹: ꝛ tūc patet ꝙ alterius cōtradictio viciat: ſimilem dicit glo. altercationē: de qua de elec. cle. in pleriſqȝ: vbi de hoc in glo. certum: ꝛ ibi dixi: ꝛ hunc vltimū intellectū tenet lau. primū tenet Pau. q꞉ negari nō pōt ambas partes nō ꝯtradicere: altera tñ ꝯtradicēte: ſicut nec ꝯſentiūt altera tñ ꝯſētiēte: vt nota. §. q꞉. in glo. pp: mihi placet opi. ij. ꝛ ad alterā ibi nō ꝯtradicētib⁹ partib⁹. dic ꝙ poſuit plurale ꝓ pluralitate cauſarū. argu. de priuile. vt priuilegia: pro hoc quia qñ cōcedit reſcriptū cū clauſula vt procedat ſimpliciter de plano ꝛc. eſſet in ꝑtāte rei ꝛ iudicis ꝓuare auctorē cōmodo illius clauſule qđ non eſt ſentiendū: nec eſt de mēte iuris: naȝ priuilegiuȝ nō debet pēdere ex poteſtate aduerſarij: ſȝ iurisꝛ ꝛ debet intelligi vt aliquid cōcedat. de priui. in his: ꝛ taliter vt facile non tollat: regula ſȝ: li. vi. ꝛ ſm hoc ſenſus littere ē ꝙ ꝓceſſus non eſt irritus nec irritādus ſi ptibus non ꝯdicētib⁹ ꝛc. nulla pte ꝯtradicēdo referēdo vt predixi hoc plurale partib⁹ ad pluralitatē cauſarū. ¶ Scđo quero ſi iudex in ſummarijs de conſenſu partiū ſeruauit ſolēnia ordinis iudiciarij in pte ꝓceſſus: ꝛ poſtea volūt partes ꝙ ꝓcedat ſine figura an poterit iudex deinceps partibus inuitis ſeruare ſolēnia. glo. e. ibi: ſȝ pone: arguit ꝙ ſic: ꝛ tenet hanc partē cum certa diſtinctione: ꝛ ſigna glo. ibi his rōnib⁹ vſqȝ ad ſi. In ꝯtrariū ꝙ ptes poſſint penitere: q꞉ totū iudiciū eſt vnius act⁹ q ꝯſtat ex ꝓncipio: medio: ꝛ fine: ꝛ nihil dr actū ꝛc. C. de his q. vt indig. l. pc. de bap. maiores: ad mediū nec per actū imperfectū renūciat quis priuilegio: de ꝯſti. cū acceſſiſſent: nō tamē hoc ob. cō glo. ꝛ Lau. ꝛ Pau. Gen. vo ꝛ ꝯtrium qa lȝ partes paſſe ſint ſolēnitatē ꝓceſſus obſeruari in vno actu nō ex hoc debēt cogi vt ſeruēt in alio actu. ar. x. q. iij. q꞉ cognouimus. ff. de ope. liber. opis. C. de epiſ. ꝛ cle. au. presbyteros: qđ vr verius: nec vr ꝓcedere diſtinctio glo. in. i. membro in eo ꝙ dicit ꝙ ſi partes ꝯſenſerūt ꝙ iudex in tota lite vel ſimpliciter ſeruet ordinē iudiciariū inuito iudice nō poſſit penitere: per talē enim cōſenſuȝ nihil acqrat iudici cuius nihil intereſt an ſeruet ordo iudiciarius an nō: ſtipulatiōes autē ſunt inuente: vt per eas ſtipulemur ſup eo qđ noſtra intereſt. ff. de verbo. ob. ſtipulatio iſta. §. alteri: ſed acqrit ꝓtibus: ptes ergo poſſunt ſibi remittere: de ſpō. ꝓterea. j. Itēȝ i eo qđ glo. inducit. no. de reſcrip. dilect⁹. ij. vult dicere ꝙ ſicut ibi is qui nō oppoſuit exceptionē de duabus i vno actu poteſt opponere in alio. Itē ſtat ꝙ iudex in certa parte ſeruabit ordinē iudiciariū: ꝛ in alia parte ꝓcedit ſimpliciter de plano ꝛc. qđ placet quātū ad hāc queſtionē vt nūc dixi. Sȝ quātum ad no. in. d. c. dilectus: vbi ꝯtrium teneo: nō q꞉ exceptio de duabus dictis eſt dilatoria ſm iura compilationis Grego. ideo ſi non fuit oppoſita in principio amplius opponi non poteſt: ꝛ faciūt hec in eo qđ pro parte ſeruat ordo iuris: ꝛ pro parte nō: ad queſtionem de eo qui datus eſt arbiter qui etiam ſi i parte proceſſus ſeruabit ordinē iuris: tamē in reliqua parte poterit nō ſeruare: vt no. de iureiurā. quintauallis: ꝛ in hac glo. ibi ſecūdo reqris: ꝛ de pe. di. iiij. §. finis: de cōſecra. diſtin. ij. comperimus. ¶ Tertio quero in eo qđ dixi in ꝓmo cōtrario ꝙ remedium ordinariū regulariter prefert extraordinario: qđ ſi inchoato proceſſu inqſitorio comparet aliquis ad accuſanduȝ. Lau. qui exquiſite format hāc qōnem ꝛ ſeqūtes vſqȝ ad. xi. dicit ꝙ admittet ꝛ ꝑ accuſationē tanꝙ̄ ꝑ viā ordinariā excludet inqſitio tanꝙ̄ extraordinaria: caueat tñ q accuſat a colluſiōe alā punief. ij. q. iij. §. notādū: de collu. deteg. c. i. dic ꝙ aliud ſit de iure ciuili: de ꝗ dico đ accuſa. qualr: tñ de iure canonico inqſitio ē ꝓceſſus ordinari⁹: de accuſa. ſup his i prin. ꝓcalle. c. qualit. ij. §. ad corrigēdos: ita ꝙ etiā ab ipſo initio poteſt iudex inquirere nō expectato an appareat accuſator vel non: quod dixi in. d. c. qualiter. ¶ Quarto quero in eo quod in ꝓcedenti. q. dixi de inqſitiōe qđ ſi iſtigator iqſitoris ꝓteſtat ſe nolle facere partē: tñ poſtea iſormat iudicē quātū pōt adminiſtrando teſtes ꝛ alia: an ſi abſoluet inqſitus ꝯdemnabitur iſtigator i expēſis. Sol. Lau. ꝙ ſic: q꞉ ꝑ actum ꝯtrariū videt renūciaſſe ꝓteſtationi: de ꝯſti. cū. M. de elec. cumana: ꝛ ꝓſumit calūnioſus: ex quo deficit in probando: de dolo fine: de pe. calūniam: pro hoc. ff. ad turpil. l. i. §. incidit: de his qui no. infa. l. ob hec verba cū glo. ¶ Opp. ad ħ de eo qđ no. de accu. cū oporteat vbi dicit Inno. ꝙ ſi nomen illius q denūciauit nō exprimitur in litteris cōmiſſionis facte ſuper requiſitione nō ꝯſideratur habilitas inſtigātis: imo etiā eo remoto alius vel iudex ex officio procedere poteſt in inqſitione. So. no. in. d. c. cū oporteat: ꝓcedit de inſtigatore qui nō fuit particeps eorum que acta ſunt in proceſſu: ſed ſolum ab initio inſtetit vt cōmitteret inqſitio: ſecus ſi fuit particeps mō ꝓdicto: ꝛ tunc ſi nō ꝓbat vel ſi nō deſiſtit cenſet calūnioſus d. §. incidit: ꝛ. l. ob hec: i qb⁹ hec ꝓbant ꝛ notant. Itē lȝ nō ꝯſideret habilitas iſtigātis inqſitionē qn eo remoto ꝓcedat in inqſitione: tñ iſtigator calūnioſus punit in expenſis ac ſi fuiſſet particeps:

fuisset p̄ceps: vt dicas. .q.vi. ¶ Quinto quero i eo q̄ṕ dixi in p̄xi.q.q̄ instigator inquisitionis qui nō p̄bat ɔdemnat in expensis: qd in denūciatore. So. Lau. q̄ idē de calū.c.i. ⁊.ij. ⁊ dic vt ibi no. in glo. sic patet super ea. ¶ Sexto q̄ro qd in denominatore. Laud. sol. q̄ idē q̄ in denūciatore. C. de sump. recupera. l. nā: lib. x. de execu. rm̄o. seu crit: ɔ̄ hoc ē q̄ṕ dixi. ā. q. iiij. i eo q̄ṕ dixi q̄ nō cōsideraṫ p̄sona ei᷒ q̄ insti-gat vt cōmitteret iquisitio. So. vt ibi dixi. ¶ Septimo q̄ro quid de iudice qui culpa sua dolo vel negligētia aliquē iniuste vexauit. So. Lau. q̄ idē. s. q̄ tenebiṫ ad sumpt᷒: arg. xiij. q. ij. dn̄s. iij. q. viij. qui fine. xxiij. q. v. administratores in auť. vt differen. iudi. §. vltimo. ff. de iudi. filiusfamilias: isti. ō oblig. q̄ ex quasi delic. in p̄n. C. de ap. si appellationē: de re iudi. cū eterni. li. vi. ¶ Octauo q̄ro quid de arbitrio. Sol. Lau. q̄ idē p̄ h̄ q̄ṕ no. ij. q. vi. h̄ ēt. ¶ Nono q̄ro quid de te ste. sol. Lau. q̄ idē vt no. ij. q. iij. i sūma. ¶ Decimo q̄ro cir ca p̄dicta q̄ñ debeat fieri᷒ ɔdēnatio i expēsis. Lau. sol. q̄ ea die q̄ lata ē diffinitiua sup p̄ncipali: ⁊ hoc quo ad expēsas q̄ debenṫ ex offō. ff. de re iud. Pau. sec᷒ in expensis que deben tur ex aliqua cōstitutione seu ei᷒ ɔditione: seu ɔsuetudine: q̄ illa q̄ñcūq; peti possunt nisi obstet prescriptio vt in casu: de elec. c. i. ⁊. c. cup: ēteo. li. vi. remittit ad no. de rescrip. ex pre i. de ap. rep̄hēsibilis: dic q̄ etiam q̄ñq; expēse debenṫ per ɔditionē alicuius cap. nisi vel cōsuetudinis nō possunt peti lite finita. vt no. Inno. de do. fine: q̄ṕ dixi in. d. c. ex pre: dicit tñ lau. q̄ si ɔdēnatio expensarū nō fiet is pro quo lata ē sñia non pōt ex hoc solo appellare. C. de fruc. ⁊ lit. expē. l. ij. licꝫ sit argumentū in ɔ̄trariū: de excep. significauerūt: dic q̄. l. ij. p̄alleg. nō probat illud: sed p̄batur. C. q̄ñ p̄uo. non est neces. .l. fi. ⁊ illud p̄cedit q̄ñ victus appellat: tūc enim vincēs ob hoc nō pōt appellare: q̄ fuerit omissa cōdemnatio in expē-sis: sufficit enī q̄ in appellatione interposita per victū pote rit facere reformari cōdēnationē expensarū: sed si vict᷒ non appellauit pōt victor approbare sñiam quatenus pro se la-ta est: ⁊ appellare quatenus omissa est cōdemnatio expēsa-rū: ⁊ sic intelligiṫ. d. l. fi. ⁊ est casus singularis: q̄ṕ dixi ō ap. nicolao. ¶ Undecimo quero in eo q̄ṕ dicit q̄ nō vicīaṫ p̄-cessus si ptibus non ɔ̄dicentibus in sūmarijs non obseruaṫ ordo iuris: quid si nō in summario p̄cediṫ sūmarie ptibus nō ɔ̄dicentib᷒ i glo. vl. ibi: ⁊ sciās: sol. q̄ nō: tenet enī si par-tes expresse consenserint: ⁊ reddit glo. rōnem diuersitatis: q̄ in isto casu fit cōtra ius cōe sed q̄ñ in summario seruatur ordo iuris: reuertiṫ res ad ius cōe: ⁊ ad suaꝫ naturā: q̄ṕ dic vt in glo. que intelligit suaꝫ naturā de natura naturata: natu ra v̄o naturās cū ad illā redibim᷒ per intercessionē v̄ginis gloriose nos collocet cū electionis concludit glo. ⁊ dic q̄ deus est natura: put natura significat quidditatē: seu q̄ṕ qd est rei idest essentiā: quā tamē essentiā seu naturā dei signifi camus per hoc nomē deus non q̄ nobis sit notus deus in natura: se innotescit nobis ex operationib᷒ ⁊ effectib᷒ eius. Quia igiṫ oēs intelligūt deum tanq̄ cuncta videntem p̄ui-dentia ⁊ bonitate p̄fecta: ideo dicimus deum latine: grece theos q̄ṕ idē est q̄ videns: ⁊ idem est natura naturās: q̄ rebus singulis naturas ididit: q̄ res non necessitate nature vt quidā estimarūt: sed sola voluntate ⁊ bonitate summa p̄ duxit: boni enim hoc p̄priū est: vt alijs q̄ntum possibile sit cōicetur: ⁊ sic summi boni summe p̄priū essentiam itaq; creaturis omnib᷒: rōnali v̄o soli suā imaginē cōicauit: hāc igiṫ imaginē sortiti studeamus immaculatā custodire fru-ctibusq; bonoꝝ operū insignē facere: vt ⁊ in hac breui vita beatitudinē tp̄alē suoq; tp̄e in celis eternam ɔsequi merea-mur. Summe aūt trinitati cui᷒ ope laboriosissimū hui᷒ ope ris terminū ɔtingi: laus ⁊ gloria: cui ⁊ si oium que a nobis p̄deunt. bona cōsummatione deo attribuere deceat: p̄ maxi me v̄o illoꝝ in quib᷒ pene supra vires humanas: ingenio: la bore: cura: diligētiaq; maxima opus fuerit sic: p̄fecto mihi visum est hoc in ope contigisse: in quo sepe victus rei ma-gnitudine volui desistere. At deo fauente multis tandē an-noꝝ circulis inuigilās: ⁊ si forte nō q̄le decuit ac voluissem: quale tamen omni meo nixu potui cōsummaui: ipsum ergo suscipite scholastici vestraq; istantia vt fructus afferat vbe-res moliamini ad laudeꝫ indiuidue trinitatis. Amen.

a ¶ Quādo de beat fieri. add abb. i. c. p̄sigit i fi. de ap. ⁊ bald. ⁊ doc. i l. termi nato. C. ō fru. ⁊ li. expē. doc. ⁊ fbl a ex. ō imo. l. l. pauius. ff. ō re iudi. vbi daṫ regula cū aliq-bus fallentijs.

¶ Istud opus p̄clarissimum atq; aureum. D. Frācisci de zabarellis Cardinalis dignissimi cum additionibus noui-ter additis accurate castigatum ac elimatum Uenetijs ex Edibus Joannis ⁊ Gregorij de gregorijs fratres. Regnā te Serenissimo Principe. D. Leonardo Lauredano In-clyto venetoruꝫ duce. M. D. iiij. Die. xxvj. mensis Junij.

Registrum.

a b c d e f g h i k l m n
o p q r s t v x y z ⁊ ɔ

¶ Omnes sunt quaterni